

PROTOKOŁY

z 5. sesyi VII. peryodu Sejmu krajowego

Królestwa Galicyi i Lodomeryi z W. Księstwem Krakowskiem

w roku 1899/900.

Posiedzenie I—19

od 29. grudnia 1899 do 5. maja 1900.

Przytem skorowidz ważniejszych uchwał i spis petycyj.

L W Ó W.

Z PIERWSZEJ ZWIĄZKOWEJ DRUKARNI WE LWOWIE, UL. LINDEGO L 4.

1900.

418422

III 1899/1900, 1-19

~~7479~~
III u

~~100.228~~ / III

Skorowidz ważniejszych uchwał

zawartych w protokołach 5. sesyi VII. peryodu Sejmu galicyjskiego.

(Liczby rzymskie oznaczają posiedzenia, liczby arabskie stronnice protokołów.)

I. Z dnia 29. grudnia 1899.

	Str.
Uwolnienie przedłożeń i sprawozdań Wydziału krajowego mniejszej wagi od drukowania i zezwolenie na skrócone postępowanie przy załatwianiu przedłożeń Wydziału krajowego	2
Ustawa o zaliczeniu gminy Zakopane do miejscowości objętych ustawą gminną dla miasteczek z dnia 3. lipca 1896	2 i 3

II. Z dnia 30. grudnia 1899.

Uchwała w sprawie udzielenia Wydziałowi pow. w Myślenicach zezwolenia na pobór opłat mytnicz. na drodze Pcim-Jordanów	5—6
Jak wyżej Radzie pow. w Bochni od mostu na rzece Rابية pod Nieznanowicami	6—7
J. w. Wydział. pow. w Drohobyczu na rzecz mostu na Bystrzycy w Użeku	7—8
J. w. Radzie pow. w Grybowie od mostów na rzece Białej	8
J. w. w Turce na drodze Turka-Czarna	9
J. w. w Kamionce strumiłowej od mostu na rzece Bugu w Dobrotworze	9 i 10
J. w. Wydz. powiat. w Sanoku na drodze gminnej Sanok-Mrzyglód	10—11
J. w. Wydz. pow. w Kołomyi na drodze gminnej z Buczaczek do Winogradu	11—12
J. w. Radzie pow. Rudki na drodze Gródek Komarno	12
J. w. w Bochni na drodze bocheńsko-łapanowskiej	13
J. w. obszarom dworskim w Czernelicy i Hubinie od przewozu przez rzekę Dniestr	13—14
J. w. obszarowi dworskiemu od przewozu przez rzekę Dniestr	14—15
J. w. Radzie pow. w Śniatynie na drogach Zakucze-Rożnów-Zablotów	15—16
J. w. w Kamionce strumiłowej na drodze Busk-Toporów	16—17
J. w. Radziechów-Kulików	17—18
Wybór sekretarzy, kwestorów, rewidentów, komisji budżetowej, administracyjnej, gminnej, szkolnej, petycyjnej, prawniczej, przemysłowej, bankowej, solnej, górniczej,	

	Str.
podatkowej, gospodarstwa krajowego, drogowej, sanitarnej, kolejowej	18—19
Uchwalenie prowizoryum budżetowego na I. kwartał 1900	20
Uchwały w sprawie przyjsia z pomocą ludności okolic dotkniętych klęskami elementarnemi w r. 1899 i uchwalenie 20.000 zł. na pokrycie odsetek od pożyczek zaciągniętych przez reprezentacyę i gminy dla przyjsia z pomocą ludności	21—22
Wybór członka Wydz. kraj. z całego Sejmu	22 i 26
Przyznanie wdowie po śp. Franciszku Horszardzie członku Wydz. kraj. dożywotniej pensyi w sumie 1.200 zł.	22
Uchwała w sprawie kolei Chabówka-Zakopane przez Kościelisko i Witów do Suchej Hory	23
Uchwały w sprawie kolei Przeworsk-Bachórz (Dynów)	23

III. Z dnia 26. marca 1900.

Ustawa zezwalająca gm. m. Skałat na pobór opłat gminnych od napojów spirytusowych, piwa i t. d.	5
Uchwała w sprawie zezwolenia gm. Liszna na pobór w roku 1900, 168 ^o / _o dodatku do pod. bezp.	5
J. w. Bór wilkowski 162 ^o / _o j. w.	6
J. w. Bór łodygowski 125 ^o / _o j. w.	6
Uchwała zezwalająca na pobór opłat mytniczych Wydz. pow. Złoczów i Kamionka strumiłowa na drodze Krasne-Gliniany	7
J. w. w Bochni na drodze nadwiślańskiej	8
J. w. Radzie powiat. w Myślenicach na drodze głogoczowskiej	9
J. w. Wydz. pow. w Nadwornie na drodze Nadworna-Markowce	9
J. w. we Lwowie na drodze Jaryczów-Podliski małe	10
J. w. w Przemyślanach na drodze Przemyślan-Pomorzan	11
J. w. w Czortkowie na drodze Jagielnica-Ulaskowce	12
J. w. Wagnanka-Probuzna	13
J. w. w Brzesku na drodze Mokrzycka-Radków	13

	Str.
J. w. w Radzie pow. w Tarnowie na drodze Tuchów-Ryglice-Jodłów	14
J. w. Wydz. pow. w Tarnowie na drodze Tarnów-Wolki	15
J. w. Tarnów-Zakliczyn	16
J. w. w. Niwka-Bobrowniki-Radłów	17
J. w. w Złoczowie na drodze Krasne-Golo-góry	18
J. w. gminie Leżajsk od przewozu przez San pod Starem miastem	18
J. w. Dobra szlachecka j. w. w Prohołowce	19
J. w. obszarom dworskim ordynacji łańcuc-kiej od przewozu przez rzekę Wisłok w niektórych miejscowościach	20
J. w. ordynacji przeworskiej od przewozu przez rzekę Wisłok w Korniaktowie	21
J. w. obszarowi dworskiemu w Bereźnicy radwańskiej w Czernichowie od przewozu przez Wisłę	22
J. w. w Brzozdowcach od przewozu przez Dniestr w Podhorcach	22
J. w. Chodorowie od przewozu przez Dniestr w Bukowinie	23
J. w. probostwu w Leżajsku od przewozu przez San w Rzuchowie	24

IV. Z dnia 28. marca 1900.

Wybór deputacji (złożonej z pp. M. Bor-kowskiego, A. Jędrzejowicza, Kramar-czyka i Weigla) na pogrzeb ś. p. Flor. Ziemiałkowskiego	1
Uznanie ważności wyboru Dr. Władysława Kraińskiego z kuryi wielk. posiadłości b. obwodu przemyskiego	3
J. w. p. Stef. Sękowskiego tarnowskiego	3
J. w. Emila Michałowskiego z okręgu m. Tarnopola	3
J. w. Kazimierza Bronisława Witosław-skiego z okręgu m. Kołomyi	3
Uchwała w sprawie zezwolenia Radzie pow. w Łańcucie na pobór myta od mostu na Wisłoku w Dąbrówkach i innych miejscowościach	5
J. w. Wydz. pow. Gorlice na drodze Biecz-Golanka	6
J. w. Radzie pow. Łańcut na drodze Łańcut-Leżajsk	7
J. w. Łańcut-Kańczuga	8
Wybór komisji dla reformy agrarnej, do-datkowej i referenta do komisji przemy-słowej, komisji dyscyplinarnej	9 i 10
Uchwalenie prowizoryum budżetowego na kwiecień 1900	10
Wybór uzupełniający 1 członka do komisji kolejowej, administracyjnej i gospodar-stwa krajowego	19

V. Z dnia 2. kwietnia 1900.

	Str.
Uchwała w spr. zezwolenia na pobór opłat mytnicznych Wydz. powiat. w Rawie na drodze Lubycza-Józefówka	3
J. w. Radzie pow. w Bochni od przewozu przez Rabę między Niedarami	4
Uznanie ważności wyboru Władysława Górki z kuryi gmin wiejskich powiatu rawskiego	4
J. w. hr. Ignacego Kraszińskiego j. w. liskiego	4
Uchwały w sprawie kraj. niższych szkół rolniczych i szk. ogrodniczej w Tarnowie	4
Uchwały w spr. czynności Dep. II. Wydz. kraj. w zakresie szkół i fundacyi	5
Uchwały w sprawie kilku petycyj wdów po nauczycielach ludowych o przyznanie pensyi itp.	5—6
Wybór członka do Rady nadzorczej Banku krajowego	8

VI. Z dnia 4. kwietnia 1900.

Uchwała w sprawie złożenia hołdu J. Św. Papieżowi Leonowi XIII. z powodu 90-letniej rocznicy	2
Uchwały w sprawie przemiany mostów i przepustów na drogach na mosty i przepusty stałe	4
Uchwały w przedmiocie sprawozdania Wydz. kraj. o kraj. biurze solnem (ustanowie-nie etatu)	5—10

VII. Z dnia 6. kwietnia 1900.

Ustawa zmieniająca niektóre postanowienia statutu m. Lwowa (prestacje na rzecz gmin)	5
Ustawa wodociągowa dla m. Białej i ze-zwolenie na pobór podatku gminnego od czynszów najmu i opłat na ten cel	10
Ustawa o obowiązku właścicieli domów w Podgórzu wybudowania kanałów domo-mowych i połączenia ich z publicznymi i prawach gminy pobierania taks za po-łączenie	12
Uchwały w sprawie podniesienia hodowli bydła	13
Uchwała zezwalająca na pobór opłat mytni-czych Radzie pow. w Stanisławowie od mostu na Bystrzycy pod Czerniejowem	14
J. w. obszarowi dworskiemu w Kolankach od przewozu przez Dniestr między Ko-lankami a Lataczem	15
Przyjęcie do wiadomości zamknięć rachun-kowych funduszów samoistnych budże-tem nieobjętych za r. 1897 i 1898	15
Przyjęcie do wiadomości sprawozdania Wydz. kraj. o administracji kraj. fund. pożyczkowego na budowę koszar	15
Wybór członka Wydziału galicyjskiej Kasy Oszczędności (p. Abraham)	15

Wybór komisji dla reformy wyborczej	15
Uchwały w sprawie kursu dla pisarzy gminnych	16
Uchwała zezwalająca gminie m. Stryja na rozdział pastwiska Dąbrowa między członków przedmieścia Łany dolne	16

VIII. Z dnia 9. kwietnia 1900.

Ustawa zezwalająca gm. Starego Sącza na pobór opłat gminnych od napojów spirytusowych, piwa i t. d.	3
---	---

IX. Z dnia 10. kwietnia 1900.

Ustawa zezwalająca Reprez. pow. w Wieliczce na zaciągnięcie pożyczki w kwocie 60.000 kor.	3
Uchwały w przedmiocie sprawozdania komisji szkolnej o stanie szkół ludowych i seminarjów nauczycielskich za r. 1898/9	3 i 4
Uchwalenie preliminarza funduszu szkolnego krajowego na r. 1900	5—9
Uchwalenie zapomogi dla spłaty odsetek od pożyczki zaciągniętej się mającej przez gminę m. Kolbuszowy dla pogorzalców (przez 10 lat po 3.000 koron)	9
Uchwała zezwalająca na pobór opłat mytniczych Radzie pow. w Horodence na drodze pow. Niezwiska Obertyn	10
J. w. w Nowym Targu j. w. Nowy Targ-Sucha Hora	11
J. w. gm. Mizuń od 2 mostów na rzece Mizuńce	12
Uchwały w przedmiocie działalności Wydz. kraj. przy wykonywaniu patronatu nad spółkami oszczędności i pożyczek	12

X. Z dnia 11. kwietnia 1900.

Uchwała w przedmiocie szkoły praktycznej konduktorów drogowych za r. 1898/9	3
Ustawa o zmianie okręgów Reprezentacji pow. w Bochni i Limanowy	3
Uchwały w sprawie udzielenia ks. Tyczyńskiemu w Albigoj subwencji na utrzymanie szkoły koszykarskiej	4
Wybór 6 członków i 5 zastępców do komisji dla powszechnego podatku zarobk.	4
Wybór uzupełniający 6 członków i tyluż zastępców członków do komisji apelacyjnej w sprawach podatku osobistodochodowego	5—6 i 9
Uchwała w sprawie sprzedaży części realności „Szumanówka“ i b. składu publicznego we Lwowie	6
Ustawa o środkach prawnych przeciw postanowieniom Repr. gminnych i powiatowych	8—9
Uchwały w sprawie zaprowadzenia nowych okręgów sanitarnych	9

Ustawa nadająca szpitalowi w Gorlicach charakter szpitala powszechnego i publicznego	10
Uchwały w sprawie kraj. składu publicznego w Krakowie	11

XI. Z dnia 25. kwietnia 1900.

Uchwała zezwalająca na pobór opłat mytniczych gm. Horodyszcze bazylińskie od przewozu przez rzekę Bug	3
Uznanie ważności wyboru Dr. Leonarda Piętaka z m. Lwowa	3
Uchwały w sprawie kraj. szkoły lasowej we Lwowie (nowy etat)	4
Uchwała w spr. szkoły rolniczej w Czernichowie	4
Uchwały w spr. wniosku Pilata w przedmiocie wychodztwa rolników do Niemiec	6

XII. Z dnia 26. kwietnia 1900.

Ustawa zezwalająca Repr. pow. w Turce do zobowiązania się imieniem powiatu do udzielenia datku na rzecz budowy kolei Sambor Turka-Użok w kwocie 50.000 koron	3
J. w. w Buczaczu do udzielenia imieniem powiatu poręki dla pożyczki 170.000 k. przez gminę Buczacz zaciągniętej się mającej	4
J. w. 12.000 koron dla pożyczki przez gm. Monasterzyska zaciągniętej się mającej	5
Ustawa zezwalająca gm. Osiek na pobór opłat gminnych od napojów spirytusowych itp.	6
Uchwały w sprawie zamknięć rachunkowych funduszy kraj. budżetem objętych za rok 1898	6
Przyjęcie do wiadomości sprawozdania Wydz. kraj. o wykonaniu ustawy o poborze krajowych opłat konsumcyjnych	7
Uchwały w sprawie kraj. rolniczych szkół zimowych	7
Uchwały w sprawie kilku petycji nauczycieli ludowych i wdów po nauczycielach o pensye, zapomogi itp.	7—8
Ustawa nadająca statut miejski król. stoł. m. Krakowowi	9—52
Udzielenie veniam studiorum p. Chudzikiwiczowi Tad. apl. manipul. Wydz. kraj.	53
J. w. Maryanowi Czekańskiemu apl. rach. Wydz. kraj.	53
Przekazanie Wydziałowi krajowemu próśby woźnych Wydz. kraj. o zrównanie ich poborów z poborami służby państwowej	53
Odstąpienie Wydz. kraj. petycji W. Bogusza emer. oficjala kr. szpitala we Lwowie o podwyższenie emerytury	53
J. w. Feliksa Sandora kraj. inspektora hodowli bydła o systemizowanie posady	53

Przyznanie 4 lat służby prowizorycznej do służby stałej Dr. B. Nondzyńskiemu sek. szpit. w Bochni	53
Odstąpienie Wydz. kraj. pet. J. Gumowskiego asystenta komasacyjnego o nadanie mu posady I. rangi służbowej	54
Uchwały w sprawie petycji kilku nauczycieli ludowych i wdów po nauczycielach o podwyższenie pensji itp.	54
Uchwały w przedmiocie kilkunastu pisanych sprawozdań komisji petycyjnej, szkolnej, drogowej w rozmaitych sprawach mniejszej wagi	54—57

XIII. Z dnia 28. kwietnia 1900.

Ustawa zezwalająca gminie Baranów na pobór opłat gminnych od napojów spirytusowych, piwa i miodu	3—4
Odesłanie wniosku pp. Dunajewskiego i Sanguszki w sprawie reformy ustawy gminnej i urzędzeń administracyjnych, oraz wniosku p. Potoczka o połączenie obszarów dworskich z gminami do Wydz. kraj.	4
Przyznanie 100 koron tytułem zapomogi Agnieszce Mroczkowej, wdowie po droźniku drogi krajowej Zator Sucha	5
Wezwwanie do Rządu o wybudowanie kolei żelaznej ze Lwowa do Winnik, jako państwowej	5
Wyrażenie opinii co do wydzielenia obszaru 1.366 morgów obejmującego majątności tabularnej Stawisko, Szumanówka, Lewinówka i Wyrki i Niwy rustykalne „Pańkowska“ z terytorjum gminy katastralnej Niwica, a przydzielenie do takiejże gminy Stanisławczyk	5

Polecenie Wydz. kraj. wypracowania projektu ustawy dla takich wypadków zmiany granic gmin, które pociągają za sobą zmianę terytorjalną bądź powiatu politycznego, bądź sądowego, bądź okręgu Reprezentacji powiatowej	5
---	---

Uchwały wskutek sprawozdania z czynności Dep. VI. Wydz. kraj. (wezwania o założenia sądów, wyjednanie bezpłatnej jazdy kolejami dla urlopników i rezerwistów, wezwwanie o wynagradzanie sprawiedliwe za dostarczanie podwód dla wojska	6 i 7
Uchwały w sprawie wniosku p. Meronowicza o zbudowanie sieci dróg wodnych w Galicyi	7

XIV. Z dnia 30. kwietnia 1900.

Uchwała zezwalająca na pobór dodatków gminnych do podatków bezpośrednich, w wysokości ponad 100% 8 gminom powiatu doliniańskiego	4
Uchwały z powodu sprawozdania komisji szkolnej o stanie szkół średnich	4—7

XV. Z dnia 1. maja 1900.

Uchwała zezwalająca na pobór opłat mytniczych Radzie pow. w Brzozowie na drodze pow. Brzozów-Rymanów	3
Uchwały dalsze w sprawie szkół średnich	3—5
Ustawa o wcieleniu wsi Skole do gminy miasteczka Skole	5—8
Uchwały w przedmiocie popierania kultury krajowej na polu budowy wodnych (zasilki na regulację rzek niespławnych, na popieranie mniejszych robót melioracyjnych, utworzenie ekspozytury biura melioracyjnego w Jarosławiu, ustawy o regulacji potoku Pustej, Sołotwy i Rokitny i o konserwacji robót regulacyjnych na potoku Przegnojówce, wezwwanie do rządu w sprawie regulacji Dniestru)	9—19

XVI. Z dnia 2. maja 1900.

Uchwały w sprawach Depart. IV. Wydz. kraj. (drogowego)	2
J. w. Dep. V. j. w. (sanitarnego)	2

XVII. Z dnia 3. maja 1900.

Uchwalenie wniosku nagłego pp. Zaleskiego i Lubomirskiego w sprawie sporu między Galicyą a Węgrami o Morskie Oko	2
Ustawa zezwalająca Reprezentacji powiat. w Łańcucie na pokrywanie części niedoborów kolei lokalnej żelaznej Przeworsk-Bachórz	4
J. w. w Myślenicach j. w. kolei ze Swozowic do Lubienia, względnie Mszany dolnej	5
Uchwalenie budżetu funduszu krajowego na r. 1900 od Rub. I—XV. działu A) i B) (na cele rolnictwa i górnictwa) wydat.	5—50

XVIII. Z dnia 4. maja 1900.

Uchwalenie budżetu funduszu krajowego na rok 1900 od Rubr. XV. poz. 226. do Rubr. XVII. wydatków i od Rubryki I—VXII. dochodów	2—78
Uchwalenie budżetu na r. 1900 fund. policyi krajowej, kultury krajowej, stanowego sierocińskiego, Aleksandra hr. Staudnickiego, pożyczki kraj. z r. 1873	79—80
Uchwała zezwalająca Radzie pow. w Nowym Sączu na pobór opłat mytniczych na drodze pow. Stary Sącz-Piwniczna, Mniszek	81—82
J. w. obszarowi dworskemu w Siedliskach od przewozu przez rzekę Wisłok	82—83
Uchwały w sprawie układu z c. k. Rządem o opróżnienie z wojska zamku królewskiego na Wawelu	83
Ustawa zezwalająca na zaciągnięcie pożyczki 6,500.000 kor. przez król. stoł. m.	

Str.	Str.
<i>Lwów i przyjmująca gwarancję kraju, oraz rezolucje do c. k. Rządu i Wydz. kraj. w tym przedmiocie</i>	84—87
<i>Ustawa o obowiązku właścicieli domów we Lwowie połączenia swoich domów z miejskim wodociągiem, tudzież o zezwoleniu tej gminie na pobór podatku gminnego od czynszów najmu i opłat gminnych na urządzenie, utrzymanie i rozszerzenie wodociągu miejskiego</i>	87—95
Uchwalenie rezolucji do c. k. Rządu w spr. ustanowienie na razie we Lwowie i w Krakowie urzędów do cechowania jak i peryodycznego próbowania wodomierzy	95
Wezwanie do Wydz. kraj. o wydanie zarządzeń w spr. rozdziału majątków przy wprowadzeniu w życie ustawy o połączeniu gm. Skole wieś ze Skolem miasteczkiem	95
Przyznanie artystom teatru hr. Skarbka we Lwowie nadzwyczajnej subwencji	96
Uchwały w załatwieniu wniosku p. Raporta w sprawie żeglugi na Wiśle	96—97
Uchwały wskutek sprawozdania Dep. IV. Wydz. kraj. w spr. kolejowych i w spr. pokrycia zwiększonych kosztów budowy kolei lokalnych Trzebinia-Skawce, Delatyn-Kołomyja-Stefanówna, Piła-Jaworzno	97—98
<i>Ustawa zmieniająca §. 69. ustawy wodnej (o znizeniu grzywien za przekroczenia wodne)</i>	98—99
Uchwały w przedmiocie krajow. zakładów rolniczych, tudzież gorzeln i folwarku w Dublinach	100—101
J. w. działalności kraj. stacyi doświadczalnej botaniczno-rolniczej we Lwowie	101
Wezwanie do c. k. Rządu o przeprowadzenie obwałowania prawego brzegu granicznej Wisły między ujściem Białki i Przemszy w powiecie bialskim, kosztem skarbu państwa	101—102
Przyjęcie do wiadomości sprawozd. Wydz. kraj. o kursie praktycznym dozorców melioracyjnych i drenarskich	102
J. w. z czynności Dep. I. (gminnego) Wydziału kraj.	102
Polecenie Wydz. kr. by się zajął sprawą bezpłatnych biur pośrednictwa pracy	102—103
<i>Wybór zastępcy członka Wydziału kraj. z całego Sejmu (p. Sękowski)</i>	103
Wezwanie do c. k. Rządu o wyjednanie sankcyi dla projektu ustawy o uzupełnieniu regulacyi Nowego Brnia	103—104
<i>Uchwała finansowa na r. 1900</i>	104—106
Uchwały w przedmiocie działalności Banku krajowego	107—108
<i>Uchwała finansowa na r. 1900 (ciąg dal.)</i>	108
Uchwały w przedmiocie petycyi nauczycieli i nauczycielek, tudzież wdów po nauczycielach o podwyższenie emerytury, pensye wdowie i dary z łaski	108—110
Uchwały w przedmiocie petycyj kilku gmin o znizenie dobrowolnych świadczeń na płace nauczycieli i o odpisanie zaległości (gm. Łowcza, Terpiłówka, Ochojno, Dąbrówka Wisłocka, N. Targ, Przysietnica, Otałęż i Wola otałęska)	110—111
J. w.	111
Uchwały w załatwieniu petycyj odnoszących się do funduszu szkolnego	112—113
Uchwały w załatwieniu wniosku p. Paszkowskiego o przyspieszenie obwałowania lewego brzegu Wisły między Krakowem a granicą państwa	113—114
<i>Uchwały w przedmiocie przymusowego ubezpieczenia od ognia</i>	114
Wezwanie do c. k. Rządu o przedłożenie materiału statystycznego do oceny wydatności samoistnego opodatkowania poborów służbowych na potrzeby ciał autonomicznych (wniosek p. Średniawskiego)	115
Uchwały w przedmiocie podniesienia mleczarstwa w kraju	115—116
Uznanie za potrzebną i pożyteczną budowę kolei wąskotorowej Swoszowice-Lubień-Mszana dolna	116—117
<i>Uchwały w przedmiocie gal. Kasy Oszczędności</i>	117—118
<i>Uchwały w przedmiocie gal. funduszu propinacyjnego</i>	118—121
Uchwały w przedmiocie stanu szkół państwowych przemysłowych i handlowych w r. 1898/9	121—122
Uchwały w sprawie przemysłu krajowego (kraj. szkoły zawodowe i warszaty instrykcyjne)	122—124

XIX. Z dnia 5. maja 1900.

Uchwały w sprawie uzupełniających szkół przemysłowych	2
Wezwanie do c. k. Rządu o założenie żeńskiego seminarjum nauczycielskiego z językiem utrakwistycznym w jednym z miast wschodniej Galicyi	2
Uchwały w przedmiocie zamknięcia rachunków fund. hr. Skarbka za r. 1897 i 1898	3
<i>Ustawa o sposobie pobierania od gmin kwot konkurencyjnych na rzecz funduszków szkolnych miejscowych</i>	3—4
Uchwały w sprawie uregulowania indywidualnego kontyngentu wódczanego na okres 1900/91 kampanii gorzelnianej	5
Uchwały w przedmiocie kr. zakładu sadowiczego w Zaleszczykach	5—6
Uchwały w przedmiocie tępienia myszy polnych	6

	Str.		Str.
J. w. ulg dla rezerwistów i landwerzystów	6—7	miocie założenia ruskiego gimnazjum w Stanisławowie	14
Wezwanie do c. k. Rządu o uwolnienie urzędów gminnych i parafialnych jakoteż szkół i rad szkolnych miejscowych w spr. publicznej służby w ich wzajemnych stosunków, od opłaty pocztowej	7	Przekazanie Wydz. kraj. do zbadania i możliwego uwzględnienia pet. kraj. Związku przemysłowego o udzielenie pożyczki 80.000 K. i podwyższenie dotacji na prowadzenie kraj. agencji handlowej	14
Uznanie za potrzebną i pożyteczną budowę kolei Tarnów-Szczuclin	7	Uchwały w przedmiocie spr. Wydz. kraj. w zakresie spraw górniczych (Dep. II).	14
<i>Odesłanie sprawozdania komisji dla reformy agrarnej o wniosku p. Potoczka w przedmiocie posiadłości rentowych i o wniosku p. Hupki co do tworzenia zagród niepodzielnych do Wydziału krajowego</i>	10	Uchwały w przedmiocie wyboru i składu komisyj szacunkowych dla podatków osobistych (wniosek p. Górki)	14—15
Uznanie za potrzebną budowę kolei lokalnej normalno-torowej Tarnopol-Zbaraż	10	Uchwała w przedmiocie petycji Związku stowarzyszeń zarobkowych i gospodarczych o stały zasilek na drugiego lustratora	15
Uchwały w przedmiocie zezwolenia Bankowi krajowemu na udzielenie pożyczki kolejowej przedsiębiorstwu kolei Tarnopol-Zbaraż	10—11	Uchwała w przedmiocie wybudowania odnogi kolei żelaznej lokalnej Brzeżany-Potutory i ustanowienia przystanku w Potutorach	15—16
Wezwanie do Wydz. kraj., by przedłożył nowelę do ustawy konkurencyjnej zmieniającą §. 12. (<i>uregulowanie płac dyaków</i>)	11	Uchwała npoważniająca Wydział kraj. do zaciągnięcia pożyczki aż do 60.000 kor. na nmieszczenie szpitala powszechnego w Samborze	16
Uchwały zmieniające statut Banku krajowego celem otwarcia długotrwałego kredytu dla spółek wodnych	12—13	Uchwały w przedmiocie <i>zniżenia taryfy za telegramy</i> do Rosyi i o zniesienie kaucyi stałej a zaprowadzenie opłat dla posłańców (wniosek p. Zolla)	16—17
Uchwała w sprawie przedłożenia przez Wydz. kr. na najbliższej sesyi wniosków w przed-			

SPIS PETYCYJ.

Wniesione po dzień 30. grudnia 1899.

1. L. s. 35. Schneidrowa Anna żona Fryderyka inżyniera pomocnika kraj. biura melior. we Lwowie przez p. Rayskiego o wyznaczenie pensyi na czas choroby męża.
2. L. s. 36. Towarzystwo „Szkilna Pomoc” w Stanisławowie p. p. Sawczaka o subwencję.
3. L. s. 37. Spolitakiewicz Grzegorz kierow. szkoły w Sielcu bieńkowym pow. Kamionka p. JE. Marszałka kraj. St. hr. Badeniego o policzenie lat służby spędzonych w zawodzie nauczycielskim przed uzyskaniem świadectwa dojrzałości.
4. L. s. 38. Martynyk Bazyli kierownik szkoły w Sinkowie pow. Zaleszczyki p. p. Okuniewskiego o policzenie 7 lat służby.
5. L. s. 39. Hołubowicz Julia wdowa po nauczycielu ludowym zam. w Wyżnicy p. t. p. o wyznaczenie pensyi wdowiej w drodze łaski.
6. L. s. 40. Grotowska Salomea stała młodsza nauczycielka w Skawinie p. p. Jabłońskiego o policzenie 7 lat i 1 miesiąca służby do emerytury.
7. L. s. 41. Koczyndyk Piotr em. naucz. lud. we Lwowie p. p. Barwińskiego o przyznanie nadwyżki płacy emerytalnej do wysokości 300 zł.
8. L. s. 42. Mielnik Hilary naucz. lud. w Korczyni pow. Sokal p. t. p. o policzenie pełnych lat służby do emerytury.
9. L. s. 43. Komisya prawnicza Tow. im. Szewczenki we Lwowie p. t. p. o subwencję na rozszerzenie wydawnictwa „Czasopys̄ prawnyca”.
10. L. s. 45. Towarzystwo oświaty ludowej p. p. Vayhingera o subwencję.
11. L. s. 46. Tow. „Ruska Bursa” w Nowym Sączu p. p. Sawczaka o subwencję.
12. L. s. 47. Konwent SS. Sakramentek we Lwowie p. p. Pilata o subwencję na restaurację budynku zakładu.
13. L. s. 48. Zarząd „Kuchni akademickiej w Krakowie p. p. Weigla o subwencję.
14. L. s. 49. Zarząd Tow. wzaj. pomocy uczniów Uniwersytetu Jagiellońskiego w Krakowie p. t. p. jak wyżej.
15. L. s. 50. Kowalikowa Natalia wdowa po naucz. lud. w Witwicy p. t. p. o zapomogę stale zaopatrzone dla sierót.
16. L. s. 51. Zarząd wyższej szkoły handl. w Krakowie p. t. p. o podwyższenie subwencji na utrzymanie szkoły.
17. L. s. 52. Eminowicz Wanda spiewaczka p. t. p. o subwencję na dalsze kształcenie się.
18. L. s. 53. Wydział pow. w Krakowie p. p. Paszkowskiego o rozciągnięcie postanowień §. 43. ustawy drogowej także na gminy podmiejskie powiatu krakowskiego.
19. L. s. 54. Flasińska Felicya wdowa po etatow. pisarzu szpitala św. Łazarza w Krakowie p. t. p. o zapomogę.

20. L. s. 55. Towarzystwo ogrodnicze w Krakowie p. t. p. o subwencyę.
21. L. s. 56. To samo p. t. p. o subwencyę na wydawnictwo pisma „Ogrodnictwo“.
22. L. s. 57. Stowarzyszenie dwucentowych wkładek w Przemyśle przez p. Dworskiego o zapomogę.
23. L. s. 58. Natalli Maryan adjunkt rach. Wydz. kraj. o rozłożenie nadzwyczajnej zaliczki na dalszych 120 rat.
24. L. s. 59. Mokłowska Izabela była nauczycielka w Knihininie p. p. Soleskiego o dożywotnie zaopatrzenie.
25. L. s. 60. Towarz. „Szkilna Pomoc“ w Kołomyi p. p. Zajączkowskiego o subwencyę.
26. L. s. 61. Bursa im. św. Michała w Kołomyi ptp. o subwencyę.
27. L. s. 62. Wydział pow. w Gorlicach p. p. A. Skrzyńskiego o uznanie tamt. szpitala za publiczny i powszechny.
28. L. s. 63. Chrzanowska Joanna wdowa po zastępcy dyrektora oddziału rach. Wydz. kraj. p. p. Michalskiego o dar z łaski.
29. L. s. 64. Zgromadzenie PP. kanoniczek św. Ducha de Saxia w Krakowie p. p. Klemensiewicza o podwyższenie subwencyi.
30. L. s. 65. Ks. Dżułyński L. redaktor „Posłannika“ i Książeczek misyjnych w Łąpszynie p. p. Hamoraka o subwencyę na wydawnictwa.
31. L. s. 66. Tow. Bursy naucz. w Tarnopolu p. p. Michałowskiego o subwencyę.
32. L. s. 76. Towarz. „Osnowa“ uczniów politechniki we Lwowie p. p. Okuniewskiego o subwencyę.
33. L. s. 77. Towarz. im. św. Cyryla w Przemyśle p. p. Barwińskiego o zapomogę.
34. L. s. 78. Zarząd polskiego Towarz. przyrodników im. Kopernika we Lwowie p. p. Abrahama o subwencyę na wydawnictwo czasopisma „Kosmos“.
35. L. s. 79. Nowak Jan prof. gimnaz. i kierownik wyższego zakładu naukowego żeńskiego w Jarosławiu p. p. Jahła o subwencyę dla tegoż zakładu.
36. L. s. 80. Gm. Sromowce niżne pow. Nowy Targ p. p. Bednarskiego o subwencyę na odrestaurowanie kościółka.
37. L. s. 81. Nauczyciele i nauczycielki szkół ludowych w Kopyczyńcach okr. Husiatyn p. p. Małachowskiego o przeniesienie ich z IV. do III. klasy plac.
38. L. s. 82. Ks. Piłszak Wawrzyniec profesor katecheta przy seminarjum naucz. i kierownik internatu w Rzeszowie p. p. Jabłońskiego o subwencyę dla internatu.
39. L. s. 83. Jarocka Franciszka, wdowa po prof. nauczycielu w Horodence p. p. Okuniewskiego o stałe zaopatrzenie lub jednorazową zapomogę.
40. L. s. 84. Założyciele pryw. średniej szkoły żeńskiej w Krakowie p. p. Rottera o podwyższenie subwencyi dla tej szkoły.
41. L. s. 85. Karpińska Marya b. uczennica wyższych kursów im. A. Baranieckiego w Krakowie p. p. Romera o subwencyę na dalsze kształcenie się w malarstwie portretowem.
42. L. s. 86. Rampeltowa Marya wdowa po rządcy szpitala rzeszowskiego p. p. Jordana o zapomogę.
43. L. s. 87. Zarząd Towarz. biblioteki uczniów Wydziału lekarskiego uniwersytetu Jagiellońskiego w Krakowie ptp. o subwencyę na cele Towarzystwa.
44. L. s. 88. Stroński Sylwery, b. aptekarz szpitala św. Łazarza w Krakowie ptp. o zapomogę.
45. L. s. 89. Ogólny związek hodowców i handlarzy bydła we Lwowie p. p. Borkowskiego w sprawie targu na bydło opasowe w Krakowie.
46. L. s. 90. Wydział pow. w Borszczowie ptp. o zastosowanie §. 43. ustawy drogowej do miast i miasteczek w kraju.
47. L. s. 91. Zarząd Towarz. biblioteki uczniów prawa uniwers. Jagiellońskiego w Krakowie p. p. Zolla o subwencyę na cele Towarzystwa.

48. L. s. 92. Czytelnia akadem. im. Mickiewicza w Krakowie ptp. o subwencyę.
49. L. s. 93. Gmina Gawłówek powiat Bochnia p. p. Bernadzikowskiego o przepok rzeki Raby pod Gawłówkiem.
50. L. s. 94. Gminy pow. brzeskiego ptp. o utworzenie sądu pow. w Szczurowy.
51. L. s. 95. Siostry Felicjanki w Uhnowie p. p. Górkę o subwencyę.
52. L. s. 96. Zalasiński Karol, em. naucz. ludowy w Rawie ruskiej ptp. o podwyższenie emerytury.
53. L. s. 97. Towarz. zwyczajnej pomocy diaków cerkiewnych dyecezyi przemyskiej p. członka S. Czechowicza o przyznanie stałej płacy dla diaków.
54. L. s. 98. To samo ptp. o zapomogę dla biednych diaków.
55. L. s. 99. Stow. głuchoniemych „Nadzieja“ we Lwowie p. p. Michalskiego o subwencyę.
56. L. s. 100. Boberska Zofia Wanda, wdowa po em. nauczycielu ludowym we Lwowie o podwyższenie pensyi wdowiej i dodatku na utrzymanie trojga niezaopatrzonych dzieci.
57. L. s. 101. Stow. Bratniej pomocy rękodzielników i przemysłowców „Wspólność“ we Lwowie p. p. Michalskiego o subwencyę.
58. L. s. 102. Komitet restauracyi kościoła parafialnego w Żółkwi p. p. Starzyńskiego o zasiłek na restauracyę kościoła.
59. L. s. 103. Horakowska Marya, wdowa po nauczycielu lud. w Derewni pow. Żółkiew ptp. o zapomogę.
60. L. s. 104. Gmina Wolica pow. Kraków p. p. Wójcika o zasiłek z powodu klęski powodzi.
61. L. s. 105. Gmina Kryspinów powiat Kraków ptp. j. w.
62. L. s. 106. Gmina Dąbrowa pow. Kraków ptp. j. w.
63. L. s. 107. Gmina Wołowice powiat Kraków ptp. j. w.
64. L. s. 108. Gmina Czernichów powiat Kraków ptp. j. w.
65. L. s. 109. Gmina Kłokoczyn powiat Kraków ptp. j. w.
66. L. s. 110. Gmina Zabierzów pow. Kraków ptp. j. w.
67. L. s. 111. Gmina Rączna pow. Kraków ptp. j. w.
68. L. s. 112. Gmina Ujazd pow. Kraków ptp. j. w.
69. L. s. 113. Gmina Brzezcie pow. Kraków ptp. j. w.
70. L. s. 114. Gmina Więckowice pow. Kraków ptp. j. w.
71. L. s. 115. Gmina Kobylany powiat Kraków ptp. j. w.
72. L. s. 116. Gmina Bolechowice pow. Kraków ptp. j. w.
73. L. s. 117. Gmina Olszanica pow. Kraków ptp. j. w.
74. L. s. 118. Gmina Chełm pow. Kraków ptp. j. w.
75. L. s. 119. Gmina Wola Justowska pow. Kraków ptp. j. w.
76. L. s. 120. Gmina Przylasek rusiecki pow. Kraków ptp. j. w.
77. L. s. 121. Gmina Braniec pow. Kraków ptp. j. w.
78. L. s. 122. Gmina Czyżyny pow. Kraków ptp. j. w.
79. L. s. 123. Gmina Łęg pow. Kraków ptp. j. w.
80. L. s. 124. Gmina Piekary pow. Kraków ptp. j. w.
81. L. s. 125. Gmina Sciejowice powiat Kraków ptp. j. w.
82. L. s. 126. Gmina Wyciąże pow. Kraków ptp. j. w.
83. L. s. 127. Gmina Rząska pow. Kraków ptp. j. w.
84. L. s. 128. Gmina Mydlniki pow. Kraków ptp. j. w.
85. L. s. 129. Gmina Jeziorzany powiat Kraków ptp. j. w.
86. L. s. 130. Gmina Pleszów pow. Kraków ptp. j. w.
87. L. s. 131. Gmina Mogiła pow. Kraków ptp. j. w.
88. L. s. 132. Gmina Grzegórzki powiat Kraków ptp. j. w.
89. L. s. 156. Gm. Węglówka pow. Wieliczka p. p. Karola Czeczka o subwencyę na restauracyę drogi z Wiśniowy do Węglówki.
90. L. s. 157. Sąd pow. w Dębicy o wydanie posła Dr. Stan. Jabłońskiego celem ściągania go za przekroczenie z §. 487 i 491.

Wniesione po dzień 26. marca 1900.

91. L. s. 169. Tow. Bratniej pomocy słuchaczy politechniki we Lwowie p. Skalkowskiego o subwencyę.
92. L. s. 170. Zarząd domu słuchaczy lwowskiej politechniki ptp. j. w.
93. L. s. 171. Piotrowska Rozalia wdowa po dytetyruszu Wydziału krajowego we Lwowie ptp. o dar z łaski.
94. L. s. 172. Baranowska Janina wdowa po dyrektorze seminaryum naucz. we Lwowie ptp. o zasiłek na kształcenie synów Mieczysława, Dantego i Kazimierza w muzyce.
95. L. s. 173. Tow. „Akademiczna Hromada“ we Lwowie p. p. Sawczaka o subwencyę.
96. L. s. 174. Zarząd funduszu zapomogowego Tow. „Akademiczna Hromada“ we Lwowie ptp. o subwencyę.
97. L. s. 175. Bursa im. św. Mikołaja w Przemyśle ptp. j. w.
98. L. s. 176. Miasteczko Maków i sąsiednie gminy pow. Myślenice p. p. Średniawskiego o utworzenie posady lekarza okręgowego z siedzibą w Makowie.
99. L. s. 177. Gaik Bonawentura naucz. szkoły lud. w Wysokiej ptp. o policzenie 4 lat 5½ m. służby.
100. L. s. 178. Miasteczko Maków pow. Myślenice ptp. o przyspieszenie regulacyi rzeki Skawy.
101. L. s. 179. Rewak Mikołaj b. zarządca szpitala w Samborze p. p. Okuniewskiego o podwyższenie odprawy.
102. L. s. 180. Konkolniak Grzegorz em. nauczyciel lud. w Chlebiczyne polnym pow. Śniatyn ptp. o policzenie lat służby do emerytury.
103. L. s. 183. Wydział Tow. „Szkiłna Pomiecz“ we Lwowie p. p. Okuniewskiego o subwencyę.
104. L. s. 184. Biliński Klemens em. prof. gimn. jako kierownik wyższego zakładu naukowego żeńskiego w Rzeszowie p. p. Jabłońskiego o subwencyę na cele tegoż zakładu.
105. L. s. 185. Radkiewicz Klaudia uczennica konserwatorium we Wiedniu p. p. Wachnianina o zasiłek na dalsze kształcenie się w śpiewie.
106. L. s. 186. Gmina Reczpol pow. Przemysł p. p. Czaykowskiego o zapomogę na budowę szkoły.
107. L. s. 187. Tow. przyjaciół muzyki w Tarnopolu p. p. E. Michałowskiego o subwencyę na utrzymanie szkoły muzyki.
108. L. s. 188. Janowska Bronisława artystka-malarka w Monachium p. p. Fr. Rozwadowskiego o subwencyę na dalsze kształcenie się.
109. L. s. 189. Krzyżanowski Józef nauczyciel ludowy w Żurawkowie p. p. Abancourta o policzenie 11 lat służby nauczycielskiej.
110. L. s. 190. Kuczabiński Karol naucz. ludowy w Ponikwi pow. Wadowice p. p. Styłę o policzenie lat służby do emerytury.
111. L. s. 191. Zjednoczenie galic. Tow. dla ogrodnictwa i pszczelnictwa we Lwowie p. p. Kramarczyka o subwencyę na szkołę ogrodniczo-pszczelniczą.
112. L. s. 192. Gering Julia córka ś. p. Franciszka Geringa em. konduktora dróg kraj. w Strzyżowie p. p. Michalskiego o zapomogę.
113. L. s. 193. Gm. Dąbie pow. Kraków p. p. Wójcika o zasiłek z powodu klęski powodzi.
114. L. s. 194. Chomińska Marya przełożona SS. Bazyliańek we Lwowie p. Członka Sejmu ks. biskupa Czechowicza o zasiłek dla instytutu.
115. L. s. 195. Bogusz Wiktor emerytow. oficyał szpitala powsz. we Lwowie zam. w Hanaczówce przez JE. Marszałka kraj. St. hr. Badeniego o podwyższenie emerytury.
116. L. s. 196. Wydział galicyj. Towarz. weterynarskiego we Lwowie p. p. Goldmana o subwencyę na wydawnictwo Przeglądu weterynarskiego na r. 1900.
117. L. s. 197. Towarz. nauczycieli szkół wyższych we Lwowie p. p. Soleskie-

- go o subwencję na wydawnictwo „Muzeum“.
118. L. s. 198. Ruska Bursa w Brzeżanach p. p. Sawczaka o subwencję.
119. L. s. 200. Sąd pow. karny S. III. we Lwowie o wydanie posła Tadeusza Romanowicza celem ścigania go za przekroczenie §§. 21 i 22. ustawy prasowej.
120. L. s. 245. Onyszkiewicz Witold prowizoryczny likwidator kraj. składu publicznego w Krakowie przez Wydział kraj. o stabilizację na tej podstawie.
121. L. s. 246. Chodzikiiewicz Tadeusz prow. aplikant manipulacyjny Wydziału krajow. przez Wydział kraj. o veniam studiorum.
122. L. s. 247. Grochowska Rozalia wdowa po portyerze szpitala powszech. we Lwowie przez Wydział krajowy o zaopatrzenie.
123. L. s. 248. Wydział powiatowy w Kamionce strumiłowej przez JE. Marszałka kraj. St. hr. Badeniego o zniesienie myt na wszystkich drogach krajowych.
124. L. s. 249. Bieda Aniela wdowa po nauczycielu ludowym w Dydni ptp. o zapomogę.
125. L. s. 250. Bednawska Antonina wdowa po emigrancie z r. 1863 i lekarzu w Stambule p. p. Wereszczyńskiego o dar z łaski.
126. L. s. 251. Chulawska Wanda córka urzędnika kolejowego w Dreźnie ptp. o stypendyum na kształcenie się w śpiewie.
127. L. s. 252. Roszkiewicz Kamila wdowa po c. k. adjunkcie sądowym we Lwowie p. p. Sawczaka o subwencję dla córki Heleny na dalsze kształcenie się w śpiewie.
128. L. s. 253. Baltarowicz Stanisława sierota po naucz. ludowym we Lwowie ptp. o przedłużenie pensji sieroczej aż do ukończonego 24 roku życia.
129. L. s. 254. Nazarkiewicz Leontyna wdowa po nauczycielu w Bucniowie p. p. E. Michałowskiego o zapomogę.
130. L. s. 255. Zarząd Tow. opieki nad internatem dla uczniów c. k. Seminarjum naucz. w Tarnopolu ptp. o subwencję na budowę internatu.
131. L. s. 256. Filia ruskiego Tow. pedagogicznego w Stanisławowie przez Członka Sejmu ks. biskupa hr. Szeptyckiego o założenie ruskiego gim. w Stanisławowie.
132. L. s. 257. Skibska Marya wdowa po dyetaryuszu szpitala św. Łazarza w Krakowie p. p. Weigla o dar z łaski.
133. L. s. 258. Kudłek Elżbieta wdowa po posługaczu szpitala św. Łazarza w Krakowie ptp. o zapomogę.
134. L. s. 259. Rydlińska Teofila kierowniczką ogródka freblowskiego w Krakowie ptp. o subwencję.
135. L. s. 260. Benedyktowicz Ludomir były artysta-malarz pozbawiony obu rąk ptp. o subwencję.
136. L. s. 261. Wojciechowski Kazimierz uczeń filozofii uniwersytetu Jagiellońskiego w Krakowie ptp. o subwencję.
137. L. s. 262. Wydział Stowarz. izrael. rękodzielników „Jad Charuzim“ we Lwowie p. p. Goldmanna o subwencję na rok 1900.
138. L. s. 263. Sapałaczyńskie Joanna i Leontyna siostry b. rewidenta rachunkowego Wydziału krajowego we Lwowie p. p. Sawczaka o dar z łaski.
139. L. s. 264. Gocko Marcin nauczyciel ludowy w Popowcach p. p. Chamca o policzenie lat służby od 8. maja 1869 do 30. września 1895 do emerytury.
140. L. s. 265. Bilska Leokadya wdowa po zarządcy szpitala powszechnego w Zaleszczykach ptp. o pensją wdową.

Wniesione po dzień 28. marca 1900.

141. L. s. 266. Towarzystwo przyjaciół muzyki krakowskiej Harmonii p. p. Klemensiewicza o subwencyę.
142. L. s. 267. Urzędnicy kraj. szpitala św. Łazarza w Krakowie ptp. o podwyższenie płac.
143. L. s. 268. Kotarbiński Józef dzierżawca i dyrektor teatru miejskiego w Krakowie ptp. o podwyższenie subwencji do kwoty 24.000 k. rocznie.
144. L. s. 269. Gmina ewangelicka w Krakowie ptp. o subwencyę na dokończenie budowy szkoły przy kościele św. Marcina w Krakowie.
145. L. s. 270. Łukaszewicz Jerzy, były uczeń szkoły sztuk pięknych w Krakowie p. p. Abrahamowicza o zapomogę na dalsze kształcenie się w malarstwie.
146. L. s. 271. Dr. Siemiradzki Józef, prof. uniwersytetu we Lwowie, p. p. Paszkowskiego o zwrot kosztów podróży do Brazylii, odbytej z polecenia Wydziału krajowego.
147. L. s. 272. Gmina miasta Krakowa ptp. o podwyższenie subwencji na muzeum narodowe w Krakowie.
148. L. s. 273. Zwierzchność gminna w Tokach pow. Zbaraż p. p. Ostapczuka o subwencyę na budowę domu przytułku dla ubogich w Tokach.
149. L. s. 288. Komitet ratunkowy w Kolbuszowej p. p. St. Jędrzejowicza o zapomogę dla pogorzalców.
150. L. s. 289. Zarząd Ochrony dla małych dzieci pod wezwaniem św. Jądwigi w Przemyśle p. p. Dworskiego o subwencyę.
151. L. s. 290. Siostra Marya Humilianna Felicjanka przełożona Internatu kandydatek seminarjum nauczycielskiego w Przemyśle ptp. o subwencyę.
152. L. s. 291. Weirich Karolina wdowa po rządcy szpitala powiat. w Przemyśle ptp. o podwyższenie pensyi wdowiej.
153. L. s. 292. Towarzystwo kowali w Sułkowicach przez p. Średniawskiego w sprawie rozszerzenia szkoły kowalskiej tamże.
154. L. s. 293. Gmina Jachówka powiat Myślenice ptp. o niższenie prestacyj szkolnych.
155. L. s. 294. Rada szkolna miejscowa, Zwierzchność gminna i Zarząd szkoły w Chorostkowie pow. Husiatyn p. p. E. Michałowskiego o zaliczenie miasta Chorostkowa pod względem płac nauczycielskich do klasy III.
156. L. s. 295. Baley Józefa wdowa po nauczycielu ludowym w Toustem ptp. o podwyższenie pensyi wdowiej.
157. L. s. 296. Kordal Sydonia wdowa po nauczycielu ludowym w Sokołowie p. p. Sawczaka o zapomogę lub zapotrzenie.
158. L. s. 297. Nosalewicz Aleksander uczeń konserwatorium muzycznego w Wiedniu ptp. o subwencyę.
159. L. s. 298. Sztogryn Julia wdowa po nauczycielu ludowym w Stokach ptp. o podwyższenie emerytury.
160. L. s. 299. Męciński Modest uczeń szkoły śpiewu profesora Stockhausena we Frankfurcie ptp. o subwencyę na dalsze kształcenie się.
161. L. s. 300. Maziarski Józef kierownik szkoły ludowej w Padwi narodowej pow. Mielec p. p. Sękowskiego o zwrot wkładek emerytalnych uiszczonych po 40 latach służby.
162. L. s. 301. Kuratorya Internatu dla uczniów zeminarium naucz. w Tarnowie p. p. Vayhingera o subwencyę na dokończenie budowy własnego domu.
163. L. s. 302. Towarzystwo gimnastyczne „Sokół” w Muszynie ptp. o subwencyę na przyrządy gimnastyczne.
164. L. s. 303. Stowarzyszenie robotników katolickich „Praca” w Tarnowie ptp. o subwencyę.
165. L. s. 304. Komitet Internatu dla kandydatów nauczycielskich w Samborze p. p. Sozańskiego o subwencyę na dokończenie budowy Internatu.

166. L. s. 305. Gumowski Józef asystent komasacyjny Wydziału krajowego p. p. Onyszkiewicza o nadanie X. rangi służbowej.
167. L. s. 306. Wydział powiatowy w Kałuszu p. p. Rozwadowskiego o subwencyę na budowę drogi gminnej z Kałusza do granicy powiatu Żydaczowskiego.
168. L. s. 307. Straż ochotnicza pożarna w Kolbuszowej p. p. Hupkę o zapomogę.
169. L. s. 308. Rewizorowie bydła pasu pogranicznego w Rawie ruskiej p. p. Górkę o wyjednanie zaopatrzenia przysługującego sługom rządowym.
170. L. s. 309. Wydział powiatowy w Cieszanowie p. p. J. Puzynę o wsparcie dla pogorzalców wsi Dachnow.
171. L. s. 310. Lwowska ewangelicka Superintendantura z siedzibą w Białej p. p. Bindera o subwencyę dla 96 ewangelickich szkół prywatnych w Galicyi.
172. L. s. 311. Rada gminy Poremby Żegoty pow. Chrzanów p. p. Wodzieckiego o wypłacenie zaległej emerytury wdowie po nauczycielu Bernardzikiewiczu za lat trzy.
173. L. s. 312. Towarzystwo gimnastyczne „Sokół“ w Żółkwi p. p. Starzyńskiego o subwencyę.
174. L. s. 313. Popovits Karol nauczyciel w Żółtańcach ptp. o przyznanie 1. morga pola na polepszenie bytu.
175. L. s. 314. Zgromadzenie Służebnic Serca Jezusowego w Krakowie p. p. Scipiona o subwencyę na utrzymanie i rozszerzenie przytuliska jakoteż szkoły praktycznej dla służących i gospodyń.
176. L. s. 315. Gmina Wojkówka powiat Krosno p. p. Milana o wyłączenie jej ze związku szkolnego gminy Łączki pow. Strzyżów.
177. L. s. 316. Towarzystwo św. Stanisława Kostki opiekujące się terminatorami we Lwowie p. p. Wereszczyńskiego o subwencyę.
178. L. s. 317. Gmina Janów pow. Gródek p. p. Brunickiego o przyjęcie kosztów utrzymania dzieci Natana Hakla w szpitalu św. Rocha w Węgrzech w kwocie 338 zł. 12 ct. na fundusz krajowy.
179. L. s. 318. Sulatycka Marya wdowa po nauczycielu ludowym w Kołomyi przez p. Okuniewskiego o pensyę wdowią.
180. L. s. 319. Towarzystwo Biblioteki polskiej we Wiedniu p. p. Czartoryskiego o zapomogę na utrzymanie szkoły języka polskiego.
181. L. s. 320. Zarząd Ochronki małych dzieci w Śniatynie p. p. Krzysztofowicza o zasiłek.
182. L. s. 321. Towarzystwo „Ruski Instytut dla dziewcząt“ w Przemyśle przez Członka Sejmu ks. Biskupa Czechowicza o subwencyę.
183. L. s. 322. Komitet parafialny grec. kat. cerkwi w Łukowem pow. Lisko ptp. o subwencyę.
184. L. s. 323. Towarz. gimnast. „Sokół“ w Śniatynie p. p. Krzysztofowicza o zasiłek na budowę własnego domu.
185. L. s. 324. Zarząd Muzeum tatrzańskiego w Zakopanem p. p. Karola Dzieduszyckiego o subwencyę na powiększenie zbiorów etnograficznych.
186. L. s. 325. Nauczyciele szkół miasta Trembowli p. p. Olpińskiego o dodatek drożyzniany.
187. L. s. 326. Towarz. gimnast. „Sokół“ w Trembowli ptp. o subwencyę na budowę własnego domu.
188. L. s. 327. Orzechowska Józefa, wdowa po rewidencie rachunk. Wydz. kraj. we Lwowie p. p. Vayhingera o zapomogę.
189. L. s. 328. Gruszka Michał emeryt. nauczyciel ludowy w Biłce szlacheckiej p. p. Merunowicza o podwyższenie emerytury.
190. L. s. 329. Wydział powiatowy w Nadwornie p. p. Mandyczewskiego o odpisanie reszty pożyczki w kwocie 2000 zł. udzielonej na budowę mostu na Prucie między Delatynem a Zazreczem.
191. L. s. 330. Wydział powiatowy w Nadwornie ptp. o uznanie drogi

- gminnej Nadwórna - Markowce za krajową.
192. L. s. 331. Czytelnia Akademicka we Lwowie przez Członka Sejmu Abrahama o subwencyę.
193. L. s. 332. Towarzystwo Bratniej pomocy uczniów wszechnicy lwowskiej ptp. o zapomogę na budowę „domu akademickiego“.
194. L. s. 333. To samo ptp. o zapomogę na rzecz „kuchni akademickiej“.
195. L. s. 334. To samo ptp. o jednorazową zapomogę.
196. L. s. 335. Stowarzyszenie rękodzielników i przemysłowców „Gwiazda“ w Drohobyczu p. p. Wiśniewskiego o subwencyę.
197. L. s. 336. Jaworska Marya wdowa po nauczycielu ludowym w Komorowicach p. p. Kramarczyka o jednorazowe wsparcie.
198. L. s. 337. Mieszkańcy miejscowości Zaolszynie położonej w gminie Osieku pow. Biała ptp. o zapomogę z powodu wylewu wód w r. 1899.
199. L. s. 338. Zwierzchność gminna Suchastruga pow. Nowy Sącz p. p. Potoczka o przyjęcie kosztów przewiezienia umysł. chorej Maryi Kulig z Koszyc do Kulparkowa w kwocie 53 zł. 65 ct. na fundusz krajowy.
200. L. s. 339. Myjak Jan gospodarz z Lichwina pow. Tarnów ptp. o zasiłek na kształcenie syna w szkole rolniczej w Cieszynie.
201. L. s. 340. Gminy i obszary dworskie pow. Mościska p. p. Brykczyńskiego o subwencyę na dalszą budowę gościńca z Sądowej Wiszni do Sambora.
202. L. s. 341. Komitet c. k. Towarzystwa rolniczego w Krakowie p. p. Andrzeja Potockiego o podwyższenie stałej rocznej subwencyi do wysokości 4000 zł.
203. L. s. 342. Ten sam komitet przedkłada petycyę Towarz. ogrodniczego w Wadowicach ptp. o subwencyę.
204. L. s. 343. Towarzystwo numizmatyczne w Krakowie ptp. o stałą roczną subwencyę 800 koron.
205. L. s. 344. Ks. Lewicki Mikołaj proboszcz w Zuchorzycach jako opiekun nieletniej Joanny Jarosiewiczówny sieroty po nauczycielu ludowym p. p. Romanowicza o stały dar z łaski dla tej sieroty.
206. L. s. 345. Weinstock Szymon autor podręcznika autonomiczno-prawniczego dla gmin we Lwowie ptp. o subwencyę na dokończenie powyższego dziełka.
207. L. s. 346. Festenburg Gérard Marya wdowa po urzędniku kraj. Zarządu sprzedaży soli przy Wydziale kraj. ptp. o peusyę wdowią i zapomogę na zapłacenie kosztów pogrzebu.
208. L. s. 347. Gmina Budziwoj powiat Rzeszów p. p. Dąbskiego o przyjęcie kosztów utrzymania Heleny Bomby w Zakładzie nieuleczalnych we Lwowie w kwocie 622 zł. 05 ct. na fundusz krajowy.
209. L. s. 348. S. S. Felicyanki zarządzające zakładem ubogich staruszek i kalek w Krakowie ptp. o subwencyę na budowę domu dla powyższego Zakładu.
210. L. s. 349. Kratochwil Franciszka wdowa po dytetyruszu Wydz. kraj. p. p. Michalskiego o zapomogę.
211. L. s. 350. Stowarzyszenie nauczycielek we Lwowie p. p. Barwińskiego o subwencyę.
212. L. s. 351. Głowacka Adolfa sierota po nauczycielu ludowym we Lwowie ptp. o zaopatrzenie.
213. L. s. 352. Nauczycielki szkół żeńskich we Lwowie ptp. o wydanie autentycznej interpretacji użytego w ustawie szkolnej wyrazu „dyrektor“.
214. L. s. 353. Ogrodnik Anna wdowa po służącym kasyna wojskowego we Lwowie ptp. o stypendyum dla córki Apolonii ucznicy IV. roku śpiewu solowego w konserwatorium lwow.
215. L. s. 354. Bursa ruska w Tarnopolu o subwencyę.
216. L. s. 355. Kozak Hilary uczeń III. r. konserwatorium w Wiedniu ptp. o zasiłek na dalsze kształcenie się w śpiewie.

217. L. s. 356. Bursa św. Jana Chrzciciela w Drohobyczu ptp. o zapomogę.
218. L. s. 357. Towarzystwo im. Szewczenki we Lwowie ptp. o subwencyę.
219. L. s. 358. Etnograficzna kom. Tow. im. Szewczenki we Lwowie ptp. o podwyższenie subwencyi.
220. L. s. 359. Archeograficzna komisya Towarz. im. Szewczenki we Lwowie ptp. o subwencyę.
221. L. s. 360. Towarzystwo im. Szewczenki we Lwowie ptp. o subwencyę na wydawnictwo „ruskiej historycznej biblioteki“.
222. L. s. 361. Komitet młodzieży akademickiej w Krakowie p. p. Zolla o subwencyę na cele obchodu jubileuszu Uniwersytetu Jagiellońskiego.
223. L. s. 362. S. S. Nazaretanki w Krakowie ptp. o podwyższenie subwencyi na Internat uczennic Seminarjum nauczycielskiego.
224. L. s. 363. Gmina miasta Krakowa ptp. o podwyższenie subwencyi dla tamt. wyższej szkoły handlowej
225. L. s. 364. Towarz. ludoznawcze we Lwowie p. p. Soleskiego o subwencyę na wydawnictwa.
226. L. s. 365. Kierownicy i nauczyciele szkół ludowych 4 kl. w Przemyśle ptp. o polepszenie bytu materyalnego.
227. L. s. 366. Towarz. nauczycieli szkół wyższych we Lwowie ptp. z memoriałem w sprawie przepełnienia szkół średnich i nadmiernej ilości zastępców nauczycieli zwłaszcza nie egzaminowanych.
228. L. s. 368. Woźni Wydziału kraj. p. p. Rottera o zrównanie ich poborów z poborami służby państwowej.
229. L. s. 369. C. k. Towarz. gospodarskie gal. we Lwowie p. p. St. Stadnickiego o subwencyę na czasopismo „Rolnik“.
230. L. s. 370. To samo ptp. o podwyższenie subwencyi na cele ogólne.
231. L. s. 371. Gmina Tyszycy pow. Sokal p. p. Sawczaka o wyłączenie z Sokalskiego a przyłączenie do Kamioneckiego powiatu.
232. L. s. 372. Kuźniewicz Grzegorz, artysta-rzeźbiarz zamieszkały w Rzymie ptp. o zasiłek na dalsze kształcenie się w rzeźbie
233. L. s. 373. Tarnawiecka Wanda we Lwowie ptp. o subwencyę na dalsze kształcenie się w spiewie.
234. L. s. 374. Komuniewska Marya właścicielka pracowni haftów ręcznych we Lwowie p. p. Klemensiewicza o subwencyę.
235. L. s. 375. Roszkowska Helena wdowa po artyście dramatycznym we Lwowie p. p. Abrahamowicza o subwencyę na kształcenie się w spiewie.
236. L. s. 376. Giergel Augusta wdowa po woźnym Wydziału kraj. we Lwowie ptp. o datek na wychowanie małoletniego syna Pawła Ludwika Maryana t im.
237. L. s. 377. Szydłowska Otylia była uczennica konsenwatoryum we Lwowie ptp. z subwenbyę na dalsze kształcenie się w spiewie.
238. L. s. 378. Stowarzyszenie katolickich robotników „Przyjaźń“ w Tarnopolu p. p. E. Michałowskiego o zasiłek na założenie sklepiku katolickiego „Przyjaźń“.
239. L. s. 379. Witkowski Józef nauczyciel ludowy w Wierzchniakowcach ptp. o policzenie mu 8 lat służby do emerytury.
240. L. s. 380. Mieszkańcy Kolonii Rudolfsdorf pow. Śniatyn p. p. Hamoraka o przyznanie samoistności kolonii.
241. L. s. 381. Niedziałkowska Wiktorya właścicielka zakładu naukowo-wychowawczego p. p. Czartoryskiego o subwencyę.
242. L. s. 393. Dr. Nodzyński Bolesław sekundaryusz szpit. pow. w Bochni p. p. Bernadzikowskiego o wliczenie 4 lat do stałej służby szpitalnej.
243. L. s. 394. Bereźnicka Marya wdowa po radcy Sądu kraj. i b. członka Wydziału kraj. we Lwowie p. p. Barwińskiego o dar z łaski.
244. L. s. 395. Bosler Karolina wdowa po nauczycielu religii mojżeszowej w Tarnowie p. p. Vayhingera o pensyę wdową.

245. L. s. 396. Przełożony Misji polskiej OO. Zmartwychwstańców w Wiedniu p. p. Abrahamowicza o subwencję.
246. L. s. 397. Wojtyna Antoni b. dozorca Wydziału kraj. p. p. Wereszczyńskiego o podwyższenie pensji lub zapomogę.

Wniesione po dzień 2. kwietnia 1900.

247. L. s. 390. Arłamowska Wanda, Forget de Barasti Marya, Maryańska Aniela, Strońska Marya i Waldeck Gustawa, wdowy po urzędnikach fundacyi Stanisława hr. Skarbka we Lwowie p. p. Soleskiego o podwyższenie poborów wdowich i sierocych.
248. L. s. 400. Piwonka Emilia wdowa po nauczycielu ludowym we Lwowie ptp. o pensję wdowią.
249. L. s. 401. Bursa chrześcijańska w Brodach pp. Sałę o zapomogę.
250. L. s. 415. Kosonocka Paulina wdowa po nauczycielu ludowym w Bohorodczanach pp. Kulozyckiego o wsparcie
251. L. s. 416. Sójka Marya Alina, uczennica VIII. kl. gimnazjum prywatn. Zofii Strzałkowskiej we Lwowie, p. p. Wład. Czaykowskiego o subwencję.
252. L. s. 417. Hajek Andrzej we Lwowie pp. Wiktora Wład. Czaykowskiego o zasiłek na dalsze kształcenie się w śpiwie.
253. L. s. 418. Siostra Marya Humilianna, Felicjanka, przełożona Internatu kandydatek seminarium nauczycielskiego w Przemyślu, pp. Dworskiego o pożyczkę bezproc. 20.000 koron na rozszerzenie budynku zakładowego.
254. L. s. 419. Wychowawiec Jan, kierownik szkoły w Wołczyńcu pp. Winniczuka o policzenie do emerytury czasu służby od 9/10 1866 do 25/8 1864.
255. L. s. 420. Bursa im. św. Onufrego w Jarosławiu p. p. Jahla o zapomogę.
256. L. s. 421. Stowarzyszenie Gwiazda Jarosławska ptp. o subwencję.
257. L. s. 422. Bursa im. Kopernika w Jarosławiu ptp. j. w.
258. L. s. 423. Pasławska Józefa, starsza nauczycielka przeniesiona w czasowy stan spoczynku w Jarosławiu ptp. o podwyższenie pensji.
259. L. s. 424. Wydział bursy gimnazjalnej w Rzeszowie p. p. Ad. Jędrzejowicza o subwencję.
260. L. s. 425. Biegańska Zofia, żona emer. inżyniera adjunkta we Lwowie pp. Abrahamowicza o dodatek na utrzymanie dzieci.
261. L. s. 426. Wydział powiatowy w Białej pp. Kramarczyka w sprawie zastosowania przepisów w §. 43 ust. drogowej do gmin miejskich Kęty, Oświęcim oraz wiejskich Lipnik i Komorowice.
262. L. s. 427. Polacy w Wiedniu zamieszkałi pp. Jaworskiego o subwencję na restaurację kościoła polskiego w Wiedniu.
263. L. s. 429. Strzałkowska Zofia, właścicielka pryw. semin. naucz. we Lwowie pp. Sawszaka o subwencję dla swego zakładu.
264. L. s. 430. Wolańska Paulina, wdowa nauczycielu ludowym w Kołomyi p. p. Witosławskiego o podwyższenie pensji wdowiej i datek na wychowanie trojga dzieci.
265. L. s. 431. Dolińska Albina, wdowa po nauczycielu ludowym w Kołomyi ptp. o zaopatrzenie w drodze łaski.
266. L. s. 432. Stowarzyszenie rękodzielników Gwiazda w Kołomyi ptp. o subwencję.
267. L. s. 433. Ogonowska Falina, wdowa po profesorze Uniwersytetu we Lwowie, pp. Barwińskiego o pensję wdowią.
268. L. s. 434. Wiszomirski Emil, emer. nauczyciel w Stryju p. p. Karola Dzeduszyckiego o podwyższenie emerytury.
269. L. s. 435. Stetkiewicz Mikołaj, emeryt. nauczyciel ludowy w Czupornosowie

- pp. Bojkę o policzenie 2 lat służby i podwyższenie emerytury.
270. L. s. 436. Grono nauczycielskie szkoły we Frysztaku powiat Strzyżów ptp. o zaliczenie ich do III. klasy pod względem płac nauczycielskich.
271. L. s. 437. Gmina Kłysz pow. Dąbrowa ptp. przeciw tworzeniu gmin zbiorowych a za połączeniem obszarów dworskich z gminami.
272. L. s. 438. Gmina Mokre ptp.
273. L. s. 439. Gmina Kłysz pow. Dąbrowa ptp. w sprawie parcelacji gruntów włościńskich.
274. L. s. 440. Ta sama gmina ptp. w sprawie emigracji włościńskich za zarobkiem.
275. L. s. 441. Gmina Potakówka pp. Bojkę w sprawie emigracji włościńskich za zarobkiem.
276. L. s. 442. Gmina Mokre ptp. j. w.
277. L. s. 443. Gmina Potakówka ptp. w sprawie parcelacji gruntów włościńskich.
278. L. s. 445. Gmina Mokre ptp. j. w.
279. L. s. 446. Gmina Liszna pp. Milana j. w.
280. L. s. 447. Gmina Posada jaćmierska pow. Sanok ptp. j. w.
281. L. s. 448. Komitet budowy bursy jubileuszowej im. Franciszka Józefa w Sanoku ptp. o zasiłek na dokończenie budowy demu
282. L. s. 449. Zwierzchność gminy Niegułowice ad Bajdy pow. Jasło ptp. o zapomogę z powodu gradobicia i wylewu wód.
283. L. s. 450. Ks. Dr. Jan Trznadel, katecheta gimn. w Sanoku o zwrot taksy emerytalnej z funduszu szkolnego krajowego.
284. L. s. 451. Gmina Jaćmierz i Posada jaćmierska pow. Sanok ptp. o subwencję na budowę szkoły.
285. L. s. 452. Zwierzchność gminy Zarszyn pow. Sanok ptp. o ustanowienie posady lekarza okręgowego z siedzibą w Zarszynie.
286. L. s. 453. Baczyński Ferdynand, emerkondaktor drogowy w Starym Sączu p. p. Potoczka o dar z łaski.
287. L. s. 454. Młynek Ludwik, gospodarz w Sierczy pow. Wieliczka ptp. o subwencję na przeprowadzenie ulepszeń w gospodarstwie.
288. L. s. 456. Pökl Marya, wdowa po urzędniku Wydziału krajowego w Rzeszopolu pp. Jabłońskiego o pensję wdowią lub dar z łaski.
289. L. s. 457. Gmina miasta Krakowa p. p. Rottera o subwencję dla muzeum techniczno-przemysłowego miejskiego.
290. L. s. 458. Grono nauczycielskie w Półwsiu zwierzynieckim ptp. o przeniesienie do II. klasy płac.
291. L. s. 459. Grono nauczycielskie w Zwierzyncu ptp. j. w.
292. L. s. 460. Werner Franciszek, emeryt. oficyał szpitala św. Łazarza w Krakowie ptp. o podwyższenie emerytury
293. L. s. 461. Wojtyga Jan, kierownik szkoły w Półwsiu zwierzynieckim ptp. o posunięcie go do wyższej klasy płacy.
294. L. s. 462. Werner Franciszek, emeryt. oficyał szpitala św. Łazarza w Krakowie ptp. o zwrot kwoty 406 zł. 49 ct. ściągniętej z płacy.
295. L. s. 463. Gorczyca Julia wdowa po nauczycielu ludowym w Sąsiadowicach pp. Slotwińskiego o podwyższenie pensyi wdowiej.
296. L. s. 464. Towarzystwo bursy gimnazjalnej w Samborze ptp. o zasiłek.
297. L. s. 465. Wydział powiatowy w Samborze ptp. o zarządzenie, iżby urzędy podatkowe wypłacały kwoty wpływające do funduszu szkolnego miejscowego do rąk przewodniczących Rad szkolnych miejscowych.
298. L. s. 466. Gmina Jasionka steciowa pow. Turka pp. Osuchowskiego o zapomogę na budowę cerkwi.
299. L. s. 467. Komitet opiekuńczy zakładu wychowawczego w Łomnie powiat Turka ptp. o podwyższenie rocznej subwencji.
300. L. s. 468. Horoszko Mikołaj nauczyciel ludowy w Żołyni pp. Żardeckieo wypłacenie za lat 5 dodatku rocznego w ogólnej sumie 500 koron.

301. L. s. 469. Zarząd spółki mleczarskiej w Markowej ptp. o subwencyę.
302. L. s. 470. Towarz. ochotniczej straży pożarnej w Starej Soli pp. Bielańskiego o zapomogę na budowę strażnicy.
303. L. s. 471. Burghardt Wilhelm, właściciel sztucznego amerykańskiego młyna w Starym Samborze ptp. o zapomogę.
304. L. s. 472. Mieszkańcy przysiółka Wola nowosielska ad Nowosiolo i folwarków ad Nowe Siolo pp. J. Puzynę o utworzenie z tych dwóch przysiółków osobnej gminy administracyjnej.
305. L. s. 473. Gmina Dębowa p. p. Warchełę w sprawie emigracyi włościan za zarobkiem.
306. L. s. 474. Gmina Jodłowa ptp. j. w.
307. L. s. 475. Ta sama gmina ptp w sprawie parcelacyi gruntów włościańskich.
308. L. s. 476. Gmina Dembowa ptp. j. w.
309. L. s. 477. Ta sama gmina ptp przeciw gminom zbiorowym.
310. L. s. 478. Gmina Jodłowa ptp. j. w.
311. L. s. 479. Turzańska Marya, artystka oper włoskich i nauczycielka śpiewu we Lwowie p. p. Chamca o subwencyę na otwarcie szkoły śpiewu operowego.
312. L. s. 480. Gmina Ładańce pow. Przemysłany p. p. Onyszkiewicza o przyjęcie kosztów utrzymania panny Sadowskiej w zakładzie nieuleczalnych we Lwowie w kwocie 269 zł. 65 ct. na fundusz krajowy.
313. L. s. 481. Siostra Cherubina Marya Felicjanka przełożona internatu żeńskiego w Sokalu p. p. Kraińskiego o subwencyę dla Internatu.
314. L. s. 482. Siostry Felicjanki w Bełzie ptp. o subwencyę na zapłacenie raty pożyczki zaciągniętej na budowę szkoły w Bełzie.
315. L. s. 483. Kozij Stefan nauczyciel w Baranich peretokach ptp. o policzenie lat służby.
316. L. s. 484. Komitet Internatu dla uczniów seminaryum naucz. w Stanisławowie p. p. Brykczyńskiego o subwencyę na urządzenie drugiego Internatu.
317. L. s. 485. Tow. gorzelników polskich w Bołszowcach ptp. o subwencyę dla 3 gorzelników na podróż na wystawę paryską.
318. L. s. 486. Komitet Internatu dla uczniów Seminaryum naucz. w Stanisławowie ptp. o subwencyę dla Internatu.
319. L. s. 487. Lipińska Salomea wdowa po artyście skrzypku we Lwowie ptp. o zapomogę.
320. L. s. 488. Kowalczyk Antoni naucz. ludowy w Gwonkowie p. p. Bednarskiego o policzenie lat służby.
321. L. s. 489. Wydział Towarzystwa oświaty ludowej we Lwowie p. p. Skalkowskiego o subwencyę.
322. L. s. 490. Skowroński Józef emeryt. nauczyciel ludowy w Majdanie p. p. St. Jędrzejowicza o podwyższenie emerytury.
323. L. s. 491. Adametr Stanisław bandażysta we Lwowie p. p. Urbańskiego o subwencyę na założenie szkoły fachowej.
324. L. s. 492. Ćwikliński Zefir malarz we Lwowie ptp. o subwencyę na dalsze kształcenie się.
325. L. s. 493. Gmina Przybysławice pow. Brzesko p. p. Męcinińskiego o wyłączenie z powiatu brzeskiego i przyłączenie do pow. dąbrowskiego.
326. L. s. 494. Gminy i obszary dworskie Lubasz, Radwan i inne ptp. w sprawie regulacyi Nowego Brnia.
327. L. s. 495. Wiśniewski Seweryn były krajowy wędrowny nauczyciel gospodarstwa ptp. o zaopatrzenie w drodze łaski.
328. L. s. 496. Przytulisko uczestników powstania z r. 1863/4 w Krakowie ptp. o subwencyę.
329. L. s. 497. Tow. Opieki weteranów z r. 1830/1 w Krakowie ptp. j. w.
330. L. s. 499. Dolnicki Jan emer. naucz. lud. we Lwowie p. p. Hupkę o dar z łaski.
331. L. s. 500. Komitet Domu pracy w Krakowie na Kazimierzu p. p. Zolla o subwencyę.

332. L. s. 501. Gmina m. Krakowa p. p. Zolla o udzielenie gwarancji kraju dla zaciągnięcia się mającej pożyczki annuitowej w kwocie 70.000 kor. na budowę wyższej szkoły handlowej.
333. L. s. 502. Obszary dworskie i Zwierzchności gminne w Rusiłowiu, Kutkorzu, Bezbrudach i Żuratyń pow. Złoczów p. p. Jaworskiego o subwencję na budowę drogi z Rusiłowa przez Kutkorz i Bezbrudy do Żuratyń.
334. L. s. 503. Kowalska Marya we Lwowie p. p. Paszkowskiego o subwencję na kształcenie się w śpiewie.
335. L. s. 504. Komitet cerkwi Narodzenia Najśw. Maryi Panny w Rohatynie p. p. W. Dzieduszyckiego o subwencję na restaurację cerkwi.
336. L. s. 505. Komitet budowy bożnicy w Liszniowie p. p. Barwińskiego o subwencję na dokończenie restauracji bożnicy.
337. L. s. 506. Wydział powiatowy w Mielcu p. p. Sękowskiego o rozciągnięcie postanowień §. 43. ustawy drog. na gminy podmiejskie.
338. L. s. 508. Babińska Helena wdowa po dyetaryuszu Wydz. kraj. p. p. Wereszczyńskiego o dożywotnie zapotrzenie.
339. L. s. 509. Stowarzyszenie katolickich posługaczy publicznych we Lwowie p. p. Pilata o zasiłek lub o pożyczkę na rozwinięcie przemysłu transportowego.
340. L. s. 510. Kowalska Julia wdowa po dyetaryuszu Wydziału kraj. ptp. o zapomogę.
341. L. s. 511. Tow. ruskich rzemieślników „Zoria“ w Drohobyczu p. p. Sawczaka o zapomogę.
342. L. s. 512. Wydział Bursy św. Onufrego w Jarosławiu p. p. Kulczyckiego o zapomogę.
343. L. s. 513. Komitet Ochronki dla dzieci ubogich zarobników i rzemieślników pod zarządem PP. Służebniczek w Peczeniżynie o zapomogę.
344. L. s. 514. Ks. Kalinicz Maksym gr. kat. proboszcz w Żukotyń powiat Turka ptp. o zapomogę.
345. L. s. 515. Żynicz Tomasz gospodarz Żukotyń pow. Turka ptp. o zapomogę z powodu pożaru.
346. L. s. 516. Tyryk Jan gospodarz w Żukotyń j. w.
347. L. s. 517. Ks. Łomnicki Jeremiasz imieniem SS. Służebniczek w Krystynopolu przez Członka Sejmu ks. Szeptyckiego o zasiłek na budowę domu dla nowicyatu.
348. L. s. 518. Komitet budowy szpitala publicznego cesarza Franciszka Józefa I. i Konwent Braci Miłosierdzia w Krakowie p. p. A. Potockiego o subwencję na dokończenie budowy szpitala.
349. L. s. 519. Tow. św. Salomei opieki nad wdowami i sierotami we Lwowie p. p. Vayhingera o subwencję.
350. L. s. 520. Stadtberger Rozalia we Lwowie ptp. o zapomogę na kształcenie córki Władysławy.
351. L. s. 521. Towarz. gimnast. „Sokół“ w Złoczowie p. p. Schnella o subwencję.
352. L. s. 522. Siostra Weiss Marya przełożona Zakładu SS. Miłosierdzia w Nowosiólkach pow. Złoczów ptp. w sprawie spłaty pożyczki zaciągniętej na budowę szkoły męskiej i żeńskiej tudzież przyznanie tej szkole prawa publiczności.
353. L. s. 523. Wydział powiat. w Grybowie p. p. Klemensiewicza o darowanie reszty pożyczki głodowej z r. 1873 w kwocie 3.200 zł.
354. L. s. 524. Bubesówna Katarzyna uczennica szkoły przemysłowej II. r. działu haftów we Lwowie p. p. Merunowicza o stypendyum.
355. L. s. 525. Przeździecka Julia wdowa po weteranie wojsk polskich p. p. Goldmana o wsparcie.
356. L. s. 526. Rojekowa Helena wdowa po dyrektorze tabuli krajowej we Lwowie p. p. Weigla o zasiłek dla córki Oktawii na dalsze kształcenie jej w śpiewie.

357. L. s. 527. Martyniec Wiktorya wdowa po nauczycielu ludowym w Kętach p. p. Czecha o podwyższenie pensyi wdowiej lub o zapomogę.
358. L. s. 528. Gmina m. Gorlic p. p. A. Skrzyńskiego o utworzenie szkoły realnej lub gimnazjum w Gorlicach.
359. L. s. 529. Wolińska Marya artystka malarka w Monachium p. p. Michałowskiego o subwencję na dalsze kształcenie się.
360. L. s. 530. Wydział powiatowy w Tarnobrzegu p. p. Średniawskiego o zmianę ustroju politycznych władz administracyjnych I. instancyi.
361. L. s. 531. Gmina m. Halicza ptp. o zniesienie myta drogowego i mostowego na drodze krajowej w Haliczu.
362. L. s. 532. Towarz. gymnast. „Sokół“ w Wadowicach ptp. o subwencję.
363. L. s. 533. Czytelnia polska akademików górniczych w Leoben ptp. j. w.
364. L. s. 534. Pogorzelec miasta Lubaczowa ptp. o zasiłek.
365. L. s. 535. Wydział powiat w Złoczowie ptp. w sprawie wypłacania przez urzędy podatkowe ryczałtu na potrzeby szkolne do rąk przewodniczących Rad szkol. miejscowych.
366. L. s. 536. Gmina m. Halicza ptp. o regulację rzeki Łukwi w Haliczu.
367. L. s. 537. Jakim Michał z Woli kobańskiej pow. Stary Sambor ptp. o pomoc w umorzeniu długu zaciągniętego w Banku włościańskim.
368. L. s. 538. Oleksińska Anysya wdowa po nauczycielu ludowym w Siarach ptp. o zapomogę.
369. L. s. 539. Nauczyciele szkół ludowych 4-kl. w Knihininie wsi Górcie i Kolonii ptp. o zaliczenie tych miejscowości do II. klasy płacy nauczycielskiej.
370. L. s. 540. Gmina Dobra rustykalna pow. Dobromil ptp. o wyłączenie z powiatu dobromilskiego a przydzielenie do powiatu sanockiego.
371. L. s. 541. Komitet dla wyszukania pracy robotnikom górniczym borysławskim w Drohobyczu ptp. o zasiłek.
372. L. s. 542. Gmina Rudno ptp. o zasiłek na budowę szkoły.
373. L. s. 543. Malawska Józefa wdowa po pisarzu gminnym we Lwowie ptp. o pensję wdowią.
374. L. s. 544. Popławski Jan były zastępca nauczyciela w szkołach średnich w Krakowie ptp. o zapomogę.
375. L. s. 545. Gmina Porąbka ptp. o utworzenie kasy gospodarskiej.
376. L. s. 546. Borezowski Teodozy uczeń szkoły sztuk pięknych w Krakowie ptp. o zapomogę.
377. L. s. 547. Chylczuk Kiryło b. strażnik drogi krajowej Tłumacz-Zaleszczyki w Żywaczowie ptp. o zapomogę.
378. L. s. 548. Kłok Władysław we Lwowie ptp. o zasiłek na dalsze kształcenie się w śpiewie.
379. L. s. 549. Wydział powiatowy w Kosowie ptp. w sprawie zmiany systemu nauki w szkołach ludowych.
380. L. s. 550. Wydział powiat. w Trembowli ptp. z petycją gminy Zazdrość o odłączenie od niej przysiółka Nowy Tyczyn.
381. L. s. 551. Batryniuk Piotr były nauczyciel w Sopowie ptp. o wyznaczenie emerytury.
382. L. s. 552. Gmina Sobiecin pow. Jarosław ptp. o budowę mostu na rzece Szkle.
383. L. s. 553. Cymbała Piotr pogorzelec w Polance pow. Lwów ptp. o zapomogę.
384. L. s. 554. Warwa Jędrzej z Chabówki ptp. z zażaleniem na Bank włościański.
385. L. s. 555. Stowarz. rękodzielników „Gwiazda“ w Rzeszowie ptp. o zapomogę.
386. L. s. 556. Redakcyja czasopisma „Gorzelnik“ we Lwowie o subwencję na wydawnictwo.
387. L. s. 557. Gmina Lipowiec powiat Sanok ptp. o przyjęcie kosztów utrzymania małoletniego Kar. Warianki w Budapeszcie w kw. 332 k. na fundusz krajowy.
388. L. s. 558. Miętus Marya wdowa po nauczycielu ludowym w Tuchowie

- ptp. o przedłużenie poboru dodatku na wychowanie syna Bronisława.
389. L. s. 559. Gmina Łączki pow. Nowy Sącz ptp. o regulację rzeki Dunajca.
390. L. s. 560. Towarz. gimnast. „Sokół“ w Drohobyczu ptp. o subwencyę.
391. L. s. 561. Bursa im. Kraszewskiego w Stanisławowie ptp. o subwencyę.
392. L. s. 562. Klimaszewski Aleksander kierownik szkoły garncarskiej w Kołomyi ptp. o zrównanie jego poborów z poborami kierowników państwowych szkół zawodowych.
393. L. s. 563. Banach Katarzyna wdowa po nauczycielu w Rudnie ptp. o zapomogę.
394. L. s. 564. Bursa polska w Kołomyi ptp. o zapomogę.
395. L. s. 565. Furmani w Stanisławowie ptp. o uwolnienie ich od opłaty myta kopytkowego.
396. L. s. 566. Januszewiczowa Marya wdowa po naucz. ludowym w Starych Kutach ptp. o zapomogę.
397. L. s. 567. Mieszkańcy przysiółka Nowy Tyczyn pow. Trembowla ptp. o wyłączenie ze związku gminy Zazdrość i utworzenie samoistnej gminy administracyjnej.
398. L. s. 568. Zielińska Marya wdowa po lekarzu okręgowym w Bohorodczanach starych ptp. o pensyę wdową.
399. L. s. 569. Białkowska Pelagia wdowa po drogomistrzu powiatowym w Żółkwi ptp. o zapomogę.
400. L. s. 570. Towarz. gimnast. „Sokół“ w Rzeszowie ptp. o subwencyę.
401. L. s. 571. Bursa im. Stefana Batoro w Wadowicach ptp. o subwencyę.
402. L. s. 572. Rada szkolna miejscowa w Kniazioluce pow. Dolina ptp. o subwencyę na budowę szkoły.
403. L. s. 573. Zwierzchność gminna w Kniazioluce ptp. j. w.
404. L. s. 574. Wydział powiatowy w Złoczowie ptp. o zastosowanie postanowień §. 43. ust. drogowej do gmin podmiejskich.
405. L. s. 575. Gmina miasta Kopyczyńce ptp. o niżenie prestacyi szkolnej.
406. L. s. 576. Zarząd szkoły muzycznej Towarzystwa muzycznego w Brodach ptp. o subwencyę.
407. L. s. 577. Wydział Towarz. kolonii wakacyjnych dla dziewcząt we Lwowie ptp. o zasiłek.
408. L. s. 578. Komitet parafialny obrz. łać. w Nawaryi pod Lwowem ptp. o zasiłek na odnowienie kościoła parafialnego.
409. L. s. 579. Stow. polskich robotników „Przyjaźń“ w Budapeszcie ptp. o zapomogę.
410. L. s. 580. Gmina Sprynia wielka ptp. o niżenie prestacyi szkolnej.
411. L. s. 581. Towarz. oświaty ludowej w Krakowie ptp. o subwencyę.
412. L. s. 582. Pogorzeley gminy Mistryce pow. Mościska ptp. o subwencyę.
413. L. s. 583. Gmina Sulistrowa powiat Krosno ptp. o wyłączenie ze związku szkolnego z gminy Kobylany.
414. L. s. 584. Sandor Feliks krajowy inspektor hodowli w Krakowie ptp. Karola Czeczka o stabilizacyę na tej posiadzie.
415. L. s. 585. Wydział pow. w Bochni ptp. w sprawie wypłacania dodatków gminnych na potrzeby szkolne do rąk przewodniczących Rad szkolnych miejscowych.
416. L. s. 586. Towarz. hodowców czernego bydła polskiego w Krakowie ptp. o subwencyę.
417. L. s. 587. Ks. Zbyszewski Leon prezes stow. „Dom Rodzinny“ w Krakowie p. p. Zolla o subwencyę.
418. L. s. 588. Ruskie Towarzystwo pedagogiczne we Lwowie p. p. Barwińskiego o zapomogę na żeński instytut.
419. L. s. 589. To samo ptp. o zapomogę na utrzymanie I i II klasy żeńskiej szkoły wydziałowej z ruskim językiem wykładowym.
420. L. s. 590. To samo ptp. o zapomogę na wydawnictwo ukraińsko-ruskiej pedagogicznej biblioteki.

421. L. s. 591. To samo ptp. o zapomogę na bursę dla dzieci ubogich nauczycieli ludowych.
422. L. s. 592. To samo ptp. o zapomogę dla Instytutu pod wezwaniem św. Mikołaja we Lwowie.
423. L. s. 593. To samo ptp. o zapomogę na wydawnictwo czasopisma „Dzwinnok“.
424. L. s. 594. To samo ptp. o zapomogę na pedagogiczną gazetę „Uczytel“.
425. L. s. 595. Towarz. „Ruska Besida“ we Lwowie ptp. o podwyższenie subwencji na teatr,
426. L. s. 596. Komisya artystyczna ruskiego teatru ptp. o podwyższenie subwencji na teatr.
427. L. s. 597. Sijkówna Marya uczenica śpiewu w Medyolanie ptp. o subwencyę na dokończenie kształcenia się w śpiewie.
428. L. s. 598. Zarząd m. Leżajska p. p. Żardeckiego o odpisanie nadobowiązkowej prestacyi szkolnej.
429. L. s. 599. Gmina Budy łańcuckie pow. Łańcut ptp. o przyjęcie kosztów leczenia Tadeusza Pelca w szpitalu wiedeńskim na fundusz krajowy.
430. L. s. 600. Anczyc Stanisław kierownik szkoły cukierniczej w Rakszawie ptp. o polepszenie bytu.
431. L. s. 601. Wydział pow. w Buczaczu p. p. Cieleckiego w sprawie zmiany §. 43. ustawy drogowej.
432. L. s. 602. Dr. Demetrykiewicz Włodzimierz sekretarz komisji antropologicznej Akademii umiejętności w Krakowie p. p. Weigla o zasiłek na badania naukowe.
433. L. s. 604. Etnograficzna komisya Tow. im. Szewczenki we Lwowie p. p. Barwińskiego o subwencyę.
434. L. s. 605. Zarząd Towarz. Zakładu błog. Kunegundy w Nowym Sączu p. p. Potoczka o subwencyę.
435. L. s. 606. Rzepka Hugon inżynier i właściciel realności w Wapienicy pow. bielski na Szląsku p. p. Bindera o poparcie przedsiębiorstwa kolei lokalnej z Borysławia do Scho-dnicy.
436. L. s. 607. Gmina Ochotnica powiat Nowy Targ p. p. Bednarskiego o subwencyę na drogę z Ochotnicy do Łoposzy.
437. L. s. 608. Zwierzchność gminna w Szczawnicy wyżnej pow. Nowy Targ ptp. o przyjęcie kosztów utrzymania rodziny Gajerów w Wiedniu w kwocie 742 kor. 66 h. na fundusz kraj.
438. L. s. 609. Jaremko Katarzyna wdowa po nauczycielu ludowym w Polanie p. p. Krempe o pensyę wdowią.
439. L. s. 610. Mączka Jan dzierżawca myta krajowego w Miechocinie ptp. o opust w czynszu dzierżawnym.
440. L. s. 611. Gmina Bobrowa powiat Ropczyce ptp. o przyłączenie do kościoła Nagorzańskiego.
441. L. s. 612. Gmina Słupiec pow. Dąbrowa p. p. Bojkę przeciw niszczeniu lasów.
442. L. s. 613. Gmina Sąsiadowice pow. Sambor ptp. j. w.
443. L. s. 614. Gmina Słupiec pow. Dąbrowa ptp. w sprawie parcelacyi gruntów włościańskich.
444. L. s. 615. Gmina Bryszczki pod Jasłem ptp. j. w.
445. L. s. 616. Gmina Jareniówka pod Jasłem ptp. j. w.
446. L. s. 617. Gmina Bryszczki pod Jasłem ptp. o połączeniu obszarów dworskich z gminami.
447. L. s. 618. Gmina Jareniówka pod Jasłem ptp. przeciw zaprowadzeniu gmin zbiorowych.
448. L. s. 619. Gmina Słupiec pod Dąbrową ptp. w sprawie emigracyi włościan za zarobkiem.
449. L. s. 621. Zajączkowska Zofia uczenica szkoły muzycznej p. Laureckiej we Lwowie p. p. Karatnickiego o subwencyę na dalsze kształcenie się w muzyce.
450. L. s. 622. Powiatowy Zarząd kółek rolniczych w Łańcucie p. p. Żardeckiego o subwencyę na zakład hodowli drzewek owocowych.
451. L. s. 623. Ks. Tyczyński Antoni proboszcz obrz. łać. w Albigowej pow.

- Łańcut ptp. o subwencyę dla szkoły koszykarskiej tamże.
452. L. s. 624. Wydział pow. w Dobromilu p. p. Gniewosza o podwyższenie subwencyi na budowę drogi Krościenko-Kuźmina.
453. L. s. 626. Ochronka małych dzieci i szwalni ubogich dziewcząt we Lwowie przez Członka Sejmu ks. Arcyb. Issakowicza o subwencyę.
454. L. s. 627. Stowarzyszenie opieki nad uwolnionymi więźniami we Lwowie ptp. o subwencyę.
455. L. s. 628. Jaworski Jan nauczyciel w Pistyniu p. p. Merunowicza o policzenie 7 lat służby do emerytury.
456. L. s. 629. Związek katolicki szkolny w Wiedniu ptp. o subwencyę.
457. L. s. 630. Stowarzyszenie zapomogowe dla słuchaczy Akademii rolniczej w Wiedniu ptp. j. w.
458. L. s. 631. Towarzystwo zapomogowe słuchaczy prawa uniw. w Wiedniu ptp. j. w.
459. L. s. 632. Austriacki Związek dla ochrony rolnictwa w Wiedniu ptp. j. w.
460. L. s. 633. Towarzystwo zapomogowe słuchaczy filozofii uniw. w Wiedniu ptp. j. w.
461. L. s. 634. Gmina miasta Brzeżan p. p. Michałowskiego Emila o przyspieszenie budowy gimnazjum w Brzeżanach.
462. L. s. 635. Ta sama gmina ptp. o budowę odnogi kolei żelaznej z Brzeżan do Potutor.
463. L. s. 636. Mycielski Michał Prowincyał OO. Bazylianów we Lwowie przez Członka Sejmu ks. Biskupa Szeptyckiego o subwencyę na wydawnictwo książek religijno-moralnych.
464. L. s. 644. Gmina Makowica powiat Limanowa p. p. Wodzickiego o zapomogę z powodu klęski gradobicia.
465. L. s. 645. Gmina Laskowa powiat Limanowa ptp. j. w.
466. L. s. 646. Wydawnictwo „Rodziny i Szkoły“ we Lwowie p. p. Michałskiego o subwencyę.
467. L. s. 647. Szeliska Laura wdowa po konduktorze drogowym w Otyunii ptp. o podwyższenie pensyi wdowiej.
468. L. s. 648. Klasztor OO. Bernardynów w Dukli ptp. o subwencyę na restauracyę kościoła tamże.
469. L. s. 649. Towarzystwo ratunkowe we Lwowie ptp. o subwencyę.
470. L. s. 650. Siostra Dydyńska Janina przełożona zakładu sierót i internatu dziewcząt pod wezwaniem św. Heleny we Lwowie ptp. j. w.
471. L. s. 651. Gmina miasta Lwowa ptp. o subwencyę na utworzenie zakładu naukowego żeńskiego im. król. Jądwiگی we Lwowie.
472. L. s. 652. Towarzystwo „Szkilna Pomocz“ w Samborze p. p. Barwińskiego o podwyższenie subwencyi.
473. L. s. 653. Zarząd bursy „Szkilnoj Pomocz“ j. w.
474. L. s. 654. Mieszkańcy przysiółka Słobódka ad Żurawno pow. Żydaczów p. p. Witosławskiego o utworzenie z tego przysiółka osobnej gminy administracyjnej.
475. L. s. 655. Czekoński Mierosław Maryan prowizoryczny apiikant rachunkowy Wydziału krajowego o veniam studior.
476. L. s. 656. Komitet herbaciarni centowej we Lwowie p. p. Soleskiego o subwencyę.
477. L. s. 657. Komitet cerkiewny w Szumlanach pow. Podhajce p. p. Sawczaka o subwencyę na budowę cerkwi.
478. L. s. 658. Kasprzycka Julia wdowa po ogrodniku dublańskim we Lwowie ptp. o zasiłek.
479. L. s. 659. Strusiewiczowa Melania wdowa po referencie fachowym dla spraw rolniczych w Wydziale krajowym we Lwowie ptp. o wsparcie.
480. L. s. 661. Borecki Szymon emerytowany kierownik szkoły w Tyliczu p. p. Potoczka o dodatek pięcioletni.
481. L. s. 662. Gmina miasta Tlustego pow. Zaleszczyki p. p. Chamca o zaliczenie jej do kategorii gmin objętych ustawą krajową z dnia 3. lipca 1896 Nr. 51. Dz. u. kr.

482. L. s. 663. Komitet dla założenia Internatu uczniów seminaryum nauczycielskiego w Zaleszczykach ptp. o subwencyę.
483. L. s. 666. Krzyżanowski Józef nauczyciel ludowy w Żurawkowie p. p. Witosławskiego z zażaleniem przeciw wyrokowi Sądu pow. w Rudkach wydanym w sprawie spornej tegoż przeciw Janowi Srokowskiemu z Czajkowiec.
484. L. s. 667. Towarzystwo Szkoły ludowej w Krakowie p. p. Rottera o ukrajowienie szkoły polskiej im. Tadeusza Kościuszki w Białej i subwencyę dla tej szkoły.
485. L. s. 668. Syc Stanisław nauczyciel szkoły wydziałowej imienia św. Floryana w Krakowie ptp. o subwencyę na podróż do Paryża na wystawę.
486. L. s. 669. Wasung Jan kierownik szkoły w Błażowie ptp. o zasiłek dla syna Edwarda ucznia Akademii handlowej we Wiedniu.
487. L. s. 670. Chudzikiewicz Marcei pisarz etatowy szpitala powszechnego we Lwowie p. p. Urbańskiego o zaliczkę na płacę 2 000 kor.
488. L. s. 671. Mroczek Agnieszka wdowa po droźniku o stałe zaopatrzenie wdowie p. p. Styłę.
489. L. s. 672. Jabłonowski Jerzy sekretarz Wydziału krajowego p. p. A. Skrzyńskiego o zaliczkę na płacę w kwocie 4000 koron.
490. L. s. 673. Dr. Tadeusz Niementowski Prezes Rady powiatowej w Zbarażu p. p. Ostapczuka o poparcie u rządu zatwierdzenia finansowania przez Bank krajow. akcji pierwszeństwa linii kolei lokalnej Zbaraż-Tarnopol.

Wniesione po dzień 4. kwietnia 1900.

491. L. s. 698. Grono Konserwatorów Galicyi zachodniej w Krakowie p. p. Andrzeja Potockiego o nadzwyczajną subwencyę obok dotychczasowej.
492. L. s. 699. Stowarzyszenie polityczne katolicko-narodowe w Krakowie ptp. w sprawie projektu statutu miejskiego dla miasta Krakowa.
493. L. s. 700. To samo ptp. w sprawie krajowego monopolu handlu napojami spirytusowemi.
494. L. s. 701. Towarzystwo szpitali dla dzieci pod wezw. św. Zofii we Lwowie p. p. Skałkowskiego o podwyższenie ryczałtowego wynagrodzenia za leczenie ubogich chorych dzieci.
495. L. s. 702. Gmina Skole wieś powiat Stryj p. p. Bojkę w sprawie zamierzonego połączenia wsi i miasteczka Skole w jedną gminę.
496. L. s. 703. Wydział pow. w Dąbrowie ptp. w sprawie wypłacania dodatków gminnych na potrzeby szkolne do rąk przewodniczących Rad szkolnych miejscowych.
497. L. s. 704. Dyrekcyja krajow. Związku przemysłowego we Lwowie p. p. Michalskiego o podwyższenie 3% pożyczki na zaliczkowanie wytwórców krajowych i subwencyi za krajową agencyę handlową.
498. L. s. 705. Pietzsch Ferdynand imieniem fabryki maszyn „Perkun“ we Lwowie ptp. o pożyczkę 3% z funduszu przemysłowego.
499. L. s. 706. Brzyski Wincenty emer. urzędnik Wydz. kraj. ptp. o policzenie 5 lat służby niestałej do emerytury.
500. L. s. 707. Zajączkowska Marya wdowa po etatowym pisarzu Wydziału krajowego ptp. o pensyę wdowią, dodatek na wychowanie dziecka i kwartał pośmiertny.
501. L. s. 708. Walter Marya wdowa po praktykancie rachunkowym Wydziału krajowego we Lwowie o zapomogę ptp.
502. L. s. 709. Towarzystwo polskiej młodzieży im. Jana Kilińskiego we Lwowie ptp. o subwencyę.

503. L. s. 710. Stowarzyszenie katolickiej młodzieży rękodzielników „Skala“ we Lwowie ptp. j. w.
504. L. s. 711. Wiec rolników odbyty 14. stycznia 1900 w Tarnowie p. p. Sękowskiemu z memoriałem w sprawie ochrony i podniesienia rolnictwa.
505. L. s. 712. Towarz. ochotnicze ratunkowe w Krakowie p. p. Weigla o subwencyę.
506. L. s. 713. Kobialkiewiczowa Stefania wdowa po emer. nauczycielu szkół wydziałowych w Krakowie ptp. o podwyższenie pensyi wdowiej.
507. L. s. 714. Zieliński Piotr nauczyciel ludowy w Rzęczycy p. p. Górkę o zaliczkę lub zapomogę.
508. L. s. 715. Gmino miasta Magierowa pow. Rawa ptp. o utworzenie sądu powiatowego tamże.
509. L. s. 716. Gmina Kańczuga p. p. Żardeckiego o odpisanie dawniejszych prestacyj szkolnych i zniżenie takichże prestacyj na lata następne.
510. L. s. 717. Stojalowski Mieczysław b. nauczyciel w Muszynie ptp. o przyznanie emerytury.
511. L. s. 718. Zarząd szpitala w Nowosiólkach zahalczynych pow. Złoczów p. p. Gnoińskiego o zapomogę na szpital.
512. L. s. 719. Gmina Pietnica pow. Dobromil p. p. Tyszkowskiego o zapomogę na dokończenie budowy szkoły.
513. L. s. 720. Gmina Bernardówka pow. Trembowla przez p. Olpińskiego o wsparcie z powodu klęsk elementarnych.
514. L. s. 721. Gmina Radłów p. p. Bernadzikowskiego w sprawie parcelacyi gruntów włociańskich.
515. L. s. 722. Gmina Niwka ptp. j. w.
516. L. s. 723. Gmina Rogóźno p. p. Żardeckiego j. w.
517. L. s. 724. Gmina Machwa powiat Pilzno p. p. Warzechę j. w.
518. L. s. 725. Gmina Dulczówka powiat Pilzno ptp. j. w.
519. L. s. 726. Gmina Chotowa powiat Pilzno ptp. j. w.
520. L. s. 727. Gmina Błaszczkowa ptp. j. w.
521. L. s. 728. Gmina Mokrzec powiat Pilzno ptp. j. w.
522. L. s. 729. Gmina Słotowa ptp. j. w.
523. L. s. 730. Gminy Siedliska Smarżowa, Grudna górna i Bączatka ptp. j. w.
524. L. s. 731. Gmina Uście pow. Śniatyn p. p. Ostapczuka j. w.
525. L. s. 732. Gmina Szebinie pow. Jasło p. p. Styłę j. w.
526. L. s. 733. Gmina Bolesław p. p. Bojkę j. w.
527. L. s. 734. Gmina Kowalowa powiat Jasło ptp. j. w.
528. L. s. 735. Gmina Kaczorowa powiat Jasło ptp. j. w.
529. L. s. 736. Gmina Nieglowiec powiat Jasło ptp. j. w.
530. L. s. 737. Gmina Przybyły przez p. Kremę j. w.
531. L. s. 738. Gmina Kłębów ptp. j. w.
532. L. s. 739. Antoni Maślanka w Padwi ptp. j. w.
533. L. s. 740. Franciszek Kukulski w Padwi ptp. j. w.
534. L. s. 741. Michał Mili w Padwi ptp. j. w.
535. L. s. 742. Jakób Burghardt w Padwi ptp. j. w.
536. L. s. 743. Jan Jugram w Padwi ptp. j. w.
537. L. s. 744. Jan Burghardt w Padwi ptp. j. w.
538. L. s. 745. Filip Burghardt w Padwi ptp. j. w.
539. L. s. 746. Antoni Jung w Padwi ptp. j. w.
540. L. s. 747. Andrzej Dengler w Padwi ptp. j. w.
541. L. s. 748. Roman Dziekan w Padwi ptp. j. w.
542. L. s. 749. Walenty Hyjek w Padwi ptp. j. w.
543. L. s. 750. Stanisław Dengler w Padwi ptp. j. w.
544. L. s. 751. Ludwik Jugrann w Padwi ptp. j. w.
545. L. s. 752. Gmina Pławo pow. Mielec ptp. j. w.
546. L. s. 753. Gmina Izbiska ptp. j. w.

547. L. s. 754. Gmina Miechocin ptp. j. w.
548. L. s. 755. Gm. Cygany ptp. j. w.
549. L. s. 756. Gmina Podhorce ptp. j. w.
550. L. s. 757. Gm. Czeluśnica p. p. Milana j. w.
551. L. s. 758. Spółka mleczarstwa w Czeluśnicy ptp. j. w.
552. L. s. 759. Gm. Czeluśnica ptp. j. w.
553. L. s. 760. Gm. Wojkówka ptp. j. w.
554. L. s. 761. Dr. Głowacki Bolesław b. dyrektor szpitala powsz. we Lwowie p. p. Olpińskiego o podwyższenie emerytury.
555. L. s. 762. Gmina Peczeniżyn p. p. Okuniewskiego o przyjęcie kosztów utrzymania Pauliny Hajczuk w kw. 36 zł. na fundusz kraj.
556. L. s. 763. Lipańska Helena wdowa po nauczycielu ludowym w Mikołajowie ptp. o zapomogę.
557. L. s. 764. Czytelnia „Proświty“ w Ostrowie ptp. o zapomogę na budowę własnego domu.
558. L. s. 765. Pogorzelcy gminy Lackie wielkie pow. Złoczów ptp. o zapomogę.
559. L. s. 766. Gmina Danilcza pow. Rohatyn ptp. o przyjęcie kosztów utrzymania Jana Jugana w kwocie 117 zł. 45 ct. na fundusz krajowy.
560. L. s. 767. Komitet cerkiewny w Tucz-nem pow. Przemyślany ptp. o zapomogę na dokończenie budowy cerkwi.
561. L. s. 768. Zakrzewska Maryanna wdowa po sekretarzu Wydz. krajowego we Lwowie p. p. Abrahamowicza o wsparcie.
562. L. s. 769. Łopuszańska Walerya wdowa po urzędniku Wydziału krajowego p. p. Nowakowskiego o zapomogę.
563. L. s. 770. Szmid Walerya wdowa po rządcy szpitala powszechnego w Przemyśle p. p. Dworskiego o dar z łaski.
564. L. s. 771. Tow. Bursy w Przemyśle p. p. Dworskiego o zasiłek.
565. L. s. 772. Gmina miasta Żywca i inne tego powiatu p. p. Szweda o założenie szkoły realnej w Żywcu.
566. L. s. 773. Gmina Rychwał pow. Żywiec ptp. o zapomogę na pokrycie budynku szkolnego dachówką.
567. L. s. 774. Kanear Antonina wdowa po nauczycielu w Bolechowicach pp. Ochrymowicza o podwyższenie pensji wdowiej.
568. L. s. 775. Baranowa Marya wdowa po nauczycielu lud. we Lwowie pp. Brunickiego o stałe zaopatrzenie.
569. L. s. 776. Towarz. „Ruslan we Lwowie p. p. Wachnianina o zapomogę.
570. L. s. 777. Gmina Kolbuszowa p. p. St. Jędrzejowicza o bezprocentową pożyczkę 100.000 koron na odbudowanie spalonego miasteczka.
571. L. s. 778. Gmina Lutecza po. Rzeszów ptp. o zezwolenie na regulację potoku Stohnicy.
572. L. s. 779. Sternalowa Emilia wdowa po adjunkcie kasowym Wydziału kraj. ptp. o dar z łaski.
573. L. s. 780. Gmina Witków nowy pow. Kamionka przez JE. hr. Marszałka krajowego St. Badeniego o przyjęcie kosztów utrzymania Maryi Ulickiej w Budapeszcie w kw. 393 zł. 74 ct. na fundusz kraj.
574. L. s. 781. Wdowy po urzędnikach państwowych w Stanisławowie ptp. o polepszenie bytu.
575. L. s. 782. Lewicki Władysław w Warszawie p. p. Urbańskiego o zasiłek na kształcenie się w śpiewie operowym.
576. L. s. 783. Iwelska Kamila wdowa po rządcy szpitala powszechnego w Bochni p. p. Bednarskiego o podwyższenie pensji wdowiej.
577. L. s. 784. Gmina Zakopane ptp. o zezwolenie na pobór 100% dodatku do podatków konsumcyjnych od mięsa i wina w Zakopanem.
578. L. s. 785. Gmina Pawło pow. Mielec p. p. Krempy przeciw niszczeniu lasów w pow. Mieleckim.
579. L. s. 786. Kunisch Zofia wdowa po protokoliście Wydziału kraj. p. p. Wachnianina o zapomogę.
580. L. s. 787. Gmina Krasna pow. Kałusz p. p. Karatnickiego o pożyczkę lub zapomogę.

581. L. s. 788. Gmina m. Lubaczowa p. p. Jahla o uwolnienie nowych budowli od dodatków krajowych.
582. L. s. 789. Rondenwaldowa Eleonora wdowa po konduktorze drogowym w Sadzawkach p. p. Koziebrodzkiego o zaopatrzenie.
583. L. s. 790. Ulmanówna Marya nauczycielka w Machowie p. p. Czaykowskiego o policzenie lat służby.
584. L. s. 791. Czaykowska Marya w Krakowie ptp. o zapomogę na kształcenie się w malarstwie.
585. L. s. 792. Zarząd gal. Towarz. nauczycieli ludowych w Nowym Sączu p. p. E. Michałowskiego o uregulowanie płac i stosunków służbowych nauczycieli ludowych w Galicyi.
586. L. s. 793. Sternalowa Apolonia wdowa po urzędniku Wydziału kraj. we Lwowie p. p. Małachowskiego o zasiłek.
587. K. s. 794. Związek polskich gimnastycznych Towarzystw sokolich w Austrii we Lwowie ptp o subwencję na wydawnictwo podręczników fachowych.
588. L. s. 795. Mucha Teofil kierownik szkoły w Łanach ptp. o policzenie lat służby.
589. L. s. 796. Terlikiewicz Jan kasyer raehmistrz szkoły rolniczej w Czernichowie p. p. Wodzickiego o pożyczkę 2.400 kor.
590. L. s. 797. Grono nauczycieli z Czudca pow. Strzyżów p. p. Dąbskiego o zaliczenie ich do III. kl. płac nauczycielskich.
591. L. s. 798. Gąsiecki Bazyli instruktor kraj. warstatu tkackiego w Gorlicach p. p. A. Skrzyńskiego o stabilizację.
592. L. s. 799. Gmina Wołęza dolna pow. Stary Sambor p. p. Bielańskiego o zapomogę dla Ochronki pod zarząd Pp. Służebniczek.
593. L. s. 800. Wydział powiatowy w Starym Samborze ptp. w sprawie wypłacania dodatków gminnych na potrzeby szkolne do rąk Przewodniczących Rad szkolnych miejscowych.
594. L. s. 801. Biedrzycka Ewa wdowa po uczestniku powstania z r. 1863 we Lwowie p. p. Romanowicza o wsparcie.
595. L. s. 802. Zwierzchność gminna w Łysiatyczach pow. Stryj p. p. Kar. Dzie duszyckiego o subwencję na budowę tamy na rzece Stryj.
596. L. s. 803. Rakowski Bazyli b. nauczyciel w Jamelnicy ptp. o przyznanie mu emerytury.
597. L. s. 804. Bursa im. św. Mikołaja w Przemyślu przez Członka Sejmu ks. Biskupa Czechowicza o zapomogę.
598. L. s. 805. Towarz. wzajemnej pomocy diaków cerkiewnych dyecezyi lwow-ptp. o subwencję.
599. L. s. 806. Towarz. św. Apostoła Pawła we Lwowie ptp. j. w.
600. L. s. 807. To samo ptp. o subwencję na misye katolickie.
601. L. s. 808. Komitet cerkiewny w Sieniawie pow. Jarosław ptp. o subwencję na restaurację ikonostasu.
602. L. s. 809. Tulik Klementyna wdowa po nauczycielu we Lwowie p. p. Bernadzikowski o dar z łaski.
603. L. s. 810. Bursa polska im. A. Mickiewicza w Drohobyczu p. p. Wisniewskiego o zapomogę.
604. L. s. 811. Grono nauczycieli ludowych w Drohobyczu ptp. o zrównanie ich poborów z poborami urzędników państwowych.
605. L. s. 812. Gmina miasta Jezierzany pow. Borszczów p. p. Borkowskiego o przyłączenie jej do tych 131 miast objętych ustawą z d. 15/7 1896.
606. L. s. 813. Sołtykiewicz Hilary grkt. proboszcz w Boteley wyżnej p. p. Osuchowskiego o zapomogę.
607. L. s. 814. Komitet restauracji kościoła w Turce ptp. o subwencję.
608. L. s. 815. Kuczabiński Karol naucz. lud. w Ponikwie ptp. o policzenie lat służby.
609. L. s. 816. Gminy i obszary dworskie Dyniska i Rzeczyca p. p. Górkę i Loewensteina o subwencye na budowę drogi.
610. L. s. 817. Towarz. kółek rolniczych we Lwowie p. p. Cieleckiego o sub-

- wencyę na pismo „Przewodnik kółek rolniczych“.
611. L. s. 818. Gmina Uście zielone ptp. w sprawie kreowania Sądu powiatowego tamże.
612. L. s. 819. Towarz. gimnast. „Sokół w Kopyczyńcach ptp. o subwencyę.
613. L. s. 820. Towarzystwo kółek rolniczych we Lwowie ptp. o dotacyę na urządzenie pól demonstracyjnych i doświadczalnych przy kółkach rolniczych.
614. L. s. 821. Gmina m. Rzeszowa p. p. Jabłońskiego o regulacyę rzeki Mikoszuki.
615. L. s. 822. Ta sama gmina ptp o utworzenie szkoły realnej w Rzeszowie.
616. L. s. 823. Gmina Błażowa powiat Rzeszów ptp. o przyspieszenie budowy szkoły.
617. L. s. 824. Gmina Baryczka pow. Strzyżów ptp. o żniżenie prestacyi szkolnej na płacę nauczyciela.
618. L. s. 825. Dr. Ciesielski Teofil wydawca Bartnika postępowego p. p. Barwińskiego o subwencyę.
619. L. s. 826. Komitet internatów dla uczniów seminaryum naucz. w Sokalu ptp. o subwencyę na adaptacyę budynku internatowego.
620. L. s. 827. Towarz. spiewackie „Bojan“ we Lwowie ptp. o podwyższenie subwencyi.
621. L. s. 828. Komitet cerkiewny gminy Mszana pow. Gródek ptp. o subwencyę na dokończenie restauracyi cerkwi.
622. L. s. 829. Gmina Folwarki małe pow. Brody ptp. w sprawie nadużyć popełnionych przez b. naczelnika gminy Romana Kuczerynę.
623. L. s. 830. Gmina Jezierzanka powiat Złoczów o żniżenie prestacyi szkolnych.
624. L. s. 831. Gmina Suchodół p. p. Milana w sprawie parcelacyi gruntów włościańskich.
625. L. s. 832. Gmina Toroszków ptp. j. w.
626. L. s. 833. Gmina Białobrzegi ptp. j. w.
627. L. s. 834. Gmina Chotowa przez p. Warzechę przeciw gminom zbiorowym.
628. L. s. 835. Gmina Markowa powiat Pilzno ptp. j. w.
629. L. s. 836. Gmina Dulczówka pow. Pilzno ptp. j. w.
630. L. s. 837. Gmina Słotowa ptp. j. w.
631. L. s. 838. Gmina Mokrzec ptp. j. w.
632. L. s. 839. Gmina Błaszczkowa ptp. j. w.
633. L. s. 840. Gmina Siedliska ptp. j. w.
634. L. s. 841. Gmina Szeknie p. p. Styłę przeciw gminom zbiorowym.
635. L. s. 842. Gmina Niegołowice powiat Jasło ptp. j. w.
636. L. s. 843. Gmina Kowalowy pow. Jasło ptp. j. w.
637. L. s. 844. Gmina Kaczorowy ptp. j. w.
638. L. s. 845. Gmina Izbiska p. p. Krępe j. w.
639. L. s. 846. Gmina Pława pow. Mielec ptp. j. w.
640. L. s. 847. Gmina Mięchocin ptp. j. w.
641. L. s. 848. Gmina Cygany ptp. j. w.
642. L. s. 849. Gmina Podborze ptp. j. w.
643. L. s. 850. Spółka Mleczarska w Czełuśnicy p. p. Milana j. w.
644. L. s. 851. Gmina Czełuśnica ptp. j. w.
645. L. s. 852. Ta sama ptp. w sprawie emigracyi włościan za zarobkiem.
646. L. s. 853. Spółka mleczarska w Czełuśnicy ptp. j. w.
647. L. s. 854. Gmina Słotowa p. p. Warzechę j. w.
648. L. s. 855. Gmina Szybnie p. p. Styłę j. w.
649. L. s. 857. Towarzystwo gimnast. Sokół w Bochni p. p. Bernadzikowskiego o subwencyę.
650. L. s. 858. Gmina Borzęcin ptp. w sprawie parcelacyi gruntów włościańskich
651. L. s. 859. Gmina Słotwina Brzezowiec ptp. j. w.
652. L. s. 860. Dranicka Justyna żona umysł. chorego z Trościańca pow. Jaworów p. p. Jana Szeptyckiego o pozostawienie chorego w Zakładzie dla obłąkanych w Kulparkowie bezpłatnie.
653. L. s. 861. Internat Bazylianek w Jaworowie ptp. o subwencyę.
654. L. s. 862. Zgromadzenie sióstr Urszulanek w Kołomyi ptp. o bezprocentową pożyczkę na przybudowanie skrzydła do budynku naukowego.
655. L. s. 863. Towarzystwo gimnastyczne Sokół w Jaworowie ptp. o subwencyę.

656. L. s. 864. Knihinicka Jadwiga wdowa po nauczycielu ludowym w Kosowie p. p. Okuniewskiego o podwyższenie pensyi wdowiej.
657. L. s. 865. Związek koleżeński b. seminarzystek i nauczycielek we Lwowie p. p. Lubomirskiego o subwencyę.
658. L. s. 866. Towarzystwo opieki obywatelskiej nad internatem dla kandydatek seminarjum nauczycielskiego we Lwowie ptp. o subwencyę dla tegoż zakładu.
659. L. s. 867. Gmina m. Husiatyna p. p. Gołuchowskiego o subwencyę na odrestaurowanie ratusza.
660. L. s. 868. Willimkowa Magdalena wdowa po nauczycielu ludowym w Tynoczynku p. p. A. Potockiego o wsparcie.
661. L. s. 869. Wydział powiatowy w Wieleżce p. p. K. Czecha o subwencyę na budowę drogi — Podgórze-Bonarka-Swoszowice i drogi Świątniki Siepraw-Mysłenice.
662. L. s. 870. Strzelecki Władysław urzędnik kraj. szpitala powszechnego we Lwowie p. p. Górkę o subwencyę na dalsze kształcenie córki Maryi w spiewie.
663. L. s. 871. Kozorowski W. prokurator Zakonu św. Bazylego w Horodnicy przez Członka Sejmu ks. biskupa Szeptyckiego o subwencyę na założenie internatu żeńskiego.
664. L. s. 872. Gmina Babule powiat Mielec p. p. Sękowskiego o wyłączenie parcel gr. l. 607/2 i 609/7 gminy katastralnej Piechoty a przyłączenie takowych do gminy Babule
665. L. s. 873. Wydział powiatowy w Jasle ptp. o budowę kolei żelaznej Dembica-Jasło i Jasło-Konieczna.
666. L. s. 874. Bieńczycka Wanda wdowa po nauczycielu w Mielcu ptp o pensyę wdowią.
667. L. s. 875. Rada szkolna miejscowa w Majdanie powiat Kolbuszowa p. p. Czartoryskiego o wynagrodzenie dla Maryi Bobakowej za udzielanie nauki robót ręcznych kobiecych.
668. L. s. 876. Stowarzyszenie św. Wincen tego à Paulo we Lwowie ptp. o zapomogę.
669. L. s. 877. Dyrekcyja męskiego Seminarjum nauczycielskiego w Krośnie p. p. Zolla o urządzenie internatu dla ubogich uczniów.
670. L. s. 878. Adler Józef emeryt. nauczyciel w Iskrzyczynie ptp. o podwyższenie emerytury.
671. L. s. 879. Zborowski Antoni nauczyciel ludowy w Radoczy ptp. o podliczenie 9 lat służby do emerytury.
672. L. s. 880. Warecki Aleksander nauczyciel ludowy w Bielamcach p. p. Żardeckiego o policzenie lat służby.
673. L. s. 881. Wydział powiatowy w Łańcucie ptp o subwencyę na szkołę gospodyń w powiecie.
674. L. s. 882. Sosenko Modest uczeń szkoły sztuk pięknych w Krakowie p. p. Wójcika o zapomogę.
675. L. s. 883. Schapira Szulim i Berisch garbarze w Białym kamieniu powiat Złoczów ptp. o pożyczkę z funduszu przemysłowego.
676. L. s. 884. Wydział powiatowy w Tarnobrzegu ptp. o wynagrodzenie gmin za sprawowanie agend poruczonego zakresu działania.
677. L. s. 885. Hebsda Zofia wdowa po konduktorze kolei państwowych w Nowym Sączu ptp. o przyjęcie kosztów utrzymania syna Stanisława w Zakładzie poprawczo-wychowawczym w Engenburgu na fundusz krajowy.
678. L. s. 886. Poulaczek Jakób b. dozorca chorych w Zakładzie Kulparkowskim ptp. o emeryturę względnie znaczniejszą odprawę.
679. L. s. 887. Skwirczyński Zdzisław we Lwowie p. p. Scipiona o zasiłek na dalsze kształcenie się w malarstwie.
680. L. s. 888. Towarzystwo historyczne we Lwowie przez Członka Sejmu Abrahama o subwencyę
681. L. s. 891. Gospodarze gminy Załęże powiat Jasło p. p. Wójcika w sprawie nadużyć tamtejszego Wójta Kazimierza Dzika

682. L. s. 892. Rykała Jan nauczyciel w Lackiem p. p. Okuniewskiego o uregulowanie prac nauczycielskich i prowadzenie jawnej kwalifikacyi.
683. L. s. 893. Seretny Bazyli nauczyciel w Folwarkach ptp. j. w.
684. L. s. 894. Kokulski Stanisław nauczyciel w Sieniawie p. p. Ostapczuka j. w.
685. L. s. 895. Nauczyciele i nauczycielki w Chorostkowie p. p. Bojkę j. w.
686. L. s. 896. Oleskin Bazyli i inni nauczyciele we Węldzirzu p. p. Niebyłowca j. w.
687. L. s. 897. Nauczyciele powiatu Brzeskiego p. p. Bernadzikowskiego j. w.

Wniesione po dzień 6. kwietnia 1900.

688. L. s. 905. Stowarzyszenie „Gwiazda“ we Lwowie p. p. Skalkowskiego o subwencyę.
689. L. s. 906. Mieszkańcy gminy Tucholka i 46 sąsiednich gmin pow. Stryj p. p. Wachnianina o utworzenie Sądu powiatowego w Tucholce.
690. L. s. 907. Wysoczański Józef nauczyciel ludowy w Wareżu p. p. Wachnianina o policzenie lat służby.
691. L. s. 908. Gmina Pstrągowa pow. Strzyżów p. p. Adama Jędrzejowicza o pozostawienie jej nadal przy Radzie powiatowej w Rzeszowie.
692. L. s. 909. Gmina Raba wyżna p. p. Średniawskiego o subwencyę na budowę drogi z Chabówki do Nowego Targu.
693. L. s. 910. Wyrobisz Julia wdowa po nauczycielu w Starym Sączu p. p. Kramarczyka o zapomogę.
694. L. s. 911. Połotniuk Ignacy dyrektor katedralnego chóru w Stanisławowie p. p. Hamoraka o subwencyę na wydawnictwo śpiewnika cerkiewnego.
695. L. s. 912. Towarzystwo wzajemnej pomocy diaków cerkiewnych dyecezyi stanisławowskiej ptp. o subwencyę.
696. L. s. 913. To samo ptp. o unormowanie plac diaków cerkiewnych.
697. L. s. 914. Takie same Towarzystwo dyecezyi lwowskiej ptp. j. w.
698. L. s. 915. Nowosad Jan, syn ś. p. b. stróża Wydziału krajowego p. p. Potoczka o dar z łaski dla małoletniej Stefanii Nowosad.
699. L. s. 916. Gmina Mizuń stary powiat Dolina p. p. Niebyłowca o udzielenie prawa poboru myta na lat 5.
700. L. s. 917. Kowalska Anna wdowa po dyetaryuszu Wydziału kraj. w Przemysłu p. p. Chamca o zapomogę.
701. L. s. 918. Borkowska Leontyna uczennica szkoły śpiewu we Lwowie ptp. o subwencyę na dalsze kształcenie się.
702. L. s. 921. Członkowie gminy Niedzielisko p. p. Bernadzikowskiego w sprawie parcelacyi gruntów włościańskich.
703. L. s. 922. Urząd gminy Niedzieliska p. ptp. j. w.
704. L. s. 923. Mieszkańcy gminy Strzelec wielkie pow. Brzesko ptp. j. w.
705. L. s. 924. Stanisław Młynarczyk ze Strzelec wielkich pow. Brzesko ptp. j. w.
706. L. s. 925. Józef Tomaszewski ze Strzelisk wielkich powiat Brzesko ptp. j. w.
707. L. s. 926. Józef Piórek ze Strzelec wielkich ptp. j. w.
708. L. s. 927. Radni i członkowi gminni ze Strzelec wielkich ptp. j. w.
709. L. s. 928. Włościanie gminy Woli radłowskiej ptp. j. w.
710. L. s. 929. Zwierzchność gminna w Biało-brzegach p. p. Żardeckiego j. w.
711. L. s. 930. Włościanie gminy Zmysłówki pow. Łańcut ptp. j. w.
712. L. s. 931. Włościanie gminy Biało-brzegi pow. Łańcut ptp. j. w.
713. L. s. 932. Włościanie gminy Wierzawice pow. Łańcut ptp. j. w.
714. L. s. 933. Włościanie gminy Głuchów pow. Łańcut ptp. j. w.
715. L. s. 934. Włościanie gminy Albigowa pow. Łańcut ptp. j. w.
716. L. s. 935. Włościanie gminy Studzian ptp. j. w.

717. L. s. 936. Włościanie gminy Lonina ptp. j. w.
718. L. s. 937. Włościanie gminy Kuryłówka ptp. j. w.
719. L. s. 938. Włościanie gminy Wysokiej ptp. j. w.
720. L. s. 939. Włościanie gminy Ożanny ptp. j. w.
721. L. s. 940. Włościanie gminy Siedleczki ptp. j. w.
722. L. s. 941. Włościanie i Reprezentacya gminy Miocin pow. Przeworsk ptp. j. w.
723. L. s. 942. Włościanie gminy Kosina j. w. ptp.
724. L. s. 943. Rada gminna w Krajowicach p. p. Bojkę j. w.
725. L. s. 944. Zwierzchność gminna w Gorzycach ptp. j. w.
726. L. s. 945. Zwierzchność gminna w Szerzynchach p. p. Datę j. w.
727. L. s. 946. Gmina mowosielce Gniwosz p. p. Milana j. w.
728. L. s. 947. Gmina Bierówka i Chrząstówka, Niepla i Gorajowice ptp. j. w.
729. L. s. 948. Zwierzchność gminna w Długiem pow. Sanok ptp. j. w.
730. L. s. 949. Gmina Dąbrówka ptp. j. w.
731. L. s. 950. Maciej Konieczny i tow. z Padwi narodowej p. p. Krempe j. w.
732. L. s. 951. Wojciech Ruta w Padwi narodowej ptp. j. w.
733. L. s. 952. Wojciech Hyjek i tow. w Padwi narodowej.
734. L. s. 953. Gmina Padew ptp. j. w.
735. L. s. 954. Adam Gładysz i tow. w Padwi narodowej ptp. j. w.
736. L. s. 955. Gmina Przykopy ptp. j. w.
737. L. s. 956. Zwierzchność gminna Przykopy ptp. j. w.
738. L. s. 957. Jan Hesehe w Jozefsdorfie ptp. j. w.
739. L. s. 958. Władysław Belcarz w Jozefsdorfie ptp. j. w.
740. L. s. 959. Franciszek Rein w Jozefsdorfie ptp. j. w.
741. L. s. 960. Józef Harsche w Jozefsdorfie ptp. j. w.
742. L. s. 961. Mikołaj Jarsche w Jozefsdorfie ptp. j. w.
743. L. s. 962. Franciszek Lotr w Jozefsdorfie ptp. j. w.
744. L. s. 963. Michał Jung w Jozefsdorfie ptp. j. w.
745. L. s. 964. Z. Ruwelt w Jozefsdorfie ptp. j. w.
746. L. s. 965. Franciszek Hand w Jozefsdorfie ptp. j. w.
747. L. s. 966. Filip Rein w Jozefsdorfie ptp. j. w.
748. L. s. 967. Johan Rudolf w Jozefsdorfie ptp. j. w.
749. L. s. 968. Jan Rudolf w Jozefsdorfie ptp. j. w.
750. L. s. 969. Michał Kiwiler w Jozefsdorfie ptp. j. w.
751. L. s. 970. Jakób Rudolf w Jozefsdorfie ptp. j. w.
752. L. s. 971. Franciszek Harsche w Jozefsdorfie ptp. j. w.
753. L. s. 972. Gmina Jozefsdorf ptp. j. w.
754. L. s. 973. Gmina Borowa ptp. j. w.
755. L. s. 974. Michał Synowiec w Piechotach ptp. j. w.
756. L. s. 975. Michał Piechota w Piechotach ptp. j. w.
757. L. s. 976. Walenty Barszcz w Piechotach ptp. j. w.
758. L. s. 977. Stanisław Płaza w Piechotach ptp. j. w.
759. L. s. 978. Jan Golba w Piechotach ptp. j. w.
760. L. s. 979. Jan Popiołek w Piechotach ptp. j. w.
761. K. s. 980. Walenty Pluta w Piechotach ptp. j. w.
762. L. s. 981. Jakób Synowiec w Piechotach ptp. j. w.
763. L. s. 982. Bartłomiej Barszcz w Piechotach ptp. j. w.
764. L. s. 983. Gmina tamże ptp. j. w.
765. L. s. 984. Ignacy Durda tamże ptp. j. w.
766. L. s. 985. Tomasz Synowiec tamże ptp. j. w.
767. L. s. 986. Gmina Kęblów ptp. j. w.
768. L. s. 987. Maciej Popiołek w Piechotach ptp. j. w.
769. L. s. 988. Jan Koziółek tamże ptp. j. w.

770. L. s. 989. Franciszek Barszcz tamże ptp. j. w.
771. L. s. 990. Stanisław Tyniec tamże ptp. j. w.
772. L. s. 991. Jan Piechota tamże ptp. j. w.
773. L. s. 992. Jakób Piechota tamże ptp. j. w.
774. L. s. 993. Szymon Synowiec tamże ptp. j. w.
775. L. s. 994. Franciszek Piechota tamże ptp. j. w.
776. L. s. 995. Włóścianie gminy tamże ptp. j. w.
777. L. s. 996. Gmina Jaślany ptp. j. w.
778. L. s. 997. Gmina Zdziarzec ptp. j. w.
779. L. s. 998. Gmina Babule ptp. j. w.
780. L. s. 999. Gmina Grzybów pow. Mielec ptp. j. w.
781. L. s. 1000. Gmina Partynie ptp. j. w.
782. L. s. 1001. Mieszkańcy gminy Paszczyzny powiat Ropczyce ptp. j. w.
783. L. s. 1002. Michał Jedynak tamże ptp. j. w.
784. L. s. 1003. Jan Czaja w Padwi pow. Mielec ptp. j. w.
785. L. s. 1004. Michał Jachówa tamże ptp. j. w.
786. L. s. 1005. Walenty Ruta tamże ptp. j. w.
787. L. s. 1006. Gmina Babule ptp. j. w.
788. L. s. 1007. Gmina Wadowice górne ptp. j. w.
789. L. s. 1008. Michał Stachuła i tow. w Wojkowej ptp. j. w.
790. L. s. 1009. Gmina Wojkowa ptp. j. w.
791. L. s. 1010. Michał Hyjek i tow tamże ptp. j. w.
792. L. s. 1011. Gmina Zachwiejoń ptp. j. w.
793. L. s. 1012. Gmina Zarównia ptp. j. w.
794. L. s. 1013. Włóścianie gminy Zarówni ptp. j. w.
795. L. s. 1014. Gmina Padew kolonia ptp. j. w.
796. L. s. 1015. Reprezentacya gminna tamże ptp. j. w.
797. L. s. 1016. Jan Babisz i tow. w Niedzwiedzy ptp. j. w.
798. L. s. 1017. Mieszkańcy gminy Knihin p. p. Nowakowskiego j. w.
799. L. s. 1018. Mieszkańcy gminy Wołczyńiec ptp. j. w.
800. L. s. 1019. Mieszkańcy gminy Wałkowyji ptp. j. w.
801. L. s. 1020. Gmina Tułów ptp. j. w.
802. L. s. 1021. Gmina Orzetel ptp. j. w.
803. L. s. 1022. Gmina Brzoza król. pow. Łańcut p. p. Żardeckiego j. w.
804. L. s. 1023. Gmina Ostrów pow. Przeworsk ptp. j. w.
805. L. s. 1024. Gmina Węglisko ptp. j. w.
806. L. s. 1025. Gmina Brzoza stadnicka ptp. j. w.
807. L. s. 1026. Gmina Moderówka p. p. Bojkę przeciw gminom zbiorowym.
808. L. s. 1027. Gmina Partynia pow. Mielec p. p. Krempe j. w.
809. L. s. 1028. Gmina Grzybów powiat Mielec ptp. j. w.
810. L. s. 1029. Gmina Nowosielce Gniwosz p. p. Milana j. w.
811. L. s. 1030. Gmina Długie ptp. j. w.
812. L. s. 1031. Gmina Dąbrówka ptp. j. w.
813. L. s. 1032. Gmina Niepla Chrzastówka i Bierówka ptp. j. w.
814. L. s. 1033. Gmina Wadowice górne p. p. Krempe j. w.
815. L. s. 1034. Gmina Zdziarzec ptp. j. w.
816. L. s. 1035. Gmina Kęblów ptp. j. w.
817. L. s. 1036. Gmina Borowa ptp. o połączenie obszarów dworskich z gminami.
818. L. s. 1037. Grono nauczycieli ludowych w Trzebini p. p. Średniawskiego o uregulowanie płac i wprowadzenie jawnej kwalifikacyi.
819. L. s. 1038. Nauczyciele szkół 4 klas. w Tarnopolu pp. E. Michałowskiego o zmianę art. 12. ust. o stosunkach prawnych stanu nauczycielskiego.
820. L. s. 1039. Julia Iwanków nauczycielka w Desznicy p. p. Niebyłowca o uregulowanie płac i stosunków służbowych etatu naucz.
821. L. s. 1040. Nauczyciele ludowi w Srebnie i Niepli p. p. Datę o uregulowanie płac i wprowadzenie jawnej kwalifikacyi.
822. L. s. 1041. Jan Lewicki pisarz etat. kraj. szpitala powsz. we Lwowie p. p. Schnella o zaliczkę w kw. 2400 kor.

823. L. s. 1042. Gmina Nagajów pow. Tarnobrzeg p. p. Kremę w sprawie parcelacyi gruntów włościańskich.
824. L. s. 1043. Rada gminna tamże ptp. j. w.
825. L. s. 1044. Gmina Schoenanger ptp. j. w.
826. L. s. 1045. Gospodarze gminy tamże ptp. j. w.
827. L. s. 1046. Gospodarze gminy Wola gołego ptp. j. w.
828. L. s. 1047. Tacy gminy Domacyn ptp. j. w.
829. L. s. 1048. Gmina Domacyn ptp. j. w.
830. L. s. 1040. Gmina Skopań ptp. j. w.
831. L. s. 1050. Gmina Cyranka ptp. j. w.
832. L. s. 1051. Gmina Czajkowo ptp. j. w.
833. L. s. 1052. Mieszkańcy tamże ptp. j. w.
834. L. s. 1053. Gmina w Plutach ptp. j. w.
835. L. s. 1054. Mieszkańcy tamże ptp. j. w.
836. L. s. 1055. Antoni Flis tamże ptp. j. w.
837. L. s. 1056. Antoni Flis wójt tamże ptp. j. w.
838. L. s. 1057. Gmina w Woli pławskiej ptp. j. w.
839. L. s. 1058. Gmina w Glinach wielkich ptp. j. w.
840. L. s. 1050. Ta sama gmina ptp. j. w.
841. L. s. 1060. Gmina w Roźniatach ptp. j. w.
842. L. s. 1061. Mieszkańcy tamże ptp. j. w.
843. L. s. 1062. Gmina w Chorzelowej ptp. j. w.
844. L. s. 1063. Mieszkańcy w Malinie ptp.
845. L. s. 1064. Gmina tamże ptp. j. w.
846. L. s. 1065. Gmina Bobrowa. pow. Ropczyce ptp. j. w.
847. L. s. 1066. Jan Osak tamże ptp. j. w.
848. L. s. 1067. Gmina Skrzyszów ptp. j. w.
849. L. s. 1068. Mateusz Pierog w Padwi ptp. j. w.
850. L. s. 1069. Gmina Piechoty ptp. j. w.
851. L. s. 1070. Gmina Josefsdorf ptp. j. w.
852. L. s. 1071. Gmina Gliny wielkie ptp. w sprawie ochrony lasów w powiecie mieleckim.
853. L. s. 1072. Gmina Wola pławska ptp. j. w.
854. L. s. 1073. Gmina Schennanger ptp. j. w.
855. L. s. 1074. Gmina Borowa ptp. j. w.
856. L. s. 1075. Gmina Zdzierzec ptp. j. w.
857. L. s. 1076. Gminy Niepla, Bierówka i Chrzastówka p. p. Milana w sprawie emigracyi włościan.
858. L. s. 1077. Gmina Dąbrówka ptp. j. w.
859. L. s. 1078. Gmina Długie, pow. Sannok ptp. j. w.
860. L. s. 1079. Gmina Nowosielce Gniewosz ptp. j. w.
961. L. s. 1080. Gmina Gorzyce ptp. j. w.
862. L. s. 1082. Gmina Chyrów p. p. Biełańskiego o zarządzenie sprostowania numerów domu.
863. L. s. 1083. Gmina Białobrzegi p. p. Żardeckiego o zaprowadzenie monopolu wódczanego.
864. L. s. 1084. Gm. Zdzierzec p. p. Kremę j. w.
865. L. s. 1085. Gm. Hłębów ptp. o zaprowadzenie przymusu asekuracyjnego.
866. L. s. 1086. Gm. Zdzierzec ptp. j. w.
867. L. s. 1087. Gm. Schoennanger ptp. przeciw gminom zbiorowym.
868. L. s. 1088. Gm. Wola pławska ptp. j. w.
869. L. s. 1089. Gm. Kęblów ptp. o wydzierżawienie gminie prawa polowania.
870. L. s. 1090. Ta sama ptp. o zniesienie okręgowych rewizorów bydła.
871. L. s. 1091. Komitet budowy pomnika Mickiewicza we Lwowie p. p. Adama Skrzyńskiego o subwencję.
872. L. s. 1091. Łuniewska Natalia wdowa po asystencie technicznym Wydziału kraj. p. p. St. Jędrzejowicza o zapomogę
873. L. s. 1093. Barzyca Marya wdowa dyetaryuszu rachunkowym Wydziału kraj. ptp. o dożywotni dar z łaski.
874. L. s. 1094. Wołoszyński Modest em. naucz. w Przemyśle p. p. Jana Szeptyckiego o zapomogę.
875. L. s. 1095. Jaroszyńska Eugenia wdowa po oficjale szpitala powsz. we Lwowie pp. Rottera o dar z łaski.
876. L. s. 1096. Tułasiewicz Tadeusz c. k. wachmistrz żandar. we Lwowie ptp. o spowodowanie fundacyi hr. Skarbka do zaopiekowania się Kązimię

- rzem Tułasiewiczem sierotą kaleką po oficyaliście prywatnym.
877. L. s. 1097. Komitet paraf. w Tarnawie wyżnej p. p. Osuchowskiego o zasiłek na budowę cerkwi.
878. L. s. 1098. Gmina Pławo p. p. Krempe o niższenie prestacyi na utrzymanie nauczyciela.
879. L. s. 1090. Proskurnicka Teofila wdowa po naucz. ludowym we Lwowie p. p. Pilata o podwyższenie pensyi wdowiej.
880. L. s. 1100. Sikorska Anna przełożona internatu dla kandydatek seminarjum naucz. żeńskiego w Przemyśle p. p. Dworskiego o bezprocentową pożyczkę na kupno realności.
881. L. s. 1101. Naganowski Mieczysław naucz. w Wołowem p. p. W. Niezabitowskiego o policzenie lat służby.
882. L. s. 1102. Czajkowski Tomasz kierownik szkoły w Budkowie ptp. j. w.
883. L. s. 1103. Karaczewski Izidor kancelista Rady pow. w Bóbrce ptp. o zwolnienie od obowiązku zwrotu stypendyum pobranego w czasie studyów seminaryalnych.
884. L. s. 1104. Towarz. szkolna pomoc we Lwowie p. p. Okuniewskiego o zapomogę.
885. L. s. 1105. Kobasowiczowa Marya, wdowa po kierowniku szkoły w Czarnej p. p. J. Michałowskiego o podwyższenie pensyi.
886. L. s. 1106. Gmina Bogusza p. p. Klemensiewiczza o ustanowienie osobnego probostwa i urzędu parafialnego tamże.
887. L. s. 1107. Ruskie Towarz. pedagogiczne we Lwowie przez członka Sejmu ks. biskupa Czechowicza o utworzenie seminarjum naucz. żeńskiego.
888. L. s. 1108. Głowacka Marya wdowa po dytetyuszu szpitala św. Łazarza w Krakowie p. p. Jaklińskiego o zapomogę.
889. L. s. 1109. Suchoń Aniela wdowa po oddźwiernym szpitala św. Łazarza w Krakowie ptp. o stałe zaopatrzenie.
890. L. s. 1110. Wydawnictwo gazety handlowo-geograficznej we Lwowie p. p. o subwencyę.
891. L. s. 1111. Gmina Podlipie p. p. Bojkę o uwolnienie od płacenia prestacyi szkolnej.
892. L. s. 1112. Milanowska Aniela wdowa po kierowniku szkoły w Mostach wielkich p. p. Starzyńskiego o kwartał pośmiertny.
893. L. s. 1113. Towarz. Gwiazda w Stanisławowie p. p. Romanowicza o subwencyę.
894. L. s. 1114. Spolitakiewicz Antoni emeryt. nauczyciel we Lwowie p. p. Wachnianina o policzenie lat służby do emerytury.
895. L. s. 1115. Wydział powiatowy w Tłumaczu p. p. Mandyczewskiego o podwyższenie subwencyi na drogę Tłumacz-Bohorodyczyn-Korszów.
896. L. s. 1116. Sawicz Jan naucz. w Romaszówce p. p. Szweda o policzenie lat służby.
897. L. s. 1117. Wydział powiat. w Przemyśle ptp. w sprawie wypłacania dodatków na potrzeby szkolne do rąk przewod. Rad. szkolnych miejscowych.
898. L. s. 1118. Białkowska Oleanna, wdowa po droźniku dróg krajowych w Borszczowie ptp. o pensyę wdowią.
899. L. s. 1119. Bąkowski Jan, ukończony uczeń akademii sztuk pięknych w Krakowie p. p. Zolla o subwencyę na dalsze kształcenie się.
900. L. s. 1120. Nauczyciele i nauczycielki szkół ludowych w Krakowie ptp. o podwyższenie poborów służbowych.
901. L. s. 1121. Dbałowska Marya wdowa po nauczycielu lud. w Grojcu p. p. Kramarczyka o zapomogę lub podwyższenie pensyi.
902. L. s. 1122. Towarzyst. Ruska Bursa w Stryju p. p. Sawczaka o zapomogę.
903. L. s. 1123. Towarzyst. Ruska Bursa rzemieślnicza i przemysłowa we Lwowie ptp. j. w.
904. L. s. 1124. Towarz. gimnast. ruskie „Sokół“ we Lwowie ptp. o subwencyę.

905. L. s. 1125. Gm. Bogusza ptp. o ustanowienie osobnego probostwa tamże.
906. L. s. 1126. Towarz. ruskich rzemieślników Zoria we Lwowie ptp. o zapomogę.
907. L. s. 1127. Bursa imienia Kościuszki w N. Sączu p. p. Potoczka o subwencyę.
908. L. s. 1128. Blank Efroim właściciel garbarni w Łańcucie p. p. Żardeckiego o pożyczkę z funduszu przemysłowego.
909. L. s. 1129. Akcyjne Towarz. dla wyrobów tkackich i sukienniczych w Łańcucie ptp. o uwolnienie go od opłaty dodatków do podatków na lat 16.
910. L. s. 1130. Towarz. gimnast. „Sokół“ w Chrzanowie p. p. Wodzickiego o subwencyę.
911. L. s. 1131. Rada gminna i obszar dworski Błozew górna p. p. Rayskiego o przeniesienie ze Starosamborskiego do Dobromilskiego Starostwa.
912. L. s. 1132. Malfait Zygmunt urzędnik kolei we Lwowie imieniem małoletnich Maryi, Władysława i Heleny Malfait o zapomogę.
913. L. s. 1133. Towarz. „Selskij Hospodar“ w Olesku p. p. Barwińskiego o zapomogę.
914. L. s. 1134. Komitet internatu dla uczniów seminarjum naucz. w Sokalu ptp. o subwencyę.
915. L. s. 1135. Ruskie Towarz. pedagogiczne we Lwowie ptp. o podwyższenie płac i zníženie lat służby nauczycielom we Lwowie.
916. L. s. 1136. Śnieżek Ludwik Ambroży emeryt. nauczyciel w Brodach ptp. o podwyższenie emerytury.
917. L. s. 1137. Turteltaub Zygmunt nauczyciel religii mojżeszowej w Dolinie p. p. Michałowskiego E. o políczenie lat służby.
918. L. s. 1138. Olpiński Jan Kazimierz uczeń akademii sztuk pięknych w Paryżu ptp. o zasiłek na dalsze kształcenie się.
919. L. s. 1139. Barnowa Józefa wdowa po nauczycielu w Ładyczynie ptp. o zapomogę.
920. L. s. 1140. Towarzystwo filologiczne we Lwowie przez członka Sejmu Arahama o zasiłek na wydawnictwo czasopisma filologicznego E'os.
921. L. s. 1141. Piech Anna wdowa po droźniku dróg kraj. w Szlachcińcach p. p. Wójcika o pensyę wdowią.
922. L. s. 1142. Roda szkolna miejscowa w Ułaszkwcach pow. Czortków ptp. o odpisanie nauczycielowi kierującemu 11 koron 18 hal. za używanie gruntu.
923. L. s. 1143. Kółko rolnicze w Brzoze stadniczej p. p. Stojałowskiego w sprawie parcelacyi gruntów włościańskich.
924. L. s. 1144. Gmina Bierzchne p. p. Krempe j. w.
925. L. s. 1145. Gmina Padew ptp. j. w.
926. L. s. 1146. Gmina Jaślany ptp. j. w.

Wniesione po dzień 9. kwietnia 1900.

927. L. s. 1150. C. k. Sąd pow. w Cieszynie o wydanie p. Stojałowskiego, celem ścigania go za przekroczenie §. 21. ustawy prasowej.
928. L. s. 1151. Związek Stowarzyszeń zarobkowych i gospodarczych we Lwowie p. p. Skalkowskiego o zasiłek na opłacanie drugiego lustratora stowarzyszeń związkowych.
929. L. s. 1152. Dzierżawcy prawa propinacyjnego w Galicyi p. p. Fruch-
- mana o zmianę rozporządzeń z roku 1839 co do sprzedaży słodzonych trunków pod korkiem.
930. L. s. 1153. Gmina nowe sioło pow. Zbaraż p. p. Ostapczuka o zníženie prestacyi na płacę nauczyciela.
931. L. s. 1154. Wydział powiatowy w Wadowicach p. p. Styłę w przedmiocie bezzwrotnych zasiłków na budowę szkół.

932. L. s. 1155. Akcyjna garbarnia w Rzeszowie p. p. Jędrzejowicza o uwolnienie od płacenia dodatków autonomicznych na lat 10.
933. L. s. 1156. Dziubińska Wanda, wdowa po praktykancie rachunkowym Wydziału krajowego p. p. St. Niezawadowskiego o dar z łaski.
934. L. s. 1157. Komitet parafialny w Laszkach murowanych pow. Stary Sambor p. p. Okuniewskiego o zapomogę na restaurację cerkwi.
935. L. s. 1158. Gmina Gusztyn ptp. o uwolnienie od płacenia prestacyi szkolnych.
936. L. s. 1159. Gmina izraelska w Magierowie p. p. Górkę o zapomogę na odrestaurowanie synagogi.
937. Ls. 1160. Wydział powiatowy w Nowym Targu p. p. Bednarskiego o założenie szkoły średniej tamże.
938. L. s. 1161. Mieszkańcy gminy Bosutów pow. Kraków p. p. Wójcika przeciw wnioskowi Hupki.
939. L. s. 1162. Rada gminna Bosutów ptp. j. w.
940. L. s. 1163. Mieszkańcy gminy Bronowice ptp. j. w.
941. L. s. 1164. Piotr Trąbka i Franciszek Opaska z Bronowic ptp. j. w.
942. L. s. 1165. Mieszkańcy gminy Bronowice ptp. j. w.
943. L. s. 1166. Gmina Kolerzyna ptp. jw.
944. L. s. 1167. Franciszek Baran z Mietniowa ptp. jw.
945. L. s. 1168. Gmina Mietniów ptp. j. w.
946. L. s. 1169. Mieszkańcy gminy Mietniów ptp. j. w.
947. L. s. 1170. Jan Sarnecki tamże ptp. j. w.
948. L. s. 1171. Józef Okoński tamże ptp. j. w.
949. L. s. 1172. Mieszkańcy gminy Dojardoń ptp. j. w.
950. L. s. 1173. Gmina Dojardoń ptp. j. w.
951. L. s. 1174. Gmina Branice ptp. j. w.
952. L. s. 1175. Mieszkańcy gminy tamże ptp. j. w.
953. L. s. 1176. Jan Jarosz z Mikłuszowie
954. L. s. 1177. Wojciech Jarosz tamże ptp. j. w.
955. L. s. 1178. Adam Bardel tamże ptp. j. w.
956. L. s. 1179. Rada gminna tamże ptp. j. w.
957. L. s. 1180. Rada gminna imieniem mieszkańców tamże ptp. j. w.
958. L. s. 1181. Gmina Stecowa pow. Śniatyn p. p. Ostapczuka przeciw niepodzielności gruntów.
959. L. s. 1182. Gmina Jadowniki p. p. Bernadzikowskiego j. w.
960. L. s. 1183. Gmina Zaborowice ptp. j. w.
961. L. s. 1184. Członkowie gminy tamże ptp. j. w.
962. L. s. 1185. Gmina Zdroheć ptp. j. w.
963. L. s. 1186. Gmina Zabawa ptp. j. w.
964. L. s. 1187. Mieszkańcy gminy Zdroheć ptp. j. w.
965. L. s. 1188. Gmina Jasienica ptp. j. w.
966. L. s. 1189. Członkowie gminy Skopani ad Jasienica ptp. j. w.
967. L. s. 1190. Gmina Łysa góra ptp. j. w.
968. L. s. 1191. Gmina Szebnie pow. Jasło p. p. Styłę j. w.
969. L. s. 1192. Piotr Warzolek tamże ptp. j. w.
970. L. s. 1193. Rada gminna Szebnie ptp. j. w.
971. L. s. 1194. Michał Lubaś tamże ptp. j. w.
972. L. s. 1195. Piotr Lubaś tamże ptp. j. w.
973. L. s. 1196. Szymon Winiarz tamże ptp. j. w.
974. L. s. 1197. Marcin Lubaś tamże ptp. j. w.
975. L. s. 1198. Piotr Cyrkel tamże ptp. j. w.
976. L. s. 1199. Paweł Myśliwy tamże ptp. j. w.
977. L. s. 1200. Gmina Krościenko niżne pow. Krosno p. p. Milana.
978. L. s. 1201. Gmina Poręby p. p. Milana w sprawie parcelacyi gruntów.
979. L. s. 1202. Gmina Poręby p. p. Milana w sprawie parcelacyi gruntów włościańskich.
980. L. s. 1203. Gmina Odrzykonin pow. Krosno p. p. Milana j. w.

981. L. s. 1204. Gmina Pisarowce pow. Sanok p. p. Milana j. w.
982. L. s. 1205. Gmina Pisarowce pow. Sanok p. p. Milana j. w.
983. L. s. 1206. Gmina Nowosielce pow. Sanok ptp. j. w.
984. L. s. 1207. Gmina Bażanówka pow. Sanok ptp. j. w.
985. L. s. 1208. Gmina Bażanówka pow. Sanok ptp. j. w.
986. L. s. 1209. Gmina Krościenko pow. Krosno ptp. j. w.
987. L. s. 1210. Jan Urba z gminy Krościenko niżne pow. Krosno ptp. j. w.
988. L. s. 1211. Gmina Krościenko niżne pow. Krosno ptp. j. w.
989. L. s. 1212. Michał Jamroga z Krościenka niżnego pow. Krosno ptp. j. w.
990. L. s. 1213. Jaracz Stanisław z Krościenka niżnego pow. Krosno ptp. j. w.
991. L. s. 1214. Gmina Krościenko niżne pow. Krosno ptp. j. w.
992. L. s. 1215. Gmina przedmieście dynowskie pow. Brzozów ptp. j. w.
993. L. s. 1216. Gmina Gasówka ptp. j. w.
994. L. s. 1217. Gmina Chaczów pow. Brzozów ptp. j. w.
995. L. s. 1218. Michał Kowalczyk z Nowosielec Gniewosz pow. Sanok ptp. j. w.
996. L. s. 1219. Michał Folta z gminy Nowosielce Gniewosz ptp. j. w.
997. L. s. 1220. Gmina Dobieszyn pow. Krosno ptp. j. w.
998. L. s. 1221. Gmina Kolanki pow. Krosno ptp. j. w.
999. L. s. 1222. Gmina Posada sanocka powiat Sanok ptp. j. w.
1000. L. s. 1223. Franciszek Kozubal i tow. z gminy Wietrzna pow. Krosno ptp. j. w.
1001. L. s. 1224. Tomasz Mackoś i tow. z gminy Wietrzna pow. Krosno ptp. j. w.
1002. L. s. 1225. Jakób Kordyś naczelnik gminy Wietrzna ptp. j. w.
1003. L. s. 1226. Anna Krężała z Wietrzna pow. Krosno ptp. j. w.
1004. L. s. 1227. Józef Więcek i tow. z Wietrzna ptp. j. w.
1005. L. s. 1228. Jakób Kordys i tow. z Wietrzna ptp. j. w.
1006. L. s. 1229. Franciszek Kusiak z Wietrzna ptp. j. w.
1007. L. s. 1230. Francisek Ukleja z Wietrzna ptp. j. w.
1008. L. s. 1231. Antoni Pieróg i tow. z Wietrzna ptp. j. w.
1009. L. s. 1232. Feliks Wójeik i tow. z Wietrzna ptp. j. w.
1010. L. s. 1233. Jan Ukleja i tow. z Wietrzna ptp. j. w.
1011. L. s. 1234. Jan Sanocki i tow. z Wietrzna pow. Krosno ptp. j. w.
1012. L. s. 1235. Mieszkańcy Posady Sanockiej pow. Sanok ptp. j. w.
1013. L. s. 1236. Jędrzej Wojtowicz i tow. z Wietrzna pow. Krosno ptp. j. w.
1014. L. s. 1237. Gmina Wola żelechowska p. p. Bojkę j. w.
1015. L. s. 1238. Gmina Sobniów ptp. j. w.
1016. L. s. 1239. Gmina Wola żelechowska ptp. j. w.
1017. L. s. 1240. Mieszkańcy Gminy Podlipie ptp. j. w.
1018. L. s. 1241. Włościanie Gminy Konary p. p. Bojkę w sprawie parcelacyi gruntów włościańskich.
1019. L. s. 1242. Zwierzchność gminy Konary ptp. j. w.
1020. L. s. 1243. Jan Pietruszka w Konarach ptp. j. w.
1021. L. s. 1244. Zwierzchność gminna Ruda Zazamecze pow. Dąbrowa ptp. j. w.
1022. L. s. 1245. Członkowie gminy Ruda Zazamecze pow. Dąbrowa ptp. j. w.
1023. L. s. 1246. Piotr i Katarzyna Gątkowie w Rudzie-Zazameczu ptp. j. w.
1024. L. s. 1247. Franciszek Wszot w Rudzie-Zazamecze ptp. j. w.
1025. L. s. 1248. Jacenty Kaługa w Rudzie-Zazamecze ptp. j. w.
1026. L. s. 1249. Franciszek Kaługa w Rudzie-Zazamecze ptp. j. w.
1027. L. s. 1250. Rada gminna w Wesolej pow. Brzozów ptp. j. w.
1028. L. s. 1251. Gmina Siedlec ptp. j. w.
1029. L. s. 1252. Włościanie gminy Wesolej. pow. Brzozów ptp. j. w.
1030. L. s. 1253. Paweł Panek z Łąki siedleckiej ptp. j. w.

1031. L. s. 1254. Jan Spinda z Łąki siedleckiej ptp. j. w.
1032. L. s. 1255. Józef Miękina z Laskówki pow. Dąbrowa ptp. j. w.
1033. L. s. 1256. Sebastyan Przybyło z Białów pow. Pilzno ptp. j. w.
1034. L. s. 1257. Mieszkańcy gminy Laskówki ptp. j. w.
1035. L. s. 1258. Mieszkańcy gminy Pilznionek pow. Pilzno ptp. j. w.
1036. L. s. 1259. Emil Peters w Jaśle ptp. j. w.
1037. L. s. 1260. Rada gminna w Laskówce pow. Dąbrowa ptp. j. w.
1038. L. s. 1261. Wojciech Krupa w gminie Łąka siedlecka powiat Tarnów ptp. j. w.
1039. L. s. 1262. Rada gminna w Paszczynie pow. Ropczyce p. p. Krempe j. w.
1040. L. s. 1263. Rada gminna w Goleszowie pow. Mielec ptp. j. w.
1041. L. s. 1264. Mieszkańcy gminy Padwi narodowej ptp. j. w.
1042. L. s. 1265. Walenty Uzar w Padwi narodowej pow. Mielec ptp. j. w.
1043. L. s. 1266. Mieszkańcy gminy Goleszowa pow. Mielec ptp. j. w.
1044. L. s. 1267. Marcin Söldyga w Padwi narodowej ptp. j. w.
1045. L. s. 1268. Józef i Maciej Pluta w Padwi narodowej ptp. j. w.
1046. L. s. 1269. Kielec Bartłomiej w Padwi ptp. j. w.
1047. L. s. 1270. Mieszkańcy gminy Goleszowa ptp. j. w.
1048. L. s. 1271. Jan Płaszek i tow. z Goleszowa ptp. j. w.
1049. L. s. 1272. Gmina Drohowa ptp. j. w.
1050. L. s. 1273. Ta sama ptp. j. w.
1051. L. s. 1274. Mateusz Rożycki w Padwi ptp. j. w.
1052. L. s. 1275. Zygmunt Tomasz w Padwi ptp. j. w.
1053. L. s. 1286. Góra Ropczycka powiat Ropczyce ptp. j. w.
1054. L. s. 1277. Wojciech Stelmach z Padwi ptp. j. w.
1055. L. s. 1278. Zwierzchność gminna w Wajkowie ptp. j. w.
1056. L. s. 1279. Józef Prade z Przebendowa pow. Mielec ptp. j. w.
1057. L. s. 1280. Gmina Krzesławice ptp. j. w.
1058. L. s. 1299. Gmina m. Dobromila p. p. Dworskiego o odpisanie zaległej i przeniesienie na fundusz krajowy bieżącej prestacyi szkolnej na płacą nauczycieli tamtejszych szkół ludowych.
1059. L. s. 1300. Gmina Paszkówka z Powiednem i inne p. p. Kramarczyka o zwrot nadebranej kwoty na potrzeby szkolne miejscowe w latach 1895 i 1896.
1060. L. s. 1301. Gmina Skomielna Biała pow. Myślenice p. p. Kramarczyka o zasiłek na budowę szkoły.
1061. L. s. 1302. Towarzystwo miłosierdzia pod godłem „Opatrzności“ we Lwowie p. p. K. Badeniego o zasiłek.
1062. L. s. 1303. Szumska Wanda, wdowa po literacie, i dziennikarzu we Lwowie p. p. Wereszczyńskiego o zasiłek.
1063. L. s. 1304. Towarz. gimnast. „Sokół“ w Brzeżanach ptp. o zapomogę.
1064. L. s. 1305. Stankiewicz Wojciech pomocnik krawiecki w Krakowie p. p. Lubomirskiego na dalsze kształcenie się za granicą.
1065. L. s. 1306. Pluder Karolina wdowa po dyetaryuszu Wydziału krajowego p. p. Vayhingera o dar z łaski.
1066. L. s. 1307. Koło konserwatorów Galicyi wschodniej we Lwowie p. p. Borkowskiego o subwencyę na restauracyę komnat królewskiego zamku Oleskiego.
1067. L. s. 1308. Towarz. naukowe imien. Szewczenki we Lwowie przez Członka Sejmu ks. biskupa Szeptyckiego o utworzenie ruskiego gimnazjum w Stanisławowie.
1068. L. s. 1309. Towarzystwo pedagogiczne ruskie we Lwowie ptp. j. w.
1069. L. s. 1310. Obywatele miasta Stanisławowa ptp. j. w.
1070. L. s. 1311. Komitet c. k. Towarz. gospodarskiego galicyjskiego we Lwowie p. p. St. Stadnickiego w sprawie poparcia akcyi względem pośrednictwa w pracy.

1071. L. s. 1312. Pyk Michał, kierownik szkoły w Kulczycach p. p. Słotwińskiego o policzenie 12 lat służby do emerytury.
1072. L. s. 1313. Wydział powiatowy w Cieszanowie p. p. Puzynę o zasiłek dla pogorzalców Onyszki ad Staresioło.
1073. L. s. 1314. Gmina Płazoń p. p. Bojkę o uwolnienie za rekomendacją pism nadawanych w sprawach poruczonego zakresu działania.
1074. L. s. 1315. Gmina Ruda różaniecka ptp. o subwencyę na budowę szkoły.
1075. L. s. 1316. Chodorowski Sozant, emerytowany nauczyciel ludowy w Iwanaczanach ptp. o policzenie 2 lat służby do emerytury.
1076. L. s. 1317. Tawarzystwo muzyczne Harmonia we Lwowie p. p. Małachowskiego o subwencyę.
1077. L. s. 1318. Wydział powiatowy w Sokalu p. p. Kraińskiego o subwencyę na budowę drogi Tartaków do granicy powiatu kamioneckiego.
1078. L. s. 1319. Gmina Porąbka i inne p. p. Bernadzikowskiego o subwencyę na budowę drogi Dembno-Melsztyn.
1079. L. s. 1320. Gmina Niedzwiedza pow. Brzesko ptp. w sprawie budowy szkoły tamże.
1080. L. s. 1321. Gmina Sieniawa p. p. Okuniewskiego przeciw projektowi o niepodzielności gruntów włościan-skich.
1081. L. s. 1322. Gmina Dornbach p. p. Żardeckiego j. w.
1082. L. s. 1323. Gmina Żołyńie ptp. j. w.
1083. L. s. 1324. Gmina Grodzisko ptp. j. w.
1084. L. s. 1325. Gmina Przychojca ptp. j. w.
1085. L. s. 1326. Włościanie powiatu Łańcuckiego ptp. j. w.
1086. L. s. 1327. Gmina Gcrzyce ptp. j. w.
1087. L. s. 1328. Gmina Rakszawa ptp. j. w.
1088. L. s. 1329. Gmina Sołynia ptp. j. w.
1089. L. s. 1330. Gmina Jagieła ptp. j. w.
1090. L. s. 1331. Gmina Jelna ptp. j. w.
1091. L. s. 1332. Gmina Königsberg ptp. j. w.
1092. L. s. 1333. Wojciec Marek z Rogóżna ptp. j. w.
1093. L. s. 1334. Józef Puchała tamże ptp. j. w.
1094. L. s. 1335. Gmina Rogóżno ptp. j. w.
1095. L. s. 1336. Marcin Marek tamże ptp. j. w.
1096. L. s. 1337. Gmina Rogóżno ptp. j. w.
1097. L. s. 1338. Gmina Wola mała ptp. j. w.
1098. L. s. 1339. Gmina Czermna ptp. j. w.
1099. L. s. 1340. Gmina Wampierzowa p. p. Kremę j. w.
1100. L. s. 1341. Antoni Leśniak z Wampierzowa ptp. j. w.
1101. L. s. 1342. Gmina Wampierzów ptp. j. w.
1102. L. s. 1343. Gmina Dulcza wielka ptp. j. w.
1103. L. s. 1344. Ta sama ptp. j. w.
1104. L. s. 1345. Gmina Niecieczy przez p. Bojkę j. w.
1105. L. s. 1346. Ta sama ptp. j. w.
1106. L. s. 1347. Gmina w Niedomicach ptp. j. w.
1107. L. s. 1348. Jan Sroka z Łąki siedleckiej ptp. j. w.
1108. L. s. 1349. Franciszek Piętak tamże ptp. j. w.
1109. L. s. 1350. Adam Bogusz z Itkowiec ptp. j. w.
1110. L. s. 1351. Mieszkańcy gminy Okrąg ptp. j. w.
1111. L. s. 1352. Gmina Itkowiec ptp. j. w.
1112. L. s. 1353. Ta sama ptp. j. w.
1113. L. s. 1354. Gmina Zaduszniki przez p. Kremę j. w.
1114. L. s. 1355. Gmina Bobrowa ptp. j. w.
1115. L. s. 1356. Gmina Wola bobrowska ptp. j. w.
1116. L. s. 1357. Członkowie gminy Bobrowa ptp. j. w.
1117. L. s. 1358. Gmina Rzędzianowice ptp. j. w.
1118. L. s. 1359. Jan Rządski tamże ptp. j. w.
1119. L. s. 1360. Gmina Rzędzianowice ptp. j. w.
1120. L. s. 1366. Towarz. opieki nad niemowlętami utrzymujące Zakład dzieciątka Jezus we Lwowie p. p. Merunowicza o subwencyę na budowę nowego domu.
1121. L. s. 1367. Wydział powiatowy w Bohorodczanach p. p. Kulczyckiego o podwyższenie subwencyi na budowę drogi łączącej Bohorodczany od Chabówki przez Dźwiniacz i Sołotwinę.
1122. L. s. 1368. Radokoński Marcin w Bo-lestraszycach p. p. Okuniewskiego z za-

- żaleniem na starostwo w Przemysłu w sprawie budowlanej.
1123. L. s. 1369. Gmina Strzelbice powiat Stary Sambor ptp. o wyłączenie ze związku Rady szkolnej miejscowej w Starym Samborze.
1124. L. s. 1370. Towarzystwo Gimnazjalnej szkoły żeńskiej w Krakowie p. p. Soieskiego o subwencję i otwarcie rządowego gimnazjum żeńskiego.
1125. L. s. 1371. Łysakowska Marcela, emeryta nauczycielka we Lwowie, p. p. Chamca o podwyższenie emerytury i dar z łaski.
1126. L. s. 1373. Blauth Marya, wdowa po nauczycielu w Maniowcach, p. p. Średniawskiego o podniesienie pensji wdowej.
1127. L. s. 1374. Strzeszyński Stanisław, kierownik szkoły w Demni wyżnej, przez p. Karola Dzieduszyckiego o policzenie lat służby.
1128. L. s. 1375. Gminy Polany surowiczne, Surowica i Moszczanik pow. Sanok p. p. Milana o zasiłek na poprawienie drogi z Polan surow. do Woli wyżnej.
1129. L. s. 1376. Gudric Seweryn, emeryt. nauczyciel ludowy w Przemysłu p. p. Dworskiego o zapomogę.
1130. L. s. 1377. Czerniak Adela, wdowa po nauczycielu ludowym w Kutyskach p. p. Weigla o stałe zaopatrzenie.
1131. L. s. 1378. Csala Ludwik, opiekun małoletnich Karola Jana i Jana Pawła Birkfellnerów, sierót po inżynierze Wydziału krajowego o przyznanie im pensji według nowego statutu.
1132. L. s. 1379. Wydział powiatowy w Nowym Targu p. p. Bednarskiego o zarządzanie drogi z Raby wyżnej do Nowego Targu.
1133. L. s. 1380. Pilarska Zofia we Lwowie p. p. Zolla o subwencję na kształcenie się w śpiewie.
1134. L. s. 1381. Grendalczyk Jan, ukończony uczeń szkoły sztuk pięknych w Krakowie p. p. Zolla o subwencję na dokończenie studiów.
1135. L. s. 1382. Rahoczy Jan, odźwierny przy oddziale chorych umysłowych szpitala św. Łazarza w Krakowie p. p. Jordana o stabilizację.
1136. L. s. 1383. Rada pow. w Kołomyi p. p. Krzysztofowicza w sprawie Zakładu sadowniczo-warzywnego w Kołomyi.
1137. L. s. 1384. Ta sama ptp. o założenie seminarium męskiego i żeńskiego.
1138. L. s. 1385. Gmina Ottynia pow. Tlumacz p. p. Mandyczewskiego w sprawie przeniesienia rogatki na drodze krajowej Tyśmienica-Kołomyja w gminie Ottynii położonej.
1139. L. s. 1386. Kusznirenko Michał, kierownik szkoły w Jezierzanach p. p. Merunowicza o podwyższenie płacy.
1140. L. s. 1387. Dębowski Henryk, b. nauczyciel ludowy we Lwowie ptp. o dar z łaski.
1141. L. s. 1388. Towarz. „Proświta“ we Lwowie p. p. Sawczaka o subwencję na dwóch wędrownych nauczycieli gospodarstwa.
1142. L. s. 1389. To samo ptp. o subwencję na wydawnictwo dzieł i pism popularnych dla ludu.
1143. L. s. 1390. Zarząd głównego Towarz. Kółek rolniczych we Lwowie p. p. Cieleckiego w sprawie otworzenia centralnych biur pośrednictwa pracy robotników rolnych.
1144. L. s. 1391. Zarząd główny Tow. Kółek rolniczych we Lwowie p. p. Cieleckiego o subwencję na cele Towarzystwa.
1145. L. s. 1392. Gandiak Michał, nauczyciel ludowy w Drohowyżu p. p. Ochrymowicza o podwyższenie płacy lub zapomogę.
1146. L. s. 1393. Rachlewiczówna Irena, naucz. szkoły wydziałowej żeńskiej im. Mickiewicza w Krakowie ptp. o policzenie lat służby.
1147. L. s. 1394. Chorakówna Ludmiła, nauczycielka szkoły im. Mickiewicza w Krakowie ptp. j. w.
1148. L. s. 1395. Podgórska Ludwina, nauczycielka szkoły św. Jadwigi w Krakowie ptp. j. w.
1149. L. s. 1396. Nałyśnik Mikołaj, nauczyciel w Krasnej ptp. j. w.
1150. L. s. 1397. Ten sam ptp. o zapomogę.
1151. L. s. 1398. Słuchacze c. k. Szkoły politechnicznej we Lwowie p. p. JE. Marszałka krajowego St. hr. Badeniego

- o subwencyę na wycieczkę naukową do Paryża.
1152. L. s. 1399. Leszczyński Feliks, gospodarz gruntowy w Potoku, powiat Krośno p. p. Romanowicza o przyjęcie na fundusz krajowy $\frac{1}{3}$ części kosztów drenowania 42 morgów roli.
1153. L. s. 1400. Stowarzyszenie Ochronka Jarosławska p. p. A. Potockiego o subwencyę.
1154. L. s. 1401. Gmina Prusy, pow. Kraków p. p. Wójcika w sprawie parcelacji gruntów włościańskich.
1155. L. s. 1402. Gmina Sulechón ptp. j. w.
1156. L. s. 1403. Ta sama ptp. j. w.
1157. L. s. 1404. Borniak Paweł w Wzdowie ptp. j. w.
1158. L. s. 1405. Gmina Bronowice małe ptp. j. w.
1159. L. s. 1406. Gmina Batowice ptp. j. w.
1160. L. s. 1407. Ta sama ptp. j. w.
1161. L. s. 1408. Gmina Boronowice małe, ptp. j. w.
1162. L. s. 1409. Gnutkiewicz Michał z Tonia ptp. j. w.
1163. L. s. 1410. Gmina Tonie ptp. j. w.
1164. L. s. 1411. Ta sama ptp. j. w.
1165. L. s. 1412. Gmina Trojanowice ptp. j. w.
1166. L. s. 1413. Ta sama ptp. j. w.
1167. L. s. 1414. Gmina Jezierzany ptp. j. w.
1168. L. s. 1415. Ta sama ptp. j. w.
1169. L. s. 1416. Gmina Sciejowice ptp. j. w.
1170. L. s. 1417. Ta sama ptp. j. w.
1171. L. s. 1418. Gmina Pękowice ptp. j. w.
1172. L. s. 1419. Gmina Bibice ptp. j. w.
1173. L. s. 1420. Gmina Gorlice ptp. j. w.
1174. L. s. 1421. Gmina Zielonki ptp. j. w.
1175. L. s. 1422. Gmina Piekary ptp. j. w.
1176. L. s. 1423. Ta sama ptp. j. w.
1177. L. s. 1424. Gmina Skałat p. p. Okuniewskiego j. w.
1178. L. s. 1425. Gmina Prusy pow. Sambor ptp. j. w.
1179. L. s. 1426. Gmina Niedzwiedza przez p. Bernadzikowskiego j. w.
1180. L. s. 1427. Gmina Marcinkowce ptp. j. w.
1181. L. s. 1428. Gmina Rajska ptp. j. w.
1182. L. s. 1429. Gmina Przybyśławice ptp. j. w.
1183. L. s. 1430. Gmina Rajska ptp. j. w.
1184. L. s. 1431. Gmina Biskupice radowskie ptp. j. w.
1185. L. s. 1432. Gmina Strzelce małe ptp. j. w.
1186. L. s. 1433. Ta sama ptp. j. w.
1187. L. s. 1434. Cichy Józef ze Strzelec małych ptp. j. w.
1188. L. s. 1435. Rada gminna z Strzelec małych ptp. j. w.
1189. L. s. 1436. Gmina Dembów pow. Przeworsk przez p. Żardeckiego j. w.
1190. L. s. 1437. Gmina Żuklin pow. Łańcut ptp. j. w.
1191. L. s. 1438. Gm. Laszczyny ptp. j. w.
1192. L. s. 1439. Gm. Czarna ptp. j. w.
1193. L. s. 1440. Gm. Hussów ptp. j. w.
1194. L. s. 1441. Gralewska Zofia, wdowa po kasyerze szpitala kraj. we Lwowie, p. p. Chamca, o stypendyum dla córki Zofii na kształcenie się w śpiewie.
1195. L. s. 1442. Rada powiatowa w Myślenicach p. p. Średniawskiego o ustawowe zatwierdzenie zobowiązań wobec projektowanej kolei ze Swoszowic do Ludnia.
1196. L. s. 1448. Gmina Grodzisko górne, p. p. Żardeckiego, w sprawie wydzierżawienia gruntów przez Sąd pow. w Leżajsku po zmarłych.
1197. L. s. 1449. Włościanie powiatu Łańcuckiego ptp. o zmianę ustawy, dotyczącej akuszerok okręgowych.
1198. L. s. 1450. Gmina Krzesławice przez p. Bojkę w sprawie kwitowania z odbioru podatków przez urzędy podatkowe.
1199. L. s. 1451. Włościanie pow. Łańcuckiego p. p. Żardeckiego, przeciw gminom zbiorowym.
1200. L. s. 1452. Rada gm. w Dulczy wielkiej pow. Mielec, p. p. Krempe j. w.
1201. L. s. 1453. Członkowie gminy Dulczy wielkiej ptp. j. w.
1202. L. s. 1454. Gmina Haczów pow. Brzozów p. p. Średniawskiego w sprawie emigracyi włościan za zarobkiem.
1203. L. s. 1455. Gmina Gąsówka p. p. Milana j. w.
1204. L. s. 1456. Gmina Wampierzów pow. Mielec p. p. Krempe przeciw gminom zbiorowym.

1205. L. s. 1457. Gmina Sobniów p. p. Bojkę j. w.
1206. L. s. 1458. Ta sama ptp. j. w.
1207. L. s. 1459. Gmina Haczów pow. Brzozów ptp. j. w.
1208. L. s. 1460. Gmina Gąsówka p. p. Milana j. w.
1209. L. s. 1461. Obszar dworski w Wadowicach górnych p, p. Krempe j. w.
1210. L. s. 1462. Gmina Paszczyna ptp. j. w.
1211. L. s. 1463. Gmina Handzlówka przez p. Żardeckiego w sprawie parcelacji gruntów włościńskich.
1212. L. s. 1464. Gm Dębica ptp. j. w.
1213. L. s. 1465. Ta sama ptp. j. w.
1214. L. s. 1466. Gm Nowosielce ptp. j. w.
1215. L. s. 1467. Gm. Markowa ptp. j. w.
1216. L. s. 1468. Gm. Dąbrówki ptp. j. w.
1217. L. s. 1469. Gmina Mokra strona ptp. j. w.
1218. L. s. 1470. Gm. Maćkówka ptp. j. w.
1219. L. s. 1471. Gm. Zalesie ptp. j. w.
1220. L. s. 1472. Gm. Rozbór ptp. j. w.
1221. L. s. 1473. Bąk Jan z Sarzyny ptp. j. w.
1222. L. s. 1474. Gm. Mierocin ptp. j. w.
1223. L. s. 1475. Ta sama ptp. j. w.
1224. L. s. 1476. Gmina Woica ad Ostrów ptp. j. w.
1225. L. s. 1477. Gm. Mikulce ptp. j. w.
1226. L. s. 1479. Gmina m. Żydaczowa p. p. Witosławskiego, o znizenie prestacyi szkolnej.
2227. L. s. 1480. Stow. kobiet ku wychowaniu ubogich sierót w Krakowie p. p. Rottera o subwencyę.
1228. L. s. 1481. Bandys Adalbert, rektor i magister nowicyatu OO. Bazyljanów w Dobromilu przez Członka Sejmu ks. biskupa Czechowicza, o subwencyę na utrzymanie nowicyatu.

Wniesione po dzień 10. kwietnia 1900.

1229. L. s. 1482. Towarz. literackie imienia Adama Mickiewicza we Lwowie przez p. Pilata o subwencyę.
1230. 1483. Zwierzchność gminna miasteczka Bukowska p. p. Milana o urządzenie poczekalni w przystanku kolejowym p. n. „Dąbrówka“.
1231. L. s. 1484. Gm, Hańkówka pow. Jasło ptp. o repulacyę rzeki Jasiółki
1232. L. s. 1485. Gmina m. Brzeżan ptp., o budową odnogi kolei żelaznej z Brzeżan do stacyi kolej. Potutory.
1233. L. s. 1486. Ta sama ptp. o przyspieszenie budowy gimnazyum tamże.
1234. L. s. 1487. Gmina m. Roźniatowa pow. Dolina p. p. Ostapczuka o zarządzenie wyboru nowej Rady gminnej.
1235. L. s. 1488. Wiśniewski Franciszek, kierownik szkoły w Nieszkowicach, przez p. Bernadzikowskiego, o uregulowanie poborów i stosunków służbowych nauczycieli ludowych w Galicyi,
1236. L. s. 1489. Gmina Czarny Dunajec powiat Nowy Targ, przez p. Bednarskiego o zezwolenie na pobór opłat gminnych od napojów spirytusowych.
1237. L. s. 1490 Buynowski Włodzimierz, b. kontrolor kasy krajowej, przez p. W. Dzieduszyckiego, o wymierzenie w drodze łaski emerytury i o zwrot kaucyi kwocie 1,400 zł.
1238. L. s. 1491. Tow. gimnastyczne „Sokół“ w Przemyśle przez p. Dworskiego o subwencyę,
1239. L. s. 1492. Kazienkowa Józefa, żona emeryt nauczyciela w Bochni, o zapomogę dla umysłowo chorego męża.
1240. L. s. 1493. Sommerstein Leizor, fabrykant listw na ramy i właściciel realności w Tarnopolu, przez p. E. Michałowskiego, o zapomogę i pożyczkę z funduszu przemysłowego.
1241. L. s. 1494 Galicyjskie Towarzystwo łowieckie we Lwowie p. p. Romana Potockiego w sprawie zmiany §. 41. ustawy łowieckiej.
1142. L. s. 1495, Chrześcianańskie Tow. tkaczy w Andrychowiu p. p. Styłę, o subwencyę lub bezprocentową pożyczkę,
1243. L. s. 1496. Redakcja „Małego Świątka“ we Lwowie p. p. Skałkowskiego o subwencyę.

1244. L. s. 1497. Galic. Towarzystwo łowieckie we Lwowie p. p. Romana Potockiego o uzupełnienie §. 84. ustawy łowieckiej postanowieniem przeznaczenia połowy dochodu z opłat na podniesienie gospodarstwa łowieckiego,
1245. L. s. 1498. Kornaszewski Artur, kierownik szkoły w Różnowie, p. p. Małachowskiego, o policzenie lat służby.
1246. L. s. 1499. Lewicka Aniela, wdowa po oficjalisicie prywatnym w Zamarstynowie p. p. Michalskiego o zapomogę.
1247. L. s. 1500. Tow. tatrzańskie w Krakowie p. p. A. Potockiego o zapomogę 400 zł.
1248. L. s. 1501. Gmina miasta Żółkwi pp. Starzyńskiego o pomnożenie liczby posłów z miast ewentualnie o nadanie Żółkwi prawa wyboru posła.
1249. L. s. 1502. Członkowie Towarzyst. Tatrzańkiego w wschodniej Galicyi pp. Okuniewskiego 1) o budowę drogi z Worochny do Żabiego, 2) utworzenie szkoły mleczarskiej w Kosowie, 3) budowę kolei z Kołomyi do Kosowa.
1250. L. s. 1503. Nauczyciele w Czarnym Dunajcu pp. Bednarskiego o uregulowanie płac i wprowadzenie jawnej kwalifikacyi.
1251. L. s. 1504. Nauczyciele w Krościenku ptp. j. w.
1252. L. s. 1505. Członkowie gminy Liszna powiat Drohobycz pp. Okuniewskiego w sprawie wadliwego układania budżetu gminnego.
1253. L. s. 1506. Gmina m. Brzeżan pp. Ostapczuka o budowę odnogi kolei żelaznej z Brzeżan do stacyi Potutory.
1254. L. s. 1507. Orlik Kazimierz, były gajowy szkoły rolniczej w Czernichowie pp. Wójcika o dożywotnie zaopatrzenie.
1255. L. s. 1508. Warnicki Michał, b. instruktor w kraj. naukowym warsztacie szewskim w Uhnowie pp. Średniawskiego o zapomogę.
1256. L. s. 1509. Rossdorfer Władysław, uczeń akademii sztuk pięknych w Wiedniu ptp. o zapomogę na dalsze kształcenie się.
1257. L. s. 1510. Wydział powiatowy w Gródku ptp. o zarządzenie wypłacania kwot wpływających do funduszu szkolnego miejscowego do rąk przewodniczących Rad szkolnych miejscowych.
1258. L. s. 1511. Towarzyst. tanich mieszkań dla robotników katolików w Krakowie pp. Jabłońskiego o przyjęcie na fundusz krajowy opłat przez lat 10 procentu od zaciągnięć mającej pożyczki 40.000 koron na budowę domów.
1259. L. s. 1512. Kozak Jan, emer. nauczyciel w Czerminie pp. Kremę o podwyższenie emerytury lub zapomogę.
1260. L. s. 1513. Gmina m. Brzeżan pp. Ostapczuka o przyspieszenie budowy gimnazjum.
1261. L. s. 1514. Gminy okręgu sądowego Leżajskiego pow. Łańcut pp. Żardeckiego o utworzenie Starostwa w Leżajsku.
1262. L. s. 1515. Towarz. muzyczne w Samborze pp. Słotwińskiego o zapomogę.
1263. L. s. 1516. Rada szkolna miejscowa w Radziechowie pp. Steckiego o przekształcenie 6 kl. szkoły męskiej na wydziałową.
1264. L. s. 1517. Zwierzchność gminna w Radziechowie ptp. j. w.
1265. L. s. 1518. Spółka krawców w Komarnie pp. Jaklińskiego o zapomogę.
1266. L. s. 1519. Gmina Olpiny pp. Datę w sprawie parcelacyi gruntów włościańskich.
1267. L. s. 1520. Komitet budowy szpitala dla umysłowo chorych pod wezwaniem św. Elżbiety w Iwoniczu pp. Dąbskiego o subwencyę na dokończenie budowy.
1268. L. s. 1521. Miezin Stanisław w Krościenku niżnem pp. Milana w sprawie parcelacyi gruntów włościańskich.
1269. L. s. 2522. Rada gminna w Białobżnicy ptp. j. w.
1270. L. s. 1523. Rada gminna w Piotrówece ptp. j. w.
1271. L. s. 1524. Takąż w Siedliskach ptp. j. w.
1272. L. s. 1525. Takąż w Pawlikowicach i Paszycach ptp. j. w.
1273. L. s. 1526. Mieszkańcy gminy Towdnia ptp. j. w.

1274. L. s. 1527. Gmina Białobrzegi ptp. j. w.
 1275. L. s. 1528. Mieszkańcy gminy Siedlisk ptp. j. w.
 1276. L. s. 1529. Mieszkańcy gminy Piotrówka ptp. j. w.
 1277. L. s. 1530. Gmina Dolina ptp. j. w.
 1278. L. s. 1531. Gmina Lubla ptp. j. w.
 1279. L. s. 1532. Rada gminna w Wolicy ptp. j. w.
 1280. L. s. 1533. Sobań Piotr w Rostokach ptp. j. w.
 1281. L. s. 1534. Fryc Wojciech w Srebrniu ptp. j. w.
 1282. L. s. 1535. Rada gminna w Milczy ptp. j. w.
 1283. L. s. 1536. Takaż w Porąbce ptp. j. w.
 1284. L. s. 1537. Takaż w Tarnawce ptp. j. w.
 1285. L. s. 2538. Takaż w Odrzykoniu ptp. j. w.
 1286. L. s. 1539. Takaż w Puławach ptp. j. w.
 1287. L. s. 1540. Takaż w Rudawce ryma-
 nowskiej ptp. j. w.
 1288. L. s. 1541. Rada gminna w Wisłoczku ptp. j. w.
 1289. L. s. 1542. Takaż w Sieniawie ptp. j. w.
 1290. L. s. 1543. Gmina Głębokie ptp. j. w.
 1291. L. s. 1544. Rada gminna w Bajdach ptp. j. w.
 1292. L. s. 1545. Mieszkańcy gminy Rostok ptp. j. w.
 1293. L. s. 1546. Robotnicy kopalni w Kro-
 ścienku niżnem ptp. j. w.
 1294. L. s. 1547. Kółko rolnicze w Wzdowie ptp. j. w.
 1295. L. s. 1548. Mieszkańcy gminy Roztok ptp. j. w.
 1296. L. s. 1549. Mieszkańcy gminy Woli ba-
 towskiej ptp. j. w.
 1297. L. s. 1550. Mieszkańcy gminy Jare-
 niówki ptp. j. w.
 1298. L. s. 1551. Mieszkańcy gminy Rudzisz ptp. j. w.
 1299. L. s. 1552. Mieszkańcy gminy Bajdy ptp. j. w.
 1300. L. s. 1553. Mieszkańcy gminy Wolicy ptp. j. w.
 1301. L. s. 1554. Szafranski St gospodarz z Chorkówki ptp. j. w.
 1302. L. s. 1555. Dobrzański Stanisław z Chor-
 kówki ptp. j. w.
 1303. L. s. 1556. Nitka Jan z Chorkówki ptp.
 j. w.
 1304. L. s. 1557. Gniady Jędrzej z Łąk ptp.
 j. w.
 1305. L. s. 1558. Wilusz Jędrzej z Korczyny ptp. j. w.
 1306. L. s. 1559. Rada gminna w Wrocance ptp. j. w.
 1307. L. s. 1560. Takaż w Posadzie Olcho-
 wej ptp. j. w.
 1308. L. s. 1561. Rada gminna w Chorkówce pp. Milana j. w.
 1309. L. s. 1562. Takaż w przedmieściu dy-
 nowskim ptp. j. w.
 1310. L. s. 1563. Takaż w Tyrawie solnej ptp. j. w.
 1311. L. s. 1564. Właściciele małej własności w Odrzykoniu ptp. j. w.
 1312. L. s. 1565. Gmina Korczynna ptp. j. w.
 1313. L. s. 1566. Mieszkańcy gminy Wrocanka ptp. j. w.
 1314. L. s. 1567. Mieszkańcy gminy Posady olchowskiej ptp. j. w.
 1315. L. s. 1568. Mieszkańcy gminy Chor-
 kówki ptp. j. w.
 1316. L. s. 1569. Mieszkańcy gminy Korczy-
 na górna ptp. j. w.
 1317. L. s. 1570. Gmina Hankówka ptp. j. w.
 1318. L. s. 1571. Mieszkańcy gminy Besko ptp. j. w.
 1319. L. s. 1572. Mieszkańcy gminy Tyrawy solnej ptp. j. w.
 1320. L. s. 1573. Włóścianie i górnicy z Sier-
 czy pow. Wieliczka pp. Potoczka j. w.
 1321. L. s. 1574. Powiat Zbarazki pp. O-
 stapczuka j. w.
 1322. L. s. 1575. Gmina Załuże pow. Zbaraż ptp. j. w.
 1323. L. s. 1576. Grzesik Jędrzej ze Strze-
 lec małych pp. Bernadzikowskiego j. w.
 1324. L. s. 1577. Członkowie gminy Jasień ptp. j. w.
 1325. L. s. 1578. Członkowie gminy Dembno otp. j. w.
 1326. L. s. 1579. Kuczmiński Michał z Dem-
 bna ptp. j. w.
 1327. L. s. 1580. Członkowie gminy Woli przemykowskiej ptp. j. w.
 1328. L. s. 1581. Rada gminna w Pojawiu ptp. j. w.

1329. L. s. 1582. Mieszkańcy gminy Pojawia ptp j. w.
1330. L. s. 1583. Członkowie gminy Szepanowa ptp. j. w.
1331. L. s. 1584. Kustron Antoni z Krościenka niżnego ptp. j. w.
1332. L. s. 1585. Mieszkańcy gminy Głów ptp. j. w.
1333. L. s. 1586. Gmina Serednia pp. Okuniewskiego j. w.
1334. L. s. 1587. Gmina Obłaźnica ptp. j. w.
1335. L. s. 1600. Podhorodecka Felicja wdowa po kierowniku szkoły w Żurawnie pp. Merunowicza o podwyższenie pensji wdowiej.
1336. L. s. 1601. Wydział pow. w Dąbrowie pp. Bojkę pobiera petycję gmin Żabna i Szczucina o zaliczenie ich do rzędu gmin objętych ustawą z 3. lipca 1896.
1337. L. s. 1602. Gmina miasteczka Szczucin ptp. j. w.
1338. L. s. 1603. Zwierzchność gminna miasta Żabna ptp. j. w.
1339. L. s. 1604. Bojczuk Michał uczeń szkoły sztuk pięknych w Krakowie pp. Sawczaka o zasiłek.
1340. L. s. 1605. Komitet pogorzalców miasteczka Skała pp. Borkowskiego o zapomogę.
1341. L. s. 1606. Gospodarze gminy Przyłasek rusiecki pp. Wójcika o przerobienie planów nowego wału po lewym brzegu Wisły.
1342. L. s. 1607. Rada powiatowa w Dobromilu pp. Tyszkowskiego o ukrajowanie drogi Krościenko Kuźmina.
1343. L. s. 1608. Wydział powiat. w Brodach pp. Sałę o subwencję na budowę drogi Brody-Łopatyn-Radziechów-Sokal.
1344. L. s. 1616. Klasztor OO. Reformatorów w Rawie pp. Górkę o udzielenie jednorazowego zasiłku na odrestaurowanie budynków klasztornych.

Wniesione po dzień 11. kwietnia 1900.

1345. L. s. 1619. Nowińska Marya b. artystka sceny lwowskiej p. p. Lubomirskiego o subwencję dla córki Maryi na kształcenie jej w śpiewie.
1346. L. s. 1620. Suski Władysław młodszy nauczyciel ludowy w Strzyżowie p. p. Jabłońskiego o zapomogę.
1347. L. s. 1621. Nauczyciele powiatu Borszczowskiego p. p. E. Michałowskiego o uregulowanie poborów i stosunków prawnych nauczycieli ludowych.
1348. L. s. 1622. Dyrekcyja kliniki lekarskiej w Krakowie p. p. Jordana o stypendyum 1000 k. rocznie dla lekarza elewa przeznaczanego do służby w pawilonie zakaznych.
1349. L. s. 1623. Niemiecka kolonia gminy Bandrow powiat Lisko p. p. Krasieckiego o utworzenie z niej samoistnej gminy katastralnej.
1350. L. s. 1624. Wydział spółki wodnej dla regulacji rzeki Trześniówki w Tarnobrzegu p. p. Zolla o umorzenie zaległych datków konkurencyjnych na konserwację robót regulacyjnych.
1351. L. s. 1625. Mieszkańcy miasta Tarnobrzega ptp. o wydanie nowej ordynacyi wyborczej gminnej dla miasteczek objętych ustawą gminną z r. 1896.
1352. L. s. 1626. Mieszkańcy chrześcijańscy miasta Tarnobrzega ptp. o zmianę przepisów ustawy gminnej o zawiadywaniu osobnemi sprawami gminy chrześcijańskiej.
1353. L. s. 1627. Mieszkańcy m. Tarnobrzega ptp. o wydanie zakazu pobierania opłat od mięsa na cele gminy wyznaniowej żydowskiej.
1354. L. s. 1628. Mieszkańcy chrześcijańscy m. Tarnobrzega ptp. o rozciągnięcie nadzoru władz autonomicznych nad majątkiem gminy wyznaniowej żydowskiej.
1355. L. s. 1629. Ci sami ptp. o wydanie zakazu rozciągania sznurów rytualnych żydowskich nad ulicami i drogami publicznymi.
1356. L. s. 1630. Ci sami ptp. o wezwanie rządu, aby szlechterów żydowskich nie uwalniał od obowiązku ustawy przemysłowej.

1357. L. s. 1631. Towarzystwo właścicieli realności we Lwowie p. p. Michalskiego o wstrzymanie podwyższania dodatków krajowych do podatku gruntowego i domowo-czynszowego we Lwowie.
1358. L. s. 1632. To samo ptp. o uwolnienie miejskich właścicieli realności od podatku krajowego do 10 proc. opustu przyznanego przez Skarb państwa w podatku czynszowym od budynków.
1359. L. s. 1633. Morowyk Michał emeryt. nauczyciel w Krasnoile p. p. Barwińskiego o policzenie lat służby.
1360. L. s. 1634. Krzys Tomasz emeryt. nauczyciel w Czudcu p. p. Dąbskiego o wsparcie.
1361. L. s. 1635. Gmina Jodława p. p. Warzechę o ustanowienie lekarza okręgowego i apteki podręcznej tamże.
1362. L. s. 1636. Towarzystwo katolickich robotników „Jedność“ we Lwowie p. p. Potoczka o zaprowadzenie monopolu wódczanego.
1363. L. s. 1637. Gmina Hilcze powiat Złoczów p. p. Jaworskiego o przyjęcie kosztów przewozu umysłowo chorej Barty Lapajówker do Kulparkowa w kwocie 61 zł. 95 ct. na fundusz krajowy.
1364. L. s. 1638. Zalasinski Feliks naucz. emeryt. w Czchowiu p. p. Vayhingera o policzenie wszystkich lat służby do emerytury.
1365. L. s. 1640. Gmina Tomaszowce pow. Kałusz p. p. Okuniewskiego o przyjęcie wieśniaczki Magdaleny Litwiniec do szkoły położnictwa.
1366. L. s. 1641. Nauczyciele w Witarowicach p. p. Styłę o uregulowanie poborów i stosunków służbowych nauczycieli ludowych.
1367. L. s. 1642. Towarzystwo opieki nad sługami we Lwowie p. p. Barwińskiego o subwencję na rzecz zakładu dla sług.
1368. L. s. 1654. Zwierzchność gminna Krzesławice p. p. Wójcika w sprawie parcelacji gruntów włościańskich.
1369. L. s. 1655. Mieszkańcy gminy Krzesławice ptp. j. w.
1370. L. s. 1656. Rada gminna w Wołowicach ptp. j. w.
1371. L. s. 1657. Takaż w Zreczycach ptp. jak wyżej.
1372. L. s. 1658. Mieszkańcy gminy Cholezryn ptp. j. w.
1373. L. s. 1659. Mieszkańcy gminy Smykowa małego ptp. j. w.
1374. L. s. 1660. Mieszkańcy gminy Bieńczyce ptp. j. w.
1375. L. s. 1661. Mieszkańcy gminy Korczyzna dolna ptp. j. w.
1376. L. s. 1662. Mieszkańcy i Rada gminna w Krzysztoforzycach ptp. j. w.
1377. L. s. 1663. Rada gminna w Giebułtowiu ptp. j. w.
1378. L. s. 1664. Mieszkańcy gminy Giebułtowa ptp. j. w.
1379. L. s. 1665. Włościanie z gminy Gillershoff p. p. Żardeckiego j. w.
1380. L. s. 1666. Włościanie z gminy Wierżawice ptp. j. w.
1381. L. s. 1667. Włościanie z gminy Chałupek ptp. j. w.
1382. L. s. 1668. Włościanie z gminy Bud przeworskich ptp. j. w.
1383. L. s. 1669. Włościanie z gminy Wola dalsza ptp. j. w.
1384. L. s. 1670. Włościanie z gminy Wulki grodzickiej ptp. j. w.
1385. L. s. 1671. Zwierzchność gminna w Studzianie ptp. j. w.
1386. L. s. 1672. Włościanie z gminy Łukowa ptp. j. w.
1387. L. s. 1673. Włościanie z gminy Baranówka ptp. j. w.
1388. L. s. 1674. Włościanie z gminy Hucisko ptp. j. w.
1389. L. s. 1675. Zwierzchność gminna miasta Łańcuta ptp. j. w.
1390. L. s. 1676. Włościanie z gminy Dembna ptp. j. w.
1391. L. s. 1677. Włościanie z gminy Grzęski ptp. j. w.
1392. L. s. 1678. Włościanie z gminy Ubieszyny ptp. j. w.
1393. L. s. 1679. Włościanie z gminy Niżatyce ptp. j. w.
1394. L. s. 1680. Włościanie z gminy Tryńcza ptp. j. w.
1395. L. s. 1681. Rada gminna w Kościelnikach ptp. j. w.
1396. L. s. 1682. Kółko rolnicze w Mirocinie ptp. j. w.

1397. L. s. 1683. Mieszkańcy gminy Kościel-
niki ptp. j. w.
1398. L. s. 1684. Lipka Józef z Swoszowic
ptp. j. w.
1399. L. s. 1685. Gmina Zegarłowice ptp. j. w.
1400. L. s. 1686. Gmina Kawec ptp. j. w.
1401. L. s. 1687. Gmina Gruszów ptp. j. w.
1402. L. s. 1688. Mieszkańcy gminy Swoszowic
ptp. j. w.
1403. L. s. 1689. Rada gminna w Modlicy
wielkiej ptp. j. w.
1404. L. s. 1690. Mieszkańcy gminy Modlic
ptp. j. w.
1405. L. s. 1691. Słaboń Tomasz z Modlicy
ptp. j. w.
1406. L. s. 1692. Gmina Modliczka ptp. j. w.
1407. L. s. 1693. Mieszkańcy gminy Modliczki
ptp. j. w.
1408. L. s. 1694. Wojdyła Kazimierz z Mo-
dliczki ptp. j. w.
1409. L. s. 1895. Bigaj Andrzej z Modli-
czki ptp. j. w.
1410. L. s. 1696. Dzierwa Franciszek z Swo-
szowic ptp. j. w.
1411. L. s. 1697. Mieszkańcy gminy Mo-
gila ptp. j. w.
1412. L. s. 1698. Rada gminna w Swoszo-
wicach ptp. j. w.
1413. L. s. 1699. Mieszkańcy gminy Pła-
szowa ptp. j. w.
1414. L. s. 1700. Rada gminna w Sułowie
ptp. j. w.
1415. L. s. 1701. Tomezyk Antoni z Ru-
dnika ptp. j. w.
1416. L. s. 1702. Horobik Jan z Niezdowa
ptp. j. w.
1417. L. s. 1703. Rozwadowski Piotr z Wi-
niar ptp. j. w.
1418. L. s. 1704. Dziewoński Michał z Nie-
zdowa ptp. j. w.
1419. L. s. 1705. Rozwadowski Józef z Wi-
niar ptp. j. w.
1420. L. s. 1706. Ten sam ptp. j. w.
1421. L. s. 1707. Skowronek Józef z Ru-
dnika ptp. j. w.
1422. L. s. 1708. Rozwadowski Jakób z Sie-
rakowa ptp. j. w.
1423. L. s. 1709. Cygan Jan z Rudnika
ptp. j. w.
1424. L. s. 1710. Cygan Antoni z Rudnika
ptp. j. w.
1425. L. s. 1711. Rada gminna w Kobiel-
niku ptp. j. w.
1426. L. s. 1712. Mieszkańcy gminy Wi-
śniowa ptp. j. w.
1427. L. s. 1713. Hojnacki Józef z Kwa-
pinki ptp. j. w.
1428. L. s. 1714. Rada gminna w Karnio-
wie ptp.
1429. L. s. 1715. Takaż w Głębokiej ptp. j. w.
1430. L. s. 1716. Takaż w Róženicach
ptp. j. w.
1431. L. s. 1717. Burny Wojciech z Krze-
sławic ptp. j. w.
1432. L. s. 1718. Gmina Krzesławice
ptp. j. w.
1433. L. s. 1719. Mrozowski Stanisław
Krzesławic ptp. j. w.
1434. L. s. 1720. Grocholski Jan z Krze-
sławic ptp. j. w.
1435. L. s. 1721. Włościanie gminy Gro-
dzisko p. p. Żardeckiego j. w.
1436. L. s. 1722. Włościanie gminy Urze-
jowie ptp. j. w.
1437. L. s. 1723. Włościanie z gm. Sarzyny
ptp. j. w.
1438. L. s. 1724. Włościanie z gminy Brzy-
skiej Woli ptp. j. w.
1439. L. s. 1725. Włościanie z gm. Giedla-
rowy ptp. j. w.
1440. L. s. 1726. Włościanie z gm. Wo-
liczki ad Ostrów ptp. j. w.
1441. L. s. 1727. Włościanie z gm. Wólki
niedźwiedzkiej ptp. j. w.
1442. L. s. 1728. Gm. Medynia łańcucka
ptp. j. w.
1443. L. s. 1729. Medwecki Władysław
starszy nauczyciel w Niżankowicach
pp. Merunowicza o policzenie lat
służby.
1444. L. s. 1730. Komitet parafialny w Mi-
latynie starym powiat Kamionka
strum. przez J. E. marszałka kraj.
St. hr. Badeniego o zapomogę na
budowę murowanej cerkwi.
1445. L. s. 1731. Gmina Lipiny pp. Wa-
rzechę przeciw gminom zbiorowym.
1446. L. s. 1732. Gmina Żarówka pp. Krem-
pę j. w.
1447. L. s. 1733. Rada gminna w Żarówce
ptp. j. w.

1448. L. s. 1734. Ciepły Bartłomiej gospodarz w Kębłowie ptp. j. w.
 1449. L. s. 1735. Gmina Lipiny p. p. Warzechę w sprawie emigracyi włościan za zarobkiem.

Wniesione po dzień 25. kwietnia 1900.

1451. L. s. 1738. Gminy nad rzeką Tyśmienicą położone a mianowicie: Począjowice, Michałowice, Rychceice, Lipowiec, Wróblowice, Litynia, Hrudy, Lipice, Horucko, Ugarstberg, Rabczyce, Medenice, Letnia, Opary, Dolhe i Słońsko p. p. Bielańskiego w sprawie zanieczyszczenia tejże rzeki przez odpadki rafinerji oleju skalnego w Drohobyczu i Borysławiu.
 1452. L. s. 1739. Nauczyciele pow. Starsamborskiego ptp. o uregulowanie płac i wprowadzenie jawnej kwalifikacyi.
 1453. L. s. 1740. Ci sami ptp. j. w.
 1454. L. s. 1741. Polskie Towarzystwo gimnastyczne „Sokół“ w Jarosławiu p. p. Jahla o subwencyę.
 1455. L. s. 1742. Koło c. k. konserwatorów zabytków starożytnych Galicyi wschodniej p. p. Barwińskiego o subwencyę na restauracyę kościoła rz. kat. w Żółkwi.
 1456. L. s. 1744. Gmina Strojców p. p. Bojkę w sprawie parcelacyi gruntów włościańskich.
 1457. L. s. 1745. Gmina Adamierz ptp. j. w.
 1458. L. s. 1746. Gmina Zgłobice ptp. j. w.
 1459. L. s. 1747. Anioł Stanisław z Pierszyc ptp. j. w.
 1460. L. s. 1748. Kaczówka Wojciech z Pierszyc ptp. j. w.
 1461. L. s. 1749. Gmina Pierszyc ptp. j. w.
 1462. L. s. 1750. Ta sama ptp. j. w.
 1463. L. s. 1751. Strzelec Maciej z Goruszowa ptp. j. w.
 1464. L. s. 1752. Mieszkańcy gminy Goruszów ptp. j. w.
 1465. L. s. 1753. Rada gminna w Goruszowie ptp. j. w.
 1466. L. s. 1754. Rada gminna w Oleśnicy ptp. j. w.
 1450. L. s. 1736. Rada gminna w Zdzarzewie pow. Mielec p. p. Krempe przeciw uiszczeniu lasów.
 1467. L. s. 1755. Gmina Oleśnica ptp. j. w.
 1468. L. s. 1756. Sanocki Jan z Potakówki ptp. j. w.
 1469. L. s. 1757. Mieszkańcy gminy Potakówki ptp. j. w.
 1470. L. s. 1758 Rada gminna w Żelichowie ptp. j. w.
 1471. L. s. 1759. Mieszkańcy gminy Żelichów ptp. j. w.
 1472. L. s. 1760. Gmina Nagórzanka ptp. j. w.
 1473. L. s. 1761. Gmina Samocice pow. Dąbrowa p. p. Bojkę w sprawie parcelacyi gruntów włościańskich.
 1474. L. s. 1762. Gmina Nieczajna ptp. j. w.
 1475. L. s. 1763. Gmina Żelazówka ptp. j. w.
 1476. L. s. 1774. Gmina Nastasów pow. Tarnopol ptp. j. w.
 1477. L. s. 1765. Gmina Murzasiechl powiat Nowy targ ptp. j. w.
 1478. L. s. 1766. Gmina Buronin ptp. j. w.
 1479. L. s. 1767. Gmina Bałuszyc powiat Dąbrowa ptp. j. w.
 1480. L. s. 1768. Ta sama ptp. j. w.
 1481. L. s. 1769. Machnik Jan z Wojtkowy powiat Dobromil ptp. j. w.
 1482. L. s. 1770. Gmina Bieniuszowice pow. Dąbrowa ptp. j. w.
 1483. L. s. 1771. Włościanie gminy Bieniuszowice pow. Dąbrowa p. p. Bojkę w sprawie parcelacyi gruntów włościańskich
 1484. L. s. 1772. Mieszkańcy gminy Jasło ptp. j. w.
 1485. L. s. 1773. Gmina Przybówka powiat Strzyżów ptp. j. w.
 1486. L. s. 1774. Gmina Wołodź powiat Brzozów ptp. j. w.
 1487. L. s. 1775. Gmina Jaszczwa powiat Krosno ptp. j. w.
 1488. L. s. 1776. Ta sama ptp. j. w.
 1489. L. s. 1777. Gmina Świdrówka pow. Dąbrowa ptp. j. w.

1490. L. s. 1778. Mieszkańcy gminy Świdrówka ptp. j. w.
1491. L. s. 1779. Mieszkańcy gminy Łęka żabiecka pow. Dąbrowa ptp. j. w.
1492. L. s. 1780. Gmina Dąbrowica pow. Dąbrowa ptp. j. w.
1493. L. s. 1781. Mieszkańcy gminy Dąbrowica pow. Dąbrowa p. p. Bojkę w sprawie parcelacyi gruntów włościańskich.
1494. L. s. 1782. Mieszkańcy gm. Dęblin pow. Dąbrowa ptp. j. w.
1495. L. s. 1783. Gmina Dęblin pow. Dąbrowa ptp. j. w.
1496. L. s. 1784. Mieszkańcy gminy Procisne pow. Lisko ptp. j. w.
1497. L. s. 1785. Polański Władysław z Procisnego pow. Lisko ptp. j. w.
1498. L. s. 1786. Mieszkańcy gminy Hubenice pow. Dąbrowa ptp. j. w.
1499. L. s. 1787. Gmina Kozłów powiat Dąbrowa ptp. j. w.
1500. L. s. 1788. Mieszkańcy gminy Kozłów ptp. j. w.
1501. L. s. 1789. Gmina Bonusowa pow. Dąbrowa ptp. j. w.
1502. L. s. 1790. Mieszkańcy gminy Bonusowa ptp. j. w.
1503. L. s. 1791. Gmina Zalipie powiat Dąbrowa p. p. Bojkę w sprawie parcelacyi gruntów włościańskich.
1504. L. s. 1792. Mieszkańcy gminy Zalipie ptp. j. w.
1505. L. s. 1793. Ci sami ptp. j. w.
1506. L. s. 1794. Owca Tomasz z Gorzyc pow. Dąbrowa ptp. j. w.
1507. L. s. 1795. Baryczka Stanisław z Gorzyc ptp. j. w.
1508. L. s. 1796. Stryczek Adam z Gorzyc ptp. j. w.
1509. L. s. 1797. Owca Józef z Gorzyc ptp. j. w.
1510. L. s. 1798. Królikowska Marya z Gorzyc ptp. j. w.
1511. L. s. 1799. Hereśniak Józef z Gorzyc ptp. j. w.
1512. L. s. 1800. Świrzek Piotr z Gorzyc ptp. j. w.
1513. L. s. 1801. Badalski Jan z Gorzyc ptp. j. w.
1514. L. s. 1802. Stryczek Grzegorz z Gorzyc ptp. j. w.
1515. L. w. 1803. Dębieński Jan z Gorzyc ptp. j. w.
1516. L. s. 1804. Cierlik Stanisław z Gorzyc ptp. j. w.
1517. L. s. 1805. Nowak Marcin z Gorzyc ptp. j. w.
1518. L. s. 1806. Lusiofin Wincenty z Gorzyc ptp. j. w.
1519. L. s. 1807. Floryk Michał z Gorzyc ptp. j. w.
1520. L. s. 1808. Stachura Wojciech z Gorzyc ptp. j. w.
1521. L. s. 1809. Gawryś Adam z Gorzyc ptp. j. w.
1522. L. s. 1810. Świrzek Franciszek z Gorzyc ptp. j. w.
1523. L. s. 1811. Gawryś Łukasz z Gorzyc ptp. j. w.
1524. L. s. 1812. Stryczek Wojciech z Gorzyc ptp. j. w.
1525. L. s. 1813. Skura Wojciech z Gorzyc ptp. j. w.
1526. L. s. 1814. Owca Stanisław z Gorzyc ptp. j. w.
1527. L. s. 1815. Rokita Jędrzej z Gorzyc ptp. j. w.
1528. L. s. 1816. Świrzeu Stanisław z Gorzyc ptp. j. w.
1529. L. s. 1817. Bil Józef z Gorzyc ptp. j. w.
1530. L. s. 1818. Wierciak Jan z Gorzyc ptp. j. w.
1531. L. s. 1819. Jan Józef z Gorzyc ptp. j. w.
1532. L. s. 1820. Bil Jakób z Gorzyc ptp. j. w.
1533. L. s. 1821. Wierciak Maciej z Gorzyc ptp. j. w.
1534. L. s. 1822. Rokita Paweł z Gorzyc ptp. j. w.
1535. L. s. 1823. Molo Maciej z Gorzyc ptp. j. w.
1536. L. s. 1824. Barabaś Łukasz z Gorzyc ptp. j. w.
1537. L. s. 1825. Adam Jan z Gorzyc ptp. j. w.
1538. L. s. 1826. Kołyszczęński Stanisław z Gorzyc ptp. j. w.

1589. L. s. 1827. Sowa Stanisław z Gorzyc ptp. j. w.
1540. L. s. 1828. Florek Józef z Gorzyc ptp. j. w.
1541. L. s. 1829. Rokita Piotr z Gorzyc ptp. j. w.
1542. L. s. 1830. Owca Władysław z Go- ptp. j. w.
1543. L. s. 1831. Broda Jan z Gorzyc ptp. j. w.
1544. L. s. 1832. Flak Adam z Gorzyc ptp. j. w.
1545. L. s. 1833. Boryczko Stanisław z Go- rzyce ptp. j. w.
1546. L. s. 1834. Rada gminna w Nieczaj- nie ptp. j. w.
1547. L. s. 1835. Mieszkańcy przysiółka Borków ad Wielopole ptp. j. w.
1548. L. s. 1836. Gmina Bobrowniki wiel- kie ptp. j. w.
1549. L. s. 1837. Mieszkańcy gminy Bo- gnisce ptp. j. w.
1550. L. s. 1838. Gmina Poronin ptp. j. w.
1551. L. s. 1839. Gmina Dąbrówki go- rzyckie ptp. j. w.
1552. L. s. 1840. Gmina Swarzów ptp. j. w.
1553. L. s. 1841. Mieszkańcy gminy Sąd- kowy ptp. j. w.
1554. L. s. 1842. Mieszkańcy gm. Niepli ptp. j. w.
1555. L. s. 1843. Gmina Wielopole Mosz- czeńskie ptp. j. w.
1556. L. s. 1844. Gmina Bucze ptp. j. w.
1557. L. s. 1845. Gmina Wielopole ptp. j. w.
1558. L. s. 1846. Rada gminna Wielopole ptp. j. w.
1559. L. s. 1847. Nowak Józef w Wielo- polu ptp. j. w.
1560. L. s. 1848. Rada gminna Nowopola ptp. j. w.
1561. L. s. 1849. Mieszkańcy gminy No- wopola ptp. j. w.
1562. L. s. 1850. Mieszkańcy gminy Jago- dnik ptp. j. w.
1563. L. s. 1851. Rada gminna w Jago- dnikach ptp. j. w.
1564. L. s. 1852. Koziół Wojciech z Świe- bodzina ptp. j. w.
1565. L. s. 1853. Rada gminna w Świebo- dzinie ptp. j. w.
1566. L. s. 1854. Rada gminna Gruszoń mały ptp. j. w.
1567. L. s. 1855. Mieszkańcy gminy Gru- szoń mały ptp. j. w.
1568. L. s. 1856. Mieszkańcy gminy Woli gręboszowskiej ptp. j. w.
1569. L. s. 1857. Rada gminna w Woli gręboszowskiej ptp. j. w.
1570. L. s. 1858. Żelazowscy Ludwik i Ma- rya z Rudy zazameza ptp. j. w.
1571. L. s. 1859. Guzikowie Józef i Tekla z Rudy Zazameze ptp. j. w.
1572. L. s. 1860. Panek Franciszek z Rudy ptp. j. w.
1573. L. s. 1861. Wszół Stanisław z Rudy ptp. j. w.
1574. L. s. 1862. Skrzyaniarz Franciszek z Rudy ptp. j. w.
1575. L. s. 1863. Minor Wojciech z Rudy ptp. j. w.
1576. L. s. 1864. Bulnik Jan z Rudy ptp. j. w.
1577. L. s. 1865. Chmura Józef z Rudy ptp. j. w.
1578. L. s. 1866. Wolnik Ignacy z Rudy ptp. j. w.
1579. L. s. 1867. Jaworski Ignacy z Rudy ptp. j. w.
1580. L. s. 1868. Trędoła Jan z Rudy ptp. j. w.
1581. L. s. 1869. Chmura Tomasz z Rudy ptp. j. w.
1582. L. s. 1870. Mieszkańcy gminy Dą- brówki breńskie ptp. j. w.
1583. L. s. 1871. Kurtyka Józef z Gorzyc ptp. j. w.
1584. L. s. 1872. Kogut Jan z Gorzyc ptp. j. w.
1585. L. s. 1873. Broda Stanisław z Go- rzyce ptp. j. w.
1586. L. s. 1874. Ścibur Jan z Gorzyc ptp. j. w.
1587. L. s. 1875. Sowa Antoni z Gorzyc ptp. j. w.
1588. L. s. 1876. Kołyszczęński Jan z Go- rzyce ptp. j. w.
1589. L. s. 1877. Partyjak Franciszek z Go- rzyce ptp. j. w.
1590. L. s. 1878. Patoń Maciej z Gorzyc ptp. j. w.

1591. L. s. 1879. Florek Sebastyan z Gorzyc ptp. j. w.
1592. L. s. 1880. Musiał Tomasz z Gorzyc ptp. j. w.
1593. L. s. 1881. Gm. Otfinów ptp. j. w.
1594. L. s. 1882. Lipieński Wojciech z Otfinowa ptp. j. w.
1595. L. s. 1883. Słozek Józef z Otfinowa ptp. j. w.
1596. L. s. 1884. Wujeik Wojciech z Otfinowa ptp. j. w.
1597. L. s. 1885. Kozyra Antoni z Otfinowa ptp. j. w.
1598. L. s. 1886. Augustyński M. z Otfinowa ptp. j. w.
1599. L. s. 1887. Grzymek Michał z Otfinowa ptp. j. w.
1600. L. s. 1888. Baran Stanisław z Otfinowa ptp. j. w.
1601. L. s. 1889. Kaspurak Jan z Otfinowa ptp. j. w.
1602. L. s. 1890. Mika Jan sen. z Otfinowa ptp. j. w.
1603. L. s. 1891. Kucia Jan z Otfinowa ptp. j. w.
1604. L. s. 1892. Baran Jan z Otfinowa ptp. j. w.
1605. L. s. 1893. Goczół Jan z Otfinowa ptp. j. w.
1606. L. s. 1894. Dziwa Michał z Otfinowa ptp. j. w.
1607. L. s. 1895. Jaworski Jan z Otfinowa ptp. j. w.
1608. L. s. 1896. Fura Wojciech z Otfinowa ptp. j. w.
1609. L. s. 1897. Krawczyk Adam z Otfinowa ptp. j. w.
1610. L. s. 1898. Piotrowski Jakób z Otfinowa ptp. j. w.
1611. L. s. 1899. Lipiński Jan z Otfinowa ptp. j. w.
1612. L. s. 1900. Gmina Smyków wielki ptp. j. w.
1613. L. s. 1901. Gmina Smyków ptp. j. w.
1614. L. s. 1902. Gmina Smyków mały ptp. j. w.
1615. L. s. 1903. Magnowski Józef z Jezupola ptp. j. w.
1616. L. s. 1904. Targacz Edward z Jezupola ptp. j. w.
1617. L. s. 1905. Gmina Klikowa pow. Tarnów ptp. j. w.
1618. L. s. 1906. Gmina Oleśno ptp. j. w.
1619. L. s. 1907. Gm. Zawierbie ptp. j. w.
1620. L. s. 1908. Gmina Kombornia ptp. j. w.
1621. L. s. 1909. Gdowski Maciej z Klikowa ptp. j. w.
1622. L. s. 1910. Mieszkańcy gminy Sieradza ptp. j. w.
1623. L. s. 1911. Gmina Kuzie ptp. j. w.
1624. L. s. 1912. Gmina Róża ptp. j. w.
1625. L. s. 1913. Perz Franciszek tamże ptp. j. w.
1626. L. s. 1914. Tabor Stanisław tamże ptp. j. w.
1627. L. s. 1915. Mieszkańcy gminy Róża ptp. j. w.
1628. L. s. 1916. Mieszkańcy gminy Woli rogowskiej ptp. j. w.
1629. L. s. 1917. Gmina Wola rogowska ptp. j. w.
1630. L. s. 1918. Mieszkańcy gminy Wólka nadrzechowska ptp. j. w.
1631. L. s. 1919. Gmina Łukowa ptp. j. w.
1632. L. s. 1920. Gmina Dąbrówki breńskie ptp. j. w.
1633. L. s. 1921. Forgel Bronisław z Ćwikowy ptp. j. w.
1634. L. s. 1922. Mieszkańcy gminy Dąbrówki ptp. j. w.
1635. L. s. 1923. Gmina Wólka grodzka ptp. j. w.
1636. L. s. 1924. Rada gminna w Wólce grodzkiej ptp. j. w.
1637. L. s. 1925. Janusz Józef z Zalipia ptp. j. w.
1638. L. s. 1926. Mieszkańcy gminy Kuzia ptp. j. w.
1639. L. s. 1927. Mieszkańcy gminy Ujścia jezuickiego ptp. j. w.
1640. L. s. 1928. Rada gminna tamże ptp. j. w.
1641. L. s. 1929. Mieszkańcy gminy Józefówki ptp. j. w.
1642. L. s. 1930. Rada gminna w Podgórskiej woli ptp. j. w.
1643. L. s. 1931. Gospodarze gminy Binarowy pow. Gorlice ptp. j. w.
1644. L. s. 1932. Sandecki Walenty tamże ptp. j. w.

1645. L. s. 1933 Sandecki Jan tamże ptp. j. w.
1646. L. s. 1934. Wanat Paweł tamże ptp. j. w.
1647. L. s. 1935. Wszolek Franciszek tamże ptp. j. w.
1648. L. s. 1936. Mieszkańcy gminy tamże ptp. j. w.
1649. L. s. 1837. Mieszkańcy gminy Potok ptp. j. w.
1650. L. s. 1938. Rada gminna tamże ptp. j. w.
1651. L. s. 1939. Mieszkańcy gminy Kamborni ptp. j. w.
1652. L. s. 1940. Mieszkańcy gm. Leżajsk ptp. j. w.
1653. L. s. 1941. Mieszkańcy gm Jezupola ptp. j. w.
1654. L. s. 1942. Muszumański Wawrzyniec ptp. j. w.
1655. L. s. 1943. Mieszkańcy gminy Glinik polski ptp. j. w.
1656. L. s. 1944. Mieszkańcy gminy Róża ptp. j. w.
1657. L. s. 1954. Mieszkańcy gm. Zassów ptp. j. w.
1658. L. s. 1946. Ci sami ptp. j. w.
1659. L. s. 1947. Mieszkańcy gm Mokra ptp. j. w.
1660. L. s. 1948. Ci sami ptp. j. w.
1661. L. s. 1949. Szumny Jan, ze Smykowa wielkiego ptp. j. w.
1662. L. s. 1950. Gm. Lubiczko ptp. j. w.
1663. L. s. 1951. Gm. Lisiagóra ptp. j. w.
1664. L. s. 1952. Mieszkańcy gm. Wiewiórki ptp. j. w.
1665. L. s. 1953. Rada gminna tamże ptp. j. w.
1666. L. s. 1954. Mieszkańcy gm. Pileczy żelichowskiej ptp. j. w.
1667. L. s. 1955. Gm. Latoszyn ptp. j. w.
1668. L. s. 1956. Mieszkańcy gm. Pawężowa ptp. j. w.
1669. L. s. 1957. Rada gm. tamże ptp. j. w.
1670. L. s. 1958. Mieszkańcy gm. Smęgorzowa ptp. j. w.
1671. L. s. 1959. Rada gm. tamże ptp. j. w.
1672. L. s. 1960. Pałka Michał z Otfinowa ptp. j. w.
1673. L. s. 1961. Gmina Kosierówka ptp. j. w.
1674. L. s. 1962. Gm. Karsy ptp. j. w.
1675. L. s. 1963. Mieszkańcy gm. Karsy ptp. j. w.
1676. L. s. 1964. Kaczówka Wawrzyniec z Kosierówki ptp. j. w.
1677. L. s. 1965. Kaczówka Wojciech tamże ptp. j. w.
1678. L. s. 1966. Właściciele folwarku „Czternastka“ w Brzeżanach ptp. j. w.
1679. L. s. 1967. Gm. Łaski ptp. j. w.
1680. L. s. 1968. Mieszkańcy gm. Wojkówka ptp. j. w.
1681. L. s. 1969. Gm. Jodłówka z Wadkami ptp. j. w.
1682. L. s. 1970. Mieszkańcy gminy tamże ptp. j. w.
1683. L. s. 1971. Gm. Łęgał Partym ptp. j. w.
1684. L. s. 1972. Mieszkańcy Wólka nad-rzechowska ptp. j. w.
1685. L. s. 1973. Koziół Wojciech tamże ptp. j. w.
1686. L. s. 1974. Mieszkańcy gm. Brzeżówka ptp. j. w.
1687. L. s. 1975. Godziła Andrzej tamże ptp. j. w.
1688. L. s. 1976. Mieszkańcy gm. Łukowa ptp. j. w.
1689. L. s. 1977. Mieszkańcy gm. Bobrowniki małe ptp. j. w.
1690. L. s. 1078. Malec Stanisław z Siedlec ptp. j. w.
1691. L. s. 1979. Kardel Szczepan tamże ptp. j. w.
1692. L. s. 1980. Ślidź Józef tamże ptp. j. w.
1693. L. s. 1981. Kmiecien Tomasz tamże ptp. j. w.
1694. L. s. 1982. Stefanczyk Wojciech tamże ptp. j. w.
1695. L. s. 1983. Kawecki Jan z Łęki ptp. j. w.
1696. L. s. 1984. Mieszkańcy gm. Łęka siedlecka ptp. j. w.
1697. L. s. 1985. Sytnik Józef ze Strusowa ptp. j. w.
1698. L. s. 1986. Gm. Chrzastów ptp. j. w.
1699. L. s. 1987. Gm. Słotwina ptp. j. w.
1700. L. s. 1988. Gm. Dąbrowa ptp. j. w.

1701. L. s. 1989. Gm. Bagienica ptp. j. w.
1702. L. s. 1990. Mieszkańcy tamże ptp. j. w.
1703. L. s. 1991. Mieszkańcy gm. Świębodzin ptp. j. w.
1704. L. s. 1992. Mieszkańcy gm. Œwików ptp. j. w.
1705. L. s. 1993. Miechoński Józef tamże ptp. j. w.
1706. L. s. 1994. Gm. Źelazówka ptp. j. w.
1707. L. s. 1995. Macuga Tomasz z Hankówki ptp. j. w.
1708. L. s. 1996. Kosiba Jędrzej tamże ptp. j. w.
1709. L. s. 1997. Źurad Jędrzej tamże ptp. j. w.
1710. L. s. 1998. Kwarcianny Józef tamże ptp. j. w.
1711. L. s. 1999. Pancarowicz Jędrzej tamże ptp. j. w.
1712. L. s. 2000. Kędretek Michał tamże ptp. j. w.
1713. L. s. 2001. Hołowiak Józef tamże ptp. j. w.
1714. L. s. 2002. Gm. Źękawica ptp. j. w.
1715. L. s. 2003. Hm. Harta z Lipnikiem ptp. j. w.
1716. L. s. 2004. Mieszkańcy tamże ptp. j. w.
1717. L. s. 2005. Pankowicz Michał z Hankówki ptp. j. w.
1718. L. s. 2006. Buba Marcin tamże ptp. j. w.
1719. L. s. 2007. Binoś Michał tamże ptp. j. w.
1720. L. s. 2008. Dybas Antoni tamże ptp. j. w.
1721. L. s. 2009. Krzanowski Mateusz tamże ptp. j. w.
1722. L. s. 2010. Dybas Jędrzej tamże ptp. j. w.
1723. L. s. 2011. Wojnarowicz Franciszek tamże ptp. j. w.
1724. L. s. 2012. Gm. tamże ptp. j. w.
1725. L. s. 2013. Mieszkańcy tamże ptp. j. w.
1726. L. s. 2014. Kusiba Wojciech tamże ptp. j. w.
1727. L. s. 2015. Kusiba Wojciech Antoniego ptp. j. w.
1728. L. s. 2016. Źmietana Maciej tamże ptp. j. w.
1729. L. s. 2017. Źurad Jan tamże ptp. j. w.
1730. L. s. 2018. Cholewiak Paweł tamże ptp. j. w.
1731. L. s. 2019. Panczarowicz Franciszek tamże ptp. j. w.
1732. L. s. 2020. Maziar Stanisław z Zarzecza ptp. j. w.
1733. L. s. 2021. Luka Maciej tamże ptp. j. w.
1734. L. s. 2022. Luka Wawrzyniec tamże ptp. j. w.
1735. L. s. 2023. Sroka Piotr tamże ptp. j. w.
1736. L. s. 2024. Młynarski Jan tamże ptp. j. w.
1737. L. s. 2025. Rostek Marcin tamże ptp. j. w.
1738. L. s. 2026. Młynarski Walenty tamże ptp. j. w.
1739. L. s. 2027. Pałka Jędrzej tamże ptp. j. w.
1740. L. s. 2028. Szkutnik Stanisław tamże ptp. j. w.
1741. L. s. 2029. Nawrocki Jan tamże ptp. j. w.
1742. L. s. 2030. Dudzic Jan tamże ptp. j. w.
1743. L. s. 2031. Szoja Tomasz tamże ptp. j. w.
1744. L. s. 2032. Szoja Bartłomiej tamże ptp. j. w.
1745. L. s. 2033. Pajer Marek tamże ptp. j. w.
1746. L. s. 2034. Grzybowski Filip tamże ptp. j. w.
1747. L. s. 2035. Slusarczyk Stanisław tamże ptp. j. w.
1748. L. s. 2036. Slusarczyk Jan tamże ptp. j. w.
1749. L. s. 2037. Pliszka Walenty tamże ptp. j. w.
1750. L. s. 2038. Bąk Jan tamże ptp. j. w.
1751. L. s. 2039. Mieszkańcy gm. Zarzecze ptp. j. w.
1752. L. s. 2040. Dudzic Jakób tamże ptp. j. w.
1753. L. s. 2041. Owca Marcin z Gorzyc ptp. j. w.

1754. L. s. 2042. Mieszkańcy gm. Wielopola ptp. j. w.
1755. L. s. 2043. Włościanie gm. Biskupie ptp. j. w.
1756. L. s. 2044. Rada gminna tamże ptp. j. w.
1757. L. s. 2045. Gm. Siedliszowice ptp. j. w.
1758. L. s. 2046. Ta sama ptp. j. w.
1759. L. s. 2047. Rada gm. w Hubenicach ptp. j. w.
1760. L. s. 2048. Włościanie gm. Wielowieś ptp. j. w.
1761. L. s. 2049. Mieszkańcy gm. Mokre ptp. j. w.
1762. L. s. 2050. Pinas Wojciech z Gruszowa ptp. j. w.
1763. L. s. 2051. Sajdak Franciszek z Gruszowa ptp. j. w.
1764. L. s. 2052. Dąbrowski Jan tamże ptp. j. w.
1765. L. s. 2053. Wiatr Wojciech tamże ptp. j. w.
1766. L. s. 2054. Toczek Kazimierz tamże ptp. j. w.
1767. L. s. 2055. Sajdak Jędrzej tamże ptp. j. w.
1768. L. s. 2056. Toczek Adam tamże ptp. j. w.
1769. L. s. 2057. Taraska Wincenty tamże ptp. j. w.
1770. L. s. 2058. Bączek Jan tamże ptp. j. w.
1771. L. s. 2059. Żelazna Anna tamże ptp. j. w.
1772. L. s. 2060. Kielbasa Stanisław tamże ptp. j. w.
1773. L. s. 2061. Mieszkańcy gm. Gruszów wielki ptp. j. w.
1774. L. s. 2062. Rada gminna tamże ptp. j. w.
1775. L. s. 2063. Sajdak Karolina tamże ptp. j. w.
1776. L. s. 2064. Michalczyk Michał tamże ptp. j. w.
1777. L. s. 2065. Dziedzic Józef z Sutkowa ptp. j. w.
1778. L. s. 2066. Robak Jan z Gruszowa ptp. j. w.
1779. L. s. 2067. Sajdak Jan tamże ptp. j. w.
1780. L. s. 2068. Golunka Michał z Rudy ptp. j. w.
1781. L. s. 2069. Wężowicz Stanisław tamże ptp. j. w.
1782. L. s. 2070. Guzik Wincenty tamże ptp. j. w.
1783. L. s. 2071. Wandrała Jędrzej tamże ptp. j. w.
1784. L. s. 2072. Jarosz Stanisław tamże ptp. j. w.
1785. L. s. 2073. Hetman Wojciech tamże ptp. j. w.
1786. L. s. 2074. Król Tomasz tamże ptp. j. w.
1787. L. s. 2075. Dąbroś Franciszek tamże ptp. j. w.
1788. L. s. 2076. Golonkowa Marya tamże ptp. j. w.
1789. L. s. 2077. Jarosz Jan tamże ptp. j. w.
1790. L. s. 2078. Rada gminna w Samociach ptp. j. w.
1791. L. s. 2079. Mieszkańcy gminy tamże ptp. j. w.
1792. L. s. 2080. Ci sami ptp. j. w.
1793. L. s. 2081. Czertak Feliks z Surowy pow. Mielec p. p. Krempej j. w.
1794. L. s. 2082. Perda Wojciech tamże ptp. j. w.
1795. L. s. 2083. Perda Wawrzyniec tamże ptp. j. w.
1796. L. s. 2084. Perda Klemens tamże ptp. j. w.
1797. L. s. 2085. Golba Wawrzyniec tamże ptp. j. w.
1798. L. s. 2086. Golba Feliks tamże ptp. j. w.
1799. L. s. 2087. Mieszkańcy gminy tamże ptp. j. w.
1800. L. s. 2088. Mieszkańcy gminy Padew ptp. j. w.
1801. L. s. 2089. Sikora Adam z Krzemienicy ptp. j. w.
1802. L. s. 2090. Rada gminy i członkowie gminy Tuszów narod. ptp. j. w.
1803. L. s. 2091. Mieszkańcy gm. tamże ptp. j. w.
1804. L. s. 2092. Ci sami ptp. j. w.
1805. L. s. 2093. Rada gm. w Kliszowie ptp. j. w.
1806. L. s. 2094. Mieszkańcy tamże ptp. j. w.

1807. L. s. 2095. Torczek Wojciech z Czermina ptp. j. w.
1808. L. s. 2096. Schindel Jan tamże ptp. j. w.
1809. L. s. 2097. Rada gminna w Podleszanach ptp. j. w.
1810. L. s. 2098. Włościanie tamże ptp. j. w.
1811. L. s. 2099. Mieszkańcy gminy Zdzierzec ptp. j. w.
1812. L. s. 2100. Parkasz Tomasz tamże ptp. j. w.
1813. L. s. 2101. Zawislak Kajetan tamże ptp. j. w.
1814. L. s. 2102. Baran Józef tamże ptp. j. w.
1815. L. s. 2103. Zawislak Jan tamże ptp. j. w.
1816. L. s. 2104. Mieszkańcy gminy Błonie ptp. j. w.
1817. L. s. 2105. Łazarz Wawrzyniec tamże ptp. j. w.
1818. L. s. 2106. Czołka Adam z Górek ptp. j. w.
1819. L. s. 2107. Dyabełek Maciej z Górek ptp. j. w.
1820. L. s. 2108. Błażejowski Karol tamże ptp. j. w.
1821. L. s. 2109. Błażejowski Andrzej tamże ptp. j. w.
1822. L. s. 2110. Adameczyk Józef tamże ptp. j. w.
1823. L. s. 2111. Perda Michał z Górek ptp. j. w.
1824. L. s. 2112. Błażejowski Adam tamże ptp. j. w.
1825. L. s. 2113. Perda Szymon tamże ptp. j. w.
1826. L. s. 2114. Perda Kazimierz tamże ptp. j. w.
1827. L. s. 2115. Bąk Michał tamże ptp. j. w.
1828. L. s. 2116. Rada gminna tamże ptp. j. w.
1829. L. s. 2117. Członkowie gminy Błonie ptp. j. w.
1830. L. s. 2118. Mieszkańcy gminy Wylów z przysiółkiem Kędziółki ptp. j. w.
1831. L. s. 2119. Ci sami ptp. j. w.
1832. L. s. 2120. Mieszkańcy gminy Górki ptp. j. w.
1833. L. s. 2121. Adameczyk Adam z Górek ptp. j. w.
1834. L. a. 2122. Perczak Stanisław tamże ptp. j. w.
1835. L. s. 2123. Perda Józef tamże ptp. j. w.
1836. L. s. 2124. Perda Adam tamże ptp. j. w.
1837. L. s. 2125. Djabełek Warzyniec tamże ptp. j. w.
1838. L. s. 2126. Krynicki Józef tamże ptp. j. w.
1839. L. s. 2127. Krynicki Piotr tamże ptp. j. w.
1840. L. s. 2128. Rada gminna w Hohenbach ptp. j. w.
1841. L. s. 2129. Müller Jan tamże ptp. j. w.
1842. L. s. 2130. Gospodarze gminy tamże ptp. j. w.
1843. L. s. 2131. Rada gminna w Woli Ottałęzkiej ptp. j. w.
1844. L. s. 2132. Stępień Jan tamże ptp. j. w.
1845. L. s. 2133. Gospodarze tamże ptp. j. w.
1846. L. s. 2134. Polak Stanisław z Szafrowa ptp. j. w.
1847. L. s. 2135. Gospodarze gminy tamże ptp. j. w.
1848. L. s. 2136. Rada gmina tamże ptp. j. w.
1849. L. s. 2137. Gospodarze gminy Czermiń ptp. j. w.
1850. L. s. 2138. Rada gminna tamże ptp. j. w.
1851. L. s. 2139. Grocle Adam z Sadkowej góry ptp. j. w.
1852. L. s. 2140. Krempa Jakób tamże ptp. j. w.
1853. L. s. 2141. Wolański Jakób z Sadkowej góry ptp. j. w.
1854. L. s. 2142. Harla Mateusz z Zahorza ad Kielków ptp. j. w.
1855. L. s. 2143. Markulis Józef tamże ptp. j. w.
1856. L. s. 2144. Mieszkańcy gminy tamże ptp. j. w.
1857. L. s. 2145. Rada gminna w Ostrówku ptp. j. w.
1858. L. s. 2146. Mieszkańcy gm. Książnice ptp. j. w.

1859. L. s. 2147. Rada gminna w Przebendowie ptp. j. w.
1860. L. s. 2148. Obszar dworski tamże ptp. j. w.
1861. L. s. 2149. Rada gminna w Hucie przedborskiej ptp. j. w.
1862. L. s. 2150. Mieszkańcy gminy tamże ptp. j. w.
1863. L. s. 2151. Rada gminna w Leszczach ptp. j. w.
1864. L. s. 2152. Mieszkańcy gminy tamże ptp. j. w.
1865. L. s. 2153. Rada gminna w Ponewkach hucis. ptp. j. w.
1866. L. s. 2154. Mieszkańcy gminy tamże ptp. j. w.
1867. L. s. 2155. Farbisz Wojciech z Machowa ptp. j. w.
1868. L. s. 2156. Rada gminna tamże ptp. j. w.
1869. L. s. 2157. Mieszkańcy gminy tamże ptp. j. w.
1870. L. s. 2158. Ci sami ptp. j. w.
1871. L. s. 2159. Mieszkańcy gm. Nadbrzezie ptp. j. w.
1872. L. s. 2160. Rada gminna tamże ptp. j. w.
1873. L. s. 2161. Mieszkańcy gm. Sokolniki ptp. j. w.
1874. L. s. 2162. Rada gminna tamże ptp. j. w.
1875. L. s. 2163. Rzegocki Marcin z Książnic ptp. j. w.
1876. L. s. 2164. Pogoda Wojciech tamże ptp. j. w.
1877. L. s. 2165. Włóścianie gminy Rydzów ptp. j. w.
1878. L. s. 2166. Rada gminna tamże ptp. j. w.
1879. L. s. 2167. Saja Jan z Książnic ptp. j. w.
1880. L. s. 2168. Wnuk Walenty z Woli mieleckiej ptp. j. w.
1881. L. s. 2169. Węgrzyn Jan tamże ptp. j. w.
1882. L. s. 2170. Żola Wojciech tamże ptp. j. w.
1883. L. s. 2171. Krawiec Piotr z Woli mieleckiej ptp. j. w.
1884. L. s. 2172. Furyał Stanisław tamże ptp. j. w.
1885. L. s. 2173. Furyał Kasper tamże ptp. j. w.
1886. L. s. 2174. Furyał Jędrzej tamże ptp. j. w.
1887. L. s. 2177. Krawiec Jan tamże ptp. j. w.
1888. L. s. 2176. Wnuk Piotr tamże ptp. j. w.
1889. L. s. 2177. Mieszkańcy gminy tamże ptp. j. w.
1890. L. s. 2178. Rada gminna tamże ptp. j. w.
1891. L. s. 2171. Rada gminna w Olchowej ptp. j. w.
1892. L. s. 2180. Rada gm. w Kawęczynie ptp. j. w.
1893. L. s. 2181. Gospodarze gminy Grębowa ptp. j. w.
1894. L. s. 2182. Ci sami ptp. j. w.
1895. L. s. 2183. Gmina Wola wręczycka ptp. j. w.
1896. L. s. 2184. Rada gminna w Osicach ptp. j. w.
1897. L. s. 2185. Mieszkańcy gm. Osice ptp. j. w.
1898. L. s. 2186. Rada gminna w Formanach ptp. j. w.
1899. L. s. 2187. Mieszkańcy gminy tamże ptp. j. w.
1900. L. s. 2188. Mieszkańcy gm. Żarówka ptp. j. w.
1901. L. s. 2189. Breier Franciszek z Przebendowa ptp. j. w.
1902. L. s. 2190. Czuber Dichał z Surowy ptp. j. w.
1903. L. s. 2191. Adamecyk Kazimierz ptp. j. w.
1904. L. s. 2192. Adamecyk Ferdynand tamże ptp. j. w.
1905. L. s. 2193. Perda Ignacy tamże ptp. j. w.
1906. L. s. 2194. Perda Jan tamże ptp. j. w.
1907. L. s. 2195. Rusek Jan tamże ptp. j. w.
1908. L. s. 2196. Kasperek Jan tamże ptp. j. w.
1909. L. s. 2197. Perda Adam tamże ptp. j. w.
1910. L. s. 2198. Gaj Jan tamże ptp. j. w.

1911. L. s. 2199. Rada gminna tamże ptp. j. w.
1912. L. s. 2200 Łaz Kazimierz tamże ptp. j. w.
1913. L. s. 2201. Gmina Brzyście powiat Mielec ptp. j. w.
1914. L. s. 2202. Rada gminna i członkowie gm. Woli zdakowskiej ptp. j. w.
1915. L. s. 2203. Rada gminna w Białymborze ptp. j. w.
1916. L. s. 2204. Mieszkańcy gminy tamże ptp. j. w.
1917. L. s. 2205. Rada gm. i członkowie gm. Młodochowa ptp. j. w.
1918. L. s. 2206. Mieszkańcy gm. Trzciana ptp. j. w.
1919. L. s. 2207. Zwierzchność gminna i radni gminy tamże ptp. j. w.
1920. L. s. 2208. Członkowie gm. Łączki ptp. j. w.
1921. L. s. 2209. Mieszkańcy gminy Dobrzymin ptp. j. w.
1922. L. s. 2210. Rada gminna tamże ptp. j. w.
1923. L. s. 2211. Rada gminna w Bliźnie ptp. j. w.
1924. L. s. 2212. Mieszkańcy gm. tamże ptp. j. w.
1925. L. s. 2213. Mieszkańcy gminy Rzemień ptp. j. w.
1926. L. s. 2214. Rada gminna tamże ptp. j. w.
1927. L. s. 2215. Więckowicz Józef z Kiełkowa ptp. j. w.
1928. L. s. 2216. Harta Józef tamże ptp. j. w.
1929. L. s. 2217. Mieszkańcy gminy tamże ptp. j. w.
1930. L. s. 2218. Rada gminna tamże ptp. j. w.
1931. L. s. 2219. Cholewa Jan z Książnic ptp. j. w.
1932. L. s. 2220. Wójcik Jakób tamże ptp. j. w.
1933. L. s. 2221. Cisło Jan tamże ptp. j. w.
1934. L. s. 2222. Zwierzchność gminna w Furmanach ptp. j. w.
1935. L. s. 2223. Rada gminna we Wrzawach ptp. j. w.
1936. L. s. 2224. Mieszkańcy gminy tamże ptp. j. w.
1937. L. s. 2225. Ci sami ptp. j. w.
1938. L. s. 2226. Ci sami ptp. j. w.
1939. L. s. 2227. Mieszkańcy gminy Ocice ptp. j. w.
1940. L. s. 2228. Mieszkańcy gminy Miechacin ptp. j. w.
1941. L. s. 2229. Mieszkańcy gminy Siedleszczan ptp. j. w.
1942. L. s. 2230. Rada gminna tamże ptp. j. w.
1943. L. s. 2231. Rada gminna w Witkowicach ptp. j. w.
1944. L. s. 2232. Włóścianie tamże ptp. j. w.
1945. L. s. 2233. Zwierzchność gm. tamże ptp. j. w.
1946. L. s. 2234. Rada gminna w Kajmowie ptp. j. w.
1947. L. s. 2235. Mieszkańcy gminy tamże ptp. j. w.
1948. L. s. 2236. Mieszkańcy gminy Dąbrowica ptp. j. w.
1949. L. s. 2237. Rada gminna tamże ptp. j. w.
1950. L. s. 2238. Mieszkańcy gm. Durdy ptp. j. w.
1951. L. s. 2239. Rada gminna tamże ptp. j. w.
1952. L. s. 2240. Stala Jan z Miechocina ptp. j. w.
1953. L. s. 2241. Mieszkańcy gminy Zawada pow. Ropczyce ptp. j. w.
1954. L. s. 2242. Rada gminna w Zawadzie ptp. j. w.
1955. L. s. 2243. Mieszkańcy gm. Nisko ptp. j. w.
1956. L. s. 2244. Rada gm. w Tuszynie ptp. j. w.
1957. L. s. 2245. Mieszkańcy gm. Tuszyna ptp. j. w.
1958. L. s. 2246. Mieszkańcy gm. Łapisów ptp. j. w.
1959. L. s. 2247. Mieszkańcy gm. Chmielowa ptp. j. w.
1960. L. s. 2248. Mieszkańcy gm. Żabno ptp. j. w.
1961. L. s. 2249. Rada gminna w Sobowie ptp. j. w.
1962. L. s. 2250. Mieszkańcy gm. Sobów ptp. j. w.
1963. L. s. 2251. Rada gminna w Opaciu pow. Jasło ptp. j. w.

1964. L. s. 2252. Mieszkańcy gm. Wulka dulecka ptp. j. w.
1965. L. s. 2253. Mieszkańcy gm. Dęba pow. Tarnobrzeg ptp. j. w.
1966. L. s. 2254. Mieszkańcy gm. Lipnica pow. Kolbuszowa ptp. j. w.
1967. L. s. 2255. Mieszkańcy gm. Wildenthal ptp. j. w.
1968. L. s. 2256. Rada gminna w Kolec duleckiej ptp. j. w.
1969. L. s. 2257. Mieszkańcy gm. Kopcie ptp. j. w.
1970. L. s. 2258. Mieszkańcy gm. Majdan ptp. j. w.
1971. L. s. 2259. Ci sami ptp. j. w.
1972. L. s. 2260. Mieszkańcy gm. Wrzawy ptp. j. w.
1973. L. s. 2261. Rada gm. w Książnicach ptp. j. w.
1974. L. s. 2262. Rada gminna w Trześniu ptp. j. w.
1975. L. s. 2263. Mieszkańcy gm. Trześnia ptp. j. w.
1976. L. s. 2264. Kasa Franciszek z Trześnia ptp. j. w.
1977. L. s. 2265. Sęk Jan z Trześnia ptp. j. w.
1978. L. s. 2266. Rada gminna w Brniu osuchowskim ptp. j. w.
1979. L. s. 2267. Rada gminna w Ziempiowie ptp. j. w.
1980. L. s. 2268. Rada gminna w Kawęczynie ptp. j. w.
1981. L. s. 2269. Mieszkańcy gminy Kawęczyna ptp. j. w.
1982. L. s. 2270. Mieszkańcy gminy Breń osuchowski ptp. j. w.
1983. L. s. 2271. Rada gminna w Łysakowie ptp. j. w.
1984. L. s. 2272. Gospodarze gminy Łysaków ptp. j. w.
1985. L. s. 2273. Czepiel Wojciech z Łysakowa ptp. j. w.
1986. L. s. 2274. Mieszkańcy gminy Wojsław ptp. j. w.
1987. L. s. 2275. Mieszkańcy gminy Zaleszany ptp. j. w.
1988. L. s. 2276. Zwierzchność gminna w Kębłowie ptp. j. w.
1989. L. s. 2277. Ciepły Bartłomiej z Kębłowa ptp. j. w.
1990. L. s. 2278. Mieszkańcy gminy Książnice ptp. j. w.
1991. L. s. 2279. Mieszkańcy gminy Złotniki ptp. j. w.
1992. L. s. 2280. Rada gminna w Złotnikach ptp. j. w.
1993. L. s. 2281. Zaręba Jędrzej z Książnic ptp. j. w.
1994. L. s. 2282. Mieszkańcy gminy Miechocin ptp. j. w.
1995. L. s. 2283. Stala Józef z Miechocina ptp. j. w.
1996. L. s. 2284. Zwierzchność gminna w Wielowski ptp. j. w.
1997. L. s. 2285. Rada gminna w Miechocinie ptp. j. w.
1998. L. s. 2286. Sabat Jan z Miechocina ptp. j. w.
1999. L. s. 2287. Mieszkańcy gminy Brzoza ad Wrzawy ptp. j. w.
2000. L. s. 2288. Rada gminna w Lipnicy dolnej pow. Jasło ptp. j. w.
2001. L. s. 2289. Rada gminna w Lipnicy górnej ptp. j. w.
2002. L. s. 2290. Zwierzchność gminna Knapy ptp. j. w.
2003. L. s. 2291. Mieszkańcy gminy Grębowa ptp. j. w.
2004. L. s. 2292. Zwierzchność gminna w Grębowie ptp. j. w.
2005. L. s. 2293. Dąbek Walenty z Grębowa ptp. j. w.
2006. L. s. 2294. Rada gminna w Trześniu ptp. j. w.
2007. L. s. 2295. Mieszkańcy gminy Trześniowa ptp. j. w.
2008. L. s. 2296. Ci sami ptp. j. w.
2009. L. s. 2297. Mieszkańcy gminy Bobrowa pow. Ropczyce ptp. j. w.
2010. L. s. 2298. Mieszkańcy gminy Brzezówki ptp. j. w.
2011. L. s. 2299. Nowak Wojciech z Czermina ptp. j. w.
2012. L. s. 2300. Mieszkańcy gminy Zarówka ptp. j. w.
2013. L. s. 2301. Polak Tomasz z Zarówki ptp. j. w.
2014. L. s. 2302. Mieszkańcy gminy Dymitrowa dużego ptp. j. w.

2015. L. s. 2303. Rada gminna w Jędruszkowcach pow. Sanok p. p. Milana j. w.
2016. L. s. 2034. Rada gminna w Posadzie zarszyńskiej ptp. j. w.
2017. L. s. 2305. Rada gminna w Srogowie górnym pow. Sanok ptp. j. w.
2018. L. s. 2306. Rada gminna Zeglece pow. Krosno ptp. j. w.
2019. L. s. 2307. Rada gminna w Klęczanach pow. Gorlice ptp. j. w.
2020. L. s. 2308. Rada gminna w Sękowcy ptp. j. w.
2021. L. s. 2309. Mieszkańcy gminy Jędruszkowce ptp. j. w.
2022. L. s. 2310. Mieszkańcy gminy Posada zarszyńska ptp. j. w.
2023. L. s. 2311. Mieszkańcy gminy Saborowa górnego pow. Sanok ptp. j. w.
2024. L. s. 2312. Cieślak Stanisław z Zeglece pow. Krosno ptp. j. w.
2025. L. s. 2313. Mieszkańcy gminy Malinówka pow. Brzozów ptp. j. w.
2026. L. s. 2314. Mieszkańcy Krościenka niżniego ptp. j. w.
2027. L. s. 2315. Zwierzchność gminna w Miejscu piastowym ptp. j. w.
2028. L. s. 2316. Juszczyk Józef i tow. z Targowisk ptp. j. w.
2029. L. s. 2317. Gmina Zboiska ptp. j. w.
2030. L. s. 2318. Gmina Machniówka ptp. j. w.
2031. L. s. 2319. Piotrowski Paweł i tow. z Wietrzna ptp. j. w.
2032. L. s. 2320. Mieszkańcy gminy Sękowej pow. Gorlice ptp. j. w.
2033. L. s. 2321. Wilczkiewicz Augustyn z Strzeszyna ptp. j. w.
2034. L. s. 2322. Szmyd Franciszek z Krościenka wyżniego ptp. j. w.
2035. L. s. 2323. Podkul Franciszek z Krościenka ptp. j. w.
2036. L. s. 2324. Mieszkańcy gminy Klęczany ptp. j. w.
2037. L. s. 2325. Lemcio Grzegorz z Wary ptp. j. w.
2038. L. s. 2326. Lubiński Józef z Falejówki ptp. j. w.
2039. L. s. 2327. Czaja Józef z Falejówki ptp. j. w.
2040. L. s. 2328. Błażejowski Jędrzej z Falejówki ptp. j. w.
2041. L. s. 2329. Mieszkańcy gminy Falejówki ptp. j. w.
2042. L. s. 2330. Mieszkańcy gminy Wojaszówki ptp. j. w.
2043. L. s. 2331. Mieszkańcy gminy Brzezówki, pow. Jasło ptp. j. w.
2044. L. s. 2332. Mieszkańcy gminy Chrzastówki ptp. j. w.
2045. L. s. 2333. Mieszkańcy gminy Bierówki ptp. j. w.
2046. L. s. 2334. Mieszkańcy gminy Nowej wsi, pow. Kolbuszowa ptp. j. w.
2047. L. s. 2335. Mieszkańcy gminy Pokropiwna ptp. j. w.
2048. L. s. 2336. Mieszkańcy gminy Poznańka hetmańska ptp. j. w.
2049. L. s. 2337. Mieszkańcy gminy Gliniczka ptp. j. w.
2050. L. s. 2338. Mieszkańcy gminy Jasionowa pow. Brzozów ptp. j. w.
2051. L. s. 2339. Mieszkańcy gminy Kopytowa ptp. j. w.
2052. L. s. 2340. Mieszkańcy gminy Wara ptp. j. w.
2053. L. s. 2341. Mieszkańcy gminy Jaroszowice ptp. j. w.
2054. L. s. 2342. Ci sami ptp. j. w.
2055. L. s. 2343. Rada gminna w Lisznej ptp. j. w.
2056. L. s. 2344. Rada gminna w Dobryni ptp. j. w.
2057. L. s. 2345. Rada gminna w Wołodzu ptp. j. w.
2058. L. s. 2346. Rada gminna w Brzezówce ptp. j. w.
2059. L. s. 2347. Rada gminna w Nowej wsi ptp. j. w.
2060. L. s. 2348. Rada gminna w Gliniczku ptp. j. w.
2061. L. s. 2349. Rada gminna w Jasionowie ptp. j. w.
2062. L. s. 2350. Rada gminna w Hucisku ptp. j. w.
2063. L. s. 2351. Rada gminna w Zapolu ptp. j. w.
2064. L. s. 2352. Rada gminna w Trześni ptp. j. w.
2065. L. s. 2353. Zarząd Kółka rolniczego w Wojaszówce ptp. j. w.

2066. L. s. 2354. Członkowie Bazaru II Kółka roln. w Iwoniczu ptp. j. w.
2067. L. s. 2355. Mieszkańcy gminy Seńkowa Wola ptp. j. w.
2068. L. s. 2359. Mieszkańcy gminy Koniów ptp. j. w.
2069. L. s. 2357. Mieszkańcy gminy Węgierki ptp. j. w.
2070. L. s. 2358. Mieszkańcy gminy Krościenko wyżne ptp. j. w.
2071. L. s. 2359. Mieszkańcy gminy Lubna ptp. j. w.
2072. L. s. 2360. Mieszkańcy gminy Kostarowice ptp. j. w.
2073. L. s. 2361. Mieszkańcy gminy Delcza mała ptp. j. w.
2074. L. s. 2362. Mieszkańcy gminy Tyrawa wołoska ptp. j. w.
2075. L. s. 2363. Mieszkańcy gminy Jabłonicy ptp. j. w.
2076. L. s. 2364. Mieszkańcy gminy Ziemnicy ptp. j. w.
2077. L. s. 2365. Mieszkańcy gminy Królik polski ptp. j. w.
2078. L. s. 2366. Mieszkańcy gminy Sanoka ptp. j. w.
2079. L. s. 2367. Gmina Głowienka ptp. j. w.
2080. L. s. 2368. Gmina Zabłotce ptp. j. w.
2081. L. s. 2369. Mieszkańcy Krościenka niżniego ptp. j. w.
2082. L. s. 2370. Gospodarze z Krościenka niżniego ptp. j. w.
2083. L. s. 2371. Drozd Alojzy z Cergowy ptp. j. w.
2084. L. s. 2372. Mieszkańcy gminy Cerogowy ptp. j. w.
2085. L. s. 2373. Mieszkańcy gminy Poręby Huta Jasionów ptp. j. w.
2086. L. s. 2374. Mieszkańcy gminy Sieradzy ptp. j. w.
2087. L. s. 2375. Rada gminna w Koniowie ptp. j. w.
2088. L. s. 2376. Rada gminna w Sądkowy ptp. j. w.
2089. L. s. 2377. Rada gminna w Węgierce ptp. j. w.
2090. L. s. 2378. Rada gminna w Krościenku wyżnym ptp. j. w.
2091. L. s. 2379. Gmina Swirzowa ptp. j. w.
2092. L. s. 2380. Rada gminna w Paliszówce ptp. j. w.
2093. L. s. 2381. Rada gmina w Nagowczy nie ptp. j. w.
2094. L. s. 2382. Rada gminna w Iskrzyni ptp. j. w.
2095. L. s. 2383. Rada gminna w Dolinie ptp. j. w.
2096. L. s. 2284. Rada gminna w Kostarowcach ptp. j. w.
2097. L. s. 2385. Rada gminna w Kopciach ptp. j. w.
2098. L. s. 2386. Rada gminna w Męcinie ptp. j. w.
2099. L. s. 2387. Rada gminna w Dulczy małej ptp. j. w.
2100. L. s. 2388. Rada gminna w Łysiej górze ptp. j. w.
2101. L. s. 2389. Mieszkańcy gminy Woli Seńkowskiej ptp. j. w.
2102. L. s. 2390. Rada gminna w Zmiennicy ptp. j. w.
2103. L. s. 2391. Gmina Falejówka ptp. j. w.
2104. L. s. 2892. Rada gminna w Dębnie ptp. j. w.
2105. L. s. 2393. Rada gminna w Króliku polskim ptp. j. w.
2106. L. s. 2394. Rada gminna w Różnowej ptp. j. w.
2107. L. s. 1395. Rada gminna w Stobierny ptp. j. w.
2108. L. s. 2396. Rada gminna w Zabłotcach ptp. j. w.
2109. L. s. 2397. Rada gminna w Płaszowie ptp. j. w.
2110. L. s. 2398. Rada gminna w Czergowy ptp. j. w.
2111. L. s. 2399. Rada gminna Poręby Huta Jasionów ptp. j. w.
2112. L. s. 2400. Rada gminna w Zaręcinie
2113. L. s. 2401. Rada gminna w Sieradzy powiat Dąbrowa ptp. j. w.
2114. L. s. 2402. Harbat Karolina z Krościenka wyżniego ptp. j. w.
2115. L. s. 2403. Harbat Jan z Krościenka wyżniego ptp. j. w.
2116. L. s. 2404. Szmyd Michał i Anna z Krościenka wyżniego ptp. j. w.
2117. L. s. 2405. Lubiński Franciszek z Falejówki ptp. j. w.
2118. L. s. 2406. Hussak Piotr z Falejówki ptp. j. w.

2119. L. s. 2407. Czaja Michał z Falejówki ptp. j. w.
2120. L. s. 2408. Kasprzyk Stanisław z Roznowy ptp. j. w.
2121. L. s. 2409. Moskal Stanisław z Krościenka niżnego ptp. j. w.
2122. L. s. 2410. Szczurek Jan z Cergowy ptp. j. w.
2123. L. s. 2411. Stachura Jan z Nowej w i ptp. j. w.
2124. L. s. 2412. Mieszkańcy gminy Czolhońszczyzny ptp. j. w.
2125. L. s. 2413. Mieszkańcy gm. Czernelowa ruskiego ptp. j. w.
2126. L. s. 2414. Gmina Koniuchów ptp. j. w.
2127. L. s. 2415. Zwierzchność gminna w Surowkach ptp. j. w.
2128. L. s. 2416. Rada gminna w Zebrzydowicach. ptp. j. w.
2129. L. s. 2417. Leniak Ludwik z Machniówki ptp. j. w.
2130. L. s. 2418. Pistor Jan z Bojanowa p. p. Stylę j. w.
2131. L. s. 2419. Burdzy Kazimierz z Przyszowa ptp. j. w.
2132. L. s. 2420. Rada gm. w Wielkich drogach ptp. j. w.
2133. L. s. 2421. Rada gm. w Nidku ptp. j. w.
2134. L. s. 2422. Mieszkańcy gm. Nidek ptp. j. w.
2135. L. s. 2423. Rada gminna w Brodach pow. Wadowice ptp. j. w.
2136. L. s. 2424. Zwierzchność gminna w Rudzach ptp. j. w.
2137. L. s. 2425. Rada gm. w Paszkówce ptp. j. w.
2138. L. s. 2426. Grochowski Józef z Sąsadowie ptp. j. w.
2139. L. s. 2427. Włościanie z gminy Zawadki ptp. j. w.
2140. L. s. 2428. Rada gm. w Zawadkach ptp. j. w.
2141. L. s. 2429. Mieszkańcy gminy Gieraltowiczek ptp. j. w.
2142. L. s. 2430. Rada gm. w Gieraltowicach ptp. j. w.
2143. L. s. 2431. Mieszkańcy gm. Sosnowice
2144. L. s. 2432. Rada gm. w Sosnowicach ptp. j. w.
2145. L. s. 2433. Walo Franciszek z Sosnowic ptp. j. w.
2146. L. s. 2434. Gmina Benczyn ptp. j. w.
2147. L. s. 2435. Lebica Jakób z Sieradzy ptp. j. w.
2148. L. s. 2436. Żołędz Leon z Sieradzy ptp. j. w.
2149. L. s. 2437. Urban Jan z Sieradzy ptp. j. w.
2150. L. s. 2438. Lebica Jędrzej z Sieradzy ptp. j. w.
2151. L. s. 2439. Kobos Szymon z Sieradzy ptp. j. w.
2152. L. s. 2440. Warzecha Ignacy z Sieradzy ptp. j. w.
2153. L. s. 2441. Świątek Jan z Sieradzy
2154. L. s. 2442. Mękina Ignacy z Sieradzy ptp. j. w.
2155. L. s. 2443. Woźniczka Maciej z Sieradzy ptp. j. w.
2156. L. s. 2444. Kowalik Michał z Sieradzy ptp. j. w.
2157. L. s. 2445. Kijowski Jan z Sieradzy ptp. j. w.
2158. L. s. 2446. Mękina Jędrzej z Sieradzy ptp. j. w.
2159. L. s. 2447. Lubica Wojciech z Sieradzy ptp. j. w.
2160. L. s. 2448. Kobos Stanisław z Sieradzy ptp. j. w.
2161. L. s. 2449. Wenc Jan z Sieradzy ptp. j. w.
2162. L. s. 2450. Stachura Jędrzej z Sieradzy ptp. j. w.
2163. L. s. 2451. Kowalik Franciszek z Sieradzy ptp. j. w.
2164. L. s. 2452. Zywiec Józef z Krościenka wyżnego ptp. j. w.
2165. L. s. 2453. Lorens Antoni z Krościenka wyżnego ptp. j. w.
2166. L. s. 2454. Pelczar Kazimierz z Krościenka w. ptp. j. w.
2167. L. s. 2455. Tomkiewicz Jędrzej z Krościenka ptp. j. w.
2168. L. s. 2456. Mieszkańcy gm. Choczni ptp. j. w.
2169. L. s. 2457. Turało Jan z Choczni ptp. j. w.
2170. L. s. 2458. Rada gm. w Choczni ptp. j. w.

2171. L. s. 2459. Weisło Franciszek z Choczni ptp. j. w.
2172. L. s. 2460. Ścigalski Antoni z Choczni ptp. j. w.
2173. L. s. 2461. Sikora Antoni z Choczni Stp, j. w.
2174. L. s. 2462. Mieszkańcy gm. Gierałtowie p. t. p. j. w.
2175. L. s. 2463. Rada gminna w Gierałtowie ptp. j. w.
2176. L. s. 2464. Tymiński Józef z Grązowy ptp. j. w.
2177. L. s. 2465. Mieszkańcy gm. Posada nowomiejska ptp. j. w.
2178. L. s. 2466. Nożka Józef z Krościenka niżnego ptp. j. w.
2179. L. s. 2467. Szelec Jędrzej z Krościenka niżnego ptp. j. w.
2180. L. s. 2468. Mieszkańcy gm. Zelczyny ptp. j. w.
2181. L. s. 2469. Rada gm. w Zelczynie ptp. j. w.
2182. L. s. 2470. Rada gm. w Ochodzy ptp. j. w.
2183. L. s. 2471. Mieszkańcy gm. Ochodzy ptp. j. w.
2184. L. s. 2472. Mieszkańcy gm. Facimiecha ptp. j. w.
2185. L. s. 2473. Rada gm. w Facimiechu ptp. j. w.
2186. L. s. 2474. Mieszkańcy gm. Krzecin ptp. j. w.
2187. L. s. 2475. Badura Wojciech z Krzecina ptp. j. w.
2188. L. s. 2476. Włościanie gm. Krzecin ptp. j. w.
2189. L. s. 2477. Rada gm. w Kaczynie ptp. j. w.
2190. L. s. 2478. Mieszkańcy gm. Kaczyna ptp. j. w.
2191. L. s. 2479. Sordyl Majcher z Kaczyny ptp. j. w.
2192. L. s. 2480. Sordyl Jan z Kaczyny ptp. j. w.
2193. L. s. 2481. Rada gm. w Ponikwle ptp. j. w.
2194. L. s. 2482. Rada gminna z Szczurowy pow, Brzesko p. p. Bernadzikowskiego j. w.
2195. L. s. 2483. Mieszkańcy gm. Szczurowa ptp. j. w.
2196. L. s. 2484. Gospodarze gm. Jastrzębia ptp. j. w.
2197. L. s. 2485. Rada gm. w Jastrzębi ptp. j. w.
2198. L. s. 2486. Włościanie gm. Biskupice radłowskie ptp. j. w.
2199. L. s. 2487. Członkowie gm. Sufszyn ptp. j. w.
2200. L. s. 3488. Mieszkańcy gm. Dołów ptp. j. w.
2201. L. s. 2489. Rada gm. w Gwoźdźcu ptp. j. w.
2202. L. s. 2490. Rada gminna w Łaniowach ptp. j. w.
2203. L. s. 2491. Rada gm. w Maszkienicach ptp. j. w.
2204. L. s. 2492. Gospodarze gm. Maszkonic ptp. j. w.
2205. L. s. 2493. Mieszkańcy gm. Liczkowce ptp. j. w.
2206. L. s. 2494. Rada gm. Liwniowej ptp. j. w.
2207. L. s. 2495. Mieszkańcy gm. Lewniowy ptp. j. w.
2208. L. s. 2496. Mieszkańcy gm. Tymowej ptp. j. w.
2209. L. s. 2497. Rada gm. w Tymowej ptp. j. w.
2210. L. s. 2498. Członkowie gm. Iwkowy ptp. j. w.
2211. L. s. 2499. Członkowie gm. Bielcza ptp. j. w.
2212. L. s. 2500. Członkowie gminy Wola strocka ptp. j. w.
2213. L. s. 2501. Członkowie gminy Struży ptp. j. w.
2214. L. s. 2502. Członkowie gm. Łęki ptp. j. w.
2215. L. s. 2503. Mieszkańcy gm. Borzęcin ptp. j. w.
2216. L. s. 2504. Ci sami ptp. j. w.
2217. L. s. 2505. Ci sami ptp. j. w.
2218. L. s. 2506. Rada gm. w Kminkowie ptp. j. w.
2219. L. s. 2507. Członkowie gm. Kminkowa ptp. j. w.
2220. L. s. 2508. Rada gm. w Kolbuszowej ptp. j. w.
2221. L. s. 2509. Członkowie gm. Mokrzyńska ptp. j. w.

- 2222 L. s. 2510. Rada gminna w Rząchowy ptp. j. w.
2223. L. s. 2511. Mieszkańcy gm. Uścierzyki pow. Kossów przez p. Średniawskiego j. w.
2224. L. s. 2512. Rada gm. w Wojaszówce pow. Strzyżów ptp. j. w.
2225. L. s. 2513. Czepiel Jędrzej z Bysiny ptp. j. w.
2226. L. 2514. Hołuj Jędrzej z Bysiny ptp. j. w.
2227. L. s. 2515. Góralik Alojzy z Bysiny ptp. j. w.
2228. L. s. 2516. Hołuj Władysław z Bysiny ptp. j. w.
2229. L. s. 2517. Czepiel Józef z Bysiny ptp. j. w.
2230. L. s. 2518. Hołuj Stanisław z Bysiny ptp. j. w.
2231. L. s. 2519. Loch Antoni z Bysiny ptp. j. w.
2232. L. s. 2520. Członkowie gminy Bysiny ptp. j. w.
2233. L. s. 2521. Mieszkańcy gminy Bysina ptp. j. w.
2234. L. s. 2522. Mieszkańcy gm. Myślenice ptp. j. w.
2235. L. s. 2523. Rada gm. w Dolnej wsi ptp. j. w.
2236. L. s. 2524. Mieszkańcy gm. Górnej wsi ptp. j. w.
2237. L. s. 2525. Śmiech Stanisław tamże ptp. j. w.
2238. L. s. 2526. Mieszkańcy gminy Skawa ptp. j. w.
2239. L. s. 2527. Mieszkańcy gm. Nagawczyzna ptp. j. w.
2240. L. s. 2528. Mieszkańcy gm. Rożnowa ptp. j. w.
2241. L. s. 2529. Rada gm. w Bugaju ptp. j. w.
2242. L. s. 2530. Chruściel Stanisław w Gródku ptp. j. w.
2243. L. s. 2531. Mieszkańcy gminy Gródek ptp. j. w.
2244. L. s. 2532. Rada gm. w Skawicy ptp. j. w.
2245. L. s. 2533. Rada gm. w Polance ptp. j. w.
2246. L. s. 2534. Mieszkańcy tamże ptp. j. w.
2247. L. s. 2535. Mieszkańcy gm. Siedliska ptp. j. w.
2248. L. s. 2536. Rada gm. w Brykach ptp. j. w.
2249. L. s. 2537. Mieszkańcy tamże ptp. j. w.
2250. L. s. 2538. Mieszkańcy gminy Kopcie ptp. j. w.
2251. L. s. 2539. Mieszkańcy gm. Stobierna ptp. j. w.
2252. L. s. 2540. Mieszkańcy gm. Sąsiadowice ptp. j. w.
2253. L. s. 2541. Rada gm. w Łukawcu ptp. j. w.
2254. L. s. 2542. Mieszkańcy gm. Krzczów ptp. j. w.
2255. L. s. 2543. Mieszkańcy gm. Umieszcz. ptp. j. w.
2256. L. s. 2544. Ci sami ptp. j. w.
2257. L. s. 2545. Mieszkańcy gm. Świerzawa polska ptp. j. w.
2258. L. s. 2546. Mieszkańcy gm. Wola węgierska ptp. j. w.
2259. L. s. 2547. Rada gm. tamże ptp. j. w.
2260. L. s. 2548. Mieszkańcy gm. Płaszów ptp. j. w.
2261. L. s. 2549. Rada gm. w Żmigrodzie starym ptp. j. w.
2262. L. s. 2550. Mieszkańcy tegoż ptp. j. w.
2263. L. s. 2551. Święch Michał w Górnej wsi ptp. j. w.
2264. L. s. 2552. Rada gm. tamże ptp. j. w.
2265. L. s. 2553. Góralik Ludwik tamże ptp. j. w.
2266. L. s. 2554. Mieszkańcy gm. Hucisko ptp. j. w.
2267. L. s. 2555. Mieszkańcy gm. Krościenko niżne ptp. j. w.
2268. E. s. 2556. Mieszkańcy gm. Donawieś ptp. j. w.
2269. E. s. 2557. Mahowski Antoni z Raby wyżnej ptp. j. w.
2270. L. s. 2558. Rada gm. tamże ptp. j. w.
2271. L. s. 2559. Rada gm. w Bysinie ptp. j. w.
2272. L. s. 2560. Mieszkańcy gm. Róża ptp. j. w.
2273. L. s. 2561. Mieszkańcy gm. Łukawice ptp. j. w.
2274. L. s. 2562. Rada gm. Naprawa ptp. j. w.
2275. L. s. 2563. Mieszkańcy tamże ptp. j. w.

2276. L. s. 2564 Mieszkańcy gm. Nozdrzec ptp. j. w.
2277. L. s. 2565. Mieszkańcy gm. Skawica ptp. j. w.
2278. L. s. 2566. Rada gm. i mieszkańcy gm. Osieczany ptp. j. w.
2279. L. s. 2567. Mieszkańcy gm. Wara ptp. j. w.
2280. L. s. 2568. Rada gm. w Jasienicy ptp. j. w.
2281. L. s. 2569. Mieszkańcy gm. Trześń ptp. j. w.
2282. L. s. 2570. Mieszkańcy gm. Zapole ptp. j. w.
2283. L. s. 2571. Mieszkańcy gm. Biertowice ptp. j. w.
2284. L. s. 2572. Rada gm. tamże ptp. j. w.
2285. L. s. 2573. Mieszkańcy gm. Pawlikowice i Taszyce ptp. j. w.
2286. L. s. 2574. Mieszkańcy gm. Czarna pp. Warzechę j. w.
2287. L. s. 2575. Gm. Borowa ptp. j. w.
2288. L. s. 2576. Rada gm. tamże ptp. j. w.
2289. L. s. 2577. Mieszkańcy tamże ptp. j. w.
2290. L. s. 2578. Ci sami ptp. j. w.
2291. L. s. 2579. Gm. m. Pilzna ptp. j. w.
2292. L. s. 2580. Członkowie gm. Lipiny ptp. j. w.
2293. L. s. 2581. Kurek Józef z Pilznionki ptp. j. w.
2294. L. s. 2582. Mieszkańcy gm. Krogulec pp. Ostapczuka j. w.
2295. L. s. 2583. Gm. Skoryki ptp. j. w.
2296. L. s. 2584. Gm. Szelpaki ptp. j. w.
2297. L. s. 2585. Gm. Nowiesioło ptp. j. w.
2298. L. s. 2586. Gm. Śniatyn ptp. j. w.
2299. L. s. 2587. Gm. Kurowce ptp. j. w.
2300. L. s. 2588. Gm. Bratkowice ptp. j. w.
2301. L. s. 2589. Gm. Supranówka ptp. j. w.
2302. L. s. 2590. Gm. Hłuboczek wielki ptp. j. w.
2303. L. s. 2591. Gm. Jasionów ptp. j. w.
2304. L. s. 2592. Mieszkańcy gm. Netreba ptp. j. w.
2305. L. s. 2593. Rada gm. tamże ptp. j. w.
2306. L. s. 2594. Gm. Suchowce ptp. j. w.
2307. L. s. 2595. Gm. Koziany ptp. j. w.
2308. L. s. 2596. Gm. Leszczyńce ptp. j. w.
2309. L. s. 2597. Gm. Szyły ptp. j. w.
2310. L. s. 2598. Gm. Lubianki niżne ptp. j. w.
2311. L. s. 2599. Gm. Stańków i Falisz ptp. j. w.
2312. L. s. 2600. Gm. Palczyńce ptp. j. w.
2313. L. s. 2601. Gm. Nastasów ptp. j. w.
2314. L. s. 2602. Gm. Dżurów ptp. j. w.
2315. L. s. 2603. Gm. Kozłówek pp. Datę j. w.
2316. L. s. 2604. Rada gminna w Kalembinie ptp. j. w.
2317. L. s. 2605. Gm. Rzepniów pp. Okuniewskiego j. w.
2318. L. s. 2606. Gm. Zapytoń ptp. j. w.
2319. L. s. 2607. Gm. Rzeczyczany ptp. j. w.
2320. L. s. 2608. Ta sama ptp. j. w.
2321. L. s. 2609. Ta sama ptp. j. w.
2322. L. s. 2610. Gm. Grabówka ptp. j. w.
2323. L. s. 2611. Gm. Gusztynek ptp. j. w.
2324. L. s. 2612. Gm. Borszczów ptp. j. w.
2325. L. s. 2613. Gm. Jasionów ptp. j. w.
2326. L. s. 2614. Gm. Dunajów ptp. j. w.
2327. L. s. 2615. Gm. Hadynkowce ptp. j. w.
2328. L. s. 2616. Gm. Rogózno ptp. j. w.
2329. L. s. 2617. Gm. Bereźnica królewska ptp. j. w.
2330. L. s. 2618. Gm. Dobrotwór ptp. j. w.
2331. L. s. 2619. Gm. Trędowacz ptp. j. w.
2332. L. s. 2620. Gm. Zarzecz ptp. j. w.
2333. L. s. 2621. Gm. Wierzbów ptp. j. w.
2334. L. s. 2622. Gm. Sokola ptp. j. w.
2335. L. s. 2623. Gm. Buczaczkę ptp. j. w.
2336. L. s. 2624. Gm. Trofanówka ptp. j. w.
2337. L. s. 2625. Gm. Balińce ptp. j. w.
2338. L. s. 2626. Gm. Słobódka ptp. j. w.
2339. L. s. 2627. Gm. Zwertoń ptp. j. w.
2340. L. s. 2628. Gm. Gaje wyżne ptp. j. w.
2341. L. s. 2629. Gm. Krasne ptp. j. w.
2342. L. s. 2630. Czytelnia Proświty w Tudorkowicach ptp. j. w.
2343. L. s. 2631. Gm. Kutkowce ptp. j. w.
2344. L. s. 2632. Gm. Proniatyn ptp. j. w.
2345. L. s. 2633. Gm. Rasztowce ptp. j. w.
2346. L. s. 2634. Gm. Dąbkowce ptp. j. w.
2347. L. s. 2635. Gm. Korolówka ptp. j. w.
2348. L. s. 2636. Gm. Medynia ptp. j. w.
2349. L. s. 2637. Gm. Steżnica ptp. j. w.
2350. L. s. 2638. Gm. Łowczyce ptp. j. w.
2351. L. s. 2639. Gm. Suchodół ptp. j. w.
2352. L. s. 2640. Gm. Sadzawa ptp. j. w.
2353. L. s. 2641. Gm. Jagielnica stara ptp. j. w.

2354. L. s. 2642. Gm. Turyleze ptp. j. w.
 2355. L. s. 2643. Gm. Wołkowce ptp. j. w.
 2356. L. s. 2644. Gm. Streptów ptp. j. w.
 2357. L. s. 2645. Gm. Nagórzanka ptp. j. w.
 2358. L. s. 2646. Gm. Bukówna ptp. j. w.
 2359. L. s. 2647. Gm. Nienowice ptp. j. w.
 2360. L. s. 2648. Gm. Serafince ptp. j. w.
 2361. L. s. 2649. Gm. Zbore ptp. j. w.
 2362. L. s. 2650. Gm. Zablotowce ptp. j. w.
 2363. L. s. 2651. Gm. Sielec powt. Stanisławów ptp. j. w.
 2364. L. s. 2652. Gmina Cebrow powiat Tarnopol ptp. j. w.
 2365. L. s. 2653. Gm. Grodowice pow. Stary Sambor ptp. j. w.
 2366. L. s. 2654. Gm. Wareż powiat. Sokal ptp. j. w.
 2367. L. s. 2655. Gm. Cebłów ptp. j. w.
 2368. L. s. 2656. Gm. Braszczów powiat Tlumacz ptp. j. w.
 2369. L. s. 2657. Gm. Stroniatyn powiat Lwów ptp. j. w.
 2370. L. s. 2658. Gm. Tumirz pow. Stanisławów ptp. j. w.
 2371. L. s. 2659. Gm. Tudorkowice powiat Sokal ptp. j. w.
 2372. L. s. 2660. Gm. Młynowce powt. Złoczów ptp. j. w.
 2373. L. s. 2661. Gm. Czernichowce powiat Zbaraż ptp. j. w.
 2374. L. s. 2662. Gm. Jezupol powiat Stanisławów ptp. j. w.
 2375. L. s. 2663. Gm. Fraga ptp. j. w.
 2376. L. s. 2664. Gm. Wulka bratkowski ptp. j. w.
 2377. L. s. 2665. Gm. Rzepnik ptp. j. w.
 2378. L. s. 2666. Gm. Wojniłów ptp. j. w.
 2379. L. s. 2667. Gm. Uścieczko ptp. j. w.
 2380. L. s. 2668. Gm. Dumchawice ptp. j. w.
 2381. L. s. 2669. Gm. Kozłów ptp. j. w.
 2382. L. s. 2670. Gm. Kniaże ptp. j. w.
 2383. L. s. 2671. Gm. Młynice powiat Zydaczów ptp. j. w.
 2384. L. s. 2672. Gm. Suchorów powiat Jarosław ptp. j. w.
 2385. L. s. 2673. Gm. Kalinowszczyzna pow. Czortków ptp. j. w.
 2386. L. s. 2674. Gm. Bereznica powiat Stryj ptp. j. w.
 2387. L. s. 2675. Gm. Piaski powiat Lwów ptp. j. w.
 2388. L. s. 2676. Gm. Borki małe ptp. j. w.
 2389. L. s. 2677. Gm. Witlin powiat Jarosław ptp. j. w.
 2390. L. s. 2678. Gm. Gwóźdź powiat Nadwórna ptp. j. w.
 2391. L. s. 2679. Gm. Mołodowice powiat Przemysł ptp. j. w.
 2392. L. s. 2680. Gm. Jablonica pow. Nadwórna ptp. j. w.
 2393. L. s. 2681. Gm. Wyssova ptp. j. w.
 2394. L. s. 2682. Gm. Brodki ptp. j. w.
 2395. L. s. 2683. Gm. Poznanka komisarska ptp. j. w.
 2396. L. s. 2684. Gm. Milatyn stary ptp. j. w.
 2397. L. s. 2685. Gm. Nasieczne powiat Lisko ptp. j. w.
 2398. L. s. 2686. Gm. Caryńskie ptp. j. w.
 2399. L. s. 2687. Gm. Przewoziec ptp. j. w.
 2400. L. s. 2688. Gm. Rzeczek ptp. j. w.
 2401. L. s. 2689. Gm. Sieniawa ptp. j. w.
 2402. L. s. 2690. Gm. Duńkowiczki ptp. j. w.
 2403. L. s. 2691. Gm. Babiniec ptp. j. w.
 2404. L. s. 2692. Gm. Sorocko ptp. j. w.
 2405. L. s. 2693. Gm. Bremowce ptp. j. w.
 2406. L. s. 2694. Gm. Dziedziłów ptp. j. w.
 2407. L. s. 2695. Gm. Burakówka ptp. j. w.
 2408. L. s. 2696. Gm. Niżniów ptp. j. w.
 2409. L. s. 2697. Ta sama ptp. j. w.
 2410. L. s. 2698. Gm. Olszanica ptp. j. w.
 2411. L. s. 2699. Gm. Romanówka ptp. j. w.
 2412. L. s. 2700. Gm. Orzelec, ptp. j. w.
 2413. L. s. 2701. Gm. Zalesce ptp. j. w.
 2414. L. s. 2702. Gm. Borodczyce ptp. j. w.
 2415. L. s. 2703. Gmina Radziechów ptp. j. w.
 2416. L. s. 2704. Gmina Daszawa ptp. j. w.
 2417. L. s. 2705. Gmina Hussaków ptp. j. w.
 2418. L. s. 2706. Gmina Krupsko ptp. j. w.
 2419. L. s. 2707. Mieszkańcy gminy Błaszkiej, Jodłowej, Dembowej p. p. Warzechę j. w.
 2420. L. s. 2708. Gminy Jażwiny, ptp. j. w.
 2421. L. s. 2709. Włościanie gminy Głogowca p. p. Żardeckiego j. w.
 2422. L. s. 2710. Rada gminna w Białobokach, ptp. j. w.
 2423. L. s. 2711. Włościanie z gminy Kosiny ptp. j. w.
 2424. L. s. 2712. Włościanie z gminy Krzeczowice ptp. j. w.
 2425. L. s. 2713. Gmina Wróblak królewski powiat Krosno p. p. Stojalowskiego j. w.

2426. L. s. 2714. Gmina Wróblak szlachecki powiat Sanok ptp. j. w.
2427. L. s. 2715. Gmina Nehrybka ptp. j. w.
2428. L. s. 2716. Gmina Kupeczyńce ptp. j. w.
2429. L. s. 2717. Ta sama ptp. j. w.
2430. L. s. 2718. Gmina Ostrów ptp. j. w.
2431. L. s. 2719. Gmina Dobrowlany ptp. j. w.
2432. L. s. 2720. Gmina Faszczówka ptp. j. w.
2433. L. s. 2721. Gmina Pikulice powiat Przemysł p. p. Nowakowskiego j. w.
2434. L. s. 2722. Gmina Czerniejów ptp. j. w.
2435. L. s. 2723. Gmina Żwiel powiat Sokal ptp. j. w.
2436. L. s. 2724. Gmina Worobijówka powiat Tarnopol ptp. j. w.
2437. L. s. 2725. Gm. Mosty wielkie ptp. j. w.
2438. L. s. 2726. Gmina Kalników ptp. j. w.
2439. L. s. 2727. Gmina Perehińsko p. p. Niebyłowca j. w.
2440. L. s. 2728. Żmuda Paweł z Sieradzy p. p. Wójcika j. w.
2441. L. s. 2729. Mieszkańcy gminy Mikuszowice ptp. j. w.
2442. L. s. 2730. Rada gminna w Zastowie powiat Kraków ptp. j. w.
2443. L. s. 2731. Rada gminna w Raciborowicach ptp. j. w.
2444. L. s. 2732. Rada gminna w Mistrzowicach ptp. j. w.
2445. L. s. 2733. Rada gminna w Kantorowicach ptp. j. w.
2446. L. s. 2734. Rada gminna w Dziekanowicach ptp. j. w.
2447. L. s. 2735. Rada gminna w Kleszczowie ptp. j. w.
2448. L. s. 2736. Rada gminna w Susinie ptp. j. w.
2449. L. s. 2737. Mieszkańcy gminy Susina ptp. j. w.
2450. L. s. 2738. Gmina Bożyków powiat Podhajce p. p. Sawczaka j. w.
2451. L. s. 2739. Gm. Wołoszczyna ptp. j. w.
2452. L. s. 2740. Gmina Litwinów ptp. j. w.
2453. L. s. 2741. Lisowski Jan z Nagorzanki p. p. Bojkę j. w.
2454. L. s. 2742. Gm. Turynka pow. Żółkiew p. p. Okuniewskiego j. w.
2455. L. s. 2743. Ta sama ptp. j. w.
2456. L. s. 2744. Gmina Lackie szlacheckie ptp. j. w.
2457. L. s. 2745. Gmina Cielęż pow. Sokal ptp. j. w.
2458. L. s. 2746. Gmina Dołżanka pow. Tarnopol ptp. j. w.
2459. L. s. 2747. Gmina Róża ptp. j. w.
2460. L. s. 2748. Gmina Jażwiny p. p. Warchełę przeciw gminom zbiorowym.
2461. L. s. 2749. Tow. gimn. „Sokół“ w Krakowie przez p. Weigla o subwencyę.
2462. L. s. 2750. Tow. Bratniej pomocy słuchaczy akademii weterynaryi we Lwowie przez JE. Marszałka kraj. St. hr. Badeniego j. w.
2463. L. s. 2751. Wydział powiat. w Dolinie p. p. Sawczaka o utworzenie Sądu powiatowego w Wełdzirzu.
2464. L. s. 2752. Dybin Jurko, gospodarz w Mszańcu pow. Stary Sambor ptp. o zwrot zapłaconej grzywny 5 zł. za rzekome przekroczenie ustawy o kraj. opłatach konsumcyjnych.
2465. L. s. 2753. Komitet internatu św. Józafata dla kandydatów seminarjum nauczycielskiego we Lwowie p. p. Pilata o zapomogę.
2466. L. s. 2754. Miłkowska Hanna w Paryżu p. p. Romanowicza o zasiłek na dalsze kształcenie się w malarstwie.
2467. L. s. 2758. Chrzanowska Marya rzeczyciwista nauczycielka szkoły im. Zimorowicza we Lwowie p. p. Wereszczyńskiego o dodatki pięcioletnie.
2468. L. s. 2759. Czajkowski Józef uczeń szkoły sztuk pięknych w Paryżu p. p. Wereszczyńskiego o subwencyę na dalsze kształcenie się w malarstwie
2469. L. s. 2760. Katolicka kasa zapomogowa „Przyjaźń“ we Lwowie ptp. o zasiłek.
2470. L. s. 2761. Stowarzyszenie rzemieślników chrześcijańskich „Gwiazda tarnowska“ p. p. Vayhingera o subwencyę.
2471. L. s. 2762. Mieszkańcy gminy Wałruda p. p. Bernadzikowskiego w sprawie parcelacyi gruntów włościańskich.
2472. L. s. 2763. Mieszkańcy gm. Majkowie ptp. j. w.
2473. L. s. 2764. Klich Tomasz z Perły ptp. j. w.

2474. L. s. 2765. Rada gm. w Perle ptp j. w.
2475. L. s. 2766. Mieszkańcy gm. Perła ptp. j. w.
2476. L. s. 2767. Mieszkańcy gm. Gnojnik ptp. j. w.
2477. L. s. 2768. Mieszkańcy gm. Kończy ska ptp. j. w.
2478. L. s. 2769. Frankowski Stanisław w Gnojniku ptp. j. w.
2479. L. s. 2770. Mieszkańcy gm. Słona p. t. p. j. w.
2480. L. s. 2771. Mieszkańcy gminy Sustawice ptp. j. w.
2481. L. s. 2772. Kobiety z Zubrzeckiego pow. N. Targ ptp. j. w.
2482. L. s. 2773. Gm. Tłuste p. p. Okuniewskiego j. w.
2483. L. s. 2774. Gmina Kozina ptp. j. w.
2484. L. s. 2775. Gm. Malczyce ptp. j. w.
2485. L. s. 2776. Gm. Toki ptp. j. w.
2486. L. s. 2777. Gm. Chmielowa ptp. j. w.
2487. L. s. 2778. Gm. Korczów ptp. j. w.
2488. L. s. 2779. Mieszkańcy gminy Jabłonki ptp. j. w.
2489. L. s. 2780. Mieszkańcy gminy Dydnia ptp. j. w.
2490. L. s. 2781. Mieszkańcy gminy Krzemienny ptp. j. w.
2491. L. s. 2784. Towarzystwo ochronek chrześcijańskich we Lwowie p. p. Michalskiego o subwencyę.
2492. L. s. 2785. Łubieński hr. Józef i Sp. we Lwowie p. p. Abrahamowicza z projektem budowy kolei Lwów-Winniki-Przemysłany.
2493. L. s. 2786. Artyści teatru hr. Skarbka we Lwowie ptp. o nadzwyczajną subwencyę po 2000 zł. przez cztery miesiące t. j. maj, czerwiec, lipiec i sierpień 1900
2494. L. s. 2787. Komitet kościelny obrz. łać. w Krośnie p. p. Trzecieckiego o subwencyę na restauracyę kościoła farnego.
2495. L. s. 2788. Kisielewski Seweryn i tow. w Tarnowie p. p. Męcińskiego w sprawie budowy kolei Tarnów Szczucin.
2496. L. s. 2789. Gmina m. Krakowa p. p. Paszkowskiego o uregulowanie prestacyi na płace nauczycieli za lata 1883 do 1894.

Wniesione po dzień 26 kwietnia 1900.

2497. L. s. 2790 Dwory i gminy okolie Rodatycz ptp. o utworzenie w Rodatyczach stacyi kolejowej dla ruchu.
2498. L. s. 2791. Wydział powiatowy w Wieliczce p. p. Czeczka o wypłacenie reszty zasiłku na budowę drogi Świątniki-Mogilany.
2499. L. s. 2792. Magistrat m. Podgórz ptp. o subwencyę na utrzymanie targowicy bydła opasowego.
2500. L. s. 2793. Kabarowska Augustyna nauczycielka w Horozannie wielkiej p. p. E. Michałowskiego o policzenie lat służby.
2501. L. s. 2794. Iwiński Antoni nauczyciel w Skorykach ptp. o zapomogę.
2502. L. s. 2795. Komitet parafialny kościoła św. Szczepana w Krakowie p. p. Klemensiewicza o subwencyę na budowę kościoła i budynków plebańskich.
2503. L. s. 2796. Towarzystwo gimnastyczne „Sokół“ w Kołomyi p. p. Witosławskiego o subwencyę.
2504. L. s. 2797. Gmina m. Kołomyi ptp. o założenie seminaryów męskiego i żeńskiego w Kołomyi.
2505. L. s. 2798. Komitet Ochronki dla małych dzieci im. Leona XIII. w Rzeszowie p. p. Jabłońskiego o zapomogę.
2506. L. s. 2799. Gm. Łoniowa powiat Brzesko p. p. Bernadzikowskiego o zwrot kosztów budowy tamtejszej szkoły.
2507. L. s. 2800. Malicz Michał em. nauczyciel lud. w Cyganach p. p. Barwińskiego o podwyższenie emerytury lub zapomogę.

2508. L. s. 2801. Gm. Monasterz p. p. Żardeckiego przeciw ograniczeniu wolności dzielenia gruntów włościąńskich.
2509. L. s. 2802. Gm. Zagórz ptp. j. w.
2510. L. s. 2803. Gm. Jastrzębiec ptp. j. w.
2511. L. s. 2804. Gm. Przedmieście pow. Łańcut ptp. j. w.
2512. L. s. 2805. Gm. Wola zarzycka pow. Łańcut ptp. j. w.
2513. L. s. 2806. Gm. Grodzisko dolne pow. Łańcut ptp. j. w.
2514. L. s. 2807. Gmina Chodaczów pow. Łańcut ptp. j. w.
2515. L. s. 2808. Gmina Budy łańcuckie ptp. j. w.
2516. L. s. 2809. Gm. Borek p. p. Bojkę w sprawie parcelacyi gruntów włościąńskich.
2517. L. s. 2810. Obszar dworski w Podniebylu ptp. j. w.
2518. L. s. 2811. Gmina Pogórska Wola ptp. j. w.
2519. L. s. 2812. Gmina Łęg. ad Partyń ptp. j. w.
2520. L. s. 2813. Mieszkańcy Bieniawy ptp. j. w.
2521. L. s. 2814. Gm. Grądy ptp. j. w.
2522. L. s. 2815. Gmina Salówka powiat Czortków ptp. j. w.
2523. L. s. 2816. Mieszkańcy gm. Salówki ptp. j. w.
2524. L. s. 2817. Gm. Łęki ptp. j. w.
2525. L. s. 2818. Gmina Graboszków ptp. j. w.
2526. L. s. 2819. Gmina Draganówka ptp. j. w.
2527. L. s. 2820. Gm. Kupienin ptp. j. w.
2528. L. s. 2821. Sebestyan Miśliński i tow. Okręg pow. Dąbrowa ptp. j. w.
2529. L. s. 2822. Mieszkańcy gm. Laskówki dalastowskiej ptp. j. w.
2530. L. s. 2823. Mieszkańcy gm. Dalastowice ptp. j. w.
2531. L. s. 2824. Gm. Biały Dunajec p. p. Bernadzikowskiego j. w.
2532. L. s. 2825. Mieszkańcy Białego Dunajca ptp. j. w.
2533. L. s. 2826. Gm. Zubrucha ptp. j. w.
2534. L. s. 2827. Mieszkańcy gm. Tworkowej ptp. j. w.
2535. L. s. 2828. Gm. Krzywe pow. Brzozów ptp. j. w.
2536. L. s. 2829. Gm. Tworkowa ptp. j. w.
2537. L. s. 2830. Mieszkańcy gm. Porąbka ptp. j. w.
2538. L. s. 2831. Mieszkańcy gm. Krzywe ptp. j. w.
2539. L. s. 2832. Gm. Jaworsko ptp. j. w.
2540. L. s. 2833. Mieszkańcy gminy Taściszwowy ptp. j. w.
2541. L. s. 2834. Gm. Okocim ptp. j. w.
2542. L. s. 2835. Mieszkańcy gm. Nowosielice p. p. Niebyłowca j. w.
2543. L. s. 2836. Mieszkańcy gm. Hoszów ptp. j. w.
2544. L. s. 2837. Gm. Werbice ptp. j. w.
2545. L. s. 2838. Gm. Horodnica ptp. j. w.
2546. L. s. 2839. Mieszkańcy gminy Mogilnicy ptp. j. w.
2547. L. s. 2840. Gm. Cieniawa ptp. j. w.
2548. L. s. 2841. Woroniecka Klotylda wdowa po urzędniku Wydziału kraj. p. p. Urbańskiego o pensję wdowią.
2549. L. s. 2842. Gm. m. Sokala p. p. W. Kraińskiego o założenie szkoły realnej w Sokalu.
2550. L. s. 2843. Wydział pow. w Sokalu ptp. o przyspieszenie regulacyi rzeki Bugu.
2551. L. s. 2844. Dierl Edmund kierownik szkoły ludowej w Podbereźcach p. p. Merunowicza o policzenie lat służby.
2552. L. s. 2845. Ostrowska Olga wdowa po rządecy szpitala w Kołomyi p. p. Romanowicza o zapomogę.
2553. L. s. 2846. Towarzystwo gimnast. „Sokół“ w Łańcucie p. p. Żardeckiego o subwencję.
2554. L. s. 2847. Komitet Organistów galicyjskich we Lwowie p. p. Brunickiego o uregulowanie płac organistów.
2555. L. s. 2848. Holzmiller Juliusz słuchacz Akademii sztuk pięknych w Krakowie p. p. Żardeckiego o zapomogę na dokończenie nauk.
2556. L. s. 2849. Batke Franciszek jubiler i złotnik w Nowym Sączu p. p. Potoczka o subwencję na założenie fabryki medalików odpustowych.

2557. L. s. 2850. Młynkowie Ludwik i Anna właściciele realności w Sierczy ptp. o zapomogę na drenowanie roli i 4. łąk.
2558. L. s. 2851. Markiewicz Stanisław rysownik techniczny we Lwowie p. p. Wereszczyńskiego o zapomogę na podróż do Bośni do budowy kolei.
2559. L. s. 2852. Stowarzyszenie akademickie polskie „Ognisko“ w Wiedniu p. p. Wojciecha Dzieduszyckiego o zapomogę.
2560. L. s. 2853. Müller Bernard przewodniczący Stowarzyszenia katolickich robotników „Jedność“ we Lwowie p. p. Michalskiego o rozszerzenie prawa wyborczego do Sejmu.
2561. L. s. 2854. Małecki Władysław, introligator galanteryjny we Lwowie ptp. o subwencyę na rozszerzenie pracowni.
2562. L. s. 2855. Tarnowski Stanisław w Medyolanie ptp. o subwencyę na kształcenie się w śpiewie.
2563. L. s. 2856. Wydział powiatowy w Kamionce str. p. p. Steckiego o przyznanie 75 proc. subwencyi rzeczywistych kosztów budowy drogi Brody-Radziechów-Sokal.
2564. L. s. 2857. Towarzystwo Bursy dla synów nauczycieli i nauczycielek w Krakowie p. p. Bobrzyńskiego o subwencyę.
2565. L. s. 2858. Wydział powiatowy w Cieszanowie p. p. Puzynę o przyjęcie za gminę Oleszyce stare kosztów utrzymania Maryanny Magury recte Margórskiej w domu ubogich w Budapeszcie w kwocie 556 koron 60 hal. na fundusz krajowy.
2566. L. s. 2859. Wurm Szulim, dzierżawca myta w Mostach wielkich p. p. Staryńskiego o wynagrodzenie szkody poniesionej wskutek pomyłki przy ustanowieniu ceny wywołania za myto w powiecie Brzozowskim za rok 1899.
2567. L. s. 2860. Stowarzyszenie rękodzielników i przemysłowców „Gwiazda“ w Samborze o subwencyę.
2568. L. s. 2861. Komitet szpitalu powszechnego w Samborze p. p. Słotwińskiego o upoważnienie Wydziału krajowego do zaciągnięcia pożyczki do wysokości 60.000 koron na umieszczenie tamt. szpitala.
2569. L. s. 2862. Zwierzchność gminna m. Krościenka nad Dunajcem pp. Bednarskiego o przyjęcie kosztów rekonstrukcyi drogi kraj. Zakliczyn-Sącz-Niedzica i zasklepienie młynówki w Krościenku na fundusz krajowy.
2570. L. s. 2863. Wydział powiat. w Nowym Targu ptp. o przyspieszenie regulacyi rzek Czarnego i Białego Dunajca.
2571. L. s. 2864. Komitet c. k. Tow. rolnicz. krakowskiego p. p. A. Potockiego o polecenie kraj. biuru statystycznego przygotowania materiałów do nowego ukształtowania naszych stosunków handlowo-politycznych z d. 31/12 1903.
2572. L. s. 2865. Kukawka Jan z Zdzierzca p. p. Krempę przeciw gminom zbiorowym.
2573. L. s. 2866. Dykas Jan z Zdzierzca ptp. j. w.
2574. L. s. 2867. Gm. Laskowce p. p. Niebyłowca w sprawie parcelacyi gruntów włościańskich.
2575. L. s. 2868. Gmina Wyszatyce ptp. j. w.
2576. L. s. 2869. Mieszkańcy gm. Spas powiat Dolina ptp. j. w.
2577. L. s. 2870. Mieszkańcy gminy Łęgi ptp. j. w.
2578. L. s. 2891. Gmina Tetylkowce p. p. Barwińskiego j. w.
2579. L. s. 2872. Gm. Kamionka str. p. p. Okuniewskiego j. w.
2580. L. s. 2873. Gmina Moszczyn ptp. j. w.
2581. L. s. 2874. Gm. Repużyńce ptp. j. w.
2582. L. s. 3875. Gmina Kamionka mała ptp. j. w.
2583. L. s. 2876. Rada gminna w Łęgu p. p. Wójcika j. w.
2584. L. s. 2877. Rada gminna w Przewozie ptp. j. w.

2585. L. s. 2878. Rada gminna w Tyńcu ptp. j. w.
2586. L. s. 2879. Gmina Limanowa ptp. j. w.
2587. L. s. 2880. Rada gm. w Groszkowie p. p. Bednarskiego j. w.
2588. L. s. 2881. Gm. Trybuchowce p. p. Ostapczuka j. w.
2589. L. s. 2882. Gm Kwiatowa ptp. j. w.
2590. L. s. 2883. Gm. Czystylów ptp. j. w.
2591. L. s. 2884. Gmina Berezowica wielka ptp. j. w.
2592. L. s. 2885. Gmina Ludwikówka ptp. j. w.
2593. L. s. 2886. Gmina Jamelnica ptp. j. w.
2594. L. s. 2887. Gmina Stynowa niżna ptp. j. w.
2595. L. s. 2888. Gm Korczyzna ptp. j. w.
2596. L. s. 2889. Gm Bolechów ptp. j. w.
2597. L. s. 2890. Gmina Niebyłowa ptp. j. w.
2598. L. s. 2891. Gm. Krzyweńkie ptp. j. w.
2599. L. s. 2892. Gm Tudorowa ptp. j. w.
2600. L. s. 2893. Gm. Koldajewice ptp. j. w.
2601. L. s. 2894. Gm. Nowosiółki gościńcowe ptp. j. w.
2602. L. s. 2895. Gmina Bienkowa Wiśnia ptp. j. w.
2603. L. s. 2896. Gm. Żyrawka ptp. j. w.
2604. L. s. 2897. Gm. Zagródek ptp. j. w.
2605. L. s. 2898. Zniesienie ptp. j. w.
2606. L. s. 2899. Gmina Dżuryn ptp. j. w.
2607. L. s. 2900. Gm Karów ptp. j. w.
2608. L. s. 2901. Gm. Wyżłów ptp. j. w.
2609. L. s. 2902. Gm. Hrebeńce ptp. j. w.
2610. L. s. 2903. Gm. Bohutyn ptp. j. w.
2611. L. s. 2904. Ta sama ptp. j. w.
2612. L. s. 2905. Gm. Demianowa ptp. j. w.
2613. L. s. 2906. Gm. Chocin ptp. j. w.
2614. L. s. 2907. Gm. Lipowiec ptp. j. w.
2615. L. s. 2908. Gmina Zadniszówka ptp. j. w.
2616. L. s. 2909. Gm. Chreniów ptp. j. w.
2617. L. s. 2910. Gmina Poluchów wielki ptp. j. w.
2618. L. s. 2911. Gm. Kudryńce ptp. j. w.
2619. L. s. 2912. Gm. Streptów ptp. j. w.
2620. L. s. 2913. Gm. Demydów ptp. j. w.
2621. L. s. 2914. Gm. Peczenia ptp. j. w.
2622. L. s. 2915. Gm. Nakoneczne przedmieście Jaworowa ptp. j. w.
2623. L. s. 2916. Gm. Wólka Hamulecka ptp. j. w.
2624. L. s. 2917. Gm. Wistowa ptp. j. w.
2625. L. s. 2918. Gmina Rudawka i Kotów ptp. j. w.
2626. L. s. 2919. Gm. Lipowice ptp. j. w.
2627. L. s. 2920. Gm. Jaktorów ptp. j. w.
2628. L. s. 2921. Gm. Słobudka leśna p. p. Ostapczuka w sprawie parcelacji gruntów włościańskich.
2629. L. s. 2921. Gm. Żukotyn ptp. j. w.
2630. L. s. 2922. Gm. Iwanówka ptp. j. w.
2631. L. s. 2923. Gm. Hujsko ptp. j. w.
2632. L. s. 2924. Gm. Urmań ptp. j. w.
2633. L. s. 2925. Gm Koropatniki ptp. j. w.
2634. L. s. 2926. Gm. Nastaszczyn ptp. j. w.
2635. L. s. 2928. Gm. Basikowce ptp. j. w.
2636. L. s. 2929. Gm. Firlejów ptp. j. w.
2637. L. s. 2930. Gm. Baranie Peretoki ptp. j. w.
2638. L. s. 2931. Gm. Werbiż ptp. j. w.
2639. L. s. 2932. Ta sama ptp. j. w.
2640. L. s. 2933. Gm. Spassów ptp. j. w.
2641. L. s. 2934. Gm. Korczyn ptp. j. w.
2642. L. s. 2935. Gmina Doroszów wielki ptp. j. w.
2643. L. s. 2936. Gm. Batiatycze ptp. j. w.
2644. L. s. 2937. Gm. Sulimów ptp. j. w.
2645. L. s. 2938. Gm. Załdżice ptp. j. w.
2646. L. s. 2939. Ta sama ptp. j. w.
2647. L. s. 2940. Gm. Włochy ptp. j. w.
2648. L. s. 2941. Gm. Popowce ptp. j. w.
2649. L. s. 2942. Gm. Dudyń ptp. j. w.
2650. L. s. 2943. Gm. Suchodół ptp. j. w.
2651. L. s. 2944. Gm. Kutry ptp. j. w.
2652. L. s. 2945. Gm. Ozierna ptp. j. w.
2653. L. s. 2946. Gm. Stojanów ptp. j. w.
2654. L. s. 2947. Gm. Kupcze ptp. j. w.
2655. L. s. 2948. Gm. Tejsarów ptp. j. w.
2656. L. s. 2949. Gm. Stawczany ptp. j. w.
2657. L. s. 2950. Mieszkańcy gminy Korkolin ptp. j. w.
2658. L. s. 2951. Gmina Lisznia ptp. j. w.
2659. L. s. 2952. Gmina Biała ptp. j. w.
2660. L. s. 2953. Gmina Łanczyn ptp. j. w.
2661. L. s. 2954. Gmina Dąbki ptp. j. w.
2662. L. s. 2955. Gmina Jasienica solna ptp. j. w.
2663. L. s. 2956. Gmina Konopkówka ptp. j. w.

2664. L. s. 2957. Gm. Petryłów ptp. j. w.
 2665. L. s. 2958. Gm. Peczeniżyn ptp. j. w.
 2666. L. s. 2959. Gm. Doliniany ptp. j. w.
 2667. L. s. 2960. Gm. Bortniki ptp. j. w.
 2668. L. s. 2961. Gmina Markowa p. p. Żardeckiego o wydzielenie jej z okręgu Sądu pow. w Przeworsku a przyłączenie do Sądu powiatow. w Łańcucie.
 2669. L. s. 2971. Gm. Smarżowa pow. Pilp. p. p. Warzechę w sprawie parcelacyi gruntów włościańskich.
 2670. L. s. 2972. Gm. Bączalka ptp. j. w.
 2671. L. s. 2973. Gm. Gródna dolna ptp. j. w.
 2672. L. s. 2974. Gm. Siedliska ptp. j. w.
 2673. L. s. 2975. Rada gminna w Laskowej p. p. Styłę j. w.
 2674. L. s. 2976. Gm. Jaroszowice ptp. j. w.
 2675. L. s. 2977. Rada gminna w Grodzisku ptp. j. w.
 2676. L. s. 2978. Rada gminna w Stanisławiu ptp. j. w.
 2677. L. s. 2979. Gm. Niżnałaka ptp. j. w.
 2678. L. s. 2980. Mieszkańcy gm. Kossów ptp. j. w.
 2679. L. s. 2981. Dykas Jan z Zdzierzca p. p. Krempe j. w.
 2680. L. s. 2982. Kukawka Jan z Zdzierzca ptp. j. w.
 2681. L. s. 2983. Dykas Helena z Zdzierzca ptp. j. w.
 2682. L. s. 2984. Gm. Nadorożna p. p. Ostapczuka j. w.
 2683. L. s. 2985. Gm. Rosochowacice ptp. j. w.
 2684. L. s. 2986. Gm. Stary Skałat ptp. j. w.
 2685. L. s. 2987. Gm. Bohatkowce ptp. j. w.
 2686. L. s. 2988. Gm. Denysów ptp. j. w.
 2687. L. s. 2989. Gm. Żułyce ptp. j. w.
 2688. L. s. 2990. Gm. Dźwinogród ptp. j. w.
 2689. L. s. 2994. Mieszkańcy gminy Łapałówka powiat Jarosław p. p. Stojałowskiego w sprawie parcelacyi gruntów włościańskich.
 2690. L. s. 2995. Mieszkańcy gm. Zarzecz ptp. j. w.
 2691. L. s. 2996. Rada gminna w Sierakowie ptp. j. w.
 2692. L. s. 2997. Mieszkańcy gminy Dębina ptp. j. w.
 2693. L. s. 2998. Rada gminna w Barczkowie ptp. j. w.
 2694. L. s. 2999. Krokowska Franciszka, wdowa po nauczycielu ludowym w Rzeszowie ptp. o wsparcie
 2695. L. s. 3000. Gm. Gawłówek pow. Bochnia p. p. Stojałowskiego o przekop rzeki Raby pod Gawłówkiem.
 2696. L. s. 3001. Mieszkańcy gminy Świniarów pow. Bochnia ptp. o obronę przed sekaturą Starosty.
 2697. L. s. 3002. S. S. Służebniczki w Starej Wsi p. p. St. Jędrzejowicza o subwencyę dla Zakładu.
 2698. L. s. 3008. Redakcyja „Wieku młodego“ czasopisma dla dzieci i młodzieży we Lwowie, p. p. Trzecieckiego o subwencyę.
 2699. L. s. 3010. Szczurkowa Antonina wdowa po emer. nauczycielu w Brzozowie p. p. Urbańskiego o zapomogę.
 2700. L. s. 3011. Tow. PP. Ekonomek w Tarnowie p. p. E. Michałowskiego o subwencyę dla tamtejszej Ochronki.
 2701. L. s. 3012. Rada gminy m. Dąbrowy p. p. Męcińskiego w sprawie budowy kolei Tarnów-Szczucin.

Wniesione po dzień 28. kwietnia 1900.

2702. L. s. 3013. Rada gminna w Krzemienicy powiat Mielec p. p. Krempe o zorganizowanie szkoły 1-klasowej.
 2703. L. s. 3014. Ta sama ptp. o połączenie obszarów dworskich z gminami.
 2704. L. s. 3015. Gmina Piekary pow. Kraków p. p. Wójcika o założenie szkoły koszykarskiej tamże.
 2705. L. s. 3016. Rogoziński Józef nauczyciel ludowy w Szyszkowcach p. p. Bernadzikowskiego o policzenie lat służby.
 2706. L. s. 3017. Gmina Brzozdowce pow. Bóbrka ptp. o zaliczenie jej do rzędu miasteczek objętych ustawą z dnia 3. lipca 1896.

2707. L. s. 3018. Wydział powiatowy w Bóbrce ptp. o zarządzenie by urzędy podatkowe wypłacały kwoty wpływające do funduszu szkolnego miejscowego do rąk przewodniczących Rad szkolnych miejscowych.
2708. L. s. 3019. Zwierzchność gminy Zielona ptp. o przeniesienie rogatki między Husiatynem miastem a dworcem kolejowym.
2709. L. s. 3020. Zwierzchność gminy Szydłowce ptp. j. w.
2710. L. s. 3021. Gmina Gody pow. Kołomyja ptp. o wyłączenie jej z gminy Kamionek małych i otworzenie samostnej gminy.
2711. L. s. 3022. Chrześcijańskie Stowarz. polskich robotników „Przyjaźń“ w Budapeszcie ptp. o subwencyę.
2712. L. s. 3023. Boberska Zofia, wdowa po nauczycielu ludowym we Lwowie ptp. o zapomogę.
2713. L. s. 3024. Rada gminna w Jaryczowie nowym ptp. o kreowanie Sądu powiatowego tamże.
2714. L. s. 3025. Głowacka Olga właścicielka fabryki pudełek we Lwowie ptp. o subwencyę.
2715. L. s. 3026. Kałyteczuk Helena wdowa po nauczycielu ludowym we Lwowie ptp. o zapomogę.
2716. L. s. 3027. Gmina Pozowice powiat Wadowice ptp. o przyłączenie jej do Starostwa w Podgórzu.
2717. L. s. 3028. Rada gminna w Stanisławie dolnym pow. Wadowice ptp. o połączenie gmin Stanisław dolny i górny w jedną gminę administracyjną.
2718. L. s. 2029. Kowal Iwan gospodarz z Lipowca pow. Cieszanów ptp. o zapomogę.
2719. L. s. 3030. Zgromadzenie SS. Serafitek w Stryju p. p. K. Dzieduszyckiego o subwencyę na utrzymanie ochronki św. Józefa dla sierot i zaniedbanych dzieci.
2720. L. s. 3031. Wydział powiatowy w Jarosławiu p. p. Czartoryskiego o reformę władz administracyjnych państwowych pierwszej instancyi.
2721. L. s. 3032. Wydział gal. Towarzystwa leśnego we Lwowie ptp. o subwencyę na wydawnictwo czasopisma „Sylwan“.
2722. L. s. 3033. Zwierzchność gminy Badków powiat Bóbrka p. p. W. Niezabitowskiego o zapomogę dla pogorzalców.
2723. L. s. 3034. Hajduczek Jan emer. nauczyciel w Rohatynie p. p. M. Torosiewicza o policzenie lat służby do emerytury.
2724. L. s. 3035. Wojnarowski Błażej emer. nauczyciel w Rudkach p. p. Rayskiego o czwarty dodatek pięcioletni.
2725. L. s. 3036. Komitet cerkiewny w Haliczu p. p. Barwińskiego o subwencyę na restauracyę starożytnej cerkwi.
2726. L. s. L. s. 3037. Mieszkańcy m. Brody i okolicy p. p. Sałę o zaprowadzenie napowrót gimnazjum realnego.
2727. L. s. 3038. Nauczycielstwo pow. Grybowskiego p. p. Klemensiewicza o uregulowanie płac i wprowadzenie jawnej kwalifikacyi.
2728. L. s. 3039. Wydział powiatowy w Bohorodczanach p. p. Kulczyckiego o wypłacenie kwot wpływających do funduszu szkolnego miejscowego do rąk przewodniczących Rad szkolnych miejscowych.
2729. L. s. 3040. Zwierzchność gminna w Padwi narodowej p. p. Krempe o zniżenie prestacyi na płacę nauczyciela.
2730. L. s. 3041. Gmina Uhorniki p. p. Winniczuka w sprawie parcelacyi gruntów włościańskich.
2731. L. s. 3042. Mieszkańcy gminy Dyczków p. p. Ostapczuka j. w.
2732. L. s. 3043. Mieszkańcy gminy Klebanówki ptp. j. w.
2733. L. s. 3044. Mieszkańcy gminy Czumale ptp. j. w.
2734. L. s. 3045. Mieszkańcy gminy Dobromirki ptp. j. w.
2735. L. s. 3046. Mieszkańcy gminy Torpilówki ptp. j. w.
2736. L. s. 3047. Mieszkańcy gminy Dobrowody ptp. j. w.

2737. L. s. 3048. Mieszkańcy gminy Hłu boczek mały ptp. j. w.
2738. L. s. 3049. Mieszkańcy gminy Kra- snosielce ptp. j. w.
2739. L. s. 3050. Mieszkańcy gminy Kor- szylówki ptp. j. w.
2740. L. s. 3051. Mieszkańcy gminy Roz- noczyńce ptp. j. w.
2741. L. s. 3052. Gm. Stryjówka ptp. j. w.
2742. L. s. 3053. Gmina Obodówka ptp. j. w.
2743. L. s. 3054. Gm. Łozówka ptp. j. w.
2744. L. s. 3055. Gm. Nesterowce ptp. j. w.
2745. L. s. 3056. Gm. Kudańce ptp. j. w.
2746. L. s. 3057. Gmina Hnilice wielkie ptp. j. w.
2747. L. s. 3058. Gm. Sieniachówka ptp. j. w.
2748. L. s. 3059. Gm. Huszczanka ptp. j. w.
2749. L. s. 3060. Gm. Toroki p. p. Nowa- kowskiego j. w.
2750. L. s. 3061. Gm. Poździacz ptp. j. w.
2751. L. s. 3062. Gm. Nakło ptp. j. w.
2752. L. s. 3063. Wydział Czytelni „Pro- świty w Słobodzie ptp. j. w.
2753. L. s. 3064. Mieszkańcy gminy Sło- body ptp. j.
2754. L. s. 3065. Kobiety z gminy Słobo- dy ptp. j. w.
2755. L. s. 3066. Józef Szafran z Bzianki p. p. Milana j. w.
2756. L. s. 3067. Rada gminna w Bienia- wie ptp. j. w.
2757. L. s. 3068. Jan Serwański w Teme- szowie ptp. j. w.
2758. L. s. 3069. Mieszkańcy gminy Woli rozwienieckiej ptp. j. w.
2759. L. s. 3070. Włościanie gminy Teme- szowa ptp. j. w.
2760. L. s. 3071. Mieszkańcy gmi. Lubli pow. Strzyżów ptp. j. w.
2761. L. s. 3072. Gm. Wietrzno ptp. j. w.
2762. L. s. 3073. Gm. Jawornik ruski ptp. j. w.
2763. L. s. 3074. Mieszkańcy gm. Woli ro- zwienieckiej ptp. j. w.
2764. L. s. 3075. Mieszkańcy gm. Jawornik ruski ptp. j. w.
2765. L. s. 3076. Mieszkańcy gm. Wilcza wola ptp. j. w.
2766. L. s. 3077. Mieszkańcy gm. Mitry- łów ptp. j. w.
2767. L. s. 3078. Wierdak Błażej i tow. z Łęk ptp. j. w.
2768. L. s. 3079. Rada gm. w Kramarzó wce ptp. j. w.
2769. L. s. 3080. Rada gm. w Iwoniczu ptp. j. w.
2770. L. s. 3081. Rada gm. w Bziance pow. Sanok p. p. Milana o niepodzielność gruntów włościańskich.
2771. L. s. 3082. Rada gm. Temeszowa ptp. j. w.
2772. L. s. 3083. Gm. Lubla pow. Strzyżów ptp. j. w.
2773. L. s. 3084. Rada gm. w Kaczkowie ptp. j. w.
2774. L. s. 3085. Rada gm. w Dziekanowi- cach pow. Wieliczka ptp. j. w.
2775. L. s. 3086. Rada gm. w Trzeńcu pow. Dobromil ptp. j. w.
2776. L. s. 3087. Rada gm. w Wilczej woli pow. Kolbuszowa ptp. j. w.
2777. L. s. 3088. Rada gm. w Szczepano- wej pow. Krosno ptp. j. w.
2778. L. s. 3089. Gm. Przybrody pow. Wa- dowice ptp. j. w.
2779. L. s. 3090. Mieszkańcy gm. Iwanówki p. p. Kulczyckiego j. w.
2780. L. s. 3091. Gm. Ruda pow. Mielec p. p. Kremę j. w.
2781. L. s. 3092. Walenty Jakóbczyk z Pa- dwi narodowej pow. Mielec ptp. j. w.
2782. L. s. 3093. Gm. Stary Sambor ptp. j. w.
2783. L. s. 3094. Kielec Jakób z Padwi na- rodowej pow. Mielec ptp. j. w.
2784. L. s. 3095. Gm. Dąbie ptp. j. w.
2785. L. s. 3096. Stanisław Kot z gm. Za- błocie p. p. Hupkę za niepodzielno- ścią gruntów włościańskich.
2786. L. s. 3097. Józef Ozwarski z Jarzyc ptp. j. w.
2787. L. s. 3098. Ochowski Wojciech i tow. z Przebieczan ptp. j. w.
2788. L. s. 3099. Andrzej Satas z Trapki ptp. j. w.
2789. L. s. 3100. Józef Zadak i tow. z Tar- naszkowice ptp. j. w.
2790. L. s. 3101. Jan Tańcula i tow. z Ta- naszkowice ptp. j. w.
2791. L. s. 3102. Jan Maciek wójt z tow. z Jankówki ptp. j. w.

2792. L. s. 3103. Gm. Kozice ptp. j. w.
2793. L. s. 3104. Gm. Pawlików i Taszyce ptp. j. w.
2794. L. s. 3105. Gm. Ockojni górne ptp. j. w.
2795. L. s. 3106. Mieszkańcy Ockojni górnej ptp. j. w.
2796. L. s. 3107. Rada gm. Ockojni górnej ptp. j. w.
2797. L. s. 3108. Gm. Ockojni dolnej ptp. j. w.
2798. L. s. 3109. Gm. Kajska ptp. j. w.
2799. L. s. 3110. Gm. Piaski wielkie ptp. j. w.
2800. L. s. 3111. Gm. Ockojno ppt. j. w.
2801. L. s. 3112. Mieszkańcy Ockojni ptp. j. w.
2802. L. s. 3113. Mieszkańcy gm. Piaski wielkie ptp. j. w.
2803. L. s. 3114. Gm. Hankowice p. p. Bernadzikowskiego przeciw niepodzielności gruntów włościańskich.
2804. L. s. 3115. Gm. Głowaczowce p. p. Warzechę j. w.
2805. L. s. 3116. Gm. Przeczyca ptp. j. w.
2806. L. s. 3117. Gm. Zwiernik ptp. j. w.
2807. L. s. 3118. Gm. Jastrząbka stara ptp. j. w.
2808. L. s. 3119. Mieszkańcy gm. Jastrząbki starej ptp. j. w.
2809. L. s. 3120. Rada gm. Jastrząbki starej ptp. j. w.
2810. L. s. 3123. Mieszkańcy gm. Nisko p. p. Krempe w sprawie parcelacji gruntów włościańskich.
2811. L. s. 3124. Mieszkańcy gm. Strzelbice p. p. Niebyłowca j. w.
2812. L. s. 3125. Mieszkańcy giny Ilkowice p. p. Bojkę j. w.
2813. L. s. 3126. Rada gm. w Sokolnikach ptp. j. w.
2814. L. s. 3127. Gminy pow. Dąbrowskiego ptp. j. w.
2815. L. s. 3128. Gm. Opacionka p. p. Warzechę j. w.
2816. L. s. 3129. Gm. Stołowa ptp. j. w.
2817. L. s. 3130. Gm. Lipiny ptp. j. w.
2818. L. s. 3131. Gm. Głobikowa ptp. j. w.
2819. L. s. 3132. Gm. Strzegońce ptp. j. w.
2820. L. s. 3140. Gmina Pałuszyce p. p. Bojkę o zniesienie rewizorów bydła.
2821. L. s. 3141. Mieszkańcy gm. Podwale pow. Brzesko p. p. Bernadzikowskiego o zaprowadzenie V. kuryi wyborców do Sejmu.
2822. L. s. 3142. Ci sami ptp. o zaprowadzenie monopolu wódczanego.
2823. L. s. 3143. Ci sami ptp. o połączenie obszarów dworskich z gminami.
2824. L. s. 3144. Mieszkańcy gm. Jastrząbka stara pow. Pilzno p. p. Warzechę przeciw gminom zbiorowym.
2825. L. s. 3145. Mieszkańcy gm. Róża p. p. Bojkę j. w.
2826. L. s. 3146. Zwierzchność gm. w Gorzycach ptp. j. w.
2827. L. s. 3147. Gm. Chiszczewice pow. Rudki p. p. Okuniewskiego o przyjęcie kosztów leczenia Breindli Hartfeld w kwocie 139 zł. 51 ct. na fundusz krajowy.
2828. L. s. 3148. Gm. Klekotów ptp. z żażaleniem na nierównomierny rozkład datków konkurencyjnych cerkiewnych.
2829. L. s. 3149. Kostruba Piotr nauczyciel ludowy w Jagielnicy starej p. p. Merunowicza o policzenie lat służby do emerytury.
2830. L. s. 3150. Kyrzczów Anastazyja wdowa po nauczycielu ludowym w Korezynie ptp. o podwyższenie pensyi wdowie lub zapomogę.
2831. L. s. 3151. Breiter Dawid dzierżawca poboru kraj. opłat konsumcyjnych w Bursztynie p. p. Kl. Dzieduszyckiego o niżenie czynszu dzierżawnego.
2832. L. s. 3152. Lilikiewicz Marya wdowa po nauczycielu lud. w Zbarażu p. p. Stojałowskiego o dar z łaski.
2833. L. s. 3153. Mieszkańcy gm. Gorzków ptp. o bezpłatny pobór drzewa opałowego i budowlanego z lasów Niepołomickich.
2834. L. s. 3154. Gm. Dołęga p. p. Bernadzikowskiego w sprawie parcelacji gruntów włościańskich ptp. j. w.
2835. L. s. 3155. Gm. Biesiadki ptp. j. w.
2836. L. s. 3156. Gm. Zdonia ptp. j. w.
2837. L. s. 3157. Gm. Podwale ptp. j. w.

2838. L. s. 3158. Rada gminna w Korczynie ptp. j. w.
2839. L. s. 3159. Gm. Bojaniec p. p. Okuniewskiego j. w.
2840. L. s. 3160. Gm. Książę ptp. j. w.
2841. L. s. 3161. Gm. Hnizdyczów p. p. Okuniewskiego w sprawie parcelacji gruntów włościańskich ptp. j. w.
2842. L. s. 3162. Gm. Pistyń ptp. j. w.
2843. L. s. 3163. Gm. Stehnykowce ptp. j. w.
2844. L. s. 3164. Gm. Siebieczów ptp. j. w.
2845. L. s. 3165. Gm. Uście biskupie ptp. jak wyżej.
2846. L. s. 3166. Gm. Tużylów ptp. j. w.
2847. L. s. 3167. Gm. Włodzimircze ptp. j. w.
2848. L. s. 3168. Gm. Klekotów ptp. j. w.
2849. L. s. 3169. Słoboda złota ptp. j. w.
2850. L. s. 3170. Gm. Hańkowce ptp. j. w.
2851. L. s. 3171. Gm. Mozolówka ptp. j. w.
2852. L. s. 3172. Gm. Strutyn ptp. j. w.
2853. L. s. 3173. Gm. Bolestraszyce ptp. j. w.
2854. L. s. 3174. Gm. Kropiwna ptp. j. w.
2855. L. s. 3175. Gm. Wierzchnia ptp. j. w.
2856. L. s. 3176. Gm. Werbiż niżny ptp. jak wyżej.
2857. L. s. 3177. Gm. Ilkowice ptp. j. w.
2858. L. s. 3178. Gm. Bezbrudy ptp. j. w.
2859. L. s. 3179. Gm. Krowniki ptp. j. w.
2860. L. s. 3180. Gm. Czarne ptp. j. w.
2861. L. s. 3181. Lipna ptp. j. w.
2862. L. s. 3182. Gm. Przedrzymichy ptp. jak wyżej.
2863. L. s. 3183. Gm. Iszczków ptp. j. w.
2864. L. s. 3184. Gm. Lipica górna ptp. j. w.
2865. L. s. 3185. Gm. Buszkowice ptp. j. w.
2866. L. s. 3186. Gm. Ryków ptp. j. w.
2867. L. s. 3187. Gm. Jabłonów ptp. j. w.
2868. L. s. 3188. Gm. Ulucz ptp. j. w.
2869. L. s. 3189. Gm. Żuków ptp. j. w.
2870. L. s. 3190. Gm. Chiszczewice ptp. j. w.
2871. L. s. 3191. Gm. Pilipy ptp. j. w.
2872. L. s. 3192. Gm. Horodyszcze ptp. j. w.
2873. L. s. 3193. Gm. Sopów ptp. j. w.
2874. L. s. 3194. Gm. Zubrzec ptp. j. w.
2875. L. s. 3195. Gm. Wulka ptp. j. w.
2876. L. s. 3196. Gm. Progi ptp. j. w.
2877. L. s. 3197. Gm. Krasnosielce ptp. j. w.
2878. L. s. 3198. Gm. Skniłów ptp. j. w.
2879. L. s. 3199. Gm. Skniówek ptp. j. w.
2880. L. s. 3200. Gm. Chatki ptp. j. w.
2881. L. s. 3201. Gm. Sokołów ptp. j. w.
2882. L. s. 3202. Gm. Sokolniki ptp. j. w.
2883. L. s. 3203. Gm. Neterpińce ptp. j. w.
2884. L. s. 3204. Gm. Trościaniec ptp. j. w.
2885. L. s. 3205. Gm. Cucylów ptp. j. w.
2886. L. s. 3206. Gm. Demycze ptp. j. w.
2887. L. s. 3207. Gm. Skomorochy ptp. j. w.
2888. L. s. 3208. Gm. Petryłów ptp. j. w.
2889. L. s. 3209. Gm. Jagielnica ptp. j. w.
2890. L. s. 3210. Gm. Bieniów ptp. j. w.
2891. L. s. 3211. Gm. Korostów ptp. j. w.
2892. L. s. 3212. Gm. m. Podgórze p. p. K. Czeczca o budowę drugiego mostu na Wiśle.
2893. L. s. 3214. Rada gminna w Rabce p. p. Średniawskiego w sprawie parcelacji gruntów włościańskich.
2894. L. s. 3215. Rada gminna w Gwoźnicy ptp. j. w.
2895. L. s. 3216. Takaż w Łękach ptp. j. w.
2896. L. s. 3217. Mieszkańcy m. Starasól ptp. j. w.
2897. L. s. 3218. Rada gminna w Sulistrowej ptp. j. w.
2898. L. s. 3219. Mieszkańcy gm. Sulistrowy ptp. j. w.
2899. L. s. 3220. Mieszkańcy gm. Jordaków ptp. j. w.
2900. L. s. 3221. Mieszkańcy gm. Rzepnik ptp. j. w.
2901. L. s. 3222. Mieszkańcy gm. Podhorce ptp. j. w.
2902. L. s. 3223. Mieszkańcy gm. Lednica górna ptp. j. w.
2903. L. s. 3224. Mieszkańcy i Radni gm. Brzyński ptp. j. w.
2904. L. s. 3225. Gmina Draganowa ptp. j. w.
2905. L. s. 3226. Gm. Zawoja ptp. j. w.
2906. L. s. 3227. Mieszkańcy gm. Chorążnica ptp. j. w.
2907. L. s. 3228. Mieszkańcy gm. Szczepańcowa ptp. j. w.
2908. L. s. 3229. Mieszkańcy gm. Głęboka ptp. j. w.
2909. L. s. 3230. Gm. Stopczalów ptp. j. w.
2910. L. s. 3231. Gm. Kutkorz ptp. j. w.
2911. L. s. 3232. Gm. Gębiczyna ptp. j. w.
2912. L. s. 3233. Gm. Głuszków ptp. j. w.
2913. L. s. 3234. Gm. Iwanków ptp. j. w.
2914. L. s. 3235. Gm. Lisowce ptp. j. w.
2915. L. s. 3236. Gm. Łanowce ptp. j. w.

2916. L. s. 3237. Gm. Świstelniki ptp. j. w.
 2917. L. s. 3238. Gm. Kozłów ptp. j. w.
 2918. L. s. 3239. Gm. Michałków ptp. j. w.
 2919. L. s. 3240. Gm. Iwaszkowce ptp. j. w.
 2920. L. s. 3241. Gmina Kał toustecki p. p. Okuniewskiego j. w.
 2921. L. s. 3242. Gm. Touste ptp. j. w.
 2922. L. s. 3243. Gm. Kipiaczka ptp. j. w.
 2923. L. s. 3244. Gm. Jarosławce ptp. j. w.
 2924. L. s. 3245. Gm. Puków ptp. j. w.
 2925. L. s. 3246. Gm. Mołodyńcze ptp. j. w.
 2926. L. s. 3247. Gm. Krasne ptp. j. w.
 2927. L. s. 3248. Gm. Czerniatyn ptp. j. w.
 2928. L. s. 3249. Gm. Chorostków ptp. j. w.
 2929. L. s. 3250. Gm. Chudykowce ptp. j. w.
 2930. L. s. 3251. Gm. Płotyche ptp. j. w.
 2931. L. s. 3252. Gm. Kadłubińska ptp. j. w.
 2932. L. s. 3253. Gm. Żurawce ptp. j. w.
 2933. L. s. 3254. Gm. Nowosiółki grzymałowskie ptp. j. w.
 2934. L. s. 3255. Gm. Kobyla ptp. j. w.
 2935. L. s. 3256. Gm. Iwaneczany ptp. j. w.
 2936. L. s. 3257. Gm. Kurniki ptp. j. w.
 2937. L. s. 3258. Gm. Kudynowce ptp. j. w.
 2938. L. s. 3259. Gm. Dubyniacz ptp. j. w.
 2939. L. s. 3260. Gm. Kociubińczyki ptp. j. w.
 2940. L. s. 3261. Gm. Zawadka ptp. j. w.
 2941. L. s. 3262. Gm. Wierzbowce ptp. j. w.
 2942. L. s. 3263. Gm. Orzechowce ptp. j. w.
 2943. L. s. 3264. Ta sama ptp. j. w.
 2944. L. s. 3265. Gm. Dźwiniacz ptp. j. w.
 2945. L. s. 3266. Gm. Korelice ptp. j. w.
 2946. L. s. 3267. Gm. Chorobród ptp. j. w.
 2947. L. s. 3268. Gm. Boratyn ptp. j. w.
 2948. L. s. 3269. Gm. Orawczyk. ptp. j. w.
 2949. L. s. 3270. Gm. Koziów ptp. j. w.
 2950. L. s. 3271. Gm. Petrosza wola ptp. j. w.
 2951. L. s. 3272. Ta sama ptp. j. w.
 2952. L. s. 3273. Gm. Jaśnica ptp. j. w.
 2953. L. s. 3274. Gm. Monasterzyska ptp. j. w.
 2954. L. s. 3275. Gm. Lackie wielkie ptp. j. w.
 2955. L. s. 3276. Gm. Lackie małe ptp. j. w.
 2956. L. s. 3277. Gm. Krzyczka ptp. j. w.
 2957. L. s. 3278. Gm. Łosie ptp. j. w.
 2958. L. s. 3279. Gm. Poczapy ptp. j. w.
 2959. L. s. 3280. Gm. Żohatyn ptp. j. w.
 2960. L. s. 3281. Gm. Słobódka pow. Kosów p. p. Okuniewskiego w sprawie parcelacyi gruntów włościańskiej.
 2961. L. s. 3282. Mieszkańcy gm. Podmichałowice ptp. j. w.
 2962. L. s. 3283. Czytelnia Proświty w Ruzdwanach ptp. j. w.
 2963. L. s. 3284. Mieszkańcy gm. Klimkowce ptp. j. w.
 2964. L. s. 3285. Mieszkańcy gm. Skala ptp. j. w.
 2965. L. s. 3286. Mieszkańcy gm. Zadurówce ptp. j. w.
 2966. L. s. 3287. Mieszkańcy gm. Bełejuji ptp. j. w.
 2967. L. s. 3288. Mieszkańcy gm. Ostrowiec ptp. j. w.
 2968. L. s. 3289. Mieszkańcy gm. Krasnostawce ptp. j. w.
 2969. L. s. 3290. Mieszkańcy gm. Burdiakowce ptp. j. w.
 2970. L. s. 3291. Mieszkańcy gm. Słobódka muszkatowiecka ptp. j. w.
 2971. L. s. 3292. Gm. Kozaczyzna ptp. j. w.
 2972. L. s. 3293. Mieszkańcy gm. Muszkatówka ptp. j. w.
 2973. L. s. 3294. Gm. Wierzchniakowce ptp. j. w.
 2974. L. s. 3295. Gm. Bilcze ptp. j. w.
 2975. L. s. 3296. Mieszkańcy gm. Muszkatorów ptp. j. w.
 2976. L. s. 3297. Mieszkańcy gm. Monasterek j. w.
 2977. L. s. 3298. Mieszkańcy gm. Harasymów ptp. j. w.
 2978. L. s. 3299. Mieszkańcy gm. Miłowanie ptp. j. w.
 2979. L. s. 3300. Mieszkańcy gm. Jurkówka ptp. j. w.
 2980. L. s. 3301. Mieszkańcy gm. Holuszków ptp. j. w.
 2981. L. s. 3302. Mieszkańcy gm. Budzanów ptp. j. w.
 2982. L. s. 3303. Mieszkańcy gm. Widymów ptp. j. w.
 2983. L. s. 3304. Mieszkańcy gm. Krechowce ptp. j. w.
 2984. L. s. 3305. Gm. Ostapkowce ptp. j. w.
 2985. L. s. 3306. Gm. Żórawno ptp. j. w.

2986. L. s. 3307. Gm. Soroka ptp. j. w.
 2987. L. s. 3308. Gm. Rosochacz ptp. j. w.
 2988. L. s. 3309. Gm. Trościaniec ptp. j. w.
 2989. L. s. 3310. Gm. Perczów ptp. j. w.
 2990. L. s. 3311. Gm. Rozwał ptp. j. w.
 2991. L. s. 3312. Gm. Koropiec ptp. j. w.
 2992. L. s. 3313. Gm. Dolha kałuska ptp. j. w.
 2993. L. s. 3314. Gm. Sulatycze. ptp. j. w.
 2994. L. s. 3315. Gm. Berezów wyżny ptp. j. w.
 2995. L. s. 3316. Gm. Czanyisz ptp. j. w.
 2996. L. s. 3317. Gm. Hucze. ptp. j. w.
 2997. L. s. 3318. Gm. Opryszowce ptp. j. w.
 2998. L. s. 3319. Gmina Doliniany ptp. j. w.
 2999. L. s. 3320. Gmina Kosmyżyn ptp. j. w.
 3000. L. s. 3321. Gmina Zawadka ptp. j. w.
 3001. L. s. 3322. Gmina Wypysk ptp. j. w.
 3002. L. s. 3323. Gmina Narajów ptp. j. w.
 3003. L. s. 3324. Gmina Dębowiec ptp. j. w.
 3004. L. s. 3325. Gm. Zagórze knihinickie ptp. j. w.
 3005. L. s. 3326. Gmina Bobrowniki ptp. j. w.
 3006. L. s. 3327. Gmina Purypsko ptp. j. w.
 3007. L. s. 3328. Gmina Stararopa ptp. j. w.
 3008. L. s. 3329. Gminą Słobódka tury-lecka ptp. j. w.
 3009. L. s. 3330. Gm. Barysz ptp. j. w.
 3010. L. s. 3331. Gmina Michalce ptp. j. w.
 3011. L. s. 3332. Gmina Uhrynów ptp. j. w.
 3012. L. s. 3333. Gm. Pilipeze ptp. j. w.
 3013. L. s. 3334. Gmina Bliszanka ptp. j. w.
 3014. L. s. 3335. Gmina Sopohów ptp. j. w.
 3015. L. s. 3336. Gm. Czyrna ptp. j. w.
 3016. L. s. 3337. Gmina Kamienna ptp. j. w.
 3017. L. s. 3338. Gmina Rakowiec ptp. j. w.
 3018. L. s. 3339. Gmina Kopyczyńce ptp. j. w.
 3019. L. s. 3340. Gmina Poberezie z Adamówką ptp. j. w.
 3020. L. s. 3341. Rada gminy Poberezia z Adamówką ptp. j. w.
 3021. L. s. 3342. Gmina Podwysokie ptp. j. w.
 3022. L. s. 3343. Gmina Kotówka ptp. j. w.
 3023. L. s. 3344. Gmina Winograd polny ptp. j. w.
 3024. L. s. 3345. Gmina Suchostaw ptp. j. w.
 3025. L. s. 3346. Gmina Oskrzeście ptp. j. w.
 3026. L. s. 3347. Gm. Skałat ptp. j. w.
 3027. L. s. 3348. Gmina Chwalibóg ptp. j. w.
 3028. L. s. 3349. Gmina Jasienowce ptp. j. w.
 3029. L. s. L. s. 3350. Gm. Kobyłowłoki ptp. j. w.
 3030. L. s. 3351. Gm. Dobiki ptp. j. w.
 3031. L. s. 3352. Gmina Gusztynie ptp. j. w.
 3032. L. s. 3353. Gmina Lackie przez p. Hamoraka j. w.
 3033. L. s. 3354. Mieszkańcy gm. Lackie ptp. j. w.
 3034. L. s. 3355. Rada gm. Lackie ptp. j. w.
 3035. L. s. 3356. Iwan Bertilny z gminy Lackie ptp. j. w.
 3036. L. s. 3357. Hryń Bertilny w Lackiem ptp. j. w.
 3037. L. s. 3358. Nykoła Szumeda w Lackiem ptp. j. w.
 3038. L. s. 3359. Hryń Dwolitka w Lackiem ptp. j. w.
 3039. L. s. 3360. Gmina Budyłów ptp. j. w.
 3040. L. s. 3361. Fedio Niedzielski z Lackiego ptp. j. w.
 3041. L. s. 3362. Dmytro Niedzielski z Lackiego ptp. j. w.
 3042. L. s. 3363. Petro Kryswaty z Lackiego ptp. j. w.

3043. L. s. 3364. Petro Niedzielski z Lackiego ptp. j. w.
3044. L. s. 3365. Michał Bojko z Lackiego ptp. j. w.
3045. L. s. 3366. Michał Niedzielski z Lackiego ptp. j. w.
3046. L. s. 3367. Iwan Grabowski i tow. ptp. j. w.
3047. L. s. 3368. Fedio Bertilnyj ptp. j. w.
3048. L. s. 3369. Jan Niedzielski ptp. j. w.
3049. L. s. 3370. Iwan Babij z Lackiego ptp. j. w.
3050. L. s. 3371. Michał Babij ptp. j. w.
3051. L. s. 3372. Semen Pilipko ptp. j. w.
3052. L. s. 3373. Michał Pilipko ptp. j. w.
3053. L. s. 3374. Stefan Zajac ptp. j. w.
3054. L. s. 3375. Franko Krasowski ptp. j. w.
3055. L. s. 3376. Michał Zajac i tow. ptp. j. w.
3056. L. s. 3377. Semen Hnat ptp. j. w.
3057. L. s. 3378. Ilko Dziuba ptp. j. w.
3058. L. s. 3379. Iwan Melnyk ptp. j. w.
3059. L. s. 3380. Mikołaj Melnyk ptp. j. w.
3060. L. s. 3381. Hryń Bermilnyj ptp. j. w.
3061. L. s. 3382. Hryń Bertelny Mikołaj ptp. j. w.
3062. L. s. 3383. Mikołaj Dziuba ptp. j. w.
3063. L. s. 3384. Gm. Lackie ptp. j. w.
3064. L. s. 3385. Michał Dziuba ptp. j. w.
3065. L. s. 3386. Oleksa Niedzielski ptp. j. w.
3066. L. s. 3387. Matwiy Werbicki ptp. j. w.
3067. L. s. 3388. Mikołaj Amuczak ptp. j. w.
3068. L. s. 3389. Onufry Jałowij ptp. j. w.
3069. L. s. 3390. Ilko Szumeba ptp. j. w.
3070. L. s. 3391. Semen Grabowski ptp. j. w.
3071. L. s. 3392. Stefan Rozsypok ptp. j. w.
3072. L. s. 3393. Stefan Dwołyszka ptp. j. w.
3073. L. s. 3394. Mikołaj Rosynok ptp. j. w.
3074. L. s. 3395. Prokop Zajac ptp. j. w.
3075. L. s. 3396. Iwan Biekowiec ptp. j. w.
3076. L. s. 3397. Petro Sznurok ptp. j. w.
3077. L. s. 3398. Stefan Bojko ptp. j. w.
3078. L. s. 3399. Petro Bertilny ptp. j. w.
3079. L. s. 3400. Iwan Bertilny Szymków ptp. j. w.
3080. L. s. 3401. Groszko Mikołaj z Lackiego p. p. Hamoraka w sprawie parcelacyi gruntów włościańskich.
3081. L. s. 3402. Stefaniuk Piotr z Lackiego ptp. j. w.
3082. L. s. 3403. Kinasz Andrzej tamże ptp. j. w.
3083. L. s. 3404. Szufela Michał tamże ptp. j. w.
3084. L. s. 3405. Osadec Michał ptp. j. w.
3085. L. s. 3406. Biłous Paweł ptp. j. w.
3086. L. s. 3407. Janiszewski Karol ptp. j. w.
3087. L. s. 3408. Niedzielski Teodor ptp. j. w.
3088. L. s. 3409. Mucyk Mikołaj ptp. j. w.
3089. L. s. 3410. Gm. Rolikowce ptp. j. w.
3090. L. s. 3411. Gm. Olesza ptp. j. w.
3091. L. s. 3412. Gmina Jezierzanka ptp. j. w.
3092. L. s. 3413. Gm. Załukiew ptp. j. w.
3093. L. s. 3414. Grabowski Stefan ptp. j. w.
3094. L. s. 3415. Semczuk Ilko ptp. j. w.
3095. L. s. 3416. Szumega Piotr ptp. j. w.
3096. L. s. 3417. Niedzielski Michał ptp.
3097. L. s. 3418. Zajac Mikołaj ptp. j. w.
3098. L. s. 3419. Szumega Ilko ptp. j. w.
3099. L. s. 3420. Grybowski Mikołaj ptp. j. w.
3100. L. s. 3421. Cebrij Jan ptp. j. w.
3101. L. s. 3422. Zajac Ilko ptp. j. w.
3102. L. s. 3423. Dwolitka Fed. ptp. j. w.
3103. L. s. 3424. Gmina Kropiwnik nowy ptp. j. w.
3104. L. s. 3425. Gm. Mukanie ptp. j. w.
3105. L. s. 3426. Gm. Środopolee ptp. j. w.
3106. L. s. 3427. Gm. Utoropy ptp. j. w.
3107. L. s. 3428. Gm. Markowice ptp. j. w.
3108. L. s. 3429. Szumega Bazyli ptp. j. w.
3109. L. s. 3430. Gm. Borusów ptp. j. w.
3110. L. s. 3431. Wydział powiat. w Buczaczu p. p. Czaykowskiego o wsparcie dla pogorzalców gm. Hrehorów.

3111. L. s. 3434. Ciechoń Władysław organista w Mielcu p. p. Sękowskiego o stypendyum na kształcenie się w konserwatorium w grze na fortepianie i organach.
3112. L. s. 3435. Kaczanowski Henryk właśc. dóbr Przeczycy pow. Pilzno ptp. w sprawie oddania starego łożyska rzeki Wisłoki pod Przeczycą.
3113. L. s. 3436. Klausek Ludwika wdowa po nauczycielu ludowym w Zarudziu p. p. Wereszczyńskiego o zapomogę.
3114. L. s. 3437. Sekcja zakopańska Tow. lekarzy gal. p. p. Jordana o wydanie zakazu palenia węglem kamiennym na obszarze stacyi klimatycznej w Zakopanem.
3115. L. s. 3439. Wydział pow. w Gorlicach p. p. Skrzyńskiego o zmianę władz administracyjnych I. instancyi.
3116. L. s. 3440. Bardach Izaak kierownik szkoły głuchoniemych we Lwowie p. p. Fruchtmanna o podwyższenie subwencyi na szkołę.
3117. L. s. 3441. Gmina Jordanów p. p. Średniawskiego o zapomogę na zasiewy wiosenne i sól dla bydła.
3118. L. s. 3442. Gmina Jaskrzynia pow. Krosno ptp. o zwolnienie od płacenia datków na płacę nauczyciela.
3119. L. s. 3443. Gm. Kaczorowy ptp. o zapomogę z powodu klęski powodzi.
3120. L. s. 3444. Gmina Kowalowy ptp. j. w.
3121. L. s. 3445. Gmina Jareniówka z Łęgorzem ptp. j. w.
3122. L. s. 3446. Gmina Przeclaw ptp. przeciw niszczeniu lasów.
3123. L. s. 3447. Gmina Jordanów ptp. o zmianę ustawy o podwodach.
3124. L. s. 3448. Targowski Hipolit emeryt górnik w Wieliczce ptp. o policzenie lat służby wojskowej do emerytury.
3125. L. s. 3449. Wydział pow. w Tarnowie p. p. Krempę o wypłacenie do-
datków szkolnych przez Urzędy podatkowe do rąk przewodniczących rad szkolnych miejscowych.
3126. L. s. 3450. Dyrekcya nowozałożonej kasy pożyczkowej „Pomoc“ w Grzymałowie p. p. Koziebrodzkiego o zapomogę.
3127. L. s. 3451. Wydział pow. w Tarnobrzegu p. p. Krempę z prośbą katolickich mieszkańców gm. Tarnobrzeg w sprawie zakazu nakładania opłat od mięsa i innych artykułów na cele wyznaniowe.
3128. L. s. 3452. Ten sam ptp. w sprawie wyboru osobnej Rady gminnej katolickiej.
3129. L. s. 3453. Ten sam ptp. o uchwalenie nowej ordynacyi wyborczej dla miasteczek.
3130. L. s. 3454. Ten sam ptp. o poddanie majątku gmin żydowskich pod nadzór władz autonomicznych.
3131. L. s. 3455. Ten sam ptp. o podciągnięcie szechterów żydowskich pod przepisy ustawy przemysłowej.
3132. L. s. 3456. Ten sam ptp. o wydanie zakazu rozciągania sznurów rytualnych żydowskich nad ulicami i drogami publicznymi.
3133. L. s. 3459. Szawarski Michał we Lwowie p. p. Michalskiego o zapomogę na sprawienie nowego warstatu prawideł i kopyt.
3134. L. s. 3460. Tow. śpiewackie „Lutnia“ we Lwowie ptp. o subwencyę.
3135. L. s. 3461. Gmina Poruczyn p. p. Okuniewskiego o zapomogę dla pogorzalców.
3136. L. s. 3462. Gm. Czyżyny p. p. Wójcika w sprawie parcelacyi gruntów włościańskich.
3137. L. s. 3463. Gmina Żydaczów p. p. Okuniewskiego j. w.
3138. L. s. 3464. Gm. Poruczyn ptp. j. w.
3139. L. s. 3465. Gm. Ginowice ptp. j. w.
3140. L. s. 3466. Selańska rada w Brzeżonach ptp. j. w.
3141. L. s. 3467. Gm. Biszcze ptp. j. w.

3142. L. s. 3468. Gm. Szumlany ptp. j. w.
3143. L. s. 3469. Gm. Żuków ptp. j. w.
3144. L. s. 3470. Gm. Podsosnów ptp. j. w.
3145. L. s. 3471. Gm. Wołosate ptp. j. w.
3146. L. s. 3472. Cech szewski w Kolbuszowej p. p. Bernadzikowskiego w sprawie niesumiennej konkurencji zagranicznych fabrykantów obuwia.
3147. L. s. 3473. Stow. przemysłowe dla wyrobów tkackich w Kamionce ptp. j. w.
3148. L. s. 3474. Cech szewski w Gródku ptp. j. w.
3149. L. s. 3475. Taki w Krośnie ptp. j. w.
3150. L. s. 3476. Taki w Łańcucie ptp. j. w.
3151. L. s. 3477. Taki w Husiatynie ptp. j. w.
3152. L. s. 3478. Taki w Drohobyczu ptp. j. w.
3153. L. s. 3479. Taki w Tarnowie ptp. j. w.
3154. L. s. 3480. Taki w Kopyczyńcach ptp. j. w.
3155. L. s. 3481. Taki w Trembowli ptp. j. w.
3156. L. s. 3482. Taki w Brzozowie ptp. j. w.
3157. L. s. 3483. Stowarz. przemysłowe szewców, rzeźników i murarzy w Krośnie p. p. Bernadzikowskiego o wprowadzenie wyższych studyów w kraj. szkołach szewskich.
3158. L. s. 3484. Cech szewski w Gródku
3159. L. s. 3485. Stow. przomysłowe dla wyrobów tkackich w Kamionce ptp. j. w.
3160. L. s. 3486. Cech szewski w Kolbuszowy ptp. j. w.
3161. L. s. 3487. Taki w Brzozowie p. p. Średniawskiego j. w.
3162. L. s. 3488. Taki w Trembowli ptp. j. w.
3163. L. s. 3489. Taki w Kopyczyńcach ptp. j. w.
3164. L. s. 3490. Stowarz. samodzielnych szewców w Tarnowie ptp. j. w.
3165. L. s. 3491. Stowarz. przemysłowe szewców i garbarzy w Drohobyczu ptp. j. w.
3166. L. s. 3492. Stowarz. przemysłowe w Husiatynie ptp. j. w.
3167. L. s. 3493. Takie w Łańcucie ptp. j. w.
3168. L. s. 3494. Cech szewski w Kolbuszowy p. p. Bernadzikowskiego w sprawie dostawy obuwia dla załogującego w Galicyi wojska.
3169. L. s. 3495. Taki w Gródku ptp. j. w.
3170. L. s. 3496. Stow. przemysłowe dla wyrobów tkackich w Kamionce ptp. j. w.
3171. L. s. 3497. Stowarz. przemysłowe szewców, rzeźników i murarzy w Krośnie ptp. j. w.
3172. L. s. 3498. Stow. przem. w Brzozowie p. p. Średniawskiego j. w.
3173. L. s. 3499. Takie w Trembowli ptp. j. w.
3174. L. s. 3500. Takie w Kopyczyńcach ptp. j. w.
3175. L. s. 3501. Takie w Tarnowie ptp. j. w.
3176. L. s. 3502. Takie w Drohobyczu ptp. j. w.
3177. L. s. 3503. Takie w Husiatynie ptp. j. w.
3178. L. s. 3504. Takie w Łańcucie ptp. j. w.
3179. L. s. 3509. Jaseniuk Piotr naucz. lud. czasowo emerytów. w Moskałówce p. p. Okuniewskiego o zapomogę.
3180. L. s. 3510. Gm. Łużek dolny ptp. w sprawie parcelacji gruntów włościańskich.
3181. L. s. 3511. Gm. Zalesie ptp. j. w.
3182. L. s. 3512. Gm. Wysów ptp. j. w.
3183. L. s. 3513. Gm. Chołojów ptp. j. w.
3184. L. s. 3514. Tułuków ptp. j. w.
3185. L. s. 3515. Pogorzelcy gminy Hrehorowa pow. Buczacz p. p. Cieleckiego o zapomogę.
3186. L. s. 3516. Konstankiewicz Marya nauczycielka w L. sku o policzenie lat służby.

Wniesione po dzień 30. kwietnia 1900.

3187. L. s. 3517. Stowarzyszenie wzajemnej pomocy urzędników miejskich z siedzibą w Rzeszowie p. p. Dworskiego o uregulowanie plac urzędników miejskich i zaopatrzenie ich wdów i sierót.
3188. L. s. 3518. To tamo ptp. o subwencyę.
3189. L. s. 3519. Gm. Uniów pow. Przemysłany p. p. R. Potockiego o zapomogę na budowę 2 kl. szkoły.
3190. L. s. 3520. Stowarzyszenie rzemieślników Gwiazda w Brodach p. p. Sałę o subwencyę.
3191. L. s. 3548. Obszar dworski w Zwierniku i inne strony interesowane pow. Pilzno p. p. Hupkę o subwencyę na budowę drogi z Pilzna do Tuchowa.
3192. L. s. 3549. Towarzystwo gimnastyczne Sokół w Sanoku p. p. Milana o subwencyę.
3193. L. s. 3550. Zwierzchność gminna i członkowie gminy Besko ptp. o zapomogę na osuszenie gruntów.
3194. L. s. 3551. Mieszkańcy przysiółka Brzoza ad Wrzawy pow. Tarnobrzeg p. p. Krempę o odwodnienie pól zalewanych wodą.
3195. L. s. 3552. Zwierzchność gminy Sobów pow. Tarnobrzeg ptp. o wykopanie kanału kosztem funduszu przeznaczonego na regulacyę Trześniówki.
3196. L. s. 3554. Gminy Chełmiec polski i niemiecki i Bicyce niemieckie p. p. Potoczka o zabudowanie potoka „Piczycanka“.
3197. L. s. 3555. Zwierzchność gminy Brandwina pow. Tarnobrzeg ptp. o usunięcie wadliwości młynówki „Bukowej“.
3198. L. s. 3556. Gmina Niebyłów powiat Kałusz p. p. Okuniewskiego w sprawie przewlekania wyborów do rady gminnej.
3199. L. s. 3557. Wydział pow. w Rawie p. p. Górkę z poparciem petycji gmin i obszarów dworskich Rzezyca i Dyniska o subwencyę na budowę drogi.
3200. L. s. 3558. Stary Karol nauczyciel Tow. gimnast. Sokół w Rzeszowie p. p. Jabłońskiego o zapomogę na studia o pożarnictwie.
3201. L. s. 3559. Ks. Jaworski Andrzej gr.-kat. proboszcz w Borusowie p. p. Ohrymowicza o przyjęcie kosztów leczenia Michała Sadurskiego w kw. 25 Kor. 60 h. na fundusz krajowy.
3202. L. s. 3560. Gminy i obszary dworskie Rzochów, Rzemień, Tuszymia, Dobronin i Białbór pow. Mielec p. p. Sękowskiego o zdjęcie planów regulacyjnych polnych strumieni w tychże gminach celem zawiązania Spółki wodnej.
3203. L. s. 3561. Gmina Kustrzyn p. p. Nowakowskiego w sprawie parcelacyi gruntów włościańskich.
3204. L. s. 3562. Gm. Podwerbce ptp. j. w.
3205. L. s. 3563. Gm. Bojara ptp. j. w.
3206. L. s. 3564. Gm. Gierynia ptp. j. w.
3207. L. s. 3565. Gm. Stronibaby ptp. j. w.
3208. L. s. 3566. Gm. Dernów ptp. j. w.
3209. L. s. 3567. Gm. Zonówka ptp. j. w.
3210. L. s. 3568. Gm. Potutory ptp. j. w.
3211. L. s. 3569. Gm. Mykietyńce ptp. j. w.
3212. L. s. 3670. Gm. Zukowe ptp. j. w.
3213. L. s. 3671. Gm. Pordubce ptp. j. w.
3214. L. s. 3572. Gmina Kruszelnice ptp. j. w.
3215. L. s. 3573. Gm. Kobaki ptp. j. w.
3216. L. s. 3574. Gmina Kutry stare ptp. j. w.
3217. L. s. 3575. Gmina Jaryczów stary ptp. j. w.
3218. L. s. 3576. Gmina Kluczów mały ptp. j. w.
3219. L. s. 3577. Gmina Mołdawsko ptp. j. w.
3220. L. s. 3578. Gmina Kluczów mały ptp. j. w.
3221. L. s. 3579. Gm. Horożanka ptp. j. w.
3222. L. s. 3580. Gm. Zadziesko ptp. j. w.
3223. L. s. 3581. Gmina Jakubowa Wola ptp. j. w.

3224. L. s. 3582. Gm. Zaszków ptp. j. w.
 3225. L. s. 3583. Gm. Żuków ptp. j. w.
 3226. L. s. 3584. Gm. Zapalów ptp. j. w.
 3227. L. s. 3585. Gm. Załokiec ptp. j. w.
 3228. L. s. 3586. Gmina Meryszczów ptp.
 j. w.
 3229. L. s. 3587. Gm. Słowita ptp. j. w.
 3230. L. s. 3588. Gmina Lipica dolna ptp.
 j. w.
 3231. L. s. 3589. Gmina Folwarki wielkie
 ptp. j. w.
 3232. L. s. 3590. Gmina Kluczów wielki
 ptp. j. w.
 3233. L. s. 3591. Gm. Wyspa ptp. j. w.
 3234. L. s. 3592. Gm. Radynice ptp. j. w.
 3235. L. s. 3593. Gmina Kołodziejówka
 ptp. j. w.
 3236. L. s. 3594. Gm. Weryń ptp. j. w.
 3237. L. s. 3595. Gmina Wola wielka ptp.
 j. w.
 3238. L. s. 3596. Gm. Kałaharówka ptp.
 j. w.
 3239. L. s. 3597. Gm. Buczyna ptp. j. w.
 3240. L. s. 3598. Gm. Baryłów ptp. j. w.
 3241. L. s. 3599. Gmina Podmanasterz
 j. w.
 3242. L. s. 3600. Gm. Berejów ptp. j. w.
 3243. L. s. 3601. Gmina Hubinka p. p.
 Ostapczuka j. w.
 3244. L. s. 3602. Gmina Dorofiówka ptp.
 j. w.
 3245. L. s. 3603. Gmina Nowosiółka ptp.
 j. w.
 3246. L. s. 3604. Gmina Toustoług ptp.
 j. w.
 3247. L. s. 3605. Gm. Hładki ptp. j. w.
 3248. L. s. 3606. Ta sama ptp. j. w.
 3249. L. s. 3607. Gm. Czeremchowa ptp.
 j. w.
 3250. L. s. 3608. Gm. Hodów ptp. j. w.
 3251. L. s. 3609. Gm. Chomezyna ptp. j. w.
 3252. L. s. 3610. Gmina Mychnowce ptp.
 j. w.
 3253. L. s. 3611. Gm. Belejów ptp. j. w.
 3254. L. s. 3612. Gmina Strzemilcze ptp.
 j. w.
 3255. L. s. 3613. Gm. Macoszyn ptp. j. w.
 3256. L. s. 3614. Gm. Hołosków ptp. j. w.
 3257. L. s. 3615. Gm. Litiatyn ptp. j. w.
 3258. L. s. 3616. Gm. Smolna ptp. j. w.
 3259. L. s. 3617. Gm. Ścianki ptp. j. w.
3260. L. s. 3618. Gmina Perwiatyce ptp.
 j. w.
 3261. L. s. 3619. Gmina Rozłucze ptp. j. w.
 3262. L. s. 3620. Gmina Uście ptp. j. w.
 3263. L. s. 3621. Gmina Rodatycze ptp.
 j. w.
 3264. L. s. 3622. Gmina Nikonkowice ptp.
 j. w.
 3265. L. s. 3623. Gmina Opulsko ptp. j. w.
 3266. L. s. 3624. Gmina Smolna ptp. j. w.
 3267. L. s. 3625. Gmina Zamoście ptp. j. w.
 3268. L. s. 3626. Gmina Zeniów ptp. j. w.
 3269. L. s. 3627. Gmina Koszlaki ptp. j. w.
 3270. L. s. 3628. Gmina Oleszów ptp. j. w.
 3271. L. s. 3629. Gmina Śliwka ptp. j. w.
 3272. L. s. 3630. Gmina Robszczany ptp.
 3273. L. s. 3631. Gmina Żyrawa ptp. j. w.
 3274. L. s. 3632. Gmina Peczarna ptp. j. w.
 3275. L. s. 3633. Gmina Grabowa ptp. j. w.
 3276. L. s. 3634. Gmina Uhrynie ptp. j. w.
 3277. L. s. 3635. Gmina Pacyków ptp. j. w.
 3278. L. s. 3636. Gmina Nadiatycze ptp.
 j. w.
 3279. L. s. 3637. Gmina Skowiatyn ptp.
 j. w.
 3280. L. s. 3638. Gmina Szyszkowce ptp.
 j. w.
 3281. L. s. 3639. Gmina Krukienice ptp.
 j. w.
 3282. L. s. 3640. Gmina Grudna ptp. j. w.
 3283. L. s. 3641. Gmina Rozwadów ptp.
 j. w.
 3284. L. s. 3642. Gmina Dworce ptp. j. w.
 3285. L. s. 3643. Gmina Dworce ptp. j. w.
 3286. L. s. 3644. Gmina Kołodruba ptp.
 j. w.
 3287. L. s. 3645. Gmina Tartaków ptp. j. w.
 3288. L. s. 3646. Gmina Horbków ptp. j. w.
 3289. L. s. 3647. Gmina Dzieduszyce ptp.
 j. w.
 3290. L. s. 3648. Gmina Pława ptp. j. w.
 3291. L. s. 3649. Gmina Dolina ptp. j. w.
 3292. L. s. 3650. Gmina Pawłów ptp. j. w.
 3293. L. s. 3651. Gmina Halicz ptp. j. w.
 3294. L. s. 3652. Gmina Dryszczów ptp.
 j. w.
 3295. L. s. 3653. Gmina Pochówka ptp.
 j. w.
 3296. L. s. 3654. Gmina Rudeńko lackie
 ptp. j. w.

3297. L. s. 3655. Gmina Rudeńko ruskie ptp. j. w.
3298. L. s. 3656. Gmina Saposzyn ptp. j. w.
3299. L. s. 3657. Gmina Mogilany ptp. j. w.
3300. L. s. 3658. Gmina Dzibułki ptp. j. w.
3301. L. s. 3659. Gmina Bałuczyn ptp. j. w.
3302. L. s. 3660. Gmina Mostulce ptp. j. w.
3303. L. s. 3661. Gmina Pujło ptp. j. w.
3304. L. s. 3662. Gmina Kropiwnik ptp. j. w.
3305. L. s. 3663. Gmina Podmichajle ptp. j. w.
3306. L. s. 3664. Gmina Tołmaczyk ptp. j. w.
3307. L. s. 3665. Gmina Drozdowiec ptp. j. w.
3308. L. s. 3666. Gmina Czechy ptp. j. w.
3309. L. s. 3667. Gmina Boratyn ptp. j. w.
3310. L. s. 3668. Gmina Gaj Ditkowski ptp. j. w.
3311. L. s. 3669. Gmina Merwicz ptp. j. w.
3312. L. s. 3670. Gmina Doroszów ptp. j. w.
3313. L. s. 3671. Gmina Smereków ptp. j. w.
3314. L. s. 3672. Gmina Byszów ptp. j. w.
3315. L. s. 3673. Gmina Leszczatów ptp. j. w.
3316. L. s. 3674. Gmina Perespa ptp. j. w.
3317. L. s. 3675. Gmina Sokołów ptp. j. w.
3318. L. s. 3676. Gmina Nowosiółki liskie ptp. j. w.
3319. L. s. 3677. Gmina Niesłuchów ptp. j. w.
3320. L. s. 3678. Gmina Gliniany ptp. j. w.
3321. L. s. 3679. Mieszkańcy Glinian ptp. j. w.
3322. L. s. 3680. Gmina Rzczyce ptp. j. w.
3323. L. s. 3681. Gmina Zabcze p. p. Nowakowskiego w sprawie parcelacji gruntów włościańskich.
3324. L. s. 3682. Gmina Ząbków ptp. j. w.
3325. L. s. 3683. Gmina Głuchów ptp. j. w.
3326. L. s. 3684. Gmina Rolów ptp. j. w.
3327. L. s. 3685. Gmina Bystrzysa ptp. j. w.
3328. L. s. 3686. Gmina Grzęda ptp. j. w.
3329. L. s. 3687. Gmina Pawłokoma ptp. j. w.
3330. L. s. 3688. Gmina Strutyn niżny ptp. j. w.
3331. L. s. 3689. Gmina Horożanna wielka ptp. j. w.
3332. L. s. 3690. Gmina Ławoczne ptp. j. w.
3333. L. s. 3691. Gmina Horodenka ptp. j. w.
3334. L. s. 3692. Gmina Tłumacz ptp. j. w.
3335. L. s. 3693. Gmina Łomna ptp. j. w.
3336. L. s. 3694. Gmina Berezka ptp. j. w.
3337. L. s. 3695. Gmina Kowalówka ptp. j. w.
3338. L. s. 3696. Gmina Żurawica ptp. j. w.
3339. L. s. 3697. Gmina Sielec ptp. j. w.
3340. L. s. 3698. Gmina Sarnki średnie ptp. j. w.
3341. L. s. 3699. Gmina Komarów ptp. j. w.
3342. L. s. 3700. Gmina Wysoszenka ptp. j. w.
3343. L. s. 3701. Gmina Węldzisz ptp. j. w.
3344. L. s. 3702. Gmina Nowoszyn ptp. j. w.
3345. L. s. 3703. Gmina Hlebiczyn niżny ptp. j. w.
3346. L. s. 3704. Gmina Ratnawica ptp. j. w.
3347. L. s. 3705. Gmina Daleszów ptp. j. w.
3348. L. s. 3706. Gmina Kolinki ptp. j. w.
3349. L. s. 3707. Gmina Pasieczna ptp. j. w.
3350. L. s. 3708. Gmina Hrehorów ptp. j. w.
3351. L. s. 3709. Gmina Wybudów ptp. j. w.
3352. L. s. 3710. Gmina Meszenów ptp. j. w.
3353. L. s. 3711. Gmina Dmytrowice ptp. j. w.
3354. L. s. 3712. Gmina Zdrzana ptp. j. w.
3355. L. s. 3713. Gmina Leszczyn ptp. j. w.
3356. L. s. 3714. Gmina Dobrków p. p. Okuniewskiego j. w.
3357. L. s. 3715. Gmina Radochońce ptp. j. w.
3358. L. s. 3716. Gmina Mykityńce ptp. j. w.
3359. L. s. 3717. Gmina Nowosiółki dydyńskie p. p. Milana j. w.
3360. L. s. 3718. Rada gminna w Kalwarii pasławskiej ptp. j. w.
3361. L. s. 3719. Gmina Łany p. p. Sawczaka j. w.

3362. L. s. 3720. Rada gminna w Rakowicach p. p. Wójcika j. w.
3363. L. s. 3721. Gmina Polana p. p. Nowakowskiego przeciw gminom zbiorowym.
3364. L. s. 3722. Gmina Zazdrość ptp. j. w.
3365. L. s. 3723. Gmina Baranów ptp. j. w.
3366. L. s. 3724. Gmina Cześniaki ptp. j. w.
3367. L. s. 3725. Gmina Hruszatyce ptp. j. w.
3368. L. s. 3726. Gmina Rozsachy ptp. j. w.
3369. L. s. 3727. Gmina Trościaniec ptp. j. w.
3370. L. s. 3728. Gmina Radwańce ptp. j. w.
3371. L. s. 3729. Gmina Rozdziałów ptp. j. w.
3372. L. s. 3730. Gmina Serki dolne ptp. j. w.
3373. L. s. 3731. Gmina Mawkowice ptp. j. w.
3374. L. s. 3732. Gmina Sarnki górne ptp. j. w.
3375. L. s. 3733. Gmina Żuków ptp. j. w.
3376. L. s. 3734. Gmina Bosyry ptp. j. w.
3377. L. s. 3735. Gmina Lipica dolna ptp. j. w.
3378. L. s. 3736. Gmina Piaski ptp. j. w.
3379. L. s. 3737. Gmina Suryca ptp. j. w.
3380. L. s. 3738. Gmina Chołojów ptp. j. w.
3381. L. s. 3739. Gmina Kłokowice ptp. j. w.
3382. L. s. 3740. Gm. Aksamnice ptp. j. w.
3383. L. s. 3741. Gmina Sielce ptp. j. w.
3384. L. s. 3742. Gm. Hermanów ptp. j. w.
3385. L. s. 3743. Gm. Sołuków ptp. j. w.
3386. L. s. 3744. Gmina Hermanowice ptp. j. w.
3387. L. s. 3745. Gm. Ułazkowce ptp. j. w.
3388. L. s. 3746. Gm. Jajkowce ptp. j. w.
3389. L. s. 3747. Gm. Wyniatyńce ptp. j. w.
3390. L. s. 3748. Gm. Piaseczna ptp. j. w.
3391. L. s. 3749. Gm. Zawalów ptp. j. w.
3392. L. s. 3750. Gm. Stulsko ptp. j. w.
3393. L. s. 3451. Gm. Zabłotówka ptp. j. w.
3394. L. s. 3452. Gmina Dobkowice pow. Jarosław p. p. Bojkę o zaprowadzenie monopolu wódczanego.
3395. L. s. 3753. Gm. Rybna pow. Kraków ptp. j. w.
3396. L. s. 3754. Członkowie gm. Witków ptp. j. w.
3397. L. s. 3755. Mieszkańcy gm. Potakówka ptp. j. w.
3398. L. s. 3756. Gm. Uście solne ptp. j. w.
3399. L. s. 3757. Gm. Toporów pow. Brody ptp. j. w.
3400. L. s. 3758. Gm. Warwaryńce pow. Trembowla ptp. j. w.
3401. L. s. 3759. Rada gm. w Wielkich Oczach p. p. Średniawskiego o utworzenie Sądu kolegiального tamże ptp. j. w.
3402. L. s. 3760. Tarnowski Zdzisław z Dzikowa p. p. Z Tarnowskiego o budowę szpitala powszechnego w Tarnobrzegu.
3403. L. s. 3761. Rada gm. w Potakówce pow. Jasło p. p. Bojkę o połączenie obszarów dworskich z gminami.
3404. L. s. 3762. Członkowie gm. Witków ptp. j. w.
3405. L. s. 3763. Gm. Dobkowice powiat Jarosław ptp. j. w.
3406. L. s. 3764. Gm. Warwaryńce pow. Trembowla ptp. j. w.
3407. L. s. 3765. Gm. Uście solne ptp. j. w.
3408. L. s. 3666. Gm. Toporów pow. Brody ptp. j. w.
3409. L. s. 3767. Wydział powiat. w Jarosławiu p. p. Jahla o zmianę władz administracyjnych I. instancyi.
3410. L. s. 3768. Mieszkańcy miasteczka Wielkie Oczy p. p. Kozłowskiego o subwencyę na budowę drogi z Krakowca przez Wielkie Oczy do Lubaczowa.
3411. L. s. 3769. Sałach Michał nauczyciel w Ropczycach p. p. J. Michałowskiego o podwyższenie płacy.
3412. L. s. 3770. Lochman Emil emeryt. nauczyciel lud. p. p. Cieleckiego o policzenie lat służby.
3413. L. s. 3771. Gm. Rychwałd pow. Żywiec p. p. Szweda o zapomogę na odrestaurowanie szkoły.
3414. L. s. 3772. Petrów Aleksander nauczyciel w Romanowie p. p. Sozańskiego o policzenie lat służby.
3415. L. s. 3773. Ks. Łobczowski Józef proboszcz w Rudawie pow. Chrzanów p. p. A. Potockiego o subwen-

- cyę na zdrenowanie gruntów plebańskich.
3416. L. s. 3774. Tow. im. Tadeusza Kościuszki w Krakowie p. p. Rottera o subwencyę na budowę pomnika Kościuszki.
3417. L. s. 3775. Tow. Politechniczne we Lwowie ptp. z memoryałem w sprawie zaradzeniu brakowi fachowych inżynierów.
3418. L. s. 3776. Ks. Markiewicz Bronisław przełożony Towarzystwa „Powściągliwość“ i „Praca“ w Miejscu Piastowem p. p. Sozańskiego o bezprocentową pożyczkę na założenie zakładu wychowawczego ubogiej i opuszczonej młodzieży w Stupnicy pod Samborem.
3419. L. s. 3777. Wydział szkolny zarządzający lwowskimi szkołami przemysłowemi p. p. Soleskiego o zwrot kwoty 2.653 zł. 04 ct. poniesionej na utrzymanie szkół przemysł. w latach 1894 do 1896.
3420. L. s. 3778. Stowarzyszenie przemysłowe szewców i rzemieślników pokrewnych w Stanisławowie p. p. Średniawskiego o oddanie drobnym rękodzielnikom wszelkiej dostawy dla załogującego w Galicyi wojska.
3421. L. s. 3779. Cech szewski w Jaśle ptp. j. w.
3422. L. s. 3780. Stowarzyszenie rękodzielników i przemysłowców wyrobów skórnych ptp. j. w.
3423. L. s. 3781. Stowarzyszenie przemysłowe szewców i rzemieślników pokrewnych w Stanisławowie ptp. j. w. i w sprawie niesumiennej konkurencji zagranicznych fabrykantów obuwia.
3424. L. s. 3782. Cech szewski w Jaśle ptp. j. w.
3425. L. s. 3783. Stowarzyszenie rękodzielników i przemysłowców wyrobów skórnych w Złoczowie ptp. j. w.
3426. L. s. 3784. Cech szewski w Jaśle ptp. j. w. o wprowadzenie wyższych studyów w kraj. szkołach szewskich.
3427. L. s. 3785. Stowarzyszenie rękodzielników i przemysłowców wyrobów skórnych w Złoczowie ptp. j. w.
3428. L. s. 3789. Wydział powiat. w Śniatynie p. p. Krzysztofowicza o powołanie do komitetu zarządzającego szpitalem powszechnym w Śniatynie reprezentantów powiatu.
3429. L. s. 3790. Ten sam ptp. j. w. o subwencyę na budowę drogi powiatowej Tułuków-Stecowa.
3430. L. s. 3791. Mieszkańcy gminy Dąbrówka pow. Mielec p. p. Sękowskiego o niższenie prestacyi szkolnej.

Wniesione po dzień 1. maja 1900.

3431. L. s. 3792. Gm. Szumina p. p. Milana w sprawie parcelacyi gruntów włościańskich.
3432. L. s. 3793. Gm. Berezów ptp. j. w.
3433. L. s. 3794. Gmina Wola rajnowa ptp. j. w.
3434. L. s. 3795. Czekoński Cyryak Faust Julian em. nauczyciel lud. w Stanisławowie przez p. Ostapczuka o wsparcie.
3435. L. s. 3796. Gmina Podgórze przez p. Średniawskiego o uwolnienie budujących w rejonach fortyfikacyjnych od obowiązku zeznawania rewersów demolacyjnych.
3436. L. s. 3797. Wydział pow. w Żywcu ptp. o przyjęcie kosztów utrzymania Jana Kimli w domu ubogich im. Elżbiety w Budapeszcie w kw. 553 kor. 24 h. w zastępstwie gminy Koszarowa na fundusz krajowy.
3437. L. s. 3798. Komitet internatu uczniów seminaryum naucz. pod opieką męskiego Tow. św. Wincentego a Paulo w Krakowie p. p. Scipio o subwencyę.
3438. L. s. 3799. Wierny Jaków z Moroczenicy p. p. Potoczka o zapomogę na kształcenie się w rysunkach.

3439. L. s. 3800. Woroniecka Klotylda wdowa po urzędniku Wydziału kr. w Półwsiu zwierzynieckiem p. p. Krasickiego o pensję wdową.
3440. L. s. 3801. S. Florentyna przełożona Zgromadzenia św. Karola Boromeusza w Wielkich Oczach p. p. Szeptyckiego o zapomogę na rozszerzenie ochronki i Zakładu wychowawczego.
3441. L. s. 3802. Maciak Szymon zarobnik dzienny we Lwowie p. p. Kramarczyka o przyjęcie Katarzyny Oreszczyc do zakładu dla nieuleczalnych we Lwowie.
3442. L. s. 3803. Stowarzyszenie szewców w Rzeszowie p. p. Średniawskiego w sprawie niesumiennej konkurencji zagranicznych fabrykantów obuwia.
3443. L. s. 3804. Stowarzyszenie szewców w Gorlicach ptp. j. w.
3444. L. s. 3805. Stowarzyszenie kuśnierskie i szewskie w Mościskach ptp. j. w.
3445. L. s. 3806. To samo ptp. o wprowadzenie wyższych studyów w krajowych szkołach szewskich.
3446. L. s. 3807. Stow. szewców w Gorlicach ptp. j. w.
3447. L. s. 3808. Takie w Rzeszowie ptp. j. w.
3448. L. s. 3809. To samo ptd. o oddanie drobnym rękodzielnikom wszelkiej dostawy dla załogującego w Galicyi wojska.
3449. L. s. 3810. Stow. kuśnierskie i szewskie w Mościskach ptp. j. w.
3450. L. s. 3811. Stow. szewców w Gorlicach ptp. j. w.
3451. L. s. 3812. Gminy Lubela, Przysań, Butyny, Dworce i Wołica p. p. Okuniewskiego o zniesienie myta przed Mostami wielkimi.
3452. L. s. 3813. Droźnicy krajowi powiatu Śniatyńskiego i Horodeńskiego ptp. o ustalenie ich bytu w drodze ustawodawczej.
3453. L. s. 3814. Gm. Hnidowa p. p. Ostapczuka w sprawie parcelacji gruntów włościańskich.
3454. L. s. 3815. Gm. Jaksmanice ptp. j. w.
3455. L. s. 3816. Gm. Karłów ptp. j. w.
3456. L. s. 3817. Gm. Zawale ptp. j. w.
3457. L. s. 3818. Gm. Jaworów ptp. j. w.
3458. L. s. 3819. Gm. Dobrowlany ptp. j. w.
3459. L. s. 3820. Gm. Borszczów ptp. j. w.
3460. L. s. 3821. Gm. Chorostków ptp. j. w.
3461. L. s. 3822. Gm. Załucze nad Czere moszem ptp. j. w.
3462. L. s. 3823. Gm. Starogród ptp. j. w.
3463. L. s. 3824. Gm. Ispas ptp. j. w.
3464. L. s. 3825. Gm. Pecykorów ptp. j. w.
3465. L. s. 3826. Gm. Kanafosty ptp. j. w.
3466. L. s. 3827. Gm. Woszczańce ptp. j. w.
3467. L. s. 3828. Gm. Uhorce ptp. j. w.
3468. L. s. 3829. Gm. Radochońce p. p. Średniawskiego j. w.
3469. L. s. 3830. Gm. Kramarzówka ptp. jak wyżej.
3470. L. s. 3831. Gm. Szumina ptp. j. w.
3471. L. s. 3832. Gm. Wola rajnowa ptp. j. w.
3472. L. s. 3833. Gm. Berezów z Tarnawką ptp. j. w.
3473. L. s. 3834. Gm. Zubruche ptp. j. w.
3474. L. s. 3835. Gm. Kramarzówka ptp. j. w.
3475. L. s. 3836. Gm. Winniki pow. Żółkiew p. p. Okuniewskiego j. w.
3476. L. s. 3837. Gm. Żółkiew ptp. j. w.
3477. L. s. 3838. Gm. Trościanka ptp. j. w.
3478. L. s. 3839. Gm. Szumanówka ptp. j. w.
3479. L. s. 3840. Gm. Sroki pow. Kołomyja ptp. j. w.
3480. L. s. 3841. Gm. Kołokolin ptp. j. w.
3481. L. s. 3842. Gm. Postołowce ptp. j. w.
3482. L. s. 3843. Gm. Raków kąp ptp. j. w.
3483. L. s. 3844. Gm. Samołuskowce ptp. j. w.
3484. L. s. 3845. Gm. Trybuchowce ptp. j. w.
3485. L. s. 3846. Gm. Strychańce p. p. Barwińskiego j. w.
3486. L. s. 3847. Gm. Pilchów p. p. Krempe jak wyżej.
3487. L. s. 3848. Ta sama ptp. j. w.
3488. L. s. 3849. Gm. Uhrynów stary p. p. Niebyłowca j. w.
3489. L. s. 3851. Rzepecki Jacenty imieniem rolników w obrębie m. Chrzanowa pp. Stojałowskiego z zażaleniem w sprawie wywłaszczenia gruntów pod budowę kolei Piła-Jaworzno.
3490. L. s. 3852. Klukowa Karolina wdowa po emer. nauczycielu lud. we Lwowie ptp. o wsparcie.

3491. L. s. 3869. Mieszkańcy gm. Dąbrówka Wisłocka pow. Mielec p. p. Średniawskiego w sprawie parcelacji gruntów włościańskich.
3492. L. s. 3870. Gm. Przerzytybór p. p. Warzechę j. w.
3493. L. s. 3871. Kółko przyjaciół muzyki w Tarnowie p. p. Męcińskiego o subwencyę.
3494. L. s. 3872. Komitet projektowanej budowy sanatorium dla chorych gruźlicznych w okolicy Zakopanego p. p. Bednarskiego o subwencyę na cele budowy i utrzymania tego sanatorium.
3495. L. s. 3873. Mieszkańcy gr. kat. obr. w Wierzbnie p. p. Stojalowskiego o wydzielenie z gr. kat. parafii w Pełkiniach i przydzielenie do parafii w Jarosławiu.
3496. L. s. 3874. Gm. Korczynna pow. Krośno p. p. Gorayskiego o zaliczenie jej do rządu miast i miasteczek rządzących się na mocy ustawy z dnia 3 lipca 1896.
3497. L. s. 3884. Bednarski Ignacy nauczyciel lud. w Załawiu p. p. Olpińskiego o policzenie lat służby.
3498. L. s. 3885. Rada powiatowa w Rawie p. p. Górkę St. Białoskórskiego i A. Wachnianina o przyspieszenie regulacji dopływów Bugu.
3499. L. s. 3886. Wiktorowa Aleksandra właścicielka dóbr w Czudcu p. p. St. Jędrzejowicza o nadanie koncesyi do pobierania opłaty od przewozu na rzece Wisłoku pod Czudcem.
3500. L. s. 3888. Oddział krakowskiego Towarzystwa pedagogicznego p. p. Zolla w sprawie utworzenia szkół wydzielonych wyższych.

Wniesione po dzień 2. maja 1900.

3501. L. s. 3895. Gm. Wielowieś powiat Tarnobrzeg p. p. Z. Tarnowskiego o utworzenie stałej szkoły koszykarstwa.
3502. L. s. 3906. Zieliński Zygmunt w Jaśle przez Członka Sejmu ks. Biskupa Czechowicza o zapomogę na pokrycie kosztów wydanego dzieła „Pogląd krytyczny na nasze stosunki ekonomiczno-społeczne w Galicyi“.
3503. L. s. 3907. Gm. Stryszawa pow. Żywiec p. p. Szweda w sprawie drogi dojazdowej do stacyi kolejowej Lachowice.
3504. L. s. 3908. Grono nauczycielskie w Szczawnicy p. p. Bednarskiego o zaliczenie do III. klasy płac, względnie o dodatek drożyzniany.
3505. L. s. 3909. Ochotnicza straż pożarna w Kleparowie koło Lwowa p. p. Merunowicza o subwencyę.
3506. L. s. 3910. Komitet parafialny gr. kat. w Radymnie p. p. Barwińskiego o bezprocentową pożyczkę 30.000 zł. na budowę murowanej cerkwi.
3507. L. s. 3911. Towarzystwo gimnastyczne „Sokół“ w Stanisławowie p. p. Bilińskiego o subwencyę.
3508. L. s. 3912. Gajda Wojciech z Jasielskiego p. p. Bojkę w sprawie parcelacji gruntów włościańskich.
3509. L. s. 3913. Gm. Ujazd ptp. j. w.
3510. L. s. 3914. Gm. Trzebowniska ptp. j. w.
3511. L. s. 3915. Ta sama ptp. j. w.
3512. L. s. 3916. Gm. Wyżne z Piekarówką ptp. j. w.
3513. L. s. 3917. Gm. Charzewice ptp. j. w.
3514. L. s. 3918. Ta sama ptp. j. w.
3515. L. s. 3919. Gm. Żassów p. p. Warzechę j. w.
3516. L. s. 3920. Gm. Strzałków p. p. Okuniewskiego j. w.
3517. L. s. 3921. Parkosz Tomasz w Zdziarcu p. p. Krempeę przeciw gminom zbiorowym.
3518. L. s. 3922. Zawisłać Jan w Zdziarcu ptp. j. w.
3519. L. s. 3923. Gm. Kęblów ptp. j. w.
3520. L. s. 3924. Gm. Zdziarzec ptp. j. w.
3521. L. s. 3925. Gm. Pilznionek p. p. Bojkę j. w.

3522. L. s. 3926. Gm. Dobieszyn p. p. Milana j. w.
3523. L. s. 3927. Gm. Polanka ptp. j. w.
3524. L. s. 3928. Gm. Odrzykoń ptp. j. w.
3525. L. s. 3929. Gm. Dąbrówka ptp. j. w.
3526. L. s. 3930. Gm. Mietniów p. p. Wójcika j. w.
3527. L. s. 3931. Gm. Chodenice pow. Bochnia p. p. Stojałowskiego j. w.
3528. L. s. 3932. Gm. Trynitalis ptp. j. w.
3529. L. s. 3933. Gm. Kolanów ptp. j. w.
3530. L. s. 3937. Szypuła Piotr w Roznoszyńcach pow. Zbaraż p. p. Ostapczuka o subwencję z funduszu przemysłowego na zakupno dwóch warsztatów do wyrabiania kilimków.

Wniesione po dzień 3. maja 1900.

3531. L. s. 3942. Michańcio Teodor, prowizoryczny nauczyciel w Mostkach, p. p. Merunowicza o przyznanie emerytury w drodze łaski.
3532. L. s. 3943. Sajków przysiółek przy gminie Werbiż pow. Rudki ptp. o pozostawienie go w związku gminy Werbiż.
3533. L. s. 3944. Tow. gimnastyczne „Sokół” w Brodach pp. Sałę o subwencję na budowę sali gimnastycznej.
3534. L. s. 3945. Stowarzyszenie rękodzielników w Cieszanowie p. p. Średniadniańskiego o wprowadzenie wyższych studyów w krajowych szkołach szewskich.
3535. L. s. 3946. Stowarzyszenie rękodzielników w Brzeżanach ptp. j. w.
3536. L. s. 3947. Stow. przemysłowo-szewskie w Sokalu ptp. j. w.
3537. L. s. 3948. Stow. szewsko-garbarskie w Starym Sączu ptp. j. w.
3538. L. s. 3949. To samo ptp. j. w.
3539. L. s. 3950. Stow. szewców w Bochni ptp. j. w.
3540. L. s. 3951. Takie w Kulikowie ptp. j. w.
3541. L. s. 3952. Cech szewski we Lwowie ptp. j. w.
3542. L. s. 3953. Stow rękodzielników w Skalacie ptp. j. w.
3543. L. s. 3954. Takie w Leżajsku ptp. j. w.
3544. L. s. 3955. Takie w Dąbrowie ptp. j. w.
3545. L. s. 3956. Stow. rękodzielników w Cieszanowie ptp. o oddanie drobnym rękodzielnikom wszelkiej dostawy dla uczni.
3546. L. s. 3957. Takie w Brzeżanach ptp. j. w.
3547. L. s. 3958. Takie w Sokalu ptp. j. w.
3548. L. s. 3959. Takie w Starym Sączu ptp. j. w.
3549. L. s. 3960. To samo ptp. j. w.
3550. L. s. 3961. Takie w Bochni ptp. j. w.
3551. L. s. 3962. Takie w Kulikowie ptp. j. w.
3552. L. s. 3963. Cech szewski we Lwowie ptp. j. w.
3553. L. s. 3964. Stow. rękodzielników w Skalacie ptp. j. w.
3554. L. s. 3965. Takie w Leżajsku. ptp. j. w.
3555. L. s. 3966. Takie w Dąbrowie ptp. j. w.
3556. L. s. 3967. Stow. rękodzielników w Cieszanowie ptp. w sprawie niesumiennej konkurencji zagranicznych fabrykantów obuwia.
3557. L. s. 3968. Takie w Brzeżanach ptp. j. w.
3558. L. s. 3969. Takie w Sokalu ptp.
3559. L. s. 3970. Takie w Starym Sączu ptp. j. w.
3560. L. s. 3971. Takie w Myślenicach ptp. j. w.
3561. L. s. 3972. Stow. szewców w Bochni ptp. j. w.
3562. L. s. 3973. Takie w Kulikowie ptp. j. w.
3563. L. s. 3974. Cech szewski we Lwowie ptp. j. w.
3564. L. s. 3975. Stow. rękodzielników w Skalacie ptp. j. w.

3565. L. s. 3976. Takie w Leżajsku ptp. j. w.
3566. L. s. 3977. Takie w Dąbrowie ptp. j. w.
3567. L. s. 3178. Gm. Flarynka pp. Okuniewskiego w sprawie parcelacji gruntów włościańskich.
3568. L. s. 3979. Gm. Łozina ptp. j. w.
3569. L. s. 3980. Gm. Bytków ptp. j. w.
3570. L. s. 3981. Gm. Zahomarze ptp. j. w.
3571. L. s. 3982. Gm. Delatyn ptp. j. w.
3572. L. s. 3983. Gm. Łuh ptp. j. w.
3573. L. s. 3984. Gm. Jawcze ptp. j. w.
3574. L. s. 3985. Gm. Knihynicze ptp. j. w.
3575. L. s. 3986. Gm. Cygany ptp. j. w.
3576. L. s. 3987. Gm. Zawadów ptp. j. w.
3577. L. s. 3988. Gm. Hołobutów ptp. j. w.
3578. L. s. 3989. Gm. Martynów nowy ptp. j. w.
3579. L. s. 3990. Gm. Wasieczyn ptp. j. w.
3580. L. s. 3991. Gm. Kniazidwór ptp. j. w.
3581. L. s. 3992. Gm. Pomoniaty ptp. j. w.
3582. L. s. 3993. Gm. Butyny ptp. j. w.
3583. L. s. 3994. Gm. Chocimierz ptp. j. w.
3584. L. s. 3995. Gm. Czerteż ptp. j. w.
3585. L. s. 3996. Gm. Mielnicz ptp. j. w.
3586. L. s. 3997. Gm. Bujanów ptp. j. w.
3587. L. s. 3998. Gm. Lutynka ptp. j. w.
3588. L. s. 3999. Gm. Lubela p. p. Nowakowskiego j. w.
3589. L. s. 4000. Gm. Przegnojów ptp. j. w.
3590. L. s. 4001. Gm. Medyka. ptp. j. w.
3591. L. s. 4002. Gm. Honiatycze ptp. j. w.
3592. L. s. 4003. Gm. Werbiż ptp. j. w.
3593. L. s. 4004. Gm. Sajków ptp. j. w.
3594. L. s. 4005. Gm. Kahajów ptp. j. w.
3595. L. s. 4011. Gm. Czeluśnia p. p. Milana przeciw gminom zbiorowym.
3596. L. s. 4012. Ta sama ptp. j. w.
3597. L. s. 4013. Gm. Hańkowce p. p. Średniawskiego j. w.
3598. L. s. 4014. Gm. Hańkówka ptp. j. w.
3599. L. s. 4015. Gm. Olbeż ptp. j. w.
3600. L. s. 4018. Gm. Nierwicka p. p. Okuniewskiego w sprawie parcelacji gruntów włościańskich.
3601. L. s. 4019. Gm. Nowosielica ptp. j. w.
3602. L. s. 4020. Gm. Wiktorów ptp. j. w.
3603. L. s. 4021. Gm. Załucze ptp. j. w.
3604. L. s. 4022. Gm. Maciejowice ptp. j. w.
3605. L. s. 4023. Gm. Białobożnica ptp. przeciw gminom zbiorowym.
3606. L. s. 4025. Gm. Dołuszyce p. p. Stojalowskiego j. w.
3607. L. s. 4026. Baran Agnieszka z Niedowa p. p. Wójcika j. w.
3608. L. s. 4027. Hyży Józef z Krzynka ptp. j. w.
3609. L. s. 4028. Cygan Jan z Rudnika ptp. j. w.
3610. L. s. 4029. Błaszczuk Stanisław z Rudnika ptp. j. w.
3611. L. s. 4030. Dziewoński Michał z Niedowa ptp. j. w.
3612. L. s. 4031. Cygan Antoni z Rudnika ptp. j. w.
3613. L. s. 4032. Charabik Jan z Niezdowa ptp. j. w.
3614. L. s. 4033. Żach Henryk tamże ptp. j. w.
3615. L. s. 4034. Skowronek Józef z Rudnika ptp. j. w.
3616. L. s. 4035. Gmina Dojardów ptp. j. w.
3617. L. s. 4036. Wydział powiatowy w Bochni pp. Paszkowskiego w sprawie przyspieszenia regulacji Dzwinki z dopływami, oraz obwałowania prawego brzegu Wisły od Niepołomic do ujścia Raby.
3618. L. s. 4037. Komitet budowy drogi Szczawnicko-Piwnickiej w Szczawnicy p. p. Bednarskiego o zasilek na budowę tej drogi.
3619. L. s. 4038. Ochotnicza straż pożarna w Zawałowie p. p. Sawczaka o zapomogę na budowę strażnicy.
3620. L. s. 4039. Balon Antoni z Choczni p. p. Styłę o przyjęcie kosztów leczenia córki Anny na fundusz krajowy.
3621. L. s. 4040. Zakrzewska Kamila, wdowa po adwokacie w Jarosławiu p. p. Średniawskiego o wsparcie z fundacyi Malinowskiego.
3622. L. s. 4041. Gm. Strutyn niżny p. p. Okuniewskiego w sprawie wyborów do Rady gminnej.

3623. L. s. 4042. Gm. Krzywe ptp. o zniesienie zapory mytniczej.
3624. L. s. 4043. Gm. Siekienczyce ptp. w sprawie mylnego zaklasowania pastwiska gminnego.
3625. L. s. 4044. Kremska Teofila, wdowa po droźniku w Tarnopolu p. p. E. Michałowskiego o pensję wdowią w drodze łaski.
3626. L. s. 4045. Bienkowska Walerya, nauczycielka w Tymbarku p. p. Gołuchowskiego o dodatek pięcioletni.
3627. L. s. 4046. Gmina Stepkowice powiat Brzesko p. p. Bernadzickowskiego o subwencyę na budowę szkoły.

Wniesione po dzień 4. maja 1900.

3628. L. s. 4062. Gm. Wola przemysłowa p. p. Bernadzickowskiego o subwencyę na pokrycie szkoły dachówką
3629. L. s. 4063. Gm. Lipnica pow. Bochnia ptp. o zmianę ustawy o licencyonowaniu buhajów,
3630. L. s. 4064. Kański Walentyn młodszy nauczyciel w Zaborowiu ptp. o polepszenie bytu.
3631. L. s. 4065. Gm. Starzawa pow. Dobromil p. p. Nowakowskiego w sprawie parcelacyi gruntów włościańskich.
3632. L. s. 4066. Gm. Łączki p. p. Ostapczuka j. w.
3633. L. s. 4067. Gmina Lubkowce ptp. j. w.
3634. L. s. 4068. Gmina Lachowce ptp. j. w.
3635. L. s. 4069. Gmina Siedliska ptp. j. w.
3636. L. s. 4070. Gmina Czarnokońc wielkie ptp. j. w.
3637. L. s. 4071. Gm. Święte ptp. j. w.
3638. L. s. 4072. Gm. Teleśnica ptp. j. w.
3639. L. s. 4073. Gm. Biała ptp. j. w.
3640. L. s. 4074. Gmina Strutyn wyżny ptp. j. w.
3641. L. s. 4075. Gmina Podhorce ptp. j. w.
3642. L. s. 4076. Gmina Wysocko ptp. j. w.
3643. L. s. 4077. Gmina Kadobne ptp. j. w.
3644. L. s. 4078. Gmina Korzelów ptp. j. w.
3645. L. s. 4079. Gm. Jamnica ptp. j. w.
3646. L. s. 4080. Gmina Szczytowce ptp. j. w.
3647. L. s. 4081. Gmina Rakobuty ptp. j. w.
3648. L. s. 4082. Gmina Trościaniec mały ptp. j. w.
3649. L. s. 4083. Gm. Lubiana ptp. j. w.
3650. L. s. 4084. Gm. Kornicz ptp. j. w.
3651. L. s. 4085. Gmina Kropowiszce ptp. j. w.
3652. L. s. 4086. Gm. Żniatyn p. p. Niebyłowca j. w.
3653. L. s. 4087. Gm. Mużyłów ptp. j. w.
3654. L. s. 4088. Gm. Ulicko serekiewicz ptp. j. w.
3655. L. s. 4089. Gm. Rożnów ptp. j. w.
3656. L. s. 4090. Gmina Uście zielone ptp. j. w.
3657. L. s. 4091. Gm. Chałupki dusowskie ptp. j. w.
3658. L. s. 4092. Gm. Iszczków ptp. j. w.
3659. L. s. 4093. Gmina Białokórska ptp. j. w.
3660. L. s. 4094. Gmina Zaścianka ptp. j. w.
3661. L. s. 4095. Gmina Lubicza kamestralna ptp. j. w.
3662. L. s. 4096. Gmina Meryszerów ptp. j. w.
3663. L. s. 4097. Gmina Drohowyże ptp. j. w.
3664. L. s. 4098. Gm. Dołżka ptp. j. w.
3665. L. s. 4099. Gm. Bunów ptp. j. w.
3666. L. s. 4100. Gm. Podgać ptp. j. w.
3667. L. s. 4101. Gm. Makowce ptp. j. w.
3668. L. s. 4102. Gmina Dobraczyn ptp. j. w.

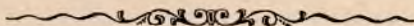
3669. L. s. 4103. Gmina Drohomysł ptp. j. w.
3670. L. s. 4104. Gmina Nowe sioło ptp. j. w.
3671. L. s. 4105. Gm. Krechów ptp. j. w.
3672. L. s. 4106. Gm. Koniuchy ptp. j. w.
3673. L. s. 4107. Gm. Rudniki ptp. j. w.
3674. L. s. 4108. Gmina Werchohwi ptp. j. w.
3675. L. s. 4109. Gm. Peratyn ptp. j. w.
3676. L. s. 4110. Gmina Tyszkowce ptp. j. w.
3677. L. s. 4111. Gmina Dobrowlany ptp. j. w.
3678. L. s. 4112. Gm. Ostrów ptp. j. w.
3679. L. s. 4113. Gm. Daszówka ptp. j. w.
3680. L. s. 4114. Gm. Teleśnica aszwarowa ptp. j. w.
3681. L. s. 4115. Gm. Konotopy ptp. j. w.
3682. L. s. 4118. Osiadacz Ludwika wdowa po nauczycielu w Zawidezu p. p. Barwińskiego o zaopatrzenie jej i dzieci w drodze łaski.
3683. L. s. 4119. Gmina Rzeszów p. p. Jabłońskiego w sprawie wyłączenia przysiółków Wygnaniec, Psiarnisko, Podzamecze i Rudki z obrębu gminy Staroniwy i przyłączenia z gminą Ruska wieś do gminy miasta Rzeszowa.
3684. L. s. 4120. Dmytrykowa Tekla wdowa po nauczycielu w Przerośle p. p. Mandyczskiego o przyznanie daru z łaski na utrzymanie trojga nieletnich dzieci.
3685. L. s. 4121. Gmina Obarzańce p. p. Średniawskiego o subwencyę na budowę kościoła.
3686. L. s. 4122. Chwalibożanka Jadwiga w Żywcu p. p. Teodorowicza o zapomogę na założenie pensjonatu w stacyi klimatycznej.
3687. L. s. 4123. Towarzystwo spiewackie „Bojan“ p. p. Barwińskiego o subwencyę.
3688. L. s. 4124. Gm. Konary p. p. Bojkę przeciw gminom zbiorowym.
3689. L. s. 4125. Gm. Zarzeczce ptp. j. w.
3690. L. s. 4126. Gm. Jodłówka ptp. j. w.
3691. L. s. 4127. Gmina Uście jezuickie ptp. j. w.
3692. L. s. 4128. Ta sama ptp. j. w.
3693. L. s. 4129. Gmina Sasiadowice ptp. j. w.
3694. L. s. 4130. Gm. Bukowa ptp. j. w.
3695. L. s. 4131. Gmina Nowe miasto ptp. j. w.
3696. L. s. 4132. Gm. Sobniów ptp. j. w.
3697. L. s. 4133. Gm. Brzyszczyki ptp. j. w.
3698. L. s. 4134. Gm. Wolica ptp. j. w.
3699. L. s. 4135. Gm. Łaski ptp. j. w.
3700. L. s. 4136. Gmina Dąbrówki breńskie ptp. j. w.
3701. L. s. 4137. Gmina Dąbrówki breńskie ptp. j. w.
3702. L. s. 4138. Gm. Sieradza ptp. j. w.
3703. L. s. 4139. Ta sama ptp. j. w.
3704. L. s. 4140. Gmina Łozowa ptp. j. w.
3705. L. s. 4141. Gmina Konary ptp. j. w.
3706. L. s. 4142. Pawlik Jan ptp. j. w.
3707. L. s. 4143. Kordela Szczepan ptp. j. w.
3708. L. s. 4144. Malec Stanisław z Siedleca ptp. j. w.
3709. L. s. 4145. Gm. Pileza żelechowska ptp. j. w.
3710. L. s. 4146. Gm. Radacz p. p. Okuniewskiego w sprawie parcelacyi gruntów włościańskich.
3711. L. s. 4147. Gm. Ostrusza p. p. Bojkę j. w.
3712. L. s. 4149. Ta sama ptp. j. w.
3713. L. s. 4150. Gm. Łęgosz ptp. j. w.
3714. L. s. 4151. Gm. Bogumiłowice p. p. Bernadzikowskiego przeciw gminom zbiorowym.
3715. L. s. 4152. Cech szewski w Dobzyczach p. p. Średniawskiego o oddanie drobnym rękodzielnikom wszelkiej dostawy dla armii
3716. L. s. 4153. Taki sam w Wadowicach ptp. j. w.
3717. L. s. 4154. Taki sam w Jarosławiu ptp. j. w.
3718. L. s. 4155. Cech szewski w Dobzyczach ptp. w sprawie niesumiennej konkurencyi zagranicznych fabrykantów obuwia.
3719. L. s. 4156. Taki sam w Wadowicach ptp. j. w.

3720. L. s. 4157. Taki sam w Jarosławiu ptp. j. w.
3721. L. s. 4158. Taki sam w Dobzycach o wprowadzenie wyższych studyów w kraj. szkołach szewskich
3722. L. s. 4159. Taki sam w Wadowicach ptp. j. w.
3723. L. s. 4160. Taki sam w Jarosławiu ptp. j. w.
3724. L. s. 4161. Gm. Horodenka p. p. Theodorowicza o rozszerzenie budynków stacyjnych na dworcu kolei lokalnej
- Delatyn-Kołomyja-Stefanówka p. n. p. n. „Horodenka miasto“.
3725. L. s. 4162. Gmina Chełm p. p. Średniawskiego w sprawie parcelacyi gruntów włościańskich.
3726. L. s. 4163. Ta sama ptp. przeciw gminom zbiorowym.
3727. L. s. 4165. Gm. Ujeźna p. p. Żardckiego w sprawie parcelacyi gruntów włościańskich.
3728. L. s. 4166. Gm. Czahrów p. p. Okuniewskiego j. w.

Wniesione po dzień 5. maja 1900.

3729. L. s. 4174. Gm. Jasienica p. p. Średniawskiego przeciw gminom zbiorowym.
3730. L. s. 4175. Gminy Lipnik, Kobielnik, Wiszniowa, Glichów p. p. Wójcika j. w.
3731. L. s. 4176. Gmina Letnica górna ptp. j. w.
3732. L. s. 4177. Gm. Podleszamy p. p. Krempe j. w.
3733. L. s. 4178. Gm. Rydzów ptp. j. w.
3734. L. s. 4179. Mieszkańcy przysiółka Wulka ad Książnice ptp. j. w.
3735. L. s. 4180. Gm. Książnice ptp. j. w.
3736. L. s. 4181. Wilk Marcin ptp. j. w.
3737. L. s. 4142. Gm. Zawada ptp. j. w.
3738. L. s. 4183. Gm. Zawada ptp. j. w.
3739. L. s. 4184. Rada gminna Surowy ptp. j. w.
3740. L. s. 4185. Członkowie gminy Surowy ptp. j. w.
3741. L. s. 4186. Rada gminna w Goleszowie ptp. j. w.
3742. L. s. 4187. Gm. Jaremówka ptp. j. w.
3743. L. s. 4188. Gm. Przedmieście dynawskie p. p. Milana j. w.
3744. L. s. 4189. Gm. Raków ptp. j. w.
3745. L. s. 4190. Gm. Kopcie ptp. j. w.
3746. L. s. 4191. Gm. Ochocza p. p. Stylę j. w.
3747. L. s. 4192. Gm. Żeleczyna ptp. j. w.
3748. L. s. 4193. Gm. Facimiech ptp. j. w.
3749. L. s. 4194. Gm. Szebnie ptp. j. w.
3750. L. s. 4195. Rada gm. w Szebniach ptp. j. w.
3751. L. s. 4196. Gm. Kutry p. p. Okuniewskiego w sprawie parcelacyi gruntów włościańskich.
3752. L. s. 4197. Gm. Wasilkowce ptp. j. w.
3753. L. s. 4198. Powiatowe Tow. polityczne „Sielańska Rada“ we Lwowie ptp. j. w.
3754. L. s. 4199. Gm. Brardwice p. p. Krempe j. w.
3755. L. s. 4200. Tow. robotników katolickich „Przyjaźń“ w Rzeszowie p. p. Jabłońskiego o subwencyę.
3756. L. s. 4201. Towarzystwo ogrodnicze w Wadowicach p. p. Hupkę i Stylę o subwencyę.
3757. L. s. 4202. Gm. Medyka pow. Przemysł p. p. Dworskiego o przyjęcie kosztów utrzymania Gąsiorowskiego Władysława w kwocie 306 k. 40 h. na fułdusz krajowy.
3758. L. s. 4203. Wydział pow. w Tarnobrzegu p. p. Krempe o wyjednanie u Rządu, aby gal. fundusz propinacyjny uiścił dodatki gminne przypisane do podatku dochodowego przez tenże fundusz opłacanego za lata 1893 do 1897 włącznie.
3759. L. s. 4204. Gm. Murzasichle p. p. Bernadzikowskiego przeciw gminom zbiorowym.
3760. L. s. 4205. Gm. Zubzuchy ptp. j. w.

3761. L. s. 4206 Burczak Teodor, tkacz w Pistyniu ptp. o zapomogę na urządzenie pracowni. 3762. L. s. 4208. Gm. Krasne p. p. Okuniewskiego w sprawie parcelacyi gruntów włościańskich. 3763 L. s. 4209. Czytelnia Proświty w Kaczanówce ptp. j w. 3764. L. s. 4210. Gmina Kaczanówka ptp. j. w.	3765. L. s. 4211. Gm. Hołyn ptp. j. w. 3766. L. s. 4212. Zarząd głównego Towarzystwa pedagogicznego we Lwowie p. p. Romanowicza w sprawie zmiany ustawy pensyjnej dla nauczycieli ludowych. 3767. L. s 4216. Zwierzchność gminna w Uściu zielonem p. p. Viviena o ustanowienie tamże stacyi telegraficznej.

Protokół

1. posiedzenia, 5. sesyi, VII. peryodu Sejmu galicyjskiego z dnia 29. grudnia 1899 roku.

Początek o godzinie 11 minut 25 w południe.

Przewodniczący: Marszałek krajowy J. E. Stanisław hr. Badeni.

Obecnych posłów 113.

Ze strony Rządu J. E. Namiestnik Leon hr. Piniński.

Marszałek zawiadamia Izbę, iż Najwyższem postanowieniem z dnia 19. grudnia 1899 zwołany został Sejm galicyjski na dzień dzisiejszy do Lwowa, a skonstatowawszy dostateczną do rozpoczęcia obrad ilość posłów obecnych, otwiera pierwsze posiedzenie V, sesyi VII. peryodu.

Na prowizorycznych sekretarzy zaprasza Marszałek posłów: Urbańskiego, Andrzeja Potockiego, Karatnickiego i Hupkę.

Marszałek przemawia zagajając sesję i kończy ckrzykiem na cześć Najjaśniejszego Pana, który Izba trzykrotnie powtarza.

Następnie przemawia J. E. p. Namiestnik.

Marszałek poświęca dłuższe wspomnienie pośmiertne śp. b. Marszałkowi krajowemu Włodzimierzowi hr. Dzieduszyckiemu

i b. członkom Sejmu śp. Edwardowi Jędrzejowiczowi, Edwardowi Rittnerowi, Franciszkowi Smolce, oraz Franciszkowi Hoszardowi.

Marszałek zawiadamia Izbę, iż udzielił urlopów na trzy dni pp. Jaklińskiemu, Górskiemu, Gorayskiemu, Zaleskiemu, Wodzickiemu, Vivienowi, Michałowskiemu Józefowi, Sękowskiemu, Steckiemu, Stanisławowi Niezabitowskiemu, Cieleckiemu, Bryczyńskiemu i Krasickiemu.

Marszałek zawiadamia Izbę, iż ksiądz Biskup Łobos i Solecki z powodu zajęć dyecezyalnych nie mogą brać udziału w obradach sejmowych.

Izba udziela urpolu p. Marchwickiemu na całą sesję sejmową.

Izba przystępuje do porządku dziennego, którego punktem pierwszym jest:

Pierwsze czytanie sprawozdania Wydziału krajowego z czynności jego urzędowych za czas od 15. listopada 1898 do 15. listopada 1899.

Sprawozdawca p. Wereszczyński stawia przedewszystkiem imieniem Wydziału krajowego wniosek uchwalenia wyboru komisji, a to budżetowej z 23 członków, administracyjnej z 20, gospodarstwa krajo-

wego z 18, gminnej z 15, petycyjnej z 23, prawniczej z 15, przemysłowej z 11, bankowej z 15, solnej z 9, górniczej z 9, podatkowej z 13, sanitarnej z 10, szkolnej z 18, drogowej z 19, kolejowej z 15 członków.

Izba uchwała bez rozprawy wybór powyższych komisji, głosując nad każdą komisją oddzielnie.

Członek Wydziału krajowego p. Wereszczyński wnosi imieniem Wydziału krajowego, ażeby Izba uchwaliła w myśl §. 49. regulaminu, by przedłożenia i sprawozdania Wydziału krajowego, odnoszące się do administracyjnego zakresu działania Reprezentacji krajowej mniejszej wagi, mogły być przez Sejm wysłuchane bez poprzedniego drukowania, i rozdania, a następnie, aby w myśl §. 50 regulaminu przedłożenia Wydziału krajowego mogły być dopuszczane do drugiego czytania bez odsyłania do komisji.

Izba uchwała bez rozprawy powyższy wniosek.

Sprawozdawca p. Wereszczyński uwolniony od czytania sprawozdania Wydziału krajowego z jego czynności urzędowych, wnosi przekazanie sprawozdań: biura prezydyjalnego komisji budżetowej, departamentu I., komisji gminnej departamentu II., komisji budżetowej i szkolnej, departamentu III., komisji gospodarstwa krajowego, departamentu IV., komisji drogowej i kolejowej, departamentu V., komisji sanitarnej, departamentu VI., komisji prawniczej.

Izba uchwała bez rozprawy powyższy wniosek.

Następuje:

Pierwsze czytanie sprawozdania Wydziału krajowego o administracji krajowych funduszków pożyczkowych na budowę koszar dla wojska.

Sprawozdawca p. Vayhinger, uwolniony od czytania sprawozdania, wnosi przekazanie tegoż przedmiotu komisji administracyjnej.

Izba uchwała bez rozprawy powyższy wniosek.

Następuje:

Pierwsze czytanie sprawozdania Wydziału krajowego o przedmiocie zaliczenia gminy Zakopane do kategorii gmin objętych ustawą krajową z 3. lipca 1896.

Sprawozdawca p. Vayhinger, odczytuje sprawozdanie Wydziału krajowego, zakończone projektem następującej ustawy:

U s t a w a

z dnia o zaliczeniu gminy Zakopane, powiatu nowotarskiego, do miejscowości objętych ustawą z dnia 3. lipca 1896
Dz. ust. kraj. Nr. 51.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem postanawiam co następuje:

Art. I.

Gmina Zakopane, powiatu Nowotarskiego zaliczoną zostaje do miejscowości objętych ustawą gminną z dnia 3. lipca 1896 (Dz. ust. kraj. Nr. 51 r. 1896).

Art. II.

Wykonanie niniejszej ustawy poruczam Mojemu Ministrowi spraw wewnętrznych.

Sprawozdawca p. Vayhinger wnosi, by w myśl zapadłej uchwały i §. 50 regulaminu przystąpić do drugiego czytania powyższego projektu ustawy, bez czytania.

Izba uchwała bez rozprawy powyższy wniosek.

Sprawozdawca p. Vayhinger czyta:

U s t a w a

z dnia o zaliczeniu gminy Zakopane, powiatu nowotarskiego, do miejscowości objętych ustawą z dnia 3. lipca 1896
Dz. ust. kraj. Nr. 51.

Zgodnie z uchwałą sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem postanawiam, co następuje:

Art. I.

Gmina Zakopane, powiatu nowotarskiego zaliczoną zostaje do miejscowości objętych ustawą gminną z dnia 3. lipca 1896 (Dz. ust. kraj. Nr. 51 r. 1896).

Art. II.

Wykonanie niniejszej ustawy poruczam Mojemu Ministrowi spraw wewnętrznych.

W rozprawie ogólnej nikt głosu nie żąda, Izba przystępuje więc do rozprawy szczegółowej.

Sprawozdawca czyta:

Art. I.

Gmina Zakopane, powiatu nowotarskiego zaliczoną zostaje do miejscowości objętych ustawą gminną z dnia 3. lipca 1896 (Dz. ust. kraj. Nr. 51 r. 1896).

Izba uchwała Art. I. bez rozprawy zgodnie z wnioskiem sprawozdawcy.

Sprawozdawca czyta:

Art. II.

Wykonanie niniejszej ustawy poruczam Mojemu Ministrowi spraw wewnętrznych.

Izba bez rozprawy uchwała Art. II., zgodnie z wnioskiem sprawozdawcy.

Sprawozdawca czyta:

U s t a w a

z dnia o zaliczeniu gminy Zakopane, powiatu nowotarskiego, do miejscowości objętych ustawą z dnia 3. lipca 1896
Dz. ust. kraj. Nr. 51.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem postanawiam, co następuje:

Izba bez rozprawy uchwała tytuł i wstęp ustawy zgodnie z wnioskiem sprawozdawcy.

Sprawozdawca p. Vayhinger, wnosi przystąpienie do trzeciego czytania powyższego projektu ustawy bez czytania.

Izba uchwała wnioszek przystąpienia do trzeciego czytania projektu powyższej ustawy bez czytania, a następnie w oddzielnem głosowaniu uchwała projekt powyższej ustawy w trzeciem czytaniu bez czytania.

Następuje:

Pierwsze czytanie sprawozdania Wydziału krajowego w przedmiocie zezwolenia gminie miasta Stryja na rozdział pastwiska „Dąbrowa“ między członków przedmieścia „Łany dolne“.

Sprawozdawca p. Vayhinger, uwolniony od czytania sprawozdania wnosi przekazanie tego przedmiotu komisji gminnej.

Izba uchwała bez rozprawy powyższy wnioszek.

Następuje.

Pierwsze czytanie sprawozdania Wydziału krajowego w przedmiocie kosztów utrzymania tutejszokrajowych ubogich w zakładach zaopatrzenia w kraju i poza jego granicami.

Sprawozdawca p. Vayhinger, uwolniony od czytania sprawozdania, wnosi odesłanie tego przedmiotu do komisji budżetowej.

Izba uchwała bez rozprawy powyższy wnioszek.

Następuje:

Pierwsze czytanie sprawozdania Wydziału krajowego w przedmiocie próśby gminy miasta Podgórze o wyjednanie ustawy o obowiązku właścicieli domów w Podgórzu wybudowania kanałów domowych, połączenia tych kanałów z kanałami miejskimi i o prawie gminy pobierania taksy za to połączenie.

Sprawozdawca p. Vayhinger, uwolniony od czytania sprawozdania, wnosi przekazanie tego przedmiotu komisji gminnej.

Izba uchwała bez rozprawy powyższy wniosek.

Następuje :

Pierwsze czytanie sprawozdania Wydziału krajowego w przedmiocie kursu dla pisarzy gmin wiejskich.

Sprawozdawca p. Vayhinger, uwolniony od czytania sprawozdania, wnosi odesłanie tego przedmiotu do komisji gminnej.

Izba uchwała bez rozprawy powyższy wniosek.

Następuje :

Pierwsze czytanie sprawozdania Wydziału krajowego o krajowej sprzedaży soli.

Sprawozdawca p. Vayhinger, uwolniony od czytania sprawozdania, wnosi przekazanie tego przedmiotu do komisji solnej.

Izba uchwała bez rozprawy powyższy wniosek.

Następuje :

Pierwsze czytanie sprawozdania Wydziału krajowego w przedmiocie prowizorium budżetowego na rok 1900.

Sprawozdawca p. Wereszczyński, uwolniony od czytania tego sprawozdania, wnosi przekazanie tego przedmiotu komisji budżetowej z tem, żeby komisya sprawozdanie swe przedłożyła na posiedzeniu z dnia 30. grudnia 1899 bez drukowania.

Izba uchwała bez rozprawy powyższy wniosek.

Następuje :

Pierwsze czytanie sprawozdania Wydziału krajowego o budżecie krajowym na rok 1900.

Pierwsze czytanie sprawozdania Wydziału krajowego o zamknięciu rachunków funduszów krajowych za rok 1898.

Pierwsze czytanie sprawozdania Wydziału krajowego w przedmiocie petycji na-

uczycieli tudzież wdów po nauczycielach, o podwyższenie emerytury względnie udzielenie pensyi wdowiej lub daru z łaski.

Pierwsze czytanie sprawozdania Wydziału krajowego w przedmiocie petycji kilku gmin o zniżenie dobrowolnych świadczeń na płace nauczycieli, względnie odpisanie zaległości.

Pierwsze czytanie sprawozdania Wydziału krajowego w przedmiocie dalszej restauracji kościoła parafialnego w Bieczu.

Sprawozdawca p. Wereszczyński, uwolniony od czytania powyższych sprawozdań, wnosi przekazanie tych pięciu przedmiotów komisji budżetowej.

Izba uchwała bez rozprawy powyższy wniosek.

Następuje :

Pierwsze czytanie sprawozdania Wydziału krajowego o pomocy dla ludności okolic dotkniętych klęskami elementarnymi w roku 1899.

Sprawozdawca p. Onyszkiewicz, uwolniony od czytania sprawozdania, wnosi odesłanie tego przedmiotu do komisji budżetowej z tem, żeby komisya sprawozdanie swe w tej sprawie przedłożyła na posiedzeniu z dnia 30. grudnia 1899 bez drukowania.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek.

Następuje :

Pierwsze czytanie sprawozdania Wydziału krajowego o Banku krajowym.

Sprawozdawca p. Onyszkiewicz, uwolniony od czytania sprawozdania, wnosi przekazanie tego przedłożenia komisji bankowej.

Izba uchwała bez rozprawy powyższy wniosek.

Następuje :

Pierwsze czytanie sprawozdania Wydziału krajowego w przedmiocie popierania

kultury krajowej na polu budowy wodnych.

Pierwsze czytanie sprawozdania Wydziału krajowego o krajowym kursie prakt. dozorców melioracyjnych i o nowym kursie prakt. dozorców drenarskich.

Pierwsze czytanie sprawozdania Wydziału krajowego o krajowych zakładach naukowych rolniczych, o gorzelnii i folwarku w Dublinach.

Pierwsze czytanie sprawozdania Wydziału krajowego o krajowej średniej szkole rolniczej folwarków w Czernichowie.

Pierwsze czytanie sprawozdania Wydziału krajowego o krajowej szkole gospodarstwa lasowego we Lwowie.

Pierwsze czytanie sprawozdania Wydziału krajowego o krajowych rolniczych szkołach zimowych.

Pierwsze czytanie sprawozdania Wydziału krajowego o krajowych szkołach rolniczych i o szkole ogrodniczej w Tarnowie.

Pierwsze czytanie sprawozdania Wydziału krajowego o krajowym zakładzie sadowniczym w Zaleszczykach.

Pierwsze czytanie sprawozdania Wydziału krajowego o czynnościach nauczycieli wędrownych w roku 1899.

Pierwsze czytanie sprawozdania Wydziału krajowego z czynności odnoszącej się do podniesienia hodowli bydła w r. 1899.

Pierwsze czytanie sprawozdania Wydziału krajowego z czynności o tępieniu myszy polnych w roku 1899.

Sprawozdawca p. Onyszkiewicz, uwolniony od czytania powyższych sprawozdań, wnosi na odesłanie tych jedenastu przedłożeń do komisji gospodarstwa krajowego.

Izba uchwała bez rozprawy powyższy wniosek.

Następuje:

Pierwsze czytanie sprawozdania Wy-

działu krajowego o działalności Patronatu dla Spółek oszczędności i pożyczek na rok 1899.

Sprawozdawca p. Onyszkiewicz, uwolniony od czytania sprawozdania, wnosi odesłanie tego przedmiotu do komisji bankowej.

Izba bez rozprawy uchwała ten wniosek.

Następuje:

Pierwsze czytanie sprawozdania Wydziału krajowego w przedmiocie stopniowej przemiany drewnianych mostów i przepustów na drogach autonomicznych na mosty i przepusty stałe.

Sprawozdawca p. Chamiec, uwolniony od czytania sprawozdania, wnosi przekazanie tego przedmiotu komisji drogowej.

Izba uchwała bez rozprawy ten wniosek.

Następuje:

Pierwsze czytanie sprawozdania Wydziału krajowego o szkole praktycznej konduktorów drogowych.

Sprawozdawca p. Chamiec, uwolniony od czytania sprawozdania, wnosi odesłanie tego przedmiotu do komisji drogowej.

Izba uchwała bez rozprawy ten wniosek.

Następuje:

Pierwsze czytanie sprawozdania Wydziału krajowego o petycji p. Julii Zielińskiej, wdowy po inżynierze-adjunkcie Wydziału krajowego, o dożywotnie zaopatrzenie dla ułomnej córki Maryi.

Sprawozdawca p. Chamiec, uwolniony od czytania sprawozdania, wnosi przekazanie powyższego sprawozdania komisji budżetowej.

Izba uchwała bez rozprawy ten wniosek.

Następuje;

Pierwsze czytanie sprawozdania Wydziału krajowego w przedmiocie utworzenia dalszej seryi okręgów sanitarnych w r. 1900.

Sprawozdawca p. Sawczak, uwolniony od czytania sprawozdania wnosi odesłanie tego przedmiotu do komisji sanitarnej.

Izba uchwała bez rozprawy powyższy wniosek.

Następuje:

Pierwsze czytanie sprawozdania Wydziału krajowego o zamknięciu galicyjskiego funduszu propinacyjnego za rok 1898, tudzież o preliminarzu tegoż funduszu na rok 1900.

Sprawozdawca p. Sawczak, uwolniony od czytania sprawozdania, wnosi przekazanie tego przedmiotu komisji budżetowej.

Izba uchwała bez rozprawy powyższy wniosek.

Marszałek oznajmia, że na tem wyczerpano porządek dzienny, nim jednak zarządzi odczytanie złożonych wniosków i interpelacyj, zawiadamia, że na jutrzejszem posiedzeniu umieści wybór członka Wydziału krajowego z całego Sejmu, a to z powodu, że nie ma pewności, czy i kiedy Izba zwołana zostanie po odroczeniu, a uważa za szkodliwe pozostawienie bez kierownictwa tak ważnego departamentu Wydziału krajowego, jak departament sanitarny.

Marszałek wzywa sekretarzy do odczytania złożonych do laski marszałkowskiej wniosków i interpelacyj.

Sekretarz p. Andrzej Potocki, odczytuje następujące wnioski:

W n i o s e k.

Zważywszy, że wychodzenie ludności wiejskiej na czas robót polnych za zarobkiem rolniczym za granicę przybrało znaczne rozmiary, zwłaszcza w zachodniej części kraju i staje się w naszym gospodarstwie społecznym stałym objawem, który

musi wyrzec wpływ znaczny na stosunki rolnicze w kraju, zatem powinien być dokładnie zbadanym.

Zważywszy, że ajenci tutejsi stręczący robotników zagranicznym pracodawcom dopuszczają się często wyzyskiwania wychodźców, między innymi także w tym kierunku, że wymawiają sobie, iż zapłata będzie uiszczaną na ich ręce i zatrzymują znaczną część jej dla siebie.

Sejm wzywa c. k. Rząd:

I. Aby zebrał jak najdokładniejsze daty o ludności, wychodzącej w roku 1900 na czas robót polnych do Niemiec tudzież do innych krajów, z uwzględnieniem płci, wieku oraz zatrudnienia, mianowicie czy to są robotnicy nie mający gruntu ni domu, czy też właściciele gruntów lub domów albo wreszcie członkowie rodziny właścicieli gruntowych;

II. aby poddał ścisłemu nadzorowi przedsiębiorstwa pośredniczące w dostarczaniu robotników i wydał tymczasem w drodze rozporządzenia przepisy określające ich działalność a to w celu ułatwienia kontroli i zapobieżenia wyzyskiwaniu ludności. Przedsiębiorstwom tym należy zakazać wymawiania sobie, iż zapłata dla robotników, których nastęrczyły ma być wypłacaną na ręce pośredniczącego przedsiębiorstwa.

We Lwowie dnia 29. grudnia 1899.

Wnioskodawca:
Tadeusz Pilat

Gnoiński, Skałkowski, Sala, Schnell, Kraiński, Białoskórski, Lubomirski, Cieński, Rayski, Abrahamowicz, Stadnicki, Rozwadowski, Krzysztofowicz, Czaykowski.

I.

W n i o s e k.

Wysoki Sejm raczy uchwalić następujący projekt ustawy:

U s t a w a

z dnia o zagrodach rolniczych niepodzielnych.

Za zgodą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem rozporządzam co następuje:

§. 1.

Każdy właściciel w Królestwie Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem położonej posiadłości rolniczej, może ogłosić swoją jego wyłączną własnością będącą posiadłość jako zagrodę niepodzielną jeżeli:

a) jest własnowolnym i majątkiem swoim swobodnie rozporządzać może,

b) dochód katastralny z zagrody najmniej 50 zł. a nie więcej niż 500 zł. a. w. wynosi,

c) zagroda składa się z parcel gruntowych ze sobą bezpośrednio graniczących.

d) w skład zagrody wchodzi budynek mieszkalny i budynki gospodarskie,

e) suma obciążających zagrodę praw zastawu dla wierzytelności pieniężnych dziesięciokrotnego rocznego dochodu katastralnego z tejże nieprzewyższa

Pod tymi samymi warunkami może właściciel posiadłości rolniczej większą ilość zagród niepodzielnych utworzyć.

§. 2.

Posiadłości rolnicze będące wspólną własnością małżonków mogą być w czasie trwania małżeństwa przez oboje małżonków jako zagrody niepodzielne ogłoszone.

§. 3.

Wskład zagrody niepodzielnej wchodzi wszelkie nieruchomości służące w jej obrębie do gospodarstwa rolnego, służebności, niemniej zakłady i urzędzenia przemysłowe, których zarząd łączy się z zarządem gospodarstwa.

Przynależność części składowych zagrody do jednego ciała hipotecznego nie jest w chwili ogłoszenia zagrody jako niepodzielnej wymagana. Po prawomocnem jednak uznaniu zagrody za niepodzielną musi być dla niej utworzone jedno ciało hipoteczne.

§. 4.

Ogłoszenie zagrody jako niepodzielnej może być uczynione tylko aktem sądowem lub notaryalnie legalizowanym za życia lub też sądowem lub notaryalnym rozporządzeniem ostatniej woli na wypadek śmierci.

§. 5.

O uznaniu zagrody za niepodzielną orzeka właściwy sąd w drodze postępowania niespornego.

Uznanie to winno być po prawomocności orzeczenia z urzędu w księdze gruntowej z powołaniem się na niniejszą ustawę uwidocznionem.

Prawo wniesienia odwołania od orzeczenia sądu, którem zagroda za niepodzielną uznana zostaje, przysługuje w zwykłym toku instancyi w przeciągu dni trzydziestu od dnia doręczenia tym wszystkim, którzy z ustawy w razie śmierci właściciela zagrody do dziedziczenia po nim jako dziedzice konieczni byłiby wołani. W razie zaś od mownego orzeczenia sądowego, przysługuje prawo odwołania właścicielowi zagrody.

§. 6.

Pod tymi samymi wyżej wyszczególnionymi warunkami i w tej samej drodze może właściciel istniejącą już zagrodę niepodzielną przez przyłączenie do niej parcel gruntowych powiększyć przy zachowaniu przepisów ustawy z dnia 6. lutego r. 1869 l. 18 dz. u. p. o postępowaniu przy hipotecznem dzieleniu posiadłości.

Powiększenie takie zostanie przez właściwy sąd uznanem i w księdze gruntowej uwidocznionem, jeżeli łączny dochód katastralny z zagrody wraz z przyłączonemi parcelami 500 zł. w. a. nie przenosi i jeżeli stwierdzonem zostanie istnienie innych w §. 1. wyszczególnionych wymogów

Nie jest jednak wymaganem, by w skład przyłączonych parcel wchodziły budynki mieszkalne lub gospodarcze.

§. 7.

Mocą niniejszej ustawy przyznaje się dla nowo powstałych zagród niepodzielnych uwolnienie od krajowego dodatku do podatku gruntowego na przeciąg lat dziesięciu, licząc od najbliższego 1. stycznia po prawomocności orzeczenia sądowego, którem zagroda za niepodzielną uznana została.

§. 8.

Zagroda za niepodzielną uznana stanowi z reguły na zawsze całość niepodzielną. Wydzielanie jakichkolwiek części z takiej zagrody jest niedopuszczalnem i każda do pozbycia części dążąca umowa lub jednostronny akt prawny jest nieważnym.

Tylko w wypadkach wyłączenia mogą być części zagrody z całości wydzielone i pozbyte. Po dokonaniem jednak wyłączeniu pozostaje posiadłość nadal zagrodą niepodzielną, choćby wskutek zmniejszenia dochód katastralny mniej niż 50 zł. byle nie niżej niż 20 zł. wynosił.

§. 9.

Nie jest również dopuszczalnem dzielenie zagród na części idealne oznaczone w stosunku do całości i wszelka do takiego podziału dążąca umowa lub jednostronny akt prawny nie będzie miał żadnych skutków prawnych.

§. 10.

Łączenie kilku zagród niepodzielnych w jedną nie jest pozwołonem, choćby nawet łączny dochód katastralny pięciuset zł. nie przenosił.

§. 11.

Zagroda niepodzielna może być tylko jako całość i to tylko jednemu nabywcy odstąpioną za życia, a na wypadek śmierci na jednego tylko może przyjść spadkobiercę. Jeżeli spadkodawca rozporządzeniem ostatniej woli nie oznaczył, któremu ze spadkobierców ma przypaść zagroda, oznaczy objemcę zagrody sąd.

Sąd trzymać się ma przy oznaczeniu objemcy zagrody następujących zasad:

1. Spadkobiercy płci męskiej mają pierwszeństwo przed spadkobiercami płci żeńskiej, prawo starszeństwa rozstrzyga o pierwszeństwie gdy uprawnieni są tej samej płci, w razie równości wieku rozstrzyga los.

2. Rodzonym dzieciom przysługuje pierwszeństwo przed adoptowanymi, ślubnym przed nieslubnymi. Legitymowane dzieci mają te same prawa co ślubne.

3. Nie mogą objąć zagrody:

a) uznani przez sąd za niezdolnych do zarządu własnym majątkiem,

b) niezdolni do osobistego gospodarowania z powodu ułomności cielesnych lub umysłowych.

c) okazujący wybitne skłonności do marnotrawstwa,

d) ci, których zawód przeszkadza im w osobistem wykonywaniu obowiązków gospodarza,

e) nieobecni w kraju od dwóch lat, jeżeli w przeciągu sześciu miesięcy od edyktalnego wezwania przez sąd do kraju nie powrócą.

Jeżeli jednak wszyscy spadkobiercy należą do rzędu wykluczonych, wówczas sędzia mimo tego jednego z nich oznaczy jako objemcę zagrody.

Wolno jednak sądowi zarządzić w takim wypadku sprzedaż zagrody w myśl przepisów ustanowionych dla zostających pod opieką (Pflegebefohlene) i rozdzielić cenę kupna.

§. 12.

Przy podziale spadku przyznana zostanie zagroda niepodzielna objemcy, który równocześnie staje się dłużnikiem masy spadkowej do wysokości czystej wartości zagrody.

Wartość zagrody ustanowioną będzie przez sąd w wysokości dwudziesto-krotnego dochodu katastralnego.

§. 13.

Przy podziale spadku wchodzi w miejsce zagrody kwota, jaka się od jej objemcy w myśl §. 12. należy. Część jednak tej kwoty przypadająca przy podziale na objemcę, powiększoną będzie nie wyżej, niż o jedną trzecią część oszacowanej na podstawie dochodu katastralnego (§. 12) czystej wartości zagrody w tych jednak granicach, by prawo do zachowku reszty spadkobierców nie było naruszonem.

Po doliczeniu tego przypadającego objemcy praecipuum odbywa się podział między spadkobierców, nie wykluczając objemcy według zasad powszechnej ustawy cywilnej oraz postępowania niespornego.

Podział jednak ma być sądowi do za-
twierdzenia przedstawiony. W dekrete
dziedzictwa należy się powołać na niniejszą
ustawę.

§. 14.

Jeżeli między objemcą a współspadkobiercami nie przyjdzie do skutku dobrowolne porozumienie się co do terminu płatności oraz oprocentowania przypadających współspadkobiercom spłat, rozstrzygnie sąd według słusznego uznania swego. W każdym jednak razie musi być dziedzicowi na jego żądanie dozwolony do zupełnego uiszczenia spłat termin lat trzech, licząc od dnia prawomocnie przyznanego spadku.

Co do sposobu ubezpieczenia należnych spłat próbować należy dobrowolnej ugody. Jeżeli do niej nie przyjdzie, należy zastrzedz w dekrete przyznania spadku, że prawo własności zagrody niepodzielnej przyznane objemcy wpisane być może do ksiąg gruntowych jedynie za równoczesnym zapisaniem na teże zagrodzie prawa zastawu na zabezpieczenie spłat przypadających współspadkobiercom.

Jeżeli zagroda przed upływem terminu do spłaty naznaczonego przejdzie aktem między żyjącymi na własność osoby trzeciej, współspadkobiercy zyskają prawo bezwzględnego żądania spłat im należnych bez względu na ustanowiony termin płatności.

§. 15.

Przepisy niniejszej ustawy nie naruszają w niczem prawa zachowku. Obliczenie zachowku ma nastąpić na podstawie wartości zagrody oznaczonej w myśl postanowień §. 12.

Następujące postanowienia uie będą uważane za ograniczenie prawa zachowku:

1. Naznaczenie przez sąd terminu płatności w myśl §. 14,

2. Postanowienia spadkodawcy zawarte w ważnem rozporządzeniu ostatniej woli według których:

a) rodzonemu ojcu lub matce objemcy przyznane zostało aż do jego pełnoletności prawo użytkowania zagrody i zawiadywania nią, jednak pod warunkiem, że przez cały czas zawiadywania wychowywać i utrzymywać będą na zagrodzie objemcą i małoletnich współspadkobierców, tych ostatnich aż do terminu płatności schedy;

b) termin płatności schedy spadkowej odroczoney został aż do pełnoletności współspadkodawców, jeżeli na objemcę nałożony został obowiązek wychowywania współspadkobierców, w odpowiedni sposób a w razie koniecznej potrzeby nawet utrzymywania ich aż po ów odroczoney termin.

§. 16.

Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

§. 17.

Wykonanie niniejszej ustawy poruczam Moim Ministrom spraw wewnętrznych sprawiedliwości, rolnictwa i skarbu.

W związku z niniejszym projektem ustawy raczy Wysoki Sejm uchwalić, co następuje:

I. Sejm wzywa c. k. Rząd, by po wejściu w życie ustawy krajowej o zagrodach rolniczych niepodzielnych analogicznie do postanowień §. 7. tej ustawy przeprowadził w drodze konstytucyjną przepisanej ustawę w przedmiocie uwolnienia nowo powstałych zagród niepodzielnych od podatku gruntowego na lat dziesięć.

II. Sejm poleca Wydziałowi krajowemu by zaraz po wejściu w życie ustawy krajowej o zagrodach rolniczych niepodzielnych, wypracował i Sejmowi przedłożył projekt ustawy rozszerzającej postanowienia §. 8. Ordynacyi wyborczej powiatowej w tym kierunku, by właścicielom zagród niepodzielnych przysługiwały takie same prawa wyborcze, co właścicielom dóbr ziemskich tabularnych opłacającym rocznie mniej niż 100 zł. podatków bezpośrednich.

Sejm poleca dalej Wydziałowi krajowemu, by w tym samym czasie przedłożył Sejmowi projekt ustawy zmieniającej odnośne postanowienia krajowej Ordynacyi wyborczej w tym kierunku, by właścicielom zagród niepodzielnych nadaniem było przy wyborach z kuryi gmin wiejskich prawo bezpośredniego głosowania.

II.

Wniosek.

Wysoki Sejm raczy uchwalić następujący projekt ustawy:

U s t a w a

z dnia wprowadzająca odrębne przepisy spadkowe dla posiadłości rolniczych średnich rozmiarów.

Za zgodą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem

Księstwem Krakowskiem na podstawie ustawy państwowej z dnia 1. kwietnia 1899 r. Dz. ustaw p. Nr. 52. postanawiam co następuje:

§. 1.

Mocą niniejszej ustawy wchodzi w życie osobne przepisy o działach spadkowych dla posiadłości rolniczych, stanowiących wyłączną własność jednej osoby których częścią składową są domy mieszkalne, a których czysty dochód katastralny nie mniej jak 20 zł. w. a., a nie więcej jak 500 zł. w. a. wynosi (zagrody). Do zagrody zaliczyć należy wszelkie nieruchomości spadkodawcy, służące do gospodarstwa rolnego, służebności, niemniej zakłady i urządzenia przemysłowe, których zarząd łączy się z zarządem gospodarstwa. Czasowe odstąpienie prawa użytkownia z tego rodzaju części składowych osobom trzecim nie zrywa łączności tychże części składowych z zagrodą.

Przynależność części składowych do jednego ciała hipotecznego nie jest wymagana. Sądy orzekają po wysłuchaniu opinii dwóch rolniczych rzeczoznawców, czy dany przedmiot jest zagrodą lub jej częścią składową.

O ile postanowienia niniejszej ustawy odnosić się mogą do zagród, będących własnością kilku osób oznaczy §. 13.

§. 2.

Dobra lenne i fideikomisowe nie podpadają pod ustawę niniejszą.

§. 3.

Właściciel zagrody, podlegającej przepisom ustawy niniejszej, nie jest bynajmniej przepisami tymi ograniczony w swobodnem rozporządzaniu zagrodą lub jej częściami, ani między żyjącymi, ani na wypadek śmierci.

Przepisy tej ustawy mają zastosowanie w razie ustawowego dziedziczenia bez wy-

jątku, w razie zaś dziedziczenia z testamentu lub umowy tylko wtenczas, jeśli spadkodawca przeznaczył zagrodę jednemu z prawnych dziedziców ustawą cywilną powołanych, w którym to razie spadkodawca nie jest związany porządkiem kolejnym, określonym w prawie o ustawowem dziedziczeniu lub w ustawach krajowych.

§. 4.

Jeśli spadek po właścicielu zagrody pozostały przechodzi na kilka osób, natenczas zagroda sama razem z przynależnościami przypaść może tylko jednej z nich.

Co ma być uważany za przynależność zagrody, określa ustawa cywilna. Do przynależności należy przedewszystkiem inwentarz gospodarczy, o ile jest on potrzebny do należytego zagospodarowania zagrody.

Gdyby o to powstał spór między spadkobiercami, orzeknie sąd po przesłuchaniu znawców, w jakim zakresie inwentarz gospodarczy ma być uznany za dostateczny.

Gdyby istniejący inwentarz gospodarczy okazał się niedostatecznym, uzupełnienia tego braku z wartości reszty majątku spadkowego domagać się nie można.

§. 5.

Osobę objemcy zagrody oznacza się wedle ustawowego porządku dziedziczenia. W razie jeśli wedle ustawowego porządku dziedziczenia kilku jest spadkobierców uprawnionych do spadku, należy zastosować następujące zasady:

1. Spadkobiercy płci męskiej mają pierwszeństwo przed spadkobiercami płci żeńskiej, prawo starszeństwa rozstrzyga o pierwszeństwie, gdy uprawnieni są tej samej płci, w razie równości wieku rozstrzyga los;

2. Rodzonym dzieciom przysługuje pierwszeństwo przed adoptowanymi, słubnym przed nieślubnymi. Legitymowane dzieci mają te same prawa, co ślubne;

3. Nie mogą objąć zagrody:

a) uznani przez sąd za niezdolnych do zarządu własnym majątkiem,

b) niezdolni do osobistego gospodarowania z powodu ułomności cielesnych lub umysłowych,

c) okazujący wybitne skłonności do marnotrawstwa,

d) ci, których zawód przeszkadza im w osobistym wykonywaniu obowiązków gospodarza,

e) nieobecni w kraju od dwóch lat, jeżeli w przeciągu sześciu miesięcy od edyktalnego wezwania przez sąd do kraju nie powrócą.

Jeżeli jednak wszyscy spadkobiercy należą do kategorii wykluczonych, wówczas sędzia mimo tego jednego z nich oznaczy jako objemcę zagrody, o ile nie uzna za stosowniejsze zarządzić sprzedaż zagrody w myśl przepisów ustanowionych dla zostających pod opieką (Pflegebefohlene) i rozdzielić cenę kupna.

Stwierdzenie istnienia powodów wykluczenia wedle lit. b) e) należy do sądu.

Do sądu należy także oznaczenie dziedzica głównego, względnie zarządzenie sprzedaży zagrody.

§. 6.

Przy podziale spadku przyznaną zostanie zagroda (§. 4.) objemcy, który równocześnie stanie się dłużnikiem masy spadkowej do wysokości czystej wartości zagrody.

§. 7.

Wartość zagrody oznaczoną zostanie przez zgodzenie się na to wszystkich interesowanych, a gdyby to nie nastąpiło, sąd przyjmie jako wartość dwudziestokrotny dochód katastralny.

§. 8.

Przy podziale spadku wchodzi w miejsce zagrody kwota, jaka się od objemcy w myśl §. 6. należy. Podział ten odbywa się między współspadkobiercami, nie wyłączając objemcy według zasad powszechnej ustawy cywilnej, oraz postępowania niespornego. Podział jednak ma być zawsze dokonywany wobec sądu lub sądowi do zatwierdzenia przedstawiony. W dekrete dziedzictwa należy się powołać na niniejszą ustawę.

§. 9.

Jeżeli między stronami interesowanymi nie przyjdzie do skutku dobrowolne porozumienie co do wysokości rat, ich terminu płatności, oraz oprocentowania przypadającej współspadkobiercom spłaty, rozstrzygnie sąd według słusznego uznania swojego.

W każdym jednak razie musi być objemcy na jego żądanie dozwolony do zupełnego uiszczenia spłaty termin lat trzech, licząc od dnia prawomocnie przyznanej spadku. Dłuższy ponad ten termin płatności, nie może być wbrew woli stron interesowanych oznaczony. Co do sposobu ubezpieczenia przypadających spłat próbować należy dobrowolnej ugody. Jeśli do niej nie przyjdzie, należy zastrzedz w dekrete przyznania spadku, że prawo własności zagrody, przyznane objemcy, wpisane być może do ksiąg gruntowych jedynie za równoczesnym zapisaniem na tejsze zagrodzie prawa zastawu na zabezpieczenie spłat przypadających współspadkobiercom.

Jeśli zagroda przed upływem terminu do spłaty naznaczonego, czy to w części, czy w całości aktem między żyjącymi, przejdzie na własność osób trzecich, współspadkobiercy zyskują prawo bezzwłocznego żądania spłat sobie należnych, bez względu na ustanowiony termin płatności.

§. 10.

Spadkodawcy służy prawo ograniczyć wynikające z ustawy prerogatywy objemcy,

lub rozszerzyć je w zakresie prawa zachowku.

§. 11.

Wartość zagrody, w jakiej objemca przyjął ją, w myśl postanowień ustawy niniejszej, służyć będzie zarazem za podstawę wymiaru należności skarbowej, przypadającej państwu od przeniesienia własności.

Wartość ta nie może być jednak w żadnym razie niższej od najniższej wartości określonej w artykule III. ustawy z dnia 7. czerwca 1881 (dz. u. p. l. 49 i w rozporządzeniu ministerstwa Skarbu z dnia 25. stycznia 1884 (dz. u. p. Nr. 18). a względnie w §. 13. ustawy z dnia 9. lutego 1882 (dz. u. p. Nr. 17) z wyjątkiem przypadku, gdy oznaczenie wartości nastąpiło przez sąd na podstawie przeprowadzonego szacunku.

§. 12.

Przepisy powyższe o działach spadkowych nie naruszają w niczem prawa zachowku.

Obliczenie zachowku winno nastąpić na podstawie wartości zagrody, oznaczonej w myśl §. 7.

Następujące postanowienie nie będą uważane za ograniczenia prawa zachowku.

1. Naznaczenie przez sąd terminu płatności w myśl §. 9.

2. Postanowienie spadkobiercy, zawarte w rozporządzeniu ostatniej woli, według których:

- a) rodzonemu ojcu lub rodzonej matce objemcy przyznane zostało aż do jego pełnoletności prawo użytkowania zagrody i zawiadywania nią po śmierci spadkodawcy, jednak pod warunkiem że przez cały przeciąg tego zawiadywania i użytkowania wychowywać w razie potrzeby utrzymywać będą

na zagrodzie objemcę i małoletnich współspadkobierców, tych ostatnich aż do terminu płatności schedy lub dojścia do pełnoletności, gdyby ta nastąpiła przed owym terminem.

- b) termin płatności schedy spadkowej odroczony został aż do pełnoletności współspadkobierców, jeśli na objemcę nałożony został obowiązek wychowywania współspadkobierców w odpowiedni sposób, a w razie koniecznej potrzeby nawet utrzymywania ich aż po ów odroczony termin.

W obu powyższych wypadkach a) i b) usamowlnienie pociągnie za sobą te same skutki, jak fizyczna pełnoletność.

Gdyby który ze współspadkobierców poświęcił się takiemu zawodowi, którego wykonywanie lub przygotowanie do niego nie da się pogodzić z pobytem i utrzymaniem na zagrodzie, natenczas miejsce rzeczywistego utrzymania winien zastąpić procent dobrowolnie umówiony lub przez sąd naznaczony.

§. 13.

Jeśli zagroda stanowi wspólną własność kilku osób, natenczas postanowienia ustawy niniejszej nie mają do niej zastosowania chyba, że współwłaściciele są małżonkami i że jedno z nich zmarło bez potomstwa.

W tym wypadku małżonkowi pozostającemu przy życiu przysługują uprawnienia zawarte w §. 7. i 9.

§. 14.

Jeśli do spadku należy więcej zagród w rozumieniu §. 1. i również do spadku tego więcej osób w charakterze ustawowych spadkobierców w myśl §. 4. i 5. ustawy niniejszej wstępuje, natenczas każdy z nich powołany jest do objęcia jednej zagrody w kolei niniejszą ustawą naznaczonej: w tej samej kolei ma prawo wyboru między zagrodami.

W razie śmierci dziedzica wstępują potomkowie w jego miejsce, z pomiędzy których ten wykonywa prawo wyboru, któremu wedle wzmiankowanego porządku kolejnego należy się przed innymi pierzeństwo.

§. 15.

Niniejsza ustawa wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Do spadków z czasu przed wejściem w życie niniejszej ustawy niema ona zastosowania.

Wykonanie niniejszej ustawy poruczam Moim Ministrom spraw wewnętrznych, sprawiedliwości, rolnictwa i skarbu.

Wnioskodawca:

Jan Hupka w. r.

Dunajewski, Karol Czecz, Stanisław Jędrzejowicz, Górski, Paszkowski, Sanguszko, Jordan, Andrzej Potocki, Bobrzyński, Sękowski, Dąbski, Zoll, Roman Potocki, Koziebrodzki, Zdzisław Skrzyński, Scipio, Binder, Stanisław Tarnowski.

Marszałek oznajmia, że pierwsze czytanie powyższych wniosków umieści na porządku dziennym jednego z najbliższych posiedzeń.

Sekretarz p. Urbański odczytuje następujący wniosek:

W n i o s e k.

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Wzywa się c. k. Rząd:

1. ażeby zaniechał zamierzonej budowy kolei dowozowej dla frachtów (einer Schleppebahn) od magazynów c. k. głównej fabryki tytoniu w Winnikach do stacyi c. k. kolei państwowej w Podhorcach;

2. ażeby wziął pod rozwagę budowę kolei lokalnej z Winnik do Lwowa jako kolei państwowej, i odpowiedni wniosek, ażeby

przedłożył możliwie jak najspieszniej do konstytucyjnego załatwienia.

Lwów 29. grudnia 1899.

Wnioskodawca:
Teofil Merunowicz

Karol d'Abancourt, Dr. Bednarski, Dr. Jabłoński, Górka, Witosławski, Małachowski, Goldmann, Michalski, A. Rayski, Jahl, Dr. Olpiński, Średniawski, Dworski, Dr. Bernadzikowski, Bojko.

Marszałek oznajmia, że pierwsze czytanie tego wniosku umieści na porządku dziennym następnego posiedzenia.

Sekretarz p. Urbański odczytuje następujące interpelacje do c. k. Komisarza rządowego.

Interpelacja

Do JW. c. k. Komisarza rządowego.

Ustawą z dnia 26. sierpnia 1891 L. 140 Dz. p. p. zniesiono myto za używanie mostów utrzymywanych przez państwo, czyli na t. zw. mostach eraryalnych.

Pomimo, że most na Świcy w Żurawnie tudzież mosty na Dniestrze w Żurawnie i Zaleszczach wybudowane zostały i utrzymywane są funduszami państwowymi a tem samem należą do mostów eraryalnych, zwolnionych w myśl §. 1. ustawy z dnia 26. sierpnia 1891 od myta, pomimo, że ani pomieniona ustawa o mytach ani żadne późniejsze bądź to państwowe, bądź to krajowe ustawy nie uczyniły wyjątku dla tych trzech mostów istnieje od kilku lat pobór myta na nich po sześć ct. w. a., od konia wydzierżawiany w drodze publicznej licytacji przez władze rządowe wyraźnie jako myto mostowe.

Podpisani zapytują:

Czy Wysokiemu Rządowi wiadomem jest ten fakt ustanowienia myta mostowego na tych trzech mostach;

na jakiej ustawowej podstawie pobór ten się odbywa;

kiedy Wysoki Rząd usunie ten w wysokim stopniu ludność powiatu żydaczowskiego uciskający pobór myta mostowego.

Lwów dnia 29. grudnia 1899.

Interpelant:
Karol d'Abancourt

Merunowicz, Górka, Czaykowski, Osuchowski, Bielański, Kramarczyk, Michalski, Jabłoński, Bednarski, Witosławski, Słotwiński, Klemens Dzieduszycki, W. Niezabitowski, Rayski, Theodorowicz.

I n t e r p e l a c y a

do JW. Komisarza rządowego!

Dnia 23. marca 1899 powziął Wysoki Sejm uchwałę powiększającą ilość posłów do Sejmu o 7 a to o 5 posłów z miast i o prezesa Akademii umiejętności i Rektora Politechniki.

Dotychczas uchwała ta ani sankcyonowaną nie została ani sankcya odmówioną nie była.

Podpisani mają zaszczyt upraszać JW. Pana komisarza o wyjaśnienie jak sprawa ta stoi.

Lwów dnia 29. grudnia 1899.

Jabłoński

Bednarski, Abancourt, Wł. Górka, W. Kraiński, Witosławski, Jahl, Weigel, Rotter, Romanowicz, Dr. Olpiński, Solecki, Dr. Loewenstein, Goldman, Małachowski Michalski, Dworski.

I n t e r p e l a c y a

do Jaśnie Wielm. komisarza rządowego.

Dnia 19. stycznia 1898 powziął Wys. Sejm uchwałę polecającą uregulowanie Wiśłoka pod Rzeszowem.

Dnia 20. marca 1899 odpowiedział na interpelację J. W. komisarz rządowy że „Organa rządowe starać się będą o to,

aby budowa w jesieni roku 1899 mogła być rozpoczęta".

Gdy dotychczas żadnych kroków do uregulowania Wisłoka nie poczyniono.

Podpisani mają zaszczyt zapytać jak właściwie ta sprawa stoi.

Lwów d. 29. grudnia 1899.

Jabłoński

Bednarski, T. Merunowicz, d'Abancourt,
Wł. Górka, W. Kraiński, Witosławski,
Jahl, Weigel, Soleski, Rotter, Loewenstein,

Romanowicz, Małachowski, Dr. Olpiński,
Goldman, Michalski, Dworski.

Marszałek oznajmia, że interpelacye te udzieli p. Komisarzowi rządowemu.

Marszałek zamyka posiedzenie, naznaczając następne na dzień 30. grudnia 1899 roku, godzina 10 przed południem, i odczytuje porządek dzienny następnego posiedzenia.

Koniec posiedzenia godzina 1 minut 10 po południu.

Marszałek krajowy :

Stanisław Badeni w. r.

Sekretarze :

Andrzej Potocki

Mieczysław Urbański

Protokół

2. posiedzenia, 5. sesyi, VII. peryodu Sejmu galicyjskiego z dnia 30. grudnia 1899 roku.

Początek o godzinie 10 minut 45 przed południem.

Przewodniczący: Marszałek krajowy J. E. Stanisław hr. Badeni.

Sekretarze: Modest Karatnicki, Andrzej Potocki, Mieczysław Urbański, Hupka.

Obecnych posłów 117.

Ze strony Rządu: c. k. Radca Dworu Włodzimierz hr. Łoś.

Marszałek konstatuje dostateczną ilość posłów i otwiera posiedzenie, zawiadamiając Izbę, że protokół pierwszego posiedzenia sejmowego złożony jest w biurze sejmowem do przejrzenia.

Marszałek udziela urlopu na dwa dni p. Jaworskiemu.

Izba udziela urlopu p. Siemiginowskiemu i p. Zdzisławowi Tarnowskiemu na 4 tygodnie.

Sekretarz p. Urbański odczytuje spis petycyj, wniesionych po dzień 30. grudnia 1899, które przydzielono następującym komisjom:

Komisji budżetowej Ls. 35, 36, 43, 45, 46, 47, 48, 49, 51, 52, 54, 55, 56, 57, 58, 60, 61, 63, 64, 65, 66, 76, 77, 78, 79, 80, 82, 84, 85, 86, 87, 88, 91, 92, 95, 98,

99, 101, 102, 103, 104, 105, 106, 107, 108, 109, 110, 111, 112—124, 125—132.

Komisji szkolnej Ls. 37, 38, 39, 40, 41, 42, 50, 59, 81, 83, 96, 100.

Komisji drogowej Ls. 53, 90, 156.

Komisji sanitarnej Ls. 62.

Komisji gospodarstwa krajowego Ls. 89, 93.

Komisji prawniczej Ls. 94.

Komisji petycyjnej Ls. 97.

Marszałek oznajmia, iż przed przystąpieniem do porządku dziennego, zarządza odczytanie złożonych nagłych wniosków.

Sekretarz p. Urbański odczytuje:

Wniosek nagły.

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Sejm uchwała dla wdowy po śp. doktorze Franciszku Hoszardzie, Członku Wydziału krajowego pensję dożywotnią w kwocie 1200 zł. rocznie, poczynwszy od 1. stycznia 1900 roku.

Lwów dnia 30. grudnia 1899.

Wnioskodawca:

Dr. Henryk Jordan

Koziebrodzki, K. Badeni, Paszkowski, A. Potocki, Scipio, St. Tarnowski, Trzeciecki, St.

Jędrzejowicz, Urbański, A. Skrzyński, Hupka, Zdzisław Skrzyński, Binder, Dr. Czajkowski, Zoll, Sozański, Dąbski, Klemens Dzieduszycki, Lubomirski.

P. Jordan przemawia dla uzasadnienia nagłości wniosku, a pod względem formalnym wnosi przekazanie tegoż komisji budżetowej z poleceniem, aby na dzisiejszym posiedzeniu przedłożyła swe sprawozdanie w powyższym przedmiocie bez drukowania.

Izba uchwała nagłość wniosku p. Jordana, a następnie uchwała ten wniosek bez rozprawy.

Sekretarz p. Andrzej Potocki odczytuje następujący wniosek nagły:

Wniosek nagły:

Wedle punktu 6 sprawozdania z czynności Departamentu IV. Wydziału krajowego w sprawach kolejowych za czas od 16. listopada 1898 do 10. listopada 1899 postanowiło c. k. Ministerstwo kolei żelaznych celem połączenia kolei żelaznej Chabówka-Zakopane z koleją węgierską doliny Orawy, budowę linii kolejowej z Nowego Targu do Suchy Hory i poleciło c. k. Namiestnictwu zarządzenie komisji reambulacyjnej tej linii kolejowej.

Zważywszy, że c. k. Ministerstwo kolei żelaznych oświadczyło pismem z 17. lutego 1899 L. 57772;2, że może się zgodzić na budowę tego połączenia nie z Nowego Targu, lecz z Zakopanego pod warunkiem, że interesenci, względnie kraj złożą 200.000 zł. w. a. jako różnicę kosztów budowy tych linii, a Wysoki Sejm uchwałą z dnia 24. marca 1899 uznał, że przedłużenie kolei Chabówka-Zakopane do granicy węgierskiej przez Kościelisko i Witów jest ze względu na ogólne interesa kraju użyteczne i potrzebne i z tego powodu postanowił przyczynić się subwencją w kwocie 80.000 zł. w. a. na budowę tego połączenia;

zważywszy, że miejscowi interesenci zobowiązali się prawomocnie przyczynić się resztującą kwotą 120.000 zł. w. a.;

zważywszy, że c. k. Namiestnictwo otrzymało jeszcze w listopadzie b. r. polecenie przeprowadzenia reambulacji linii kolejowej z Nowego Targu i c. k. Rząd wstawił w preliminarz wydatków budżetu państwowego na rok 1900 kwotę 600.000 koron na koszt budowy tej linii z Nowego Targu, przeto zachodzi uzasadniona obawa, że jakakolwiek zwłoka w niniejszej sprawie mogłaby narazić kraj na utratę na zawsze zaleconej już przez Wysoki Sejm linii kolejowej z Zakopanego do Suchej Hory, podpisani wnoszą:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

I. Nagłość wniosku niniejszego.

II. Z motywów zamieszczonych w sprawozdaniu komisji kolejowej z dnia 19. marca 1899 (alegat 242) uznaje Sejm ponownie, że przedłużenie kolei żelaznej Chabówka Zakopane przez Kościelisko i Witów do granicy węgierskiej przy Suchej Horze jest ze względu na ogólne interesa kraju wysoce użyteczne i potrzebne, i oświadcza się przeciw budowie linii Nowy Targ-Sucha Hora utrzymując temsamem w mocy dalsze postanowienia tej uchwały.

III. Wzywa się c. k. Rząd do zarządzenia budowy linii Zakopane-Sucha Hora z zaniechaniem odmiennego projektu i zarządzanej tegoż reambulacji,

Wnioskodawca:
Lubomirski

Stadnicki, Rozwadowski, Schnell, Krzysztofowicz, Starzyński, Białokórski, Męciński, Zoll, Pilat, Zdzisław Skrzyński, Dąbski, Dr. Czajkowski, St. Jędrzejowicz, Kraiński, Osuchowski, Skałkowski, Kozłowski, Abrahamowicz, St. Tarnowski, Hupka, Urbański, Krasicki, Trzecieski, Weigel, Cieński, Szepetycki, A. Skrzyński, Jordan, Borkowski, Gnoiński, Fruchtman, Scipio, Abraham, Sanguszko.

P. Lubomirski uzasadnia nagłość wniosku, a pod względem formalnym wnosi odesłanie tegoż do komisji kolejowej z polece-

niem, żeby na dzisiejszem posiedzeniu przedłożyła swe sprawozdanie w powyższym przedmiocie bez drukowania.

Izba uchwała bez rozprawy nagłosem wniosku p. Lubomirskiego, a następnie uchwała ten wniosek.

Sekretarz p. Potocki Andrzej czyta:

Wniosek naglący.

Wedle punktu 4. sprawozdania z czynności Departamentu IV. Wydziału krajowego w sprawach kolejowych, za czas od 16. listopada 1898 do 10. listopada 1899, uwiadomiło c. k. Ministerstwo kolei żelaznych, że nie przedkłada do najwyższego zatwierdzenia uchwałę Wysokiego Sejmu z dnia 20. marca 1899 roku w przedmiocie poparcia budowy kolei lokalnej, Przeworsk-Bachórz (Dynów) z powodu, iż w razie zastosowania do tej kolei wąskiego toru, na której w ogóle tak wielki nacisk ze strony Wysokiego Sejmu był czyniony, powołana uchwała stałaby się ewentualnie bezpodstawną, albo wymagałaby takich zmian, któreby dalsze opóźnienie sprawy powodowało.

Zważywszy, że powołana uchwała Wysokiego Sejmu z dnia 20. marca 1899 dotyczyła projektu tej kolei budować się mającej jako normalno-torowa i poparcia kraju przyznał Wysoki Sejm na podstawie kosztorysu sporządzonego dla tej kolei jako normalnotorowej;

zważywszy, że rezolucya Wysokiego Sejmu z dnia 30. grudnia 1898 roku, wzywająca c. k. Rząd, aby nie stawiał trudności żądaniom zastosowania toru przy kolejach lokalnych, było natury zasadniczej i dotyczyła popieranych przez kraj kolei lokalnych, projektowanych jako wąskotorowych, podczas gdy kolej lokalna Przeworsk-Bachórz (Dynów) projektowana była i poparta przez kraj jako kolej normalno-torowa;

zważywszy, że zastosowanie toru normalnego dla tej kolei było wskazane tak

względnymi lokalnymi, jak względami na możliwość połączenia jej w przyszłości z koleją transwersalną;

zważywszy, że przyjscie do skutku tej kolei zbyt się opóźnia ze szkodą doniosłych interesów ekonomicznych z tą koleją związanych;

zważywszy, że z powodu niewiadomego czasu ponownego zebrania się Wysokiego Sejmu, nie da się przewidzieć, kiedy będzie mogła być powzięta uchwała w przedmiocie zmian powołanej uchwały, a to po opracowaniu niegotowego jeszcze projektu szczegółowego dla wąskiego toru i w zastosowaniu do wyniku pertraktacji w tej sprawie z c. k. Rządem;

zważywszy, że w tem stadyum sprawy i na wypadek, jeżeliby wyniki wspomnianych pertraktacji wskazywały nieuniknioną potrzebę zmiany warunków uchwały Wysokiego Sejmu z 20. marca 1899, byłoby wskazaniem upoważnić Wydział krajowy celem zapobieżenia dalszemu przewlekaniu sprawy budowy tej kolei do przedsięwzięcia imieniem kraju takich zmian warunków tej uchwały jakie stosownie do wyniku pertraktacji z c. k. Rządem będzie uważał za potrzebne;

podpisani wnoszą:

Wysoki Sejm raczy:

I. uchwalić nagłosem niniejszego wniosku;

II. powziąć następującą uchwałę;

a) Upoważnia się Wydział krajowy do przedsięwzięcia imieniem kraju w razie potrzeby i według swego uznania takich zmian w warunkach uchwały sejmowej z dnia 20. marca 1899 w przedmiocie poparcia budowy kolei lokalnej Przeworsk-Bachórz (Dynów) jakieby w granicach sumy przyznanej tą uchwałą gwarancyi kraju i stosownie do wyboru szerokości toru okazały się potrzebnymi, celem przyspieszenia budowy tej kolei.

b) poleca się Wydziałowi krajowemu zdać sprawę w tym przedmiocie w stosownym czasie;

c) wzywa się c. k. Rząd aby się postarał o potrzebny kredyt już na rok 1900 dla sumy udziału państwa w kapitale budowy kolei lokalnej Przeworsk-Bachórz (Dynów), a to w wysokości odpowiedniej do wyniku pertraktacyj koncesyjnych.

Wnioskodawca:
Lubomirski

Osuchowski, Zoll, Schnell, Pilat, Zdzisław Skrzyński, Stadnicki, Krzysztofowicz, Dr. Czajkowski, Starzyński, Krański, Rozwadowski, Dąbski, Białokórski, Skałkowski, Kozłowski, Abrahamowicz, St. Jędrzejowicz, St. Tarnowski, Hupka, Urbański, Krasicki, Trzeciecki, Weigel, Cieński, Szeptycki J., A. Skrzyński, Jordan, Borkowski, Gnoiński, Fruchtmann, Scipio, Abraham, Sanguszko,

P. Lubomirski uzasadnia nagłość wniosku, a pod względem formalnym wnosi przekazanie tegoż komisji kolejowej z poleceniem, aby przedłożyła na dzisiejszem posiedzeniu ustne sprawozdanie w tym przedmiocie.

Izba uchwała nagłość wniosku, a następnie ten wniosek, bez rozprawy.

Marszałek oświadcza, że otrzymał pismo od c. k. Sądu w Dembicy w sprawie wydania p. Jabłońskiego, oskarżonego o przekroczenie §§. 487 i 491 ust. kar., i w sprawie tej udziela głosu p. Urbańskiemu, który tego zażądał.

Sekretarz p. Urbański wnosi na odesłanie tej sprawy do komisji prawniczej.

Izba bez rozprawy uchwała odesłać tę sprawę do komisji prawniczej.

Izba przystępuje do porządku dziennego, którego punktem pierwszym jest:

Pierwsze czytanie sprawozdania Wydziału krajowego z przedłożeniem sprawozdania Rady szkolnej krajowej o stanie

wychowania publicznego w roku szkolnym, 1898|99.

Pierwsze czytanie sprawozdania Wydziału krajowego z przedłożeniem sprawozdania Rady szkolnej krajowej o stanie szkół średnich galicyjskich w roku szkolnym 1898|99.

Sprawozdawca p. Wereszczyński, uwolniony od czytania powyższych przedłożeń, wnosi przekazanie tych dwóch sprawozdań komisji szkolnej.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek.

Następuje:

Pierwsze czytanie sprawozdania Wydziału krajowego z przedłożeniem sprawozdania Rady szkolnej krajowej o stanie szkół przemysłowych i handlowych w roku szkolnym 1898|99.

Sprawozdawca p. Wereszczyński, uwolniony od czytania powyższego sprawozdania, wnosi odesłanie tego przedmiotu do komisji przemysłowej.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek.

Następuje:

Pierwsze czytanie sprawozdania Wydziału krajowego w przedmiocie zmiany §§. 3. lit. B) 36., 43. i 109. lit. B) ustępu 2. statutu Banku krajowego.

Sprawozdawca p. Onyszkiewicz, uwolniony od czytania powyższego przedłożenia wnosi przekazanie tego sprawozdania komisji bankowej.

Izba uchwała bez rozprawy ten wniosek.

Następuje:

Pierwsze czytanie sprawozdania Wydziału krajowego przedmiocie petycji gminy Stanisławczyk i obszaru dworskiego Wyrki o wyłączenie obszaru gruntowego 1366 morgów z okręgu Sądu powiatowego

w Radziechowie i Starostwa Kamionka Strumiłowa a przydzielenie do okręgu sądowego w Łopatynie i Starostwa w Brodach.

Sprawozdawca p. Sawczak, uwolniony od czytania powyższego sprawozdania, wnosi przekazanie tego przedmiotu komisji prawniczej.

Izba uchwała bez rozprawy powyższy wniosek.

Następuje:

Pierwsze czytanie wniosku posła Pilata w sprawie emigracji ludności wiejskiej.

P. Pilat motywuje swój wniosek, a pod względem formalnym wnosi przekazanie tego wniosku komisji administracyjnej.

Izba uchwała bez rozprawy ten formalny wniosek.

Następuje:

Pierwsze czytanie wniosku posła Merunowicza w sprawie budowy kolei lokalnej z Winnik do Lwowa.

P. Merunowicz motywuje swój wniosek, a pod względem formalnym wnosi odesłanie tego wniosku do komisji kolejowej.

Izba uchwała bez rozprawy powyższy wniosek.

Następuje:

Wybór 4 sekretarzy, 4 kwestorów i 12 rewidentów, oraz wybór komisji a mianowicie:

administracyjnej	z 20 członków
bankowej	„ 15 „
budżetowej	„ 23 „
drogowej	„ 19 „
gminnej	„ 15 „
gospodarstwa krajowego „	18 „
górnictwej	„ 9 „
kolejowej	„ 15 „
petycyjnej	„ 23 „
podatkowej	„ 13 „
prawniczej	„ 15 „
przemysłowej	„ 11 „

sanitarnej	z 10 członków
solnej	„ 9 „
szkolnej	„ 18 „

Przemawia pod względem formalnym p. Stadnicki Stanisław i wnosi zwiększenie liczby członków komisji szkolnej z 18 na 19 członków.

Izba uchwała bez rozprawy powiększenie liczby członków komisji szkolnej na 19 członków.

Na skrutatorów zaprasza Marszałek pp. Horodyskiego, Scipiona, ks. Hamoraka, Michałowskiego, Górkę, Krempe, Słotwińskiego.

Marszałek oświadcza, iż nastąpią wybory do komisji, wzywa posłów do oddawania kartek, a przed wynikiem skrutynium zarządza przystąpienie do dalszych punktów porządku dziennego, a mianowicie.

Następuje:

Sprawozdanie Wydziału krajowego o udzieleniu Wydziałowi powiatowemu w Myślenicach koncesyi do pobierania opłat mytnicznych na drodze gminnej Peim-Jordanów.

Sprawozdawca p. Chamiec, odczytuje sprawozdanie Wydziału krajowego, zakończone projektem następującej uchwały:

U c h w a ł a

o udzieleniu koncesyi do pobierania opłat mytnicznych na drodze gminnej Peim-Jordanów.

Art. I.

Na przeciąg lat pięciu od wejścia w wykonanie tej uchwały nadaje się prawo do pobierania myta na drodze gminnej Peim-Jordanów Wydziałowi powiatowemu w Myślenicach jako władzy zarządzającej, a to na rzecz tej drogi z zastrzeżeniem, że Wydział powiatowy używając środków przewidzianych w §§. 19., 25. i 26. ustawy dro-

gowej z dnia 5. lipca 1897 Dz. ust. kraj. Nr. 43 przy pomocy pobieranego w myśli §. 32 tejsze ustawy dochodu z powyższego myta, pokrywać będzie wszelkie koszta połączone z utrzymaniem omyczonej drogi w dobrym stanie.

Na wypadek zaniedbania przez Wydział powiatowy utrzymywanej drogi, zastrzega sobie Wydział krajowy wydanie stosownych zarządzeń wskazanych w §. 35 ust. 2. i 3. wyżej powołanej ustawy drogowej.

Art. II.

Opłatę myta pobierać należy według następującego wymiaru:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 4 (cztery) ct.;

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 2 (dwa) ct.;

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego 1 (jeden) ct.

Konie, woły, krowy, muły, osły, należą do bydła ciężkiego, zaś cielęta, źrebięta, owce, kozy i świnie do drobnego.

Od bydła niesionego lub wiezionego wozem, nie opłaca się żadnej należności.

Zwierzęta, które są i przy matkach idą, są wolne od wszelkiej opłaty mytniczej.

Mieszkańcy gminy i obszaru dworskiego w Tokarni, wolni są od opłaty myta na drodze Pcim-Jordanów.

Art. III.

Przy poborze myta mają być zachowane ogólne przepisy o uwolnieniu od opłaty myta lub o znizeniu tejsze.

W rozprawie ogólnej nikt głosu nie żąda, Izba przystępuje więc do rozprawy szczegółowej.

Sprawozdawca wnosi przyjęcie tej uchwały *en bloc*.

Izba uchwała przyjęcie powyższej uchwały *en bloc*, poczem w oddzielnem głosowaniu uchwała cały projekt uchwały *en bloc*.

Uchwaliwszy następnie na wniosek sprawozdawcy przystąpić do trzeciego czytania bez czytania, uchwała Izba powyższy projekt uchwały w trzecim czytaniu bez czytania.

Następuje:

Sprawozdanie Wydziału krajowego o udzieleniu Radzie powiatowej w Bochni koncesyi do pobierania opłat mytniczych od mostu powiatowego na rzece Rابية pod Nieznanowicami.

Sprawozdawca p. Chamiec, odczytuje sprawozdanie Wydziału krajowego, zakończone projektem następującej uchwały:

U c h w a ł a

o udzielenie Radzie powiatowej w Bochni, koncesyi do pobierania opłat mytniczych od mostu powiatowego na rzece Rابية pod Nieznanowicami.

Art. I.

Radzie powiatowej w Bochni nadaje się na lat pięć od wejścia w wykonanie tej uchwały, prawo do pobierania myta od mostu powiatowego na rzece Rابية pod Nieznanowicami pod warunkiem utrzymania przedmiotu omyczonego kosztem funduszu powiatowego w dobrym stanie z zastrzeżeniem zastosowania postanowień zawartych w §§. 14. i 35. ust. 3. ustawy drogowej z dnia 5. lipca 1897 Dz. ust. kraj. Nr. 43.

Art. II.

Opłatę myta pobierać należy według następującego wymiaru:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 4 (cztery) ct.

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 2 (dwa) ct.;

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego 1 (jeden) ct.

Konie, woły, krowy, muły, osły, należą do bydła ciężkiego zaś cielęta, zrebęta, owce, kozy i świnie do drobnego.

Od bydła niesionego lub wiezionego wozem nie opłaca się żadnej należitości.

Zwierzęta, które ssą i przy matkach idą, są wolne od wszelkiej opłaty mytniczej.

Art. III.

Przy poborze myta mają być zachowane ogólne przepisy o uwolnieniu od opłaty mytniczej i o niższeniu tejże.

W rozprawie ogólnej nikt głosu nie żąda, Izba przystępuje więc do rozprawy szczegółowej.

Sprawozdawca wnosi przyjęcie tej uchwały *en bloc*.

Izba uchwała przyjęcie powyższej uchwały *en bloc*, poczem w oddzielnem głosowaniu uchwała cały projekt uchwały *en bloc*.

Uchwaliwszy następnie na wniosek sprawozdawcy przystąpić do trzeciego czytania bez czytania, uchwała Izba powyższy projekt uchwały w trzecim czytaniu bez czytania.

Następuje:

Sprawozdanie Wydziału krajowego o udzieleniu Wydziałowi powiatowemu w Drohobyczu koncesyi do pobieraniu opłat mytniczych na rzecz utrzymania mostu na rzecz Bystrzycy w Urożu i na rzecz utrzymania ośmiu mostów w Podburzu.

Sprawozdawca p. Chamiec, odczytuje sprawozdanie Wydziału krajowego, zakończone projektem następującej uchwały:

U c h w a ł a.

o udzieleniu komisji do pobierania opłat mytniczych na rzecz Bystrzycy w Urożu

i na rzecz utrzymania ośmiu mostów w Podburzu.

Art. I.

Na przeciąg lat pięciu od wejścia w wykonanie tej uchwały nadaje się prawo do pobierania myta na rzecz utrzymania ośmiu mostów w Podburzu Wydziałowi powiatowemu w Drohobyczu jako władzy nadzorującej, a to na rzecz tych mostów z zastrzeżeniem że Wydział powiatowy, używając środków przewidzianych w §§. 19, 25 i 26 ustawy drogowej z dnia 5. lipca 1897 dz. u. kr. Nr. 43 przy pomocy pobieranego w myśl §. 32. tejże ustawy dochodu z powyższego myta, pokrywać będzie wszelkie koszta połączone z utrzymaniem omyconych mostów w dobrym stanie.

Na wypadek zaniedbania przez Wydział powiatowy należytego nadzoru nad utrzymaniem mostów, zastrzega sobie Wydział krajowy wydanie stosownych zarządzeń wskazanych w §. 35. ust. 2. wyżej powołanej ustawy drogowej.

Art. II.

Opłatę myta pobierać należy oddzielnie a mianowicie na jednej stacyi od mostu na rzecz Bystrzycy w Urożu i na drugiej stacyi od ośmiu mostów w Podburzu, według następującego wymiaru:

1. przy każdym wozie od jednego bydłęcia zaprzężonego 6 (sześć) ct.
2. od bydłał przepędzanych:
 - a) od każdego konia dorosłego, bydłęcia rogatego, osła, muła 3 (trzy) ct.;
 - b) od pięciu świń albo cieląt 1 (jeden) ct.;
 - c) od dziesięciu owiec 1 (jeden) ct.

Od bydła, niesionego lub wiezionego wozem, nie opłaca się żadnej należitości.

Zwierzęta które ssą i przy matkach idą, są wolne od wszelkiej opłaty mytniczej.

Mieszkańcy gminy i obszaru dworskiego w Urożu ile razy wożą własne produkty na targ lub drzewo z lasu do własnego użytku, wolni są od ustanowionej opłaty mytniczej od mostu na rzecz Bystrzycy w Urożu.

Art. III.

Przy poborze myta mają być zachowane ogólne przepisy o uwolnieniu od opłaty mytniczej lub o znizeniu tejsze.

W rozprawie ogólnej nikt głosu nie żąda, Izba przystępuje więc do rozprawy szczegółowej:

Sprawozdawca wnosi przyjęcie tej uchwały *en bloc*.

Izba uchwała przyjęcie powyższej uchwały *en bloc*, poczem w oddzielnem głosowaniu uchwała cały projekt uchwały *en bloc*.

Uchwaliwszy następnie na wniosek sprawozdawcy przystąpić do trzeciego czytania bez czytania, uchwała Izba powyższy projekt uchwały w trzeciem czytaniu bez czytania.

Następuje:

Sprawozdanie Wydziału krajowego o udzieleniu Radzie powiatowej w Grybowie koncesyi do pobierania opłat mytniczych od mostów powiatowych na rzece Białej.

Sprawozdawca p. Chamiec odczytuje sprawozdanie Wydziału krajowego, zakończone projektem następującej uchwały:

U c h w a ł a

o udzieleniu Radzie powiatowej w Grybowie koncesyi do pobierania opłat mytniczych od mostów powiatowych na rzece Białej.

Art. I.

Radzie powiatowej w Grybowie nadaje się na lat pięć od wejścia w wykonanie tej uchwały, prawo do pobierania myta od mostów powiatowych na rzece

Białej pod warunkiem utrzymywania przedmiotu omyconego kosztem funduszu powiatowego w dobrym stanie, z zastrzeżeniem zastosowania postanowień zawartych w §. §. 14 i 35. ust. 3. ustawy drogowej z dnia 5. lipca 1897. Dz. u. kr. Nr. 43.

Art. II.

Opłatę myta pobierać należy na jednej stacyi według następującego wymiaru:

- a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 4 (cztery) ct.
- b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 2 (dwa) ct.
- c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego 1 (jeden) ct.

Konie, woły, krowy, muły osły, należą do bydła ciężkiego, zaś cielęta, źrebięta, owce, kozy i świnie do drobnego.

Od bydła niesionego lub wiezionego wozem, nie opłaca się żadnej należitości.

Zwierzęta które ssą i przy matkach idą są wolne od wszelkiej opłaty mytniczej.

Art. III.

Przy poborze myta mają być zachowane ogólne przepisy o uwolnieniu od tej opłaty lub o znizeniu tejsze.

W rozprawie ogólnej nikt głosu nie żąda, Izba przystępuje więc do rozprawy szczegółowej.

Sprawozdawca wnosi przyjęcie tej uchwały *en bloc*.

Izba uchwała przyjęcie powyższej uchwały *en bloc*, poczem w oddzielnem głosowaniu uchwała cały projekt uchwały *en bloc*.

Uchwaliwszy następnie na wniosek sprawozdawcy przystąpić do trzeciego czytania bez czytania, uchwała Izba powyższy

projekt uchwały w trzecim czytaniu bez czytania.

Następuje:

Sprawozdanie Wydziału krajowego o udzieleniu Radzie powiatowej w Turce koncesyi do pobierania opłat mytniczych na drodze powiatowej Turka-Czarna.

Sprawozdawca p. Chamiec, odczytuje sprawozdanie Wydziału krajowego, zakończone projektem następującej uchwały:

U c h w a ł a

o udzieleniu Radzie powiatowej w Turce koncesyi do pobierania opłat mytniczych na drodze powiatowej Turka-Czarna.

Art. I.

Radzie powiatowej w Turce nadaje się na lat pięć od wejścia w wykonanie tej uchwały, prawo do pobierania myta na drodze powiatowej Turka-Czarna pod warunkiem utrzymywania przedmiotu omyconego kosztem funduszu powiatowego w dobrym stanie, z zastrzeżeniem zastosowania postanowień, zawartych w §. §. 14 i 35. ust. 3. ustawy drogowej z dnia 5. lipca 1897. Dz. u. kr. Nr. 43.

Art. II.

Opłatę myta pobierać należy według następującego wymiaru:

- a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 4 (cztery) ct.
- b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 2 (dwa) centy;
- c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego 1 (jeden) ct.

Konie, woły, krowy, muły, osły, należą do bydła ciężkiego, zaś cielęta, źrebęta, owce, kozy i świnie do drobnego.

Od bydła niesionego lub wiezionego wozem nie opłaca się żadnej należności.

Zwierzęta, które ssą i przy matkach idą, są wolne od wszelkiej opłaty mytniczej.

Z dniem wejścia w wykonanie niniejszej uchwały traci moc obowiązującą koncesya z dnia 10 lipca 1897. Dz. u. kr. N. 45. którą nadane było Radzie powiatowej w Turce prawo do pobierania myta na drodze powiatowej Turka-Czarna.

Art. III.

Przy poborze myta mają być zachowane ogólne przepisy o uwolnieniu od opłaty mytniczej i o znizeniu tejże.

W rozprawie ogólnej nikt głosu nie żąda, Izba przystępuje więc do rozprawy szczegółowej.

Sprawozdawca wnosi przyjęcie tej uchwały *en bloc*.

Izba uchwała przyjęcie powyższej uchwały *en bloc*, poczem w oddzielnem głosowaniu uchwała cały projekt uchwały *en bloc*.

Uchwaliwszy następnie na wniosek sprawozdawcy przystąpić do trzeciego czytania bez czytania, uchwała Izba powyższy projekt uchwały w trzecim czytaniu bez czytania.

Następuje:

Sprawozdanie Wydziału krajowego o udzieleniu Radzie powiatowej w Kamionce strumiłowej koncesyi do pobierania opłat mytniczych od mostu powiatowego na rzece Bugu w Dobrotworze.

Sprawozdawca p. Chamiec, odczytuje sprawozdanie Wydziału krajowego, zakończone projektem następującej uchwały:

U c h w a ł a

o udzieleniu Radzie powiatowej w Kamionce strumiłowej koncesyi do pobierania opłat mytniczych od mostu powiatowego na rzece Bugu w Dobrotworze.

Art. I.

Radzie powiatowej w Kamionce stru-
miłowej nadaje się na lat pięć od wejścia
w wykonanie tej uchwały, prawo do pobie-
rania myta od mostu powiatowego na rzece
Bugu w Dobrotworze pod warunkiem utrzy-
mywania przedmiotu omyconego kosztem
funduszu powiatowego w dobrym stanie,
z zastrzeżeniem zastosowania postanowień
zawartych w §§. 14. i 35. ust. 3. ustawy
drogowej z dnia 5. lipca 1897 Dz. ust. kr.
Nr. 43.

Art. II.

Opłatę myta pobierać należy według
następującego wymiaru:

- a) od każdej sztuki bydła pociągowego
w zaprzęgu 4 (cztery) ct.;
- b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie
w zaprzęgu, *od bydła pędzonego cięż-
kiego i koni wierzchowych 2 (dwa) ct.;
- c) od każdej sztuki bydła pędzonego dro-
bnego 1 (jeden) ct.;

Konie, woły, krowy, muły, osły, należą
do bydła ciężkiego, zaś cielęta, owce, kozy
i świnię do drobnego.

Od bydła niesionego lub wiezionego
wozem, nie opłaca się żadnej należności.

Zwierzęta, które są i przy matkach
idą, są wolne od wszelkiej opłaty mytni-
czej.

Art. III.

Przy poborze myta mają być zacho-
wane ogólne przepisy o uwolnieniu od tej
opłaty lub o znizeniu tejże.

W rozprawie ogólnej nikt głosu nie
żąda, Izba przystępuje więc do rozprawy
szczegółowej.

Sprawozdawca wnosi przyjęcie tej u-
chwały *en bloc*.

Izba uchwała przyjęcie powyższej u-
chwały *en bloc*, poczem w oddzielnym gło-

sowaniu uchwała cały projekt uchwały
en bloc.

Uchwaliwszy następnie na wniosek
sprawozdawcy przystąpić do trzeciego czy-
tania bez czytania, uchwała Izba powyż-
szy projekt uchwały w trzecim czytaniu
bez czytania.

Następuje:

Sprawozdanie Wydziału krajowego o u-
dzieleniu Wydziałowi powiatowemu w Sa-
noku koncesyi do pobierania opłat mytni-
czych na drodze gminnej Sanok-Mrzygłód.

Sprawozdawca p. Chamiec, odczytuje
sprawozdanie Wydziału krajowego, zakoń-
czone projektem następującej uchwały:

U c h w a ł a

o udzieleniu koncesyi do pobierania opłat
mytnicznych na drodze gminnej I. klasy
Sanok-Mrzygłód.

Art. I.

Na przeciąg lat pięciu od wejścia
w wykonanie tej uchwały nadaje się pra-
wo do pobierania myta na drodze gminnej
I. klasy Sanok-Mrzygłód Wydziałowi po-
wiatowemu w Sanoku jako władzy zarzą-
dzającej, a to na rzecz tej drogi z zastrze-
żeniem, że Wydział powiatowy, używając
środków przewidzianych w §§ 19, 25 i 26
ustawy drogowej z dnia 5. lipca 1897 dz.
u. kr. Nr. 43 przy pomocy pobieranego
w myśl §. 32 tejże ustawy dochodu z po-
wyższego myta, pokrywać będzie wszel-
kie koszta połączone z utrzymaniem omy-
conej drogi w dobrym stanie.

Na wypadek zaniedbania przez Wy-
dział powiatowy utrzymywanej drogi, za-
strzega sobie Wydział krajowy wydanie
stosownych zarządzeń w skazanych w §.
35 ust. 2 i 3 wyżej powołanej ustawy
drogowej.

Art. II.

Opłatę myta pobierać należy według
następującego wymiaru:

- a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 2 (dwa) ct.
- b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 1 (jeden) ct.
- c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego $\frac{1}{2}$ (pół) ct.

Konie, woły, krowy, muły, osły należą do bydła ciężkiego, zaś cielęta, źrebięta, owce, kozy i świnie do drobnego.

Od bydła niesionego lub wiezionego wozem nie opłaca się żadnej należności.

Zwierzęta, które są i przy matkach idą, są wolne od wszelkiej opłaty mytniczej.

Art. III.

Przy poborze myta mają być zachowane ogólne przepisy o uwolnieniu od opłaty myta lub o znizeniu tejsze.

W rozprawie ogólnej nikt głosu nie żąda, Izba przystępuje więc co rozprawy szczegółowej.

Sprawozdawca wnosi przyjęcie tej uchwały *en bloc*.

Izba uchwała przyjęcie powyższej uchwały *en bloc*, poczem w oddzielnem głosowaniu uchwała cały projekt uchwały *en bloc*.

Uchwaliwszy następnie na wniosek sprawozdawcy przystąpić do trzeciego czytania bez czytania, uchwała Izba powyższy projekt uchwały w trzeciem czytaniu bez czytania.

Następuje:

Sprawozdanie Wydziału krajowego o udzieleniu Wydziałowi powiatowemu w Kołomyi koncesyi do pobierania opłat mytniczych na drodze gminnej z Buczaczek do Winogradu.

Sprawozdawca p. Chamiec, odczytuje sprawozdanie Wydziału krajowego, zakończone projektem następującej uchwały:

U c h w a ł a.

o udzieleniu koncesyi do pobierania opłat mytniczych na drodze gminnej I. klasy z Buczaczek do Winogradu.

Art. I

Na przeciąg lat pięciu od wejścia w wykonanie tej uchwały nadaje się prawo do pobierania myta na drodze gminnej I. klasy z Buczaczek do Winogradu Wydziałowi powiatowemu w Kołomyi jako władzy zarządzającej a to na rzecz tej drogi z zastrzeżeniem że Wydział powiatowy, używając środków przewidzianych w §§. 19, 25 i 26 ustawy drogowej z dnia 5 lipca 1897 Dz. u. kr. Nr. 43 przy pomocy pobieranego w myśl §. 32 tejsze ustawy dochodu z powyższego myta, pokrywać będzie wszelkie koszta połączone z utrzymaniem omyconej drogi w dobrym stanie.

Na wypadek zaniedbania przez Wydział powiatowy utrzymywanej drogi, zastrzeżga sobie Wydział krajowy wydanie stosownych zarządzeń wskazanych w §. 35 ust 2 i 3, wyżej powołanej ustawy drogowej.

Art. II.

Opłatę myta pobierać należy według następującego wymiaru.

- a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 4 (cztery) ct.
- b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 2 (dwa) ct.
- c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego 1 (jeden) ct.

Konie, woły, krowy, muły, osły należą do bydła ciężkiego. zaś cielęta, źrebięta, owe, kozy i świnie do drobnego.

Od bydła niesionego lub wiezionego wozem, nie opłaca się żadnej należności.

Zwierzęta, które ssą i przy matkach idą, są wolne od wszelkiej opłaty mytniczej.

Art. III.

Przy poborze myta mają być zachowane ogólne przepisy o uwolnieniu od opłaty myta lub o znizeniu tejże.

W rozprawie ogólnej nikt głosu nie żąda, Izba przystępuje więc do rozprawy szczegółowej.

Sprawozdawca wnosi przyjęcie tej uchwały *en bloc*.

Izba uchwała przyjęcie powyższej uchwały *en bloc*, poczem w oddzielnem głosowaniu uchwała cały projekt uchwały *en bloc*.

Uchwaliwszy następnie na wniosek sprawozdawcy przystąpić do trzeciego czytania bez czytania, uchwała Izba powyższy projekt uchwały w trzecim czytaniu bez czytania.

Następuje:

Sprawozdanie Wydziału krajowego o udzieleniu Radzie powiatowej w Rudkach koncesyi do pobierania opłat mytniczych na drodze powiatowej Komarniańsko-Grodeckiej.

Sprawozdawca p. Chamiec, odczytuje sprawozdanie Wydziału krajowego, zakończone projektem następującej uchwały:

U c h w a ł a

o udzieleniu Radzie powiatowej w Rudkach koncesyi do pobierania opłat mytniczych na drodze powiatowej Komarniańsko-Grodeckiej.

Art. I.

Radzie powiatowej w Rudkach nadaje się na lat pięć od wejścia w wykonanie tej uchwały, prawo do pobierania myta na drodze powiatowej Komarniańsko-Grodeckiej pod warunkiem utrzymania przedmiotu

omyconego kosztem funduszu powiatowego w dobrym stanie, z zastrzeżeniem zastosowania postanowień zawartych w §§. 14. i 35. ust. 3. ustawy drogowej z dnia 5. lipca 1897 Dz. ust. kraj. Nr. 43.

Art. II.

Opłatę myta pobierać należy według następującego wymiaru:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 2 (dwa) ct.;

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 1 (jeden) ct.;

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego $\frac{1}{2}$ (pół) ct.

Konie, woły, krowy, muły, osły, należą do bydła ciężkiego, zaś cielęta, źrebięta, owce, kozy i świnie do drobnego.

Od bydła niesionego lub wiezionego wozem, nie opłaca się żadnej należności.

Zwierzęta, które ssą i przy matkach idą są wolne od wszelkiej opłaty mytniczej.

Art. III.

Przy poborze myta mają być zachowane ogólne przepisy o uwolnieniu od opłaty mytniczej i o znizeniu tejże.

W rozprawie ogólnej nikt głosu nie żąda, Izba przystępuje więc do rozprawy szczegółowej.

Sprawozdawca wnosi przyjęcie tej uchwały *en bloc*.

Izba uchwała przyjęcie powyższej uchwały *en bloc*, poczem w oddzielnem głosowaniu uchwała cały projekt uchwały *en bloc*.

Uchwaliwszy następnie na wniosek sprawozdawcy przystąpić do trzeciego czytania bez czytania, uchwała Izba powyższy projekt uchwały w trzecim czytaniu bez czytania.

Następuje:

Sprawozdanie Wydziału krajowego o udzieleniu Radzie powiatowej w Bochni koncesyi do pobierania opłat mytniczych na drodze powiatowej bocheńsko-łapanowskiej.

Sprawozdawca p. Chamiec, odczytuje sprawozdanie Wydziału krajowego, zakończone projektem następującej uchwały:

U c h w a ł a

o udzieleniu Radzie powiatowej w Bochni koncesyi do pobierania opłat mytniczych na drodze powiatowej bocheńsko-łapanowskiej.

Art. I.

Radzie powiatowej w Bochni nadaje się na lat pięć od wejścia w wykonanie tej uchwały prawo do pobierania myta na drodze powiatowej bocheńsko-łapanowskiej pod warunkiem utrzymywania przedmiotu omyconego kosztem funduszu powiatowego w dobrym stanie, z zastrzeżeniem zastosowania postanowień zawartych w §§. 14 i 35. ust. 3. ustawy drogowej z dnia 5. lipca 1897. Dz. u. k. N. 43.

Art. II.

Oplatę myta pobierać należy na jednej stacyi według następującego wymiaru:

1. myto drogowe.

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 4 (cztery) ct.

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 2 (dwa) ct.

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego 1 (jeden) ct.

2. myto mostowe:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 2 (dwa) ct.

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 1 (jeden) ct.

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego $\frac{1}{2}$ (pół) ct.

Konie, woły, krowy, muły, osły należą do bydła ciężkiego, zaś cielęta, źrebięta, owce, kozy i świnie do drobnego.

Od bydła niesionego lub wiezionego wozem, nie opłaca się żadnej należitości.

Zwierzęta, które ssą i przy matkach idą, są wolne od wszelkiej opłaty mytniczej.

Art. III.

Przy poborze myta mają być zachowane ogólne przepisy o uwolnieniu od tej opłaty lub o znizeniu tejże.

W rozprawie ogólnej nikt głosu nie żąda, Izba przystępuje więc do rozprawy szczegółowej.

Sprawozdawca wnosi przyjęcie tej uchwały *en bloc*.

Izba uchwała przyjęcie powyższej uchwały *en bloc*, poczem w oddzielnem głosowaniu uchwała cały projekt uchwały *en bloc*.

Uchwaliwszy następnie na wniosek sprawozdawcy przystąpić do trzeciego czytania bez czytania, uchwała Izba powyższy projekt uchwały w trzecim czytaniu bez czytania.

Następuje:

Sprawozdanie Wydziału krajowego o udzieleniu obszarowi dworskiemu w Czernelicy wspólnie z obszarem dworskim w Hubinie koncesyi do pobierania opłat mytniczych od przewozu przez rzekę Dniestr.

Sprawozdawca p. Chamiec, odczytuje sprawozdanie Wydziału krajowego, zakończone projektem następującej uchwały:

U c h w a ł a

o udzieleniu obszarowi dworskiemu w Czernelicy wspólnie z obszarem dworskim w Hubinie koncesyi na pobór opłat mytniczych od przewozu przez rzekę Dniestr.

Art. I.

Na przeciąg lat pięciu od wejścia w wykonanie tej uchwały nadaje się obszarowi dworskiemu w Czernelicy wspólnie z obszarem dworskim w Hubinie powiatu horodeńskiego prawo do pobierania myta od przewozu przez rzekę Dniestr pod warunkiem utrzymywania przedmiotu omyconego w dobrym stanie i własnym kosztem z zastrzeżeniem, że analogicznie do postanowień zawartych w §. 38 ust. 12. ustawy drogowej z dnia 5. lipca 1897 dz. u. kr. Nr. 43 w razie nie dopełnienia tego warunku, uprawniony będzie Wydział powiatowy do objęcia za zgodą politycznej władzy powiatowej przedmiotu omyconego w bezpośredni zarząd własny na koszt i niebezpieczeństwo obszarów dworskich.

Art. II.

Opłatę myta pobierać należy według następującego wymiaru:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 3 (trzy) ct.

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 3 (trzy) ct.

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego 1 (jeden) ct.

d) od każdej osoby bez różnicy 1 (jeden) ct. — woźnica i jadący wierzchem uwolnieni są od opłaty przewozowego.

Konie, woły, krowy, muły, osły, należą do bydła ciężkiego, zaś cielęta, zrebęta, owce, kozy i świnie do drobnego.

Od bydła niesionego lub wiezionego wozem, nie opłaca się żadnej należności.

Zwierzęta które są i przy matkach idą, są wolne od wszelkiej opłaty mytniczej.

Art. III

Przy poborze myta mają być zachowane ogólne przegisy o uwolnieniu od opłaty myta lub o znizeniu teje.

W rozprawie ogólnej nikt głosu nie żąda, Izba przystępuje więc do rozprawy szczegółowej.

Sprawozdawca wnosi przyjęcie tej uchwały *en bloc*

Izba uchwała przyjęcie powyższej uchwały *en bloc*, poczem w oddzielnem głosowaniu uchwała cały projekt uchwały *en bloc*.

Uchwaliwszy następnie na wniosek sprawozdawcy przystąpić do trzeciego czytania bez czytania, uchwała Izba powyższy projekt uchwały w trzecim czytaniu bez czytania.

Następuje :

Sprawozdanie Wydziału krajowego o udzieleniu obszarowi dworskiemu w Horodnicy koncesyi do pobierania opłat mytniczych od przewozu przez rzekę Dniestr.

Sprawozdawca p. Chamiec, odczytuje sprawozdanie Wydziału krajowego, zakończone projektem następującej uchwały :

U c h w a ł a

o udzieleniu obszarowi dworskiemu w Horodnicy koncesyi na pobór opłat mytniczych od przewozu przez rzekę Dniestr.

Art. I.

Na przeciąg lat pięciu od wejścia w wykonanie tej uchwały nadaje się obszarowi dworskiemu w Horodnicy, powiatu horodeńskiego prawo do pobierania myta od przewozu przez rzekę Dniestr pod warunkiem utrzymywania przedmiotu omyconego w do

brym stanie i własnym kosztem, z zastrzeżeniem, że analogicznie do postanowień zawartych w §. 38 ust. 12 ustawy drogoz dnia 5. lipca 1897 dz. u. kr. Nr. 43 w razie niedopełnienia tego warunku, uprawniony będzie Wydział powiatowy do objęcia za zgodą politycznej władzy powiatowej przedmiotu omyconego w bezpośredni zarząd własny na koszt i niebezpieczeństwo obszaru dworskiego.

Art. II.

Opłaty mytnicze pobierać należy według następującego wymiarn:

a) od jednej osoby pieszej, jadącej powozem lub wierzchem 1. (jeden) ct.

b) od jednego konia, idącego pod wierzchem, pędzonego albo zaprzęzonego 3 (trzy) ct.

c) od jednego źrebięcia do dwóch lat 1 (jeden) ct.

d) od jednego woła na rzeź albo w jarmie, krowy, bukała i trzylatki 3 (trzy) ct.

e) od jednego cielęcia, niemającego jeszcze dwóch lat, świni karmionej, owcy, kozła, kozy i małych świń 1 (jeden) ct.

Art. III.

Przy poborze myta mają być zastosowane ogólne przepisy o uwolnieniu od opłaty mytniczej lub o znizeniu tejże.

W rozprawie ogólnej nikt głosu nie żąda, Izba przystępuje więc do rozprawy szczegółowej.

Sprawozdawca wnosi przyjęcie tej uchwały *en bloc*.

Izba uchwała przyjęcie powyższej uchwały *en bloc*, poczem w oddzielnem głosowaniu uchwała cały projekt uchwały *en bloc*.

Uchwaliwszy następnie na wniosek sprawozdawcy przystąpić do trzeciego czytania bez czytania, uchwała Izba powyższy pro

jekt uchwały w trzecim czytaniu bez czytania.

Następuje.

Sprawozdanie Wydziału krajowego o udzieleniu Radzie powiatowej w Śniatynie koncesyi na pobór opłat mytniczych na drogach powiatowych z Załucza do Rożnowa i z Zabłotowa do Rożnowa.

Sprawozdawca p. Chamiec, odczytuje sprawozdanie Wydziału krajowego zakończone projektem następującej uchwały:

U c h w a ł a

o udzieleniu Radzie powiatowej w Śniatynie koncesyi na pobór opłat mytniczych na drogach powiatowych z Załucza do Rożnowa i z Zabłotowa do Rożnowa.

Art. I.

Radzie powiatowej w Śniatynie nadaje się na lat pięć od wejścia w wykonanie tej uchwały prawo do pobierania opłat mytniczych pod warunkiem utrzymywania przedmiotów omyconych w dobrym stanie kosztem funduszu powiatowego a mianowicie:

I. Na drodze powiatowej z Załucza do Rożnowa a to myta drogowego na dwóch stacyach, z zachowaniem odległości 15 kilometrów między jedną a drugą stacją i myta mostowego od mostu na rzece Rybnicy w Rożnowie według następującego wymiaru:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 4 (cztery) ct.

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzehowych 2 (dwa) ct.

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego 1 (jeden) ct.

II. Na drodze powiatowej z Zabłotowa do Rożnowa, a to myta drogowego na je-

dnej stacyi i myta mostowego od mostu na rzece Prucie pod Zabłotowem na drugiej stacyi.

Opłaty pobierać należy według następującego wymiaru:

A) Myto drogowe:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 4 (cztery) ct.;

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 2 (dwa) ct.;

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego 1 (jeden) ct.

B) Myto mostowe:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 6 (sześć) ct.;

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 3 (trzy) ct.;

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego 1½ (półtora) ct.

Art. II.

Konie, woły, krowy, muły, osły, należą do bydła ciężkiego, zaś cielęta, źrebięta owce, kozy i świnie do drobnego.

Od bydła niesionego lub wiezionego wozem nie opłaca się żadnej należności.

Zwierzęta, które ssą i przy matkach idą są wolne od wszelkiej opłaty mytniczej.

Art. III.

Przy poborze myta mają być zachowane ogólne przepisy o uwolnieniu od opłaty mytniczej i o znizeniu teje.

W rozprawie ogólnej nikt głosu nie żąda, Izba przystępuje więc do rozprawy szczegółowej.

Sprawozdawca wnosi przyjęcie tej uchwały *en bloc*.

Izba uchwała przyjęcie powyższej uchwały *en bloc*, poczem w oddzielnem głosowaniu uchwała cały projekt *en bloc*

Uchwaliwszy następnie na wniosek sprawozdawcy przystąpić do trzeciego czytania bez czytania, uchwała Izba powyższy projekt uchwały w trzeciem czytaniu bez czytania.

Następuje:

Sprawozdanie Wydziału krajowego o udzieleniu Radzie powiatowej w Kamionce Strumiłowej koncesyi do pobierania opłat mytnicznych na drodze Busk-Toporów.

Sprawozdawca p. Chamiec odczytuje sprawozdanie Wydziału krajowego, zakończone projektem następującej uchwały:

U c h w a ł a.

o udzieleniu Radzie powiatowej w Kamionce strumiłowej koncesyi do pobierania opłat mytnicznych na drodze Busk Toporów.

Art. I.

Radzie powiatowej w Kamionce strumiłowej nadaje się na lat pięć od wejścia w wykonanie tej uchwały, prawo do pobierania myta na drodze Busk-Toporów pod warunkiem utrzymywania przedmiotu omyconego kosztem funduszu powiatowego w dobrym stanie z zastrzeżeniem zastosowania postanowień zawartych w §§. 14 i 35 ust. 3. ustawy drogowej z dnia 5. lipca 1897. dz. u. kr. Nr. 43.

Art. II.

Opłatę myta pobierać należy na dwóch stacyach według następującego wymiaru:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 2 (dwa) ct.

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 1 (jeden) ct.

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego $\frac{1}{2}$ (pół) ct.

Konie, woły, krowy, muły, osły, należą do bydła ciężkiego, zaś cielęta, źrebięta owce, kozy i świnie do drobnego.

Od bydła niesionego, lub wiezionego wozem nie opłaca się żadnej należitości.

Zwierzęta które ssą i przy matkach idą są wolne od wszelkiej opłaty mytniczej.

Art. III.

Przy poborze myta mają być zachowane ogólne przepisy o uwolnieniu od opłaty mytniczej i o niżeniu tejsze.

W rozprawie ogólnej nikt głosu nie żąda, Izba przystępuje więc do rozprawy szczegółowej.

Sprawozdawca wnosi przyjęcie tej uchwały *en bloc*.

Izba uchwała przyjęcie powyższej uchwały *en bloc*, poczem w oddzielnem głosowaniu uchwała cały projekt uchwały *en bloc*.

Uchwaliwszy następnie na wniosek sprawozdawcy przystąpić do trzeciego czytania bez czytania, uchwała Izba powyższy projekt uchwały w trzecim czytaniu bez czytania.

Następuje:

Sprawozdanie Wydziału krajowego o udzieleniu Radzie powiatowej w Kamionce strumiłowej koncesyi do pobierania opłat mytniczych na drodze powiatowej Radziechów-Niedźwiedzie-Kulików.

Sprawozdawca p. Chamiec, odczytuje sprawozdanie Wydziału krajowego, zakończone projektem następującej uchwały:

U c h w a ł a

o udzieleniu Radzie powiatowej w Kamionce strumiłowej koncesyi do pobiera-

nia opłat mytniczych na drodze powiatowej Radziechów, Niedźwiedzie, Kulików.

Art. I.

Radzie powiatowej w Kamionce strumiłowej, nadaje się na lat pięć od wejścia w wykonanie tej uchwały prawo do pobierania myta na drodze powiatowej Radziechów-Niedźwiedzie-Kulików, pod warunkiem utrzymywania przedmiotu omyconego kosztem funduszu powiatowego w dobrym stanie, z zastrzeżeniem zastosowania postanowień zawartych w §§. 14 i 35 ust. 3. ustawy drogowej z dnia 5. lipca 1897. dz u. u. kr. Nr. 43.

Art. II.

Opłatę myta pobierać należy według następującego wymiaru:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 2 (dwa) ct.

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 1 (jeden) ct.

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego $\frac{1}{2}$ (pół) ct.

Konie, woły, krowy, muły, osły, należą do bydła ciężkiego, zaś cielęta, źrebięta, owce, kozy i świnie do drobnego.

Od bydła niesionego lub wiezionego wozem, nie opłaca się żadnej należitości.

Zwierzęta, które ssą i przy matkach idą, są wolne od wszelkiej opłaty mytniczej.

Art. III.

Przy poborze myta mają być zachowane ogólne przepisy o uwolnieniu od opłaty mytniczej i o niżeniu tejsze.

W rozprawie ogólnej nikt głosu nie żąda, Izba przystępuje więc do rozprawy szczegółowej.

Sprawozdawca wnosi przyjęcie tej uchwały *en bloc*.

Izba uchwała przyjęcie powyższej uchwały *en bloc*, poczem w oddzielnem głosowaniu uchwała cały projekt uchwały *en bloc*.

Uchwaliwszy następnie na wniosek sprawozdawcy przystąpić do trzeciego czytania bez czytania, uchwała Izba powyższy projekt uchwały w trzecim czytaniu bez czytania.

Marszałek wzywa do ogłoszenia wyniku skrutynium z wyborów.

P. Scipio zdaje sprawę z wyniku skrutynium.

Na sekretarzy, kwestorów, rewidentów i członków wszystkich komisji głosowało 88 posłów. Wybrani zostali absolutną większością głosów.

Sekretarzami pp. Karatnicki, Niezabitoski Stanisław, Potocki Andrzej, Urbański.

Kwestorami pp. Korytowski, Michalski, Torosiewicz Emil, Wachnianin.

Rewidentami pp. Data, Dzieduszycki Klemens, Goldman, Klemensiewicz, Merunowicz, Niebyłowiec, Olpiński, Rudrof, Siemiginowski, Stecki, Szeliski, Zajączkowski.

Członkami komisji:

Budżetowej pp. Abrahamicz, Badeni Kazimierz, Barwiński, Biliński, Dunajewski, Goldman, Jędrzejowicz Stanisław, Jordan, Karatnicki, Kozłowski, Lubomirski, Madeyski, Niezabitoski Stanisław, Paszkowski, Potoczek, Potocki Andrzej, Romanowicz, Rotter, Scipio, Skrzyński Adam, Skałkowski, Zagórski, Zajączkowski.

Administracyjnej pp. Białoskórski, Czaykowski Władysław Wiktor, Cieński, Dworski, Górski, Hupka, Jabłoński, Jordan, Karatnicki, Koziębrodzki, Małachowski, Rozwadowski, Rudrof, Sozański, Stecki, Szeptycki, Trzeciński, Witosławski, Wodzicki, Wójcik.

Gminnej pp. Bojko, Brunicki, Dzieduszycki Wojciech, Fruchtman, Górski, Hup-

ka, Jabłoński, Jaworski, Kuleczycki, Michałowski Józef, Merunowicz, Pilat, Stadnicki, Torosiewicz Mikołaj, Zaleski.

Szkolnej pp. Abraham, Badeni Kazimierz, Cielecki, Czartoryski, Dzieduszycki Wojciech, Kozłowski, Kramarczyk, Madeyski, Michałowski Emil, Pilat, Puzyna X., Rayski, Soleski, Sozański, Ks. Szeptycki, Tarnowski St., Wachnianin, Zaleski, Zoll.

Petycyjnej pp. d'Abancourt, Bielański, Bojko, Dzieduszycki Karol, Hamorak, Horodyski, Klemensiewicz, Kostheim, Krempa, Michalski, Niezabitoski Witold, Nowakowski, Ochrymowicz, Okuniewski, Olpiński, Siemiginowski, Słotwiński, Średniawski, Styła, Teodorowicz, Tyszkowski, Winniczuk, Żardecki.

Prawniczej pp. d'Abancourt, Abraham, Brunicki Czaykowski Władysław, Czaykowski Władysław Wiktor, Fruchtman, Jahl, Karatnicki, Klemensiewicz, Loewenstein, Paszkowski, Rudrof, Sozański, Weigel, Zoll.

Przemysłowej pp. Czecz, Dąbski, Goldman, Niezabitoski Witold, Ostapczuk, Rotter, Skrzyński Zdzisław, Stecki, Weigel, Żardecki.

Bankowej pp. Abrahamowicz, Binder, Gorayski, Krański Władysław, Krasicki, Loewenstein, Mandyczewski, Merunowicz, Rapoport, Rozwadowski, Scipio, Sękowski, Skałkowski, Weigel, Żardecki.

Solnej pp. Dzieduszycki Klemens, Górka, Korytowski, Merunowicz, Mandyczewski, Słotwiński, Urbański, Warzecha, Winniczuk.

Górnicy pp. Bielański, Gorayski, Klemensiewicz Ochrymowicz, Potocki Andrzej, Rapoport, Skrzyński Adam, Szeptycki Jan, Wiśniewski.

Podatkowej pp. Abrahamowicz, Dzieduszycki Karol, Gołuchowski, Jaworski, Krański Wincenty, Milan, Loewenstein, Mandyczewski, Skałkowski, Skrzyński Adam, Szeliski, Szeptycki, Weigel.

Gospodarstwa krajowego pp. Czecz, Data, Dzieduszycki Klemens, Gorayski, Hupka, Kraiński Wincenty, Klemensiewicz, Krzysztofowicz, Puzyna Julian, Potocki Roman, Romanowicz, Sanguszko, Stadnicki Stanisław, Schnell, Teodorowicz, Vivien, Wiśniewski, Wodzicki.

Drogowej pp. Bernadzikowski, Borkowskiej, Czecz, Gniewosz, Gnoiński, Jędrzejowicz Stanisław, Męciński, Michałowski Józef, Niezabitowski Witołd, Ochrymowicz, Olpiński, Romer, Sala, Skrzyński Zdzisław, Starzyński, Szwed, Torosiewicz Emil, Urbański, Wiśniewski.

Sanitarnej pp. Bernadzikowski, Czaykowski Władysław, Gołuchowski, Jabłoński, Jakliński, Jordan, Krzysztofowicz, Mandyczewski, Olpiński, Trzecieski.

Kolejowej pp. Bednarski, Binder, Jakliński, Korytowski, Lubomirski, Małachowski, Męciński, Osuchowski, Potocki Andrzej, Rapoport, Sękowski, Skrzyński Zdzisław, Vivien, Weigel, Zaleski.

Marszałek skonstatowawszy rezultat wyborów, wzywa wszystkie komisye wybrane, ażeby udały się do przeznaczonych sal w celu ukonstytuowania się. Następnie celem umożliwienia komisjom budżetowej oraz kolejowej, załatwienia spraw poruczonych im w myśl uchwał zapadłych na posiedzeniach Sejmu z dnia 29. i 30. grudnia 1899, zawięsza posiedzenie na godzinę.

Po 1³/₄ godzinnej przerwie, Marszałek otwiera na nowo posiedzenie, i oznajmia, że dotychczas ukonstytuowały się następujące komisye:

Budżetowa: przewodniczący p. Dunajewski, I. zastępca przewodniczącego p. Badeni Kazimierz, II. zastępca przewodniczącego p. Abrahamowicz, sekretarz I. p. Scipio, sekretarz II. p. Paszkowski.

Administracyjna: przewodniczący p. Koziebrodzki, I. zastępca przewodniczącego p. Szeptycki, II. zastępca przewodniczącego

p. Wodzicki, sekretarzami pp. Sozański, Trzecieski.

Gminna: Przewodniczący p. Jaworski, zastępca przewodniczącego p. Zaleski, sekretarzami pp. Górski, Merunowicz.

Szkolna: Przewodniczący p. Czartoryski, I. zastępca przewodniczącego p. St. Tarnawski, II. zastępca przewodniczącego p. Zoll, sekretarzami pp. Rayski, Wachnianin.

Petycyjna: Przewodniczący p. Klemensiewicz, zastępca przewodniczącego p. Dzieduszycki Karol, sekretarzami pp. Michalski, Żardecki.

Prawnicza: Przewodniczący p. Zoll zastępca przewodniczącego p. Weigel, sekretarz p. Klemensiewicz.

Przemysłowa: Przewodniczący p. Weigel, zastępca przewodniczącego p. Czecz, sekretarz p. Żardecki.

Bankowa: Przewodniczący p. Kraiński Wł., zastępca przewodniczącego p. Mandyczewski, sekretarz p. Binder.

Solna: Przewodniczący p. Mandyczewski, zastępca przewodniczącego p. Dzieduszycki Klemens, sekretarz p. Górka.

Podatkowa: Przewodniczący p. Abrahamowicz, zastępca przewodniczącego p. Weigel, sekretarz p. Loewenstein.

Gospodarstwa krajowego: Przewodniczący p. Sanguszko, I. zastępca przewodniczącego p. Gorayski, II. zastępca przewodniczącego p. Stadnicki Stanisław, sekretarzami pp. Hupka, Schnell.

Drogowa: Przewodniczący p. Męciński, I. zastępca przewodniczącego p. Sala, II. zastępca przewodniczącego p. Urbański, sekretarz p. Starzyński.

Sanitarna: Przewodniczący p. Jordan, zastępca przewodniczącego p. Gołuchowski, sekretarz p. Jakliński.

Kolejowa: Przewodniczący p. Zaleski, zastępca przewodniczącego p. Męciński, sekretarz p. Jakliński.

Marszałek oznajmia, iż dotychczas nie ukonstytuowała się jeszcze komisya górnicza, wzywa ją do ukonstytuowania się, oraz oświadcza, iż z porządku dziennego następuje:

Następuje:

Sprawozdanie komisji budżetowej o prozoryum budżetowem na pierwsze 3 miesiące 1900 roku.

Sprawozdawca p. Skałkowski, zdaje sprawę ustnie, w myśl uchwały sejmowej z dnia 29. grudnia 1899 i kończy to sprawozdanie następującym wnioskiem:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

1. Sejm upoważnia Wydział krajowy do czynienia wydatków zwyczajnych z funduszu krajowego na rachunek roku budżetowego 1900 na podstawie budżetu na rok 1899 uchwalonego, a to w czasie od 1-go stycznia do 31-go marca 1900 roku.

2. Sejm upoważnia Wydział krajowy do pobierania na rzecz funduszu krajowego dodatków do państwowych podatków bezpośrednich, w czasie od 1-go stycznia do 31-go marca 1900 roku mianowicie:

a) dodatku do podatku gruntowego, domowo-czynszowego, domowo-klasowego i 5% podatku od domów od podatku domowo czynszowego uwolnionych, w wysokości 60 groszy (halerzy) od każdej korony przypisanej do poboru należności podatkowej; dodatek ten jednak w mieście Krakowie, tudzież w powiatach krakowskim i chrzanowskim, tylko w wysokości 49 groszy (halerzy) od każdej korony pobieranym być ma;

b) dodatku do wszelkich państwowych podatków osobistych, zaprowadzonych ustawą z 25-go października 1896 Nr. 220. Dz. pr. p. z wyjątkiem podatku osobisto-dochodowego w wysokości 66 groszy (halerzy) od każdej korony, przypisanej do poboru należności podatkowej, w mieście Krakowie jednak, tudzież w po-

wiatach krakowskim i chrzanowskim, dodatek ten tylko w wysokości 55 groszy (halerzy) od każdej korony pobieranym będzie.

Przemawia p. Okuniewski.

Przemawia p. Bernadzikowski i stawia następującą rezolucję:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Wzywa się jak najusilniej ck. Rząd aby wobec nadzwyczaj trudnego położenia finansowego kraju już w ciągu połowy miesiąca stycznia przyszłego roku zwołał Sejm galicyjski na dalszą sesję.

Izba popiera tę rezolucję.

Przemawia p. Bobrzyński.

Przemawia p. komisarz rządowy.

Po zamknięciu rozprawy przemawia p. sprawozdawca.

Izba przystępuje do rozprawy szczegółowej i uchwała bez rozprawy powyższy wniosek komisji, głosując nad każdym punktem wniosku komisji oddzielnie.

Uchwaliwszy następnie na wniosek sprawozdawcy przystąpienie do trzeciego czytania bez czytania, przyjmuje Izba w oddzielnem głosowaniu całą powyższą uchwałę w trzecim czytaniu bez czytania.

Marszałek podaje pod głosowanie rezolucję p. Bernadzikowskiego.

Przemawia p. Abrahamowicz i wnosi poprawkę do rezolucji p. Bernadzikowskiego, a to, aby w tej ostatniej zamiast słów od „już“ do „roku“ umieścić słowa „w czasie jak najkrótszym“.

Przemawia p. Bernadzikowski.

Izba popiera poprawkę p. Abrahamowicza.

Przemawia p. Romanowicz i wnosi poprawkę, aby wezwanie opiewało: „w jak najkrótszym czasie, w każdym razie zaś w ciągu miesiąca Stycznia“.

Izba popiera poprawkę p. Romanowicza.

Po zamknięciu rozprawy przemawia p. Sprawozdawca.

Przemawia pod względem formalnym p. Bernadzikowski i oświadcza, że godzi się z poprawką p. Romanowicza postawioną do jego wniosku.

Marszałek poddaje przedewszystkiem do głosowania poprawkę p. Bernadzikowskiego z opuszczeniem w niej słów od słowa „już“ do słowa „roku“.

Izba uchwała poprawkę p. Bernadzikowskiego z opuszczeniem słów, a to od słowa „już“, do słowa „roku“, a w oddzielnem głosowaniu uchwała poprawkę p. Abrahamowicza „w jak najkrótszym czasie“ wreszcie odrzuca 54 głosami przeciw 47, część poprawki p. Bernadzikowskiego a to od słowa „już“ do słowa „roku“.

Następuje:

Sprawozdanie komisji budżetowej o pomocy dla ludności okolic dotkniętych klęskami elementarnymi w r. 1899.

Sprawozdawca p. Scipio zdaje sprawę ustnie, w myśl uchwały sejmowej z dnia 29 grudnia 1899 i kończy to sprawozdanie następującym wnioskiem:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

I. Sejm przyjmuje sprawozdanie Wydziału krajowego o akcyi w celu przyścia z pomocą ludności dotkniętej klęskami elementarnymi w r. 1899 do wiadomości.

II. Sejm przynajmniej na fundusz krajowy Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem obowiązek oprocentowywania przez lat sześć począwszy od r. 1900, wedle stopy nie wyższej jak 6 od sta, pożyczek zaciągniętych w ciągu r. 1900 przez Reprezentacye powiatowe dla przyścia z pomocą ludności okolic dotkniętych klęskami w r. 1899 tudzież pożyczek zaciągniętych w tymże czasie (w cią-

gu r. 1900) w celach złagodzenia skutków klęsk elementarnych r. 1899 przez inne osoby, jak: gminy i jednostki prywatne, za poręką Reprezentacyj powiatowych.

Na rok 1900 wstawia Sejm w rubryce XVII. wydatku budżetu funduszu krajowego kwotę 20.000 zł. do rozporządzenia Wydziału krajowego na pokrycie odsetek z powyżej przyjętego obowiązku w r. 1900 płatnych.

III. Sejm wzywa c. k. Rząd, by ze Skarbu Państwa udzielił na cele akcyi mającej na celu złagodzenie skutków klęsk elementarnych, jakie w r. 1899 ludność poszczególnych okolic kraju nawiedziły, zapomogi w kwocie 300 000 zł., wliczając w to udzielone już na ten cel zasiłki.

IV. Sejm wzywa c. k. Rząd, by przyspieszył przyznanie należnych poszkodowanym przez klęski w r. 1899 opustów podatkowych, oraz, by w gminach dotkniętych klęskami powstrzymał egzekucye podatkowe aż do zbiorów r. 1900.

V. Sejm wzywa c. k. Rząd by przyznał opusty w taryfach kolejowych w obrębie Galicyi dla przewozu produktów rolniczych mających służyć ludności okolic nawiedzonych w r. 1899 klęskami elementarnymi do siewów lub żywności.

VI. Sejm wzywa c. k. Rząd, by zechciał jak najrychlej wyjednać Najwyższą sankcyę dla uchwalonych przez Sejm Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem ustaw:

1. o obwołaniu lewego brzegu Wisły w powiecie Krakowskim, i 2. o obwołaniu prawnego brzegu Wisły od Podgorza do Niepołomic.

VII. Sejm wzywa c. k. Rząd, by z wiosną, r. 1900 przyznał dla poprawy paszy, w okolicach dotkniętych klęską, odpowiednią ilość soli bydłcej bezpłatnie.

VIII. Sejm wzywa c. k. Rząd, by w planach robót publicznych, jakie w admini-

stracy drogowej i innych działach z wiosną r. 1900 podjęte będą, uwzględnił o ile możliwości przedewszystkiem okolice dotknięte klęskami w r. 1899.

IX. Sejm poleca Wydziałowi krajowemu, by w zarządzaniu robotami publicznemi z wiosną r. 1900, uwzględnił o ile możliwości przedewszystkiem te powiaty w których ludność doznała klęsk elementarnych w r. 1899.

Przemawia p. Kramarczyk i wnosi następującą rezolucję:

Poleca się Wydziałowi krajowemu aby projekt obwałowania Wisły w powiecie bialskim, od Białki aż do Soły, jak najrychlej wypracował i na najbliższej sesji Sejmowej pod uchwałę przedłożyć raczył.

Izba popiera rezolucję p. Kramarczyka.

Po zamknięciu rozprawy p. sprawozdawca zrzeka się głosu.

Izba przystępuje do rozprawy szczegółowej i uchwała bez rozprawy punkt I. wniosku komisji.

Przemawia pod względem formalnym p. Romanowicz i wnosi przyjęcie *en bloc* punktów dalszych od II.—IX. włącznie wniosku komisji.

Izba uchwała formalny wniosek p. Romanowicza bez rozprawy, a następnie w oddzielnem głosowaniu przyjmuje *en bloc* punkt II.—IX. włącznie wniosku komisji, wreszcie uchwała Izba rezolucję p. Kramarczyka, jako punkt X.

Następuje:

Wobór członka Wydziału krajowego z całego Sejmu.

Przemawia p. Barnadzikowski i wnosi by ten punkt porządku dziennego odroczyć do następnego posiedzenia.

Izba odrzuca wniosek p. Bernadzikowskiego, za którym padło tylko 35 głosów.

Marszałek zaprasza na skrutatorów pp. Jaklińskiego, Styłę, Kulczyckiego, Trzecieskiego i Szeliskiego.

Sekretarz p. Urbański, odczytuje imienny spis posłów.

Posłowie oddają kartki, Marszałek wzywa skrutatorów do przeprowadzenia skrutynium, a tymczasem umieszcza na porządku dziennym:

Sprawozdanie komisji budżetowej w przedmiocie wniosku p. Jordana o wyznaczeniu wdowie po śp. Franciszku Horszardzie, członku Wydziału krajowego, pensji dożywotniej.

Sprawozdawca p. Jordan, odczytuje sprawozdanie komisji budżetowej, zakończone następującym wnioskiem:

Wdowie po śp. Drze Franciszku Horszardzie, członku Wydziału krajowego, udziela się pensję dożywotnią w rocznej kwocie 1200 zł., począwszy od 1. stycznia 1900.

Izba uchwała bez rozprawy powyższy wniosek.

Następuje:

Sprawozdanie komisji kolejowej o wniosku naglącym posła ks. Andrzeja Lubomirskiego i towarzyszy w przedmiocie ponowienia uchwały, wzywającej c. k. Rząd do wybudowania kolei żelaznej Chabówka-Zakopane przez Kościelisko i Witów do granicy węgierskiej przy Suchej Horze.

Sprawozdawca p. Binder, odczytuje sprawozdanie komisji, zakończone następującym wnioskiem.

Z motywów przedłożonych w sprawozdaniu komisji kolejowej z 29. marca 1899 (alegat 242) obstaje Sejm krajowy przy uchwale powziętej na posiedzeniu z dnia 24. marca 1899 w przedmiocie budowy kolei żelaznej Chabówka-Zakopane przez Kościelisko i Witów do gminy węgierskiej przy Suchej Horze i wzywa Wydział krajowy, aby domagał się u c. k. Rządu wykonania

tej właśnie linii kolejowej a nie kolei z Nowego Targu do Suchej Hory.

Izba bez rozprawy uchwala powyższy wniosek komisji.

Następuje :

Sprawozdanie komisji kolejowej o wniosku p. A. Lubomirskiego i tow. w przedmiocie najszybszego doprowadzenia do skutku pertraktacji w sprawie budowy kolei Przeworsk-Bachórz (Dynów) a to albo wąsko- albo normalno-torowej.

Sprawozdawca p. A. Potocki, odczytuje sprawozdanie komisji zakończone następującym wnioskiem :

1. Wzywa się Wydział krajowy do poczynienia odpowiednich kroków celem jak najszybszego doprowadzenia do skutku pertraktacji w sprawie budowy kolei Przeworsk-Bachórz (Dynów) a to albo wąsko- albo normalno torowej.

2. Upoważnia się Wydział krajowy do przedsięwzięcia w razie potrzeby imieniem kraju w warunkach uchwały sejmowej z dnia 20 marca 1899 roku o poparciu budowy kolei lokalnej Przeworsk-Bachórz (Dynów) takich zmian jakieby się okazały potrzebnymi wskutek przeprowadzonych pertraktacji z c. k. Rządem i przy ewentualnem zgodzeniu się na tor wąski a to w granicach $\frac{2}{3}$ części ogólnie na tę kolej potrzebnego kapitału a nie przewyższającego kwoty już uchwalonej 1,7000.000 zł. której oprocentowanie miałby kraj gwarantować.

3. Poleca się Wydziałowi krajowemu, aby z dał sprawę w tym przedmiocie we właściwym czasie.

4. Wzywa się c. k. Rząd, aby się postarał o potrzebny kredyt już na rok 1900 dla sumy potrzebnej jako udział państwa w kapitale budowy kolei lokalnej Przeworsk-Bachórz (Dynów).

Izba bez rozprawy uchwala powyższy wniosek komisji, głosując nad każdym tegoż punktem oddzielnie.

Marszałek wzywa sekretarzy do odczytania złożonych interpelacji.

Sekretarz p. Urbański, odczytuje następującą interpelację do c. k. komisarza rządowego :

I n t e r p e l a c y a

Do Jaśnie Wielmożnego Pana c. k. Komisarza rządowego.

Na poprzednich sesjach sejmowych omawiana była sprawa zniżenia ceny soli kuchennej a ostatecznie zapadła uchwała tej treści że cena soli nie może wynosić po potrąceniu wszystkich wydatków dla konsumenta więcej niż 10 centów za jeden kilogram.

Gdy cena soli kuchennej dotąd nie jest zniżoną i ludność żali się na wysoką cenę soli, przeto zapytują podpisami kiedy życzeniu ludności i Uchwale Wysokiego Sejmu zadosyć się stanie i cena soli kuchennej będzie zniżoną.

Lwów dnia 29. grudnia 1899.

Interpelant:
Szwed.

Potoczek, Wójcik, Okuniewski, Styła, Ostapczuk, Warzecha, Klemensiewicz, Średniawski, Żardecki, Kramarczyk, Data, Milan, Olpiński, Niebyłowiec.

I n t e r p e l a c y a

Do JW-go Pana Komisarza rządowego.

Kilkakrotnie już podnoszono sprawę poruczonego zakresu działania, która jest wielkim ciężarem dla gmin i jej urzędów, a dotąd nie ze strony c. k. Rządu w tej sprawie nie zrobiono.

Podpisani zapytują c. k. Rząd, czy zechce i kiedy wynagrodzi gminy za poruczonego zakres działania.

Interpelant:
Antoni Styła.

Milan, Okuniewski, Dr. Bernadzikowski, Warzecha, Krempa, Średniawski, Ostapczuk,

Niebyłowiec, Kramarczyk, Szwed, Winni-
czuk, Data, Wójcik, Bojko.

Interpelacya

do c. k. Komisarza rządowego.

W roku 1895 rozparcelowany został obszar dworski w Popędzynie powiat bocheński pomiędzy nabywców, z których żaden nie płaci 25 złr. podatku, a przeto nie ma prawa do przywileju obszarowego, ale wszyscy powinni być wcieleni do Związku gminy w Popędzynie.

Tymczasem gmina Popędzyna żali się, że to dotąd się nie stało.

Zechce pan Komisarz rządowy wyjaśnić powody czteroletniej zwłoki.

Lwów dnia 29. grudnia 1899.

St. Potoczek.

W. Szwed, Warzecha, Data, Krempa, Styła, Kramarczyk, Wójcik, Nowakowski, Niebyłowiec, Winniczuk, Ostapczuk, Średniawski, Bojko, Żardecki, Okuniewski.

Marszałek oznajmia, że interpelacye te udzieli p. Komisarzowi rządowemu i wzywa sekretarza do odczytania dalszych interpelacyj.

Sekretarz p. A. Potocki odczytuje następującą interpelację do Wydziału krajowego:

Interpelacya

do Wysokiego Wydziału krajowego!

W ostatnich latach była krajowa średnia szkoła rolnicza w Czernichowie widownią pożalowania godnych zajęć, które bolesnem echem odbiło się w tej Wysokiej Izbie.

Przyczyna tych zajęć, było nader nieaktowne i potępiania godne postępowanie dyrektora tegoż zakładu Romana Bastgena z młodzieżą.

Człowiek ten postawiony na stanowisku kierownika tak ważnego posterunku, zaniedbując i lekceważąc włożone na niego obowiązki, nietylko wystawił szkolnictwo krajowe na publiczną nader przykrą, i ujemną krytykę, ale nadto dalszem swoim zbrodniczem postępowaniem naraził fundusze krajowe na materyalną szkodę, a zysk ze sprzedanych tamże napojów płynął do kieszeni dyrektora zakładu.

O wyż przytoczonym postępowaniu mieli a przynajmniej powinni mieć wiadomość kuratorzy Zakładu i profesor Antoni Górski, c. k. Radca dworu Laskowski i Karol Czech, marszałek powiatu wielickiego, lecz z niewiadomych powodów zakrywali milczeniem nadużycia Bastgena.

We wrześniu 1899 doniesiono prywatnie Wydziałowi krajowemu, że Bastgen dopuszcza się systematycznych sprzeniewierzeń funduszy szkolnych w Czernichowie, a wskutek tego rozporządzeniem Wydziału krajowego do L. 59172/99, delegowano na lustrację szkoły i szkontrum funduszy tejże, członka Wydziału krajowego Onyszkiewicza i radcę Wydziału krajowego Friedmanna, którzy po skończeniu czynności do których wydelegowani zostali, przedłożyli Wydziałowi krajowemu do L. 63028/99, szczegółowe sprawozdanie, w którym wykazali, że sprzeniewierzona z funduszy krajowych przez p. Bastgena kwota wynosi około 3000 zł. a. w. Po myśli §. 84 ustawy o postępowaniu karnem, miał Wydział krajowy jako Władza przełożona, skoro tylko dowiedział się o popełnionej przez Bastgena zbrodni sprzeniewierzenia donieść o tem natychmiast c. k. Prokuratorowi państwa celem wdrożenia przeciw przestępcy śledztwa karnego. Niestety Wydział krajowy tak nie uczynił albowiem gdy Bastgen widząc, że jego defraudacye zostały wykryte, wniósł w drodze telegraficznej prośbę o spensyjonowanie, a Wydział krajowy mając już wiadomość o popełnionym przez niego sprzeniewierzeniu, przychylił się do prośby Bastgena i wymierzył mu emeryturę w rocznej kwocie 1200 zł. a. w. aczkolwiek wiedział,

że za popełnioną zbrodnię sprzeniewierzenia Bastgen niechybnie zasądzony i na mocy wyroku sąsądzającego byłby utracił wszelkie prawa do poboru emerytury.

Natomiast zadowolili się Wydział krajowy reskryptem z dnia 6. października 1899 L. 64406, postanowił Bastgenowi z wymierzonej mu emerytury ściągać pewną kwotę, na pokrycie wyrządzonej przez niego funduszowi krajowemu szkody. W ten więc sposób szkoda wyrządzona funduszowi krajowemu ma być nie z majątku przestępcy, lecz pokrzywdzonego t. j. funduszu krajowego z nieprawnie pobieranej przez Bastgena emerytury wynagrodzona.

Gdy to postępowanie Wydziału krajowego jest rozmyślnem działaniem na szkodę funduszu krajowego i zakrywaniem zbrodni, zapytują podpisani Wydział krajowy:

1. Czem usprawiedliwi swoje powyż opisane postępowanie w sprawie sprzeniewierzenia przez Romana Bastgena funduszów krajowych.

2. Czy zechce odstąpić akta tej sprawy c. k. Prokuratorji państwa w Krakowie celem wdrożenia Bastgenowi postępowania karnego.

Lwów dnia 30. grudnia 1899.

Interpelant

Franciszek Krempa

Data, Szwed, Bojko, Okuniewski, Wójcik, Bernadzikowski, Hamorak, Średniawski, Styła, Ostapczuk, Warzecha, Milan, Winniczuk, Niebyłowiec.

Marszałek oznajmia, iż interpelację tę udzieli Wydziałowi krajowemu.

Sekretarz p. A. Potocki odczytuje następujące interpelacje do p. Komisarza rządowego:

I n t e r p e l a c y a

do Jaśnie Wielmożnego Komisarza rządowego!

Zważywszy, że przez szereg lat praktykuje się w Niemczech barbarzyńskie

wydalenie robotników polskich obywateli państwa austriackiego z całą bezwzględnością bez żadnych przyczyn, jedynie dlatego że są Polakami, a z pogwałceniem traktatu wiedeńskiego z roku 1815 traktatów międzynarodowych oraz traktatów handlowych;

zważywszy, że c. k. Rząd austriacki z obojętnością i pokorą znosi te zarządzenia względem Jego poddanych ze strony swego sprzymierzeńca;

zważywszy, że i Państwo Rosyjskie pozwala sobie na aresztowanie obywateli austriackich a nawet ua strzelanie (przy granicy) do ludzi na terytorjum austriackiem, podczas gdy Austria nawet szpiegów rosyjskich, przyłapanych na zdejmowaniu planów z fortec, puszcza bezkarnie;

zapytują podpisani:

Czy Wysoki Rząd skłonnym jest przedsięwziąć środki, któreby zapobiegły podobnym faktom, a gdyby to pozostało bez skutku, czy skłonnym jest położyć tamę tym represaliom przez wydanie analogicznych zakazów względem poddanych państwa niemieckiego, narodowości niemieckiej?

Czy Wysoki Rząd przedsięwziął jakie starania w celu uwolnienia aresztowanego w Królestwie polkiem Kaspra Wojnara, który jest nawet oficerem rezerwowym wojska austriackiego?

Oraz czy przedsięwziął odpowiednie kroki w celu zabezpieczenia życia obywatelom Państwa austriackiego, mieszkającym w pobliżu granicy rosyjskiej.

Lwów dnia 30. grudnia 1899.

Interpelant

Średniawski

Data, Szwed, Warzecha, Okuniewski, Kramarczyk, Milan, Styka, Żardecki, Olpiński, Michalski, Nowakowski, Winniczuk, Wójcik, Krempa, Bernadzikowski, Bojko, Potoczek, Hamorak.

I n t e r p e l a c y a

do JWgo Pana Komisarza rządowego.

Poczas każdorazowych ćwiczeń wojskowych ludność wiejska okolicznych gmin gdzie takowe się odbywają, bywa narażona na dotkliwe szkody, kradzieże i największe szkany.

Jesienią 1899 roku kawalerya podczas ćwiczeń w okolicy Krakowa, Wieliczki i Myślenic postępowaniem swoim tak ludność nękała jak podczas wojny.

W gminach Ruszczy, Wyciążach, Branicach, Mogile, Czyżynach, Dąbiu i Rakowicach kradzieże i prowokacye były na porządku dziennym ze strony wojskowości.

Wobec tego podpisani zapytują c. k. Rząd, czy nie byłby gotów poczynić odpowiednich kroków, aby nadal obywatele kraju nie byli ze strony wojskowości narażeni zarówno na straty i szkany.

Lwów dnia 30. grudnia 1899.

Interpelant
Wójcik

Potoczek, Nowakowski, Krempa, Bojko, Michalski, Dr. Bernadzikowski, Styła, Kramarczyk, Szwed, Data, Średniawski, Warzecha, Bednarski, Okuniewski, St. Dąbski, St. Jędrzejowicz, Rotter, Ostapczuk, Scipio.

Marszałek oznajmia, że interpelacye te udzieli p. Komisarzowi rządowemu.

Marszałek wzywa skrutatorów do podania wyniku skrutynium z wyboru członka Wydziału krajowego.

P. Szeliski zdaje sprawę z wyniku skrutynium.

Głosujących było 106, absolutna większość 54. P. Dąbski otrzymał 64 głosów, 23 kartek oddano próżnych, 14 głosów padło na p. Jaklińskiego, 1 głos na p. Bednarskiego, 1 głos na Władysława Dąbskiego, 3 na p. Zajączkowskiego.

Marszałek konstatuje, że członkiem Wydziału krajowego z całego sejmu, wybrany został p. Stanisław Dąbski.

Przemawia JE. p. Namiestnik oznajmiając, iż z mocy Najwyższego postanowienia, Sejm zostaje odroczoney.

Marszałek wzywa sekretarza do odczytania protokołów z 1 i 2 posiedzenia.

Sekretarz p. Urbański odczytuje protokół 1 i 2 posiedzenia.

Marszałek stwierdza, że przeciw odnośnym protokołom nie podniesiono żadnych zarzutów, że przeto protokoły 1 i 2 posiedzenia Izba przyjmuje, życzy pp. posłom pomyślnego N. Roku, a następnie zamyka posiedzenie wznosząc okrzyk na cześć Najjaśniejszego Pana, który to okrzyk Izba trzykrotnie powtarza.

Koniec posiedzenia godzina 3 minut 45 po południu.

Marszałek krajowy:

Stanisław Badeni w. r.

Sekretarze:

Andrzej Potocki
Mieczysław Urbański

Protokół

3. posiedzenia 5. sesji VII. peryodu Sejmu galicyjskiego z dnia 26. marca 1900 roku.

Początek o godzinie 11 minut 40 przed południem.

Przewodniczący: Marszałek krajowy J. E. Stanisław hr. Badeni.

Sekretarze: Modest Karatnicki, Stanisław Niezabitowski, Andrzej Potocki, Mieczysław Urbański.

Obecnych posłów 100.

Ze strony Rządu: c. k. Radca Dworu Włodzimierz hr. Łoś.

Marszałek podaje do wiadomości Izby treść pisma c. k. Prezydium Namiestnictwa z dnia 21. marca 1900 l. 2804, według którego Najwyższem postanowieniem z dnia 19. marca 1900 Sejm galicyjski, odroczone 30. grudnia 1899, zwołany został na dalszy ciąg sesji na dzień 26. marca b. r. do Lwowa.

Stwierdziwszy następnie dostateczną ilość obecnych posłów, Marszałek otwiera posiedzenie i prosi przewodniczących komisji, aby przez rychłe zwołanie komisji przygotowali dla obrad Sejmu obfity materiał, który zostaje w ich ręku.

Następnie poświęca dłuższe wspomnienie pośmiertne zmarłemu w czasie przerwy Członkowi Sejmu ś. p. ks. biskupowi przemyskiemu Soleckiemu.

Marszałek zawiadamia Izbę, że udzielił urlopów na 6 dni pp. Męcińskiemu, Piętakowi, Torosiewiczowi Mikołajowi, na 4 dni pp. Sanguszcze, Gnoińskiemu, na 8 dni pp. Kraińskiemu Wincentemu, Tarnowskiemu Stanisławowi, Szeptyckiemu Janowi, Zajączkowskiemu, p. Zaleskiemu na 1 dzień.

Izba udziela urlopów pp. Sozańskiemu na 14 dni, Zagórskiemu i Szeliskiemu na całą sesję, Gorayskiemu na 3 tygodnie, Skrzyńskiemu Zdzisławowi na 10 dni, Trzeciakiemu na 14 dni i Tarnowskiemu Zdzisławowi na 3 tygodnie, głosując na każdym z tych urlopów oddzielnie.

Marszałek zawiadamia Izbę, iż p. Dunajewski uprasza o udzielenie urlopu chwilowo, bez określenia czasu, a ksiądz Biskup Łobos z powodu zajęć dyecezyalnych nie będzie brał udziału w obradach sejmowych.

Sekretarz p. Niezabitowski, odczytuje pismo p. Piętaka w którym tenże donosi,

że składa mandat Członka Wydziału galicyjskiej Kasy Oszczędności powierzony mu przez Sejm.

Marszałek oznajmia, iż pismo to udzieli Wydziałowi krajowemu dla postawienia w tej sprawie Sejmowi odpowiedniego wniosku.

Sekretarz p. Niezabitowski odczytuje pismo c. k. Sądu powiatowego karnego S. III. we Lwowie, o wydanie p. Romanowicza oskarżonego o przekroczenie §§. 21. i 22. ustawy prasowej i wnosi na odesłanie tej sprawy do komisji prawniczej.

Izba bez rozprawy uchwała odesłać tę sprawę do komisji prawniczej.

Marszałek zawiadamia Izbę, iż dziś otrzymał protest przeciw ważności wyboru posła z gmin wiejskich powiatu bocheńskiego ks. Stanisława Stojalowskiego i oznajmia, iż protest ten odstąpi Wydziałowi krajowemu do urzędowego użytku przy sprawdzeniu tego wyboru.

Sekretarz p. Urbański odczytuje spis petycyj wniesionych po dzień 26. marca 1900, które przydzielono następującym komisjom:

Komisji budżetowej Ls.: 169, 170, 171, 172, 173, 174, 175, 183, 184, 185, 186, 187, 188, 191, 192, 193, 194, 196, 197, 198, 247, 249, 250, 251, 252, 254, 255, 257, 258, 259, 260, 261, 262, 263, 265.

Komisji sanitarnej Ls.: 176.

Komisji szkolnej Ls.: 177, 180, 189, 190, 253, 256, 264.

Komisji gospodarstwa krajowego Ls.: 178.

Komisji petycyjnej Ls.: 179, 195, 245, 246.

Komisji prawniczej Ls.: 200.

Komisji drogowej Ls.: 248.

Izba przystępuje do porządku dziennego, którego punktem pierwszym jest:

Sprawozdanie Wydziału krajowego w przedmiocie unormowania w drodze ustawy środków prawnych przeciw postanowieniom Reprezentacji gminnych i powiatowych.

Sprawozdawca p. Vayhinger, uwolniony od czytania sprawozdania, wnosi przekazanie tego przedmiotu komisji prawniczej.

Izba uchwała bez rozprawy powyższy wniosek.

Następuje:

Sprawozdanie Wydziału krajowego z projektem statutu król. stoł. miasta Krakowa.

Sprawozdanie Wydziału krajowego w przedmiocie petycji gminy miasta Białej o nadanie jej ustawy wodociągowej.

Sprawozdawca p. Vayhinger, uwolniony od czytania powyższych sprawozdań, wnosi przekazanie tych dwóch przedłożeń komisji gminnej.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek.

Następuje:

Sprawozdanie Wydziału krajowego o fundacji Skarbkowskiej za rok 1899.

Sprawozdanie Wydziału krajowego z zamknięciem rachunków fundacji Stanisława hr. Skarbka za lata 1897 i 1898.

Sprawozdawca p. Wereszczyński, uwolniony od czytania, wnosi przekazanie tych sprawozdań komisji budżetowej.

Izba bez rozprawy uchwała ten wniosek.

Następuje

Sprawozdanie Wydziału krajowego w przedmiocie dalszego prowizoryum budżetowego na kwiecień i maj 1900 r.

Sprawozdawca p. Wereszczyński, uwolniony od czytania, wnosi odesłanie tego sprawozdania do komisji budżetowej z wezwaniem, by na jednym z najbliższych posiedzeń bez drukowania przedłożyła o niem swe wnioski.

Izba bez rozprawy uchwała ten wniosek.

Następuje:

Sprawozdanie Wydziału krajowego z czynności w zakresie przemysłu krajowego.

Sprawozdawca p. Wereszczyński, uwolniony od czytania sprawozdania, wnosi przekazanie tego przedmiotu komisji przemysłowej.

Izba bez rozprawy uchwała ten wniosek.

Następuje:

Sprawozdanie Wydziału krajowego w przedmiocie spraw górniczych.

Sprawozdawca p. Wereszczyński, uwolniony od czytania, wnosi odesłanie tego sprawozdania do komisji górniczej.

Izba bez rozprawy uchwała ten wniosek.

Następuje:

Sprawozdanie Wydziału krajowego z czynności dotyczących podniesienia mleczarstwa w kraju.

Sprawozdanie Wydziału krajowego o popieraniu gospodarstwa rybnego.

Sprawozdawca p. Onyszkiewicz, uwolniony od czytania powyższych sprawozdań, wnosi przekazanie tychże komisji gospodarstwa krajowego.

Izba bez rozprawy uchwała ten wniosek.

Następuje:

Sprawozdanie Wydziału krajowego w przedmiocie sprzedaży parcel gruntowych,

należących do obszaru dworskiego w Dublanach.

Sprawozdanie Wydziału krajowego o użyciu funduszków, uzyskanych przez sprzedaż 1. części realności zwanej Szumanówką we Lwowie l. k. 466¹/₄ 2. realności byłego krajowego składu publicznego we Lwowie pod l. k. 560²/₄ i 845²/₄.

Sprawozdawca p. Onyszkiewicz, uwolniony od czytania powyższych sprawozdań wnosi odesłanie tychże do komisji budżetowej.

Izba uchwała bez rozprawy ten wniosek.

Następuje:

Sprawozdanie Wydziału krajowego o zarządzie krajowym składem publicznym w Krakowie.

Sprawozdawca p. Onyszkiewicz, uwolniony od czytania sprawozdania, wnosi przekazanie tego przedmiotu komisji gospodarstwa krajowego.

Izba uchwała bez rozprawy ten wniosek.

Następuje:

Sprawozdanie Wydziału krajowego w przedmiocie: 1. systemizowania przy krajowym szpitalu powszechnym we Lwowie posady siódmego prymaryusza, 2. posady lekarza kierującego na oddziale chorych zakaźnych, 3. zwinięcia posady chemika patologicznego i posady jednego sekundaryusza oddziału chorych zakaźnych.

Sprawozdawca p. Dąbski, uwolniony od czytania sprawozdania, wnosi odesłanie tego sprawozdania do komisji budżetowej.

Izba uchwała bez rozprawy ten wniosek.

Następuje:

Sprawozdanie Wydziału krajowego o wykonaniu ustawy o poborze krajowych o-

płat konsumcyjnych w czasie od 1. stycznia 1900 do 31. grudnia 1904 r.

Sprawozdawca p. Sawczak, uwolniony od czytania sprawozdania, wnosi przekazanie tego przedmiotu komisji budżetowej.

Izba uchwała bez rozprawy ten wniosek.

Następuje:

Sprawozdanie Wydziału krajowego w przedmiocie przeniesienia gminy Pasierbicy z okręgu Reprezentacji powiatowej w Bochni do okręgu Reprezentacji powiatowej w Limanowej.

Sprawozdawca p. Sawczak uwolniony od czytania sprawozdania wnosi odesłanie tego przedmiotu do komisji prawniczej.

Izba uchwała bez rozprawy ten wniosek.

Następuje:

Pierwsze czytanie wniosku p. Hupki w sprawie zagród rolniczych niepodzielnych i odrębnych przepisów spadkowych dla posiadłości rolniczych średnich rozmiarów.

Przemawia p. Hupka uzasadniając swój wniosek, a pod względem formalnym wnosi przekazanie tego wniosku osobnej komisji dla reformy agrarnej z 9 członków.

Przemawia p. Wójcik pod względem formalnym i wnosi, aby przejść do porządku dziennego nad wnioskiem p. Hupki.

Marszałek wyjaśnia, że przy pierwszym czytaniu można nie głosować za odesłaniem wniosku do komisji, lecz wniosek przejścia do porządku dziennego jest niedopuszczalnym.

Przemawia p. ks. Stojałowski pod względem formalnym i wnosi poprawkę do wniosku p. Hupki, a to aby komisja proponowana przez p. Hupkę nazywała się komisją socjalno-polityczną i składała się z 15 członków.

Izba uchwała odesłanie wniosku p. Hupki do osobnej specjalnej komisji, na-

stępnie w oddzielnem głosowaniu odrzuca wniosek nazwania tej komisji „socjalno-polityczną“, wreszcie głosując osobno, uchwała nazwę komisji w myśl wniosku p. Hupki.

Następnie uchwała Izba 52 głosami przeciw 39 składa komisji z 9 członków w myśl wniosku p. Hupki, odrzucając w oddzielnem głosowaniu proponowane przez p. Stojałowskiego, zwiększenie do 15 liczby członków komisji.

Następuje:

Sprawozdanie Wydziału krajowego w przedmiocie zezwolenia gminie miasta Skałat na pobór opłat gminnych od napojów spirytusowych, piwa, miodu, wiśniaku i maliniaku.

Sprawozdawca p. Vayhinger odczytuje sprawozdanie Wydziału krajowego zakończone projektem następującej ustawy.

U s t a w a

z dnia 19 . . . o zezwoleniu gminie m. Skałat na pobór opłat gminnych od napojów spirytusowych, piwa, miodu i t. p.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem postanawiam co następuje:

Art. I.

Gminie miasteczka Skałat zezwala się pobierać przez lat dziesięć od roku 1901. począwszy opłatę gminną od niżej poszczególnionych napojów w gminie wyrabianych lub w jej obręb wprowadzonych i w niej zużywanych, według następującej taryfy:

1) od jednego litrostopnia alkoholu dającego się oznaczyć stustopniowym alkoholometrem po 16 h., czyli od jednego hektolitra stustopniowego alkoholu po 16 koron,

2) od jednego litra słodzonych napojów spirytusowych jakoto: rozolisów, likier-

rów, ponczowej esencji, rumu, araku, koniaku i t. p. bez względu na ilość zawartego w tych napojach alkoholu po 3 h. czyli od jednego hektolitra tych napojów po 3 korony,

3) od jednego hektolitra piwa po 2 korony i 40 h.,

4) od jednego hektolitra miodu, wiśniaku i maliniaku po 10 koron.

Art. II.

Do uiszczania powyższej opłaty obowiązani są wszyscy, którzy napoje w Art. I. poszczególnione dla konsumpcji miejscowej wyrabiają lub sprowadzają, czy na własny użytek, czy też na sprzedaż.

Art. III.

Okręg poborowy stanowi gmina miasteczka Skałat.

Art. IV.

Ta opłata ciąży tylko na konsumpcji miejscowej w obrębie gminy; nie można nią obciążać produkcji ani obrotu handlowego.

Art. V.

Od opłaty tej ma być wolną wódka w tych wszystkich wypadkach, w których po myśli §. 6. ustawy z 20. czerwca 1888. Dz. u. p. Nr. 95. wolną jest ona od państwowej opłaty konsumcyjnej.

Art. VI.

Bliższe postanowienia co do sposobu poboru tej opłaty wyda w drodze administracyjnej c. k. Namiestnictwo w porozumieniu z Wydziałem krajowym.

Art. VII.

Wykonanie tej ustawy poruczam Mojemu Ministrowi spraw wewnętrznych.

W rozprawie ogólnej nikt głosu nie żąda, Izba przystępuje więc do rozprawy szczegółowej.

Sprawozdawca wnosi przyjęcie powyższego projektu ustawy en bloc.

Izba uchwała wniosek przyjęcia projektu powyższej ustawy en bloc, poczem w oddzielnem głosowaniu uchwała cały projekt ustawy en bloc.

Uchwaliwszy następnie na wniosek sprawozdawcy przystąpić do trzeciego czytania bez czytania, uchwała Izba powyższy projekt ustawy w trzecim czytaniu bez czytania.

Następuje:

Sprawozdanie Wydziału krajowego w przedmiocie zezwolenia gminie Liszna na pobór w r. 1900 168% dodatku gminnego do podatków bezpośrednich.

Sprawozdawca p. Vayhinger, odczytuje sprawozdanie Wydziału krajowego, zakończone następującym wnioskiem:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Gminie Liszna w powiecie Sanockim zezwala się pobierać w r. 1900 sto sześćdziesiąt ośm (168%) procentowy dodatek gminny do podatków bezpośrednich na pokrycie potrzeb gminnych.

Izba uchwała powyższy wniosek bez rozprawy.

Na wniosek sprawozdawcy uchwała Izba przystąpić do drugiego czytania powyższego wniosku bez czytania, a w oddzielnem głosowaniu przyjmuje ten wniosek w drugim czytaniu.

Uchwaliwszy następnie na wniosek sprawozdawcy przystąpić do trzeciego czytania tej uchwały bez czytania, uchwała Izba powyższy wniosek w trzecim czytaniu bez czytania.

Następuje:

Sprawozdanie Wydziału krajowego w przedmiocie zezwolenia gminie Bór wilkowski powiatu bialskiego na pobór 162% dodatków gminnych do podatków bezpośrednich na pokrycie niedoboru budżetowego w r. 1900.

Sprawozdawca p. Vayhinger, odczytuje Sprawozdanie Wydziału krajowego, zakończone następującym wnioskiem.

Na pokrycie niedoboru budżetowego roku 1900 zezwala się gminie Bór wilkowski, powiat Biała pobierać w r. 1900. 162%⁰/₀ dodatek do podatków bezpośrednich.

Izba uchwała powyższy wniosek bez rozprawy.

Na wniosek sprawozdawcy uchwała Izba przystąpić do drugiego czytania powyższego wniosku bez czytania, a w oddzielnym głosowaniu przyjmuje ten wniosek w drugim czytaniu.

Uchwaliwszy następnie na wniosek sprawozdawcy przystąpić do trzeciego czytania tej uchwały bez czytania, uchwała Izba powyższy wniosek w trzecim czytaniu bez czytania.

Następuje:

Sprawozdanie Wydziału krajowego w przedmiocie zezwolenia gminie Bór łodygowski powiatu bialskiego na pobór 125%⁰/₀ dodatków gminnych do podatków bezpośrednich na pokrycie niedoboru budżetowego w roku 1900.

Sprawozdawca p. Vayhinger, odczytuje sprawozdanie Wydziału krajowego zakończone następującym wnioskiem.

Na pokrycie niedoboru budżetowego na r. 1900 zezwala się gminie Bór łodygowski powiat Biała pobierać w roku 1900 125%⁰/₀ dodatek do podatków bezpośrednich.

Izba uchwała powyższy wniosek bez rozprawy.

Na wniosek sprawozdawcy uchwała Izba przystąpić do drugiego czytania powyższego wniosku bez czytania, a w oddzielnym głosowaniu przyjmuje ten wniosek w drugim czytaniu.

Uchwaliwszy następnie na wniosek sprawozdawcy przystąpić do trzeciego czytania tej uchwały bez czytania, uchwała Izba po-

wyższy wniosek w trzecim czytaniu bez czytania.

Następuje:

Sprawozdanie Wydziału krajowego o udzieleniu Wydziałom powiatowym w Złoczowie i Kamionce Strumiłowej koncesyi do pobierania opłat mytniczych na drodze bitej Krasne-Gliniany.

Sprawozdawca p. Chamiec, odczytuje sprawozdanie Wydziału krajowego, zakończone projektem następującej uchwały.

U c h w a ł a

o udzieleniu koncesyi do pobierania opłat mytniczych na drodze gminnej Krasne Gliniany.

Art. I.

Na przeciąg lat pięciu od wejścia w wykonanie tej uchwały nadaje się prawo do pobierania myta na drodze gminnej Krasne-Gliniany Wydziałom powiatowym w Złoczowie i Kamionce Strumiłowej, jako władzy zarządzającej a to na rzecz tej drogi z zastrzeżeniem, że Wydział powiatowy, używając środków przewidzianych w §§. 19. 25. i 26. ustawy drogowej z dnia 5. lipca 1897 Dz. u. k. N. 43. przy pomocy pobieranego w myśl §. 32. tejże ustawy dochodu z powyższego myta, pokrywać będzie wszelkie koszta połączone z utrzymaniem omyczonej drogi w dobrym stanie.

Na wypadek zaniedbania przez Wydział powiatowy utrzymywanej drogi, zastrzega sobie Wydział kraj. wydanie stosownych zarządzeń, wskazanych w §. 35. ust. 2. i 3. wyżej powołanej ustawy drogowej.

Art. II.

Opłatę myta pobierać należy w Krasnem według następującego wymiaru:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 6 (sześć) h.

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 4 (cztery) h.

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego 2 (dwa) h.

Konie, woły, krowy, muły, osły należą do bydła ciężkiego, zaś cielęta, źrebki, owce, kozy i świnie do drobnego.

Od bydła niesionego lub wiezionego wozem nie opłaca się żadnej należności.

Zwierzęta które ssą i przy matkach idą, są wolne od wszelkiej opłaty mytniczej.

Dochód z myta wpływać ma w 76/100 częściach do właściwego funduszu drogowego powiatu złoczowskiego a w 24/100 częściach do odnośnego funduszu drogowego powiatu kamioneckiego.

Art. III.

Przy poborze myta mają być zachowane ogólne przepisy o uwolnieniu od opłaty myta lub o znizeniu tejże.

W rozprawie ogólnej nikt głosu nie żąda, Izba przystępuje więc do rozprawy szczegółowej.

Sprawozdawca wnosi przyjęcie tej uchwały *en bloc*.

Izba uchwała przyjęcie powyższej uchwały *en bloc*, poczem w oddzielnem głosowaniu uchwała cały projekt uchwały *en bloc*.

Uchwaliwszy następnie na wniosek sprawozdawcy przystąpić do trzeciego czytania bez czytania, uchwała Izba powyższy projekt uchwały w trzecim czytaniu bez czytania.

Następuje:

Sprawozdanie Wydziału krajowego o udzieleniu Wydziałowi powiatowemu w Bochni koncesyi do pobierania opłat mytniczych na drodze gminnej I. klasy nadwiślańskiej.

Sprawozdawca p. Chamiec, odczytuje sprawozdanie Wydziału krajowego, zakończone projektem następującej uchwały:

U c h w a ł a

o udzieleniu koncesyi do pobierania opłat mytniczych na drodze gminnej I. klasy Nadwiślańskiej.

Art. I.

Na przeciąg lat pięciu od wejścia w wykonanie tej uchwały nadaje się prawo do pobierania myta na drodze gminnej I. klasy Nadwiślańskiej Wydziałowi powiatowemu w Bochni jako władzy zarządzającej, a to na rzecz tej drogi z zastrzeżeniem, że Wydział powiatowy używając środków przewidzianych w §§. 19. 25. 26 ustawy drogowej z dnia 15. lipca 1897 Dz. u. kr. Nr. 43. przy pomocy pobieranego w myśl §. 32 tejże ustawy dochodu z powyższego myta, pokrywać będzie wszelkie koszta połączone z utrzymaniem omyczonej drogi w dobrym stanie.

Na wypadek zaniedbania przez Wydział powiatowy utrzymywanej drogi, zastrzega Wydział krajowy wydanie stosownych zarządzeń wskazanych w §. 35. ust. 2. i 3. wyżej powołanej ustawy drogowej.

Art. II.

Opłatę myta pobierać należy na dwóch stacyach a to Krzywkowie i Woli batorskiej według następującego wymiaru:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 4 h.

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 2 h.

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego 1 h.

Konie, woły, krowy, muły, osły, należą do bydła ciężkiego, zaś cielęta, źrebki, owce, kozy i świnie do drobnego.

Od bydła niesionego lub wiezionego wozem, nie opłaca się żadnej należności

Zwierzęta, które ssą i przy matkach idą, są wolne od wszelkiej opłaty mytniczej.

Art. III.

Przy poborze myta mają być zachowane ogólne przepisy o uwolnieniu od opłaty myta lub o znizeniu tejsze.

W rozprawie ogólnej nikt głosu nie żąda, Izba przystępuje więc do rozprawy szczegółowej.

Sprawozdawca wnosi przyjęcie tej uchwały *en bloc*.

Izba uchwała przyjęcie powyższej uchwały *en bloc*, poczem w oddzielnem głosowaniu uchwała cały projekt uchwały *en bloc*.

Uchwaliwszy następnie na wniosek sprawozdawcy przystąpić do trzeciego czytania bez czytania, uchwała Izba powyższy projekt uchwały w trzeciem czytaniu bez czytania.

Następuje:

-Sprawozdanie Wydziału krajowego o udzieleniu Radzie powiatowej w Myślenicach koncesyi do pobierania opłat mytniczych na drodze powiatowej głogoczowskiej.

Sprawozdawca p. Chamiec, odczytuje sprawozdanie Wydziału krajowego, zakończone projektem następującej uchwały:

U c h w a ł a

o udzieleniu Radzie powiatowej w Myślenicach koncesyi do pobierania opłat mytniczych na drodze powiatowej głogoczowskiej.

Art. I.

Radzie powiatowej w Myślenicach nadaje się na lat pięć od wejścia w wykonanie tej uchwały, prawo do pobierania myta na drodze powiatowej głogoczowskiej pod warunkiem utrzymywania przed-

miotu omyconego kosztem funduszu powiatowego w dobrym stanie, z zastrzeżeniem zastosowania postanowień zawartych w §§. 14. i 35. ust. 3. ustawy drogowej z dnia 5. lipca 1897. Dz. u. kr. Nr. 43.

Art II.

Opłatę myta pobierać należy według następującego wymiaru:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 8 h.

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 4 h.

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego 2 h.

Konie, woły, krowy, muły, osły, należą do bydła ciężkiego, zaś cielęta, źrebkieta, owce, kozy i świny do drobnego.

Od bydła niesionego lub wiezionego wozem, nie opłaca się żadnej należności.

Zwierzęta, które ssą i przy matkach idą, są wolne od wszelkiej opłaty mytniczej.

Z dniem wejścia w wykonanie niniejszej uchwały traci moc obowiązującą koncesya z dnia 12. lipca 1870. Dz. u. kr. Nr. 76., którą nadane było Radzie powiatowej w Myślenicach prawo do poboru myta na drodze powiatowej głogoczowskiej.

Art. III.

Przy poborze myta mają być zachowane ogólne przepisy o uwolnieniu od opłaty mytniczej i o znizeniu tejsze.

W rozprawie ogólnej nikt głosu nie żąda, Izba przystępuje więc do rozprawy szczegółowej.

Sprawozdawca wnosi przyjęcie tej uchwały *en bloc*.

Izba uchwała przyjęcie powyższej uchwały *en bloc*, poczem w oddzielnem gło-

sowaniu uchwała cały projekt uchwały *en bloc*.

Uchwaliwszy następnie na wniosek sprawozdawcy przystąpić do trzeciego czytania bez czytania, uchwała Izba powyższy projekt uchwały w trzecim czytaniu bez czytania.

Następuje:

Sprawozdanie Wydziału krajowego o udzieleniu Wydziałowi powiatowemu w Nadwórnej koncesyi do pobierania opłat mytnicznych na drodze gminnej Nadwórna-Markowce.

Sprawozdawca p. Chamiec odczytuje sprawozdanie Wydziału krajowego, zakończone projektem następującej uchwały:

U c h w a ł a

o udzieleniu koncesyi do pobierania opłat mytnicznych na drodze gminnej Nadwórna-Markowce.

Art. I.

Na przeciąg lat pięciu od wejścia w wykonanie tej uchwały nadaje się prawo do pobierania myta na drodze gminnej Nadwórna-Markowce Wydziałowi powiatowemu w Nadwórnej jako władzy zarządzającej, a to na rzecz tej drogi z zastrzeżeniem, że Wydział powiatowy używając środków przewidzianych w §. §. 19. 25 i 26 ust. drogowej z dnia 5 lipca 1897 dz. u. kr. Nr. 43. przy pomocy pobieranego w myśl §. 32. tejże ustawy dochodu z powyższego myta, pokrywać będzie wszelkie koszty połączone z utrzymaniem omyczonej drogi w dobrym stanie.

Na wypadek zaniedbania przez Wydział powiatowy utrzymanej drogi, zastrzega sobie Wydział krajowy wydanie stosownych zarządzeń wskazanych w §. 35. ust. 2 i 3 wyżej powołanej ustawy drogowej.

Art. II.

Opłatę myta pobierać należy według następującego wymiaru:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 6 (sześć) h.;

b) od każdej sztuki pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 3 (trzy) h.;

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego 1 h.

Konie, woły, krowy, muły, osły należą do bydła ciężkiego, zaś cielęta, zrebęta, owce, kozy i świnie do drobnego.

Od bydła niesionego lub wiezionego wozem, nie opłaca się żadnej należitości.

Zwierzęta które ssą i przy matkach idą, są wolne od wszelkiej opłaty mytniczej.

Art. III.

Przy poborze myta mają być zachowane ogólne przepisy o uwolnieniu od opłaty myta lub o znizeniu tejże.

W rozprawie ogólnej nikt głosu nie żąda, Izba przystępuje więc do rozprawy szczegółowej.

Sprawozdawca wnosi przyjęcie tej uchwały *en bloc*.

Izba uchwała przyjęcie powyższej uchwały *en bloc*, poczem w oddzielnem głosowaniu uchwała cały projekt uchwały *en bloc*.

Uchwaliwszy następnie na wniosek sprawozdawcy przystąpić do trzeciego czytania bez czytania, uchwała Izba powyższy projekt uchwały w trzecim czytaniu bez czytania.

Następuje:

Sprawozdanie Wydziału krajowego o udzieleniu Wydziałowi powiatowemu we Lwowie koncesyi do pobierania opłat mytnicznych na drodze gminnej I. klasy Jaryczów nowy-Podliski małe.

Sprawozdawca p. Chamiec odczytuje sprawozdanie Wydziału krajowego, zakończone projektem następującej uchwały:

U c h w a ł a

o udzieleniu Wydziałowi powiatowemu we Lwowie koncesyi do pobierania opłat mytnicznych na drodze gminnej I. kl. Jaryczów nowy - Podliski małe.

Art. I.

Na przeciąg lat pięciu od wejścia w wykonanie tej uchwały nadaje się prawo do pobierania myta na drodze gminnej I. klasy Jaryczów nowy - Podliski małe Wydziałowi powiatowemu we Lwowie, jako władzy zarządzającej, a to na rzecz tej drogi, z zastrzeżeniem, że Wydział powiatowy, używając środków przewidzianych w §§. 19., 25. i 26. ustawy drogowej z dnia 5. lipca 1897 Dz. u. kr. Nr. 43 przy pomocy pobieranego w myśl §. 32. tejże ustawy dochodu z powyższego myta, pokrywać będzie wszelkie koszta połączone z utrzymaniem omyczonej drogi w dobrym stanie.

Na wypadek zaniedbania przez Wydział powiatowy utrzymywanej drogi zastrzega sobie Wydział krajowy wydanie stosownych zarządzeń, wskazanych w §. 35. ust. 2. i 3. wyżej powołanej ustawy drogowej

Art. II.

Opłatę myta pobierać należy według następującego wymiaru :

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu (4) cztery h.;

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych (2) dwa h.;

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego (1) jeden h.

Konie, woły, krowy, muły, osły należą do bydła ciężkiego, zaś cielęta, zrebęta, owce, kozy i świnie do drobnego.

Od bydła niesionego lub wiezionego wozem nie opłaca się żadnej należitości.

Zwierzęta, które są i przy matkach idą, są wolne od wszelkiej opłaty mytniczej.

Art. III.

Przy poborze myta mają być zachowane ogólne przepisy o uwolnieniu od opłaty myta, lub o niżeniu teje.

W rozprawie ogólnej nikt głosu nie żąda, Izba przystępuje więc do rozprawy szczegółowej.

Sprawozdawca wnosi przyjęcie tej uchwały *en bloc*.

Izba uchwała przyjęcie powyższej uchwały *en bloc*, poczem w oddzielnem głosowaniu uchwała cały projekt uchwały *en bloc*.

Uchwaliwszy następnie na wniosek sprawozdawcy przystąpić do trzeciego czytania bez czytania, uchwała Izba powyższy projekt uchwały w trzecim czytaniu bez czytania.

Następuje :

Sprawozdanie Wydziału krajowego o udzieleniu Wydziałowi powiatowemu w Przemyślanach koncesyi do pobierania opłat mytnicznych na drodze gminnej I. klasy przemysłańsko-pomorzańskiej.

Sprawozdawca p. Chamiec odczytuje sprawozdanie Wydziału krajowego, zakończone projektem następującej uchwały :

U c h w a ł a

o udzieleniu Wydziałowi powiatowemu w Przemyślanach koncesyi do pobierania opłat mytnicznych na drodze gminnej I. kl. przemysłańsko-pomorzańskiej.

Art. I.

Na przeciąg lat pięciu od wejścia w wykonanie tej uchwały nadaje się prawo do pobierania myta na drodze gminnej I. klasy przemysłańsko-pomorzańskiej Wydziałowi powiatowemu w Przemyślanach, jako władzy zarządzającej, a to na rzecz tej drogi z zastrzeżeniem, że Wydział powiatowy, używając środków przewidzianych w §§. 19. 25. i 26. ustawy drogowej z dnia 5. lipca

1897 Dz. u. kr. Nr. 43 przy pomocy pobieranego w myśl §. 32. tejże ustawy dochodu z powyższego myta, pokrywać będzie wszelkie koszta połączone z utrzymaniem omyconej drogi w dobrym stanie.

Na wypadek zaniedbania przez Wydział powiatowy utrzymywanej drogi zastrzega sobie Wydział krajowy wydanie stosownych zarządzeń, wskazanych w §. 35. ust. 2. i 3. wyżej powołanej ustawy drogowej.

Art. II.

Opłatę myta pobierać należy według następującego wymiaru:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu (4) cztery h.;

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych (2) dwa h.;

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego (1) jeden h.

Konie, woły, krowy, muły, osły należą do bydła ciężkiego, zaś cielęta, źrebięta, owce, kozy i świnie do drobnego.

Od bydła niesionego lub wiezionego wozem nie opłaca się żadnej należitości.

Zwierzęta, które ssą i przy matkach idą, są wolne od wszelkiej opłaty mytniczej.

Art. III.

Przy poborze myta mają być zachowane ogólne przepisy o uwolnieniu od opłaty myta, lub o znizeniu tejże.

W rozprawie ogólnej nikt głosu nie żąda, Izba przystępuje więc do rozprawy szczegółowej.

Sprawozdawca wnosi przyjęcie tej uchwały *en bloc*.

Izba uchwała przyjęcie powyższej uchwały *en bloc*, poczem w oddzielnem głosowaniu uchwała cały projekt uchwały *en bloc*.

Uchwaliwszy następnie nu wniosek sprawozdawcy przystąpić do trzeciego czytania bez czytania, uchwała Izba powyższy projekt uchwały w trzecim czytaniu bez czytania.

Następuje:

Sprawozdanie Wydziału krajowego o udzieleniu Radzie powiatowej w Czortkowie koncesyi do pobierania opłat mytniczych na drodze powiatowej Jagielnica-Ułaszkwce.

Sprawozdawca p. Chamiec odczytuje sprawozdanie Wydziału krajowego, zakończone projektem następującej uchwały:

U c h w a ł a

o udzieleniu Radzie powiatowej w Czortkowie koncesyi do pobierania opłat mytniczych na drodze powiatowej Jagielnica-Ułaszkwce.

Art. I.

Radzie powiatowej w Czortkowie nadaje się na lat pięć od wejścia w wykonanie tej uchwały prawo do pobierania myta na drodze powiatowej Jagielnica-Ułaszkwce pod warunkiem utrzymywania przedmiotu omyconego kosztem funduszu powiatowego w dobrym stanie, z zastrzeżeniem zastosowania postanowień zawartych w §§. 14. i 35. ustęp 3. ustawy drogowej z dnia 5. lipca 1897 Dz. u. kraj. Nr. 43.

Art. II.

Opłatę myta pobierać należy według następującego wymiaru:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu (4) cztery h.;

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych (2) dwa h.;

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego (1) jeden h.

Konie, woły, krowy, muły, osły należą do bydła ciężkiego, zaś cieleta, źrebięta, owce, kozy i świnie do drobnego.

Od bydła niesionego lub wiezionego wozem nie opłaca się żadnej należności.

Zwierzęta, które ssą i przy matkach idą, są wolne od wszelkiej opłaty mytniczej.

Art. III.

Przy poborze myta mają być zachowane ogólne przepisy o uwolnieniu od opłaty mytniczej i o znizeniu tejże.

W rozprawie ogólnej nikt głosu nie żąda, Izba przystępuje więc do rozprawy szczegółowej.

Sprawozdawca wnosi przyjęcie tej uchwały *en bloc*.

Izba uchwała przyjęcie powyższej uchwały *en bloc*, poczem w oddzielnem głosowaniu uchwała cały projekt uchwały *en bloc*.

Uchwaliwszy następnie na wniosek sprawozdawcy przystąpić do trzeciego czytania bez czytania, uchwała Izba powyższy projekt uchwały w trzecim czytaniu bez czytania.

Następuje :

Sprawozdanie Wydziału krajowego o udzieleniu Wydziałowi powiatowemu w Czortkowie koncesyi do pobierania opłat mytniczych na drodze gminnej I. klasy Wygnanka-Probużna.

Sprawozdawca p. Chamiec odczytuje sprawozdanie Wydziału krajowego, zakończone projektem następującej uchwały :

U c h w a ł a

o udzieleniu koncesyi do pobierania opłat mytniczych na drodze gminnej I. klasy Wygnanka-Probużna.

Art. I.

Na przeciąg lat pięciu od wejścia w wykonanie tej uchwały nadaje się prawo do

pobierania myta na drodze gminnej I. klasy Wygnanka-Probużna Wydziałowi powiatowemu w Czortkowie, jako władzy zarządzającej, a to na rzecz tej drogi z zastrzeżeniem, że Wydział powiatowy, używając środków przewidzianych w §§. 19., 25. i 26. ustawy drogowej z dnia 5. lipca 1897 Dz. u. kr. Nr. 43 przy pomocy pobieranego w myśl §. 32 tejże ustawy dochodu z powyższego myta, pokrywać będzie wszelkie koszty połączone z utrzymaniem omyconej drogi w dobrym stanie.

Na wypadek zaniedbania przez Wydział powiatowy utrzymanej drogi zastrzega sobie Wydział krajowy wydanie stosownych zarządzeń wskazanych w §. 35. ust. 2. i 3. wyżej powołanej ustawy drogowej.

Art. II.

Opłatę myta pobierać należy według następującego wymiaru :

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 4 (cztery) h. ;

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła ciężkiego pędzonego i koni wierzchowych 2 (dwa) h. ;

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego 1 (jeden) h.

Konie, woły, krowy, muły, osły, należą do bydła ciężkiego, zaś cieleta, źrebięta, owce, kozy i świnie do drobnego.

Od bydła niesionego lub wiezionego wozem, nie opłaca się żadnej należności.

Zwierzęta, które ssą i przy matkach idą, są wolne od wszelkiej opłaty mytniczej.

Art. III.

Przy poborze myta mają być zachowane ogólne przepisy o uwolnieniu od opłaty myta lub o znizeniu tejże.

W rozprawie ogólnej nikt głosu nie żąda, Izba przystępuje więc do rozprawy szczegółowej.

Sprawozdawca wnosi przyjęcie tej uchwały *en bloc*.

Izba uchwała przyjęcie powyższej uchwały *en bloc*, poczem w oddzielnem głosowaniu uchwała cały projekt uchwały *en bloc*.

Uchwaliwszy następnie na wniosek sprawozdawcy przystąpić do trzeciego czytania bez czytania, uchwała Izba powyższy projekt uchwały w trzeciem czytaniu bez czytania.

Następuje :

Sprawozdanie Wydziału krajowego o udzieleniu Wydziałowi powiatowemu w Brzesku koncesyi do pobierania opłat mytniczych na drodze gminnej I. klasy Mokrzyńska-Radłów.

Sprawozdawca p. Chamiec, odczytuje sprawozdanie Wydziału krajowego, zakończone projektem następującej uchwały :

U c h w a ł a

o udzieleniu koncesyi do pobierania opłat mytniczych na drodze gminnej I. klasy Mokrzyńska-Radłów.

Art. I.

Na przeciąg lat pięciu od wejścia w wykonanie tej uchwały nadaje się prawo do pobierania myta na drodze gminnej I. klasy Mokrzyńska-Radłów, Wydziałowi powiatowemu w Brzesku jako władzy zarządzającej, a to na rzecz tej drogi z zastrzeżeniem, że Wydział powiatowy używając środków przewidzianych w §§. 19., 25. i 26. ustawy drogowej z dnia 5. lipca 1897 Dz. ust. kraj. Nr. 43 przy pomocy pobieranego w myśli §. 32 tejże ustawy dochodu z powyższego myta, pokrywać będzie wszelkie koszty połączone z utrzymaniem omyconej drogi w dobrym stanie.

Na wypadek zaniedbania przez Wydział powiatowy utrzymywanej drogi, zastrzega sobie Wydział krajowy wydanie stosownych zarządzeń wskazanych w §. 35

ust. 2. i 3. wyżej powołanej ustawy drogowej.

Art. II.

Opłatę myta drogowego i mostowego na jednej stacyi pobierać należy według następującego wymiaru :

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 8 (ośm) h. ;

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 4 (cztery) h. ;

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego 2 (dwa) h.

Konie, woły, krowy, muły, osły, należą do bydła ciężkiego, zaś cielęta, źrebięta, owce, kozy i świny do drobnego.

Od bydła niesionego lub wiezionego wozem, nie opłaca się żadnej należności.

Zwierzęta, które ssą i przy matkach idą, są wolne od wszelkiej opłaty mytniczej.

Art. III.

Przy poborze myta mają być zachowane ogólne przepisy o uwolnieniu od opłaty myta lub o znizeniu tejże.

W rozprawie ogólnej nikt głosu nie żąda, Izba przystępuje więc do rozprawy szczegółowej.

Sprawozdawca wnosi przyjęcie tej uchwały *en bloc*.

Izba uchwała przyjęcie powyższej uchwały *en bloc*, poczem w oddzielnem głosowaniu uchwała cały projekt uchwały *en bloc*.

Uchwaliwszy następnie na wniosek sprawozdawcy przystąpić do trzeciego czytania bez czytania, uchwała Izba powyższy projekt uchwały w trzeciem czytaniu bez czytania.

Następuje :

Sprawozdanie Wydziału krajowego o udzieleniu Radzie powiatowej w Tarnowie

koncesyi do pobierania opłat mytniczych na drodze powiatowej tuchowsko-ryglicko-jodłowskiej.

Sprawozdawca p. Chamiec odczytuje sprawozdanie Wydziału krajowego, zakończone projektem następującej uchwały:

U c h w a ł a

o udzieleniu Radzie powiatowej w Tarnowie koncesyi do pobierania opłat mytniczych na drodze powiatowej tuchowsko-ryglicko-jodłowskiej.

Art. I.

Radzie powiatowej w Tarnowie nadaje się na lat pięć od wejścia w wykonanie tej uchwały, prawo do pobierania myta na drodze powiatowej tuchowsko-ryglicko-jodłowskiej pod warunkiem utrzymania przedmiotu omyconego kosztem funduszu powiatowego w dobrym stanie z zastrzeżeniem zastosowania postanowień, zawartych w §§. 14. i 35. ust. 3. ustawy drogowej z dnia 5. lipca 1897. Dz. u. kr. Nr. 43.

Art. II.

Opłatę myta pobierać należy w Ryglicach przy dwóch rogatkach mytniczych w ten jednakże sposób, że opłata przy jednej z nich uiszczona, przy drugiej powtórnie wymagana nie będzie, według następującego wymiaru:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 4 (cztery) h.;

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od wierzchowca tudzież od każdej sztuki bydła pędzonego ciężkiego jako to: od koni, wołów, bujaków, krów, jałówek, byków, mułów i osłów jakoteż od każdej pędzonej sztuki młodego bydła tegoż rodzaju 2 (dwa) h.;

c) od pięciu świń i cieląt, jak również od 10 owiec 2 (dwa) h.;

Art. III.

Przy poborze myta mają być zachowane ogólne przepisy o uwolnieniu od opłaty mytniczej i o znizeniu tejże.

W rozprawie ogólnej nikt głosu nie żąda, Izba przystępuje więc do rozprawy szczegółowej:

Sprawozdawca wnosi przyjęcie tej uchwały *en bloc*.

Izba uchwała przyjęcie powyższej uchwały *en bloc*, poczem w oddzielnem głosowaniu uchwała cały projekt uchwały *en bloc*.

Uchwaliwszy następnie na wniosek sprawozdawcy przystąpić do trzeciego czytania bez czytania, uchwała Izba powyższy projekt uchwały w trzeciem czytaniu bez czytania.

Następuje:

Sprawozdanie Wydziału krajowego o udzieleniu Wydziałowi powiatowemu w Tarnowie koncesyi do pobierania opłat mytniczych na drodze gminnej Tarnów-Wałki.

Sprawozdawca p. Chamiec odczytuje sprawozdanie Wydziału krajowego, zakończone projektem następującej uchwały:

U c h w a ł a

o udzieleniu Wydziałowi powiatowemu w Tarnowie koncesyi do pobierania opłat mytniczych na drodze gminnej Tarnów-Wałki.

Art. I.

Na przeciąg lat pięciu od wejścia w wykonanie tej uchwały nadaje się prawo do pobierania myta na drodze gminnej Tarnów-Wałki Wydziałowi powiatowemu w Tarnowie jako władzy zarządzającej, a to na rzecz tej drogi z zastrzeżeniem, że Wydział powiatowy, używając środków przewidzianych w §§. 19., 25 i 26. ustawy drogowej z dnia 5. lipca 1897. Dz. ust. kr. Nr. 43. przy pomocy pobieranego w myśl §. 32. tejże u-

stawy dochodu z powyższego myta, pokrywać będzie wszelkie koszta połączone z utrzymaniem omyconej drogi w dobrym stanie.

Na wypadek zaniedbania przez Wydział powiatowy utrzymywanej drogi, zastrzega sobie Wydział krajowy wydanie stosownych zarządzeń wskazanych w §. 35. ust. 2. i 3. wyżej powołanej ustawy drogowej.

Art. II.

Opłatę myta pobierać należy według następującego wymiaru:

- a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 4 (cztery) h.;
- b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 2 (dwa) h.;
- c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego 1 (jeden) h.;

Konie, woły, krowy, muły, osły, należą do bydła ciężkiego, zaś cielęta, źrebkieta, owce, kozy i świnie do drobnego.

Od bydła niesionego lub wiezionego wozem, nie opłaca się żadnej należności.

Zwierzęta, które ssą i przy matkach idą, są wolne od wszelkiej opłaty mytniczej.

Art. III.

Przy poborze myta mają być zachowane ogólne przepisy o uwolnieniu od opłaty myta lub o znizeniu tejże.

W rozprawie ogólnej nikt głosu nie żąda, Izba przystępuje więc do rozprawy szczegółowej.

Sprawozdawca wnosi przyjęcie tej uchwały *en bloc*.

Izba uchwała przyjęcie powyższej uchwały *en bloc*, poczem w oddzielnem głosowaniu uchwała cały projekt uchwały *en bloc*.

Uchwaliwszy następnie na wniosek sprawozdawcy przystąpić do trzeciego czytania bez czytania, uchwała Izba powyższy projekt uchwały w trzecim czytaniu bez czytania.

Następuje:

Sprawozdanie Wydziału krajowego o udzieleniu Wydziału powiatowemu w Tarnowie koncesji do pobierania opłat mytniczych na drodze gminnej Tarnów - Zakliczyn.

Sprawozdawca p. Chamiec odczytuje sprawozdanie Wydziału krajowego, zakończone projektem następującej uchwały:

U c h w a ł a

o udzieleniu koncesji do pobierania opłat mytniczych na drodze gminnej Tarnów - Zakliczyn.

Art. I.

Na przeciąg lat pięciu od wejścia w wykonanie tej uchwały nadaje się prawo do pobierania myta w drodze gminnej Tarnów - Zakliczyn Wydziałowi powiatowemu w Tarnowie, jako władzy zarządzającej, a to na rzecz tej drogi z zastrzeżeniem, że Wydział powiatowy, używając środków przewidzianych w §§. 19, 25 i 26 ustawy drogowej z dnia 5. lipca 1897. dz. u. kr. N. 43. przy pomocy pobieranego w myśl §. 32. tejże ustawy dochodu z powyższego myta, pokrywać będzie wszelkie koszta połączone z utrzymaniem omyconej drogi w dobrym stanie.

Na wypadek zaniedbania przez Wydział powiatowy utrzymywanej drogi zastrzega sobie Wydział krajowy wydanie stosownych zarządzeń wskazanych w §. 35. ust. 2. i 3. wyżej powołanej ustawy drogowej.

Art. II.

Opłatę myta pobierać należy według następującego wymiaru:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 8 (ośm) h.;

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 4 (cztery) h.;

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego 2 (dwa) h.

Konie, woły, krowy, muły, osły nie należą do bydła ciężkiego, zaś cielęta, źrebięta, owce, kozy i świnie do drobnego.

Od bydła niesionego lub wiezionego wozem, nie opłaca się żadnej należności.

Zwierzęta, które ssą i przy matkach idą, są wolne od wszelkiej upłaty mytniczej.

Art. III

Przy poborze myta mają być zachowane ogólne przepisy o uwolnieniu od opłaty myta lub o znizeniu teje.

W rozprawie ogólnej nikt głosu nie żąda, Izba przystępuje więc do rozprawy szczegółowej.

Sprawozdawca wnosi przyjęcie tej uchwały *en bloc*.

Izba uchwała przyjęcie powyższej uchwały *en bloc*, poczem w oddzielnem głosowaniu uchwała cały projekt uchwały *en bloc*.

Uchwaliwszy następnie na wniosek sprawozdawcy przystąpić do trzeciego czytania bez czytania, uchwała Izba powyższy projekt uchwały w trzecim czytaniu bez czytania.

Następuje:

Sprawozdanie Wydziału krajowego o udzieleniu Wydziałowi powiatowemu w Tarnowie koncesyi do pobierania opłat mytniczych na drodze gminnej Niwka-Bobrowniki-Radłów.

Sprawozdawca p. Chamiec odczytuje sprawozdanie Wydziału krajowego, zakończone projektem następującej uchwały:

U c h w a ł a

o udzieleniu koncesyi do pobierania opłat mytniczych na drodze gminnej Niwka-Bobrowniki-Radłów.

Art I.

Na przeciąg lat pięciu od wejścia w wykonanie tej uchwały nadaje się prawo do pobierania myta na drodze gminnej Niwka-Bobrowniki-Radłów Wydziałowi powiatowemu w Tarnowie jako władzy zarządzającej, a to na rzecz tej drogi z zastrzeżeniem, że Wydział powiatowy używając środków przewidzianych w §§. 19, 25 i 26 ustawy drogowej z dnia 5. lipca 1897. Dz. ust. kr. Nr. 43. przy pomocy pobieranego w myśl §. 32 teje ustawy dochodu z powyższego myta, pokrywać będzie wszelkie koszta połączone z utrzymaniem omyczonej drogi w dobrym stanie.

Na wypadek zaniedbania przez Wydział powiatowy utrzymanej drogi, zastrzega sobie Wydział krajowy wydanie stosownych zarządzeń wskazanych w §. 35 ust 2 i 3. wyżej powołanej ustawy drogowej.

Art. II.

Opłatę myta pobierać należy według następującego wymiaru:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 4 (cztery) h.;

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 2 (dwa) h.;

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego 1 (jeden) h.

Konie, krowy, woły, muły, osły, należą do bydła ciężkiego, zaś cielęta, źrebięta, owce, kozy i świnie do drobnego. Od bydła niesionego lub wiezionego wozem, nie opłaca się żadnej należności.

Zwierzęta, które ssą i przy matkach idą, są wolne od wszelkiej opłaty mytniczej

Art. III.

Przy poborze myta mają być zachowane ogólne przepisy o uwolnieniu od opłaty myta lub znizeniu tejsze.

W rozprawie ogólnej nikt głosu nie żąda, Izba przystępuje więc do rozprawy szczegółowej.

Sprawozdawca wnosi przyjęcie tej uchwały *en bloc*.

Izba uchwała przyjęcie powyższej uchwały *en bloc*, poczem w oddzielnem głosowaniu uchwała cały projekt uchwały *en bloc*.

Uchwaliwszy następnie na wniosek sprawozdawcy przystąpić do trzeciego czytania bez czytania, uchwała Izba powyższy projekt uchwały w trzecim czytaniu bez czytania.

Następuje:

Sprawozdanie Wydziału krajowego o udzieleniu Wydziałowi powiatowemu w Złoczowie koncesyi do pobierania opłat mytnicznych na drodze gminnej Krasne-Gołogóry.

Sprawozdawca p. Chamiec odczytuje sprawozdanie Wydziału krajowego, zakończone projektem następującej uchwały:

U c h w a ł a

o udzieleniu koncesyi do pobierania opłat mytnicznych na drodze gminnej Krasne-Gołogóry.

Art. I.

Na przeciąg lat pięciu od wejścia w wykonanie tej uchwały nadaje się prawo do pobierania myta na drodze gminnej Krasne-Gołogóry, Wydziałowi powiatowemu w Złoczowie, jako władzy zarządzającej a to na rzecz tej drogi z zastrzeżeniem, że Wydział powiatowy, używając środków przewidzianych w §§. 19, 25 i 26 ustawy drogowej z dnia 5. lipca 1897. Dz. u. kr. Nr. 43. przy pomocy pobieranego w myśl §. 32 tejsze ustawy dochodu z powyższego

myta, pokrywać będzie wszelkie koszta połączone z utrzymaniem omyczonej drogi w dobrym stanie.

Na wypadek zaniedbania przez Wydział powiatowy utrzymywanej drogi, zastrzega sobie Wydział krajowy wydanie stosownych zarządzeń wskazanych w §. 35. ust. 2 i 3. wyżej powołanej ustawy drogowej.

Art. II.

Opłatę myta pobierać należy w Krasnem i Trędowaczu według następującego wymiaru:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 6 (sześć) h.

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 4 (cztery) h.

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego 2 (dwa) h.

Konie, woły, krowy, muły, osły należą do bydła ciężkiego, zaś cieleta, źrebięta, owce, kozy i świnię do drobnego.

Od bydła niesionego lub wiezionego wozem nie opłaca się żadnej należitości.

Zwierzęta, które ssą i przy matkach idą są wolne od opłaty mytniczej.

Art. III.

Przy poborze myta mają być zachowane ogólne przepisy o uwolnieniu od opłaty myta lub o znizeniu tejsze.

W rozprawie ogólnej nikt głosu nie żąda, Izba przystępuje więc do rozprawy szczegółowej.

Sprawozdawca wnosi przyjęcie tej uchwały *en bloc*.

Izba uchwała przyjęcie powyższej uchwały *en bloc*, poczem w oddzielnem głosowaniu uchwała cały projekt uchwały *en bloc*.

Uchwaliwszy następnie na wniosek sprawozdawcy przystąpić do trzeciego czy-

tania bez czytania, uchwała Izba powyższy projekt uchwały w trzecim czytaniu bez czytania.

Następuje:

Sprawozdanie Wydziału krajowego o udzieleniu gminie Leżajsk koncesyi do pobierania opłat mytniczych od przewozu przez rzekę San pod Staremmiastem.

Sprawozdawca p. Chamiec odczytuje sprawozdanie Wydziału krajowego, zakończone projektem następującej uchwały:

U c h w a ł a

c udzieleniu gminie Leżajsk koncesyi na pobor opłat mytniczych od przewozu przez rzekę San pod Staremmiastem.

Art. I.

Na przeciąg lat pięciu od wejścia w wykonanie tej uchwały nadaje się gminie Leżajsk powiatu łańcuckiego prawo do pobierania myta od przewozu przez rzekę San pod Staremmiastem, pod warunkiem utrzymywania przedmiotu omyconego w dobrym stanie i własnym kosztem, z zastrzeżeniem, że analogicznie do postanowień zawartych w §. 38. ust. 12. ustawy drogowej z dnia 5. lipca 1897. Dz. u. kr. Nr. 43 w razie niedopełnienia tego warunku uprawniony będzie Wydział powiatowy do objęcia za zgodą politycznej władzy powiatowej przedmiotu omyconego w bezpośredni zarząd własny na koszt i niebezpieczeństwo gminy Leżajsk.

Art. II.

Opłaty mytnicze pobierać należy według następującego wymiaru:

a) od jednej osoby pieszej, jadącej po-
wozem lub wierzchem 2 (dwa) h.

b) od jednego konia, idącego pod wie-
rzchem pędzonego albo zaprzężonego 6
(sześć) h,

c) od jednego zrebnięcia do dwóch lat
2 (dwa) h.

d) od jednego woła na rzeź albo
w jarzmie krowy, bukała i trzylatki 6
(sześć) h.

e) od jednego cielęcia, niemającego je-
szcze dwóch lat, świni karmnej, owcy, ko-
zła, kozy i małych świń 2 (dwa) h.

Art. III.

Przy poborze myta mają być zastoso-
wane ogólne przepisy o uwolnieniu od
opłaty mytniczej lub o znizeniu tejże.

W rozprawie ogólnej nikt głosu nie
żąda, Izba przystępuje więc do rozprawy
szczegółowej.

Sprawozdawca wnosi przyjęcie tej
uchwały *en bloc*.

Izba uchwała przyjęcie powyższej
uchwały *en bloc*, poczem w oddzielnem gło-
sowaniu uchwała cały projekt uchwały *en
bloc*.

Uchwaliwszy następnie na wniosek spra-
wozdawcy przystąpić do trzeciego czytania
bez czytania, uchwała Izba powyższy pro-
jekt uchwały w trzecim czytaniu bez czy-
tania.

Następuje:

Sprawozdanie Wydziału krajowego o
udzieleniu gminie Dobra szlachecka konce-
syi do pobierania opłat mytniczych od prze-
wozu przez rzekę San w Prohołowce.

Sprawozdawca p. Chamiec odczytuje
sprawozdanie Wydziału krajowego, zakoń-
czone projektem następującej uchwały:

U c h w a ł a

o udzieleniu gminie Dobra szlachecka kon-
cesyi do pobierania opłat mytniczych od
przewozu przez rzekę San.

Art. I.

Na przeciąg lat pięciu od wejścia w wy-
konanie tej uchwały nadaje się gminie Do-
bra szlachecka powiatu dobromilskiego pra-
wo do pobierania myta od przewozu przez

rzekę San pod warunkiem utrzymywania przedmiotu omyconego w dobrym stanie, własnym kosztem, z zastrzeżeniem, że analogicznie do postanowień zawartych w §. 38. ust. 12. ustawy drogowej z dnia 5. lipca 1897. Dz. u. kr. Nr. 43, w razie niedopełnienia powyższego warunku, uprawniony będzie Wydział powiatowy do objęcia, za zgodą politycznej władzy powiatowej, przedmiotu omyconego w bezpośredni zarząd własny na koszt i niebezpieczeństwo gminy Dobra szlachecka.

Art. II.

Opłatę myta pobierać należy wedle następującej taryfy:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu (12) dwanaście h.;

b) od każdej sztuki bydła dorosłego, wolno pędzonego (tudzież od wierzchowca), jakoto od koni, wołów, buhajów, krów, jałowek, byków, mułów i osłów, jakoteż od każdej sztuki pędzonego bydła młodego tegosamego rodzaju po (6) sześć h.;

od bydła jeszcze ssących nie będzie pobierane myto;

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego, jakoto cieląt, owiec, kóz, nierogacizny, prosiąt, jagniąt, koziać i t. p. (2) dwa h.;

d) od każdej osoby bez różnicy płci i wieku, wyjąwszy woźnicy, tudzież jeźdźca na koniu, (2) dwa h.

Art. III.

Przy poborze myta mają być zastosowane ogólne przepisy o uwolnieniu od opłaty myta lub znizeniu tejsze.

W rozprawie ogólnej nikt głosu nie żąda, Izba przystępuje więc do rozprawy szczegółowej.

Sprawozdawca wnosi przyjęcie tej uchwały *en bloc*.

Izba uchwała przyjęcie powyższej uchwały *en bloc*, poczem w oddzielnem gło-

sowaniu uchwała cały projekt uchwały *en bloc*.

Uchwaliwszy następnie na wniosek sprawozdawcy przystąpić do trzeciego czytania bez czytania, uchwała Izba powyższy projekt uchwały w trzecim czytaniu bez czytania.

Następuje:

Sprawozdanie Wydziału krajowego o udzieleniu obszarom dworskim Ordynacyi łańcuckiej koncesyi do pobierania opłat mytnicznych od przewozów przez rzekę Wisłok w Gniewczynie łańcuckiej, Czarnej, Białobrzegach i Budach łańcuckich.

Sprawozdawca p. Chamiec, odczytuje sprawozdanie Wydziału krajowego, zakończone projektem następującej uchwały:

U c h w a ł a

o udzieleniu obszarom dworskim Ordynacyi łańcuckiej koncesyi na pobór opłat mytnicznych od przewozów przez rzekę Wisłok w Gniewczynie łańcuckiej, Czarnej, Białobrzegach i Budach łańcuckich.

Art. I.

Na przeciąg lat pięć od wejścia w wykonanie tej uchwały, nadaje się obszarom dworskim Ordynacyi łańcuckiej, powiatu łańcuckiego, prawo do pobierania myta od przewozów przez rzekę Wisłok w Gniewczynie łańcuckiej, Czarnej, Białobrzegach i Budach łańcuckich pod warunkiem utrzymywania przedmiotów omyconych w dobrym stanie i własnym kosztem, z zastrzeżeniem, że analogicznie do postanowień zawartych w §. 38. ust. 12. ustawy drogowej z dnia 5. lipca 1897 Dz. ust. kraj. Nr. 43. w razie niedopełnienia tego warunku, uprawniony będzie Wydział powiatowy do objęcia za zgodą politycznej władzy powiatowej przedmiotów omyconych w bezpośredni zarząd własny na koszt i niebezpieczeństwo obszarów dworskich Ordynacyi łańcuckiej.

Art. II.

Opłaty mytnicze pobierać należy przy przewozach przez rzekę Wisłok w Gniewczynie Łańcuckiej, Czarnej, Białobrzegach i Budach Łańcuckich podług następującej taryfy:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 4 (cztery) h.;

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od wierzchowca, tudzież od każdej sztuki bydła pędzonego ciężkiego, jako to: od koni, wołów, bujaków, krów, jałówek, byków, mułów i osłów i od każdej pędzonej sztuki młodego bydła tegoż rodzaju 2 (dwa) h.; wyjątek stanowią bydła ssące przy matkach, które są wolne od opłaty myta;

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego jako to: od cieląt, owiec, kóz i nierogacizny 1 (jeden) h.

Art. III.

Przy poborze myta mają być zachowane ogólne przepisy o uwolnieniu od opłaty mytniczej i o niższeniu tejsze.

W rozprawie ogólnej nikt głosu nie żąda, Izba przystępuje więc do rozprawy szczegółowej.

Sprawozdawca wnosi przyjęcie tej uchwały *en bloc*.

Izba uchwała przyjęcie powyższej uchwały *en bloc*, poczem w oddzielnem głosowaniu uchwała cały projekt uchwały *en bloc*.

Uchwaliwszy następnie na wniosek sprawozdawcy przystąpić do trzeciego czytania bez czytania, uchwała Izba powyższy projekt uchwały w trzecim czytaniu bez czytania.

Następuje:

Sprawozdanie Wydziału krajowego o udzieleniu obszarowi dworskiemu Ordynacyi przeworskiej koncesyi do pobierania opłat

od przewozu przez rzekę Wisłok w Korniatkowie.

Sprawozdawca p. Chamiec odczytuje sprawozdanie Wydziału krajowego, zakończone projektem następującej uchwały:

U c h w a ł a

o udzieleniu obszarowi dworskiemu Ordynacyi przeworskiej koncesyi na pobór opłat mytniczych od przewozu przez rzekę Wisłok w Korniatkowie.

Art. I.

Na przeciąg lat pięciu od wejścia w wykonanie tej uchwały nadaje się obszarowi dworskiemu Ordynacyi przeworskiej, powiatu Łańcuckiego prawo do pobierania myta od przewozu przez rzekę Wisłok w Korniatkowie pod warunkiem utrzymania przedmiotu omyconego w dobrym stanie i własnym kosztem, z zastrzeżeniem, że analogicznie do postanowień zawartych w §. 38. ust. 12. ustawy drogowej z dnia 5. lipca 1897. Dz. u. kr. Nr. 43. w razie niedopełnienia tego warunku, uprawniony będzie Wydział powiatowy do objęcia za zgodą politycznej władzy powiatowej przedmiotu omyconego w bezpośredni zarząd własny na koszt i niebezpieczeństwo obszaru dworskiego Ordynacyi przeworskiej.

Art. II.

Opłaty mytnicze pobierać należy według następującego wymiaru:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 4 (cztery) h.;

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od wierzchowca, tudzież od każdej sztuki bydła pędzonego ciężkiego, jako to: od koni, wołów, bujaków, krów, jałówek, byków, mułów, osłów i każdej pędzonej sztuki bydła młodego tego rodzaju 2 (dwa) h.;

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego, jako to: cieląt, owiec, kóz, nie-

rogaczny, z wyjątkiem źrebiąt, cieląt i t. d. ssących przy matkach 2 (dwa) h. ;

d) od każdej osoby, wyjąwszy woźnicę lub jeźdźca na koniu 4 (cztery) h. ;

e) od osoby z taczkami lub wózkiem 8 (ośm) h.

Art. III.

Przy poborze myta mają być zastosowane ogólne przepisy o uwolnieniu od opłaty mytniczej lub o znizeniu tejże.

W rozprawie ogólnej nikt głosu nie żąda, Izba przystępuje więc do rozprawy szczegółowej.

Sprawozdawca wnosi przyjęcie tej uchwały *en bloc*.

Izba uchwała przyjęcie powyższej uchwały *en bloc*, poczem w oddzielnem głosowaniu uchwała cały projekt uchwały *en bloc*.

Uchwaliwszy następnie na wniosek sprawozdawcy przystąpić do trzeciego czytania bez czytania, uchwała Izba powyższy projekt uchwały w trzecim czytaniu bez czytania.

Następuje:

Sprawozdanie Wydziału krajowego o udzieleniu obszarowi dworskiemu w Bereźnicy radwańskiej wspólnie z obszarem dworskim w Czernichowie koncesyi do pobierania opłat mytniczych od przewozu przez rzekę Wisłę w przysiółku Pasięka.

Sprawozdawca p. Chamiec odczytuje sprawozdanie Wydziału krajowego, zakończone projektem następującej uchwały:

U c h w a ł a

o udzieleniu obszarowi dworskiemu w Bereźnicy radwańskiej wspólnie z obszarem dworskim w Czernichowie koncesyi do pobierania opłat mytniczych od przewozu przez rzekę Wisłę w przysiółku Pasięka.

Art. I.

Na przeciąg lat pięciu od wejścia w wykonanie tej uchwały nadaje się obsza-

rowi dworskiemu w Bereźnicy radwańskiej powiatu wadowickiego wspólnie z obszarem dworskim w Czernichowie powiatu krakowskiego prawo do pobierania myta od przewozu przez rzekę Wisłę w przysiółku Pasięka pod warunkiem utrzymywania przedmiotu omyconego w dobrym stanie, własnym kosztem, z zastrzeżeniem, że analogicznie do postanowień zawartych w §. 38 ust. 12. ustawy drogowej z dnia 5. lipca 1897. Dz. ust. kraj. Nr. 43. w razie niedopełnienia powyższego warunku, uprawniony będzie Wydział powiatowy do objęcia, za zgodą politycznej władzy powiatowej, przedmiotu omyconego w bezpośredni zarząd własny na koszt i niebezpieczeństwo pomienionych obszarów dworskich.

Art. II.

Opłatę myta pobierać należy wedle następującej taryfy:

a) od każdej osoby bez różnicy, wyjąwszy woźnicę lub jeźdźca na koniu 4 (cztery) h. ;

b) od jednego konia idącego pod wierzchem, pędzonego albo zaprzężonego 10 (dziesięć) h. ;

c) od jednego źrebięcia do dwóch lat 4. (cztery) h. ;

d) od jednego wołu na rzeź albo w jarmię, krowy, jałownika, bukała i trzylatki 10 (dziesięć) h. ;

e) od jednego cielęcia nie mającego jeszcze dwóch lat, świni karmnej, owcy, koźła, kozy i małych świń 4. (cztery) h.

W czasie wezbrania Wisły, w czasie burzy, płynienia kry i lodów opłata mytnicza pobieraną będzie podwójnie.

Art. III.

Przy poborze myta mają być zastosowane ogólne przepisy o uwolnieniu od opłaty myta lub o znizeniu tejże.

W rozprawie ogólnej nikt głosu nie żąda, Izba przystępuje więc do rozprawy szczegółowej.

Sprawozdawca wnosi przyjęcie tej uchwały *en bloc*.

Izba uchwała przyjęcie powyższej uchwały *en bloc*, poczem w oddzielnem głosowaniu uchwała cały projekt uchwały *en bloc*.

Uchwaliwszy następnie na wniosek sprawozdawcy przystąpić do trzeciego czytania bez czytania, uchwała Izba powyższy projekt uchwały w trzecim czytaniu bez czytania.

Następuje:

Sprawozdanie Wydziału krajowego o udzieleniu obszarowi dworskiemu w Brzozdowcach koncesyi do pobierania opłat mytniczych od przewozu przez rzekę Dniestr w Podhorecach.

Sprawozdawca p. Chamiec odczytuje sprawozdanie Wydziału krajowego, zakończone projektem następującej uchwały:

U c h w a ł a

o udzieleniu obszarowi dworskiemu w Brzozdowcach koncesyi na pobór opłat mytniczych od przewozu przez rzekę Dniestr w Podhorecach.

Art. I.

Na przeciąg lat pięciu od wejścia w wykonanie tej uchwały nadaje się obszarowi dworskiemu w Brzozdowcach prawo do pobierania myta od przewozu przez rzekę Dniestr w Podhorecach pod warunkiem utrzymania przedmiotu omyconego w dobrym stanie i własnym kosztem z zastrzeżeniem, że analogicznie do postanowień zawartych w §. 38 ust. 12 ustawy drogowej z dnia 5. lipca 1897 dz. u. kr. Nr. 43. w razie niedopełnienia tego warunku, uprawniony będzie Wydział powiatowy do objęcia za zgodą politycznej władzy powiatowej przedmiotu omyconego w bezpośredni zarząd

własny na koszt i niebezpieczeństwo obszaru dworskiego w Brzozdowcach.

Art. II.

Opłaty mytnicze pobierać należy według następującego wymiaru:

a) od każdej osoby bez różnicy wyjąwszy wóźnicę lub jeźdźca na koniu 4 (cztery) h.;

b) od jednego konia idącego pod wierzchem pędzonego albo zaprzężonego 6 (sześć) h.;

c) od jednego zrebnięcia do dwóch lat 2 (dwa) h.;

d) od jednego woła na rzeź albo w jarzmie, krowy, buhaja i trzylatki 6 (sześć) h.;

e) od jednego cielęcia nie mającego jeszcze dwóch lat, świni karmnej, owcy, koźła, kozy i małych świń 2 (dwa) h.

Członkowie gminy w Podhorecach wolni są zupełnie od opłaty myta, pod warunkiem utrzymywania przez tę gminę własnym kosztem zjazdów do przewozów.

Art. III.

Przy poborze myta mają być zastosowane ogólne przepisy o uwolnieniu od opłaty mytniczej lub o znizeniu tejże.

W rozprawie ogólnej nikt głosu nie żąda, Izba przystępuje więc do rozprawy szczegółowej.

Sprawozdawca wnosi przyjęcie tej uchwały *en bloc*.

Izba uchwała przyjęcie powyższej uchwały *en bloc*, poczem w oddzielnem głosowaniu uchwała cały projekt uchwały *en bloc*.

Uchwaliwszy następnie na wniosek sprawozdawcy przystąpić do trzeciego czytania bez czytania, uchwała Izba powyższy projekt uchwały w trzecim czytaniu bez czytania.

Następuje:

Sprawozdanie Wydziału krajowego o udzieleniu obszarowi dworskiemu w Chodorowie koncesyi do pobierania opłat mytniczych od przewozu przez rzekę Dniestr w Bukawinie.

Sprawozdawca p. Chamiec odczytuje sprawozdanie Wydziału krajowego zakończone projektem następującej uchwały:

U c h w a ł a

o udzieleniu obszarowi dworskiemu w Chodorowie koncesyi na pobór opłat mytniczych od przewozu przez rzekę Dniestr w Bukawinie.

Art. I.

Na przeciąg lat pięciu od wejścia w wykonanie tej uchwały nadaje się obszarowi dworskiemu w Chodorowie prawo do pobierania myta od przewozu przez rzekę Dniestr w Bukawinie pod warunkiem utrzymania przedmiotu omyconego w dobrym stanie i własnym kosztem, z zastrzeżeniem, że analogicznie do postanowień zawartych w §. 38 ust. 12. ustawy drogowej z dnia 5. lipca 1897 dz. u. kr. Nr. 43 w razie niepełnienia tego warunku, uprawniony będzie Wydział powiatowy do objęcia za zgodą politycznej władzy powiatowej przedmiotu omyconego w bezpośredni zarząd własny na koszt i niebezpieczeństwo obszaru dworskiego w Chodorowie.

Art. II.

Opłaty mytnicze pobierać należy według następującego wymiaru:

a) od każdej osoby bez różnicy wyjąwszy woźnicy lub jeźdźca na koniu 2 (dwa) h.

b) od jednego konia idącego pod wierzchem pędzonego albo zaprzężonego 5 (pięć) h.

c) od jednego zrebnięcia do dwóch lat 2 (dwa) h.

d) od jednego woła na rzeź albo w jarmie, krowy, bukała, i trzylatki 5 (pięć) h.

e) od jednego cielęcia, niemającego jeszcze dwóch lat, świni karmnej, owcy, kozła, kozy, i małych świń 2 (dwa) h.

Członkowie gminy w Bukawinie wolni są od opłaty myta.

Art. III.

Przy poborze myta mają być zastosowane ogólne przepisy o uwolnieniu od opłaty mytniczej lub o znizeniu tejże.

W rozprawie ogólnej nikt głosu nie żąda, Izba przystępuje więc do rozprawy szczegółowej.

Sprawozdawca wnosi przyjęcie tej uchwały *en bloc*.

Izba uchwała przyjęcie powyższej uchwały *en bloc*, poczem w oddzielnem głosowaniu uchwała cały projekt uchwały *en bloc*.

Uchwaliwszy następnie na wniosek sprawozdawcy przystąpić do trzeciego czytania bez czytania, uchwała Izba powyższy projekt uchwały w trzecim czytaniu bez czytania.

Następuje:

Sprawozdanie Wydziału krajowego o udzieleniu probostwu w Leżajsku koncesyi do pobieraniu opłat mytniczych od przewozu przez rzekę San w Rzuchowie.

Sprawozdawca p. Chamiec, odczytuje sprawozdanie Wydziału krajowego, zakończone projektem następującej uchwały:

U c h w a ł a

o udzieleniu probostwu w Leżajsku koncesyi na pobór opłat mytniczych od przewozu przez rzekę San w Rzuchowie.

Art. I.

Na przeciąg lat pięciu od wejścia w wykonanie tej uchwały nadaje się probostwu

w Leżajsku powiatu łańcuckiego prawo do pobierania myta od przewozu przez rzekę San w Rzuchowie pod warunkiem utrzymania przedmiotu omyconego w dobrym stanie i własnym kosztem, z zastrzeżeniem że analogicznie do postanowień zawartych w §. 38 ust. 12. ustawy drogowej z dnia 5. lipca 1897 Dz. u. kr. Nr. 43, w razie niepełnienia tego warunku, uprawniony będzie Wydział powiatowy do objęcia za zgodą politycznej władzy powiatowej przedmiotu omyconego w bezpośredni zarząd własny na koszt i niebezpieczeństwo probostwa w Leżajsku.

Art. II.

Opłatę myta pobierać należy według następującego wymiaru:

a) od jednej osoby pieszej, jadącej pociągami lub wierzchem 2 (dwa) h.;

b) od jednego konia idącego pod wierzchem, pędzonego albo zaprzęzonego 6 (sześć) h.;

c) od jednego źrebięcia do dwóch lat 2 (dwa) h.;

d) od jednego woła na rzeź albo w jarzynie, krowy, bukała i trzylatki 6 (sześć) h.;

e) od jednego cielęcia, niemającego jeszcze dwóch lat, świni karmnej, owcy, koźła, kozy i małych świń 2 (dwa) h.

Art. III.

Przy poborze myta mają być zastosowane ogólne przepisy o uwolnieniu od opłaty mytniczej lub o znizeniu tejże.

W rozprawie ogólnej nikt głosu nie żąda, Izba przystępuje więc do rozprawy szczegółowej.

Sprawozdawca wnosi przyjęcie tej uchwały. *en bloc.*

Izba uchwała przyjęcie powyższej uchwały *en bloc*, poczem w oddzielnem głosowaniu uchwała cały projekt uchwały *en bloc.*

Uchwalwszy następnie na wniosek sprawozdawcy przystąpić do trzeciego czytania bez czytania, uchwała Izba powyższy projekt uchwały w trzecim czytaniu bez czytania.

Marszałek oznajmia, iż porządek dzienny został wyczerpany, dalej że p. Dąbski złożył mandat do komisji przemysłowej, wobec czego umieści wybór jednego członka tej komisji na następnym posiedzeniu a następnie, że weszły jeszcze prośby o urlopy.

Izba udziela p. Jordanowi 2 tygodniowego, a p. Rudrufowi urlopu bez oznaczenia terminu głosując nad każdym urlopem z osobna.

Marszałek oznajmia iż udzielił p. Adamowi Gołuchowskiemu 1 dniowego urlopu, następnie wzywa sekretarzy do odczytania interpelacyj i wniosku.

Sekretarz p. Urbański odczytuje następującą interpelację do p. komisarza rządowego.

I n t e r p e l a c y a

do Jaśnie Wielmożnego Pana c. k. Komisarza rządowego.

Reskryptem c. k. Ministerstwa sprawiedliwości z dnia 26. października 1899. L. 21640 polecono c. k. Sądom powiatowym aby wezwały wszystkie Zwierzchności gminne w myśl instrukcji wydanej do naczelników gmin z dnia 28. czerwca 1850. Nr. 256 reskryptu Ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 10. marca 1859. Nr. 2768. do współdziałania przy pertrakcji majątków spadkowych, wskutek tegoż polecenia żądają c. k. Sądy powiatowe od naczelników dotyczących, aby przeprowadzali formalne dochodzenia spadkowe, które później c. k. Sądy jako gotowy materiał oddają c. k. notaryuszom do powtórnego dochodzenia i w ten sposób strony dwukrotnie na stratę czasu oraz pewną indagację są narażone, tak samo Zwierzchności gminne tracą czas na spisywanie dochodzeń oraz inwentarzy, które później wobec nowej

pracy i dochodzeń notaryalnych nie posiadają żadnej realnej wartości.

Podpisani zapytują Wysoki Rząd, czy wobec tego faktu nie byłoby na czasie przystąpić do zniesienia notaryatów, którym za pertrakcyę sądowe wysokie taksy płacić należy a przydzielić tę agencyę c. k. Sądom do bezpłatnego zatwierdzenia albo też uwolnić Zwierzchności gminne od bezowocnego trudnienia się w sprawach spadkowych, które później żadnej podstawy realnej wobec Sądu nie mają.

Lwów dnia 26. marca 1900.

Interpelant
Kramarczyk.

Data, Milan, Niebyłowiec, Średniawski, Wójcik, Styła, Winniczuk, Krempa, Zardecki, Warzecha, Szwed, Potoczek, Stojałowski, Bojko.

Marszałek oznajmia, iż interpelacyę tę udzieli p. komisarzowi rządowemu.

Sekretarz p. Urbański odczytuje następującą interpelacyę do p. komisarza rządowego:

I n t e r p e l a c y a

Do Jaśnie Wielmożego Pana c. k. Komisarza Rządowego

w sprawie nadużyć popełnionych na ludności płacącej podatki w c. k. Urzędzie podatkowym w Starej Soli.

Ludność płacąca podatki w okręgu c. k. Urzędu podatkowego w Starej Soli wzburzona jest do najwyższego stopnia z powodu i moralnych udręczeń i materialnych strat, jakie ponosi z winy funkcyjaryuszów owego urzędu a w szczególności od Aleksandra Michowicza poborcy podatkowego, Jana Fidyka adjunkta podatkowego i egzekutora podatkowego Ger-schamera.

Panowie ci uważają widocznie urząd podatkowy za kasyno czy szynkownię publiczną. Zabawiają się godzinami całemi

rozmową i napitkami a strony przychodzące do urzędu podatkowego w sprawach urzędowych muszą dniami całymi czekać na załatwienie. A jakież to załatwienie? Najpierw zelżą cię najordynarniejszemi słowy, a potem choć załatwią to tak, że końca ani początku nikt tam nie dojdzie. Albo zapiszą pobraną kwotę na chybił trafił komubądź, a potem rzeczywiście płacącemu po raz drugi składać każę podatek albo zbędą słowy „już zapłacone“ i nie odbiorą podatku mimo prósb, aż naraz egzekutor wpada i grabi.

Oto fakta:

1) Stach Kottek z Woli rejnowej zapłacił 8 zł. podatku a dostał pokwitowanie na 5 zł. gdzie się reszta podziela niewiadomo.

2) Antoni Tomasiewicz ze Starej Soli przyszedłszy z podatkiem do Urzędu podatkowego uczynił uwagę, że ma mylnie zapisane w księżce podatkowej. Na to p. poborca podatkowy chciał go wypoliczkować, a gdy Tomasiewicz się zasłonił, krzyknął tenże do niego: „szlak by cię trafił, ja ci tu będę szukał“. Masz płacić i milczeć! Poczem z wrzaskiem wyrzucił go za drzwi.

3) Władysław Świdnicki ze Starej Soli zapłacił podatek własny w zupełności. Naraz otrzymał z Urzędu podatkowego nakaz, aby zapłacił podatek i za brata Jana Świdnickiego. Niestusznie nagabywany Władysław Świdnicki poszedł do poborcy podatkowego z przedstawieniem. Zamiast wyjaśnienia i przeproszenia za pomyłkę, zwymyślał go p. Michowicz i za drzwi wytrącił, grożąc mu obiciem.

Zauważyć należy, że podatek egzekwowany od Jana Świdnickiego pochodzi tylko z nieporządku samego Urzędu podatkowego, albowiem realność owego podatnika została sprzedaną w drodze licytacji za zaległości podatkowe, a obecnie Jan Świdnicki nie posiada ani przypisanego mu mylnie podatku nie ma płacić.

4) Dorota Maruszczak, żona Pawła z Towarni zapłaciła za rok 1899 podatek gruntowy w Starej Soli a domowy do rąk Wisłockiego, pisarza gminnego i otrzymała na to potwierdzenia z Urzędu podatkowego. Pomimo to egzekutor podatkowy Gerschammer trzykrotnie zachodził ją fantować i rzeczywiście zabrał jej poduszkę.

5) Płacący podatki z gminy Błozew złożyli je za lata 1896 i 1897 a ks. Witozyski Piotr grkt. proboszcz miejscowy odwiózł je wraz z książeczkami podatkowymi do Urzędu podatkowego w Starym Samborze i otrzymał ryczałtowe potwierdzenie zapłaty. Urząd podatkowy w Starej Soli, podówczas właśnie otwarty zażądał zapłacenia owych podatków od niego.

Nie pomogły przedstawienia kwitu z Urzędu podatkowego w Starym Samborze ani perswazyje, Urząd podatkowy w Starej Soli odpowiedział, że go to nie obchodzi i że wszystkich podatników w Błozwi wyegzekwowano rzeczywiście po raz drugi podatek za te same lata, czyli wydarto z gminy Błozwi nieprawnie po raz drugi po nad 400 zł. Dotąd mimo próśb nie zdołała gmina Błozew wykołatać przyznania tej kwoty zwrotu.

6) Jak to już podniósł poseł Stapiński w interpelacji z dnia 23. lutego 1900 w Radzie państwa do JE. Ministra skarbu wniesionej, Urząd podatkowy w Starej Soli bez względu na to, czy ktoś zapłacił podatek czy nie mógł zapłacić, skoro jeszcze tabel płatniczych nie wygotowano, posyła każdemu upomnienia i liczy zwłokę i egzekutne.

Co więcej, z reguły na każdą pozycję podatku wstawia osobną kartę upominającą, osobno też liczy egzekutne. Ten sam podatnik otrzymuje na raz po 5—8 i więcej kart upominających. Skutkiem tego koszta egzekucyi i zwłoki przenoszą nie rzadko i dziesięciokrotnie należytość podatkową n. p. Wicenty Wamic z Towarni za drogę wspólnie z innymi posiadana

i opłaconą miał dać podatku 8 ct. a tym czasem zapłacił za to aż 70 ct.

7) Wielką uciążliwością dla ludu jest i to, że w Urzędzie podatkowym w Starej Soli bezwarunkowo nie przyjmą podatku od nikogo tylko w dniu oznaczonym dla dotyczącej gminy. Z uderzeniem godziny urzędowej bezwarunkowo kończy się tam urzędowanie i nie wezmą podatku od nikogo, kto nie mógł się doprosić załatwienia w godzinach urzędowych, chociażby cały dzień stał w Urzędzie i czekał, skutkiem tego zmuszeni ludzie ze znacznej odległości i po kilka dni tracić na załatwienie.

8) Mylnie zapisanego podatku nie sprstują lecz każą się ludziom procesować o najdrobniejsze kwoty, chociaż pomyłka z winy Urzędu podatkowego pochodzi. Dodać wypada, że gburowate obejście dostaje się prawie wszystkim płacącym podatek. Do włościanina z reguły odzywa się tak p. poborca Michowicz jak adjunkt Tidyk i egzekutor Geispman tylko przez „ty“ zwykle z dodatkiem „durniu“, „chamie“, „psiakrew“ i t. p.

W znacznej części z winy Urzędu podatkowego przez niedbałe i powolne, często błędne załatwienie sprawy, powstają zaległości podatkowe latami, księgi podatkowe w Urzędzie podatkowym mogą posłużyć same przez się za dowód, jak lekomyślnie i niedbale tam się urzęduje. Podskrobywania, radyrowania i przekreślenia widoczne niemal na każdej karcie. Okazuje się tedy, że albo kraj. Dyrekcya skarbu we Lwowie; mimo wielokrotnych zapewnień o zarządzeniach zmierzających do ukrócenia nadużyć takich i podobnych jak w Starej Soli, nie dość ściśle przestrzegania ich pilnuje, albo że c. k. Urząd podatkowy zażywa jakichś szczególniejszych przywilejów, skoro takie tam rzeczy dziać się mogą. Jeszcze raz powtarzamy że podane pod 1 i 8 fakta są tylko przykładami, tak się dzieje z reguły w Urzędzie podatkowym w Starej Soli.

Godzi się przeto zapytać JW. Pana c. k. Komisarza Rządowego, czy ck. Rząd

zechce temu przecie nareszcie kręś położyć, winnych nadużyć funkcyjaryuszów do surowej pociągnąć odpowiedzialności, i upadającej pod ciężarem podatkowym ludności przynajmniej należne poszanowanie i bezpieczeństwo mienia zapewnić?

W szczególności zaś zapytujemy, jak mogą się podobne wypadki jak pod 5. opisane wydarzać i dlaczego dotychczas pokrzywdzonym nie zwrócono nieprawnie wydartych sum?

Lwów dnia 26. marca 1900.

Interpelant
Milan

Okuniewski, Kramarczyk, Szwed, Ostapczuk, Nowakowski, Bojko, Dr. Bernadzikowski, Wójcik, Styła, Średniawski, Potoczek, Data, Warzecha, Winniczuk.

Marszałek oznajmia, iż interpelację tę udzieli p. Komisarzowi rządowemu.

Sekretarz p. Andrzej Potocki odczytuje następujące interpelacje:

I n t e r p e l a c y a

posła Krempy i tow. do JW. Pana c. k. Komisarza rządowego w ochronie praw poselskich.

Poza udziałem w prawodawstwie, najistotniejszym prawem i obowiązkiem posła czy to do Sejmu, czy do Rady Państwa jest badanie stosunków i prądów panujących wśród ludności, oraz dochodzenie czy obowiązujące ustawy bywają ściśle wykonywane przez dotyczących funkcyjaryuszów. Czujność posłów pod tym względem leży zresztą w interesie społeczeństwa i państwa.

Przez ujawnianie w drodze interpelacji czy to samowoli, czy nadużyć, czy wreszcie nieudolności u dotyczących wykonawców ustaw, możliwym jest wczesne zaradzenie złemu, zapewnienie z jednej strony ludności dobrodziejstwa ustroju prawnego, a z drugiej strony ochrona powagi prawa i zaufania do niego, u ludności. Po-

seł jako mąż zaufania ludności, zwłaszcza zaś jako członek społeczeństwa, stojący poza sferą figur urzędowych, ma możność niejednokrotnie dowiedzieć się o skargach ludności, które inną drogą nie łatwo albo wcale nie mogłyby się dostać do wiadomości władz przełożonych. Nietykalność poselska, jakoteż nietykalność przemówień i interpelacji poselskich w tym zapewne nie w innym celu została powszechnie przyjęta. Prawo głosu w Izbie i odpowiedzi na interpelacje następcza nawzajem zastępcy c. k. Rządu sposobność do prostowania, wyjaśniania, czy zaprzeczenia opinii posła.

Poseł odpowiada za fakta przez siebie podnoszone a rzecznik c. k. Rządu za swoją na nie odpowiedź.

Jak nam niepodobna i nie można zresztą za odpowiedź zastępcy c. k. Rządu pociągać do odpowiedzialności funkcyjaryusza, który mu udzielił informacji, tak wręcz niepodobną byłoby rzeczą podnosić i piętnować nadużycia, gdyby za to mieli być pociągani do odpowiedzialności domniemani informatorzy, czy osoby, o których krzywdę chodzi. Tak być powinno, ale wypadek, który się świeżo wydarzył, dowodzi, że u nas w Galicyi i pod tym względem zasady ustroju konstytucyjnego bywają wypaczane.

Oto nagi fakt:

Na posiedzeniu Rady Państwa z dnia 23. lutego 1900. wniósł poseł Stapiński interpelację w sprawie postępowania z ludnością ze strony c. k. Urzędu podatkowego w Starej Soli i dla uzasadnienia swego twierdzenia podał wypadek jaki się wydarzył gospodarzowi Jakóbowi Kaiderowi w Towarni. Za to Urząd podatkowy w Starej Soli, względnie jego funkcyjaryusze zaskarżyli Józefa Kaidera do c. k. Prokuratorji Państwa w Samborze o oszczerstwo a ta poleciła c. k. Sądowi powiatowemu w Starej Soli przeprowadzić dochodzenie.

I rzeczywiście d. 23. marca 1900 był Jakób Kaider wezwany do tegoż Sądu do wstęp nego przesłuchania. Przedstawienia

posła Stapińskiego, który przed terminem na miejscu u dotyczącego sędziego się sta-
wił i przeciw temu protestował, nie od-
niosły skutku. Kaider stracił dzień czasu,
doznał łatwych do zrozumienia udręczeń,
tem więcej że właśnie w tym wypadku się
zdarzyło, iż Kaider bezpośrednio nie udzie-
lał informacji Stapińskiemu.

Nie mniejszych przykrości doznał po-
seł Stapiński, widząc że Kaider w dodatku
od krzywdy opisanej w interpelacyi, ciąga-
nym jest po sądach niewinnie.

Zważywszy iż zachodzi tu niewątpliwe
ukrócenie nietykalności poselskiej wzglę-
nie nietykalności przemówień i interpelacyj
poselskich;

zważywszy, że gdyby podobne postę-
powanie miało być nadal stosowaniem do
faktów przez posłów podnoszonych to wręcz
niepodobieństwem byłoby w ogóle podno-
szenie tych faktów

zapytujemy JW. Pana c. k. Komisa-
rza Rządowego, czy zechce winnych naru-
szenia nietykalności poselskiej w opisanym
wypadku pociągnąć do odpowiedzialności,
oraz pouczyć tak c. k. Prokuratorę Pań-
stwa, jak sądy, że mowy i interpelacje po-
selskie są nietykalne, a za podniesione
w nich fakta nie można pociągnąć wymie-
nionych stron do odpowiedzialności.

Lwów dnia 26. marca 1900.

Interpelant
Franciszek Krempa w. r.

Średniawski, Styła, Winniczuk, Niebyłowiec,
Ostapczuk, Kramareyk, Żardecki, Warzecha,
Szwed, Dr. Bernadzikowski, Bojko, Wójcik,
Potoczek.

I n t e r p e l a c y a
do Wydziału krajowego.

Między kolejami lokalnymi, przez kraj
do wykonania objętymi, znajduje się rów-
nież kolej lokalna Przeworsk - Bachórz,
którą pierwotnie projektowano jako nor-

malnie torową, a którą obecnie w myśl
ostatecznej decyzji rządu, zamieniono na
wąsko-torową.

Koncesyonaryuszem tej kolei jest książę
Adam Lubomirski, właściciel Przeworska.

Projekta szczegółów tej kolei jako nor-
malnie torowej, zostały wykonane przez
techników krajowych; jednak skutkiem od-
miennej ostatecznej decyzji c. k. Rządu,
przypadła potrzeba sporządzenia projektu
szczegółowego dla budować się mającej ko-
lei wąsko-torowej.

Jak powszechnie wiadomo, projekt ko-
lei wąsko-torowej w danym razie jest ła-
twiejszy do sporządzenia, aniżeli kolei sze-
roko-torowej, a to z powodu dozwolonych
większych spadków i wzniesień jak również
skutkiem dopuszczalnych krzywizn o mniej-
szych promieniach.

Projekta dla subwencyonowanych przez
kraj kolei lokalnych wykonywane dotąd by-
wały na rachunek koncesyonaryuszów przy
ingerencyi biura krajowego kolejowego,
ewentualnie w danym razie może potrze-
bne projekta wykonać samo biuro kolejowe
na rachunek koncesyonaryuszów.

Zawsze dotąd wykonywano szczegóły
i projekta kolejowe siłami technicznymi
własnymi, do takich prac zabierali się inży-
nierowie krajowcy.

W ostatnich dniach opinię publiczną
w kołach fachowych technicznych zaalar-
mowała wieść, że projekt dla kolei wąsko-
torowej Przeworsk-Bachórz ma być powie-
rzony do opracowania firmie niemieckiej
(podają niektórzy nawet imię firmy) a to
z powodu, jakoby krajowi inżynierowie ta-
kiego projektu wykonać nie potrafili i że
w tym kierunku nie posiadają praktycznego
uzdolnienia.

Celem nawiązania rokowań miał być
wysłany z ramienia wydziałowego inżynier,
który z dotyczącą firmą ma ułożyć projekt
umowy.

Pomijając wzgląd, że takim oddaniem prac technicznych firmie pozakrajowej z powyżej podanym motywem ich nieuzdolnienia czyni ujmę a tem samem wielką krzywdę poważnemu kołu inżynierów i rządowo upoważnionych techników naszych.

Pomijając okoliczność, że niektórzy z naszych techników zajęli wybitne stanowisko nawet zagranicą, przy najrozmaitszych a często bardzo trudnych pracach technicznych, podpisani mniemają, że fundusze na opracowanie projektu powinny pozostać w kraju, a siły własne techniczne należy właśnie użyć do tego rodzaju prac nad projektem kolei wąsko-torowej i zaprawić je do robót, które prawdopodobnie będą częściej w naszym kraju aplikowane.

Z powyższych powodów podpisani zapytują Wydział krajowy, czy rzeczywiście zamierza oddać wypracowanie szczegółowego projektu wspomnianej kolei wąsko-torowej firmie zagranicznej i czy ze względu przytoczonych nie byłby skłonny odstąpić od nawiązanych pertraktacji a wypracowanie szczegółowego projektu poruczyć technikom krajowym lub polecić wypracowanie jego biuru kolejowemu krajowemu.

Lwów dnia 26. marca 1900.

Interpelujący:
Soleski

Klemensiewicz, Słotwiński, Bernadzikowski, Bojko, Styła, Średniawski, Kramarczyk, Warzecha, Data, M. Szwed, Rotter, Fruchtman, Jabłoński, Górka, Witosławski, Potoczek, L. Wiśniewski, Krempa, Wójcik, Dworski, Romanowicz.

Marszałek oznajmia, iż pierwszą z tych interpelacyj udzieli p. Komisarzowi rządowemu, drugą Wydziałowi krajowemu.

Sekretarz p. Andrzej Potocki odczytuje następujący wniosek:

W n i o s e k.

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

I. Sejm wzywa c. k. Rząd usilnie, ażeby z możliwie największym pospiechem wykończył techniczne prace przygotowawcze do budowy kanałów spławnych, mających połączyć Dunaj z Odrą, dalej Odrę z Elbą na lewo, na prawo zaś z Wisłą, regulacyi Wisły i Sanu dla celów żeglugi, połączenia drogą wodną Sanu z Dniestrem aż do punktu, od którego Dniestr staje się spławnym, a wreszcie budowy kanału spławnego z Sądowej Wiszni na Gródek-Lwów do Brodów.

Równocześnie z wykończeniem technicznych projektów i kosztorysów raczy c. k. Rząd wziąć pod rozwagę finansową stronę tej rzeczy, i jeżeli nie zgłosiłoby się jakieś prywatne przedsiębiorstwo do podjęcia budowy i eksploatacyi wywymienionych dróg wodnych pod warunkami dość korzystnymi dla państwa i krajów, niechaj c. k. Rząd przeprowadzi w drodze konstytucyjnej postanowienia względem budowy owych dróg wodnych na rachunek państwa — z odpowiednim udziałem krajów koronnych i innych interesowanych czynników.

II. Sejm poleca Wydziałowi krajowemu, ażeby zniósł się z Izbami handlowo-przemysłowemi i Towarzystwami rolniczemi, tudzież z Wydziałami krajowemi współinteresowanych krajów koronnych w tym celu, aby przedsięwziąć z niemi wspólną akcyę dla przyspieszenia budowy opisanej powyżej sieci dróg wodnych.

Lwów, dnia 26. marca 1900.

Wnioskodawca:

Teofil Merunowicz w. r.

Abrahamowicz, Wiśniewski, Jabłoński, Jakliński, Jahl, Karol Dzeduszycki, Emil Michałowski, Wachnianin, Górka, Kozłowski, Schnell, Gniewosz, Warzecha, Kramarczyk, Data, Dr. Czaykowski, Skałkowski.

Marszałek oznajmia, iż pierwsze czytanie tego wniosku umieści na porządku dziennym jednego z następnych posiedzeń oświadczając, iż pp. posłów uwiadomi pi-
semnie o terminie i porządku dziennym następnego posiedzenia.
Koniec posiedzenia godzina 1 minut 45 po południu.

Marszałek krajowy:

Stanisław Badeni w. r.

Sekretarze:

Andrzej Potocki
Stanisław Niezabitowski

Protokół

4. posiedzenia 5. sesyi VII. peryodu Sejmu galicyjskiego z dnia 28. marca 1900 roku.

Początek o godzinie 11 minut 35 przed południem.

Przewodniczący: Marszałek krajowy J. E. Stanisław hr. Badeni.

Sekretarze: Modest Karatnicki, Stanisław Niezabitowski, Andrzej Potocki, Mieczysław Urbański.

Obecnych posłów 108.

Ze strony Rządu: c. k. Rada Dworu Włodzimierz hr. Łoś.

Marszałek konstatuje dostateczną ilość posłów i otwiera posiedzenie.

Marszałek zawiadamia Izbę, iż protokół trzeciego posiedzenia złożony jest w biurze sejmowem do przejrzania.

Marszałek poświęca dłuższe wspomnienie pośmiertne śp. Floryanowi Ziemiałkowskiemu, wnosząc by Sejm wybrał deputację złożoną z 4 osób, któraby złożyła imieniem Sejmu i kraju wieniec u trumny zmarłego.

Przemawia p. Zoll.

Marszałek udziela wyjaśnienia co do swego wniosku.

Przemawia p. Abrahamowicz z prośbą o wymienienie składu deputacji udać się mającej do Wiednia na pogrzeb.

Izba jednomyślnie uchwała wniosek Marszałka.

Marszałek proponuje aby do deputacji wybrać pp. Mieczysława Borkowskiego, Ferdynanda Wejgla, Adama Jędrzejowicza i Franciszka Kramarczyka.

Izba uchwała bez rozprawy deputację zgodnie z propozycją Marszałka.

Marszałek wzywa sekretarza do odczytania spisu petycyj.

Sekretarz p. Urbański odczytuje spis petycyj wniesionych po dzień 28. marca 1900, które przydzielono następującym komisjom :

Komisji budżetowej Ls : 266, 267, 268, 269, 270, 271, 272, 273, 288, 289, 290, 291, 293, 296, 297, 299, 301, 302, 303, 304, 307, 309, 310, 312, 314, 316, 317, 319, 320, 321, 322, 323, 324, 325, 326,

327, 331, 332, 333, 334, 335, 336, 337, 338, 339, 341, 342, 343, 344, 345, 346, 347, 348, 349, 350, 351, 353, 354, 355, 356, 357, 358, 359, 360, 361, 362, 363, 364, 369, 370, 372, 373, 375, 376, 377, 378, 381, 394, 396, 397.

Komisji przemysłowej Ls: 292, 374.

Komisji szkolnej Ls: 294, 295, 298, 300, 311, 313, 315, 318, 328, 352, 365, 366, 379, 395.

Komisji petycyjnej Ls: 305, 308, 368, 393.

Komisji drogowej Ls: 306, 329, 330, 340.

Komisji administracyjnej Ls: 371.

Komisji gminnej Ls: 380.

Po odczytaniu petycji Ls: 273. Zwierzchności gminnej w Tokach powiatu zbarazkiego o subwencję na budowę domu przytułku dla ubogich w Tokach przemawia p. Ostapczuk popierając tę petycję, a pod względem formalnym wnosi na odesłanie tej petycji do komisji budżetowej.

Marszałek oświadcza, że to się już stało i wzywa sekretarza do odczytania dalszych petycji.

Sekretarz p. Urbański odczytuje dalszą petycję Ls. 288.

Po odczytaniu petycji Ls. 288 komitetu ratunkowego w Kolbuszowie o zapomogę dla pogorzalców przemawia p. Stanisław Jędrzejowicz popierając tę petycję a pod względem formalnym wnosi by odesłać ją do komisji budżetowej z wezwaniem, aby przedłożyła w tym przedmiocie ustne sprawozdanie na najbliższym posiedzeniu.

Izba bez rozprawy uchwała ten wniosek formalny p. Stanisława Jędrzejowicza.

Sekretarz p. Urbański odczytuje spis dalszych petycji wniesionych po dzień 28. marca, które przydzielono odnośnym komisjom, jak wyżej.

Po odczytaniu petycji Ls. 321 ruskiego instytutu dla dziewcząt w Przemyślu o subwencję przemawia p. Czechowicz popierając tę petycję, a pod względem formalnym wnosi na przekazanie jej komisji budżetowej.

Marszałek oznajmia iż to się już stało i wzywa sekretarza do odczytania dalszych petycji.

Sekretarz p. Urbański odczytuje spis dalszych petycji wniesionych po dzień 28. marca 1900, które przydzielono odnośnym komisjom jak wyżej.

Marszałek wzywa przewodniczących komisji, aby zechcieli o posiedzeniach komisji zawiadomić i na posiedzenia zapraszać odnośnych członków Wydziału krajowego celem udzielania ewentualnych wyjaśnień, następnie podaje do wiadomości Izby, że wpłynęły jeszcze podania o urlopy.

Izba udziela bez rozprawy urlopu p. Bilińskiemu na 3 tygodnie, p. Siemiginowskiemu na 14 dni, głosując nad każdym z tych urlopów oddzielnie.

Marszałek oznajmia iż p. Czeczowi udzielił urlopu na 1 dzień.

Izba przystępuje do porządku dziennego, którego pierwszym punktem jest:

Pierwsze czytanie sprawozdania Wydziału krajowego o przedmiocie zmiany §§. 85, 89, 90 i 92 statutu miasta Lwowa.

Sprawozdawca p. Vayhinger, uwolniony od czytania sprawozdania, wnosi przekazanie tego przedmiotu komisji gminnej.

Izba uchwała bez rozprawy ten wniosek.

Następuje:

Pierwsze czytanie sprawozdania dodatkowego Wydziału krajowego o sprzedaży soli w zarządzie kraju.

Sprawozdawca p. Vayhinger uwolniony, od czytania tego sprawozdania wnosi przekazanie tego przedmiotu komisji solnej.

Izba bez rozprawy uchwała ten wniosek.

Następuje:

Pierwsze czytanie sprawozdania Wydziału krajowego z wnioskiem uznania szpitala w Gorlicach za publiczny i powszechny.

Sprawozdawca p. Dąbski uwolniony od czytania sprawozdania, wnosi na odsłanie tego sprawozdania do komisji sanitarnej.

Izba bez rozprawy uchwała ten wniosek.

Następuje:

Pierwsze czytanie wniosku p. Merunowicza w sprawie budowy sieci dróg wodnych.

Przemawia p. Merunowicz uzasadniając swój wniosek, a pod względem formalnym wnosi przekazanie tego wniosku komisji gospodarstwa krajowego.

Izba uchwała bez rozprawy ten wniosek.

Następuje:

Sprawozdanie Wydziału krajowego o uzupełniającym wyborze jednego posła na Sejm krajowy z okręgu wyborczego większych posiadłości byłego obwodu przemyskiego.

Sprawozdawca p. Vayhinger, odczytuje sprawozdanie Wydziału krajowego, zakończone następującym wnioskiem:

Wysoki Sejm raczy wybór Dr. Władysława Kraińskiego za posła z kuryi większych posiadłości byłego obwodu Przemyskiego uznać za ważny.

Izba uchwała bez rozprawy ten wniosek.

Następuje:

Sprawozdanie Wydziału krajowego o uzupełniającym wyborze jedego posła na

Sejm krajowy z kuryi większych posiadłości byłego obwodu tarnowskiego.

Sprawozdawca p. Vayhinger odczytuje sprawozdanie Wydziału krajowego zakończone następującym wnioskiem:

Wysoki Sejm raczy wybór p. Stefana Sękowskiego na posła z kuryi większych posiadłości byłego obwodu Tarnowskiego uznać za ważny.

Izba bez rozprawy uchwała ten wniosek.

Następuje:

Sprawozdanie Wydziału krajowego o uzupełniającym wyborze posła na Sejm krajowy z okręgu wyborczego miasta Tarnopola.

Sprawozdawca p. Vayhinger odczytuje sprawozdanie Wydziału krajowego, zakończone następującym wnioskiem:

Wysoki Sejm raczy wybór p. Emila Michałowskiego na posła z okręgu wyborczego miasta Tarnopola uznać za ważny.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek

Następuje:

Sprawozdanie Wydziału krajowego o uzupełniającym wyborze posła na Sejm krajowy z okręgu wyborczego miasta Kołomyi.

Sprawozdawca p. Vayhinger odczytuje sprawozdanie Wydziału krajowego zakończone następującym wnioskiem:

Wysoki Sejm raczy wybór Kazimierza Bronisława 2-ga imion Witosławskiego na posła z okręgu miasta Kołomyi uznać za ważny.

Izba bez rozprawy uchwała ten wniosek.

Marszałek oznajmia, iż zamierza odebrać przyrzeczenie poselskie od posłów, których wybór właśnie uznano za ważny i wzywa w tym celu sekretarza do odczytania roty przyrzeczenia.

Sekretarz p. Niezabitowski odczytuje rotę przyrzeczenia w języku polskim.

Po odczytaniu roty przyrzeczenia posłowie Dr. Władysław Kraiński, Stefan Sękowski, Emil Michałowski i Kazimierz Bronisław dw. im. Witosławski składają przyrzeczenie podaniem ręki Marszałkowi.

Następuje:

Sprawozdanie Wydziału krajowego o udzieleniu Radzie powiatowej w Łańcucie koncesji do pobierania opłat mytniczych od mostu na rzece Wisłoku w Dąbrówkach, od mostu na rzece Mlecze w Kańczudze, od mostu na rzece Trzebośni, w Rudzie i od mostu na rzece Mlecze w Gniewczyźnie Łańcuckiej.

Sprawozdawca p. Chamiec, odczytuje sprawozdanie Wydziału krajowego, zakończone projektem następującej uchwały.

U c h w a ł a

o udzieleniu Radzie powiatowej w Łańcucie, koncesji do pobierania opłat mytniczych od mostu na rzece Wisłoku w Dąbrówkach, od mostów na rzece Mlecze w Kańczudze, od mostu na rzece Trzebośni w Rudzie i od mostu na rzece Mlecze w Gniewczyźnie Łańcuckiej.

Art. I.

Radzie powiatowej w Łańcucie nadaje się na lat pięć od wejścia w wykonanie tej uchwały prawo do pobierania myta od mostu na rzece Wisłoku w Dąbrówkach, od dwóch mostów na rzece Mlecze w Kańczudze, od mostu na rzece Trzebośni w Rudzie i od mostu na rzece Mlecze w Gniewczyźnie Łańcuckiej pod warunkiem utrzy-

mania przedmiotów omyconych kosztem funduszu powiatowego w dobrym stanie z zastrzeżeniem zastosowania postanowień, zawartych w §§. 14. i 35. ust. 3. ustawy drogowej z dnia 5. lipca 1897. Dz. u. kr. Nr. 43.

Art. II.

Opłatę myta pobierać należy według następującego wymiaru:

I. Od mostu na rzece Wisłoku w Dąbrówkach:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 8 (ośm) h.,

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 4 (cztery) h.,

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego 2 (dwa) h.,

Konie, krowy, woły, muły, osły należą do bydła ciężkiego, zaś cielęta, zrebęta, owce, kozy i świnie do drobnego.

Od bydła niesionego lub wiezionego wozem nie opłaca się żadnej należności.

Zwierzęta, które są i przy matkach idą, są wolne od wszelkiej opłaty mytniczej.

II. Od dwóch mostów na rzece Mlecze w Kańczudze:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 4 (cztery) h.,

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od wierzchowca, tudzież od każdej sztuki bydła pędzonego ciężkiego jako to: od koni, wołów, buhajów, krów, jałówek, byków, mułów, i osłów, jakoteż od każdej pędzonej sztuki młodego bydła tegoż rodzaju 2 (dwa) h.,

Wyjątek stanowią bydła wszelkiego rodzaju ssące przy matkach, za które nie opłaca się myta.

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego, jako to: cieląt, owiec, kóz, nierogacizny, jakoteż od każdej pędzonej sztuki młodego bydła tegoż rodzaju 1 (jeden) h.,

III. Od mostu na rzece Trzebośni w Rudzie:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 4 h.

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 4 h.

c) od pięciu sztuk bydła drobnego jako to od cieląt, owiec, kóz, nierogacizny i tp. 2 (dwa) h.,

Konie, woły, krowy, muły, osły, należą do bydła ciężkiego, zaś cielęta, źrebięta, owce, kozy i świny do drobnego.

Od bydła niesionego lub wiezionego wozem, nie opłaca się żadnej należności.

Zwierzęta które ssą i przy matkach idą, są wolne od wszelkiej opłaty mytniczej.

IV. Od mostu na rzece Mlecze w Gniewczynie Łańcuckiej:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 4 (cztery) h.,

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 2 (dwa) h.,

c) od pięciu świń, albo cieląt, od dziesięciu owiec 2 (dwa) h.

Art. III.

Przy poborze myta mają być zachowane ogólne przepisy o uwolnieniu od tej opłaty lub o znizeniu tejże.

W rozprawie ogólnej nikt głosu nie żąda, Izba przystępuje więc do rozprawy szczegółowej:

Sprawozdawca wnosi przyjęcie tej uchwały *en bloc*.

Izba uchwała przyjęcie powyższej uchwały *en bloc*, poczem w oddzielnem głosowaniu uchwała cały projekt uchwały *en bloc*.

Uchwaliwszy następnie na wniosek sprawozdawcy przystąpić do trzeciego czytania bez czytania, uchwała Izba powyższy projekt uchwały w trzecim czytaniu bez czytania.

Następuje:

Sprawozdanie Wydziału krajowego o udzieleniu Wydziałowi powiatowemu w Gorlicach koncesyi do pobierania opłat mytniczych na drodze gminnej I. klasy Biecz-Golanka.

Sprawozdawca p. Chamiec odczytuje sprawozdanie Wydziału krajowego, zakończone projektem następującej uchwały:

U c h w a ł a

o udzieleniu koncesyi do pobierania opłat mytniczych na drodze gminnej I. klasy Biecz-Golanka.

Art. I.

Na przeciąg lat pięciu od wejścia w wykonanie tej uchwały nadaje się prawo do pobierania myta na drodze gminnej I. klasy Biecz-Golanka Wydziałowi powiatowemu w Gorlicach jako władzy zarządzającej, a to na rzecz tej drogi z zastrzeżeniem, że Wydział powiatowy, używając środków przewidzianych w §§. 19., 25 i 26. ustawy drogowej z dnia 5. lipca 1897. Dz. ust. kr. Nr. 43. przy pomocy pobieranego w myśl §. 32. tejże ustawy dochodu z powyższego myta, pokrywać będzie wszelkie koszta połączone z utrzymaniem omyconej drogi w dobrym stanie.

Na wypadek zaniedbania przez Wydział powiatowy utrzymywanej drogi, zastrzega sobie Wydział krajowy wydanie stosownych

zarządzeń wskazanych w §. 35. ust. 2. i 3. wyżej powołanej ustawy drogowej.

Art. II.

Opłatę myta pobierać należy na dwóch stacyach według następującego wymiaru:

1. W Rzepienniku strzyżowskim:

- a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 4 (cztery) h.;
- b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 2 (dwa) h.;
- c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego 1 (jeden) h.;

2. W Raclawicach:

- a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 8 (ośm) h.;
- b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 4 (cztery) h.;
- c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego 2 (dwa) h.;

Konie, woły, krowy, muły, osły, należą do bydła ciężkiego, zaś cielęta, źrebięta, owce, kozy i świnie do drobnego.

Od bydła niesionego lub wiezionego wozem, nie opłaca się żadnej należności.

Zwierzęta, które ssą i przy matkach idą, są wolne od wszelkiej opłaty mytniczej.

Z dniem wejścia w wykonanie niniejszej uchwały traci moc obowiązującą koncesya z dnia 10. lipca 1897. dz. u. kr. Nr. 45., którą nadane było Wydziałowi powiatowemu w Gorlicach prawo do pobierania myta na drodze gminnej Biecz-Golanka.

Art. III

Przy poborze myta mają być zachowane ogólne przepisy o uwolnieniu od opłaty myta lub o znizeniu tejże.

W rozprawie ogólnej nikt głosu nie żąda, Izba przystępuje więc do rozprawy szczegółowej.

Sprawozdawca wnosi przyjęcie tej uchwały *en bloc*.

Izba uchwała przyjęcie powyższej uchwały *en bloc*, poczem w oddzielnem głosowaniu uchwała cały projekt uchwały *en bloc*.

Uchwaliwszy następnie na wniosek sprawozdawcy przystąpić do trzeciego czytania bez czytania, uchwała Izba powyższy projekt uchwały w trzecim czytaniu bez czytania.

Następuje:

Sprawozdanie Wydziału krajowego o udzieleniu Radzie powiatowej w Łańcucie koncesyi do pobierania opłat mytniczych na drodze powiatowej Łańcut-Leżajsk.

Sprawozdawca p. Chamiec odczytuje sprawozdanie Wydziału krajowego, zakończone projektem następującej uchwały:

U c h w a ł a

o udzieleniu Radzie puwiatowej w Łańcucie koncesyi do pobierania opłat mytniczych na drodze powiatowej Łańcut-Leżajsk.

Art. I.

Radzie powiatowej w Łańcucie nadaje się na lat pięć od wejścia w wykonanie tej uchwały, prawo do pobierania myta na drodze powiatowej Łańcut-Leżajsk pod warunkiem utrzymywania przedmiotu omyconego kosztem funduszu powiatowego w dobrym stanie, z zastrzeżeniem zastowania postanowień zawartych w §§. 14. i 35. ust. 3. ustawy drogowej z dnia 5. lipca 1897 Dz. u. k. N. 43.

Art. II.

Opłatę myta pobierać należy na trzech stacyach według następującego wymiaru:

- a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu (4) cztery h.;

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych (2) dwa h.;

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego (1) jeden h.

Konie, woły, krowy, muły, osły należą do bydła ciężkiego, zaś cielęta, źrebięta, owce, kozy i świnie do drobnego.

Od bydła niesionego lub wiezionego wozem nie opłaca się żadnej należitości.

Zwierzęta, które ssą i przy matkach idą, są wolne od wszelkiej opłaty mytniczej.

Art. III.

Przy poborze myta mają być zachowane ogólne przepisy o uwolnieniu od opłaty mytniczej i o znizeniu teje.

W rozprawie ogólnej nikt głosu nie żąda, Izba przystępuje więc do rozprawy szczegółowej.

Sprawozdawca wnosi przyjęcie tej uchwały *en bloc*.

Izba uchwała przyjęcie powyższej uchwały *en bloc*, poczem w oddzielnem głosowaniu uchwała cały projekt uchwały *en bloc*.

Uchwaliwszy następnie nu wniosek sprawozdawcy przystąpić do trzeciego czytania bez czytania, uchwała Izba powyższy projekt uchwały w trzeciem czytaniu bez czytania.

Następuje :

Sprawozdanie Wydziału krajowego o udzieleniu Radzie powiatowej w Łańcucie koncesyi do pobierania opłat mytniczych na drodze powiatowej Łańcut-Kańczuga.

Sprawozdawca p. Chamiec odczytuje sprawozdanie Wydziału krajowego, zakończone projektem następującej uchwały :

U c h w a ł a

o udzieleniu Radzie powiatowej w Łańcucie koncesyi do pobierania opłat mytniczych na drodze powiatowej Łańcut-Kańczuga.

Art. I.

Radzie powiatowej w Łańcucie nadaje się na lat pięć od wejścia w wykonanie tej uchwały prawo do pobierania myta na drodze powiatowej Łańcut-Kańczuga pod warunkiem utrzymywania przedmiotu omyconego kosztem funduszu powiatowego w dobrym stanie, z zastrzeżeniem zastosowania postanowień zawartych w §§. 14. i 35. ustęp 3. ustawy drogowej z dnia 5. lipca 1897 Dz. u. kraj. Nr. 43.

Art. II.

Opłatę myta pobierać należy według następującego wymiaru :

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu (4) cztery h.;

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych (2) dwa h.;

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego (1) jeden h.

Konie, woły, krowy, muły, osły, należą do bydła ciężkiego, zaś cielęta, źrebięta, owce, kozy i świnie do drobnego.

Od bydła niesionego lub wiezionego wozem, nie opłaca się żadnej należitości.

Zwierzęta, które ssą i przy matkach idą, są wolne od wszelkiej opłaty mytniczej.

Art. III.

Przy poborze myta mają być zachowane ogólne przepisy o uwolnieniu od opłaty myta, lub o znizeniu teje.

W rozprawie ogólnej nikt głosu nie żąda, Izba przystępuje więc do rozprawy szczegółowej.

Sprawozdawca wnosi przyjęcie tej uchwały *en bloc*.

Izba uchwała przyjęcie powyższej uchwały *en bloc*, poczem w oddzielnem głosowaniu uchwała cały projekt uchwały *en bloc*.

Uchwaliwszy następnie na wniosek sprawozdawcy przystąpić do trzeciego czytania bez czytania, uchwała Izba powyższy projekt uchwały w trzecim czytaniu bez czytania.

Następuje:

a) Wybór komisji z 9 członków dla reformy agrarnej.

b) wybór uzupełniający jednego członka komisji przemysłowej,

c) wybór komisji dyscyplinarnej w myśl uchwały Wys. Sejmu z 27. Marca 1899 (trzech członków kuryami a trzech z całego Sejmu).

Marszałek zaprasza na skrutatorów pp. Klemensiewicza, Potoczka, Krzysztofowicza, Białoskórskiego i Górskiego i wzywa posłów do oddawania kartek na członków komisji agrarnej.

Przemawia p. Stanisław Stadnicki i wnosi na zwiększenie liczby członków komisji dla reformy agrarnej z 9 na 11.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek formalny p. Stadnickiego.

Marszałek zwraca uwagę że w kartkach drukowanych mieszczących nazwiska wybrać się mających posłów do komisji dla reformy agrarnej zaszła pomyłka, a mianowicie wydrukowano p. Milana zamiast p. Średniawskiego, pomyłkę tę zresztą kancelarya sejmowa już sprostowała.

Przemawia p. Stadnicki i wnosi by zwiększyć ilość członków komisji gospodarstwa krajowego o 1 członka i prosi by Marszałek umieścił ten dodatkowy wybór na porządku dzisiejszego posiedzenia.

Izba po oświadczeniu Marszałka, że on nie ma nic przeciw umieszczeniu tej sprawy na dzisiejszem posiedzeniu uchwała bez rozprawy wniosek p. Stadnickiego.

Marszałek oświadcza, iż umieści wybór powyższy na dzisiejszem posiedzeniu,

Przemawia p. Stadnicki i wnosi, by ze względu, iż pp. Sękowski i Hupka złożyli mandaty pierwszy do komisji kolejowej drugi do administracyjnej, wybrano w miejsce tychże po 1 członku do komisji kolejowej i administracyjnej i aby ten wybór uskutecznił na dzisiejszem posiedzeniu.

Izba uchwała bez rozprawy powyższy wniosek, a Marszałek oświadcza że umieści sprawę tę na porządku dzisiejszego posiedzenia.

Przemawia p. Potocki Andrzej i wnosi by wybór 3 członków z całego Sejmu do komisji dyscyplinarnej wybrać się mających uskutecznić odrazu.

Izba uchwała wniosek p. A. Potockiego.

Marszałek zaprasza na skrutatorów do wyboru członka komisji przemysłowej pp. Kulczyckiego, Kl. Dzieduszyckiego i Bielańskiego i wzywa posłów do oddawania kartek.

Marszałek oświadcza, iż stosując się do życzenia posłów chcących porozumieć się co do wyboru komisji dyscyplinarnej zawieszają posiedzenie na 15 minut, i wyznacza dla posłów z kuryi gmin wiejskich salę V, z kuryi miast i izb handlowych salę II, a z kuryi wielkich posiadłości salę I.

Przerwa posiedzenia o godzinie 12 minut 45 po południu.

Marszałek po przerwie o godz. 1 m. 10 po południu wzywa do ogłoszenia wyniku skrutynium z wyboru do komisji, przedewszystkiem agrarnej.

P. Klemensiewicz zdaje sprawę z wyniku wyborów.

Głosowało 86 posłów. Absolutna większość 44. pp. Czaykowski Władysław Wiktor, Hupka, Klemensiewicz, Paszkowski, Pilat, Potoczek, Rayski, Sękowski, Urbański, Wachnianin otrzymali 86 p. Średniawski 71, p. Milan 14, p. Data 1.

Marszałek konstatuje iż członkami komisji dla reformy agrarnej wybrani zostali pp. Czaykowski Władysław Wiktor, Hupka, Klemensiewicz, Średniawski, Paszkowski, Pilat, Potoczek, Rayski, Sękowski, Urbański, Wachnianin.

P. Bielański zdaje sprawę z wyniku wyboru do komisji przemysłowej. Głosowało 82 posłów. Absolutna większość 42, p. Sękowski otrzymał 82 głosów.

Marszałek konstatuje iż członkiem komisji przemysłowej wybrany został p. Sękowski, i zarządza wybór komisji dyscyplinarnej, a mianowicie 3 członków kuriami.

Marszałek zarządza ten wybór przede wszystkim z kurii gmin wiejskich, a na skrutatorów zaprasza pp. Karatnickiego, Krempe, Kramarczyka, sekretarza wzywa do odczytania spisu posłów z tej kurii wybranych.

Sekretarz p. Potocki Andrzej odczytuje imienny spis posłów z tej kurii, a posłowie oddają kartki.

Marszałek po oddaniu kartek zarządza wybór 1 członka do komisji dyscyplinarnej z kurii miast i izb handlowych, a na skrutatorów zaprasza pp. Witosławskiego, Jabłońskiego, Słotwińskiego, i wzywa sekretarza do odczytania spisu posłów z tej kurii.

Sekretarz p. Andrzej Potocki odczytuje imienny spis posłów z tej kurii wybranych a posłowie oddają kartki.

Marszałek po oddaniu kartek zarządza wybór 1 członka komisji dyscyplinarnej z kurii większych posiadłości i wzywa sekretarza do odczytania spisu posłów z tej

kurii wybranych. Na skrutatorów zaprasza pp. Sękowskiego, Schnella i Hupkę.

Sekretarz p. Andrzej Potocki odczytuje imienny spis posłów z tej kurii wybranych, a posłowie oddają kartki.

Marszałek po oddaniu kartek wzywa do ogłoszenia wyniku wyboru jednego członka komisji dyscyplinarnej z kurii miast i izb handlowych.

P. Jabłoński zdaje sprawę z wyniku wyboru tego. Głosowało 12 posłów, jednogłośnie wybrany p. Weigel.

Marszałek konstatuje iż członkiem tej komisji z kurii miast i izb handlowych wybrany został p. Weigel, i wzywa do ogłoszenia wyniku wyboru z kurii gmin wiejskich.

P. Karatnicki zdaje sprawę z wyniku wyboru 1 członka komisji dyscyplinarnej z kurii gmin wiejskich. Głosowało 42 posłów, absolutna większość 22. p. Kramarczyk otrzymał 37 głosów, reszta głosów rozstrzelona.

Marszałek konstatuje, że członkiem komisji dyscyplinarnej z tej kurii wybrany został p. Kramarczyk, i wzywa do ogłoszenia wyniku wyboru 1 członka komisji dyscyplinarnej z kurii większych własności.

P. Sękowski zdaje sprawę z wyniku wyboru powyższego.

Głosów oddano 28.

Absolutna większość 15; p. Potocki Andrzej 26, p. Romer 1, p. Abrahamowicz 1.

Marszałek po skonstatowaniu, że członkiem komisji dyscyplinarnej z kurii większych posiadłości, wybrany został p. Andrzej Potocki, zarządza wybór 3 członków komisji dyscyplinarnej z całego Sejmu a na skrutatorów zaprasza pp. Scipiona, Milana, ks. Hamoraka, Karola Dzieduszyckiego i Bednarskiego.

Tymczasem umieszcza na porządku dziennym.

Sprawozdanie komisji budżetowej o pro-
wizoryum budżetowem za miesiąc kwiecień
i maj 1900.

Sprawozdawca p. Skałkowski zdaje
sprawę ustnie, w myśl uchwały sejmowej
z dnia 26. marca 1900, i kończy to spra-
wozdanie następującym wnioskiem :

Wysoki Sejm raczy uchwalić :

1) Sejm upoważnia Wydział krajowy
do czynienia wydatków zwyczajnych z fun-
duszu krajowego na rachunek roku budże-
towego 1900 na podstawie budżetu na rok
1899 uchwalonego a to w czasie od 1. kwiet-
nia do 31. maja 1900 roku.

2) Sejm upoważnia Wydział krajowy do
pobierania na rzecz funduszu krajowego do-
datków do państwowych podatków bezpo-
średnich w czasie od 1. kwietnia do 31.
maja 1900 a mianowicie :

a) dodatku do podatku gruntowego, do-
mowo-czynszowego, domowo-klasowego
i 5% podatku od domów od podatku do-
mowo-czynszowego uwolnionych w wyso-
kości 60 groszy (halerzy) od każdej korony
przypisanej do poboru należności podatko-
wej; dodatek ten jednak w mieście Krako-
wie tudzież w powiatach krakowskim i chrza-
nowskim tylko w wysokości 49 groszy (ha-
lerzy) od każdej korony pobieranym być
ma;

b) dodatków do wszelkich państwo-
wych podatków osobistych, zaprowadzonych
ustawą z 25. października 1896 Nr. 220,
Dz. p. p. z wyjątkiem podatku osobisto-
dochodowego, w wysokości 66 groszy (ha-
lerzy) od każdej korony przypisanej do po-
boru należności podatkowej; w mieście
Krakowie jednak tudzież w powiatach kra-
kowskim i chrzanowskim, dodatek ten tylko
w wysokości 55 groszy (chalerzy) od każ-
dej korony pobieranym będzie.

W rozprawie ogólnej nikt głosu nie
żąda, Izba przystępuje więc do rozprawy
szczegółowej i uchwała bez rozprawy po-

wyższy wniosek komisji głosując nad każ-
dym tegoż wniosku punktem oddzielnie.

Uchwaliwszy następnie na wniosek
sprawozdawcy przystąpienie do trzeciego
czytania bez czytania, przyjmuje Izba
w oddzielnem głosowaniu całą powyższą
uchwałę w trzecim czytaniu bez czytania.

Marszałek po oświadczeniu, że w myśl
zapadłej uchwały, zarządzi obecnie wybór
1 członka do komisji gospodarstwa kra-
jowego, administracyjnej i kolejowej i po
wezwanu na skrutatorów pp. Theodoro-
wicza Tyszkowskiego i Wójcika wzywa do
ogłoszenia wyniku wyboru 3 członków ko-
misji dyscyplinarnej z całego Sejmu.

P. Scipio zdaje sprawę z wyniku wy-
boru powyższego.

Głosowało 87 posłów. Absolutna wię-
kszość 44 p. Borkowski otrzymał 52, p.
Karatnicki 85, p. Stadnicki 86 głosów.

Marszałek konstatuje, że członkami
komisji dyscyplinarnej wybrani zostali
z całego Sejmu pp. Borkowski, Karatnicki,
Stadnicki i oświadcza, że ma nadzieję iż
na tem skończy się czynność tej komisji.

Marszałek oświadcza, iż przed ogło-
szeniem wyniku skrutynium z wyboru
członka do komisji gospodarstwa krajo-
wego, administracyjnej, i kolejowej, zarzą-
dza odczytanie interpelacyj i wniosku zło-
żonych do łaski marszałkowskiej, i wzywa
sekretarza do ich odczytania.

Sekretarz p. Niezabitowski Stanisław
odczytuje następującą interpelację :

I n t e r p e l a c y a .

Znaną jest powszechnie głośna sprawa
rewizyi, przedsięwziętej w klasztorze żeń-
skim w Kętach powiatu Bialskiego, przez
organ policyjny miejski w asystencyi żan-
darma i izraelity Aratena celem wydobycia
wrzekomo przechowanej tamże tegoż córki
która pragnęła przejść na wiarę katolicką.
Rewizya przedsięwzięta nielegalnie, wbrew

przepisom ustawy zasadniczej, musiała tem większe wśród katolickiej ludności wywołać wzburzenie, jak skoro nie tylko miejski inspektor policyjny i żandarm, ale nawet starozakonny Araten przekroczyli progi klauzury i wszystkie cele zakonnice przeszukali jak najściślej, przytem Araten miał jeszcze złożyć instytucyom klasztornym.

Sprawa ta była powodem interpelacji wniesionych tak w Izbie deputowanych jakoteż w Izbie Panów Rady państwa, na które jednak żadnej dotąd nie udzielono odpowiedzi. A ponieważ sprawa ta przedewszystkiem dotyczy naszego kraju, przeto niżej podpisani zapytują Jego Excellencyę Pana Namiestnika:

Czy c. k. Rząd zajął się dokładnem badaniem tej sprawy i czy osoby, które w tym przypadku władzy swojej nadużyły zostały, względnie pociągnięte będą do surowej odpowiedzialności.

Zoll w. r.

Interpelant.

Pelczar, Isakowicz, Czechowicz, Szeptycki, Cieński, Kramarczyk, Gniewosz, Vivien, Abrahamowicz, Jaworski, Potoczek, Cielecki, Koziebrodzki, A. Potocki, Paszkowski, Scipio, Sękowski, St. Jędrzejowicz, Wodziński, W. Dzieduszycki, Zaleski, Chamiec, Kozłowski, St. Niezabitowski, J. Michałowski, Jędrzejowicz A. Skrzyński, Górski, K. Badeni, Hupka, Abraham, Korytowski, R. Potocki, Dąbski, Urbański, K. Dzieduszycki, Stadnicki, W. Niezabitowski, Dr. Bernadzikowski, Bojko, Sredniawski, Bielański, Wójcik, Kosthein, Krasicki, J. Skałkowski, Tyszkowski, Gołuchowski, Jabłoński, Wiśniewski, E. Michałowski, Schnell, Białoskórski, Kl. Dzieduszycki, Sala, Wachnianin, Hamorek, Kulczycki, Karatnicki, Dr. Sawczak, Witosławski, Krański, Romer, Dworski, Stecki, T. Merunowicz, Styła, Dr. Bednarski, Czaykowski, Teodorowicz, Borkowski, J. Puzyna, Onyszkiewicz, Lubomirski, Korytowski, Krzysztofowicz, Osuchowski, Binder, Starzyński, Rozwadowski.

Marszałek oznajmia iż interpelacyę tę odstąpi p. komisarzowi rządowemu.

Sekretarz p. Niezabitowski Stanisław odczytuje następujący wniosek.

W n i o s e k.

Zważywszy, że częste nawiedzanie naszego kraju klęskami pożarów rujnuje materialnie ludność przeważnie wiejską i małomiejską w sposób zastraszający i podkopuje rok rocznie tysiące egzystencji, przypinając je o kij żebraczy, zważywszy, że cała ludność naszego kraju domaga się bezskutecznie od lat szeregu zaradzenia złemu przez zaprowadzenie przymusu asekuracyjnego, zważywszy, że prawie wszystkie Sejm krajów w Radzie państwa reprezentowanych, a przedewszystkiem Sejm galicyjski zgodnie z życzeniem 7 milionowej ludności — w licznych uchwałach i rezolucyach do Rządu kategorycznie się oświadczył za wprowadzeniem powszechnego obowiązku ubezpieczenia się od ognia, zważywszy wreszcie że brak inicjatywy i zajęcia zdeklarowanego stanowiska przez c. k. Rząd wobec powszechnej odczutej potrzeby radykalnych reform w kierunku złagodzenia klęsk przez pożary wyrządzonych — stanowi główną i jedyną niemal przeszkodę w rozwiązaniu tej tak ważnej i pięknej sprawy dla naszego kraju:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Wzywa się jak najusilniej Wysoki c. k. Rząd, aby tak w interesie ludności samej jak i w interesie Państwa przystąpił co rychlej do wydania stosownych postanowień, umożliwiających zaprowadzenie w Galicyi przymusu asekuracyjnego, oraz określił dokładnie swoje stanowisko na tę sprawę wobec tylekrotnie podejmowanych uchwał przez Sejm galicyjski.

Lwów dnia 28. marca 1900.

Dr. Bernadzikowski.

Wnioskodawca.

Kramarczyk, Szwed, Warzecha, Potoczek, Data, Milan, Nowakowski, Bednarski, Soleski, Sredniawski, Styła, Bojko, Weigel,

Wójcik Dworski, Winniczuk, Ostapczuk,
Wiśniewski, Vayhinger.

Marszałek oświadcza iż pierwsze czytanie tego wniosku umieści na porządku dziennym najbliższego posiedzenia.

Sekretarz p. Niezabitowski Stanisław odczytuje następującą interpelację do c. k. komisarza rządowego.

I n t e r p e l a c y a

do c. k. Komisarza Rządowego.

Są spekulanci, co zakupują dobra, a pieniędzy nie mają, dobra obdłużone parcelują między chłopów, nie o tem chłopom nie mówiąc, tylko pieniądze do kieszeni chowają a między chłopami płacz i lament, gdy Bank długi każe płacić.

Doszłe do nas skargi z parafii Radłowskiej i Wierchosławskiej na taką gospodarzę p. Dr. Straszewskiego. Byli ci ludzie u adwokata, to im oświadczył, że sprawa się nie nadaje do procesu cywilnego, ale do Prokuratoryi.

Czy Wysokiemu Rządowi są te i im podobne wypadki i czy Prokuratorya już wzięła w opiekę te i tym podobne spekulacje, oraz czy Wysoki Rząd zamierza również w tym kierunku otoczyć opieką ludność pracującą przed niegodziwym wyzyskiem?

Lwów dnia 28 marca 1900.

Interpelant
St. Potoczek.

Hamorak, Styła, Klemensiewicz, Niebyłowiec, Krempa, Data, Kramarczyk, Szwed, Ostapczuk, Bojko, Wójcik, Średniawski, Winniczuk, Nowakowski, Warzecha.

Marszałek oznajmia, iż interpelację tę odstąpi p. komisarzowi rządowemu.

Sekretarz p. Andrzej Potocki odczytuje następującą interpelację do komisarza rządowego.

I n t e r p e l a c y a

do Jaśnie Wielmożnego Pana Komisarza Rządowego.

Ubolewania godnem jest połączenie żołnierzy odchodzących na urlop po odbytej trzechletniej służbie wojskowej, którzy nie mając własnego lepszego ubrania, powracają od wojska boso w tak lichej i poszarpanej odzieży, że aż litość bierze patrząc na to, że za jego trzechletnią dla dobra kraju i państwa pełnioną pracę, nie dano mu ani nawet starej odzieży lub podartego obuwia, aby w razie zimna, bez narażenia własnego zdrowia do rodzinnego miejsca lub swego zajęcia powrócić mógł.

Zważywszy jednak, że niektórzy żołnierze wstępując do wojska niemają nawet takiego ubrania, aby po ukończonej służbie użyć go do dalszej przeodziewy; inni zaś złożywszy swą odzież w magazynach wojskowych przez przeciąg trzechletniej służby wojskowej z powodu zawilgotnienia i innych przyczyn ulegają zepsuciu, zważywszy dalej, że żołnierze odchodzący od wojska dla braku odpowiedniej przyodziewy, traktowani są nie po ludzku i narażeni są na różne choroby pochodzące z zaziębienia, dlatego podpisani zapytują!

Czyli Wysoki Rząd będzie łaskaw żołnierzom odchodzącym ze służby prezencyjnej dać przynajmniej starszy wojskowy ubior i obuwie, lub jaki pieniężny zasiłek na zakupno choćby uboższej zwykłej przyodziewy?

Lwów, dnia 28 marca 1900.

Interpelant
Szwed

Milan, Nowakowski, Warzecha, Ostapczuk, Styła, Stojalowski, Potoczek, Data, Krempa, Wójcik, Dr. Bernadzikowski, Średniawski, Winniczuk, Bojko, Niebyłowiec.

Marszałek oświadcza, iż interpelację tę odstąpi p. komisarzowi rządowemu.

Sekretarz p. Andrzej Potocki odczytuje następującą interpelację do Wydziału krajowego.

Interpelacya

do Wysokiego Wydziału krajowego.

W końcu lipca 1899. wniosły gminy Winiary, Kunice, Rudnik, Poznachowice górne i Czesław z powiatu Wielickiego rekursy do Wydziału krajowego przeciw zarządzeniom Wielickiego Wydziału powiatowego, który wbrew brzmieniu ustawy gminnej naruszał atrybucye Rad i Zwierzchności gminnych, przez to, że polecił lustratorowi swemu Czerneckiemu wymuszać na Radach gminnych uchwały za zaprowadzeniem pisarzy gminnych okręgowych. Mimo że gmina Kunice pisała urgens do Wydziału krajowego, co się dzieje z jej rekuresem przeciw tym zarządzeniom Wydziału powiatowego, dotychczas jednak nie ma żadnej odpowiedzi.

W obec tego stanu rzeczy, że nielegalnie postępuje Wydział pow. Wielicki zapytujemy Wys. Wydział krajowy czy, co i jak zarządził, aby się w wyż wspomnianym powiecie nadużycia nadal tego rodzaju nie powtarzały i kiedy ostatecznie załatwi rekursa wspomnianym gminom,

Lwów 28. marca 1900.

Fr. Wójcik
Interpelujący.

Szwed, Styła, Bernadzikowski, Milan, Warzecha, Nowakowski, Data, Ostapczuk, Bojko, Winniczuk, Sredniawski, Potoczek, Niebyłowicz, Kulczycki.

Marszałek oświadcza, iż interpelację tę odstąpi Wydziałowi krajowemu.

Sekretarz p. Andrzej Potocki odczytuje następującą interpelację do Marszałka krajowego.

Interpelacya

do Jego Ekselencyi Pana Marszałka krajowego.

Zamknięcie politechniki lwowskiej dokonane nieuzasadnioną uchwałą grona pro-

fesorskiego, a zamienione później przez ministerstwo wyznań i oświaty w czasowe zawieszenie wykładów, wciąż jeszcze przejmując najszczerze sfery ludności troską o los tej jedynej w kraju naszym instytucji i o los młodzieży, która dała się unieść pierwszemu szlachetnemu porywowi oburzenia i zaprotestowała przeciw postępowaniu profesora nadużywającego swego znaczenia u społeczeństwa dla celów partyjnych.

Cała ta sprawa już od samego początku na zupełnie błędną drogę skierowana, tem większe wzbudza obawy, ile że nie pozwolono nawet młodzieży na odbycie jawnego wiecu akademickiego, gdzieby ona zastanowić się mogła nad sposobem dalszego postępowania i powziąć uchwały któreby prawnie obowiązywały wszystkich techników.

Tymczasem zamiast takiego pozwolenia na wiec, domaga się J. E. Namiestnik na którego prawem kaduka przeszła dziś cała władza nad politechniką, od młodzieży, aby zaręczyła za spokój, a wtedy dopiero wykłady na nowo otwarte zostaną.

Poufne jednak zgromadzenie młodzieży wychodząc ze słusznej zasady, że nie może ręczyć za wszystkich swoich kolegów i imieniem wszystkich dawać jakiegokolwiek zapewnienie, skonstatowało już oddawna panujący spokój na politechnice, który i nadal prawdopodobnie zakłóconym nie będzie i na tej podstawie prosiło o polecenie rozpoczęcia wykładów.

Dotychczas nie ma odpowiedniej decyzji, w tej sprawie pomimo tego, że tak w interesie samej władzy, której pomaga w obec jej niezdecydowanego i niejasnego stanowiska w całej tej sprawie mocno nadwężoną została, jakoteż i młodzieży, dla której każdy dzień zwłaszcza w obec kończącego się semestru wielkie przynosi szkody — leży jak najspieszniejsze jej załatwienie.

Równocześnie jednak w obec tej chwylności zapatrywań, komu właściwie

przystępuje jurysdykcya nad politechniką przypomnieć się godzi, że podczas gdy wszystkie inne Sejmy krajów koronnych, sprawę ustawodawstwa politechnicznego przelały na Radę państwa, jeden tylko jedyny Sejm galicyjski nie wyrzekł się swego prawa i w roku 1894 w lutym uchwałił statut organizacyjny lwowskiej politechniki, który w czerwcu tegoż roku uzyskał sankcyę Cesarską.

Z tego wynika, że i Sejm galicyjski w sprawie tej może i powinien zabrać głos i domagać się jak najszybszego i dla młodzieży najpomysłniejszego załatwienia sprawy i powrotu do normalnych stosunków.

Zważywszy więc wszystkie powyż naprowadzone okoliczności,

zważywszy nadto, że w obec przelania władzy nad Politechniką przez Wys. Ministerstwo wyznań i oświaty w ręce Namiestnictwa, tem bardziej ingerencya Sejmowi w tej sprawie jest uzasadnioną, podpisani zapytują Jego Ekselencyę Pana Marszałka krajowego :

Co zamierza uczynić, aby wykłady na technice jak najprędzej mogły być rozpoczęte i aby moralne stosunki na politechnice zapanować mogły. Wreszcie zapytują podpisani, czy i co uczynił Jego Ekselencya Pan Marszałek, ażeby prawo Sejmowi galicyjskiemu do lwowskiej Politechniki należycie zmanifestować.

Lwów 28. marca 1900.

Interpelujący
Jakób Bojko

Krempa, Potoczek, Ostapczuk, Winniczuk, Wójcik, Nowakowski, Dr. Bernadzikowski, Warzecha, Data, Szwed, Hamorak, Milan, Niebyłowicz, Średniawski, Styła.

Sekretarz p. Urbański odczytuje następującą interpelacyę do p. komisarza rządowego :

Interpelacya

posła Abrahamowicza i towarzyszy do Jasnje Wielmożnego Pana komisarza rządowego.

Sprawa otwarcia nowych źródeł dochodu Reprezentacyom krajowym od szeregu lat stoi na porządku dziennym pierwszorzędných zadań, czynności i starań Sejmów krajowych.

Wielkie i doniosłe zadania przekazane do spełnienia życiu państwowym Sejmom krajowym przy jednoczesnem ograniczeniu tychże do dochodów płynących wyłącznie z dodatków krajowych do bezpośrednich podatków państwowych, względnie samostnych opłat spożywczych, z normalnym rozwojem szkolnictwa ludowego, krajowej akeji zdrowotnej, rozrostu zakładów humanitarnych, i koniecznej w własnym zakresie działalności na polu ekonomicznym, doprowadziły i doprowadzić musiały budżety krajowe do stanu finansowego, którego sanacya dziś jest już wprost obowiązkiem świadomego odpowiedzialności i zadań swych, Rządu państwowego, — Jakoż po zajmowaniu przez długie lata wręcz odmownego stanowiska co do poprawy stanu funduszków krajowych, uznał wreszcie c. k. Rząd za obowiązek swój w Expose do preliminarza budżetu państwowego na rok bieżący złożyć w Radzie państwa w 8. listopada 1899 oświadczenie, iż zamierza przyjąć w pomoc istotnym potrzebom finansowym Sejmów krajowych przez przypuszczenie tychże do udziału w dochodach z pewnej kategorii opłat spożywczych w szczególności opłat konsumcyjnych od wódki.

Równobrzmiące oświadczenie w formie jednak bardziej konkretnej, zawarte jest w mowie programowej, wygłoszonej przez dzisiejszego Ministra prezydenta w Izbie deputowanych Rady państwa w dniu 22. lutego r. b.

Na podstawie tuż co przytoczonych złożonych deklaracyi, przeświadczeni o naj-

lepszych intencjach c. k. Rządu przyjsia w pomoc niezbędnym potrzebom budżetów krajowych.

Zważywszy iż pomoc ta musi być szybka i doraźna, bez narażenia kraju i jego ludności na szkody wynikły z stagnacji w gospodarstwie krajowem, pod względem cywilizacyjnym i ekonomicznym;

zważywszy następnie, że wszelkie dalsze podnoszenie dodatków krajowych do stałych podatków państwowych, z góry jako niedopuszczalne uważane być musi, przez wzgląd nie tylko na ich dotychczasową nadmierną wysokość lecz przede wszystkim na coraz wzrastające wydatki gminne i powiatowe, które znajdują w tych dodatkach niemal wyłączne swe pokrycie; podpisani mają zaszczyt zapytać Jaśnie Wielmożnego Komisarza Rządowego, kiedy w myśl przytoczonych deklaracji przedłoży c. k. Rząd Sejmowi krajowemu projekt do ustawy krajowej, wprowadzającej dodatki krajowe do państwowego podatku konsumcyjnego od wódki względnie i piwa, których pobór przez organa rządowe odbywałby się jednocześnie z poborem opłat państwowych.

Lwów dnia 27. marca 1900.

Interpelant
Dawid Abrahamowicz.

A. Jaworski, Nowakowski, Czartoryski, Weigel, Bednarski, K. Dzieduszycki, Urbański, Jahl, Klemensiewicz Krasicki, Jabłoński, A. Jędrzejowicz, Sękowski, Dzieduszycki, A. Skrzyński, St. Jędrzejowicz, Zoll, Rotter, Hupka, Bojko, Potoczek, Dr. Bernadzikowski, Średniawski, Merunowicz,

I n t e r p e l a c y a

posłów Krempey i Tow. do JWgo P. Komisarza Rządowego.

Już to w naszym kraju dają się odczuwać nadużycia władz na każdym kroku.

W miasteczku powiatowem w Ropczycach znajduje się dzierzawca propinacyjny Ba-

ruch Lów, który oprócz tego posiadał, jak też i posiada kolekturę loteryjną berneńską i Lwowską.

Kolektanci powinni prowadzić życie nienaganne, czem jednak Baruch Lów poszczycić się nie może, gdyż wskutek oszustwa, którego się dopuszczał ze stawkami i pieniędzmi loteryjnymi został w dniu 8 lipca 1899 doł. 325/87 za występki z §. 460 i 461 na sześć tygodni aresztu skazany, którą to karę odsiedział, za to powinna mu być kolektura odebrana. Pozornie tak się stało. Odebrano Baruchowi, ale oddano znów żonie jego, która razem z mężem dopuściła się owego oszustwa manipulując wspólnie.

Baruch Lów jako taki pod firmą żony prowadzi interes loteryjny, a nie jego żona lubo przeciw niemu i jego żonie przemawia oszustwo.

Z przytoczonego faktu okazuje się albo łatwowierność Dyrekcji Skarbu albo uzasadnione nadużycie władzy.

Zważywszy, że postępowanie takie podkopuje zaufanie ludu do władzy a mieści w sobie nadużycie władzy urzędowej przez podeptanie obowiązków ustaw i przepisów;

zapytujemy Jaśnie Wielm. Pana Komisarza Rządowego, czy przeprowadzenie kolektury odebranej Lówowi Baruchowi za występki z §. 460 i 461. karanemu, przez żonę tegoż Barucha, da się pogodzić z przepisami ustawy i co w tym wypadku uczynić zamysła, by postępek Dyrekcji skarbu naprawić w ten sposób, aby kolektura w inne ręce katolickie się dostała.

Lwów dnia 28. Marca 1900.

Interpelant
Franciszek Krempea w. r.

Kramarczyk, Wójcik, Milan, Średniawski, Szwed, Bernadzikowski, Styła, Potoczek, Data, Warzecha, Ostapczuk. Nowakowski, Niebyłowiec, Winniczuk, Bojko.

Marszałek oznajmia, iż interpelacje te odstąpi p. komisarzowi rządowemu.

Sekretarz p. Urbański odczytuje następującą interpelację do Wydziału krajowego.

I n t e r p e l a c y a

do Wysokiego Wydziału krajowego.

W roku 1896. podpisany wniosek wniosek do Wysokiego Sejmu o zaprowadzenie w Galicyi „Giełdy pracy“ na wzór Luksemburskiej, który przekazany został Wydziałowi krajowemu do zbadania.

W roku 1898. został ten wniosek wznowiony przy dołączeniu gotowego projektu ustawy. Wysoki Sejm w dniu 29. stycznia uchwalił: „Poleca się Wydziałowi krajowemu, ażeby sprawę pośrednictwa pracy zbadał w kierunku wskazanym (w sprawozdaniu komisyjnym) i zdał sprawę na jednej z najbliższych sesyi.

Ówczesny Radca Wydziału krajowego p. Romanowicz przy dyskusyi omówił tę sprawę szeroko i w końcu „oświadczył że ta sprawa Wydziałowi krajowemu wydaje się bardzo ważną i piekącą i że Wydział krajowy będzie się starał jak tylko będzie można a nawet w najbliższej sesyi przedłożyć Wysokiej Izbie pozytywne wnioski“.

Pomimo takiego zobowiązania Wydział krajowy nie dotrzymał przyrzeczenia i dotąd nie przedłożył żadnych wniosków chociaż już dwa lata upłynęło od ostatniej uchwały Sejmu.

Zważywszy, że wskutek braku wszelkiej organizacyi w celu pośrednictwa pracy ze strony kraju ludność jest wyzyskiwana przez pośredników różnego rodzaju,

zważywszy, że z tego powodu ludzie niektórych okolic idą za rąbkiem do Węgier i Niemiec, a w Galicyi brak często robotników a natomiast trafiają się okolice, gdzie ludność pod względem pracy w potworny sposób jest wyzyskiwaną jak n. p. opisano w gazetach, że w powiecie borszczowskim ludność w pewnej okolicy urządziła znowę aby nie iść na zarobek za 12

ct. dziennie. Następnie zgodzili się robić za 18 ct. dziennie pod warunkiem, że właściciel majątku zapewni im tę zapłatę na piśmie, ten jednak odmówił i dlatego znowa ma trwać dalej.

Takie stosunki są hańbą dla naszego kraju i należy im kres położyć zaprowadzeniem krajowego pośrednictwa pracy.

Zapytują przeto podpisani:

I. Co Wysoki Wydział krajowy zrobił w sprawie pośrednictwa pracy, poruczonej Mu przez Sejm?

II. Kiedy przedłoży Sejmowi odpowiednie wnioski?

Lwów dnia 23. marca 1900.

Interpelant:

A. Średniawski.

Hamorak, Milan, Kramarczyk, Szwed, Data, Warzecha, Styła, Dr. Bernadzikowski, Dr. Bednarski, Bojko, Krempa, Ostapczuk, Wójcik, Nowakowski, Potoczek, Rotter.

Marszałek oświadcza, iż interpelację tę odstąpi Wydziałowi krajowemu.

Sekretarz p. Karatnicki odczytuje następujące interpelacje do p. komisarza rządowego.

I n t e r p e l a c y a

p. Ostapczuka i towarzyszy do W Pana komisarza rządowego.

Gmina Nowe sioło, powiatu zbarazkiego, wniosła była w roku zeszłym do c. k. Rady szkolnej krajowej prośbę o zreorganizowanie szkoły ludowej jedno klasowej w Nowem siole na dwuklasową, a to z powodu, że do tej szkoły uczęszcza przeszło stu uczniów. Rada szkolna reskrytem z dnia 14. grudnia 1899 l. 31669 jak % odmówiła tej prośbie z powodu małej frekwencji dzieci. Powód podany w reskrypcie nie jest z prawdą zgodny, gdyż Rada szkolna okręgowa w Zbarażu skonstatowała, że w rzeczywistości uczęszcza do

szkoły 120 uczni, a przedkładając prośbę gminy, uznała potrzebę drugiej siły nauczycielskiej w myśl artykułu 4. ustawy z dnia 2. lutego 1885.

Mieszkańcy Nowego sioła boleją nad tem, że c. k. Władza szkolna chwytą się przeciw woli ludu aż takiego środka, jak naprowadzony, zatem raczy pan komisarz rządowy wyjaśnić:

1. Dlaczego Rada szkolna krajowa jako powód do odmówienia prośbie podała małą frekwencyę, kiedy w rzeczywistości uczęszcza do szkoły 120 dzieci?

2. Czy powód odmowy nie leży raczej w tym fakcie, że w szkole w Nowem siole językiem wykładowym jest język ruskim, że zatem dla Rusinów nie potrzeba oświaty?

Lwów dnia 28. marca 1900.

Interpelant:

Dymitr Ostapczuk w. r.

J. Bojko, Wójcik, Winniczuk, Nowakowski, Krempa, Kramarczyk, Potoczek, Hamorak, Średniawski, Warzecha, Data, Szwed, Sawczak, Niebyłowiec, Ochrymowicz, Kulczycki, Stojalowski, Styła.

I n t e r p e l a c y a

posła Winniczuka i towarzyszy do Wysokiego c. k. Rządu o zezwolenie na pobieranie surowicy dla bydła rogatego.

Wysoki Sejm krajowy uchwalił dnia 14. lutego 1898 i polecił Wysokiemu Rządowi, by prośby gospodarzy wiejskich, posiadających bydło rogate, o bezpłatny pobór surowicy z żup solnych z możliwą względnością traktował.

Jednak Wysoki c. k. Rząd nie tylko że do dnia dzisiejszego nie uwzględnił prośby i nie zezwolił na pobór surowicy, ale jeszcze i tym gminom, które w roku 1898 surowicę pobierały, jak n. p. Radeza, Tyśmieniczany, Bednarów, Majdan, Wysozczanka, Czerniów i innym w powiecie Sta-

niślawowskim wzbronili poboru surowicy, a tem samem wyrządził gospodarzom wiejskim wielką krzywdę, gdyż zamiast polepszyć stan gospodarski, który jest tak strasznie obciążony długami, że z takowych w żaden sposób nie wydobędzie się rzekomą poprawą bydła rogatego, gdyż zboża na tyle niema, by mógł z rodziną się żywić, zaś bydło od kwaśnej i niezdrowej paszy marnieje, a wreszcie i ginie, i nie ma co sprzedać nie tylko na zaspokojenie długu, ale i podatku niema czem zapłacić.

Z tego powodu zapytują podpisani, czy, jak i kiedy Wysoki c. k. Rząd zamierza w tej sprawie postąpić, by gospodarzom wiejskim, posiadającym bydło rogate, wolno było bezpłatnie pobierać surowicę nie tylko tym gospodarzom, którzy mieszkają w gminach sąsiednich, położonych w pobliżu żup solnych, ale i tym, którzy są oddaleni od żup solnych do 30 kilometrów drogi celem poprawienia paszy dla bydła, a tem samem chociaż w małej części przyczyniłby się do podniesienia hodowli bydła rogatego.

We Lwowie dnia 28. Marca 1900.

Interpelant:

Łazarz Winniczuk w. r.

Ostapczuk, Nowakowski, Średniawski, Dr. Bernadzikowski, Potoczek, Barwiński, Krempa, Niebyłowiec, Ochrymowicz, Kramarczyk, Data, W. Szwed, Bojko, Warzecha, Hamorak, G. Milan.

I n t e r p e l a c y a

posła Nowakowskiego i towarzyszy do Pana komisarza rządowego w sprawie postępowania c. k. Starostwa w Przemyślu wobec nielegalności i nadużyć wójta Glińskiego w Wyszatycach, w powiecie Przemyskiem.

Podpisani mają zaszczyt zapytać Pana komisarza Rządowego, jako reprezentanta krajowej władzy politycznej.

1. Czy wiadomo Wysokiemu c. k. Rządowi, że c. k. Starostwo przemyskie sprze-

ciwiło się suspendowaniu Gliškiego z urzędu naczelnika gminnego w Wyszatycach, chociaż delegat Wydziału krajowego p. Lewartowski, po przeprowadzonej lustracji ksiąg i rachunków gminnych, wykazał, że Gliški razem z całą teraźniejszą Radą gminną urzęduje nielegalnie i dopuścił się całego szeregu nadużyć i zbrodni na szkodę gminy?

2. Czy wiadomo Wysokiemu c. k. Rządowi, że gdy dnia 11. i 12. grudnia 1899 r. odbyły się w Wyszatycach wybory do Rady gminnej i wypadły na niekorzyść Gliškiego, to same organa c. k. Starostwa przemyskiego doradzały Gliškiemu, by wniósł protest przeciw tym wyborom, że po wniesieniu c. k. Starostwo jeszcze dwa razy zwracało Gliškiemu ten protest celem porobienia w nim poprawek stosownie do instrukcji, otrzymanej ze strony c. k. Starostwa i z pominięciem ustawowo przepisanego terminu? Na podstawie tego protestu Gliški i stara Rada urzęduje dalej już dziewiąty rok, przyczem Gliški chełpi się protekcją c. k. Starostwa i cieszy się zupełną bezkarnością za swoje zbrodnie.

3. Czy wiadomo c. k. Rządowi, że o sprzeniewierzeniach Gliškiego z pieniędzy podatkowych, które lustracja delegata Wydziału krajowego wykazała w sumie 1800 zł., wniesione zostało jeszcze 19. lutego doniesienie karne do c. k. Prokuratorji w Przemyśle, podpisane przez dwóch gospodarzy z Wyszatyc, jednak c. k. Prokuratorja niczego nie zarządziła w tej sprawie, żadnego z powołanych w doniesieniu świadków, ani samych donosicieli nie przesłuchano, wogóle śledztwa karnego nie wycieczono?

4. Jeżeli to wszystko Wysokiemu c. k. Rządowi jest wiadomem, to podpisani mają zaszczyt zapytać dodatkowo c. k. Komisarza rządowego, jakie właściwie ustawy obowiązują w powiecie przemyskim?

We Lwowie dnia 28. marca 1900.

Interpelant:

St. Nowakowski w. r.

Winniczuk, Ostapczuk, Dr. Bernadzikowski, Bojko, Wójcik, Średniawski, Hupka, Potoczek, Kulczycki, Warzecha, W. Szwed, Stojalowski, Barwiński, Hamorak, Rotter, Niebyłowicz.

Marszałek oznajmia iż interpelacye te udzieli p. Komisarzowi rządowemu.

Sekretarz p. Karatnicki odczytuje następującą interpelacyę do Wydziału krajowego.

I n t e r p e l a c y a

posła Stefana Nowakowskiego i tow. do Ekselencyi Pana Marszałka Wydziału krajowego w sprawie malwersacyi wójta Gliškiego w Wyszatycach, w powiecie Przemyskim.

W dniach 12. do 16. Lutego 1900 r. przeprowadzał delegat Wydziału krajowego p. Lewartowski lustracyę ksiąg gminnych i rachunków w Wyszatycach. Podpisany wiadomo, że p. delegat znalazł wszystkie rachunki w największym nieporządku, kwitów na wydatki niema niektóre pozycye nieprawdziwe, wszelkie pieniądze brał wójt do swojej kieszeni, słowem dopuszczał się wszelkich nadużyć, co stwierdzono zeznaniami świadków.

Nakoniec doszedł p. delegat do odkrycia malwersacyi w podatku pastwiskowym do ktorej przyznał się sam Gliški, przyznając, iż wziął na szkodę gminy i obrócił na swoje wydatki kwotę 1100 zł. Z obrachunków p. delegata wynika jednak, że sprzeniewierzona kwota wynosi nie 1.100 zł., ale 1800 zł.

P. delegat skonstatował wreszcie nielegalność składu całej Rady gminnej, która razem z Gliškim urzęduje już 9 lat, przyczem zamiast wyborów uzupełnia się w ten sposób, że zamiast ustępujących radnych wójt przybiera sobie do Rady pierwszego lepszego ze wsi, kto tylko bezwzględnie idzie za jego wolą.

O wszystkich tych ciężkich nielegalnościach i nadużyciach opisał delegat Wydziału krajowego obszerne sprawozdanie które miał przedłożyć Jego Ekselencyi Panu Marszałkowi, a względnie Wydziałowi krajowemu. Tymczasem minął już miesiąc, wójt Gliński urzęduje dotąd, działając na szkodę gminy, a ze strony Wydziału nie zarządzono niczego. W obecnym zapytują podpisani Pana Marszałka krajowego jako Reprezentanta Wydziału krajowego: czy znany jemu ten nielegalny i opłakany stan autonomii gminnej we wsi Wyszatycach, i czem mają podpisani tłumaczyć sobie tę dziwną i nie wyjaśnioną pobłażliwość najwyższej władzy autonomicznej wobec nielegalnej i po prostu złodziejskiej gospodarki Glińskiego w tej wsi?

Lwów dnia 28. marca 1900.

Interpelant

St. Nowakowski w. r.

Winniczuk, Ostapczuk, Dr. Bernadzikowski, Bojko, Wójcik, Średniawski, Hupka, Potoczek, Warzecha, W. Szwed, Stojałowski, Barwiński, Hamorak, Rotter, Niebyłowiec.

Marszałek ogłasza, iż interpelację tę udzieli Wydziałowi krajowemu, i wzywa do ogłoszenia wyniku skrutynium z wyboru członka do komisji kolejowej administracyjnej i gospodarstwa krajowego.

P. Theodorowicz zdaje sprawę z wyniku skrutynium z tego wyboru. Głosowało 87 posłów. Absolutna większość 44. Przy wyborze członka do komisji kolejowej otrzymał p. Okuniewski głosów 87, do komisji administracyjnej p. Jędrzejowicz Adam, głosów 87, do komisji gospodarstwa krajowego p. Brykczyński głosów 87,

Marszałek po skonstatowaniu, iż powyżsi posłowie wybrani zostali do odpowiednich komisji, oświadcza, iż ukonstytuowała się komisja dla reformy agrarnej. Przewodniczącym tej komisji wybrany został p. Pilat, zastępcą przewodniczącego p. Klemensiewicz, sekretarzem p. Sękowski.

Marszałek zamyka posiedzenie oznajmiając, że posłowie uwiadomieni zostaną pisemnie o terminie następnego posiedzenia i porządku dziennym.

Koniec posiedzenia godzina 2 po południu.

Marszałek krajowy:

Stanisław Badeni w. r.

Sekretarze:

Stanisław Niezabitowski
Andrzej Potocki

Protokół

5. posiedzenia, 5. sesyi, VII. peryodu Sejmu galicyjskiego z dnia 2. kwietnia 1900 roku.

Początek o godzinie 11 minut 30 przed południem.

Przewodniczący: Marszałek krajowy J. E. Stanisław hr. Badeni.

Sekretarze: Modest Karatnicki, Stanisław Niezabitowski, Andrzej Potocki, Mieczysław Urbański.

Obecnych posłów 112.

Ze strony Rządu: c. k. Radca Dworu Włodzimierz hr. Łoś.

Marszałek konstatuje dostateczną ilość posłów i otwiera posiedzenie.

Marszałek oznajmia, iż protokół trzeciego posiedzenia uważa za przyjęty, gdyż nie wniesiono przeciw niemu żadnych zarzutów, protokół czwartego posiedzenia złożony jest w biurze sejmowem do przejrzenia.

Marszałek zawiadamia Izbę, iż udzielił urlopu na trzy dni p. Kozłowskiemu, na sześć dni pp. Sali i Białoskórskiemu, p. Tarnowskiemu Stanisławowi na 7 dni.

Izba udziela urlopu pp. Piętakowi i Ma-deyskiemu na 10 dni głosując nad każdym z tych urlopów oddzielnie.

Sekretarz p. Urbański, odczytuje spis petycyj, wniesionych po dzień 2 kwietnia 1900 r, które przydzielono następującym komisjom:

Komisji petycyjnej Ls.: 399, 460, 462, 537, 543, 545, 554, 568, 584, 611, 612, 613, 647, 655, 666.

Komisji szkolnej Ls.: 400, 419, 423, 430, 431, 434, 435, 436, 450, 458, 459, 461, 463, 465, 468, 483, 488, 490, 527, 528, 535, 539, 549, 551, 558, 583, 585, 598, 609, 628, 634, 660.

Komisji budżetowej Ls.: 401, 415, 416, 417, 418, 420, 421, 422, 424, 425, 427, 429, 432, 433, 448, 449, 451, 453, 454, 456, 457, 464, 466, 467, 470, 471, 479, 480, 481, 482, 484, 485, 486, 487, 489, 492, 495, 496, 497, 499, 500, 501, 503, 504, 505, 508, 510, 511 do 523, 525, 526, 529, 532, 533, 534, 538, 541, 542, 544, 546, 547, 548, 553, 555—557, 560, 561, 563, 564, 566, 569, 570, 571, 572, 573, 575—582, 587—597, 599, 603, 604, 605, 608, 621, 626, 627, 629—633, 636, 644, 645, 646, 648—653, 656—659, 663, 667—670, 672.

Komisji drogowej Ls.: 426, 502, 506, 531, 552, 565, 574, 601, 607, 610, 624.

Komisji gminnej Ls.: 437, 438, 477, 478, 617, 618, 662.

Komisji dla reformy agrarnej Ls.: 439, 444, 445, 446, 447, 475, 476, 614, 615, 616.

Komisji administracyjnej Ls.: 440, 442, 443, 472, 473, 474, 493, 530, 540, 550, 567, 619, 654.

Komisji sanitarnej Ls.: 452.

Komisji gospodarstwa krajowego Ls.: 469, 494, 536, 559, 586, 622.

Komisji przemysłowej Ls.: 491, 509, 524, 562, 600, 623.

Komisji kolejowej Ls.: 606, 635, 673.

Wydziałowi krajowemu, jako komisji Ls.: 671.

Po odczytaniu petycyi Ls. 667 Towarzystwa szkoły ludowej w Krakowie o przyjęcie na etat krajowy szkoły polskiej im. Tadeusza Kościuszki w Białej i o subwencję dla tej szkoły przemawia p. Rotter popierając tę petycję.

Po odczytaniu petycyi Ls. 671 Mroczek Agnieszka wdowa po droźniku o stałe zaopatrzenie wdowie przemawia p. Styła popierając tę petycję.

Sekretarz p. Urbański odczytuje dalszy spis petycyj, wniesionych po dzień 2. kwietnia 1900, które przydzielono odnośnym komisjom jak wyżej.

Izba przystępuje do porządku dziennego, którego punktem pierwszym jest:

Pierwsze czytanie sprawozdania Wydziału krajowego z przedłożenia zamknięcia rachunku i bilansu Banku krajowego z roku 1899 i sprawozdania Rady nadzorczej tegoż Banku.

Sprawozdawca p. Onyszkiewicz, uwolniony od czytania sprawozdania, wnosi na odesłanie tego przedmiotu do komisji bankowej.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek.

Następuje:

Pierwsze czytanie sprawozdania Wydziału krajowego w przedmiocie udzielenia daru z łaski wdowie po ś. p. Ignacym Chylewskim, czasowym starszym inżynierze krajowym biura kolejowego.

Sprawozdawca p. Chamiec, uwolniony od czytania sprawozdania, wnosi odesłanie tego sprawozdania do komisji budżetowej.

Izba uchwała bez rozprawy ten wniosek.

Następuje:

Sprawozdanie Wydziału krajowego o udzieleniu Wydziałowi powiatowemu w Rawie ruskiej koncesyi do pobierania opłat mytniczych na drodze gminnej I. klasy Lubyca-Józefówka.

Sprawozdawca p. Chamiec, odczytuje sprawozdanie Wydziału krajowego, zakończone projektem następującej uchwały:

U c h w a ł a

o udzieleniu koncesyi do pobierania opłat mytniczych na drodze gminnej I. klasy Lubyca-Józefówka.

Art. I.

Na przeciąg lat pięciu od wejścia w wykonanie tej uchwały nadaje się prawo do pobierania myta na drodze gminnej I. klasy Lubyca-Józefówka, Wydziałowi powiatowemu w Rawie Ruskiej jako władzy zarządzającej, a to na rzecz tej drogi, z zastrzeżeniem, że Wydział powiatowy, używając środków przewidzianych w §§. 19, 25 i 26, ustawy drogowej z dnia 5. lipca 1897, Dz. ust. kraj. Nr. 43, przy pomocy pobieranego w myśl §. 32 tejże ustawy dochodu z powyższego myta, pokrywać będzie wszelkie koszta połączone z utrzymaniem omyconej drogi w dobrym stanie.

Na wypadek zaniedbania przez Wydział powiatowy utrzymywanej drogi, zastrzega sobie Wydział krajowy wydanie stosownych zarządzeń wskazanych w §. 35

ust. 2. i 3. wyżej powołanej ustawy drogowej.

Art. II.

Opłatę myta pobierać należy na dwóch stacyach według następującego wymiaru:

- a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 4 (cztery) h.
- b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 2 (dwa) h.
- c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego 1 (jeden) h.

Konie, woły, krowy, muły, osły, należą do bydła ciężkiego, zaś cielęta, źrebięta, owce, kozy i świnię do drobnego.

Od bydła niesionego lub wiezionego wozem, nie opłaca się żadnej należności.

Zwierzęta które są i przy matkach idą, są wolne od wszelkiej opłaty mytniczej.

Art. III.

Przy poborze myta mają być zachowane ogólne przepisy o uwolnieniu od tej opłaty myta lub o znizeniu tejże.

W rozprawie ogólnej nikt głosu nie żąda, Izba przystępuje więc do rozprawy szczegółowej.

Sprawozdawca wnosi przyjęcie tej uchwały *en bloc*.

Izba uchwała przyjęcie powyższej uchwały *en bloc*, poczem w oddzielnem głosowaniu uchwała cały projekt uchwały *en bloc*.

Uchwaliwszy następnie na wniosek sprawozdawcy przystąpić do trzeciego czytania bez czytania, uchwała Izba powyższy projekt uchwały w trzeciem czytaniu bez czytania.

Następuje:

Sprawozdanie Wydziału krajowego o udzieleniu Radzie powiatowej w Bochni kon-

cesyi do pobierania opłat mytniczych od przewozu przez rzekę Rabę między Ujściem solnem a Niedarami.

Sprawozdawca p. Chamiec, odczytuje sprawozdanie Wydziału krajowego, zakończone projektem następującej uchwały:

U c h w a ł a

o udzieleniu Radzie powiatowej w Bochni koncesyi do pobierania opłat mytniczych od przewozu przez rzekę Rabę między Ujściem solnem a Niedarami.

Art. I.

Radzie powiatowej w Bochni nadaje się na lat pięć od wejścia w wykonanie tej uchwały, prawo do pobierania myta od przewozu przez rzekę Rabę między Ujściem solnem a Niedarami pod warunkiem utrzymania przedmiotu omyconego w dobrym stanie kosztem funduszu powiatowego, z zastrzeżeniem zastosowania postanowień zawartych w §§. 14. i 35. ust. 3 ustawy drogowej z dnia 5 lipca 1897 dz. u. kr. Nr. 43.

Art. II.

Opłatę myta pobierać należy według następującego wymiaru:

- a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 10 (dziesięć) h.
- b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od wierzchowca tudzież od każdej sztuki bydła pędzonego ciężkiego jako to: od koni, wołów, bujaków, krów, jałówek, byków, mułów i osłów i od każdej pędzonej sztuki bydła młodego tego rodzaju 4 (cztery) h.
- c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego, jako to: od cieląt, owiec, kóz i nierogacizny 2 (dwa) h.

d) od każdej osoby bez różnicy, wyjąwszy woźnicę lub jeźdźca na koniu 4 (cztery).

Konie, krowy, woły, muły, osły należą do bydła ciężkiego, zaś cielęta, źrebięta, owce, kozy, i świnie do drobnego.

Zwierzęta, które ssą i przy matkach idą są wolne od opłaty mytniczej.

Art. III.

Przy poborze myta mają być zachowane ogólne przepisy o uwolnieniu od opłaty mytniczej lub o znizeniu tejże.

W rozprawie ogólnej nikt głosu nie żąda, Izba przystępuje więc do rozprawy szczegółowej.

Sprawozdawca wnosi przyjęcie tej uchwały *en bloc*.

Izba uchwała przyjęcie powyższej uchwały *en bloc*, poczem w oddzielnym głosowaniu uchwała cały projekt uchwały *en bloc*.

Uchwaliwszy następnie na wniosek sprawozdawcy przystąpić do trzeciego czytania bez czytania, uchwała Izba powyższy projekt uchwały w trzecim czytaniu bez czytania.

Następuje:

Pierwsze czytanie wniosku p. Bernadzikowskiego w sprawie zaprowadzenia w Galicji przymusu asekuracyjnego.

Przemawia p. Bernadzikowski uzasadniając swój wniosek, a pod względem formalnym wnosi przekazanie tego przedmiotu komisji administracyjnej.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek.

Następuje:

Sprawozdanie Wydziału krajowego o uzupełniającym wyborze posła na Sejm krajowy z kuryi gmin wiejskich powiatu Rawskiego.

Sprawozdawca p. Vayhinger, odczytuje sprawozdanie Wydziału krajowego, zakończone następującym wnioskiem:

Wysoki Sejm raczy wybór p. Władysława Górki, na posła kuryi gmin wiejskich powiatu rawskiego uznać za ważny.

Izba uchwała powyższy wniosek bez rozprawy.

Następuje:

Sprawozdanie Wydziału krajowego o uzupełniającym wyborze posła na Sejm krajowy z kuryi gmin wiejskich powiatu Liskiego.

Sprawozdawca p. Vayhinger, odczytuje sprawozdanie Wydziału krajowego, zakończone następującym wnioskiem:

Wysoki Sejm raczy wybór Ignacego hr. Krasickiego na posła z kuryi gmin wiejskich powiatu liskiego uznać za ważny.

Izba uchwała powyższy wniosek bez rozprawy.

Następuje:

Sprawozdanie komisji gospodarstwa krajowego o krajowych niższych szkołach rolniczych i o szkole ogrodniczej w Tarnowie.

Sprawozdawca p. Hupka, uwolniony na wniosek sekretarza p. Urbańskiego od czytania sprawozdania, odczytuje następujący wniosek komisji.

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

I. Sejm przyjmuje sprawozdanie Wydziału krajowego o krajowych niższych szkołach rolniczych i szkole ogrodniczej w Tarnowie do swej wiadomości.

II. Sejm otwiera Wydziałowi krajowemu kredyt do wysokości 4.650 zł. (9.300 kor.) na uzupełniające budowy w szkole rolniczej w Suchodole.

W rozprawie ogólnej nikt głosu nie żąda, Izba przystępuje więc do rozprawy szczegółowej, i uchwała bez rozprawy powyższy wniosek komisji głosując nad każdym tegoż punktem oddzielnie.

Następuje:

Sprawozdanie komisji szkolnej o sprawozdaniu Wydziału krajowego z czynności Departamentu II. (sprawy szkolne i fundacyjne).

Sprawozdawca p. Cielecki, uwolniony na wniosek sekretarza p. Urbańskiego od czytania sprawozdania, odczytuje następujący wniosek komisji:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

I. Sprawozdanie Wydziału krajowego z czynności departamentu II. za czas od 15. listopada 1898 do 15. listopada 1899 przyjmuje się do wiadomości.

II. Poleca się Wydziałowi krajowemu zwołać do roku ankiety, celem zbadania reformy seminariów nauczycielskich i zdania na najbliższej sesji sejmowej sprawozdania z obrad tej ankiety.

Przemawia p. Barwiński.

Przemawia p. Pilat.

Przemawia p. Dzieduszycki Wojciech.

Po zamknięciu rozprawy przemawia p. sprawozdawca.

Izba przystępuje do rozprawy szczegółowej i uchwała bez rozprawy punkt I. wniosku komisji.

Przemawia p. Romanowicz do p. II. wniosku komisji.

P. sprawozdawca zrzeka się głosu po zamknięciu rozprawy szczegółowej nad p. II. wniosku komisji.

Izba uchwała punkt II. wniosku komisji.

Następuje:

Sprawozdanie komisji gospodarstwa krajowego o petycji Związku ogólnego hodowców i handlarzy bydła o subwencyonowanie targowicy bydła w Krakowie na Prądniku białym.

Sprawozdawca p. Krzysztofowicz, uwolniony na wniosek sekretarza p. Urbańskiego od czytania sprawozdania, odczytuje następujący wniosek komisji:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Petycję „ogólnego Związku hodowców i handlarzy bydła“ o subwencyę dla przedsiębiorstwa aktywującego targowicę w Krakowie na Prądniku białym, odstępuje się Wydziałowi krajowemu do zbadania i ewentualnego uwzględnienia przedłożeniem dośnośnych wniosków na najbliższej sesji.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek komisji.

Następuje:

Sprawozdanie komisji szkolnej z petycji Maryi Sulatyckiej, wdowy po nauczycielu szkół ludowych o przyznanie pensji wdowiej.

Sprawozdawca p. Zaleski, odczytuje sprawozdanie komisji zakończone następującym wnioskiem:

Prośbę Maryi Sulatyckiej, wdowy po Antonim Sulatyckim, tymczasowym nadetatowym nauczycielu II-giej 4 klasowej szkoły męskiej w Kołomyi, odstępuje się c. k. Radzie szkolnej krajowej do właściwego załatwienia.

Izba uchwała bez rozprawy powyższy wniosek komisji.

Następuje:

Sprawozdanie komisji szkolnej z petycji Julii Sztogrynowej, wdowy po nauczycielu szkół ludowych o podwyższenie pensji wdowiej.

Sprawozdawca p. Zaleski, odczytuje sprawozdanie komisji zakończone następującym wnioskiem:

Prośbę Julii Sztogrynowej o podwyższenie wdowiej pensji (L. 298/159) odstępuje się c. k. Radzie szkolnej krajowej do właściwego załatwienia.

Izba uchwała bez rozprawy ten wniosek komisji.

Następuje:

Sprawozdanie komisji szkolnej z petycji Karoliny Basler, wdowy po nauczycielu religii mojżeszowej w szkole wydziałowej żeńskiej w Tarnowie, o wyznaczenie pensji wdowiej.

Sprawozdawca p. Zaleski, odczytuje sprawozdanie komisji zakończone następującym wnioskiem:

Odstępuje się c. k. Radzie szkolnej krajowej do właściwego załatwienia.

Izba uchwała bez rozprawy powyższy wniosek komisji.

Następuje:

Propozycja Wydziału krajowego w sprawie wyboru członka Rady nadzorczej Banku krajowego.

P. Wereszczyński w zastępstwie sprawozdawcy p. Onyszkiewicza, odczytuje propozycję Wydziału krajowego.

Marszałek zaprasza do komisji skrutacyjnej pp. Bielańskiego, Ochrymowicza i Górkę oraz wzywa posłów do oddawania kartek, a wreszcie podczas skrutynium udziela głosu p. Koziębrodzkiemu.

Przemawia p. Koziębrodzki i wnosi by petycję Ls. 371 gminy Tyszycy powiatu sokalskiego o wyłączenie z powiatu sokalskiego, a przydzielenie do powiatu kamienieckiego, przydzieloną komisji administracyjnej, odstąpić komisji prawniczej.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek.

Marszałek wzywa sekretarzy do odczytania złożonych wniosków i interpelacji.

Sekretarz p. Niezabitowski Stanisław, odczytuje następujący wniosek:

W n i o s e k.

Gromadzenie nadmierne rozległych obszarów ziemi w ręku jednostki, jest szko-

dliwym dla społeczeństwa zarówno pod względem ekonomicznym jak i społecznym. Proces ten w Galicyi przybiera już teraz zastraszające rozmiary. Znika średnia własność ziemska, a wzrastają wielkie majątki czyli latyfundia, obejmujące ponad 5000 morgów ziemi. Już obecnie 53 właścicieli posiada więcej niż po 10.000 morgów, ogółem skupili oni w swem ręku już $\frac{1}{7}$ część kraju, uszczuplając obszar posiadany przez średnią i mniejszą własność ziemską. Jeżeli się wczas nie zapobiegnie, to proces ten coraz większe czynić będzie postępy, wydziedziczenie z ziemi będzie się coraz dalej szerzyć, ze szkodą dla sprawy narodowej i równowagi ekonomicznej i społecznej.

Aby temu zapobiedz, Wysoki Sejm raczy uchwalić:

1. Sejm królestwa Galicyi i Lodome-ryi z W. Ks. Krakowskiem uznaje potrzebę oznaczenia największego obszaru ziemi jaką jednostka posiadać może

2. Sejm poleca Wydziałowi krajowemu aby w porozumieniu z c. k. Rządem wypracował i na najbliższej sesji przedstawił tak projekt ustawy, oznaczającej cyfrowo ów największy obszar ziemi, jaki jednostce posiadać wolno, jako też projekt indemnizacji tych obszarów, które więcej ponadto posiadają, jak wreszcie projekt ustawy, któraby na przyszłość zapobiegła podobnemu rozrostowi majoratów ziemskich ponad oznaczoną granicę.

We Lwowie dnia 2. kwietnia 1900.

Wójeik

wnioskodawca.

Średniawski, Potoczek, Ostapczuk, Nowakowski, Winniczuk, Bojko, Milan, Styła, Krempa, Data, Kramarczyk, Warzecha
Dr. Bernadzikowski, Szwed.

Marszałek oznajmia, że pierwsze czytanie tego wniosku umieści na porządku dziennym najbliższego posiedzenia.

Sekretarz p. Niezabitowski Stanisław, odczytuje następującą interpelację do Komisarza rządowego.

I n t e r p e l a c y a

do Jęśnie Wielmożnego Pana komisarza rządowego we Lwowie.

Ponieważ wedle ustawy krajowej z dnia 16. lutego 1896. o konkurencyi kościelnej wszystkie fundusze publiczne są obowiązane do płacenia podatków w gminie na stawianie kościołów, jeżeli w gminie płacą podatki od swych pomieszkań i zatrudnień.

Ponieważ takim funduszem publicznym w każdej prawie gminie całego kraju jest fundusz propinacyjny, który trudni się sprzedażą trunków propinacyjnych a w razie budowy kościołów uchyla się od ponoszenia datku konkurencyjnego, jak to w wielu miejscach praktykowanem bywa a w szczególności w gminie Barcicach, gdzie odmówił datku w kwocie 1662 złr. czyli 3324 koron, dlatego podpisani zapytują:

Czy Wysokiemu Rządowi znane są targi pod względem spłacenia należnego datku na budowę kościołów przez fundusz propinacyjny i w jaki sposób zechce temu ua przyszłość zapobiedz i fundusz propinacyjny do płacenia zmusić?

Lwów dnia 2. kwietnia 1900.

Interpelant:

Kramarczyk w. r.

Nowakowski, Ostapczuk, Milan, Krempa, Dr. Bernadzikowski, Klemensiewicz, Wazzecha, Potoczek, Styła, Żardecki, Data, Szwed, Winniczuk, Wójcik.

Marszałek oznajmia, iż interpelację tę odstąpi p. Komisarzowi rządowemu.

Sekretarz p. Niezabitowski Stanisław, odczytuje następującą interpelację do Wydziału krajowego.

I n t e r p e l a c y a

do Wysokiego Wydziału krajowego.

Ustanowa stypendyjna śp: Dr. Jana Towarnickiego byłego lekarza powiatowego

w Rzeszowie, ma swój statut, według którego Kuratorya fundacyi obowiązana jest postępować.

Statut postanawia, że stypendya prócz familijnych mają być dawane: 1) Synom mieszczan Rzeszowa, 2) Synom urzędników, którzy przez 5 lat pracowali w Rzeszowie, 3) Synom oficyalistów prywatnych dawnego obwodu Rzeszowskiego.

Analogicznie powinien być przeważnie uwzględnionym Rzeszów w rozdziale, z „funduszków na cele dobroczynne i humanitarne.

Wreszcie siedzibą fundacyi (kuratoryi) ma być miasto Rzeszów.

Dnia 22. marca weszła do Magistratu Rzeszowa załoba, że:

1) Wbrew statutowi stypendya bywają rozdzielane nie między uczniów z Rzeszowa, tylko przeważnie z wschodniej części kraju,

2) Że z funduszu na cele humanitarne i dobroczynne Rzeszów tylko w małej części bywa obdzielanym, a świeżo gdy Sokół rzeszowski podał o subwencyę na budowę fasady, Nadkurator miał odpowiedzieć, że Rzeszowowi nie da, bo musi dać kilka tysięcy na budowę boiska Sokoła we Lwowie.

3) Że Rzeszów przestał być siedzibą nadkuratoryi.

Wobec tego podpisani mają zaszczyt zapytać:

1) Czy podane fakta znane są Wydziałowi krajowemu, jako władzy kuratoryę nadzorującej?

2) Co Wydział krajowy zamierza uczynić dla usunięcia tego nieprawego stanu.

Lwów dnia 2. kwietnia 1900.

Interpelant

Jabłoński w. r.

Bednarski, Dr. Bernadzikowski, Czaykowski, Sękowski, St. Jędrzejowicz, Dr. Olpiński,

Słotwiński, Żardecki, Rayski, Kar. Dzeduszycki, Hupka, Rotter, Górka, A. Brunicki, Witosławski.

Marszałek oznajmia, że interpelację tę udzieli Wydziałowi krajowemu.

Sekretarz p. Niezabitowski Stanisław, odczytuje następujący wniosek.

W n i o s e k

Wzywa się c. k. Rząd:

1. O podjęcie usilnego starania, aby należytość za telegramy, wysyłane do krajów, należących do Rosyi lub przynajmniej do pewnego, bliżej granicy naszego kraju położonego obrębu tego państwa, została zniżoną i zrównaną z telegramami, do Niemiec wysyłanymi.

2. O zniesienie używanej obecnie kaucyi przy nadaniu telegramów do takich miejscowości, w których telegram ma być doręczony przez posłańca i zaprowadzenie w miejsce tej kaucyi stałej opłaty na posłańca.

Lwów dnia 2. kwietnia 1900.

Zoll
Wnioskodawca.

Abrahamowicz, Sękowski, Cieński, Czartoryski, Jaworski, I. Kracicki, A. Skrzyński, K. Badeni, Fruchtman, Jabłoński, Witosławski, J. Michałowski, Koziobrodzki, Zaleski, Romer, Urbański, Górski, T. Merunowicz, Rotter, Kostheim, Dworski, Wodzicki, Hupka, Korytowski, E. Michałowski, Kozłowski, Rayski.

Marszałek oznajmia, iż pierwsze czytanie tego wniosku umieści na porządku dziennym najbliższego posiedzenia, a zarazem wzywa do ogłoszenia wyniku skrutynium z wyboru członka do Rady nadzorczej Banku krajowego.

P. Bielański zdaje sprawę z wyniku skrutynium.

Głosowało 81 posłów. Absolutna większość 42.

Głosów 80 otrzymał Dr. Stefan Fedak.

Marszałek konstatuje, że członkiem Rady nadzorczej Banku krajowego wybrany został Dr. Stefan Fedak i wzywa sekretarzy do odczytania dalszych wniosków i interpelacyj.

Sekretarz p. Potocki Andrzej odczytuje:

I n t e r p e l a c y a

do Jaśnie Wielmożnego Pana c. k. Komisarza rządowego, w sprawie Starostwa w Przeworsku.

Nie potrzeba dowodzić, że utworzenie nowego c. k. urzędu politycznego w Przeworsku jest publicznem rzec można zgorszeniem. Wbrew prośbom i przedstawieniom ludności powiatu łańcuckiego mieszkającej w północnej powiatu stronie, a oddalonej tak od Łańcuta jak i od Przeworska o kilkadziesiąt kilometrów najgorszej drogi; wbrew staraniom posłów w Radzie państwa, wbrew jednomyślnej opinii w całym kraju, wyrażonej w tym wypadku przez pisma wszystkich obozów; z widocznem i namacalnem pokrzywdzeniem miasteczka Leżajska i całej około niego mieszkającej ludności wiejskiej, a bez żadnego pożytku i potrzeby dla ludności Przeworska i okolicy — utworzono to Starostwo chyba dla osobistej ambicji i korzyści jednego magnata.

Wobec tego zapytują podpisani:

1) Czy nie uważalby c. k. Rząd za rzecz stosowną dla uspokojenia zgorszonej tym wypadkiem ludności, podać powodów, dla których Starostwo w Przeworsku ustanowione zostało?

2) Czy c. k. Rząd nie ma zamiaru dla ulżenia ciężarów i przykrości, na jakie narażona jest ludność północnej części powiatu łańcuckiego, przenieść Starostwo

z Przeworska do Leżajska, lub też nowe w Leżajsku utworzyć Starostwo?

Interpelant
Stanisław Stojałowski.

Dr. Bernadzikowski, Krempa, Kramarczyk, Warzecha, Szwed, Potoczek, Data, Nowakowski, Ostapczuk, Średniawski, Winniczuk, Styła, Wojcik, Hamorak, Niebyłowiec.

Interpelacja

do Jaśnie Wielmożnego Pana komisarza rządowego.

Do faktów mieszczących w sobie znamiona nadużyć dokonywanych przez egzekutorów sądowych w Radomyślu (za Wisłoką) w powiecie mieleckim, należy oprócz innych następujący wypadek:

W miesiącu lutym 1900 r. przyszedł Bieniawski woźny sądowy z Radomyśla do Wojciecha Pisarczyka, gospodarza w Brniu Osuchowskim w celu ściągnięcia należności za doręczenie rezolucyj sądowych.

Pisarczyk Wojciech oświadczył gotowość zapłacenia za dwie faktycznie doręczone mu rezolucye w kwocie 35 ent., Bieniawski jednak należności przyjąć nie chciał twierdząc, że mu się za pięć doręczeń należy.

Przedstawienia Pisarczyka nie pomogły a Bieniawski zafantował odzież, a nawet zabrał ze skrzyni Pisarczyka pieniądze.

Widząc to Pisarczyk, błagał Bieniawskiego, aby się wstrzymywał od niesłusznego fantowania jego rzeczy, lecz ten w odpowiedź na to, uderzył Pisarczyka tak silnie w piersi, że tenże wpadł do cebrzyka z wodą i mało się nie zabił.

Zajście to o mało nie spowodowało dalszych następstw.

Na krzyk dzieci przybiegła żona Pisarczyka w obronie męża, na którą się rzucił Bieniawski szarpiąc ją tak jak snopek pomimo, że ta znajduje się w poważnym

stanie. Po tej awanturze udał się na drugi dzień Wojciech Pisarczyk do Sądu w Radomyślu w celu przekonania się, za ile faktycznie doręczeń ma zapłacić, a gdy mu oświadczone, że tylko za dwa — należytość przypadającą złożył.

Bieniawski przeczuwając, że w tym przypadku dopuścił się widocznie nadużycia, wniósł skargę do Sądu o zbrodnię gwałtu publicznego przeciw Pisarczykowi, chcąc tym sposobem salwować siebie i gwałt niejako gwałtem odeprzeć. Śledztwo przeciw Pisarczykom już jest w toku, a kto dał powód do niego? Oczywiście funkcyonaryusz sądowy swem karygodnem postępowaniem.

Nie jest to odosobniony wypadek Bieniawskiego z Pisarczykiem, — bo oto ten sam Bieniawski wybrał do rezolucyi sądowej L. cz. E. 200/2/00 z dnia 8. marca 1900 zamiast 14 kor. 30 hel. 17 kor. 86 hel.

Zważywszy, że postępowanie takie i podobne mają miejsce w okolicy Radomyśla, które nie tylko wyrządzają krzywdę stronom interesowanym, ale jest wprost prowokacją i narażają niepotrzebnie na szykany, śledztwa, koszta i t. p.

Zapytujemy Jaśnie Wielmożnego Pana Komisarza rządowego, czy władzy rządowej wiadomo jest o podobnych nadużyciach dokonywanych przez woźnych sądowych i czy nie zechce poczynić odpowiednich zarządzeń, aby ludność włościańska nie była narażoną na tego rodzaju następstwa, jak to wyżej podano,

Lwów dnia 2. kwietnia 1900.

Interpelant
Franciszek Krempa w. r.

Dr. Bernadzikowski, Bojko, Milan, Kramarczyk, Styła, Wójcik, Winniczuk, Ostapczuk, Nowakowski, Data, Stojałowski, Warzecha, Żardecki, Potoczek, Hamorak.

Interpelacja

Do Jaśnie Wielmożnego Pana c. k. Komisarza Rządowego w sprawie wyborów Rady

gminnej w Nowem mieście powiat Dobromil.

Przeciwko dokonany na wiosnę 1899 roku wyborom Rady gminnej w Nowem mieście wniosło grono wyborców protest do c. k. Namiestnictwa, który jednak dotąd pozostał niezalutwany.

Jak w proteście owym wykazano, zaszyły przy tym wyborze rozliczne nadużycia i bezprawia ze strony zwierzchności gminnej, a w szczególności ze strony Feliksa Żywieckiego, i Leona Wiśniewskiego a mianowicie:

1) listy wyborcze wyłożone były tylko przez 5¹/₂ dni zamiast przez 4 tygodnie.

2) wgląd do list wyborczych był wzbroniony tym wszystkim, o których wiedział Feliks Żywiecki, że są przeciwni jego zgubnej dla gminy gospodarce.

3) listy wyborcze były sporządzone zupełnie wadliwie, niezgodnie z tabelą podatkową. Należący do III. koła Feliks Żywiecki, zaliczył się sam do II. koła, tak samo izraelici Leib Wessig, Josef Schuldenfrei i inni byli wpisani w I. kole, choć według opłacanego podatku należeli do III. koła. Rabina również nieprawnie wpisano do I. koła. Maryę Lamkiewicz poleciło Starostwo wpisać do III. koła, ale wstawiono ją wbrew temu do II. koła. Zmarły przed 12-tu laty Reisner figurował przeciwie w II. kole jako wyborca i głosował przez jakiegoś pełnomocnika. Wojciecha Ekerta wyrzucono z listy i nie dopuszczono do głosowania, choć pierwotnie był wpisany w II. kole, i tam rzeczywiście należy. Tak samo uczyniono Janowi Guskowskiemu po Kajetanie, Janowi Gorgoszowi Barbarze Kunderowicz, Ignacemu Lewickiemu i wielu innym.

Takim sposobem zagarnąwszy rządy gminne w swoje ręce, używa ich Feliks Żywiecki na szkodę mieszkańców gminy, albowiem:

a) Każe sobie płacić po 1 zł. za wystawienie książek służbowych. Poświadczy to Franciszka Stas, Jan Węzłowicz, Antoni Szpakowski i inni.

b) pozwała rzeźnikom, którzy mu użyczyli poparcia, zdzierać z ludności wygórowaną cenę za liche mięso;

c) marnuje majątek gminny przez wszczynanie ustawicznych procesów z ludnością, o których to procesach z góry wiedzieć musimy, że są nie do wygrania.

d) pozwolenia na szynkownie wydaje bez względu, czy potrzeba lub nie, w miasteczkach zupełnie nieodpowiednich;

e) dodatki gminne od mięsa, wina itp. wydzierżawił z wolnej ręki żydom za bezcen, choć katolicy o paręset złr. więcej byli dać gotowi.

Zapytujemy tedy Jaśnie Wielmożnego Pana c. k. komisarza rządowego, czy raczy czem rychlej zarządzić, aby po myśli protestu dokonany wybór Rady gminnej był unieważniony, nowe wybory rozpisane, a Feliks Żywiecki za nadużycia popełnione był pociągniętym.

We Lwowie, dnia 2. kwietnia 1900.

Interpelant:
Milan w. r.

Krempa, Średniawski, Styła, Bojko, Wojcik, Nowakowski, Kramarczyk, Szwed, Data, Bernadzikowski, Warzecha, Potoczek, Ostapczuk Winniczuk.

W n i o s e k.

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Sejm poleca Wydziałowi krajowemu, aby na najbliższej sesji sejmowej przedłożył wnioski do zmiany statutu krajowego i krajowej ordynacji wyborczej na następujących zasadach:

1. Utworzona będzie kurya powszechnego głosowania na zasadach ustawy z 14. czerwca 1896 Nr. 168 Dz. u. p.,

zmieniającej ordynację wyborczą do Rady państwa. Kurya ta wybierać będzie 30 posłów.

2. Liczba posłów z kuryi miast zwiększona będzie o 5, wybieranych przez 10 miast, które dotąd wybierają z kuryi mniejszej własności.

Liczba posłów z gmin wiejskich zwiększona będzie o 4 tak, ażeby każdy powiat polityczny wybierał jednego posła.

Wybory z wszystkich kuryi odbywają się bezpośrednio. Głosowanie w kuryi wielkiej własności, w kuryi miast i izb handlowych odbywa się zawsze tajnie, w gminach zaś i w kuryi powszechnego głosowania wolno głosować albo tajnie kartkami albo ustnie.

We Lwowie dnia 2. kwietnia 1900.

Wnioskodawca:
Tadeusz Romanowicz.

Loewenstein, Bernadzikowski, Olpiński, Bojko, Średniawski, Goldmann, Jahl, Dworski, Weigel, Rotter, Fruchtmann, Vayhinger, Klemensiewicz, Michalski, Witosławski. Słotwiński, Żardecki, Soleski, Małachowski.

I n t e r p e l a c y a

do Jaśnie Wielmożnego Pana Komisarza Rządowego.

Dostarczanie przymusowe podwód (forSPANÓW) dla wojska jest ogromnym ciężarem dla ludności wiejskiej a jest tem gorsze, że zapłata za nie nie jest ani w przybliżeniu wynagrodzeniem za czas stracony. Szczególniej przy przemarszach wojsk prawo to staje się uciążliwe dla okolicznej ludności. Wynagrodzenie liczy się po 3 ct. od konia i kilometra, ale chłop jadący forSPANEM stracić musi nieraz dzień a nawet i dobę wraz z końmi i za to otrzyma kilkadziesiąt centów. Musi bowiem nieraz, naładowawszy wóz przed wieczorem, według nakazu komendy stać

całą noc z końmi na chłodzie i słońcu i dopiero rano jedzie dalej czasem 2 lub 3 kilometry i znowu stać musi godzinami. Jeżeli to ma pozostać jako konieczność państwowa, to powinna być wynagrodzona należycie, bo czyż to godzi się, aby Rząd wyzyskiwał rolników.

Podpisani zapytują c. k. Rząd, czy zechce wynagradzać odpowiednio za używanie forSPANÓW do swoich potrzeb?

Lwów dnia 2. kwietnia 1900.

Interpelant:
Antoni Styła w. r.

Potoczek, Ostapczuk, Winniczuk, Nowakowski, Szwed, Warzecha, Żardecki, Kramarczyk, Dr. Bernadzikowski, Data, Milan, Średniawski, Bojko, Wójcik.

I n t e r p e l a c y a

Do JWgo. Pana c. k. Komisarza rządowego.

Na posiedzeniach Rady powiatowej lwowskiej kilkakrotnie użalali się radni włościanscy na brak bezpieczeństwa publicznego we Lwowie, który szczególnie dotkliwiej daje się odczuwać ludności wiejskiej z okolic Lwowa, przybywającej tu własnymi furami. Na targowicach i przy rogatkach lwowskich urządzają na nich złodzieje formalne obławy, bo zdarzało się np., że gdy w jednym miejscu zrobi się rozruch z powodu połowu za uciekającym złodziejem, kilku innych rzuca się równocześnie na cudzą własność na kilku wozach, których właściciele zwróconą mają uwagę na ową scenę — i uciekają na wszystkie strony ze zdobytym łupem. Albo jeden zaczyna odpręgać konie od stojącego na targowicy wozu. a gdy właściciel lub właścicielka odgania rzezimieszka od tej roboty, wspólnik jego porywa tymczasem z wozu upatrzonego łup i obaj umykają szczęśliwie.

Straż bezpieczeństwa interweniuje w takich i tym podobnych wypadkach najczęściej po niewczasie, bez skutku.

Z tego powodu podpisani mają zaszczyt zapytać:

Czy znane są c. k. Rządowi podobne wypadki — niestety liczne, świadczące o bardzo niedostatecznych urządzeniach policyjnych dla ochrony bezpieczeństwa własności w mieście Lwowie — i co zamierza c. k. Rząd przedsięwziąć dla uspokojenia słusznych na ten stan rzeczy utyskiwań ludności, jak w ogóle zapobieżenia tak częstym kradzieżom w mieście Lwowie.

Lwów, dnia 26. marca 1900.

Abrahamowicz

T. Merunowicz, Sękowski, Borkowski, M. Torosiewicz, Cielecki, Krzysztofowicz, Brykczyński, Zaleski, Tyszkowski, Bielański, J. Krasicki, Theodorowicz, Czartoryski, Lubomirski.

Sekretarz p. Karatnicki odczytuje:

Wniosek.

pośla Nowakowskiego i Towarzyszy.

Na wiosnę 1899 r. wybuchnął pożar we wsi Torkach w pow. Przemyskim i zniszczył do szczytu 12 zagród. Ogólna szkoda przewyższa kwotę 40 000 zł. w. a.

Ze względu na to, że ci członkowie gminy na rok przed klęską pożaru ucierpieli od powodzi i deszczów, że w roku 1899 zarówno jak i cała wieś dotknięci zostali klęską myszy, dalej ze względu na wielkie ciężary gminne, gdyż rozpisana konkurencya na szkołę i dom dla księdza grozi tym biedakom całkowitą ruiną, — zważywszy to wszystko, — wnoszą podpisani:

Wysoki Sejm raczy uchwalić dla pogorzalców wsi Torek w powiecie Przemyskim 1000 koron z funduszków krajowych.

We Lwowie dnia 31. Marca 1900.

Wnioskodawca:
Stefan Nowakowski w. r.

Ostapczuk, F. Kramarczyk, Dr. Bernadzikowski, Bojko, Styła, Średniawski, Winniczuk, Data, Milan, Stojałowski, Warzecha, Wójcik, Potoczek, W. Szwed, Barwiński, Hamorak, Kulczycki, Okuniewski, Karatnicki.

I n t e r p e l a c y a

pośla Nowakowskiego i towarzyszy do c. k. Komisarza rządowego w sprawie wyborów do Rady gminnej we wsi Bolestraszcach w pow. Przemyskim.

Jeszcze przy końcu marca i z początkiem kwietnia zeszłego roku odbyły się wybory do Rady gminnej we wsi Bolestraszcach, przeciw którym wyborcy wsi Bolestraszyc wnieśli dnia 15 kwietnia 1899 r. do Wysokiego c. k. Namiestnictwa protest, który do dnia dzisiejszego nie został załatwiony. Podajemy go tu w dosłownej kopii. Według §. 17. ord. wyb. ma być ogłoszony przed wyborami czas, miejsce wyborów i ilość radnych tudzież zastępców, jednak jak z załączonego w odpisie obwieszczenia wynika, ten przepis ustawy nie został wypełniony, gdyż ilości radnych i zastępców w tem obwieszczeniu wcale nie podano (oryginał w naszych rękach, Teodor Dmytrasz (wójt) przed wyborami dnia 29. marca 1899 przekupywał wyborców piwem, wódką i pieniędzmi — na dowód czego wymieniamy następujących podkupionych ludzi: Maksyma Stabickiego, Hawryła Smuka, Petra Pidhirnego, Oleksę Kołodija, Fedka Jackowa, Seńka i Andrzeja Smuka, Antoniego Kizio, Petra Filca i t. d.

Po wsi chodził polieyant gminny Iwan Klocko w dniu wyborów i wołał, że od Starostwa przyszedł surowy nakaz, by nikt nie ważył się głosować na innego, tylko na tego, na kogo wójt Teodor Dmytrasz wskaże.

Przy głosowaniu I. i II. Koła prowadzili żydzi w kancelaryi wielką agitację.

Do Rady wybrano Franciszka Zygałę, który dopiero co w r. 1898 był karany za kradzież. Wobec nielegalności proszą niżej podpisani: Wysokie c. k. Namiestnictwo raczy znieść wybory do Rady gminnej, przeprowadzone dnia 30. marca i 11. kwietnia 1899 i zarządzić w tej wsi nowe wybory, (następują podpisy). Równocześnie wniesiono do c. k. Prokuratury w Przemyśle doniesienie karne przeciw wójtowi Teodorowi Dmytraszowi o przestępstwo z art. VI. ustawy z dnia 17. grudnia 1862 r. Dz. u. p. Nr. 8. z r. 1863. w sprawie kupowania głosów przed wyborami.

Skutkiem tego po przeprowadzeniu śledztwa c. k. Prokuratury wygotowała w dniu 27. stycznia 1900 r. akt oskarżenia (jak ./') przeciw wójtowi Teodorowi Dmytraszowi i przeciw podkupionym przez niego wyborcom.

Nie zważając na to wszystko, Wysokie c. k. Namiestnictwo dotychczas zwleka z załatwieniem protestu, wniesionego dnia 15. kwietnia 1899 r.

Wobec tego zapytują podpisani Pana Komisarza rządowego:

1. Z jakich powodów Wysokie c. k. Namiestnictwo nie załatwiło dotychczas wspomnianego protestu?

2. Co zamierza Wysoki c. k. Rząd uczynić, ażeby porządek prawny w naszych gminach nie był przez władze na każdym kroku naruszany, i by stan bezprawny bądź wskutek niedbalstwa, bądź też wskutek złej woli dotyczących organów nie trwał całemi latami, przez co wywołuje się u ludu oburzenie i upadek wszelkiej wiary w legalność i sprawiedliwość władz?

We Lwowie dnia 31. marca 1900 r.

Interpelant:

St. Nowakowski w. r.

Ostapczuk, Okuniewski, Stojatowski, Dr. Bernadzikowski, Bojko, Styła, Średniawski, Winniczuk, Kramarczyk, Data, Warzecha,

Milan, Wójcik, Potoczek, W. Szwed, Barwiński, Hamorak, Kulczycki, Karatnicki.

Sekretarz p. Urbański odczytuje:

W n i o s e k.

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Wzywa się c. k. Radę szkolną krajową, aby zaprowadziła taki podział wakacji w szkołach ludowych, iżby dzieci szkolne w czasach pilnych robót polnych, do których rodzicom przydać się mogą, jak n. p. czasu kopania ziemniaków, były wolne od obowiązku uczęszczania do szkoły.

Lwów dnia 2. kwietnia 1900.

Andrzej Potocki.

Wnioskodawca.

Stadnicki, J. Michałowski, Górski, Zoll, Scipio, Koziobrodzki, St. Jędrzejowicz, K. Badeni, Sękowski, Binder, Hupka, A. Skrzyński, Dr. Bernadzikowski, Bojko, Krempa, Wójcik, I. Krasiecki.

W n i o s e k.

Ludność powiatu Myślenickiego przyszła do przekonania, że dopóki nie będzie przez powiat zbudowaną kolej żelazna, któraby ułatwiła komunikację, dopóty ani rolnictwo się nie podniesie, ani przemysł należycie się nie rozwinie i dla tego strony interesowane, jak Rada powiatowa, Rada miasta Myślenic i książę Lubomirski $\frac{1}{3}$ część funduszu na budowę kolei zapewnili.

Kolej ta ma być wązkotorową i ma, zaczawszy od Szwoszowic, względnie Podgórze iść przez Myślenice do Lubnia, względnie do Mszany dolnej.

Ustawa krajowa z dnia 17. maja 1893, orzeka, że: jeżeli strony interesowane zobowiążą się ponieść $\frac{1}{3}$ część kosztów, mającej się budować kolei żelaznej, a jeżeli Wysoki Sejm uzna ją za ważną i potrzebną, natenczas kraj przystąpi do jej urzeczywistnienia.

Zważywszy, że warunkowi pierwszemu stało się zadość, bo strony interesowane zobowiązały się pokryć nawet więcej niż $\frac{1}{2}$ część kosztów budowy, podpisani wnoszą:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

I. Kolej wązkotorową ze Szwoszowic (względnie Podgórze) przez Myślenice do Lubnia (względnie Mszany dolnej) uznaje się w myśl ustawy krajowej, z dnia 17. maja 1893 roku za użyteczną i potrzebną ze względu na interesa kraju.

II. Kwestyę uzupełnienia $\frac{2}{3}$ kapitału na jej budowę potrzebnego oprócz $\frac{1}{3}$ już dzisiaj przez interesantów zapewnionej, przekazuje się komisji kolejowej, ze wskazówką, aby jeszcze w czasie obecnej sesji sejmowej przedłożyła wnioski pokrycia czy to drogą pożyczki, czy też przeprowadzając akcyę w tym kierunku przez krajowe biuro kolejowe.

We Lwowie dnia 2. kwietnia 1900.

Wnioskodawca:
A. Średniawski.

Potoczek, Żardecki, Czecz, Weigel, Dr. Olpiński, Klemensiewicz, Wachnianin, Słotwiński, Michalski, Soleski, Okuniewski, Dr. Sawczak, Niebyłowiec, Osuchowski, Wójcik, Milan, Styła, Romanowicz, Rotter, Krempa, Data, Kramarczyk, Nowakowski, Dr. Bernadzikowski, Bojko, Ostapczuk, Winniczuk, Warzecha, Szwed, Bednarski, Scipio, Dr. Jakliński, Kulezycki, Zaleski, Vivien, Małachowski, Stadnieki, Fr. Rozwadowski, Skalkowski, Stecki, I. Krasicki, Dr. Czaykowski, Szeptycki, Krzysztofowicz.

W n i o s e k.

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Sejm wzywa e. k. Rząd:

1. Aby jak najspieszniej przystąpił do budowy przystani zimowej i handlowej na Wiśle pod Nadbrzeziem, budowę tę w jak najkrótszym czasie przeprowadził i potrze-

bną na ten cel kwotę w budżet na rok 1901 wstawił;

2. aby się postarał o usunięcie wszelkich przeszkód tamujących dotychczas rozwój żeglugi, a w szczególności żeglugi parowej na Wiśle przez szybsze przeprowadzenie regulacji koryta, przez wyznaczenie większych dotacyi rocznych na ten cel, przez zawarcie konwencji z państwami ościennymi, mających unormować przepisy co do żeglugi, policyi rzecznej itp., wreszcie przez poparcie przedsiębiorstw, któreby się zawiązały, celem rozwinięcia żeglugi parowej na Wiśle.

We Lwowie dnia 2. kwietnia 1900.

Wnioskodawca:
Dr. Arnold Rapaport

Jaworski, Michałowski, Gorski, Hupka, Kazimierz Badeni, Bobrzyński, Czecz, Sękowski, Wejciech Dzieduszycki, A. Skrzyński, Weigel, Koziobrodzki, Wodziecki, Binder, Krasicki.

W n i o s e k

Jednym z najważniejszych zadań w pracy nad podniesieniem ludności wiejskiej pod względem moralnym i gospodarczym jest zwalczanie pijaństwa, a ten cel mają na oku od szeregu lat usiłowania duchowieństwa tudzież stowarzyszeń włościańskich.

Lecz te zbawienne usiłowania doznają w latach ostatnich coraz większych przeszkód ze strony handlarzy, którzy trudnią się sprzedażą słodzonych napojów spirytusowych w naczyniach zamkniętych, zawierających małe ilości płynu aż do 35/100 litra.

Następczanie łatwej sposobności nabycia spirytualiów w ilościach drobnych, zachęca niezmiernie do konsumpcyi, a handel ten traktowany dotychczas jako przemysł wolny, nie podlega żadnej kontroli władz, i jest narzędziem wyzysku ludności, a za-

razem wywiera jak najgorszy wpływ na stosunki zdrowotne.

Ustawa przeciw pijaństwu z dnia 19. lipca 1877 Nr. 67. Dz. pr. p. nie może być do tego drobiazgowego handlu spirytualiami zastosowaną, gdyż jej postanowienia odnoszą się tylko do osób, utrzymujących gospody lub szynkownie.

Ograniczenie drobiazgowego handlu spirytualiami jest rzeczą nagłą dla powstrzymania pijaństwa, a może to nastąpić tylko przez uznanie takiego handlu za przemysł koncesyjonowany.

Z tych powodów podpisani wnoszą:

Wysoki Sejm raczy uchwalić następującą rezolucję:

Wzywa się c. k. Rząd, aby celem położenia tamy pijaństwu — drobiazgową sprzedaż słodzonych napojów spirytusowych w naczyniach zamkniętych, zawierających pięć litrów napoju lub mniejszą ilość, uznał jako przemysł koncesyjonowany w myśl §. 24. ustawy przemysłowej z dnia 23. lutego 1897.

We Lwowie dnia 29. marca 1900 r.

Wnieśliodawca:

Skałkowski.

Białoskórski, Krasicki, Krzysztofowicz, Puzyna, Dr. Czaykowski Władysław, Dworski, Bielański, Lubomirski, Stan. Stadnicki Brykczyński, Rozwadowski, Starzyński, Stecki, Schnell, Osuchowski, Rayski, Jabłoński, Wodzicki.

I n t e r p e l a c y a

do JE. Jasnie Wielmożnego Pana Marszałka krajowego.

Na posiedzeniu z 17. lutego 1898 uchwalił Sejm projekt ustawy o regulacji rzeki Pełtwi. Minęło już od załatwienia tego przedmiotu przez Sejm przeszło dwa lata.

Gdy dotychczas ta uchwała sejmowa nie jest przedłożoną do Najwyższej sankcyi

a według zasiągniętych informacji dotąd znajduje się w biurach Wydziału krajowego.

Podpisani mają zaszczyt zapytać:

Co zamierza JE. Pan Marszałek krajowy zarządzić, ażeby uchwała sejmowa z 17. lutego 1898 w sprawie regulacji rzeki Pełtwi jak najrychlej przedłożoną być mogła do Najwyższej sankcyi.

Lwów 2. kwietnia 1900,

T. Merunowicz

Emil Michałowski, Jabłoński, Fruchtmann, Rotter, Żardecki, Klemensiewicz, Witosławski, Górka, Abrahamowicz, Bednarski, Dr. Olpiński, Michalski, Romanowicz, Dworski.

I n t e r p e l a c y a

do JW-go c. k. Komisarza rządowego w sprawie przyjscia z pomocą ludności dotkniętej w roku 1899 klęskami elementarnymi

Wielka liczba gmin w powiecie sanockim, brzozowskim, jasielskim i innych została dotknięta w roku 1899 klęskami elementarnymi: Gminy Czeluśnica, Glinik, Tarnowiec, Roztoki, Sadowa, Kaczorowy, Hamkówka, w powiecie jasielskim zostały nawiedzone gradobiciem i powodziami. W Hamkówce dwukrotnie nawet był grad i trzy razy wylew, wszelkie plony zniszczone zostały doszczętnie.

W powiecie brzozowskim bardzo dotkliwie ucierpiały od powodzi gminy Domaradz, Lemeczów i inne:

W powiecie sanockim także mnóstwo gmin, jak Busko, Bzianka, Jaćmierz, Tyrawa solna, Mrzygłód, Jaśliśka, Rymanów, Ładzin i inne nawiedziła najpierw powódź a potem ślimaki i myszy dokończyły zniszczenia ozimych zasiewów. Ludność za pożyczkę przeżyła zimę. Za pożyczane pieniądze uprawiać musi nasiona wiosenne. Spodziewaliśmy się odpisania podatków za r. 1899 i 1900 jednakowoż i tej choć małej pomocy niema. Egzekutorzy starannie

zabierają, co im tylko pod rękę wpadnie. Nawet w zrujnowanej ze wszystkimi gminie Hamkówce bez litości wyciśnięto podatki.

Nie słyhać również dotąd o zapomogach, które miały być rozdane ze skarbu Państwa.

Zawczasu się zaczęło o pomocy mówić, a za późno się przyjdzie. Wiosna nie zaczeka, zasiewać trzeba, a niema co. Paszy brakuje i chleba a kupić niema za co. Ludność, niczem żółwim krokiem pomoc przyjdzie, musi się oddać w lichwiarskie ręce, której późna pomoc, chociażby dwukrotną była, nie pomoże.

Zapytujemy przeto JW-go Pana c. k. Komisarza rządowego, czy raczy dać jak najrychlejszą pomoc zniszczonej ludności? Czy raczy na wniesione prośby gmin o komisji likwidacyjnej jeszcze w jesieni r. 1899 na zniszczone plony przez myszy i ślimaki wydać reskrypt do kompetentnych władz, aby jak najrychlej jeszcze przed wyoraniem żyta i przenicy mogły klęski oszacować? Czy raczy nareszcie egzekucje za podatki powstrzymać w nawiedzonych klęskami gminach.

Lwów 2. kwietnia 1900.

Interpelant:
Milan.

Potoczek, Ostapczuk, Winniczuk, Krempa, Data, Szwed, Średniawski, Styła, Bojko, Wójcik, Nowakowski, Kramarczyk, Dr. Bernardzikowski, Warzecha.

W n i o s e k.

Postanowienia ustawy lasowej, zawarte w cesarskim patencie z 3. grudnia 1852, dz. pr. p. nr. 250 --- nie odpowiadają zmienionym stosunkom ekonomicznym naszego kraju, ani też nowoczesnym pojęciom o gospodarstwie leśnym. Jest też anomalią, że ów patent całą władzę w sprawach leśnych oddaje wyłącznie tylko organom rządowym, podczas gdy statut krajowy z dnia 26. lutego 1861, wyliczając w §. 18

sprawy należące do zakresu działania reprezentacji kraju, na pierwszym miejscu wymienia sprawy dotyczące kultury krajowej, zatem ingerencję w sprawach leśnych przekazuje Sejmowi, a względnie Wydziałowi krajowemu.

Z tych powodów podpisani wnoszą:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Poleca się Wydziałowi krajowemu, aby po zasignięciu zdania krajowych towarzystw gospodarskich, przedłożył Sejmowi projekt ustawy lasowej, w miejsce obowiązującego patentu z 3. grudnia 1852, opartej na następujących zasadach:

a) Podział lasu na kategorie ma być uzasadniony ich położeniem w górach, na podgórzu, na lotnych piaskach, lub na równinach urodzajnych.

b) Sposób gospodarowania w lasach, oraz zakres działania władz pod względem kontroli nad tem gospodarstwem, ma być zależny od kategorii, do której las zależy, tak, aby lasy górskie pozostawały pod najściślejszą kontrolą i opieką władz, jako lasy ochronne — lasy na podgórzu podlegać mają także pewnym ograniczeniom pod względem eksploatacji i przymusowi pod względem zalesienia, jakoteż lasy rosnące na lotnych piaskach, zaś lasy rosnące na gruntach urodzajnych, o tyle tylko kontroli władz poddać należy, o ile położenie gruntu pod lasem i jego jakość na zmianę kultury nie dozwala.

c) Szczególną opiekę rozciągnąć należy nad lasami położonymi u źródeł rzek, tudzież nad używaniem wód górskich do spławiania drzewa, aby właściciele gruntów niżej położonych zabezpieczyć od szkód, wynikających z bezwzględnej eksploatacji rzek, potoków i lasów górskich.

d) Wydawanie orzeczeń w sprawach kultury leśnej, powinno być przekazane osobnej komisji krajowej, złożonej z reprezentantów władz autonomicznych i rzą-

dowych, urzędującej kolegialnie i decydującej większością głosów.

Do atrybucyi tej komisji krajowej powinien należeć podział lasów na kategorie, tudzież decyzja w sprawach korzunku, lub zalesień.

e) Władzom autonomicznym zapewnić należy odpowiedni wpływ, tak przy wprowadzeniu w życie, jak przy wykonaniu nowej ustawy leśnej — i w ogóle sprawy kultury leśnej, jako statutem krajowym do kompetencji reprezentacji kraju przekazane traktować.

We Lwowie, dnia 2. kwietnia 1900.

Wnioskodawca:

Rozwadowski

Stanisław Niezabitowski, Hupka, Krzysztofowicz, Theodorowicz, Gnoiński, Urbański,

Stadnicki, Schnell, Skałkowski, Krasicki, Brykczyński, Abrahamowicz, Białoskórski, Stecki, Starzyński, Sala, Scipio, Kraiński, Cieński, Sękowski, Binder, Abrahamowicz, Vivien.

Marszałek oznajmia, iż pierwsze czytanie wniosków na dzisiejszem posiedzeniu odczytanych umieści na porządku dziennym najbliższego posiedzenia, interpelacje zaś odstąpi stosownie do ich adresu, częścią p. Komisarzowi rządowemu, częścią Wydziałowi krajowemu.

Marszałek zamyka posiedzenie, naznaczając następne na dzień 4. kwietnia 1900 roku, godzina 10 rano i odczytuje porządek dzienny następnego posiedzenia.

Koniec posiedzenia o godzinie 1 minut 45 po południu.

Marszałek krajowy:

Stanisław Badeni w. r.

Sekretarze:

Stanisław Niezabitowski w. r.
Andrzej Potocki w. r.

Protokół

6. posiedzenia, 5. sesyi, VII. peryodu Sejmu galicyjskiego z dnia 4. kwietnia 1900 roku.

Początek o godzinie 10 minut 30 przed południem.

Przewodniczący: Marszałek krajowy J. E. Stanisław hr. Badeni.

Sekretarze: Modest Karatnicki, Stanisław Niezabitowski, Andrzej Potocki, Mieczysław Urbański.

Obecnych posłów 119.

Ze strony Rządu: c. k. Radca Dworu Włodzimierz hr. Łoś.

Marszałek konstatuje dostateczną ilość posłów i otwiera posiedzenie.

Marszałek oznajmia, iż protokół czwartego posiedzenia uważa za przyjęty, gdyż nie wniesiono przeciw niemu żadnych zarzutów, protokół piątego posiedzenia złożony jest w biurze marszałkowskiem do przejrzania.

Marszałek oznajmia, iż na ostatniem posiedzeniu wpłynęła interpelacya, której nie dał sekretarzom do odczytania z powodu, iż zawiera dosłowną treść jednego ze skonfiskowanych artykułów dziennikarskich. Ponieważ wychodzi z zasady, że Sejm nie może służyć do obejścia ustaw, i ponieważ Izba zawsze aprobowała takie postępowanie, przeto oświadcza, że i nadal

w takich wypadkach podobnie będzie postępował, chyba by Izba inaczej postanowiła. Następnie oświadcza, że odtąd w myśl §. 79. regulaminu sejmowego takie tylko interpelacye będą zaraz odczytywane, które podpisane przynajmniej przez 15. członków, będą oddane do laski marszałkowskiej przed otwarciem posiedzenia; zaś interpelacye oddane do laski marszałkowskiej w czasie posiedzenia, będą odczytane dopiero na następnem posiedzeniu.

Sekretarz p. Urbański odczytuje spis petycyj wniesionych po dzień 4. kwietnia 1900, które przydzielono następującym komisjom.

Komisji budżetowej Ls.: 698, 701, 708, 709, 710, 712, 714, 716, 718, 719, 720, 761, 762, 763, 764, 765, 766, 767, 768, 769, 770, 771, 773, 776, 777, 779, 780, 782, 786, 787, 789, 791, 793, 794, 696, 799, 801, 804—810, 813, 814, 817, 819, 824—828, 830, 857, 860—863, 865, 866, 867, 868, 870, 871, 876, 882, 885—888,

Komisji gminnej Ls.: 699, 702, 834, 835—851, 884.

Komisji gospodarstwa krajowego Ls.: 700, 778, 802, 820, 821, 881.

Komisji szkolnej Ls. 703, 713, 717, 772, 774, 775, 790, 792, 795, 797, 800, 803, 811, 812, 815, 822, 823, 864, 874, 875, 877—880, 892—897.

Komisji przemysłowej Ls.: 704, 705, 798, 883.

Komisji petycyjnej Ls. 706, 707, 781, 783, 785, 829, 891,

Komisji dla reformy agrarnej Ls.: 711, 721—760, 831, 832, 833, 858, 859.

Komisji prawniczej Ls.: 715, 818.

Wydziałowi krajowemu Ls.: 784.

Komisji podatkowej Ls.: 788.

Komisji drogowej Ls.: 816, 869.

Komisji administracyjnej Ls.: 852, 853, 854, 855, 872.

Komisji kolejowej Ls.: 873.

Po odczytaniu petycji Ls. 700 Stowarzyszenia politycznego katolicko - narodowego w sprawie krajowego monopolu handlu napojami spirytusowymi przemawia p. Andrzej Potocki, popierając tę petycję, a pod względem formalnym wnosi na odesłanie tej petycji do komisji gospodarstwa krajowego.

Marszałek oznajmia, iż to się już stało, i wzywa sekretarza do odczytania spisu dalszych petycji.

Sekretarz p. Urbański odczytuje spis dalszych petycji wniesionych po dzień 4. kwietnia 1900, które przydzielono komisjom jak wyżej.

Po odczytaniu petycji Ls. 772 Gminy miasta Żywca i innych tego powiatu o założenie szkoły realnej w Żywcu, przemawia p. Szwed popierając tę petycję.

Sekretarz p. Urbański odczytuje spis dalszych petycji wniesionych po dzień 4. kwietnia 1900, które przydzielono komisjom, jak wyżej.

Po odczytaniu petycji Ls. 776. Towarzystwa Rusłan we Lwowie o zapomogę,

udziela Marszałek głosu p. Wachnianinowi dla poparcia tej petycji.

Marszałek konstatuje, że p. Wachnianin nieobecny w Izbie.

Sekretarz p. Urbański odczytuje spis dalszych petycji wniesionych po dzień 4. kwietnia 1900, które przydzielono odpowiednim komisjom, jak wyżej.

Po odczytaniu petycji Ls. 857 Towarzystwa gimnastycznego „Sokół“ w Bochni o subwencję, przemawia p. Bernadzikowski popierając tę petycję.

Sekretarz p. Urbański odczytuje spis dalszych petycji wniesionych po dzień 4. kwietnia 1900, które przydzielono odpowiednim komisjom, jak wyżej.

Marszałek przed przystąpieniem do porządku dziennego udziela głosu p. Jaworskiemu.

Przemawia p. Jaworski i stawia wniosek nagły, by Marszałek z powodu 90 letniej rocznicy złożył u stóp J. Św. Papieża Leona XIII. wyrazy życzeń i uczuć imieniem całego kraju.

Izba bez rozprawy uchwała nagłość wniosku.

Przemawia p. Barwiński.

Izba uchwała wniosek p. Jaworskiego.

Marszałek konstatuje, że wniosek p. Jaworskiego uchwalony został jednomyślnie i oświadcza, że do uchwały Izby natychmiast się zastosuje.

Członek Wydziału krajowego p. Onyszkiewicz odpowiada na interpelację posła Krempey i towarzyszy w sprawie b. dyrektora szkoły rolniczej w Czernichowie Romana Bastgena.

Izba przystępuje do porządku dziennego, którego punktem pierwszym jest:

Pierwsze czytanie sprawozdania dodatkowego Wydziału krajowego w przedmiocie utworzenia dalszej seryi okręgów sanitarnych w r. 1900.

Sprawozdawca p. Dąbski uwolniony od czytania sprawozdania wnosi odesłanie tego przedmiotu do komisji sanitarnej.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek.

Następuje:

Pierwsze czytanie wniosku posła Rapoporta o poparcie rozwoju żeglugi parowej na Wiśle.

Przemawia p. Rapoport, uzasadniając swój wniosek, a pod względem formalnym wnosi odesłanie tego wniosku do komisji gospodarstwa krajowego.

Izba uchwała bez rozprawy powyższy wniosek.

Następuje:

Pierwsze czytanie wniosku posła Romanowicza o zmianę statutu krajowego i sejmowej ordynacji wyborczej w kierunku utworzenia nowej kuryi powszechnego głosowania i powiększenia liczby posłów z miast i gmin wiejskich.

P. Romanowicz motywuje swój wniosek, a pod względem formalnym wnosi przekazanie tego wniosku do osobnej komisji dla reformy wyborczej z 18 członków wybrać się mającej.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek.

Następuje:

Pierwsze czytanie wniosku posła Zolla w sprawie opłat za telegramy.

P. Zoll motywuje swój wniosek, a pod względem formalnym wnosi odesłanie tego wniosku do komisji administracyjnej.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek.

Następuje:

Pierwsze czytanie wniosku posła Rozwadowskiego w sprawie wydania nowej ustawy lasowej.

P. Rozwadowski motywuje swój wniosek, a pod względem formalnym wnosi przekazanie tego wniosku komisji gospodarstwa krajowego.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek.

Następuje:

Pierwsze czytanie wniosku posła Andrzeja Potockiego o zaprowadzenie takiego podziału wakacyj w szkołach ludowych, aby dzieci szkolne w czasach pilnych robót polnych były wolne od uczęszczania do szkoły.

Przemawia p. Andrzej Potocki, uzasadniając swój wniosek, a pod względem formalnym wnosi przekazanie tego wniosku komisji szkolnej.

Izba bez rozprawy uchwała ten wniosek.

Następuje:

Pierwsze czytanie wniosku posła Wójcika o oznaczenie w drodze ustawy *maximum* obszaru ziemi, jaki jednostce posiadać wolno.

P. Wójcik motywuje swój wniosek, a pod względem formalnym wnosi przekazanie tego wniosku komisji dla reformy agrarnej.

Izba bez rozprawy odrzuca wniosek powyższy, za którym głosowało 27 posłów.

Następuje:

Pierwsze czytanie wniosku posła Średniawskiego w sprawie budowy kolei wąskotorowej ze Swoszowic przez Myślenice do Lubnia względnie Mszany dolnej.

Przemawia p. Średniawski, uzasadniając swój wniosek, a pod względem formalnym wnosi odesłanie tego wniosku do komisji kolejowej.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek.

Następuje:

Pierwsze czytanie wniosku posła Nowakowskiego o udzielenie zapomogi w kwocie 1000 koron dla pogorzalców gminy Torki.

Przemawia p. Nowakowski, uzasadniając swój wniosek, a pod względem formalnym wnosi odesłanie tegoż wniosku do komisji budżetowej.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek.

Następuje:

Pierwsze czytanie wniosku posła Skałkowskiego o uznanie drobiazgowej sprzedaży słodzonych napojów spirytusowych, w naczyniach zamkniętych, zawierających 5 litrów lub mniejszą ilość, jako przemysł koncesyonowany.

Marszałek oświadcza, iż na życzenie wnioskodawcy odracza ten punkt, a umieści go na porządku dziennym następnego posiedzenia.

Następuje:

Sprawozdanie komisji drogowej o przedłożeniu Wydziału krajowego w przedmiocie stopniowej przemiany drewnianych mostów i przepustów na drogach, na mosty i przepusty stałe.

Sprawozdawca p. Stanisław Jędrzejowicz, uwolniony na wniosek sekretarza p. Urbańskiego od czytania sprawozdania, odczytuje następujący wniosek komisji:

Wysoki Sejm uchwalić raczy:

a) Sprawozdanie Wydziału krajowego w przedmiocie stopniowej przemiany drewnianych mostów i przepustów na drogach autonomicznych na mosty i przepusty stałe, przyjmuje Sejm do wiadomości.

b) Sejm poleca Wydziałowi krajowemu, by w tej sprawie poczynił, gdzie należy, odpowiednie kroki celem ułatwienia i przy-

spieszenia tej, w całym kraju tak pożądanej akcji komunikacyjnej.

W rozprawie ogólnej nikt głosu nie żąda, Izba przystępuje do rozprawy szczegółowej i uchwała bez rozprawy powyższy wniosek komisji, głosując nad każdym tegoż punktem oddzielnie.

Następuje:

Sprawozdanie Komisji solnej o czynnościach Wydziału krajowego w zakresie sprzedaży soli.

Sprawozdawca p. Merunowicz, uwolniony na wniosek sekretarza p. Urbańskiego od czytania sprawozdania, odczytuje następujący wniosek Komisji:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

1. Sprawozdanie Wydziału krajowego o sprzedaży soli w zarządzie kraju przyjmuje się do wiadomości.

2. Z nadwyżki dochodów ma być utworzony fundusz rezerwowy i fundusz emerytalny — ten ostatni celem zabezpieczenia emerytury, względnie pensji wdowich i sierocińskich dla urzędników krajowego Zarządu sprzedaży soli.

3. Z każdorocznej nadwyżki wpływać ma połowa do funduszu rezerwowego, połowa zaś do funduszu emerytalnego aż do tego czasu, w którym ten ostatni fundusz osiągnie kwoty 150.000 zł. czyli 300.000 kor.

4. Z odsetek funduszu emerytalnego i z dochodów z wkładek będą wypłacane emerytury względnie pensje wdowie i sierocińskie. Ewentualnie chwilowy niedobór pokryją odsetki funduszu rezerwowego z obowiązkiem funduszu emerytalnego do zwrotu zaliczki w miarę wzrostu jego dochodów.

5. Do korzystania z funduszu emerytalnego przy zastosowaniu w całej rozciągłości przepisów statutu emerytalnego, ustanowionego uchwałą sejmową z dnia 15. lutego 1898, będą mieć prawo zamianowa-

ni przez Wydział krajowy urzędnicy i słu-
dzy krajowego Zarządu sprzedaży soli,
z tem jednakże zastrzeżeniem, że z tytułu
tej uchwały urzędnicy ci i słu-dzy nie mogą
sobie rościć żadnej pretensyi do zaopatrzenia
z funduszu krajowego, lecz jedynie z od-
setek funduszu emerytalnego solnego i to
w tej wysokości, do jakiej on w danym
czasie wzrośnie.

W razie, gdyby na przypadek rozwią-
zania biura solnego odsetki funduszu eme-
rytalnego i rezerwowego solnego nie wy-
starczyły na wypłatę emerytur i płac wdo-
wów w pełnej kwocie, mają być te eme-
rytury i płace w odpowiedniej stosunkowej
kwocie zmniejszone. Odnosi się to także
do emerytur i płac przed czasem takiej
redukcji już wymierzonych.

6. Sejm upoważnia Wydział krajowy
do uwzględnienia przekroczonego wieku
przy obsadzaniu posad nowego etatu, jeżeli
chodzić będzie o nominację funkcyjona-
ryuszów przy krajowym Zarządzie sprze-
daży soli już zajętych, którym liczyć się
będą lata służby od pierwszej chwili przy-
jęcia ich do służby przy sprzedaży soli.
Dodatki pięcioletnie policzane będą dopiero
od czasu zamianowania na posadę etatową.
Przy ewentualnej nominacji z poza grona
funkcyjonaryuszów zajętych już obecnie
przy Zarządzie sprzedaży soli, mają być
zastosowane co do wieku i kwalifikacji
analogiczne przepisy dla urzędników kra-

jowych, przyczem przy ocenianiu kwalifi-
kacyi w pierwszym rzędzie ma być uw-
zględnione ukończenie szkoły handlowej.

7. Urzędnicy krajowego Zarządu sprze-
daży soli są obowiązani w myśl przepisów
statutu emerytalnego z dnia 15. lutego
1898 do opłacania bieżącej wkładki rocznej
wynoszącej 3% od płacy w czynnej służbie
do wymiaru emerytury policzalnej i jedno-
razowej wkładki w wysokości 1/3 części
rocznej płacy od każdego podwyższenia
tejże.

Nowo przyjęci urzędnicy z poza grona
obecnych funkcyjonaryuszów solnych, któ-
rym w myśl punktu 6 go liczyć się będą
lata służby od chwili przyjęcia ich do słu-
żby przy sprzedaży soli, obowiązani są pła-
cić wkładkę jednorazową także od pier-
wszej przyznanej im płacy.

8. Fundusz emerytalny jest własnością
funduszu solnego — wskutek czego po
spełnieniu swoich zobowiązań wobec urzę-
dników krajowego Zarządu sprzedaży soli,
którym przyznane będzie prawo korzystania
z niego, lub po zwolnieniu go w jaki-
kolwiek sposób od tych zobowiązań, ma
być wcielony do krajowego funduszu sol-
nego rezerwowego.

9. Etat urzędników i sług krajowego
Zarządu sprzedaży soli Sejm ustanawia,
jak następuje: .

B i u r o c e n t r a l n e .

Kierownik biura	z płacą 4.800 k.	z dodatkiem aktywalnym 840 k.	razem 5.640 k.
Adjunkt koncepcyjowy	2.800 „	600 „	3.400 „
Kontrolor	2.800 „	400 „	3.200 „
Adjunkt rachunkowy	2.800 „	480 „	3.280 „
Dwóch oficjalów	2.200 „	360 „	2.560 „
Dwóch asystentów	1.600 „	200 „	1.800 „
Dwóch praktykantów	1.200 „	200 „	1.400 „
Aplikant	1.000 „	— „	1.000 „
Woźny	1.000 „	100 „	1.100 „

Suma wydatków na biuro centralne 29.140 koron.

Biura spedycyi soli przy salinach.

(Pełnomocnicy do poboru soli)

Dwóch pełnomocników z płacą	2.400 k.	dotądkiem aktywalnym	480 k.	razem	2.880 k.
Sześciu pełnomocników	2.000 „	„	400 „	„	2.400 „
Dwóch pełnomocników	1.600 „	„	320 „	„	1.920 „

Ogółem 10 pełnomocników z sumą płac 24.000 koron.

10. Sejm upoważnia Wydział krajowy do przyznania tym funkcyonaryuszom krajowego Zarządu sprzedaży soli, którzy przy reorganizacji biur, objętej powyższym etatem, mieliby otrzymać niższą płacę, niż obecnie pobierają — osobistych dodatków do wysokości ich płac dotychczasowych.

11. Sejm upoważnia Wydział krajowy, ażeby według uznania swojego odznaczającym się w służbie i obciążonym większą odpowiedzialnością funkcyonaryuszom przyznawał oprócz płacy etatowej stałe remuneracye z dochodów ze sprzedaży soli.

12. Sejm obstaje przy żądaniu, aby układ z c. k. Rządem względem sprzedaży soli pod zarządem Wydziału krajowego był ustalony — i poleca Wydziałowi krajowemu, ażeby w tym kierunku wznowił rokowania z c. k. Rządem.

13. Sejm ponawia żądanie, ażeby istniejące na kolejach państwowych magazyny soli oddane zostały Wydziałowi krajowemu.

14. Sejm wzywa c. k. Rząd, ażeby wdrożył rokowania z królewskim Rządem węgierskim o znizenie fiskalnych cen soli przedewszystkiem zaś cen soli dla bydła.

15. Wzywa się c. k. Rząd, by gospodarzom wiejskim, posiadającym bydło, wolno było pobierać surowicę nie tylko tym, którzy zamieszkują takie gminy, gdzie w miejscu znajduje się surowica, ale i tym, którzy sąsiednie gminy zamieszkują w oddaleniu do 15 kilometrów drogi, celem poprawienia paszy, a tem samem podniesienia chowu bydła.

16. Sejm wzywa c. k. Rząd, ażeby bezzwłocznie przystąpił do odbudowania spalonej saliny w Dolinie.

Przemawia p. Barwiński.

Przemawia p. Winniczuk i wnosi następującą rezolucyę.

Wzywa się Wysoki c. k. Rząd, by gospodarzom wiejskim posiadającym bydło, wolno było pobierać surowicę nie tylko tym gospodarzom, którzy zamieszkują gminy, w których surowica się znajduje, ale i tym, którzy sąsiednie gminy zamieszkują w oddaleniu 20 kilometrów drogi, celem poprawienia paszy, dla podniesienia chowu bydła.

Izba popiera rezolucyę p. Winniczuka.

Przemawia p. Binder i wnosi następującą rezolucyę:

Wzywa się Wydział krajowy, aby przeprowadził studia co do założenia młyna na mielenie soli kamiennej, a skoro takowe doprowadzą do rezultatów wykazujących zysk na takim przedsiębiorstwie — przystąpił do założenia takiego młyna w Wieliczce — zysk zaś osiągnięty na tym dziale użył do obniżenia cen na sól spożywczą.

Izba popiera rezolucyę p. Bindera.

Przemawia p. Stojalowski.

Przemawia p. Wachnianin.

Przemawia p. Kramarczyk, i wnosi następującą rezolucyę:

Wzywa się c. k. Rząd, by gospodarzom wiejskim posiadającym bydło wolno było pobierać surowicę, nie tylko tym, którzy zamieszkują takie gminy, gdzie w miejscu znajduje się surowica ale i tym, którzy sąsiednie gminy zamieszkują bez względu na swoje oddalenie, celem poprawienia pa-

szy a tem samem podniesienia chowu bydła.

Izba popiera rezolucyę p. Kramarczyka.

Po zamknięciu rozprawy przemawia p. sprawozdawca.

Izba przystępuje do rozprawy szczegółowej.

Sprawozdawca czyta :

1) Sprawozdanie Wydziału krajowego o sprzedaży soli w zarządzie kraju przyjmuje się do wiadomości.

Izba bez rozprawy uchwała punkt 1. wniosku komisji.

Sprawozdawca czyta :

2) Z nadwyżki dochodów ma być utworzony fundusz rezerwowy i fundusz emerytalny — ten ostatni celem zabezpieczenia emerytury, względnie pensji wdowich i sierocińskich dla urzędników krajowego Zarządu sprzedaży soli.

Izba bez rozprawy uchwała punkt 2. wniosku komisji.

Sprawozdawca czyta :

3. Z każdorocznej nadwyżki wpływać ma połowa do funduszu rezerwowego, połowa zaś do funduszu emerytalnego aż do tego czasu, w którym ten ostatni fundusz dosięgnie kwoty 150.000 zł. czyli 300000 koron.

Izba bez rozprawy uchwała punkt 3. wniosku komisji.

Sprawozdawca czyta :

4. Z odsetek funduszu emerytalnego i z dochodu z wkładek będą wypłacane emerytury względnie pensje wdowie i sierocińskie. Ewentualny chwilowy niedobór pokryją odsetki funduszu rezerwowego z obowiązkiem funduszu emerytalnego do zwrotu zaliczki w miarę wzrostu jego dochodów.

Izba bez rozprawy uchwała punkt 4. wniosku komisji.

Sprawozdawca czyta :

5. Do korzystania z funduszu emerytalnego przy zastosowaniu w całej rozciągłości przepisów statutu emerytalnego, ustanowionego uchwałą sejmową z dnia 15. lutego 1898 będą mieć prawo zamianowani przez Wydział krajowy urzędnicy i słudzy krajowego Zarządu sprzedaży soli; z tem jednakże zastrzeżeniem, że z tytułu tej uchwały urzędnicy ci i słudzy nie mogą sobie rościć żadnej pretensji do zaopatrzenia z funduszu krajowego, lecz jedynie z odsetek funduszu emerytalnego solnego i to w tej wysokości, do jakiej on w danym czasie wzrośnie.

W razie, gdyby na przypadek rozwiązania biura solnego odsetki funduszu emerytalnego i rezerwowego solnego nie wystarczyły na wypłatę emerytur i płac wdowich w pełnej kwocie, mają być te emerytury i płace w odpowiedniej stosunkowej kwocie zmniejszone. Odnosi się to także do emerytur i płac przed czasem takiej redukcji już wymierzonych.

Przemawia p. Stojalowski i wnosi, by w II. części pierwszego ustępu powyższego wniosku komisji opuścić słowa od słów „z tem jednakże“ do słowa „wzrośnie“.

Izba popiera wniosek p. Stojalowskiego.

Po zamknięciu rozprawy przemawia p. sprawozdawca.

Izba uchwała I. część pierwszego ustępu wniosku komisji, do słowa „soli“ następnie w oddzielnem głosowaniu uchwała resztę pierwszego ustępu wniosku komisji od słowa „z tem“ do słowa „wzrośnie“, wreszcie w osobnem głosowaniu uchwała drugi ustęp wniosku komisji.

Sprawozdawca czyta :

6. Sejm upoważnia Wydział krajowy do uwzględnienia przekroczonego wieku przy obsadzaniu posad nowego etatu, jeżeli chodzić będzie o nominacyę funkcyj-

naryuszów przy krajowym Zarządzie sprzedaży soli już zajętych, którym liczyć się będą lata służby od pierwszej chwili przyjęcia ich do służby przy sprzedaży soli. Dodatki pięcioletnie policzane będą dopiero od czasu zamianowania na posadę etatową. Przy ewentualnej nominacji z poza grona funkcjonaryuszów zajętych już obecnie przy Zarządzie sprzedaży soli, mają być zastosowane co do wieku i kwalifikacji analogiczne przepisy dla urzędników krajowych, przy czem przy ocenianiu kwalifikacji w pierwszym rządzie ma być uwzględnione ukończenie szkoły handlowej.

Izba bez rozprawy uchwała punkt 6 wniosku komisji:

Sprawozdawca czyta:

7. Urzędnicy krajowego Zarządu sprzedaży soli są obowiązani w myśl przepisów statutu emerytalnego z dnia 15. lutego 1898 do opłacania bieżącej wkładki rocznej wynoszącej 3% od płacy w czynnej służbie do wymiaru emerytury policzalnej i jednorazowej wkładki w wysokości $\frac{1}{3}$ części rocznej płacy od każdego podwyższenia tejże.

Nowo przyjęci urzędnicy z poza grona obecnych funkcjonaryuszów solnych, którym w myśl punktu 6 go liczyć się będą lata służby od chwili przyjęcia ich do służby przy sprzedaży soli, obowiązani są płacić wkładkę jednorazową także od pierwszej przyznanej im płacy.

Izba bez rozprawy uchwała punkt 7 wniosku komisji.

Sprawozdawca czyta:

8. Fundusz emerytalny jest własnością funduszu solnego — wskutek czego po spełnieniu swoich zobowiązań wobec urzędników krajowego Zarządu sprzedaży soli, którym przyznane będzie prawo korzystania z niego, lub po zwolnieniu go w jakikolwiek sposób od tych zobowiązań, ma być wcielony do krajowego funduszu solnego rezerwowego.

Izba bez rozprawy uchwała punkt 8 wniosku komisji.

Sprawozdawca czyta:

9. Etat urzędników i służb krajowego Zarządu sprzedaży soli Sejm ustanawia, jak następuje:

B i u r o c e n t r a l n e .

Kierownik biura	z płacą 4 800 k.	dotatkiem aktywalnym 840 k.	razem 5.640 k.
Adjunkt conceptowy	" 2.800 "	" " "	600 " " 3.400 "
Kontrolor	" 2.800 "	" " "	400 " " 3.200 "
Adjunkt rachunkowy	" 2.800 "	" " "	480 " " 3.280 "
Dwóch oficyałów	" 2.200 "	" " "	360 " " 2.560 "
Dwóch asystentów	" 1.600 "	" " "	200 " " 1.800 "
Dwóch praktykantów	" 1.200 "	" " "	200 " " 1.400 "
Aplikant	" 1.000 "	" " "	= " " 1.000 "
Woźny	" 1.000 "	" " "	100 " " 1.100 "

Suma wydatków na biuro centralne 29.140 koron.

Biuro spedyeyi soli przy salinach.

(Pełnomocnicy do poboru soli)

Dwóch pełnomocników	z płacą 2.400 k.	dotatkiem aktywalnym 480 k.	razem 2.880 k.
Sześciu pełnomocników	" 2.000 "	" " "	400 " " 2.400 "
Dwóch pełnomocników	" 1.600 "	" " "	320 " " 1.920 "

Ogółem 10 pełnomocników z sumą płac 24.000 koron.

Izba bez rozprawy uchwala punkt 9 wniosku komisji.

Sprawozdawca czyta:

10. Sejm upoważnia Wydział krajowy do przyznania tym funkcyonaryuszom krajowego Zarządu sprzedaży soli, którzy przy reorganizacji biura, objętej powyższym etatem mieliby otrzymać niższą płacę, niż obecnie pobierają — osobistych dodatków do wysokości ich płac dotychczasowych.

Przemawia p. Stojałowski.

Po zamknięciu rozprawy p. sprawozdawca zrzeka się głosu.

Marszałek konstatuje, że nie ma formalnego wniosku, odmienniego od punktu 10 wniosku komisji.

Izba uchwala punkt 10 wniosku komisji.

Sprawozdawca czyta:

11. Sejm upoważnia Wydział krajowy, ażeby według uznania swojego odznaczającym się w służbie i obarczonym większą odpowiedzialnością funkcyonaryuszom przyznawał oprócz płacy etatowej stałe remuneracye z dochodów ze sprzedaży soli.

Izba bez rozprawy uchwala punkt 11 wniosku komisji.

Sprawozdawca czyta:

12. Sejm obcuje przy żądaniu, aby układ z c. k. Rządem względem sprzedaży soli pod zarządem Wydziału krajowego był ustalony — i poleca Wydziałowi krajowemu, ażeby w tym kierunku wznowił rokowania z c. k. Rządem.

Przemawia p. Stojałowski i wnosi poprawkę, by po słowie „Sejm“ dodać słowa „wychodząc z zasady, że sól jest własnością kraju“.

Izba nie popiera poprawki p. Stojałowskiego.

Po zamknięciu rozprawy p. sprawozdawca zrzeka się głosu.

Izba uchwala punkt 12 wniosku komisji.

Sprawozdawca czyta:

13. Sejm ponawia żądanie, ażeby istniejące na kolejach państwowych magazyny soli oddane zostały Wydziałowi krajowemu.

Izba bez rozprawy uchwala punkt 13 wniosku komisji.

Sprawozdawca czyta:

14. Sejm wzywa c. k. Rząd, ażeby wdrożył rokowania z królewskim Rządem węgierskim o zniżenie fiskalnych cen soli przedewszystkiem zaś cen soli dla bydła.

Przemawia p. Wójcik i wnosi, by po słowie „soli“ dodać słowo „kuchennej“, następnie opuścić słowa „przedewszystkiem zaś“, a zamiast tych słów dodać literę „i“.

Izba popiera wniosek p. Wójcika.

Po zamknięciu rozprawy przemawia p. sprawozdawca.

Izba uchwala ustęp pierwszy 14 punktu wniosku komisji od słowa „Sejm“ do słowa „soli“, a w oddzielnem głosowaniu odrzuca dodatek p. Wójcika „kuchennej“

P. Wójcik cofa resztę swego wniosku wobec powyższej uchwały.

Izba uchwala resztę punktu 14 wniosku komisji od słowa „przedewszystkiem“ do słowa „bydła“.

Sprawozdawca czyta:

15. Wzywa się c. k. Rząd, by gospodarzom wiejskim, posiadającym bydło, wolno było pobierać surowicę nie tylko tym, którzy zamieszkują takie gminy, gdzie w miejscu znajduje się surowica, ale i tym, którzy sąsiednie gminy zamieszkują w oddaleniu do 15 kilometrów drogi, celem poprawienia paszy, a tem samem podniesienia chowu bydła.

Marszałek oznajmia, że do tego punktu postawioną jest rezolucya p. Kramarczyka, którą odczytuje.

P. Wójcik zrzeka się głosu.

Po zamknięciu rozprawy przemawia p. sprawozdawca.

Izba uchwała rezolucyę p. Kramarczyka, wobec czego odpada wniosek p. Winniczuka i punkt 15 w stylizacyi komisyi.

Sprawozdawca czyta:

16. Sejm wzywa c. k. Rząd, ażeby bezwłocznie przystąpił do odbudowania spalonej saliny w Dolinie.

Izba bez rozprawy uchwała punkt 16. wniosku komisyi.

Marszałek otwiera rozprawę nad rezolucyą p. Bindera.

Przemawia p. Binder.

Po zamknięciu rozprawy przemawia p. sprawozdawca.

Izba uchwała rezolucyę p. Bindera.

Marszałek wzywa sekretarzy do odczytania złożonych wniosków i interpelacyi, oświadczając, że z powodu spóźnionej pory ma zamiar zamknąć posiedzenie.

Sekretarz p. Niezabitowski Stanisław, odczytuje następujące wnioski:

W n i o s e k.

Zważywszy, że siła podatkowa kraju nie wzrasta w stosunku do wydatków, wskutek tego może już w tej sesyi Sejmowej, Komisya budżetowa przyjdzie z wnioskiem podniesienia dodatków do podatków na rzecz kraju i tak już nadmiernie wyśrubowanych.

Zważywszy, że kwiat naszego społeczeństwa, urzędnicy państwowi i inni wszelkich kategorii, którym się powodzi o wiele lepiej niż rolnikom i rzemieślnikom i którzy w całej pełni korzystają z samorządu tak gminnego jak powiatowego

i krajowego, a nie płacą żadnego podatku na rzecz gminy, powiatu i kraju.

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

1. Poleca się Wydziałowi krajowemu, ażeby przedłożył projekt ustawy podatkowej dla opodatkowania na rzecz kraju, powiatu i gmin, ludzi pobierających stałe pensye służbowe, kapitalistów i innych, którzy dotąd takich podatków nie płacą a mają dochodu rocznego ponad 300 zł.

2. Podatek ten winien być progresywny na wzór podatku osobisto-dochodowego.

3. Projekt rzeczony ma być jeszcze na tej sesyi Sejmowej przedłożony Sejmowi.

We Lwowie dnia 4. kwietnia 1900.

Wnioskodawca:
A. Średniawski.

Wójcik, Milan, Styła, Data, Krempa, Kramarczyk, Nowakowski, Bernadzikowski, Bojko, Winniczuk, Ostapczuk, Warzecha, Szwed, Potoczek.

W n i o s e k.

Zważywszy, iż chociaż §. 179 ust. z 25. października 1896 L. 220 Dz. p. p. mówi ogólnie o mianowaniu czynnych urzędników na członków komisyi szacunkowej dla bezpośrednich podatków osobistych, to jednak c. k. Rząd mianuje przeważnie skarbowych urzędników, co wywołuje słusznie kolizyę obowiązków;

zważywszy, iż wybory drugiej połowy tych członków w myśl §. 183 tej ustawy pod kierownictwem Władzy politycznej I. instancyi odbywać się mające, przeprowadzają nie urzędnicy polityczni, lecz c. k. inspektorowie podatkowi, którzy w wielu wypadkach mieszają się i dopuszczają żywej agitacyi celem dokonania wyboru przeważnie urzędników skarbowych, podpisani wnoszą:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

I. Wzywa się c. k. Rząd, aby dla uniknięcia kolizyi obowiązków nie mianował

w myśl §. 179 ustawy z 25. października 1896 L. 220 Dz. p. p. w skład komisji szacunkowych dla podatków osobistych czynnych urzędników skarbowych.

II. Wzywa się c. k. Rząd, aby surowo zabronił organom skarbowym agitowania i wogóle mieszania się do wyboru rzeczonych komisji i aby takowe w myśl §. 183 tej ustawy przeprowadził nie c. k. urzędnik skarbowy, lecz c. k. urzędnik polityczny właściwego Starostwa przy pomocy komisji wyborczej z 4 członków kontrybuentów złożonej:

III. Wzywa się c. k. Rząd, aby w drodze rozporządzenia zarządził lub w drodze uzupełnienia §. 179 do 181 powołanej ustawy odnośny projekt ustawy Radzie państwa przedłożył, aby urzędnicy skarbowi nie byli wybieralni, i nie mogli być członkami podatkowych komisji szacunkowych, lecz byli tylko fachowymi organami czyli referentami z głosem doradczym przydanymi do odnośnych komisji szacunkowych.

We Lwowie dnia 4. kwietnia 1900.

Wnioskodawca :
Górka.

Żardecki, Warzecha, Data, Merunowicz, Wojciech Dzieduszycki, Stadnicki, Gniewosz, Cieński, Onyszkiewicz, Skałkowski, Starzyński, Stecki, Klemens Dzieduszycki, Gnoiński, Rayski, Jabłoński, Wiśniewski, Karol Dzieduszycki, Emil Michałowski, Bednarski, Kostheim, Stanisław Niezabitoski, Gołuchowski, Weigel, Jakliński, Romanowicz, Kramarczyk, Potoczek.

Sekretarz p. Urbański czyta:

W n i o s e k.

Wysoki Sejm raczy uchwalić następujące dwie ustawy:

I. U s t a w a.

z dnia obowiązująca w Królestwie Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkim Księstwem Krakowskim o wcieleniu obszarów dworskich do gmin.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkim Księstwem Krakowskim postanawiam co następuje:

Art. I.

Ustawa o obszarach dworskich z dnia 12. sierpnia 1866 Dz. u. kr. Nr. 20, tudzież ustawa z dnia 21. marca 1888 Dz. ust. kr. Nr. 41 przestają obowiązywać.

Art. II.

Obszary dworskie zostają wcielone do tych gmin, z którymi tworzą jedną gminę. W razie wątpliwości, do której gminy obszar dworski ma być wcielony, rozstrzyga po wysłuchaniu posiadacza obszaru dworskiego i naczelników interesowanych gmin ich polityczna władza w porozumieniu z Wydziałem powiatowym.

Przeciw takiemu orzeczeniu służy stro- nom interesowanym prawo wniesienia re- kursu w terminie 14-dniowym do c. k. Na- miestnictwa, które w porozumieniu z Wy- działem krajowym ostatecznie rozstrzyga.

Art. III.

Posiadacze obszarów dworskich w myśl niniejszej ustawy do gmin wcielonych stają się członkami gminy. Mają oni udział we wszystkich prawach i korzyściach, jako też w obowiązkach i ciężarach gminy w tym samym stosunku i w ten sam sposób, jak wszyscy inni członkowie gminy, nie nabywając jednak prawa użytkowania z dobra gminnego.

Art. IV.

Postanowienia §. 16. ustawy gminnej z dnia 12. sierpnia 1866 (Dz. ust. kr. Nr. 19) o radnych bez wyboru, odnosi się także do posiadaczy obszarów dworskich, w myśl niniejszej ustawy do gminy wcie- lonych.

Art. V.

§. 5. ustawy gminnej z dnia 12. sier- pnia 1866 Dz. ust. kr. Nr. 19 w dzisiej-

szem swem brzmieniu przestaje obowiązywać i ma opiewać, jak następuje:

§. 5. Każda nieruchomości musi należeć do związku pewnej gminy. Wyjęte są rezydencje, zamki i inne budynki z przynależnymi ogrodami i parkami, przeznaczone na mieszkania lub tylko na czasowy pobyt Cesarza i Najwyższego dworu.

Art. VI.

§. 40 lit. d) ustawy gminnej z dnia 12. sierpnia 1866 Dz. u. kr. Nr. 19 w dzisiejszem swem brzmieniu przestaje obowiązywać i ma opiewać, jak następuje:

lit. d) Uchwalenie w sprawach odnoszących się do umów z innymi gminami co do stosunków, wskazanych w §§. 2, 3, 4, 95, 96, 97 tej ustawy.

Art. VII.

Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem 1. stycznia 1901.

Art. VIII.

Wykonanie tej ustawy poruczam Mojemu Ministrowi spraw wewnętrznych.

II. U s t a w a

z dnia obowiązująca w Królestwie Galicji i Lodomerji z Wielkiem Księstwem Krakowskiem o zmianie §§. 95, 96, i 97, ustawy gminnej z dnia 12. sierpnia 1866. Dz. u. kr. Nr. 19.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicji i Lodomerji z Wielkiem Księstwem Krakowskiem rozporządzam, co następuje:

Art. I.

§§. 95, 96, i 97, ustawy gminnej z dnia 12. sierpnia 1866, Dz. ust. kr. Nr. 19. w dotychczasowem brzmieniu przestają obowiązywać, i mają brzmienie jak następuje:

§. 95. Gminom należącym do tego samego powiatu politycznego, wolno jest łączyć się z innymi gminami dla wspól-

nego zawiadywania wszystkimi, albo tylko niektórymi sprawami tak własnego (§. 27) jak i poruczonego (§. 28) zakresu działania. — Umowa co do sposobu wspólnego zawiadywania sprawami, potrzebuje zatwierdzenia politycznej władzy powiatowej, która tego zatwierdzenia udzieli w porozumieniu z Radą powiatową.

§. 96. Gminy nieposiadające środków do wypełnienia obowiązków wypływających czy to z własnego, czy poruczonego zakresu działania, mają być drogą ustawy krajowej połączone z innymi gminami tego samego politycznego powiatu w jedną gminę.

Członkowie gmin połączonych stają się członkami tej jednej gminy, a połączone gminy stają się częściami jednej gminy, przyczem nienaruszone zostają prywatne stosunki prawne, prawo własności i użytkowania tak, jak przysługiwało członkom złączonych gmin.

§. 97. Jeżeli gminy, które się z innymi gminami dla założenia lub utrzymania wspólnych zakładów w specjalnych celach ich zakresu działania porozumieć nie mogą, interesowane strony ustanawiają organa, potrzebne do zawiadywania temi zakładami i oznaczają zakres działania tych gmin.

Gdyby strony interesowane nie mogły się pogodzić w tej mierze, Wydział krajowy wyda stosowne rozporządzenie.

Wszelkie przepisy ustawy gminnej, odnoszące się do zakładów gminnych obowiązują także i co do tych wspólnych zakładów.

Lwów dnia 4. kwietnia 1900.

Wnioskodawca:
Potoczek

Rayski, Karol Dzieduszycki, Jabłoński, Górka, Jakliński, Merunowicz, Bednarski, Emil Michałowski, Słotwiński, Witosławski, Nowakowski, Niebyłowicz, Kramarczyk, Szwed, Krempa, Wójcik, Warzecha, Styła, Data, Bojko, Bernadzikowski, Winniczuk,

Klemensiewicz, Żardecki, Średniawski, Romanowicz, Rotter, Milan, Olpiński, Dworski, Soleski, Małachowski, Weigel, Wiśniewski, Hamorak.

Interpelacya.

Do Jaśnie Wielmożnego c. k. Komisarza rządowego.

Naczelną c. k. komenda wojskowa we Lwowie — wobec protestów uzasadnionych ze strony rolników, nie odnowiła na dalszy czas kontraktu do niedawna obowiązującego, z poddanym węgierskim w sprawie dostawy mięsa dla garnizonu lwowskiego.

Nadal ma każdy pułk z osobna swe potrzeby odnośnie zaopatrywać. Jako jedynie właściwy i uprawniony reprezentant, interesu producentów zdolny zarazem w sposób najlepszy najtańszy uczynić zadość potrzebie odnośnej wojskowości, wystąpił z ofertą „Związek ogólny hodowców i handlarzy bydła we Lwowie“. Ponieważ dotąd żaden z pułków lwowskich nie uwzględnił oferty Związku i widoczną jest u wojskowości tendencya pomijania producentów, mimo wzorowej organizacji tychże a używania pośredników do zaspokojenia potrzeby mięsa — zapytują podpisani:

1. Co w tej mierze wiadomem jest Wysokiemu c. k. Rządowi.

2. Czy Wysoki c. k. Rząd nie byłby skłonny użyć swej interwencji w celu wprowadzenia w życie w sprawie w mowie będącej obustronnie korzystnego i pożądanego stosunku bezpośredniego między wojskowością a producentami z wykluczeniem pośredników?

Lwów dnia 2. kwietnia 1900.

Interpelant:
Krzysztofowicz.

Brunicki, Brykczyński, M. Torosiewicz, Bielański, Rayski, Gnoiński, Sękowski,

Lubomirski, Teodorowicz, Stecki, Kraiński, Pilat, Skalkowski, Rozwadowski, Schnell.

P. Barwiński, w zastępstwie sekretarza p. Karatnickiego odczytuje następujący wniosek:

Wniosek.

Według §. 27. ustawy gminnej z dnia 12. sierpnia 1866 należy policyjny nadzór nad moralnością publiczną w gminie do własnego zakresu działania gminy.

Zdawało by się według tego przepisu ustawy, że radzie gminnej przysługuje prawo zakazu rozpajania ludności wiejskiej na chrzcinach i weselach, ciągnących się często całymi tygodniami i że tak samo przysługuje radzie gminnej prawo zamykania szynkowni o godzinie oznaczonej.

Tymczasem z powodu braku specjalnego przepisu ustawowego pod tym względem, rozstrzygnął Trybunał administracyjny w kilku wypadkach, że zamykanie szynkowni o oznaczonej godzinie nie należy do zakresu działania gminy, a Starostwa galicyjskie na podstawie §. 105 ust. gminnej zasystowują z reguły uchwały rad gminnych, któremi rady gminne starają się zmiejszyć liczbę dni, przez które ciągnęły się po wsiach wesela, chrzciny i inne uroczystości rodzinne.

Jak takie zawieszanie wspomnianych uchwał rad gminnych przez c. k. władzę publiczną wpływało na moralność publiczną, jak tryumfowali propinatorowie i pijacy, a upadali na duchu najuczciwsi ludzie w gminie, tego dowodzić nie potrzeba.

W obec takiego stanu rzeczy, wnoszą podpisani:

Wysoki Sejm raczy dodatkowo do §. 32. uchwalić następujący przepis prawny:

„Radzie gminnej przysługuje prawo ograniczenia czasu, przez który trwać mają zabawy z powodu chrzcin, wesel i innych uroczystości familijnych“.

„Radzie gminnej przysługuje również prawo uchwalania godziny, o której szynkownie mają być zamykane.

Lwów dnia 4. kwietnia 1900.

Wnioskodawca:
Okuniewski.

Nowakowski, Hamorak, Sawczak, Niebyłowiec, Winniczuk, Krempa, Bojko, Styła, Wachnianin, Potoczek, Żardecki, Warzecha, Stojałowski, Średniawski.

Marszałek oznajmia, że pierwsze czytanie powyższych wniosków umieści na porządku dziennym najbliższego posiedzenia, interpelację zaś odstąpi p. Komisarzowi rządowemu, następnie zamyka posiedzenie oznaczając następne na dzień 6. kwietnia 1900 godzina 10 rano i odczytuje porządek dzienny następnego posiedzenia.

Koniec posiedzenia godzina 3 minut 51 po południu.

Marszałek krajowy:

Stanisław Badeni w. r.

Sekretarze:

Andrzej Potocki
Stanisław Niezabitowski

Protokół

7. posiedzenia 5. sesyi VII. peryodu Sejmu galicyjskiego z dnia 6. kwietnia 1900 roku.

Początek o godzinie 10 minut 45 przed południem.

Przewodniczący: Marszałek krajowy
J. E. Stanisław hr. Badeni.

Sekretarze: Modest Karatnicki, Stanisław Niezabitowski, Andrzej Potocki, Mieczysław Urbański.

Obecných posłów 120.

Ze strony Rządu: c. k. Radca Dworu
Włodzimierz hr. Łoś.

Marszałek konstatuje dostateczną ilość posłów i otwiera posiedzenie.

Marszałek oznajmia, iż protokół piętego posiedzenia uważa za przyjęty, gdyż nie wniesiono przeciw niemu żadnych zarzutów, protokół szóstego posiedzenia złożony jest w biurze marszałkowskiem do przejrzenia.

Sekretarz p. Urbański odczytuje spis petycyj wniesionych po dzień 6. kwietnia 1900, które przydzielono komisjom następującym:

Komisji budżetowej Ls.: 905, 910, 911, 912, 915, 917, 918, 1041, 1091, 1092, 1093, 1094, 1095, 1097, 1098, 1100, 1103, 1104, 1108, 1110, 1111, 1113, 1119, 1122, 1123, 1124, 1126, 1127, 1130, 1132, 1133, 1134, 1138, 1139, 1140.

Komisji prawniczej Ls. 906.

Komisji szkolnej Ls: 907, 1037, 1038, 1039, 1040, 1099, 1101, 1102, 1105, 1107, 1112, 1114, 1116, 1117, 1120, 1121, 1135, 1136, 1137, 1142.

Komisji petycyjnej Ls: 908, 913, 914, 1071, 1072, 1073, 1074, 1075, 1082, 1089, 1090, 1096, 1106, 1109, 1118, 1125, 1141.

Komisji drogowej Ls: 909, 1115.

Wydziałowi krajowemu Ls: 916.

Komisji dla reformy agrarnej Ls: 921 do 1035, 1042—1070, 1143, 1144, 1145, 1146.

Komisji gminnej Ls: 1036, 1087, 1088.

Komisji administracyjnej Ls: 1076 do 1080, 1085, 1086, 1131.

Komisji gospodarstwa krajowego Ls: 1083, 1084.

Komisji przemysłowej Ls : 1128, 1129.

Po odczytaniu petycyi Ls. 906 mieszkańców gminy Tucholki i 16 sąsiednich gmin powiatu stryjskiego o utworzenie sądu powiatowego w Tucholee przemawia p. Wachnianin popierając tę petycję.

Po odczytaniu petycyi Ls. 1091 komitetu budowy pomnika Mickiewicza we Lwowie o subwencyę, przemawia p. Adam Skrzyński, popierając tę petycję.

Sekretarz p. Urbański odczytuje spis dalszych petycyj wniesionych po dzień 6. kwietnia 1900, które przydzielono odnośnym komisjom jak wyżej.

Marszałek oznajmia, iż w odpowiedzi na telegram, który wysłał z polecenia Sejmu do Stolicy Apostolskiej z wyrazami hołdu i czci z powodu 90-tej rocznicy JSw. Papieża Leona XIII otrzymał następujący telegram, który odczytuje:

(Po pierwszych słowach wszyscy powstają z swych miejsc).

Illmo comiti Stanislao Badeni, regni Galicieae marescalco Lemberg. Galicia. Austria.

Beatissimus Pater vota et gratulationes oratorum Polonorom et Ruthenorum regni Galicieae gratissima habuit eisque vicissim bona omnia adprecatu Apostolicam benedictionem amantissime impertitur.

M. Card. Rampolla.

Marszałek oznajmia, iż udzielił urlopu na 6 dni p. Zdzisławowi Skrzyńskiemu.

Izba przystępuje do porządku dziennego, którego punktem pierwszym jest:

Pierwsze czytanie wniosku p. Skałkowskiego o uznanie drobiazgowej sprzedaży słodzonych napojów spirytusowych, w naczyniach zamkniętych, zawierających 5 litrów lub mniejszą ilość, jako przemysł koncesyonowany.

P. Skałkowski motywuje swój wniosek, a pod względem formalnym wnosi przekazanie tego wniosku komisji prawniczej.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek.

Następuje:

Pierwsze czytanie wniosku p. Potoczka w sprawie wcielenia obszarów dworskich do gmin i łączenia się gmin dla wspólnego zawiadywania sprawami, tak własnego, jak i poruczonego zakresu działania.

P. Potoczek motywuje swój wniosek, a pod względem formalnym wnosi odesłanie tego wniosku do komisji gminnej.

Przemawia p. Stojalowski.

Izba uchwała odesłanie tego wniosku p. Potoczka do komisji gminnej.

Następuje:

Pierwsze czytanie wniosku p. Średniawskiego w sprawie opodatkowania urzędników i kapitalistów na rzecz kraju, powiatów i gmin.

Przemawia p. Średniawski, uzasadniając swój wniosek, a pod względem formalnym wnosi przekazanie tego wniosku komisji podatkowej.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek.

Następuje:

Pierwsze czytanie wniosku p. Okuniewskiego o przyznanie Radom gminnym prawa ograniczania czasu trwania zabaw wiejskich i prawa oznaczania godzin zamykania szynków.

P. Okuniewski motywuje swój wniosek, a pod względem formalnym wnosi odesłanie tego wniosku do komisji gminnej.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek.

Następuje:

Pierwsze czytanie wniosku posła Górki w przedmiocie składu i wyboru komisji szacunkowych dla podatków osobistych.

P. Górka motywuje swój wniosek, a pod względem formalnym wnosi odesłanie tego wniosku do komisji podatkowej.

Izba bez rozprawy uchwała ten wniosek.

Następuje:

Sprawozdanie Komisji gminnej w przedmiocie zmiany §§. 85, 89, 90 i 92 Statutu miasta Lwowa.

Sprawozdawca p. Merunowicz, uwolniony na wniosek sekretarza p. Urbańskiego od czytania sprawozdania, odczytuje następujący wniosek komisji, sprostowałszy poprzednio omyłkę druku, a mianowicie w pierwszym ustępie §. 90 należy opuścić słowa od „20 centów“ do słowa „względnie“ włącznie.

Wysoki Sejm raczy uchwalić dołączony projekt ustawy.

U s t a w a

z dnia zmieniająca niektóre postanowienia ustawy krajowej z dnia 14-go października 1870, Dz. ust. kraj. Nr. 79, nadającej statut miejski król. stoł. miastu Lwowa.

Za zgodą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem postanawiam, co następuje:

Art. I.

Postanowienia §§. 85, 89, 90 i 92 ustawy krajowej z dnia 14. października 1870 Dz. ust. kraj. Nr. 79., nadającej statut miejski królewskiemu stołecznemu miastu Lwowa, zostają uchylone a w ich miejsce obowiązywać mają następujące postanowienia.

§. 85.

Wydatki odrębne.

Wydatki, dotyczące interesu tylko pojedynczych miejscowości, części gminy, klas mieszkańców lub pojedynczych posiadaczy gruntu, domu, mają być ponoszone przez same tylko strony interesowane, o ile nie istnieją inne urządzenia obowiązujące.

Wydatki takie może więc Rada miejska rozłożyć na strony interesowane i od nich je ściągnąć.

§. 89.

Do nałożenia dodatków, przenoszących 30% podatków bezpośrednich lub 50% podatku konsumcyjnego, potrzebne jest pozwolenie Wydziału krajowego.

Dodatki przenoszące 50% podatków bezpośrednich, lub 70% podatku konsumcyjnego, mogą być nakładane tylko na mocy ustawy krajowej.

§. 90.

Inne opłaty.

Do zaprowadzenia opłat, nie należących do kategorii dodatków do podatków bezpośrednich, lub do podatku konsumcyjnego, jakoteż do podwyższenia istniejących już tego rodzaju opłat, niemniej do zaprowadzenia podatku czynszowego, mającego się pobierać od opłacanego przez mieszkańców czynszu najmu, lub od oszacowanej wartości tego czynszu, jeżeli ten podatek czynszowy przenosi 20 halerzy od każdej korony czynszu, potrzeba ustawy krajowej.

Wypływające z prawa propinacyi opłaty od przewozu, wyrobu i wyszynku napojów propinacyjnych, nie mogą być uważane jako dodatki do podatku konsumcyjnego.

§. 92.

Rozkład dodatków na podatki bezpośrednie podług rozmaitej stopy procentowej, wymaga zezwolenia Wydziału krajowego.

Do zaprowadzenia jednak rozmaitej stopy procentowej, dodatków do poszczególnych podatków bezpośrednich, osobistych, ustanowionych ustawą z 25. października 1896 Nr. 220 dz. p. p. (z wyjątkiem niepodlegającego w ogóle żadnym dodatkowi podatku osobisto-dochodowego) t. j. do powszechnego podatku zarobkowego, podatku zarobkowego od przedsiębiorstw obowiązanych do publicznego składania rachunków, do podatku rentowego i podatku od płac, dalej do zaprowadzenia rozmaitej stopy procentowej dodatków w granicach jednego i tego samego rodzaju podatków bezpośrednich, potrzeba uchwały sejmowej za Najwyższem zezwoleniem.

Art. II.

Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem jej ogłoszenia.

Art. III.

Wykonanie tej ustawy poruczam Mójemu ministrowi spraw wewnętrznych.

W rozprawie ogólnej nikt głosu nie żąda. Izba przystępuje więc do rozprawy szczegółowej nad ustawą.

Sprawozdawca czyta:

Art. I.

Postanowienia §§. 85, 89, 90 i 92 ustawy krajowej z dnia 14. października 1870 Dz. ust. kraj. Nr. 79., nadającej statut miejski królewskiemu stołecznemu miastu Lwowu, zostają uchylone a w ich miejsce obowiązują mają naępujące postanowienia.

§. 85.

Wydatki odrębne.

Wydatki dotyczące interesu tylko pojedynczych miejscowości, części gminy, klas mieszkańców lub pojedynczych posiadaczy gruntu, domu, mają być ponoszone przez same tylko strony interesowane, o ile nie istnieją inne urządzenia obowiązujące.

Wydatki takie może więc Rada miejska rozłożyć na strony interesowane, i od nich je ściągnąć.

Izba uchwała bez rozprawy Art. I. §. 85. zgodnie z wnioskiem komisji.

Sprawozdawca czyta:

§. 89.

Do nałożenia dodatków, przenoszących 30% podatków bezpośrednich lub 50% podatku konsumcyjnego, potrzebne jest pozwolenie Wydziału krajowego.

Dodatki przenoszące 50% podatków bezpośrednich, lub 70% podatku konsumcyjnego, mogą być nakładane tylko na mocy ustawy krajowej.

Izba bez rozprawy uchwała §. 89. zgodnie z wnioskiem komisji.

Sprawozdawca czyta:

§. 90.

Inne opłaty.

Do zaprowadzenia opłat, nie należących do kategorii dodatków do podatków bezpośrednich, lub do podatku konsumcyjnego, jakoteż do podwyższenia istniejących już tego rodzaju opłat, niemniej do zaprowadzenia podatku czynszowego, mającego się pobierać od opłacanego przez mieszkańców czynszu najmu, lub od oszacowanej wartości tego czynszu, jeżeli ten podatek czynszowy przenosi 20 halerzy od każdej korony czynszu, potrzeba ustawy krajowej.

Wpływające z prawa propinacyi opłaty od przewozu, wyrobu i wyszynku napojów propinacyjnych, nie mogą być uważane jako dodatki do podatku konsumcyjnego.

Izba bez rozprawy uchwała §. 90 zgodnie z wnioskiem komisji.

Sprawozdawca czyta:

§. 92.

Rozkład dodatków na podatki bezpośrednie podług rozmaitej stopy procentowej, wymaga zezwolenia Wydziału krajowego.

Do zaprowadzenia jednak rozmaitej stopy procentowej dodatków do poszczególnych podatków bezpośrednich, osobistych, ustanowionych ustawą z 25. października 1896 Nr. 220 dz. p. p. (z wyjątkiem niepodlegającego w ogóle żadnym dodatkowi podatku osobisto dochodowego) t. j. do powszechnego podatku zarobkowego, podatku zarobkowego od przedsiębiorstw obowiązanych do publicznego składania rachunków, do podatku rentowego i podatku od płac, dalej do zaprowadzenia rozmaitej stopy procentowej dodatków w granicach jednego i tego samego rodzaju podatków bezpośrednich, potrzeba uchwały sejmowej za Najwyższem zezwoleniem.

Izba bez rozprawy uchwała §. 92 zgodnie z wnioskiem komisji.

Sprawozdawca czyta:

Art. II.

Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem jej ogłoszenia.

Izba uchwała bez rozprawy Art. II. zgodnie z wnioskiem komisji.

Sprawozdawca czyta:

Art. III

Wykonanie tej ustawy poruczam Mojemu Ministrowi spraw wewnętrznych.

Izba bez rozprawy uchwała Art. III. zgodnie z wnioskiem komisji.

Sprawozdawca czyta:

U s t a w a.

z dnia zmieniająca niektóre postanowienia ustawy krajowej z dnia 14. października 1870, Dz. ust. kraj. Nr. 79,

nadającej statut miejski król. stoł. miastu Lwowu.

Za zgodą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem postanawiam co następuje:

Izba uchwała bez rozprawy tytuł i wstęp ustawy.

Sekretarz p. Urbański wnosi przyjęcie powyższego projektu ustawy w trzecim czytaniu bez czytania, Izba uchwała wniosek p. Urbańskiego, a następnie w oddzielnem głosowaniu uchwała Izba powyższy projekt ustawy w trzecim czytaniu bez czytania.

Następuje:

Sprawozdanie komisji gminnej o przedłożeniu Wydziału krajowego w przedmiocie petycji gminy m. Białej o nadanie jej ustawy wodociągowej.

Sprawozdawca p. Jabłoński, uwolniony na wniosek sekretarza p. Urbańskiego od czytania sprawozdania, odczytuje następujący wniosek komisji:

Wysoki Sejm raczy przyjąć i uchwalić załączoną ustawę w brzmieniu przez Wydział krajowy proponowaną:

U s t a w a

z dnia obowiązująca w gminie miasta Białej o obowiązku właścicieli połączenia swoich domów z miejskim wodociągiem, tudzież o zezwoleniu gminie na pobór podatku gminnego od czynszów najmu i opłat gminnych.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem postanawiam, co następuje:

§. 1.

Każdy właściciel położonego w obrębie gminy miasta Białej domu, nie mającego studni, lub mającego studnię o wo-

dzie niezdrowej, obowiązany jest po otwarciu miejskiego wodociągu w dotyczącej ulicy lub w dotyczącym placu, połączyć dom swój z rzeczonym wodociągiem.

Właściciele domów, które powstaną dopiero po otwarciu powyższego wodociągu, muszą bezwarunkowo połączyć domy swe z miejskim wodociągiem, będą natomiast wolni od ewentualnego obowiązku urządzenia studni w myśl §. 60. ustawy budowniczej z dnia 28. kwietnia 1882 Dz. ust. kraj. Nr. 77.

Połączenie domów z wodociągiem nastąpić ma podług przepisów regulaminu technicznego (§. 12.) i wykonane być może tylko przez osoby posiadające do tego uzdolnienie w myśl przepisów ustawy przemysłowej.

§. 2.

Właściciel domu ponosi kosztą połączenia od granicy swej posiadłości i kosztą wewnętrznego urządzenia. Kosztą doprowadzenia wody do wspomnianej wyżej granicy ponosi gmina.

§. 3.

Połączenie domów z miejskim wodociągiem ma nastąpić najpóźniej w przeciągu dwóch lat po otwarciu wodociągu w odnośnej ulicy lub odnośnym placu.

Jeśli właściciel nie wykona tego połączenia w powyższym terminie, może gmina wykonać je na jego koszt i niebezpieczeństwo.

Domy, które powstaną dopiero po otwarciu wodociągu, mają być z nim połączone przed wydaniem konsensu na ich zamieszkanie lub użytkowanie.

§. 4.

Od obowiązku określonego w §. 1. ustęp pierwszy, może uwolnić Magistrat tych właścicieli domów, którzy w przeciągu sześciu miesięcy od wejścia w życie niniejszej ustawy wykażą się poświadcze-

niem zakładu, upoważnionego przez władzę do badania środków spożywczych, że woda w ich studniach jest zdrową.

Uwolnienie to może jednak Magistrat odwołać, jeśli przy następnem badaniu wody okaże się, że stała się niezdrową.

Kosztą ponownego badania wody ponosi gmina, jeśli woda uznana zostanie za zdrową, zaś właściciel domu, jeśli woda uznana zostanie za niezdrową.

§. 5.

W wypadkach na uwzględnienie zasługujących, a w szczególności, gdy kosztą połączenia w stosunku do wartości domu będą zawysokie, może Rada miejska nwołnić od obowiązku w §. 1. określonego, jeśli dostateczne zaopatrzenie domu w zdrową wodę jest zapewnione, czy to z powodu bliskości studni publicznej, czy też w inny sposób.

Na żądanie właścicieli i po zbadaniu stosunków miejscowych, może Rada miejska również zezwolić na urządzenie kosztem właścicieli i dla zakładów przemysłowych lub kolonii robotniczych, położonych w obrębie gminy, stosownej liczby studzien wodociągowych, zamiast połączenia poszczególnych domów z wodociągiem miejskim.

§. 6.

Na pokrycie kosztów połączonych z zaprowadzeniem wodociągu miejskiego, jego utrzymaniem i administracją, przysługuje gminie prawo, pobierania przez lat pięćdziesiąt, licząc od dnia oddania wodociągu na użytek publiczny, podatku gminnego aż do wysokości pięciu procentów (5%) zeznanego i przez władze sprawdzonego czynszu najmu lub wartości czynszowej budynków położonych w obrębie gminy.

Od tego podatku wolny jest czynsz nie przynoszący 100 koron rocznie (§. 11).

§. 7.

Za używanie wody z wodociągu miejskiego może gmina pobierać opłaty według taryfy wydać się mającej (§. 12.).

§. 8.

W granicach zakreszonych §. 6. i po uwzględnieniu dochodu z opłat (§. 7.) ma Rada miejska corocznie ustanowić wysokość gminnego podatku od czynszów najmu.

§. 9.

Podatek gminny (§. 6.) i opłaty za używanie wody (§. 7.) ponosić mają lokatorowie, względnie używający wody.

Za podatek gminny odpowiadają gminie bezpośrednio właściciele realności, z prawem regresu do swych lokatorów. Opłaty zaś za używanie wody (§. 7.) ściągane będą wprost od pobierających wodę.

Sposób uiszczania tych należności określi regulamin (§. 12.).

§. 10.

Podatek gminny i opłaty (§. 9.) ściągane będą w obrębie gminy podług przepisów istniejących dla ściągania podatków rządowych.

§. 11.

Odpisanie rządowego podatku domowoczynszowego dlatego, że mieszkanie stało próżne, pociąga za sobą uwolnienie od podatku gminnego (§. 6.).

§. 12.

Regulamin techniczny (§. 1.), taryfę opłat (§. 7.), sposób uiszczania podatku gminnego i opłat (§. 9.), i w ogóle rozporządzenia wykonawcze do niniejszej ustawy uchwali Rada miasta.

Uchwała ta wymaga jednak do swej ważności zatwierdzenia Wydziału krajowego w porozumieniu z c. k. Namiestnictwem.

W taki sam sposób może nastąpić zmiana regulaminu taryfy lub w ogóle rozporządzenia wykonawczego.

§. 13.

Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem jej ogłoszenia.

§. 14.

Wykonanie niniejszej ustawy poruczam Mojemu Ministrowi spraw wewnętrznych.

Przemawia p. Stojałowski.

Przemawia p. Binder.

Przemawia p. Stojałowski.

Po zamknięciu rozprawy ogólnej, p. sprawozdawca zrzeka się głosu.

Izba przystępuje do rozprawy szczegółowej.

Sprawozdawca czyta:

§. 1.

Każdy właściciel położonego w obrębie gminy miasta Białej domu, nie mającego studni, lub mającego studnię o wodzie niezdrowej, obowiązany jest po otwarciu miejskiego wodociągu w dotyczącej ulicy lub dotyczącym placu, połączyć dom swój z rzeczonym wodociągiem.

Właściciele domów, które powstaną dopiero po otwarciu powyższego wodociągu, muszą bezwarunkowo połączyć domy swe z miejskim wodociągiem, będą natomiast wolni od ewentualnego obowiązku urządzenia studni w myśl §. 60. ustawy budowniczey z dnia 28. kwietnia 1882 dz. u. kr. Nr. 77.

Połączenie domów z wodociągiem nastąpić ma podług przepisów regulaminu technicznego (§. 12.) i wykonane być może tylko przez osoby posiadające do tego uzdolnienie w myśl przepisów ustawy przemysłowej.

Izba bez rozprawy uchwała §. 1. zgodnie z wnioskiem komisji.

Sprawozdawca czyta:

§. 2.

Właściciel domu ponosi kosztą połączenia od granicy swej posiadłości i kosztą wewnętrznego urządzenia. Kosztą doprowadzenia wody do wspomnianej wyżej granicy ponosi gmina.

Izba bez rozprawy uchwała §. 2. zgodnie z wnioskiem komisji.

Sprawozdawca czyta:

§. 3.

Połączenie domów z miejskim wodociągiem ma nastąpić najpóźniej w przeciągu dwóch lat po otwarciu wodociągu w odnośnej ulicy lub odnośnym placu.

Jeśli właściciel nie wykona tego połączenia w powyższym terminie, może gmina wykonać je na jego koszt i niebezpieczeństwo

Domy, które powstaną dopiero po otwarciu wodociągu, mają być z nim połączone przed wydaniem konsensu na ich zamieszkanie lub użytkowanie.

Izba bez rozprawy uchwała §. 3. zgodnie z wnioskiem komisji

Sprawozdawca czyta:

§. 4.

Od obowiązku określonego w §. 1. ustęp pierwszy, może uwolnić Magistrat tych właścicieli domów, którzy w przeciągu sześciu miesięcy od wejścia w życie niniejszej ustawy wykażą się poświadczaniem zakładu upoważnionego przez władzę do badania środków spożywczych, że woda w ich studniach jest zdrową.

Uwolnienie to może jednak Magistrat odwołać, jeśli przy następnem badaniu wody okaże się, że stała się niezdrową.

Kosztą ponownego badania wody ponosi gmina, jeśli woda uznana zostanie za zdrową, zaś właściciel domu, jeśli woda uznana zostanie za niezdrową.

Izba bez rozprawy uchwała §. 4. zgodnie z wnioskiem komisji

Sprawozdawca czyta:

§. 5.

W wypadkach na uwzględnienie zasługujących, a w szczególności, gdy kosztą połączenia w stosunku do wartości domu będą za wysokie, może Rada miejska uwolnić od obowiązku w §. 1. określonego, jeśli dostateczne zaopatrzenie domu w zdrową wodę jest zapewnione, czy to z powodu bliskości studni publicznej, czy też w inny sposób.

Na żądanie właścicieli i po zbadaniu stosunków miejscowych, może Rada miejska również zezwolić na urządzenie koszttem właścicieli i dla zakładów przemysłowych lub kolonii robotniczych, położonych w obrębie gminy, stosownej liczby studzien wodociągowych, zamiast połączenia poszczególnych domów z wodociągiem miejskim.

Izba bez rozprawy uchwała §. 5. zgodnie z wnioskiem komisji.

Sprawozdawca czyta:

§. 6.

Na pokrycie kosztów połączonych z zaprowadzeniem wodociągu miejskiego, jego utrzymaniem i administracją, przysługuje gminie prawo, pobierania przez lat pięćdziesiąt, licząc od dnia oddania wodociągu na użytek publiczny, podatku gminnego aż do wysokości pięciu procentów (5%) zeznanego i przez władze sprawdzonego czynszu najmu lub wartości czynszowej budynków położonych w obrębie gminy.

Od tego podatku wolny jest czynsz nie przenoszący 100 koron rocznie (§. 11)

Przemawia p. Stojałowski i wnosi następującą poprawkę:

Ustęp II. §. 6. ma brzmieć:

„od tego podatku wolny jest czynsz od przenoszący 200 koron od mieszkań składających się z jednej ubikacji, będących mieszkaniem i kuchnią zarazem, choćby te były przepierzone“.

Izba popiera poprawkę p. Stojałowskiego.

Po zamknięciu rozprawy przemawia p. sprawozdawca.

Izba uchwała ustęp pierwszy §. 6 zgodnie z wnioskiem komisji, następnie odrzuca w oddzielnem głosowaniu poprawkę p. Stojałowskiego, a uchwała ustęp drugi §. 6 wniosku komisji w jej stylizacji.

Sprawozdawca czyta:

§. 7.

Za używanie wody z wodociągu miejskiego może gmina pobierać opłaty według taryfy wydać się mającej (§. 12).

Izba bez rozprawy uchwała §. 7 zgodnie z wnioskiem komisji.

Sprawozdawca czyta:

§. 8.

W granicach zakreślonych §. 6. i po uwzględnieniu dochodu z opłat (§. 7) ma Rada miejska corocznie ustanowić wysokość gminnego podatku od czynszów najmu.

Izba bez rozprawy uchwała §. 8 zgodnie z wnioskiem komisji.

Sprawozdawca czyta:

§. 9.

Podatek gminny (§. 6) i opłaty za używanie wody (§. 7) ponosić mają lokatorowie, względnie używający wody.

Za podatek gminny odpowiadają gminie bezpośrednio właściciele realności, z prawem regresu do swych lokatorów.

Opłaty zaś za używanie wody (§. 7.) ściągane będą wprost od pobierających wodę.

Sposób uiszczania tych należności określi regulamin (§. 12).

Izba bez rozprawy uchwała §. 9. zgodnie z wnioskiem komisji.

Sprawozdawca czyta:

§. 10.

Podatek gminny i opłaty (§. 9.) ściągane będą w obrębie gminy podług przepisów istniejących dla ściągania podatków rządowych.

Izba bez rozprawy uchwała §. 10. zgodnie z wnioskiem komisji.

Sprawozdawca czyta:

§. 11.

Odpisanie rządowego podatku domowego - czynszowego dlatego, że mieszkanie stało próżne, pociąga za sobą uwolnienie od podatku gminnego (§. 6).

Izba bez rozprawy uchwała §. 11 zgodnie z wnioskiem komisji.

Sprawozdawca czyta:

§. 12.

Regulamin techniczny (§. 1.), taryfę opłat (§. 7.), sposób uiszczania podatku gminnego i opłat (§. 9), i w ogóle rozporządzenia wykonawcze do niniejszej ustawy uchwali Rada miasta.

Uchwała ta wymaga jednak do swej ważności zatwierdzenia Wydziału krajowego w porozumieniu z c. k. Namiestnictwem.

W taki sam sposób może nastąpić zmiana regulaminu taryfy lub w ogóle rozporządzenia wykonawczego.

Izba bez rozprawy uchwała §. 12 zgodnie z wnioskiem komisji.

Sprawozdawca czyta :

§. 13.

Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem jej ogłoszenia.

Izba bez rozprawy uchwała §. 13 zgodnie z wnioskiem komisji :

Sprawozdawca czyta :

§. 14.

Wykonanie niniejszej ustawy poruczam Mojemu Ministrowi spraw wewnętrznych.

Izba bez rozprawy uchwała §. 14 zgodnie z wnioskiem komisji.

Sprawozdawca czyta :

U s t a w a

z dnia obowiązuje w gminie miasta Białej o obowiązku właścicieli połączenia swoich domów z miejskim wodociągiem, tudzież o zezwoleniu gminie na pobór podatku gminnego od czynszów najmu i opłat gminnych.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, postanawiam, co następuje :

Izba bez rozprawy uchwała tytuł i wstęp ustawy :

Sekretarz p. Urbański wnosi przyjęcie powyższego projektu ustawy w trzecim czytaniu bez czytania. Izba uchwała wniosek p. Urbańskiego, a następnie w oddzielnem głosowaniu uchwała Izba powyższy projekt ustawy w trzecim czytaniu bez czytania.

Następuje :

Sprawozdanie Komisji gminnej o przedłożeniu Wydziału krajowego w przedmiocie prośby gminy m. Podgórze o wyjednanie ustawy obowiązującej właścicieli domów w Podgórzu do wybudowania kanałów, połączenia ich z miejskimi i o prawie gminy do pobierania taksy za to połączenie.

Sprawozdawca p. Jabłoński, uwolniony na wniosek sekretarza p. Urbańskiego od czytania sprawozdania, odczytuje następujący wniosek komisji.

U s t a w a

z dnia o obowiązku właścicieli domów w mieście Podgórzu wybudowania kanałów domowych, połączenia tych kanałów z kanałami miejskimi publicznymi i prawach gminy miasta Podgórze pobierania taksy za połączenie.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem postanawiam, co następuje :

§. 1.

Każdy właściciel domu w obrębie gminy miasta Podgórze obowiązany jest na wezwanie Magistratu, odpływ ścieków i opadów atmosferycznych ze swej realności — połączyć za pomocą kanału domowego z istniejącym kanałem publicznym.

Właściciele domów o kilku frontach mogą być zobowiązani do wybudowania kilku kanałów i połączenia ich z kanałami publicznymi wzdłuż tych frontów.

Magistrat może również wydać takie wezwanie wówczas, jeśli kanały publiczne mają być dopiero wybudowane, a to w tym celu, aby kanał domowy mógł być zbudowany równocześnie z kanałem publicznym

Odprowadzanie ścieków z wychodków dołów kloacznych, gnojowisk itd. do kanałów publicznych jest zabronione.

§. 2.

Koszta budowy kanału domowego aż do 10 metrów od zewnętrznej linii tej ściany domu, która stoi najbliżej kanału publicznego, ponosi właściciel domu, nadwyżkę zaś kosztów po nad 10 metrów ponosi gmina.

Gdyby jednak ze względu na stosunki miejscowe okazało się korzystniejszym, aby

budowę kanału domowego poprowadzić przez obce grunta lub zabudowaną przestrzeń, właściciel tychże obowiązany jest za odpowiedni odszkodowaniem zezwolić na taką budowę kanału domowego na swoim gruncie.

Przy oznaczeniu odszkodowania zastosowane być mają przepisy ustawy z 14. marca 1875 Nr. 38. Dz. u. kraj.

Odszkodowanie i koszt wyłączenia na rzecz budowy kanału domowego (alinea 1) ponosi właściciel domu obowiązany do budowy kanału.

§. 3.

Rodzaj konstrukcyi i wielkość domowego kanału ustanowi Magistrat jako władza budownicza.

Jeśli właściciel domu lub budujący nie zastosuje się do wydanego w myśl §. 1. i 3. wezwania, wówczas przysługują Magistratowi środki z ustawy budowniczej z 28. kwietnia 1882 Nr. 77. dz. u. kr.

§. 4.

Gmina miasta Podgórze uprawniona jest za bezpośrednie lub pośrednie połączenie kanałów (rur) domowych z kanałami publicznymi pobierać takse na cele gminne.

§. 5.

Wysokość taksy ustanawia się na 20 h za każdy metr kwadratowy zabudowanej przestrzeni domów mieszkalnych, na 16 h. za każdy metr kwadratowy zabudowanej przestrzeni budynków, przeznaczonych w całości lub w znaczniejszej części na warsztaty albo fabryki, zaś na 12 h. za każdy metr kwadratowy budynków, przeznaczonych w całości lub w znaczniejszej części na cele gospodarskie i na stajnie.

Jeśli dom o kilku frontach połączony ma być kilkoma kanałami, wówczas za każde połączenie płaci się tylko odpowie-

dnia część taksy przypadającej od całego domu.

Zabudowaną przestrzeń oblicza się w ten sposób, że ilość metrów kwadratowych zabudowanej płaszczyzny mnoży się liczbą kondygnacyi budynku, to jest parteru i piąter a to bez względu na to, czy z budynku wszystkie ścieki i opady atmosferyczne w całości lub tylko w części do kanału miejskiego spływają.

§. 6.

Piwnice i strychy należy liczyć przy wymiarze taksy tylko wówczas, jeśli przeznaczone są albo służą na mieszkania, warsztaty albo do celów fabrycznych.

§. 7.

Do opłaty taksy obowiązany jest właściciel domu, względnie budujący dom, którego kanał (rura) bezpośrednio lub pośrednio ma być lub jest połączony z kanałem publicznym.

§. 8.

Obowiązkowi uiszczenia taksy w myśl §. 5. i 6. podlegają zaraz po wejściu w życie niniejszej ustawy budynki już istniejące, nowowbudowane, dobudowane lub przebudowane, jeżeli są już z kanałem publicznym połączone, budynki zaś z kanałem publicznym niepołączone dopiero z chwilą, gdy to połączenie nastąpi.

Jeżeli przy budynkach podlegających już taksie, nastąpią przez przebudowanie, dobudowanie lub nową budowę zmiany, pociągające za sobą wyższy wymiar taksy, potrącić należy przy wymiarze takse poprzednio uiszczoną.

§. 9.

Od nowozbudowanych, dobudowanych lub przebudowanych budynków oblicza się takse przy komisji odbyć się mającej w myśl §. 66. ustawy budowniczej z 28. kwietnia 1882 Nr. 77. Dz. u. kr., a to

na podstawie planów i znalezionej na miejscu stanu rzeczy, co uwidoczniom zostanie w odnośnym protokole.

Od istniejących zaś budowli oblicza taksę Magistrat na podstawie komisijnego zbadania stanu rzeczy.

§. 10.

Termin płatności taksy zapada w 30 dni po prawomocności wymiaru.

§. 11.

Radzie miejskiej przysługuje prawo w wypadkach uwzględnienia godnych przyznać ułatwienia w zastosowaniu niniejszej ustawy.

§. 12.

W razie nieuiszczenia taksy w terminie, ściągnięcie jej nastąpi w drodze politycznej egzekucyi podług każdorazem obowiązujących postanowień o ściąganiu należności pieniężnych na cele gminne.

§. 13.

Przeciwko wydanym na podstawie niniejszej ustawy zarządzeniom i orzeczeniom karnym Magistratu przysługują środki prawne z ustawy z 13. marca 1889 Nr. 24. dz. u. kr.

§. 14.

Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem jej ogłoszenia.

§. 15.

Wykonanie niniejszej ustawy poruczam Mojemu Ministrowi spraw wewnętrznych.

W rozprawie ogólnej nikt głosu nie żąda, Izba przystępuje więc do rozprawy szczegółowej.

Sprawozdawca wnosi przyjęcie tej ustawy *en bloc*.

Izba uchwała przyjęcie powyższej ustawy *en bloc*, poczem w oddzielnem głosowaniu uchwała cały projekt ustawy *en bloc*.

Uchwaliwszy następnie na wniosek sprawozdawcy przystąpić do trzeciego czytania bez czytania, uchwała Izba powyższy projekt ustawy w trzeciem czytaniu bez czytania.

Następuje:

Sprawozdanie Komisji gospodarstwa krajowego o sprawozdaniu Wydziału krajowego z czynności odnoszących się do podniesienia hodowli bydła w r. 1899.

Sprawozdawca p. Schnell, uwolniony na wniosek sekretarza p. Urbańskiego od czytania sprawozdania odczytuje następujące wnioski komisji, sprostowawszy poprzednio, iż we wniosku 3 komisji opuścić należy końcowe słowa od „i wstawia“ do słowa „1900“.

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

1. Sejm przyjmuje do wiadomości sprawozdanie Wydziału krajowego z czynności odnoszących się do podniesienia hodowli bydła.

2. Sejm poleca Wydziałowi kraj., ażeby prowadził dalsze rokowania z c. k. rządem celem wyjednania wydatnego zasiłku z funduszków państwowych na próbne szczepienie bydła tuberkuliną.

3. Sejm otwiera Wydziałowi krajowemu kredyt na rok 1900 do wysokości 8000 K na pokrycie kosztów komisji licencyjonujących w myśl §. 4. ustawy z dnia 20. lipca 1892.

4. Sejm wstawia do rubryki XV następujący wydatek:

Na utrzymanie dwóch instruktorów hodowli bydła, mianowicie jednego dla c. k. gal. towarzystwa gospodarskiego, drugiego dla c. k. towarzystwa rolniczego krakowskiego 8000 koron.

Przemawia p. Stojałowski.

Przemawia p. Krzysztofowicz.

Przemawia p. Kramarczyk.

Przemawia p. Cielecki.

Przemawia p. Brykczyński.

Przemawia p. Stojałowski.

Przemawia p. Kramarczyk.

Po zamknięciu rozprawy przemawia p. sprawozdawca.

Izba przystępuje do rozprawy szczegółowej i uchwała bez rozprawy powyższe wnioski komisji, głosując nad każdym wnioskiem 1, 2, 3, 4, oddzielnie.

Następuje:

Propozycja Wydziału krajowego w przedmiocie uzupełniającego wyboru jednego członka Wydziału galic. Kasy oszczędności we Lwowie.

Sprawozdawca p. Wereszczyński odczytuje propozycję Wydziału krajowego.

Przemawia p. Wójcik i wnosi, aby sprawę tę odesłać do Wydziału krajowego z wezwaniem do przedstawienia innej propozycji.

Izba odrzuca wniosek formalny p. Wójcika.

Marszałek zaprasza do komisji skrutacyjnej pp. Wójcika, Kulczyckiego i Brunickiego, wzywa posłów do oddawania kartek, podczas skrutynium zaś przechodzi do następnego punktu porządku dziennego, którym jest:

Wybór Komisji dla reformy wyborczej -- z 18 członków.

Marszałek zaprasza do komisji skrutacyjnej pp. Niebyłowca, Theodorowicza, Olpińskiego, wzywa posłów do oddawania kartek, a podczas skrutynium przechodzi do następnego punktu porządku dziennego.

Sprawozdanie Wydziału krajowego o udzieleniu Radzie powiatowej w Stanisławowie koncesji do pobierania opłat mytniczych od mostu na rzece Bystrzycy pod Czerniejowem.

Sprawozdawca p. Chamiec, odczytuje sprawozdanie Wydziału krajowego, zakończone projektem następującej uchwały:

U c h w a ł a

o udzieleniu Radzie powiatowej w Stanisławowie koncesji do pobierania opłat mytniczych od mostu na rzece Bystrzycy pod Czerniejowem.

Art. I.

Radzie powiatowej w Stanisławowie nadaje się na lat pięć od wejścia w wykonanie tej uchwały, prawo do pobierania myta od mostu na rzece Bystrzycy pod Czerniejowem pod warunkiem utrzymywania przedmiotu omyconego kosztem funduszu powiatowego w dobrym stanie, z zastrzeżeniem zastosowania postanowień zawartych w §§. 14. i 35. ust. 3 ustawy drogowej z dnia 5. lipca 1897 Dz. u. kr. Nr. 43.

Art. II.

Opłatę myta pobierać należy według następującego wymiaru:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 12 (dwanaście) h.

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 8 (ośm) h.

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego 3 (trzy) h.

Konie, woły, krowy, muły, osły należą do bydła ciężkiego, zaś cielęta, źrebięta, owce, kozy i świnie do drobnego.

Od bydła niesionego lub wiezionego wozem, nie opłaca się żadnej należności.

Zwierzęta, które są i przy matkach idą, są wolne od wszelkiej opłaty mytniczej.

Art. III.

Przy poborze myta mają być zachowane ogólne przepisy o uwolnieniu od tej opłaty lub o znizeniu tejsze.

W rozprawie ogólnej nikt głosu nie żąda, Izba przystępuje więc do rozprawy szczegółowej.

Sprawozdawca wnosi przyjęcie tej uchwały *en bloc*.

Izba uchwała przyjęcie powyższej uchwały *en bloc*, poczem w oddzielnem głosowaniu uchwała cały projekt uchwały *en bloc*.

Uchwaliwszy następnie na wniosek sprawozdawcy przystąpić do trzeciego czytania bez czytania, uchwała Izba powyższy projekt uchwały w trzecim czytaniu bez czytania.

Następuje:

Sprawozdanie Wydziału krajowego o udzieleniu obszarowi dworskiemu w Kolankach koncesyi do pobierania opłat mytniczych od przewozu przez rzekę Dniestr między Kolankami a Lataczem.

Sprawozdawca p. Chamiec, odczytuje sprawozdanie Wydziału krajowego, zakończone projektem następującej uchwały:

U c h w a ł a

o udzieleniu obszarowi dworskiemu w Kolankach koncesyi na pobór opłat mytniczych od przewozu przez rzekę Dniestr między Kolankami a Lataczem.

Art. I.

Na przeciąg lat pięciu od wejścia w wykonanie tej uchwały nadaje się obszarowi dworskiemu w Kolankach, powiatu horodeńskiego, prawo do pobierania myta od przewozu przez rzekę Dniestr między Kolankami a Lataczem pod warunkiem utrzymania przedmiotu omyconego w dobrym stanie i własnym kosztem, z zastrzeżeniem, że analogicznie do postanowień zawartych

w §. 38. ust. 12 ustawy drogowej z dnia 5. lipca 1897, Dz. ust. kraj. Nr. 43, w razie niedopełnienia tego warunku, uprawniony będzie Wydział powiatowy do objęcia za zgodą politycznej władzy powiatowej przedmiotu omyconego w bezpośredni zarząd własny na koszt i niebezpieczeństwo obszaru dworskiego w Kolankach.

Art. II.

Opłaty mytnicze pobierać należy według następującego wymiaru:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 12 (dwanaście) h.;

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od wierzchowca, tudzież od każdej sztuki bydła pędzonego ciężkiego, jak od koni, buhajów, krów, jałówek, byków, mułów i osłów, jako też od każdej pędzonej sztuki młodego bydła powyższego rodzaju 10 (dziesięć) h.;

wyjątek stanowią bydłeta ssące przy matkach, za które się myta nie opłaca;

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego, jak: od cieląt, owiec, kóz, nierogacizny, jakoteż od każdej sztuki pędzonej młodego bydła tego rodzaju, jak np. prosiąt, jagniąt, kozłat 4 (cztery) h.;

d) od każdej osoby bez różnicy 6 (sześć) h.; woźnica i jadący wierzchem uwolnieni są od opłaty przewozowego.

Art. III.

Przy poborze myta mają być zastosowane ogólne przepisy o uwolnieniu od opłaty mytniczej lub o znizeniu tejsze.

W rozprawie ogólnej nikt głosu nie żąda, Izba przystępuje więc do rozprawy szczegółowej:

Sprawozdawca wnosi przyjęcie tej uchwały *en bloc*.

Izba uchwala przyjęcie powyższej uchwały *en bloc*, poczem w oddzielnem głosowaniu uchwala cały projekt uchwały *en bloc*.

Uchwaliwszy następnie na wniosek sprawozdawcy przystąpić do trzeciego czytania bez czytania, uchwala Izba powyższy projekt uchwały w trzecim czytaniu bez czytania.

Następuje:

Sprawozdanie komisji budżetowej o zamknięciu rachunków funduszków samostnych (niedotowanych), budżetem nie objętych, za lata 1897 i 1898.

Sprawozdawca p. Rotter, uwolniony na wniosek sekretarza p. Urbańskiego od czytania sprawozdania, odczytuje następujący wniosek komisji:

„Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Sejm zamknięcie funduszków samoistnych (niedotowanych) budżetem nieobjętych za lata 1897 i 1898 przyjmuje do wiadomości“.

Izba bez rozprawy uchwala powyższy wniosek komisji.

Następuje:

Sprawozdanie komisji administracyjnej o administracji krajowych funduszków pożyczkowych na budowę koszar za czas od 1. października 1898 do 30. listopada 1899.

Sprawozdawca p. Dworski, uwolniony na wniosek sekretarza p. Urbańskiego od czytania sprawozdania, odczytuje następujący wniosek komisji:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Sprawozdanie Wydziału krajowego o administracji krajowych funduszków pożyczkowych na budowę koszar dla wojska za czas od 1. października 1898 do 30. listopada 1899 przyjmuje się do wiadomości.

Izba bez rozprawy uchwala powyższy wniosek komisji.

Marszałek wzywa do ogłoszenia wyniku skrutynium z wyboru członka Wydziału galicyjskiej Kasy Oszczędności we Lwowie.

P. Brunicki zdaje sprawę z wyniku wyboru.

Głosowało posłów 80.

Absolutna większość 41. Dr. Władysław Abraham otrzymał 80 głosów.

Marszałek konstatuje, iż członkiem Wydziału galicyjskiej Kasy Oszczędności wybranym został p. Dr. Władysław Abraham i wzywa do ogłoszenia wyniku skrutynium z wyboru komisji dla reformy wyborczej.

P. Olpiński zdaje sprawę z wyniku wyboru do komisji dla reformy wyborczej.

Głosowało 82 posłów. Absolutna większość 42.

Pp. Abrahamowicz, Bernadzikowski, Czaykowski Władysław Wiktor, Czartoryski, Dzieduszycki Wojciech, Górka, Górski, Jabłoński, Jędrzejowicz Adam, Kozłowski, Michałowski Józef, Okuniewski, Pilat, Romanowicz, Rotter, Skałkowski, Stadnicki, Wodzicki otrzymali po 74 głosów, pp. Stojalowski otrzymał 2, p. Soleski 4, Niebyłowiec 2 głosy.

Marszałek konstatuje, iż członkami komisji dla reformy wybrani zostali pp. Abrahamowicz, Bernadzikowski, Czaykowski Władysław Wiktor, Czartoryski, Dzieduszycki Wojciech, Górka, Górski, Jabłoński, Jędrzejowicz Adam, Kozłowski, Michałowski Józef, Okuniewski, Pilat, Romanowicz, Rotter, Skałkowski, Stadnicki, Wodzicki, i wzywa komisję, by jeszcze dziś się ukonstytuowała.

Następuje:

Sprawozdanie komisji gminnej o sprawozdaniu Wydziału krajowego w przedmiocie kursu dla pisarzy gmin wiejskich.

Sprawozdawca p. Brunicki, uwolniony na wniosek sekretarza p. Urbańskiego od czytania sprawozdania, odczytuje następujące wnioski komisji.

1. Wysoki Sejm przyjmuje do wiadomości sprawozdanie Wydziału krajowego w przedmiocie kursu dla pisarzy gmin wiejskich.

2. Wysoki Sejm wstawia do budżetu krajowego kwotę 3.600 zł. na otwarcie w roku 1900 przy Wydziale krajowym kursu dla pisarzy gminnych.

W rozprawie ogólnej nikt głosu nie żąda, Izba przystępuje więc do rozprawy szczegółowej i uchwała bez rozprawy powyższe wnioski komisji, głosując nad każdym wnioskiem 1, 2, oddzielnie.

Następuje:

Sprawozdanie komisji gminnej o wniosku Wydziału krajowego w przedmiocie zezwolenia gminie miasta Stryja na rozdział pastwiska Dąbrowa między członków przedmieścia Łany dolne.

Sprawozdawca p. Fruchtmann, uwolniony na wniosek sekretarza p. Urbańskiego od czytania sprawozdania, odczytuje następujące wnioski komisji:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

I. Upoważnia się Reprezentację gminy miasta Stryja do rozdzielania parcel gruntowych l. k. 5437; 5436/2 do 5436/40 i 5436/43 do 5436/95 objętych wykazem księgi gruntowej l. 321, a własność gminy miasta Stryja stanowiących, między członków gminy, względnie przedmieścia Łany dolne, a to na podstawie sporządzonego już planu podziału przez Radę miejską w Stryju uchwałą z 15. grudnia 1897 zatwierdzonego.

II. Upoważnia się Reprezentację gminy miasta Stryja do zeznania imieniem gminy dokumentów, jakie okażą się potrzebne w celu przepisania w księgach gruntowych

tytułu własności tak rozdzielonych, a w ustępie I. wymienionych gruntów na poszczególne obdarowanych członków gminy miasta Stryja, względnie przedmieścia Łany Dolne.

W rozprawie ogólnej nikt głosu nie żąda, Izba przystępuje więc do rozprawy szczegółowej i uchwała bez rozprawy wnioski komisji, głosując nad wnioskiem I. i II. oddzielnie.

Marszałek oświadcza, iż z powodu spóźnionej pory i wątpliwego kompletu, ma zamiar zamknąć posiedzenie i wzywa sekretarza do odczytania złożonych wniosków i interpelacji.

Sekretarz p. Stanisław Niezabitowski czyta:

W n i o s e k.

Zważywszy, że uchwalony przez Wysoki Sejm w dniu 5. lutego 1897 roku projekt ustawy o obwałowaniu lewego brzegu Wisły między Krakowem a granicą państwa nie uzyskał dotąd, mimo upływu przeszło trzech lat, Najwyższej sankcji;

zważywszy, że wskutek] przeprowadzonego na podstawie ustawy z dnia 19. października 1892 Nr. 77. Dz. u. kraj. obwałowania lewego brzegu Wisły między Podgórzem a Niepołomicami przeciwległy brzeg prawy w daleko wyższym stopniu niż przedtem na wylewy jest narażonym, a w roku ubiegłym nawiedzionym był dwukrotnie wylewem w niebywałych dotąd rozmiarach;

zważywszy, że do budżetu krajowego na rok 1900 wstawioną jest pierwsza rata udziału kraju w kosztach obwałowania a wobec pewności, że zasiłek ze skarbu państwa przyznany zostanie i wobec ukonstytuowania się spółki wodnej nie stoi na przeszkodzie rozpoczęciu robót, nawet przed sankcją ustawy, jak to już niejednokrotnie w podobnych wypadkach miało miejsce:

zważywszy wreszcie, że tak ze względu na grożące niebezpieczeństwo, wylewu jak i ze względu na potrzebę dania zarobku ludności dotkniętej zeszlorocznymi wylewami, koniecznem jest rozpoczęcie robót z wiosną bieżącego roku, wnoszą podpisani:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

I. Wzywa się c. k. Rząd, aby uchwalony przez Sejm w dniu 5. lutego 1897 roku projekt ustawy o obwałowaniu lewego brzegu Wisły między Krakowem a granicą państwa, przedłożył bezzwłocznie do Najwyższej sankcyi i przez usunięcie możliwych jeszcze zachodzących przeszkód umożliwił rozpoczęcie robót około obwałowania jeszcze na wiosnę bieżącego roku:

II. poleca się Wydziałowi krajowemu, aby bezzwłocznie, nie czekając nawet na sankcyę ustawy, rozpoczął roboty około obwałowania lewego brzegu Wisły między Krakowem a granicą państwa.

We Lwowie dnia 6. kwietnia 1900.

Wnioskodawca:
Paszkowski.

Kazimierz Badeni, Borkowski, Koziebrodzki, Scipio, Hupka, Rotter, Bobrzyński, A. Skrzyński, Górski, Jaworski, ks. Puzyrna, Weigel, Wójcik, Wodzieki, Binder, Sękowski, St. Jędrzejowicz, Rapoport, Potocki.

W n i o s e k.

W roku 1895 Wysoki Sejm uchwalił:

„Sejm wzywa Rząd, aby się do Najwyższego postanowienia z dnia 4. czerwca 1869 i całego Ministerstwa z dnia 5. czerwca 1869 po myśli i duchu tych rozporządzeń ściśle i bez uchylenia się od tych postanowień stosował“.

W roku 1897 Wysoki Sejm uchwalił:

„Sejm wzywa ponownie Rząd, aby po myśli Najwyższego postanowienia z 4. czer-

wca 1869, tudzież całego Ministerstwa z 5. czerwca 1869 (Dz. u. kr. nr. 24) wprowadził jak najrychlej w urzędach kolei państwowych, pocztowych i telegraficznych, tudzież c. k. Żandarmeryi w wewnętrznej służbie krajowej, język polski, jako urzędowy. Zarazem poleca się Wydziałowi krajowemu, ażeby sprawą tą stale się zajmował i ze swej strony poczynił odpowiednie kroki, celem urzeczywistnienia wskazanych dążeń i tylokrotnie powziętych rezolucyi“.

Gdy mimo powzięcia powyższych uchwał przez Wysoki Sejm, mimo starania Wydziału krajowego, mimo przychylnego stanowiska c. k. Namiestnictwa, Wysokie Ministerium nie raczyło nawet dać odpowiedzi, na odnośne przedstawienia;

gdy do dzisiaj urzędowym językiem kolei, telegrafu, poczty, i żandarmeryi jest język niemiecki;

gdy to jest samowolnem przez Ministerstwa ukróceniem Nawyższem postanowieniem nadanych praw krajowi, podpisani wnoszą:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Sejm Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskim, wzywa ponownie Rząd, aby wprowadził, jak najrychlej, w urzędach kolei państwowych, pocztowych i telegraficznych, tudzież w c. k. Żandarmeryi w wewnętrznej służbie krajowej, język polski jako urzędowy, a tem samem zastosował się do Najwyższego postanowienia z dnia 4. czerwca 1869 (Dz. u. kr. nr. 24).

Zarazem poleca się Wydziałowi krajowemu, ażeby sprawą tą i nadal się zajmował, celem urzeczywistnienia wskazanych dążeń i tylokrotnie powziętych rezolucyi.

Lwów dnia 6. kwietnia 1900.

Wnioskodawca:
Jabłoński.

Rayski, K. Dzieduszycki, Bernadzikowski, Jahl, Wiśniewski, Merunowicz, Abraham

Górka, Wodzicki, Cielecki, Vivien, Krzysztofowicz, Czaykowski, Kraiński, Schnell, Onyszkiewicz, Skalkowski, Potoczek, Standnicki.

W n i o s e k.

Sejm Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkim Księstwem Krakowskim, uznając konieczną potrzebę przynajmniej choć jednego wyższego zakładu górniczego w swoim kraju, wzywa c. k. Rząd, aby w jak najkrótszym czasie przystąpił do założenia wyższej szkoły górniczej w Wierlicze.

Lwów dnia 6. kwietnia 1900.

Wnioskodawca:
Potoczek.

Data, Styła, Szwed, Warzecha, Kramarczyk, Cielecki, Krempa, Bojko, Rotter, Milan, Dr. Bernadzikowski, Weigiel, Wójcik, Bednarski, Klemensiewicz, Średniawski, Borkowski, Soleski, Scipio, Niebyłowicz, Romanowicz, Ostapczuk, Olpiński, Hupka.

W n i o s e k.

Ponieważ ustawa państwowa o zabezpieczeniu cudzej własności jako to: zwrotu zaciągniętych długów, pożyczek ora: sądowo przyznanych pretensyj lub zwrotu kosztów procesowych, odszkodowania wszelkiego rodzaju zezwała na zaindebetowanie tych wyżej poszczególnionych należności na realności nieruchomości dłużnika tj. na posiadłości ziemskiej, a w razie znaglenia sądowego do zwrotu wystawia się dłużnikowi całą jego realność na sprzedaż przez publiczną licytację bez względu na jej wartość, a samą kwotę obciążenia wskutek czego wyrządza się dłużnikowi straszną krzywdę i tysiące rodzin włościańskich corocznie tą drogą wysuwa się z drogiej ojcowizny i wypędza o żebraczym kiju za morze, a samą ziemię oddaje się przeważnie w ręce żydowskie, dla tego podpisany wnosi:

Wysoki Sejm uchwalić raczy:

Wzywa się Rząd, ażeby celem zabezpieczenia własności dłużnika i rodziny jego zmienił tychezasowe egzekucyjne i hipoteczne prawo o zezwoleniu sądownem całej cudzej realności na sprzedaż, a postanowił, iż w pierwszym rzędzie winien sam dłużnik postawić wniosek w jaki sposób i kiedy kwota dłużna umorzona być ma, o ile się na to wierzyciel zgodzić może; w przeciwnym razie czepia się w pierwszej linii dochodów jego ruchomości, o ile nie są osobną ustawą wyjęte z pod prawa egzekucyi sądowej, a w braku tychże tentować ugodę z dłużnikiem o ile nie możnaby jego całej lub jakiej części realności wypuścić w dzierżawę, aż do umorzenia długu lub o ile sam dłużnik niechciałby się podjąć administracyi zafantowanej realności na rzecz spłaty wierzyciela ze ścisłym dotrzymaniem terminów, a dopiero w razie wyczerpania tych środków ostrożności wydać edykt na sprzedaż, ale tylko takiej części gruntu czyli domu lub innych nieruchomości, któraby na zaspokojenie wierzytelności wraz z kosztami wystarczyła.

Lwów dnia 6. kwietnia 1900.

Wnioskodawca:
Kramarczyk

Data, Krempa, Hupka, Dr. Bernadzikowski, Klemensiewicz, Potoczek, Ostapczuk, Milan, Rotter, Olpiński, Styła, Warzecha, Szwed, Wójcik, Nowakowski, Niebyłowicz, M. Torosiewicz, Theodorowicz.

Marszałek oznajmia, iż pierwsze czytanie tych wniosków umieści na porządku dziennym najbliższego posiedzenia, i wzywa sekretarzy do odczytania dalszych wniosków i interpelacyj.

Sekretarz p. Stanisław Niezabitowski czyta:

I n t e r p e l a c y a

do Jaśnie Wielmożnego Pana Komisarza rządowego we Lwowie.

Ponieważ słyhać ogólne żalenia się duchowieństwa w całym kraju a w szcze-

gólności tych księży obydwóch obrządków, którzy obejmują w własny zarząd wakuujące probostwa, że Wysoki Rząd należytości przypadające dla nich po ich poprzednikach pozostałe lub ściągnięte, służące do zakupienia inwentarza gospodarczego, tak zwane interkalarya oraz temporalia, nie wypłaca im w tej chwili po ściągnięciu tychże należytości, oraz przy oddawaniu im majątku nieruchomości, wskutek czego naraża ich na nieobliczone straty i zmusza do zaciągania długów, gdyż odebrany majątek bez potrzebnego inwentarza staje się martwym ciężarem dla każdej osoby fizycznej, a cóż dopiero osoby duchownej, która fizyczną pracą pomagać sobie nie jest w stanie, i takie przeciąganie wypłat tychże należytości ciągnie się prawie całym latami, a złożony grosz marnieje w rękach Rządu bez najmniejszego oprocentowania, gdy tymczasem ekwiwalent od dochodów płacić musi.

Wreszcie w bardzo wielu wypadkach poczyna Wysoki Rząd praktykować z powyższymi należytościami w ten sposób, że wprost konfiskuje te należytości za inwentarz na rzecz skarbu Państwa, a dotyczącym proboszczom zaledwie zdobędzie się na przyznanie im skromnego procentu od tejże sumy, co w wysokim stopniu jest krzywdzącym każdego nowomianowanego proboszcza, gdyż za parę koron pobranego procentu nie można w żaden sposób dokupić ani zastąpić potrzeb inwentarza gospodarczego, dlatego podpisany zapytuje czy:

Wysoki Rząd nie byłby łaskaw z mocy swojej zarządzić, aby proboszczom nowomianowanym równocześnie z oddaniem im probostwa, wszelkie należności przypadające za inwentarz, oraz tak zwane interkalarya i temporalia wypłacane były a contoniekoniecznego postępowania.

I czy wreszcie nie poczuwa się Rząd do wynagrodzenia krzywdy nowomianowanym proboszczom, zamieniając powyższe należytości na rentę procentową.

We Lwowie dnia 4. kwietnia 1900.

Interpelant
Kramarczyk

Krempa, Niebyłowicz, Winniczuk, Nowakowski, Bernadzikowski, Soleski, Olpiński, Szwed, Data, Warzecha, Żardecki, Potoczek, Styła, Wójcik, Barwiński, Gołuchowski, Hamorak.

I n t e r p e l a c y a

posła Krempe i towarzyszy do Jaśnie Wielmożnego Pana Komisarza rządowego w sprawie utworzenia gimnazjum w Mielcu.

Dnia 27. Lutego 1899 r. uchwalił Wysoki Sejm krajowy wezwanie do Rządu, ażeby projektowane dla zachodniej Galicji gimnazjum utworzył w Mielcu. Uchwałę tę poprzedziła gruntowna rozważa wszelkich okoliczności, jakie nastęrczała rywalizacya w tej sprawie pomiędzy Mielcem a Dębicą.

Większość Wysokiego Sejmu krajowego przyjęła argumenty przemawiające za Mielcem, jako ważniejsze położenie geograficzne tego miejsca za stosowniejsze, względy też wszelkie, jak sprawiedliwe rozmieszczenie szkół średnich i równomierne uprzywilejowanie ludności możliwości korzystania z nauki przemawiają stanowczo za Mielcem.

Wielka przestrzeń kraju na północ od Rzeszowa i Tarnowa, której środowiskiem jest Mielec, nie posiada dotąd żadnej szkoły średniej, co wszystkie pisma krajowe bez różnicy podniosły niejednokrotnie; opinia publiczna kraju z wyjątkiem interesowanej Dębicy jest za Mielcem. C. k. Ministerstwo oświaty uznaje również, iż wszystkie okoliczności przemawiają za Mielcem, a nie za Dębicą, ale — nie chce się oświadczać przeciw Radzie szkolnej krajowej, względnie Wiceprezydentowi tejże Dr. Bobrzyńskiemu.

I o dziwo! Na nie uchwała Wysokiego Sejmu, za nie opinia publiczna, nie nie znaczy słuszność i sprawiedliwość, względy na ludność i równomierny rozdział dobrodziejstw oświaty, na nie wreszcie wielka

ofiarności powiatu, który sumą stu tysięcy złr. do poniesienia kosztów przyczynić się zobowiązał, lubo zakładanie i utrzymanie szkół średnich wyłącznie do skarbu państwa należy.

Rok minął od czasu uchwały Sejmu a Rada szkolna krajowa, względnie jej Wiceprezydent, w obec Ministerstwa oświaty do ostatecznego załatwienia zagradza drogę.

Wypadek ten, uwłaczający w wysokim stopniu powadze Wysokiego Sejmu, nie mówiąc już o szkodliwym i przygnębiającym jego oddziaływaniu na społeczeństwo, świadczy wymownie do jakiego stopnia w Galicyi zagnieżdżyła się samowola jednostek i brak uszanowania dla uchwał ciała prawodawczego t. j. Sejmu i to wśród ludzi z tej sfery, którą innym o anarchii prawie zwykła i posłuszeństwo wobec postanowień i takich jak tu opisanych czynów na obowiązek nam kładzie.

Kto uchwał zdecydowanych przez większość, w której członkowie własnej partii uczestniczyli, nie szanuje, ten dopiero naprawdę jest anarchista, u którego własna wola ponad wszystkiem prawem.

Ale godzi się zapytać Jaśnie Wielmożnego Pana Komisarza, jako zastępcy cesarsko-królewskiego Rządu, czy przyjmuje odpowiedzialność za skutki, jakie podobne lekceważenie uchwały przez głosowanie powziętej, wyrażonej woli Sejmu Królestwa Galicyi pociągnąć może i musi? Dlaczego do tego czasu sprawa założenia gimnazjum w Mielcu nie została załatwioną i czy będzie ta szkoła otwarta z początkiem roku szkolnego 1900/901.

Lwów dnia 6. kwietnia 1900.

Interpelant:

Franciszek Krempa

Kramarczyk, Soleski, Bojko, Potoczek, Milan, Wójcik, Data, Nowakowski, Bernardzikowski, Średniawski, Styła, Szwed, Klemensiewicz, Ostapczuk.

Interpelacya

posła Krempe i towarzyszy

do Jaśnie Wielmożnego Pana c. k. Komisarza rządowego w sprawie zakazów zgromadzeń w powiecie Stary Sambor.

Na dniu 27. i 28. marca 1900 zgłosił poseł Stapiński sprawozdanie poselskie w Starym Samborze i Chyrowie. C. k. Starosta w Starym Samborze zakazał jednak odbycia tych zgromadzeń, a to pod pozorem, że w Starym Samborze grasuje tyfus a w „okolicy“ Chyrowa szkarlatyna. — Faktem jest, że w Chyrowie szkarlatyna niema, a w okolicy o takiej epidemii też nie wiadomo. Jarmarki, nabożeństwa itp. na których ludność liczniej się gromadzi, niż na wiecach, odbywają się w owych miastach bez żadnych przeszkód, co uzasadnia przypuszczenie, że to tylko przeciw zgromadzeniom owe epidemie zostały wyszukane.

Zastrzegając się jak najenergiczniej przeciw takiej samowoli c. k. Starosty i przeciw zakazom zgromadzeń w ogóle a szczególnie poselskich sejmików sprawozdawczych, do których odbywania posłowie są obowiązani, — zapytujemy Jaśnie Wielmożnego Pana c. k. Komisarza rządowego:

Czy c. k. Starosta ze Starego Sambora został pociągnięty do odpowiedzialności za te bezprawne zakazy?

Lwów dnia 6. kwietnia 1900.

Interpelant:

Franciszek Krempa

Bojko, Potoczek, Data, Milan, Dr. Bernardzikowski, Wójcik, Kramarczyk, Średniawski, Szwed, Soleski, Styła, Klemensiewicz, Ostapczuk, Nowakowski.

Interpelacya

posła Krempe i towarzyszy do Jaśnie Wielmożnego Pana c. k. Komisarza rządowego, w sprawie urzędowania c. k. Starosty Nowosieleckiego w Krośnie.

Ludność powiatu Krośnińskiego od czasu, jak nastąpił nowy starosta Dr. Nowo-

sielecki, wystawioną jest na różne bezprawne utrudnienia i szykany z jego strony.

W szczególności z wydawaniem książek robotniczych i paszportów zaprowadził Dr. Nowosielecki osobliwe postępowanie, które naraża strony na wielkie wydatki, straty czasu i przykrości rozliczne.

Z reguły potrzeba czekać na wydanie paszportu, czy książki robotniczej przeszło dwa miesiące. W tej chwili zalegają w starostwie w Krośnie, stopy podań w tej sprawie jeszcze z grudnia i stycznia. Przyjdzie ktoś do starosty z prośbą o przyspieszenie, odsyła go Dr. Nowosielecki do sekretarza, mówiąc, że się w sprawy paszportowe nie miesza. Idzie strona do sekretarza starostwa, a ten, zwraca ją do starosty, bo sam wydać nie może. Wraca tedy interesowany do starosty, ale tu zastaje drzwi zamknięte, bo p. starosta po drugi raz go nie przyjmie, za powód odmowy, podaje starostwo najczęściej nieprzychylną relację żandarmeryi. Tymczasem powszechnie wiadomo, iż wbrew wszelkim możliwym przeczeniom czy wyjaśnieniom, stwierdzamy to na podstawie dostarczanych nam, zupełnie wiarogodnych dowodów, że tenże starosta polecił żandarmeryi w swoim okręgu wyszukać możliwe i niemożliwe przeszkody, aby tylko mieć pozor do odmowy paszportu.

Takich to małych, ubliżających wysoce powadze władzy środków i wybiegów chwyta się Dr. Nowosielecki, aby maskować swoje bezprawne działanie. Oto przykład jeden z wielu:

Jan Tomkiewicz, wiertacz zarobkujący, przy kopalniach nafty, zgodził się kontraktownie do kopalni nafty w Rumunii w znanem mu przedsiębiorstwie za wynagrodzeniem po 150 franków miesięcznie, z mieszkaniem, opałem, światłem i t. z w. metrowem. Miał pojechać sam i zabrać ze sobą do tej samej roboty trzech ukwalifikowanych ludzi, których na miejscu wyszukał i zgodził. Termin objęcia roboty miał wyznaczony; tymczasem starostwo dotyczące w Krośnie nie chce mu wydać paszportów. Wniósł prośbę do sta-

rostwa 9. marca br., przeszkód żadnych niema stwierdził to naczelnik gminy usłnie, bo przywiózł go Tomkiewicz z sobą. Był Tomkiewicz osobiście u starosty, przedstawiał i prosił, że czekać nie może, bo dzień objęcia pracy ma oznaczony, że w przeciwnym razie straci miejsce i zarobek. Skończyło się na tem, że starosta wyprowadził Tomkiewicza do sekretarza starostwa z zapytaniem, czy może wydać mu paszport. Sekretarz odpowiedział, że to zależy od starosty i kazał mu pojsć do niego. Do starosty jednak nie wpuszczono już Tomkiewicza. Musiał odjechać z niczem raz drugi i trzeci, prośba dotychczas leży niezadowolona, Tomkiewicz straci niewątpliwie korzystną robotę i zarobek. Tak samo i trzech inni, którzy mieli pojechać razem z Tomkiewiczem: a to Józef Such, Jan Grzegorzycyk i Józef Telecz, daremnie się dopraszają o paszporty. Jana Grzegorzycyka w dodatku za to, że narzekał głośno na korytarzu w starostwie, iż nie ma co jeść z winy starostwa, zamknięto i trzymano sześć dni w areszcie w Krośnie. Wszyscy czterej wymienieni są fachowymi robotnikami przy kopalniach nafty i do takiej też roboty, u znajomego przedsiębiorcy, u którego tu w kraju już pracowali, byli już ugodzeni.

Inny przykład: Marcin Józefczyk z Iskrzyni, 43 letni, chałupnik, żonaty, ojciec czworga dzieci, wniósł prośbę w lutym br. o paszport do Ameryki. Był już raz w Ameryce, z zarobku przywiezionego kupił sobie morg gruntu i spłacił drobne długi. Pomimo, że przeszkód nie ma żadnych zgoda, każe mu starosta czekać, aż żandarmerya zda raport o nim. Urząd gminny przez podwójciego Jana Olszewskiego wstawiał się za nim u starosty, ale bez skutku.

Jeszcze raz podnosimy z naciskiem, że takich wypadków bezprawnego postępowania starosty Nowosieleckiego w sprawach paszportowych jest mnóstwo w każdej gminie. Może się o tem JWny Pan Komisarz rządowy przekonać, choćby przez osobnego delegata, który zastanie w staro-

stwie w Krośnie stopy leżących podań o paszporty. Ludność w powiecie, przyzwyczajona pod tym względem od lat do prawnego porządku, wnioskuje nie bez słusznych podstaw, że starosta Nowosielecki został nastlany na zubożenie ludności ku pomocy bankrutującym obszarnikom. Nie mniej na bezprawiu i gwałtach zasadza się polityczna działalność Dr. Nowosieleckiego. Faktem jest, że wzywał do siebie włościan przed wyborem uzupełniającym członka Rady powiatowej, z kuryi gmin wiejskich, naznaczonym na 31. marca br. i nakazywał im popierać wskazanego kandydata. Osiągnął tyle, że się skonpromitował, bo przy dokonanych wyborze kandydat starościński ani jednego głosu nie otrzymał. Faktem jest, że zgromadzenie, które na zasadzie §. 2. odbyć zamierzali w Krośnie dnia 31. marca br. ściśle według wymogów prawnych, pp. Mięśowicz, Olszewski, Nawrocki, Szafranski, i Stapiński rozwiązał komisarz starostwa z polecenia c. k. starosty Nowosieleckiego, zanim jeszcze obrady się zaczęły, pomimo, że urządzający okazali i listę uczestników zgromadzenia i zaproszenia imienne.

C. k. Komisarz oświadczył, że w Krośnie musi być także poufne zgromadzenie zgłoszonem w starostwie i powoływanie się na ustawę nie pomogło.

Na porządku dziennym zgromadzenia miał być wniosek p. Hupki, staroście Nowosieleckiemu chodziło widocznie o to, aby się włościanie nie porozumieli co do przeciwdziałania tym stańczykowskiemu projektem. Tak lud to rozumiał i rozszedł się, głośno narzekając, iż starostwo Krośnieńskie nie jest cesarsko-królewskiem, jeno stańczykowskiem starostwem. Zważywszy, że fakta przytoczone zawierają wszelkie znamiona zbrodni nadużywania władzy urzędowej, że muszą zachwiać u ludności wszelkie zaufanie do bezstronności i prawomocności starostwa, a przez to i władzy rządowej w ogóle. zapytują podpisani Jaśnie Wielmożnego Pana c. k. Komisarza rządowego:

Czy zechce czem rychlej uczynić, co należy, aby powiat Krośnieński uwolnić od rządów c. k. starosty Nowosieleckiego, tymczasem zaś nakazać mu rychłe wydanie paszportów osobom posiadającym wymogi prawne, oraz nauczyć go ustawy o zgromadzeniach poufnych, za zaproszeniami.

Lwów dnia 6. kwietnia 1900.

Interpelujący:
Franciszek Krempa

Ostapczuk, Bojko, Nowakowski, Potoczek, Data, Milan, Bernadzikowki, Wójcik, Kramarczyk, Średniawski, Styła, Szwed, Soleński, Klemensiewicz.

Sekretarz p. Andrzej Potocki czyta:

I n t e r p e l a c y a

do Jaśnie Wielmożnego Pana Komisarza rządowego.

Na posiedzeniu Wysokiego Sejmu dnia 26. marca 1899 roku na wniosek posła Szweda, zapadła uchwała następującej treści:

„Wzywa się c. k. Rząd, aby polecił c. k. Dyrekcji propinacyjnej ściśle stosować się do przepisów ustawy z dnia 22. kwietnia 1889 w tym kierunku, aby wydzierżawienie dochodów propinacyjnych odbywało się mniejszymi okręgami po jednej, lub kilka mniejszych gmin, — i ażeby o rozpisanej licytacji odnośnie gminy były należyte powiadomione“.

Zważywszy, że wydzierżawienie dochodów propinacyjnych odbywa się przeważnie z wolnej ręki — i wielkimi okręgami, wskutek czego tylko kapitaliści z tego prawa korzystają, a Kółka rolnicze i mniejsi przemysłowcy, którzyby daleko większy czynsz dzierżawny ofiarowali, nie mają tu dostępu i muszą dopiero od głównych dzierżawców pojedyncze wyszynki poddzierżawiać i za to grubo płacić.

Zważywszy dalej, iż gdyby wydzierżawienie dochodów propinacyjnych odbywało się pojedynczemi gminami, drogą licytacji w c. k. Starostwie, ustałyby nie tylko skargi

o wyzyskiwanie mniej zamożnych, i trunki byłyby tańsze, ale co ważniejsza, dochód propinacyjny znacznie by się powiększył, dlatego podpisani zapytują:

Kiedy i czyli żądaniu ludności i Wysockiego Sejmu stanie się zadosyć? — i czy wydzierżawienie dochodów propinacyjnych pojedynczemi gminami drogą licytacyi wprowadzone zostanie?

Lwów dnia 4. kwietnia 1900.

Interpelujący:
Szwed

Kramarczyk, Data, Styła, Wójcik, Średniawski, Milan, Bojko, Krempa, Potoczek, Niebyłowiec, Hamorak, Nowakowski, Warzecha, Winniczuk, Słotwiński.

I n t e r p e l a c y a

do Jaśnie Wielmożnego Pana Komisarza Rządowego.

Ostatnimi czasy wzrosła w Galicyi w niebываły sposób liczba kolektujących na budowę i restauracye kościołów. Datki zbierane w ten sposób, idą przedewszystkiem na wynagrodzenie kolektantów, a tylko bardzo mała część idzie na cel kwestowany.

Kolektanci sprawiają liczne kłopoty tak wójtom, jakoteż i samej ludności, która na taki sposób kwesty podnosi tu i ówdzie żale, a cel ten możnaby daleko korzystniej osiągnąć, za pośrednictwem Rad powiatowych, które mogą corocznie wstawiać w budżet kwotę odpowiednią na ten cel szlachetny.

Wobec tego podpisani zapytują Wysocki Rząd?

Czyby nie uważał za stosowne ograniczyć nieco wydawania pozwoleń na podobne cele?

Lwów dnia 4. kwietnia 1900.

Interpelujący:
Jakób Bojko

Wójcik, Krempa, Soleski, Szwed, Potoczek, Bernadzikowski, Hamorak, Styła, Milan, Klemensiewicz, Warzecha, Nowakowski, Winniczuk, Średniawski,

I n t e r p e l a c y a.

do Jaśnie Wielmożnego Pana komisarza rządowego we Lwowie.

Ponieważ zaprowadzenie mundurków szkolnych dla uczniów gimnazyalnych nie przynosi wcale takich skutków, jakich się po nich spodziewano i owszem mundurki dały tylko sposobność bogatszym uczniom do strojenia się i udawania oficerów, skutkiem czego podniosły ich dumę i zarozumiałość, a biedniejszym uczniom utrudniano wstęp do gimnazyów i narażano ich rodziców na bardzo znaczne wydatki uniformowe, wskutek czego często muszą chodzić w starych, wyszarzanych i w zimie cierpieć dokuczliwe zimno, a co do podtrzymania u młodzieży szkolnej moralności, wcale się mundurki szkolne nie przyczyniły, jak to uznało samo Towarzystwo profesorów gimnazyalnych prawie ze wszystkich gimnazyów i ostro przeciw mundurkom szkolnym wystąpiło, dlatego podpisani zapytują Jaśnie Wielmożnego Pana Komisarza, by raczył po porozumieniu się z Radą szkolną krajową orzec, o ile ogólnemu życzeniu zniesienia mundurków w szkołach średnich i jak rychło stanie się zadość?

Lwów dnia 4. kwietnia 1900.

Interpelant:
Data

Niebyłowiec, Średniawski, Szwed, Potoczek, Milan, Bojko Winniczuk, Nowakowski, Styła, Okuniewski, Hamorak, Krempa, Kramarczyk, Stojalowski, Wójcik, Warzecha.

I n t e r p e l a c y a

do JWgo Pana Komisarza rządowego.

Wszystkie zawody urzędnicze w służbie państwowej, a więc urzędnicy państwowi,

wojskowi, nauczyciele, służy, a nawet wiele zawodów robotniczych, mają już zabezpieczenie pensyjne na wypadek starości, nieudolności do pracy itp. tylko rolnicy i rękodzielnicy, chociaż są podstawą państwa i w trudnych stosunkach terażniejszych, można powiedzieć, że pracują wyłącznie dla państwa na podatki itp., bo dla siebie nie oszczędzić nie mogą, nie mając na wypadek starości ani w razie nieudolności do pracy z innej przyczyny, żadnego zabezpieczenia znikąd.

Gmina i tak uboga, bo zewsząd obciążona, musi ich utrzymywać własnym kosztem. To zaopatrywanie ubogich przynależnych, stało się też dla gmin tak wielkim ciężarem, że go już dalej unieść nie potrafią.

Jest to obowiązkiem państwa, tak nakazuje sprawiedliwość, ażeby obywatel, który swe siły i życie państwu oddaje, miał przynajmniej na wypadek nieudolności do pracy prawem zabezpieczone ludzkie utrzymanie do śmierci.

Dotychczas jakoś Rząd o tem nie pomyślał.

Zapytujemy przeto: Czy i kiedy zamierza Rząd przeprowadzić to w drodze właściwej, aby rolnicy i rękodzielnicy mieli również z rodziną zabezpieczony byt na wypadek starości i nieudolności do pracy?

Lwów 4. kwietnia 1900.

Interpelant:

Antoni Styła w. r.

Milan, Dr. Bernadzikowski, Wójcik, Średniawski, Winniczuk, Nowakowski, Bojko, Hamorak, Kramarczyk, Szwed, Data, Żardecki, Potoczek, Warzecha, Niebyłowicz, Krempa.

I n t e r p e l a c y a

do c. k. Komisarza Rządowego.

Przy ustaleniu granicy między Monarchią Austryacką a Cesarstwem Rosyjskiem,

zabudowania i ogrody mieszkańców gminy Zielona, położonej w powiecie husiatyńskim przydzielono do Austrii, orne zaś grunta, położone po drugiej stronie rzeki Zbrucza, wcielone zostały do Rosyi.

Mieszkańcy gminy Zielona w Austrii wykonywali prawo własności gruntów swych, położonych w Rosyi, do r. 1898, odrabiając pańszczyznę lub też wykupując się od tejże.

Obecny dopiero właściciel Zielonej w Rosyi, Pan Pawłowski, zabronił w r. 1898 mieszkańcom gminy Zielona w Austrii użytkowania gruntów swych, dziedziczonych przez nich w Rosyi.

Przy zniesieniu pańszczyzny w Austrii nie indemnizowano gruntów ornych włościan z Zielonej, jako położonych po za obrębem państwa Austryackiego; przy zniesieniu zaś poddaństwa i pańszczyzny w Rosyi, pominięto mieszkańców gminy Zielona, gdyż wówczas byli już nawet obywatelami państwa Austryackiego.

Zważywszy powyższe okoliczności a w szczególności, zważywszy, że kongres wiedeński orzekł, że prawo własności osób pojedynczych przy rozgraniczeniu państw w niczem naruszone nie zostanie, zważywszy dalej, że przy zniesieniu pańszczyzny w Austrii a poddaństwa i pańszczyzny w Rosyi, mieszkańców austryackiej gminy Zielona pominięto, -- zważywszy wreszcie, że wszelkie zabiegi mieszkańców gminy Zielona podjęte samoistnie lub też w drodze dyplomatycznej do żadnego dodatniego rezultatu nie doprowadziły, zapytują niżej podpisani:

Czy znany jest c. k. Rządowi obecny stan powyższej sprawy?

powtórę, w jaki sposób zamierza c. k. Rząd przyjść w pomoc pokrzywdzonym bez ich winy mieszkańcom gminy Zielona, ażeby egzystencję ich dalszą jako poddanych państwa austryackiego umożliwić.

Lwów 4. kwietnia 1900.

Interpelant:
Gołuchowski w. r.

Hamorak, Kramarczyk, Szwed, Warzecha, Data, Borkowski, Korytowski, Pilat, Abrahamowicz, Czartoryski, Chamiec, Brykczyński, Dworski, Dr. Czaykowski, Kuleczycki, Stecki, Urbański, Jaworski, Wojciech Dziebuszycki, Wł. Kraiński, J. Michałowski, Szeptycki, Rayski, Cieński, E. Torosiewicz, Wine. Kraiński, Horodyski, K. Badeni, Zoll, W. Niezabitowski, Wodziecki, Kostheim, A. Brunicki, Bielański, Osuchowski, Tyszkowski, Niebyłowiec, Winniczuk, Dr. Sawczak, Fruchtmann, Jabłoński, Bednarski, Witośławski, Mandyczewski, Małachowski, St. Niezabitowski, Gniewosz, Starzyński, Stądnicki, St. Jędrzejowicz, A. Potocki, Sękowski, A. Skrzyński, Gnoiński, Roman Potocki, Górski, A. Jędrzejowicz, Jakliński, I. Puzyna, Wachnianin, Soleski.

Interpelacya.

do Jaśnie Wielmożnego c. k. Komisarza rządowego.

Ludność używająca III. klasy kolei żelaznej doznaje tak w czasie jazdy jak i na przystankach licznych przykrości. Niewiadomo jednak, czy to z c. k. Dyrekcji kolejowej, czy też z winy c. k. Ministerstwa kolejowego.

Konduktorzy kolejni z musu napełniają tak dalece wozy III klasy, że podróżni zniewoleni są stać całemi godzinami.

Zdarza się często, że mimo próśb konduktorów i mimo, że wozy znajdują się na stacyi, naczelnicy z nieznanym nam bliżej powodów, wozów dodać nie chcą i podróżnych wręcz maltretują, narażając ich nie tylko na niewygodę, ale w następstwie na rozmaite słabości.

Szczególnie braki te dają się uczuwać w dnie sobotnie i niedzielne, kiedy ruch robotników się wzmacnia, jak niemniej i podczas świąt główniejszych. Podobnie też w czasie branki, oraz gdy urlopnicy i rezer-

wiści jadą do służby wojskowej lub z niej powracają.

C. k. Dyrekcya nie oblicza się wcale albo bardzo mało z tymi dniami i nie dodaje, ile należy, wozów III klasy.

Traktuje się jadących podróźnych III klasy czasami niżej krytyki. Widziałem np. w ubiegłym roku na stacyi Chyrów, jak wsiadała ludność emigrująca do Ameryki, wozy były już przepelnione i nie można było tych ludzi pomieścić. Konduktor prosił naczelnika o wóz, jednak nie otrzymał, chociaż na stacyi stały próżne. Pakowano więc biedaków jak śledzie w beczce, odgrządzając, kto nie wsiądzie, ten pozostanie. W dodatku zalecał mnie szyderyczy głos: A cóż? ponaganiałeś to bydło?

Tak samo było w dniu 4. kwietnia 1899. Naładowano wojsko jadące od Nowego Sącza do Przemyśla do wozów smrodliwych, którymi transportuje się bydło. Widziałem, jak brakowało ławek, a na twarzach rysowało się omdlenie i narzekanie, że nie ma gdzie usiąść i że za ciasno.

Takich porządków w innych krajach trudno znaleźć.

Dalsza krzywda dla podróżujących jest niezrozumiały system, że na przystankach osobowych niema poczekalń. Przykładem może służyć Dąbrówka, Besko. Pomimo tego, że gminy interesowane jak Bukowsko i inne wносиły prośby, załatwienia od dłuższego czasu doczekać się nie mogą. A przecież ludność podróżująca III klasą najczęściej kolei dochodu przynosi i zasługuje na to, ażeby na przystankach miała choć kawałek dachu nad głową.

W interesie przeto podróżującej ludności, zapytują podpisani Jaśnie Wielmożnego Pana c. k. Komisarza rządowego, czy zechce Wysoki Rząd wpłynąć na odpowiednie władze kolejowe:

1) By w większej mierze zasilały pociągi osobowe wozami III klasy, a przynajmniej uwzględniły zwiększony ruch lu-

dności w dniach z góry oznaczonych i przewidzianych;

2) by na przystankach kolejowych pobudowały na prośby gmin poczekalnie tam, gdzie tego potrzeba wymaga jak najrychlej.

Interpelant:

Milan

Styła, Wójcik, Krempa, Data, Potoczek, Bojko, Bernadzikowski, Średniawski, Kramarczyk, Ostapczuk, Szwed, Warzecha, Nowakowski, Niebyłowiec.

Sekretarz p. Karatnicki czyta:

W n i o s e k.

Wysoki Sejmie!

Zważywszy, że od kiedy Towarzystwo dla eksploataowania materiałów budowlanych zakupiło lasy Nadworniańskie i Sołotwińskie i od kiedy lasy w górach karpackich przerzedzone zostały, od tego czasu zaczęły Bystrzyce od gór karpaccich nagle spadać na doły i często zalewać okolice, leżące nad temi rzekami;

zważywszy, że z tych Bystrzyce wytworzyły się rwiące rzeki, które podczas powodzi coraz bardziej rwią brzegi, zabierają urodzajną ziemię, a natomiast pozostawiają nieurodzajne szutrowiska i przy każdej powodzi żłobią sobie nowe łożyska;

ze względu na nieszczęsne położenie tych wsi, w których Bystrzyce zabrały ziemię urodzajną z ogrodów gospodarskich i cerkiewnych, a nawet zagrażają i wsiom i za niedługi czas musiałyby gminy przedstawiać swoje cerkwie na inne miejsce, mianowicie we wsiach Jamnica, Wołczyńiec, Zagwoźdź, Czerniejów, Podłuże, Perłowce i innych w powiecie Stanisławowskim;

zważywszy wszystkie te powody, wnoszą podpisani:

Wysoki Sejm krajowy raczy uchwalić na regulację Bystrzyce w wyżej wymienionych gminach subwencją do wysokości 20.000 koron z funduszu budżetu krajowego na rok 1900.

Lwów dnia 6. kwietnia 1900.

wnioskodawca:

Łazarz Winniczuk w. r.

Krempa, Nowakowski, Styła, Kulczycki, Bojko, Hamorak, Niebyłowiec, Warzecha, Żardecki, Data, Stojałowski, W. Szwed, Wójcik, Kramarczyk, Dr. Bernadzikowski.

W n i o s e k.

Wysoki Sejmie!

Dnia 25. maja 1899 w nocy nawiedził straszny pożar gminę Delejów w powiecie Stanisławowskim i zniszczył 19 gospodarstw. Tę samą gminę nawiedził znowu straszny pożar w nocy z d. 4. na 5. listopada 1899 i zniszczył 11 gospodarstw wiejskich. A ponieważ w tym czasie dął straszny wiatr, przeto nie można było niczego wyratować, tak, iż nie tylko wszystkie budynki, ale też i wszystkie ziemioplody, pasza i narzędzia gospodarskie spaliły się. Stało się to w porze zimowej, że w tej gminie 30 gospodarzy, razem z rodzinami pozostało pod gołym niebem tak, że nie ma gdzie mieszkać, ani w co się odziać, ani czem się pożywić, a mało kto z nich był zaasekurowany, gdyż ta gmina położoną jest o kilkanaście kilometrów od miasta, zatem nie ma żadnego zarobku i biedni pogorzeley bez żadnej pomocy musieliby zginąć śmiercią głodową. Żeby do tego nie dopuścić, — czynię wniosek:

Wysoki Sejm krajowy raczy łaskawie przychylić się do mego wniosku i uchwalić z funduszu krajowego 2.000 koron dla tych nieszczęśliwych pogorzalców, by przynajmniej z głodu nie poginęli.

We Lwowie dnia 4. kwietnia 1900.

Wnioskodawca:

Łazarz Winniczuk w. r.

Milan, Nowakowski, Dr. Bernadzikowski, Wójcik, F. Kramarczyk, W. Szwed, Bojko, Krempa, Warzecha, Klemensiewicz, Hamorak, Wachnianin, Potoczek, Data, Barwiński, Ochrymowicz.

I n t e r p e l a c y a

do Pana Komisarza rządowego!

Sprzeciwiająca się ustawie interpretacja rozporządzenia ministeryalnego z dnia 5. czerwca 1869 Nr. 24. jakoby gr. k. urzędy parafialne prowadziły metryki na podstawie polecenia władz publicznych państwowych, i jakoby z tego tytułu były obowiązane przyjmować od c. k. władz pisma polskie, a c. k. władze były uprawnione w sprawach metrykalnych pisać po polsku wbrew wyraźnemu postanowieniu §. 5. powołanego rozporządzenia, — powoduje wdzieranie się szowinizmu narodowego nawet do sądów, jak o tem świadczą następujące fakta.

W listopadzie roku zeszłego zażądał pan Aleksander Kozłowski, c. k. adjunkt sądowy w Nowem Siole (w powiecie Zbarazkim), od gr. k. proboszcza w Nowem Siole, ks. Onufrego Zarzyckiego, wyjaśnienia w sprawach metrykalnych. Pismo do księdza ruskiego napisał ten p. adjunkt nie tylko po polsku, ale jeszcze dodał przy końcu „z nadmienieniem, że wyciąg ten wydany być ma w języku polskim“.

Kiedy ks. Zarzycki odpowiedział na to, że żadna ustawa nie zniewala ruskiego księdza do pisania po polsku, zaskazał p. adjunkt Kozłowski ks. Zarzyckiego przed c. k. starostę w Zbarażu, a ten nakazał wskutek tej skargi ks. Zarzyckiemu, by na przyszłość w sprawach metrykalnych odpowiadał władzom po polsku.

Na zażalenie, wniesione przez ks. Zarzyckiego do c. k. Prezydium Wyższego Sądu krajowego we Lwowie i do Namiestnictwa, władze te do dnia dzisiejszego nie odpowiedziały, ściągając na siebie

słuszne podejrzenie, że solidaryzują się skrycie z szowinizmem p. adjunkta, gdzie chodzi o poniżenie mowy ruskiej, i to a poniżenie bezprawne.

Ten sam p. adjunkt Kozłowski, widząc takie poparcie ze strony wyższych władz krajowych rządowych i administracyjnych, wystosował do ks. Harasymowicza w Terpiłowce następujące wezwanie:

L. 74/99. Uprasza się Szanowny gr. k. Urząd parafialny w Terpiłowce w sprawie karnej przeciw Hryciowi Motlas o zbrodnię rabunku o spieszne udzielenie wyciągu z ksiąg metrykalnych względem dat urodzenia Hrycia Motlasa, lat 23 liczącego, z Klimkowiec, syna Matwija i Domki Motlasów, z nadmienieniem, że wyciąg ten wydany być ma w języku polskim. C. k. Sąd powiatowy w Nowem Siole oddział II. dnia 18. grudnia 1899 Kozłowski.

Również i na zażalenie tego księdza do Apelacji we Lwowie nie nadeszła żadna odpowiedź.

Podpisani zapytują:

1) Jakie stanowisko zajmuje c. k. Rząd wobec tych faktów.

2) Co zamierza c. k. Rząd uczynić wobec tego bezprawnego postępowania p. adjunkta sądowego Kozłowskiego?

3) Co zamierza c. k. Rząd w przyszłości uczynić, by położyć tamę szowinizmowi narodowemu, szerzącemu się nawet po sądach?

We Lwowie dnia 6. kwietnia 1900.

Interpelant:

Dr. Okuniewski w. r.

Hamorak, Ochrymowicz, Kulczycki, Barwiński, Nowakowski, Ostapczuk, Niebyłowiec, Winniczuk, Wachnianin, Sawczak, Mandyczewski, Zajączkowski, Karatnicki, Milan, Dr. Bernadzikowski, Bojko, Krempa, Styła.

Marszałek oznajmia, iż pierwsze czytanie tych ostatnich wniosków umieści na porządku dziennym najbliższego posiedzenia, interpelację zaś odstąpi p. Komisarzowi rządowemu.

Marszałek oznajmia, iż ukonstytuowała się Komisya dla reformy wyborczej. Przewodniczącym wybrano p. Adama Jędrzejowicza, zastępcą przewodniczącego p.

Skałkowskiego, sekretarzami pp. Bernadzikowskiego i Górkę.

Marszałek zamyka posiedzenie, oznaczając następne na dzień 9. kwietnia 1900, godzinę 10 rano, oświadczając, iż porządek dzienny tego posiedzenia zostanie posłom pisemnie doręczonym.

Koniec posiedzenia godzina 2 minut 50 po południu.

Marszałek krajowy:

Stanisław Badeni w. r.

Sekretarze:

Andrzej Potocki
Stanisław Niezabitowski.

Protokół

8. posiedzenia, 5. sesyi, VII. peryodu Sejmu galicyjskiego z dnia 9. kwietnia 1900 roku.

Początek o godzinie 10 minut 30 przed południem.

Przewodniczący: Marszałek krajowy J. E. Stanisław hr. Badeni.

Sekretarze: Modest Karatnicki, Stanisław Niezabitowski, Andrzej Potocki, Mieczysław Urbański.

Obecných posłów 117.

Ze strony Rządu: c. k. Rada Dworu Włodzimierz hr. Łoś.

Marszałek konstatuje dostateczną ilość posłów i otwiera posiedzenie.

Marszałek oznajmia, iż protokół szóstego posiedzenia uważa za przyjęty, gdyż nie wniesiono przeciw niemu żadnych zarzutów, protokół siódmego posiedzenia złożony jest w biurze sejmowem do przejrzania.

Sekretarz p. Urbański odczytuje spis petycyj, wniesionych po dzień 9. kwietnia 1900, które przekazano następującym komisjom:

Komisji prawniczej Ls.: 1150, 1152.

Komisji bankowej Ls.: 1151.

Komisji budżetowej Ls.: 1153, 1156, 1157, 1158, 1159, 1299, 1302, 1303, 1304, 1306, 1307, 1313, 1317, 1366, 1370, 1376,

1380, 1381, 1387, 1388, 1389, 1391, 1397, 1398, 1400, 1441, 1479, 1480, 1481.

Komisji szkolnej Ls.: 1154, 1160, 1300, 1301, 1308, 1309, 1310, 1312, 1315, 1316, 1320, 1369, 1371, 1373, 1374, 1377, 1384, 1386, 1392, 1393, 1394, 1395, 1396.

Komisji przemysłowej Ls.: 1155, 1305.

Komisji dla reformy agrarnej Ls.: 1161 do 1280, 1321—1360, 1401—1440.

Komisji gospodarstwa krajowego Ls.: 1311, 1383, 1390, 1399.

Komisji petycyjnej Ls.: 1314, 1368, 1378, 1382, 1448, 1450.

Komisji drogowej Ls.: 1318, 1319, 1367, 1375, 1379, 1385.

Wydziałowi krajowemu Ls.: 1442.

Komisji sanitarnej Ls.: 1449.

Komisji gminnej Ls.: 1451—1477.

Po odczytaniu petycji Ls.: 1153 gminy Nowe Sióło, powiatu zbarazkiego, o zniesienie prestacyi na płacę nauczyciela; udziela Marszałek głosu p. Ostapczukowi, który tego zażądał.

P. Ostapczuk nieobecny.

Po odczytaniu petycji Ls.: 1154 Wydziału powiatowego w Wadowicach, w przed-

miocie bezzwrotnych zasiłków na budowę szkół, przemawia p. Styła popierając tę petycję.

Sekretarz p. Urbański, odczytuje spis dalszych petycji wniesionych po dzień 9. kwietnia 1900 roku, które przydzielono oddzielnym komisjom jak wyżej.

Marszałek oznajmia, iż otrzymał pismo od c. k. Sądu powiatowego w Cieszynie, Oddział VI. z dnia 4. kwietnia 1900 L. S. M. 1501/6 1899 w sprawie zezwolenia na sądowo-karne ściganie p. Stojałowskiego, oskarżonego o przekroczenie §. 21 ustawy prasowej, i wzywa p. sekretarza do odczytania tego pisma.

Sekretarz p. Urbański, odczytuje pismo powyższe i wnosi na odesłanie tej sprawy do komisji prawniczej.

Izba uchwała bez rozprawy odesłać tę sprawę do komisji prawniczej.

Marszałek udziela głosu p. Klemensiewiczowi.

P. Klemensiewicz wnosi, by petycję Ls. 711 przydzieloną komisji agrarnej, oddać komisji administracyjnej.

Izba bez rozprawy uchwała formalny wniosek p. Klemensiewicza.

Komisarz rządowy Radca Dworu Włodzimierz hr. Łoś odpowiada na interpelację:

1) pp Styły i towarzyszy w sprawie wynagrodzenia gmin za pełnienie przez nich spraw należących do poruczonego zakresu działania;

2) pp. Zolla i towarzyszy w sprawie wizyty klasztoru żeńskiego w Kętach, zarządzanej w celu poszukiwania Aratenówny;

3) pp. Jabłońskiego i towarzyszy w sprawie regulacji rzeki Wisłoka pod miastem Rzeszowem.

Marszałek udziela głosu p. Okuniewskiemu.

Przemawia p. Okuniewski i stawia za pytanie do Marszałka w sprawie postępowania z wniesionymi interpelacjami, względnie nieodczytywania niektórych interpelacji.

Marszałek udziela odpowiedzi.

Izba przystępuje do porządku dziennego, którego punktem pierwszym jest:

Pierwsze czytanie sprawozdania Wydziału krajowego o galicyjskiej Kasie Oszczędności we Lwowie.

Sprawozdawca p. Wereszczyński, uwolniony od czytania powyższego sprawozdania, wnosi odesłanie tego przedmiotu do komisji budżetowej.

Przemawia p. Binder i wnosi odesłanie tego przedmiotu do komisji bankowej.

Przemawia p. Wereszczyński po zamknięciu rozprawy, oznajmiając, iż zgadza się na przekazanie tej sprawy komisji bankowej.

Izba uchwała odesłanie tej sprawy do komisji bankowej, zgodnie z wnioskiem p. Bindera, na który p. sprawozdawca się zgodził.

Następuje:

Pierwsze czytanie sprawozdania Wydziału krajowego w przedmiocie wcielenia gminy Skole wieś do gminy Skole miasto.

Sprawozdawca p. Vayhinger, uwolniony od czytania powyższego sprawozdania, wnosi przekazanie tego przedmiotu komisji gminnej.

Izba bez rozprawy uchwała ten wniosek.

Następuje:

Sprawozdanie Wydziału krajowego w przedmiocie zezwolenia gminie miasta Stary Sącz na pobór opłat gminnych od

napojów spirytusowych, piwa, miodu, wiśniaku itp.

Sprawozdawca p. Vayhinger odczytuje sprawozdanie Wydziału krajowego, zakończone projektem następującej ustawy:

U s t a w a

z dnia zezwalająca gminie miasta Starego Sącza na pobór opłat gminnych od napojów spirytusowych, piwa, miodu, wiśniaku i maliniaku.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomerji z Wielkiem Księstwem Krakowskiem postanawiam, co następuje:

Art. I.

Gminie miasta Starego Sącza zezwala się pobierać przez lat dziesięć t. j. od roku 1901 do końca roku 1910 opłaty gminne od napojów spirytusowych, piwa, miodu, wiśniaku i maliniaku, w gminie wyrabianych lub w jej obręb wprowadzanych i w niej zużywanych, według następującej taryfy:

- od 1 litry wódki szynkowej . . . 11 h.;
- od 1 litry okowity 16 h.;
- od 1 litry rumu, araku, rozolisu, likieru, śliwowicy, pończowej esencji itp. 3 h.;
- od 1 litry miodu, wiśniaku, maliniaku i t. p. 4 h.;
- od hektolitra piwa 88 h.;
- od piwa zaś w mniejszej ilości, a to od pół i od ćwierć hektolitra 44 h.;

Art. II.

Do uiszczania powyższej opłaty obowiązani są wszyscy ci, którzy napoje, w Art. I poszczególnione, dla konsumpcji miejscowej wyrabiają lub sprowadzają, czy to na sprzedaż, czy na własny użytek.

Art. III.

Okręg poborowy stanowi gmina miasta Starego Sącza.

Art. IV.

Ta opłata ciąży tylko na konsumpcji miejscowej, nie można nią obciążać ani produkcji ani obrotu handlowego.

Art. V.

Od opłaty ma być wolną wódka w tych wszystkich wypadkach, w których po myśli §. 6. ustawy z 6. czerwca 1888 Dz. p. p. Nr. 95, wolną jest ona od państwowej opłaty konsumcyjnej.

Art. VI.

Blizsze postanowienia co do sposobu poboru tej opłaty, wyda w drodze administracyjnej c. k. Rząd w porozumieniu z Wydziałem krajowym.

Art. VII.

Wykonanie tej ustawy poruczam Mójemu Ministrowi spraw wewnętrznych.

W rozprawie ogólnej nikt głosu nie żąda, Izba przystępuje więc do rozprawy szczegółowej.

Sprawozdawca wnosi przyjęcie tej ustawy *en bloc*.

Izba uchwała przyjęcie powyższej ustawy *en bloc*, poczem w oddzielnem głosowaniu uchwała cały projekt ustawy *en bloc*.

Uchwaliwszy następnie na wniosek sprawozdawcy przystąpić do trzeciego czytania bez czytania, uchwała Izba powyższy projekt ustawy w trzecim czytaniu bez czytania.

Następuje:

Pierwsze czytanie wniosku posła Paszkowskiego w przedmiocie rozpoczęcia robót około obwałowania lewego brzegu Wisły między Krakowem a granicą państwa.

Przemawia p. Paszkowski, uzasadniając swój wniosek, a pod względem formalnym wnosi odesłanie tego wniosku do komisji gospodarstwa krajowego z poleceniem

przedłożenia sprawozdania w tym przedmiocie w ciągu bieżącej sesji.

Izba bez rozprawy uchwała ten wniosek.

Następuje:

Pierwsze czytanie wniosku pośle Potoczka o założeniu wyższej szkoły górniczej w Wieliczce.

P. Potoczek uzasadnia swój wniosek, a pod względem formalnym, wnosi przekazanie tego wniosku komisji górniczej.

Izba bez rozprawy uchwała ten wniosek.

Następuje:

Pierwsze czytanie wniosku pośle Kramarczyka, o zmianę przepisów co do egzekucji na nieruchomości.

Przemawia p. Kramarczyk, uzasadniając swój wniosek, a pod względem formalnym, wnosi odesłanie tego wniosku do komisji prawniczej.

Izba uchwała bez rozprawy ten wniosek.

Następuje:

Pierwsze czytanie wniosku pośle Jabłońskiego, o wprowadzenie języka polskiego jako urzędowego w urzędach kolei państwowej, pocztowych i telegraficznych, tudzież w c. k. żandarmeryi.

P. Jabłoński uzasadnia swój wniosek, a pod względem formalnym, wnosi odesłanie tego wniosku do komisji prawniczej.

Izba bez rozprawy uchwała ten wniosek.

Następuje:

Pierwsze czytanie wniosku pośle Winniczuka i tow. o wyznaczenie z funduszu krajowego subwencji w kwocie 20.000 koron na regulację Bystrzyc w Jamnicy, Wołczyńcu, Zagwoździu, Czerniejowie, Podłużu Perłowcach i w innych miejscowościach powiatu stanisławowskiego.

P. Winniczuk motywuje swój wniosek a pod względem formalnym wnosi przekazanie tego wniosku komisji budżetowej.

Izba bez rozprawy uchwała ten wniosek.

Następuje:

Pierwsze czytanie wniosku pośle Winniczuka o wyznaczenie kwoty 2.000 koron dla pogorzalców gminy Delejowa w powiecie stanisławowskim.

P. Winniczuk uzasadnia swój wniosek, a pod względem formalnym wnosi odesłanie tego wniosku do komisji budżetowej.

Izba uchwała bez rozprawy powyższy wniosek.

Następuje:

Sprawozdanie komisji szkolnej o stanie szkół ludowych i seminariów nauczycielskich w roku 1898/99 na podstawie sprawozdania Rady szkolnej krajowej.

Sprawozdawca p. Czartoryski, uwolniony na wniosek sekretarza p. Urbańskiego od czytania sprawozdania, odczytuje następujące wnioski komisji:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

I. Sprawozdanie Rady szkolnej krajowej o stanie szkół ludowych i seminariów nauczycielskich w roku 1898/99 przyjmuje się do wiadomości.

II. Sejm wzywa Radę szkolną krajową ponownie, aby się starała obniżyć cenę książek szkolnych, szczególnie w klasach niższych.

III. Sejm wzywa c. k. Rząd do założenia w najkrótszym czasie dalszych seminariów nauczycielskich, zwłaszcza w pierwszym rzędzie w Białej.

Przemawia p. Stojalowski.

Przemawia p. Władysław Kraiński.

Przemawia p. Cielecki.

Przemawia p. Milan i wnosi następujące rezolucyje:

I. „Sejm wzywa c. k. Rząd i c. k. Radę szkolną krajową, ażeby nauka dopełniająca w szkołach ludowych wiejskich ściśle i energicznie dopilnowana była, szczególnie w czasie zimowym“.

II. Sejm wzywa c. k. Radę szkolną krajową, aby dopomogła Radzie szkolnej okręgowej w powiecie sanockim do obsadzenia 22 posad szkół nieczynnych siłą nauczycielską“.

Przemawia p. Okuniewski i wnosi następującą rezolucyę:

„Wzywa się Radę szkolną krajową, ażeby w swoich wykazach statystycznych zaprowadziła rubryki stałe, wykazujące przynajmniej w każdym okręgu szkolnym ilość dzieci faktycznie uczęszczających do szkoły, w stosunku do ilości dzieci obowiązanych do szkoły, osobno wedle narodowości polskiej, ruskiej i izraelskiej, tudzież wykazujące, ile szkół więcej klasowych każdej z trzech powyższych narodowości i ilości sił nauczycielskich, zajętych w tych szkołach.

Przemawia p. Soleski.

Przemawia p. Bernadzikowski.

Przemawia p. Wójcik i stawia następującą rezolucyę:

„Sejm poleca Wydziałowi krajowemu, aby w porozumieniu z Radą szkolną krajową poczynił kroki w tym kierunku, aby szkoła polska w Białej przesłała w najbliższym czasie na etat krajowy“.

Przemawia p. Michałowski Emil.

Przemawia p. Andrzej Potocki i wnosi zamknięcie rozprawy ogólnej.

Marszałek oznajmia, iż do głosu zapisałi się pp. Bobrzyński, Stojalowski i Soleski i oświadczą, iż ma zamiar zamknąć posiedzenie.

Izba uchwała zamknięcie rozprawy ogólnej.

Marszałek udziela głosu p. Stadnickiemu w sprawie formalnej.

Przemawia p. Stadnicki i wnosi, by petycye Ls.: 469, 586, 622, 820, 881, przydzielone komisji gospodarstwa krajowego, odstąpić komisji budżetowej.

Izba uchwała bez rozprawy powyższy wniosek formalny.

Marszałek wzywa sekretarzy do odczytania złożonych interpelacyj i wniosków.

Sekretarz p. Urbański odczytuje:

W n i o s e k.

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Sejm Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem wzywa Rząd do ustawowego przeprowadzenia:

1. Aby rekruci rezerwiści i landwe-rzyści otrzymali zupełne odszkodowanie i zwrot kosztów za podróże do odbycia przepisanej służby wojskowej i z powrotem do domu, we wszystkich wypadkach stawiennictwa,

2. aby wszelkie szkody materialne, jakie ponosi wojskowy przez to, jeżeli się nie z własnej winy podczas służby wojskowej nabawi choroby lub kalectwa, były jemu względnie jego rodzinie ze skarbu wojskowego w zupełności wynagrodzone,

3. ażeby wszyscy obowiązani do służby wojskowej synowie rolników byli na czas żniw zwalniani od służby, a do ćwiczeń wojskowych aby byli powoływani tylko w czasie wolnym od zasiewów i żniw. Osobliwie ciężkie stosunki gospodarskie czy rodzinne, ażeby wystarczały do zwolnienia zupełnego urlopnika od ćwiczeń wojskowych,

4. ażeby obowiązani czy to do popisu czy do służby wojskowych lub ćwiczeń, którzy zamierzają na stałe lub pewien okres czasu, zamieszkać poza granicami państwa, byli wolnymi od obowiązków stawiennictwa za złożeniem przyrzeczenia, że się stawiają na wypadek mobilizacyi,

5. aby urlopnikom biednym, którzy odbyli 2 lub 3 letnią służbę wojskową, dawano w chwili urlopowania stare mundury wojskowe, zamiast je sprzedawać za beżecen przepukniom.

Lwów dnia 9. kwietnia 1900.

Wnioskodawca:
Milan

Styła, Wojeik, Krempa, Bojko, Bednarski, Bernadzikowski, Szwed, Data, Kramarczyk, Winniczuk, Średniawski, Niebyłowiec, Potoczek, Okuniewski, Klemensiewicz, Żardecki, Warzecha.

I n t e r p e l a c y a

posła Krempy i tow. do Jaśnie Wielmożnego Pana c. k. Komisarza rządowego w sprawie utrudnień stawianych towarzystwom czytelnianym ze strony władz rządowych.

W jesieni 1898 r. założono w Podgrabinie ad Majdan, powiat Kolbuszowa, towarzystwo pod nazwą kasyno okręgowe na statutach zatwierdzonych przez c. k. Namiestnictwo lwowskie. Według uprawnień w statutach owych zawartych sprowadził zarząd kasyna trunki propinacyjne i podawał je wyłącznie członkom kasyna na ich żądanie do spożycia. Przez pewien czas było wszystko dobrze i spokojnie. Skoro jednak dzierżawca propinacyi w Majdanie spostrzegł, że mu kasyno interes psuje, odwołując ludzi od przesiadywania i napijania w szynkowni, podniósł krzyk. I wnet potem na wiosnę Starostwo w Kolbuszowy wysłało na miejsce komisarza a ten skonfiskował kasynu wszystkie trunki. Towarzystwo wniosło przeciwko temu rekurs przez starostwo w Kolbuszowy do c. k. Namiestnictwa jeszcze dnia 9. sierpnia 1899 i dotąd nie ma żadnej odpowiedzi.

Podpisani zapytują tedy Jaśnie Wielmożnego Pana c. k. komisarza rządowego.

a) dlaczego c. k. Starostwo w Kolbuszowy kasynu okręgowemu w Podgrabinie

ad Majdan samowolnie ukraca zakres działania statutem prawomocnym dozwolony;

b) dlaczego rekurs dnia 9. sierpnia 1899 zalega dotąd niezadowolony.

We Lwowie dnia 3. kwietnia 1900.

Interpelant:
Franciszek Krempa

Wójeik, Bernadzikowski, Milan, Średniawski, Styła, Bojko, Szwed, Warzecha, Data, Kramarczyk, Ostapczuk, Nowakowski, Okuniewski, Żardecki.

I n t e r p e l a y a

do JW-go Pana Komisarza rządowego.

Uchwałą z dnia 15. lutego 1897 roku uznał Wysoki Sejm za stosowne wezwać c. k. Rząd do założenia c. k. Sądu obwodowego w Mielcu.

Gdy od całego szeregu lat cały płac kraju między Wisłą a Sanem domaga się założenia c. k. Sądu obwodowego;

gdy wskutek przeładowania sprawami tak w c. k. Sądzie obwodowym w Tarnowie jak i Rzeszowie wymiar sprawiedliwości jest nader utrudnionym;

gdy niezadowolnienie sprawy założenia c. k. Sądu obwodowego w Mielcu, wywołuje bardzo żywe zaniepokojenie między ludnością interesowaną, — podpisani mają zaszczyt zapytać JW-go Pana Komisarza rządowego, czy i kiedy uprawnione nadzieje oraz uzasadnione potrzeby zaspokojone będą a uchwała Wysokiego Sejmu wykonana.

Interpelant:
Sękowski

Borkowski, Stecki, Klemens Dzieduszycki, Kostheim, Mikołaj Torosiewicz, Kozłowski, Krzysztofowicz, Tyszkowski, Osuchowski, Hupka, Scipio, Adam Starzyński, Abraham, Binder, Starzyński.

Interpelacya

do Jaśnie Wielmożnego Pana Komisarza rządowego.

Zważywszy, że trzechletnia służba wojskowa w linii jest zbyt uciążliwa i kosztowna;

zważywszy dalej, że dwuletnie ćwiczenia wystarczyć mogą do wyrobienia żołnierza, a oszczędzony przez to grosz ulży ciężarom podatkowym;

dlatego podpisani zapytują:

Czyli Wysoki c. k. Rząd jest skłonny trzechletnią służbę wojskową zamienić na dwuletnią.

Lwów, dnia 9. kwietnia 1900.

Interpelant:

Szwed

Potoczek, Kramarczyk, Bernadzikowski, Styła, Ostapczuk, Data, Wójcik, Bojko, Milan, Krempa, Okuniewski, Wachnianin, Hamorak, Winniczuk, Średniawski.

Interpelacya

do Jaśnie Wielmożnego Pana Komisarza rządowego.

W roku 1896, na wniosek podpisanego interpelanta, wezwał Wysoki Sejm Galicyjski c. k. Rząd, aby się postarał o jak najszybsze zniesienie loteryi liczbowej. Wszyscy bowiem uznają, że dochód, jaki państwo ciągnie z tego źródła, jest niemoralny, bo gra w loteryę liczbową jest po prostu zasadzką na głupotę ludzką, a rujnuje tą grą najuboższą warstwę ludności, która znajduje się w nędzy, a chwytą się tej zwodniczej nadziei.

Od owego czasu zniesiono już myta na drogach państwowych, zniesiono i stempeł od dzienników i kalędarzowy, a loteryę liczbową zostawiono dotychczas i przy najmniej w najbliższej przyszłości nie zanosi się na zniesienie tej niemoralnej, dla

najuboższych warstw ludności gry, skoro niema dotąd w Radzie państwa stosownego przedłożenia rządowego.

C. k. Rząd ściga i słusznie ściga, i karze hazardowe gry w karty i t. p., a sam taką samą hazardową grę prowadzi i zyski z niej ciągnie. — Wszakże przedewszystkiem powinien c. k. Rząd pomyśleć o skasowaniu loteryi liczbowej, aby tym sposobem dać przykład od siebie, że nienormalnym sposobem zysków ciągnąć nie należy.

Podpisani zapytują Jaśnie Wielmożnego Pana c. k. Komisarza rządowego, kiedyż nareszcie będzie zniesioną loterya liczbowa.

Lwów dnia 9. kwietnia 1900.

Interpelant:

Antoni Styła

Średniawski, Wójcik, Bojko, Krempa, Milan, Szwed, Kramarczyk, Data, Hamorak, Bernadzikowski, Ostapczuk, Potoczek, Winniczuk, Żardecki.

Interpelacya

do Jaśnie Wielmożnego Pana Komisarza rządowego.

Całe pasmo górskie od Kalwaryi zebrzdowskiej, aż ku Białej i Żywcowi zostało już ogołoczone z lasów. Na najkonieczniejsze nawet potrzeby musi ludność okoliczna po wygórowanej cenie drzewo kupować. Co gorsza, że właściciele wypustoszonych obszarów lasowych zaniedbali i dotychczas zaniedbują zalesienia ich na nowo. Skutkiem tego nie tylko te obszary wycięte, ale przez nie i niżej położone grunta uprawne włościańskie ulegają zniszczeniu przez gwałtowne powodzie i splukanie urodzajniejszej powierzchni.

Potoki górskie zamieniły swę łożyska w rozległe kamieńce, które się z każdym rokiem powiększają.

Zważywszy, że przez taką gospodarkę właściciele wspomnianych obszarów prócz nich samych, traci ludność okoliczna, traci kraj i państwo, bo wielkie obszary ziemi zamieniają się zwolna na nieużytki, nieprzynoszące pożytków.

Zważywszy, że bez przymusu, jak dotąd tak i na przyszłość, niema nadziei, aby właściciele owych obszarów zechcieli je zalesić.

Zapytują podpisani: jakich środków zamysłą c k. Rząd użyć, aby zmusić właścicieli оголоcoonych z lasów gór, do zalesienia ich napowrót?

We Lwowie dnia 9. kwietnia 1900.

Interpelant:
Antoni Styła

Średniawski, Bernadzikowski, Kramarczyk, Hamorak, Wójcik, Bojko, Krempa, Milan, Ostapczuk, Szwed, Data, Winniczuk, Żardecki, Potoczek.

Sekretarz p. Andrzej Potocki odczytuje:

I n t e r p e l a c y a

do Jaśnie Wielmożnego Pana Komisarza Rządowego.

Zaledwie ucichły głosy oburzenia na dziki system postępowania policji jarosławskiej z inkwizytami aresztów policyjnych, a już ogół publiczności dowiaduje się o nowym procesie wytoczonym funkcyonaryuszom policji w Przemyślu. z powodu pobicia 10cioletniej Maryi Iznalskiej i pastwienia się zwierzęcego nad bezbronnem dzieckiem.

Jak zgrzyt żelaza, przejmujący każdego dreszczem zgrozy, przeleciała w ostatnich chwilach ponad głowami mieszkańców Galicyi wiadomość o rozbestwieniu i zdziczeniu obyczajów u organów straży bezpieczeństwa w Samborze.

Zgrozą przejmujące praktyki funkcyonaryuszów policji Samborskiej, na czele której stał Jan Rabej, w charakterze sierżanta i kierownika bandy opryszków, odsłoniły przed oczami publiczności, całą ohydę zbrodni, której systematycznie i bezkarnie dopuszczali się oni przez cały szereg lat, pod bokiem władz autonomicznych i rządowych,

Akt oskarżenia, jaki wygotowała Prokuratorya Państwa, przeciw Janowi Rabejowi i współnikom, o szereg zbrodni popełnionych na kilkunastu inkwizytach zaznaczył wyraźnie: „że jest to tylko pewna część zbrodniczych czynów, dokonywanych przez obwinionych, albowiem wiele z poszkodowanych, względnie w powyżej przedstawiony sposób torturowanych, częścią wyjechali do Ameryki, lub odszukani być nie mogli“.

Zanadto dobrze tkwi w pamięci ogółu, bestyalski iście sposób znęcania się i pastwienia przez zbirów samborskich nad nieszczęśliwemi ofiarami, aby go w tej chwili szczegółowo opisywać. Ważniejszym jest obecnie pytanie, jak mogła banda policyjna tak długo i bezkarnie uprawiać formalny sport, przypominający średniowieczne inkwizycje w aresztach gminnych.

Odpowiedzi na to pytanie na próżno szukamy w motywach aktu oskarżenia. Również nie wykazało śledztwo, czy i o ile władze sądowe podczas dochodzeń, o przekroczenie lub zbrodnie popełnione przez torturowanych poprzednio inkwizytów, były powiadomione przez tych ostatnich o męczarniach, jakie znosili od siepaczy policyjnych. Niema również wzmianki o tem, jakie stanowisko zajmowało starostwo samborskie, które nie mogło niewiedzieć o je-kach ludzkich, wydobywających się przez lata całe z lochów więziennych, w samem prawie centrum miasta.

Natomiast powiada między innymi akt oskarżenia, że Jan Rabej, człowiek bez wykształcenia, a przytem złośliwy i bru-

talny, korzystając z braku nadzoru ze strony przełożonych urzędników, wpajał te same zasady brutalności w podległych sobie policyantów, którzy gwoili, przypodobania się Rabiejowi w brutalności i srogości, może go i przewyższyć się starali. A więc Prokuratorya Państwa stwierdziła niedwuznacznie, na podstawie aktów śledczych, brak dozoru ze strony przełożonych urzędników, a jak w tym przypadku w pierwszym rzędzie, burmistrza miasta a w drugim inspektora policji Eitnera, do których uszu dochodziły niewątpliwie jęki katowanych ofiar, lub wieści o torturach dokonywanych przez Rabieja i współników.

Jakim sposobem, owi panowie nie zostali objęci aktem oskarżenia, jako intelektualni sprawcy tych okrucieństw i współwinni zbrodni gwałtu publicznego? Dla czego nie znaleźli się obok Rabiejów, Hreczuchów, Rzepków i innych opryszków, na ławie oskarżonych, ba nawet nie jawili się do rozprawy, choćby w charakterze świadków? I na to pytanie nie znajdujemy odpowiedzi w aktach procesu.

Z uwagi więc, że — jakto wyżej podane przykłady — dowodzą, nadużycia popełnione przez organy policyjne, stały się w naszym kraju zwyczajem, milcząco tolerowanym, gdyż nie słyszano dotąd, aby władze rządowe, stojące na straży bezpieczeństwa publicznego, przeciw wszystkim sprawcom, tak faktycznym jak i intelektualnym, występowały i pociągały ich do surowej odpowiedzialności.

Z uwagi, że wytoczone w ostatnich czasach trzy procesy karne przeciw funkcjonaryuszom policyjnym, a przedewszystkiem proces samborski, odsłaniają karygodne zaniedbywanie obowiązków urzędowych przez organa nadzorujące, a zdziwienia obyczajów i wprost zwierzęce instynkta organów im podwładnych.

Z uwagi wreszcie, że ogół ludności kraju oburzony do żywego zająściami w arestach policyjnych samborskich, domaga się rychłego usunięcia przyczyn złego, które

przynosi hańbę całemu społeczeństwu, o ile je toleruje.

Zapytują podpisani Jaśnie Wielmożnego Pana Komisarza rządowego :

1) Dlaczego śledztwo sądowe ograniczono wyłącznie do bezpośrednich sprawców torturowania obwinionych, a nie zostało rozszerzone i na sprawców moralnych t. j. na burmistrza miasta i na inspektora policji Eitnera, i czy c. k. Rząd zamierza pociągnąć ich do odpowiedzialności?

2) Dlaczego c. k. Namiestnictwo w porozumieniu z Wydziałem krajowym nie zarządziło dotąd nic, aby panowie ci zawieszeni zostali w urzędowaniu, z powonotorycznego i karygodnego zaniedbywania obowiązków urzędowych?

3) Czy c. k. Rząd, z uwagi na swój obowiązek nadzoru nad sumiennem i ludzkim wykonywaniem służby policyjnej, zamierza pouczyć pp. Starostów o ich obowiązkach, dotyczących zakresu bezpieczeństwa obywateli państwa, a p. Starostę samborskiego w szczególności, pod którego okiem dopuszczono się tak wstrętnych gwałtów.

4) Jakie środki zamierza przedsięwziąć c. k. Rząd, aby barbarzyństwa przez policję dotychczas popełnione w przyszłości uniemożliwić?

Lwów dnia 8. kwietnia 1900.

Interpelant:
Bernadzikowski

Milan, Bojko, Wójcik, Krępka, Żardecki, Kramarczyk, Styła, Szwed, Ostapczuk, Winiczuk, Data, Potoczek, Średniawski, Okuniewski, Niebyłowicz.

I n t e r p e l a c y a

posła Krempey i tow. do Jaśnie Wielmożnego Pana Komisarza rządowego o zaprowadzenie monopolu wódczanego.

Już to niejednokrotnie podnoszono na wiecach i zgromadzeniach ludowych, że je-

dna z przyczyn ruiny włościńskich majątków jest wódka.

Wiadomo jest powszechnie, że tysiące gospodarstw włościńskich wydane zostały na pastwę wyzysku lichwiarskiego, dokonywanego przez systematyczne opajanie od szynkarzy żydowskich nie przebiegających w środkach. Miliony rodzin straciło z biegiem lat przez napoje wódczane miennie, zdrowie, i życie. Karczma i propinacja, to jest gniazdo demoralizacji ludu. Lwia część zasługi pośredniej i przy wprowadzeniu karczmi, owych jaśni demoralizacji, spada i na obszarników, którzy w dobrze zrozumianym interesie znachodzili w istnieniu świętej karczmy źródło pewnego i ciągłego dla siebie dochodu.

Ogół włościństwa jest zdania, że droga do usunięcia z powierzchni Galicyi owych jaśni wyzysku i demoralizacji jest zaprowadzenie monopolu wódczanego, który — jak np. w Rosyi — zapobiega z jednej strony wyzyskowi i demoralizacji ludu, a z drugiej strony przynosi ogólne dochody państwu.

Zważywszy, że na wnoszone wielokrotnie zapytania ze strony posłów włościńskich, jakie stanowisko c. k. Rząd zająć myśli w tej tak doniosłej dla ludności naszego kraju sprawie, nie otrzymał dotąd Sejm stanowczej odpowiedzi, — dlatego zapytują podpisani JWgo Pana Komisarza:

Czy zechce udzielić podpisanym odpowiedzi, czy i jakie kroki poczynił c. k. Rząd celem zaprowadzenia monopolu wódczanego w Austrii?

We Lwowie dnia 4. kwietnia 1900.

Interpelant:

Franciszek Krempa

Nowakowski, Data, Kramarczyk, Bernadzikowski, Okuniewski, Winniczuk, Szwed, Styła, Wójcik, Średniawski, Milan, Niebyłowiec, Hamorak, Bojko.

Interpelacya

do Jaśnie Wielmożnego Pana Komisarza rządowego we Lwowie.

Ponieważ Wydział krajowy swojego czasu wystawił był deklaracye na sporządzenie planów obwałowania Wisły w powiecie bialskim od rzeki Białki, aż do ujścia Przemszy, żądając tylko od Wysokiego Rządu, by wskazał jej trasę na mapach, któredy by właściwie obwałowanie prowadzonym być ma, a Wysoki Rząd nie uczynił, wskutek czego Wydział krajowy reskryptem z dnia 19. stycznia 1900 cofnął swoją pierwotną deklaracyę, lecz na to miejsce obciążony został uchwałą Wysokiego Sejmu z dnia 30. grudnia 1899 na wniosek posła Kramarczyka, by projekt obwałowania Wisły wypracował i jak najrychlej na najbliższej sesyi sejmowej przedłożyć raczył, dlatego podpisani zapytują, kiedy właściwie Wysoki Rząd zamierza przystąpić do obwałowania Wisły kosztem Państwa, jako rzeki granicznej, po myśli cesarskiego rozporządzenia z dnia 30. października 1830, a wskutek tego wskazanie na mapach trasy i oddanie jak najrychlejsze Wydziałowi krajowemu do zdjęcia planów?

We Lwowie, dnia 6. kwietnia 1900.

Interpelant:

Kramarczyk

Olpiński, Styła, Warzecha, Nowakowski, Szwed, Potoczek, Data, Ostapczuk, Milan, Rotter, Krempa, Wójcik, Bernadzikowski, Niebyłowiec.

Interpelacya

do Wysokiego c. k. Rządu.

Na posiedzeniu Wysokiego Sejmu z dnia 22. marca 1899 zapadła uchwała treści następującej;

a) Poleca się Wydziałowi krajowemu, aby usilnie dążył do uzyskania, od Wysokiego Rządu uznania za państwowe tych

dróg, które mają dla państwa doniosłe znaczenie pod względem wojskowym i ekonomicznym, lub zapewnienia w drodze ustawodawczej stałej dotacji ze Skarbu państwa na budowę i utrzymanie dróg powiatowych i gminnych.

Zważywszy, że powiat żywiecki ma trzy drogi powiatowe, mające związek z Węgrami, Szląskiem i powiatem bialskim, i na tych drogach utrzymuje 5 wielkich i kilkanaście mniejszych mostów i buduje obok rzek wiele tam ochronnych, które są wielkim ciężarem dla tego uboższego powiatu, zważywszy dalej, że utrzymanie tych trzech dróg powiatowych, łączących Węgry i Śląsk z Galicyą przeciąża siły podatkowe jednego powiatu.

Zważywszy nakoniec, że droga powiatowa „Pietrosina“ zwana, w powiecie żywieckim od gościńca rządowego w gminie Szare na Jabłonków do Szląska prowadząca, ma pod względem strategicznym dla Państwa wielkie znaczenie i tylko w tym celu była zbudowaną, a dotąd jest nieomycona.

Z tych powodów podpisani zapytują:

Czyli Wysoki c. k. Rząd byłby łaskaw drogę „Pietrosina“ zwaną, od gminy Szare do Szląska prowadzącą, a tylko w celach wojskowych zbudowaną — za drogę państwową przyjąć, lub też kosztem Skarbu Państwa do utrzymania tejże się przyczyniać?

Lwów dnia 9. kwietnia 1900.

Interpelant:
Szwed

Średniawski, Data, Wójcik, Krempa, Okuniewski, Rotter, Wachnianin, Hamorak, Ostapczuk, Bojko, Milan, Cielecki, Styła, Potoczek, Kramarczyk, Bernadzikowski.

I n t e r p e l a c y a

do J. Wgo Pana Komisarza Rządowego.

Franciszek Adamik w Radoczy pow. Wadowice, otrzymał z c. k. Starostwa w Wadowicach z daty jak niżej:

„L. 35510 Do Franciszka Adamika, gospodarza w Radoczy. Wedle rozporządzenia Wys. c. k. Namiestnictwa z dnia 29. maja 1896 l. 38389 obliczoną została zaległa za czas od 11. listopada 1889 po dzień 23. stycznia 1896 należność od krowy żelaznej z pod Nr. 39 włącznej kwocie 13 zł. 03 ct.

Gdy na rachunek tej należności ściągnięto od Franciszka Adamika kwotę 9 zł. 78 ct. wzywam Was, abyście najdalej do dni 8 resztującą jeszcze należność w kwocie 3 zł. 25 ct. w c. k. Starostwie złożyli, gdyż po bezskutecznym upływie tego terminu zarządzę przymusową sprzedaż zajętej wam na zabezpieczenie tej należności maciorki. Po złożeniu tej kwoty podanie Wasze o uwolnienie Was od płacenia czynszu od krowy żelaznej przedłożone będzie c. k. Namiestnictwu. Wadowice dnia 31. grudnia 1898 c. k. Starosta Franz“.

Przeciwko temu rozporządzeniu wniósł Franciszek Adamik zażalenie do Prezydium c. k. Namiestnictwa dnia 10 stycznia 1899, w którym wyraźnie wykazał i udowodnił, że nieszłusnie wymagają od niego, by opłacał czynsz dzierżawy od żelaznej krowy probostwu rzym. kat. kościoła w Radoczy, gdyż ani on, ani jego ojciec, właściciel zagrody pod l. domu 41 w Radoczy żelaznej krowy u siebie nie mieli: ani też takiego zobowiązania na siebie nie przyjęli. Wykazał również, że liczba domu 39 i zagroda do tegoż przynależna jest własnością dzieci po śp. Franciszku Szustku w Radoczy. Kupił wprawdzie podpisany małą realność włościańską pod l. wyk. hip. 163 dla gminy Radocza objętą, ale i na tej realności żadne długi ani służebnictwa nie ciążyą, kupił więc bez obowiązków.

Na zażalenie to jednak nie otrzymał dotychczas po upływie 15 miesięcy żadnej odpowiedzi, a tymczasem ksiądz proboszcz z Radoczy upomina się o czynsz zaległy z tytułu owej krowy żelaznej.

Godzi się wobec tego zapytać J. Wgo Pana Komisarza rządowego, dlaczego c. k.

Starostwo w Wadowicach upomina się o należyłości, które się nie należą.

Dlatego zażalenie Franciszka Adamiaka, wniesione do c. k. Namiestnictwa jeszcze dnia 10. stycznia 1899, dotąd nie zostało załatwione.

Lwów dnia 9. kwietnia 1900.

Interpelant:
Antoni Styła

Potoczek, Milan, Ostapczuk, Kramarczyk, Data, W. nniczuk, Żardecki, Wójcik, Bojko, Krempa, Średniawski, Dr. Bernadzikowski, Hamorak, Szwed.

Marszałek oznajmia, iż pierwsze czytanie tego wniosku umieści na porządku dziennym najbliższego posiedzenia, interpelacye zaś odstąpi p. Komisarzowi rządowemu, i wzywa sekretarza do odczytania dalszej interpelacyi.

Sekretarz p. Karatnicki, odczytuje następującą interpelacyę :

I n t e r p e l a c y a

pośla Ostapczuka i towarzyszy do JW-go Pana Komisarza rządowego.

Już ósmy rok gospodaruje we wsi Dobromirce, powiatu zbarazkiego, Onufry Steć, naczelnik gminy, znany w całym powiecie pijanica i zawadyaka, karany przez c. k. Starostwo w roku bieżącym i w roku zeszłym dwa razy za bójkę.

Z początkiem roku 1898 miały się odbyć wybory do nowej Rady gminnej. Steć ociągał się z rozpisaniem tych wyborów, dopiero gdy mu zagrożono karą ze Starostwa, przeprowadził te wybory dnia 7. lipca. Ale przeprowadził je nielegalnie, i gdy takowe mimo tego wypadły nie po jego myśli, sam wniósł przeciw nim protest i wybory zostały unieważnione.

Drugie wybory odbyły się dnia 7. lutego 1899; skutkiem prośby członków gminy

wydelegowało Starostwo na te wybory c. k. Komisarza p. Żurowskiego. Wybory odbyły się legalnie, ale ponieważ wypadły znowu nie po myśli Stecia, przeto tenże postarał się znowu o wniesienie rekursu. Ten rekurs jeszcze 18. lutego nie był oddany Starostwu, a dnia 19. lutego nakazał p. komisarz Zurowski Steciowi, by zarządził ukonstytuowanie się Rady gminnej.

To ukonstytuowanie się przeprowadzono dnia 24. lutego, ale dnia 15. marca przyszło z c. k. Starostwa zawiadomienie, że wskutek wniesionego protestu unieważnia się wybór Zwierzchności gminnej. Wyborcy, przeciwni gospodarce Stecia, wnieśli do Starostwa przedstawienie, a Starostwo zarządziło przesłuchanie obu stron, ale od tego czasu już rok mija, jak sprawa ugrzęzła, i Steć urzęduje dalej po swojemu.

Z przesłuchań mogło Starostwo przekonać się, że protest, wniesiony przez zwolenników Stecia, został wniesiony po upływie prawnego terminu, że jeden z podpisanych na proteście wcale nie jest uprawnionym do głosowania, a fakt, na którym opiera się protest, mianowicie brak list wyborczych przy głosowaniu, jest zupełnie nieprawdziwy, gdyż głosowanie odbywało się w obecności p. komisarza Żurowskiego, który przez cały czas trzymał listę w swoich rękach. Wobec tego zapytują podpisani p. Komisarza rządowego.

1) Czy Wysokie c. k. Namiestnictwo wie o tych nielegalnych praktykach wójta z Dobromirki, Onufrego Stecia?

2) Czy ten wójt cieszy się jakimś osobliwym zaufaniem c. k. Rządu, który z podeptaniem ustawy utrzymuje go przy władzy na szkodę gminy.

3) Czy raczy c. k. Namiestnictwo jak najrychlej wglądnać w tą sprawę i zarządzić, co potrzeba, celem zaprowadzenia legalnego zarządu gminnego we wsi Dobromirce.

We Lwowie dnia 6. kwietnia 1900.

Interpelant:
Ostapczuk w. r.

Nowakowski, Barwiński, Winniczuk, Styła,
Warzecha, Wójcik, Milan, Kramarczyk, Po-
toczek, Krempa, Bojko, Klemensiewicz, Ka-
ratnicki, Wachnianin, Data, Niebyłowiec.

Marszałek oznajmia, iż interpelację tę
odstąpi p. Komisarzowi rządowemu.

Marszałek zamyka posiedzenie, nazna-
czając następne na dzień 10. kwietnia 1900
roku, godzina 10 rano i odczytuje porządek
dzienny następnego posiedzenia.

Koniec posiedzenia o godzinie 3 minut
45 po południu.

Marszałek krajowy:

Stanisław Badeni w. r.

Sekretarze:

Andrzej Potocki w. r.

Stanisław Niezabitowski w. r.

Protokół

9. posiedzenia, 5. sesyi, VII. peryodu Sejmu galicyjskiego z dnia 10. kwietnia 1900 roku.

Początek o godzinie 10 minut 35 przed południem.

Przewodniczący: Marszałek krajowy J. E. Stanisław hr. Badeni.

Sekretarze: Modest Karatnicki, Stanisław Niezabitowski, Andrzej Potocki, Mieczysław Urbański.

Obecnych posłów 119.

Ze strony Rządu: c. k. Rada Dworu Włodzimierz hr. Łoś.

Marszałek konstatuje dostateczną ilość posłów i otwiera posiedzenie.

Marszałek oznajmia, iż protokół siódmego posiedzenia uważa za przyjęty, gdyż nie wniesiono przeciw niemu żadnych zarzutów, protokół ósmego posiedzenia złożony jest w biurze sejmowem do przejrzania.

Sekretarz p. Stanisław Niezabitowski odczytuje spis petycyj wniesionych po dzień 10. kwietnia 1900 roku, które przydzielono odnośnym komisjom a mianowicie:

Komisji budżetowej Ls.: 1482, 1490, 1491, 1492, 1496, 1499, 1500, 1507, 1508, 1509, 1511, 1515, 1520, 1604, 1605, 1616.

Komisji petycyjnej Ls.: 1483, 1487, 1502.

Komisji gospodarstwa krajowego Ls.: 1484, 1606.

Komisji kolejowej Ls.: 1485, 1506.

Komisji szkolnej Ls.: 1486, 1488, 1498, 1503, 1504, 1510, 1512, 1513, 1516, 1517, 1600.

Wydziałowi krajowemu Ls.: 1489.

Komisji przemysłowej Ls.: 1493, 1495, 1518,

Komisji administracyjnej Ls.: 1494, 1497, 1514.

Komisji dla reformy wyborczej Ls.: 1501.

Komisji gminnej Ls.: 1505, 1601, 1602, 1603.

Komisji dla reformy agrarnej Ls.: 1519, 1521—1587.

Komisji drogowej Ls.: 1607, 1608.

Po odczytaniu petycji Ls. 1495 Chrześcijańskiego Towarzystwa tkaczy w Andrychowie, o subwencyę lub bezprocentową pożyczkę, przemawia p. Styła, popierając tę petycyę.

Po odczytaniu petycji Ls. 1507 Orlika Kazimierza, b. gajowego szkoły rolniczej

w Czernichowie, o dożywotnie zaopatrzenie, udziela Marszałek głosu p. Wójcikowi, który tego zażądał.

P. Wójcik nieobecny.

Marszałek wzywa sekretarza do odczytania spisu dalszych petycyj.

Po odczytaniu petycji Ls. 1514 gmlny okręgu sądowego leżajskiego, powiatu łańcuckiego, o utworzenie starostwa w Leżajsku, przemawia p. Żardecki, popierając tę petycję.

Po odczytaniu petycji Ls. 1601 Wydziału powiatowego w Dąbrowie, popierającego petycję gmin Żabna i Szczucina, o zaliczenie ich do urzędu gmin objętych ustawą krajową z 3. lipca 1896, przemawia p. Bojko, popierając tę petycję.

Sekretarz p. Urbański odczytuje spis dalszych petycyj, wniesionych po dzień 10. kwietnia 1900, które przydzielono odnośnym komisjom, jak wyżej.

Izba przystępuje do porządku dziennego, którego punktem pierwszym jest:

Pierwsze czytanie sprawozdania Wydziału krajowego, w przedmiocie zezwolenia Reprezentacji powiatowej w Wieliczce na zaciągnięcie pożyczki w kwocie 60.000 koron.

Sprawozdawca członek Wydziału krajowego p. Vayhinger, uwolniony od czytania sprawozdania, wnosi, by do tej sprawy zastosować skrócone postępowanie w myśl §. 50 regulaminu, a mianowicie, by bez odsyłania tego sprawozdania do komisji, przystąpić odrazu do drugiego czytania powyższego przedłożenia Wydziału krajowego.

Izba bez rozprawy uchwała wniosek p. Vayhingera.

Marszałek wzywa p. sprawozdawcę do odczytania projektu ustawy.

Sprawozdawca p. Vayhinger, czyta:

Wysoki Sejm raczy uchwalić dołączony projekt ustawy.

U s t a w a

z dnia . . . w przedmiocie zezwolenia Reprezentacji powiatowej w Wieliczce na zaciągnięcie pożyczki w kwocie 60.000 koron.

Żgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem postanawiam co następuje:

Art. I.

Reprezentacji powiatowej w Wieliczce zezwala się w myśl §. 24. ust. o Repr. pow. na zaciągnięcie imieniem powiatu pożyczki w kwocie 60.000 koron.

Art. II.

Pożyczkę tę ma Reprezentacya powiatowa użyć na pomoc dla ludności swego powiatu dotkniętej klęską powodzi, tudzież na roboty drogowe w okolicach nawiedzonych tą klęską w rzeczonym powiecie.

Art. III.

Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem jej ogłoszenia.

Art. IV.!

Wykonanie tej ustawy poruczam Mojemu Ministrowi spraw wewnętrznych.

W rozprawie ogólnej nikt głosu nie żąda, Izba przystępuje więc do rozprawy szczegółowej.

Sprawozdawca czyta:

Art. I.

Reprezentacji powiatowej w Wieliczce zezwala się w myśl §. 24. ust. o Repr. pow. na zaciągnięcie imieniem powiatu pożyczki w kwocie 60.000 koron.

Izba bez rozprawy uchwała Art. I. zgodnie z wnioskiem Wydziału krajowego.

Sprawozdawca czyta:

Art. II.

Pożyczkę tę ma Reprezentacya powiatowa użyć na pomoc dla ludności swego powiatu, dotkniętej klęską powodzi, tudzież na roboty drogowe w okolicach nawiedzonych tą klęską w rzeczonym powiecie.

Izba uchwała bez rozprawy Art. II. zgodnie z wnioskiem Wydziału krajowego.

Sprawozdawca czyta:

Art. III.

Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem jej ogłoszenia.

Izba bez rozprawy uchwała Art. III. zgodnie z wnioskiem Wydziału krajowego.

Sprawozdawca czyta:

Art. IV.

Wykonanie tej ustawy poruczam Mojemu Ministrowi spraw wewnętrznych.

Izba uchwała bez rozprawy Art. IV. zgodnie z wnioskiem komisji.

Sprawozdawca czyta:

U s t a w a

z dnia w przedmiocie zezwolenia Reprezentacyi powiatowej w Wieliczce na zaciągnięcie pożyczki w kwocie 60.000 kor.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem rozporządzam, co następuje:

Izba bez rozprawy uchwała tytuł i wstęp ustawy zgodnie z wnioskiem Wydziału krajowego.

Uchwaliwszy następnie na wniosek sprawozdawcy przystąpić do trzeciego czytania bez czytania, uchwała Izba powyższy projekt ustawy w trzeciem czytaniu bez czytania.

Następuje:

Pierwsze czytanie wniosku posła Milana w sprawie ulg dla rezerwistów i landwerzystów.

Przemawia p. Milan, uzasadniając swój wniosek, a pod względem formalnym wnosi przekazanie tego wniosku Komisji administracyjnej.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek.

Następuje:

Dalszy ciąg rozprawy nad sprawozdaniem komisji szkolnej o stanie szkół ludowych i seminariów nauczycielskich w r. 1898/99.

Przemawia p. Bobrzyński.

Przemawia p. Stojałowski.

Przemawia p. Soleski.

Podczas przemówienia p. Soleskiego obejmuje przewodnictwo zastępca marszałka ks. Biskup Czechowicz.

Przemawia p. sprawozdawca.

Podczas przemówienia p. sprawozdawcy obejmuje przewodnictwo p. Marszałek.

Izba przystępuje do rozprawy szczegółowej i uchwała bez rozprawy punkt I i II wniosku komisji.

Sprawozdawca czyta punkt III wniosku komisji,

Marszałek udziela głosu dla sprostowania faktu p. Michałowskiemu Emilowi.

Przemawia p. Michałowski Emil dla sprostowania faktu.

Marszałek udziela głosu dla sprostowania faktu p. Okuniewskiemu.

P. Okuniewski nieobecny.

Marszałek oznajmia, iż p. Okuniewski stracił głos i udziela go dla sprostowania faktu p. Średniawskiemu.

Przemawia p. Średniawski dla sprostowania faktu, i wnosi poprawkę do III ustępu wniosku Komisji, aby w punkcie tym skreślić słowo „zwłaszcza“, a dodać słowa na końcu „a następnie, żeby rozmieszczał w mniejszych mistach kraju“.

Po zamknięciu rozprawy przemawia p. sprawozdawca, godząc się na poprawkę p. Średniawskiego.

Izba uchwała punkt III wniosku Komisji w stylizacyi p. Średniawskiego, na

którą p. sprawozdawca się zgodził, w następującej osnowie:

III. Sejm wzywa c. k. Rząd do założenia w najkrótszym czasie dalszych seminariów nauczycielskich w pierwszym rzędzie w Białej, następnie, żeby rozmieszczał w mniejszych miastach kraju.

P. Stojałowski prosi o głos dla sprostowania faktu.

Marszałek oznajmia, iż obecnie nie może udzielić głosu dla sprostowania faktu.

Marszałek odczytuje poprawkę p. Okuniewskiego, złożoną na poprzednim posiedzeniu z dnia 9. kwietnia 1900.

Izba popiera poprawkę p. Okuniewskiego.

Przemawia p. Okuniewski.

Przemawia p. Stojałowski.

Po zamknięciu rozprawy przemawia p. sprawozdawca.

Przemawia pod względem formalnym p. Okuniewski i cofa w postawionej przez siebie rezolucyi słowo „i izraelickiej“, a słowo „trzech“ zmienia na słowo „dwóch“.

Marszałek poddaje pod uchwałę Izby zmienioną rezolucyę p. Okuniewskiego, którą odczytuje, a która opiewa:

Wzywa się Radę szkolną krajową, ażeby w swoich wykazach statystycznych, zaprowadziła rubryki stałe, wykazujące przynajmniej w każdym okręgu szkolnym, ilość dzieci faktycznie uczęszczających do szkoły, w stosunku do ilości dzieci obowiązanych do szkoły, osobno wedle narodowości polskiej, ruskiej, tudzież wykazujące, ile szkół więcejklasowych każdej z dwóch powyższych narodowości i ilość sił nauczycielskich zajętych w tych szkołach.

Izba odrzuca rezolucyę p. Okuniewskiego.

Marszałek odczytuje następującą rezolucyę p. Milana, postawioną na poprzednim posiedzeniu, a która opiewa:

„Sejm wzywa c. k. Rząd i c. k. Radę szkolną krajową: ażeby nauka dopełniająca w szkołach ludowych wiejskich, ściśle i energicznie dopilnowaną była, szczególnie w czasie zimowym“.

Izba popiera tę rezolucyę p. Milana.

Po zamknięciu rozprawy nad tą rezolucyą przemawia p. sprawozdawca.

Izba uchwała wspomnianą rezolucyę p. Milana.

Marszałek odczytuje drugą rezolucyę p. Milana która brzmi:

Sejm wzywa c. k. Radę szkolną krajową, ażeby dopomogła radzie szkolnej okręgowej w powiecie Sanockim, do obsadzenia 22 posad szkół nieczynnych, siłą nauczycielską.

Izba popiera tę rezolucyę,

Przemawia p. Bobrzyński.

Po zamknięciu rozprawy nad tą rezolucyą przemawia p. sprawozdawca.

Izba odrzuca powyższą rezolucyę drugą p. Milana.

Marszałek odczytuje wniosek p. Wójcika, złożony na poprzednim posiedzeniu, który opiewa:

„Sejm poleca Wydziałowi krajowemu, aby w porozumieniu z Radą szkolną krajową poczynił kroki w tym kierunku, aby szkoła polska w Białej przeszła w najbliższym czasie na etat krajowy“.

Izba popiera ten wniosek.

Przemawia p. Stojałowski.

Przemawia p. Pilat i wnosi na odsłanie wniosku p. Wójcika do Komisji szkolnej z wezwaniem, by na obecnej sesji przedłożyła w tym przedmiocie swe sprawozdanie.

Izba popiera wniosek p. Pilata.

Po zamknięciu rozprawy ogólnej nad tą rezolucyą, p. sprawozdawca oznajmia, iż zgadza się na wniosek p. Pilata.

Izba uchwała wniosek p. Pilata.

Następuje:

Sprawozdanie Komisji budżetowej o preliminarzu funduszu szkolnego krajowego na rok 1900.

Sprawozdawca p. p. Kozłowski, uwolniony na wniosek sekretarza p. Urbańskiego od czytania sprawozdania, prostuje omyłkę druku a mianowicie na stronie 7 sprawozdania w trzecim ustępie zamiast słów „ponieważ Rada szkolna krajowa“ ma być „pomimo Rada szkolna krajowa“, następnie odczytuje wniosek komisji, a mianowicie:

Komisya wnosi:

I. W y d a t k i.

	Zwycz. koron.	Nadzwycz.
Rubryka I. Pozycya 1—7. Płace, remuneracye za udzielanie nauki religii, dodatki pięcioletnie, wynagrodzenia za godziny nadobowiązkowe i na zastępstwo nauczycieli urlopowanych	7,857.000	—
Rubryka II. Pozycya 8—11. Remuneracye, zapomogi, zasiłki dla kursów wakacyjnych oraz remuneracye za roboty ręczne	102.200	—
Rubryka III. Pozycya 12. Koszta podróży i diety nauczycieli przeniesionych ze względów służbowych	10.000	—
Rubryka IV. Pozycya 13—16. Dodatek do funduszu emerytalnego, interkalarya, emerytury dla tracących posady i dary z łaski	91.220	6.800
Rubryka V. Pozycya 17. Zasiłki do funduszów szkolnych miejscowych na budowę szkół	200.000	—
Rubryka VI. Pozycya 18—21. Na zasiłki dla funduszów szkolnych miejscowych na utrzymanie szkół, utrzymanie budynku szkolnego w Tarnowie, mniejsze potrzeby szkolne i urzędowe, oraz koszta nadzoru funduszów szkolnych miejscowych	191.018	640
Rubryka VII. Pozycya 22. Na przybory naukowe (ze slōjdem)	36.920	—
Rubryka VIII. Pozycya 23. Na biblioteki okręgowe	10.000	—
Rubryka IX. Pozycya 24. Na konferencye okręgowe	68.000	—
Rubryka X. Pozycya 25. Na stypendya dla uczniów i uczenie Seminarjów nauczycielskich	200.000	—
Rubryka XI. Pozycya 26. Rozmaite wydatki	23.600	—
Rubryka XII. Pozycya 27. Zasiłki dla szkół utrzymywanych przez korporacye	—	44.136
Suma wydatków	8,789.958	51.576
Ogółem	8,841.534	

II. D o c h o d y.		Zwycz.	Nadzwycz.
		koron	
Rubryka I. Pozycya 1—7. Odsetki od kapitałów		68.320	—
Rubryka II. Pozycya 8—16. Dochody z dóbr, realności i innych praw		43.534	—
Rubryka III. Pozycya 17—27. Dodatki		2,730.704	—
Rubryka IV. Poz. 28. Zysk ze sprzedaży książek szkolnych		5.670	—
Rubryka V. Pozycya 29. Zapisy i darowizny		—	—
Rubryka VI. Pozycya 30. Taksy od spadków		70.000	—
Rubryka VII. Pozycya 31. Rozmaite wpływy		—	—
Rubryka VIII. Pozycya 32. Dodatek z c. k. Skarbu państwa		109.886	—
Rubryka IX. Pozycya 33. Zwroty zaliczek udzielonych gminom na budynki szkolne z lat dawniejszych		7.120	—
	Suma dochodów	3,035.234	—
	Z porównania z sumą wydatków	8,789.958	51.576
	okazuje się niedobór do pokrycia z funduszu krajowego	5,754.724	51.576
	<u>Razem</u>	<u>5,806.300</u>	—

II. Wysoki Sejm raczy zezwolić na wstawienie niedoboru 5,806.300 koron, do Rubryki VII. pozycya 68 funduszu krajowego.

(Rezolucya:)

„Sejm wzywa ponownie c. k. Rząd do podwyższenia subwencji na stypendya dla kandydatów szkół ludowych“.

W rozprawie ogólnej nikt głosu nie żąda, Izba przystępuje więc do rozprawy szczegółowej.

Sprawozdawca p. Kozłowski czyta:

I. W y d a t k i.

Rubryka I. pozycya 1—7. Płace, remuneracye za udzielanie nauki religii, dodatki pięcioletnie, wynagrodzenia za godziny nadobowiązkowe i na zastępstwo nauczycieli urlopowanych 7,857.000 kor. zwycz

Izba bez rozprawy uchwala rubrykę I. zgodnie z wnioskiem komisji.

Sprawozdawca czyta:

Rubryka II. Pozycya 8—11. Remuneracye, zapomogi, zasiłki dla kursów wakacyjnych oraz remuneracye za roboty ręczne 102.200 kor. zwycz.

Izba bez rozprawy uchwala rubrykę II. zgodnie z wnioskiem komisji.

Sprawozdawca czyta:

Rubryka III. Pozycya 12. Koszta podróży i diety nauczycieli przeniesionych ze względu służbowych 10.000 kor. zwycz.

Izba bez rozprawy uchwala rubrykę III. zgodnie z wnioskiem komisji.

Sprawozdawca czyta:

Rubryka IV. Pozycya 13—16. Dodatek do funduszu emerytalnego, interkalarya, emerytury dla tracących posady i dary z łaski	Zwycz.	Nadzwycz.
	koron	
	91.220	6.800

Izba bez rozprawy uchwala rubrykę IV. zgodnie z wnioskiem komisji.

Sprawozdawca czyta:

Rubryka V. Pozycya 17. Zasiłki do funduszów szkolnych miejscowych na budowę szkół 200.000 kor. zwycz.

Izba uchwala bez rozprawy rubrykę V. zgodnie z wnioskiem komisji.

Sprawozdawca czyta:

Rubryka VI. Pozycya 18—21. Na zasiłki dla funduszów szkolnych miejscowych na utrzymanie szkół, utrzym. budynku szkolnego w Tarnowie, mniejsze potrzeby szkolne i urzędowe, oraz koszta nadzoru funduszów szkolnych miejscowych . . .	Zwycz.	Nadzwycz.
	koron	
	191.018	640

Izba bez rozprawy uchwala rubrykę VI. zgodnie z wnioskiem komisji.

Sprawozdawca czyta:

Rubryka VII. Pozycya 22. Na przybory naukowe (ze słojdem) 36.920 kor. zwycz.

Izba bez rozprawy uchwala rubrykę VII. zgodnie z wnioskiem komisji.

Sprawozdawca czyta:

Rubryka VIII. Pozycya 23. Na biblioteki okręgowe 10.000 kor. zwycz.

Izba bez rozprawy uchwala rubrykę VIII. zgodnie z wnioskiem komisji.

Sprawozdawca czyta:

Rubryka IX. Pozycya 24. Na konferencye okręgowe 68.000 kor. zwycz.

Izba bez rozprawy uchwala rubrykę IX. zgodnie z wnioskiem komisji.

Sprawozdawca czyta:

Rubryka X. Pozycya 25. Na stypendya dla uczniów i uczen-
nic Seminarjów nauczycielskich 200.000 kor. zwycz.

Izba uchwala bez rozprawy rubrykę X. zgodnie z wnioskiem komisji.

Sprawozdawca czyta:

Rubryka XI. Pozycya 26. Rozmaite wydatki . . . 23.600 kor. zwycz.

Izba uchwała bez rozprawy rubrykę XI, zgodnie z wnioskiem komisji.

Sprawozdawca czyta:

Rubryka XII. Pozycya 27. Zasiłki dla szkół utrzymywanych przez korporacye . . . 44.136 kor. nadzw.

Suma wydatków zwycz. 8,789.958 nadzwycz. . 51.576 kor.

Ogółem 8,841.534 kor.

Izba uchwała bez rozprawy rubrykę XII, zgodnie z wnioskiem komisji.

Sprawozdawca czyta:

II. D o c h o d y.

Rubryka I. Pozycya 1—7. Odsetki od kapitałów . . . 68.320 kor. zwycz.

Izba uchwała bez rozprawy rubrykę I, zgodnie z wnioskiem komisji.

Sprawozdawca czyta:

Rubryka II. Pozycya 8—16. Dochody z dóbr, realności i innych praw . . . 43.534 kor. zwycz.

Izba bez rozprawy uchwała rubrykę II, zgodnie z wnioskiem komisji.

Sprawozdawca czyta:

Rubryka III. Pozycya 17—27. Dodatki . . . 2,730.704 kor. zwycz.

Izba uchwała bez rozprawy rubrykę III, zgodnie z wnioskiem komisji.

Sprawozdawca czyta:

Rubryka IV. Pozycya 28. Zysk ze sprzedaży książek szkolnych. . . 5.670 kor. zwycz.

Izba uchwała bez rozprawy rubrykę IV, zgodnie z wnioskiem komisji.

Sprawozdawca czyta:

Rubryka V. Pozycya 29. Zapisy i darowizny . . . — —

Rubryka VI. Pozycya 30. Taksy od spadków . . . 70.000 kor. zwycz.

Izba uchwała bez rozprawy rubrykę VI, zgodnie z wnioskiem komisji.

Sprawozdawca czyta:

Rubryka VII. Pozycya 31. Rozmaite wpływy. . . — —

Sprawozdawca czyta:

Rubryka VIII. Pozycya 32. Dodatek z c. k. Skarbu państwa. . . 109.886 kor. zwycz.

Izba uchwała bez rozprawy rubrykę VIII. zgodnie z wnioskiem komisji.

Sprawozdawca czyta :

Rubryka IX. Pozycya 33. Zwroty zaliczek udzielonych gminom na budynki szkolne z lat dawniejszych 7.120 kor. zwycz.

Izba bez rozprawy uchwała rubrykę IX. zgodnie z wnioskiem komisji.

Sprawozdawca czyta :

	Zwycz.	Nadzwycz.
	koron	
Suma dochodów	3,035.234	—
Z porównania z sumą wydatków	<u>8,789.958</u>	<u>51.576</u>
Okazuje się niedobór do pokrycia z funduszu krajowego	<u>5,754.724</u>	<u>51.576</u>
Razem	5,806.300	—

II. Wysoki Sejm raczy zezwolić na wstawienie niedoboru do rubryki VII. poz. 68 funduszu krajowego, 5,806.300

Izba uchwała bez rozprawy powyższy wniosek komisji.

Sprawozdawca czyta :

„Sejm wzywa ponownie c. k. Rząd do podwyższenia subwencji na stypendya dla kandydatów szkół ludowych.

Izba bez rozprawy uchwała powyższą rezolucyę komisji.

Następuje :

Sprawozdanie (ustne) Komisji budżetowej o petycyach w sprawie pogorzeli w Kolbuszowej.

Sprawozdawca p. Scipio odczytuje sprawozdanie Komisji zakończone następującym wnioskiem:

Wysoki Sejm raczy uchwalić :

Przyjmuje się do wydatków funduszu krajowego na lat dziesięć po koron trzy tysiące rocznie i wstawia się pierwszą ratę K 2000 (dwa tysiące) do rubryki XVII. budżetu na rok 1900, a to do rozporządzalności Wydziału krajowego, na opłatę procentów od pożyczki zaciągnąć się mającej przez gminę Kolbuszowa dla niesienia pomocy dotkniętym pożarem miasta z dnia 20. marca 1900.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek komisji.

Następuje :

Sprawozdanie Wydziału krajowego o udzieleniu Radzie powiatowej w Horodence koncesyi do pobierania opłat mytnicznych na drodze powiatowej Niezwiska-Obertyn-Kamionki.

Sprawozdawca p. Wereszczyński, w zastępstwie p. Chamca, odczytuje sprawozdanie Wydziału krajowego, zakończone projektem następującej uchwały :

U c h w a ł a

o udzieleniu Radzie powiatowej w Horodence koncesyi do pobierania opłat mytnicznych na drodze powiatowej Niezwiska-Obertyn-Kamionki.

„ Art. I.

Radzie powiatowej w Horodence nadaje się na lat pięć od wejścia w wykonanie tej uchwały, prawo do pobierania myta na drodze powiatowej Niezwiska-Obertyn-Ka-

mionki, pod warunkiem utrzymywania przedmiotu omyconego kosztem funduszu powiatowego w dobrym stanie, z zastrzeżeniem zastosowania postanowień zawartych w §§. 14. i 35. ust. 3 ustawy drogowej z dnia 5. lipca 1897 Dz. u. kr. Nr. 43.

Art. II.

Opłatę myta drogowego i mostowego pobierać należy przy jednej rogatce według następującego wymiaru :

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 4 (cztery) h. ;

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 2 (dwa) h. ;

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego 1 (jeden) h.

Konie, woły, krowy, muły, osły należą do bydła ciężkiego, zaś cieleta, źrebięta, owce, kozy i świnie do drobnego.

Od bydła niesionego lub więzionego wozem, nie opłaca się żadnej należności.

Zwierzęta, które ssą i przy matkach idą, są wolne od wszelkiej opłaty mytniczej.

Art. III.

Przy poborze myta mają być zachowane ogólne przepisy o uwolnieniu od opłaty mytniczej i o znizeniu tejeze.

W rozprawie ogólnej nikt głosu nie żąda, Izba przystępuje więc do rozprawy szczegółowej.

Sprawozdawca wnosi przyjęcie tej uchwały *en bloc*.

Izba uchwała przyjęcie powyższej uchwały *en bloc*, poczem w oddzielnem głosowaniu uchwała cały projekt uchwały *en bloc*.

Uchwaliwszy następnie na wniosek sprawozdawcy przystąpić do trzeciego czytania bez czytania, uchwała Izba powyższy projekt uchwały w trzeciem czytaniu bez czytania.

Następuje:

Sprawozdanie Wydziału krajowego o udzieleniu Radzie powiatowej w Nowym Targu koncesyi do pobierania opłat mytniczych na drodze powiatowej Nowy Targ-Suchahora w Czarnym Dunajcu.

Sprawozdawca p. Wereszczyński, w zastępstwie p. Chamca, odczytuje sprawozdanie Wydziału krajowego, zakończone projektem następującej uchwały :

U c h w a ł a

o udzieleniu Radzie powiatowej w Nowym Targu koncesyi do pobierania opłat mytniczych na drodze powiatowej Nowy Targ-Suchahora w Czarnym Dunajcu.

Art. I.

Radzie powiatowej w Nowym Targu nadaje się na lat pięć od wejścia w wykonanie tej uchwały, prawo do pobierania myta na drodze powiatowej Nowy Targ-Suchahora w Czarnym Dunajcu pod warunkiem utrzymywania przedmiotu omyconego kosztem funduszu powiatowego w dobrym stanie, z zastrzeżeniem zastosowania postanowień zawartych w §§. 14 i 35 ust. 3. ustawy drogowej z dnia 5. lipca 1897. Dz. u. kr. Nr. 43.

Art. II.

Opłatę myta pobierać należy według następującego wymiaru :

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 12 (dwanaście) h. ;

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 6 (sześć) h. ;

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego 3 (trzy) h.

Konie, woły, krowy, muły, osły, należą do bydła ciężkiego, zaś cieleta, źrebięta, owce, kozy i świnie do drobnego.

Od bydła niesionego lub wiezionego wozem, nie opłaca się żadnej należitości.

Zwierzęta, które ssą i przy matkach idą, są wolne od wszelkiej opłaty mytniczej.

Art. III.

Przy poborze myta mają być zachowane ogólne przepisy o uwolnieniu od opłaty mytniczej i o znizeniu tejże.

W rozprawie ogólnej nikt głosu nie żąda, Izba przystępuje więc do rozprawy szczegółowej.

Sprawozdawca wnosi przyjęcie tej uchwały *en bloc*.

Izba uchwała przyjęcie powyższej uchwały *en bloc*, poczem w oddzielnem głosowaniu uchwała cały projekt uchwały *en bloc*.

Uchwaliwszy następnie na wniosek sprawozdawcy przystąpić do trzeciego czytania bez czytania, uchwała Izba powyższy projekt uchwały w trzecim czytaniu bez czytania.

Następuje:

Sprawozdanie Wydziału krajowego w sprawie udzielenia gminie w Mizuniu koncesji do pobierania opłat mytniczych od dwóch mostów na rzece Mizuńce w Mizuniu.

Sprawozdawca p. Wereszczyński, w zastępstwie p. Chamca, odczytuje sprawozdanie Wydziału krajowego zakończone projektem następującej uchwały:

U c h w a ł a

o udzieleniu gminie w Mizuniu koncesji do pobierania opłat mytniczych od dwóch mostów na rzece Mizuńce w Mizuniu.

Art. I.

Na przeciąg lat pięciu od wejścia w wykonanie tej uchwały nadaje się gminie w Mizuniu prawo do pobierania myta od

dwóch mostów na rzece Mizuńce w Mizuniu pod warunkiem utrzymywania przedmiotu omyconego własnym kosztem w dobrym stanie z zastrzeżeniem, że analogicznie do postanowień zawartych w §. 38 ust. 12. ustawy drogowej z dnia 5. lipca 1897. Dz. ust. kraj. Nr. 43., w razie niedopełnienia powyższego warunku, uprawniony będzie Wydział powiatowy do objęcia, za zgodą politycznej władzy powiatowej, przedmiotu omyconego w bezpośredni zarząd własny na koszt i niebezpieczeństwo gminy w Mizuniu.

Art. II.

Opłatę myta pobierać należy według następującego wymiaru:

1. Przy każdym wozie od jednego bydłęcia zaprzężonego 4 (cztery) h.

2. Od bydłał przepędzanych:

a) od każdego konia, dorosłego bydłęcia rogatego, osła, muła 4 (cztery) h.;

b) od pięciu świń albo cieląt 2 (dwa) h.;

c) od dziesięciu owiec 2 (dwa) h.

Od bydła niesionego, lub wiezionego wozem nie opłaca się żadnej należitości.

Zwierzęta, które ssą i przy matkach idą, są wolne od wszelkiej opłaty mytniczej.

Art. III.

Przy poborze myta mają być zachowane ogólne przepisy o uwolnieniu od opłaty mytniczej i o znizeniu tejże.

W rozprawie ogólnej nikt głosu nie żąda, Izba przystępuje więc do rozprawy szczegółowej.

Sprawozdawca wnosi przyjęcie tej uchwały *en bloc*.

Izba uchwała przyjęcie powyższej uchwały *en bloc*, poczem w oddzielnem głosowaniu uchwała cały projekt uchwały *en bloc*.

Uchwaliwszy następnie na wniosek sprawozdawcy przystąpić do trzeciego czy-

tania bez czytania, uchwała Izba powyższy projekt uchwały w trzecim czytaniu bez czytania.

Następuje:

Propozycya Wydziału krajowego do uzupełniającego wyboru 6 członków i tyluż zastępców członków Komisji apelacyjnej w sprawach podatku osobisto-dochodowego.

Propozycya Wydziału krajowego do uzupełniającego wyboru 6 członków i 5 zastępców członków komisji dla powszechnego podatku zarobkowego.

Sprawozdawca p. Wereszczyński odczytuje powyższe propozycje Wydziału krajowego.

Marszałek oznajmia, iż na życzenie kilku posłów umieści wybór sam na najbliższem posiedzeniu.

Następuje:

Sprawozdanie komisji bankowej o działalności Wydziału krajowego przy wykonywaniu patronatu spółek oszczędności i pożyczek w r. 1899.

Sprawozdawca p. Skałkowski, uwolniony na wniosek p. Urbańskiego od czytania sprawozdania, odczytuje następujące wnioski komisji:

1) Sprawozdanie o działalności Wydziału krajowego w sprawie zakładania spółek oszczędności i pożyczek w r. 1899. przyjmuje się z uznaniem do wiadomości.

2) Poleca się Wydziałowi krajowemu przeprowadzić rokowania z c. k. Rządem celem wyjednania wydatnego zasiłku ze Skarbu państwa na koszt zakładania spółek oszczędności i pożyczek, tudzież kontrolowania ich działalności.

3) do dyspozycji Wydziału krajowego wstawia się w rubr. XV. p. 283., wydatków budżetu krajowego na rok 1900 kwotę 43.400 koron na koszt utrzymania biura patronatu spółek oszczędności i pożyczek, na urządzenie praktycznych kursów dla ich

funkcyonaryuszy, tudzież na koszt zakładania i lustracji spółek.

4) Poleca się Wydziałowi krajowemu, aby udzielając spółkom pożyczki z funduszu na ten cel utworzonego, żądał zeznania skryptu dłużnego w formie aktu notaryalnego.

Przemawia p. Sękowski i wnosi następującą rezolucję:

Sejm poleca Wydziałowi krajowemu:

„Aby celem zaprowadzenia ścisłej kontroli nad prawidłowem działaniem kas pożyczkowych gminnych użył wszelkich środków, aby reprezentacje powiatowe do dalszego energicznego zajęcia się temi instytucjami kredytowemi zachęcić, i żądał periodycznych, stałych sprawozdań o postępie ich działalności w tym kierunku“.

Przemawia p. Wachnianin.

Po zamknięciu rozprawy przemawia p. sprawozdawca.

Izba przystępuje do rozprawy szczegółowej i uchwała bez rozprawy 1, 2, 3, 4 wnioski komisji, głosując nad każdym z tych wniosków oddzielnie.

Izba popiera rezolucję p. Sękowskiego, którą Marszałek odczytuje.

Po zamknięciu rozprawy nad tą rezolucją oświadcza p. sprawozdawca że się na nią godzi, a Izba uchwała powyższą rezolucję, głosując nad nią oddzielnie.

Marszałek oznajmia, iż ma zamiar zamknąć posiedzenie i wzywa sekretarzy do odczytania złożonego wniosku i interpelacji.

Sekretarz p. Karatnicki czyta:

I n t e r p e l a c y a .

Posła Milana i towarzyszy do Wysokiego Wydziału krajowego w sprawie budowy drogi z Kątów do Desznicy powiat Jasło.

Za przykład, w jaki karygodny sposób marnowane bywają t. zw. fundusze zapo-

mogowe, dla głodnych przeznaczone, niechaj posłuży następujący wypadek.

Rzekomo, aby przyjść z pomocą ludności dotkniętej klęskami elementarnymi w górzystej części powiatu Jasielskiego, postanawiono w r. 1898. budowę drogi z Kątów do Desznicy, długość około 14 klm. Przedsiębiorstwo prowadził Wydział powiatowy w Jasle, pod kierownictwem inżyniera powiatowego Lipczyńskiego, a rachunki i sprawozdanie z budowy przedkładane były c. k. Starostwu w Jasle.

Jak się z tego kierownictwa wywiązał p. Lipczyński, okazuje się z tego: za budynki gospodarcze przy plebanii w Desznicy zapłaciło przedsiębiorstwo 1.200 zł. ks. Jodoszowi, aby je przeniósł na inne miejsce, aczkolwiek nowe takie budynki ofiarował się inny przedsiębiorca postawić za 700 zł. Za meter ziemnych robót płacił p. Lipczyński przedsiębiorcy po 50 ct., chociaż z innej strony ofiarowano się wykonać tę pracę po 25 ct. Za sążeń kwadratowy kamienia płacił Lipczyński względnie Wydział powiatowy przedsiębiorcy po 14 zł., aczkolwiek ofiarowano ten sam kamień po 5 zł. O budowie mostków, podmurowaniach i t. p. tyle można powiedzieć, że się wszystkie rozsypały i zawaliły, zanim jeszcze drogę do użytku publicznego otwarto, a to z tej przyczyny, że zaledwie trzecią część tego cementu użyto, jaki w kosztorysie podano i który w rachunkach figuruje. Zamiast na cemencie murowano mosty na błocie i licho przygotowanym piasku. — Rezultat całego przedsiębiorstwa, że wybudowano w r. 1898 i 1899 — 2.700 metrów drogi, kosztem około 8.000 zł. ale i tę przestrzeń wybudowaną zamknięto już z powodu zawalenia się mostów i usunięcia nasypów.

Sprawę tę podano do publicznej wiadomości na zgromadzeniu Indowem w Jasle po imieniu wskazano uczestników tego karygodnego marnotrawstwa, którzy też wcale nawet bronić się nie usiłowali. Ale na tem się skończyło. Ani c. k. Komisarz starostwa, obecny na owem zgromadzeniu nie za-

dził nic, ani Wydział powiatowy nie pociągnął winnych do odpowiedzialności, ani wreszcie c. k. Prokuratora państwa w Jasle, choć była o tem powiadomiona, nie uznała za stosowne wkroczyć, aż dopiero, gdy sprawa stała się zanadto głośną. Pomimo to jednak p. Lipczyński dalej urzęduje i nic o tem nie słychać, aby Wysoki Wydział krajowy jako wspólnie z c. k. Rządem przyczyniający się do tej budowy z funduszków publicznych „głodowych“ zarządził środki zaradcze przeciwko temu trwonieniu funduszków publicznych.

Wobec tego podpisani zapytują Wysoki Wydział krajowy:

a) czy wiadomą mu jest ta sprawa;

b) co zarządził względnie zarządzić zamysła, aby lekkomyślnie roztrwonione fundusze zostały zwrócone;

c) w jaki sposób na przyszłość ochroni ludność powiatu jasielskiego przed taką gospodarką Wydziału powiatowego w Jasle.

Lwów dnia 9. kwietnia 1900.

Interpelant:

Milan

Styła, Wójcik, Krempa, Bojko, Bernadzikowski, Szwed, Winniczuk, Kramarczyk, Średniawski, Potoczek, Okuniewski, Klemensiewicz, Warzecha, Niebyłowiec.

I n t e r p e l a c y a

do Jaśnie Wielmożnego Pana Komisarza Rządowego.

Ludność gmin położonych wokoło puszczy Niepołomickiej, a nawet i z dalszych stron z krakowskiego powiatu, zmuszona do zakupu drzewa w lasach puszczy Niepołomickiej, bo gdzieindziej w pobliżu lasów niema, skarży się na niewłaściwe postępowanie c. k. zarządu lasów, które naraża ją na przeróżne szkany, straty czasu i pieniędzy i t. p. Zarząd ów sprzedaje drzewo, jak nawet podpisanemu wiadomo, n. p.: Zygmuntowi Samuelowi

Srulowi Samuelowi, Izraelowi Rottersmannowi, Süsse Hollenderowi, Mendlowi Löffelholzowi i innym, a ci dopiero raczą co gorsze drzewo po wygórowanej cenie sprzedawać ludności.

Stwierdzono, że żydzi owi zakupują sąg drzewa po 9 zł., a odsprzedają ludności, i to tylko co gorsze, po 12 zł. za sąg.

Spółce miejscowych chrześcian, którzy stawali do licytacji i chcieli zakupić większą partję lasu, aby nie być na łasce żydów, zarząd lasowy nie wydzierżawił nic, pomimo, że ceny wyższe ofiarowali i wszelką gwarancję na dotrzymanie warunków dawali. Tak jest z drzewem opałowym, tak samo z budulcowem.

Nie do uwierzenia, a jednak prawdziwe, że mieszkańcy w najbliższem sąsiedztwie tych lasów rządowych nie mogą lepszego drzewa na budowę otrzymać, jak tylko wybiórki najlichsze.

Gdy nawet podpisany pewnego razu w r. 1899. chciał kupić drzewa sosnowego, to zarządca lasów w Niepołomicach Nawratil oświadczył, że takiego drzewa nie ma do sprzedania. Po takim oświadczeniu kupił podpisany drzewo brzożowe, po które trzeba było jechać do 2. mil; jadąc dało się widzieć, że bliżej i drzewo sosnowe było w sągach i to bardzo wiele, wobec czego wynika, że ono już było sprzedane żydom a włościanom nie chciano go sprzedać.

Częstkowa sprzedaż odbywa się wogóle tylko według upodobania i humoru c. k. zarządcy.

Błażej Lach, chciał kupić sąg drzewa. Odpowiedziano mu, że jest tylko 280 sągów razem do sprzedania. Całemi dniami trzeba nieraz czekać na kupno i często i kilkakrotnie trzeba jeździć, gdy się spodoba c. k. zarządcy wyjechać czy to na termin do Niepołomic, czy gdzieindziej.

Prawo zbiórki w lesie należy również od łaski p. p. rewirowych. Kto się im wysługuje, ten ma zbiórke, inni nie mają.

Postępowanie takie, prócz już wskazanych ma jeszcze ten skutek, że nie mogą się doprosić sprzedaży, pod przymusem koniecznej potrzeby ten i ów postępkę się dopuszcza, biorąc samowolnie. Ludność najnieśluszniej w aktach sądowych figuruje za nałogowych złodziei.

Czas byłby najwyższy temu zapobiedz a to przez ustanowienie norm sprzedaży, że ludność miejscowa i okoliczna, potrzebująca drzewa na zaspokojenie własnych potrzeb, ma pierwszeństwo przed innymi kupcami, a sprzedaż cząstkowa pierwszeństwo przed hurtowną i powinna się odbywać co najmniej trzy razy w tygodniu przez cały dzień w dogodniejszych i bliższych miejscach.

Zapytujemy przeto Jaśnie Wielmożnego Pana Komisarza rządowego, czy mu wiadome są owe nadużycia i czy zechce je jak najrychlej usunąć, czyniąc zadość słusznym żądaniom ludności?

We Lwowie, dnia 6. kwietnia 1900.

Interpelant:

Wójcik

Hamorak, Dr. Bernadzikowski, Bojko, Milan, Styła, Średniawski, Krempla, Data, Potoczek, Warzecha, Klemensiewicz, Ostapczuk, Kramarczyk, Niebyłowicz, Nowakowski.

I n t e r p e l a c y a

do Jaśnie Wielmożnego Pana Komisarza rządowego.

Zważywszy, że w czasie zasiewów rolnych na wiosnę i podczas jesiennych zbiorów z pola daje się czuć w kraju brak robotnika a skutkiem tego spóźniony bywa zasiew gruntów na szkodę rolników, a nadto, w czasie żniw wiele płodów rolniczych podczas niepogody psuje się w polu i zrządza w kraju wielkie szkody.

Zważywszy dalej, że powołanie rezerwistów i landwerzystów do ćwiczeń woj-

skowych w czasie zasiewów i zbiorów z pola szkodliwie oddziałuje na uprawy ekonomiczne, a właśnie dlatego, że ludność rolnicza a przeważnie właściciele gruntów lub ich synowie w tak ważnej dla rolnictwa porze muszą przez kilka tygodni ćwiczenia wojskowe odbywać, a skutkiem tego wiele gruntów pozostaje bez uprawy lub też nie należącej jest uprawionych, a przy zbiorach z pola brakuje sił roboczych, a właśnie tych, którzy na ćwiczeniach wojskowych pozostają i to jest powodem, że wiele ziemio-
płodów przy żniwach, zwłaszcza przy słotnej porze, psuje się w polu i czyni rolnictwu wielkie szkody.

Zważywszy na, koniec, że ćwiczenia wojskowe rezerwistów i landwerzystów, pochodzących z stanu rolniczego, i z wyjątkiem większych manewrów mogą się odbywać w porze wolniejszej od zajęć gruntowych, tym sposobem możnaby ułatwić korzystniejszą uprawę i uchronić rolnictwo od znacznych strat, jakie w czasie zbiorów polnych z powodu odbywających się w tej porze ćwiczeń wojskowych rok rocznie kraj dotykają, dlatego podpisani zapytują się czyli Wysoki c. k. Rząd zarządzi zmianę peryodycznych ćwiczeń wojskowych w tym kierunku aby rezerwiści i landwerzyści będący właścicielami gruntów lub synami tychże tylko w wolniejszej od pracy gruntowej w porze, a mianowicie w miesiącu maju, czerwcu i w pierwszej połowie lipca ćwiczenia wojskowe odbywali, — a w czasie zasiewów i zbiorów z pola do zwykłych ćwiczeń powołani nie byli.

Interpelant:
Warzecha

Kramarczyk, Krempa, Ostapczuk, Żardecki, Styła, Wójcik, Bojko, Średniawski, Niebyłowiec, Hamorak, Potoczek, Rotter, Soleski, Data, Szwed, Stojałowski, Dr. Bernadzikowski, Klemensiewicz, Cielecki.

I n t e r p e l a c y a

do Wysokiego c. k. Rządu we Lwowie.

Znana jest c. k. Rządowi sprawa organistów, była ona ona poruszona tu w Sej-

mie, na wiecach i zgromadzeniach, a nikt nie zaprzeczy, że był organistów wymaga naprawy.

Podpisani zapytują c. k. Rząd, czy się zajmuje tą sprawą? — i jak sprawa ta stoi w obecnej chwili?

We Lwowie dnia 9. kwietnia 1900.

Interpelant:
Warzecha

Kramarczyk, Krempa, Ostapczuk, Żardecki, Styła, Wójcik, Bojko, Średniawski, Niebyłowiec, Hamorak, Data, Potoczek, Szwed, Stojałowski, Dr. Bernadzikowski, Klemensiewicz.

I n t e r p e l a c y a

do Jaśnie Wielmożnego Pana c. k. Komisarza Rządowego.

Rzeka Czeremosz, rozgraniczająca dwa kraje koronne, Galicyę od Bukowiny, przepływając w dolnym swym biegu przez powiaty Kossowski i Śniatyński, aż do ujścia swego w Prucie, nie jest uregulowana.

Na tej nieuregulowanej części rzeki ty-
siące kłoców w związanym stanie spławia corocznie towarzystwo akcyjne dla eksploatacyi drzewa, dawniej Götz & Comp. z własnych lasów w górach, z dóbr kameralnych i fundacyi skarbkowskiej. To samo czynią inni prywatni przedsiębiorcy.

Wskutek licznych serpentyn istniejących w nieuregulowanym biegu rzeki wy-
rządzają powyż wymienieni przedsiębiorcy spławem drzewa nieobliczone szkody nadbrzeżnym mieszkańcom, usuwając i obrywając piaszczyste brzegi i torując drogę prądowi dzikiej górskiej rzeki, nieraz do śródka wsi i ogrodów nadbrzeżnych.

Skargi wnoszone kilkakrotnie przez mieszkańców nadbrzeżnych i gminy uszkodowane a poparte przez Wydział powiatowy Śniatyński — do c. k. Władz politycznych, autonomicznych i do Wysokiego

Sejmu, nie odniosły dotąd żadnego skutku, spław drzewa z gór na Czeremoszu, praktykuje się dalej ze szkodą i krzywdą ludności, a bez pociągania do odpowiedzialności przedsiębiorstw za szkody wyrządzone.

Podpisani zapytują przeto :

Czy Wysokiemu c. k. Rządowi wiadoma jest powyższa okoliczność i czy Wysoki c. k. Rząd nie wdroży jakich środków zaradczych w celu zapobieżenia szkodom wyrządzanym ludności nadbrzeżnej przez spław drzewa na Czeremoszu, względnie w celu spowodowania wynagrodzenia szkód już zaszytych.

We Lwowie dnia 9. kwietnia 1900.

Interpelant:
Krzysztofowicz

Schnell, Stadnicki, Sala, M. Torosiewicz, Czajkowski, W. Krański, E. Torosiewicz, Gnoiński, Cieński, Theodorowicz, Stecki, Klemens Dzieduszycki, Witosławski, Rozwadowski.

Sekretarz p. Stanisław Niezabitowski czyta :

I n t e r p e l a c y a

do J. Wgo Pana Komisarza Rządowego.

Dnia 1. kwietnia 1899, pociął p. Karola Hilicha ze Lwowa nadporucznik Władysław Raczyński, szabłą w handlu korzennym A. Szkowrona w ten sposób, że zadał mu na głowie na czole i twarzy, po nad okiem, wreszcie na ręce kilka ran, które zaprzysięgli lekarze uznali za ciężkie skaleczenia ciała, niebezpieczne dla zdrowia i życia p. Hilicha, a powodujące nieudolność jego do pracy więcej niż przez 20 dni.

Spodziewné się tedy należało, że zbrodnia ta surowo będzie ukarana, przykładnie i ludności bezbronnej daną będzie pewność, że za ogromnej ofiary podatkowe, utrzymywania armia ma inne przeznaczenie, a nie rozbijanie obywateli.

Stało się inaczej. Na skargę swoją uczynioną do kompetentnej władzy wojskowej, otrzymał p. Hilich taką odpowiedź: „Zawiadamia się pana, że dochodzenia sądu wojskowego przeciw nadporucznikowi Władysławowi Raczyńskiemu wykazały, że zrobiony przezeń użytek z broni dnia 1. kwietnia 1899 w lokalu publicznym odpowiadał postanowieniom §. 114 lit. d. wojskowej ustawy karnej, a więc za usprawiedliwiony uznany być musiał. Wobec tego dalsze dochodzenia zostały zastanowione.“

A więc jak z tego wynika, może wojskowy bezkarnie przeciąć szabłą człowieka bezbronnego, byleby potrafił zasłonić się, względami na jakieś tam postanowienia honorowe kodeksu wojskowego. Pokaleczony nie ma możności dochodzenia swej krzywdy niewątpliwej.

Kiedyż nareszcie c. k. Rząd przeprowadzi zmianę ustaw karnych wojskowych w tym duchu, aby one nie stały w sprzeczności z ustawami dla osób cywilnych i nie chroniły morderczych napadów; kiedyż nareszcie wzbronionem będzie wojskowym używać broni przeciw bezbronnej ludności.

Lwów dnia 10. kwietnia 1900.

Interpelant.
Fr. Krempa

Data, Milan, Winniczuk, Potoczek, Styła, Bojko, Średniawski, Wójcik, Żardecki, Wazzecha, Bernadzikowski, Ostapczuk, Nowakowski, Soleski.

I n t e r p e l a c y a

posła Krempy i tow. do Jaśnie Wielmożnego Pana Komisarza Rządowego w sprawie niezatwierdzenia od trzech lat wyboru zwierzchności gminnej w Brzezynie powiatu Ropczyckiego.

W gminie Brzeziny odbyły się wybory radnych 5. kwietnia 1898 roku. Następnie w dniu 29. kwietnia 1898 odbyły się wybory zwierzchności gminnej w cał-

kiem legalny sposób; przeciw którym wnieśli niektórzy członkowie starej rady gminnej protest, który dotychczas ani załatwiony nie został, ani nowo wybrana Zwierzchność gminna wprowadzenia w urzędowanie doczekać się nie może.

Wszelkie zapytania w Starostwie, urgencya do Lwowa do Namiestnictwa o przyspieszenie zatwierdzenia wyboru zwierzchności gminnej na nic się nie zdają.

Dziwnem jest, że od roku 1898 dotychczas nie załatwiono spraw wyborczych i już trzy lata stara rada gminna na niekorzyść tejsze gminy urzęduje.

Wobec czego podpisani zapytują Jąśnie Wielmożnego Pana Komisarza Rządowego, dlaczego od trzech lat zalega ta sprawa wyborcza w Namiestnictwie i czy nie należałoby już do zatwierdzenia wyboru zwierzchności gminnej w Brzezinach przystąpić.

Lwów dnia 10. kwietnia 1900.

Interpelant:

Franciszek Krempa

Data, Milan, Bernadzikowski, Winniczuk, Potoczek, Styła, Bojko, Ostapezuk, Nowakowski, Warzecha, Żardecki, Wójcik, Średniawski, Soleski.

Interpelacya

do Jąśnie Wielmożnego Pana Komisarza rządowego.

Sprawa monopolu wódczanego jest sprawą piekącą. Propinacya kończy się z końcem roku 1900, był czas, kiedy c. k. Rząd nosił się z myślą wprowadzenia monopolu wódczanego jeszcze przed skończonym ostatnim terminem propinacyi.

Przeto podpisani zapytują c. k. Rząd jakie jest obecne zapatrywanie c. k. Rządu na tę sprawę?

Lwów dnia 9. kwietnia 1900.

Interpelujący:

Data

Kramarczyk, Bernadzikowski, Krempa, Bojko, Milan, Wójcik, Szwed, Potoczek, Żar-

decki, Winniczuk, Warzecha, Średniawski, Niebysłowiec, Okuniewski, Ostapezuk.

Sekretarz p. Urbański czyta:

Wniosek

o włościach rentowych.

Rozdział I.

Włościński Bank rentowy.

§. 1. Przy Banku krajowym otworzony będzie osobny oddział pod nazwą: „Włościński Bank rentowy“, za poręką kraju.

§. 2. Zadaniem włościńskiego Banku rentowego będzie organizacya i udzielanie kredytu rentowego dla włości rentowych,

Kredyt osobisty i czysto hipoteczny nie leżą w zakresie „włościńskiego Banku rentowego“.

Rozdział II.

Renta i włości rentowe.

§. 3. Włością rentową nazywać się będzie takie gospodarstwo włościńskie, na którym będzie ciężył obowiązek opłacania pewnej rocznej kwoty do Banku na wyposażenie spadkobierców. Kwota ta, odpowiednia do wartości gospodarstwa nazywać się będzie „rentą nbezpieczenia“.

„Rentą pożyczkową“ zaś nazywać się będzie ta roczna opłata, którą spłacać się ma pożyczka wzięta naprzód, na wyposażenie spadkobierców, albo na założenie włości rentowej“.

§. 4. Renta ubezpieczenia dać ma tę korzyść, że każde dziecko, które się urodzi właścicielowi włości rentowej, zyskuje prawo wyposażenia przez włościński Bank rentowy, gdy dożyje pewnego wieku (na sposób ubezpieczeń życiowych).

Rozdział III.

Związek włości rentowych.

§. 5. Włości rentowe oraz ich właściciele tworzą jeden „Związek włościński

rentowy". Warunki przyjęcia do Związku włości rentowych są:

1) własność odpowiednia: zaokrąglona (skomasowana) i zabudowana, albo tak urządzić się mająca;

2) właściciel odpowiedni, t. j. taki; którego węzy rodzinne łączą, albo łączyć mogą z włością krajowem;

3) obowiązek opłaty włościąńskiej renty (§. 3.) i zastosowanie się do innych przepisów tego prawa.

§ 6. Dopóki posiadłość włościąńska trwa w związku włości rentowych, zniesienie samodzielności gospodarczej i podział włości rentowej, jakoteż odsprzedaż jej części, może nastąpić tylko za zezwoleniem Władzy włościąńskiej Związku rentowego.

(Dosłownie z §. 4. pruskiej ustawy o włościach rentowych z roku 1891).

§. 7. Włóść rentowa będzie wykreślona ze związku włości rentowych:

a) gdy posiadłość, albo jej właściciel nie odpowiada warunkom (§. 5.);

b) gdy właściciel tego żąda i zobowiązania swoje płaci (§. 12).

Rozdział IV.

Zakładanie włości rentowych.

§. 8. Włóści rentowe założone być mogą w następujący sposób:

1) przez przyjęcie już gotowego gospodarstwa włościąńskiego do włości rentowych;

2) przez kupno gruntu z większego obszaru (parcelacyę) i przemianę na włóść rentową, za pośrednictwem włościąńskiego Banku rentowego;

3) przez dokupno i komasacyę, również przy takim pośrednictwie;

4) przez podział lub okrojenie włości rentowej za pozwoleniem Związku (§. 6.).

Które miejsca i okolice nadają się do zakładania włości rentowych, a które nie, n. p. okolice w pobliżu większych miast i kiedyś może fabryk, to należy do roztropnego rozpatrzenia Władz kierujących tą sprawą.

§. 9. Prawne przepisy przy zakładaniu włości rentowych są:

1) na koszt powstające przy założeniu włości rentowej ustanowioną będzie kwota ryczałtowa;

2) gdy włóść rentowa powstaje przez parcelacyę, albo inne kupno, kosztą ponoszą po połowie sprzedawca i kupujący;

3) włóść rentowa, powstająca przez parcelacyę, musi być założoną bez długu tego gruntu, od którego się ją odłącza;

4) gdy nie, ma przeszkody na założenie włości rentowej, Kuratora każe sporządzić i zatwierdzić kontrakt, i zatwierdzony doręczy Sądowi. Sąd zaś po ostatecznem załatwieniu odda go do tabuli, gdzie będzie zanotowany pakt, że to jest włóść rentowa. (Nazywa się tu „Kuratoryą“ to, co w Prusach: „Komisya generalna“).

Rozdział V.

Kredyt rentowy.

§. 10. Włóściąński Bank rentowy może udzielić pożyczki w następujących wypadkach:

a) na spłatę spadkobierców z gospodarstwa włościąńskiego, które należy do związku włości rentowych;

b) na założenie włości rentowej przez kupno, oraz na zaokrąglenie jej przez dokupno i komasacyę;

c) na pierwsze urządzenie włości rentowej przez postawienie budynków mieszkalnych i gospodarczych.

§. 11. Pożyczka rentowa spłaca się rentą pożyczkową, kapitał wraz z procentem:

a) po 5¹/₂ od sta w okresie 34¹/₂ lat (sposób rosyjski).

b) po 4¹/₂ od sta w okresie 56 lat, (sposób pruski).

§. 12. Pożyczka rentowa nie może być przez Bank wypowiedziana. Jeżeli jednak nastąpić ma wyłączenie ze związku włości rentowych, (§. 7), Bank ma prawo żądać natychmiast zwrotu pożyczki, albo jej niespłaconej reszty.

Korzyści włości rentowych.

1. Ubezpieczenie spadkobierców (§. 4).
 2. Tani i odpowiedni kredyt włościński (§. 11).
 3. Gospodarstwo nie musi być dzielone i nie musi pozostać niepodzielne (§. 7).
 4. Wyposażony spadkobierca przy pomocy otrzymanego spadku i pożyczki może sobie założyć własną włość rentową (§. 10).
 5. Ułatwienie postępowanie praw (§. 9).
 6. Ziemia jest ubezpieczona przed przechodzeniem w obce ręce (§. 5. p. 2).
- Lwów dnia 10. kwietnia 1900.

Wnioskodawca:
Potoczek.

Krempa, Szwed, Klemensiewicz, Warzecha, Milan, Styła, Data, Winniczuk, Ostapczuk, Kramarczyk, Wójcik, Bednarski, Olpiński, Średniawski, Niebyłowiec, Stojałowski, Żardecki, Okuniewski, Hamorak.

Interpelacya

do c. k. Rządu we Lwowie.

Ludność mieszkająca w pobliżu lasów rządowych Niepołomickich skarży się, że lasy wykupują żydzi a ludność nie może dokupić się drzewa.

Ponieważ tego rodzaju gospodarka rządowa nie odpowiada celowi tych dóbr,

które są narodowemi i skargi musiały dojść do c. k. Wysokiego Rządu.

Przeto podpisani zapytują c. k. Rząd, co zostało zarządzone, aby takiej gospodarce kres położyć.

Lwów dnia 9. kwietnia 1900.

Interpelujący:
Data w. r.

Kramarczyk, Dr. Bernadzikowski, Krempa, Bojko, Milan, Wójcik, Szwed, Winniczuk, Potoczek, Żardecki, Warzecha, Średniawski, Niebyłowiec, Okuniewski, Ostapczuk.

Interpelacya

do Wysokiego Wydziału krajowego.

Rząd węgierski zamierza wybudować na Spiżu kolej, celem połączenia w tej stronie kolei węgierskich z kolejami galicyjskimi.

Połączenie to ma nastąpić tym razem już stanowczo w Nowym Targu z nowo otwartą koleją Chabówka-Zakopane. Ó ile wiadomo, istnieją trzy projekty tej kolei. Jakakolwiek w wyborze z tych trzech projektów zapadnie decyzya, co ma niebawem nastąpić, pewna część tej kolei musi przechodzić przez terytoryum galicyjskie. Dla powiatu nowotarskiego oraz dla kraju byłaby najkorzystniejsza kolej przekraczająca granice kraju w Czorszynie, a przechodząca w dalszym ciągu przez Maniony, Huby, Dębno, Harklowę, Łopuszną, Ostrowsko, Waksmund do Nowego Targu. Kolej ta w przeciwieństwie do innych projektowanych, przecinałaby powiat na najdłuższej przestrzeni (koło 20 km.) otwarłaby przystęp do uroczych Pienin a nadto wpłynęłaby w wysokim stopniu na rozwój Szczawnicy, zbliżając ją o 20 klm. do kolei. Z Czorszyna możnaby w przyszłości poprowadzić kolej na Krościenko, Szczawnicę do Piwnicznej (stacyi kolei tarnowsko-lełuchowskiej) przezco nietylko Szczawnica miałaby kolej na miejscu, lecz stworzyłoby

się najbliższe połączenie naszych zdrojowisk jak Rabka, Zakopane, Szczawnica, Żegiestów, Krynica i t. d. coby niepomierne wpłynęło na ich dalszy rozwój.

Podpisani wobec ważności sprawy, zapytują tedy Wysoki Wydział krajowy, czy Mu znane są powyższe projekty i czy nie byłby skłonny nawiązać rokowania w tej sprawie z rządem węgierskim, celem uzyskania dla kraju jak najkorzystniejszego połączenia?

Interpelant:

Dr. J. Bednarski

Jabłoński, E. Michałowski, Dr. Bernadzikowski, Karatnicki, Potoczek, Karol Dzeduszycki, Binder, Średniawski, Milan, Sala, Żardecki, Dworski, Rayski, Michalski.

Marszałek oznajmia, iż pierwsze czytanie wniosku p. Potoczka umieścić na po-

rządki dziennym jednego z następnych posiedzeń, interpelacye wystosowane do p. Komisarza rządowego, odstąpi temuż, a ostateczną interpelacyę udzieli Wydziałowi krajowemu.

Marszałek udziela głosu p. Stadnickiemu.

Przemawia p. Stadnicki i wnosi by przydzielone komisji gospodarstwa krajowego petycyę Ls: 700, 1083, 1084, 1311, 1390 odstąpić komisji administracyjnej.

Izba bez rozprawy uchwała wniosek p. Stadnickiego.

Marszałek zamyka posiedzenie oznaczając następne na dzień 11. kwietnia 1900 roku godzinę 10 rano i odczytuje porządek dzienny następnego posiedzenia.

Koniec posiedzenia g. 3 m. 45 po południu.

Marszałek krajowy:

Stanisław Badeni w. r.

Sekretarze:

Andrzej Potocki w. r.

Stanisław Niezabitowski w. r.

Protokół

10. posiedzenia, 5. sesyi, VII. peryodu Sejmu galicyjskiego z dnia 11. kwietnia 1900 roku.

Początek o godzinie 10 minut 40 przed południem.

Przewodniczący: Marszałek krajowy J. E. Stanisław hr. Badeni.

Sekretarze: Modest Karatnicki, Stanisław Niezabitowski, Andrzej Potocki, Mieczysław Urbański.

Obecnych posłów 119.

Ze strony Rządu: c. k. Radca Dworu Włodzimierz hr. Łoś.

Marszałek konstatuje dostateczną ilość posłów i otwiera posiedzenie.

Marszałek oznajmia, iż protokół ósmego posiedzenia uważa za przyjęty, gdyż nie wniesiono przeciw niemu żadnych zarzutów, protokół dziewiątego posiedzenia złożony jest w biurze marszałkowskiem do przejrzania.

Sekretarz p. Urbański, odczytuje spis petycji wniesionych po dzień 11. kwietnia 1900 roku, które przydzielono następującym komisjom:

Komisji podatkowej Ls.: 1619, 1620, 1622, 1631, 1632, 1634, 1637, 1642, 1730.

Komisji szkolnej Ls.: 1621, 1633, 1638, 1641, 1729.

Komisji administracyjnej Ls.: 1623, 1735.

Komisji gospodarstwa krajowego Ls. 1624, 1636.

Komisji gminnej Ls.: 1625, 1626, 1627, 1628, 1731, 1732, 1733, 1734.

Komisji petycyjnej Ls.: 1629, 1630, 1736.

Komisji sanitarnej Ls.: 1635, 1640.

Komisji dla reformy agrarnej Ls.: 1654—1728.

Komisarz rządowy c. k. Radca Dworu Włodzimierz hr. Łoś odpowiada na interpelację p. Bernadzikowskiego i towarzyszy w sprawie torturowania osób trzymanyh w aresztach przez gminne organa w mieście Samborze.

Marszałek oznajmia dodatkowo, że ukonstytuowała się komisya górnicza, wybierając przewodniczącym p. Gorayskiego, zastępcą przewodniczącego p. A. Skrzyńskiego, sekretarzem p. Ochrymowicza.

Izba przystępuje do porządku dziennego, którego punktem pierwszym jest:

Sprawozdanie komisji administracyjnej o wniosku p. Bernadzikowskiego w sprawie przymusowego ubezpieczenia od ognia.

Sprawozdawca p. Stecki, uwolniony na wniosek sekretarza p. Urbańskiego od czytania sprawozdania, odczytuje następujący wniosek komisji:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Wzywa się c. k. Rząd, aby jak najspieszniej przedłożył do parlamentarnego traktowania projekt ustawy o powszechnem, przymusowem ubezpieczeniu od ognia w myśl uchwał sejmowych z dnia 19. stycznia 1888, 26. listopada 1889 i 5. lutego 1894 roku.

Przemawia p. Kramarczyk i wnosi następującą rezolucję:

Wzywa się c. k. Rząd, aby jak najspieszniej przedłożył do parlamentarnego traktowania projekt ustawy o powszechnem ubezpieczeniu od ognia, jako instytucji krajowej będącej pod zarządkiem kraju.

Izba popiera rezolucję p. Kramarczyka

Przemawia p. Bernadzikowski.

Przemawia p. Stojałowski.

Przemawia p. Średniawski.

Przemawia p. Wachnianin i wnosi, by sprawozdanie komisji administracyjnej zwrócić komisji do ponownego sprawozdania.

Izba popiera wniosek p. Wachnianina.

Przemawia p. Abrahamowicz.

Marszałek oświadcza, iż p. Urbański wniosł zamknięcie rozprawy ogólnej i podaje ten wniosek formalny pod uchwałę Izby, zaznaczając, że do głosu zapisani są pp. Stojałowski i Męciński.

Izba uchwała zamknięcie rozprawy ogólnej.

Przemawia zapisany do głosu p. Stojałowski.

Marszałek przerywa p. Stojałowskiemu, wzywając go, by trzymał się przedmiotu będącego na porządku dziennym.

Przemawia p. Stojałowski w dalszym ciągu.

Marszałek przerywa ponownie p. Stojałowskiemu wzywając go, by ściślej mówił o przedmiocie, stojącym na porządku dziennym, oraz by ustały wszelkie interlokucyje.

Przemawia dalej p. Stojałowski.

Przemawia zapisany do głosu p. Męciński.

Przemawia p. sprawozdawca.

Marszałek udziela głosu dla sprostowania faktu p. Jaworskiemu.

Przemawia dla sprostowania faktu p. Jaworski.

Marszałek oznajmia, iż przedewszystkiem podda pod uchwałę Izby wniosek odraczający p. Wachnianina, następnie udziela głosu p. Abrahamowiczowi.

Przemawia p. Abrahamowicz i stawia wniosek formalny, by także rezolucję p. Kramarczyka wraz ze sprawozdaniem komisji jak to wnosi p. Wachnianin odesłać do komisji administracyjnej z poleceniem, by jeszcze w ciągu obecnej sesji przedłożyła Izbie sprawozdanie ponowne w tym przedmiocie.

P. Wachnianin oświadcza, iż godzi się z wnioskiem formalnym p. Abrahamowicza.

Izba uchwała wniosek p. Wachnianina z poprawką p. Abrahamowicza, by tak sprawozdanie komisji jakoteż wniosek p. Kramarczyka zwrócić komisji do ponownego badania i przedłożenia nowego sprawozdania jeszcze w ciągu tej sesji.

Następuje:

Sprawozdanie komisji drogowej o przedłożeniu Wydziału kraj. o praktycznej szkole konduktorów drogowych.

Sprawozdawca p. Urbański, uwolniony na wniosek sekretarza p. Stanisława Nie-

zabitowskiego od czytania sprawozdania i odczytuje następujący wniosek komisji:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Sprawozdanie Wydziału krajowego o szkole praktycznej konduktorów drogowych za I rok szkolny 1898/1899 przyjmuje się do wiadomości.

Izba uchwała bez rozprawy powyższy wniosek.

Następuje:

Sprawozdanie komisji prawniczej z przedłożenia Wydziału krajowego w przedmiocie przeniesienia gminy Pasierbic z okręgu reprezentacji pow. w Bochni do okręgu reprezentacji powiatowej w Limanowej.

Sprawozdawca p. Karatnicki, uwolniony na wniosek sekretarza p. Urbańskiego od czytania sprawozdania, odczytuje następujący wniosek komisji:

Wysoki Sejm uchwalić raczy załączoną ustawą:

U s t a w a

z dnia dla Królestwa Galicji i Lodomeryi z Wielkim Księstwem Krakowskim o zmianie okręgów Reprezentacyj powiatowych w Bochni i Limanowej.

Za zgodą Sejmu mojego Królestwa Galicji i Lodomeryi z Wielkim księstwem Krakowskim rozporządzam:

Art. I.

Gmina Pasierbic zostaje przeniesiona z okręgu Reprezentacji powiatowej w Bochni do okręgu Reprezentacji powiatowej w Limanowej.

Art. II.

Ustawa niniejsza wejdzie w wykonanie z dniem 1. stycznia roku następnego po jej ogłoszeniu.

Art. III.

Wykonanie tej ustawy poruczam Mojemu Ministrowi spraw wewnętrznych.

W rozprawie ogólnej nikt głosu nie żąda, Izba przystępuje więc do rozprawy szczegółowej.

Sprawozdawca wnosi przyjęcie tej ustawy *en bloc*.

Izba uchwała przyjęcie powyższej ustawy *en bloc*, poczem w oddzielnem głosowaniu uchwała cały projekt ustawy *en bloc*.

Uchwaliwszy następnie na wniosek sprawozdawcy przystąpić do trzeciego czytania bez czytania, uchwała Izba powyższy projekt ustawy w trzecim czytaniu bez czytania.

Następuje:

Sprawozdanie Komisji przemysłowej z petycji ks. Antoniego Tyczyńskiego w Albinowej o udzielenie stałej rocznej subwencji na utrzymanie szkoły koszykarskiej.

Sprawozdawca p. Żardecki, uwolniony na wniosek sekretarza p. Urbańskiego od czytania powyższego sprawozdania, odczytuje następujące wnioski komisji, sprostawszy poprzednio omyłkę druku a mianowicie: w 3-cim ustępie sprawozdania zamiast słów „przez kształcenie“ ma być „prócz kształcenia“.

„Wysoki Sejm raczy uchwalić:

I. Księdzu Antoniemu Tyczyńskiemu, założycielowi prywatnej szkoły koszykarskiej w Albigowej przyznaje Sejm tytułem subwencji na rok 1900 kwotę 300 zł. czyli 600 koron.

II. Poleca się Wydziałowi krajowemu, ażeby, przy zastosowaniu warunków w sprawozdaniu wymienionych w preliminarz wydatków funduszu krajowego na cele popierania przemysłu w kraju, wstawiał stałą roczną subwencję w wysokości 600 koron tytułem częściowego pokrycia kosztów u-

trzymania prywatnej szkoły koszykarskiej w Albigowej.

Izba uchwała bez rozprawy powyższe wnioski komisji, głosując nad każdym wnioskiem I. i II. oddzielnie.

Następuje:

Wybór uzupełniający 6. członków i 5. zastępców członków komisji dla powszechnego podatku zarobkowego.

Marszałek zarządza wybór z kuryi gmin wiejskich, do komisji skrutacyjnej zaprasza pp. Średniawskiego, Górkę i Krasickiego, a sekretarza wzywa do odczytania spisu posłów, wybranych z kuryi gmin wiejskich.

Sekretarz p. Urbański, odczytuje imienny spis posłów z kuryi gmin wiejskich. Posłowie oddają kartki.

Marszałek oznajmia, iż podczas skrutynium zarządza wybór z kuryi miast i izb handlowych, i wzywa sekretarza do odczytania spisu posłów wybranych z tej kuryi, a do komisji skrutacyjnej zaprasza pp. Jabłońskiego, Wiśniewskiego i Goldmanna.

Sekretarz p. Urbański odczytuje imienny spis posłów z kuryi miast i izb handlowych, a posłowie oddają kartki.

Marszałek oznajmia, iż zarządza obecnie wybór 6. członków i 5. zastępców do komisji podatku powszechnego zarobkowego z kuryi większych posiadłości, do komisji skrutacyjnej zaprasza pp. Scipiona, Starzyńskiego i Wincentego Kraińskiego i wzywa sekretarza do odczytania spisu posłów z tej kuryi wybranych.

Sekretarz p. Urbanski odczytuje imienny spis posłów z tej kuryi wybranych, posłowie oddają kartki.

Marszałek po oddaniu kartek wzywa do ogłoszenia wyniku skrutynium z wyboru komisji z kuryi miast i izb handlowych

P. Jabłoński zdaje sprawę z wyniku skrutynium.

Głosowało 15. posłów.

Pp. Ciuchciński Stanisław, Edmund Zieleniewski, jako członkowie, p. Rudnicki Józef jako zastępca członka komisji otrzymali 15. głosów każdy.

Marszałek konstatuje, iż wybrani zostali do komisji krajowej powszechnego podatku zarobkowego.

Z miast i izb handlowych:

Członkami: Ciuchciński Stanisław, Zieleniewski Edmund.

Zastępca: Rudnicki Józef.

następnie oświadcza, iż zarządza wybór z całego Sejmu do komisji skrutacyjnej, zaprasza pp. Fruchtmana, Czaykowskiego Władysława Wiktora i Witołda Niezabitowskiego, posłów zaś wzywa do oddawania kartek.

Marszałek po oddaniu kartek wzywa do ogłoszenia wyniku skrutynium z wyboru dokonanego przez kuryę większych posiadłości.

P. Starzyński zdaje sprawę z wyniku skrutynium.

Głosowało 22 posłów. Głosów 22 padło na ks. Władysława Sapięha.

Marszałek konstatuje, iż członkiem komisji krajowej powszechnego podatku zarobkowego z kuryi wielkiej własności wybrany został ks. Władysław Sapięha, i wzywa do ogłoszenia wyniku skrutynium z kuryi gmin wiejskich.

P. Górka zdaje sprawę z wyniku skrutynium. Głosowało 40 posłów. Absolutna większość 21. Głosów 40 otrzymali p. dr. Stefan Fedak jako członek, pp. Lewiński Jan i dr. Kułaczkowski Jarosław jako zastępcy.

Marszałek konstatuje, iż wybrani zostali:

Do Komisji krajowej powszechnego podatku zarobkowego;

Z małej własności:

Członkiem: Dr. Fedak Stefan.

Zastępcami: Lewiński Jan, Dr. Kulczkowski Jarosław.

Następuje:

Wybór uzupełniający 6 członków i tyluż zastępców członków komisji apelacyjnej w sprawach podatku osobisto-dochodowego.

Marszałek oznajmia, iż zarządza przede wszystkim wybór z kuryi gmin wiejskich, wzywa do komisji skrutacyjnej pp. Olpińskiego, Bojka, Kulczyckiego, i wzywa sekretarza do odczytania imiennego spisu posłów z tej kuryi.

Sekretarz p. Karatnicki odczytuje imienny spis posłów z kuryi gmin wiejskich. Posłowie oddają kartki.

Marszałek po oddaniu kartek zarządza wybór komisji w sprawach podatku osobisto-dochodowego z kuryi miast i izb handlowych, do komisji skrutacyjnej zaprasza pp. Słotwińskiego, Wiśniewskiego i Michalskiego, wzywając następnie do odczytania spisu posłów z tej kuryi.

Sekretarz p. Karatnicki odczytuje imienny spis posłów z tej kuryi a posłowie oddają kartki.

Marszałek po oddaniu kartek zarządza wybór w tej sprawie z kuryi wielkiej własności, zaprasza do komisji skrutacyjnej pp. Puzynę, Schnella i Lubomirskiego, i wzywa sekretarza do odczytania spisu posłów z tej kuryi wybranych, a posłów do oddawania kartek.

Sekretarz p. Karatnicki odczytuje imienny spis posłów z kuryi wielkiej własności, a posłowie oddają kartki.

Marszałek po oddaniu kartek zarządza wybór komisji w sprawach podatku osobisto-dochodowego z całego Sejmu, do komisji skrutacyjnej zaprasza pp. Bielańskiego, Hamoraka i Brunickiego, wzywa

sekretarza do odczytania spisu posłów, których wzywa do oddawania kartek.

Sekretarz p. Karatnicki odczytuje spis wszystkich posłów, którzy oddają kartki.

Marszałek po oddaniu kartek wzywa p. Wiśniewskiego do ogłoszenia wyniku skrutynium z wyboru komisji apelacyjnej dla podatku osobisto-dochodowego z kuryi miast i izb handlowych.

P. Wiśniewski zdaje sprawę z wyniku skrutynium. Głosowało 16 posłów. Głosów 16 otrzymali na członka p. Piepes-Poratyński Jakób, na zastępcę członka p. Schwarz Henryk.

Marszałek konstatuje, iż wybrani zostali:

Do Komisji apelacyjnej dla podatku osobisto-dochodowego:

Z miast i Izb handlowych:

Członek: Piepes-Poratyński Jakób.

Zastępca: Schwarz Henryk.

następnie wzywa do ogłoszenia wyniku skrutynium z wyboru do komisji dla powszechnego podatku zarobkowego z całego Sejmu.

P. Fruchtman zdaje sprawę z wyniku skrutynium. Głosowało 82 posłów. Absolutna większość 42. Głosów 82 otrzymali pp. Czecz Karol, Dr. Kraiński Wincenty, jako członkowie, pp. Brunicki Adolf i Schayer Karol, jako zastępcy.

Marszałek konstatuje, iż wybrani zostali:

Do Komisji krajowej powszechnego podatku zarobkowego.

Z całego Sejmu:

Członkami: Czecz Karol, Dr. Kraiński Wincenty.

Zastępcami: Baron Brunicki Adolf, Schayer Karol.

Następnie wzywa do ogłoszenia wyniku skrutynium z wyboru do komisji apelacyj-

nej dla podatku osobisto-dochodowego z kurii gmin wiejskich.

P. Olpiński zdaje sprawę z wyniku skrutynium. Głosowało 38 posłów. Absolutna większość 20. Głosów 38 otrzymał p. Dr. Tadeusz Sołowij.

Marszałek konstatuje, iż wybrany został zastępcą członka komisji apelacyjnej dla podatku osobisto - dochodowego z kurii gmin wiejskich p. Dr. Tadeusz Sołowij, i oznajmia, iż przed ogłoszeniem wyniku skrutynium z reszty wyborów, przechodzi do następnego punktu, porządku dziennego, którym jest:

Sprawozdanie komisji budżetowej o sprawozdaniu Wydziału krajowego co do sprzedaży części realności zwanej „Szumanówką“ i realności byłego kraj. składu publicznego we Lwowie, tudzież użycia funduszów z tej sprzedaży uzyskanych.

Sprawozdawca p. Abrahamowicz, uwolniony na wniosek sekretarza p. Urbańskiego od czytania sprawozdania, odczytuje następujący wniosek komisji:

Wysoki Sejm uchwalić raczy:

Sprawozdanie Wydziału krajowego o sprzedaży: 1) części realności zwanej „Szumanówką“ we Lwowie, l. k. 466 $\frac{4}{4}$, 2) i realności byłego krajowego składu publicznego we Lwowie l. k. 560 $\frac{2}{4}$ i 845 $\frac{2}{4}$ tudzież użycia gotówki z tej sprzedaży, Sejm przyjmuje do wiadomości.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek komisji.

Następuje:

Sprawozdanie Komisji prawniczej o przedłożeniu Wydziału krajowego z projektem ustawy, normującej środki prawne przeciw postanowieniom Reprezentacji gminnych i powiatowych.

Sprawozdawca p. Fruchtman, uwolniony na wniosek sekretarza p. Urbańskiego od czytania sprawozdania, odczytuje następu-

jący wniosek Komisji, sprostowawszy poprzednio omyłkę druku, a mianowicie dodać należy przed §. 1 nagłówek tej treści:

„Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem postanawiam, co następuje“:

Wysoki Sejm raczy uchwalić załączoną pod ./· ustawę:

U s t a w a

z dnia obowiązująca w Królestwie Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem co do środków prawnych przeciw postanowieniom Reprezentacji gminnych i powiatowych.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, postanawiam, co następuje:

§. 1.

Rekurs (zażalenie lub odwołanie się) przeciw orzeczeniu, zarządzeniu, lub uchwale Reprezentacji gminy t. j. Zwierzchności gminnej, Magistratu, Rady gminnej, lub Rady miejskiej i Reprezentacji powiatowej t. j. Wydziału powiatowego lub Rady powiatowej w sprawach własnego zakresu działania gminy lub powiatu, należy wnieść w terminie 14-dniowym, o ile specjalna ustawa innego nie wyznacza terminu.

§. 2.

Termin do wniesienia rekursu liczy się od dnia następnego po doręczeniu lub ogłoszeniu orzeczenia, zarządzenia lub uchwały.

Rekurs wnieść można ustnie do protokołu, pisemnie lub telegraficznie.

Dzień nadania na pocztę lub na urząd telegraficzny uważany będzie również jako dzień wniesienia rekursu.

Jeżeli ostatni dzień terminu przypada na niedzielę lub święto, termin kończy się dopiero w następnym dniu powszednim.

Instancja rekursowa orzeka o tem, czy rekurs w ogóle jest dopuszczalnym i czy w należywym terminie jest wniesiony.

§. 3.

O ile ustawy nie zawierają odmiennych przepisów, wnieść należy rekurs od postanowień reprezentacji gminnej za pośrednictwem Zwierzchności gminnej względnie Magistratu, od postanowień zaś Reprezentacji powiatowej za pośrednictwem Wydziału powiatowego.

§. 4.

Władze w §. 1. wymienione mają w swoich, na piśmie wydanych lub protokolarnie ogłoszonych orzeczeniach, zarządzeniach i uchwałach wyraźnie oznaczać, czyli przeciw odnośnemu postanowieniu rekurs jest dopuszczalny, do której władzy rekurs ten ma być wystosowany, oraz na czyje ręce i w jakim terminie ma być wniesiony.

Jeżeli mylnie oznaczony został termin do wniesienia rekursu i rekurs wniesiony został w tym mylnym terminie, chociaż po upływie ustawowego terminu instancja rekursowa ma rekurs taki załatwić z pominięciem tej wadliwości.

Przeciw mylnemu pouczeniu co do terminu rekursowego, co do władzy rekursowej lub co do dopuszczalności rekursu służy stronom interesowanym prawo rekursu do ustawowej instancji rekursowej.

Jeżeli wymienione w ustępie pierwszym tego paragrafu pouczenie wcale nie zostało podane, wolno stronom interesowanym domagać się protokolarnie lub pisemnie od władzy orzekającej uzupełnienia orzeczenia, zarządzenia lub uchwały przepisaniem pouczeniem, w takim razie termin do rekursu liczy się od dnia następnego po doręczeniu pouczenia.

Wolno jednak stronom, nie czekając a nawet nie żądając takiego uzupełnienia,

wnieść rekurs, który instancja rekursowa bez względu na brak pouczenia załatwi ma.

§. 5.

Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem jej ogłoszenia.

§. 6.

Wykonanie niniejszej ustawy poruczam Mojemu Ministrowi spraw wewnętrznych.

Przemawia p. Stojalowski.

Po zamknięciu rozprawy przemawia p. Fruchtman.

Izba przystępuje do rozprawy szczegółowej.

Sprawozdawca czyta:

§. 1.

Rekurs (zażalenie lub odwołanie się) przeciw orzeczeniu, zarządzeniu, lub uchwale Reprezentacji gminy t. j. Zwierzchności gminnej, Magistratu, Rady gminnej, lub Rady miejskiej i Reprezentacji powiatowej t. j. Wydziału powiatowego lub Rady powiatowej w sprawach własnego zakresu działania gminy lub powiatu, należy wniesić w terminie 14-dniowym, o ile specjalna ustawa innego nie wyznacza terminu.

Izba uchwała bez rozprawy §. 1. zgodnie z wnioskiem komisji.

Sprawozdawca czyta:

§. 2.

Termin do wniesienia rekursu liczy się od dnia następnego po doręczeniu lub ogłoszeniu orzeczenia, zarządzenia lub uchwały.

Rekurs wnieść można ustnie do protokołu, pisemnie lub telegraficznie.

Dzień nadania na pocztę lub urząd telegraficzny uważany będzie również jako dzień wniesienia rekursu.

Jeżeli ostatni dzień przypada na niedzielę lub święto, termin kończy się dopiero w następnym dniu powszednim.

Instancya rekursowa orzeka o tem, czy rekurs w ogóle jest dopuszczalnym i czy w należytych terminie jest wniesiony.

Izba uchwała bez rozprawy §. 2 zgodnie z wnioskiem komisji.

Sprawozdawca czyta:

§. 3.

O ile ustawy nie zawierają odmiennych przepisów, wnieść należy rekurs od postanowień Reprezentacji gminnej za pośrednictwem Zwierzchności gminnej, względnie Magistratu od postanowień zaś Reprezentacji powiatowej za pośrednictwem Wydziału powiatowego.

Izba bez rozprawy uchwała §. 3 zgodnie z wnioskiem komisji.

Sprawozdawca czyta:

§. 4.

Władze w §. 1. wymienione mają w swoich na piśmie wydanych lub protokolarnie ogłoszonych orzeczeniach, zarządzeniach i uchwałach wyraźnie oznaczać, czyli przeciw odnośnemu postanowieniu rekurs jest dopuszczalny, do której władzy rekurs ten ma być wystosowany, oraz na czyje ręce i w jakim terminie ma być wniesiony.

Jeżeli mylnie oznaczony został termin do wniesienia rekursu i rekurs wniesiony został w tym mylnym terminie, chociaż po upływie ustawowego terminu instancja rekursowa ma rekurs taki załatwić z pominięciem tej wadliwości. Przeciw mylnemu pouczeniu co do terminu rekursowego, co do władzy rekursowej lub co do dopuszczalności rekursu służy stronom interesowanym prawo rekursu do ustawowej instancji rekursowej.

Jeżeli wymienione w ustępie pierwszym tego paragrafu pouczenie wcale nie zostało

podane, wolno stronom interesowanym domagać się protokolarnie lub pisemnie od władzy orzekającej uzupełnienia orzeczenia, zarządzenia lub uchwały przepisaniem pouczeniem, w takim razie termin do rekursu liczy się od dnia następnego po doręczeniu pouczenia.

Wolno jednak stronom, nie czekając a nawet nie żądając takiego uzupełnienia, wnieść rekurs, który instancja rekursowa bez względu na brak pouczenia załatwić ma.

Izba uchwała bez rozprawy §. 4 zgodnie z wnioskiem komisji.

Sprawozdawca czyta:

§. 5.

Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem jej ogłoszenia.

Izba bez rozprawy uchwała §. 5 zgodnie z wnioskiem komisji.

Sprawozdawca czyta:

§. 6.

Wykonanie niniejszej ustawy porucam Mojemu Ministrowi spraw wewnętrznych

Izba bez rozprawy uchwała §. 6 zgodnie z wnioskiem komisji.

Sprawozdawca czyta:

U s t a w a

z dnia obowiązująca w Królestwie Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem co do środków prawnych przeciw postanowieniom Reprezentacji gminnych i powiatowych.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, postanawiam co następuje:

Izba bez rozprawy uchwała tytuł i wstęp ustawy.

Uchwaliwszy następnie na wniosek sprawozdawcy przystąpić do trzeciego czy-

tania projektu powyższej ustawy bez czytania, uchwała Izba projekt tej ustawy w trzecim czytaniu bez czytania,

Marszałek przed przystąpieniem do następnego punktu porządku dziennego, wzywa do ogłoszenia wyniku skrutynium z wyboru do Komisji apelacyjnej dla podatku osobisto - dochodowego z kuryi większych posiadłości i z całego Sejmu.

P. Lubomirski zdaje sprawę z wyniku skrutynium. Głosowało 22 posłów. Absolutna większość 12. Głosów 22 otrzymali na członków pp. dr. Hupka Jan i Stanisław Stadnicki, na zastępcę p. Stanisław Larysz Niedzielski.

Marszałek konstatuje, iż wybrani zostali

Do Komisji apelacyjnej dla podatku osobisto - dochodowego.

Z wielkiej własności:

Członkami:

Dr. Hupka Jan, Hr. Stanisław Stadnicki.

Zastępca:

Larysz - Niedzielski Stanisław.

następnie wzywa do ogłoszenia wyniku skrutynium z wyboru do komisji apelacyjnej dla podatku osobisto - dochodowego z całego Sejmu dokonanego.

P. Bielański zdaje sprawę z wyniku wyboru. Głosowało 82. Absolutna większość 42. Głosów 82 otrzymali na członków pp. JE. Dawid Abrahamowicz, Adam hr. Gołuchowski, Męciński Józef, na zastępców członków pp. dr. Władysław Czaykowski, Stefan Sękowski, Mikołaj Torosiewicz.

Marszałek konstatuje, iż wybrani zostali

Do komisji apelacyjnej dla podatku osobisto - dochodowego.

Z całego Sejmu:

Członkami:

JE. Abrahamowicz Dawid, Hr Gołuchowski Adam, Męciński Józef.

Zastępcami:

Dr. Czajkowski Władysław, Sękowski Stefan, Torosiewicz Mikołaj.

Następuje:

Sprawozdanie komisji sanitarnej w przedmiocie okręgów sanitarnych.

Sprawozdawca p. Olpiński, uwolniony na wniosek sekretarza p. Urbańskiego od czytania sprawozdania, odczytuje następujący wniosek komisji:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

I. Sejm przyjmuje sprawozdanie niniejsze do wiadomości.

II. Sejm upoważnia Wydział krajowy do utworzenia w roku 1900 dalszej seryi okręgów sanitarnych a mianowicie: w Chocimierzu, Chorostkowie, Cisnej, Knihyninie, Lipnicy murowanej, Łyścu, Majdanie, Mikulińcach, Mrzygłodzie, Niżankowicach, Osieku, Rajtarowicach, Ryglicach i Toustem.

III. Sejm zatwierdza wstawiony do preliminarza budżetu krajowego na rok 1900 pod Rubr. V. wydatków, kredyt w wysokości 40.000 zł. na pokrycie ryczałtów podróży dla lekarzy okręgowych i subwencye dla powiatów przewidziane §. 12. ustawy z dnia 2. lutego 1891 Nr. 17. Dz. ust. i rozp. kraj., tak dla istniejących jak i nowo utworzyć się mających okręgów sanitarnych w r. 1900.

Petycję miasteczka Maków Ls. 176/99 i sąsiednich gmin przekazuje Sejm Wydziałowi krajowemu do zbadania i możliwego uwzględnienia.

W rozprawie ogólnej nikt głosu nie żąda, Izba przystępuje więc do rozprawy szczegółowej, i uchwała bez rozprawy powyższy wniosek komisji, głosując nad każdym tegoż punktem I, II, III i petycją oddzielnie.

Następuje:

Sprawozdanie komisji sanitarnej w przedmiocie nadania szpitalowi w G orlicach cha-

rakteru szpitala powszechnego i publicznego.

Sprawozdawca p. Jabłoński, uwolniony na wniosek sekretarza p. Urbańskiego od czytania sprawozdania, odczytuje następujący wniosek komisji:

Wysoki Sejm raczy uchwalić dołączoną /ustawę w brzmieniu przez Wydział krajowy proponowaną

U s t a w a .

nadająca szpitalowi w Gorlicach charakter szpitala powszechnego i publicznego.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomerji z Wielkiem Księstwem Krakowskiem z dnia 1900 roku rozporządzam, co następuje:

Art. I.

Szpital w Gorlicach z dniem 1. lipca 1900 r. uznany zostaje za publiczny i powszechny.

Art. II.

Komitet szpitalny tego szpitala składać się ma:

- a) z delegata Wydziału krajowego;
- b) z prezesa miejscowej Rady powiatowej lub jego zastępcy;
- c) z delegata Wydziału powiatowego;
- d) z dyrektora szpitala

Art. III.

Wykonanie niniejszej ustawy poruczam Mojemu Ministrowi spraw wewnętrznych.

W rozprawie ogólnej nikt głosu nie żąda, Izba przystępuje więc do rozprawy szczegółowej.

Sprawozdawca czyta:

Art. I.

Szpital w Gorlicach z dniem 1. lipca 1900 roku uznany zostaje za publiczny i powszechny.

Izba uchwała Art. I zgodnie z wnioskiem komisji.

Sprawozdawca czyta:

Art. II.

Komitet szpitalny tego szpitala składać się ma:

- a) z delegata Wydziału krajowego;
- b) z prezesa miejscowej Rady powiatowej, lub jego zastępcy;
- c) z delegata Wydziału powiatowego;
- d) z dyrektora szpitala.

Izba uchwała bez rozprawy Art. II zgodnie z wnioskiem komisji.

Sprawozdawca czyta:

Art. III.

Wykonanie niniejszej ustawy poruczam Mojemu Ministrowi spraw wewnętrznych.

Izba uchwała Art. III. zgodnie z wnioskiem komisji bez rozprawy.

Sprawozdawca czyta:

U s t a w a

nadająca szpitalowi w Gorlicach charakter szpitala powszechnego i publicznego.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomerji z Wielkiem Księstwem Krakowskiem z dnia . . . 1900 roku rozporządzam, co następuje:

Izba uchwała bez rozprawy tytuł i wstęp ustawy.

Uchwaliwszy następnie, na wniosek sprawozdawcy, przystąpić do trzeciego czytania projektu powyższej ustawy bez czytania, uchwała Izba projekt powyższej ustawy w trzecim czytaniu bez czytania.

Następuje:

Sprawozdanie komisji gospodarstwa krajowego o zarządzie krajowego składu publicznego, połączonego ze składem wolnym w Krakowie.

Sprawozdawca p. Krzysztofowicz, uwolniony na wniosek sekretarza p. Urbańskiego od czytania sprawozdania, odczytuje następujące wnioski komisji:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

I. Sejm przyjmuje do wiadomości sprawozdanie Wydziału krajowego o zarządzie,

krajowego składu publicznego, połączonego ze składem wolnym w Krakowie.

2. Sejm upoważnia Wydział krajowy do stabilizowania Witolda Onyszkiewicza prowizorycznego likwidatora krajowego składu publicznego w Krakowie na nadanej prowizorycznie dekretem z dnia 11. sierpnia 1897 posadzie likwidatora tegoż składu i przyznania mu prawa do emerytury na równi z urzędnikami krajowymi wymienionymi w §. 12. ust. 2. l. c. statutu emerytalnego, uchwalonego przez Sejm na posiedzeniu z dnia 3. stycznia 1899.

W rozprawie ogólnej nikt głosu nie żąda, Izba przystępuje więc do rozprawy szczegółowej, i uchwała bez rozprawy powyższy wniosek komisji, głosując nad punktem 1, 2, wniosku komisji oddzielnie.

Marszałek oświadcza, iż ma zamiar zamknąć posiedzenie i wzywa sekretarza do odczytania złożonego wniosku.

Sekretarz, p. Urbański odczytuje następujący wniosek:

W n i o s e k

Zważywszy, iż sprawa obwałowania Wisły w powiecie Bialskim od rzeki Białki aż do ujścia Przemszy, która stanowi granicę państwową pomiędzy Cesarstwem austriackim a Królestwem pruskiem ciągnie się całymi latami, gdy przeciwnie po stronie Pruskiej, Rząd Cesarstwa Niemieckiego bez żadnego porozumienia z c. k. Rządem austriackim usypał wysokie wały ochronne czyli trasę, wskutek czego obecnie każdy wylew wody nie rozdziela się równo na obydwie strony, lecz zatapia grunta i okolicę po stronie Cesarstwa austriackiego, wskutek czego mieszkańcy nadbrzeżni po-

wiatu Bialskiego nieobliczone szkody co roku ponosić muszą, dlatego podpisany wnosi:

Wysoki Sejm uchwalić raczy:

Wzywa się Rząd, aby po myśli Cesarskiego rozporządzenia z dnia 30. października 1830 wielką rzekę krajową, zwaną Wisłą, od rzeki Białki aż do ujścia rzeki Przemszy w powiecie Bialskim, jako rzekę graniczną kosztem Państwa bez żadnych układów z Rządem pruskiem na wzór usypanych wałów ze strony pruskiej w jak najkrótszym czasie obwałował i usypał.

Lwów dnia 6. kwietnia 1900.

Wnioskodawca:
Kramarczyk.

Olpiński, Styła, Stojałowski, Warzecha, Niebyłowiec, Klemensiewicz, Potoczek, Ostapczuk, Nowakowski, Wójcik, Data, Krem-pa, Hupka, Dr. Bernadzikowski, Milan, Szwed, Rotter.

Marszałek oznajmia, iż pierwsze czytanie tego wniosku umieści na porządku dziennym najbliższego posiedzenia.

Marszałek oznajmia, iż spowodu zbliżających się świąt Wielkanocnych wedle obrządku rzymsko i grecko katolickiego nastąpi dłuższa przerwa w obradach Sejmu, wzywa pp. przewodniczących komisji, by zwołali komisje w czasie przerwy, celem dostarczenia materiału do obrad dalszych, następnie zawiadamia, iż o terminie najbliższego posiedzenia i tegoż porządku dziennym zawiadomi posłów pisemnie, wreszcie zamyka posiedzenie.

Koniec posiedzenia godzina 1 m. 45 po południu.

Marszałek krajowy:

Stanisław Badeni w. r.

Sekretarze:

*Stanisław Niezabitowski.
Andrzej Potocki.*

Protokół

11. posiedzenia 5. sesyi VII. peryodu Sejmu galicyjskiego z dnia 25. kwietnia 1900 roku.

Początek o godzinie 10 minut 50 przed południem.

Przewodniczący: Marszałek krajowy J. E. Stanisław hr. Badeni.

Sekretarze: Modest Karatnicki, Stanisław Niezabitowski, Andrzej Potocki, Mieczysław Urbański.

Obecnych posłów 100.

Ze strony Rządu: c. k. Radca Dworu Włodzimierz hr. Łoś.

Marszałek konstatuje dostateczną ilość posłów i otwiera posiedzenie.

Marszałek oznajmia, iż protokół dziewiątego posiedzenia uważa za przyjęty, gdyż nie wniesiono przeciw niemu żadnych zarzutów, protokół dziesiątego posiedzenia złożony jest w biurze sejmowem do przejrzania.

Sekretarz p. Urbański odczytuje spis petycyj wniesionych po dzień 25. kwietnia 1900, które przydzielono następującym komisjom, a mianowicie:

Komisji petycyjnej Ls: 1738, 2752.

Komisji szkolnej Ls: 1739, 1740, 2758.

Wydziałowi krajowemu Ls: 1741, 1742, 2749, 2750, 2753, 2754, 2759, 2760, 2761, 2784, 2787.

Komisji dla reformy agrarnej Ls: 1744, do 2748, 2762, do 2781.

Komisji prawniczej Ls. 2751.

Komisji kolejowej Ls.: 2785, 2788.

Komisji budżetowej Ls.: 2786, 2789.

Po odczytaniu petycji Ls. 2787 komitetu kościelnego obrz. łacin. w Krośnie o subwencję na restaurację kościoła farnego przemawia p. Trzeciecki, popierając tę petycję.

Sekretarz p. Urbański odczytuje spis dalszych petycyj, które przydzielono odnośnym komisjom, jak wyżej.

Marszałek poświęca dłuższe wspomnienie pośmiertne śp. Biskupowi tarnowskiemu ks. Ignacemu Łobosowi.

Izba przez powstanie uczciła pamięć zmarłego.

Marszałek oświadcza, iż udzielił urlopów p. Koziębrodzkiemu na 4 p. Osuchowskiemu na 7 dni.

Izba udziela urlopów pp. Madeyskiemu i Siemiginowskiemu do końca sesji sejmowej, głosując nad udzieleniem urlopu każdemu z powyższych posłów oddzielnie.

Marszałek oznajmia, iż ks. infułat Walczyński, administrator dyecezyi tarnowskiej zawiadomił, iż z powodu zajęć dyecezyalnych nie może brać udziału w obradach sejmowych.

Przemawia pod względem formalnym p. Kazimierz Badeni i wnosi imieniem komisji budżetowej, ażeby wszystkie petycje które dziś odczytane zostały i te, które odtąd wniesione zostaną, przekazane zostały wprost Wydziałowi krajowemu, o ile tyczą się budżetu.

Izba bez rozprawy uchwała ten wniosek.

Członek Wydziału krajowego p. Chamiec odpowiada na interpelację p. Soleckiego i towarzyszy w sprawie wypracowania projektu szczegółowego kolei wązkotorowej Przeworsk-Bachórz

Członek Wydziału krajowego p. Wereszczyński odpowiada na interpelacje :

1) p. Bojki i towarzyszy w sprawie zawieszenia wykładów na politechnice we Lwowie,

2) p. Jabłońskiego i towarzyszy w sprawie fundacyi Dra Jana Towarnickiego z Rzeszowa.

Izba przystępuje do porządku dziennego, którego punktem pierwszym jest :

Pierwsze czytanie wniosku posła Potoczka o włościach rentowych.

Przemawia p. Potoczek, uzasadniając swój wniosek, a pod względem formalnym wnosi odesłanie tego wniosku do komisji dla reformy agrarnej.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek.

Następuje :

Pierwsze czytanie wniosku posła Kramarczyka w sprawie obwałowania Wisły w powiecie Białskim od rzeki Białki aż do ujścia Przemszy.

Przemawia p. Kramarczyk, uzasadniając swój wniosek, a pod względem formalnym wnosi odesłanie tego wniosku do komisji gospodarstwa krajowego.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek.

Następuje :

Sprawozdanie Wydziału krajowego o udzieleniu gminie w Horodyszczu bazylińskim koncesyi do pobierania opłat mytniczych od przewozu przez rzekę Bug między Horodyszczem bazylińskim a Wołswinem.

Sprawozdawca p. Chamiec, odczytuje sprawozdanie Wydziału krajowego, zakończone projektem następującej uchwały :

U c h w a ł a

o udzieleniu gminie w Horodyszczu bazylińskim koncesyi do pobierania opłat mytniczych od przewozu przez rzekę Bug między Horodyszczem bazylińskim a Wołswinem.

Art. I.

Na przeciąg lat pięciu od wejścia w wykonanie tej uchwały nadaje się gminie w Horodyszczu bazylińskim powiatu sokalskiego prawo do pobierania myta od przewozu przez rzekę Bug między Horodyszczem bazylińskim a Wołswinem pod warunkiem utrzymywania przedmiotu omyconego w dobrym stanie, własnym kosztem, z zastrzeżeniem, że analogicznie do postanowień zawartych w §. 38 ust. 12. ustawy drogowej z dnia 5. lipca 1897. Dz.ust. kraj. Nr. 43., w razie niedopełnienia powyższego warunku, uprawniony będzie Wydział powiatowy do objęcia, za zgodą politycznej władzy powiatowej, przedmiotu omyconego w bezpośredni zarząd własny na koszt i niebezpieczeństwo gminy w Horodyszczu bazylińskim.

Art. II.

Opłatę myta pobierać należy wedle następującej taryfy:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 4 (cztery) h.;

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 2 (dwa) h.;

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego 1 (jeden) h.;

d) od jednej osoby 2 (dwa) h.

Konie, woły, krowy, muły, osły, należą do bydła ciężkiego, zaś cielęta, źrebięta, owce, kozy i świnie do drobnego.

Od bydła niesionego, lub wiezionego wozem nie opłaca się żadnej należności.

Zwierzęta, które ssą i przy matkach idą, są wolne od wszelkiej opłaty mytniczej.

Art. III.

Przy poborze myta mają być zastosowane ogólne przepisy o uwolnieniu od opłaty myta lub o niżeniu tejże.

W rozprawie ogólnej nikt głosu nie żąda. Izba przystępuje więc do rozprawy szczegółowej.

Sprawozdawca wnosi przyjęcie tej uchwały *en bloc*.

Izba uchwała przyjęcie powyższej uchwały *en bloc*, poczem w oddzielnem głosowaniu uchwała cały projekt uchwały *en bloc*.

Uchwalwszy następnie na wniosek sprawozdawcy przystąpić do trzeciego czytania bez czytania, uchwała Izba powyższy projekt uchwały w trzecim czytaniu bez czytania.

Następuje:

Sprawozdanie Wydziału krajowego o uzupełniającym wyborze posła na Sejm krajowy z miasta Lwowa.

Sprawozdawca p. Vayhinger odczytuje sprawozdanie Wydziału krajowego, zakończone następującym wnioskiem:

Wysoki Sejm raczy wybór JE. dra Leonarda Piętaka, na posła z miasta Lwowa uznać za ważny.

Izba uchwała powyższy wniosek bez rozprawy.

Marszałek oznajmia, iż zamierza odebrać przyrzeczenie poselskie od posłów, których wybór uznano na tej sesji dotychczas za ważny i wzywa w tym celu sekretarza do odczytania roty przyrzeczenia.

Sekretarz p. Urbański, odczytuje rotę przyrzeczenia w języku polskim.

Po odczytaniu roty przyrzeczenia, posłowie Piętak, Krasicki, Górka, składają przyrzeczenie podaniem ręki Marszałkowi.

Następuje:

Sprawozdanie Komisji gospodarstwa krajowego z przedłożenia Wydziału krajowego o krajowej szkole gospodarstwa lasowego.

Sprawozdawca p. Schnell, uwolniony na wniosek sekretarza p. Urbańskiego od czytania sprawozdania, odczytuje następujące wnioski komisji:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

I. Sejm przyjmuje do wiadomości sprawozdanie Wydziału krajowego o krajowej szkole gospodarstwa lasowego za rok 1899.

II. Sejm uchwała następujący nowy etat płac nauczycieli stałych krajowej szkoły gospodarstwa lasowego we Lwowie, uchylając tem samem etat dawniejszy, uchwalony w dniu 16. maja 1893 r. i 8. lutego 1897 r.

a) Dyrektor a zarazem profesor fachowy: płacy stałej 4.800 kor. i dodatek aktywalny (na pomieszkowanie) w kwocie 840 kor., tudzież pięć dodatków pięcioletnich po 400 kor. każdy,

b) Dwaj profesorowie do nauki zawodowej leśniczej po 3.280 kor. płacy stałej i 720 kor. rocznie dodatku aktywnego (na pomieszkanie) tudzież po pięć dodatków pięcioletnich po 400 kor. każdy.

c) Trzej nauczyciele-adjunkci po 2.400 kor. płacy stałej i 600 kor. dodatku aktywnego (na pomieszkanie) tudzież po pięć dodatków pięcioletnich po 300 kor. każdy.

III. Sejm przyznaje dyrektorowi krajowej szkoły gospodarstwa lasowego, počawszy od dnia 1. stycznia 1900 roku dodatek osobisty w kwocie 1.200 koron rocznie.

W rozprawie ogólnej nikt głosu nie żąda, Izba przystępuje więc do rozprawy szczegółowej i uchwała bez rozprawy powyższe wnioski komisji, głosując nad każdym z tych wniosków I. II. III. oddzielnie.

Następuje:

Sprawozdanie Komisji gospodarstwa krajowego o średniej szkole rolniczej i folwarku w Czernichowie.

Sprawozdawca p. Vivien, uwolniony na wniosek sekretarza p. Urbańskiego od czytania sprawozdania, odczytuje następujący wniosek komisji:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Sejm przyjmuje do wiadomości sprawozdanie Komisji gospodarstwa krajowego, dotyczące sprawozdania Wydziału krajowego o krajowej średniej szkole rolniczej i folwarku w Czernichowie.

Przemawia p. Stojałowski.

Po zamknięciu rozprawy ogólnej przemawia p. sprawozdawca.

Izba uchwała powyższy wniosek komisji.

Następuje:

Sprawozdanie komisji administracyjnej o wniosku posła Pilata w sprawie wychodźstwa robotników rolnych do Niemiec.

Sprawozdawca p. Czaykowski Władysław-Wiktor, uwolniony na wniosek sekretarza p. Urbańskiego od czytania sprawozdania, odczytuje następujące wnioski komisji, sprostowawszy poprzednio omyłkę druku, a mianowicie przed słowem: „poleca“ dodać należy cyfrę: „III“.

Sejm wzywa e. k. Rząd:

I. aby zebrał jak najdokładniejsze daty o ludności, wychodzącej w roku 1900 na czas robót polnych do Niemiec, tudzież do innych krajów, z uwzględnieniem płci wieku oraz zatrudnienia, mianowicie czy to są robotnicy nie mający gruntu ni domu, czy też właściciele gruntów lub domów, albo wreszcie członkowie rodziny właścicieli gruntowych;

II. aby poddał ścisłemu nadzorowi przedsiębiorstwa pośredniczące w dostarczaniu robotników i wydał tymczasem w drodze rozporządzenia przepisy, określające ich działalność, a to w celu ułatwienia kontroli i zapobieżenia wyzyskiwaniu ludności. Przedsiębiorstwom tym należy zakazać wymawiania sobie, iż zapłata dla robotników, których następczyły, ma być wypłacaną na ręce pośredniczącego przedsiębiorstwa.

III. Poleca się Wydziałowi krajowemu aby popierał usiłowania organizacji pośrednictwa pracy w zawodzie rolniczym w obrębie naszego kraju, mianowicie przez stowarzyszenia rolnicze.

Sprawozdaniem powyższem załatwione są petycje do L 474, 619, 473, 442, 443, 440, 852, 853, 854, 855, 1076, 1077, 1078, 1079, 1080.

Przemawia p. Stojałowski.

Przemawia p. Stadnicki.

Przemawia p. Średniawski i stawia następującą poprawkę:

1) Aby do wniosku I. komisji dodać po słowie „gruntowych“ słowa: „jaka jest przyczyna, która ich zmusza do szukania zarobku za granicą kraju“.

2) Zamiast ustępu wniosku komisji zaczynającego się od słowa „poleca“ a kończącego się słowem, „rolnicze“ umieścić ustęp następujący:

„Poleca się Wydziałowi krajowemu, ażeby jak najrychlej przedłożył projekt ustawy dla zaprowadzenia biur stróżeni pracy w całym kraju, bądź to w porozumieniu z c. k. Rządem, względnie początkowych giełd pracy, bądź też w inny sposób“.

Wreszcie, jako osobny dodatkowy ustęp, umieścić rezolucję:

„Wzywa się c. k. Rząd, ażeby nie utrudniał wydawania paszportów i książek roboczych ludności chcącej pójść za zarobkiem“.

Przemawia p. Komisarz rządowy Radea Dworu Włodzimierz hr. Łoś.

Przemawia p. Pilat.

Przemawia p. Niebyłowiec.

Przemawia p. Wachnianin.

Przemawia p. Stojalowski.

P. Urbański wnosi na zamknięcie rozprawy ogólnej.

Marszałek oznajmia, iż p. Urbański wniósł zamknięcie rozprawy ogólnej i podaje ten wniosek formalny pod uchwałę Izby.

Izba uchwała formalny wniosek p. Urbańskiego na zamknięcie rozprawy ogólnej.

Marszałek oznajmia, iż do głosu zapisany jest p. Kramarczyk.

Przemawia zapisany do głosu p. Kramarczyk.

Przemawia p. sprawozdawca.

Izba przystępuje do rozprawy szczegółowej.

Sprawozdawca czyta:

Sejm wzywa c. k. Rząd:

I. aby zebrał jak najdokładniejsze daty o ludności, wychodzącej w r. 1900 na czas robót polnych do Niemiec, tudzież do innych krajów, z uwzględnieniem płci, wieku oraz zatrudnienia, mianowicie czy to są robotnicy nie mający gruntu ni domu, czy też właściciele gruntów lub domów, albo wreszcie członkowie rodziny właścicieli gruntowych.

Marszałek odczytuje poprawkę p. Średniawskiego do wniosku I. komisji.

Izba popiera tę poprawkę p. Średniawskiego.

Po zamknięciu rozprawy przemawia p. sprawozdawca.

Izba uchwała wniosek I. komisji, a następnie w oddzielnym głosowaniu uchwała Izba poprawkę p. Średniawskiego, który to wniosek I. komisji, i zgłoszoną doń poprawkę p. Średniawskiego Marszałek odczytuje.

Sprawozdawca czyta:

II. aby poddał ścisłemu nadzorowi przedsiębiorstwa pośredniczące w dostarczaniu robotników i wydał tymczasem w drodze rozporządzenia przepisy, określające ich działalność, a to w celu ułatwienia kontroli i zapobieżenia wyzyskiwaniu ludności. Przedsiębiorstwom tym należy zakazać wymawiania sobie, iż zapłata dla robotników, których nastreczały, ma być wypłacaną na ręce pośredniczącego przedsiębiorstwa.

Przemawia p. Średniawski.

Marszałek zwraca uwagę, iż druga poprawka p. Średniawskiego ma zastąpić ten wniosek komisji, który zaczyna się od słowa „poleca“ a który według sprostowania p. sprawozdawcy ma być opatrzony cyfrą „III“, motywowanie zatem p. Średniawskiego nie dotyczy II. wniosku komisji.

Izba bez rozprawy uchwała II. wniosek komisji.

Sprawozdawca czyta:

III. Poleca się Wydziałowi krajowemu, aby popierał usiłowania organizacyi pośrednictwa pracy w zawodzie rolniczym w obrębie naszego kraju, mianowicie przez stowarzyszenia rolnicze.

Sprawozdaniem powyższem załatwione są petycye do L. 474, 619, 473, 442, 443, 440, 852, 853, 854, 855, 1076, 1077, 1078, 1079, 1080.

Marszałek odczytuje poprawkę p. Średniawskiego, postawioną w miejsce wniosku III. komisji.

Izba popiera powyższą poprawkę p. Średniawskiego.

Przemawia p. Pilat.

Po zamknięciu rozprawy przemawia p. sprawozdawca.

Marszałek odczytuje rezolucję p. Średniawskiego, postawioną w miejsce wniosku III. komisji.

Sprawozdawca p. Czaykowski Wład. Wiktor przemawia pod względem formalnym.

Marszałek udziela wyjaśnienia co do poprawki p. Średniawskiego, postawionej zamiast wniosku III. komisji, i zapytuje p. Średniawskiego, czy stawia poprawkę swą „obok“, czy jak pierwotnie zapowiedział „zamiast“ wniosku III. komisji.

P. Średniawski oświadcza, iż stawia tę poprawkę „obok“ wniosku III. komisji.

Izba uchwała wniosek III. komisji, a w oddzielnem głosowaniu odrzuca poprawkę p. Średniawskiego, postawioną do tego wniosku komisji.

Marszałek odczytuje dodatkową poprawkę p. Średniawskiego, postawioną do wniosków komisji.

Izba popiera dodatkową poprawkę p. Średniawskiego.

Przemawia p. Średniawski.

Po zamknięciu rozprawy przemawia p. sprawozdawca.

Izba odrzuca dodatkową poprawkę p. Średniawskiego, postawioną do wniosków komisji.

Marszałek oznajmia, iż ma zamiar zamknąć posiedzenie i wzywa sekretarzy do odczytania złożonych wniosków i interpelacji.

Sekretarz p. Urbański odczytuje:

W n i o s e k.

Zważywszy, że jak z jednej strony żałą się robotnicy na brak zarobku w kraju, a z drugiej strony pracodawcom nieraz brak jest robotnika i że nie wiadomo częstokroć, w której części kraju, względnie miejscowości jest większa podaż pracy, a mniejszy popyt o nią, i na odwrót;

zważywszy, że jak poucza przykład Biura pracy, przez gminę miasta Lwowa założonego, które w kilku miesiącach przeszło 3 tysiące robotników umieściło i pracę tymże dało, bezpłatne biura pracy, informując szukających pracę, o zapotrzebowaniu robotnika i prowadząc wykazy podaży i popytu pracy, oddałyby krajowi ogromną usługę i powstrzymałyby ruch emigracyjny, podpisani wnoszą:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Poleca się Wydziałowi krajowemu, aby zbadał i zajął się sprawą bezpłatnych biur pośrednictwa pracy, a przede wszystkim utworzeniem takich biur przy każdym Wydziale powiatowym.

Lwów, dnia 25. kwietnia 1900.

Wnioskodawca:
Górka.

Rayski, Jabłoński, Bednarski, E. Michałowski, Karol Dzieduszycki, Jakliński, T. Merunowicz, Wiśniewski, Stadnicki, Stecki, Sękowski, Słotwiński, Pilat, Olpiński, Michalski.

W n i o s e k.

Zważywszy, iż z powodu niemożności zawarcia w 1898 roku ugody Austro-Węgierskiej rozporządzeniem cesarskim z 9. lipca 1898 Nr. 119. Dz. u. p. moc obowiązująca ustawy z 20. czerwca 1888 roku Nr. 95. o podatku konsumcyjnym od spirytusu przedłużoną została na kampanię gorzelnianą 1898/9.

Zważywszy, że — po przyjeździe do skutku w 1899 roku ugody z Węgrami — rozporządzeniem cesarskim z 17. lipca 1899 roku Nr. 120. Dz. u. p. część II. zmieniona została ustawa z 20. czerwca 1880 Nr. 95. Dz. u. p. — a zarazem w §. 3. tegoż cesarskiego rozporządzenia wypowiedzianą została zasada: że regulacya indywidualnego rozdziału kontyngentu ma być w krajach w Radzie państwa reprezentowanych samoistnie — drogą osobnego rozporządzenia przeprowadzoną.

Zważywszy następnie, że nie są wiadome powody — dlaczego dotąd indywidualny rozdział kontyngentu, pomiędzy nowo powstałe gorzelnie rolnicze — nie przyszedł do skutku i dlaczego przedsięwzięty jeszcze na podstawie ustawy z 4. sierpnia 1891 roku Nr. 114. Dz. u. p. rozdział kontyngentu także i na kampanię gorzelnianą 1899/900 zatrzymany został.

Zważywszy w końcu, że byt ekonomiczny gospodarstw, gdzie istnieją nowe gorzelnie rolnicze dotąd żadnym stałym kontyngentem nie obdzielone — lub gdzie dawne gorzelnie rolnicze nader małym obdzielone są kontyngentem — jest zagrożony, gdyż są pozbawione racjonalnych warunków istnienia.

Sejm wzywa c. k. Rząd:

By jak najrychlej Radzie państwa przedłożył projekt ustawy, dotyczący regulacyi indywidualnego rozdziału kontyngentu spirytusowego na dalszy okres, rozpoczynający się kampanią gorzelnianą 1900/901, na zasadzie zupełnego równouprawnienia wszystkich, a więc tak dawnych jak i nowych

gorzelnii rolniczych, i by rozdział ten, w sposób rzeczywistej potrzebie odpowiadający — a więc na zasadzie obszaru odnośnego gospodarstwa z gorzelnią rolniczą związanego, z uwzględnieniem ich produkcji przeprowadził.

Lwów, dnia 25. kwietnia 1900.

Wnioskodawca:

Klemens Dzieduszycki w. r.

Stecki, Starzyński, Krasicki, Czecz, Rozwadowski, Bielański, Sozański, Męciniński, Theodorowicz, Borkowski, Gorayski, Witold Niezabitowski, Rayski, Skałkowski, Trzeciecki, Cieński, Urbański, Gniewosz.

Marszałek oznajmia, iż pierwsze czytanie tych wniosków umieści na porządku dziennym najbliższego posiedzenia.

Sekretarz p. Urbański czyta:

I n t e r p e l a c y a

do Wysokiego Wydziału krajowego.

Zważywszy, że w powiecie grybowski są drogi gminne zaniedbane przez Wydział powiatowy grybowski z gminy Stróże do gminy Polna, szuter nie jest dotychczas rozsypany z roku 1899. na gościńcu prowadzącym ze Stróży do gminy Polna, przyzmy szutru nietykane, a droga pozostaje bardziej w złym stanie, co uniemożliwia przejazd.

Podpisani zapytują Wysoki Wydział krajowy, czyby nie raczył wglądnąć w tamtejszą gospodarkę Wydziału powiatowego w Grybowie, dlaczego szuter z r. 1899. nie został rozsypany na gościńcu z gminy Stróże do gminy Polna?

Lwów dnia 6. kwietnia 1900.

Interpelant:

Data w. r.

Krempa, Potoczek, Milan, Bernadzikowski, Bojko, Styła, Wójcik, Kramarczyk, Średniawski, Ostapczuk, Niebyłowiec, Warzecha, Szwed, Nowakowski, Hamorak.

Sekretarz p. Andrzej Potocki czyta:

I n t e r p e l a c y a

do Jaśnie Wielmożnego Pana Komisarza rządowego, we Lwowie.

Zważywszy, że regulacja Ropy i Wisłoki w powiatach Gorlice i Jasło niezbędną jest potrzebą, które wyrządzają wielkie szkody w gruntach, a osobliwie w paru miejscach dosięga już do gościńca rządowego w powiecie jasielskim jedynie tylko Wisłok o skromne trzy metry w oddaleniu od gościńca rządowego, — dlatego podpisani zapytują Wysoki c. k. Rząd, czy nie raczyliby w jak najkrótszym czasie przystąpić do uregulowania tychże dwóch rzek ze względu na bezpieczeństwo komunikacji publicznej oraz ochrony gruntów przyległych.

Lwów dnia 6. kwietnia 1900.

Interpelant:
Data

Szwed, Nowakowski, Hamorak, Kramarczyk, Średniawski, Styła, Ostapczuk, Niebyłowicz, Warzecha, Krempa, Milan, Potoczek, Dr. Bernadzikowski, Bojko, Wójcik.

I n t e r p e l a c y a

do Jaśnie Wielmożnego Pana Komisarza rządowego.

Do spraw piekących, które domagają się jak najrychlejszego uregulowania ustawowego — należy bezprzecnie handel naftą. Pierwotnie przywiązany do koncesyi, od czasu zaliczenia go nowelą przemysłową z r. 1883. do przemysłów wolnych, przybrał handel nafty takie rozmiary, że dziś nie znajdzie się sklepiku najlichszego w najodleglejszym zakątku kraju, w którymby nie sprzedawano nafty — nie dziwnego, bo artykuł ten podobnie jak sól, stał się dziś nieodzownie potrzebny tak dla bogacza jak i dla biedaka. W sprawie sprzedaży, przewozu i przechowania nafty istnieje wprawdzie rozporządzenie ministeryjne z dnia 17/8 1865 Dz. p. p. Nr. 40. i z 10/2 1868 Dz. p. p. Nr. 13., rozporządzenie to jednak nie bywa należycie przestrzegane; a mianowicie ze strony właścicieli destylarni nafty, którzy puszczają w świat różne gatunki

nafty, lepsze lub gorsze, lecz można powiedzieć, że niema w handlu całkiem takiej nafty, jakiej się domagają powyższe rozporządzenia, t. j. by punkt zapłoniczenia wynosił 30° R. Nafta o tym punkcie zapłoniczenia jest zwaną niezapalną i nie przedstawia wielkiego niebezpieczeństwa. W handlu natomiast znajduje się przeważnie nafta zapalająca się już przy zwykłej temperaturze. — Jest to tak zwana nafta gospodarska, wychodząca już jako taka z rafinerji pod nazwą „zapalna“ — innych gatunków nieco lepszych punkt zapłoniczenia waha się od 15°—20° C., nie znalazłem jednak w mojej praktyce kilkunastoletniej, przynajmniej na prowincyi, nafty, któraby posiadała punkt przepisany ustawą. Nadto znajdują się w handlu falsyfikaty. I tak niesumienni przekupnie fabrykują sztucznie naftę, mieszając t. z. oleje ciężkie n. p. olej solarowy (nieopodatkowany) z pewną częścią benzyny. Przez tę kombinację otrzymuje się mieszaninę bardzo niebezpieczną, bo wprost wybuchającą. Że się to mimo nadzoru odbywać musi na dość znaczną skalę, świadczy o tem niemały popyt na ów olej solarowy, który niemal wyłącznie bywa używanym do fabrykacji sztucznej nafty. Obecnie wobec podrożenia cen nafty wskutek kartelu i równoczesnego obniżenia cen benzyny, obawiać się należy, że fabrykacja ta odbywać się będzie na wielką skalę.

Kiedy starostwo nowotarskie przed kilku miesiącami, po przeprowadzonej rewizji handlów i składów naftowych, przy której to sposobności nie znaleziono ani jednego gatunku nafty przepisanej jakości, celem uchronienia ludności od nieszczęśliwych wypadków zwróciło uwagę kupców na istniejące w tej mierze rozporządzenia i zakazało sprzedaży nafty zapalnej, natenczas rafinerje powiadomione o tem rozporządzeniu przez swych odbiorców, podniosły okrzyk zgromy, że znalazła się władza, która „oddaną już dawno do archiwum ustawę wydobyła na światło dzienne i chce ją obecnie stosować“ oraz że „jak

długie i szerokie „Austro-Węgry, ani w jednym miejscu, oprócz może Nowegotargu rozporządzenie to nie bywa stosowanem, dodając, że rafnerye „przyjęły cichaczem ustawę wydaną dla cesarstwa niemieckiego“, która nawiasem mówiąc, jest o wiele liberalniejszą od powołanego powyżej rozporządzenia.

Otóż z tego widzimy, że właściciele rafineryj produkują i puszczają w obieg bezkarnie liche gatunki nafty, nie licząc się wcale z ustawami austriackimi, z drugiej zaś strony władze powołane do przestrzegania ustaw obowiązujących nie mogą z całą ścisłością tych ustaw stosować, gdyż ścisłe przestrzeganie tychże dla braku w handlu nafty przepisanej jakości równałoby się zakazowi użycia nafty do oświetlenia — dlatego też najczęściej ustawa ta nie bywa przestrzegana. Nic też dziwnego, że licha nafta jest jedną z przyczyn tak częstych u nas pożarów, (dworzec tatrzański w Zakopanem) oraz nieszczęśliwych u nas wypadków pociągających za sobą nierzadko śmierć, a bardzo często trwałe kalectwo. W r. 1897. np. zmarło wskutek poparzenia 313. osób, z których zapewne lwia część postradała życie wskutek poparzenia naftą.

Otóż ze względu, że w handlu naftą panuje chaos i zamięszanie, wskutek czego ludność narażoną jest na różne niebezpieczeństwa i straty materialne, podpisani, mając na oku dobro ogółu, zapytują Wysoki

Rząd, czy nie byłby skłonny 1) wglądając w tę sprawę i wydać odpowiednie rozporządzenie, któreby usunęło samowolę właścicieli rafineryj i zarazem by ochroniło ludność kraju od nieszczęśliwych wypadków i klęsk powodowanych użyciem lichych gatunków nafty — 2) czy nie zachciałby ze względu, że nadzór i kontrola nad sprzedażą nafty po powiatach jest bardzo trudna, przez co staje się nieraz illuzoryczna, ustanowić specjalne organa do kontrolowania jakości nafty przy rafineryjach.

Lwów dnia 25. kwietnia 1900.

Interpelant:

Dr. J. Bednarski

Karol Dzieduszycki, Dr. Bernadzikowski, Jabłoński, Wachnianin, T. Merunowicz, E. Michałowski, Kramarczyk, Barwiński, L. Wiśniewski, Żardecki, Hupka, Schnell, Górka, Klemensiewicz, Bojko.

Marszałek oznajmia, iż interpelacye te odstąpi stosownie do ich treści p. Komisarzowi rządowemu i Wydziałowi krajowemu.

Marszałek zamyka posiedzenie, naznaczając następne na dzień 26 kwietnia 1900 roku, godz. 10 rano i odczytuje porządek dzienny następnego posiedzenia.

Koniec posiedzenia godz. 3. m. 30 po południu.

Marszałek krajowy:

Stanisław Badeni w. r.

Sekretarze:

Stanisław Niezabitowski w. r.

Andrzej Potocki w. r.

Protokół

12. posiedzenia, 5. sesyi, VII. peryodu Sejmu galicyjskiego z dnia 26. kwietnia 1900 roku.

Początek o godzinie 10 minut 30 przed południem.

Przewodniczący: Marszałek krajowy J. E. Stanisław hr. Badeni.

Sekretarze: Modest Karatnicki, Stanisław Niezabitowski, Andrzej Potocki, Mieczysław Urbański.

Obecnych posłów 124.

Ze strony Rządu: c. k. Rada Dworu Włodzimierz hr. Łoś.

Marszałek konstatuje dostateczną ilość posłów i otwiera posiedzenie.

Marszałek oznajmia, iż protokół dziesiątego posiedzenia uważa za przyjęty, gdyż nie wniesiono przeciw niemu żadnych zarzutów, protokół jedenastego posiedzenia złożony jest w biurze sejmowym do przejrzania.

Sekretarz p. Urbański odczytuje spis petycyj, wniesionych po dzień 26. kwietnia 1900, które przydzielono następującym komisjom, a mianowicie:

Komisji petycyjnej Ls.: 3001.

Komisji drogowej Ls.: 2791, 2856, 2859, 2862.

Komisji gospodarstwa krajowego Ls.: 2792, 2843, 2863, 3000.

Komisji szkolnej Ls.: 2793, 2797, 2799, 2800, 2842, 2844.

Wydziałowi krajowemu Ls.: 2794 do 2796, 2798, 2841, 2845, 2846, 2848, 2850, 2851, 2852, 2855, 2857, 2858, 2860, 2999, 3002, 3008, 3010, 3011.

Komisji dla reformy agrarnej Ls.: 2801 do 2840, 2865—2960, 2971—2998.

Komisji prawniczej Ls.: 2847, 2961.

Komisji przemysłowej Ls.: 2849, 2854.

Komisji dla reformy wyborczej Ls.: 2853.

Komisji sanitarnej Ls.: 2861.

Komisji administracyjnej Ls.: 2864.

Komisji kolejowej Ls. 2790, 3012.

Po odczytaniu petycji Ls. 2847 komitetu organistów galicyjskich o uregulowanie płac przemawia p. Brunicki, popierając tę petycję.

Marszałek uprasza posłów, by przy popieraniu petycji, nie wchodzili in meritum rzeczy, albowiem regulamin na to nie pozwala.

Po odczytaniu petycji Ls. 2999 Krokowskiej Franciszki, wdowy po nauczycielu ludowym w Rzeszowie o wsparcie, przemawia p. Stojałowski, popierając tę petycję.

Po odczytaniu petycji Ls. 3.000 gminy Gawłówek o przekopanie rzeki Raby pod Gawłówkiem, przemawia p. Stojałowski, popierając tę petycję.

Po odczytaniu petycji Ls. 3001 mieszkańców gminy Swiniarów o obronę przed sekaturą c. k. starosty w Bochni, przemawia p. Stojałowski, popierając tę petycję.

Sekretarz p. Urbański odczytuje spis dalszych petycji, wniesionych po dzień 26. kwietnia 1900, które przydzielono oddzielnym komisjom, jak wyżej.

Izba przystępuje do porządku dziennego, którego punktem pierwszym jest:

Pierwsze czytanie wniosku p. Klemensa Dzieduszyckiego, w sprawie regulacji indywidualnego rozdziału kontyngentu spirytusowego na dalszy okres.

Przemawia p. Dzieduszycki Klemens, uzasadniając swój wniosek, a pod względem formalnym wnosi odesłanie tego wniosku do komisji podatkowej.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek.

Następuje:

Pierwsze czytanie wniosku p. Górki w sprawie utworzenia przy Wydziałach powiatowych bezpłatnych biur pośrednictwa pracy.

Przemawia p. Górka, uzasadniając swój wniosek, a pod względem formalnym wnosi odesłanie tego wniosku do komisji administracyjnej.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek.

Następuje:

Pierwsze czytanie sprawozdania Wydziału krajowego w przedmiocie zezwolenia Reprezentacji powiatowej w Turce na zobowiązanie się do udzielenia z funduszków powiatowych datku na rzecz budowy kolei Sambor-Turka-Użsok w kwocie 50.000 koron.

Sprawozdawca p. Vayhinger, uwolniony na wniosek sekretarza p. Urbańskiego od czytania sprawozdania, stawia wniosek formalny, aby w myśl §. 50 regulaminu, zastosować do tej sprawy skrócone postępowanie, a mianowicie przystąpić do drugiego czytania sprawozdania, bez odsyłania tegoż do komisji.

Izba uchwała formalny wniosek p. Vayhingera.

Marszałek wzywa p. sprawozdawcę do odczytania wniosku Wydziału krajowego.

Sprawozdawca czyta:

Wysoki Sejm raczy uchwalić załączoną pod ./. projekt ustawy:

U s t a w a

z dnia w przedmiocie zezwolenia Reprezentacji powiatowej w Turce na zobowiązanie się imieniem powiatu do udzielenia datku na rzecz budowy kolei Sambor-Turka-Użsok w kwocie 50.000 koron.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicji i Lodomeryi z Wielkim Księstwem Krakowskim postanawiam, co następuje:

Art. I.

Reprezentacji powiatu Turka zezwala się na zobowiązanie imieniem powiatu do udzielenia z funduszków powiatowych datku na rzecz budowy kolei Sambor-Turka-Użsok w kwocie 50.000 koron.

Art II.

Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem jej ogłoszenia.

Art. III.

Wykonanie niniejszej ustawy polecam Mojemu Ministrowi spraw wewnętrznych.

W rozprawie ogólnej nikt głosu nie żąda, Izba przystępuje więc do rozprawy szczegółowej.

Sprawozdawca czyta:

Art. I.

Reprezentacyi powiatu Turka zezwala się na zobowiązanie imieniem powiatu do udzielenia z funduszów powiatowych datku na rzecz budowy kolei Sambor-Turka-Uzsok w kwocie 50.000 koron.

Izba uchwała bez rozprawy Art. I. zgodnie z wnioskiem Wydziału krajowego.

Sprawozdawca czyta:

Art. II.

Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem jej ogłoszenia.

Izba uchwała bez rozprawy Art. II. zgodnie z wnioskiem Wydziału krajowego.

Sprawozdawca czyta:

Art. III.

Wykonanie tej ustawy polecam Mojemu Ministrowi spraw wewnętrznych.

Izba uchwała bez rozprawy Art. III. zgodnie z wnioskiem Wydziału krajowego.

Sprawozdawca czyta:

U s t a w a

z dnia . . . w przedmiocie zezwolenia Reprezentacyi powiatowej w Turce na zobowiązanie się imieniem powiatu do udzielenia datku na rzecz budowy kolei Sambor-Turka-Uzsok w kwocie 50.000 koron.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem

Księstwem Krakowskiem postanawiam co następuje :

Izba uchwała bez rozprawy tytuł i wstęp ustawy zgodnie z wnioskiem Wydziału krajowego.

Uchwaliwszy następnie na wniosek sprawozdawcy przystąpić do trzeciego czytania projektu powyższej ustawy bez czytania, uchwała Izba cały projekt powyższej ustawy w trzeciem czytaniu bez czytania.

Następuje :

Pierwsze czytanie sprawozdania Wydziału krajowego w przedmiocie zezwolenia Reprezentacyi powiatowej w Buczaczu na udzielenie imieniem powiatu poręki dla pożyczek zaciągnąć się mających przez gminę Buczacz w kwocie 170.000 koron i przez gminę Monasterzyska w kwocie 12.000 koron.

Sprawozdawca p. Vayhinger, uwolniony na wniosek sekretarza p. Urbańskiego od czytania sprawozdania, stawia wniosek formalny, aby w myśl §. 50 regulaminu, przystąpić do drugiego czytania tego sprawozdania, bez odsyłania do komisji.

Izba uchwała formalny wniosek p. Vayhingera.

Marszałek wzywa p. sprawozdawcę do odczytania wniosku Wydziału krajowego.

Sprawozdawca czyta:

Wysoki Sejm raczy uchwalić załączone pod '/. projektu ustaw:

U s t a w a

z dnia . . . zezwalająca Reprezentacyi powiatowej w Buczaczu na udzielenie imieniem powiatu poręki dla pożyczki 170.000 koron przez gminę Buczacz zaciągnąć się mającej.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem postanawiam, co następuje :

Art. I.

Reprezentacyi powiatowej w Buczaczu zezwala się na udzielenie imieniem powiatu poręki dla pożyczki w kwocie 170.000 koron przez gminę Buczacz zaciągnąć się mającej a przeznaczonej na pokrycie kosztów budowy szkół wydziałowych męskiej i żeńskiej, tudzież budowy rzeźni i urzędnictwa targowicy.

Art. II.

Wykonanie tej ustawy polecam Mojemu Ministrowi spraw wewnętrznych.

Art. III.

Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem jej ogłoszenia.

Izba przystępuje do rozprawy ogólnej nad projektem tej ustawy.

W rozprawie ogólnej nikt głosu nie żąda, Izba przystępuje więc do rozprawy szczegółowej.

Sprawozdawca czyta:

Art. I.

Reprezentacyi powiatowej w Buczaczu zezwala się na udzielenie imieniem powiatu poręki dla pożyczki w kwocie 170.000 koron, przez gminę Buczacz zaciągnąć się mającej a przeznaczonej na pokrycie kosztów budowy szkół wydziałowych męskiej i żeńskiej, tudzież budowy rzeźni i urzędnictwa targowicy.

Izba uchwała bez rozprawy Art. I. zgodnie z wnioskiem Wydziału krajowego.

Sprawozdawca czyta:

Art. II.

Wykonanie niniejszej ustawy polecam Mojemu Ministrowi spraw wewnętrznych.

Izba uchwała bez rozprawy Art. II. zgodnie z wnioskiem Wydziału krajowego.

Sprawozdawca czyta:

Art. III.

Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem jej ogłoszenia.

Izba bez rozprawy uchwała Art. III. zgodnie z wnioskiem Wydziału krajowego.

Sprawozdawca czyta:

U s t a w a

z dnia zezwalająca Reprezentacyi powiatowej w Buczaczu na udzielenie imieniem powiatu poręki dla pożyczki 170.000 koron, przez gminę Buczacz zaciągnąć się mającej.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkim Księstwem Krakowskiem postanawiam, co następuje:

Izba uchwała bez rozprawy tytuł i wstęp ustawy zgodnie z wnioskiem Wydziału krajowego.

Uchwaliwszy następnie na wniosek sprawozdawcy przystąpić do trzeciego czytania projektu powyższej ustawy bez czytania, uchwała Izba cały projekt powyższej ustawy w trzecim czytaniu bez czytania.

Marszałek wzywa p. sprawozdawcę do odczytania projektu drugiej ustawy.

Sprawozdawca czyta:

U s t a w a

z dnia zezwalająca Reprezentacyi powiatowej w Buczaczu na przyjęcie imieniem powiatu poręki dla pożyczki w kwocie 12.000 koron, przez gminę Monasterzyska zaciągnąć się mającej.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkim Księstwem Krakowskiem postanawiam, co następuje:

Art. I.

Reprezentacyi powiatowej w Buczaczu zezwala się na przyjęcie imieniem powiatu

poręki dla pożyczki w kwocie 12.000 koron, przez gminę Monasterzyska na cele drogowe zaciągnąć się mającej.

Art. II.

Wykonanie niniejszej ustawy poruczam Mojemu Ministrowi spraw wewnętrznych.

Art. III.

Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem jej ogłoszenia.

W rozprawie ogólnej nikt głosu nie żąda, Izba przystępuje więc do rozprawy szczegółowej.

Sprawozdawca czyta:

Art. I.

Reprezentacyi powiatowej w Buczaczu zezwala się na przyjęcie imieniem powiatu poręki dla pożyczki w kwocie 12.000 koron przez gminę Monasterzyska na cele drogowe zaciągnąć się mającej.

Izba uchwała bez rozprawy Art. I. zgodnie z wnioskiem Wydziału krajowego.

Sprawozdawca czyta:

Art. II.

Wykonanie tej ustawy poruczam Mojemu Ministrowi spraw wewnętrznych.

Izba uchwała bez rozprawy Art. II. zgodnie z wnioskiem Wydziału krajowego.

Sprawozdawca czyta:

Art. III.

Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem jej ogłoszenia.

Izba uchwała bez rozprawy Art. III. zgodnie z wnioskiem Wydziału krajowego.

Sprawozdawca czyta:

U s t a w a

z dnia zezwalająca Reprezentacyi powiatowej w Buczaczu na przyjęcie

imieniem powiatu poręki dla pożyczki w kwocie 12.000 koron, przez gminę Monasterzyska zaciągnąć się mającej.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem postanawiam, co następuje:

Izba uchwała bez rozprawy tytuł i wstęp ustawy zgodnie z wnioskiem Wydziału krajowego.

Uchwaliwszy następnie na wniosek sprawozdawcy przystąpić do trzeciego czytania projektu powyższej ustawy bez czytania, uchwała Izba cały projekt powyższej ustawy w trzecim czytaniu bez czytania.

Następuje:

Sprawozdanie Wydziału krajowego w przedmiocie zezwolenia gminie Osiek na pobór opłat gminnych od napojów spirytusowych i piwa.

Sprawozdawca p. Vayhinger, odczytuje sprawozdanie Wydziału krajowego, zakończone projektem następującej ustawy:

U s t a w a

z dnia o zezwoleniu gminie Osiek na pobór opłaty gminnej od napojów spirytusowych i piwa.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, postanawiam, co następuje:

Art. I.

Gminie Osiek zezwala się pobierać przez lat 10, począwszy od r. 1901, opłatę gminną od niżej poszczególnionych napojów, w gminie wyrabianych lub w jej obręb wprowadzonych i w niej zużywanych, według następującej taryfy:

1. od jednego litra alkoholu podług stustopniowego alkoholometra po 12 h. czyli od hektolitra 12 koron.

2. od jednego litra słodzonych napojów spirytusowych, jako to: rumu, koniaku, ponczowej essencji, likieru i rosolisu i t. po 3 h. czyli od hektolitra po 3 korony.

3. od jednego hektolitra piwa po 1 koronie.

Art. II.

Do uiszczenia powyższej opłaty obowiązani są wszyscy, którzy napoje w Art. I. poszczególnione do konsumcyi miejscowej, wyrabiają lub sprowadzają, czy to na sprzedaż czy na własny użytek.

Art. III.

Okręg poborowy stanowi gmina Osiek.

Art. IV.

Ta opłata ciąży tylko na konsumcyi miejscowej w obrębie gminy, nie można nią obciążać produkcji ani obrotu handlowego.

Art. V.

Od opłaty ma być wolną wódka w tych wszystkich wypadkach, w których po myśli §. 6 ustawy z 2-go czerwca 1888 r. Dz. p. p. Nr. 95. wolną jest ona od państwowej opłaty konsumcyjnej.

Art. VI.

Bliższe postanowienia co do sposobu poboru tej opłaty wyda w drodze administracyjnej c. k. Rząd w porozumieniu z Wydziałem krajowym.

Art. VII.

Wykonanie tej ustawy poruczam Mójemu Ministrowi spraw wewnętrznych.

W rozprawie ogólnej nikt głosu nie żąda, Izba przystępuje więc do rozprawy szczegółowej.

Sprawozdawca wnosi przyjęcie tej ustawy *en bloc*.

Izba uchwala przyjęcie powyższej ustawy *en bloc*, poczem w oddzielnem gło-

sowaniu uchwala cały projekt ustawy *en bloc*.

Uchwaliwszy następnie na wniosek sprawozdawcy przystąpić do trzeciego czytania bez czytania, uchwala Izba powyższy projekt ustawy w trzecim czytaniu bez czytania.

Następuje:

Sprawozdanie komisji budżetowej o zamknięciu rachunków budżetem objętych fundusów krajowych za rok 1898.

Sprawozdawca p. Goldmann, uwolniony na wniosek sekretarza p. Urbańskiego od czytania sprawozdania, odczytuje następujące wnioski komisji:

Wysoki Sejm raczy achwalić:

Uchwała pierwsza.

Sejm udziela Wydziałowi krajowemu absolutoryum z rachunków funduszu krajowego, funduszy dotowanych ze skarbu krajowego i funduszy samoistnych, budżetem objętych, złożonych za rok budżetowy 1898.

Uchwała druga.

Powyższe absolutoryum udzielone Wydziałowi krajowemu obejmuje także absolutoryum dla c. k. Rady szkolnej krajowej z działu wydatków funduszu szkolnego krajowego.

Uchwała trzecia.

Pozostałość z rachunków r. 1898 sprawozdanej wysokości 257.963 zł., przenosi się na rok 1900 i wstawia do budżetu rok 1900 jako pozycję 1-szą dochodów.

W rozprawie ogólnej nikt głosu nie żąda, Izba przystępuje więc do rozprawy szczegółowej i uchwala bez rozprawy powyższe wnioski komisji, głosując nad każdą uchwałą pierwszą, drugą i trzecią oddzielnie.

Następuje:

Sprawozdanie komisji budżetowej o sprawozdaniu Wydziału krajowego w przedmiocie poboru krajowych opłat konsumcyjnych w czasie od 1. stycznia 1900 do 31. grudnia 1904.

Sprawozdawca p. Abrahamowicz, uwolniony na wniosek sekretarza p. Urbańskiego od czytania sprawozdania, odczytuje następujący wniosek komisji:

Komisja budżetowa wnosi:

Wysoki Sejm raczy sprawozdanie Wydziału krajowego o wykonaniu ustawy o poborze krajowych opłat konsumcyjnych w czasie od 1. stycznia 1900 do 31. grudnia 1904 przyjąć do wiadomości.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek komisji.

Następuje:

Sprawozdanie komisji gospodarstwa krajowego o krajowych rolniczych szkołach zimowych.

Sprawozdawca p. Vivien, uwolniony na wniosek sekretarza p. Urbańskiego od czytania sprawozdania, odczytuje następujące wnioski komisji, sprostowawszy poprzednio omyłkę druku a mianowicie we wniosku I. komisji zamiast słowa „ludowych“ ma być słowo „zimowych“.

Wysoki Sejm uchwalić raczy:

I. Sejm przyjmuje do wiadomości sprawozdanie Wydziału krajowego o krajowych rolniczych szkołach zimowych.

II. Sejm upoważnia Wydział krajowy do założenia rolniczej szkoły zimowej w Woysławiu w powiecie Mieleckim.

III. Sejm otwiera Wydziałowi krajowemu kredyt: a) na utrzymanie zimowej szkoły rolniczej w Niewiarowie jako wydatek zwyczajny kwotę 1.028 zł.; b) na utrzymanie zimowej szkoły rolniczej w Woysławiu jako wydatek zwyczajny kwotę 925 zł.; c) na założenia szkoły rolniczej zimowej jako wydatek nadzwyczajny kwotę 860 zł.

IV. Sejm poleca Wydziałowi krajowemu, aby udał się do c. k. Rządu celem uzyskania subwencji państwowej na koszt założenia i utrzymania zimowych szkół rolniczych w Niewiarowie i Woysławiu w wysokości 50% kosztów.

W rozprawie ogólnej nikt głosu nie żąda, Izba przystępuje więc do rozprawy szczegółowej, i uchwała bez rozprawy powyższe wnioski komisji, głosując nad każdym z tych wniosków I., II., III., IV., oddzielnie.

Następuje:

Sprawozdanie komisji szkolnej z petycji Józefy Baley, wdowy po nauczycielu szkół ludowych, o przyznanie jej wyższej pensji wdowiej.

Sprawozdawca p. Zaleski odczytuje sprawozdanie komisji zakończone następującym wnioskiem.

Prośbę Józefy Baleyowej z Toustego wdowy po nauczycielu szkół ludowych, o wyznaczenie jej wdowiego zaopatrzenia według art. 45. ustawy z 1. stycznia 1889 Dz. ust. kr. Nr. 16. §. 45. przekazuje się Wydziałowi krajowemu do zbadania w porozumieniu z Radą szkolną krajową i do zdania sprawy Sejmowi, jeśli być może, w ciągu bieżącej sesji sejmowej.

Izba uchwała bez rozprawy powyższy wniosek komisji.

Następuje:

Sprawozdanie komisji szkolnej z petycji gminy Poremba Żegoty o przyjęcie na fundusz szkolny krajowy kwoty 168 zł. 94 ct. z tytułu pensji należącej się wdowie po nauczycielu szkół ludowych za lata 1893—1896.

Sprawozdawca p. Zaleski odczytuje sprawozdanie komisji, zakończone następującym wnioskiem:

Przekazuje się c. k. Radzie szkolnej krajowej do załatwienia.

Izba uchwała bez rozprawy powyższy wniosek komisji.

Następuje:

Sprawozdanie komisji szkolnej z petycji Piotra Batryniuka, b. nauczyciela nieczynnego w Sapowie powiatu kołomyjskiego, o wynagrodzenie za zasługi w czasie swego nauczycielstwa.

Sprawozdawca p. Zaleski odczytuje sprawozdanie komisji zakończone następującym wnioskiem:

Nad prośbą Piotra Batryniuka o zaopatrzenie przechodzi się do porządku dziennego.

Izba uchwała bez rozprawy powyższy wniosek komisji.

Następuje:

Sprawozdanie komisji szkolnej o petycji ks. Dra Jana Trznadla, katechety gimnazjalnego w Sanoku, o zwrot taksy emerytalnej z funduszu szkolnego krajowego w kwocie 146 złr. 75 ct.

Sprawozdawca p. Zaleski odczytuje sprawozdanie komisji, zakończone następującym wnioskiem:

Nad petycją ks. Dra Jana Trznadla o zwrot wkładek emerytalnych przechodzi się do porządku dziennego.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek komisji.

Następuje:

Sprawozdanie komisji szkolnej o przekazanej jej petycji Franciszki Jaroockiej, wdowy po prowizorycznym nauczycielu Janie Jaroockim, o przyznanie jej a) stałego zaopatrzenia wdowiego w drodze łaski, lub b) jednorazowej zapomogi.

Sprawozdawca p. Zaleski odczytuje sprawozdanie komisji, zakończone następującym wnioskiem:

a) Nad prośbą Franciszki Jaroockiej o stałe zaopatrzenie wdowie w drodze łaski przechodzi się do porządku dziennego.

b) Prośbę jej ewentualną o jednorazową zapomogę z łaski przekazuje się c. k. Radzie szkolnej krajowej do możliwego uwzględnienia.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek komisji.

Następuje:

Sprawozdanie komisji szkolnej o petycji Izabeli Mokłowskiej, byłej nauczycielki szkół ludowych, o dożywotnie zaopatrzenie w drodze łaski.

Sprawozdawca p. Zaleski odczytuje sprawozdanie komisji, zakończone następującym wnioskiem:

Nad petycją Izabeli Mokłowskiej byłej tymczasowej nauczycielki — o przyznanie dożywotniego zaopatrzenia w drodze łaski przechodzi się do porządku dziennego.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek komisji.

Następuje:

Sprawozdanie komisji szkolnej o prośbie Natalii Kowalikowej, wdowy po nauczycielu szkół ludowych śp. Janie Kowaliku, obecnie zamieszkałej w Witwicy p. Bolechów, o udzielenie w drodze łaski zapomogi dla niej i stałego zaopatrzenia dla sierót po śp. Janie Kowaliku.

Sprawozdawca p. Zaleski odczytuje sprawozdanie komisji, zakończone następującym wnioskiem:

Wysoki Sejm uchwalić raczy:

a) Petycję Natalii Kowalikowej L. 50/15 o ile owa uprasza o zapomogę, przekazuje się Wydziałowi Krajowemu do zbadania w porozumieniu z c. k. Radą szkolną krajową i zdania sprawy Sejmowi. b) nad prośbą o dalsze stałe miesięczne datki dla

dzieci, przechodzi się do porządku dziennego.

Izba uchwała bez rozprawy powyższy wniosek komisji.

Następuje:

Sprawozdanie komisji gminnej o przedłożonym przez Wydział krajowy projekcie Statutu król. stoł. miasta Krakowa.

Sprawozdawca p. Hupka, uwolniony na wniosek sekretarza p. Urbańskiego od czytania sprawozdania, odczytuje następujący wniosek komisji:

Wysoki Sejm raczy uchwalić dołączoną ustawę:

U s t a w a

z dnia nadająca statut miejski Królewskiemu stołecznemu miastu Krakowowi.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, rozporządzam, co następuje:

Art. I

Królewskiemu stołecznemu miastu Krakowowi nadaję załączony statut miejski.

Art. II.

Przeprowadzenie tej ustawy polecam Mojemu Ministrowi spraw wewnętrznych.

D Z I A Ł I.

O gminie i jej obrębie, o mieszkańcach i stosunkach ich do gminy.

Tytuł 1.

O statucie gminnym i jego zmianach.

§. 1.

Gmina miasta Krakowa rządzi się niniejszym statutem.

§. 2.

Zmiany statutu tego mogą nastąpić tylko w drodze ustawodawstwa krajowego.

Tytuł 2.

O obrębie gminy.

§. 3.

Statut niniejszy obowiązuje w całym obrębie miasta Krakowa.

Zmiana obszaru gminy może nastąpić po wysłuchaniu Rady miejskiej tylko w drodze ustawodawstwa krajowego.

Tytuł 3.

O nazwie miasta.

§. 4.

Gmina zatrzymuje nazwę stołecznego królewskiego miasta Krakowa, tudzież dotychczasowe barwy i herb miasta.

Tytuł 4.

O mieszkańcach miasta.

§. 5.

Mieszkańcy miasta Krakowa dzielą się na członków gminy i obcych.

Rada miejska może zasłużonym mężom bez względu na ich miejsce zamieszkania i przynależność, jeżeli są obywatelami austriackimi, nadać obywatelstwo honorowe. Obywatelstwo honorowe nadaje wszystkie prawa służące członkom gminy, nie nakłada jednak żadnych obowiązków lub ciężarów gminnych.

§. 6.

Członkami gminy są:

1. osoby, mające w gminie krakowskiej prawo przynależności;
2. uczestnicy, to jest osoby niemające w tej gminie przynależności, jeżeli w gra-

nicach tej gminy majątek nieruchomy posiadają, lub jeśli od zatrudnień lub przedsiębiorstw zarobkowych, samoistnie wykonywanych, albo od dochodu bezpośredni podatek w gminie krakowskiej opłacają.

Pod tymi warunkami należą do uczestników gminy krakowskiej także korporacje, stowarzyszenia, spółki, zakłady i fundacje.

Wszystkie inne osoby są obcymi w gminie.

§. 7.

Stosunki przynależności gminy określa ustawa państwowa.

§. 8.

Za nadanie przynależności gmina pobierać może opłatę w kwocie od 20 Kor. do 600 Kor., którą Rada miejska oznaczy, stosownie do zamożności osoby do gminy przyjętej.

Tytuł 5.

O prawach i obowiązkach mieszkańców gminy.

§. 9.

Wszyscy mieszkańcy miasta mają w ogóle prawo.

a) do bezpieczeństwa osoby i własności w obrębie gminy znajdującej się;

b) do korzystania z przedmiotów i zakładów na publiczny użytek przeznaczonych stosownie do urządzeń tych zakładów.

§. 10.

Członkowie gminy mają prawo:

a) do stałego pobytu w obrębie gminy;

b) do zawiadywania sprawami gminy w granicach tym statutem zakreślonych.

Przynależni do gminy mają nadto prawo do wsparcia z funduszków gminnych w razie zubożenia, choroby lub niezdolno-

ści do pracy, stosownie do właściwych ustaw i urządzeń.

§. 11.

Obcy mają prawo przebywania w gminie, dopóki nie przekraczają ustaw, nie wywołują zgorszenia lub nie staną się ciężarem dobroczynności publicznej. Od orzeczenia zabraniającego pobytu, w gminie służy prawo odwołania się do Namiestnictwa.

§. 12.

Każdy w gminie stosować się powinien do rozporządzeń i zarządzeń wydanych przez władzę gminną w zakresie działania, jaki jej z ustaw służy, oraz przyczyniać się do ciężarów gminy, stosownie do przepisów pod tym względem obowiązujących; członkowie gminy mają nadto szczególny obowiązek pełnienia urzędu lub czynności, do których wyborem gminy lub jej zaufaniem powoływani będą.

D Z I A Ł II.

O zakresie działania gminy.

Tytuł 6.

O podziale zakresu.

§. 13.

Zakres działania gminy jest dwojaki:

A) własny;

B) poruczony.

W zakresie własnym gmina uchwała i rozporządza niezawisłe i samodzielnie według niniejszego statutu w granicach ustawy.

Zakres poruczony działania gminy t. j. jej obowiązek do współdziałania w sprawach publicznej administracji określają ustawy.

§. 14.

Do własnego zakresu gminy należy w szczególności:

a) wnioski do zmiany statutu gminy i jej granic ;

b) przyznawanie prawa przynależności do gminy.

c) ustanawianie urzędów miejskich ;

d) zarząd majątkiem gminy ;

e) nakładanie podatków gminnych ;

f) piecza nad bezpieczeństwem osób i ich własności ;

g) zakładanie i utrzymywanie ulic, dróg, placów, mostów, jak niemniej starannie o bezpieczeństwo i łatwość komunikacji publicznej, wreszcie policya polowa ;

h) piecza nad zaopatrzeniem miasta w dostateczną, taną i zdrową żywność i wodę, dozór targów, dozór nad wagami i miarami ;

i) policya zdrowia ;

k) policya nad czeladzią i wyrobnikami, wykonywanie przepisów o sługach ;

l) policya obyczajności publicznej ;

m) sprawy ubogich i piecza nad zakładami dobroczynnymi gminy ;

n) policya budownicza i ogniowa ;

o) wpływ na sprawy szkół średnich i szkół ludowych w granicach ustaw ;

p) jednanie stron w sporze będących przez mężów zaufania z gminy wybranych ;

q) dobrowolna sprzedaż ruchomości drogą licytacji na żądanie stron ;

Bliższe określenie atrybucyi władz gminnych zawiera dział IV.

Czynnościami zakresu poruczonego osobnymi ustawami, gminie przekazanemi, zawiaduje gmina w sposób ustawą wskazany, albo orzeka sama o sposobie zawiadywania, jeżeli tenże ustawami nie jest przepisany.

Tytuł 7.

O roku administracyjnym i języku urzędowym.

§. 15.

Rok administracyjny gminy zaczyna się i kończy z rokiem administracyjnym państwa.

§. 16.

Językiem urzędowym gminy jest język polski.

D Z I A Ł III.

Tytuł 8.

O reprezentacji i urzędach gminy.

§. 17.

Gminę miasta Krakowa reprezentuje Rada miejska względnie prezydent miasta.

Rada miejska, orzeka w granicach swej atrybucyi, a uchwały jej wykonywa prezydent miasta, magistrat i urzędy miejskie.

Tytuł 9.

Skład Rady miejskiej.

§. 18.

Rada miejska składa się z 64 członków (radców miejskich).

Członków Rady miejskiej wybierają członkowie gminy, prawo głosowania mający. Gdyby powyższa liczba radców miejskich pomiędzy jednym a drugim wyborem przez śmierć lub rezygnację, lub utratę urzędów się zmniejszyła, wtedy rada miejska do pełnienia obowiązków radców przyzwie tych, którzy przy odnośnym wyborze po wybranych w kole lub oddziale wyborczym do którego były radca należał, na większą liczbę głosów otrzymali; radcy przez Radę miejską przybrani, tylko do najbliższych wyborów obowiązki pełnić będą (§. 45).

Tytuł 10.

O wyborach i urzędowaniu radców miejskich.

§. 19.

Prawo wyboru radców miejskich służy bez względu na płeć tylko obywatelom państwa.

Prawo to mają następujący członkowie gminy:

a) obywatele honorowi miasta Krakowa;

b) duchowni świeccy wszystkich wyznań chrześcijańskich, rabini i kaznodzieje izralicy;

c) klasztory i zgromadzenia duchowne męskie i żeńskie;

d) urzędnicy dworu, państwa, kraju, powiatu, gminy i zakładów publicznych tak czynni jak i w stanie spoczynku będący;

e) oficerowie i do wojskowości należące osoby z tytułem oficerskim, jeżeli się znajdują w stanie nieczynnym, w stanie stałego spoczynku, lub jeśli z zastrzeżeniem charakteru wojskowego dymisyę wzięli;

f) przełożeni, profesorowie i nauczyciele wszystkich zakładów naukowych, utrzymywanych kosztem państwa, kraju lub gminy tudzież osoby posiadające kwalifikacyę do nauczania w szkołach publicznych;

g) adwokaci, notaryusze, doktorowie wszystkich wydziałów i magistrowie chirurgii;

h) technicy, którzy studia swoje na jednej z wyższych szkół technicznych austriackich ukończyli i tamże egzamin dyplomowy lub egzaminy państwowe z dobrym skutkiem złożyli;

i) magistrowie farmacyi;

k) prawnicy, którzy złożyli wszystkie teoretyczne egzaminy państwowe;

l) literaci, dziennikarze, artyści i urzędnicy przedsiębiorstw obowiązanych do publicznego składania rachunków, jeżeli od roku przynajmniej 28 koron podatku osobisto-dochodowego lub rentowego w tutejszej gminie opłacają;

m) właściciele i dożywotnicy nieruchomości, podlegających podatkowi domowozynszowemu;

n) ci, którzy w obrębie miasta prowadzą przedsiębiorstwo lub zatrudnienie, powszechnemu podatkowi zarobkowemu podlegające, jeśli im na ostatni okres wymiarowy stopę podatku zarobkowego powszechnego najmniej w kwocie 10 koron wyznaczono;

o) przedsiębiorstwa, obowiązane do publicznego składania rachunków, jeśli od roku tytułem podatku zarobkowego (bez dodatków) najmniej kwotę 300 koron opłacają.

§. 20.

Współwłaściciele i współdożywotnicy jednej nieruchomości mają wszyscy razem jeden tylko głos.

Również spółce handlowej lub przemysłowej służy tylko jeden głos, bez względu na liczbę wspólników.

Nieruchomość uważa się jako jedna, dopóki w księgach gruntowych jedno stanowi ciało.

§. 21.

Dopóki rzecz nieruchoma jest pod dożywociem, prawo głosowania jej właściciela jest w zawieszaniu.

§. 22.

Wyjęci są od prawa głosowania zostający w służbie czynnej:

a) oficerowie i osoby wojskowe z tytułem oficerskim;

b) wojskowi niższych stopni oraz szeregowcy.

§. 23.

Od prawa wyboru i wybieralności są wykluczeni:

1) osoby, które w ostatnim roku zaopatrzenie ubogich pobierały z funduszków publicznych lub gminnych.

Nie poczytuje się za zaopatrzenie ubogich wsparcia z kas chorych, renty na starość lub z powodu nieszczęśliwych przypadków, obdarzenie środkami naukowymi albo wsparcia w kłóskach ogólnych;

2) krydataryusze podczas trwania postępowania konkursowego;

3) osoby zasądzone za zbrodnie wogóle lub za przekroczenia kradzieży, oszustwa, sprzeniewierzenia lub uczestnictwa w tych przekroczeniach (§§. 460, 461, 463, i 464 k. k.).

Za przekroczenia przeciw obyczajności publicznej z §§. 501, 504, 511, 512, 515 i 516 k. k.; z ustawy z d. 24. maja 1885 r. L. 89 Dz. u. p., tudzież za lichwę.

Ustawy państwowe stanowią, po jakim czasie ustają te skutki zasądzenia.

Gdyby ustawa karna w tym względzie nowe przepisy zaprowadziła, postanowienia te będą się stosować także do prawa wyboru i obieralności do Rady miejskiej krakowskiej.

4) osoby, które z powodu zbrodni zostają prawomocnie pod śledztwem, a to na tak długo, dopóki śledztwo wstępne trwa.

5) osoby, oddane pod dozór policyjny albo przytrzymane w domu pracy przymusowej — jak długo te stosunki trwają.

§. 24.

Każdy wyborca głosuje imieniem własnym raz jeden i winien głosować osobiście.

§. 25.

Korporacje, stowarzyszenia i zakłady głosują przez zastępców prawnych lub sta-

tutami wskazanych, lub też przez pełnomocników do tego wybranych.

Klasztory i zgromadzenia duchowne męskie głosują przez swoich przełożonych, klasztory zaś i zgromadzenia duchowne żeńskie przez umocowanych do tego zastępców.

Współwłaściciele i współdożywnicy nieruchomości, tudzież spółki handlowe, celem wykonania prawa głosowania mianują wspólnego pełnomocnika, większością obliczoną w stosunku do udziałów.

Niewiasty, prawo głosowania mające, głosują przez swoich mężów lub pełnomocników, albo osobiście;

ojcowie, opiekunowie i kuratorowie głosują za małoletnich i bezwłasnowolnych.

Pełnomocnik nie może zastępować więcej niż jednego wyborec, i winien wykazać się pełnomocnictwem, stwierdzonem podpisem dwóch świadków. Pełnomocnikami mogą być tylko osoby, mające prawo głosowania przy wyborach do Rady miejskiej krakowskiej.

§. 26.

Wyberalnymi na członków Rady miejskiej są wszyscy własnowolni mężczyźni, prawo głosowania mający, którzy 30. rok życia ukończyli.

§. 27.

Wyjęci są od wybieralności:

a) urzędnicy i sędziy gminy i zakładów gminnych, dopóki w służbie zostają a nawet po wystąpieniu ze służby, dopóki nie złożą i nie wyrównają rachunków z gminą lub zakładem gminnym;

b) osoby, które imieniem własnym lub jako pełnomocnicy stron, spór z gminą prowadzą;

c) dzierżawcy dochodów i zakładów gminnych.

§. 28.

Wykluczone są od obieralności osoby, które z powodu przewinienia służbowego

z chęci zysku popełnionego, w drodze dyscyplinarnej utracą urząd lub służbę.

§ 29.

Celem dopełnienia wyborów będą podzieleni wyborcy na trzy koła wyborcze.

w pierwszym mieścić się będą wyborcy wymienieni w §. 19. pod literami *a, b, c, d, e, f, g, h, i, k, l*.

w drugim właściciele lub dożywotnicy nieruchomości, o których mówi §. 19. pod lit. *m*.

w trzecim wyborcy wymienieni w §. 19. pod literami. *n* i *o*.

§ 30.

Koło drugie podzielone będzie na dwa oddziały według wysokości podatku. W tym celu należy ułożyć spis wyborców w porządku wysokości wymierzonego im na rok ostatni podatku domowo-czynszowego (także idealnego), poczynając od najwyższej, a kończąc na najniższej opodatkowanych.

Suma podatku tak uporządkowanego podzieloną będzie na dwie połowy; wyborcy w pierwszej połowie ogólnej sumy podatkowej umieszczeni stanowią będą pierwszy oddział, zaś należący do drugiej połowy drugi oddział drugiego koła.

Koło trzecie podzielone będzie na trzy oddziały.

Oddział pierwszy obejmować będzie wyborców, wymienionych w §. 19. pod lit. *o*, tudzież wyborców wymienionych w § 19. pod lit. *n*, te osoby które przy ostatnim rozkładzie podatku zarobkowego powszechnego zaliczone zostały do I. i II. klasy opodatkowanych.

Oddział drugi obejmować będzie, z wyborców wymienionych w §. 19. pod lit. *n*, te osoby, które są rękodzielnikami, posiadającymi kartę przemysłową na samoistnie prowadzony przemysł rękodzielniczy, o ile nie należą do oddziału pierwszego trzeciego koła.

Oddział trzeci obejmować będzie resztę wyborców wymienionych w §. 19., pod literą *n* nie zaliczonych ani do pierwszego, ani drugiego oddziału tego koła.

§ 31.

Liczba wybrać się mających radców miejskich będzie podzielona pomiędzy trzy koła wyborcze w ten sposób, że na dwa pierwsze koła przypada po 20 radców, na koło zaś trzecie 24 radców.

W kole drugim każdy oddział wybierze połowę radców, na toż koło do wyboru przypadających.

W kole trzecim wybiera pierwszy oddział 10. radców, drugi oddział 4 radców, trzeci oddział 10 radców.

§ 32.

Spisy wyborców sporządzane będą według wyżej wymienionych kół wyborczych i to w kole pierwszym w porządku alfabetycznym, w kole drugim i trzecim zaś w porządku wysokości podatku.

Dla każdego oddziału wyborczego koła trzeciego ułożony będzie odrębny spis wyborców.

Spisy obejmować będą imiona i nazwiska wyborców (§. 30.), tytuł, na którym się ich prawo głosowania opiera; a w szczególności w kole drugim, wymienienie realności z numeru ulicy i dzielnicy miasta; zaś w kole trzecim wymienienie rodzaju zatrudnienia lub przedsiębiorstwa zarobkowego; w kole drugim i trzecim ma być uwidoczniona obok każdego wyborcy cyfra podatkowa.

§ 33.

Każdy wyborca ma tylko jeden głos i to w tem kole wyborczem, w którego spisie zamieszczonym będzie.

Zasadą do tego zamieszczenia jest główne zatrudnienie wyborcy.

I tak n. p.: kupcy, rękodzielnicy, lekarze praktykujący, którzy zarazem są posia-

daczami realności, winni być zamieszczeni pierwsi w kole trzecim, ostatni zaś w kole pierwszym.

Wolno jednak każdemu wyborecy, mającemu prawo głosowania i w innym kole wyborczem, przenieść się do tego koła w drodze reklamacyi.

§. 34.

Przynajmniej na 6 tygodni przed rozpoczęciem wyborów mają być spisy wyborców w urzędzie miejskim do przejrzania wystawione, a w ogłoszeniu o tem wyznaczony będzie termin dni 14 do wniesienia reklamacyi przeciw tym spisom.

O reklamacyach, które w tym terminie wniesione zostaną, rozstrzyga ostatecznie w dniach 8 komisya przez Radę miejską z jej grona do tego wybrana, i ogłosi uchwałę swoją przybiciem w magistracie a to w miejscach do obwieszeń urzędowych przeznaczonem.

Stosownie do zapadłych orzeczeń, od których niema odwołania, nastąpi niezwłocznie sprostowanie spisu wyborców. Lista tak sprostowana jest podstawą wszelkich wyborów, aż do prawomocnego sporządzenia nowej listy.

§. 35.

Prezydent miasta Krakowa, jako naczelnik gminy, rozpisuje wybory przynajmniej na ośm dni przed ich rozpoczęciem, a w ogłoszeniu oznaczy czas i miejsce wyborów. Równocześnie o tem zawiadamia o tem polityczną władzę krajową i Wydział krajowy. Po ogłoszeniu wyborów należy doręczyć wyborcom karty legitymacyjne do rąk własnych za potwierdzeniem odbioru.

§. 36.

Przy wyborach zachować należy następujące przepisy:

Głosowanie odbywa się pisemnie kartkami, które zawierać mają tyle nazwisk,

ile członków Rady miejskiej odnośnie koła lub oddział wybiera.

W razie, gdyby głosujący większą liczbę nazwisk podał, liczeni będą tylko pierwsi z kolei aż do dopełnienia przeznaczonej cyfry. Reszta głosów oddanych jest nieważna. Każdy wyboreca otrzyma z legitymacyą kartę głosowania i kopertę, w której głos oddaje, zwracając równocześnie kartę legitymacyjną. Głos ważnie tylko na urzędowej karcie głosowania i w urzędowej kopercie oddać można. Gdyby koperta zawierała więcej wypełnionych kart głosowania, wszystkie są nieważne.

Głos dany osobie, nie mającej prawa wybieralności, jest co do tej osoby nieważny.

Po upływie czasu na głosowanie wyznaczonego, przystąpi komisya wyborcza do obliczenia głosów.

Wybrani są ci, którzy uzyskali w oddziale wyborczym największą liczbę głosów.

W razie równości głosów rozstrzyga losowanie, przedsięwzięte przez przewodniczącego komisji, względnie, gdyby ta okoliczność przy sprawdzeniu wyborów na jaw wyszła, przez prezydenta miasta na jawnem posiedzeniu Rady.

Po zamknięciu wyborów przedłożą komisye wyborcze Radzie miejskiej spisane protokoły z wszelkimi dowodami, poczem prezydent ogłosi nazwiska osób wybranych.

Wybrany w dwóch lub więcej oddziałach, powinien oświadczyć w dniach trzech, w którym oddziale wybór przyjmuje, a gdyby żadnego nie dał oświadczenia, uważanym będzie za przyjmującego wybór w tym oddziale, w którym najpierwej wybranym został.

W takim razie, w innych oddziałach za wybranych uważać należy tych, którzy po ostatnim wybranym najwięcej otrzymali głosów. W razie równości głosów zastosować należy analogiczne postanowienia ustępu 7. tegoż paragrafu.

§. 37.

Blizsze przepisy o postępowaniu przy wyborach Rada miejska ułoży i ogłosi przed każdym wyborem.

§. 38.

Jeżeli wybrany po zawiadomieniu o wyborze w ciągu dni 8 nie odmówił piśmiennie przyjęcia, uważać należy, iż wybór przyjął.

Odmówienie nastąpić może tylko z ważnych powodów, których ocenienie zależy od rozstrzygnięcia Rady miejskiej. Wyjątek stanowi wypadek przewidziany w §. 47.

Kto wbrew uchwale Rady miejskiej obowiązków radcy pełnić nie będzie, utraci prawo głosowania na lat sześć.

§. 39.

Każdy nowowybrany radca miejski składa do rąk przewodniczącego uroczyste przyrzeczenie sumiennego pełnienia przyjętych obowiązków.

§. 40.

Rada miejska rozpoznaje akt wyboru i rozstrzyga ostatecznie o ważności, niemniej o powodach nieprzyjęcia wyboru, tudzież o zarzutach przeciw wyborom, które w terminie dni ośmiu, licząc od dnia ogłoszenia nazwisk radców wybranych, do niej wnieść należy. Polityczna władza krajowa może unieważnić wybory, któreby padły na osoby od wybieralności wyjęte lub wykluczone; przeciw temu służy jednak rekurs do ministerstwa.

§. 41.

Dla uzupełnienia miejsc opróżnionych wskutek nieważności lub nieprzyjęcia wyboru, poleci Rada miejska prezydentowi rozpisać bezzwłocznie na podstawie tych samych spisów, nowy wybór w tem kole lub oddziale wyborczym, w którym wybór był unieważniony lub nieprzyjęty.

§. 42.

Prezydenta wybiera Rada bądź z grona swego bądź z grona wyborców, prawo wybieralności mających.

Urzędowanie prezydenta trwa lat sześć, licząc od dnia złożenia przysięgi. Pierwszego i drugiego wiceprezydenta wybiera Rada ze swego grona (§. 48).

Do wyboru prezydenta i wiceprezydentów przystąpi Rada miejska najdalej w przeciągu dni czterestu po opróżnieniu urzędu.

§. 43.

Wybór prezydenta i wiceprezydentów powinien się odbyć na posiedzeniu tajnem Rady miejskiej umyślnie w tym celu zwołanej.

Do wyboru prezydenta i wiceprezydentów miasta należy wezwać wszystkich członków Rady miejskiej.

Radca, który mimo wezwania na posiedzenie wyborcze nie przybył, lub przed ukończeniem wyboru się oddalił, jeżeli nieobecności swojej lub oddalenia się dostatecznie nie usprawiedliwi, traci mandat i przed upływem lat trzech do Rady miejskiej wybranym być nie może.

Do wyboru konieczną jest obecność przynajmniej trzech czwartych części członków Rady miejskiej.

Głosowanie odbywać się powinno kartkami. Inny sposób głosowania jest niedopuszczalnym.

Wybrany jest ten, kto utrzyma bezwzględną większość głosów radców obecnych. Również wiceprezydentem wybrany będzie ten, kto otrzyma więcej niż połowę głosów radców obecnych.

Jeżeli przy głosowaniu nie osiągnięto bezwzględnej większości głosów, należy przedsięwziąć powtórne głosowanie, a jeżeli i przytem nie okazała się potrzebna większość głosów, wtedy należy przystąpić do ściślejszego wyboru.

Przy ściślejszym wyborze ograniczyć się należy do tych dwóch osób, które przy powtórnym głosowaniu największą ilość głosów otrzymały. — Gdyby z powodu równości głosów nie można było oznaczyć dwóch osób, największą ilość głosów mających, rozstrzyga między nimi los, kto ma być wzięty do ściślejszego wyboru.

Każdy głos dany przy trzecim głosowaniu osobie niewziętej do ściślejszego wyboru jest nieważny.

Jeśli przy ściślejszym wyborze okazała się równość głosów rozstrzyga los.

§. 44.

Wybór prezydenta m. Krakowa potwierdza Monarcha.

Po potwierdzeniu prezydent miasta złoży w obecności Rady miejskiej przysięgę do rąk namiestnika lub wyznaczonego przez niego zastępcy na wierność i posłuszeństwo Monarsze, stosowanie się do ustaw i sumienne pełnienie swoich obowiązków.

Wiceprezydenci składają taką samą przysięgę do rąk prezydenta na zgromadzeniu Rady miejskiej.

Urzędowanie prezydenta i wiceprezydentów rozpoczyna się z dniem złożenia przysięgi.

§. 45.

Radcy miejscy wybierani są na lat sześć (§ 115). Co trzy lata połowa radców z każdego koła i oddziału wyborczego wybranych ustępuje, a na ich miejsca wstępują do Rady nowowybrani z właściwych kół wyborczych; wybory przeto do Rady miejskiej odbywają się co trzy lata.

Przy najbliższych wyborach po wejściu w życie niniejszego statutu wybrani być mają w kole trzecim oddział drugi od razu czterej radcy (§. 31); przy bezpośrednio następujących potem wyborach połowy rady los oznaczy dwóch z pomiędzy radców z koła trzeciego oddział drugi, którzy ustąpić mają.

Do liczby mandatów opróżnionych z końcem sześćdziesiątego, skutkiem zgaśnięcia urzędowania tych radców, którzy przez lat sześć mandat swój wykonywali, na których miejsce rozpisane być mają nowe wybory, dodać należy także liczbę mandatów tych radców, którzy w ciągu ostatniego trzechlecia ubyli z Rady przez śmierć, rezygnację lub z innych przyczyn statutem przewidzianych i co trzy lata dokonać wyboru na wszystkie opróżnione mandaty.

§. 46.

Nowe wybory należy ukończyć na sześć tygodni przed skończeniem kadencji.

§. 47.

Radca kończący urzędowanie może być na nowo wybrany; służy mu jednak prawo do wymówienia się od powtórnego wyboru bez przytoczenia przyczyny.

§. 48.

Urząd wiceprezydentów trwa do końca tego trzechlecia, w ciągu którego zostali wybrani. Każda odnowiona Rada wybiera sobie obu wiceprezydentów w sposób przewidziany w §. 43.

Wiceprezydenci mogą być ponownie wybrani, a jeżeli w radzie miejskiej nadal pozostają, pełnią swe urzędy aż do wyboru następców.

§. 49.

Członkowie Rady miejskiej urzędują bezpłatnie.

Za sprawowanie interesów gminy poza jej obrębem mogą żądać wynagrodzenia.

Urzędy prezydenta i I. wiceprezydenta są płatne, ich płace i inne pobory służbowe oznaczy Rada miejską.

Drugiemu wiceprezydentowi może Rada miejska przyznać odpowiednie wynagrodzenie.

§. 50.

Prezydent miasta i wiceprezydenci muszą stale mieszkać w Krakowie.

§. 51.

Prezydent i wiceprezydent nie mogą bez zezwolenia Rady złożyć swego urzędowania.

§. 52.

Z członków Rady miejskiej, nie wyłączając prezydenta, traci urząd ten, co do którego zajdzie lub wiadomą się stanie okoliczność, któraby pierwotnie jego wybieralności przeszkadzała.

Jeżeli który z nich popadnie w śledztwo wstępne z powodu zbrodni, nie będzie mógł sprawować swego urzędu, jak długo trwa postępowanie karne.

Radców miejskich, którzy bez ważnych powodów przez trzy miesiące na posiedzenia nie przybywają, Rada miejska uzna za występujących.

§. 53.

W razie rozwiązania Rady miejskiej przez władzę rządową, mają być najdalej do sześciu tygodni ogłoszone i rozpisane nowe wybory 64 członków Rady.

Aż do wyboru nowej Rady miejskiej prezydent i wiceprezydenci pozostają na swych urządach, załatwiają bieżące czynności gminy i wykonują prawa Radzie miejskiej przy wyborach służące.

Od zarządzenia Radę miejską rozwiązującego, służy teje prawo odwołania się w ciągu 4 tygodni do Ministerstwa spraw wewnętrznych przez Wydział krajowy.

Rozwiązana Rada jedynie tylko do wniesienia rekursu na posiedzeniu przy zamkniętych drzwiach zgromadzić się może.

Z radców, po rozwiązaniu Rady wybranych, ustąpi po upływie pierwszego trzylecia z każdego koła i oddziału połowa, którą los oznaczy. Losowania dokona prezydent na posiedzeniu Rady.

Tytuł 11.

O Magistracie.

§. 54.

Magistrat składa się z prezydenta, pierwszego i drugiego wiceprezydenta, dyrektora Magistratu, z radców magistratualnych, oraz innych urzędników.

§. 55.

Wydział obrachunkowy jest organem pomocniczym Rady miejskiej w czynnościach kontroli i organem pomocniczym Magistratu w załatwianiu spraw rachunkowych. Podlega on bezpośrednio prezydentowi i Radzie miejskiej.

§. 56.

Rada miejska mianuje dyrektora Magistratu, radców magistratualnych, jakoteż wszystkich urzędników gminy i zakładów gminnych na przedstawienie prezydenta z wyjątkiem urzędników 2 najniższych stopni, których mianuje sam prezydent.

Urzednicy gminy złożą do rąk prezydenta na posiedzeniu Magistratu przysięgę na wierność Monarsze, stosowanie się do ustaw i sumienne pełnienie swych obowiązków.

Prezydent, dyrektor Magistratu, naczelnik wydziału obrachunkowego, dyrektor budownictwa i kasyer nie mogą zostawać między sobą w stosunku pokrewieństwa lub powinowactwa aż do czwartego stopnia włącznie.

Do uzyskania posady dyrektora Magistratu, rady, konceptowego urzędnika sanitarnego i budownictwa miejskiego, potrzeba egzaminów praktycznych, przepisanych dla urzędników państwowych odpowiedniej kategorii.

§. 57.

O uwolnieniu od służby (emeryturze lub pensjonowaniu, kwieskowaniu lub oddaleniu) urzędników gminy i zakładów gmin-

nych orzeka na wniosek prezydenta Rada miejska.

Oddalenie stałego urzędnika może nastąpić jedynie po przeprowadzeniu śledztwa dyscyplinarnego.

Przepisy o wymierzaniu emerytury dla urzędników i wdów po nich pozostałych, alimentacyi, dodatków na wychowanie, wsparé i prowizyi wydaje Rada miejska.

D Z I A Ł IV.

Zakres działania władz gminnych.

Tytuł 12.

Zakres działania Rady miejskiej.

§. 58.

Rada miejska jest w sprawach gminnych organem uchwalającym i kontrolującym, zastępuje gminę w wykonywaniu jej praw i obowiązków, jest obowiązana strzedz dobra gminy i starać się o zaspokojenie jej potrzeb.

§. 59.

Do zakresu działania Rady miejskiej należą:

a) Rozstrzyganie w sprawach administracyjnych gminy.

b) Kontrolowanie czynności Magistratu i innych urzędów i zakładów gminnych tak w sprawach zakresu działania własnego, jakoteż w sprawach gminie poruczonych.

§. 60.

W szczególności należą do Rady miejskiej następujące przedmioty:

1. Wnioski do zmiany statutu gminy i jej granic (§. 2, 3).

2. Wybór prezydenta i wiceprezydentów, dalej mianowanie dyrektora Magistratu, urzędników gminnych, przełożonych i urzę-

dników zakładów gminnych z wyjątkiem urzędników dwóch najniższych stopni, niemniej uwalnianie tych urzędników od obowiązków.

3. Organizacya urzędów i zakładów gminnych, oznaczanie liczby urzędników i sług, oraz wszystkich osób przez gminę płatnych, określenie ich praw i obowiązków, wydawanie instrukcyi służbowych.

4. Oznaczanie płac, emerytur innych korzyści dla urzędników i sług gminy, oraz dla osób wyżej pod 2. wymienionych, dla ich wdów i sierót.

5. Uchwalanie instrukcyi i regulaminów dla siebie, sekcji i komisji.

6. Udzielanie zaliczek na płace urzędników, o ile przenoszą trzymiesięczne płace — przyznawanie poszczególnych wynagrodzeń — oznaczanie dyet i kosztów podróży, zapomóg i nagród dla urzędników i sług miejskich, niemniej dla osób używanych w służbie gminy.

7. Udzielanie urlopów prezydentowi, wiceprezydentom i radcom miejskim, tudzież dozwalanie urlopów dla urzędników i sług gminnych, ponad czas trzymiesięczny.

8. Uchwalanie zasad zarządu majątkiem gminnym.

9. Ustanawianie i regulowanie opłat i taks, na fundusz miejski pobieranych w granicach obowiązujących ustaw.

10. Uchwalanie i zatwierdzanie katastru kwaterunkowego.

11. Nabywanie i pozbywanie nieruchomości lub praw za nieruchomość prawnie uważanych, przyjmowanie zobowiązań wieczystych, służebności, zastawu lub poręczenia, zaciąganie pożyczek i wszelkie operacye finansowe.

Jeżeli wartość nieruchomości lub praw za nieruchomość uważanych przenosi kwotę czterdzieści tysięcy koron, niemniej, jeśli zaciągnąć się mająca pożyczka lub

suma poręczona przenosi jedną czwartą część rocznego dochodu gminy, obliczonego na podstawie zamknięć rachunkowych z ostatnich trzech lat, wówczas potrzebnem jest zezwolenie Wydziału krajowego.

12. Lokowanie kapitału na hipotekach.

13. Przyjęcie lub zrzeczenie się spadków lub zapisów.

14. Stawianie kosztem gminy nowych budowli lub przekształcanie albo znoszenie istniejących.

15. Zaprowadzanie nowych zakładów gminnych lub zwiniecie już istniejących.

16. Zatwierdzanie licytacji lub układow o dzierżawy, które dłużej niż trzy lata trwać mają, jeżeli roczny czynsz dzierżawy 4.000 k. przenosi. Zatwierdzanie układow o dostawy, pociągający za sobą wydatek przenoszący 6.000 koron.

17. Rozwiązywanie w drodze dobrowolnej wszelkich kontraktów.

18. Zezwalanie na prowadzenie procesów i zawieranie ugód.

Prezydent może jednak bez odwołania się do Rady miejskiej wytoczyć proces o naruszenie posiadania, w sprawach najmu i dzierżawy i w sprawach nadających się do postępowania drobiazgowego, nakazowego i wekslowego.

19. Umorzenie należitości nieściągalnej, o ile kwotę 100 k. przenosi.

20. Uchwalanie rocznego budżetu miasta. Budżet na każdy rok następny powinien być uchwalonym najpóźniej do końca listopada roku poprzedniego.

21. Przyzwalanie na wydatki budżetem nieprzewidziane z wyjątkiem nagłych wydatków, dążących do utrzymania rzeczy w dobrym stanie lub nie przenoszących łącznie w jednym dziale i tytule rocznie kwoty 1.000 k.

22. Coroczne sprawdzanie i załatwianie rachunków z dochodów wydatków miejskich.

Rachunki roku ubiegłego powinny być sprawdzane najpóźniej do 15 sierpnia roku następnego.

Tak budżet jak i rachunki roczne, zanim Radzie do rozpoznania przedstawione będą, winny być poprzednio najmniej przez dwa tygodnie złożone do przejrzenia przez członków gminy. Spostrzeżenia członków gminy będą przy rozpoznawaniu wzięte pod uwagę.

23. Ustanawianie dodatków gminnych do podatków rządowych, nakładanie podatków i opłat gminnych, ustanawianie zasad ich rozkładu i poboru.

Do nałożenia dodatków do podatków bezpośrednich, które zazwyczaj na wszystkie w gminie przepisane podatki bezpośrednio podług tej samej stopy procentowej rozłożyć należy, potrzeba pozwolenia Wydziału krajowego, jeżeli dodatki wynoszą przeszło 25 do 50 od sta. Do nałożenia dodatków do podatków bezpośrednich przenoszących 50%—100% i to najwyżej na przeciąg lat pięciu, potrzeba zezwolenia Wydziału krajowego za zgodą Namiestnictwa, a w razie, gdyby jedna z tych władz odmówiła zezwolenia, przyzwalającej uchwały sejmowej.

Dodatki na dłuższy niż pięcioletni czasokres, lub przenoszące 100% podatków bezpośrednich nakładać można tylko na podstawie uchwały Sejmowej i za Najwyższem zezwoleniem.

Wyłącznie w drodze ustawodawstwa krajowego nastąpić może rozkład dodatków do podatków bezpośrednich podług rozmaitej stopy procentowej, wprowadzenie nowych opłat i podatków, nienależących do kategorii dodatków do podatków, podwyższenie podatku gminnego od czynszu lub wartości czynszowej, jeżeli on przenosi 6 od sta, наконец zmiana taryfy do podatków niestałych.

Podatek gminny od czynszu ponosić mają lokatorowie, względnie używający pomieszkania. Za podatek gminny czynszowy

odpowiadają gminie bezpośrednio właściciele realności z prawem regresu do swych lokatorów.

Dodatkami do podatków na rzecz gminy nie mogą być obciążeni:

a) urzędnicy i słudzy Dworu, państwa kraju, powiatu i gminy, nauczyciele publiczni tudzież wojskowi, ich wdowy i sieroty co do płac służbowych, emerytur, prowizyj, dodatków na wychowanie i łaskawizn;

b) duszpasterze co do kongry.

24. Przyjmowanie do gminy lub odmówienie przyjęcia, wyznaczenie taks od przyjmowania do gminy, tudzież uwalnianie od opłaty.

25. Rozstrzyganie w sprawach utraty lub odzyskania prawa głosowania i wybieralności.

26. Wykonywanie służących gminie praw patronatu, prezenty i rozdawnictwa posad, tudzież stypendyów i innych miejsc fundacyjnych.

27. Zakładanie i utrzymywanie szkół, tudzież udział w sprawach szkolnych, wynikających z ustaw.

28. Wykonywanie prawa petycji w sprawach gminy.

29. Nadawanie obywatelstwa honorowego.

30. Wydawanie przepisów policji miejscowej w granicach istniejących ustaw pod zagrożeniem kary pieniężnej aż do wysokości 200 k, lub w razie niemożności uiszczenia kary pieniężnej, kary aresztu do 20 dni.

31. Rozstrzyganie odwołań od orzeczeń i rozporządzeń Magistratu (§. 106).

32. W końcu wszystkie sprawy, które prezydent, sekeye, komisye Rady miejskiej, lub Magistrat Radzie miejskiej przedłożą, które w drodze odwołania pod rozpoznanie przyjdą, lub których uchwalenie Rada miejska sobie sama zastrzeże.

Rada miejska może powierzyć odwołalnie prezydentowi sekeyi lub komisji za-

łatwianie spraw do swego zakresu należących pod 6, 7, 10, 12, 28, 31 wyliczonych. Uchwały tych organów w zastępstwie Rady miejskiej działających, mają być na najbliższem posiedzeniu do wiadomości Rady podane.

§. 61.

Zwyczajne posiedzenia Rady miejskiej mają się odbywać co miesiąc, a mianowicie w pierwszy czwartek każdego miesiąca. Gdyby na czwartek wypadło święto uroczyste, posiedzenie odbędzie się w poprzedzającym dniu powszednim.

§. 62.

Posiedzenia Rady miejskiej mogą być zwoływane tylko przez prezydenta i odbywać się pod jego przewodnictwem.

W razie nieobecności lub przeszkody prezydenta zastępuje go pierwszy wiceprezydent, a tego drugi wiceprezydent, wreszcie tego ostatniego najstarszy wiekiem radca miejski.

Posiedzenia przez kogo innego zwołane, lub pod innem przewodnictwem odbyte, są nieważne.

§. 63.

Na polecenie Namiestnictwa, Wydziału krajowego, lub na umotywowane żądanie dwudziestu pięciu radców, prezydent obowiązany jest zwołać posiedzenie Rady miejskiej najdalej w dniach trzech.

§. 64.

Przewodniczący Rady miejskiej zaprasza na każde posiedzenie okólnikiem wszystkich radców miejskich, przynajmniej na dwa dni przed posiedzeniem.

Radca miejski nie mogący przybyć na posiedzenie, powinien o tem donieść przewodniczącemu przed posiedzeniem.

§. 65.

Radców miejskich, bez dostatecznego powodu obowiązków swoich niewypełniających, upomni Rada miejska na wniosek przewodniczącego. Po dwukrotnem bezskutecznem upomnieniu, może Rada miejska

nałożyć na radców miejskich, niewypełniających obowiązków, grzywnę od 4 do 40. k. na korzyść miejscowych zakładów dobroczynnych.

Wniosek nałożenia tej grzywny nie zależy od woli prezydenta, lecz jest obowiązkiem jego urzędu. Przeciw takim orzeczeniom nie ma rekursu.

§. 66.

Posiedzenia Rady miejskiej są publiczne.

Wszystkie sprawy osobiste należy załatwiać na posiedzeniu tajnem.

Również i ze względu na obyczajność lub zagrożony interes gminy może być uchwalona tajność posiedzenia.

§. 67.

Do ważności uchwał potrzeba obecności połowy radców miejskich.

§. 68.

Urzędnik magistratu lub radca miejski, przez prezydenta wyznaczony, spisuje protokół obrad.

W protokole obrad należy członków obecnych wymienić i treść zapadłych uchwał zamieścić.

Na żądanie głosujących, zdania uchwały przeciwne, będą w protokole zamieszczane.

O zakwestyonowanych ustępach protokołu Rada decyduje.

§. 69.

Porządek dzienny oznacza przewodniczący i doręcza go radcom razem z wezwaniem na posiedzenie.

§. 70.

Zwyczajnie tylko przedmioty, przez sekeye albo komisye rozpoznane, mogą być przedmiotem obrad rady.

Gdyby jednak w nagłym wypadku przewodniczący uważał za konieczne albo gdyby $\frac{1}{3}$ część członków obecnych Rady żądała, aby wziąć pod obrady przedmiot przez sekeyę lub komisję nie rozbierany, lub na porządku dziennym nie zamieszczony wówczas Rada prostą większością głosów bez wdawania się w rozprawy zadecyduje, czyli przedmiot ma być bezzwłocznie rozpoznawany.

§. 71.

Przedmioty pod rozpoznanie Rady przychodzące wnoszą referenci, których prezydent, sekeya lub komisya wyznacza.

§. 72.

Każdy z radców miejskich ma głos stanowczy. Referenci magistratu mogą w posiedzeniach Rady miejskiej brać udział tylko z głosem doradczym. Przewodniczący, wyjąwszy wybory, nie głosuje. W razie równości głosów wnioski upada.

§. 73.

Żaden radca miejski na posiedzeniach znajdować się nie może podczas obrad nad swemi sprawami własnymi, swych krewnych lub powinowatych aż do czwartego stopnia włącznie lub też jeżeli jest zastępcą prawnym, gdy chodzi o sprawy osób przez niego zastępowanych.

§. 74.

Każda uchwała Rady, jeżeli wyższego zatwierdzenia nie potrzebuje, bez zwłoki wykonaną być powinna.

Przewodniczący może w ciągu trzech dni wstrzymać wykonanie uchwał, które zdaniem jego sprzeciwiają się przepisom niniejszego statutu lub prawom obowiązującym lub też gminę na szkodę narazić mogą.

Obowiązany jest jednak o tem niezwłocznie zawiadomić Radę i decyzyę w pierwszych dwóch przypadkach politycznej władzy krajowej, w trzecim zaś przy-

padku Wydziałowi krajowemu w terminie dni ośmiu, licząc od zawiadomienia Rady, do rozpoznania przedstawić.

Tytuł 13.

O sekcjach i komisjach.

§. 75.

Rada miejska podzieli się na tyle sekcji, ile jest departamentów w magistracie.

Każdy radca miejski, z wyjątkiem prezydenta i wiceprezydentów, do jednej sekcji należeć powinien.

Celem sekcji jest przygotowanie przedmiotów, do zakresu działania Rady miejskiej należących, załatwianie spraw przez Radę miejską jej przekazanych, tudzież kontrolowanie czynności magistratu.

§. 76.

Wybór członków Rady miejskiej do sekcji odbywa się większością głosów przez nowe wybory na rok jeden.

Przy wyborze do sekcji większą znajomość rzeczy i według możliwości życzenia radców uwzględnić należy.

Dłużej nad dwa lata żaden członek Rady miejskiej do pracowania w jednej i tej samej sekcji wbrew swej woli przeznaczonym być nie może.

Żadna sekcja nie może liczyć więcej aniżeli czwartą część członków Rady.

W miejsce ustępujących członków sekcji powoła Rada miejska, na wezwanie przewodniczącego sekcji niezwłocznie członków nowych.

Jeżeli podczas wyboru do sekcji nie zgłosi się do którejś z sekcji dostateczna ilość radców, przeznacza rada miejska z innych sekcji odpowiednią ich ilość.

§. 77.

Posiedzenia sekcji według potrzeby, jednak najmniej raz w miesiąc odbywać się mają.

Prezydent lub jego zastępca ma prawo w każdym czasie zwołać posiedzenie sekcji.

§. 78.

Członkowie sekcji wybierają z grona swego corocznie przewodniczącego i jednego lub więcej zastępców.

Prezydent lub wiceprezydenci przy obradach każdej sekcji mogą być obecni i obradom sekcji przewodniczyć.

O ile nie będzie uchwaloną poufność obrad, członkowie innych sekcji mogą na posiedzeniach być obecni, nawet doradczo głos zabierać, lecz prawa głosowania nie mają.

Referentem sekcji jest urzędnik magistratu, we właściwym departamencie przewodniczący — jednakże przewodniczący sekcji jednego z jej członków do referowania przeznaczyć może. Urzędnik magistratu, przez prezydenta miasta wyznaczony, spisować będzie protokół obrad sekcji w sposób dla Rady miejskiej przepisany.

§. 79.

Do powzięcia ważnej uchwały obecność przynajmniej trzech członków sekcji, nie licząc w to przewodniczącego, jest konieczną.

Uchwały zapadają bezwzględną większością głosów. Urzędnik magistratu (referent) ma głos doradczy. Przewodniczący rozstrzyga w razie równości głosów.

O zapadłych uchwałach prezydent miasta, niezwłocznie ma być zawiadomionym.

Przewodniczącemu, równie jak i prezydentowi miasta, służy prawo zawieszenia uchwały sekcji i odwołania się do Rady miejskiej.

§. 80.

Posiedzenia sekcji nie są publiczne.

§. 81.

Członek sekcji, który na posiedzenia sekcyjne bez usprawiedliwienia się wobec przewodniczącego nie uczęszcza, ma być na doniesienie przewodniczącego przez Radę miejską do pełnienia swych obowiązków wezwany, a gdyby dwukrotne upomnienia okazały się bezskutecznymi, na zapłacenie kary pieniężnej od 4 do 40 kor. skazanym.

§. 82.

Radzie miejskiej i sekcjom służy prawo poruczania szczególnych czynności albo załatwiania spraw do ich zakresu należących (§. 60. ustęp końcowy) albo pieczy nad pewną gałęzią gospodarki miejskiej — komisjom, do których wybrać można członków Rady miejskiej lub innych członków gminy.

Sekcjom i komisjom nie służy prawo prowadzenia rokowań o nabycie, sprzedaży i zamianę nieruchomości, jakoteż o dostawy dla gminy, ani też w ogóle prowadzenia rokowań, w następstwie których gmina stać się może zobowiązana lub uprawniona.

Czynności te należą do prezydenta miasta, względnie do tych organów wykonawczych albo członków Rady miejskiej, których prezydent do tego upoważni, lub wydeleguje.

Postanowienia powyższe nie naruszają w niczem prawa ani też obowiązku sekcji i komisji do nadzorowania i kontrolowania tych czynności, ani do przekładania motywowanych w tym przedmiocie wniosków Radzie miejskiej. — Jeżeli zaś Rada miejska poruczy sekcji lub komisji zatwierdzenie ofert, lub rozstrzygnięcie o przedsiębiorstwach lub dostawach, to czynności przygotowawcze i pertraktacje mają być prowadzone nie przez członków sekcji lub komisji, lecz przez organa magistratu pod kontrolą i odpowiedzialnością prezydenta, a sekcja lub komisja ma jedynie prawo zatwierdzenia lub odrzucenia wniosków magistratu.

§. 83.

Komisja ma obowiązek poruczone sobie czynności sumiennie wykonać i o wykonaniu lub przeszkodach donieść Radzie miejskiej lub sekcji właściwej — a jeżeli jej czynności trwają dłuższy czas, składać z końcem każdego roku peryodyczne sprawozdania.

Komisje obowiązują przepisy, odnoszące się do obrad i uchwał sekcyjnych, jeżeli Rada miejska dla nich nie uchwali regulaminu. Takie jej uchwały, o których prezydent miasta niezwłocznie winien być zawiadomiony, może zawiesić przewodniczący i prezydent miasta.

O zawieszonych uchwałach rozstrzyga to ciało, które komisję wybrało, ostatecznie zaś Rada miejska.

Tytuł 14.

Zakres działania prezydenta i wiceprezydentów.

§. 84.

Prezydent miasta zarządza sprawami gminy, kieruje czynnościami Rady i magistratu, przewodniczy ich obradom, wykonuje uchwały Rady i nadzoruje zakłady gminne.

On reprezentuje gminę na zewnątrz i jest przełożonym wszystkich urzędów, i zakładów miejskich.

Gminie odpowiada on za czynności tak własne jak i urzędników miejskich a władzom państwowym za czynności w sprawach poruczonych.

§. 85.

Prezydenta miasta zastępuje we wszystkich sprawach w razie przeszkody pierwszy wiceprezydent, a gdyby przeszkoda także u niego zachodziła, wiceprezydent drugi.

Prezydent może pod własną odpowiedzialnością powierzyć zastępstwo w sprawach do jego zakresu należących, na czas

dłuższy aż do odwołania tak pierwszemu jak i drugiemu wiceprezydentowi i w ogóle czynności prezydyalne tak rozłożyć, jak tego wymaga interes miasta. Rozdział czynności prezydyalnych podaje prezydent do wiadomości Rady i magistratu.

§. 86.

Dokumenty, mocą których gmina zaciąga zobowiązania, podpisuje prezydent i dwaj członkowie Rady miejskiej przez nią wyznaczeni.

§. 87.

Prezydent decyduje samodzielnie w sprawach do poruczonego zakresu gminy należących, oraz w sprawach własnego zakresu gminy, które według przepisu niniejszego statutu lub oddzielnych instrukcji nie są zastrzeżone rozpoznaniu Rady miejskiej, sekcji lub magistratu.

§. 88.

Do prezydenta należy kierunek policyi miejscowej w gminie. W nagłych razach, a mianowicie, jeżeli idzie o utrzymanie spokojności publicznej, zdrowotności, bezpieczeństwa prywatnego, lub nakoniec o zabezpieczenie majątku gminnego, wydaje zarządzenia bez względu na wysokość wydatków z wykonaniem połączonych.

Obowiązany jednak będzie wyjednać zatwierdzenie poczynionych zarządzeń w najkrótszym czasie u Rady miejskiej.

§. 89.

Prezydent miasta mianuje urzędników dwóch najniższych stopni, przyjmuje i oddala wszystkie sługi oraz osoby pobierająceienne wynagrodzenie.

§. 90.

Prezydent udziela zaliczek urzędnikom i sługom miejskim, nieprzenoszących trzechmiesięcznej płacy.

Udziela urlopów urzędnikom i sługom miejskim do trzech miesięcy.

§. 91.

Prezydent wykonuje władzę dyscyplinarną nad wszystkimi urzędnikami i sługami gminnymi i zakładów gminnych.

Rada miejska może żądać od prezydenta wytoczenia śledztwa dyscyplinarnego. Do wykonywania tej władzy służą prezydentowi miasta wszystkie te prawa, jakie według przepisów obowiązujących każdy wogóle naczelnik urzędu pod względem dyscyplinarnym posiada. Zawieszenie jednak w urzędowaniu urzędników przez Radę miejską mianowanych, poda prezydent na najbliższem posiedzeniu do wiadomości Rady miejskiej.

§. 92.

Prezydent może zarządzić sprawunki, które wydatku wyższego nad 400 k. nie wymagają i łącznie wzięte sumy na ten cel preliminowanej nie przenoszą.

§. 93.

Obowiązkiem prezydenta jest zarządzać od czasu do czasu kontrolowanie kas miejskich, tudzież wszystkich kas zakładów pod zarządem gminy zostających. Ma on prawo osobiście brać udział w tej czynności.

Kontrolowanie wymienionych kas może także zarządzić Rada miejska.

§. 94.

Rawo asygnowania pieniędzy z kasy miejskiej służy prezydentowi miasta pod własną odpowiedzialnością. Dla bliższego określenia tego prawa postanawia się co następuje:

a) Żaden wydatek nie mający, pokrycia w budżecie, nie może być uczynionym bez zezwolenia Rady miejskiej, właściwej sekcji albo komisji, a względnie Wydziału krajowego.

b) Do wypłaty systemizowanych płac i pensji, następnie do wypłaty podatków i dodatków, tudzież należitości prawnych,

przez właściwą władzę wymierzonych, nie potrzeba zezwolenia Rady miejskiej.

c) Wynagrodzenia przypadające przedsiębiorcom z mocy kontraktów lub ugód, za zezwoleniem Rady miejskiej zawartych, wtedy tylko wypłacone być mogą, kiedy sekcyja lub komisya odbiorcza nie poczyni żadnych zarzutów; w przeciwnym zaś razie należy wstrzymać wypłatę aż do decyzji Rady miejskiej, a według okoliczności Wydziału krajowego.

d) Każdą asygnatę pieniężną należy przesłać Wydziałowi rachunkowemu do przejrzania i skontrolowania.

Tytuł 15.

Zakres działania magistratu.

§. 95.

Magistrat jest w sprawach własnego zakresu organem wykonawczym gminy, oraz pierwszą instancją administracyjną w sprawach zakresu poruczonego (§. 59 b); zarządza pod kierownictwem prezydenta i pod jego odpowiedzialnością sprawami gminy i wykonuje pieczęć nad Zakładami pod nadzorem gminy zostającymi, nakoniec załatwia bieżące czynności w sprawach sobie przekazanych.

§. 96.

Magistrat przekazane sobie czynności załatwia częścią kolegialnie, a częścią jako sprawy bieżące.

§. 97.

Kolegialnemu rozpoznaniu Magistratu ulegają wszystkie sprawy, które Rada miejska lub prezydent kolegialnemu rozpoznaniu magistratu przydzieli.

Prezydent miasta uchwałami magistratu nie jest związanym.

§. 98.

W obradach kolegialnych magistratu biorą udział pod przewodnictwem prezy-

dentą lub jego zastępcy, obaj wiceprezydenci miasta, dyrektor i radcy magistratu z głosem stanowczym. W sprawach sanitarnych fizyk miejski, w sprawach budowlanych dyrektor budownictwa, a w sprawach rachunkowych i skarbowych naczelnik biura obrachunkowego, mają w obradach magistratu także głos stanowczy. Tych urzędników zastępują z głosem stanowczym zastępcy ich w kierownictwie odnośnych wydziałów.

Wszyscy inni urzędnicy miejscy i zakładów miejskich mogą, na polecenie prezydenta lub jego zastępcy, brać udział w obradach magistratu tylko z głosem doradczym.

Przewodniczący rozstrzyga w razie równości głosów.

Na referatach uchwał magistratu ma prowadzący pióro zaznaczyć zapadłą uchwałę, ewentualnie także na żądanie zapisać zdanie odmienne.

Biorący udział w posiedzeniach magistratu, którzy między sobą są spokrewnieni lub spowinowaceni aż do 4. stopnia włącznie — mają się wstrzymać od głosowania i w sprawach, których referentem jest ich krewny lub powinowaty.

§. 99.

W sprawach poruczonego zakresu magistrat stosować się powinien do przepisów i instrukcyi w drodze właściwej wydanych.

§. 100.

Celem dokładniejszego poglądu i jednostajności postępowania Rada miejska podzieli magistrat na stosowną liczbę wydziałów.

§. 101.

Głównymi obowiązkami magistratu są :

a) starać się o należyte ogłoszenie ustaw i obwieszczeń rządowych i miejskich;

- b) prowadzić dokładne spisy ludności miejscowej i wydawać świadectwa przynależności do gminy;
- c) utrzymywać dokładny inwentarz majątku gminy i uwidaczniać w nim wszelkie następne zmiany, czuwać nad nienaruszalnością granic gminy i posiadłości gminy;
- d) starać się o bezpieczeństwo osób i majątku mieszkańców;
- e) czuwać nad wykonaniem przepisów dotyczących święcenia niedziel, świąt uroczystych, powstrzymywać wszelkie naruszenia obrządków religijnych i służby Bożej;
- f) zawiadywać majątkiem gminy w granicach przez Radę miejską określonych;
- g) pilnować, aby zakłady pod zarządem lub dozorem gminy zostające lub przez nią dotowane, do statutów i instrukcji się stosowały;
- h) starać się o zaopatrzenie miasta w dobrą i tanią żywność i wodę;
- i) wykonywać policję zdrowia, starać się o należytą opiekę nad chorymi i rekonwalescentami;
- k) mieć pieczę nad zaopatrzeniem ubogich i zapobiegać żebractwu;
- l) wykonywać służące gminie prawo wydalania na podstawie §. 11. statutu;
- m) starać się o pomoc przy pożarach i powodziach i innych klęskach elementarnych;
- n) starać się o wygody mieszkańców o oświetlenie i upiększenie miasta, o utrzymanie istniejących w obrębie miasta dróg, placów, ulic, bruków, mostów, studni, kanałów, cmentarzy i t. p.;
- o) dbać o czystość placów, ulic, dróg i utrzymywać dozór nad czystością domów i podwórców;
- p) wykonywać przepisy dotyczące budowl i zarobkowania;
- r) dozwalać dobrowolnych licytacji ruchomości;
- s) egzekwować należitości miejskie i rządowe;
- t) odstawiać kontyngent wojskowy na miasto przypadający, utrzymywać kontrolę urlopników, rezerwistów i należących do pospolitego ruszenia;
- u) kwaterować wojsko i dostarczać podwód;
- w) rozpoznawać i karać przestępstwa przeciw rozporządzeniom policyjnym miejskim.

§. 102.

W sprawach, innym organom poruczonych, powinien magistrat, jeżeli idzie o dobro gminy lub jej mieszkańców na wezwanie organa te według możności wspierać.

§. 103.

Magistrat powinien w razie potrzeby użyć służących sobie środków przymusowych dla wykonania przepisów ustaw, wyższych poleceń i własnych rozporządzeń; — oraz powinien na żądanie dostarczać prawnej pomocy innym, do przestrzegania przepisów ustawami powołanym władzom.

§. 104.

Gdyby środki przymusowe, magistratowi służące do wprowadzenia w wykonanie ustaw i rozporządzeń nie były dostatecznymi, natedy magistrat winien potrzebnej pomocy od właściwej władzy zażądać.

§. 105.

Dla utrzymania swej powagi i powstrzymanie uchyleń może magistrat użyć środków, jakie służą władzom rządowym.

§. 106.

Od orzeczeń i zarządzeń magistratu w sprawach własnego zakresu działania,

służy prawo odwołania w terminie dni 14 do Rady miejskiej, o ile szczególne ustawy innego terminu nie ustanawiają.

W sprawach poruczonego zakresu działania, a w szczególności także od orzeczeń karno-policyjnych magistratu, ma być rekurs do politycznej władzy krajowej podany.

D Z I A Ł V.

Tytuł 16.

Stosunek władzy gminnej do władz krajowych i do władz administracyjnych państwa.

§. 107.

W sprawach własnego zakresu podlega gmina miasta Krakowa bezpośrednio Wydziałowi krajowemu a względnie Sejmowi krajowemu.

Wydział krajowy czuwa nad tem, aby majątek miasta niemniej zakładów miejskich w całości, nienadwerżony był utrzymany.

Wydział krajowy może na prezydenta lub jego zastępcę, przekraczającego lub zaniedbującego swój obowiązek w sprawach ustawowego zakresu działania gminy, nakładać kary do 400 koron. Kary te wpływają do kasy miejskiej na fundusz ubogich. W razie cięższego przekroczenia lub ciągłego zaniechywania obowiązków, może prezydent lub jego zastępca, po uprzednim przeprowadzeniu śledztwa dyscyplinarnego, być złożonym z urzędu przez Namiestnika w porozumieniu z Wydziałem krajowym.

§. 108.

Od orzeczeń i zarządzeń rady miejskiej służy prawo odwołania się do Wydziału krajowego w terminie dni 14, o ile szczególne przepisy nie ustanawiają innego terminu lub innego toku instancyj.

Rekursy mają być wnoszone na ręce magistratu.

§. 109.

Rządowi służy prawo nadzoru nad gminą, aby swego zakresu działania nie

przekraczała i wbrew ustawom nie działała.

To prawo nadzoru wykonuje polityczna Władza krajowa; na żądanie jej przeto Prezydent miasta powinien jej udzielić uchwały Rady miejskiej i inne potrzebne wyjaśnienia.

§. 110.

Polityczna Władza krajowa ma prawo i obowiązek zakazać wykonania uchwały powziętej przez Radę miejską, jeżeli uchwała przekracza zakres działania Rady lub sprzeciwia się ustawom. Przeciw takiemu zakazowi służy prawo rekursu w dniach 60 do Ministerstwa spraw wewnętrznych. Jeżeli jednak sprawa należy do własnego zakresu działania gminy, Władza krajowa powinna o wydanym zakazie zawiadomić równocześnie Wydział krajowy.

Polityczna Władza krajowa ma prawo nałożyć na prezydenta lub jego zastępcę, przekraczającego lub zaniedbującego swe obowiązki w sprawach poruczonego zakresu działania, karę aż do 400 kor. Kary te wpływają do kasy miejskiej na fundusz ubogich.

§. 111.

Polityczna Władza krajowa rozstrzyga zażalenia przeciw zarządzeniom magistratu, naruszającym lub mylnie stosującym ustawy, o ile te zarządzenia nie są oparte na uchwałach Rady miejskiej, przeciw którym rekursy do Wydziału krajowego powinny być wnoszone.

D Z I A Ł VI.

Tytuł 17.

O wpływie władzy gminnej na sprawy odnoszące się do różnych wyznań religijnych.

§. 112.

Specyalne sprawy chrześcijańskie zostają pod wyłącznym zarządem chrześcijańskich członków gminy krakowskiej.

Sprawy te odnoszą się:

a) do przedmiotów duchownych, szkolnych i dobroczynnych, tudzież zakładów wyłącznie z funduszków chrześcijańskich dotowanych;

b) do praw patronatu, prezentowania i mianowania pasterzy dusz i nauczycieli religii, jakoteż nadawania stypendjów wyznaniowych.

§. 113.

W zarządzie spraw w paragrafie, powyższym wymienionych, zastępują gminę członkowie Rady miejskiej chrześcijańskiego wyznania. Do wydania ważnej uchwały w sprawach tego rodzaju obecność $\frac{2}{3}$ części członków Rady miejskiej wyznania chrześcijańskiego jest konieczną.

§. 114.

W sprawach dotyczących się wyznania mojżeszowego, o ile one pod rozpoznanie gminy przychodzić będą, uchwałać mają pod przewodnictwem prezydenta członkowie Rady miejskiej wyznania mojżeszowego, w komplecie przynajmniej $\frac{2}{3}$ części członków tego wyznania.

Gdyby liczba wybranych członków Rady miejskiej wyznania izraelskiego 21 nie wynosiła, natedy liczba ta powołaniem do obrad mężów zaufania przez członków Rady miejskiej wyznania izraelskiego, uzupełnioną będzie.

D z i a ł VII.

Tytuł 18.

Postanowienia przejściowe.

§. 115.

Statut niniejszy wchodzi w życie z dniem jego ogłoszenia w Dzienniku ustaw krajowych. Z tym dniem tracą moc obowiązującą postanowienia tymczasowego statutu dla stoł. król. miasta Krakowa z dnia 1. kwietnia 1866, zamieszczonego

w III. części Dziennika ustaw i rozp. krajowych z dnia 13. kwietnia 1866, jednakże przepisy niniejszego statutu dotyczące wyborów do Rady miejskiej wejdą w wykonanie dopiero przy najbliższych wyborach uzupełniających, postanowienia o wiceprezydentach po ukonstytuowaniu się uzupełnionej przez najbliższe wybory Rady miejskiej.

Pierwsze wybory uzupełniające do Rady miejskiej po wejściu w życie niniejszego statutu dokonane będą na 5-cio letni czas urzędowania, następne wybory po upływie dwóch lat, do dalszych wyborów ma zastosowanie przepis §. 45.

Przy najbliższych wyborach wybiera każde koło i każdy oddział wyborczy z uwzględnieniem §. 45. połowę liczby radców na nie przypadających.

Pierwsze wybory po wejściu w życie niniejszego statutu odbędą się na podstawie listy wyborczej, która według przepisu §. 37. dotychczasowego statutu ustaloną będzie.

Izba przystępuje do rozprawy ogólnej.

Przemawia p. Stojałowski.

Przemawia p. Rotter.

Przemawia p. Górski.

Przemawia p. Stojałowski.

Po zamknięciu rozprawy ogólnej przemawia p. sprawozdawca.

Izba przystępuje do rozprawy szczegółowej.

Marszałek oznajmia, iż jeżeli nikt z posłów się nie sprzeciwi, ma zamiar poszczególne paragrafy, do których nie będą zgłoszone żadne poprawki, objąć łączną uchwałą, następnie wzywa posłów, by oświadczyli, do których paragrafów zamierzają zgłosić poprawki.

Izba zgadza się na sposób postępowania zaproponowany przez Marszałka.

P. Rotter zgłasza poprawki do §§. 60., 107. i 110.

P. Komisarz rządowy prosi o głos do §. 25.

P. Paszkowski zgłasza poprawki do §§. 25. i 115.

Marszałek oświadcza, iż podda pod uchwałę łączną Izby §§. od 1. do §. 24, do których nie zgłoszono żadnych poprawek, i wzywa sprawozdawcę do odczytania tych paragrafów.

Sprawozdawca czyta:

D Z I A Ł I.

O gminie i jej obrębie, o mieszkańcach i stosunkach ich do gminy.

Tytuł 1.

O statucie gminnym i jego zmianach.

§. 1.

Gmina miasta Krakowa rządzi się niniejszym statutem.

§. 2.

Zmiany statutu tego mogą nastąpić tylko w drodze ustawodawstwa krajowego.

Tytuł 2.

O obrębie gminy.

§. 3.

Statut niniejszy obowiązuje w całym obrębie miasta Krakowa.

Zmiana obszaru gminy może nastąpić po wysłuchaniu Rady miejskiej tylko w drodze ustawodawstwa krajowego.

Tytuł 3.

O nazwie miasta.

§. 4.

Gmina zatrzymuje nazwę stołecznego królewskiego miasta Krakowa, tudzież dotychczasowe barwy i herb miasta.

Tytuł 4.

O mieszkańcach miasta.

§. 5.

Mieszkańcy miasta Krakowa dzielą się na członków gminy i obcych.

Rada miejska może zasłużonym mężom bez względu na ich miejsce zamieszkania i przynależność, jeżeli są obywatelami austriackimi, nadać obywatelstwo honorowe. Obywatelstwo honorowe nadaje wszystkie prawa służące członkom gminy, nie nakłada jednak żadnych obowiązków lub ciężarów gminnych.

§. 6.

Członkami gminy są:

1. osoby, mające w gminie krakowskiej prawo przynależności;

2. uczestnicy, to jest osoby niemające w tej gminie przynależności, jeżeli w granicach tej gminy majątek nieruchomy posiadają, lub jeśli od zatrudnień lub przedsiębiorstw zarobkowych, samoistnie wykonywanych, albo od dochodu bezpośredniego podatku w gminie krakowskiej opłacają.

Pod tymi warunkami należą do uczestników gminy krakowskiej także korporacje, stowarzyszenia, spółki, zakłady i fundacje.

Wszystkie inne osoby są obcymi w gminie.

§. 7.

Stosunki przynależności do gminy określa ustawa państwowa.

§. 8.

Za nadanie przynależności gmina pobierać może opłatę w kwocie od 20 Kor. do 600 Kor., którą Rada miejska oznaczy, stosownie do zamożności osoby do gminy przyjętej.

Tytuł 5.

O prawach i obowiązkach mieszkańców gminy.

§. 9.

Wszyscy mieszkańcy miasta mają w ogólne prawo.

a) do bezpieczeństwa osoby i własności w obrębie gminy znajdującej się;

b) do korzystania z przedmiotów i zakładów na publiczny użytek przeznaczonych stosownie do urządzeń tych zakładów.

§. 10.

Członkowie gminy mają prawo:

a) do stałego pobytu w obrębie gminy;

b) do zawiadywania sprawami gminy w granicach tym statutem określonych.

Przynależni do gminy mają nadto prawo do wsparcia z funduszków gminnych w razie zubożenia, choroby lub niezdolności do pracy, stosownie do właściwych ustaw i urządzeń.

§. 11.

Obcy mają prawo przebywania w gminie, dopóki nie przekraczają ustaw, nie wywołują zgorszenia lub nie staną się ciężarem dobroczynności publicznej. Od orzeczenia zabraniającego pobytu, w gminie służy prawo odwołania się do Namiestnictwa.

§. 12.

Każdy w gminie stosować się powinien do rozporządzeń i zarządzeń wydanych przez władzę gminną w zakresie działania, jaki jej z ustaw służy, oraz przyczynić się do ciężarów gminy, stosownie do przepisów pod tym względem obowiązujących; członkowie gminy mają nadto szczególny obowiązek pełnienia urzędu lub czynności, do których wyborem gminy lub jej zaufaniem powoływani będą.

D Z I A Ł II.

O zakresie działania gminy.

Tytuł 6.

O podziale zakresu.

§. 13.

Zakres działania gminy jest dwojaki:

A) własny;

B) poruczony.

W zakresie własnym gmina uchwała i rozporządza niezawisłe i samodzielnie według niniejszego statutu w granicach ustaw.

Zakres poruczony działania gminy t.j jej obowiązek do współdziałania w sprawach publicznej administracji określają ustawy.

§. 14.

Do własnego zakresu gminy należy w szczególności:

a) wnioski do zmiany statutu gminy i jej granic;

b) przyznawanie prawa przynależności do gminy.

c) ustanawianie urzędów miejskich;

d) zarząd majątkiem gminy;

e) nakładanie podatków gminnych;

f) piecza nad bezpieczeństwem osób i ich własności;

g) zakładanie i utrzymywanie ulic, dróg, placów, mostów, jak niemniej starannie o bezpieczeństwo i łatwość komunikacji publicznej, wreszcie policya polowa;

h) piecza nad zaopatrzeniem miasta w dostateczną, taną i zdrową żywność i wodę, dozór targów, dozór nad wagami i miarami;

i) policya zdrowia;

k) policja nad czeladzią i wyrobnikami, wykonywanie przepisów o służbach;

l) policja obyczajności publicznej;

m) sprawy ubogich i piecza nad zakładami dobroczynnymi gminy;

n) policja budownicza i ogniowa;

o) wpływ na sprawy szkół średnich i szkół ludowych w granicach ustaw;

p) jednanie stron w sporze będących przez mężów zaufania z gminy wybranych;

q) dobrowolna sprzedaż ruchomości drogą licytacji na żądanie stron;

Bliższe określenie atrybucji władz gminnych zawiera dział IV.

Czynnościami zakresu poruczonego osobnymi ustawami, gminie przekazanemi, zawiaduje gmina w sposób ustawą wskazany, albo orzeka sama o sposobie zawiadywania, jeżeli tenże ustawami nie jest przepisany.

Tytuł 7.

O roku administracyjnym i języku urzędowym.

§. 15.

Rok administracyjny gminy zaczyna się i kończy z rokiem administracyjnym państwa.

§. 16.

Językiem urzędowym gminy jest język polski.

D Z I A Ł III.

Tytuł 8.

O reprezentacji i urządach gminy.

§. 17.

Gminę miasta Krakowa reprezentuje Rada miejska względnie prezydent miasta.

Rada miejska, orzeka w granicach swej atrybucji, a uchwały jej wykonywa prezydent miasta, magistrat i urzędy miejskie.

Tytuł 9.

Skład Rady miejskiej.

§. 18.

Rada miejska składa się z 64 członków (radców miejskich).

Członków Rady miejskiej wybierają członkowie gminy, prawo głosowania mający. Gdyby powyższa liczba radców miejskich pomiędzy jednym a drugim wyborem przez śmierć lub rezygnację, lub utratę urzędów się zmniejszyła, wtedy rada miejska do pełnienia obowiązków radców przyzwie tych, którzy przy odnośnym wyborze po wybranych w kole lub oddziale wyborczym do którego były radca należał, największą liczbę głosów otrzymali; radcy przez Radę miejską przybrani, tylko do najbliższych wyborów obowiązki pełnić będą (§. 45).

Tytuł 10.

O wyborach i urzędowaniu radców miejskich.

§. 19.

Prawo wyboru radców miejskich służy bez względu na płeć tylko obywatelom państwa.

Prawo to mają następujący członkowie gminy:

a) obywatele honorowi miasta Krakowa;

b) duchowni świeccy wszystkich wyznań chrześcijańskich, rabini i kaznodzieje izralicy;

c) klasztory i zgromadzenia duchowne męskie i żeńskie;

d) urzędnicy Dworu, państwa, kraju, powiatu, gminy i zakładów publicznych tak czynni jak i w stanie spoczynku będący;

e) oficerowie i do wojskowości nale-
żące osoby z tytułem oficerskim, jeżeli się
znajdują w stanie nieczynnym, w stanie
stałego spoczynku, lub jeśli z zastrzeżeniem
charakteru wojskowego dymisyę wzięli;

f) przełożeni, profesorowie i nauczy-
ciele wszystkich zakładów naukowych, u-
trzymywanych kosztem państwa, kraju lub
gminy tudzież osoby posiadające kwalifika-
cyę do nauczania w szkołach publicznych;

g) adwokaci, notaryusze, doktorowie
wszystkich wydziałów i magistrowie chi-
rurgii;

h) technicy, którzy studia swoje na
jednej z wyższych szkół technicznych au-
stryackich ukończyli i tamże egzamin dy-
plomowy lub egzaminy państwowe z dobrym
skutkiem złożyli;

i) magistrowie farmacyi;

k) prawnicy, którzy złożyli wszystkie
teoretyczne egzaminy państwowe;

l) literaci, dziennikarze, artyści i urzę-
dnicy przedsiębiorstw obowiązanych do pu-
blicznego składania rachunków, jeżeli od
roku przynajmniej 28 koron podatku oso-
bisto-dochodowego lub rentowego w tutej-
szej gminie opłacają;

m) właściciele i dożywotnicy nierucho-
mości, podlegających podatkowi domowo-
czynszowemu;

n) ci, którzy w obrębie miasta prowa-
dzą przedsiębiorstwo lub zatrudnienie, po-
wszechnemu podatkowi zarobkowemu pod-
legające, jeśli im na ostatni okres wymia-
rowy stopę podatku zarobkowego powsze-
chnego najmniej w kwocie 10 koron wy-
znaczono;

o) przedsiębiorstwa, obowiązane do pu-
blicznego składania rachunków, jeśli od
roku tytułem podatku zarobkowego (bez
dodatków) najmniej kwotę 300 koron opła-
cają.

§. 20.

Współwłaściciele i współdożywotnicy
jednej nieruchomości mają wszyscy razem
jeden tylko głos.

Również spółce handlowej lub prze-
mysłowej służy tylko jeden głos, bez względu
na liczbę współników.

Nieruchomość uważa się jako jedna,
dopóki w księgach gruntowych jedno sta-
nowi ciało.

§. 21.

Dopóki rzecz nieruchoma jest pod do-
żywociem, prawo głosowania jej właścici-
ciela jest w zawieszeniu.

§. 22.

Wyjęci są od prawa głosowania zo-
stający w służbie czynnej:

a) oficerowie i osoby wojskowe z ty-
tułem oficerskim;

b) wojskowi niższych stopni oraz sze-
regowcy.

§. 23.

Od prawa wyboru i wybieralności są
wykluczeni:

1) osoby, które w ostatnim roku zao-
patrzenie ubogich pobierały z funduszków
publicznych lub gminnych.

Nie poczytuje się za zaopatrzenie ubo-
gich wsparcia z kas chorych, renty na sta-
rość lub z powodu nieszczęśliwych przy-
padków, obdarzenie środkami naukowymi
albo wsparcia w klęskach ogólnych;

2) krydataryusze podczas trwania po-
stępowania konkursowego;

3) osoby zasądzone za zbrodnie wogóle
lub za przekroczenia kradzieży, oszustwa,
sprzeniewierzenia lub uczestnictwa w tych
przekroczeniach (§§. 460, 461, 463, i 464 k. k.).

Za przekroczenia przeciw obyczajności
publicznej z §§. 501, 504, 511, 512, 515

i 516 k. k.; z ustawy z d. 24. maja 1885 r. L. 89 Dz. u. p., tudzież za lichwę.

Ustawy państwowe stanowią, po jakim czasie ustają te skutki zasądzenia.

Gdyby ustawa karna w tym względzie nowe przepisy zaprowadziła, postanowienia te będą się stosować także do prawa wyboru i obieralności do Rady miejskiej krakowskiej.

4) osoby, które z powodu zbrodni zostają prawomocnie pod śledztwem, a to na tak długo, dopóki śledztwo wstępne trwa.

5) osoby, oddane pod dozór policyjny albo przytrzymane w domu pracy przymusowej — jak długo te stosunki trwają.

§. 24.

Każdy wyborca głosuje imieniem własnym raz jeden i winien głosować osobiście.

Izba uchwała bez rozprawy §§. 1. do 24. włącznie zgodnie z wnioskiem komisji.

Sprawozdawca czyta:

§. 25.

Korporacje, stowarzyszenia i zakłady głosują przez zastępców prawnych lub statutami wskazanych, lub też przez pełnomocników do tego wybranych.

Klasztory i zgromadzenia duchowne męskie głosują przez swoich przełożonych, klasztory zaś i zgromadzenia duchowne żeńskie przez umocowanych do tego zastępców.

Współwłaściciele i współdożywotnicy nieruchomości, tudzież spółki handlowe, celem wykonania prawa głosowania mianują wspólnego pełnomocnika, większością obliczoną w stosunku do udziałów.

Niewiasty, prawo głosowania mające, głosują przez swoich mężów lub pełnomocników, albo osobiście;

ojcowie, opiekunowie i kuratorowie głosują za małoletnich i bezwłasnowolnych.

Pełnomocnik nie może zastępować więcej niż jednego wyborcę, i winien wykazać się pełnomocnictwem, stwierdzonem podpisem dwóch świadków. Pełnomocnikami mogą być tylko osoby, mające prawo głosowania przy wyborach do Rady miejskiej krakowskiej.

Przemawia p. Komisarz rządowy Radca Dworu Włodzimierz hr. Łoś.

Przemawia p. Paszkowski i wnosi poprawkę, aby w ustępie 4 §. 25. opuścić słowa: „albo osobiście“.

Izba popiera poprawkę p. Paszkowskiego.

Przemawia p. Rotter.

Przemawia p. Paszkowski.

Po zamknięciu rozprawy przemawia p. sprawozdawca, godząc się na poprawkę p. Paszkowskiego, którą przyjmuje imieniem komisji.

Marszałek zapytuje p. Rottera, czy wobec przyjęcia przez sprawozdawcę poprawki p. Paszkowskiego, stawia odmienny wniosek.

P. Rotter oświadcza, iż stawia wniosek, by ustęp 4. §. 25 uchwalić w stylizacji pierwotnie proponowanej przez komisję.

Izba uchwała §. 25 według zmienionej przez komisję stylizacji, a mianowicie z opuszczeniem w ustępie 4-tego paragrafu słów „albo osobiście“, następnie w oddzielnem głosowaniu odrzuca wniosek p. Rottera, który wnosił na zatrzymanie słów „albo osobiście“.

Marszałek wzywa p. sprawozdawcę do odczytania §§-fów od §. 26. do §. 59 włącznie, do których nie zgłoszono żadnych poprawek.

Sprawozdawca czyta:

§. 26.

Wybieralnymi na członków Rady miejskiej są wszyscy własnowolni mężczyźni,

prawo głosowania mający, którzy 30. rok życia ukończyli.

§. 27.

Wyjęci są od wybieralności :

a) urzędnicy i słudzy gminy i zakładów gminnych, dopóki w służbie zostają a nawet po wystąpieniu ze służby, dopóki nie złożą i nie wyrównają rachunków z gminą lub zakładem gminnym ;

b) osoby, które imieniem własnym lub jako pełnomocnicy stron, spór z gminą prowadzą ;

c) dzierżawcy dochodów i zakładów gminnych.

§. 28.

Wykluczone są od obieralności osoby, które z powodu przewinienia służbowego z chęci zysku popełnionego, w drodze dyscyplinarnej utracą urząd lub służbę.

§. 29.

Celem dopełnienia wyborów będą podzieleni wyborcy na trzy koła wyborcze.

w pierwszym mieścić się będą wyborcy wymienieni w §. 19. pod literami *a, b, c, d, e, f, g, h, i, k, l*.

w drugim właściciele lub dożywotnicy nieruchomości, o których mówi §. 19. pod lit. *m*.

w trzecim wyborcy wymienieni w §. 19. pod literami. *n* i *o*.

§. 30.

Koło drugie podzielone będzie na dwa oddziały według wysokości podatku. W tym celu należy ułożyć spis wyborców w porządku wysokości wymierzonego im na rok ostatni podatku domowo-czynszowego (także idealnego), poczynając od najwyższej, a kończąc na najniższej opodatkowanych.

Suma podatku tak uporządkowanego podzieloną będzie na dwie połowy ; wyborcy w pierwszej połowie ogólnej sumy

podatkowej umieszczeni stanowią będą pierwszy oddział, zaś należący do drugiej połowy drugi oddział drugiego koła.

Koło trzecie podzielone będzie na trzy oddziały.

Oddział pierwszy obejmować będzie wyborców, wymienionych w §. 19. pod lit. *o*, tudzież wyborców wymienionych w §. 19. pod lit. *n*, te osoby które przy ostatnim rozkładzie podatku zarobkowego powszechnego zaliczone zostały do I. i II. klasy opodatkowanych.

Oddział drugi obejmować będzie, z wyborców wymienionych w §. 19. pod lit. *n*, te osoby, które są rękodzielnikami, posiadającymi kartę przemysłową na samoistnie prowadzony przemysł rękodzielniczy, o ile nie należą do oddziału pierwszego trzeciego koła.

Oddział trzeci obejmować będzie resztę wyborców wymienionych w §. 19., pod literą *n* nie zaliczonych ani do pierwszego, ani drugiego oddziału tego koła.

§. 31.

Liczba wybrać się mających radców miejskich będzie podzieloną pomiędzy trzy koła wyborcze w ten sposób, że na dwa pierwsze koła przypada po 20 radców, na koło zaś trzecie 24 radców.

W kole drugim każdy oddział wybierze połowę radców, na toż koło do wyboru przypadających.

W kole trzecim wybiera pierwszy oddział 10. radców, drugi oddział 4 radców, trzeci oddział 10 radców.

§. 32.

Spisy wyborców sporządzane będą według wyżej wymienionych kół wyborczych i to w kole pierwszym w porządku alfabetycznym, w kole drugim i trzecim zaś w porządku wysokości podatku.

Dla każdego oddziału wyborczego koła trzeciego ułożony będzie odrębny spis wyborców.

Spisy obejmować będą imiona i nazwiska wyborców (§. 30.), tytuł, na którym się ich prawo głosowania opiera; a w szczególności w kole drugim, wymienienie realności z numeru ulicy i dzielnicy miasta; zaś w kole trzecim wymienienie rodzaju zatrudnienia lub przedsiębiorstwa zarobkowego; w kole drugim i trzecim ma być uwidoczniłą obok każdego wyborcy cyfra podatkowa.

§. 33.

Każdy wyborca ma tylko jeden głos i to w tem kole wyborczem, w którego spisie zamieszczonym będzie.

Zasadą do tego zamieszczenia jest główne zatrudnienie wyborcy.

I tak n. p.: kupcy, rękodzielnicy, lekarze praktykujący, którzy zarazem są posiadaczami realności, winni być zamieszczeni pierwsi w kole trzecim, ostatni zaś w kole pierwszym.

Wolno jednak każdemu wyborcy, mającemu prawo głosowania i w innym kole wyborczem, przenieść się do tego koła w drodze reklamacyi.

§. 34.

Przynajmniej na 6 tygodni przed rozpoczęciem wyborów mają być spisy wyborców w urzędzie miejskim do przejrzania wystawione, a w ogłoszeniu o tem wyznaczony będzie termin dni 14 do wniesienia reklamacyi przeciw tym spisom.

O reklamacyach, które w tym terminie wniesione zostaną, rozstrzyga ostatecznie w dniach 8 komisya przez Radę miejską z jej grona do tego wybrana, i ogłosi uchwałę swoją przybiciem w magistracie a to w miejscu do obwieszeń urzędowych przeznaczonem.

Stosownie do zapadłych orzeczeń, od których niema odwołania, nastąpi niezwłocznie sprostowanie spisu wyborców. Lista tak sprostowana jest podstawą wszelkich wyborów, aż do prawomocnego sporządzenia nowej listy.

§. 35.

Prezydent miasta Krakowa, jako naczelnik gminy, rozpisuje wybory przynajmniej na ośm dni przed ich rozpoczęciem, a w ogłoszeniu oznaczy czas i miejsce wyborów. Równocześnie o tem zawiadamia o tem polityczną władzę krajową i Wydział krajowy. Po ogłoszeniu wyborów należy doręczyć wyborcom karty legitymacyjne do rąk własnych za potwierdzeniem odbioru.

§. 36.

Przy wyborach zachować należy następujące przepisy:

Głosowanie odbywa się pisemnie kartkami, które zawierać mają tyle nazwisk, ile członków Rady miejskiej odnośne koło lub oddział wybiera.

W razie, gdyby głosujący większą liczbę nazwisk podał, liczeni będą tylko pierwsi z kolei aż do dopełnienia przeznaczonej cyfry. Reszta głosów oddanych jest nieważna. Każdy wyborca otrzyma z legitymacją kartę głosowania i kopertę, w której głos oddaje, zwracając równocześnie kartę legitymacyjną. Głos ważnie tylko na urzędowej karcie głosowania i w urzędowej kopercie oddać można. Gdyby koperta zawierała więcej wypełnionych kart głosowania, wszystkie są nieważne.

Głos dany osobie, nie mającej prawa wybieralności, jest co do tej osoby nieważny.

Po upływie czasu na głosowanie wyznaczonego, przystąpi komisya wyborcza do obliczenia głosów.

Wybrani są ci, którzy uzyskali w oddziale wyborczym największą liczbę głosów.

W razie równości głosów rozstrzyga losowanie, przedsięwzięte przez przewodniczącego komisyi, względnie, gdyby ta okoliczność przy sprawdzeniu wyborów na jaw wyszła, przez prezydenta miasta na jawnem posiedzeniu Rady.

Po zamknięciu wyborów przedłożą komisye wyborcze Radzie miejskiej spisane protokoły z wszelkimi dowodami, poczem prezydent ogłosi nazwiska osób wybranych.

Wybrany w dwóch lub więcej oddziałach, powinien oświadczyć w dniach trzech, w którym oddziale wybór przyjmuje, a gdyby żadnego nie dał oświadczenia, używanym będzie za przyjmującego wybór w tym oddziale, w którym najpierw wybranym został.

W takim razie, w innych oddziałach za wybranych uważać należy tych, którzy po ostatnim wybranym najwięcej otrzymali głosów. W razie równości głosów zastosować należy analogiczne postanowienia ustępu 7. tegoż paragrafu.

§. 37.

Bliższe przepisy o postępowaniu przy wyborach Rada miejska ułoży i ogłosi przed każdym wyborem.

§. 38.

Jeżeli wybrany po zawiadomieniu o wyborze w ciągu dni 8 nie odmówił pisemnie przyjęcia, uważać należy, iż wybór przyjął.

Odmówienie nastąpić może tylko z ważnych powodów, których ocenienie zależy od rozstrzygnięcia Rady miejskiej. Wyjątek stanowi wypadek przewidziany w §. 47.

Kto wbrew uchwale Rady miejskiej obowiązków radyce pełnić nie będzie, utraci prawo głosowania na lat sześć.

§. 39.

Każdy nowowybrany radca miejski składa do rąk przywodniczącego uroczyste przyrzeczenie sumiennego pełnienia przyjętych obowiązków.

§. 40.

Rada miejska rozpoznaje akt wyboru i rozstrzyga ostatecznie o ważności, nie-

mniej o powodach nieprzyjęcia wyboru, tudzież o zarzutach przeciw wyborom, które w terminie dni ośmiu, licząc od dnia ogłoszenia nazwisk radców wybranych, do niej wniesić należy. Polityczna władza krajowa może unieważnić wybory, któreby padły na osoby od wybieralności wyjęte lub wykluczone; przeciw temu służy jednak rekurs do ministerstwa.

§. 41.

Dla uzupełnienia miejsc opróżnionych wskutek nieważności lub nieprzyjęcia wyboru, poleci Rada miejska prezydentowi rozpisać bezzwłocznie na podstawie tych samych spisów, nowy wybór w tem kole lub oddziale wyborczym, w którym wybór był unieważniony lub nieprzyjęty.

§. 42.

Prezydenta wybiera Rada bądź z grona swego, bądź z grona wyborców, prawo wybieralności mających.

Urzędowanie prezydenta trwa lat sześć, licząc od dnia złożenia przysięgi. Pierwszego i drugiego wiceprezydenta wybiera Rada ze swego grona (§. 48).

Do wyboru prezydenta i wiceprezydentów przystąpi Rada miejska najdalej w przeciągu dni czternastu po opróżnieniu urzędu.

§. 43.

Wybór prezydenta i wiceprezydentów powinien się odbyć na posiedzeniu tajnem Rady miejskiej umyślnie w tym celu zwołanej.

Do wyboru prezydenta i wiceprezydentów miasta należy wezwać wszystkich członków Rady miejskiej.

Radca, który mimo wezwania na posiedzenie wyborcze nie przybył, lub przed ukończeniem wyboru się oddalił, jeżeli nieobecności swojej lub oddalenia się dostatecznie nie usprawiedliwi, traci mandat i przed upływem lat trzech do Rady miejskiej wybranym być nie może.

Do wyboru konieczną jest obecność przynajmniej trzech czwartych części członków Rady miejskiej.

Głosowanie odbywać się powinno kartkami. Inny sposób głosowania jest niedopuszczalnym.

Wybrany jest ten, kto utrzyma bezwzględną większość głosów radców obecnych. Również wiceprezydentem wybrany będzie ten, kto otrzyma więcej niż połowę głosów radców obecnych.

Jeżeli przy głosowaniu nie osiągnięto bezwzględnej większości głosów, należy przedsięwziąć powtórne głosowanie, a jeżeli i przytem nie okazała się potrzebna większość głosów, wtedy należy przystąpić do ściślejszego wyboru.

Przy ściślejszym wyborze ograniczyć się należy do tych dwóch osób, które przy powtórnym głosowaniu największą ilość głosów otrzymały. — Gdyby z powodu równości głosów nie można było oznaczyć dwóch osób, największą ilość głosów mających, rozstrzyga między nimi los, kto ma być wzięty do ściślejszego wyboru.

Każdy głos dany przy trzecim głosowaniu osobie niewziętej do ściślejszego wyboru jest nieważny.

Jeżeli przy ściślejszym wyborze okazała się równość głosów rozstrzyga los.

§. 44.

Wybór prezydenta m. Krakowa potwierdza Monarcha.

Po potwierdzeniu prezydent miasta złoży w obecności Rady miejskiej przysięgę do rąk namiestnika lub wyznaczonego przez niego zastępcy na wierność i posłuszeństwo Monarsze, stosowanie się do ustaw i sumienne pełnienie swoich obowiązków.

Wiceprezydenci składają taką samą przysięgę do rąk prezydenta na zgromadzeniu Rady miejskiej.

Urzędowanie prezydenta i wiceprezydentów rozpoczyna się z dniem złożenia przysięgi.

§. 45.

Radcy miejscy wybierani są na lat sześć (§ 115). Co trzy lata połowa radców z każdego koła i oddziału wyborczego wybranych ustępuje, a na ich miejsca wstępują do Rady nowowybrani z właściwych kół wyborczych; wybory przeto do Rady miejskiej odbywają się co trzy lata.

Przy najbliższych wyborach po wejściu w życie niniejszego statutu wybrani być mają w kole trzecim oddział drugi od razu czterej radcy (§. 31): przy bezpośrednio następujących potem wyborach połowy rady los oznaczy dwóch z pomiędzy radców z koła trzeciego oddział drugi, którzy ustąpić mają.

Do liczby mandatów opróżnionych z końcem sześćdziesiątego roku, skutkiem zgaśnięcia urzędowania tych radców, którzy przez lat sześć mandat swój wykonywali, na których miejsce rozpisane być mają nowe wybory, dodać należy także liczbę mandatów tych radców, którzy w ciągu ostatniego trzechlecia ubyli z Rady przez śmierć, rezygnację lub z innych przyczyn statutem przewidzianych i co trzy lata dokonać wyboru na wszystkie opróżnione mandaty.

§. 46.

Nowe wybory należy ukończyć na sześć tygodni przed skończeniem kadencji.

§. 47.

Radca kończący urzędowanie może być na nowo wybrany; służy mu jednak prawo wymówienia się od powtórnego wyboru bez przytoczenia przyczyny.

§. 48.

Urząd wiceprezydentów trwa do końca tego trzechlecia, w ciągu którego zostali wybrani. Każda odnowiona Rada wybiera sobie obu wiceprezydentów w sposób przewidziany w §. 43.

Wiceprezydenci mogą być ponownie wybrani, a jeżeli w radzie miejskiej nadal pozostają, pełnią swe urzędy aż do wyboru następców.

§. 49.

Członkowie Rady miejskiej urzędują bezpłatnie.

Za sprawowanie interesów gminy poza jej obrębem mogą żądać wynagrodzenia.

Urzędy prezydenta i I. wiceprezydenta są płatne, ich płace i inne pobory służbowe oznaczy Rada miejska.

Drugiemu wiceprezydentowi może Rada miejska przyznać odpowiednie wynagrodzenia.

§. 50.

Prezydent miasta i wiceprezydenci muszą stale mieszkać w Krakowie.

§. 51.

Prezydent i wiceprezydenci nie mogą bez zezwolenia Rady złożyć swego urzędowania.

§. 52.

Z członków Rady miejskiej, nie wyłączając prezydenta, traci urząd ten, co do którego zajdzie lub wiadomą się stanie okoliczność, któraby pierwotnie jego wybieralności przeszkadzała.

Jeżeli który z nich popadnie w śledztwo wstępne z powodu zbrodni, nie będzie mógł sprawować swego urzędu, jak długo trwa postępowanie karne.

Radców miejskich, którzy bez ważnych powodów przez trzy miesiące na posiedzenia nie przybywają, Rada miejska uzna za występujących.

§. 53.

W razie rozwiązania Rady miejskiej przez władzę rządową, mają być najdalej do sześciu tygodni ogłoszone i rozpisane nowe wybory 64 członków Rady.

Aż do wyboru nowej Rady miejskiej prezydent i wiceprezydenci pozostają na swych urządach, załatwiają bieżące czynności gminy i wykonują prawa Radzie miejskiej przy wyborach służące.

Od zarządzenia Radę miejską rozwiązującego, służy też prawo odwołania się w ciągu 4 tygodni do Ministerstwa spraw wewnętrznych przez Wydział krajowy.

Rozwiązana Rada jedynie tylko do wniesienia rekursu na posiedzeniu przy zamkniętych drzwiach zgromadzić się może.

Z radców, po rozwiązaniu Rady wybranych, ustąpi po upływie pierwszego trzylecia z każdego koła i oddziału połowa, którą los oznaczy. Losowania dokona prezydent na posiedzeniu Rady.

Tytuł 11.

O Magistracie.

§. 54.

Magistrat składa się z prezydenta, pierwszego i drugiego wiceprezydenta, dyrektora Magistratu, z radców magistratualnych, oraz innych urzędników.

§. 55.

Wydział obrachunkowy jest organem pomocniczym Rady miejskiej w czynnościach kontroli i organem pomocniczym Magistratu w załatwianiu spraw rachunkowych. Podlega on bezpośrednio prezydentowi i Radzie miejskiej.

§. 56.

Rada miejska mianuje dyrektora Magistratu, radców magistratualnych, jakoteż wszystkich urzędników gminy i zakładów gminnych na przedstawienie prezydenta z wyjątkiem urzędników 2 najniższych stopni, których mianuje sam prezydent.

Urzędnicy gminy złożą do rąk prezydenta na posiedzeniu Magistratu przysięgę

na wierność Monarsze, stosowanie się do ustaw i sumienne pełnienie swych obowiązków.

Prezydent, dyrektor Magistratu, naczelnik wydziału obrachunkowego, dyrektor budownictwa i kasyer nie mogą zostawać między sobą w stosunku pokrewieństwa lub powinowactwa aż do czwartego stopnia włącznie.

Do uzyskania posady dyrektora Magistratu, rady, conceptowego urzędnika Magistratu, urzędnika wydziału obrachunkowego i kasy oraz urzędnika sanitarnego i budownictwa miejskiego, potrzeba egzaminów praktycznych, przepisanych dla urzędników państwowych odpowiedniej kategorii.

§. 57.

O uwolnieniu od służby (emeryturze lub pensjonowaniu, kwieskowaniu lub oddaleniu) urzędników gminy i zakładów gminnych orzeka na wniosek prezydenta Rada miejska.

Oddalenie stałego urzędnika może nastąpić jedynie po przeprowadzeniu śledztwa dyscyplinarnego.

Przepisy o wymierzaniu emerytury dla urzędników i wdów po nich pozostałych, alimentacji, dodatków na wychowanie, wsparcie i prowizji wydaje Rada miejska.

D Z I A Ł IV.

Zakres działania władz gminnych.

Tytuł 12.

Zakres działania Rady miejskiej.

§. 58.

Rada miejska jest w sprawach gminnych organem uchwalającym i kontrolującym, zastępuje gminę w wykonywaniu jej praw i obowiązków, jest obowiązana strzedz dobra gminy i starać się o zaspokojenie jej potrzeb.

§. 59.

Do zakresu działania Rady miejskiej należą:

a) Rozstrzyganie w sprawach administracyjnych gminy.

b) Kontrolowanie czynności Magistratu i innych urzędów i zakładów gminnych tak w sprawach zakresu działania własnego, jakoteż w sprawach gminie poruczonych.

Izba uchwała bez rozprawy §§. 26. do 59. włącznie, zgodnie z wnioskiem komisji.

Sprawozdawca czyta:

§. 60.

W szczególności należą do Rady miejskiej następujące przedmioty:

1. Wnioski do zmiany statutu gminy i jej granic (§. 2, 3).

2. Wybór prezydenta i wiceprezydentów, dalej mianowanie dyrektora Magistratu, urzędników gminnych, przełożonych i urzędników zakładów gminnych z wyjątkiem urzędników dwóch najniższych stopni, niemniej uwalnianie tych urzędników od obowiązków.

3. Organizacja urzędów i zakładów gminnych, oznaczanie liczby urzędników i służ, oraz wszystkich osób przez gminę płatnych, określenie ich praw i obowiązków, wydawanie instrukcji służbowych.

4. Oznaczanie płac, emerytur innych korzyści dla urzędników i służ gminy, oraz dla osób wyżej pod 2. wymienionych, dla ich wdów i sierót.

5. Uchwalanie instrukcji i regulaminów dla siebie, sekcji i komisji.

6. Udzielanie zaliczek na płace urzędników, o ile przenoszą trzecziesięczne płace — przyznawanie poszczególnych wynagrodzeń — oznaczanie dyet i kosztów podróży, zapomóg i nagród dla urzędników

i sług miejskich, niemniej dla osób używanych w służbie gminy.

7. Udzielanie urlopów prezydentowi, wiceprezydentom i radcom miejskim, tudzież dozwalanie urlopów dla urzędników i sług gminnych, ponad czas trzechmiesięczny.

8. Uchwalanie zasad zarządu majątkiem gminnym.

9. Ustanawianie i regulowanie opłat i taks, na fundusz miejski pobieranych w granicach obowiązujących ustaw.

10. Uchwalanie i zatwierdzanie katastru kwaterunkowego.

11. Nabywanie i pozbywanie nieruchomości lub praw za nieruchomość prawnie uważanych, przyjmowanie zobowiązań wieczystych, służebności, zastawu lub poręczenia, zaciąganie pożyczek i wszelkie operacje finansowe.

Jeżeli wartość nieruchomości lub praw za nieruchomość uważanych przenosi kwotę czterdzieści tysięcy koron, niemniej, jeśli zaciągnąć się mająca pożyczka lub suma poręczona przenosi jedną czwartą część rocznego dochodu gminy, obliczonego na podstawie zamknięć rachunkowych z ostatnich trzech lat, wówczas potrzebnem jest zezwolenie Wydziału krajowego.

12. Lokowanie kapitału na hipotekach.

13. Przyjęcie lub zrzeczenie się spadków lub zapisów.

14. Stawianie kosztem gminy nowych budowli lub przekształcanie albo znoszenie istniejących.

15. Zaprowadzanie nowych zakładów gminnych lub zwiniecie już istniejących.

16. Zatwierdzanie licytacji lub układow o dzierżawy, które dłużej niż trzy lata trwać mają, jeżeli roczny czynsz dzierżawy 4.000 k. przenosi. Zatwierdzanie układow o dostawy, pociągający za sobą wydatek przenoszący 6.000 koron.

17. Rozwiązywanie w drodze dobrowolnej wszelkich kontraktów.

18. Zezwalanie na prowadzenie procesów i zawieranie ugód.

Prezydent może jednak bez odwołania się do Rady miejskiej wytoczyć proces o naruszenie posiadania, w sprawach najmu i dzierżawy i w sprawach nadających się do postępowania drobiazgowego, nakazowego i wekslowego.

19. Umorzenie należitości nieściągalnej, o ile kwotę 100 k. przenosi.

20. Uchwalanie rocznego budżetu miasta. Budżet na każdy rok następny powinien być uchwalonym najpóźniej do końca listopada roku poprzedniego.

21. Przyzwalanie na wydatki budżetem nieprzewidziane z wyjątkiem nagłych wydatków, dążących do utrzymania rzeczy w dobrym stanie lub nie przenoszących łącznie w jednym dziale i tytule rocznie kwoty 1.000 k.

22. Coroczne sprawdzanie i załatwianie rachunków z dochodów wydatków miejskich.

Rachunki roku ubiegłego powinny być sprawdzane najpóźniej do 15 sierpnia roku następnego.

Tak budżet jak i rachunki roczne, zanim Radzie do rozpoznania przedstawione będą, winny być poprzednio najmniej przez dwa tygodnie złożone do przejrzenia przez członków gminy. Spostrzeżenia członków gminy będą przy rozpoznawaniu wzięte pod rozwagę.

23. Ustanawianie dodatków gminnych do podatków rządowych, nakładanie podatków i opłat gminnych, ustanawianie zasad ich rozkładu i poboru.

Do nałożenia dodatków do podatków bezpośrednich, które zazwyczaj na wszystkie w gminie przypisane podatki bezpośrednie podług tej samej stopy procentowej rozłożyć należy, potrzeba pozwolenia Wy-

działu krajowego, jeżeli dodatki wynoszą przeszło 25 do 50 od sta. Do nałożenia dodatków do podatków bezpośrednich przenoszących 50%—100% i to najwyżej na przeciąg lat pięciu, potrzeba zezwolenia Wydziału krajowego za zgodą Namiestnictwa, a w razie, gdyby jedna z tych władz odmówiła zezwolenia, przyzwalającej uchwały sejmowej.

Dodatki na dłuższy niż pięcioletni czasokres, lub przenoszące 100% podatków bezpośrednich nakładać można tylko na podstawie uchwały Sejmowej i za Najwyższem zezwoleniem.

Wyłącznie w drodze ustawodawstwa krajowego nastąpić może rozkład dodatków do podatków bezpośrednich podług rozmaitej stopy procentowej, wprowadzenie nowych opłat i podatków, nienależących do kategorii dodatków do podatków, podwyższenie podatku gminnego od czynszu lub wartości czynszowej, jeżeli on przenosi 6 od sta, nakoniec zmiana taryfy do podatków niestałych.

Podatek gminny od czynszu ponosić mają lokatorowie, względnie używający pomieszkania. Za podatek gminny czynszowy odpowiadają gminie bezpośrednio właściciele realności z prawem regresu do swych lokatorów.

Dodatki do podatków na rzecz gminy nie mogą być obciążeni:

a) urzędnicy i słudzy Dworu, państwa kraju, powiatu i gminy, nauczyciele publiczni tudzież wojskowi, ich wdowy i sieroty co do płac służbowych, emerytur, prowizyj, dodatków na wychowanie i łaskawizn;

b) duszpasterze co do kongruy.

24. Przyjmowanie do gminy lub odmówienie przyjęcia, wyznaczenie taks od przyjmowania do gminy, tudzież uwalnianie od opłaty.

25. Rozstrzyganie w sprawach utraty lub odzyskania prawa głosowania i wybieralności.

26. Wykonywanie służących gminie praw patronatu, prezenty i rozdawnictwa posad, tudzież stypendyów i innych miejsc fundacyjnych.

27. Zakładanie i utrzymywanie szkół, tudzież udział w sprawach szkolnych, wynikających z ustaw.

28. Wykonywanie prawa petycji w sprawach gminy.

29. Nadawanie obywatelstwa honorowego.

30. Wydawanie przepisów policji miejscowej w granicach istniejących ustaw pod zagrożeniem kary pieniężnej aż do wysokości 200 k, lub w razie niemożności uiszczenia kary pieniężnej, kary aresztu do 20 dni.

31. Roztrzyganie odwołań od orzeczeń i rozporządzeń Magistratu (§. 106).

32. W końcu wszystkie sprawy, które prezydent, sekcye, komisye Rady miejskiej, lub Magistrat Radzie miejskiej przedłożą, które w drodze odwołania pod rozpoznanie przyjdą, lub których uchwalenie Rada miejska sobie sama zastrzeże.

Rada miejska może powierzyć odwołalnie prezydentowi sekcji lub komisji załatwianie spraw do swego zakresu należących pod 6, 7, 10, 12, 28, 31 wyliczonych. Uchwały tych organów w zastępstwie Rady miejskiej działających, mają być na najbliższem posiedzeniu do wiadomości Rady podane.

Przemawia p. Rotter i wnosi następującą poprawkę: po słowie: „*uważanych*“ w ustępie 11-tym §. 60. w części drugiej wstawić słowa: „*które gmina zamierza nabyć*“, w tym samym wierszu zamiast „*40.000 koron*“ wstawić „*150.000 koron*“.

Dalej z końcem ustępu drugiego dodać ustęp nowy: „*Na wypadek pozbywania się nieruchomości lub praw za nieruchomości uważanych, zezwolenia Wydziału krajowego potrzeba już wtedy, gdy wartość tej nieruchomości lub praw za nieruchomości uważanych przenosi 40.000 koron*“.

Izba popiera poprawkę p. Rottera.

Po zamknięciu rozprawy przemawia p. sprawozdawca.

Izba uchwała §. 60 z opuszczeniem ustępu 11. tegoż, zgodnie z wnioskiem komisji.

Marszałek udziela wyjaśnienia co do sposobu głosowania.

Izba uchwała wniosek p. Rottera, a mianowicie uchwała przedewszystkiem w drugiej części ustępu 11 §. 60. cyfrę „150.000 koron“ zamist proponowanej przez komisję „40.000 koron“, następnie oddzielnie uchwała Izba w tym samym miejscu dodać po słowie „uważanych“ słowa „które gmina zamierza nabyć“, dalej oddzielnie uchwała Izba ustęp 11 §. 60. w brzmieniu komisji, wraz z wnioskiem p. Rottera t. j. z przyjęciem cyfry „150.000 koron“ i słów „które gmina zamierza nabyć“ po słowie „uważanych“ w drugiej części ustępu 11 §. 60., wreszcie w osobnem głosowaniu uchwała Izba dodatkowy wniosek p. Rottera, postawiony do drugiej części ustępu 11 §. 60.

Sprawozdawca czyta:

§. 61.

Zwyczajne posiedzenia Rady miejskiej mają się odbywać co miesiąc, a mianowicie w pierwszy czwartek każdego miesiąca. Gdyby na czwartek wypadło święto uroczyste, posiedzenie odbędzie się w poprzedzającym dniu powszednim.

§. 62.

Posiedzenia Rady miejskiej mogą być zwoływane tylko przez prezydenta i odbywać się pod jego przewodnictwem.

W razie nieobecności lub przeszkody prezydenta zastępuje go pierwszy wiceprezydent, a tego drugi wiceprezydent, wreszcie tego ostatniego najstarszy wiekiem radca miejski.

Posiedzenia przez kogo innego zwołane, lub pod innym przewodnictwem odbyte, są nieważne.

§. 63.

Na polecenie Namiestnictwa, Wydziału krajowego, lub na umotywowane żądanie dwudziestu pięciu radców, prezydent obowiązany jest zwołać posiedzenie Rady miejskiej najdalej w dniach trzech.

§. 64.

Przewodniczący Rady miejskiej zaprasza na każde posiedzenie okólnikiem wszystkich radców miejskich, przynajmniej na dwa dni przed posiedzeniem.

Radca miejski nie mogący przybyć na posiedzenie, powinien o tem donieść przewodniczącemu przed posiedzeniem.

§. 65.

Radców miejskich, bez dostatecznego powodu obowiązków swoich niewypełniających, upomni Rada miejska na wniosek przewodniczącego. Po dwukrotnem bezskutecznem upomnieniu, może Rada miejska nałożyć na radców miejskich, niewypełniających obowiązków, grzywnę od 4 do 40. k. na korzyść miejscowych zakładów dobroczynnych.

Wniosek nałożenia tej grzywny nie zależy od woli prezydenta, lecz jest obowiązkiem jego urzędu. Przeciw takim orzeczeniom nie ma rekursu.

§. 66.

Posiedzenia Rady miejskiej są publiczne.

Wszystkie sprawy osobiste należy załatwiać na posiedzeniu tajnem.

Również i ze względu na obyczajność lub zagrożony interes gminy może być uchwalona tajność posiedzenia.

§. 67.

Do ważności uchwał potrzeba obecności połowy radców miejskich.

§. 68.

Urządnik magistratu lub radca miejski, przez prezydenta wyznaczony, spisuje protokół obrad.

W protokole obrad należy członków obecnych wymienić i treść zapadłych uchwał zamieścić.

Na żądanie głosujących, zdania uchwały przeciwne, będą w protokole zamieszczane.

O zakwestyonowanych ustępach protokołu Rada decyduje.

§. 69.

Porządek dzienny oznacza przewodniczący i doręcza go radcom razem z wezwaniem na posiedzenie.

§. 70.

Zwyczajnie tylko przedmioty, przez sekcye albo komisye rozpoznane, mogą być przedmiotem obrad rady.

Gdyby jednak w nagłym wypadku przewodniczący uważał za konieczne albo gdyby $\frac{1}{3}$ część członków obecnych Rady żądała, aby wziąć pod obrady przedmiot przez sekcję lub komisję nie rozbiegany, lub na porządku dziennym nie zamieszczony wówczas Rada prostą większością głosów bez wdawania się w rozprawy zadecyduje, czyli przedmiot ma być bezzwłocznie rozpoznawany.

§. 71.

Przedmioty pod rozpoznanie Rady przychodzące wnoszą referenci, których prezydent, sekcya lub komisya wyznacza.

§. 72.

Każdy z radców miejskich ma głos stanowczy. Referenci magistratu mogą w posiedzeniach Rady miejskiej brać udział tylko z głosem doradczym. Przewodniczący, wyjąwszy wyborów, nie głosuje. W razie ośności głosów wnioszek upada.

§. 73.

Żaden radca miejski na posiedzeniach znajdować się nie może podczas obrad nad swemi sprawami własnymi, swych krewnych lub powinowatych aż do czwartego stopnia włącznie lub też jeżeli jest zastępcą prawnym, gdy chodzi o sprawy osób przez niego zastępowanych.

§. 74.

Każda uchwała Rady, jeżeli wyższego zatwierdzenia nie potrzebuje, bez zwłoki wykonaną być powinna.

Przewodniczący może w ciągu trzech dni wstrzymać wykonanie uchwał, które zdaniem jego sprzeciwiają się przepisom niniejszego statutu lub prawom obowiązującym lub też gminę na szkodę narazić mogą.

Obowiązany jest jednak o tym niezwłocznie zawiadomić Radę i decyzyę w pierwszych dwóch przypadkach politycznej władzy krajowej, w trzecim zaś przypadku Wydziałowi krajowemu w terminie dni ośmiu, licząc od zawiadomienia Rady, do rozpoznania przedstawić.

Tytuł 13.

O sekeyach i komisjach.

§. 75.

Rada miejska podzieli się na tyle sekcji, ile jest departamentów w magistracie.

Każdy radca miejski, z wyjątkiem prezydenta i wiceprezydentów, do jednej sekcji należeć powinien.

Celem sekcji jest przygotowanie przedmiotów, do zakresu działania Rady miejskiej należących, załatwianie spraw przez Radę miejską jej przekazanych, tudzież kontrolowanie czynności magistratu.

§. 76.

Wybór członków Rady miejskiej do sekcji odbywa się większością głosów przez nowe wybory na rok jeden.

Przy wyborze do sekcji większą znajomość rzeczy i według możliwości życzenia radców uwzględnić należy.

Dłużej nad dwa lata żaden członek Rady miejskiej do pracowania w jednej i tej samej sekcji wbrew swej woli przeznaczonym być nie może.

Żadna sekcya nie może liczyć więcej aniżeli czwartą część członków Rady.

W miejsce ustępujących członków sekcji powoła Rada miejska, na wezwanie przewodniczącego sekcji niezwłocznie członków nowych.

Jeżeli podczas wyboru do sekcji nie zgłosi się do którejś z sekcji dostateczna ilość radców, przeznacza rada miejska z innych sekcji odpowiednią ich ilość.

§. 77.

Posiedzenia sekcji według potrzeby jednak najmniej raz w miesiąc odbywać się mają.

Prezydent lub jego zastępca ma prawo w każdym czasie zwołać posiedzenie sekcji.

§. 78.

Członkowie sekcji wybierają z grona swego corocznie przewodniczącego i jednego lub więcej zastępców.

Prezydent lub wiceprezydenci przy obradach każdej sekcji mogą być obecni i obradom sekcji przewodniczyć.

O ile nie będzie uchwaloną poufność obrad, członkowie innych sekcji mogą na posiedzeniach być obecni, nawet doradczo głos zabierać, lecz prawa głosowania nie mają.

Referentem sekcji jest urzędnik magistratu, we właściwym departamencie przewodniczący — jednakże przewodniczący sekcji jednego z jej członków do referowania przeznaczyć może. Urzędnik magistratu, przez prezydenta miasta wyznaczony, spisować będzie protokół obrad

sekcji w sposób dla Rady miejskiej przepisany.

§. 79.

Do powzięcia ważnej uchwały obecność przynajmniej trzech członków sekcji, nie licząc w to przewodniczącego, jest konieczną.

Uchwały zapadają bezwzględną większością głosów. Urzędnik magistratu (referent) ma głos doradczy. Przewodniczący rozstrzyga w razie równości głosów.

O zapadłych uchwałach prezydent miasta, niezwłocznie ma być zawiadomionym.

Przewodniczącemu, równie jak i prezydentowi miasta, służy prawo zawieszenia uchwały sekcji i odwołania się do Rady miejskiej.

§. 80.

Posiedzenia sekcji nie są publiczne.

§. 81.

Członek sekcji, który na posiedzenia sekcyjne bez usprawiedliwienia się wobec przewodniczącego nie uczęszcza, ma być na doniesienie przewodniczącego przez Radę miejską do pełnienia swych obowiązków wezwanym, a gdyby dwukrotne upomnienia okazały się bezskutecznymi, na zapłacenie kary pieniężnej od 4 do 40 kor. skazanym.

§. 82.

Radzie miejskiej i sekcjom służy prawo poruczania szczególnych czynności albo załatwiania spraw do ich zakresu należących (§. 60. ustęp końcowy) albo pieczy nad pewną gałęzią gospodarki miejskiej — komisjom, do których wybrać można członków Rady miejskiej lub innych członków gminy.

Sekcjom i komisjom nie służy prawo prowadzenia rokowań o nabycie, sprzedaż i zamianę nieruchomości, jakoteż o dostawy dla gminy, ani też w ogóle prowadzenia rokowań, w następstwie których gmina stać się może zobowiązaną lub uprawnioną.

Czynności te należą do prezydenta miasta, względnie do tych organów wykonawczych albo członków Rady miejskiej, których prezydent do tego upoważni, lub wydeleguje.

Postanowienia powyższe nie naruszają w niczem prawa ani też obowiązku sekcji i komisji do nadzorowania i kontrolowania tych czynności, ani do przekładania motywowanych w tym przedmiocie wniosków Radzie miejskiej. — Jeżeli zaś Rada miejska poruczy sekcji lub komisji zatwierdzenie ofert, lub rozstrzygnięcie o przedsiębiorstwach lub dostawach, to czynności przygotowawcze i pertraktacje mają być prowadzone nie przez członków sekcji lub komisji, lecz przez organa magistratu pod kontrolą i odpowiedzialnością prezydenta, a sekcja lub komisja ma jedynie prawo zatwierdzenia lub odrzucenia wniosków magistratu.

§. 83.

Komisja ma obowiązek poruczone sobie czynności sumiennie wykonać i o wykonaniu lub przeszkodach donieść Radzie miejskiej lub sekcji właściwej — a jeżeli jej czynności trwają dłuższy czas, składać z końcem każdego roku peryodyczne sprawozdania.

Komisje obowiązują przepisy, odnoszące się do obrad i uchwał sekcyjnych, jeżeli Rada miejska dla nich nie uchwali regulaminu. Takie jej uchwały, o których prezydent miasta niezwłocznie winien być zawiadomiony, może zawiesić przewodniczący i prezydent miasta.

O zawieszonych uchwałach rozstrzyga to ciało, które komisję wybrało, ostatecznie zaś Rada miejska.

Tytuł 14.

Zakres działania prezydenta i wiceprezydentów.

§. 84.

Prezydent miasta zarządza sprawami gminy, kieruje czynnościami Rady i magi-

stratu, przewodniczy ich obradom, wykonuje uchwały Rady i nadzoruje zakłady gminne.

On reprezentuje gminę na zewnątrz i jest przełożonym wszystkich urzędów i zakładów miejskich.

Gminie odpowiada on za czynności tak własne jak i urzędników miejskich a władzom państwowym za czynności w sprawach poruczonych.

§. 85.

Prezydenta miasta zastępuje we wszystkich sprawach w razie przeszkody pierwszy wiceprezydent, a gdyby przeszkoda także u niego zachodziła, wiceprezydent drugi.

Prezydent może pod własną odpowiedzialnością powierzyć zastępstwo w sprawach do jego zakresu należących, na czas dłuższy aż do odwołania tak pierwszemu jak i drugiemu wiceprezydentowi i w ogóle czynności prezydyalne tak rozłożyć, jak tego wymaga interes miasta. Rozdział czynności prezydyalnych podaje prezydent do wiadomości Rady i magistratu.

§. 86.

Dokumenty, mocą których gmina ściąga zobowiązania, podpisuje prezydent i dwaj członkowie Rady miejskiej przez nią wyznaczeni.

§. 87.

Prezydent decyduje samodzielnie w sprawach do poruczonego zakresu gminy należących, oraz w sprawach własnego zakresu gminy, które według przepisu niniejszego statutu lub oddzielnych instrukcji nie są zastrzeżone rozpoznaniu Rady miejskiej, sekcji lub magistratu.

§. 88.

Do prezydenta należy kierunek polityki miejscowej w gminie. W nagłych razach, a mianowicie, jeżeli idzie o utrzymanie spokojności publicznej, zdrowotności, bezpieczeństwa prywatnego, lub nako-

niec o zabezpieczenie majątku gminnego, wydaje zarządzenia bez względu na wysokość wydatków z wykonaniem połączonych.

Obowiązany jednak będzie wyjednać zatwierdzenie poczynionych zarządzeń w najkrótszym czasie u Rady miejskiej.

§. 89.

Prezydent miasta mianuje urzędników dwóch najniższych stopni, przyjmuje i oddała wszystkie sługi oraz osoby pobierająceienne wynagrodzenie.

§. 90.

Prezydent udziela zaliczek urzędnikom i sługom miejskim, nieprzenoszących trzechmiesięcznej płacy.

Udziela urlopów urzędnikom i sługom miejskim do trzech miesięcy.

§. 91.

Prezydent wykonuje władzę dyscyplinarną nad wszystkimi urzędnikami i sługami gminnymi i zakładów gminnych.

Rada miejska może żądać od prezydenta wytoczenia śledztwa dyscyplinarnego. Do wykonywania tej władzy służą prezydentowi miasta wszystkie te prawa, jakie według przepisów obowiązujących każdy wogóle naczelnik urzędu pod względem dyscyplinarnym posiada. Zawieszenie jednak w urzędowaniu urzędników przez Radę miejską mianowanych, pada prezydent na najbliższym posiedzeniu do wiadomości Rady miejskiej.

§. 92.

Prezydent może zarządzić sprawunki, które wydatku wyższego nad 400 k. nie wymagają i łącznie wzięte sumy na ten cel preliminowanej nie przenoszą.

§. 93.

Obowiązkiem prezydenta jest zarządzać od czasu do czasu kontrolowanie kas miejskich, tudzież wszystkich kas zakładów pod zarządem gminy zostających. Ma

on prawo osobiście brać udział w tej czynności.

Kontrolowanie wymienionych kas może także zarządzić Rada miejska.

§. 94.

Prawo asygnowania pieniędzy z kasy miejskiej służy prezydentowi miasta pod własną odpowiedzialnością. Dla bliższego określenia tego prawa postanawia się co następuje:

a) Żaden wydatek nie mający, pokrycia w budżecie, nie może być uczynionym bez zezwolenia Rady miejskiej, właściwej sekcji albo komisji, a względnie Wydziału krajowego.

b) Do wypłaty systemizowanych płac i pensji, następnie do wypłaty podatków i dodatków, tudzież należności prawnych, przez właściwą władzę wymierzonych, nie potrzeba zezwolenia Rady miejskiej.

c) Wynagrodzenia przypadające przedsiębiorcom z mocy kontraktów lub ugód, za zezwoleniem Rady miejskiej zawartych, wtedy tylko wypłacone być mogą, kiedy sekcya lub komisya odbiorcza nie poczyni żadnych zarzutów; w przeciwnym zaś razie należy wstrzymać wypłatę aż do decyzji Rady miejskiej, a według okoliczności Wydziału krajowego.

d) Każdą asygnatę pieniężną należy przesłać Wydziałowi rachunkowemu do przejrzania i skontrolowania.

Tytuł 15.

Zakres działania magistratu.

§. 95.

Magistrat jest w sprawach własnego zakresu organem wykonawczym gminy, oraz pierwszą instancją administracyjną w sprawach zakresu poruczonego (§. 59 b); zarządza pod kierownictwem prezydenta i pod jego odpowiedzialnością sprawami gminy i wykonuje pieczę nad Zakładami pod nadzorem gminy zostającymi, nakoniec zała-

twia bieżące czynności w sprawach sobie przekazanych.

§. 96.

Magistrat przekazane sobie czynności załatwia częścią kolegialnie, a częścią jako sprawy bieżące.

§. 97.

Kolegialnemu rozpoznaniu Magistratu ulegają wszystkie sprawy, które Rada miejska lub prezydent kolegialnemu rozpoznaniu magistratu przydzielili.

Prezydent miasta uchwałami magistratu nie jest związanym.

§. 98.

W obradach kolegialnych magistratu biorą udział pod przewodnictwem prezydenta lub jego zastępcy, obaj wiceprezydenci miasta, dyrektor i radcy magistratu z głosem stanowczym. W sprawach sanitarnych fizyk miejski, w sprawach budowlanych dyrektor budownictwa, a w sprawach rachunkowych i skarbowych naczelnik biura obrachunkowego, mają w obradach magistratu także głos stanowczy. Tych urzędników zastępują z głosem stanowczym zastępcy ich w kierownictwie odnośnych wydziałów.

Wszyscy inni urzędnicy miejscy i zakładów miejskich mogą, na polecenie prezydenta lub jego zastępcy, brać udział w obradach magistratu tylko z głosem doradczym.

Przewodniczący rozstrzyga w razie równości głosów.

Na referatach uchwał magistratu mą prowadzący pióro zaznaczyć zapadłą uchwałę, ewentualnie także na żądanie zapisać zdanie odmienne.

Biorący udział w posiedzeniach magistratu, którzy między sobą są spokrewnieni lub powinowaceni aż do 4. stopnia włącznie — mają się wstrzymać od głosowania i w sprawach, których referentem jest ich krewny lub powinowaty.

§. 99.

W sprawach poruczonego zakresu magistrat stosować się powinien do przepisów i instrukcyi w drodze właściwej wydanych.

§. 100.

Celem dokładniejszego poglądu i jednostajności postępowania Rada miejska podzieli magistrat na stosowną liczbę wydziałów.

§. 101.

Głównymi obowiązkami magistratu są :

a) starać się o należyte ogłoszenie ustaw i obwieszczeń rządowych i miejskich;

b) prowadzić dokładne spisy ludności miejscowej i wydawać świadectwa przynależności do gminy;

c) utrzymywać dokładny inwentarz majątku gminy i uwidaczniać w nim wszelkie następne zmiany, czuwać nad nienaruszalnością granic gminy i posiadłości gminy;

d) starać się o bezpieczeństwo osób i majątku mieszkańców;

e) czuwać nad wykonaniem przepisów dotyczących święcenia niedziel, świąt uroczystych, powstrzymywać wszelkie naruszenia obrządków religijnych i służby Bożej;

f) zawiadywać majątkiem gminy w granicach przez Radę miejską określonych;

g) pilnować, aby zakłady pod zarządem lub dozorem gminy zostające lub przez nią dotowane, do statutów i instrukcyi się stosowały;

h) starać się o zaopatrzenie miasta w dobrą i tanią żywność i wodę;

i) wykonywać policyę zdrowia, starać się o należytą opiekę nad chorymi i rekonwalescentami;

k) mieć pieczę nad zaopatrzeniem ubogich i zapobiegać żebractwu;

l) wykonywać służące gminie prawo wydalenia na podstawie §. 11. statutu;

m) starać się o pomoc przy pożarach i powodziach i innych klęskach elementarnych;

n) starać się o wygody mieszkańców o oświetlenie i upiększenie miasta, o utrzymanie istniejących w obrębie miasta dróg, placów, ulic, bruków, mostów, studni, kanałów, cmentarzy i t. p.;

o) dbać o czystość placów, ulic, dróg i utrzymywać dozór nad czystością domów i podwórców;

p) wykonywać przepisy dotyczące budowl i zarobkowania;

r) dozwalać dobrowolnych licytacji ruchomości;

s) egzekwować należitości miejskie i rządowe;

t) odstawiać kontyngent wojskowy na miasto przypadający, utrzymywać kontrolę urlopników, rezerwistów i należących do pospolitego ruszenia;

u) kwaterować wojsko i dostarczać podwód;

w) rozpoznawać i karać przestępstwa przeciw rozporządzeniom policyjnym miejskim.

§. 102.

W sprawach, innym organom poruczonych, powinien magistrat, jeżeli idzie o dobro gminy lub jej mieszkańców na wezwanie organa te według możności wspierać.

§. 103.

Magistrat powinien w razie potrzeby użyć służących sobie środków przymusowych dla wykonania przepisów ustaw, wyższych poleceń i własnych rozporządzeń; — oraz powinien na żądanie dostarczać prawnej pomocy innym, do przestrzegania przepisów ustawami powołanym władzom.

§. 104.

Gdyby środki przymusowe, magistratowi służące do wprowadzenia w wykonanie ustaw i rozporządzeń nie były dostatecznymi, natedy magistrat winien potrzebnej pomocy od właściwej władzy zażądać.

§. 105.

Dla utrzymania swej powagi i powstrzymania uchybień może magistrat użyć środków, jakie służą władzom rządowym.

§. 106.

Od orzeczeń i zarządzeń magistratu w sprawach własnego zakresu działania, służy prawo odwołania w terminie dni 14 do Rady miejskiej, o ile szczególne ustawy innego terminu nie ustanawiają.

W sprawach poruczonego zakresu działania, a w szczególności także od orzeczeń karno-policyjnych magistratu, ma być rekurs do politycznej władzy krajowej podany.

Izba bez rozprawy uchwała §§-fy od § 61. do §. 106 włącznie, zgodnie z wnioskiem komisji.

Sprawozdawca czyta:

D Z I A Ł V.

Tytuł 16.

Stosunek władzy gminnej do władz krajowych i do władz administracyjnych państwa.

§. 107.

W sprawach własnego zakresu podlega gmina miasta Krakowa bezpośrednio Wydziałowi krajowemu a względnie Sejmowi krajowemu.

Wydział krajowy czuwa nad tem, aby majątek miasta niemniej zakładów miejskich w całości, nienadwreżony był utrzymany.

Wydział krajowy może na prezydenta lub jego zastępcę, przekraczającego lub za-

niedbującego swój obowiązek w sprawach ustawowego zakresu działania gminy, nakładać kary do 400 koron. Kary te wpływają do kasy miejskiej na fundusz ubogich. W razie cięższego przekroczenia lub ciągłego zaniedbywania obowiązków, może prezydent lub jego zastępca, po uprzednim przeprowadzeniu śledztwa dyscyplinarnego, być złożonym z urzędu przez Namiestnika w porozumieniu z Wydziałem krajowym.

Przemawia p. Rotter i wnosi następującą poprawkę: w §. 107 ustęp 3-ci. Opuścić zdanie pierwsze, t. j. słowa od „Wydział krajowy aż do na fundusz ubogich“.

W drugim zdaniu opuścić wyrazy „cięższego“ i „ciągłego“.

Izba popiera poprawkę p. Rottera.

Przemawia p. Górski.

Przemawia członek Wydziału krajowego p. Vayhinger.

Przemawia p. Wodzicki.

Po zamknięciu rozprawy przemawia p. sprawozdawca.

Marszałek udziela wyjaśnienia co do sposobu głosowania.

Izba uchwała ustęp 1. i 2. §. 107. zgodnie z wnioskiem komisji, następnie uchwała oddzielnie drugą część 3. ustępu §. 107 zgodnie z wnioskiem komisji t. j. od słowa „W razie“ do słowa „Wydziałem krajowym“ z opuszczeniem jednak w tem miejscu słowa „cięższego“ i „ciągłego“, dalej odrzuca Izba pierwszą część 3. ustępu §. 107. t. j. od słowa „Wydział“ do słowa „ubogich“, wreszcie w oddzielnem głosowaniu odrzuca Izba słowa „cięższego“ i „ciągłego“, zawarte w drugiej części 3. ustępu §. 107., które Marszałek poddaje osobno pod uchwałę Izby.

Sprawozdawca czyta:

§. 108.

Od orzeczeń i zarządzeń rady miejskiej służy prawo odwołania się do Wy-

działu krajowego w terminie dni 14, o ile szczególne przepisy nie ustanawiają innego terminu lub innego toku instancyi.

Rekursy mają być wnoszone na ręce magistratu.

§. 109.

Rządowi służy prawo nadzoru nad gminą, aby swego zakresu działania nie przekraczała i wbrew ustawom nie działała.

To prawo nadzoru wykonuje polityczna Władza krajowa; na żądanie jej przeto Prezydent miasta powinien jej udzielić uchwały Rady miejskiej i inne potrzebne wyjaśnienia.

Izba bez rozprawy uchwała §§. 108. i 109. zgodnie z wnioskiem komisji.

Sprawozdawca czyta:

§. 110.

Polityczna Władza krajowa ma prawo i obowiązek zakazać wykonania uchwały powziętej przez Radę miejską, jeżeli uchwała przekracza zakres działania Rady lub sprzeciwia się ustawom. Przeciw takiemu zakazowi służy prawo rekursu w dniach 60 do Ministerstwa spraw wewnętrznych. Jeżeli jednak sprawa należy do własnego zakresu działania gminy, Władza krajowa powinna o wydanym zakazie zawiadomić równocześnie Wydział krajowy.

Polityczna Władza krajowa ma prawo nałożyć na prezydenta lub jego zastępcę, przekraczającego lub zaniedbującego swe obowiązki w sprawach poruczonego zakresu działania, karę aż do 400 kor. Kary te wpływają do kasy miejskiej na fundusz ubogich.

Przemawia p. Rotter i wnosi poprawkę, by 2. ustęp §. 110. opuścić.

Izba popiera poprawkę p. Rottera.

Po zamknięciu rozprawy przemawia p. sprawozdawca, przyjmując poprawkę p. Rottera.

Marszałek oświadcza, iż wobec przyjęcia poprawki p. Rottera przez p. sprawozdawcę jest tylko jeden wniosek, a mianowicie: pozostaje tylko pierwszy ustęp §. 110., który poddaje pod uchwałę Izby.

Izba uchwała §. 110. z opuszczeniem tegoż drugiego ustępu, na co p. sprawozdawca się zgodził.

Sprawozdawca czyta:

§. 111.

Polityczna Władza krajowa rozstrzyga zażalenia przeciw zarządzeniom magistratu, naruszającym lub mylnie stosującym ustawy, o ile te zarządzenia nie są oparte na uchwałach Rady miejskiej, przeciw którym rekursy do Wydziału krajowego powinny być wnoszone.

D Z I A Ł VI.

Tytuł 17.

O wpływie władzy gminnej na sprawy odnoszące się do różnych wyznań religijnych.

§. 112.

Specjalne sprawy chrześcijańskie zostają pod wyłącznym zarządem chrześcijańskich członków gminy krakowskiej.

Sprawy te odnoszą się:

a) do przedmiotów duchownych, szkolnych i dobroczynnych, tudzież zakładów wyłącznie z funduszków chrześcijańskich dotowanych;

b) do praw patronatu, prezentowania i mianowania pasterzy dusz i nauczycieli religii, jakoteż nadawania stypendów wyznaniowych.

§. 113.

W zarządzie spraw w paragrafie, powyższym wymienionych, zastępują gminę członkowie Rady miejskiej chrześcijańskiego wyznania. Do wydania ważnej

uchwały w sprawach tego rodzaju obecność $\frac{2}{3}$ części członków Rady miejskiej wyznania chrześcijańskiego jest konieczną.

§. 114.

W sprawach dotyczących się wyznania mojżeszowego, o ile one pod rozpoznanie gminy przychodzić będą, uchwałać mają pod przewodnictwem prezydenta członkowie Rady miejskiej wyznania mojżeszowego, w komplecie przynajmniej $\frac{2}{3}$ części członków tego wyznania.

Gdyby liczba wybranych członków Rady miejskiej wyznania izraelskiego 21 nie wynosiła, nately liczba ta powołaniem do obrad mężów zaufania przez członków Rady miejskiej wyznania izraelskiego, uzupełnioną będzie.

Izba uchwała bez rozpsawy §§. 111. do 114. włącznie zgodnie z wnioskiem komisji.

Sprawozdawca czyta:

D z i a ł VII.

Tytuł 18.

Postanowienia przejściowe.

§. 115.

Statut niniejszy wchodzi w życie z dniem jego ogłoszenia w Dzienniku ustaw krajowych. Z tym dniem tracą moc obowiązującą postanowienia tymczasowego statutu dla stoł. król. miasta Krakowa z dnia 1. kwietnia 1866, zamieszczonego w III. części Dziennika ustaw i rozp. krajowych z dnia 13. kwietnia 1866, jednakże przepisy niniejszego statutu dotyczące wyborów do Rady miejskiej wejdą w wykonanie dopiero przy najbliższych wyborach uzupełniających, postanowienia o wiceprezydentach po ukonstytuowaniu się uzupełnionej przez najbliższe wybory Rady miejskiej.

Pierwsze wybory uzupełniające do Rady miejskiej po wejściu w życie niniej-

szego statutu dokonane będą na 5-cio letni czas urzędowania, następne wybory po upływie dwóch lat, do dalszych wyborów ma zastosowanie przepis §. 45.

Przy najbliższych wyborach wybiera każde koło i każdy oddział wyborczy z uwzględnieniem §. 45. połowę liczby radców na nie przypadających.

Pierwsze wybory po wejściu w życie niniejszego statutu odbędą się na podstawie listy wyborczej, która według przepisu §. 37. dotychczasowego statutu ustaloną będzie.

Przemawia p. Paszkowski i stawia następującą poprawkę:

Ustęp 1. §. 115. opiewać ma według wniosku komisji. Zamiast proponowanego przez komisję brzmienia ustęp 2., 3. §. 115. opiewać ma, jak następuje:

Pierwsze wybory uzupełniające na podstawie niniejszego statutu, odbędą się bezwzględnie po wejściu tegoż w życie.

Czas urzędowania wybranych przy tych wyborach radców, kończy się bez względu na to, kiedy wybory będą dokonane, w dniu 1. sierpnia 1905 roku.

Wybory drugiej połowy radców dokonane będą w miesiącu czerwcu 1902 roku. Do dalszych wyborów ma zastosowanie przepis §. 45.

Urzędowanie radców miejskich, których mandat ustawą z dnia 12. maja 1899 roku Nr. 61. Dz. ust. kraj. na przeciąg jednego roku pozostał przedłużonym, przedłuża się aż do przeprowadzenia pierwszych uzupełniających wyborów na podstawie niniejszego statutu.

Dwa ostatnie ustępy §. 115. zostają niezmienione, tak jak proponuje komisja.

Izba popiera poprawkę p. Paszkowskiego.

Po zamknięciu rozprawy p. sprawozdawca przyjmuje poprawkę p. Paszkowskiego.

Izba uchwała §. 115. zgodnie z wnioskiem komisji wraz z poprawką p. Paszkowskiego, którą p. sprawozdawca przyjął.

Sprawozdawca czyta:

Art. I.

Królewskiemu stołecznemu miastu Krakowowi nadaję załączony statut miejski.

Izba bez rozprawy uchwała Art. I. zgodnie z wnioskiem komisji.

Sprawozdawca czyta:

Art. II.

Przeprowadzenie tej ustawy polecam Mojemu Ministrowi spraw wewnętrznych.

Izba uchwała bez rozprawy Art. II. zgodnie z wnioskiem komisji.

Sprawozdawca czyta:

U s t a w a

z dnia nadająca statut miejski Królewskiemu stołecznemu miastu Krakowowi.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkim Księstwem Krakowskiem, rozporządzam, co następuje:

Izba uchwała bez rozprawy tytuł i wstęp ustawy, zgodnie z wnioskiem komisji.

Uchwaliwszy następnie na wniosek sprawozdawcy przystąpić do trzeciego czytania projektu powyższej ustawy bez czytania, uchwała Izba cały projekt powyższej ustawy w trzecim czytaniu bez czytania.

Następuje:

Sprawozdanie komisji petycyjnej w przedmiocie prośby p. Tadeusza Chudzikiewicza, aplikanta manipulacyjnego przy Wydziale krajowym o „veniam studiorum“.

Sprawozdawca p. Michalski odczytuje sprawozdanie komisji, zakończone następującym wnioskiem:

Sejm udziela p. Tadeuszowi Chudzikiemwiczowi, aplikantowi manipulacyjnemu przy Wydziale krajowym „veniam studiorum“.

Izba uchwała bez rozprawy powyższy wniosek komisji.

Następuje :

Sprawozdanie komisji petycyjnej w przedmiocie prośby p. Maryana Mirosława Czekańskiego, aplikanta rachunkowego Wydziału krajowego, o udzielenie mu „veniam studiorum“.

Sprawozdawca p. Michalski odczytuje sprawozdanie komisji, zakończone następującym wnioskiem :

Sejm udziela p. Mirosławowi Czekańskiemu, aplikantowi rachunkowemu Wydziału krajowego, „veniam studiorum“.

Izba uchwała bez rozprawy powyższy wniosek komisji.

Następuje :

Sprawozdanie komisji petycyjnej w sprawie prośby woźnych Wydziału krajowego, o zrównanie poborów z poborami służby państwowej.

Sprawozdawca p. Michalski odczytuje sprawozdanie komisji, zakończone następującym wnioskiem :

Wysoki Sejm poleca Wydziałowi krajowemu po rozpatrzeniu niniejszej petycji do wniesienia odpowiednich wniosków na najbliższej sesji sejmowej.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek komisji.

Następuje :

Sprawozdanie komisji petycyjnej w sprawie prośby Wiktora z Ziemblie Bogusza, emeryt. oficyna szpitala krajowego we Lwowie, o podwyższenie mu emerytury przyznanej przez Wydział krajowy.

Sprawozdawca p. Michalski odczytuje sprawozdanie komisji, zakończone następującym wnioskiem.

Wysoki Sejm odstępuje niniejszą petycję Wydziałowi krajowemu do załatwienia.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek komisji.

Następuje :

Sprawozdanie komisji petycyjnej w sprawie prośby Feliksa Sandoza, krajowego instruktora hodowli, o systemizowanie tejże posady.

Sprawozdawca p. Michalski odczytuje sprawozdanie komisji, zakończone następującym wnioskiem.

Wysoki Sejm raczy prośbę Feliksa Sandoza, krajowego instruktora hodowli odstąpić Wydziałowi krajowemu do możliwego uwzględnienia.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek komisji.

Następuje :

Sprawozdanie komisji petycyjnej w przedmiocie prośby Dra Bolesława Nodzyńskiego, sekundaryusza szpitala powszechnego w Bochni, o wliczenie czterech lat do służby stałej szpitalnej.

Sprawozdawca p. Michalski odczytuje sprawozdanie komisji, zakończone następującym wnioskiem :

Wysoki Sejm przychyła się do prośby Dra Bolesława Nodzyńskiego o policzenie czterech lat służby prowizorycznej do służby stałej, względnie do emerytury.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek komisji.

Następuje :

Sprawozdanie komisji petycyjnej w sprawie Józefa Gumowskiego, asystenta komasacyjnego Wydziału krajowego, o nadanie mu posady I. rangi służbowej.

Sprawozdawca p. Michalski odczytuje sprawozdanie komisji, zakończone następującym wnioskiem :

Wysoki Sejm raczy niniejszą petycę odstąpić Wydziałowi krajowemu do możliwego uwzględnienia.

Izba uchwała bez rozprawy powyższy wniosek komisji.

Następuje:

Sprawozdanie komisji szkolnej z petycy Zalasińskiego Karola, Wandy Boberskiej i innych o podwyższenie pensji emerytalnej i wliczenie lat służbowych do wymiaru emerytury.

Sprawozdawca p. Rayski odczytuje sprawozdanie komisji, zakończone następującym wnioskiem:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Nad petyciami Karola Zalasińskiego L. 96., Zofii Boberskiej L. 100, Bonawentury Gaika L. 177, Grzegorza Konkolniaka L. 180, Józefa Krzyżanowskiego L. 189, Karola Kuczabińskiego L. 190, i Marcina Gocki L. 264 przechodzi Sejm do porządku dziennego.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek komisji.

Następuje:

Sprawozdanie komisji szkolnej z petycy Grzegorza Spolitakiewicza, Bazylego Martynyka i towarzyszy o wliczenie lat służby do wymiaru emerytury.

Sprawozdawca p. Rayski odczytuje sprawozdanie komisji, zakończone następującym wnioskiem:

1) Petycę Grzegorza Spolitakiewicza L. 37 i Hilarego Mielnika L. 42 odstępuje się Wydziałowi krajowemu do zbadania i przedłożenia odpowiednich wniosków w porozumieniu z c. k. Radą szkolną krajową.

2) Nad petyciami Bazylego Martynyka L. 38., Salomei Grotowskiej L. 40 i Piotra Koczyndyka L. 41. przechodzi Sejm do porządku dziennego.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek komisji, głosując nad 1 i 2 tegoż punktem oddzielnie.

Następuje:

Sprawozdanie komisji szkolnej o petycy gminy Wojkowy powiatu krośnieńskiego w sprawie odłączenia jej od związku szkolnego Gminy Łyczki powiatu stryżowskiego.

Sprawozdawca p. Kramarczyk odczytuje sprawozdanie komisji, zakończone następującym wnioskiem:

Petycę gminy Wojkowy powiatu krośnieńskiego odstępuje się Radzie szkolnej krajowej do załatwienia.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek komisji.

Następuje:

Sprawozdanie komisji szkolnej o petycy gminy Sulistrowy w powiecie krośnieńskim w sprawie uwolnienia od konkurencji szkolnej na rzecz budowy szkoły w tejże gminie.

Sprawozdawca p. Kramarczyk odczytuje sprawozdanie komisji, zakończone następującym wnioskiem:

Nad petycą gminy Sulistrowy powiatu krośnieńskiego przechodzi Sejm do porządku dziennego.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek komisji.

Następuje:

Sprawozdanie komisji gminnej w sprawie petycy mieszkańców kolonii Rudolfsdorf w powiecie śniatyńskim (Ls. 380) o przyznanie tej kolonii samoistności pod względem administracyjno-politycznym.

Sprawozdawca p. Bojko odczytuje sprawozdanie komisji, zakończone następującym wnioskiem:

Petycę osady Rudolfsdorf odstępuje się Wydziałowi krajowemu z wnioskiem,

by przedłożył Sejmowi odnośne sprawozdanie na następnej sesji.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek komisji.

Następuje :

Sprawozdanie komisji szkolnej o petycji Karola Popovitsa, nauczyciela w Żółtańcach, w sprawie przyznania morga pola (w myśl art. 16. ust. 4. ustawy z dnia 5. maja 1896 Dz. u. kr. Nr. 34) i zwrotu nadpłaconej kwoty 53 zł. 03 ct. w. a.

Sprawozdawca p. Emil Michałowski odczytuje sprawozdanie komisji, zakończone następującym wnioskiem :

Petycję Karola Popovitsa odstępuje się c. k. Radzie szkolnej krajowej do dalszego urzędowania.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek komisji.

Następuje :

Sprawozdanie komisji szkolnej, o petycji wniesionej przez nauczycielki szkół żeńskich we Lwowie, w sprawie interpretacji, art. 9. ustawy z dnia 23. maja 1895 (Dz. ust. i rozp. kraj. z roku 1895 Nr. 57).

Sprawozdawca p. Emil Michałowski, odczytuje sprawozdanie komisji, zakończone następującym wnioskiem :

Petycję nauczycielek szkół żeńskich we Lwowie, odstępuje się c. k. Radzie szkolnej krajowej do dalszego zarządzenia.

Izba uchwała bez rozprawy powyższy wniosek komisji.

Następuje :

Sprawozdanie komisji szkolnej, o petycji wniesionej przez Radę szkolną miejscową, Zwierzchność gminną i Zarząd szkoły w Chorostkowie, w przedmiocie zaliezenia miasteczka Chorostkowa pod względem płac nauczycielskich do klasy III-ciej.

Sprawozdawca p. Emil Michałowski, odczytuje sprawozdanie komisji, zakończone następującym wnioskiem :

Petycję Rady szkolnej miejscowej, Zwierzchności gminnej i Zarządu szkoły w Chorostkowie odstępuje się c. k. Radzie szkolnej krajowej do dalszego urzędowania.

Izba uchwała bez rozprawy powyższy wniosek komisji.

Następuje :

Sprawozdanie komisji szkolnej o petycji kierowników i nauczycieli szkół ludowych 4-ro klasowych w Przemyślu w sprawie polepszenia bytu materialnego.

Sprawozdawca p. Emil Michałowski, odczytuje sprawozdanie komisji, zakończone następującym wnioskiem :

Nad petycją kierowników i nauczycieli szkół ludowych w Przemyślu, o polepszenie bytu materialnego, przechodzi Sejm do porządku dziennego.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek komisji.

Następuje :

Sprawozdanie komisji drogowej o petycji Wydziału Rady powiatowej w Kałuszu l. 306 w sprawie udzielenia zapomogi z funduszy krajowych na rok 1900.

Sprawozdawca p. Wiśniewski, odczytuje sprawozdanie komisji, zakończone następującym wnioskiem :

Petycję Wydziału Rady powiatowej w Kałuszu l. 306, odstępuje się Wydziałowi krajowemu do przychylnego załatwienia w myśl okólnika Wydziału krajowego z dnia 22. grudnia 1882 l. 51432.

Izba uchwała bez rozprawy powyższy wniosek komisji.

Następuje :

Sprawozdanie komisji drogowej o petycji l. 340 gmin i obszarów dwoskich: Dy-

diatyczne, Wołczyszczowice, Szeszerowice, Makuniów, Mokrzany wielkie i małe, Wołostków, jak również gmin: Podliski, Mistyce, Sarniki, Dmytrowice i Kulmatyce, w sprawie budowy drogi z Sądownej Wiszni do Sambora.

Sprawozdawca p. Wiśniewski odczytuje sprawozdanie komisji, zakończone następującym wnioskiem:

Nad petycją gmin i obszarów dworskich l. 340 przechodzi się do porządku dziennego.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek komisji.

Następuje:

Sprawozdanie komisji drogowej o petycji Wydziału Rady powiatowej w Nadwornie l. 329 w sprawie odpisania reszty pożyczki bezprocentowej w kwocie 2800 zł. w. a.

Sprawozdawca p. Wiśniewski odczytuje sprawozdanie komisji, zakończone następującym wnioskiem:

Nad petycją Wydziału Rady powiatowej w Nadwornie, przechodzi się do porządku dziennego.

Izba uchwała bez rozprawy powyższy wniosek komisji.

Następuje:

Sprawozdanie komisji drogowej z petycji Wydziału powiatowego w Nadwornie, o przyjęcie drogi Nadwórna-Markowce na etat funduszu krajowego.

Sprawozdawca p. Urbański, odczytuje sprawozdanie komisji, zakończone następującym wnioskiem:

Nad petycją Wydziału powiatowego w Nadwornie l. 330 przechodzi się do porządku dziennego.

Izba uchwała bez rozprawy powyższy wniosek komisji.

Następuje:

Sprawozdanie komisji administracyjnej z petycji gminy Babula Powiatu Mielec, o wyłączenie parcel gruntowych l. kat. 607/2 i 609 z gminy katastralnej Piechoty a przyłączenie takowych do gminy katastralnej Babula.

Sprawozdawca p. Karatnicki, odczytuje sprawozdanie komisji, zakończone następującym wnioskiem:

Petycję gminy Babula powiatu mieleckiego, o wcielenie do jej terytorium parcel gr. 607/2 i 609 w gminie Piechoty położonych, odstępuje się Wydziałowi krajowemu celem wdrożenia właściwego postępowania w wypadkach zmiany granic.

Izba uchwała bez rozprawy powyższy wniosek komisji.

Następuje:

Sprawozdanie komisji prawniczej z petycji gmin Szczurowej i 13 innych o przeniesienie c. k. Sądu powiatowego z Radłowa do Szczurowej.

Sprawozdawca p. Karatnicki, odczytuje sprawozdanie komisji, zakończone następującym wnioskiem:

Petycję gminy Szczurowa i 13. przyległych, o przeniesienie siedziby Sądu powiatowego z Radłowa do Szczurowej odstępuje się Wydziałowi krajowemu z poleceniem zbadania i przedłożenia wniosku.

Izba uchwała bez rozprawy powyższy wniosek komisji.

Następuje:

Sprawozdanie komisji petycyjnej z petycji rewizorów bydła o wyjednanie im u. c. k. Rządu prawa do zaopatrzenia podobnie jak to ma miejsce przy drogach rządowych.

Sprawozdawca p. Zardecki, odczytuje sprawozdanie komisji, zakończone następującym wnioskiem:

Petycję rewizorów była do Ls. 308, odstępuje Sejm c. k. Rządowi do zbadania i załatwienia.

Izba uchwała bez rozprawy powyższy wniosek komisji.

Następuje:

Sprawozdanie komisji przemysłowej z petycji fabryki maszyn „Perkun“, spółki komandytowej Ferdynanda Pietscha we Lwowie, o pożyczkę z funduszu przemysłowego w wysokości 80.000 koron.

Sprawozdawca p. Żardecki, odczytuje sprawozdanie komisji, zakończone następującym wnioskiem.

Petycję fabryki maszyn „Perkun“, spółki komandytowej Ferdynanda Pietscha we Lwowie, o pożyczkę z funduszu przemysłowego w wysokości 80.000 koron, odstępuje Sejm Wydziałowi krajowemu do ścisłego zbadania i możliwego uwzględnienia.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek komisji.

Następuje:

Sprawozdanie komisji sanitarnej z petycji Zwierzchności gminnej w Zarszynie, o utworzenie okręgu sanitarnego w Zarszynie.

Sprawozdawca p. Jabłoński, odczytuje sprawozdanie komisji, zakończone następującym wnioskiem:

Podanie miasteczka Zarszyna, o utworzenie okręgu sanitarnego w Zarszynie odstępuje się Wydziałowi krajowemu do załatwienia i możliwego uwzględnienia.

Izba uchwała bez rozprawy powyższy wniosek komisji.

Następuje:

Sprawozdanie komisji petycyjnej z petycji gminy Pławo, powiatu mieleckiego, przeciw niszczeniu lasów w tym powiecie.

Sprawozdawca p. Hamorak, odczytuje sprawozdanie komisji, zakończone następującym wnioskiem:

Petycję gminy Pławo, powiatu mieleckiego, odstępuje się c. k. Rządowi do zbadania i odpowiedniego załatwienia.

Izba uchwała bez rozprawy powyższy wniosek komisji.

Następuje:

Sprawozdanie komisji petycyjnej z petycji gminy Słupiec powiatu dąbrowskiego, w sprawie ochrony lasów w powiecie a w szczególności w gminie Słupiec.

Sprawozdawca p. Hamorak, odczytuje sprawozdanie komisji, zakończone następującym wnioskiem:

Petycję gminy Słupiec, odstępuje się c. k. Rządowi do zbadania i odpowiedniego załatwienia.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek komisji.

Następuje:

Sprawozdanie komisji petycyjnej, z petycji gminy Sąsiadowice, przeciw niszczeniu lasów w Głębokiej powiatu samborskiego.

Sprawozdawca p. Hamorak, odczytuje sprawozdanie komisji, zakończone następującym wnioskiem:

Petycję włościan z Sąsiadowic, przeciw niszczeniu lasu w Głębokiej, powiatu samborskiego, odstępuje się c. k. Rządowi do zbadania i odpowiedniego załatwienia.

Izba uchwała bez rozprawy powyższy wniosek komisji.

Marszałek udziela głosu p. Sanguszece w sprawie formalnej.

Przemawia p. Sanguszko i stawia formalny wniosek, by petycję Ls. 1636 przydzieloną komisji gospodarstwa krajowego, odstąpić komisji administracyjnej.

Izba bez rozprawy uchwała formalny wniosek p. Sanguszki.

Marszałek wzywa sekretarzy do odczytania złożonych wniosków i interpelacyj.

Sekretarz p. Andrzej Potocki czyta:

W n i o s e k

I. Zważywszy, że ustawa gminna z 12 sierpnia 1866 zawiera przepisy nieodpowiadające dzisiejszemu rozwojowi stosunków;

zważywszy, że zasadniczą podstawą urządzeń dzisiejszej gminy jest podział jej zakresu działania na „własny“ i „poruczony“, i że z tej właśnie podstawy wyrasta w wyższych instancjach niekorzystny dualizm w administracji;

zważywszy, że terażniejsza jednostka gminy wiejskiej jest zbyt małą i nie ma sił do wykonywania rozlicznych zadań samorządu, skutkiem czego ustawy nie są wykonywane i cała administracja kraju na tem cierpi.

Wysoki Sejm uchwalić raczy załączyć % projekt nowej ustawy gminnej.

II. Zważywszy, że skutkiem dualizmu władz z każdym rokiem nadmiernie wzrastają ciężary, których korzyści nie równoważą;

zważywszy, że z połączenia egzekutywy z czynnikami autonomicznymi powstanie niewątpliwie władza sprężysta, potrzeby ludności i stosunki kraju żywo odczuwająca;

zważywszy, że projektowana zmiana organizacji gminnej pociąga za sobą w konsekwencji potrzebę reformy administracji wyższej.

Wysoki Sejm uchwalić raczy:

Wzywa się c. k. Rząd, aby w drodze właściwej przeprowadził reformę urządzeń administracyjnych w kraju, a przedewszystkiem, ażeby władze autonomiczne i rządowe złączył ze sobą w jedną władzę ad-

ministracyi publicznej, zapewniając w niej czynnikom autonomicznym daleko sięgający współudział.

We Lwowie, dnia 25. kwietnia 1900.

Wnioskodawcy:
Dunajewski.
Sanguszko.

St. Tarnowski, Zdzisław Tarnowski, Kazimierz Badeni, Adam Jędrzejowicz, Roman Potocki, Bobrzyński, Scipio, Kraiński, Binder, Paszkowski, Wodzieki, Andrzej Potocki, Romer, Adam Skrzyński, Józef Michałowski, Zoll, Sękowski, Dąbski, Hupka, Czezc, Dr. Jordan, Stanisław Jędrzejowicz, Górski.

U s t a w a

z dnia . . . o gminie w Królestwie Galicyi i Lodomeryi z W. Ks. Krakowskiem.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem rozporządzam, co następuje.

Art. I.

Gminę okręgową tworzy się przez połączenie pewnej liczby obecnie oddzielnie istniejących gmin wiejskich i obszarów dworskich w jedną całość gminy administracyjnej.

Art. II.

Połączenia dotychczasowych gmin wiejskich, które odtąd noszą nazwę gmin miejscowych (albo gromad) i obszarów dworskich w jedną gminę okręgową dokonywują powołane do tego komisye krajowe, administracyjno-mieszane (urządzące), jedna na Galicyę zachodnią z siedzibą w Krakowie, druga na Galicyę wschodnią z siedzibą we Lwowie.

Art. III.

Zadaniem tych komisyj jest przeprowadzić takie ugrupowanie i rozgraniczenie gmin okręgowych w każdym powiecie, aby

wytworzona na tej podstawie nowa jednostka gminna była w stanie sprostać tym obowiązkom, których wymagają cele administracji publicznej w miejscowym zakresie. W tym kierunku należy przy tworzeniu gmin okręgowych brać na uwagę trzy momenty: ludność, przestrzeń i siłę podatkową.

Co do ludności należy mieć wzgląd na to, że gmina okręgowa powinna liczyć 4000—7000 mieszkańców.

co do przestrzeni należy trzymać się zasady, aby z najbliższej gminy miejscowej (przysiółka) nie było dalej do siedziby urzędu gminnego jak ośm kilometrów,

co do siły podatkowej należy starać się o takie ugrupowanie jednostek osad miejscowych w jeden okręg, aby siły ekonomiczne sąsiadujących gmin okręgowych były o ile możności równomierne i nie powstały okręgi utworzone z zamożnych osad obok innych, znacznie uboższych.

Szczególne topograficzne warunki mogą być wyjątkowo uwzględnione. W górach lub osadach odosobnionych można tworzyć mniejsze jednostki gminne; ze względu zaś na naturalną grawitację interesów pewnej liczby sąsiednich osad do jednego okręgu, większe gminy okręgowe.

Jeżeli miasteczko jest środkowym punktem grawitacji interesów sąsiednich gmin wiejskich i obszarów dworskich, należy włączyć to miasteczko do okręgu gminnego i utworzyć w niem siedzibę urzędu gminnego.

Art. IV.

Komisye krajowe składają się każda z pięciu członków, a mianowicie: trzech wybranych przez Sejm krajowy, jednego delegata Wydziału krajowego i jednego reprezentanta rządu, którego mianuje c. k. Namiestnik. Reprezentant rządu jest przewodniczącym komisji,

Namiestnik doda każdej komisji odpowiednią liczbę urzędników, jako fachowych referentów bez prawa głosowania w komisji

Art. V.

Komisye krajowe urzędują przy współudziale komisji powiatowych i kierują czynnościami komisji powiatowych.

Art. VI.

Komisye powiatowe składają się z pięciu członków, a mianowicie: z c. k. Starosty, jednego urzędnika mianowanego przez c. k. Namiestnika, jednego delegata Wydziału powiatowego i dwóch członków wybranych przez Radę powiatową.

Komisye powiatowe mogą kooptować kilku mężów zaufania z pomiędzy mieszkańców powiatu, którym przysługuje tylko głos doradczy.

Przewodniczącym komisji powiatowej jest c. k. Starosta.

Art. VII.

Komisye powiatowe zbierają materiał przygotowawczy dla prac komisji krajowej na jej żądanie mogą przedstawiać wnioski ugrupowania gmin w powiecie lub dawać swe opinie.

Art. VIII.

Komisya krajowa może zjeżdżać do każdego powiatu na miejsce i w siedzibie powiatu elaborat ugrupowania i rozgraniczenia gmin okręgowych wypracować.

Komisya krajowa ustanawia porządek prac swoich, oznacza sama, w którym powiecie prace rozpoczyna, do których powiatów następnie przechodzi kolejno, czy w jednym czy kilku powiatach naraz rozgraniczenia dokonywa.

Art. IX.

Elaboraty komisji krajowej stają się prawomocne po zatwierdzeniu ich przez c. k. Namiestnika.

Art. X.

Uchylanie się któregokolwiek członka komisji krajowej lub powiatowej, piastującego swój urząd z wyboru, od wzięcia udziału w całości lub części prac komisji będzie uważane tak, że się na elaborat komisji z góry zgadza.

Wszelkie kwestye sporne w sprawach organizacyi gmin okręgowych i czynności wewnętrznych komisji krajowej rozstrzyga nieodwoalnie c. k. Namiestnik.

Art. XI.

Gminy okręgowe wprowadzone być mogą stopniowo grupami całemi w różnych okolicach kraju,

Gmina okręgowa powołaną jest do życia w danej miejscowości rozporządzeniem c. k. Namiestnika ogłoszonym w dzienniku ustaw i rozporządzeń krajowych.

Art. XII.

Po przeprowadzeniu rozgraniczenia w powiecie ustaje działalność komisji powiatowej; po przeprowadzeniu rozgraniczenia w całym kraju ustaje działalność komisji krajowych.

Dzień rozwiązania tych komisji ogłosi c. k. Namiestnik.

D Z I A Ł I.**Postanowienia ogólne.****§. 1.**

Gmina okręgowa jest korporacją publiczną, która ma na celu staranie o dobro jej mieszkańców i wykonanie zakreślonych jej ustawami zadań administracyi publicznej w miejscowym zakresie.

§. 2.

Wszystkie dotąd oddzielnie istniejące gminy wiejskie i obszary dworskie, włączone do gminy okręgowej, stanowią części składowe jednej administracyjnej całości.

Prawo przynależności nabyte do którejkolwiek dawnej, oddzielnie istniejącej jednostki gminy nadaje prawo przynależności do gminy okręgowej.

§. 3.

Przez połączenie gmin wiejskich i obszarów dworskich w jeden okręg w celu wykonywania wspólnemi siłami zadań administracyi publicznej pozostają niezmiennione ich dotychczasowa terytoryalna rozległość i granice, a jednostki te zachowują nadal wzajemną odrębność i samodzielność, tudzież stanowią odrębne podmioty praw. W szczególności prawa majątkowe gmin i dobra gminnego pozostają przez to połączenie w niczem nie naruszone.

§. 4.

Gminy miejscowe są w stosunku do gmin okręgowych odrębnymi korporacyami publicznymi, mającemi oddzielne prawa majątkowe i interesa komunalne, a organa ich zarządu są podwładnymi i pomocniczymi organami Naczelnika gminy okręgowej tylko w sprawach administracyi publicznej na terytoryum gminy miejscowej.

§. 5.

Obszary dworskie są gospodarczemi i terytoryalnemi jednostkami, wchodzącemi całkowicie w skład gminy okręgowej. Wszyscy mieszkańcy, zamieszkali stale na obszarze dworskim, posiadają przynależność do gminy okręgowej i należą do jej komunalnego związku. Organa zarządu obszaru dworskiego są organami podwładnymi i pomocniczymi Naczelnika gminy okręgowej w sprawach administracyi publicznej na terytoryum obszaru dworskiego.

D Z I A Ł II.**Gmina miejscowa (gromada).****§. 6.**

Gmina miejscowa albo gromada jest korporacją publiczną, która ma na celu zaspokojenie potrzeb komunalnych, t. j. ta-

kich, które ze wspólnego pożycia jej mieszkańców na jednym miejscu i we wspólnym związku wynikają. Gmina miejscowa zarządza swym majątkiem i dobrem gminnym i zawiaduje własnymi sprawami według przepisów niniejszej ustawy.

§. 7.

Mieszkańcy gminy miejscowej dzielą się na trzy kategorie: przynależnych, członków gminy i obcych.

§. 8.

Przynależnymi są ci, których ustawa o przynależności uznaje za przynależnych do gminy.

Członkami gminy są ci, którzy posiadają prawo wyborcze w miejscowej gminie.

Wszystkie inne osoby są obcemi.

§. 9.

Postanowienia o uprawnieniu do wyboru, obieralności i postępowaniu przy wyborach zawiera ordynacya wyborcza dla gmin.

Reprezentacya gminy miejscowej.

§. 10.

Reprezentacyę gminy miejscowej stanowi sołtys i starszyzna gromadzka.

§. 11.

W gminach miejscowych, liczących do 500 mieszkańców, starszyzna gromadzka składa się z 12 członków; w gminach z ludnością 500—1000 mieszkańców z 18 członków; wreszcie w gminach z ludnością ponad 1000 mieszkańców z 24 członków, wybranych na lat sześć w sposób ordynacyą wyborczą wskazany.

§. 12.

Sołtysa wybiera starszyzna gromadzka za swego grona na lat sześć w sposób określony ordynacyą wyborczą.

§. 13.

Starszyzna gromadzka wybiera w taki sam sposób jednego zastępcę sołtysa.

Zarząd gminy miejscowej.

§. 14.

Zarząd gminy miejscowej spoczywa w rękach sołtysa.

W szczególności sołtys ma następujące obowiązki:

1. Ogłasza rozporządzenia Naczelnika gminy okręgowej.

2. Wykonywa polecenia rozporządzenia Naczelnika gminy okręgowej i władz wyższych.

3. Przygotowuje wnioski do uchwał starszyny gromadzkiej, przedkłada jej projekt budżetu gminy miejscowej.

4. Wykonywa uchwały starszyny gromadzkiej.

5. Administruje majątkiem i dochodami gminy miejscowej w granicach uchwał starszyny gromadzkiej, tudzież zarządza majątkiem tych zakładów gminnych, które nie mają własnego zarządu i nadzoruje te zakłady gminne, które mają osobny zarząd.

6. Prowadzi rachunki i księgi kasowe, pobiera, względnie ściąga w drodze egzekucyi i na ruchomościach te daniny gminne, które opłacają się wprost gminie miejscowej, nadzoruje wykonanie usług i robót uchwalonych na rzecz gminy, pobiera, względnie ściąga w drodze egzekucyi na ruchomościach, ekwiwalent pieniężny w razie zamieniania usług i robót na pieniądze.

7. Mianuje i nadzoruje sługi gminne.

8. Przechowuje dokumenta i akta gminy miejscowej.

§. 15.

Sołtys jest organem wykonawczym urzędu gminnego i podwładnym Naczelnika gminy w sprawach administracyi publi-

cznej i jako taki przestrzega porządku w gminie miejscowej, czuwa nad bezpieczeństwem osób i mienia.

§. 16.

W razie nagłych wypadków, gdy zachodzi niebezpieczeństwo zwłoki, ma prawo zarządzić tymczasowo, co należy, dla utrzymania bezpieczeństwa i obowiązek donieść o tem zaraz Naczelnikowi gminy.

Zakres działania starszyny gromadzkiej.

§. 17.

Starszyzna gromadzka rozstrzyga we wszystkich sprawach dotyczących się majątku gminnego i interesów komunalnych gminy.

Władza wykonawcza nie przysłuży starszynie gromadzkiej.

§. 18.

W szczególności do zakresu działania starszyny gromadzkiej należą:

1. Kontrola nad działalnością sołtysa jako zwierzchnika gminy miejscowej i organu wykonawczego uchwał starszyny gromadzkiej.

2. Postanowienia względem zakładowego majątku i dobra gminy.

3. Postanowienia o sposobie użytkowania i zarządu tego majątku i dobra; wdzierżawianie, najmowanie lub sprzedaż, tudzież lokowanie kapitałów albo zaciąganie pożyczek.

4. Uchwalanie budżetu rocznego.

5. Sprawdzanie i załatwianie rachunków.

6. Przyzwolenie na rozpoczęcie sporów prawnych i odstąpienie od nich, zatwierdzenie ugód, spór umarzających, ustanawianie zastępców prawnych.

7. Wszystkie sprawy nie należące do zwykłego zarządu majątkiem i te, która sobie

starszyzna gromadzka względem tego zarządu zastrzeże.

8. Postanowienia o wynagrodzeniu dla sołtysa, o liczbie i płacy służb gminnych tudzież straży polowej i nocnej, względnie postanowienia o obowiązku pełnienia straży nocnej.

9. Postanowienia o pełnieniu posług i robót na rzecz gminy miejscowej.

§. 19.

Starszyzna gromadzka rozstrzyga zażalenia przeciw zarządzeniom sołtysa w sprawach majątkowych gminy i dobra gminnego.

We wszystkich innych sprawach zażalenia te wnosić do urzędu gminnego.

§. 20.

Starszyzna gromadzka zbiera się dwa razy do roku, na wiosnę i na jesień na dłuższe sesye, na których mają być omówione potrzeby miejscowe.

Na jesiennej sesyi musi być załatwiony budżet na rok przyszły. Oprócz tego odbywać się mogą nadzwyczajne zebrania starszyny na polecenie władzy wyższej, na wezwanie sołtysa, lub żądanie jednej trzeciej części członków starszyny.

Sołtys przewodniczy obradom starszyny gromadzkiej.

§. 21.

Zastępca sołtysa wstępuje w prawa i obowiązki sołtysa tylko chwilowo, w razie tegoż nieobecności, choroby lub innej prawnej przeszkody.

O gospodarstwie gminy miejscowej.

§. 22.

Wszelka ruchoma i nieruchoma własność, niemniej wszelkie prawa i przywileje gminy winny być utrzymywane w cią-

głej ewidencji za pomocą dokładnego inwentarza.

Każdemu ponoszącemu opłaty na cele gminy wolno jest przeglądać ten inwentarz.

§. 23.

Majątek gminy ma być w ten sposób administrowany, aby przynosił jak największy dochód i tylko na cele gminy miejscowej mogą być jego dochody obracane.

Nadwyżki roczne dochodu ponad wydatki mają być użyte na potrzeby w roku następnym, o ile zaś na cel nie byłyby potrzebne, należy je lokować w papierach lub zakładach dających gwarancję pupilarnego bezpieczeństwa i włączyć do zakładowego majątku.

§. 24.

Uchwały starszyny gromadzkiej, dotyczące się sprzedaży lub obciążenia majątku zakładowego gminy, wymagają zatwierdzenia Wydziału powiatowego po zasięgnięciu opinii rady gminnej.

§. 25.

Co do tego, komu i w jakim rozmiarze służy udział w pożytkach dobra gminnego, trzymać się należy dotychczasowego niezaprzeczonego zwyczaju.

Jeżeli i o ile nie istnieje niezaprzeczonego zwyczaj, starszyna gromadzka z uwzględnieniem istniejących specjalnych tytułów prawnych, uchwali postanowienia regulujące to uczestnictwo, przyczem może ustanawiać opłatę za korzystanie z dobra gminnego. Postanowienia te wymagają zatwierdzenia Rady gminnej. Również wymagają zatwierdzenia Rady gminnej, uchwały starszyny gromadzkiej, odnoszące się do obciążenia dobra gminnego.

Sprzedaż dobra gminnego wymaga zatwierdzenia Wydziału powiatowego.

§. 26.

Nadwyżka dochodu z dobra gminnego, pozostająca po zaspokojeniu osób uprawnionych, wpływa do kasy gminy miejscowej.

Podatki i inne opłaty, tudzież koszta dozoru, połączone z posiadaniem i użytkowaniem dobra gminnego, o ile do ich pokrycia nie wystarczają dochody do kasy gminnej wpływające, mają być ponoszone przez uczestniczących w pożytkach z dobra gminnego, a to w miarę tego uczestnictwa. Postanowienia w tym kierunku wydaje starszyna gromadzka a zatwierdza ją Rada gminna.

§. 27.

O ile dochody z majątku gminnego nie wystarczają, aby pokryć potrzeby i zobowiązania gminy miejscowej, mogą być nałożone przez starszynę gromadzką:

- a) dodatki do podatków bezpośrednich lub do podatku konsumcyjnego;
- b) inne opłaty nienależące do kategorii dodatków do podatków;
- c) posługi i roboty na cele gminne.

§. 28.

Dodatki do podatków bezpośrednich mają być zazwyczaj podług tej samej stopy procentowej rozkładane na wszystkie w gminie przypisane podatki bezpośrednie.

§. 29.

Wydatki, dotyczące się tylko poszczególnych części gminy, klas mieszkańców lub poszczególnych posiadaczy gruntu, mają być ponoszone tylko przez same strony interesowane, o ile nie istnieją inne urządzenia obowiązujące.

§. 30.

Do rozkładu dodatków do podatków bezpośrednich podług rozmaitej stopy procentowej, potrzebnem jest pozwolenie Rady powiatowej.

D Z I A Ł III.

Obszary dworskie.

§. 31.

Na czele obszaru dworskiego stoi przełożony obszaru dworskiego i jest organem pomocniczym urzędu gminnego i podwładnym Naczelnika gminy okręgowej.

W tym charakterze wykonywa przełożony obszaru dworskiego zadania administracyi publicznej i podlega nadzorowi Naczelnika gminy.

§. 32.

Posiadacz obszaru dworskiego może albo sam objąć urząd przełożonego, albo też zdać urząd pod własną odpowiedzialnością innej osobie.

Współposiadacze mianują przełożonym jednego z pośród siebie albo inną osobę. W braku porozumienia między nimi mianowanym będzie ten, za kim oświadczy się ta część współposiadaczy, na którą wypada więcej niż połowa podatków realnych na obszar dworski przypisanych. Za osoby niewłasnowolne wykonywa to prawo ich zastępca prawny.

§. 33.

Można być przełożonym kilku obszarów dworskich, stanowiących osobne ciała tabularne, jeżeli te obszary dworskie leżą w obrębie jednej i tej samej gminy okręgowej.

§. 34.

Przełożonym może być tylko obywatel państwa austriackiego, używający własności, względem którego nie zachodzi żadna z okoliczności wykluczających w §§. 3 i 11. ordynacyi wyb. gminnej wskazanych.

§. 35.

Przełożony musi mieć stałe zamieszkanie w miejscu urzędowania swego.

§. 36.

Nazwisko i miejsce zamieszkania przełożonego musi być podane do wiadomości Naczelnika gminy i Starosty.

§. 37.

Jeżeli przełożony nie posiada warunków w §. 34. wskazanych, Starosta wezwie posiadaczy obszaru dworskiego do mianowania innej osoby, a gdyby to wezwanie mimo powtórnego napomnienia było bezskutecznem, zamianuje przełożonego sam na koszt i stratę posiadaczy.

§. 38.

Przełożony winien jest podawać do wiadomości mieszkańców obszaru dworskiego rozporządzenia Naczelnika gminy, o ile takowe wprost do nich z urzędu gminnego nie zostały wystosowane. Przełożony ma na terytoryum obszaru dworskiego ten sam zakres praw i obowiązków, jaki ma sołtys na terytoryum gminy miejscowej.

§. 39.

Posiadacz obszaru dworskiego może każdej chwili usunąć przełożonego, winien jest jednak zawiadomić o tem Naczelnika gminy i c. k. Starostę.

Przełożony traci urząd, jeżeliby zaszła lub wiadomą stała się przeszkoda, dla której nie mógłby być dopuszczonym do sprawowania urzędu.

Za ciężkie przekroczenia lub powtarzane zaniedbywanie obowiązków może być przełożony usunięty od urzędowania przez c. k. Starostę w porozumieniu z Wydziałem powiatowym.

§. 40.

Do pokrycia wydatków gminy okręgowej obowiązany jest obszar dworski i osoby na nim zamieszkałe, o ile opłacają podatki bezpośrednio, przyczyniać się w tej samej mierze i według tych samych zasad, według których rozkłada się w ogóle ciężary gminy okręgowej.

D Z I A Ł IV.

Gmina okręgowa.

Reprezentacja gminy okręgowej.

§. 41.

Gminę okręgową reprezentuje Naczelnik gminy i rada gminna.

§. 42.

Rada gminna składa się z 10. członków, a mianowicie;

a) z sześciu wybranych przez ogólne zgromadzenie starszyn gromadzkich;

b) trzech wybranych przez posiadaczy obszarów dworskich;

c) jednego członka powołanego przez władzę.

§. 43.

Wybór członków Rady dokonywa się w ten sposób, że na wezwanie c. k. Starosty zbierają się naprzód razem w siedzibie urzędu gminnego wszyscy członkowie starszyn gromadzkich i wybierają większością głosów sześciu członków, rady i tyluż zastępców.

Następnie posiadacze obszarów dworskich wybierają trzech członków Rady gminnej. Gdyby w pewnej gminie okręgowej było mniej niż trzy obszary dworskie, nateczas posiadacze tychże obszarów wybierają tylu członków rady, ile jest obszarów dworskich, a resztę wybiera pięciu mieszkańców gminy okręgowej opłacających najwyższy podatek gruntowy.

Zastępcami posiadaczy obszarów dworskich w Radzie są przełożeni obszarów dworskich, ewentualnie, jeśli chodzi o osoby wybrane przez opłacających najwyższy podatek gruntowy, ci, którzy przez te osoby na zastępców wybrani zostali.

§. 44.

Zarówno starszyn gromadzkich, jak i właściciele obszarów dworskich nie są

ograniczeni do wyboru członków Rady gminnej z pośród siebie, lecz mogą wybierać kogokolwiek uprawnionego do wyboru starszyny gromadzkiej pod warunkiem, aby był mieszkańcem gminy.

§. 45.

Wyborom przewodniczy c. k. starosta.

Wybory odbywają się przez ustne głosowanie.

§. 46.

Po ukończonych wyborach powoła starosta jednego członka Rady gminnej, przy czem nie jest ograniczony do mieszkańców gminy.

§. 47.

Peryod wyborczy trwa lat sześć.

§. 48.

Naczelnika gminy wybiera Rada gminna i nie jest ograniczoną do wyboru ze swego łona.

§. 49.

Zastępcą naczelnika gminy jest z reguły członek Rady gminnej powołany do niej przez c. k. starostę. Wolno jest jednak Radzie gminnej wybrać tego właśnie członka Rady naczelnikiem gminy, a w takim wypadku służy jej prawo wybrać także i zastępcę naczelnika gminy, jednakowoż tylko ze swego łona. Tak wybrany zastępca naczelnika gminy musi być zatwierdzonym przez c. k. starostę.

Zarząd gminy okręgowej.

§. 50.

Zarząd gminy okręgowej spoczywa w rękach naczelnika gminy, jako kierownika urzędu gminnego, który jest organem administracyi publicznej.

W tym charakterze wykonywa naczelnik gminy zadania, które na mocy ustaw ma gmina do spełnienia.

§. 51.

W szczególności należy do naczelnika gminy:

1. Wykonywanie ustaw i rozporządzeń, tudzież poleceń władz wyższych.

2. Wydawanie rozporządzeń w granicach obowiązujących ustaw.

3. Czuwanie nad bezpieczeństwem osób i mienia, przestrzeganie publicznego porządku.

4. Wykonanie zadań policji miejscowej, policji budowniczej, sanitarnej, drogowej, ogniowej, policji nad czeladzią i wyrobnikami, tudzież wykonanie przepisów o czeladzi służebnej, dozór policyjny nad przedmiotami żywności, nad targami, nad miarą i wagą, policja polowa i policyjny nadzór nad obyczajnością publiczną.

5. Sprawowanie jurysdykcji karno-policyjnej.

6. Kierowanie czynnościami urzędu gminnego, mianowanie sług i pomocników na posady, które ustanawia Rada gminna i wykonywanie nad podwładnymi organami przełożonej władzy dyscyplinarnej.

7. Przygotowanie projektów do uchwał Rady gminnej w szczególności preliminarza dochodów i wydatków.

8. Zarząd majątkiem gminnym i zakładów gminnych w granicach uchwał Rady gminnej.

9. Przewodniczenie w obradach Rady gminnej i wykonanie jej uchwał.

10. Składanie sprawozdań rocznych Radzie gminnej z całego toku czynności administracyjnych i zarządu zakładami gminnymi.

§. 52.

Naczelnikowi gminy nie służy prawo karania sołtysów, członków Rady gminnej, ławników i przełożonych obszaru dwor-

skiego. Osoby te są wyjęte z pod jurysdykcji karno-policyjnej naczelnika gminy za przekroczenia administracyjne, a jurysdykcya w tym względzie należy do c. k. Starosty. Także w razie przekroczenia w wykonaniu obowiązków swego urzędu lub niewypełnienia poleceń naczelnika gminy ze strony sołtysów, ławników i przełożonych obszaru dworskiego nie przysługuje naczelnikowi gminy nad temi osobami prawo dyscyplinarne, lecz może tylko wnieść przedstawienie do Starosty o wdrożenie postępowania dyscyplinarnego.

Zastępca naczelnika gminy.

§. 53.

Zastępca naczelnika gminy jest stałym urzędnikiem (sekretarzem) gminy; załatwia czynności urzędu gminnego i prowadzi kancelaryę gminy pod kierunkiem i kontrolą naczelnika gminy i nadzorem c. k. Starostwa.

Zastępuje naczelnika gminy w wykonywaniu wszelkich praw i obowiązków w razie jego choroby, nieobecności lub innej prawnej przeszkody.

§. 54.

Naczelnik gminy może przekazać sprawowanie niektórych czynności urzędu gminnego swemu zastępcy, pozostaje jednak i w tym wypadku zawsze odpowiedzialnym za wykonywanie zadań administracji publicznej wobec władzy wyższej, za zarząd majątku gminnego odpowiedzialnym wobec Rady gminnej. Taka sama odpowiedzialność ciąży także i na zastępcy naczelnika gminy.

§. 55.

Naczelnik gminy sprawuje swą władzę jako honorowy urząd publiczny bezpłatnie.

Może żądać tylko miernego odszkodowania za rzeczywiste straty i wydatki ponoszone skutkiem swego urzędowania.

§. 56.

Zastępca naczelnika gminy pobiera stałą płacę, którą oznacza Rada gminna w granicach ustanowionych przez Wydział powiatowy.

§. 57.

Tylko w przypadku, gdy Rada gminna wybierze na naczelnika gminy tego ze swych członków, który wchodzi w jej skład na mocy powołania przez władzę, może naczelnik gminy pobierać stałą płacę, ale wówczas odpada osobna płaca zastępcy.

§. 58.

Rozporządzenia wydawane przez naczelnika gminy lub tegoż zastępcę w imieniu urzędu gminnego dotyczące się ogółu gminy okręgowej lub pewnej jej części, albo większej liczby jej mieszkańców, mają być należycie ogłoszone. Zarządzenia zaś i orzeczenia dotyczące się pojedynczych osób, zwłaszcza w sprawach policyi miejscowej mają być z reguły wydawane ustnie, tylko treść takiego zarządzenia lub orzeczenia musi być zanotowana w księdze orzeczeń i zarządzeń urzędu gminnego. Wszelako wolno zawsze stronie interesowanej żądać w każdym wypadku doręczenia jej na piśmie tego zarządzenia lub orzeczenia, ale w takim razie musi strona uiścić na koszt kancelaryi gminnej małą opłatę, której wysokość ustanawia co roku Starosta w porozumieniu z Wydziałem powiatowym,

O wykonywaniu władzy karnej.

§. 59.

O ile w ustawach i przepisach, które dotyczą policyi miejscowej, należącej do zakresu działania urzędu gminnego (§. 51. ust. 4) jest sankcja karna i o ile przekroczenia tych ustaw i przepisów nie podpadają pod kodeks karny, służy naczelnikowi gminy prawo orzekania kar za takie przekroczenia, aż do wysokości w tychże ustawach i przepisach ustanowionej.

§. 60.

Naczelnik gminy może, po zasięgnięciu uchwały Rady gminnej, wydawać obowiązujące w obrębie gminy okręgowej postanowienia, dotyczące się policyi miejscowej i ustanowić za przekroczenie tych przepisów karę pieniężną do wysokości 50 koron, lub karę aresztu do dni 5.

§. 61.

W nagłych wypadkach może naczelnik gminy sam bez uchwały Rady gminnej wydać postanowienia, zagrażające karą pieniężną do wysokości 10 koron lub 2 dni aresztu.

§. 62.

Orzeczenia karne za przekroczenia w sprawach policyi miejscowej (§§. 59., 60, i 61). wydaje naczelnik gminy w urzędzie gminnym.

§. 63.

Tylko kary pieniężne, lub w razie niemożności uiszczenia, kary aresztu mogą być orzekane. Wszelkie orzeczenia karne mają być w osobną księgę wpisane.

§. 64.

Jeżeli orzeczenia dotyczą się duchownych uznanych wyznań religijnych, nauczycieli publicznych, urzędników rządowych lub krajowych, zostających w czynnej służbie, członków Sejmu krajowego albo członków Rady gminnej, winien naczelnik gminy przedłożyć każde tego rodzaju orzeczenie c. k. Staroście do zbadania i zatwierdzenia.

§. 65.

Kary pieniężne płyną do kasy gminnej okręgowej na rzecz ubogich lub funduszu zapomogi w gminie.

Zakres działania Rady gminnej.

§. 66.

Rada gminna obraduje i decyduje o wszystkich sprawach gminy, które usta-

wą gminną nie zostały wyłączone przekazane Naczelnikowi gminy.

O innych sprawach, nie odnoszących się bezpośrednio do interesów gminy, może Rada gminna powziąć uchwały tylko wtedy, jeśli jej przekazane zostały ustawami lub wyraźnym poleceniem władzy wyższej.

§. 67.

Rada gminna ma prawo wydawać osobne postanowienia prawne w takich sprawach gminnych, co do których ustawa dozwala na różne sposoby ich załatwienia, lub które poleca unormować w drodze statutów miejscowych, tudzież w tych sprawach, których przedmiot nie jest unormowany przez ustawę.

§. 68.

Rada gminna ma obowiązek starania się o dobro mieszkańców gminy, w szczególności obmyślenia środków opieki nad ubogimi.

§. 69.

Rada gminna nadaje prawo przynależności do gminy.

§. 70.

Rada gminna ma prawo obcym wzbrownić pobytu w obrębie gminy, jeżeli obcy lub członkowie ich rodzin przekraczają ustawy, stają się powodem zgorzienia albo ciężarem dla gminy.

§. 71.

Rada gminna uchwała budżet, czuwa nad majątkiem gminy i całym zarządem jej dochodów i wydatków.

Wszelkie obciążenie gminy zawisłem jest od jej uchwały.

§. 72.

Do zakresu Rady gminnej należy także kontrola nad stanem i zarządem mają-

tkowym gmin miejscowych. Budżety gmin miejscowych potrzebują zatwierdzenia Rady gminnej.

§. 73.

Rada gminna ma prawo nadzorować cały tok czynności administracyjnych naczelnika gminy i urzędu gminnego, z wyjątkiem wykonywania jurysdykcji karno-policyjnej i tych spraw, które naczelnik gminy wykonywa jako organ egzekutywy wskutek zarządzenia władzy wyższej lub jako organ pomocniczy albo towarzyszący przy bezpośrednich zarządzeniach lub urzędowych komisjach władz wyższych.

§. 74.

Rada gminna ma prawo objawić zapamiętania i życzenia tudzież powziąć uchwały w granicach ustaw w sprawach administracji i policji miejscowej, nie może jednak zmieniać wydanych przez naczelnika gminy decyzji i rozporządzeń. Uchwały Rady gminnej w tym kierunku mają być uważane jako opinie albo wnioski, które, o ile naczelnik gminy sam się do nich nie zastosuje, idą do rozpatrzenia Starostwa, względnie Wydziału powiatowego. W razie rozstrzygnięcia w myśl uchwał Rady gminnej obowiązują naczelnika gminy.

§. 75.

Dokumenty i akta prawne, mocą których gmina okręgowa staje się uprawnioną lub zobowiązaną, muszą być pod nieważnością podpisane przez naczelnika gminy lub tegoż zastępcę i przez dwóch członków Rady gminnej.

Posiedzenia Rady gminnej.

§. 76.

Rada gminna zbiera się co najmniej raz na kwartał. Posiedzenia, odbywające się na wiosnę i w jesieni, mają mieć miejsce wkrótce po odbytych zebraniach starszych gromadzkich.

Oprócz tego zbiera się Rada gminna na wezwanie naczelnika gminy, polecenie

władzy wyższej lub na żądanie trzech członków Rady.

§. 77.

Naczelnik gminy zwołuje posiedzenie Rady gminnej i przewodniczy im pod nieważnością uchwał, w razie prawnej przeszkody przysługuje to prawo zastępcy naczelnika gminy.

§. 78.

O każdym posiedzeniu powinien zawiadomić naczelnik gminy wszystkich obecnych w gminie członków Rady, a w miejsce nieobecnych zaprosić zastępców.

§. 79.

Rada gminna nie może powziąć uchwały, jeśli więcej niż połowa jej członków nie jest na posiedzeniu obecną. Do uchwały o budżecie i wszelkiej uchwały podlegającej zetwierdzeniu władzy wyższej potrzebną jest obecność dwóch trzecich członków Rady.

Jeśli na posiedzenie nie zbierze się wymagana powyżej liczba Radnych, winien naczelnik gminy powtórnie zwołać Radę i zarazem zaważać zastępców.

Na każdego członka Radę lub zastępcę, który nie stawi się na to drugie posiedzenie, może naczelnik nałożyć karę pieniężną do wysokości 40 koron na rzecz gminy.

Przeciw takiemu orzeczeniu służy rekurs do Wydziału powiatowego.

Do wyboru naczelnika gminy, względnie jego zastępcy (§. 49) mają się stawić wszyscy członkowie Rady pod utratą mandatu, w razie gdyby nie zachodziła ważna przeszkoda usprawiedliwiająca nie przybycie na posiedzenie. Decyduje o tem Rada gminna.

§. 80.

Jeżeli przedmiotem obrad i uchwał jest urzędowanie członka Rady gminnej,

winien tenże wstrzymać się od głosowania, musi jednak na wezwanie Rady udzielić żądanych wyjaśnień.

§. 81.

Członek Rady gminnej nie może być obecnym na posiedzeniu, jeżeli przedmiot obrady lub uchwały, dotyczy jego interesów lub też jego żony, albo osób spokrewnionych z nim, albo spowinowaconych do drugiego stopnia.

To postanowienie odnosi się także do naczelnika gminy i jego zastępcy.

§. 82.

Przewodniczący otwiera i zamyka posiedzenie, kieruje rozprawami i przestrzega porządku.

§. 83.

Do ważności uchwał potrzebna jest bezwzględna większość głosów. Przewodniczący głosuje tylko przy wyborach lub w razie równości głosów, a wtedy to zdanie staje się uchwałą, do którego przystąpił przewodniczący.

§. 84.

Posiedzenia Rady są zawsze jawne. Tylko w sprawach osobistych może być zarządzane posiedzenie tajne.

§. 85.

Uchwały Rady mają być zapisane w księdze uchwał i stwierdzone podpisem przewodniczącego i dwóch radnych.

§. 86.

Postanowienia o posiedzeniach Rady gminnej odnoszą się do posiedzeń starszych gromadzkich.

Ł a w n i c y.

§. 87.

Rada gminna wybiera ze swego łona równocześnie z wyborem wójta dwóch ławników.

§. 88.

Ławnicy są stałymi delegatami Rady gminnej do wykonywania nieustannej kontroli nad zarządkiem funduszków gminy okręgowej i zakładów gminnych. Posiadają kolejno drugi klucz od kasy gminnej, kontrolują bieżące dochody i wydatki i sprawdzają rachunki.

§. 89.

Wydatki nadzwyczajne, budżetem nieprzewidziane, może w razie nagłej potrzeby asygnować naczelnik gminy do wysokości 200 koron tylko za zgodą ławników.

§. 90.

Ławnicy kontrolują stan majątków i zarząd funduszków gmin miejscowych i są referentami budżetów gmin miejscowych na posiedzeniach Rady gminnej.

D Z I A Ł V.

O obowiązkach osobistych i ponoszeniu ciężarów na rzecz gminy.

§. 91.

Każdy, według przepisów niniejszej ustawy, wybrany naczelnik gminy, sołtys, członek Rady gminnej i członek starszyzny gromadzkiej winien wybór przyjąć i urząd swój według najlepszej woli i wiedzy sprawować.

Prawo wymówienia się od przyjęcia wyboru służy tylko:

a) duchownym wszelkiego wyznania i nanczycielom publicznym;

b) urzędnikom i sługom c. k. Dworu, państwa, kraju, zakładów i funduszków publicznych, dopóki w czynnej służbie zostają;

c) wojskowym, nawet w czynnej służbie niebędącym;

d) osobom liczącym przeszło 60 lat życia;

e) tym, którym tylko ułomności fizyczne lub znacznie nadwątlone zdrowie nie pozwalają obowiązków urzędowych wykonywać;

f) tym, których zwykłe zatrudnienie lub zarobkowanie ciągle odrywa od stałego pobytu w gminie.

§. 92.

Kto bez takiego uwalniającego powodu wzbrania się przyjąć wybór lub przyjęty urząd dalej sprawować, podlega karze pieniężnej, którą Rada gminna do wysokości 200 koron wymierzyć może.

Przeciw orzeczeniu Rady gminnej służy odwołanie do Wydziału powiatowego.

§. 93.

Kara pieniężna wpływa do kasy gminnej, względnie, gdy chodzi o sołtysa lub członków starszyzny gromadzkiej, do funduszków gminy miejscowej.

§. 94.

W razie opróżnienia przez śmierć, rezygnację lub innej prawnej przyczyny urzędu naczelnika gminy lub ławnika przed końcem peryodu sześcioletniego urzędowania, winna jest Rada gminna do dni 14 przedsięwziąć nowy wybór na czas pozostały.

Tak samo powinna starszyzna gromadzka dokonać nowego wyboru sołtysa w razie opróżnienia posady sołtysa.

§. 95.

Naczelnik gminy i jego zastępca powinni złożyć przy objęciu urzędu w ręce starosty przyrzeczenie w miejsce przysięgi, iż zachowają Cesarzowi wierność i posłuszeństwo, przestrzegać będą ustaw i wypełniać sumiennie swoje obowiązki.

Takie samo przyrzeczenie składa sołtys w ręce naczelnika gminy.

§. 96.

Członkowie Rady gminnej i starszyny gromadzkiej winni są pełnić swój urząd bez żadnego wynagrodzenia.

§. 97.

Przełożony obszaru dworskiego nie może za pełnienie swych obowiązków pobierać żadnego wynagrodzenia z funduszków gminnych.

Odpowiedzialność.

§. 98.

Wszystkie osoby, pełniące obowiązki zarządu w gminie okręgowej lub miejscowej, odpowiedzialne są wobec tejże gminy okręgowej, względnie miejscowej, za szkody wyrządzone gminie przez zaniedbanie lub nieodpowiednie pełnienie obowiązków urzędowych, a to niezależnie od kar dyscyplinarnych, jakie ich z tego powodu ze strony władz przełożonych spotkać mogą.

Przez rezygnację lub usunięcie z urzędu nie uwalnia się od tej odpowiedzialności.

§. 99.

Pretensye gminy do wynagrodzenia szkód z tytułu tej odpowiedzialności mają być poszukiwane w zwykłej drodze prawa.

O ciężarach na pokrycie wydatków gminnych.

§. 100.

Na pokrycie wydatków gminy okręgowej obowiązany jest każdy mieszkaniec tejże gminy do ponoszenia ciężarów w równej mierze według przepisów niniejszej ustawy.

§. 101.

Na pokrycie wydatków na cele gminy okręgowej użyte być mają przedewszystkiem dochody gminy.

Następnie użyte mają być na ten cel dotacye z funduszków państwa, kraju i powiatu.

O ile zaś dochody własne gminy nie wystarczają, dotacye nie wpływają lub okazują się niewystarczającymi, nałożone mogą być przez Radę gminną prestacye jako to:

a) dodatki do podatków bezpośrednich lub do podatku konsumcyjnego;

b) inne opłaty, nie należące do kategorii dodatków do podatków;

c) posługi i roboty na cele gminy.

§. 102.

Dodatki do podatków bezpośrednich muszą być na wszystkie gminie okręgowej przypisane podatki bezpośrednie i to na wszystkie równo w całym obrębie gminy rozkładane.

§. 103.

Dodatkiem do podatku konsumcyjnego można obciążać tylko konsumcyę w obrębie gminy; nie można nim obciążać produkcji i obrotu handlowego.

§. 104.

Do zaprowadzenia opłat nie należących do kategorii dodatków do podatków bezpośrednich lub podatku konsumcyjnego potrzebną jest ustawa krajowa.

§. 105.

Pobór taks gminnych za pojedyncze, przez reprezentacyę gminną udzielone upoważnienia, za używanie zakładów gminnych, za podejmowane przez organa gminne w interesie stron czynności urzędowe dozwolony być może przez Starostę za zgodą Wydziału powiatowego.

W razie niezgodności tych władz należy od pozwolenia Namiestnictwa w porozumieniu z Wydziałem krajowym.

§. 106.

Rada gminna może ustanawiać posługi i roboty tak ciągłe, jak ręczne na cele gminy.

Zarazem ustanawia Rada gminna corocznie na następny rok administracyjny cenę dziennych posług i robót.

Osoby zobowiązane do robót i posług mogą je wykonywać albo osobiście albo dać zdolnego zastępcę, albo też uiścić w pieniądzech cenę wymaganych od nich robót i posług.

§. 107.

Ponoszenie ciężarów na cele gminy okręgowej nie uwalnia od ponoszenia dodatków od podatków, opłat i prestacyi na cele gminy miejscowej, o ile takowe w granicach niniejszej ustawy prawnie nałożone zostały.

§. 108.

Dodatki do podatków bezpośrednich albo do podatku konsumcyjnego na cele gminy okręgowej uchwała Rada gminna do wysokości 20% podatku, dodatki przenoszące 20% do 50% mogą być nałożone tylko za pozwoleniem Wydziału krajowego, jednakże nie dłużej, jak na przeciąg lat trzech; przenoszące zaś 50% tylko na mocy uchwały Sejmu krajowego,

W y j ą t k i.

§. 109.

Do opłacania dodatków do podatków bezpośrednich, niemniej do posług i robót nie mogą być pociągani:

a) Urzędnicy i słudzy c. k. Dworu, państwa, kraju, gminy, nauczyciele publiczni, wojskowi, jakoteż wdowy i sieroty tych osób z tytułu płac służbowych i pochodzących ze stosunku służbowego pensyi lub wszelkich innych poborów:

b) Pasterze dusz co do ich kongrui.

Stosowanie środków przymusowych.

§. 110.

Dodatki do podatków, nałożone na cele gminy okręgowej lub miejscowej mają być pobierane przez te same organa i ścią-

gane za pomocą tych samych środków co podatki.

Inne należitości pieniężne, mające się uiszczać na cele gminne na mocy ustawy lub prawomocnej uchwały Rady gminnej, względnie starszizny gromadzkiej, pobiera naczelnik gminy, względnie sołtys przez swoje organa, a w razie nieuiszczenia ściągają je w drodze egzekucyi na ruchomościach w taki sam sposób, jak zaległości podatkowe.

Jeżeli obowiązany, nie wykupiwszy się od posługi lub roboty, wzbrania się jej wykonać, naczelnik gminy, względnie sołtys poleci wykonanie rzeczony posługi lub roboty osobie trzeciej na koszt obowiązany i ściąganie ten koszt w sposób, przepisany dla ściągania innej należitości pieniężnych.

§. 111.

W nagłych wypadkach, gdy zachodzi niebezpieczeństwo, zagrażające gminie lub pojedynczym jej częściom, n. p. w razie pożaru, powodzi i t. p., może naczelnik gminy wprost zmusić osoby obowiązane do wykonania robót i posług.

D Z I A Ł VI.

Nadzór 1 zakres kompetencji władz wyższych.

Nadzór nad gminą miejscową.

§. 112.

Nad wykonywaniem przez sołtysa obowiązków, które ciążą na nim jako na organie podwładnym naczelnika gminy, czuwa w pierwszej linii naczelnik gminy, a w dalszym rzędzie władza administracji państwa

Nad prowadzeniem spraw majątkowych i komunalnych gminy miejscowej czuwa w pierwszej linii Rada gminna a w dalszym rzędzie wyższa instancja autonomiczna.

Nadzór nad gminą okręgową.

§. 113.

Nad wykonaniem przez gminę zadań administracji, nad dopełnieniem obowiązków z mocy ustaw na niej ciążących, tudzież nad poprawnem pełnieniem obowiązków służbowych przez funkcyonaryuszy gminnych, czuwa władza administracyjna państwa a w pierwszej linii c. k. Starosta.

§. 114.

Jeżeli gmina okręgową nie spełnia obowiązków, z mocy ustaw na niej ciążących, Starosta ma prawo zarządzić środki zaradcze na koszt i stratę gminy. Jeśli nie zachodzi przypadek nagłego niebezpieczeństwa, powinien porozumieć się z Wydziałem powiatowym.

§. 115.

Prawo dyscyplinarne nad funkcyonaryuszami gminy, jako to naczelnikiem gminy, sołtysami, przełożonymi obszarów dworskich, pisarzami gminnymi przysługuje c. k. Staroście, który może nakładać kary pieniężne do wysokości 50 koron.

§. 116.

W razie ciężkiego przekroczenia lub zaniedbywania obowiązków przez wskazanych w §. 115. funkcyonaryuszy oraz ławników, lub gdyby w toku przeprowadzonego dochodzenia okazało się, że sprawują swe czynności w sposób dla gminy szkodliwy, może Starosta w porozumieniu z Wydziałem powiatowym zawiesić ich w urzędowaniu na wniosek Wydziału powiatowego, nawet oddalić ze służby.

Naczelnika gminy okręgowej może złożyć z urzędu Namiestnik na wniosek Starosty, postawiony w porozumieniu z Wydziałem powiatowym.

W razie niezgodności między władzami powiatowymi w sprawach wykonywania władzy dyscyplinarnej nad funkcyonaryuszami gminy, orzeka Namiestnictwo po porozumieniu z Wydziałem krajowym.

§. 117.

Starosta może na zasadzie przepisów dyscyplinarnych dla urzędników państwowych każdej chwili zawiesić zastępcę naczelnika gminy w jego urzędowaniu, Namiestnik zaś przenieść go na inne miejsce lub oddalić.

§. 118.

Członkowie Rady gminnej i starszyny gromadzkiej są zupełnie niezależni w wykonywaniu swych obowiązków i żadnej władzy nie służy nad nimi prawo dyscyplinarne.

Przepis ten nie ogranicza jednak prawa i obowiązku naczelnika gminy, a względnie sołtysa, przestrzegania i utrzymywania, na posiedzeniu Rady gminnej, względnie starszyny gromadzkiej, porządku i powagi obrad.

§. 119.

Naczelnik gminy ma prawo zawiesić uchwałę Rady gminnej, jeżeli ta uchwała przeciwną jest ustawom lub powszechnemu dobru.

Takie zawieszenie uchwały nie jest stanowcze, lecz sprawa musi być do dni trzech przedłożoną Starostwu, które rozstrzyga samo, gdy chodzi o naruszenie ustaw, w porozumieniu zaś z Wydziałem powiatowym, gdy rozchodzi się o uchwały przeciwnie dobru powszechnemu, albo szkodliwe dla interesów materyalnych gminy.

§. 120.

Władza państwowa ma prawo wstrzymać wykonanie zarządzeń naczelnika gminy i uchwał Rady gminnej, sprzeciwiających się ustawom lub przekraczających zakres działania gminy.

Tok instancyi i kompetencya władz wyższych.

§. 121.

Od wszelkich uchwał starszyny gromadzkiej służy rekurs do Wydziału powiatowego.

§. 122.

Od wszelkich zarządzeń i orzeczeń naczelnika gminy, dotyczących administracji publicznej i policyi miejscowej, służy w ciągu dni 14 rekurs do c. k. Starostwa, o ile odwołanie to opiera się na zarzucie mylnego stosowania ustaw lub obowiązujących przepisów prawnych w zaczepionem zarządzeniu lub orzeczeniu.

Przeciw zarządzeniom lub orzeczeniom naczelnika gminy, wydanym bądź to z jego własnej inicjatywy, bądź to na mocy uchwał Rady gminnej, którym odwołujący się zarzuca, nie mylne zastosowanie ustaw, lecz mylne zrozumienie potrzeb albo interesów miejscowych i zaczyna pożyteczność wydanego zarządzenia, wnosi się rekurs do dni 14 do Wydziału powiatowego.

§. 123.

Od wszelkich orzeczeń karnych wnosi się rekurs tylko do c. k. Starostwa.

§. 124.

Rekursa przeciw uchwałom Rady gminnej z tytułu naruszenia lub mylnego stosowania ustaw albo przekroczenia zakresu działania w jej uchwałach wnosi się do dni 14 do c. k. Starostwa.

§. 125.

Przeciw uchwałom Rady gminnej, którym odwołujący się nie zarzuca naruszenia prawa, lecz mylne zrozumienie potrzeb i interesów miejscowych lub skarży się na to, że mogą przynieść szkodę bądź to jednostkom bądź całej gminie, wnosi się rekurs do 4 tygodni do Wydziału powiatowego.

§. 126.

Władzę autonomiczną rozstrzygają rekursa we wszystkich sprawach majątkowych gminy, tudzież w sprawach nakładania i repartycji dodatków gminnych i prestaty.

§. 127.

Namiestnik może rozwiązać Radę gminną.

Gminie służy rekurs do właściwego ministerstwa. Rekurs nie ma mocy wstrzymującej.

Najdalej w sześć tygodni po rozwiązaniu ma być rozpisany nowy wybór.

Namiestnictwo w porozumieniu z Wydziałem krajowym zarządzi, co należy, dla tymczasowego załatwienia spraw aż do wprowadzenia nowego Zarządu i reprezentacji gminnej.

Przepisy przejściowe.

Art. XIII.

Niniejsza ustawa obowiązuje wszystkie gminy wiejskie i obszary dworskie Królestwa Galicji i Lodomerji z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Niniejsza ustawa wejdzie w życie częściowo w miarę rozgraniczenia i ugrupowania gmin okręgowych wedle postanowień art. II. i XI. tej ustawy, a to w każdym poszczególnym okręgu gminnym w 60 dni po ogłoszeniu c. k. Namiestnika o utworzeniu w danej miejscowości gminy okręgowej.

Art. XIV.

Z chwilą wejścia w życie tej ustawy traci moc obowiązującą ustawa z dnia 12. sierpnia 1866 Dz. u. kr. Nr. 19. A., tudzież ustawa z dnia 12. sierpnia 1866 Dz. u. kr. Nr. 20. (o obszarach dworskich).

Pozostaje natomiast w mocy ustawa z dnia 12 sierpnia 1867 Dz. u. kr. Nr. 19. II. o ordynacji wyborczej dla gmin.

Art. XV. Wykonanie tej ustawy polecam Mojemu Ministerstwu.

Marszałek oznajmia, iż pierwsze czytanie wniosku umieści na porządku dziennym następnego posiedzenia i wzywa sekretarzy do odczytania dalszych wniosków i interpelacji.

Sekretarz p. Andrzej Potocki czyta:

W n i o s e k.

Sejm raczy uchwalić:

1. Pismo „Niedziela“, obciążające bez potrzeby i pożytku budżet krajowy i Macierzy Polskiej, zwija się od 1. lipca 1900.

2. Wzywa się JE. Marszałka jako kuratora „Macierzy Polskiej“, aby w najkrótszym czasie zwołał ankietę, złożoną z ludzi w sprawach i piśmiennictwie ludowem biegłych, celem obmyślenia środków reorganizacji wydawnictw: „Macierzy Polskiej“ i wynik narad przedłożył na najbliższej sesji sejmowej.

Wnioskodawca:

Ks. Stojałowski

Krempa, Warzecha, Milan, Dr. Bernadzikowski, Niebyłowiec, Nowakowski, Ostapczuk, Winniczuk, Hamorak, Styła, Wójcik, Bojko, Żardecki.

W n i o s e k.

Sejm raczy uchwalić:

1. Poleca się Wydziałowi krajowemu, ażeby przy wszystkich szkołach rolniczych niższych, zaprowadził „kursa zimowe“ dla synów włościańskich od 1. listopada do 30. kwietnia trwać mające.

2. Wydział krajowy obmyśli środki, mogące ułatwić synom włościańskim udział w „kursach zimowych“.

Lwów, dnia 26. kwietnia 1900.

Wnioskodawca:

ks. Stojałowski

Średniawski, Krempa, Styła, Kramarczyk, Data, Bojko, Szwed, Potoczek, Żardecki, Warzecha, Milan, Wójcik, Bernadzikowski, Niebyłowiec, Nowakowski, Ostapczuk, Winniczuk, Hamorak, Sawczak, Kulczycki, Karatnicki.

Marszałek oznajmia, iż pierwsze czytanie tych wniosków umieści na porządku dziennym najbliższego posiedzenia, i wzywa

sekretarzy do odczytania złożonych interpelacji.

Sekretarz p. Urbański czyta:

I n t e r p e l a c y a

do Jaśnie Wielmożnego Pana Komisarza rządowego.

Do szykan i nadużyć ze strony władz rządowych, jakie się dzieją w kraju naszym — ustawicznie na to skazanym — należy także i powiat Kolbuszowski, w którym Starosta ze swym sekretarzem takowe dokonywują — oto fakt:

W dniu 25. września 1899 odbyła się w c. k. Starostwie Kolbuszowskiem publiczna licytacja prawa polowania dla gminy Komorowa.

Dzierżawa ta rozpoczynać się miała 21. października 1899. Na licytacji tej utrzymał się przy tem prawie polowania, dawny znany ze swej zdolności myśliwskiej dzierżawca Jan Ziemia z Komorowa, który złożył jednoroczny czynsz 70 złr., kaucyę 70 złr., wadyum 10 złr., na stempel 2 złr. 50 ct. razem 152 złr. 50 ct. Oprócz tego posiada tenże Ziemia kaucyę złożoną w Starostwie przy licytacji w październiku 1895 w kwocie 20 złr. 10 ct., która ani potrącona ani zwrócona dotychczas mu nie została.

Licytacja odbyła się legalnie ale, że p. Kozłowiecki życzy sobie to prawo polowania w jakikolwiekby sposób nabyć, wniósł przeciw takowej protest przez swego rządcę Pociężyńskiego, a równocześnie wytoczono przeciw Ziembie ze strony Starostwa Kolbuszowskiego skargi o przekroczenia przy wykonywaniu prawa polowania, aby tym sposobem unieważnić akt licytacji i oddać prawo polowania Kozłowieckiemu.

Skarga obejmowała między innemi motyw, że Jan Ziemia miał pozwolić Janowi Chmielowcowi zabić rogacza i za takowe przestępstwo sekretarz Starostwa

Słonecki pozaocznie obywatela Ziembę bez wyznaczenia terminu, ani wydania pozwów na zapłacenie 10 złr. kary zasądził. Oprócz tego tenże sam sekretarz w Majdanie Jana Chmielowca na 10 złr. kary za zabicie zająca zasądził, którego nie zabił, a jedynie dlatego, że leśny ze złości Bartłomiej Gola takowego oskarżył. Również ukarano Andrzeja Stroża za zastrzelenie rogacza grzywną 10 złr., którego w stosownym czasie i w gminnym lesie, należącym pod prawo polowania Jana Ziembę zastrzelili.

Zasądzeni wnieśli przeciw temu niesłusznemu wyrokowi rekurs przez Starostwo do c. k. Namiestnictwa, które oddało takowe sądowi Kolbuszowskiemu, termin odbył się 10. stycznia 1900, co wszyscy nękanii niesłusznie gospodarze przez Starostwo Kolbuszowskie uwolnieni zostali.

Ażebymimoto utrzymać przy prawie polowania p. Kozłowieckiego, wysłało do przeprowadzenia rewizji domowej Starostwo Kolbuszowskie żandarma Jakóba Senelela u Ziembę, bez zezwolenia sądowego i to wtedy, kiedy tenże prawo polowania posiadał, i kiedy na nowo takowe nabył i o kartę myśliwską wniósł do Starostwa podanie: oprócz tego zarządziło Starostwo nową, licytację przeciw któremu Jan Ziembę dnia 8. marca b. r. wniósł rekurs.

Przez takie postępowanie Starostwa Kolbuszowskiego gmina Komorów traci z niepobierania wynagrodzenia za prawo polowania. Ażebym wykazać jak urzędnicy Starostwa postępują wypada nadmienić, że gdy Jan Chmielowiec przy wręczaniu rekursu urzędnikowi Starostwa prowadzącemu dziennik prosił takowego o liczbę protokołu, otrzymał taką odpowiedź: „co ci do tego ja mogę i spalić twoje papiery“. — Dodać należy, że wszelkie zabiegi Jana Ziembę i starania, mimo powyżej nadmienionych przejść — o prawo polowania nie odnoszą skutku. Starostwo Kolbuszowskie temuz certyfikatu na broń lubo tyloletniemu ukwalifikowanemu myśliwcowi wydać nie chce i używa presji, aby jak to było przy

przesłuchaniu tegoż 30. listopada 1899, tenże z prawa polowania na rzecz p. Kozłowieckiego zrezygnował.

Wobec tych podanych faktów podpisani zapytują Jaśnie Wielmożnego Pana Komisarza rządowego:

czy mu wiadomem jest postępowanie połączone z nadużyciem władzy przez Starostwo Kolbuszowskie, czy gotów jest pouczyć urzędników Starostwa o sposobie wykonywania przepisów ustawy łowieckiej nadto uwolnić lud włościański od podobnych szykan i samowoli urzędnika politycznego, nadto czy gotów jest takowego do odpowiedzialności pociągnąć.

Lwów dnia 26. kwietnia 1900.

Interpelujący:
Franciszek Krempa.

Bernadzikowski, Średniawski, Styła, Bojko, Wójcik, Potoczek, Żardecki, Warzecha, Kramarczyk, Milan, Szwed, Winniczuk, Data, Niebyłowicz, Stojałowski.

I n t e r p e l a c y a

posła Milana i tow. do Jaśnie Wielmożnego Pana c. k. Komisarza rządowego w sprawie nieprawidłowości zachodzących przy dzierżawie polowania.

Pomimo ustawicznych zażaleń na nieprawidłowości, a często wręcz nadużycia zachodzące przy wydzierżawianiu polowania, trudno się doczekać zaradzenia złemu. Wywołuje to wśród ludności rozgoryczenie uzasadnione tem więcej, że uznaje ona słusznie prawo polowania na cudzych gruntach za pozostałość pańszczyznianą, która usuniętą być powinna.

Oto przykłady nadużyc:

1) Jędrzej Tomeczyk z Krządki powiat Kolbuszowa stanął do licytacji w oznaczonym terminie i utrzymał się jako najwięcej ofiarujący. Złożył kaucję przepisaną. Pomimo to starostwo zatwierdziło ofertę le-

śniczego dworskiego a Tomczykowi zwrócono kaucyę dopiero w dwa lata po licytacji.

2) Jan Abara z Brzostowej góry powiat Kolbuszowa utrzymał się przy licytacji polowania w tej gminie, w dniu 25. września 1899. Tymczasem ku niemałemu zdziwieniu swemu i mieszkańców gminy otrzymał 31. grudnia 1899 zawiadomienie ze Starostwa kolbuszowskiego, że licytację pierwotną unieważniono na życzenie leśniczego dworskiego pomimo, że Obara złożył był przepisaną kaucyę i wszelkich warunków dopełnił.

Poza dowolnością w wydzierżawianiu prawa polowania niemało kłopotu nastęcza gminom odbiór ze Starostwa przypadających kaucyi i należności dzierżawnych, które też nierzadko przepadają.

Dowód: gmina Besko pow. Sanok, której przepadła kaucya dzierżawna 10 zł. za lata 1886, 1887, 1888, 1889, 1890, i 1891. — Również od roku 1892 do roku 1897 kaucya 24 złr. i jeden rok dzierżawy 24 złr. razem 48 złr., pomimo kilkakrotnych ustnych i pisemnych upomnień i prawie zużycia na dyety przez zwierzchność gminną, powyższej kwoty, dopiero w roku 1899 otrzymano, pomimo też i tego, że z następnego okresu dzierżawy kaucya była złożona.

I tak z reguły we wszystkich okolicznych gminach n. p. w Nowosielcach Zarszynie, Długiem, i t. d. to się dzieje, że zwrotu kaucyi nie można się w Starostwie doprosić.

Dlatego podpisani zapytują JWgo Pana c. k. Komisarza rządowego, co uczynić zamierza, aby podobne nieprawidłowości zostały co rychlej naprawione a winni aby byli połączni do odpowiedzialności.

Lwów dnia 26. kwietnia 1900.

Interpelant:
Milan.

Krempa, Dr. Bernadzikowski, Data, Wójcik, Ostapczuk, Nowakowski, Kramarczyk,

Warzecha, Niebyłowiec, Szwed, Średniawski, Bojko, Styła, Kulczycki.

Interpelacya

posła Ostapczuka i tow. do W-go Pana Komisarza rządowego.

W powiecie Zbarazkim wchodzi w życie taka praktyka, że na wybory Rad gminnych zjeżdża nieproszony przez gminę c. k. Komisarz Starostwa i każe sobie za to płacić dyety tudzież koszta podróży. Tak się miała rzecz, o ile można było dowiedzieć się, przy wyborach w gminie Szelpaki i w gminie Obodówka.

Gmina Szelpaki zaremonstrowała przeciw takiej komisarzkiej kontrybucyi, a zastępcę wójta w Obodówce, Łuc Hapij, widocznie nieobeznany z ustawami, zapłacił ostatecznie 12 zł. 25 ct., chociaż na wybory do Obodówki zjechał Komisarz na żądanie hrabiego Tyszkiewicza, który nie mając prawa być wybranym na członka Rady gminnej, sprowadzeniem Komisarza chciał swój wybór preforsować, a że go mimo tego nie wybrano, to gmina zapłaciła za to kontrybucyę.

Takich c. k. komisarzskich kontrybucyj, obciążających bezprawnie gminy, nie możemy cierpieć, i dla tego zapytujemy Pana Komisarza rządowego:

1. Jak załatwiono remonstracyę gminy Szelpaki, i czy może ta gmina spodziewać się pomyślnego skutku tej remonstracyi?

2. Czy Rząd uważa kontrybucye komisarzskie jako prawnie uzasadnione?

3. Czy Rząd zamierza usunąć te nadużycia i czy zechce ukarać Komisarzy?

We Lwowie dnia 26. kwietnia 1900.

Interpelujący:
Ostapczuk w. r.

Nowakowski, Winniczuk, Kramarczyk, Warzecha, W. Szwed, Data, G. Milan, Krempa, Stojałowski, Niebyłowiec, Wójcik, Wachnianin, Dr. Bernadzikowski, Barwiński, Kulczycki, Karatnicki.

Sekretarz p. Karatnicki czyta :

I n t e r p e l a c y a

do pana Komisarza rządowego.

W powiecie kosowskim urzędują stare rady gminne często po 9 i więcej lat tylko dlatego, że albo nie rospisuje się nowych wyborów, albo załatwienie protestów przewleka się po kilka lat. Odnosi się to do gmin Jabłonica, Fereskula, Krasnoila, Hołowy i innych.

Jako charakterystyczny przykład praktyki przy wspomnianych wyborach przytaczamy wybór rady gminnej w Uścierykach. Tam urzęduje rada już 9 lat, czego już i samemu staremu wójtowi za dużo. On sam zgłosił się do Starosty p. Sabata i przedstawił, że nie chce dalej być wójtem, gdyż z powodu wójtostwa poniósł wielkie straty materialne, że jednak pisarz gminny z zastępcą wójta będą urzędować do nowych wyborów, p. Starosta zlitował się, przeprowadzono w obecności p. Komisarza Starostwa nowe wybory zwierzchności gminnej. Gdy jednak nowa zwierzchność zgłosiła się do złożenia przysięgi, nie przyjęto jej, gdyż „jest rekurs“. Jest zatem nadzieja, że dawny wójt będzie jeszcze

urzędował z jakich 3 lata, chociaż do tego nie ma żadnej chęci.

Podpisani zapytują przeto :

1. Czy Rządowi znane są ta fakta?
2. Jakie kroki zamierza Rząd poczynić, ażeby przeprowadzenie wyborów Rad gminnych, nowych Zwierzchności gminnych nie było przewlekane całymi latami?

We Lwowie, dnia 26 kwietnia 1900.

Interpelujący:
Barwiński w. r.

Ostapczuk, Karatnicki, Wójcik, M. Milan, Kulczycki, Hamorak, Zajączkowski, Niebyłowicz, A. Wachnianin, Dr. Bernadzikowski, Krempa, Ochrymowicz, Winniczuk, Em. Michałowski.

Marszałek oznajmia, iż interpelacje te odstąpi p. Komisarzowi rządowemu.

Marszałek zamyka posiedzenie oznaczając następne na dzień 28. kwietnia 1900 roku godzinę 10 rano i odczytuje porządek dzienny następnego posiedzenia.

Koniec posiedzenia godzina 2. minut 35 po południu.

Marszałek krajowy :

Stanisław Badeni w. r.

Sekretarze :

Stanisław Niezabitowski w. r.

Andrzej Potocki w. r.

Protokół

13. posiedzenia 5. sesji VII. peryodu Sejmu galicyjskiego z dnia 28. kwietnia 1900 roku.

Początek o godzinie 10 minut 45 przed południem.

Przewodniczący: Marszałek krajowy J. E. Stanisław hr. Badeni.

Sekretarze: Modest Karatnicki, Stanisław Niezabitowski, Andrzej Potocki, Mieczysław Urbański.

Obecnych posłów 134.

Ze strony Rządu: c. k. Radca Dworu Włodzimierz hr. Łoś.

Marszałek konstatuje dostateczną ilość posłów i otwiera posiedzenie.

Marszałek oznajmia, iż protokół jedenaścigo posiedzenia uważa za przyjęty, gdyż nie wniesiono przeciw niemu żadnych zarzutów, protokół dwunastego posiedzenia złożony jest w biurze sejmowem do przejścia.

Sekretarz p. Urbański odczytuje spis petycyj wniesionych po dzień 28. kwietnia 1900, które przydzielono następującym komisjom, a mianowicie:

Komisji szkolnej Ls: 3013, 3016, 3018, 3034, 3035, 3037, 3038, 3039, 3149, 3150, 3449, 3516.

Komisji gminnej Ls; 3014, 3017, 3143, 3144, 3145, 3146, 3452, 3454.

Komisji przemysłowej Ls: 3015, 3025, 3455, 3459, 3472, do 3504.

Komisji drogowej Ls: 3019, 3020, 3212,

Komisji administracyjnej Ls.: 3021, 3027, 3028, 3029, 3031, 3142, 3439.

Wydziałowi krajowemu Ls.: 3022, 3023, 3026, 3030, 3032, 3033, 3036, 3040, 3147, 3151, 3152, 3431, 3434, 3436, 3440, 3441, 3442, 3443, 3444, 3445, 2450, 3460, 3461, 3509, 3515.

Komisji prawniczej Ls.: 3024.

Komisji dla reformy agrarnej Ls: 3041 do 3140, 3154 do 3211, 3214 do 3430, 3462 do 3471, 3510 do 3514.

Komisji dla reformy wyborczej Ls: 3141, 3453.

Komisji petycyjnej Ls: 3148, 3153, 3435, 3446, 3447, 3448, 3451, 3456.

Komisji sanitarnej Ls: 3437.

Po odczytaniu petycyi Ls. 3015 gminy Piekary powiatu Kraków o założenie szkoły koszykarskiej tamże, przemawia p. Wójcik popierając tę petycję.

Po odczytaniu petycyi Ls. 3152 Liliwiczowej Maryi, wdowy po nauczycielu ludowym w Zbarażu o dar z łaski przemawia p. Stojałowski, popierając tę petycję.

Po odczytaniu petycyi Ls: 3153 mieszkańców gminy Gorzków o bezpłatny pobór drzewa opałowego i budulcowego z lasów niepołomickich, przemawia p. Stojałowski popierając tę petycję.

Marszałek oświadcza, iż już na poprzednim posiedzeniu przypominał postanowienia regulaminu, który nie dopuszcza przy popieraniu petycyi wchodzić w meritum sprawy. Ponieważ posłowie popierający petycję nie zastosowują się do tego, przeto Marszałek oznajmia, iż na przyszłość ściśle przestrzegać będzie obowiązujących w tej mierze przepisów, a posłowi nie trzymającemu się postanowień regulaminu zmuszonym będzie ewentualnie odebrać głos.

Po odczytaniu petycyi Ls: 3515 Pogorzalców gminy Hrehorowa powiatu Buczacz, o doraźną zapomogę przemawia p. Cielecki popierając tę petycję.

Sekretarz p. Urbański odczytuje spis dalszych petycyj, wniesionych po dzień 28. kwietnia, 1900 roku, które przydzielono odnośnym komisjom, jak wyżej.

Marszałek oznajmia, iż udzielił p. Władysławowi Czaykowskiemu urlopu na 5 dni, z powodu choroby.

Marszałek oświadcza, iż na poprzednim posiedzeniu odczytanym został następujący wniosek p. Stojałowskiego.

W n i o s e k

Sejm raczy uchwalić:

I. Pismo „Niedziela“ obciążające bez potrzeby i pożytku budżet krajowy i Macierzy polskiej, związa się 1. lipca 1900.

II. Wzywa się Jego Ekscecyę Marszałka jako kuratora „Macierzy polskiej“, aby w najkrótszym czasie zwołał ankietę, złożoną z ludzi w sprawach i piśmienictwie ludowym biegłych, celem obmyślenia środków reorganizacyi wydawnictw: „Macierzy polskiej“ i wynik narad przedłożył na najbliższej sesyi sejmowej.

Wnioskodawca
ks. Stojałowski.

Krempa, Warzecha, Milan, Dr. Bernadzikowski, Niebyłowiec, Nowakowski, Ostapczuk, Winniczuk, Hamorak, Styła, Wójcik, Bojko, Żardecki.

Wniosek ten w chwili oddania go do łaski marszałkowskiej opatrzonym był 15 podpisami. Wskutek późniejszego cofnięcia podpisu posła Daty, wniosek ten nie ma poparcia przepisanego w §. 37 regulaminu sejmowego, dlatego nie został umieszczony na porządku dziennym dzisiejszego posiedzenia, wobec czego Marszałek wzywa posłów, którzy ten wniosek popierają, by zechcieli powstać.

Marszałek oświadcza po obliczeniu, że gdy wniosek ten nie został dostatecznie poparty, uważa go za usunięty.

Przemawia pod względem formalnym p. Wodzicki i wnosi, by petycję Ls. 812 przydzieloną komisji administracyjnej, odstąpić komisji gminnej.

Izba uchwała bez rozprawy powyższy wniosek formalny.

Izba przystępuje do porządku dziennego, którego punktem pierwszym jest:

Pierwsze czytanie sprawozdania Wydziału krajowego w przedmiocie petycyi gminy król. stoł. m. Lwowa, o nadanie jej ustawy wodociągowej.

Sprawozdawca p. Vayhinger uwolniony od czytania sprawozdania, wnosi przekazanie tego przedłożenia komisji gminnej.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek.

Następuje:

Pierwsze czytanie sprawozdania Wydziału krajowego w przedmiocie petycji król. stoł. m. Lwowa o ustawie zezwolenia na zaciągnięcie pożyczki 6,500.000 koron w obligacjach komunalnych i o porękę kraju dla tej pożyczki.

Sprawozdawca p. Vayhinger, uwolniony od czytania sprawozdania, wnosi przekazanie tego przedłożenia komisji budżetowej.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek.

Następuje:

Sprawozdanie Wydziału kraj. w przedmiocie zezwolenia gminie Baranów na pobór opłat gminnych od napojów spirytusowych, piwa i miodu.

Sprawozdawca p. Vayhinger odczytuje sprawozdanie Wydziału krajowego zakończone projektem następującej ustawy:

U s t a w a

z dnia o zezwoleniu gminy Baranów na pobór opłat gminnych od napojów spirytusowych, piwa i miodu.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem postanawiam co następuje.

Art. I.

Gminie miasteczka Baranów, powiat Tarnobrzeg zezwala się pobierać przez lat 10, począwszy od roku 1900 opłaty gminne od niżej poszczególnionych napojów w gminie wyrabianych lub w jej obręb wprowadzonych i w niej zużywanych według następującej taryfy:

1) od jednego litra wódki po 5 ct. czyli 10 h.

2) od jednego litra rumu, araku, rosolisu, likieru, sliwownicy i innych słodzonych napojów spirytusowych po 1½ ct. czyli 3 h.;

3) od jednego litra miodu po 3 ct. czyli 6 h.

4) od jednego hektolitra piwa, bez względu na gatunek, po 1 zlr. 20 ct. czyli 2 koron 40 h.

Art. II.

Do uiszczenia opłaty obowiązani są wszyscy ci, którzy napoje w Art. I. poszczególnione dla konsumcyi miejscowej wyrabiają lub sprowadzają, czy to na sprzedaż, czy na własny użytek.

Art. III.

Okręg poborowy stanowi gmina miasteczka Baranów.

Art. IV.

Ta opłata ciąży tylko na konsumcyi miejscowej w obrębie gminy i nie można obciążać nią produkcji ani obrotu handlowego.

Art. V.

Od tej opłaty wolna jest wódka w tych wszystkich wypadkach, w których według §. 6. ustawy z dnia 20. czerwca 1888 r. dz. u. p. Nr. 95 wolną jest ona od podatku konsumcyjnego.

Art. VI.

Bliższe postanowienia co do sposobu poboru tej opłaty wyda w drodze administracyjnej c. k. Rząd w porozumieniu z Wydziałem krajowym.

Art. VII.

Wykonanie tej ustawy poruczam Mojemu Ministrowi spraw wewnętrznych.

W rozprawie ogólnej nikt głosu nie żąda, Izba przystępuje więc do rozprawy szczegółowej.

Sprawozdawca wnosi przyjęcie tej ustawy *en bloc*.

Izba uchwala przyjęcie powyższej ustawy *en bloc*, poczem w oddzielnem głosowaniu uchwala cały projekt ustawy *en bloc*.

Uchwalwszy następnie na wniosek sprawozdawcy przystąpić do trzeciego czytania bez czytania, uchwala Izba powyższy projekt ustawy w trzeciem czytaniu bez czytania.

Następuje:

Pierwsze czytanie wniosku posłów Dunajewskiego i Sanguszki w sprawie reformy ustawy gminnej i urzędzeń administracyjnych.

Przemawia p. Dunajewski, uzasadniając swój wniosek, a pod względem formalnym wnosi na odesłanie tego wniosku do Wydziału krajowego.

Przemawia pod względem formalnym p. Stadnicki.

Przemawia pod względem formalnym p. Wojciech Dzieduszycki.

Przemawia pod względem formalnym p. Okuniewski i zgłasza w myśl §. 80 regulaminu protest przeciw wnioskowi p. Dunajewskiego.

Przemawia pod względem formalnym p. Romanowicz i wnosi na odesłanie tego wniosku do komisji gminnej.

Przemawia p. Jaworski i wnosi, by wniosek p. Potoczka o połączenie obszarów dworskich z gminami odesłany do komisji gminnej, odesłać do Wydziału krajowego.

Przemawia pod względem formalnym p. Romanowicz i oświadcza, iż wnosi obecnie na odesłanie wniosku p. Dunajewskiego do Wydziału krajowego, cofając poprzedni swój wniosek formalny.

Przemawia p. Stojalowski pod względem formalnym i wnosi przekazanie wniosku p. Dunajewskiego komisji gminnej.

Marszałek udziela wyjaśnienia co do postanowionych wniosków formalnych w tej sprawie.

Izba odrzuca wniosek formalny p. Stojalowskiego, aby wniosek p. Dunajewskiego odesłać do komisji gminnej, następnie uchwala Izba w oddzielnem głosowaniu przekazać wniosek p. Dunajewskiego Wydziałowi krajowemu, wreszcie w osobnem głosowaniu uchwala Izba wniosek formalny p. Jaworskiego, by wniosek p. Potoczka o połączenie obszarów dworskich z gminami, przekazany na obecnej sesji sejmowej komisji gminnej, odesłać do Wydziału krajowego.

Następuje:

Pierwsze czytanie wniosku p. Stojalowskiego w sprawie zaprowadzenia przy niższych szkołach rolniczych kursów zimowych dla synów włościan.

Przemawia p. Stojalowski, uzasadniając wniosek, a pod względem formalnym wnosi na odesłanie tego wniosku do Wydziału krajowego.

Przemawia pod względem formalnym p. Merunowicz i wnosi na odesłanie wniosku p. Stojalowskiego do komisji gospodarstwa krajowego.

Przemawia p. Stojalowski pod względem formalnym i oświadcza, iż zgadza się w myśl wniosku p. Merunowicza na przekazanie swego wniosku komisji gospodarstwa krajowego.

Izba uchwala powyższy wniosek p. Merunowicza, na który wnioskodawca p. Stojalowski się zgodził.

Następuje:

Sprawozdanie Wydziału krajowego jako komisji w przedmiocie petycji Agnieszki Mroczkowej, wdowy po droźniku, o stałe zaopatrzenie.

Sprawozdawca p. Uhamiec odczytuje sprawozdanie komisji, zakończone następującym wnioskiem:

I. Agnieszce Mroczkowej, wdowie po droźniku drogi krajowej Zator-Sucha śp

Janie Mroczkowi, przynajmniej tytułem jedno-razowej zapomogi kwotę 100 koron.

II. Powyższy wydatek wstawia się do budżetu rubr. X. na rok 1900.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek komisji, głosując nad każdym z punktów I. i II. oddzielnie.

Następuje:

Sprawozdanie komisji kolejowej o wniosku p. Merunowicza w sprawie budowy kolei ze Lwowa do Winnik

Sprawozdawca p. Małachowski, uwolniony na wniosek sekretarza p. Urbańskiego od czytania sprawozdania, odczytuje następujący wniosek komisji:

Sejm wzywa c. k. Rząd, ażeby postarał się o wybudowanie kolei żelaznej ze Lwowa do Winnik jako kolei państwowej i przy ustaleniu trasy uwzględnił o ile możliwości życzenia i potrzeby gminy miasta Lwowa.

Petycję Józefa hr. Łubieńskiego i Spółki wniesioną do Sejmu 25. kwietnia 1900 r. do l. 2.785, o poparcie projektowanej przez tę spółkę budowy linii kolejowej Lwów-Winniki-Przemysłany, Sejm przekazuje Wydziałowi krajowemu do zbadania i zdania sprawy.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek komisji.

Następuje:

Sprawozdanie komisji prawniczej o sprawozdaniu Wydziału krajowego z czynności Dep. VI.

Marszałek oświadcza, iż z powodu nieobecności p. sprawozdawcy w Izbie, umieszcza na razie na porządku dziennym następny punkt porządku dziennego, którym jest:

Sprawozdanie komisji prawniczej z przedłożenia Wydziału kraj. w przedmiocie wyłączenia obszaru gruntowego 1366 morgów,

obecnie do gminy Niewica należącego, i przyłączenie tegoż do gminy Stanisławczyk a zarazem przeniesienie tego obszaru do powiatu politycznego Kamionka Strumiłowa i sądowego w Radziechowie a przydzielenie do powiatu polit. w Brodach i sądowego w Łopatynie.

Sprawozdawca p. Karatnicki, uwolniony na wniosek sekretarza p. Urbańskiego od czytania sprawozdania, odczytuje następujące wnioski komisji:

„Wysoki Sejm raczy uchwalić:

I. Sejm Królestwa Galicji i Lodomerji z Wielkiem Księstwem Krakowskim wyraża w myśl ustawy z 11. czerwca 1868 l. 59 Dz. p. p. c. k. Rządowi opinię, że w interesie kraju i stron interesowanych leży wydzielenie obszaru 1.366 morgów obejmującego majątności tabularne „Stawisko“, „Szymanówka“, „Lewinówka“ i „Wyrki“ i niwy rustykalne „Pańkowa“ z terytorjum gminy katastralnej Niewica, z powiatu politycznego Kamioneckiego i sądowego Radziechowskiego a przydzielenie do terytorjum gminy katastralnej Stanisławczyk, powiatu politycznego Brodzkiego i sądowego Łopatynskiego.

II. Poleca się Wydziałowi krajowemu, by wypracował i przedłożył projekt ustawy dla takich wypadków zmiany granic gmin, które pociągają za sobą także zmianę terytoryalną bądź powiatu politycznego bądź sądowego, bądź okręgu reprezentacji powiatowej.

Przemawia p. Barwiński.

Po zamknięciu rozprawy ogólnej p. sprawozdawca zrzeka się głosu.

Izba uchwała powyższe wnioski komisji, głosując nad każdym wnioskiem I. i II. komisji oddzielnie.

Marszałek oświadcza, iż z powodu nieobecności w Izbie posła Klemensiewicza, powraca do porządku dziennego, którym jest:

Sprawozdanie komisji prawniczej o sprawozdaniu Wydziału krajowego z czynności Dep. VI.

Sprawozdawca p. Klemensiewicz, uwolniony na wniosek sekretarza p. Urbańskiego od czytania sprawozdania, odczytuje następujące wnioski komisji:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

I. Sejm przyjmuje do wiadomości sprawozdanie Wydziału krajowego z czynności Dep. VI. za czas od 16. listopada 1898 do 15. listopada 1899.

II. Sejm wzywa c. k. Rząd, aby:

a) termina otwarcia Sądów a mianowicie: Sądu obwodowego w Czortkowie i Sądów powiatowych w Zakliczynie, Bołszowcach i Jabłonowie, które Najwyższem postanowieniem z dnia 18. września 1899 utworzone zostały — przyspieszył i ogłosił,

b) po myśli uchwały sejmowej z 15. lutego 1897, z 10. marca 1899, poczynił przygotowania do utworzenia, przez oba c. k. Sądy krajowe wyższe za niezbędne potrzebne uznanych Sądów obwodowych w Białym, Bochni, Nowym-Targu, Mielcu, Jarosławiu i Żółtkwi, tudzież Sądów powiatowych w Baranowie, Majdanie, Rudniku, Jagielnicy, Jezierzanach, Krasnej, Podkamieniu, Strzeliskach nowych, Uścierykach i Zawałowie,

c) zezwolił na wyłączenie gmin i obszarów dworskich: Białolinę szlacheckie, Jaworsko i Perła z okręgu Sądu powiatowego w Brzesku a przydzielenie takowych do okręgu Sądu powiatowego w Wojniczu,

d) zarządził przeniesienie siedziby c. k. Sądu powiatowego w Ślemieniu do Suchy.

III. Sejm wzywa c. k. Rząd, aby bez względu na podnoszone przez Dyrekcyje kolejowe tak państwowe jakoteż i prywatne, trudności i formalności i bez względu na uby-

tek dochodów kolejowych, kierując się zasadą ludzkości i sprawiedliwości, wyjednał i wprowadził dla powoływanych na ćwiczenia urlopników, rezerwistów i landwehrzystów — bezpłatną jazdę kolejami państwowymi i prywatnymi z miejsca ich pobytu do miejsca zbornego i napowrót.

IV. Sejm wzywa c. k. Rząd odnośnie do rezolucyi swych z 7. lutego 1897, 5. lutego 1898 i 10. marca 1899 r. a zatem obecnie już po raz 4-ty, aby przystąpił nareszcie do podwyższenia w sposób odpowiednio wydatny, wynagrodzenia za dostarczane podwozy na cele wojskowe i publiczne, usunął tym sposobem rażącą dotychczasową krzywdę, jaką ponosi ludność wiejska, — i aby nareszcie poczuł się do obowiązku dania odpowiedzi Sejmowi na 4-ro krotne wezwanie.

V. Sejm poleca Wydziałowi krajowemu, aby odnośnie do roskryptu c. k. Ministerstwa skarbu z dnia 7. kwietnia 1899 l. 60152/97 za pośrednictwem Wydziałów powiatowych pouczył wszystkie gminy, o ile i w jakiej mierze mięso pochodzące z bydła dorzniętych wskutek nieszczęśliwych wypadków, wolnem jest od opłaty podatku konsumcyjnego.

Przemawia p. Rotter.

Przemawia p. Stojałowski.

Przemawia członek Wydziału krajowego p. Sawczak.

Przemawia p. Bernadzikowski.

Przemawia p. Stojałowski.

Przemawia p. Bojko i wnosi następującą rezolucję.

„Sejm wzywa c. k. Rząd, by polecił fizykom powiatowym badać częściej trunki w szynkach sprzedawane“.

Izba popiera rezolucję p. Bojki.

Przemawia członek Wydziału krajowego p. Sawczak.

Przemawia p. Niebyłowicz.

Po zamknięciu rozprawy przemawia p. Stojalowski dla sprostowania faktu.

Po zamknięciu rozprawy przemawia p. sprawozdawca.

Izba przystępuje do rozprawy szczegółowej i uchwała bez rozprawy powyższe wnioski komisji, głosując nad każdym wnioskiem I, II, III, IV, V. oddzielnie, wreszcie w osobnym głosowaniu uchwała Izba rezolucję p. Bojki.

Następuje:

Sprawozdanie Komisji gospodarstwa krajowego o sprawozdaniu Wydziału krajowego w przedmiocie czynności nauczycieli wędrownych gospodarstwa wiejskiego za rok 1899.

Przemawia sprawozdawca p. Wiśniewski, uwolniony na wniosek sekretarza p. Urbańskiego od czytania sprawozdania, następnie odczytuje następujący wniosek komisji:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Sejm przyjmuje do wiadomości sprawozdanie Wydziału krajowego.

Izba uchwała bez rozprawy powyższy wniosek komisji.

Następuje:

Sprawozdanie Komisji gospodarstwa krajowego o wniosku p. Merunowicza w sprawie sieci dróg wodnych w Galicyi.

Sprawozdawca p. Romanowicz, uwolniony na wniosek sekretarza p. Urbańskiego od czytania sprawozdania, odczytuje następujący wniosek komisji:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

I. Sejm wzywa c. k. Rząd usilnie, aby

a) z możliwie największym pospiechem wykończył techniczne prace przygotowawcze do budowy kanałów spławnych, mających połączyć Odrę z Wisłą, z dalszem

połączeniem drogą wodną Wisły i Sanu z Dniestrem i z odgałęzieniem od Sądowej Wiszni przez Gródek, Lwów do Brodów;

b) aby zajął się zapewnieniem finansowych środków do budowy tych dróg wodnych, czy to przy pomocy przedsiębiorstwa prywatnego z pełnem zabezpieczeniem ekonomicznego interesu kraju, czy też przez uzyskanie w drodze konstytucyjnej odpowiednich kredytów do budowy tych dróg wodnych na rachunek państwa z udziałem kraju i innych interesowanych czynników;

c) aby tę sprawę tak przeprowadził, by żegluga na wymienionych wyżej drogach wodnych w naszym kraju rozpoczęła się równocześnie z żeglugą na nowych drogach wodnych innych krajów koronnych, a zwłaszcza na kanałach, łączących Dunaj z Odrą, Elbą i Wełtawą.

II. Sejm poleca Wydziałowi krajowemu, aby sprawę tę wobec c. k. Rządu z całą stanowczością zastępował a ewentualnie zniósł się z Wydziałami krajowymi współinteresowanych krajów koronnych w celu przedsięwzięcia wspólnej z nimi akcji.

W rozprawie ogólnej nikt głosu nie żąda, Izba przystępuje więc do rozprawy szczegółowej i uchwała bez rozprawy powyższe wnioski komisji, głosując nad każdym z tych wniosków I. i II. oddzielnie.

Marszałek oświadcza, iż z powodu nieobecności p. Abrahama, ma zamiar umieścić na porządku dziennym następny tegoż punkt t. j. „sprawozdanie komisji gminnej w sprawie wcielenia gminy Skole wieś do miasteczka Skole“ i zapytuje, czy nikt się temu nie sprzeciwia.

Przemawia p. Okuniewski i prosi o zatrzymanie porządku dziennego, oświadcza, iż p. Abraham jest obecnym w gmachu sejmowym.

Marszałek oświadcza, iż skoro p. Abraham jest obecny, przeto z kolei porządku dziennego

Następuje:

Sprawozdanie komisji szkolnej w sprawie szkół średnich.

Sprawozdawca p. Abraham, uwolniony na wniosek sekretarza p. Urbańskiego od czytania sprawozdania, odczytuje następujące wnioski komisji:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

1) Sprawozdanie c. k. Rady szkolnej krajowej o stanie szkół średnich galicyjskich w roku szkol. 1898/99 przyjmuje się do wiadomości.

2) Sejm wzywa c. k. Rząd ponownie, ażeby naukę historii kraju rodzinnego uczynił obowiązkową w gimnazyach.

3) Sejm wzywa c. k. Rząd, ażeby ustanowił lekarzy szkolnych przy gimnazyach.

4) Sejm wzywa c. k. Rząd, ażeby w r. bieżącym zarządził budowę przynajmniej tych gmachów szkolnych, na które odpowiednie kwoty w budżecie państwa są preliminowane t. j. gimnazyów I. i V. we Lwowie, oraz szkoły realnej w Tarnowie, a nadto aby co rychlej zarządził budowę gimnazjum w Brzeżanach.

5) Sejm wzywa c. k. Rząd, aby zakłady filialne obecnie istniejące przekształcił w samoistne zakłady.

6) Sejm wzywa c. k. Rząd, aby wziął pod rozwagę petycje gmin i powiatów w Nowym Targu, Rzeszowie, Gorlicach, Żywcu i Sokalu i takowe uwzględnił w miarę spodziewanego przybytku kwalifikowanych sił nauczycielskich, ażeby jednak, tworząc nowe szkoły średnie, nie domagał się prestacji nadmiernych.

Zarazem zechce c. k. Rząd zająć się jak najrychlej sprawą założenia gimnazjum w Mielcu.

7) Sprawozdanie Wydziału krajowego, o ile dotyczy sprawy zwołanej w październiku r. 1898 ankiety dla reformy szkół średnich, przyjmuje się do wiadomości.

8) Sejm wzywa c. k. Rząd, aby przedłożył Sejmowi krajowemu projekt ustawy o wyższych szkołach wydziałowych męskich oparty na następujących zasadach:

a) szkoła wydziałowa męska wyższa obejmować będzie kurs nauki trzyletni dla pogłębienia i rozszerzenia nauki udzielanej w szkole wydziałowej trzechklasowej, obecnie istniejącej i mającej z nią tworzyć jedną całość;

b) ukończenie szkoły wydziałowej wyższej uprawniać będzie do wstąpienia do wszystkich gałęzi służby publicznej, które nie wymagają studiów uniwersyteckich lub specjalnych, oraz do służby jednorocznej wojskowej;

c) koszta założenia i utrzymania szkoły wydziałowej wyższej rozkładają się w ten sposób, że wszystkie jej rzeczowe potrzeby pokrywać będzie gmina, zaś wydatek na pobory nauczycieli w połowie fundusz krajowy, a w połowie tytułem subwencji skarbu państwa;

d) założenie każdej szkoły wydziałowej męskiej wyższej zależeć będzie od porozumienia się Reprezentacji gminnej, Sejmu krajowego i c. k. Rządu;

e) nauczycielom wyższej szkoły wydziałowej zapewnione będą pobory nauczycieli szkół ćwiczeń przy seminarjach nauczycielskich;

f) zakładanie szkół takich z językiem wykładowym ruskim winno być umożliwione.

Tem samym załatwione są petycje do Ls. 366, 528, 634, 772, 822, 1160, 1486 i 1513.

Przemawia p. Sękowski i wnosi poprawkę do wniosku 6. komisji, a mianowicie, by we wniosku 6. opuścić ostatnie zdanie od słowa „zarazem“ do słowa „Mielcu“, a natomiast przyjąć osobną rezolucję tej treści: „Sejm wzywa c. k. Rząd, aby jak najrychlej założył w powiatowym mieście Mielcu szkołę średnią (gimnazjum lub szkołę realną)“.

Przemawia p. Rudrof.

Przemawia p. Soleski.

Przemawia p. Kramarczyk.

Przemawia p. Krempa.

Przemawia p. Stojałowski.

Przemawia pod względem formalnym sekretarz p. Urbański i wnosi zamknięcie rozprawy ogólnej.

Izba uchwała zamknięcie rozprawy ogólnej.

Marszałek oświadcza, iż do głosu zapisani są pp. Krasiniński Władysław, Kozłowski, Rotter, Bobrzyński, Czartoryski.

Marszałek oświadcza, iż ma zamiar zamknąć posiedzenie i wzywa sekretarzy do odczytania złożonych wniosków i interpelacyj.

Sekretarz p. Urbański czyta:

W n i o s e k.

Zważywszy, że najniższa grzywna za przekroczenia wodne w kwocie 5 zł. (oznaczona w §. 60. kraj. ustawy wodnej z 14. marca 1875 Nr. 38. Dz. p. p. w brzmieniu określonym ustawą z 10. czerwca 1892 r. Nr. 42. Dz. u. kr.) jest zbyt wysoką, gdyż najczęściej nie stoi w żadnym stosunku, ani do wysokości wyrządzonej szkody, ani do istoty winy;

zważywszy dalej, iż c. k. Władze polityczne, do których należy prawo karania, nie mogą przy wymiarze kary zejść poniżej tego ustanowienia;

zważywszy, iż te władze wyrokujące, z tego powodu właśnie widzą się zmuszone, tam, gdzie kara 5 zł nie odpowiada rozmiarom winy i szkody, uwalniać szkodników od wszelkiej kary, co demoralizująco wpływa na ludność;

zważywszy wreszcie, iż grzywna 5 zł. jest bądź co bądź przy przekroczeniach drobniejszej natury, niewątpliwie zbyt do-

tkliwą, a nawet wprost krzywdzącą — podpisani uznając, iż oznaczenie minimum kary na 1 koronę wcale się nie przyczyni do pogorszenia stanu rzeczy, lecz owszem ułatwi władzy wykonywanie ustawy i pozwoli jej sprawliwiej ocenić dany czyn karygodny, przez co wzbudzi u ludności większe poszanowanie dla tego prawa a zaufanie do władzy, wnoszą:

Wysoki Sejm raczy uchwalić załączony / . projekt ustawy.

Lwów, dnia 28. kwietnia 1900.

Wnioskodawca:
Zdzisław Tarnowski.

St. Tarnowski, Sanguszko, Stadnicki, A. Potocki, Ostapczuk, Karol Dzieduszycki, Kramarczyk, Data, Szwed, Potoczek, Warzecha, Żardecki, Nowakowski, Kulczycki, Hamorak.

U s t a w a

z dnia zmieniająca postanowienie §. 69. kraj. ustawy wodnej w brzmieniu określonym ustawą z 10. czerwca 1892 Nr. 43. Dz. u. kr.

Za zgodą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkim Księstwem Krakowskim, rozporządzam, co następuje:

Art I.

§. 69. kraj. ust. wod. z 14. marca 1892 Nr. 43. określonym, zostaje uchylonym i ma opiewać jak następuje:

§. 69. Wszelkie uszkodzenia i nadwężenia urządzeń wodnych, przekroczenia ustaw, regulujących prawo wodne, jakoteż rozporządzeń i zarządzeń wydanych w celu przeprowadzenia tychże, w szczególności zakładanie budowli wodnych dla ochrony lub pożytku, użycie wód bez pozwolenia władzy, o ile to pozwolenie jest potrzebnem, przestawienie albo samowolna zmiana znaków do oznaczenia wysokości wody, wreszcie szkodliwe zdrowiu zanieczyszczanie wody o ile te czyny nie podpadają pod powsze-

chne prawo karne, uznane zostają za przekroczenie wodne i mają być karane przez władzę polityczną grzywną od 1 korony do 300 koron, lub aresztem do jednego miesiąca, przy czem każdą grzywnę do 10 koron liczyć należy za jeden dzień aresztu, a przy grzywnach powyżej 10 koron, za każde 10 koron jeden dzień aresztu.

Art. II.

Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem jej ogłoszenia.

Art. III.

Wykonanie tej ustawy poruczm Moim Ministrom rolnictwa, sprawiedliwości, handlu i spraw wewnętrznych.

W n i o s e k.

o bezzwłocznem wprowadzeniu monopolu trunków słodzonych.

Słodzone trunki spirytusowe nie są trunkiem propinacyjnym. Sprzedawać je mogą posiadacze sklepów i sklepików, skądkolwiek bądź je sprowadzą, tylko w opieczętowanych butelkach, które niemniej jak trzecią część litra w sobie zawierają. Przy obowiązującej propinacji galicyjskiej, ludność, która jeszcze nie wyrzekła się zupełnie wódki, ma przynajmniej możność uchronienia się od demoralizującego wpływu karczmy przez to, że sobie w sklepiku może zakupić słodzone trunki do domu.

Zważywszy, że dalsze ograniczenie sklepików pod względem miary, żeby sprzedaż wódek słodzonych była dozwolona tylko w butelkach większych jak dotąd, byłoby tylko wodą na młyn propinatorów i arendarzy; że takie postąpienie Rządu, którego tu się pewna część posłów domaga pod hasłem walki przeciw alkoholowi, byłoby właśnie orzeczeniem i tej części ludności, która dziś od karczmy się odzwyczaiła, albo odzwyczaja, napowrót w objęcia żydowskiego karczemnego alkoholu.

Stawiamy wniosek:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Wzywa się Rząd, aby:

1) bezzwłocznie wydał pozwolenie utrzymywania w sklepikach i sklepach wódek słodzonych w opieczętowanych butelkach, które niemniej jak ćwierć litra w sobie zawierają;

2) ponieważ słodzone trunki spirytusowe nie są trunkiem propinacyjnym, aby bezzwłocznie przystąpił do wprowadzenia monopolu wódek słodzonych.

Lwów dnia 28. kwietnia 1900.

Sprawozdawca:
Potoczek.

Kramarczyk, Szwed, Krempla, Wójcik, Styła, Milan, Bojko, Data, Okuniewski, Bednarski, Niebyłowiec, Stojalowski, Warzecha, Bernadzickowski, Ostapczuk, Średniawski, Nowakowski.

W n i o s e k.

Z uwagi, że na kolei państwowej Zwardoń-Sucha na przystanku Pewel mała nie ma dotąd żadnej czekalni, a skutkiem tego publiczność narażona jest na różne niewygody, zwłaszcza że podczas zawiei śnieżnych, lub ulewnych deszczów musi stać pod gołym niebem i czekać, aż do nadejścia pociągu,

Wysoki Sejm raczy zatem uchwalić:

Wzywa się c. k. Rząd, ażeby na kolei państwowej obok przystanku osobowego i pakunkowego „Pewel mała“ zbudowaną była czekalnia dla publiczności oczekującej na pociągi.

Lwów dnia 28. kwietnia 1900.

Wnioskodawca:
W. Szwed w. r.

Krempla, Kramarczyk, Potoczek, Okuniewski, Data, Warzecha, Bojko, Niebyłowiec, Wójcik, Milan, Styła, Średniawski, Jahl, Bednarski, Kuleczycki.

Wniosek.

Z uwagi, że miasta zarządzające wodociągi i oddające odbiorcom wodę za pośrednictwem wodomierzy, zniewolone są wobec istniejących rozporządzeń przyrządy te tak w celu ich zachowania, jakoteż późniejszego peryodycznego co dwa lata próbowania dostawiać do c. k. głównej komisji miar i wag we Wiedniu, która wyłącznie i jedyna w Państwie do przedsięwzięcia tych czynności jest upoważniona;

z uwagi, że postanowienie to na znaczne wydatki naraża miasta, zarządzające wodociągi i utrudnia im prawidłową i ekonomiczną ich eksploatacją;

z uwagi, że ułatwienie budowy i administrowania wodociągów leży w interesie dobra publicznego, a czynność cechowania i próbowania wodomierzy równie dobrze i poza stolicą państwa odbywać się może bez narażenia żadnego z istotnych interesów publicznych, a z korzyścią dla gospodarstw miejskich w kraju, podpisani wnoszą:

Sejm raczy uchwalić:

„Sejm wzywa c. k. Rząd do zmiany rozporządzenia Ministerstwa handlu z 5. września 1892 l. 175 dz. u. i rozp. p. o tyle, ażeby tak cechowanie jak i peryodyczne próbowanie wodomierzy odbywać się mogło nie tylko w c. k. głównej Komisji miar i wag we Wiedniu, lecz by dla czynności tej zarządzono stosowne urzędy w kraju, a mianowicie na razie w Krakowie i Lwowie.

Lwów, dnia 28. kwietnia 1900.

Wnioskodawca:

Jan Rotter, w. r.

Małachowski, Michalski, Weigel, Dworski, Krempa, Soleski, Klemensiewicz, Wiśniewski, Loewenstein, Słotwiński, Styła, Witośławski, Romanowicz, Bednarski, Rayski, Żardecki, Górka, Goldmann, Olpiński, Bernadzikowski, Wójcik, Fruchtman, Jabl, Jabłoński, Bojko.

Wniosek.

Ustawa o ochronie gospodarstw rolnych przed szkodami przez dziczyznę wyrządzonemi.

§. 1.

Władza polityczna powiatowa ustanowi w każdej gminie dwóch przysięgłych znawców (§. 62. ustawy łowieckiej) oraz dwóch zastępców do ocenienia szkód przez dziczyznę wyrządzonych. Znawcami do ocenienia szkód przez dziczyznę wyrządzonych mogą być te same osoby, które w myśl ustawy o policyi polowej ustanowione są do oceniania szkód polowych w ogóle.

§ 2.

W okolicach, gdzie dziki wyrządzają szkody w ziemiopłodach uprawnieni do polowania są z reguły odpowiedzialni za tego rodzaju szkody.

Władza polityczna powiatowa ma prawo tylko wówczas uznać uprawnionych do polowania nieodpowiedzialnymi za szkody przez dzika wyrządzone (§. 47. ustawy łowieckiej), gdy będzie udowodnione, że szkody wyrządzone przez dzika, przypadkiem zabłąkanego w okolice zwyczajnie przez dzików nienawiedzane.

Władze polityczne powiatowe, winny utrzymywać wykaz okolic przez dziki nawiedzanych, gdzie odpowiedzialność za szkody ciąży bezsprzecznie na uprawnionych do polowania. Wykazy takie mają być co roku podawane do wiadomości gmin, oraz uprawnionych do polowania, z prawem zażalenia do c. k. Namiestnictwa.

C. k. Namiestnictwo zestawia z tych wykazów przestrzenie kraju przez dziki nawiedzane.

§. 3.

W okolicach, gdzie lisy, niedźwiedzie i wilki wyrządzają szkody w dobytku rolnika, obowiązywać mają co do wynagro-

dzenia szkód podobne przepisy, jak w §. 2. tej ustawy.

§. 4.

Przełożony gminy winien co do każdej szkody wyrządzonej przez zwierzynę dziką, natychmiast zbadać stan rzeczy (§. 58. Ustawy łowieckiej i §. 49. Ustawy polowej), o raz zarządzić oszacowanie szkody przez jednego lub przez obydwóch znawców (§. 62. ust. 4. Ust. łowieckiej), zawiadamiając o terminie obydwie strony. Przełożony gminy jest w myśl niniejszej ustawy raz na zawsze do tych spraw delegatem Władzy politycznej powiatowej (§. 62 ustawy łowieckiej).

Władza polityczna powiatowa ustanowi także raz na zawsze dla każdej gminy zastępcę delegata, który ma działać w wypadkach §. 62. ustęp ostatni, oraz na wypadek innej przeszkody Przełożonego gminy. Gdy szkoda dotyczy znawcy, albo osób z nim spokrewnionych (§. 62), Przełożony gminy (Delegat) ma wezwać innego znawcę, w razie potrzeby nawet z sąsiedniej gminy. Gdyby zgodne załatwienie nie przyszło do skutku, ma Delegat (zastępca) po spisaniu protokołu, sprawę bezzwłocznie odstąpić Władzy politycznej powiatowej.

Formularze zawiadomień i protokołów do użytku Przełożonych gmin (Delegatów) ułoży c. k. Namiestnictwo.

§. 5.

Polityczna Władza powiatowa winna bezzwłocznie przystąpić do orzeczenia o odszkodowaniu (§. 61. Ustawy łowieckiej), oraz winna czuwać nad tem, aby szkody przez dziką zwierzynę wyrządzone, były natychmiast wynagradzane. Gdyby po wysłuchaniu stron i rzeczoznawców w urzędzie z ważnych powodów (§. 62. ustęp 6.) okazała się potrzeba ponownego dochodzenia, może Władza polityczna powiatowa wyznaczyć do tego innego Delegata, oraz innych znawców. Delegowanie urzędnika Starostwa do takich czynności na koszt stron

może być tylko w nadzwyczajnych wypadkach zarządzone, pod odpowiedzialnością Starosty, i pod zagrożeniem nieprzyznania kosztów komisyjnych

We Lwowie dnia 28. kwietnia 1900.

Wnioskodawca:

Data.

Potoczek, Krempa, Warzecha, Szwed, Ostapczuk, Bojko, Niebyłowiec, Styła, Okuniewski, Bernadzikowski, Nowakowski, Wójcik, Średniawski, Milan, Kramarczyk.

I n t e r p e l a c y a

do JWgo Pana Komisarza rządowego.

Zważywszy, że w gminie Załęże w powiecie jasielskim prowadzi się zła gospodarka przez tamtejszego wójta Kazimierza Dzika i pisarza gminnego, sam wójt Kazimierz Dzik bez Rady gminnej pozwala sobie majątkiem gminnym rozporządzać, gminne pastwiska nadaje bez uchwały Rady gminnej i bez uwiadomienia Wydziału powiatowego, osobom takim, które stoją po jego stronie i ze swej familii, przez co gmina Załęże jest zmuszoną udawać się do procesu na drogę sądową o przyprowadzenie majątku gminnego do pierwotnego stanu.

Gmina Załęże wniosła prośbę z dokumentami tej gospodarki Kazimierza Dzika do c. k. Starostwa w Jasle o rozwiązanie Rady gminnej i o nowe wybory i do tego czasu nie ma gmina żadnej odpowiedzi od c. k. Starostwa a Kazimierz Dzik tę samą gospodarkę w gminie prowadzi dotąd.

Przeto podpisani zapytują Wys. c. k. Rząd, czyby nie raczył wglądnać na c. k. Starostwo w Jasle, ażeby zarządziło rozwiązanie Rady gminnej i nowe wybory w gminie Załężu.

Lwów 28. kwietnia 1900.

Interpelant

Data.

Styła, Warzecha, Krempa, Okuniewski, Nowakowski, Ostapczuk, Milan, Bernadzi-

kowski, Średniawski, Kramarczyk, Szwed, Niebyłowicz, Potoczek, Bojko, Wójcik.

I n t e r p e l a c y a

do JWgo Pana c. k. Komisarza rządowego.

Komitet c. k. Towarzystwa rolniczego krakowskiego rozpoczął jeszcze w r. 1891 starania o założenie dla zachodniej części kraju rolniczej stacji doświadczalnej. Według pierwotnego projektu, stacja taka miała powstać jako instytucja krajowa przy średniej szkole rolniczej w Czernichowie i subwencya ze strony Rządu na ten cel była przeznaczona.

Ponieważ jednak Czernichów leży na uboczu, zdaleka od Krakowa i nie ma dogodnych połączeń komunikacyjnych, uznano, że daleko odpowiedniejszą siedzibą dla mającej powstać stacji będzie Kraków, gdzie stan rolniczy pozyskał już w nowo założonym Studium rolniczem przy Uniwersytecie Jagiellońskim ognisko wiedzy zawodowej.

Wskutek tego w 1894 roku wniósł Komitet imieniem Towarzystwa petycję do Sejmu o założenie w Krakowie krajowej rolniczej stacji doświadczalnej. W załatwieniu tej petycji Wysoki Sejm, uznając wielką korzyść ściślejszego połączenia takiej stacji z istniejącym już w Krakowie Studium rolniczem, uchwalił 9. lutego 1895 roku ze względu, że to Studium znajduje się pod opieką c. k. Rządu, wezwać c. k. Rząd do założenia i utrzymania w Krakowie instytucji doświadczalnej, której Towarzystwo rolnicze się domagało.

Wezwanie Wysokiego Sejmu zostało zrazu przez sfery rządowe bardzo życzliwie przyjęte. Wskutek porozumienia pomiędzy c. k. Ministerstwem wyznań i oświaty a c. k. Ministerstwem rolnictwa, postanowiono w zasadzie założyć stację doświadczalną rolniczą w Krakowie, przy Studium rolniczem w taki sposób, że zarząd stacji będzie spoczywał w rękach Ministerstwa oświaty, zaś funduszków na założenie i utrzy-

manie dostarczy Ministerstwo rolnictwa. W myśl tego porozumienia otrzymał Senat Uniwersytetu Jagiellońskiego polecenie opracowania projektu organizacji przyszłej stacji. Projekt ten wypracowano, trzymając się o ile możliwości zasadniczych punktów statutów ułożonych przez c. k. Ministerstwo rolnictwa dla rządowych stacji doświadczalnych w Wiedniu, Gorycyi, Spalato i t. p., lecz zarazem uwzględniając odmienne potrzeby i stosunki naszego kraju. Opowiednio do tego, do głównych zadań przyszłej stacji zaliczono nie tylko pracę naukową wewnętrzną, lecz nadewszystko oddziaływanie jak najpilniejsze na zewnątrz na praktykę rolniczą w celu podniesienia w kraju produkcji rolniczej.

Projekty statutów i regulaminów przedstawiane Ministerstwu wyznań i oświaty zostały z małemi poprawkami w zasadzie przyjęte, a Senat akademicki Uniwersytetu Jagiellońskiego rozporządzeniem z dnia 25. marca 1897 L. 6178, otrzymał polecenie wyszukania i przedstawienia kandydata na kierownika mającej powstać stacji, oraz wynalezienia odpowiedniego dla niej lokalu. Równocześnie nadeszło zawiadowanie, że Ministerstwo rozporządza na rok 1897. na cele przyszłej stacji, tylko kwotę 4000 złr. wskutek czego otwarcie jej może nastąpić dopiero w ciągu 1898 roku i że c. k. Namiestnictwo we Lwowie otrzymało polecenie wstawienia do budżetu na rok 1898 r. dla kierownika stacji płacy zwyczajnego profesora Uniwersytetu oraz odpowiedniej kwoty na założenie i utrzymanie stacji.

Polecenie to Senat akademicki wypełnił jeszcze przed upływem 1897 roku i należało się spodziewać, że sprawa tak ważna dla krajowego rolnictwa i przez lat tyle przez Komitet Towarzystwa rolniczego popierana, doczeka się nareszcie ostatecznego i należytego załatwienia. Tymczasem nadzieja ta dotąd zawiodła. Sprawa stacji zaległa nasamprzód w c. k. Namiestnictwie we Lwowie, i dopiero w kwietniu odeszła ztamtąd do Wiednia po zmianie Minister-

stwa, a brak stanowczej rozstrzygającej decyzji co do przedstawień Senatu akademickiego budzi poważną obawę, że projekt organizacyi rządowej doświadczalnej stacyi przy Studium rolniczym w Krakowie, zrazu traktowany z należnem uznaniem i zrozumieniem potrzeby kraju i państwa, spotyka się obecnie z pewną nieprzychylnością.

Z całym naciskiem zaznaczyć trzeba, że o braku funduszków na założenie i utrzymanie stacyi nie może być mowy. Inne państwa miliony na ten cel łożą ze świadomością, że sownie się one opłacą przez podniesienie produkcji rolniczej. W Austrii pod tym względem stan rolniczy nie doznaje dotąd dosyć skutecznego poparcia i rezultat z tego jest taki, że stosunki ekonomiczno-rolnicze coraz się pogarszają, produkcya roślinna nie postępuje należyte a bilans handlowy zamyka się coraz większym niedoborem, z powodu malejącego wywozu płodów rolniczych. Osobliwie w kraju naszym na polu podniesienia produkcji rolniczej jest jeszcze bardzo wiele do zrobienia, a założenie rolniczej stacyi doświadczalnej jest wprost piękną potrzebą. Od zaspokojenia rychłego tej potrzeby nie powinien się c. k. Rząd uchylać, tem więcej, że organizacya stacyi przy Studium rolniczym w Krakowie wedle projektów w zasadzie przyjętych wymaga nawet mniejszych kosztów, niż je c. k. Rząd poniósł dla innych krajów, w których rolnictwo ma daleko mniejsze niż u nas znaczenie, — i że zadośćuczynienie potrzebie niezbędne jest zarówno dla dobra kraju, który jest tylko krajem rolniczym a ostatnie miejsce zajmuje co do wysokości produkcji przeciętnej z hektaru — jak i dla dobra państwa.

Wobec tego niżej podpisani zapytują c. k. Rząd:

Dlaczego dotychczas nie uczyniono zadość wyż rzezonemu wezwaniu sejmowemu z dnia 9. lutego 1895, oraz kiedy c. k. Rząd

zamysła stacyę doświadczalną w Krakowie powołać do życia.

Lwów 26. kwietnia 1900.

Interpelant:
Karol Czezc.

Wodzicki, A. Potocki, Hupka, Zoll, Scipio, Dąbski, Górski, Stadnicki, A. Skrzyński, Lubomirski, Brunicki, Męciński, Paszkowski, Sznell, Cieński, Theodorowicz.

Sprawozdawca p. Andrzej Potocki czyta:

I n t e r p e l a c y a

do JWgo Pana Komisarza rządowego.

Pisma peryodyczne ogłosiły zdumiewające fakta nadużyć w powiecie wielickim, których dopuszcza się bezkarnie pan Karol Czezc, marszałek powiatu.

Poczyna on sobie w powiecie jakby w samodzielnem państwie, wprowadza nowe przez siebie wymyślone ustawy, a nie respektuje ustaw powszechnie w kraju obowiązujących.

I tak w r. 1899 wyprawił on do gmin wiejskich przyjaciela swego, lustratora Jana Czerneckiego, któremu polecił zaprowadzenie w tychże gminach pisarzy okręgowych. Jan Czernecki wpadał niespodziewanie do gminy, rozkazał naczelnikowi natychmiast zwołać Radę gminną a pisarzowi wpisać do księgi uchwał następującą uchwałę, której koncept woził ze sobą:

„Uchwała: Rada gminy N. N. na wniosek naczelnika gminy uchwała, że gmina N. N. przyczyniać się będzie do płacy pisarza okręgowego gminnego zawsze corocznie kwotą, wstawioną na pisarza do budżetu gminnego, a zatwierdzoną przez Wydział powiatowy, która będzie wynosiła kwotę co najmniej . . . złr.“

„Powyższą kwotę ma zwierzchność gminna N. N. odsyłać do Wydziału Rady

powiatowej od 1. lipca 1899 r. w dwóch ratach z góry płatnych.

Z dniem ustanowienia pisarza gminnego okręgowego przez Wydział powiatowy w Wieliczce, Rada gminna wszelką władzę i prawo swoje co do tegoż odstępuje Wydziałowi powiatowemu, który będzie miał prawo takowego ustanowienia a w razie potrzeby i oddalenia bez poprzedniego zawiadomienia Zwierzchności gminnej“.

„Płace pobierać będzie pisarz gminny okręgowy w Wydziale powiatowym“.

Gdy tę uchwałę, zmieniającą z gruntu a bez ustawy sejmowej i Sankcyi Monarszej ustawę gminną z d. 12. sierpnia 1866 (Dz. u. kr. Nr. 19.) pisarz zaciągnął do do księgi uchwał, Czernecki zażądał, aby ją radni podpisali, tym zaś, którzy nie chcieli podpisać, groził, że ich zaskarży do Sądu i karę będą musieli zapłacić.

W gminie Hucisko przybyło na to improwizowane posiedzenie Rady, tylko dwóch radnych, z których jeden odmawiał podpisu, a wtedy groził mu Czernecki, że go zaskarży do c. k. Starostwa za opór władzy krajowej i pokazywał jakieś pismo, że ma rozkaz przeprowadzić takie uchwały.

Pod tą groźbą podpisali uchwałę dwaj radni a liczbę podpisów uzupełnił Czernecki, poleciwszy podpisać się pod uchwałą różnym gospodarzom, którzy nawet zastępcami radnych nie byli.

Podobnie działo się w gminach Lipnik, Wierzbanowa, Poznachowice dolne, Poznachowice górne, Komorniki i Czasław.

Gmina Raciszkowice oparła się żądaniu Czerneckiego, wtedy wzywał on radnych w „imieniu prawa,“ do podpisania uchwały i groził, że w asystencyi żandarma przyjedzie.

W niektórych gminach nie dał Czernecki posyłać po pisarza, lecz sam własnoręcznie „uchwałę“ rzeczoną do księgi wpisywał. W innych gminach nie pozwolił pisarzowi odczytywać całej uchwały wobec

radnych a w razie żądania kazał niektóre ustępy opuścić.

W pewnej wreszcie gminie twierdził, że gdyby miał pod ręką żandarma, toby zaraz kazał aresztować radnego, który podpisu odmawia. Opowiadał, że ta nowa ustawa jest podpisana przez cesarza! więc radni muszą ją podpisać. Naczelnikom gmin obiecywał względność przy lustracyi, jeżeli uchwałę przyprowadzą.

Na te wszystkie niesłychane nadużycia Czerneckiego patrzył przez palce przyjaciel jego p. Karol Czech, a nawet Wydział powiatowy w Wieliczce zakomunikował gminom, że te ich uchwały, jak wykazaliśmy bezprawne i wymuszone, przyjmuje do wiadomości. A stało się to już wtedy, gdy gminy na posiedzeniach Rady, umyślnie i legalnie zwołanych, zniosły dawno poprzednią uchwałę, o czym Wydział powiatowy a nawet krajowy zawiadomiono.

Udawali się też wójtowie do c. k. Starosty z zażaleniem i stanowczem oświadczeniem, że gminy pisarzy okręgowych nie chcą i nie dopuszczają. I to było bez skutku. Na rokach wójtów oznajmił p. Czech, że tak być ma, bo on tak chce.

Nie dość na tem. P. Karol Czech rozciągnął despotyczne a samowładne rządy nawet na gminy miejskie.

Wbrew §. 25. lit. p) (ust. z 3. lipca 1896. Dz. u. kr. N. 51) polecił pan Czech swemu przyjacielowi Czerneckiemu przywieść sobie podania kompetentów na posadę sekretarza, kasyera i weterynarza miejskiego w Dobczycach, stosownie do rozpisanego konkursu wniesionych, i osobnem rozporządzeniem doniósł Wydział powiatowy w Wieliczce miastu Dobczyce, że sam posadę sekretarza miejskiego wedle swego widzenia nada.

Miasto zastrzegło się energicznie przeciw tej uzurpacyi Wydziału, samo w myśl ustawy obsadziło posady wakujące, lecz pomimo kilkakroć ponawianych domagań,

zwrotu podań od Wydziału powiatowego doczekać się nie może, a przyjaciel p. Czeczca, Czerniecki rozgłasza, że nominacje Rady miejskiej będą usunięte, bo jedynie pan Czecz jest samowładnym panem powiatu, a ustawa przez Monarchę zatwierdzona musi ustąpić przed jego zachceniami.

Wbrew §. 25. lit. b) i wbrew §. 46. lit. h) ustawy wyżej cytowanej, Wydział powiatowy bezprawnie od kilku lat zarządza funduszami miasta Dobczyc w wysokości przeszło 10.000 i wydał te pieniądze bez żadnego upoważnienia Rady miejskiej i bez składania nawet szeregółowych rachunków.

Wbrew §. 25. lit. e) postawił Wydział na koszt miasta Dobczyc ogromną rzeźnię, nie przedkładając nawet gminie planów i kosztorysów i nie koillaudując tego budynku.

Wbrew §. 25. lit. h), wbrew §. 98. cyt. ustawy, Wydział powiatowy zmienia dowolnie poszczególne pozycje budżetu miejskiego, wcale nie wymagające zatwierdzenia Rady powiatowej, jak n. p. w r. 1899 zmienił zupełnie uchwaloną przez Radę miejską dotację dla urzędników i służ gminy, chociaż sprawa ta należy wyłącznie do kompetencji Rady miejskiej po myśli §. 25. lit. n) i lit. o) cytowanej ustawy. A tak bezprawnie i samowładnie zmienionego budżetu już drugi rok nie odsyła Radzie miejskiej, przez co nie tylko udaremnia wniesienie rekursu do władz wyższych, ale nadto tamuje należyte budżetowanie gminy, gdyż budżet na rok 1900 dotąd nie mógł być ułożony dla braku budżetu z r. 1899, który w Wydziale powiatowym zalega. Z tego też powodu nie mogły być dotąd sprawdzone i załatwione rachunki za rok 1899 po myśli §. 25. lit. i).

Wbrew ustawie drogowej zarząd drogowy w Dobczycach wykonuje bezprawnie od lat kilku Wydział powiatowy.

Z powyższego przedstawienia rzeczy okazuje się, że Wydział powiatowy w Wieliczce pod wodzą p. Karola Czeczca opano-

wał niemal cały zakres działania gmin i z pominięciem i z pogwałceniem ustaw rządzi samowładnie, wprowadzając nadto wedle swego widzimisię nowe i sprzeczne z dotąd obowiązującymi ustawy.

Gdy takie stosunki, urągające z zasad konstytucyi i autonomii gminnej, a ludność słusznie do najwyższego stopnia oburzające, cierpienie być nie powinny,

Zapytują przeto podpisani Eksceł. p. Namiestnika, czy wiadomo mu o tych bezprawiach w powiecie wielickim, i czy w porozumieniu z Wydziałem krajowym zechce je zbadać i położyć im tamę a winnych do surowej odpowiedzialności pociągnać.

Lwów dnia 28. kwietnia 1900.

Interpelujący :
Fr. Wójcik.

Krempa, Bojko, Styła, Milan, Dr. Bernardzikowski, ks. Stojałowski, Data, Okuniewski, Niebyłowiec, Szwed, Warzecha, Nowakowski, Ostapczuk, Potoczek.

I n t e r p e l a c y a

do Wysokiego Rządu.

Mnożą się skargi ludności na szkody wyrządzane przez dziki, ale co gorsza mnożą się skargi na nieodpowiednie i stroniczne postępowanie władz politycznych. Patent Cesarza Józefa o polowaniu (§. 15) dawał chłopu bezwzględne bezpieczeństwo mienia, ale niewygodny ten dla myśliwych patent został zastąpiony nową ustawą łowiecką; a nowa ustawa o polowaniu dała starostwu prawo „uznania“ (§. 47. a) a wykonanie tego prawa przez Starostów okazało, że Starostowie używają go na szkodę pokrzywdzonego chłopu.

Z pomiędzy innych, które Wysokiejmu Rządowi będą znajome, przytoczymy nowy przykład postępowania Władz:

Gmina Krawce w powiecie Tarnobrzeskim otoczona jest zewsząd lasami dóbr

Mokrzyszowskich, w których żyją gromady dzików. Dzikie te wyrządziły jednemu z tamtejszych gospodarzy (Wojciechowi Decowi) szkody, które oszacowano na 14 kor., 30 kor., 36 kor. i 35 kor., razem na 116 kor.

Zarząd dóbr Mokrzyszowskich z początku zgodził się na wynagrodzenie; potem odmówił wszelkiego wynagrodzenia. Wtedy gospodarz udał się do Starosty, który polecił pokrzywdzonemu wnieść podanie na piśmie. Wniesiono podanie. Tymczasem został Starostą Pokiński. Ten „uznał“, że lepiej się nie zadzierać z panami i w krótkiej drodze wybił chłopu myśl o odszkodowaniu, bo któż panu udowodni, że on hoduje dziki, albo że nie pragnie ich wytepić!

Zapytujemy Wysoki Rząd:

1) W jaki sposób zamysła ubezpieczyć rolnika przed takimi stronnictwymi i chwiejnymi „uznaniami“ Starostów?

2) Czy Rząd skłonny jest użyć jak najenergiczniejszych środków, aby poszkodowanemu Wojciechowi Decowi była szkoda nagrodzona?

Lwów dnia 26. kwietnia 1900.

Interpelujący:
Stanisław Potoczek.

Ostapczuk, Data, Krempla, Nowakowski, Niebyłowicz, Bojko, Stojalowski, Styła, Hamorak, Winniczuk, Kramarczyk, Żardecki, Szwed, Wójcik, Milan, Warzecha.

I n t e r p e l a c y a
do Wysokiego Rządu.

Ustawą krajową z dnia 6. marca 1875 L. 27. wprowadzone są sądy pokojowe, jednak tylko w tych gminach, które liczą 4000 mieszkańców.

Zważywszy jednak, że wspomniane sądy pokoju a względnie urzędy rozjemcze są we wszystkich gminach bardzo pożądane, a ze względu na ich dodatnią dzia-

łalność i ochronę ludu przed kosztownymi procesami — nader potrzebne — zapytują przeto podpisani: czyli i kiedy Wysoki c. k. Rząd stosownie do uchwały Wysokiego Sejmu z dnia 18. marca 1899 przystąpi do zaprowadzenia urzędów rozjemczych w każdej gminie — rozszerzy kompetencję przedmiotową tychże urzędów i uwolni od stempla wszelkie podania, protokoły i ugody z stronami zawierane?

Lwów dnia 28. kwietnia 1900.

Interpelant:
W. Szwed.

Okuniewski, Krempla, Kramarczyk, Potoczek, Data, Warzecha, Bojko, Niebyłowicz, Wójcik, Milan, Styła, Kulczycki, Jahl, Średniański, Bednarski.

I n t e r p e l a c y a

posła Krempla i tow. do JWgo Pana Komisarza rządowego w sprawie pokrzywdzenia kilkunastu gmin powiatu tarnobrzezkiego w wykonaniu prawa służebności w lasach dóbr Baranowskich przez p. Dolańskiego.

Dobrowolną ugodą z dnia 30. sierpnia 1861 następnie 22. lipca 1862 wobec c. k. komisji cyrkularnej pomiędzy pełnomocnikami gminy: Skopanie z jednej strony a p. Władysławem Szymanowskim, pełnomocnikiem hr. Karola Kracickiego, właściciela dóbr Baranowa z przyległościami, zawartą, a przez c. k. komisję krajową dla wykupna służebności w Krakowie dnia 28. października 1862 potwierdzoną, a dalej na dobrach Baranów zainstalowaną, uregulowano prawo do poboru zbiórki przez właścicieli z gmin: Skopanie, Suchorzów, Woła gołego, Knapy, Durdy, Smykle, Dymitrów mały, Koło, Dymitrów duży i miasteczko Baranów w następujący sposób:

Państwo Baranowskie nadało wyżej uprawnionym gminom na wieczne czasy prawo do zbierania drzewa na opał po 5 cali od grubszego końca z lasów dworskich a mia-

nowicie; Krasiczyn lasu ostrowskiego aż do Radwanowej linii, który to las wynosi obszaru 4000 morgów, a to w ten sposób, że każde z gospodarstw istniejących w chwili zawarcia niniejszej ugody miało prawo do poboru 20 fur drzewa rocznie, przyczem nadmieniono w tej ugodzie, że prawo tych gmin uszczuplone po wieczne czasy być nie może.

Służebność tę wykonywały wyż pomienione gminy przez lat 30 z górą i nigdy nie przyszło do żadnego konfliktu pomiędzy uprawnionymi a obciążonym tą służebnością państwem, dopiero w ostatnich czasach pan Stanisław Dolański, właściciel tychże dóbr z przyległościami, uczynił podstępnie zamach na prawo uprawnionych, wobec którego te stają się dla tychże iluzorycznymi.

Opierając się bowiem na art. 19. powyższej ugody, który brzmi, że: „jeżeliby kiedy dwór za pozwoleniem władzy, część lasu na inny cel, n. p. na orny grunt, na fabryki albo na huty obrócić chciał, natenczas uprawnieni sprzeciwiać się temu nie mogą“ — wyrębuje las, trzebi, w którym uprawnieni mają prawo do poboru zbiórki, zamienia wyręby za pozwoleniem Władzy na grunt orny i łąki, czem krzywdzi właścicieli posiadających prawo serwitutowe, a tem samem ludność, która na brak drzewa obecnie narzeka.

W ten sposób w przeciągu ostatnich kilku lat znikło z powierzchni kilkaset morgów młodego, bo 30-letniego lasu, a wreszcie w niedalekiej przyszłości na wyparcie tychże właścicieli gmin z używania tego prawa los jest zgotowany, nadto uprawnionych z furami fantuje w lesie, z lasu wypędza, bezprawnie aresztuje, karze grzywną taką, że cała fura tego nigdy wartać nie może, wzbraniając zbierania zbiórki.

Kwestya ta była już przedmiotem interpelacyi w Sejmie w r. 1898, jednak do dziś w tem nic nie postanowiono. Wprawdzie w r. 1899. Wiceprezes Rady powiatowej X. Zuziak mając sprawę załatwić, na ple-

bani protokołował delegatów z tych gmin, ale w tym kierunku nie uczyniono, a ludność ustawicznie w ten sposób jest narażoną na te same wspomniane powyżej trudności.

Zważywszy, że powyższe postępowanie p. Dolańskiego Stanisława jest bezprawiem i złamaniem powyżej wymienionej ugody;

zważywszy, że za kilka lat wskutek wyrabiania lasu służebnością powyższą obciążonego, prawo do poboru zbiórki dla uprawnionych stanie się niemożliwym, gdyż lasu nie będzie, który zniknie pod ciosami siekiery;

zapytujemy się Wysokiego Rządu, czy mu nie jest wiadomem postępowanie p. Dolańskiego Stanisława, właściciela dóbr Baranowa z przyległ. i co zamierza uczynić, aby uprawnionych w ich prawach utrzymać i niszczeniu tak młodego, bo 30-letniego lasu przeszkodzić, wreszcie, czy Wysoki Rząd nie uznałby na stosowne przystąpić do uregulowania ciężarów gruntowych, oznaczyć się mających.

Interpelant:
Fr. Krempa.

Ostapczuk, Nowakowski, Karatnicki, Warzecha, Wojcik, Okuniewski, Milan, Srebniański, Styła, Bojko, Potoczek, Niebyłowicz, Szwed, Data, Bernadzikowski.

I n t e r p e l a c y a

do c. k. Rządu.

Już blisko od 10 lat starają się górnie robotnicy kopalni soli w Wieliczce i Bochni o polepszenie swej dotychczasowej płacy i o sprawiedliwy wymiar godzinnej pracy kopalnianej — a chociaż żądania ich są bardzo słuszne, mimo to jeszcze dotąd nie przyniosły żadnych pozytywnych rezultatów. Wprawdzie c. k. Władze górnicze dają wymienionym górnikom robotnikom co chwila jakieś przyrzeczenia pod tym względem — ale przyrzeczenia

same nie wystarczają i domagają się swego jak najrychlejszego urzeczywistnienia.

Zapytujemy tedy c. k. Rząd, kiedy myśli stanowczo przystąpić do uregulowania płacy i czasu dziennej pracy kopalnianej górników robotników wymienionych obu powyżej kopalni soli w Wieliczce i Bochni?

Lwów, dnia 28. kwietnia 1900.

Interpelant:
Potoczek.

Średniawski, Bednarski, Bernadzikowski, Wójcik, Data, Nowakowski, Ostapczuk, Stojalowski, Kramarczyk, Krempa, Szwed, Styła, Okuniewski, Milan, Bojko, Niebysłowicz, Warzecha.

I n t e r p e l a c y a

do Pana Komisarza rządowego.

W ostatnich dniach rozesłało c. k. Starostwo do urzędów parafialnych okólnik wzywający takowe, aby wyciągi metrykalne do celów reklamacyjnych zechciały na przyszłość wydawać stronom w języku niemieckim.

Wezwanie to ma się opierać na rozporządzeniu ministeryalnem z d. 5. czerwca 1896 dz. u. kr. Nr. 24.

Ponieważ do czasu ogłoszenia tego rozporządzenia upłynęło z górą już lat 30, przez który to przeciąg czasu proboszczowie w języku niemieckim nigdy nie urzędowali, ponieważ język niemiecki nie jest językiem urzędów parafialnych, a wyciągi metrykalne nie niemieckie wystarczały dotąd zawsze komisjom reklamacyjnym, w których skład wchodzi także nie wojskowi, zwłaszcza, że oficerowie armii mają obowiązek przyswojenia sobie języka swego pułku — rzecz ta przedstawia się jako niepotrzebna sekatura duszpasterzy i jako chęć wprowadzenia niemieccyzny tam, gdzie ona żadnego gruntu podstawowego nie ma. Okólnik tego rodzaju niepotrzebnie rozgorczył nie wywołuje.

Podpisani zapytują Pana c. k. Komisarza rządowego, na jakiej podstawie wyciągi metrykalne do celów reklamacyjnych zaliczać się mają do pism rozporządzeniem ministeryalnem wyżej przytoczonym objętych i czy jest istotnie potrzeba, aby urzędy parafialne w obcym języku akta sporządzały.

Lwów, dnia 26. kwietnia 1900.

Interpelant:
Jakliński.

Jabłoński, Bednarski, Zardecki, Górka, Trzeciński, Schnell, Sala, Bielański, Theodorowicz, Sozański, Skałkowski, Białoskórski, Soleski, Dr. Olpiński, M. Torosiewicz.

I n t e r p e l a c y a

do JWgo c. k. Komisarza rządowego.

W gminie Gąsówka, powiat Jasło sprządał Kazimierz Gorajski z Umieszczenia las żydowi, który bez względu na obowiązujące przepisy przystąpił bezzwłocznie do wycinania rzeczonoego lasu w sposób rabunkowy.

Wobec tego wniósł p. Jan Biesiadecki, właściciel sąsiednich gruntów skargę do c. k. Starostwa w Jasle przeciw wyżwspomnianemu żydowi z żądaniem zbadania stanu rzeczy na miejscu, przez delegata rządowego. Wynikiem komisjonalnych oględzin było wydanie ze strony c. k. Starostwa jasielskiego zakazu dalszego niszczenia lasu.

Przeciw temu orzeczeniu wniósł ów żyd rekurs do Wys. c. k. Namiestnictwa, który rozstrzygnięto na korzyść żyda, zezwalając mu na wycięcie reszty lasu a nawet uwolniono go od zalesienia wyrębu, jak świadczy załączona pod ./ petycja z gminy Gąsówka.

Wobec tego zapytują podpisani JWgo Pana Komisarza rządowego:

1) Czem usprawiedliwi to pozwolenie dalszego rąbania lasu i czy można przypusz-

czać, aby na podobne zniszczenie lasu zezwoliło c. k. Namiestnictwo wobec słów wypowiedzianych przez Ekszelencyę Pana Namiestnika przy otwarciu sesji sejmowej.

Lwów, dnia 26. kwietnia 1900.

Interpelant:
Milan.

Średniawski, Okuniewski, Styła, Wójcik, Bojko, Krempa, Potoczek, Niebyłowiec, Szwed, Data, Ostapczuk, Warzecha, Nowakowski, Kramarczyk, Bernadzikowski.

Odpis do ls. 3540.

Gąsówka, dnia 31. marca 1900.

Wysoka Izbo!

Niżej podpisana Rada gminna żąda zabronienia niszczenia lasów a sprzeciwia się niszczeniu lasów, co my podpisani sami doznali co się dzieje w naszym lesie. Gmina Gąsówka ma mały folwark, który przed dwoma laty podpadał pod Kazimierza Go-rajskiego z Umieszczą, on sprzedał pierwszy las żydom a później o rok sprzedał folwark W. Panu J. Biesiadeckiemu z Jasła, który jak przybył na Gąsiówkę, zażądał z Starostwa z Jasła o wydelegowanie Komisji, że tak młody las niszczy żyd a nie oddaje co roku po kawałku do zasadzenia, ani też dołów nie równa. Komisja przyjechała i zeznała, ażeby ten tak młody las nie burzył, jeno odsprzedał WPnu J. Biesiadeckiemu, właścicielowi folwarku i tę ziemię, co las jest na 5 lat sprzedany, żyd wniósł rekurs do Namiestnictwa i otrzymał pozwolenie do wyrabiania wszystkiego lasu i został wolny od oddania po kawałku ziemi co roku do zasadzenia. A co gorsze las niszczy, rąbi i wywozi gdzieś na kolej aż do Jasła i ten rok jest mokry to tak drogi zepsuł, że trudno przejść a Boże broń księdza do chorego dowieść, to trudno z wielkim gwałtem, gmina Gąsówka pisała do Wydziału powiatowego w Jasle o ściągnięcie co ze żyda na drogi, ale cóż z tego, że taki Wydział opieszłały a co nie możemy

tę wiedzieć, że może i ze żydem trzymać ani nam nawet nie odpisał. Zatem my niżej podpisani prosimy Wys. Izbę o wglądnięcie w to, że zaprzeczenie niszczenia tak młodego lasu a nakaz Wydziałowi powiatowemu w Jasle ściągnięcie z tego żyda jakiś czynsz na drogi, które są teraz nie do użycia.

(L. S.)

Franciszek Świątek wójt, Jan Stadała, zastępca, A. Wyderko, Marcin Wietecha, Jan Grochowski, Jan Wietecha, Tomasz Krzanowski, Piotr Albrot, Bartłomiej Pruchnicki, Jan Kucharski, Wojciech Dubiel.

I n t e r p e l a c y a

do JWgo Pana Komisarza rządowego.

Zważywszy, że ludność gmin graniczących z Węgrami skarży się na ten przepis, że jak kto kupi bydłę ze wsi węgierskiej, to musi dać znać do c. k. Starostwa, ażeby przyjechał weterynarz. Ponieważ koszt wynosi kilkanaście koron, więc ten biedak zakupił krowę n. p. za 60 koron, musi prawie drugie tyle zapłacić za oględziny.

Przeto podpisani zapytują c. k. Rząd, czyby nie zechciał temu zaradzić i jakoś to ułatwić.

Lwów, dnia 26. kwietnia 1900.

Interpelujący:
Data.

Średniawski, Krempa, Bernadzikowski, Milan, Styła, Wójcik, Kramarczyk, Warzecha, Ostapczuk, Stojałowski, Nowakowski, Niebyłowiec, Szwed, Winniczuk, Bojko.

Sekretarz p. Karatnicki czyta:

I n t e r p e l a c y a

do Pana Komisarza rządowego.

W głośnej a smutnej sprawie bestyalskich torturowań, jakich dopuszczają się organa policji miejskiej (w Samborze), zapo-

wiedział Komisarz rządowy, że c. k. Namiestnictwo poleciło c. k. Starostwom zwrócić swoją uwagę na wykonywanie czynności przez policję gminną, a specjalnie poleciło c. k. Starostwu w Samborze, by przypilnowało, ażeby wyżsi funkcjonariusze policyjni i gminni również do odpowiedzialności pociągnięci zostali.

Atoli w danym wypadku samo c. k. Starostwo w Samborze ponosi winę, że naczelnik policji miejskiej, Eitner, który, jak to akta śledztwa wykazują, był moralnym protektorem samborskiego systemu tortur, nie został do odpowiedzialności pociągnięty, gdyż z powodu, że Eitner był dla Starosty Kieszkowskiego bardzo dogodnym narzędziem przy wyborach, że dalej, jak wieść głosi, ukrywał przez jakiś czas w Samborze i ochraniał przed odkryciem brata Starosty, ściganego listami gończemi, wiadomego Czesława Kieszkowskiego, c. k. Starosta Samborski Kieszkowski, gdy już przeciw Eitnerowi śledztwo karne nie tylko o torturowanie, ale i o sprzeniewierzenie znacznych kwot pieniężnych toczyło się, wstawiał się u c. k. prokuratora Dra Stelbelskiego, by Eitnera od odpowiedzialności karnej uwolnić. Gdy zaś pokazało się, że człowiek ten na stanowisku inspektora policji w żaden sposób zatrzymanym być nie może, i co najmniej powinien być napędzony, to tenże Starosta wstawiał się u zależnych od siebie członków Rady gminnej, by Rada gminna wyznaczyła Eitnerowi jak najwyższą pensję.

Wobec tego wszystkiego zapytują podpisani:

Czy wiadomo o tem c. k. Rządowi? Jak c. k. Rząd nsprawiedliwi zachowanie się swego Starosty w tym wypadku?

Interpelant:
Dr. Okuniewski.

Milan, Nowakowski, Ostapczuk, Dr. Bernardzikowski, Data, Styła, Winniczuk, Bojko, Średniawski, Krempa, Stojałowski, W. Szwed, Warzecha, Niebyłowicz, Hamorak.

I n t e r p e l a c y a

do Wielmożnego c. k. Komisarza rządowego.

Orzeczeniem c. k. Starostwa w Starym Samborze z dnia 16. czerwca 1888 L. 6013 została przeprowadzona konkurencya na budynki parafialne w Strzelbicach. W r. 1897 celem dokończenia robót zarządziło c. k. Starostwo przymusowe ściąganie zalegających datków i poruczyło tę czynność swemu dyurniście Ostrowskiemu. Przez cały styczeń i luty 1898 r. ściągał te datki delegowany dyurnista, przyczem pieniądze brał sam do rąk własnych, a od wielu odbierał nawet w c. k. Starostwie.

Do ściągnięcia zalegało około 800 złr. w. a., a z tego jako zebraną kwotę złożył tenże dyetaryusz do rąk przewodniczącego komitetu wszystkiego ogółem tylko 277 złr. w. a.

Czy właśnie tyle zebrał pieniędzy, nikt nie może wiedzieć, ale we wsi mało jest takich, którzyby się chcieli do tego przyznać, a p. Ostrowski pomimo najsilniejszych starań komitetu parafialnego nie przedłożył do dzisiejszego dnia żadnego rachunku. Celem zmuszenia go do przedłożenia tego rachunku, odnosił się komitet parafialny w r. 1899 trzy razy do c. k. Starostwa, a to dnia 4. lutego, 24. lutego i 29. marca, to samo do Wysokiego c. k. Namiestnictwa trzy razy, a to dnia 31. maja, 10. lipca i 5. września 1890, a nadto dnia 18. stycznia 1900 znowu do c. k. Starostwa, ale wszystkie te prośby jakby kamień w wodę rzucał. Trzeci rok już mija od czasu zebrania pieniędzy, a rachunku jak nie było, tak i niema. Zaniepokojeni tem kontrybucenci obawiają się, by nie byli zmuszeni drugi raz płacić.

Gdy zeszłego roku, jak to już podniesiono w interpelacyi, chodziło o obrachowanie w Strzelbicach przewodniczącego Rady szkolnej miejscowej, ks. proboszcza J. Jaworskiego, z pieniędzy szkolnych, to pan Starosta Ricci wysłał tam komisarza w asystencyi dwóch żandarmów, — by proboszcza poniżyć i w oczach parafian upoko-

rzyć. Niemiłe mu osoby gnębi i upokarza, a miłym osobom we wszystkim pobłaża. Ztąd bierze się w kraju korupcyja.

Podpisani zapytują Wysoki c. k. Rząd, dlaczego ta sprawa pomimo wniesionych urgensów, dotychczas nie została załatwioną?

We Lwowie dnia 28. kwietnia 1900.

Interpelujący:
Bazyli Niebyłowicz.

A. Wachnianin, Barwiński, Wojcik, W. Szwed, Kulczycki, Bojko, Krempa, Potoczek, Średniawski, Styła, Milan, Okuniewski, Data, Warzecha.

I n t e r p e l a c y a

do Wgo p. Komisarza rządowego.

W poniedziałek i wtorek świąt Wielkanocnych ruskich, gdy wierni gr. k. obrządku w cerkwiach na nabożeństwie się znajdowali, odbywali żołnierze c. i k. 80. pułku piechoty pod dowództwem swoich oficerów marsze próbne. Pułk 80. rekrutuje się z okolic Złoczowa, przeważnie z pomiędzy ludności ruskiej. Taki żołnierz, nauczywszy się w wojsku lekceważyć swoje święta, staje się obojętnym dla św. wiary i cerkwi, — i będzie dobrym materiałem dla demokracji socyalnej. Wogóle można powiedzieć, że władze wojskowe w Galicyi wschodniej mało zważają na ruskie święta, a każą żołnierzom ruskiego obrządku podczas ich świąt wykonywać ciężkie roboty.

Dlatego zapytują podpisani, czy wie o tem Wysoki Rząd i czy zamierza wpłynąć na c. k. władze wojskowe, by uroczyste święta obrządku ruskiego były w wojsku obchodzone?

We Lwowie dnia 28. kwietnia 1900.

Interpelujący
Bazyli Niebyłowicz w. r.

Wachnianin, Karatnicki, Barwiński, Hamorak, A. Rayski, Stojalowski, Sozański, Dr. Sawczak, Milan, Niezabitowski, Schnell,

Theodorowicz, Stecki, Data, Potoczek, Klemens Dzieduszycki, Ostapeczuk, Witold Niezabitowski, F. Kramarczyk, Sala, Starzyński, M. Torosiewicz.

I n t e r p e l a c y a

do Jego Ekscellencyi Pana Marszałka krajowego.

Reskryptem z dnia 8. marca 1898 r. l. 10459 zażądał Wydział krajowy, od Wydziału Rady powiatowej w Przemyślu, by uwiadomił gminy Siedliska i Medykę, że projekta osuszenia ich pól już są opracowane i odnośne roboty mają kosztować 16207 zł., że Wydział krajowy o tę kwotę postara się, skoro tylko interesowane gminy zobowiążą się ze swojej strony pokryć $\frac{1}{3}$ część kosztów, t. j. 5402 zł. w. a.

Uchwałą z dnia 17. lipca 1898 zgodziły się na to Rady gmin interesowanych gmin i zawiadomiły Wydział Rady powiatowej w Przemyślu o zapadłej uchwale. Zamiast przystąpić do obiecanej roboty, Wydział krajowy zażądał po raz drugi za pośrednictwem Rady powiatowej przemyskiej oświadczenia się odnośnych Rad gminnych, czy przyjmą na siebie zobowiązanie utrzymania wykopanych kanałów w odpowiednim porządku.

To zobowiązanie przyjęły na siebie interesowane gminy dnia 3. listopada 1898 r., jednak Wydział krajowy do obecnej chwili nie zarządził przyrzeczonych robót melioracyjnych.

Trzysta morgów urodzajnej ziemi leży pod wodą, członkowie wyżej wspomnianych gmin ponoszą ogromne straty i trudno im doczekać się załatwienia tak piekającej sprawy.

Wobec tego zapytują podpisani Jego Ekscellencyę Pana Marszałka krajowego:

Czy znane Jemu to niczem nieusprawiedliwione opóźnianie robót melioracyjnych w Siedliskach i w Medyce?

Co zamierza Jego Ekscelecyja zarządzić, by wskutek karygodnego niedbalstwa i powolności organów autonomicznych nie były gminy na przyszłość zniewolone wy-czekiwać całymi latami na przeprowadzenie spraw, dokładnie już obmyślanych i uchwalonych?

We Lwowie dnia 28. Kwietnia 1900.

Interpelujący:
St. Nowakowski.

Ostapczuk, Krempa, Milan, Winniczuk, Sto-
jałowski, Kramarczyk, W. Szwed, Warze-
cha, Barwiński, Karatnicki, Kulczycki, Dr.
Bernadzikowski, Bojko, Data, Wójcik.

I n t e r p e l a c y a

do P. Komisarza rządowego.

Gdy Rząd krajowy zdaje się przycho-
dzi już powoli do przekonania, że terro-
ryzmem wyboreczym i stronniczem popie-
raniem jednej partii w kraju podczas wy-
borów do ciał ustawodawczych nietylko
nie osiągnie się dobra dla kraju, ale prze-
ciwnie niszczy się ostatnią wiarę w spra-
wiedliwość władz administracyjnych, dem-
oralizuje się ludność i kompromituje się
rząd krajowy przed całym państwem, a na-
wet zagranicą, dochodzą do podpisanych
wiadomości z kraju, że zakorzeniony za
ostatnich dwóch namiestników Galicyi spo-
sób przeprowadzania wyborów praktyko-
wany bywa obecnie jeszcze w całej pełni
przy wyborach do Rad gminnych.

Oto fakta :

1) Właśnie co wniesiony do Trybu-
nału Sądu obwodowego w Kołomyi akt
oskarżenia Prokuratorji Państwa przeciw
Julianowi Kozakiewiczowi, Premingerowi
i Tannenbaumowi wykazuje oczywistą kra-
dzież głosów przy wyborach do Rady miej-
skiej w Kutach. W chwili gdy komisarz
Starostwa kosowskiego, Stanisławski, ni-
by to przypadkowo patrzył się w okno,
a członek komisji Kozakiewicz wczytywał

się w zastawioną gazetę, jeden z oskarżo-
nych żydów wyjął z kieszeni gotowe kartki
partyi starościńskiej i wrzucił je do urny.
W ten sposób zwyciężyła partya Starościń-
ska ogromną liczbą głosów.

2) Wniesiona na dniu 26. Kwietnia
r. b. interpelacya posła Barwińskiego wy-
kazuje, że w Jabłonicy, Fereskuli, Kras-
noile, Hołowach i innych gminach tegoż
Starostwa Kosowskiego urzędują Rady
gminne po 9 lat, a Starostwo Kosowskie,
by utrzymać przy władzy oddanych sobie
wójtów, całemi latami zwleka załatwienie
protestów.

3) W Rożniatowie, powiatu Doliń-
skiego, urzęduje jeszcze dotychczas Rada
gminna, wybrana jeszcze przed 15 laty,
a gdy Trybunał administracyjny utrzymał
nareszcie w mocy czwartą z rządu Radę
gminną, wybraną w r. 1897, to Starostwo
Dolińskie, chcąc koniecznie przeforsować
wybór szowinisty Janowskiego na naczel-
nika gminy, zasystowało znowu ukonsty-
tuowanie się Rady gminnej, i jak to świad-
czy petycyja, wniesiona do Sejmu dnia 9.
Kwietnia 1900 l. 1.487, powołało samo-
wolnie na radnych Józefa Motykiewicza
i Semka Fedorena.

4) W powiecie Śniatyńskim przepro-
wadza po dawnemu wybory gminne komi-
sarz Jaworczykowski; przeniesiony do Śnia-
tyna za krwawe wybory Chołojowskie, za-
prowadził on w całym powiecie taki spo-
sób przeprowadzenia wyborów, że oznacza
nietylko początek, ale i koniec wyborów,
i naznacza przytem tak krótki czas, że za-
ledwie czwarta część wyborców może
swoje głosy oddać. Następnie po porozu-
mieniu się z wójtem wpuszcza do sali wy-
boreczej tylko zwolenników patronizowanej
przez niego partyi, drzwi obsadzi żandar-
mami i policyantami gminnymi, i w ozna-
czonej godzinie zamyka głosowanie, nie do-
puściwszy do głosowania setek wyborców,
oczekujących przed progiem na oddanie
głosów. Tak przeprowadzał on prawybory
do parlamentu w całym powiecie śniatyń-

skim, a najjaskrawszego bezprawia dopuścił się we wsi Ilinicach, świadek Jurko Łutczak, we wsi Rożnowie, świadkowie Łukien Watamaniuk, Petro Sztefiuk, Hawryło Sawiak, Hryćko Maćko z Rożnowa.

Dnia 14/10 1897 odbyły się wybory nowej Rady gminnej w Trójcy w powiecie Śniatyńskim. Komisarz Jaworezykowski, przeciw którego postępowaniu były właśnie wniesione zarzuty, powołał do swojej kancelaryi protestujących Dmytra Marczuka, Iwana Wasylowego, Fedora Marczuka Jurkowego i Stefana Sonyka Nykołaja, zaczął ich w swoim biurze lżyć, i nie przesłuchawszy ani jednego świadka, powołanego w proteście, zawyrokował, że protest jest bezpodstawny.

Chociaż protestujący do dnia dzisiejszego nie otrzymali decyzji c. k. Namiestnictwa, to jednak mimo tego Starostwo Śniatyńskie jeszcze na wiosnę w r. 1898 wprowadziło nową Zwierzchność gminną w urzędowanie.

Pan komisarz Jaworezykowski, zapytany, dlaczego nie doręcza protestującym decyzji Namiestnictwa, i dlaczego uniemożliwia im zastrzeżone dla nich w ustawie prawo zażalenia do Trybunału administracyjnego, odpowiedział, że doręczenie, nie należy do niego, tylko do wójta.

5) Dnia 25. kwietnia przeforsował Jaworezykowski także we wsi Zawalu, powiatu Śniatyńskiego, wybór starego, dla starostwa przy wyborach podatnego wójta, przeciw temu wniosło protest 25 ludzi. Komisarz Jaworezykowski zaważwał do Starostwa wszystkich 25 protestujących, ale wpuścił do swego biura tylko Nykołę Łakustę, Andrija i Iwana Odyńskiego Wasyla. — Obu zaczął w biurze lżyć i do odwołania protestu zniewalać, a następnie, nie przesłuchawszy nikogo więcej z protestujących, ani żadnego w proteście powołanego świadka, przedłożył akta Namiestnictwu.

Wskutek zażalenia do Namiestnictwa polecilo to ostatnie samemu Staroście prze-

prowadzić dochodzenie, ponieważ komisarz Jaworezykowski jest w tej sprawie aż z nadto interesowany.

Pomimo nakazu Namiestnictwa sprawa ta, do dnia dzisiejszego leży w Starostwie Śniatyńskim nie załatwiona.

6) Przeciw przeprowadzonym w dniu 5. i 6. grudnia 1898 wyborom gminnym w Wołczkowcach wniósł Wasyl Drohan i towarzysze protest. Komisarz Jaworezykowski powołał protestujących do swojej kancelaryi i tam zniewalał ich, by odstąpili od protestu.

Gdy Wasyl Drohan nie chciał tego uczynić, p. Jaworezykowski odrzucił samowolnie protest, wniesiony do c. k. Namiestnictwa, na tej zmyślonej podstawie, że jedni protestujący odstąpili od swego protestu, zaś Wasyl Dragon nie ma (?) prawa do wnoszenia protestu, gdyż on był karany za wybory!

7) Wszystkimi siłami stara się teraz komisarz Jaworezykowski, przeforsować w Budyłowiu na wójta Nykołę Majdońskiego.

Indywidualum to, karane kilkakrotnie za małwersacye, zasuspendowane raz za współudział w kradzieży ryb ze stawu i zostające w śledztwie karnem za zabójstwo Wasyla Tuueckiego (za kradzież ryb akta ze Starostwa gdzieś przepadły) indywidualum to dlatego, że wiernie służy Starostwu Śniatyńskiemu podczas wszelkich wyborów, stara się toż starostwo, a względnie p. Jaworezykowski za wszelką cenę przy władzy wójtowskiej utrzymać.

W r. 1880 do l. 33.532 zasuspendowało c. k. Namiestnictwo tego samego Mikołaja Majdońskiego w drodze telegraficznej za następujące przewinienia w urzędowaniu jako naczelnika gminnego: „że budżet na rok 1880 samowolnie ułożył, a raczej wbrew uchwale Rady gminnej na niekorzyść członków gminy sfałszował i takowego nie ogłosił, że dochody z gruntów samowolnie z wolnej ręki pozbywał, że ra-

chunków z zapłaconych kar pieniężnych nie prowadził, i takowe na swoją prywatną korzyść obracał, że w ogóle sprawami gminnymi na szkodę gminy zarządzał“.

I takie to indywiduum komisarz Jaworczykowski przedłożył jeszcze w dodatku do cesarskiego odznaczenia krzyżem za usługi, i to indywiduum zostało na urąganie całemu powiatowi rzeczywiście udekorowane!

8) We wsi Oknie, powiatu Horodeńskiego, piastuje urząd wójta już coś 13 rok p. Leszek Cieński, syn Marszałka powiatowego. Protest, wniesiony przed 5 laty przeciw wyborowi nowej Rady gminnej ugrzązł gdzieś w Starostwie, a p. Leszek Cieński wciąż dalej urzęduje.

9) We wsi Dąbkach, powiatu Horodeńskiego, leżał również protest przeszło 6 lat w Starostwie nie załatwiony i nie przedłożony Namiestnictwu, dopiero gdy dawni radni wymarli, wtedy nakazało c. k. Starostwo, nie zważając na protest, wniesiony przed 6 laty, przeprowadzić nowe wybory.

Tymczasem rządził gminą de facto arendarz i pisarz gminny Peretz Hübscher, taki powiernik byłego p. Starosty Lorscha, że tenże powierzył mu był w r. 1898 spis całej ludności po wsiach w okolicy Czernelicy.

10) W Żywaczowie, powiatu Horodeńskiego, minęło już półtora roku od czasu, gdy się skończył peryod wyborczy teraźniejszej Rady gminnej, a Starostwo ciągle jakoś nie chce rozpisać tam nowych wyborów do Rady gminnej.

11) W Siekierczynie, powiatu Horodeńskiego, odbyły się wybory gminne jeszcze w sierpniu 1899 r. Protest, wniesiony przez Wasyla Regena przeciw tym wyborom, zdaje się nie został nawet jeszcze przedłożony c. k. Namiestnictwu, a tem mniej załatwiony, tymczasem zaś sprawami gminnymi kieruje w najgorszym

nieporządku sam Wasyl Regen, zastępca wójta. Ludzie chodzili już 6 razy z prośbą do komisarza, by raz sprawę załatwił. Pan komisarz każe czekać.

12) W Wojniłowie, powiatu Kałuskiego, odbyły się wybory Rady gminnej jeszcze w dniu 27. maja 1898. Gdy upadła przy wyborach, partya propinacyjna wniosła protest, to komisarz Sowiński pocieszał ciągle mieszczan, że niebawem przyjdzie rezolucya. Tymczasem deputacya mieszczan Wojniłowskich, przyjechawszy do Namiestnictwa w lutym 1899 r., nie zastała jeszcze protestu w Namiestnictwie. Dopiero w kilka miesięcy potem zastała druga deputacya akta u referenta Rady Hutha, który zwrócił je Starostwu w Kałuszu celem przeprowadzenia dochodzenia.

W miesiącu grudniu 1899 zastała nowa deputacya mieszczan wojniłowskich do Namiestnictwa akta znowu z powrotem u Rady Hutha, już uzupełnione, i pan Radca zapewniał, że do tygodnia lub do dwóch tygodni sprawa zostanie nareszcie zakończona.

Ale wysłana dnia 31. marca deputacya do p. Starosty w Kałuszu dowiedziała się z ust p. Starosty, że akta jeszcze znajdują się w Namiestnictwie.

Mieszczanie zaczęli się żalić, że w urzędowanie gminne wkradły się straszne nieporządki, że na szkołę złożyli pieniądze, a szkoły niema, i dzieci szkolne muszą nabawiać się chorób po żydowskich norach, że już 10 lat temu, jak złożono pieniądze na kancelaryę gminną, a mimo tego ani kancelaryi, ani pieniędzy niema.

Na te żale oświadczył p. Starosta: „To wyście sami winni, bo wy się trzymacie polityki“. Ludzie tłumaczą p. Staroście, że gdzie tylko był w miasteczku jaki możliwy i choć nieco inteligentny Polak, wszystkich wzięli do Rady, wzięli i pana poborcę, i pana pocztmistrza, i pana komornika, i pana aptekarza na zastępcę ra-

dnego, i dwóch żydów jeszcze w dodatku, i dwóch Polaków mieszczan“....

„A ksiądz Mandziej“?! pyta pan Starosta. „Ależ ksiądz Mandziej starszy wiekiem, będąc już przewodniczącym Rady szkolnej miejscowej, sam nie chciał być wybranym!“ — „No to ja niezadługo przyjadę do Wojniłowa, przekonam się tam....“

A protest ciągle do dnia dzisiejszego nie rozstrzygnięty.

13) W Niżniowie, pow. Tłumackiego, odbyły się wybory do Rady gminnej jeszcze 20. kwietnia 1899, ale ponieważ na 30 radnych wybrano 20 Rusinów, przeto Starostwo Tłumackie nie chce dopuścić do ukonstytuowania się Rady.

Na niezliczone prośby i domagania się radnych i nieradnych Niżniowskich mieszczan odpowiada p. Starosta hr. Dzieduszycki: „marsz, to ciebie nic nie obchodzi“:

14. W Wyszatycach, powiatu przemyskiego, urzęduje już od lat 9 stara Rada z „perłą“ wójtem Gliškim na czele. Zamiast we wrześniu 1897 spowodował proktor Gliškiego, pan hofrat Lanikiewicz, przeprowadzenie wyborów gminnych dopiero w maju 1898. Protest wniesiony przeciw nielegalnie przeprowadzonym wyborom, leżał aż do kwietnia 1899, i byłby prawdopodobnie jeszcze dalej leżał, gdyby nie interpelacya posła Nowakowskiego, wniesiona dnia 29. grudnia 1898 w Sejmie.

Niezliczone prośby, zasyłane do pana hofrata Lanikiewicza, nie pomagają.

Po unieważnieniu wyborów reskryptem Namiestnictwa z dnia 14. kwietnia 1899 rozpisano nowe wybory dopiero 11. grudnia 1899, i to dopiero po wniesieniu 11 urgensów i po wysłaniu 8 deputacyj do c. k. Starostwa. Przy nowych legalnych wyborach wybrano na 30 aż 27 radnych, przeciwnych gospodarce byłego wójta Gliškiego, ale partya Gliškiego wniosła protest, który już piąty miesiąc leży nie przedłożony (Namiestnictwu).

Gliški urzęduje dalej i chwali się, że przy pomocy p. Lanikiewicza będzie urzędował całych 10 lat. Deputacyę wysłaną dnia 2. marca do Namiestnictwa, przyjęto nieprzychylnie. Deputacya wysłana z obszernem pismem do Marszałka krajowego dnia 9. listopada 1898, odniosła przynajmniej ten skutek, że dnia 12. lutego 1900, a zatem po roku i trzech miesiącach, zjechał z Wydziału krajowego lustrator, baron Lewartowski, i znalazł z Wyszatycach następujący stan gospodarki gminnej:

Kwitów na wydatki nie było prawie żadnych, wszystkie grzywny i kary pieniężne brał Gliški do swojej kieszeni i przepijał, należytość za pastwisko pobierał Gliški od ludzi po dwa razy a sam nic nie płacił. Za lata 1891—1895 nie było żadnych notatek, gdyż „akta się spaliły“, za czas od 1896—1898 skonstatował lustrator Wydziału krajowego w rubryce „Spatne“ 1800 zł. defraudacyi. Na miejsce ustępujących radnych powoływał Gliški na radnych bez wyboru, kogo chciał, a dwóch radnych, Fedka Gizowskiego i Wawrzyńca Jarocha wykluczył Gliški samowolnie z Rady za to, że oni donieśli o jego malwersacyach i nie kazał ich wołać na żadne posiedzenie.

Taki stan trwał trzy lata.

Po takim wyniku lustracyi radził delegat Wydziału krajowego Gliškiemu, by sam zrezygnował z urzędu naczelnika gminy w Wyszatycach. Gliški zdecydował się na to, ale przyjechawszy do Przemyśla, po naradzie z panem Hofratem Lanikiewiczem zmienił swoje postanowienie i pozostał nadal wójtem.

Wszystkie doniesienia do c. k. Prokuratorowi przemyskiej z powodu tych defraudacyi w urzędowaniu Gliškiego, kończyły się orzeczeniem c. k. Prokuratorowi: „Wobec wyniku przedsięwziętych dochodzeń, nie widzę powodu dalszego ścigania Jana Gliškiego. C. k. prokurator: Prachtel w. r.“

Ten pan Prokurator, obecnie już na pensyi, żalił się raz przed swoim przyjacielem Drem W. K., że hofrat Lanikiewicz nie daje mu z Glińskim spokoju, że raz po raz nachodzi do jego biura, by Glińskiemu nie szkodzić i dochodzenia przeciw niemu zastanowić.

I tak Gliński ciągle jeszcze jest wójtem w Wyszatycach.

15) W Tomaszowcach, powiatu Kałuskiego, odbyły się wybory gminne jeszcze przed trzema laty. Chociaż starzy radni po większej części wymarli, urzęduje ciągle stary wójt, gdyż władze nie chcą protestu załatwić. Dwa razy już był stary wójt zadekretowany na suspensyę, i pięć razy toczyło się przeciw niemu śledztwo z powodu jego chciwości.

Za to on cieszy się zaufaniem Władzy i wójt ten świeżo dekorowany.

16) Terroryzmem. Starostwa Husiatyńskiego wybrany jeszcze w r. 1891 wójt w Suchostawie, Stach Wołyszyn, urzęduje bezprawnie do dnia dzisiejszego, i chociaż mieszkańcy z Suchostawu bezustannie zanoszą prośby do Starostwa, by rozpisał nowe wybory, to jednak Starostwo milczy i trzyma swego wójta, który jest prawą ręką przy wszelkich wyborach. Pisarz gminny głosi we wsi, że kto przeciw wójtowi, ten buntownik przeciw p. Staroście, p. Marszałkowi Gołuchowskiemu i przeciw samej księżnie Czartoryskiej, a wójt terroryzowaniem radnych i aresztowaniem (jak Michała Nowickiego) dowodzi, że będzie wójtować do śmierci, bo za nim p. Starosta i hrabia Gołuchowski.

Jakkolwiek sam interesowany, sprzedał gminie swój młyn, zużywszy na ten cel, 4.000 zł. z obligacyj gminnych; ten młyn obecnie wali się... Na wszelkie jazdy bierze podwozy gminne, ściąga drogowe bez kwitów, żaden z radnych nie widział jeszcze księgi kasowej. Za to wójt ten także świeżo udekorowany cesarskim krzyżem zasługi.

17. W gminie Łużek dolny, powiatu Drohobyckiego, urzęduje już od lat pięciu

Wasył Petryk, jako naczelnik gminy. W dniu 13. lutego 1900 po przeprowadzonych wyborach do Zwierzchności gminnej został wprawdzie wybrany nowy naczelnik gminy, jednak Wasył Petryk wniósł protest przeciw wyborowi Rady gminnej, a chociaż tego protestu nie wniósł w terminie prawnym, tylko spóźnionym, gdyż już po wyborze Zwierzchności gminnej, to jednak ten Wasył Petryk urzęduje dotychczas razem z dawną Radą. Urzędowanie Wasyla Petryka jest tem mniej uzasadnione, ileż przeciw niemu toczy się śledztwo karne przed c. k. Sądem obwodowym w Samborze o sprzeniewierzenie pieniędzy gminnych.

Za czas urzędowania swego od r. 1894 do 1900 pobrał Wasył Petryk w c. k. Urzędzie podatkowym pieniądze budżetowe, z których miał spłacać co roku po 140 zł. do Wydziału powiatowego w Drohobyczu na pokrycie obligacyi gminnej, której pozwolono gminie użyć na budowę szkoły. Jednak Wasył Petryk tych wpłat wcale nie uskuteczniał, i wogóle z ogólnej sumy 1.643 zł. 10 ct., podjętej w tych latach w urzędzie podatkowym w Drohobyczu, rachunku nie złożył, i prawie całą tę sumę na własną korzyść obrócił.

Członkowie gminy Łużek dolny już od dłuższego czasu proszą Wydział powiatowy w Drohobyczu o przysłanie urzędnika, któryby obliczył Wasyla Petryka i skonstatawał, gdzie się podziała pobrana przez niego powyższa kwota, jednak prośby te są bezskuteczne, — ani Starostwo, ani Wydział powiatowy nie chce się tą sprawą zająć.

18. W Browarach powiatu Buczackiego, odbyły się wybory gminne jeszcze 18. grudnia 1897, ale ponieważ dotychczas wójt Mikołaj Dzinkowski, zwolennik p. Starosty, nie ma nadziei być ponownie wybranym na wójta do Zwierzchności gminnej, przeto Starostwo Buczackie trzyma go dalej, nie załatwiając wniesionego protestu.

19. Jeszcze dnia 28 lutego 1899 odbyły się wybory gminne w Krymidowie,

powiatu Stanisławowskiego. Starostwo, chcąc jak najdłużej utrzymać swego wójta Stefana Kaciuka w urzędowaniu, zwleka do dnia dzisiejszego załatwienie protestu.

20) W Strzelbicach, pow. Starosamborskiego, unieważniło c. k. Starostwo wybór Zwierzchności gminnej, przeprowadzony dnia 4. sierpnia 1899 w obecności c. k. sekretarza Starostwa Rarogiewicza i zarządziło nowy wybór.

Jeżeli jeszcze mógł kto powątpiewać, że to unieważnienie wyboru stało się w tym celu, ażeby koniecznie przeforsować kandydata starościńskiego, Wasyla Stepana, to ten usłyszał to najwyraźniej z ust komisarza rządowego Daukszy, który przyjechawszy dnia 31. marca 1900 na nowe wybory, pozwolił sobie w lokalu wyborczym już po wyborze komisji wyborczej, na mowę treści agitacyjnej, iż „życzeniem pana Starosty jest, ażeby wójtem został wybrany Wasyl Stepan, bo jego pan Starosta zna, a każdy inny nie zostanie zatwierdzony“.

Następnie obiecał pan Komisarz wszelkie względy pana Starosty, jeżeli Wasyl Stepan zostanie wybrany wójtem. Gdy jeden z radnych zaprotestował przeciw nielegalnej i kompromitującej Rząd agitacji Komisarza rządowego, odezwał się p. Komisarz, recte praktykant Dauksza temi słowami: „Jakkolwiek ustawa tego nie nakazuje, to jednak jest to życzeniem cesarsko-królewskiej władzy, a taką władzą jest Starostwo, kto zaś sprzeciwia się władzy, ten sprzeciwia się samemu Najjaśniejszemu Panu“.

Poświadczą to: proboszcz ks. Jaworski, Eustachy Szak, Andrij Pukacz, Andrij Janów, Andrij Kołyba, radni ze Strzelbic.

Rezultat tej taktownej agitacji pana Komisarza rządowego był taki, że kandydat gminny dostał jak poprzednio 12 głosów na 18 głosujących, zaś kandydat pana Starosty pozostał jak poprzednio w mniejszości z 6 głosami.

21) W Sadowce, powiatu nadwórniańskiego, odbyły się wybory do Rady gminnej jeszcze 17. października 1899, ale wójt pijanica, chcąc nadal utrzymać się przy władzy, wniósł protest, a ponieważ on przy wszelkich wyborach idzie Starości na rękę, przeto Starostwo protestu nie załatwia i wójta przy władzy nadal utrzymuje.

22) W Iwaniu, powiatu Zaleszczyckiego, zużyła się dawna pieczętka gminna (polska), a wójt sprawił nową ruską. Pan Starosta surowo zakazał wójtowi Michałowi Iwanukowi używać pieczętki ruskiej, a pisarz gminny nie śmie pod utratą służby napisać ani jednego pisma po rusku.

23) W gminie Dobromirka, w gminie Huszczanki i Obwodówka w pow. Zbarazkim, w gminie Maćkowiec pow. Przemyńskiego, od 2—3 lat ciągnie się załatwienie wniesionych protestów i końca im niema. Tak samo od lipca 1899 zwleka się załatwienie protestu gminy Niebyłowa w pow. Kałuskim.

Podpisani zapytują:

I. Czy znane są powyższe fakta c. k. Rządowi krajowemu?

II. Czy nie sądzi c. k. Rząd krajowy, że już ostateczny czas skończyć w Galicyi z tem nielegalnem wpływaniem organów rządowych na wszelkie wybory w kraju.

III. Jakie kroki zamierza c. k. Rząd przedsięwziąć, ażeby nowe wybory gminne były rozpisywane zaraz po upływie sześciolatniego peryodu, by załatwienie protestów nie przeciągało się całymi latami, i by c. k. Starostwa nie podtrzymywały na przyszłość wbrew wszelkim ustawom i etyce takich zwierzchności gminnych, które im tylko obiecują być ślepem narzędziem przy wyborach, do ciał reprezentacyjnych?

IV. Czy i kiedy usunie c. k. Rząd krajowy w wszystkich powyżej podanych wy-

padkach ten o pomstę do nieba wołający stan bezprawny?

We Lwowie dnia 28. kwietnia 1900.

Interpelujący
Dr. Okuniewski.

Krempa, Kulczycki, Średniawski, Styła, Potoczek, Milan, Karatnicki, Sawczak, Wójcik, Bojko, Hamorak, Niebyłowicz, Ostapczuk, Nowakowski, Winniczuk.

Marszałek oznajmia, iż pierwsze czytanie tych wniosków umieści na po-

rządku dziennym najbliższego posiedzenia, interpelacye zaś odstąpi p. Komisarzowi rządowemu, które są doń wystosowane, jedną zaś interpelacyę, stosownie do jej treści odstąpi Wydziałowi krajowemu.

Marszałek zamyka posiedzenie, oznaczając następne na dzień 30. kwietnia 1900 godzinę 10. rano i odczytuje porządek dzienny następnego posiedzenia.

Koniec posiedzenia godzina 4. minut 15 po południu.

Marszałek krajowy:

Stanisław Badeni w. r.

Sekretarze:

Andrzej Potocki w. r.

Stanisław Niezabitowski w. r.

Protokół

14. posiedzenia, 5. sesyi, VII. peryodu Sejmu galicyjskiego z dnia 30. kwietnia 1900 roku.

Początek o godzinie 10 minut 30 przed południem.

Przewodniczący: Marszałek krajowy J. E. Stanisław hr. Badeni.

Sekretarze: Modest Karatnicki, Stanisław Niezabitowski, Andrzej Potocki, Mieczysław Urbański.

Obecnych posłów 128.

Ze strony Rządu: c. k. Radca Dworu Włodzimierz hr. Łoś.

Marszałek konstatuje dostateczną ilość posłów i otwiera posiedzenie.

Marszałek oznajmia, iż protokół dwunastego posiedzenia uważa za przyjęty, gdyż nie wniesiono przeciw niemu żadnych zarzutów, protokół trzynastego posiedzenia złożony jest w biurze marszałkowskiem do przejrzenia.

Sekretarz p. Urbański, odczytuje spis petycyj, wniesionych po dzień 30. kwietnia 1900 roku, które przydzielono następującym komisjom, a mianowicie:

Komisji gminnej, Ls. 3517, 3761—3766.

Komisji szkolnej Ls.: 3519, 3769, 3770, 3772.

Wydziałowi krajowemu Ls.: 3518, 3520, 3549, 3558, 3559, 3771, 3773, 3774, 3776, 3791.

Komisji drogowej Ls.: 3548, 3557, 3768, 3790.

Komisji gospodarstwa krajowego Ls.: 3550, 3551, 3552, 3554, 3555, 3560, 3775.

Komisji petycyjnej Ls.: 3556.

Komisji dla reformy agrarnej Ls.: 3561 do 3751.

Komisji administracyjnej Ls.: 3752 do 3758, 3767.

Komisji prawniczej Ls.: 3759.

Komisji sanitarnej Ls.: 3760, 3789.

Komisji przemysłowej Ls.: 3777—3785.

Marszałek oświadcza, iż p. Okuniewski wniósł protest przeciw wnioskowi p. Dunajewskiego, i wzywa sekretarza do odczytania tego protestu.

Sekretarz p. Karatnicki odczytuje następujący protest:

Do Jego Ekscelencyi

Pana Marszałka krajowego!

Przeciw regulaminowemu traktowaniu wniosku pp. Dunajewskiego i Sanguszki,

wnoszą podpisani na podstawie §. 80, regulaminu Sejmowego, powołując się na ustnie na posiedzeniu 28. kwietnia 1900 zgłoszony protest następujący pisemny:

P r o t e s t.

I. Wniosek pp. Dunajewskiego i Sanguszki, zmierzający do wytworzenia dla poruczonego zakresu działania — otóż dla ułatwienia funkcji państwa w projektowanych gminach okręgowych, osobnego urzędu z zamianowanym przez c. k. Starostwo sekretarzem, który równocześnie jako zastępca naczelnika okręgowej gminy, ma ciągle pod kontrolą tegoż Starosty sprawować swój urząd — przekracza przedewszystkiem kompetencję Sejmu.

Sprzeciwia się on nietylko postanowieniom ust. państw. z 5. marca 1862 Nr. 18. Dz. ust. państw., zawierającym ramowe zasadnicze normy naszej ustawy gminnej, ale nadto wdziera się w kompetencję Rady państwa, której zasadniczą ustawą z 21. grudnia 1867 Nr. 141 w §. 11. ust. 1) jawnie zastrzeżonem zostało ustawodawstwo o podstawach organizacji administracyjnych władz.

II. Wniosek powyższy jest zamachem na autonomię gminną, t. j. na te ostatnie, wiekami wytworzone, naturalne i zasadnicze ustawy uznane organizmy życia naszego społecznego, które dotychczas jeszcze jako tako ocalały przed sztuczną majorzacyą przez chwilowo w kraju panującą partycję — i przez Rząd.

III. W chwili, kiedyby w interesie naszego włościaństwa należało raczej pomyśleć nad zwolnieniem urzędów gminnych od poruczonego zakresu działania i nad ulżeniem podatków tak ciężko przygnębiających nasze ziemiaństwo, zapowiada wniosek pp. Dunajewskiego i Sanguszki jeszcze intensywniejszą służbę gmin dla poruczonego zakresu działania i jeszcze wyższe dodatki do podatków na utrzymanie starościńskich mandatorów, ich kancelaryj i służby, mogące wedle projektów wnioskodawców

przewyższyć nawet 50% podatków państwowych.

Ekscelencya raczy protest ten w Wysockiej Izbie odczytać kazać i potem do protokołu rozpraw sejmowych dołączyć.

Dr. Okuniewski, Ostapczuk, Nowakowski, Dr. Bernadzikowski, Jakób Bojko, Andrzej Średniawski, Antoni Styła, Franciszek Krempa, Grzegorz Milan, ks. Stojalowski, Wójcik.

Marszałek oświadcza, iż w myśl przepisów §. 80. regulaminu, zostanie protest powyższy p. Okuniewskiego do protokołu obrad dołączonym.

P. Komisarz rządowy Radca Dworu Włodzimierz hr. Łoś, odpowiada na interpelacje:

1) p. Milana i towarzyszy w sprawie przyścia z pomocą ludności dotkniętej w roku 1899 klęskami elementarnymi;

2) p. Szweda i towarzyszy w sprawie wydzierżawienia uprawnień propinacyjnych przez Dyrekcyę funduszu propinacyjnego,

3) p. Krempy i towarzyszy w sprawie założenia gimnazjum w Mielcu;

4) p. Daty i towarzyszy w sprawie zniesienia mundurków szkolnych w szkołach średnich;

5) p. Krempy i towarzyszy w sprawie wyborów do Rady gminnej w Brzezinach, powiatu ropczyckiego;

6) p. Ostapczuka i towarzyszy w sprawie wyborów do Rady gminnej w Dobromirce.

Izba przystępuje do porządku dziennego, którego punktem pierwszym jest:

Pierwsze czytanie sprawozdania Wydziału krajowego w sprawie pokrycia zwiększonych kosztów budowy kolei lokalnych Trzebinia - Skawce - Stefanówka i Piła - Jaworżno.

Sprawozdawca p. Chamiec, uwolniony od czytania sprawozdania, wnosi przekazanie tego przedłożenia komisji kolejowej.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek.

Następuje:

Pierwsze czytanie wniosku p. Zdzisława Tarnowskiego, o zmianę §. 69. ustawy wodnej z dnia 10. czerwca 1892 Nr. 43. Dz. ust. kraj.

Przemawia p. Zdzisław Tarnowski, uzasadniając swój wniosek, a pod względem formalnym wnosi odesłanie tego wniosku do komisji gospodarstwa krajowego.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek.

Następuje:

Pierwsze czytanie wniosku p. Potoczka, o zaprowadzenie monopolu trunków słodzonych.

Przemawia p. Potoczek, uzasadniając swój wniosek, a pod względem formalnym wnosi odesłanie tego wniosku do Wydziału krajowego.

Przemawia pod względem formalnym p. Zoll i wnosi, by wniosek p. Skałkowskiego w sprawie uznania drobiazgowej sprzedaży słodzonych napojów spirytusowych, za przemysł koncesyjonowany przydzielony komisji prawniczej, odesłać do Wydziału krajowego.

Izba uchwała odesłanie wniosku p. Potoczka do Wydziału krajowego, a następnie w osobnem głosowaniu uchwała wniosek p. Zolla o przekazanie wniosku p. Skałkowskiego w sprawie uznania drobiazgowej sprzedaży słodzonych napojów spirytusowych, za przemysł koncesyjonowany, Wydziałowi krajowemu.

Następuje:

Pierwsze czytanie wniosku p. Szweda w sprawie wybudowania poczekalni obok przestanku kolejowego „Pewel mała“.

Przemawia p. Szwed, uzasadniając swój wniosek, a pod względem formalnym wnosi

odesłanie tego wniosku do komisji kolejowej.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek.

Następuje:

Pierwsze czytanie wniosku p. Daty w sprawie wydania ustawy o ochronie gospodarstw rolnych przed szkodami zrzadzaczami przez dzikie zwierzęta.

Przemawia p. Data, uzasadniając swój wniosek, a pod względem formalnym, wnosi odesłanie tego wniosku do komisji administracyjnej.

Przemawia pod względem formalnym p. Warzecha.

Marszałek zwraca uwagę, że w pierwszym czytaniu wniosków, regulamin niedopuszcza dyskusji co do treści wniosków, i wzywa p. Warzechy, by tylko pod względem formalnym przemawiał.

P. Warzecha wnosi, by komisya administracyjna jeszcze na obecnej sesji złożyła sprawozdanie o wniosku p. Daty.

Izba uchwała odesłanie wniosku p. Daty do komisji administracyjnej, a następnie w oddzielnem głosowaniu uchwała wniosek formalny p. Warzechy, by komisya administracyjna jeszcze na obecnej sesji przedłożyła sprawozdanie o wniosku p. Daty.

Następuje:

Pierwsze czytanie wniosku p. Rottera, o ustanowienie w kraju, na razie w Krakowie i we Lwowie, urzędów, upoważnionych do cechowania i próbowania wodomierzy.

Przemawia p. Rotter uzasadniając swój wniosek, a pod względem formalnym wnosi odesłanie tego wniosku do komisji gminnej z poleceniem złożenia sprawozdania na obecnej sesji sejmowej.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek,

Następuje:

Sprawozdanie Wydziału krajowego w przedmiocie zezwolenia ośmiu gminom powiatu dolińskiego na pobór w roku 1900

ponad 100% dodatków gminnych do podatków bezpośrednich.

Sprawozdawca p. Vayhinger, odczytuje sprawozdanie Wydziału krajowego, zakończone następującym wnioskiem:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Na pokrycie niedoboru budżetowego w roku 1900, zezwala się pobierać w roku 1900 dodatki gminne do podatków bezpośrednich:

a)	gminie Broszniów w wysokości	130%
	obok 15% na cele szkolne;	
b)	„ Debolówka w wysokości	103%
c)	„ Lecówka „ „	123%
d)	„ Ludwikówka „	135%
e)	„ Łuhy . „ „	106%
f)	„ Mizuń nowy „ „	149%
	obok 15% na cele szkolne;	
g)	„ Pöchersdorf w wysokości	107%
h)	„ Teresówka „ „	104%

Izba uchwała powyższy wniosek bez rozprawy.

Uchwaliwszy następnie na wniosek sprawozdawcy przystąpić do trzeciego czytania powyższej uchwały bez czytania, uchwała Izba powyższą uchwałę w trzecim czytaniu bez czytania.

Następuje:

Sprawozdanie Wydziału krajowego jako komisji w przedmiocie zezwolenia Reprezentacyi powiatowej w Myślenicach na przyjęcie imieniem powiatu zobowiązania do świadczeń pieniężnych na rzecz projektowanej kolei lokalnej ze Swoszowic, względnie Podgórze na Myślenice do Lubienia (Mszany dolnej).

Sprawozdawca p. Vayhinger, uwolniony od czytania sprawozdania, wnosi przekazanie tego przedłożenia komisji administracyjnej.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek:

Następuje:

9. Dalszy ciąg rozpraw nad sprawozdaniem komisji szkolnej w sprawie szkół średnich.

Przemawia zapisany do głosu p. Krański Władysław.

Przemawia zapisany do głosu p. Kozłowski.

Podczas przemówienia p. Kozłowskiego obejmuje przewodnictwo obrad zastępca Marszałka krajowego ksiądz Biskup Czechowicz.

Przemawia zapisany do głosu p. Rotter.

Podczas przemówienia p. Rottera obejmuje Marszałek krajowy napowrót przewodnictwo obrad sejmowych.

Przemawia zapisany do głosu p. Bozrzyński,

P. Czartoryski, zapisany do głosu, zrzeka się głosu.

Przemawia p. sprawozdawca.

Izba przystępuje do rozprawy szczegółowej.

Marszałek oświadcza, iż p. Cielecki wniósł rezolucję, nad którą otworzy rozprawę po uchwaleniu wniosków komisji, rezolucya ta opiewa :

Sejm wzywa Władze szkolne przy zamianowaniu katechetów w szkołach średnich porozumiewać się z odnośnymi Ordynarytami w tym kierunku także, aby na te posady mianowanymi byli zawsze najzdolniejsi jako nauczyciele, umiejący przemawiać do serc młodzieży.

Marszałek wzywa p. sprawozdawcę do odczytania wniosku komisji.

Sprawozdawca czyta :

Wysoki Sejm raczy uchwalić :

1) Sprawozdanie c. k. Rady szkolnej krajowej o stanie szkół średnich galicyjskich w roku szkolnym 1898/99 przyjmuje się do wiadomości.

Izba uchwała bez rozprawy wniosek 1 komisji.

Sprawozdawca czyta :

2) Sejm wzywa c. k. Rząd ponownie, ażeby naukę historii kraju rodzinnego uczynił obowiązkową w gimnazyach.

Izba uchwała bez rozprawy wniosek 2 komisji.

Sprawozdawca czyta :

3) Sejm wzywa c. k. Rząd, aby ustanowił lekarzy szkolnych przy gimnazyach.

Izba bez rozprawy uchwała wniosek 3 komisji.

Sprawozdawca czyta :

4) Sejm wzywa c. k. Rząd, aby w roku bieżącym zarządził budowę przynajmniej tych gmachów szkolnych, na które odpowiednie kwoty w budżecie państwa są prelimitowane t. j. gimnazyów I. i V. we Lwowie, oraz szkoły realnej w Tarnowie, a nadto aby co rychlej zarządził budowę gimnazjum w Brzeżanach.

Przemawia p. Niebyłowicz.

Przemawia p. Barwiński i wnosi dodatkową poprawkę do wniosku 4 komisji a mianowicie, aby w tym wniosku po słowie „Brzeżanach“ dodać słowa „i gimnazjum Franciszka Józefa w Tarnopolu“.

Izba popiera poprawkę p. Barwińskiego.

Po zamknięciu rozprawy przemawia p. sprawozdawca godząc się na wniosek p. Barwińskiego.

Izba uchwała wniosek 4 komisji wraz z poprawką p. Barwińskiego do tego wniosku postawioną, na którą p. sprawozdawca się zgodził.

Sprawozdawca czyta :

5) Sejm wzywa c. k. Rząd, aby zakłady filialne, obecnie istniejące, przekształcił w samoistne zakłady.

Izba bez rozprawy uchwała wniosek 5 komisji.

Sprawozdawca czyta :

6) Sejm wzywa c. k. Rząd, aby wziął pod rozwagę petycje gmin i powiatów w Nowym Targu, Rzeszowie, Gorlicach, Żywcu i Sokalu i takowe uwzględnił w miarę spodziewanego przybytku kwalifikowanych sił nauczycielskich, ażeby jednak, tworząc nowe szkoły średnie, nie domagał się prestacyi nadmiernych. Zarazem zechce c. k. Rząd zająć się jak najrychlej sprawą założenia gimnazjum w Mielcu.

Marszałek oznajmia, iż do tego wniosku wniósł p. Sękowski następującą poprawkę, którą odczytuje, a która brzmi :

Ustęp: „Zarazem i t. d.“, opuszcza się a natomiast wnoszą rezolucję osobną:

„Sejm wzywa c. k. Rząd aby jak najszybciej założył szkołę średnią (gimnazjum lub realną) w powiatowym mieście Mielcu.

Marszałek oznajmia, iż do wniosku 6 komisji wniósł p. Rudrof następującą poprawkę, która opiewa: po słowach „założenia gimnazjum w Mielcu umieścić słowa „i szkoły realnej w Czortkowie“. W razie uchwalenia poprawki p. Sękowskiego wnoszącej by po słowie „Mielcu“ zawartem we wniosku p. Sękowskiego dodać słowa „i szkołę realną w Czortkowie“.

Izba popiera poprawkę p. Sękowskiego a w oddzielnym głosowaniu uchwała o poparcie poprawki p. Rudrofa.

Przemawia p. Barwiński i wnosi poprawkę, aby po słowach „Sokalu i“ zawartych we wniosku 6 komisji dodać słowa: „i petycje Rusinów stanisławowskich, tudzież ruskiego Towarzystwa pedagogicznego i naukowego Towarzystwa im. Szewczenki o założenie ruskiego gimnazjum w Stanisławowie“.

Izba popiera poprawkę p. Barwińskiego.

Po zamknięciu rozprawy przemawia p. sprawozdawca i godzi się na poprawkę p. Sękowskiego i Rudrofa, a co do sprawy poruszonej w poprawce p. Barwińskiego, oświadcza p. sprawozdawca, że sprawa ta będzie przedmiotem osobnego sprawozdania.

P. Barwiński cofa swą poprawkę, wobec powyższego oświadczenia p. sprawozdawcy.

Marszałek udziela wyjaśnienia co do sposobu głosowania.

Izba uchwała wniosek 6 komisji od słowa „Sejm“ do słowa „nadmiernych“, następnie w oddzielnym głosowaniu uchwała wniosek p. Sękowskiego wreszcie osobno uchwała Izba poprawkę p. Rudrofa.

Marszałek oznajmia, iż p. Soleski wniósł osobną poprawkę, a raczej rezolucję, po 6 wniosku komisji umieścić się mającą, Rezolucya ta odczytana przez Marszałka opiewa:

Sejm ponawia wezwanie do c. k. Rządu, uchwalone w r. 1898 dnia 28. stycznia a mianowicie:

Wzywa się c. k. Rząd, aby celem powiększenia liczby słuchaczy uniwersyteckich na wydziale filozoficznym, względnie kandydatów do stanu nauczycielskiego, przeznaczył wydatną kwotę na stypendya dla takich kandydatów; zarazem upoważnia się Wydział krajowy do wstawienia w budżet roku 1901 odpowiedniej kwoty na stypendya, której rozdawnictwo porucza się Radzie szkolnej krajowej.

Izba popiera wniosek p. Soleskiego.

Przemawia p. Soleski.

Marszałek wzywa p. Soleskiego, by motywował ściśle wniosek przezeń postawiony.

Przemawia p. Soleski.

Przemawia p. Bobrzyński.

Po zamknięciu rozprawy przemawia p. sprawozdawca i wnosi odstąpienie powyższego wniosku p. Soleskiego komisji budżetowej.

Izba uchwała przekazanie wniosku powyższego p. Soleskiego komisji budżetowej zgodnie z formalnym wnioskiem p. sprawozdawcy.

Sprawozdawca czyta:

7) Sprawozdanie Wydziału kraj. o ile dotyczy sprawy zwołanej w październiku r. 1898 ankiety dla reformy szkół średnich przyjmuje się do wiadomości.

Marszałek oświadcza, iż do tego wniosku komisji wniósł p. Soleski następującą poprawkę, którą odczytuje, a która opiewa: po słowach „przyjmuje się do wiadomości“ umieścić: zarazem poleca się Wydziałowi

krajowemu by ponownie zwołał zeszłoroczną ankietę szkolną, celem szczegółowego opracowania wniosku większości i mniejszości ankiety.

Izba popiera poprawkę p. Soleskiego.

Przemawia p. Soleski.

Przemawia p. Rotter.

Po zamknięciu rozprawy przemawia p. sprawozdawca.

Izba uchwała wniosek 7 komisji, a odrzuca dodatkowy wniosek p. Soleskiego, postawiony do tego wniosku komisji.

Marszałek oświadcza, iż za poprawką p. Soleskiego głosowało 25 przeciw 42 posłów, poprawka p. Soleskiego zatem upadła.

P. Okuniewski zwraca uwagę, iż Izba nie jest w komplecie.

Marszałek oświadcza, iż w Izbie nie ma kompletu, wobec czego uchwała nad wnioskiem p. Soleskiego nie jest ważną, dalszy ciąg zatem rozprawy szczegółowej umieści na następnym posiedzeniu a obecnie wzywa sekretarzy do odczytania złożonych interpelacyj.

Przemawia pod względem formalnym p. Romanowicz, i stawia zapytanie do Marszałka, czy zdaniem Marszałka uchwała nad 7 wnioskami komisji jest prawną.

Marszałek oświadcza, iż w kwestyi tej już odpowiedział, a zatem swą odpowiedzią uprzedził zapytanie p. Romanowicza.

P. Romanowicz, oznajmia, że nie słyszał oświadczenia Marszałka, złożonego poprzednio przed postawionem przez siebie zapytaniem.

Marszałek wzywa sekretarzy do odczytania złożonych interpelacyj:

Sprawozdawca czyta:

I n t e r p e l a c y a
do c. k. Rządu.

Na posiedzeniu Wysokiego Sejmu z 22. marca 1899 do ls. 218 wniosło grono po-

słów następującą interpelację do Wysokiego c. k. Rządu:

„Wskutek rozporządzenia Ministerstwa spraw wewnętrznych, spraw roln. i handlu z 15. maja 1893 Dz. u. p. Nr. 83., którym uregulowany został wywóz świń z Galicyi Bukowiny do innych krajów, które przeszło w wykonanie 1. czerwca 1893, rozpoczęły swą działalność zakłady obserwacyjne dla nierogacizny, które w tym celu z inicjatywy Wysokiego c. k. Rządu kosztem gmin Biały i Krakowa w tychże gminach wybudowane zostały. — Gdy powyższe rozporządzenie we dwa lata później rozporządzeniem Ministerstwa spraw wewnętrznych, spraw rolnictwa i handlu z 12. lipca 1895 Dz. u. p. Nr. 98 z dniem 31. lipca 1895 uchylone zostało, a wślad za tem przestały także funkcjonować wyżej wspomniane zakłady obserwacyjne dla nierogacizny w Białym i Krakowie; interesowane gminy, które skutkiem tych zarządzeń Wysokiego c. k. Rządu poniosły bardzo znaczną, bo dla każdej z nich do złr. 400.000 dochodzącą szkodę, domagały się u Wysokiego c. k. Rządu kilkakrotnie słusznego i należącego im się odszkodowania.

Ponieważ wszelkie prośby i przedstawienia obu gmin, mimo przyznawanej słuszności ich żądania dotąd nie odniosły pożądanego skutku, przeto zapytują podpisani Wysoki c. k. Rząd:

Czy i w jakiej formie Wysoki c. k. Rząd zamierza dać gminom Białym i Krakowa wynagrodzenie szkody, jaką poniosły wskutek wybudowania zakładów obserwacyjnych dla nierogacizny, obecnie zamkniętych?”

Gdy interpelanci na to swoje zapytanie dotąd odpowiedzi nie otrzymali a zagrożone przez zamknięcie wspomnianych wyżej zakładów obserwacyjnych dla nierogacizny — interesa obu gmin Krakowa i Białych, jakoteż ich smutna w znacznej części przez wybudowanie i urządzenie tych zakładów spowodowana sytuacja finansowa, dłuższe zwleknięcie z wdrożeniem

kroków sądowych o dochodzenie słusznych praw swoich czyni niemożliwym, przeto, ponawiając zeszłoroczną interpelację, proszą podpisani Wysokiego c. k. Rządu o stanowczą w tej mierze i rychłą odpowiedź.

Lwów, 30. kwietnia 1900.

Interpelanci:
Rotter i Binder

Sękowski, Romanowicz, Goldmann, Michalski, Klemensiewicz, Górski, Zoll, Wodzicki, A. Potocki, Dąbski, Rapoport, Hupka, Jabłoński, A. Skrzyński, Paszkowski, Kostheim.

I n t e r p e l a c y a

do Jaśnie Wielmożnego Pana Komisarza Rządowego.

Już od czterech miesięcy zamkniętych jest kilka gmin w powiecie Pilzneńskim, jakoto: Machowa, Czarna i inne, z powodu niby zarazy pyskowej. Tymczasem już dawno ani w tych miejscowościach ani w najbliższej okolicy niema zarazy.

Przeto podpisani zapytują c. k. Rząd, jak długo będą jeszcze te gminy w ten sposób udręczone.

Lwów dnia 26 kwietnia 1900.

Interpelant:
Warzecha

Krempa, Milan, Wójcik, Kramarczyk, Data, Stojałowski, Żardecki, Ostapczuk, Niebyłowiec, Bernadzikowski, Szwed, Styła, Winniczuk, Nowakowski, Kulczycki.

I n t e r p e l a c y a

do Wysokiego Wydziału krajowego.

Na regulację nowego Brnia w powiecie dąbrowskim, złożyły strony konkurujące kwoty kolosalne w tej błogiej nadziei, że przez tę regulację zabezpieczą swoje grunta od corocznych zalewów.

I rzeczywiście, tam, gdzie regulację przeprowadzono w sposób racjonalny, re-

gulacja ta oddaje niemałe pożytki ludności; ale tu, gdzie roboty wadliwie wypadły, stan jest gorszy niż przed regulacją.

I tak n. p. gmina Radwan, Brzezówka, Zabinnie, Suchy grunt, Małec i t. p. są corocznie narażone na wylewy tem dotkliwsze, że n. p. w Radwanie wał jest dotąd niezamknięty, o co ludność tamtejsza bezskutecznie choć słusznie się domaga.

Wobec powyższego przedstawienia rzeczy podpisani zapytują Wysoki Wydział krajowy:

1) Co jest powodem, że dotąd wał w Radwanie jest niedokończony?

2) Czy Wydział krajowy gotów jest zająć się energicznie doprowadzeniem do skutku w czasie jak najkrótszym robót objętych ustawą o regulacji nowego Brnia, a przedewszystkiem zamknięciem wału w Radwanie?

Interpelant:
Bojko

Warzecha, Nowakowski, Ostapczuk, Okuniewski, Potoczek, Średniawski, Niebyłowiec, Szwed, Krempa, Milan, Styła, Wójcik, Bernadzikowski, Żardecki, Data.

I n t e r p e l a c y a

do Wysokiego c. k. Rządu.

Zważywszy, że według ugody węgierskiej zwierzęta węgierskie mają zupełnie wolny handel w naszych krajach a naodwrot nasze zwierzęta też mają wolny handel na Węgrzech, jeżeli tylko przyjdą zdrowe.

Tymczasem w naszym państwie galicyjskie zwierzęta, zwłaszcza świnie, tego nie mają, bo nie wolno wywozić świń na chów ani na targi do innych krajów austriackich.

Podpisani zapytują Wysoki c. k. Rząd, dlaczego c. k. Rząd nasz wobec takiego bezprawia nic nie broni?

Interpelujący:
Warzecha

Milan, Kramarczyk, Średniawski, Okuniewski, Żardecki, Wójcik, Krempa, Szwed,

Data, Bojko, Stojalowski, Styła, Niebyłowiec, Bernadzikowski, Ostapczuk, Potoczek.

I n t e r p e l a c y a

do Jaśnie Wielmożnego Pana c. k. Komisarza rządowego.

Notorycznie znany brak dostatecznej ilości wagonów na c. k. kolejach państwowych w Galicyi daje się najdotkliwiej odczuwać rolnikom, których gospodarstwa, wobec rzadkiej sieci kolejowej, prawie z reguły dalekie oddzielają przestrzenie od stacyi kolejowych. Odległość ta utrudnia znacznie kontakt za zawiadostwem stacyi kolejowej, podczas gdy przepisy kolejowe o nadawaniu towarów i odbiorze ich przez kolej, zamawianiu i dostawianiu wagonów wymagają bezustannego czuwania nad możliwością nadania przesyłki.

Po myśli §. 55. regulaminu ruchu obowiązany jest Zarząd kolejowy przyjąć towar do transportu, o ile wysyłka natychmiast może nastąpić, lub jeżeli w magazynie kolejowym dostateczne jest miejsce na złożenie towaru. Kolej rozróżnia dwa rodzaje towarów, te, które sama kolej do wagonu ładuje i te, które strona ma załadować.

Towary pierwszej kategorii wystarcza dowieść na stację w godzinach urzędowych. Zarząd stacyi jednak w braku wagonów nie mogąc skutecznie natychmiastowej wysyłki i mając zapełniony magazyn towarowy, nie przyjmuje transportu a nadawca zmuszony jest napowrót odwozić swój towar i znowu w podobny sposób aż do skutku tentować nadania swego towaru. Do kategorii przesyłek o których mowa, a które kolej sama ładuje, należą między innymi przesyłki zboża i spirytusu w beczkach. Są to artykuły, które jako produkta rolnicze, rolnik prawie wyłącznie do transportu nadaje.

Dla drugiej kategorii towarów, które strona sama ma do wagonów naładować, ak siano, drzewo, bydło i t. d. obowiązany

jest wysyłający zamówić wagon na dzień z góry oznaczony. Po myśli §. 56 regulaminu ruchu Zarząd kolejowy może żądać kaucyi na zamówiony wagon.

Blizsze postanowienia o sposobie zamawiania wagonów na kolejach austriackich i węgierskich zawiera „Dodatek II. do taryfy towarowej część I-sza“. Po myśli tych postanowień należy na dwa dni przed terminem załadowania zamówić wagon i złożyć kaucję w kwocie 9.60 koron.

Zamówienie zaś tylko wtedy jest ważne, jeżeli kolej, przyjąwszy kaucję uzna zamówienie za skuteczne. Ogólnie jednak wiadomem jest, że c. k. Dyrekcya kolei państwowych zakazuje Zarządom stacyjnym przyjmować kaucję, gdyż dla braku dostatecznej ilości wagonów nie mogą nastarczyć zamówieniom i nie chcą przez to popaść karze zwrotu podwójnej kaucyi. Nie przyjmując zaś kaucyi. Zarząd kolejowy usuwa się zupełnie od zobowiązania dostawy wagonu na termin, a rolnik, który na odległość często wiele mil dostawił na stację wagon siana lub przypędził partyę bydła i t. p. musi swą przesyłkę wycofać, aby znowu próbować szczęścia w nadaniu transportu swego na kolej do przewozu.

Jak wyżej wspomniano, regulamin ruchu przewiduje, że Zarząd kolei może żądać kaucję, przy zamawianiu wagonów, która przypada na rzecz kolei, jeżeli zamawiający nie załaduje w terminie wagonów. Regulamin ruchu wcale jednak nie postanawia, że tylko wtedy można uważać zamówienie wagonu za dokonane jeżeli strona złoży kaucję; jak również nie przewiduje, że w razie nieprzyjęcia, względnie nie żądania kaucyi Zarząd kolejowy nie jest obowiązany dostarczyć zamówionego wagonu na termin.

Postanowienia zaś powołanego już „dodatku II. do taryfy towarowej część I-sza“ uważający sposób zamówienia wagonów, jest tylko przepisem administracyjnym, mającym tylko na względzie ochronienie Zarządu kolejowego od jakiegokol-

wiek zobowiązania. Zakaz przyjmowania kaucyi jest tego najlepszym dowodem i zdaje publiczność na łaskę i niełaskę Zarządów stacyjnych.

Zauważyć tutaj wypada, że Zarząd stacyi, wedle przepisów go obowiązujących przed przyjęciem kaucyi na wagony zamówione musi się wprawdzie zwrócić z zapytaniem do przełożonej Dyrekcyi, czy może przyjąć kaucyę. — Dyrekcyja stosownie do rozporządzalności wagonów zezwala lub nie na przyjęcie kaucyi.

Z powyższych wywodów wynika jasno, na jakie trudności natrafia się przy nadawaniu transportów i wiele zabiegów potrzeba, nim rolnik, mieszkający częstokroć wiele mil od stacyi, zdoła swój produkt nadać do transportu kolejowego. Pomijając stratę czasu i szkody wynikłe z odbierania towaru do stacyi dostawionego, na szczególne straty jest z powyższych powodów narażony rolnik, nie mogąc dotrzymać umówionego z kupcem terminu dostawy.

Dla przykładu przytaczamy następujące fakta:

W ostatnim tygodniu miesiąca marca 1900 roku zwrócono jednemu z rolników ze stacyi Wybranówka transport siana przeznaczonego dla wojskowości do Krakowa, wskutek niedostarczenia lory zamówionej przed tygodniem dnia 30. marca b. r. spotkał tego samego rolnika podobny zawód z transportem 200 metr. cetnarów przynicy, a 31. marca b. r. z dostawą dwóch wagonów spirytusu.

Podpisani zapytują przeto, czy Wysocki c. k. Rząd skłonny jest wglądać w sprawę dostarczania wagonów na c. k. kolejach państwowych, zamówionych przez strony interesowane i przez odpowiednie zmodyfikowanie obecnie obowiązujących drakonicznych przepisów administracyjnych, ułatwić i umożliwić korzystanie publiczności z dogodności kolei żelaznych, jak również czy Wysoki Rząd skłonny jest

ewentualnym nadużyciom wydarzającym się przy dostawie wagonów tamę położyć przez jasne przepisy oficjalne, z pominięciem zarządzeń administracyjnych, nieznanym szerszej publiczności a narażających na straty.

Lwów dnia 30. marca 1900.

Interpelant:

Mikołaj Torosiewicz

Witold Niezabitowski, Stanisław Białoskórski, Urbański, Borkowski, Cieński, Theodorowicz, Klemens Dzieduszycki, Tyszkowski, Bielański, Sozański, Krzysztofowicz, Vivien, Osuchowski, W. Czajkowski, Szeptycki, Horodyski, Puzyna.

Sekretarz p. Andrzej Potocki czyta:

I n t e r p e l a c y a

do Pana Komisarza rządowego.

Zarząd kolei państwowych toleruje na stacyi tejsze kolei w Kołomyi stosunki wręcz niemożliwe.

W mieście tem, liczącem 35.000 mieszkańców istnieje do tej pory dworzec wybudowany przed 35 latami obliczony na ówczesne potrzeby, kiedy tylko jeden tor kolejowy Kołomyję przecinał.

Obecnie rozchodzą się tory kolejowe w pięciu kierunkach a ruch pasażerski i towarowy wzmożł się co najmniej dziesięciokrotnie.

Ilość podróżujących na stacyi kołomyjskiej wynosi przeciętnie do 12.000 osób miesięcznie czyli, że dziennie przybywa na dworzec około 400 osób podróżnych, nie licząc towarzyszącej publiczności i przejezdnych, którzy chcą posilić się w restauracyi stacyjnej.

Do niektórych pociągów osobliwie krzyżujących się w Kołomyi, przybywa przeszło 100 osób a nierzadko do 200 osób.

Na pomieszczenie tych wszystkich ludzi istnieją trzy ubikacye po 5¹/₂ metra szerokie.

Ponieważ niema osobnej sali restauracyjnej, przeto w poczekalni klasy trzeciej, po za niezbędnem miejscu na trafikę stół i ladę restauratora, pozostaje dla publiczności wolny pas 8 metrów długi.

W poczekalni II. klasy stoi bufet restauratora w framudze a w wolnej pięć metrów długiej części pokoju mieści się stół na 12 osób.

Dla publiczności zostaje tylko miejsce między stołem a ścianami.

Poczekalnię I. klasy tworzy $3\frac{1}{2}$ metra długa komora bez okna, bo szklane drzwi służą zarazem jako okno.

Z braku miejsca w poczekalniach, publiczność musi oczekiwać nadejścia pociągów na peronie a pasażerowie III. klasy bardzo często w przedsionku na podłodze.

Oprócz tych braków tolerowane jest jeszcze inne urządzenie, zagrażające w wysokim stopniu bezpieczeństwu publicznemu.

Tuż obok dworca kołomyjskiego przecinają tory kolejowe jedyny gościniec rządowy prowadzący z Bukowiny przez Kuty i Kosów a z Węgier przez Delatyn a dalej na wschód ku granicy rosyjskiej.

Ruch kołowy i pieszy jest na tym gościeńcu nadzwyczajnie ożywiony, gdyż służy on do transportu produktów z całego niemal Pokucia.

Dawniej znajdowały się zwrotnice kolejowe pomiędzy tym gościeńcem a dworcem kolejowym.

W ostatnich latach, z powodu zwiększonego ruchu na kolei, przenosiła kolej zwrotnice po za gościniec tak, że obecnie gościniec prowadzi faktycznie przez terytorium stacyi.

Już obecnie przechodzi przez stację Kołomyja przeszło 30 pociągów osobowych, ciężarowych i maszyn.

A ponieważ wedle przepisów kolejowych na dziesięć minut przed nadejściem każdego pociągu lub maszyny, rampa musi

być zamykana, zatem zliczając czas do przejścia każdego pociągu już z tej przyczyny przez blisko 6 godzin na dzień rampa jest zamkniętą a ruch na gościeńcu tamowany.

Ponieważ jednak ruch kotejowy na stacyi nie ogranicza się na puszczeniu pociągów, lecz większą część manipulacyi stanowią czynności ładowania i wyładowania wozów, tudzież tworzenia pociągów towarowych, czyli tak zwane szybowanie, to też często, osobliwie w dwie targowe, albo podczas przemarszu załogi wojskowej i przejazdu bryk ciężarowych, bywa gościniec przez prawie dłuższy czas jak 6 godzin normalnych, wskutek zamykania rampy formalnie zatarasowany po obydwu stronach rampy i nieraz trzeba po pół godziny oczekiwać, zanim można przedostać się w dalszą drogę. W ogóle chyba łaska Opatrzności czuwała dotychczas, że nie było wypadku śmierci lub kalectwa z winy kolei, jakkolwiek drobne szkody są na porządku dziennym.

Pod naporem tych faktycznych stosunków, tudzież wskutek ustawicznych nalegań stron interesowanych a w szczególności reprezentacyi powiatu i miasta, uznały władze kolejowe potrzebę rozszerzenia dworca i budowy przejazdu górą ponad tory kolejowe w miejscen terażniejszej rampy.

Tymczasem, pomimo że jeszcze w roku 1898 odnośnie władze zapewniały o wygotowaniu planów rozszerzenia dworca, a w r. 1899 o wygotowaniu planów na przejazd w miejscu rampy, pomimo że Wydział krajowy jako koncesyonaryusz kolei lokalnej Delatyn-Kołomyja-Stefanówka wypłacił zarządowi kolei państwowej na ten cel 200.000 koron skończyło się na tem że kolej państwowa ograniczyła się na wybudowaniu rowu odprowadzającego wodę opadawą ze stacyi kosztem 20.000 koron zaś sprawę rozszerzenia dworca i budowy przejazdu w miejsce rampy odwleka, zastaniając się rzekomym brakiem funduszy,

Zważywszy, że podobne stosunki, nie mogą być dłużej cierpiane, gdyż zagrażają życiu i mieniu ludności, zapytują podpisani:

1) Czy Wysoki Rząd z uwagi na swój obowiązek czuwania nad bezpieczeństwem zdrowia i życia obywateli państwa, nad bezpieczeństwem i swobodą ruchu, tudzież nad porządkiem publicznym, niemniej z uwagi na swój obowiązek nadzoru nad zakładami kolejowymi i nad ich urządzeniem, zamierza spowodować administrację kolei państwowej do najrychlejszego rozszerzenia dworca w Kołomyi, tudzież budowy podjazdu na rządowym gościńcu, przez tory kolejowe tej stacyi przeciętym.

2) Jakich środków zamierza użyć c. k. Rząd, aby roboty owe przez c. k. administrację kolei państwowej, za potrzebne już uznane jak najrychlej zostały wykonane.

Interpelant:
Witosławski.

Theodorowicz, Cieński, Okuniewski, Borkowski, Sękowski, Małachowski, Krzysztofowicz, Sala, Barwiński, Goldman, Romanowicz, Michalski, Soleski, Wiśniewski, Dr. Bernadzikowski, Bojko, Dr. Olpiński, Jahl, Średniawski, Ochrymowicz, Fruchtman, Karol Dzieduszycki, E. Michałowski, Bednarski, T. Merunowicz, Kulczycki, Słotwiński, Dworski, Abrahamowicz, Pilat.

I n t e r p e l a c y a

do Pana Komisarza rządowego.

Rozpoczyna się właśnie przed ławą przysięgłych w Krakowie, skandaliczny proces z powodu defraudacyi w Wielickiej kasie oszczędności. Roztrwoniono i rozkradziono krociowe fundusze, przez powiat zagwarantowane, a działa się to niestety za prezesostwa i dyrektorstwa p. Karola Czeczca, który sam poczuł się winnym w tej katastrofie finansowej, skoro przez dzienniki przyjazne a potem w Rsdzie państwa przez usta Eks. p. Bilińskiego 200,000 złr. na pokrycie strat ofiarował.

Wkrótce opatrzwszy się lepiej, zdeklarował tylko bezprocentową pożyczkę 100.000 złr. na czas najwyżej lat 15, co w lepszym wypadku reprezentuje wartość zaledwo 50.000 złr. gotówką złożonych.

Jakkolwiek to odszkodowanie w małej części zdoła tylko powetować powiatowi doznane straty, jest jednak ważnem przyznaniem się do zawinienia co najmniej przez brak dozoru, a może i niedołęstwo.

Wszelako pisma peryodyczne (Mieszanin) z naciskiem kilkakrotnie zaznaczały, że p. Karol Czecz także i czynnie do roztrwonienia funduszy kasy się przyczynił mianowicie przez zeznanie imieniem kasy aktu cesyi, którym też kasa nabywała od Pinkasa Błatta sumy nieściągalne za wysoką gotówkę, skutkiem czego powiatowa kasa oszczędności w Wieliczce poniosła szkodę trzydzieści kilka tysięcy wynoszącą.

Z tego tytułu powinna powiatowa kasa nosić pretensyę do p. Czeczca o odszkodowanie i skargę przeciw niemu wytoczyć, co się jednak dotąd nie stało z tego powodu, bo p. Karol Czecz stoi dotąd na czele tej instytucyi. A już w dniu 23. czerwca b. r. upłynie 3 lata od chwili osławionej, a wyżej wspomnianej cesyi i potem w skutek przedawnienia wszelkie pretensy kasy do p. Czeczca upaść muszą.

Pomimo, że ten fakt do powszechnej podano wiadomości p. Czecz wcale go nie sprostował, uznał zatem jego prawdziwość — a przecież i z posady prezesa nie ustąpił, co już przecież nakazywała najprostsza uczciwość.

Wobec tego, że rozchodzi się w tym wypadku o grosz publiczny, i że powiatowa kasa oszczędności pozostaje pod kontrolą kraju, że lokowane są w niej fundusze gminne, sierociński rządowe, wobec tego, że powiat cały swym majątkiem gwarantuje wkładki kasy i w razie deficytu może być skazanym za ponoszenie dotkliwych dodatków do podatków, co biedną ludność powiatu i tak już tłumnie emigru-

jąca do rozpoczy przynieść zdoła, wobec tego, że dziwne obstawanie na posadzie marszałka powiatu, pomimo wyraźnego skompromitowania podkopuje moralność publiczną i w ludności szerzy to jątrzące przekonanie, że osobom zamożnym i na świeczniku stojącym wszystko uchodzi bezkarnie, a tylko nędzary i człowiek niższego stanu srogo pokutować musi za nieznaczne nawet przekroczenia.

Podpisani zapytują c. k. Rząd, Dlaczego dotąd p. Karola Czecha z posady prezesa Rady powiatowej, a tem samem prezesa kasy oszczędności nie został usunięty?

Czy uczynić to zechce, lub czem usprawiedliwy tę dziwną w tym wypadku pobłażliwość?

Zarazem zapytują podpisani c. k. Rząd czy poczyni kroki wspólnie z Wydziałem krajowym, aby wspomnianą wyżej pretensję kasy powiatowej w Wieliczce przed upływem terminu przedawnienia w drodze prawnej zabezpieczyć?

Lwów, dnia 27. kwietnia 1900.

Interpelant:
Bojko.

Krempa, Milan, Warzecha, Stojałowski, Styła, Data, Potoczek, Okuniewski, Szwed, Bernadzikowski, Nowakowski, Kulczycki, Ostapczuk, Hamorak.

I n t e r p e l a c y a

posła Krempy i tow. w sprawie zaniechania regulacji dopływu, z rzeką Trześniówką w gminie Sobów powiatu Tarnobrzeskiego połączyć się mającego, do Wydziału krajowego.

Przed 10-ciu laty miała być budowana rzeka Trześniówka i wały ochronne w Sobowie a przyznany przez komisję, wykonać się mający kanał, który przez grunta na tak zwanym Jasieniu, Wielowiejskie, Trześniowskie, do rzeki Trześniówka wpadać powinien.

Kanał ten projektowany wypada przez grunta hr. Zdzisława Tarnowskiego, z którego strony są stawiane przeszkody, a dlatego to nie może dojść do skutku, przez co narażeni zostają gospodarze gminy Sobowa w obszarze 200 morgowym gruntu, od wielu lat zatapianego wodą na ogromne szkody.

Ażeby wykazać, jakie szkody gospodarze sobowscy rok rocznie ponoszą, wystarczy podać oszacowaną szkodę tylko z r. 1899 przez zaprzysięgłych taksatorów na kwotę 900 złr. w. a.

Nadmienić trzeba, że włościanie wzmiankowani zapłacili konkurencyę przypadającą z dopływami przy rzece Trześniowskiej kilka razy wnosili prośby do Wydziału krajowego i do c. k. Namiestnictwa, — nadto w c. k. Starostwie tarnobrzeskim składano protokoły; a jednak od tylu lat sprawa ta, tak ważna, godna, załatwienia doczekać się nie może.

Wszelkie zabiegi członków gminy Sobowa na nic się nie zdają, co przez takie prowadzenie rzeczy tracą ufność tak do władzy autonomicznej jak i politycznej, której przecież obowiązkiem jest czuwać nad dobrem ogółu, podniesieniem materialnem obywateli, trudniących się gospodarstwem agrarnem.

Wobec tego zapytujemy Wydział krajowy, czy mu jest wiadomem o niniejszym przycoczonym fakecie i kiedy przystąpi do z przed 10-ciu laty rozpoczętej w gminie Sobowie kanalizacyi, z braku której topi się rok rocznie 200 morgów gruntów chłopskich i czy nie należałoby tamże rozpocząć roboty z wiosną jeszcze roku bieżącego, ażeby ludności dać zarobek a tem wstrzymać go od tłumnej emigracyi do Prus i Ameryki w tymże powiecie.

We Lwów dnia 30. kwiecień 1900.

Interpelant:
Krempa Franciszek

Bojko, Ostapczuk, Wójcik, Średniawski, Milan, Okuniewski, Styła, Potoczek, Szwed,

Warzecha, Data, Dr, Bernadzikowski. Nie-
byłowiec, Karatnicki,

I n t e r p e l a c y a

posła Krempey i towarzyszy do Jaśnie Wiel-
możnego Pana Komisarza rządowego w spr-
awie nadużyć Starostwa Kolbuszowskiego.

Pomiędzy innymi faktami, w których
znaleść można godne uwagi nadużycia
Starosty Kolbuszowskiego wraz z jego
szefem starostwa, sekretarzem p. Słoneckim,
zasługuje na podniesienie i tego, że w tym
powiecie znęcanie się nad ludem biednym
wieśniaczym i postępowanie inkwizycyjne
jest na porządku dziennym: oto fakt:

Adam Kozłowiecki posiada w powie-
cie Kolbuszowskim lasy jego własne.
W tych lasach natrafić się może, jak i w
innych, do większych właścicieli należących,
że biedacy w pobliżu mieszkający, gałązki,

ściółkę na plecach znosić zwykli, ażeby
wśród zimna ogrzeć się mogli.

Wprawdzie nie jest to dozwolonem,
bo nadzór lasowy strzeże tak bacznie, by
nędzrzar gałązki do domu nie przyniósł;
ale zdarzają się wypadki dokonywane z nę-
dzy i braku grosza na zakupienie drzewa,
i tego dawniej litościwi panowie nie zabra-
niali. A jednak tak nie jest, bo w lasach
Kozłowieckiego, któremu do pilnowania po-
maga wysyłany na miejsce sekretarza Sło-
neckiego. Starosta Kolbuszowski, ażeby
tem silniej wystąpił z egzekucją za zgniłe
gałązki, Sekretarz Słonecki kilka razy do
roku zjeżdża do miasteczka Majdanu i tam
bezwzględnie, nietylko za odszkodowanie
lasu, ale i koszta komisyjne przenoszące
trzykrotną wartość wrzekomo wyrządzonej
szkody nielitościwie ściąga jak to z wie-
rzytelnego odpisu dla gminy Komorowa
przytoczyć należy:

Michał Siwec	za odszkodowanie lasu	15 ct.,	koszta komisyjne	50 ct.
„ Dziuba 1 dzień aresztu	„ „	15 „	„	50 „
Józef Szymczyk 3 dni „	„ „	45 „	„	50 „
Andrzej Skrypcok	„ „	20 „	„	50 „
Michał Zielek 3 „ „	„ „ 1 złr. —	„	„	50 „
żona Jana Rembicza 3 dni aresztu	„ „ —	25 „	„	50 „
Wojciech Koziorowski 3 dni „	„ „ 1 „	50 „	„	50 „
Błażej Kobyza	„ „ —	15 „	„	50 „
Anna Kobyza 1 dzień aresztu	„ „ —	15 „	„	50 „
Agnieszka Marot 1 „ „	„ „ —	15 „	„	50 „
Agnieszka Razmus 1 dzień aresztu	„ „ —	15 „	„	50 „
Marya Mycek 1 dzień aresztu	„ „ —	15 „	„	50 „
Józef Stefanowicz 3 dni „	„ „ —	15 „	„	50 „
Wojciech Koziorowski 2 dni aresztu	„ „ —	20 „	„	50 „
Marya Witaś 2 dni aresztu	„ „ —	75 „	„	50 „
Jozef Marut 1 dzień „	„ „ —	15 „	„	50 „
Marya Garnarczyk 2 dni aresztu	„ „ 1 „	—	„	50 „
Katarzyna Witaś 2 „ „	„ „ —	75 „	„	50 „
Franciszek Rembisz 1 dzień „	„ „ —	15 „	„	50 „
Józef Szymczyk 3 dni aresztu	„ „ —	15 „	„	50 „

Z powyższego zestawienia zapłacili
tacy żebracy p. Kozłowskiemu za zgniłe
i bezwartościowe gałązki 8 złr. 5 ct. ko-
sztów komisyjnych 10 złr. i odsiedzieli 39
dni aresztu.

Zauważyć należy, że Wojciech Kozio-
rowski z Komorowa nieposiadający żad-
nego majątku, kaleka porażony a jako
taki nie mógł iść na gałązki, został na
wspomnianą powyżej karę zasądzony.

Nie dosyć na tem. Tenże sekretarz Słonecki wykonuje urządowanie w gminie Majdan, wydaje tam wyroki pozaoczne, który by się zgłosił, nikomu tłumaczyć się nie da, polegając na zeznaniach leśnych, fałszywych, którzy z zemsty, lub podchlebiania się dworowi, zeznają tak, jak tego interes dworu wymaga.

I tak, Tomasza Kornakowskiego podwojciego, który się tłumaczył, że leśny nazwiskiem Sudot w karczynie pije, siedzi, lasu nie pilnuje i niesprawiedliwie biedaków na karę podaje i nad takowymi się znęca, za wrzekomą obrazę wspomnianego leśnego, Słonecki osadził na 5 dni w więzieniu gminnem Kornakowskiego w Majdanie.

Oprócz tego Słonecki wydał Kornakowskiemu termin do starostwa, tam go namawiał ażeby na pieniężną karę się zgodził a gdyby nie uczynił, powiedział mu, że go jeszcze osadzi na 3 dni w więzieniu. Kornakowski, wiedząc dobrze o wlewoładz. wie Słoneckiego i jak rekursa i inne sprawy w Starostwie Kolbuszowskiem załatwiane bywają, oczywiście musiał się zgodzić na karę pieniężną, którą Słoneckiemu do rąk złożył.

Nadmienić wypada, że po karach nałożonych ostatniego pobytu Słoneckiego brzmi: Bartłomiej Gola i Sudoł napędzali ludzi do karczmy i tam nauczali, ażeby się zrzekli prawa polowania na rzecz Adama Kozłowieckiego, to wszystkie kary będą mieli podarowane, a to dla tego aby się przekonać jakich to sposobów używa się, kar, nękań, a z tych gmin cierpi najbardziej gmina Komorowska, nad ludzmi nie umiejacymi się bronić, ażeby tylko dogodzić samolubnej fantazyi Kozłowieckiego, do czego pomaga mu Starosta Kolbuszowski.

Nieinaczej działo się w Brzostowej Górze w tym samym powiecie, gdzie z pomocą wniesionej pisemnej oferty, o której licytacyi ani z gminy wspomnianej nikt nie wiedział, że prawó polowania za wiedzą starostwa za 35 złr., które dałyby o

wiele wyższą sumę, p. Kozłowiecki wykorzystał.

Zważywszy, że podobne postępowanie tak w sprawie polowania w gminie Brzostowej Górze, jak i znęcanie się egzekutywnem ściąganiem kar za niewyrządzoną szkodę i kosztów komisyjnych w potrójny sposób stosunkowo do szkody od biedaków jest nie na miejscu.

Zapytują podpisani Jaśnie Wlewożnego Pana Komisarza rządowego: czy mu wiadomem jest o takim postępowaniu starosty Kolbuszowskiego i jego szefa Słoneckiego, i co zamysła uczynić, ażeby takie bezprawie jakie podano, nadal nie miały miejsca, wreszcie, czy nie należałoby takowego za nadużycie władzy do odpowiedzialności pociągnąć a lud tamtejszy od szykan na jakie narażony uwolnić.

Lwów dnia 30. kwietnia 1900.

Interpelant

Franciszek Krempa

Milan, Wójcik, Szwed, Ostapczuk, Okuniewski, Warzecha, Potoczek. Dat., Bojko, Średniawski, Dr. Bernadzikowski, Styła, Niebyłowiec, Karatnicki.

Sekretarz p. Karatnicki czyta:

I n t e r p e l a c y a

do Komisarza rządowego.

Podpisani zapytują, czy i kiedy rozpisze c. k. Namiestnictwo wybory uzupełniające posła sejmowego w powiecie Żydaczowskim?

We Lwowie dnia 30. kwietnia 1900.

Interpelant:

Dr. Okuniewski w. r.

Milan, Dr. Bernadzikowski, Bojko, Wójcik, Styła, Krempa, Stojalowski, Kulczycki, Hamorak, Dr. Sawczak, Średniawski, Ostapczuk, Nowakowski, Żardecki, Winniczuk.

I n t e r p e l a c y a

do Pana Komisarza rządowego, jak on usprawiedliwi fakt następujący:

Dnia 10. kwietnia b. r. otrzymał Iwan Zobków, Buniak i Jać Syrotiuk, wydziałowi czytelnicy „Proświty“ w Kołokolinie, wezwanie c. k. Starostwa w Rohatynie, podpisane przez sekretarza Starostwa, Panatowskiego, by się stawili do przesłuchania dnia 11. kwietnia b. r. Wezwanie to było napisane po polsku, i nie podawało przedmiotu z powodu którego mają być przesłuchani, przeto wezwani Iwan Zobków, Buniak i Jać Syrotiuk zwrócili c. k. Starostwu te wezwania, prosząc, by im dano wezwania ruskie z podaniem przedmiotu sprawy. C. k. Starostwo daje nowe wezwania z podaniem przedmiotu, — ale polskie, i to pod zagrożeniem sprowadzenia przez żandarmów. Wezwanie do przesłuchania na 18/4 r. b doręczono 16/4 r. b, przeto wezwani wnieśli rekurs do c. k. Namiestnictwa na ręce samego c. k. Starosty dnia 18. b. m., jak stwierdza załączony rewers. Pomimo tego c. k. starostwo dało nakaz żandarmeryi, by sprowadziła wezwanych na dzień 21/4 r. b. Przy przesłuchaniu oświadczył sekretarz Starostwa p. Panatowski: Tylko dla duchowieństwa robimy tę koncesję, że dajemy ruskie wezwania, bo gdybyśmy chcieli i chłopom i żydom, tobyśmy nie doszli do końca.

Podpisani zapytują, czy zamierza Wysoki Rząd pociągnąć winnych do odpowiedzialności?

We Lwowie dnia 26. kwietnia 1900.

Interpelujący:
Ostapczuk

Nowakowski, Niebyłowicz, Winniczuk, Stojakowski, Warzecha, Data, Milan Wójcik, Średniawski, Bojko, Dr. Bernadzikowski, Styła, Okuniewski, Potoczek.

Allegat de L. S. 3865/900.

Rewers. Niniejszem stwierdzam, że dnia dzisiejszego otrzymałem pismo z Kołokolina pod adresem:

Wysokie c. k. Namiestnictwo we Lwowie na ręce Świątecznego Prezydum c. k. Starostwa w Rohatynie.

Stampilia: C. k. Starostwo Rohatyn.

Rohatyn 18. kwietnia 1900 Szmigielski w. r.

I n t e r p e l a c y a

do Pana Komisarza rządowego, jak on usprawiedliwi fakt następujący:

W roku 1898 wybrano Radę szkolną miejscową w Kołokolinie, która pod przewodnictwem swego przewodniczącego uchwaliła prowadzić urzędowanie po rusku. Mimo bardzo energicznego urzędowania, suspenduje Rada szkolna okręgowa dnia 9. grudnia 1898 ks. Petryckiego z urzędu przewodniczącego, podając za powód nieprawidłowe urzędowanie, pod czem należy rozumieć, że ks. Petrycki pisał po rusku i żądał ruskich pism od władz.

Razem ze suspensją nakazała Rada szkolna okręgowa wybrać nowego przewodniczącego. Na posiedzeniu dnia 18. grudnia 1898 wybrała Rada szkolna miejscowa przewodniczącym Iwana Zobków Buniaka wszystkimi głosami przeciw jednemu.

Człowiek ten był już przewodniczącym (Rady szkolnej miejscowej) w poprzedniej kadencji. Staroście Bobrzyńskiemu i to się nie podobało, i nakazuje ks. Petryckiemu, by oddał akta nie nowo wybranemu przewodniczącemu, ale jego zastępcy, a gdy ten ks. Petrycki zarekował przeciw temu, posyła Komisarza, i ten w nieobecności ks. Petryckiego przeprowadza rewizję w jego domu i zabiera akta szkolne dnia 10 kwietnia 1899. Następnie zarządza p. Bobrzyński trzeci wybór, wyłączając jednego członka z Rady, t. j. Wasylę Ozarkowa bez podania powodów. Prócz tego oświadczył dziedzic żyd, że Starostwo zakazało wybierać miejscowego proboszcza i Iwana Zobków Buniaka, a ponieważ nauczyciel nie może być przewodniczącym, zaś Wasylę Ozar-

kowa usunięto z Rady, przeto tym sposobem zestornowano czterech członków i pozostał tylko wójt i żyd dziedzic. Proboszcz nie jawił się na posiedzeniu, gdyż jego formalnie nie proszono, zaś Iwan Zobków Buniak, jawiwszy się, zaprotestował przeciwko ponownemu wyborowi, oświadczając, że nie weźmie udziału w tem posiedzeniu. Pozostali zatem tylko wójt, żyd dziedzic i nauczyciel.

Nauczyciel nie głosował, wymówiwszy się, że jest prowizorycznym. — wtedy wójt dał głos na dziedzica, by był przewodniczącym, a dziedzic na wójta, by był zastępcą przewodniczącego. Protokół prowadził nielegalnie syn dziedzica, akademik, który, by pomódz ojcu do wyboru, wyłudza w oszukańczy sposób podpis Iwana Zobków Buniaka, oświadczając temuż, że to nie protokół, tylko zaproszenie na posiedzenie. Przeciw temu wyborowi była deputacya od gminy już 4 razy w Starostwie i u Namiestnika, jednak nie ma żadnego załatwienia. I teraz ma być „prawidłowe urzędowanie“, gdyż przez cały czas nie było ani jednego posiedzenia. Gdy zaś stałego nauczyciela Antoniego Czubatego przeniesiono „ze względów służbowych“, to znaczy dlatego, że nie zaparł się swojej narodowości, to akta i majątek szkoły odbierał jakiś wydojnik-żyd, czy też inny posiepała w imieniu swego pana. Tak samo jakiś żydek wprowadzał w urzędowanie i oddawał akta nowemu nauczycielowi w imieniu swego pana dziedzica, którego Starostwo per fas et nefas przeforsowało na przewodniczącego w bezprawnym sposób.

We Lwowie dnia 30. kwietnia 1900.

Interpelant:

Ostapczuk w. r.

Nowakowski, Niebyłowiec, Milan, Winniczuk, Wójcik, Data, Średniawski, Stożłowski, Warzecha, Bojko, Dr. Bernadzowski, Styła, Potoczek, Okuniewski.

I n t e r p e l a c y a

Posła Ostapczuka i towarzyszy w sprawie zakazywania zgromadzeń przez c. k. Starostwo w Tłumaczu.

Wasza Ekscelencyo!

Wskutek samowoli c. k. Starostwa w Tłumaczu pozbawioną jest ludność powiatu Tłumackiego praw obywatelskich, zagwarantowanych jej ustawami zasadniczymi.

I tak nie pozwala c. k. Starostwo na odbywanie zgromadzeń, jakkolwiek nie ma do tego najmniejszej rzeczywistej podstawy, tylko wykręca się zawsze jakimiś wymysłami i przeszkodami. Świadczą o tem następujące fakta:

1) Wiec zwołany na dzień 14. czerwca 1897 do wsi Bortnik, zabroniło c. k. Starostwo przez to, że niby to budynek był nieodpowiedni, — a należy dodać, że budynek ten był całkiem nowy i stoi cały do dnia dzisiejszego.

2) W roku 1898 założyli mieszkańcy powiatu tłumackiego towarzystwo polityczne „Narodnyj postup“ (Postęp ludowy), którego Wydział zwołał na dzień 26 października 1898 zgromadzenie poufne do wsi Puźnik, jednak c. k. Starostwo rozwiązało to zgromadzenie bez najmniejszego powodu.

3) Wydział towarzystwa „Narodnyj Postup“ zwołał na dzień 11. Marca 1899 wiec do wsi Bortniki, ale i ten wiec zabroniło c. k. Starostwo z tego powodu, że niby to budynek nieodpowiedni, chociaż budynkowi temu i do tej chwili nic nie brakuje.

4) Walne zgromadzenie Towarzystwa „Narodnyj Postup“, drugie z rządu, zwołane na dzień 2. Maja 1899 do wsi Ostryni zakazało c. k. Starostwo, podając za powód to, iż nie rozumie programu wiecu. I chociaż przewodniczący towarzystwa, Iwan Borodajkiewicz, starał się p. Staroście program wiecu wyjaśnić, to mimo tego p. Starosta, mając widocznie bardzo tępą głowę, ani rusz nie mógł tego programu zro-

zumieć i nie zezwolił na odbycie zgromadzenia.

5) Wiec, zwołany przez Wydział towarzystwa „Narodnyj Postup“ do wsi Ostryni na dzień 14. Maja 1899, zabroniło c. k. Starostwo z powodu ospy, tyfusu i cholery, które rzekomo srożyły się podówczas w powiecie tłumackim.

6) Z tego samego powodu zabroniło c. k. Starostwo odbycia się Walnego Zgromadzenia towarzystwa „Narodnyj Postup“, zwołanego do wsi Ostryni na dzień 9. Lipca 1899.

7) Ospa i tyfus były też przyczyną, z powodu której c. k. Starostwo zabroniło wiec, zwołany przez Wydział towarzystwa „Narodnyj Postup“ na dzień 29. Kwietnia 1900.

Dodać należy, że w czasach, w których niby to z powodu tyfusu, cholery Starostwo zakazywało wiece, w rzeczywistości chorób tych w powiecie tłumackim wcale nie było, a odpusty i jarmarki odbywały się bez żadnej przeszkody.

Otóż ze względu na to, że mieszkańcy powiatu tłumackiego pozbawieni są swoich praw, że samowola c. k. Starostwa aż za nadto bije w oczy, gdyż n. p. tyfus, cholera i ospa nie mogły przecież trwać bez przerwy od maja 1899 do kwietnia 1900, że wszelkie rekursa do Wysokiego c. k. Namiestnictwa nie pomagają, a ta okoliczność każe się domyślać, że to podobno na rozkaz c. k. Namiestnictwa dławi c. k. Starostwo w Tłumaczu tak cynicznym sposobem ruch polityczny ludu w powiecie tłumackim.

Zapytują podpisani :

1) Czy wie p. Namiestnik o postępowaniu c. k. Starosty tłumackiego?

2) Czy zechce p. Namiestnik pouczyć tego pana Starostę, że powiat tłumacki, to nie paszalik turecki, a c. k. Starosta austriacki, to nie basza turecki, tylko urząd-

nik, którego obowiązkiem jest postępować według obowiązujących ustaw?

Czy raczy p. Namiestnik, mając w pamięci choćby niedawny okólnik Ministra Körbera, pociągnąć Starostę tłumackiego do odpowiedzialności i nakazać mu, by zaniechał swego postępowania?

We Lwowie 28. kwietnia 1900.

Interpelanci :
Ostapczuk w. r.

Nowakowski, Potoczek, Bojko, Średniawski, Stojałowski, Okuniewski, Data, Winniczuk, Niebyłowiec, Warzecha, Milan, W. Szwed, Krempa, Styła, Wójcik.

I n t e r p e l a c y a

do Pana Komisarza rządowego.

Najgorętszy czas do robót polnych przypada w kraju naszym zwykle na pierwszą połowę maja, gdyż ostre zimy nie pozwalają, na rozpoczęcie robót wcześniej, jak w kwietniu. A już tegoroczna wiosna opóźniła się tak, że powszechnie uważają ukończenie wiosennych robót w polu za zupełnie niemożliwe, chociaż by pracowano z największym natężeniem, i chociaż by jak najpiękniejsza pogoda sprzyjała. W każdym razie nie powinno brakować ani jednej ręki do pracy, jeżeli chcemy złe następstwa opóźnienia wiosny przynajmniej w części zmniejszyć.

Tem większe zdziwienie musiało wywołać to, iż dnia wczorajszego i przedwczorajszego wszystkie dworce kolejowe zapełnione były setkami młodych, zdolnych do pracy ludzi. Każdy sobie musiał postawić pytanie, jak to niewątpliwie bardzo ważny powód wypędził tych ludzi w tej porze z domu? Pokazało się, że tym tak ważnym powodem są ćwiczenia wojskowe. A byli to jeszcze i sami młodzi gospodarze, którzy na gospodarstwie nie zostawili nikogo, oprócz żony, nie mogącej najczęściej

z powodu małego dziecka porzucić chaty. Ludziom tym dotychczasowa pora nie dozwoliła obrobić się w polu, obowiązek służby wojskowej nie pozwala im obrobić pola teraz, a gdy wrócą, będzie zapóźno; zastąpić ich niema komu. Oni już całkiem oddani są na pastwę nędzy.

Ponieważ my w żaden sposób nie możemy pojąć, dla czego by ćwiczenia wojskowe nie mogły być na inny czas przełożone, a to bez żadnej ujmy dla celów wojskowych, przeto zapytujemy p. Komisarza rządowego:

1) Jakiemi ważnymi względami wojskowymi potrafi usprawiedliwić to, iż najważniejsze interesa ludności rolniczej, stanowiącej większość mieszkańców naszego kraju bywają całkowicie, ignorowane przy powołaniu do ćwiczeń wojskowych?

2) Czy zamierza Rząd zniewolić Władze wojskowe, by na przyszłość, przy powoływaniu rezerwistów do ćwiczeń woj-

skowych, miały przedewszystkiem wzgląd na rolniczą część naszej ludności?

We Lwowie dnia 30 Kwietnia 1900.

Interpelujący:
Karatnicki w. r.

Barwiński, Kuleczycki, Ostapczuk, Bojko, Niebyłowicz, Rotter, Wachnianin, Krempa, Dr. Bernadzikowski, Styła, Em. Machałowski, Klemensiewicz, Okuniewski, Potoczek, Nowakowski, Karol Dzieduszycki, Bednarski, L. Wiśniewski, Dr. Sawczak.

Marszałek oświadcza, iż interpelacje te stosownie do ich treści odstąpi bądźto p. Komisarzowi rządowemu, bądźto Wydziałowi krajowemu.

Marszałek zamyka posiedzenie, naznaczając następne na dzień 1. maja 1900 roku, godz. 10 rano i odczytuje porządek dzienny następnego posiedzenia.

Koniec posiedzenia godzina 4 minut 15 po południu.

Marszałek krajowy:

Stanisław Badeni w. r.

Sekretarze:

Andrzej Potocki.

Stanisław Niezabitowski.

Protokół

15. posiedzenia, 5. sesyi, VII. peryodu Sejmu galicyjskiego z dnia 1. maja 1900 roku.

Początek o godzinie 10 minut 30 przed południem.

Przewodniczący: Marszałek krajowy J. E. Stanisław hr. Badeni.

Sekretarze: Modest Karatnicki, Stanisław Niezabitowski, Andrzej Potocki, Mieczysław Urbański.

Obecnych posłów 127.

Ze strony Rządu: c. k. Radca Dworu Włodzimierz hr. Łoś.

Marszałek konstatuje dostateczną ilość posłów i otwiera posiedzenie.

Marszałek oznajmia, iż protokół trzynastego posiedzenia uważa za przyjęty, gdyż nie wniesiono przeciw niemu żadnych zarzutów, protokół czternastego posiedzenia złożony jest w biurze marszałkowskiem do przejrzenia.

Sekretarz p. Urbański odczytuje spis petycyj wniesionych po dzień 1. maja 1900 roku, które przydzielono następującym komisjom, a mianowicie:

Komisji dla reformy agrarnej Ls.: 3792, 3793, 3794, 3814 do 3849, 3869, 3870.

Wydziałowi krajowemu Ls.: 3795, 3797, 3798, 3799, 3800, 3801, 3852, 3871.

Komisji szkolnej Ls.: 3884, 3888.

Komisji administracyjnej Ls.: 3796.

Komisji gospodarstwa krajowego Ls.: 3885.

Komisji petycyjnej Ls.: 3802, 3873.

Komisji przemysłowej Ls.: 3803 do 3811.

Komisji drogowej Ls.: 3812, 3813, 3887.

Komisji kolejowej Ls.: 3851.

Komisji sanitarnej Ls.: 3872.

Komisji gminnej Ls.: 3874.

P. Komisarz rządowy Radca Dworu Włodzimierz hr. Łoś, odpowiada na interpelacye:

1) p. Abrahamowicza i towarzyszy w sprawie niedostatecznej ochrony własności w mieście Lwowie i okolicy ze strony organów policyjnych;

2) p. Abrahamowicza i towarzyszy w sprawie wniesienia przez c. k. Rząd projektu ustawy o poborze, na cele krajowe, dodatków krajowych do państwowego podatku konsumcyjnego od wódki i piwa;

3) p. Gołuchowskiego Adama i towarzyszy, w sprawie użytkowania przez mieszkańców gminy Zielona gruntów położonych na terytorium rosyjskiem;

Członek Wydziału krajowego p. Vayhinger odpowiada na interpelację p. Nowakowskiego i towarzyszy w sprawie gospodarki gminnej w Wyszatycach;

Członek Wydziału krajowego p. Onyszkiewicz odpowiada na interpelację p. Merunowicza i towarzyszy w sprawie regulacji rzeki Peitwi.

Izba przystępuje do porządku dziennego, którego punktem pierwszym jest:

Sprawozdanie Wydziału krajowego o udzieleniu Radzie powiatowej w Brzozowie koncesyi do pobierania opłat mytniczych na drodze powiatowej brzozowsko-rymanowskiej z odnogą do Krościenka.

Sprawozdawca p. Chamiec odczytuje sprawozdanie Wydziału krajowego, zakończone projektem następującej uchwały:

U c h w a ł a

o udzieleniu Radzie powiatowej w Brzozowie koncesyi do pobierania opłat mytniczych na drodze powiatowej brzozowsko-rymanowskiej z odnogą do Krościenka.

Art. I.

Radzie powiatowej w Brzozowie nadaje się na lat pięć od wejścia w wykonanie tej uchwały, prawo do pobierania myta na drodze powiatowej brzozowsko-rymanowskiej z odnogą do Krościenka, pod warunkiem utrzymywania przedmiotu omyconego kosztem funduszu powiatowego w dobrym stanie, z zastrzeżeniem zastosowania postanowień zawartych w §§. 14. i 35. ustęp 3. ustawy drogowej z dnia 5. lipca 1897 Dz. u. kraj. Nr. 43.

Art. II.

Opłatę myta drogowego na dwóch stacjach pobierać należy według następującego wymiaru:

A) W Trześniowie:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 8 (ośm) h.;

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 4 (cztery) h.;

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego 2 (dwa) h.

B) W Haczowie:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 4 (cztery) h.;

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 2 (dwa) h.;

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego 1 (jeden) h.

Opłatę myta mostowego na jednej stacji w Haczowie, mianowicie od mostu na rzece Wisłoku, pobierać należy podług następującego wymiaru:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 2 (dwa) h.;

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 2 (dwa) h.;

c) od pięciu świń lub cieląt i od dziesięciu owiec 2 (dwa) h.

Konie, woły, krowy, muły, osły należą do bydła ciężkiego, zaś cielęta, źrebięta, owce, kozy i świny do drobnego.

Od bydła niesionego lub wiezionego wozem nie opłaca się żadnej należitości.

Zwierzęta, które ssą i przy matkach idą, są wolne od wszelkiej opłaty mytniczej.

Włóscianie gminy Haczowa wolni są od wszelkiej opłaty, ustanowionej na stacji drogowo-mostowej w Haczowie.

Z dniem wejścia w wykonanie niniejszej uchwały traci moc obowiązującą koncesya z dnia 10. lipca 1897, Dz. ust. kra.

Nr. 45, którą nadane było Radzie powiatowej w Brzozowie, prawo do pobierania opłat mytniczych na drodze powiatowej brzozowsko-rymanowskiej z odnogą do Krościenka.

Art. III.

Przy poborze myta mają być zachowane ogólne przepisy o uwolnieniu od opłaty mytniczej i o znizeniu tejże.

W rozprawie ogólnej nikt głosu nie żąda, Izba przystępuje więc do rozprawy szczegółowej.

Sprawozdawca wnosi przyjęcie tej uchwały *en bloc*.

Izba uchwala przyjęcie powyższej uchwały *en bloc*, poczem w oddzielnem głosowaniu uchwala cały projekt uchwały *en bloc*.

Uchwaliwszy następnie na wniosek sprawozdawcy przystąpić do trzeciego czytania bez czytania, uchwala Izba powyższy projekt uchwały w trzeciem czytaniu bez czytania.

Następuje:

Sprawozdanie Komisji szkolnej o stanie szkół średnich (dokończenie rozprawy szczegółowej).

Marszałek oznajmia, iż wskutek braku kompletu uchwała na ostatniem posiedzeniu zapadła nad poprawką p. Soleskiego, do 7 wniosku komisji nie jest ważną, wskutek tego zarządza ponownie nad tą prawką głosowanie.

Marszałek odczytuje poprawkę p. Soleskiego, która opiewa:

po słowach „przyjmuje się do wiadomości“ umieścić: zarazem poleca się Wydziałowi krajowemu, by ponownie zwołał zeszłoroczną ankietę szkolną celem szczegółowego opracowania wniosku większości i mniejszości ankiety.

Izba odrzuca poprawkę powyższą p. Soleskiego, za którą głosowało 28 posłów.

Sprawozdawca czyta, zaznaczywszy poprzednio, że do spisu petycyj załatwionych przez komisję, a wyliczonych po wniosku 8 komisji dodać należy, po cyfrze „1513“ cyfrę 2842“ opuszczoną przez pomyłkę:

8. Sejm wzywa c. k. Rząd, aby przedłożył Sejmowi krajowemu projekt ustawy o wyższych szkołach wydziałowych męskich, oparty na następujących zasadach:

a) szkoła wydziałowa męska wyższa obejmować będzie kurs nauki trzyletni dla pogłębienia i rozszerzenia nauki udzielanej w szkole wydziałowej trzyletniej, obecnie istniejącej i mającej z nią tworzyć jedną całość;

b) ukończenie szkoły wydziałowej wyższej uprawniać będzie do wstąpienia do wszystkich gałęzi służby publicznej, które nie wymagają studiów uniwersyteckich lub specjalnych oraz do służby jednorocznej wojskowej;

c) koszta założenia i utrzymania szkoły wydziałowej wyższej rozkładają się w ten sposób, że wszystkie jej rzeczowe potrzeby pokrywać będzie gmina, zaś wydatek na pobory nauczycieli w połowie fundusz krajowy, a w połowie tytułem subwencji skarbu państwa;

d) założenie każdej szkoły wydziałowej męskiej wyższej zależeć będzie od porozumienia się Reprezentacji gminnej, Sejmu krajowego i c. k. Rządu;

e) nauczycielom wyższej szkoły wydziałowej zapewnione będą pobory nauczycieli szkół ćwiczeń przy seminariach nauczycielskich.

f) zakładanie szkół takich z językiem wykładowym ruskim winno być umożliwiające.

Tem samem załatwione są petycje do Ls. 366, 528, 634, 772, 822, 1160, 1486, 1513 i 2842.

Przemawia p. Romanowicz.

Przemawia p. Bobrzyński.

P. Urbański wnosi zamknięcie rozprawy ogólnej.

Izba uchwała zamknięcie rozprawy ogólnej.

Marszałek oświadcza, iż do głosu za pisani są: pp. Czartoryski, Zoll, Kramarczyk, Kozłowski, Romanowicz, Rotter, i wzywa posłów do oświadczenia się, kto z zapisanych do głosu posłów jest „za“ a kto „przeciw“ wnioskowi komisji.

Na zapytanie Marszałka oświadczają się za wnioskiem komisji pp. Czartoryski, Zoll, Kozłowski, przeciw temuż wnioskowi pp. Kramarczyk, Romanowicz i Rotter.

Marszałek wzywa zapisanych posłów do wyboru mowców generalnych.

Marszałek oświadcza po chwili, iż mowcą generalnym „przeciw“ wnioskowi 8 komisji, wybrany został p. Rotter, „za“ wnioskiem 8 komisji p. Czartoryski, i udziela głosu mowcy generalnemu „przeciw“ wnioskowi 8 komisji p. Rotterowi.

Przemawia p. Rotter i stawia wniosek, by w miejsce wniosku 8 komisji, uchwalić następujący wniosek:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Sejm poleca Wydziałowi krajowemu, aby po zasięgnięciu opinii krajowej komisji dla spraw przemysłowych, i w porozumieniu z Radą szkolną krajową ułożył projekt uzupełnienia dzisiejszej 3 klasowej męskiej szkoły wydziałowej 3 letnim kursem przemysłowym lub handlowym.

Izba popiera powyższy wniosek p. Rottera.

Przemawia p. Czartoryski, jako generalny mowca za wnioskiem komisji.

Podczas przemówienia p. Czartoryskiego obejmuje przewodnictwo obrad Sejmowych zastępca Marszałka krajowego ks. Biskup Czechowicz.

Przemawia p. sprawozdawca.

Podczas przemówienia p. sprawozdawcy Marszałek krajowy obejmuje napowrót przewodnictwo obrad sejmowych.

P. Kramarczyk wnosi na imienne głosowanie nad 8 wnioskiem komisji.

Marszałek podaje do poparcia wniosek formalny p. Kramarczyka o imienne głosowanie nad wnioskiem 8 komisji.

Izba popiera wniosek imiennego głosowania.

Marszałek oświadcza, iż 31 posłów poparło wniosek formalny p. Kramarczyka na imienne głosowanie.

Marszałek oświadcza, iż imiennego głosowania przedmiotem będzie wniosek powyższy p. Rottera, mający zastąpić 8 wniosków komisji który Marszałek odczytuje, i wzywa posłów, aby ci, którzy są za odczytanym wnioskiem p. Rottera, głosowali „tak“ zaś przeciw temu wnioskowi p. Rottera „nie“.

Sekretarz p. Urbański odczytuje imienny spis posłów.

Przez „nie“ głosują posłowie.

Abraham, Abrahamowicz, Badeni Kazimierz, Barwiński, Bednarski, Białoskórski, Bielański, Bobrzyński, Borkowski, Brunicki, Brykczyński, Cielecki, Cieński, Czartoryski, Czaykowski Wiktor, Czechowicz, Dunajewski, Dzieduszycki Karol, Dzieduszycki Klemens, Dzieduszycki Wojciech, Gniewosz, Gnoiński, Gołuchowski, Gorayski, Górski, Hamorak, Horodyski, Hupka, Jędrzejowicz Stanisław, Jordan, Karatnicki, Korytowski, Kostheim, Kozłowski, Kraiński Wincenty, Kraiński Władysław, Krasiecki, Krzysztofowicz, Kulczycki, Lubomirski, Męciński, Michałowski Józef, Niezabitoński Witold, Osuchowski, Paszkowski, Pilat, Potocki Andrzej, Potocki Roman, Puzyna Julian, Rozwadowski, Sanguszko, Schnell, Scipio, Sękowski, Skrzyński Adam, Skrzyński Zdzisław, Sozański, Stadnicki, Starzyński, Szeptycki Jan, Tarnowski Stanisław, Tarnowski Zdzisław, Theodorowicz,

Torosiewicz Emil, Torosiewicz Mikołaj, Trzecieski, Tyszkowski, Urbański, Vivien, Wachnianin, Wodzicki, Zaleski, Zoll.

Przez „tak“ głosują posłowie :

Bernadzikowski, Bojko, Data, Dworski, Goldmann, Górka, Jabłoński, Jahl, Klemensiewicz, Kramarczyk, Krempa, Merunowicz, Milan, Niebyłowiec, Nowakowski, Olpiński, Ostapczuk, Potoczek, Rayski, Romanowicz, Rotter, Słotwiński. Soleski, Średniawski, Stojałowski, Styła, Szwed, Warzecha, Weigel, Winniczuk, Wiśniewski, Witosławski, Wójcik, Żardecki.

Marszałek stwierdza, że za wnioskiem p. Rottera głosowało 34, przeciw 73 posłów, wniosek p. Rottera zatem upadł.

Izba uchwała w oddzielnem głosowaniu 8 wniosek komisji.

Marszałek otwiera rozprawę ogólną nad rezolucją p. Cieleckiego, którą odczytuje w następującem brzmieniu :

Sejm wzywa władze szkolne przy zamianowywaniu katechetów w szkołach średnich — porozumieć się z odnośnymi Ordynarytami w tym kierunku także, aby na te posady mianowanymi byli zawsze najzdolniejsi jako nauczyciele, umiejący przemawiać do serc młodzieży.

Przemawia p. Cielecki.

Izba popiera rezolucję p. Cieleckiego.

Po zamknięciu rozprawy p. sprawozdawca przyjmuje rezolucję powyższą p. Cieleckiego.

Izba uchwała rezolucję p. Cieleckiego, na którą p. sprawozdawca się zgodził.

Następuje :

Sprawozdanie komisji gminnej w sprawie wcielenia gminy Skole wieś do miasteczka Skole.

Sprawozdawca p. Merunowicz, uwolniony na wniosek sekretarza p. Urbańskiego od czytania sprawozdania, odczytuje następujący wniosek komisji :

Wysoki Sejm raczy uchwalić załączony projekt ustawy i uznać zarazem tą uchwałą za załatwioną petycję mieszkańców wsi Skole, przeciwnych połączeniu jej z miasteczkiem l. s. 702/1900.

U s t a w a

z dnia o wcieleniu wsi Skole do miasteczka Skole, powiatu stryjskiego, stosownie do postanowień §. 96. ustawy z dnia 3. lipca 1896, Nr. 51, Dz. ust. kraj.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem postanawiam :

Art. I.

Gmina Skole wieś, powiatu Stryjskiego, zostaje w myśl postanowień §. 96. ustawy z dnia 3. lipca 1896 nr. 51. Dz. u. kraj. wcieloną do gminy Skole miasteczko tegoż powiatu.

Art. II.

Tak ruchomy i nieruchomy majątek, jak i dobro obu gmin łączy się w jedną całość, i uzyskane z nich dochody służyć mają na pokrycie wydatków gminnych, jak niemniej zobowiązań, pozostałych po obu gminach.

Od powyższej zasady ustanawia się następujące wyjątki :

a) Każda z połączonych gmin zostaje przy swoich prawach użytkowania pastwisk gminnych, tak samo pozostają nienaruszone prawa do użytkowania wspólnych pastwisk.

b) Obie połączone gminy pozostają przy prawach odrębnego użytkowania swoich lasów gminnych. Najdalej do roku po dokonaniu połączeniu uchwali Rada gminna sposób użytkowania, z ograniczeniem ilości wyrębu rocznego, do planu gospodarczego, zapewniającego utrzymanie lasów. Uchwała Rady gminnej, ustanawiająca sposób użytkowania lasów gminnych, ma być zatwierdzoną przez Wydział krajowy.

c) Kapitał 6000 złr. w. a. będący własnością wsi Skole, ulokowany na książeczkach kasy oszczędności we Lwowie Nr. 89036, 89038 i 89044, a znajdujący się w depozycie Wydziału powiatowego, jak niemniej zapis długu państwa z dnia 1 lutego 1895, l. 179013 na 1.600 złr. w. a. będący własnością wsi Skole, użyty ma być na założenie kasy pożyczkowej dla członków dotychczasowej wsi Skole pod zarządem komitetu, składającego się z pięciu członków, wybranego przez reprezentację gminy połączonej z pomiędzy mieszkańców dotychczasowej wsi Skole, i pod nadzorem reprezentacji gminy połączonej. Użycie kapitałów lub odsetek kasy pożyczkowej na inne cele może nastąpić tylko za zezwoleniem komitetu zarządzającego tą kasą.

d) Na spłatę długów miasteczka Skole, istniejących z dniem połączenia obu gmin, użyty ma być dochód z rzeźni, będącej dotychczas własnością miasteczka.

Art. III.

Niniejsza ustawa wchodzi w wykonanie z dniem jej ogłoszenia, i w tym czasie mają być obie Rady gminne rozwiązane, tymczasowy zarząd dla połączonej gminy ustanowiony, i wybory do jej nowej Rady rozpisane.

Art. IV.

Wykonanie tej ustawy poruczam Mojemu Ministrowi spraw wewnętrznych.

Przemawia p. Dzieduszycki Karol.

Przemawia p. Stojałowski.

Przemawia p. Wachnianin i wnosi przejście do porządku dziennego nad sprawozdaniem komisji.

Przemawia p. Bojko.

Przemawia członek Wydziału krajowego p. Vayhinger.

P. Urbański wnosi zamknięcie rozprawy ogólnej.

Izba uchwała zamknięcie rozprawy ogólnej.

Marszałek oznajmia, iż do głosu zapini są pp. Dzieduszycki Karol, Wachnianin i Borkowski, i wzywa posłów, którzy się do głosu zapisali, by oświadczyli, kto jest „za“, a kto „przeciw“ wnioskowi komisji.

P. Dzieduszycki Karol oświadcza, że jest „za“; pp. Wachnianin i Borkowski oświadczenia „przeciw“ wnioskowi komisji.

Marszałek wzywa posłów, którzy są „przeciw“ wnioskowi komisji, by wybrali, mowców generalnych.

Przemawia wybrany mowcą generalnym „przeciw“ wnioskowi komisji p. Wachnianin.

Przemawia p. Dzieduszycki Klemens jako mowca generalny „za“ wnioskami komisji.

Przemawia p. sprawozdawca.

Marszałek wzywa mowę, by cofnął wypowiedziane przez niego słowo „kłamstwo“.

P. sprawozdawca p. Merunowicz cofa to słowo.

Marszałek oświadcza, iż wobec cofnięcia przez p. sprawozdawcę słowa niewłaściwego, uważa sprawę za załatwioną.

Przemawia p. sprawozdawca w dalszym ciągu.

Przemawia dla sprostowania faktu p. Wachnianin.

Przemawia dla sprostowania faktu p. sprawozdawca Merunowicz.

P. Wachnianin wnosi, by nad jego wnioskiem przejścia do porządku dziennego nad wnioskiem komisji, głosowano imiennie.

Izba odrzuca ten formalny wniosek p. Wachnianina, za którym oświadczyło się 28 posłów.

Marszałek zapytuje p. Stojałowskiego, czy stawia wniosek odesłania sprawozda-

nia komisji do Wydziału krajowego dla ponownego zbadania, czy też przyłącza się do wniosku p. Wachnianina, by przejść do porządku dziennego nad sprawozdaniem komisji.

P. Stojałowski oświadcza, iż utrzymuje swój wniosek odesłania sprawozdania komisji do Wydziału krajowego.

Izba odrzuca formalny wniosek p. Stojałowskiego, a następnie oddzielnie odrzuca Izba formalny wniosek p. Wachnianina.

Izba przystępuje do rozprawy szczegółowej.

Sprawozdawca czyta:

Art. I.

Gmina Skole wieś, powiatu Stryjskiego, zostaje w myśl postanowień §. 96. ustawy z dnia 3. lipca 1896 nr. 51. Dz. u. kraj. wcieloną do gminy Skole miasteczko tegoż powiatu.

Izba uchwała bez rozprawy Art. I. zgodnie z wnioskiem komisji:

Sprawozdawca czyta:

Art. II.

Tak ruchomy i nieruchomy majątek, jak i dobro obu gmin łączy się w jedną całość, i uzyskane z nich dochody służyć mają na pokrycie wydatków gminnych, jak niemniej zobowiązań, pozostałych po obu gminach.

Od powyższej zasady ustanawia się następujące wyjątki:

a) Każda z połączonych gmin zostaje przy swoich prawach użytkowania pastwisk gminnych, tak samo pozostają nienaruszone prawa do użytkowania wspólnych pastwisk.

b) Obie połączone gminy pozostają przy prawach odrębnego użytkowania swoich lasów gminnych. Najdalej do roku po doko-

nanem połączeniu uchwała Rada gminna sposób użytkowania, z ograniczeniem ilości wyrebu rocznego, do planu gospodarczego, zapewniającego utrzymanie lasów. Uchwała Rady gminnej, ustanawiająca sposób użytkowania lasów gminnych, ma być zatwierdzoną przez Wydział krajowy.

c) Kapitał 6000 złr. w. a., będący własnością wsi Skole, ulokowany na książeczkach kasy oszczędności we Lwowie Nr. 89036, 89038 i 89044, a znajdujący się w depozycie Wydziału powiatowego, jak niemniej zapis długu państwa z d. 1. lutego 1895, l. 179013 na 1 600 złr. w. a., będący własnością wsi Skole, użyty ma być na założenie kasy pożyczkowej dla członków dotychczasowej wsi Skole pod zarządem komitetu, składającego się z pięciu członków, wybranego przez reprezentację gminy połączonej z pomiędzy mieszkańców dotychczasowej wsi Skole, i pod nadzorem reprezentacji gminy połączonej. Użycie kapitałów lub odsetek kasy pożyczkowej na inne cele może nastąpić tylko za zezwoleniem komitetu zarządzającego tą kasą.

d) Na spłatę długów miasteczka Skole, istniejących z dniem połączenia obu gmin, użyty ma być dochód z rzeźni, będącej dotychczas własnością miasteczka.

Przemawia p. Wachnianin i wnosi poprawkę, by w drugim wierszu Art. II. zamiast słowa „łączy się“, umieścić słowa „nie łączą się“:

Izba popiera poprawkę p. Wachnianina.

Przemawia p. Okuniewski, i zgłasza rezolucję osobną na wypadek uchwalenia wniosków komisji t. j. ustawy.

Przemawia członek Wydziału krajowego p. Vayhinger.

Po zamknięciu rozprawy przemawia p. sprawozdawca.

Marszałek oświadcza, iż w razie uchwalenia poprawki p. Wachnianina do Art. II. odpadłby Art. III projektu ustawy.

Izba odrzuca poprawkę p. Wachnianina, a następnie uchwała w oddzielnem głosowaniu Art. II. zgodnie z wnioskiem komisji.

Sprawozdawca czyta :

Art. III.

Niniejsza ustawa wchodzi w wykonanie z dniem jej ogłoszenia, i w tym czasie mają być obie Rady gminne rozwiązane, tymczasowy zarząd dla połączonej gminy ustanowiony, i wybory do jej nowej Rady rozpisane.

Przemawia p. Wachnianin i wnosi następującą poprawkę w miejsce Art. III. według wniosku komisji:

Niniejsza ustawa wchodzi w wykonanie z dniem wykazania spłaty długów przez miasto Skole.

Dzień wejścia w życie ustawy ma być ogłoszony w dzienniku ustaw krajowych, i w tym czasie mają być obie Rady gminne rozwiązane, tymczasowy zarząd dla połączonej gminy ustanowiony, i wybory do jej nowej Rady rozpisane.

Izba popiera poprawkę p. Wachnianina.

Po zamknięciu rozprawy przemawia p. sprawozdawca.

Marszałek udziela wyjaśnienia co do sposobu głosowania.

Izba odrzuca poprawkę powyższą p. Wachnianina, za którą głosowało 22 posłów, a następnie w oddzielnem głosowaniu uchwała Izba Art. III. zgodnie z wnioskiem komisji.

Sprawozdawca czyta :

Art. IV.

Wykonanie tej ustawy poruczam Mojemu Ministrowi spraw wewnętrznych.

Izba uchwała bez rozprawy Art. IV. zgodnie z wnioskiem komisji.

Sprawozdawca czyta :

U s t a w a

z dnia o wcieleniu wsi Skole do miasteczka Skole, powiatu stryjskiego, stosownie do postanowień §. 96. ustawy z dnia 3. lipca 1896, Nr. 51, Dz. ust. kraj.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem postanawiam :

Izba uchwała bez rozprawy tytuł i wstęp ustawy zgodnie z wnioskiem komisji.

Marszałek oświadcza, iż p. Okuniewski wniósł na wypadek uchwalenia ustawy następującą rezolucję, którą Marszałek odczytuje:

Wzywa się Wydział krajowy, ażeby sporządził spis obecnej ludności wsi Skole, której, a względnie której spadkobiercom, ma na przyszłość przysługiwać prawo zastrzeżone wyjątkami Art. II.

Przemawia p. Okuniewski.

Po zamknięciu rozprawy nad tą rezolucją przemawia p. sprawozdawca i stawia formalny wniosek na odesłanie rezolucji p. Okuniewskiego do komisji gminnej z wezwaniem, by o tej rezolucji złożyła sprawozdanie jeszcze w ciągu bieżącej sesji sejmowej.

Izba uchwała wniosek formalny p. sprawozdawcy, odesłania rezolucji p. Okuniewskiego do komisji gminnej, z wezwaniem, aby jeszcze w ciągu bieżącej sesji złożyła w powyższym przedmiocie sprawozdanie.

Uchwaliwszy następnie na wniosek sprawozdawcy przystąpić do trzeciego czytania projektu powyższej ustawy bez czytania, uchwała Izba cały projekt powyższej ustawy w trzeciem czytaniu bez czytania.

Następuje:

11. Sprawozdanie Komisji gospodarstwa krajowego o popieraniu kultury krajowej na polu budowli wodnych.

Sprawozdawca p. Gorayski, uwolniony | czytania sprawozdania, odczytuje następu-
na wniosek sekretarza p. Urbańskiego od | jące wnioski komisji:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

I. Sprawozdanie Wydziału krajowego z dnia 2. grudnia 1899 l. 79101 o popie-
raniu kultury krajowej na polu budowlı wodnych Sejm przyjmuje do wiadomości.

II. Sejm przyznaje na lokalne regulacye rzek niespławnych w myśl uchwały
swej z dnia 6. października 1882 w rub. XIII. poz. 210 wydatków na rok 1900 na-
stępujące zasiłki:

a) na regulacyę Skawy między Wadowicami a Witanowicami IV rata	5.516 K.
b) na regulacyę Raby pod Winiarami i Niezdowem, III rata (ostatnia)	7.572 „
c) na regulacyę Dunajca	
1. pod Maszkowicami i Jazowskiem, II rata	13.438 K.
2. od Gołgowic do ujścia Popradu, III rata	18.094 „
3. pod Drużkowem i Filipowicami, III rata	—.—
4. między Zawodziem a Zgłobicami, III rata	14.094 „ 45.626 „
d) na regulacyę Wisłoki od Dąbia do Tuszyny i od Rzemienia do Rzysk, II rata	
e) na regulacyę Sanu pod Korytnikami i Krasiecznym, IV rata (ostatnia)	3.680 „
f) na regulacyę Wisłoka	
1. od Babie do Zarzeca, V rata	9.586 „
2. pod Dobrzechowem, II rata (ostatnia)	9.436 „
3. pod Trzebowniskiem i Łukawcem, IV rata	—.— 19.022 „
g) na regulacyę Wiszni pod Nienowicami i Michałówką IV rata	—.—
h) na regulacyę Świcy pod Sokołowem i Łanami sokołowskimi VI rata	5.000 „
i) na premiowanie zawikłania odsypisk	1.000 „
Ogółem	<u>87.416 K.</u>

III. Sejm przyznaje na popieranie mniejszych robót melioracyjnych w myśl uchwały swej z dnia 26. listopada 1889 w rub. XIII poz. 213 wydatków na rok 1900 następujące zasiłki:

a) na konserwację osuszenia bagien w Rudnikach (do r. 1908)	2.800 K.
b) na drenowanie gruntów włościańskich :	
1. w Rudawie i Radwanowicach (pow. Chrzanów) I rata .	3.208 K.
2. w Szebniach i Bierówce (pow. Jasło)	2.900 „
3. w Roztokach (pow. Jasło)	1.834 „
4. w Czeluśnicy (pow. Jasło) I rata	3.000 „ 10.942 K.
c) na ubezpieczenie brzegów Wisłoka pod Białobrzegami . (pow. Krosno)	3.780 „
d) na regulację Iubaczówki pod Rudawą II rata	5.288 „
e) na regulację Szkła pod Łazami i Charytanami, I rata	4.922 „
f) na osuszenie gruntów w Wierzchosławicach i Rudce (pow. Tarnów)	3.800 „
g) na osuszenie przysiółka Wydrze ad Grębów (pow. Tarnobrzeg)	7.550 „
h) na osuszenie łąk i pastwisk w Hruszowie i Budomierzu (pow. Jaworów)	2.314 „
i) na osuszenie gruntów w Jabłonówce i Pobużanach (pow. Kamionka)	9.648 „
k) na osuszenie gruntów w Pinianach, Kalinowie, Koniuszkach siemianowskich i Chłopczykach (pow. Sambor i Rudki) I rata	16.250 „
l) na osuszenie gruntów w Żurawnie i Pobereżu (pow. Żydaczów) I rata	6.600 „
m) na osuszenie gruntów w Hanowcach i Popławnikach (pow. Rohatyn), zasiłek dodatkowy	2.000 „
n) na popieranie doświadczeń z kulturą torfowisk :	
1. w Nowym Targu	1.000 „
2. w Olesku i Kontach	700 „
3. w Stojanowce i Wolicy baryłowej	1.000 „
4. w Ożomli	500 „
5. w Hnilicach wielkich	500 „
6. w Ubiniu	500 „
7. w Glinianach	500 „
8. w Czernicy	1.000 „
9. w Żukowie	1.000 „

10. w innych miejscowościach kraju	2.000 „ 8.700 K.
o) na subwencyowanie fabryk drenarskich	10.000 „
p) do dyspozycji Wydziału krajowego	10.000 „
Ogółem	<u>104.594 K.</u>

IV. Sejm powiększa personal biura melioracyjnego o jednego inżyniera I klasy z powodu utworzenia ekspozytury tego biura w Jarosławiu, która w myśl uchwały sejmowej z dnia 21. marca 1899 z początkiem roku 1900 ma być otwartą.

V. Sejm uchwala ./ załączone projekty ustaw :

- 1, o regulacji potoku Pustej (Radosławki) z dopływami.
2. o regulacji potoków Sołotwy i Rokitny z dopływami.
3. o konserwacji robót regulacyjnych na potoku Przegnojówce z dopływami.

VI. Sejm przyznaje na rok 1900 dotację na konserwację robót regulacyjnych na potoku Przegnojówce w kwocie 1.000 K.

VII. Sejm upoważnia Wydział krajowy do wydatkowania kwot preliminowanych w rubr. XIII. dziale B. na rok 1900 do końca lutego 1902 a to według zasad przyjętych przy podobnych rubrykach budżetu państwowego.

VIII. Sejm wzywa c. k. Rząd, ażeby :

1 jak najrychlej przedłożył do najwyższej sankcyi uchwalony dnia 9. lutego 1897 projekt ustawy o regulacji górnego Dniestru z dopływami ;

2. na urządzenie fabryk drenarskich przyznał w r. 1900 zasiłek 10.000 Koron z państwowej dotacji dyspozycyjnej na drobne melioracje.

IX. Sejm poleca Wydziałowi krajowemu, aby dalsze obwałowanie prawego brzegu Wisły pomiędzy Podgórzem a Niepołomicami w możliwie najkrótszym czasie podjął.

X. Petycyje l. S. 178 miasteczka Maków, o regulację Skawy, l. S. 559 gminy Łączki o regulację Dunajca, l. S. 536 miasta Halicza o regulację Łukwi i l. S. 802 gminy Lisiatycze o regulację Stryja odstępuje Sejm c. k. Rządowi do zbadania i możliwego uwzględnienia.

XI. Petycyje l. S. 93 gminy Gawłówek o wykonanie przekopu na Rabie, l. S. 778 gminy Lutcza o regulację Stobnicy, l. S. 821 miasta Rzeszowa o regulację Mikoszki, l. S. 1.399 Feliksa Leszczyńskiego o subwencyę na drenowanie, l. S. 1.484 gminy Hankówka o regulację Jasiółki, l. S. 1606 gminy Przylasek rusiecki o zmianę trasy lewego wału Wisły, w powiecie krakowskim, przekazuje Sejm Wydziałowi krajowemu do zbadania i możliwego uwzględnienia.

Przemawia p. Wójcik.

Po zamknięciu rozprawy p. sprawozdawca zrzeka się głosu.

Izba przystępuje do rozprawy szczegółowej.

Sprawozdawca czyta :

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

1. Sprawozdanie Wydziału krajowego z dnia 2. grudnia 1899 l. 79101 o popieraniu kultury krajowej na polu budowli wodnych Sejm przyjmuje do wiadomości.

Izba uchwała bez rozprawy wniosek I komisji.

Sprawozdawca czyta:

II. Sejm przyznaje na lokalne regulacje rzek niespławnych w myśl uchwały swej z dnia 6. października 1882 w rub XIII. poz. 210 wydatków na rok 1900 następujące zasiłki.

a) na regulację Skawy między Wadowicami a Witanowicami, IV rata	5.516 K.
b) na regulację Raby pod Winiarami i Niezdowem, III rata (ostatnia)	7.572 „
c) na regulację Dunajca	
1. pod Maszkowicami i Jazowskiem, II. rata	13.438 K.
2. od Gołgowic do ujścia Popradu III. rata	18.094 „
3. pod Drużkowem i Filipowicami, III. rata	— —
4. między Zawodziem a Zgłobicami, III rata	14.094 „ 45.626 „
d) na regulację Wisłoki od Dąbia do Tuszyńny i od Rzemieni do Rzyšk, II. rata	„
e) na regulację Sanu pod Korytnikami i Krasiczynem, IV rata (ostatnia)	3.680 „
f) na regulację Wisłoka	
1. od Babic do Zarzecza, V rata	9.586 „
2. pod Dobrzechowem, II rata (ostatnia)	9.436 „
3. pod Trzebowniskiem i Łukawcem, IV rata	— — 19.022 „
g) na regulację Wiszni pod Nienowicami i Michałówką IV rata	— —
h) na regulację Świcy pod Sokołowem i Łanami sokołowskimi VI rata	5.000 „
i) na premiowanie zawikłania odsypisk	1.000 „
Ogółem	<u>87.416 K.</u>

Izba uchwała bez rozprawy wniosek II. komisji.

Sprawozdawca czyta:

III. Sejm przyznaje na popieranie mniejszych robót melioracyjnych w myśl uchwały swej z dnia 26 listopada 1889 w rub. XIII. poz. 213 wydatków na rok 1900 następujące zasiłki:

a) na konserwację osuszenia bagien w Rudnikach (do r. 1908)	2.800 K.
b) na drenowanie gruntów włościańskich:	
1. w Rudawie i Radwanowicach (pow. Chrzanów) I rata	3.208 K.
2. w Szczebniach i Bierówce (pow. Jasło)	2.900 „
3. w Roztokach (pow. Jasło)	1.834 „
4. w Czeluśnicy (pow. Jasło) I rata	3.000 „ 10.942 „
c) na ubezpieczenie brzegów Wisłoka pod Białobrzegami (pow. Krosno)	3.780 „
d) na Regulację Lubaczówki pod Rudawą, II rata	5.288 „
e) na regulację Szklä pod Łezami i Charytanami I rata	4.922 „
f) na osuszenie gruntów w Wierzchosławicach i Rudce (pow. Tarnów)	3.800 „
g) na osuszenie przysiółka Wydrze ad Grębów (pow. Tarnobrzeg)	7.550 „
h) na osuszenie łąk i pastwisk w Hruszowie i Budomierzu (pow. Jaworów)	2.314 „
i) na osuszenie gruntów w Jabłonówce i Pobużanach (pow. Kamionka)	9.648 „
k) na osuszenie gruntów w Pinianach, Kalinowie, Koniuszkach siemianowskich i Chłopczycach, (pow. Sambor i Rudki) I rata	16.250 „
l) na osuszenie gruntów w Żurawnie i Pobereżu (pow. Żydaczów) I rata	6.600 „
m) na osuszenie gruntów w Hanowcach i Popławnikach (pow. Rohatyn), zasiłek dodatkowy	2.000 „
n) na popieranie doświadczeń z kulturą torfowisk:	
1. w Nowym Targu	1.000 K.
2. w Olesku i Kontach	700 „
3. w Stojanówce i Wolicy baryłowej	1.000 „
4. w Ożomli	500 „
5. w Hnilicach wielkich	500 „
6. w Ubiniu	500 „
7. w Glinianach	500 „
8. w Czernicy	1.000 „
9. w Żukowie	1.000 „
10. w innych miejscowościach kraju	2.000 „ 8.700 K.

o) na subwencyonowanie fabryk drenarskich	10.000 K.
p) do dyspozycji Wydziału krajowego	10.000 „
Ogółem	<u>104.594 K.</u>

Izba uchwała bez rozprawy wniosek III. komisji.

Sprawozdawca czyta:

IV. Sejm powiększa personal biura melioracyjnego o jednego inżyniera I. klasy z powodu utworzenia ekspozytury tego biura w Jarosławiu, która w myśl uchwały sejmowej z dnia 21. marca 1899 z początkiem roku 1900 ma być otwartą.

Izba uchwała bez rozprawy wniosek IV. komisji.

Sprawozdawca czyta:

V. Sejm uchwała ./ z załączone projekty ustaw:

1. o regulacji potoku Pustej (Radosławki) z dopływami.

2. o regulacji potoków Sołotwy i Rokitny z dopływami.

3. o konserwacji robót regulacyjnych na potoku Przegnojówce z dopływami.

U s t a w a

z dnia o regulacji Potoku Pustej (Radosławki) z dopływami.

Za zgodą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkim Księstwem Krakowskim rozporządzam co następuje:

§. 1.

Regulacja Pustej (Radosławki) od Sołotówki do ujścia potoku Majdan wraz z dopływami ma być wykonaną jako przedsiębiorstwo krajowe.

§. 2.

Za podstawę tej regulacji służyć ma projekt Wydziału krajowego z roku 1899 preliminujący kosztą robót na 832.000 kor.

Wydział krajowy zostaje jednak upoważniony do poczynienia zmian w tym

projekcie w porozumieniu z Administracją państwa w granicach powyższej sumy kosztorysowej.

§. 3.

Koszta budowy, włącznie z wydatkami na utrzymanie w czasie budowy i kosztami zarządu, pokryte będą z mającego się w tym celu utworzyć funduszu regulacyjnego.

Do pokrycia tych kosztów mają się przyczynić:

a) fundusz krajowy bezzwrotnym zasiłkiem w wysokości 40 procent preliminowanych kosztów;

b) państwowy fundusz melioracyjny w myśl §. 6. ustępu 1. i §. 4. ustępu 1. ustawy z dnia 30. czerwca 1884 Dz. u. p. nr. 116 bezzwrotnym zasiłkiem w wysokości trzydziestu procent kosztów z zastrzeżeniem konstytucyjnego zezwolenia;

c) wreszcie właściciele gruntów i zakładów, które położone są w okręgu konkurencyjnym, przez władze administracyjne oznaczyć się mającym, resztę preliminowanych kosztów budowy, a to w myśl §. 66. krajowej ustawy wodnej z dnia 14. marca 1875 Dz. u. kraj. Nr. 38. według stosunku korzyści, których oczekiwać należy, lub w miarę wielkości niebezpieczeństwa, które ma być usunięte, albo też, o ile rozkład kosztów na tej podstawie nie da się oznaczyć, według wartości tych gruntów i zakładów.

§. 4.

Dla rozłożenia i ściągnięcia datków prywatnych stron interesowanych, w §. 3. pod c) wymienionych, zawiązaną będzie przez Administrację państwa w porozumieniu z Wydziałem krajowym spółka wodna

Bliższe szczegóły co do wyboru i liczby członków Wydziału tej spółki określi statut przez władzę polityczną ułożyć się mający.

§. 5.

Datki oznaczone w §. 3. pod a), b) i c) mają być oddane do rozporządzenia w czasie budowy w równych ratach rocznych z góry, z tem ograniczeniem, iż rzeczywista wypłata zasiłków kraju i państwowego funduszu melioracyjnego odbywać się ma w granicach pojedynczych rat rocznych w miarę potrzeby dla wykonania robót programem objętych.

§. 6.

Dla utrzymania wykonanych robót ma być utworzony oddzielny fundusz.

Fundusz ten składać się będzie :

1. z dochodów uzyskanych z wydzierżawienia skarp potoków i rowów ;
2. z grzywien nakładanych za przekroczenia wodne przy tem przedsiębiorstwie w myśl art. I. ustawy z dnia 10 czerwca 1892 Dz. u. kraj. nr. 43.

3. z corocznych datków kraju i spółki wodnej.

Dalsze postanowienia co do wysokości datków kraju i spółki wodnej na konserwację, tudzież innych zarządzeń potrzebnych dla utrzymania wykonanych budowli wydane zostaną w drodze ustawodawstwa krajowego.

§. 7.

Wykonanie robót, oraz zarząd funduszu regulacyjnego i konserwacyjnego obejmie Wydział krajowy.

Sposób wykonania przedsiębiorstwa i ostateczny kosztorys oznaczyć ma Wydział krajowy w porozumieniu z Namiestnictwem któremu podobnie jak i spółce wodnej przyznany będzie wpływ odpowiedni na tok spraw technicznych i ekonomicznych przedsiębiorstwa.

Bliższe szczegóły co do zakresu i sposobu wywierania tego wpływu, co do terminu rozpoczęcia i czasu trwania budowy, terminów płatności i sposobu uiszczania datków, oraz co do ewentualnego bezpośredniego współdziałania rządowych organów technicznych przy wykonaniu tego przedsiębiorstwa, określi rozporządzenie wykonawcze ułożone przez Wydział krajowy wspólnie z Namiestnictwem a zatwierdzone przez Ministerstwo rolnictwa.

§. 8.

Wykonanie tej ustawy poruczam Mojemu Ministrowi rolnictwa.

W rozprawie ogólnej nikt głosu nie żąda, Izba przystępuje więc do rozprawy szczegółowej.

Sprawozdawca wnosi przyjęcie tej ustawy *en bloc*.

Izba uchwala przyjęcie powyższej ustawy *en bloc*, poczem w oddzielnem głosowaniu uchwala cały projekt ustawy *en bloc*.

Uchwaliwszy następnie na wniosek sprawozdawcy, przystąpić do trzeciego czytania projektu powyższej ustawy bez czytania, uchwala Izba cały projekt powyższej ustawy w trzeciem czytaniu bez czytania.

Sprawozdawca czyta :

U s t a w a

z dnia o regulacji potoków Sołotwy i Rokitny z dopływami.

Za zgodą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem rozporządzam, co następuje :

§. 1.

Regulacja potoków Sołotwy i Rokitny z dopływami w powiatach Kamioneckim, Złoczowskim i Brodzkim ma być wykonaną jako przedsiębiorstwo krajowe.

§. 2.

Za podstawę tej regulacji służyć ma projekt Wydziału krajowego z r. 1899 preliniujący koszta robót na 370.000 koron.

Wydział krajowy zostaje jednak upoważniony do poczynienia zmian w tym projekcie w porozumieniu z Administracją państwa w granicach powyższej sumy kosztorysowej.

§. 3.

Koszta budowy włącznie z wydatkami na utrzymanie w czasie budowy, i kosztami zarządu pokryte będą z mającego się w tym celu utworzyć funduszu regulacyjnego. Do pokrycia tych kosztów mają się przyczynić:

a) fundusz krajowy bezzwrotnym zasiłkiem w wysokości czterdziestu procent preliniowanych kosztów;

b) państwowy fundusz melioracyjny w myśl §. 6. ustępu 1. i §. 4. ustępu 1. ustawy z dnia 30. czerwca 1884 Dz. u. p. Nr. 116. bezzwrotnym zasiłkiem w wysokości trzydziestu procent kosztów z zastrzeżeniem konstytucyjnego zezwolenia;

c) wreszcie właściciele gruntów i zakładów, które położone są w okręgu konkurencyjnym, przez władze administracyjne oznaczyć się mającym, resztą preliniowanych kosztów budowy, a to w myśl §. 66. krajowej ustawy wodnej z dnia 14. marca 1875 dz. u. kr. Nr. 38. według stosunku korzyści, których oczekiwać należy, lub w miarę wielkości niebezpieczeństwa, które ma być usunięte, albo też, o ile rozkład kosztów na tej podstawie nie da się oznaczyć, według wartości tych gruntów i zakładów.

§. 4.

Dla rozłożenia i ściągnięcia datków prywatnych stron interesowanych w §. 3. pod c). wymienionych, zawiązaną będzie przez Administrację Państwa w porozumieniu z Wydziałem krajowym spółka wodna.

Blizsze szczegóły, co do wyboru i liczby członków Wydziału tej spółki, określi statut, przez władzę polityczną ułożyc się mający.

§. 5.

Datki oznaczone w §. 3. pod a) b) i c) mają być oddane do rozporządzenia w czasie budowy w równych ratach rocznych z góry, z tem ograniczeniem, iż rzeczywista wypłata zasiłków kraju i państwowego funduszu melioracyjnego odbywać się ma w granicach pojedynczych rat rocznych w miarę potrzeby dla wykonania robót programem objętych.

§. 6.

Dla utrzymania wykonanych robót ma być utworzony oddzielny fundusz.

Fundusz ten składać się będzie:

1. z dochodów uzyskanych z wydzierżawienia skarp potoków i rówów;

2. z grzywiem nakładanych za przekroczenia wodne przy tem przedsiębiorstwie w myśl art. I. ustawy z dnia 10 czerwca 1892 Dz. u. kraj. Nr. 43.;

3. z corocznych datków kraju i spółki wodnej.

Dalsze postanowienia co do wysokości datków kraju i spółki wodnej na konserwację, tudzież innych zarządzeń, potrzebnych do utrzymania wykonanych budowli, wydane zostaną w drodze ustawodawstwa krajowego.

§. 7.

Wykonanie robót, oraz zarząd funduszu regulacyjnego i konserwacyjnego obejmie Wydział krajowy.

Sposób wykonania przedsiębiorstwa i ostateczny kosztorys oznaczyć ma Wydział krajowy w porozumieniu z Namiestnictwem, któremu podobnie jak spółce wodnej przyznany będzie wpływ odpowiedni na tok spraw technicznych i ekonomicznych przedsiębiorstwa.

Bliższe szczegóły co do zakresu i sposobu wywierania tego wpływu, co do terminu rozpoczęcia i czasu trwania budowy, terminów płatności i sposobu uiszczania datków, oraz co do ewentualnego bezpośredniego współdziałania rządowych organów technicznych przy wykonaniu tego przedsiębiorstwa, określi rozporządzenie wykonawcze, ułożone przez Wydział krajowy wspólnie z Namiestnictwem, a zatwierdzone przez Ministerstwo rolnictwa.

§. 8.

Wykonanie tej ustawy poruczam Mojemu Ministrowi rolnictwa.

W rozprawie ogólnej nikt głosu nie żąda, Izba przystępuje więc do rozprawy szczegółowej.

Sprawozdawca wnosi przyjęcie tej ustawy *en bloc*.

Izba uchwala przyjęcie powyższej ustawy *en bloc*, poczem w oddzielnem głosowaniu uchwala cały projekt ustawy *en bloc*.

Uchwaliwszy następnie na wniosek sprawozdawcy, przystąpić do trzeciego czytania bez czytania, uchwala Izba powyższy projekt ustawy w trzecim czytaniu bez czytania.

Sprawozdawca czyta:

U s t a w a

z dnia o konserwacji robót regulacyjnych na potoku Przegnojówce z dopływami.

Za zgodą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem rozporządzam na podstawie §. 6. ustawy z dnia 16. października 1895 Dz. u. kraj. Nr. 75, co następuje:

§. 1.

Koszta zwyczajnego utrzymania wykonanych robót regulacyjnych na potoku

Przegnojówce do stawu w Zieniowie do młyna w Krzywicach z dopływami mają być pokrywane:

1. z dochodów uzyskanych z wydzierzawiania skarp potoków;

2. z odszkodowań i grzywien nakładanych za przekroczenia wodne przy tem przedsiębiorstwie w myśl art. I. ustawy z dnia 10. czerwca 1892 Dz. u. kr. Nr. 43;

3. z corocznych datków funduszu krajowego i spółki wodnej związanej w myśl §. 4. ustawy z dnia 16. października 1895 Dz. u. kr. Nr. 75.

Koszta zarządu technicznego pokrywane będą wyłączenie z funduszu krajowego.

§. 2.

Wysokość corocznych datków kraju i spółki wodnej w §. 1. pod 3. wymienionych, wynosić ma bez względu na istotną potrzebę w pierwszych trzech latach, t. j. od roku 1900 do roku 1902 włącznie po 1.000 koron, czyli razem 2.000 koron.

Wysokość corocznych datków w latach następnych wynosić ma sumę, jaka z przecięcia rzeczywistych wydatków w ostatnich trzech latach wypadnie.

§. 3.

Pozostałe z końcem roku 1899 zapasy funduszu konserwacyjnego, które uzyskane zostały z dochodów w myśl §. 6. ustawy z dnia 16. października 1895 Dz. u. kr. Nr. 75, niemniej też niezuczyte nadwyżki dochodów wymienionych w §§. 1. i 2. mają być odpowiednio fruktyfikowane i służyć będą jako fundusz rezerwowy na pokrycie nadzwyczajnych wydatków na utrzymanie wynikłych z powodu szkód elementarnych lub innych nadzwyczajnych wypadków.

§. 4.

O ileby fundusz rezerwowy okazał się niewystarczającym na pokrycie nadzwyczajnych

czajnych wydatków na utrzymanie, brakująca reszta rozłożona zostanie, niezależnie od stałych datków rocznych w §. 2. ustanowionych, po połowie na fundusz krajowy i spółkę wodną.

§. 5.

Zarząd funduszu konserwacyjnego sprawuje stosownie do postanowienia §. 7. ustawy z dnia 16. października 1895 Dz. ust. kr. Nr. 75. Wydział krajowy.

Wszelkie też datki na utrzymanie wpływać mają do kasy krajowej w półrocznych ratach z góry, dnia 1. stycznia i 1. lipca każdego roku.

§. 6.

Ściąganiem datków od stron konkurencyjnych zajmie się spółka wodna według miary ustanowionej w prawie obowiązującym statucie spółki.

§. 7.

Wszelkie uszkodzenie wykonanych robót regulacyjnych jak łożysk potoków, ubezpieczeń płotkami, darniami i brukiem kamiennym, skarp brzegów, szluz, przepustów, mostów i brodów, tudzież rowów osuszających, jest wzbronione.

W szczególności wzbronione zostają:

a) przejazd i przepęd zwierząt przez łożyska potoków i rowy oraz pojenie zwierząt w innych miejscach, aniżeli do tego przeznaczonych;

b) wydobywanie ziemi, mułu, piasku, lodu i t. p. w miejscach niedozwolonych;

c) skopywanie brzegów, potoków i rowów:

d) pasienie zwierząt i zbieranie trawy bez zezwolenia Wydziału krajowego na skarpach potoków i rowów;

e) oranie ziemi bliżej aniżeli dwa metry po obu stronach brzegów Przegnojówki i potoku Jaktorowskiego a na pół metra od rowu.

§. 8.

Przekroczenia niniejszej ustawy, o ile nie będą podlegać przepisom powszechnej ustawy karnej, karane będą według przepisów krajowej ustawy wodnej z dnia 14. marca 1875 Dz. u. kr. Nr. 38, oraz ustawy z dnia 10. czerwca 1892 Dz. u. kr. Nr. 43.

Według tych samych przepisów orzeczeniem będzie co do obowiązku wynagrodzenia szkody, usunięcia zmian własnowolnych, zaniechanie rozpoczętych robót i wogóle, co do przywrócenia do pierwotnego stanu.

§. 9.

Wykonanie tej ustawy poruczam Moim Ministrom rolnictwa i spraw wewnętrznych.

W rozprawie ogólnej nikt głosu nie żąda, Izba przystępuje więc do rozprawy szczegółowej.

Sprawozdawca wnosi przyjęcie tej ustawy *en bloc*.

Izba uchwala przyjęcie powyższej ustawy *en bloc*, poczem w oddzielnem głosowaniu uchwala cały projekt ustawy *en bloc*.

Uchwaliwszy następnie na wniosek sprawozdawcy przystąpić do trzeciego czytania bez czytania, uchwala Izba powyższy projekt ustawy w trzecim czytaniu bez czytania.

Sprawozdawca czyta:

VI. Sejm przyznaje na rok 1900 dotację na konserwację robót regulacyjnych na potoku Przegnojówce w kwocie 1000 koron.

Izba bez rozprawy uchwala wniosek VI. komisji.

Sprawozdawca czyta:

VII. Sejm upoważnia Wydział krajowy do wydatkowania kwot preliminowanych w rubryce XIII. dziale B) na rok 1900 do

końca lutego 1902 a to według zasad przyjętych przy podobnych rubrykach budżetu państwowego.

Izba bez rozprawy uchwała wniosek VII. komisji.

Sprawozdawca czyta:

VIII. Sejm wzywa c. k. Rząd, ażeby:

1. Jak najrychlej przedłożył do Najwyższej sankcji uchwalony dnia 9. lutego 1897 projekt ustawy o regulacji górnego Dniestru z dopływami;

2. na urządzenie fabryk drenarskich przyznał w roku 1900 zasilek 10000 koron z państwowej dotacji dyspozycyjnej na drobne melioracje.

Przemawia p. Średniawski, i wnosi następującą poprawkę: jako ustęp 2. VIII. wniosku komisji: „ażeby powiększył fundusz na zabudowanie potoków górskich“, a ustęp dzisiejszy 2 VIII wniosku komisji, pozostaje jako 3-ci.

Izba popiera poprawkę p. Średniawskiego.

Po zamknięciu rozprawy przemawia p. sprawozdawca, i oświadcza, że zgadza się na poprawkę p. Średniawskiego z tą zmianą, by w proponowanej poprawce opuścić słowa „na zabudowanie potoków górskich“, tak, że poprawka p. Średniawskiego opiewałaby: „2. Sejm wzywa c. k. Rząd, aby powiększył fundusz melioracyjny“.

P. Średniawski oświadcza, iż zgadza się na zmianę swej poprawki, według wniosku p. sprawozdawcy.

Izba uchwała wniosek VIII. komisji, wraz z poprawką p. Średniawskiego zmienioną przez p. sprawozdawcę, na co p. Średniawski się zgodził.

Sprawozdawca czyta:

IX. Sejm poleca Wydziałowi krajowemu, aby dalsze obwałowanie prawego brzegu Wisły pomiędzy Podgórzem a Niepołomicami w możliwie najkrótszym czasie podjął.

Izba bez rozprawy uchwała wniosek IX. komisji.

Sprawozdawca czyta:

X. Petycyje LS. 178 miasteczka Maków, o regulację Skawy, LS. 559 gminy Łączki o regulację Dunajca, LS. 536 miasta Halicza o regulację Łukwi i LS. 802 gminy Lisiatycze o regulację Stryja odstępuje Sejm c. k. Rządowi do zbadania i możliwego uwzględniania.

Izba uchwała bez rozprawy wniosek X. komisji.

Sprawozdawca czyta:

XI. Petycyje LS. 93 gminy Gawłówek, o wykonanie przekopu na Rabie, LS. 778 gminy Lutecza, o regulację Stobnicy, LS. 821 miasta Rzeszowa, o regulację Mikoszki, LS. 1399 Feliksa Leszczyńskiego, o subwencję na drenowanie, L. 1484, gminy Hankówka o regulację Jasiołki, LS. 1606 gminy Przyłasek rusiecki o zmianę trasy lewego wału Wisły w powiecie krakowskim, przekazuje Sejm Wydziałowi krajowemu do zbadania i możliwego uwzględniania.

Izba bez rozprawy uchwała XI. wniosek komisji.

Marszałek oznajmia, iż Izba przystępuje do następnego punktu porządku dziennego, którym jest:

Sprawozdanie komisji budżetowej, o preliminarzu funduszu krajowego na rok 1900.

Przemawia p. Zaleski i wnosi na zamknięcie posiedzenia z powodu spóźnionej pory i wątpliwego kompletu.

Marszałek oświadcza, iż formalny wniosek p. Zaleskiego na zamknięcie posiedzenia podda pod uchwałę Izby, a jeżeli okaże się brak kompletu, zarządzi zamknięcie posiedzenia.

Marszałek oświadcza, że w Izbie rzeczywiście nie ma kompletu i wzywa sekretarzy do odczytania złożonych interpelacji.

Sekretarz p. Urbański czyta:

I n t e r p e l a c y a

do Wysokiego Wydziału krajowego.

Zważywszy, że w powiecie pilzneńskim, w gminie Przeczyca płynie woda Wisłoka, w tej wodzie niema mostu i nie było odpowiedniego przewozu łodzią, Wydział powiatowy pilzneński wprawdzie postarał się i sprawił łódź i linię drucianą w r. 1899, to kosztuje przeszło 1.200 koron a do użytku nie doprowadził, bo łódź na wodzie przywiązana do słupa a lina na brzegu leży i to się wszystko niszczy, a ludność musi objeżdżać 11. kilometrów chcąc przejechać z Brzostku do Jodłowy a z Jodłowy do Brzostku, gdzie jest sądownictwo i w tych dwóch miejscach odbywają się targi co drugi wtorek.

Przeto podpisani zapytują Wysoki Wydział krajowy, czyby nie raczył wglądnać na tamtejszy Wydział powiatowy w Pilźnie, ażeby przeprowadził łódź do przewozu publiczności, która na tem cierpi.

Lwów, dnia 30. kwietnia 1900.

Interpelant:
Data

Ostapczuk, Kramarczyk, Wójcik, Milan, Hamorak, Szwed, Nowakowski, Bernadzikowski, Bojko, Styła, Stojalowski, Krempa, Średniawski, Niebyłowiec, Winniczuk.

I n t e r p e l a c y a

do JWielm. Pana Komisarza rządowego.

Rezolucją z 12. lutego 1898, ponawiając uchwały swe z dnia 17. października 1884 i z dnia 13. lutego 1894, wezwał Sejm Rząd, aby między innymi przystąpił do regulacyi granicznego Dunajca od ujścia Białki do Szczawnicy, oraz Białki tatrzańskiej. Ponieważ do tej chwili Rząd tego nie uskutecznił mimo ogromnych szkód, jakie rokrocznie wyrządza zwłaszcza Białka, zmieniając ciągle swe koryto i zamieniając uprawne pola w szutrowiska i grożąc zalaniem wsi Dębno oraz zniszczeniem drogi krajowej, co tem łatwiej nastąpić może po

uregulowaniu po stronie węgierskiej tej rzeczki, co już w zeszłym roku na przestrzeni gminy Nowej Biały rozpoczęto; przeto podpisani zapytują w jakim stadyum znajduje się regulacya tych rzek i czyby Wysoki Rząd nie był skłonny ze względu na powyżej przytoczone momenta jak najrychlej do regulacyi przystąpić:

Interpelant:

Dr. J. Bednański

Jabłoński, Górka, Średniawski, Potoczek, Jakliński, Wiśniewski, E. Michałowski, Karol Dzieduszycki, Dr. Bernadzikowski, Bojko, Rayski, Klemensiewicz, Karatnicki, Dr. Olpiński.

I n t e r p e l a c y a

posła Krempey i tow. do JWgo. Pana Komisarza rządowego w sprawie niezłatwiania rekursów, podań przez Władze polityczne w przepisany czas.

Już to niejednokrotnie posłowie ludowi podnosili nadużycia władz, niezłatwienie podań, rekursów, urgensów w przepisany czas, a jednak w kraju naszym Władza polityczna jakby na upor ustawicznie trwa na tej stopie, albo wcale takowych nie złatwia, albo bardzo mało i sprawy ważne leżą od kilkunastu lat w starostwach i Namiestnictwie, zostawiając strony interesowane na pastwę losu, do nieskończoności — oto na fackie przykład:

Gmina Bobrowa obecnie należy do macierzystego kościoła Przecławskiego w powiecie mieleckim, a do powiatu politycznego ropeczyckiego.

Oddalona tedy jest od kościoła w Przecławiu przeszło 12. kilometrów, gdzie tak daleką drogę w sprawach religijnych odbywać wierni muszą, chociaż pod nosem kościół Nagoszyński tylko o dwa kilometry się znajduje.

Z tego powodu jeszcze przed rokiem 1860 poczynili katolicy gminy Bobrowa starania o przyłączenie ich do kościoła pa-

rafialnego w Nagoszynie a odłączenie od kościoła i parafii Przecławskiej, nadto, że do powiatu ropczyckiego jako politycznego należą.

Jest tedy faktem, że przed 40 laty starania teje gminy nie odnoszą skutku. Akta leżą w Namiestnictwie już od dłuższego czasu, — urgensa, próśby o przespieszenie bez odpowiedzi na nie się zdają, a ludność teje gminy wystawiona na różnorodne dotkliwie materyalne i moralne straty, oczekuje beznadziejnie wyniku, tracąc wiarę w sprawiedliwość, a tem bardziej zaufanie do Rządu.

Zważywszy, że niezłatwienie od wielu lat zalegających podań, próśb, rekursów, urgensów jest w naszym kraju na porządku dziennym, któreto wzbudzają nienawiść, nieufność a nawet oburzenie do Władzy i Rządu, — zapytujemy tedy podpisani JWgo Pana Komisarza rządowego, czy i kiedy sprawa ta złatwioną zostanie i dlaczego od 40 lat dotychczas Władze nie uznały za stosowne z tak ważnych powodów przydzielić gminę Bobrowa do kościoła parafialnego w Nagoszynie, nadto co uczynić zamysła, ażeby nadal zaległe w biurach podania w przepisany czasie złatwione zostały?

Lwów, dnia 1. maja 1900.

Interpelant:
Krempa

Średniawski, Okuniewski, Kramarczyk, Styła, Data, Bojko, Winniczuk, Niebylowiec, Ostapczuk, Milan, Wójeik, Bernadzikowski, Nowakowski, Hamorak.

Sekretarz p. Andrzej Potocki czyta:

I n t e r p e l a c y a

do Wydziału krajowego

Listem otwartym z daty 2. listopada 1899 zarzucił Wydziałowi krajowemu Dr. Józef Pawłowski, b. kierownik krajowej niższej szkoły rolniczej w Kobiernicach, że bez podania powodów został wydalony ze

zajmowanego stanowiska, list zaś otwarty zbyt milczeniem i nie odparto ciężkich oskarżeń na Wydział krajowy.

Z listu zacytowanego jako dokumentu publicznego widać, że administracya szkoły w Kobiernicach, była znakomicie prowadzona, co i ze sprawozdań szkoły jest widoczne.

I tak w roku 1896, kiedy Dr. Pawłowski nie był kierownikiem Kobiernickiej szkoły, deficyt gospodarstwa wynosił 1.005 złr. w r. 1897, jesienią po zbiorach kiedy Dr. Pawłowski objął szkołę, deficyt wynosił 2.525 złr. a w r. 1898, gdy on prowadził szkołę i gospodarstwo, deficyt wynosił tylko kwotę 261 złr. na co jednak Wydział krajowy w swoich sprawozdaniach nie zwrócił na to uwagi, chociaż poprzednio wymienione deficyta podawał do wiadomości.

Za kierownictwa Dr. Pawłowskiego budżet szkoły kobiernickiej znacznie się zmniejszył, w roku 1898 dotacya z funduszu krajowego wynosiła 9.458 złr. a po roku gospodarowania Dr. Pawłowskiego spadła na kwotę 8.939 złr.

Z Horodenki za haniebną służbę i gospodarkę przeniesiono Bastgena z awansem na dyrektora średniej szkoły w Czernichowie, gdy i tam stwierdzono jego nadużycia, to jeszcze wyznaczono mu emeryturę, zaś z D-rem Pawłowskim postąpił Wydział krajowy zupełnie przeciwnie, mimo, że na to sobie nie zasłużył. Chyba, że za to został wydalony, że nie kierował się serwilizmem wobec p. Czeczka.

Wobec tego zapytują podpisani:

1) Za jakie przestępstwo został Dr. Pawłowski tak nagle i bezwzględnie usunięty ze służby krajowej, skoro prowadzone przez niego szkoły w Horodence i Kobiernicach podniosły się moralnie i naukowo, czego dowodem zwiększona frekwencya.

2) Czy Wydział krajowy skłonny jest przyjąć bezzwłocznie D-ra Pawłowskiego do służby krajowej, ewentualnie w razie od-

mowy czy nie czuje się w obowiązku choć względnie materyalną krzywdę, wyrządzoną D-rowi Pawłowskiemu wynagrodzić, który dla uzyskania stabilizacji na żądanie Wydziału krajowego przyjął austriackie obywatelstwo i dziś, będąc tak bezwzględnie i bez podania powodu usunięty ze służby, nie może znaleźć miejsca w Galicyi, zaś do zaboru rosyjskiego ma powrót zamknięty.

A zauważyć należy, że po pięciu latach uczciwej i gorliwej służby należałaby mu się stosowna odprawa.

3) Czy prawdą jest, że Wydział krajowy skłonny nie jest wypłacić D-rowi Pawłowskiemu zaległe 240 złr. tytułem odszkodowania za zniszczone meble przy przenoszeniu się z Horodenki do Kobiernic, czego Wydział krajowy odmówił mu wbrew uchwałonej przez Sejm ustanowie służby krajowej z r. 1884 (§. 4. Aleg. g. str. 16 i §. 44. oddział IV).

4) Czy prawdą jest, że Wydział krajowy ściągnął D rowi Pawłowskiemu z wynagrodzenia za kurs rolniczy za odnowienie mieszkania, kiedy to powinno być uskutecznione na rachunek funduszu krajowego, co zresztą obiecał Wydział krajowy D-rowi Pawłowskiemu w piśmie LW. 59018/97.

5) Czy prawdą jest, że Wydział krajowy do tej pory nie załatwił partykularza kosztów podróży D-rowi Pawłowskiemu z okazji wycieczki naukowej z kursem nauczycieli ludowych w kwocie 23 złr. 98 ct.

Ponieważ, że D-rowi Pawłowskiemu stała się krzyżująca niesprawiedliwość, podpisani zwracają się do Wydziału krajowego o odpowiedź w tej mierze i to jeszcze w tej sesyi na najbliższem posiedzeniu Sejmu.

Lwów, dnia 1. maja 1900.

Interpelant:

Wójcik

Średniawski, Krempa, Styła, Milan, Nowakowski, Bernadzikowski, Winniczuk, Bojko,

Niebyłowiec, Okuniewski, Stojałowski, Ostapczuk, Klemensiewicz, Kramarczyk, Żardecki, Słotwiński, Warzecha, Olpiński, Soleski, Rotter, Data.

Interpelacya

do Jaśnie Wielmożnego Pana c. k. Komisarza rządowego w sprawie taks wojskowych.

Bardzo wiele kłopotów i ciężarów przysparzają ludności taksy wojskowe. Przedewszystkiem dotykają one dotkliwie ludność przez to, że wymierzane bywają nierównomiernie, są nawet fakta na to, że z tysiąca morgów płaci się 2 fl. i 12 morgów także 2 fl. Ściąga się je nawet od takich biedaków, dla których skromny zarobek dzienny stanowi całe utrzymanie. Aby uzyskać uwolnienie, potrzeba łożyć tyle zachodów i kosztów z tem połączonych, że to w rezultacie jeszcze więcej wyniesie. — Nie mając czem zapłacić, narażeni są ci biedacy na egzekucye i zagrabienia jedynego nieraz ubrania.

W innych wypadkach, z powodu niedokładnego prowadzenia ewidencji, ściąga się nawet od takich, którzy płacić nie są obowiązani. Szczególnie reklamanci zapisani do opłaty taksy, skoro następnie zostaną uznani za zdolnych do służby i do linii powołani, muszą najczęściej mimo to opłacać taksy wojskowe, bo ich zaniedbano wykreślić w dotyczących księgach. — Dowody. 1) Mikołaj Bobak z Beska, powiat Sanok, został powołany do czynnej służby i pełnił ją a mimo to ściągnięto od niego przez 6 lat po 2 fl. rocznie — sumę 12 zł. 2) Józef Szałankiewicz także z Beska, mimo reklamacyi powołany do wojska odbył przepisana służbę, a jednak takse przez dłuższy czas płacił a straciwszy więcej przy wydobyciu jej, aniżeli mu się należało, ledwie otrzymał zwrot. — Mikołaj Bobak zaś pomimo wszelkich próśb dotychczas nie otrzymał.

Zważywszy, że liczne zgromadzenia ludowe jednomyślnie się oświadczyły za

zniesieniem taks wojskowych. Zważywszy że opłata ta jest dotkliwą, bo spada na ludzi młodych, nie mających do zabezpieczenia bytu. Zważywszy, że pobór jej nie jest niezem usprawiedliwiony, bo wszakże nie jest wina za niezdolnego do służby uznanego, iż takim jest. Podpisani zapytują:

Czy Wysoki c. k. Rząd zamierza i jak rychło znieść tak zw. taksy wojskowe, a zanim to nastąpi, czy Wysoki c. k. Rząd zechce dopilnować prawidłowego ściągania tychże taks i zapobiedz takim nadużyciom, jak tu wyszczególnione.

Lwów dnia 1. maja 1900.

Interpelant:
Milan

Ostapczuk, Bojko, Data, Szwed, Warzecha, Krempla, Potoczek, Styła, Średniawski, Bednarski, Niebyłowiec, Dr. Bernadzikowski, Nowakowski, Winniczuk, Okuniewski.

I n t e r p e l a c y a

posła Milana i towarzyszy do Jaśnie Wielmożnego Pana c. k. Komisarza rządowego w sprawie konkurencji kościelnej.

Gmina Kostarowce, powiat Sanok, tworzyła od dawna i aż dotąd tworzy dla siebie odrębną parafię. — Posiada własną cerkiew, plebanię z zabudowaniami gospodarskimi i t. p. Aż do ostatnich czasów posiadała też ta parafia własnego samoistnego duszpasterza. W ostatnich latach zniesiono duszpasterza w Kostarowcach a obowiązki duszpasterskie w parafii w Kostarowcach poruczono proboszczowi z Czerteża. Z tego zapewne połączenia wynika, że cerkiew w Kostarowcach poczęto uważać za filię cerkwi w Czerteżu i gdy świeżo rozpisano konkurencję na restaurację cerkwi i plebanii w Czerteżu usiłują a nawet pociągali pomimo sporu parafian Kostarowieckich do tej konkurencji.

Świeżo zaś zagroził i wpisał komitet czerteski Kostarowianom konkurencję na budynki plebańskie w Czerteżu.

Zauważyć wypada, że starostwo w Sanoku odrzuciło zażalenie przeciw temu przez parafian Kostarowskich wniesione.

Zważywszy, że domaganie się od parafian Kostarowskich konkurencji na cerkiew, zabudowania plebańskie i t. p. jest bezprawne, albowiem jak filie samoistne, tak też zwłaszcza cerkwie, które od dawien dawna były samoistnymi wolne są od konkurencji na inne cerkwie. — Zapytują podpisani:

Dlaczego władza dotycząca pozwała na wciąganie parafian z Kostarowiec od konkurencji na cerkiew i plebanię w Czerteżu, skoro Czerteż nie przyczynia się do utrzymania cerkwi w Kostarowicach.

Lwów dnia 1. maja 1900.

Interpelant:
Milan

Ostapczuk, Bojko, Średniawski, Data, Bednarski, Szwed, Bernadzikowski, Warzecha, Nowakowski, Krempla, Winniczuk, Potoczek, Okuniewski, Styła.

Sekretarz p. Karatnicki czyta:

I n t e r p e l a c y a

do p. Komisarza rządowego!

Dodatkowo do wniesionej na dniu 28. kwietnia 1900 interpelacji w sprawie nielegalnego wpływania Władz na wybory gminne, zapytują podpisani, jak usprawiedliwi c. k. Namiestnictwo jeszcze następujące fakta:

1) Powiat Borszczów, gmina Skowiatyn. — W Skowiatynie urzęduje naczelnik gminy, Proć Szczur, jeszcze od roku 1892, to znaczy już rok dziewiąty. Wybory nowej Rady gminnej odbyły się jeszcze w roku 1898, ale dotychczas jeszcze nie zostały zatwierdzone z nieznanymi członkom gminy powodów. Z tego powodu nowa Rada dotychczas jeszcze się nie ukonstytuowała i nie objęła urzędowania. W ten sposób Proć Szczur, wójtuje już dwa lata nieprawnie

po za oznaczony ustawą czas z łaski pana Starosty i Wydziału powiatowego, a tę osobliwą łaskę zjednał on sobie następującemi „zasługami“:

1) Oprócz urzędu wójta, spełnia on jeszcze nieprawnie urząd oglądacza bydła i oglądacza zmarłych:

2) w czasie swego urzędowania (razem ze starą Radą gminną) posprzedawał gminne place i ulice swoim krewnym za pół darmo ze stratą gminy;

3) niedbalstwem i niesumiennością doprowadził kasę pożyczkową gminną do całkowitego upadku, dłużnikom kasy, którzy są jego poplecznikami, porobił wielkie opusty zarówno w procentach, jak i w kapitale ze szkodą dla gminy. Na żądanie członków gminy lustrator Wydziału powiatowego, a następnie delegaci Wydziału krajowego przeprowadzili skontrum kasy gminnej, i rozumie się, znaleźli wszystko w porządku, bo i jakże może być inaczej u „porządnego“ wójta, który

4) występuje wrogo przeciw miejscowej czytelnicy i prześladuje członków czytelnicy na każdym kroku jako buntowników, a nawet urządza napady nocne na ich chaty.

2) Powiat Przemyślany; gmina Korzelica. Dwa lata mija, jak skończył się peryod wyborczy, i rok, jak odbyły się wybory nowej Rady gminnej. Przy wyborach był obecnym komisarz rządowy. Pomimo tego protest do dnia dzisiejszego nie może być załatwiony, i gminą rządzi Nykoła Andruszyk, notoryczny pijak i zarobnik wyborczy.

3) Powiat Stryj, gmina Uhersko. W jesieni 1891 roku, Rada gminna w Uhersku, powiatu stryjskiego, wybrała wójtem Iwana Bisyka (nomen omen). Jego wójtowanie odznacza się przedewszystkiem silnem popieraniem żydów, a zwłaszcza Leiby Seemanna. Szynek Leiby Seemanna, pomimo przeciwnej uchwały Rady gminnej, był bardzo często do godziny 1. w nocy, a nawet przez całą noc otwarty. Tam od-

bywały się bardzo często zakazane gry w ferbla, w czem pan naczelnik zawsze rej wodził. Tymczasem w zarządzie majątkiem gminnym panował największy nieład, tak, że w lecie 1897 lustrator stryjskiego Wydziału powiatowego, p. Goszkowski, odkrył przy obrachunku w kasie gminnej defraudację na 320 zł. 50 ct. w. a., której dopuścił się wójt Iwan Bisyk. Za to zasuspendowało go Starostwo stryjskie w porozumieniu z Wydziałem powiatowym, pismem z dnia 8. listopada 1897 do L. 26.719. W tym czasie toczyły się przeciw Iwanowi Bisykowi w stryjskim sądzie obwodowym śledztwo karno-sądowe, i z obawy, by nie dostać się do „Iwanowej chaty“, albo, jak teraz mówią, do „Panteonu“, złożył Iwan Bisyk do kasy gminnej zdefraudowaną sumę 320 zł. 50 ct., a wtedy, po czterech miesiącach, Starostwo stryjskie zdjęło z Iwana Bisyka suspensję i pismem z dnia 11. marca 1898, l. 7245 oddało mu urzędowanie.

Dnia 25 lutego 1898 podczas (suspensyi Iwana Bisyka) przeprowadził zastępca wójta, Iwan Natynka, na polecenie Starostwa nowe wybory Rady gminnej w Uhersku, przy najściślejszem zastosowaniu wszystkich przepisów ustawy (gminnej ordynacyi wyborczej), — gdyż i wybory były plakatami w oznaczonym przez ustawę terminie prawnie ogłoszone, i listy wyborcze ściśle i należycie ułożone, leżały przez 4 tygodnie w kancelaryi gminnej do przeglądnienia dla wszystkich wyborców, i komisya reklamacyjna załatwiła wniesione reklamacye. Wszystkich Radnych wybrano albo jednogłośnie, albo bardzo wielką większością głosów, a wszyscy wyborcy, co do jednego, byli uprawnieni do głosowania i oddali swoje głosy wedle własnej woli i przekonania. Podczas wyborów panował jak największy porządek i spokój, jak to widać z aktów wyborczych, słowem były to w prawdziwym tego słowa znaczeniu wybory legalne, — jakby nie w Galicyi, bez najmniejszego nawet cienia jakiegokolwiek nieprawidłowości, a jednak te wybory miały jedną małą wadę! „Jaką?“ spytajcie! A po

prostu taką, że skład nowej Rady nie podobał się tutejszemu dzierżawcy propinacyi, Lejbie Seemannowi, ani też dotychczasowemu wójtowi Iwanowi Bisykowi a to z tego powodu, że ten ostatni, chociaż wybrany na radnego, nie miałby w nowej, dotychczas niezatwierdzonej Radzie, ani jednego głosu za sobą i nie zostałby ponownie wybranym na wójta. A znowu co znaczy Lejba Seeman w Uherku, gdyby Iwan Bisyk nie był wójtem! To też długo i szczerze naradzali się dwaj wierni przyjaciele, Lejba i Iwan, a rezultat tej narady był taki, że Lejba Seemann razem z kilku swoimi zausznicami i służami wniósł zarzuty, (protest) do Namiestnictwa przeciw prawnie przeprowadzonym wyborom Rady gminnej, ponapisywawszy w tym proteście same kłamstwa i wymysły, ażeby przedłużyć nadal rabunkowe panowanie swego przyjaciela i opiekuna Iwana Bisyka i z jego wójtostwa ciągnąć dla siebie jak największe zyski.

Lejba Seemann, powiada ludziom wyraźnie, że chociaż te wybory zostały prawnie przeprowadzone, to jednak mimo tego nie zostaną one przez 6 lat zatwierdzone i Iwan Bisyk będzie bez wyboru 12 lat urzędował, bo on, Lejba Seemann, tak chce, gdyż, jak powiada, ma wielki wpływ i protekcyę w Starostwie, i co zechce, to w Starostwie może zrobić. Na to są wiarogodni świadkowie, którzy slyszeli te słowa Lejby, naruszające w wysokim stopniu powagę c. k. politycznej Władzy powiatowej. I stała się rzecz dziwna i nieprawdopodobna! Pomimo deputacyi członków gminy do Starostwa i pomimo dwurazowej audyencyi tej deputacyi gminy w Namiestnictwie, pomimo kilkakrotnych urgensów, zapewnienia nadradcy Hutha, że sprawa zostanie jak najrychlej i wedle sprawiedliwości załatwiona, pomimo kilkakrotnego przesłuchania licznych świadków w tej sprawie przez c. k. Starostwo, tudzież pomimo

sprawdzenia nieprawdziwości zarzutów, podanych przez żyda w proteście, **po upływie dwóch lat i dwóch miesięcy** od czasu wyboru nowej Rady (od 25. lutego 1898), nie może gmina Uhersko doczekać się zatwierdzenia nowo wybranej Rady, — a Iwan Bisyk wójtuje nieprawnie już 9 lat!

4) Powiat Złoczów, gmina Podłysie. W marcu r. b. minęło siedm lat, jak urzęduje stara Rada gminna, ale ponieważ wójt przy wyborach głosuje zawsze za kandydatem starościńskim, przeto Starostwo złoczowskie nie chce rozpisywać nowych wyborów gminnych.

5) Powiat Husiatyn, gmina Czarnokońce wielkie. Dnia 21. lutego 1899 odbyły się nowe wybory gminne. Stary wójt i dziedzic wnieśli protest, który dotychczas nie został załatwiony. Nowa Rada składa się z członków czytelnicy, stara zaś z pijaków i chruniów.

Interpelujący:

Dr. Okuniewski w. r.

Krempa, Winniczuk, Średniawski, Niebyłowiec, Ostapczuk, Wójcik, Nowakowski, Hamorak, Bojko, Wachnianin, Kramarczyk, Data, Żardecki, Warzecha.

Interpelacya

posła Łazarza Winniczuka i towarzyszy do W-go Pana Komisarza rządowego

Gmina Uhorniki w powiecie Stanisławowskim narażoną jest na nieustanne szkody ze strony garnizonu Stanisławowskiego.

Wojsko, stacyonowane w Stanisławowie, i to wszelkiej kategorii, jak: piechota, konnica, artylerya, odbywa rok rocznie manewry i ćwiczenia na pastwisku wspomnianej gminy i wyrządza jej szkodę, którą taksatorowie z obcych wsi ocenili w ostatnim roku na 300 koron.

Te egzercyrki odbywa wojsko na wiosnę i wtedy tak zmiesi całą trawę na błoto, że

potem z pastwiska przez cały rok prawie żadnej korzyści niema. Gmina udawała się ze skargą do wszystkich władz kompetentnych, ale to wszystko na darmo, gdyż przyrzeczenie jednej z komisji wojskowych, że więcej nie będą po tem błocie ćwiczeń odbywać, okazało się nie prawdziwem, i w roku bieżącym ćwiczenia wojskowe odbywają się, jak dawniej.

Gmina Uhorniki żądała odszkodowania, ale wojskowość wysłała komisję dla zbadania strat we dwa miesiące po ćwiczeniach wojskowych, trawa za ten czas podniesie się, — no, i komisya oszacowała n. p. zeszłego roku całą szkodę na 12. koron! Rozumie się, że gmina nie przyjęła takiego odszkodowania.

Na to c. k. Starostwa w Stanisławowie odpowiedziało gminie, że te ćwiczenia musi gmina znosić na swem pastwisku, gdyż to wojsko jest tak, jakby kwaterowane w Uhornikach, a to nieprawda, gdyż wojsko mieszka w swoich koszarach w Stanisławowie, a gmina Uhorniki nie nie zawiniła, by ją rok rocznie jedyną ze wszystkich gmin powiatu Stanisławowskiego karać kwaterunkiem całego garnizonu Stanisławowskiego.

Dodać należy, że gmina kupiła to pastwisko za pieniądze pożyczone w Banku krajowym, że oprócz rocznej raty 700 zł. zapłaci jeszcze 125 zł. podatku, a korzyści z tego pastwiska nie ma żadnej — to po prostu prywatnej własności gminy.

Wobec tego zapytują podpisani:

1) Jak Wysoki Rząd usprawiedliwi swoje postępowanie wobec gminy Uhorniki?

2) Co Wysoki Rząd zarządzi, by prywatna własność wsi Uhornik została uszanowaną?

We Lwowie dnia 30. kwietnia 1900.

Interpelant:

Łazarz Winniczuk

Nowakowski, Krempa, Słotwiński, Hamorak, Kulczycki, Wójcik, Styła, Wachnianin, Średniawski, Bojko, Fruchtmann, Barwiński, Niebyłowicz, Kostheim, Ostapczuk, Okuniewski, Kramarczyk, Karatnicki.

Marszałek oświadcza, iż interpelacye te stosownie do ich treści odstąpi p. Komisarzowi rządowemu i Wydziałowi krajowemu.

Marszałek oznajmia, iż w czwartek lub piątek t. j. dnia 3. względnie 4. maja 1900 roku umieści na porządku dziennym wybór zastępcy członka Wydziału krajowego z całego Sejmu, następnie, że od 2. maja 1900 ma zamiar odbywać, oprócz rannych, także wieczorne posiedzenia Sejmu.

Marszałek zamyka posiedzenie, naznaczając następne na dzień 2. maja 1900 roku godzinę 10 rano, i odczytuje porządek dzienny następnego posiedzenia.

Koniec posiedzenia godz 4. m. 25. po południu.

Marszałek krajowy:

Stanisław Badeni w. r.

Sekretarze:

Andrzej Potocki w. r.

Stanisław Niezabitowski w. r.

Protokół

16. posiedzenia, 5. sesyi, VII. peryodu Sejmu galicyjskiego
z dnia 2. maja 1900 roku.

Początek o godzinie 10 minut 40 przed południem.

Przewodniczący: Marszałek krajowy J. E. Stanisław hr. Badeni.

Sekretarze: Modest Karatnicki, Stanisław Niezabitowski, Andrzej Potocki, Mieczysław Urbański.

Obecnych posłów 127.

Ze strony Rządu: c. k. Radca Dworu Włodzimierz hr. Łoś.

Marszałek konstatuje dostateczną ilość posłów i otwiera posiedzenie.

Marszałek oznajmia, iż protokół czternastego posiedzenia uważa za przyjęty, gdyż nie wniesiono przeciw niemu żadnych zarzutów, protokół piętnastego posiedzenia złożony jest w biurze marszałkowskiem do przejrzenia.

Sekretarz p. Urbański, odczytuje spis petycyj wniesionych po dzień 2. maja 1900 roku, które przydzielono następującym komisjom, a mianowicie.

Komisji przemysłowej Ls.: 3895, 3937.

Wydziałowi krajowemu Ls.: 3906, 3909, 3910, 3911.

Komisji drogowej Ls.: 3907.

Komisji szkolnej Ls.: 3908.

Komisji dla reformy agrarnej Ls.: 3912 do 3920.

Komisji gminnej Ls.: 3921 do 3933.

Po odczytaniu petycji Ls.: 3937 Szypuła Piotr w Roznoszyńcach powiatu Zbaraż o subwencję z funduszu przemysłowego na zakupno dwóch warstatów do wyrabiania kilimków.

Przemawia p. Ostapczuk popierając tę petycję.

Marszałek poświęca dłuższe wspomnienie pośmiertne śp. Sewerynowi Morawskiemu, arcybiskupowi lwowskiemu, którego pamięć przez powstanie Izba uczciła.

Marszałek udziela głosu w sprawie formalnej p. Sanguszko.

P. Sanguszko wnosi, aby petycje przydzielone komisji gospodarstwa krajowego, a mianowicie Ls. 3775, 3555, 3560, 3554, 3552, 3551, 3550, 2792, odstąpić Wydziałowi krajowemu.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek p. Sanguszki.

Izba przystępuje do porządku dziennego, którego punktem pierwszym jest:

Sprawozdanie komisji drogowej o sprawozdaniu Wydziału krajowego z czynności Departamentu IV. (w sprawach drogowych).

Sprawozdawca p. Urbański, uwolniony na wniosek sekretarza p. Urbańskiego od czytania sprawozdania, odczytuje następujące wnioski komisji:

Wysoki Sejm uchwalić raczy:

Sprawozdanie komisji drogowej z czynności departamentu IV. Wydziału krajowego w sprawach drogowych, za czas od 15. listopada 1898 do 1. listopada 1899, Sejm przyjmuje do wiadomości.

Sejm wzywa Wydział krajowy, aby dążył do uzyskania u c. k. Rządu:

a) uznania za państwowe tych dróg, które mają dla państwa donośne znaczenie pod względem wojskowym i ekonomicznym;

b) zapewnienia w drodze ustawodawczej stałej dotacji ze Skarbu Państwa na budowę i utrzymanie dróg powiatowych i gminnych.

Przemawia p. Stadnicki.

Podczas przemówienia p. Stadnickiego obejmuje przewodnictwo obrad zastępca Marszałka krajowego ks. Biskup Czecho-wicz.

Przemawia członek Wydziału krajowego p. Chamiec.

Po zamknięciu rozprawy przemawia p. sprawozdawca.

Izba przystępuje do rozprawy szczegółowej i uchwała bez rozprawy powyższe wnioski komisji, głosując nad 1 i 2 a i b tegoż wniosku oddzielnie.

Następuje:

Sprawozdanie komisji sanitarnej o sprawozdaniu Wydziału krajowego z czynności Dep. V.

P. Trzeciecki w zastępstwie sprawozdawcy p. Jordana, uwolniony na wniosek sekretarza Urbańskiego od czytania sprawozdania, odczytuje następujące wnioski komisji:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

1. Sprawozdanie Wydziału krajowego o czynnościach Departamentu V. za czas od 1. grudnia 1898 do 31. października 1899 przyjmuje się do wiadomości.

2. Wzywa się Wydział krajowy do poczynienia odpowiednich zarządzeń, aby budowa schroniska dla 500 obłąkanych nieuleczalnych mogła być w jak najkrótszym czasie rozpoczęta.

3. Uznając potrzebę budowy Zakładu położnic w Krakowie, wzywa się Wydział krajowy, aby co do zrealizowania tej budowy wszedł z c. k. Rządem w rokowania i przedstawił na najbliższej sesji swe wnioski.

4. Wzywa się Wydział krajowy, aby na najbliższej sesji przedstawił projekt ustawy krajowej, regulującej opiekę nad ubogimi:

5. Wzywa się c. k. Rząd, aby poczynił energiczne zarządzenia, celem stłumienia kiły we wschodnio-południowej części Galicyi, a w szczególności przystąpił do wybudowania własnym kosztem szpitali specjalnych dla leczenia osób tą chorobą dotkniętych.

6. Wzywa się Wydział krajowy, aby ponowił u. c. k. Rządu starania o utworzenie w Galicyi dwóch nowych szkół aku-szerok.

Podczas odczytywania wniosków komisji, obejmuje przewodnictwo obrad na-powrót Marszałek krajowy.

W rozprawie ogólnej nikt głosu nie żąda, Izba przystępuje więc do rozprawy szczegółowej i uchwała bez rozprawy powyższe wnioski komisji, głosując nad ka-

żdy z tych wniosków 1, 2, 3, 4, 5, 6, oddzielnie.

Następuje:

Sprawozdanie komisji budżetowej o preliminarzu funduszu krajowego na rok 1900.

Sprawozdawca p. Andrzej Potocki uwolniony na wniosek sekretarza p. Urbańskiego od czytania sprawozdania, odczytuje następujące wnioski komisji:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

I. Na r. 1900 ustanawia się wydatki funduszu krajowego w sumie 19,953,364 K. a dochody własne tego funduszu w sumie 5, 115.154 K.

II. Na pokrycie niedoboru funduszu krajowego w r. 1900 pobierany będzie dodatek do państwowych podatków bezpośrednich, a mianowicie:

1. a) dodatek do państwowego podatku gruntowego, domowo-czynszowego, domowo-klasowego i 5%^o-go podatku od domów wolnych, w wysokości 65 h. od każdej korony całej przypisanej należności tych podatków.

b) dodatek do państwowych bezpośrednich podatków osobistych, ustanowionych ustawą z dnia 25. października 1896 Dz. ust. p. nr. 220 z wyjątkiem podatku osobisto dochodowego, w wysokości 72 h. od każdej korony całej przypisanej należności tych podatków.

2. Opodatkowani w mieście Krakowie tudzież w powiatach krakowskim i chrzanowskim, opłacać będą dodatek do podatków w ust. 1. ad. a) wymienionych, w wysokości 54 h. zaś do podatków w tymże ustępie ad b) wymienionych 61 h. od każdej korony całej należności tych podatków.

III. Kwoty przyzwolone na rok 1900 w rubrykach i pozycjach wydatków budżetu funduszu krajowego w znaczeniu ścisłym, niemniej w funduszu krajowym

w znaczeniu obszerniejszem, jakoteż wszystkich zakładów krajowych, będą wydawane tylko na cele oznaczone w poszczególnych rubrykach i pozycjach, a to osobno w dziale wydatków zwyczajnych, osobno w dziale wydatków nadzwyczajnych.

Przenoszenie zaoszczędzeń dozwolone jest tylko przy następujących pozycjach funduszu krajowego w ścisłym znaczeniu:

a) w rubryce I. między pozycjami 5, 6 i 7 i między pozycjami 8 i 10;

b) w rubryce II. między literami a) b) c) d) pozycyi 24;

c) w rubryce X. między pozycjami 171 i 172, tudzież między pozycjami 176, 177, 178;

d) w rubryce XV. między pozycjami 272 i 273, tudzież między pozycjami 288, 289, 291, dalej w należących do tej rubryki budżetach szkół rolniczych, szkoły gospodarstwa lasowego we Lwowie, szkoły ogrodniczej w Tarnowie i zakładu sadowniczego w Zaleszczykach, między wszystkimi pozycjami każdej rubryki zwyczajnych wydatków tych szkół;

e) w rubryce XVI. między pozycjami 295 do 343 — między pozycjami 345 i 399 — między pozycjami 400 i 403 — między pozycjami 397 i 404 — wreszcie między pozycjami działów A, B, C, D i F, wydatków na szkoły przemysłowe zawodowe, połączone z warsztatami wzorowymi, wszakże tylko w granicach każdego działu z osobna tylko w wydatkach zwyczajnych.

IV. Wzywa się c. k. Rząd, aby w jak najkrótszym czasie wniósł przedłożenie, dotyczące dodatków krajowych do państwowego podatku konsumcyjnego od spirytusu i piwa i zwołał jeszcze przed upływem roku Sejm krajowy celem powzięcia odnośnych uchwał bez względu na okoliczność, czy rokowania z innymi krajami koronnymi doprowadzą do skutku.

V. Wzywa się c. k. Rząd, aby na przyszłość zwoływał Sejm krajowy w ta-

kim czasie, aby budżet krajowy mógł być uchwalony przed początkiem odnośnego roku i na tak długo, aby Sejm miał czas swoje obrady gruntownie przeprowadzić.

VI. Wzywa się Wydział krajowy, aby w razie wprowadzenia dodatku do państwowego podatku konsumcyjnego zniżył w preliminarzu na rok 1901 dodatki do podatków bezpośrednich co najmniej do wysokości dodatków opłacanych w r. 1899.

Przemawia p. Okuniewski.

Dalszy ciąg posiedzenia z dnia 2. maja 1900 roku.

Początek posiedzenia o godzinie 8-mej m. 40 wieczorem.

Marszałek konstatuje dostateczną ilość posłów i otwiera napowrót przerwane posiedzenie.

Następuje dalszy ciąg rozprawy ogólnej nad sprawozdaniem komisji budżetowej o preliminarzu funduszu krajowego na rok 1900.

Przemawia p. Czartoryski.

Przemawia p. Kozłowski.

Przemawia p. Wachnianin.

p. Urbański stawia formalny wniosek na zamknięcie rozprawy ogólnej.

Marszałek oświadcza, iż do głosu zapisani są pp. Górski, Hupka, Romanowicz.

Izba uchwała zamknięcie rozprawy ogólnej nad sprawozdaniem komisji budżetowej o preliminarzu funduszu krajowego na rok 1900.

Marszałek oznajmia, iż idąc za życzeniem posłów, ma zamiar zamknąć posiedzenie, i wzywa sekretarzy do odczytania złożonych interpelacji.

Sekretarz p. Urbański czyta:

Przemawia p. Bernadzikowski.

Przemawia p. Barwiński.

Przemawia p. Stojałowski.

Marszałek odracza rozprawę ogólną nad sprawozdaniem komisji budżetowej o preliminarzu funduszu krajowego na rok 1900 do godziny 8 wieczór.

Przerwa posiedzenia godzina 3 minut 30 po południu.

I n t e r p e l a c y a

posła Krempey i tow. do JWgo Pana Komisarza rządowego w sprawie zaniechania przez c. k. Starostwo ropczyckie przeprowadzenia wyboru komitetu w Lubzinie.

Już to nie w jednej parafii naszego kraju napotykamy na trudności niezłatwianiem należytem wyborów, stawiane ze strony władzy przy wyborach komitetów parafialnych, — oto fakt:

Wybory komitetu parafialnego w parafii Lubzińskiej zostały rozpisane przez c. k. Starostwo w Ropczycach w sierpniu 1899 roku.

Do wyborów tych nie doszło, gdyż władza polityczna nie przedsięwzięła kroków ustawowych, które jako taka obowiązana była uczynić. Przeprowadzenia wyborów zaniechano, stary komitet parafialny oddawna urzęduje, lubo że budowa nowego kościoła ma się rozpocząć w r. 1901.

Zważywszy, że postępowanie takie władzy politycznej naraża parafian na pewne szkody wynikłe ze złej gospodarki majątkiem parafialnym, —

zważywszy, że niezłatwianie w przepisany czasie wyborów komitetu parafialnego, który najpierw do dopilnowania przez Starostwo, następnie do urzędów parafial-

nych należy, podkopuje zaufanie do Rządu a także do Zarządu parafialnego.

Podpisani zapytują JWgo Pana Komisarza Rządowego, czy mu wiadomo o wykonywaniu władzy urzędowej pp. Starostów w podanym powyżej fakcie, jakich jest w kraju naszym niemało, czy nie raczy pouczyć Starostę Jagoszewskiego, że wybory komitetu parafialnego rozpisane od sierpnia 1899. do dziś powinny być przeprowadzone i kiedy do tego przyjdzie?

Lwów, dnia 2. maja 1900.

Interpelant:
Krempa.

Ostapczuk, Średniawski, Nowakowski, Milan, Kramarczyk, Data, Wójcik, Bojko, Bernadzikowski, Styła, Olpiński, Winniczuk, Warzecha, Potoczek.

I n t e r p e l a c y a.

Do Wysokiego Wydziału krajowego.

Uchwałą z 6. lutego 1897 Wysoki Sejm polecił Wydziałowi krajowemu zbadanie i przeprowadzenie rokowań z gminą w celu zaprowadzenia szkoły kapeluszniczej w Myślenicach.

Komisya przemysłowa uchwaliła założyć tamże warsztat naukowy kapelusznicki.

W roku 1899. Wydział krajowy przeprowadził rokowania:

a) z gminą Miasta Myślenic, która przyjęła zobowiązanie dostarczenia lokalu bezpłatnie i opłacania na koszt opału po 100 złr. rocznie;

b) z Radą powiatową Myślenicką, która zobowiązała się płacić na tenże warsztat po 150 złr. rocznie;

c) z kasą oszczędności w Myślenicach, która zobowiązała się wspierać ten warsztat z czystych dochodów kasy, jednak bez ścisłego określenia cyfry, a prócz tego ofiarowała odrazu na ten cel poprzednio już odłożonych przeszło 200 złr.

Wydział krajowy żądał jeszcze zawiązania w Myślenicach Towarzystwa kape-

luszniczego, o które mógłby się oprzeć tenże warsztat.

I temu ostatniemu warunkowi stało się się zadość, bo miejscowi kapelusznicy zawiązali Towarzystwo kapelusznicze z ograniczoną poręką, które zostało zarejestrowane.

Po dopełnieniu tych wszystkich warunków Wydział krajowy przysłał nareszcie instruktora kapelusznictwa z wskazówką, żeby kolejno odwiedzał warsztaty pojedynczych majstrów i tam pracował, dopóki nie będzie zorganizowany warsztat z potrzebnymi pomocniczymi maszynami. Udzielono jemu 20 złr. na zakupno materiałów i narzędzi potrzebnych.

Instruktor ten, stosując się do danych mu wskazówek, zakupił z tych 20 złr. kilkanaście skórek zajęczych i cokolwiek drobnych przyborów.

Z tej zajęczej wełny zfachował kilka kapeluszy, lecz nie ma ich na czem zformować, bo tamtejsi majstrowie nie mają odpowiednich form ani przyborów do wyrobu kapeluszy nowszych fasonów, tylko do kapeluszy przez ludność wiejską używanych i kupowanych.

Gmina zobowiązała się dać lokal na umieszczenie tego warsztatu, a dopóki własnego na to budynku nie wybuduje, wynajęła prowizorycznie dom i płaci zań.

Dotąd jednak niema żadnych pomocniczych przyborów ani maszyn, przezco zdolność instruktora nie może być należyście wyzyskana dla podniesienia kapelusznictwa a tem samem marnuje się grosz wydany na jego utrzymanie i grosz wydany przez gminę na wynajęcie budynku.

Towarzystwo kapelusznicze zakupiło nawet wełny za kilkaset złr. a urzędzenia warsztatu doczekać się nie mogą a założeniem tego Towarzystwa jest dostarczyć potrzebnego materiału i zająć się sprzedażą gotowych kapeluszy a nie urządzeniem warsztatu, obowiązek ten ciąży na Wydziale krajowym.

Wobec tego zapytują podpisani :

Czy nareszcie Wys. Wydział zajmie się na seryo urządzeniem warstata naukowego dla kapelusznictwa w Myślenicach.

Interpelant :
Średniawski.

Kramarczyk, Data, Wójcik, Bojko, Krempa, Nowakowski, Ostapczuk, Zoll, Styła, Niebyłowicz, Hamorak, Okuniewski, Winniczuk, Klemensiewicz, Warzecha.

I n t e r p e l a c y a

do Wysokiego c. k. Rządu.

Zważywszy, że budowa kolei Jasło-Dębica jest niezbędnie potrzebną do rozpoczęcia budowy w jak najkrótszym czasie a to z tego powodu, że jest kopalnia węgla w Gminie Grudna w powiecie pilzneńskim, — gdyby ta kolej była w najkrótszym czasie wybudowana, to by ta kopalnia węgla w Grudny świetnie się rozwinęła i transport węgla byłby odpowiedniejszy, a ludność przez to miałaby miejsce do zarobku, bo przy takiej kopalni mogłoby się umieścić robotnika około 8.000.

Przeto podpisani zapytują Wysoki c. k. Rząd, jak rychło będzie wybudowana kolej Jasło-Dębica?

Lwów, dnia 30. kwietnia 1900.

Interpelant :
Data.

Okuniewski, Nowakowski, Warzecha, Średniawski, Żardecki, Potoczek, Bernadzikowski, Milan, Bojko, Winniczuk, Wójcik, Stojałowski, Ostapczuk, Styła, Krempa.

I n t e r p e l a c y a

do Pana Komisarza rządowego

w sprawie nie wejścia dotąd w życie fundacji stypendyjnej imienia Stupnickich-Janekowskich.

W dniu 3. września roku 1879 umarł Marceli Stupnicki, właściciel dóbr Szypowce w powiecie zaleszczyckim, przeznaczając testamentem cały swój majątek t. j. dobra tabularne Szypowce (1000 morgów

obszaru) wraz z inwentarzem i kapitałami na utworzenie fundacji stypendyjnej imienia Stupnickich - Jankowskich, która natychmiast przez Wydział krajowy przy współudziale ustanowionego kuratora, Władysława Madeyskiego, radcy c. k. Sądu obwodowego, w życie wprowadzoną być miała.

Majątek Szypowce, wolny był od wszelkich ciężarów, a Sąd obwodowy w Tarnopolu, wydał dnia 18. lipca roku 1884, l. 8649 dekret przyznania spadku.

Wprowadzeniu w życie tej fundacji nie stało odtąd nic na przeszkodzie, zwłaszcza, że na pokrycie należności spadkowych pozostawił spadkobierca gotówką przeszło 7000 zł., a nadto za sprzedane inwentarze uzyskać miano przeszło 6000 zł.

Obecnie upływa lat 20 od śmierci fundatora, a dotąd akt fundacyjny nie został zatwierdzony, jakkolwiek c. k. Prokuratorya skarbu jeszcze przed 15 laty, bo w sprawozdaniu z dnia 23. stycznia roku 1885, l. 2968 oświadczyła się za natychmiastowem wprowadzeniem w życie tej fundacji.

Podpisani więc zapytują, czy Wysokiemu c. k. Rządowi wiadomym jest ten stan rzeczy i czy c. k. Rząd skłonny będzie spowodować, by akt fundacyjny dla fundacji stypendyjnej imienia Stupnickich-Jankowskich, jak najrychlej wygotowany i fundacja nareszcie w życie wprowadzoną została.

Lwów dnia 1. maja 1900.

Interpelujący :
Jan Hupka

Górski, St. Tarnowski, Sanguszko, Józef Michałowski, Jordan, Sękowski, Stan. Jędrzejowicz, Z. Tarnowski, Paszkowski, Wodzicki, A. Skrzyński, Z. Skrzyński, Dąbowski, Scipio.

I n t e r p e l a c y a

Do Wysokiego c. k. Rządu.

Wyrób wody sodowej dostał się poważnie w ręce partaczy, a zwłaszcza sodowa woda prostemu ludowi sprzedawaną

jest nieraz czemś wprost obrzydliwym, (na co nawet ludzie fachowi się użalają).

W interesie bezpieczeństwa zdrowia i życia ludzkiego, byłoby rzeczywiście bardzo pożądane, aby władza bliżej wglądała w sposób fabrykacji i sprzedaży tego napoju. — Zapytujemy Wysoki Rząd, czyby ze względu na zbliżającą się porę letnią nie zechciał poddać gruntowej rewizji wszystkie fabryki, oraz miejsca sprzedaży wody sodowej?

Lwów dnia 28. kwietnia 1900.

Interpelant:
Potoczek.

Kramarczyk, Szwed, Krempa, Styła, Okuniewski, Milan, Bojko, Niebyłowiec, Warzecha, Wójcik, Średniawski, Data, Dr. Bernadzikowski, Ostapczuk, Winniczuk, Nowakowski.

Przestroga.

w sprawie fabrykacji wody sodowej

I. Kreda dostarczana przez podpisanego dla fabryk wody sodowej mocą koncesyi opiewającej: „głównie na sprzedaż kredy dla fabryki wody sodowej“ a wynalezionej w kraju przez podpisanego, wolną będąc od zanieczyszczeń bituminu, rozmaitych domieszek metalicznych, jak magnu itp: i w stanie schludnym, jest dla zdrowia o wiele właściwszą do użytku, niż dotychczas używany magnezyt, dolomit, i tp. i jeszcze dostarczany fabrykom przez ludzi niefachowych i nie zważających na przepisy sanitarno - policyjne. Bowierni wskutek ulatującej pary magnu, wydzielającego się z połączenia z gazem przez raptowne działanie kwasu siarkowego lub solnego, z przyczyny nieumiejętnego obchodzenia się z kwasem przy fabrykacji wody sodowej, gaz węglany wówczas uwalniający się, staje się zanieczyszczonym, czyniąc wodę sodową natenczas posmaku wyróżniającego się i szkodliwego dla zdrowia, jak również działając trująco wskutek ulatujących gazów organicznych, zanieczyszczeń z braku schludności w dostawie surowca do użytku fabrykacji wody sodowej przyznaczonego.

II. Kreda podpisanego, wedle analizy uskutecznionej w stacyi chemiczno - rolniczej w Dublanach, o składnikach 93·42% węgla wapniowego zawierającego 41·52% kwasu węglowego, 5·90% części w kwasach nierozpuszczalnych, 0·55% wody — również jak każdy surowiec, przeznaczony do użytku wyrobu wody sodowej, wymaga na miejscu przy eksploatacyi ciągłego nadzoru sumiennego rzeczoznawcy, gdyż kopaliska znachodzą się na miejscu w różnej jakości i nigdy nie dają gwarancyi ścisłej analizy odłamu. Nadto zwrócić należy również uwagę na czas sprzyjający eksploatacyi węgla jako surowca, mającego się użyć do wyrobu wody sodowej, oraz i na jakość czystości miejsca otaczającego, gdyż węglany na zmianę powietrza wciągają w siebie wilgoć, zatem wilgotnieją a z wilgocią dostają się rozmaite mikroby z powietrza niezdrowego, mogące łatwo przenosić z miejsca na miejsce zaraźliwe choroby i wywołać niespostrzeżenie u ludzi najrozmaitsze epidemie. Dlatego też fabrykanci wody sodowej powinni tylko od światłych i sumiennych rzeczoznawców pociągać surowiec do wyrobu wody sodowej a Władze sanitarne krajowe wszędzie wglądnać powinny na miejscu ze względu na bezpieczeństwo publiczne surowo w stan fabryk wody sodowej, z jaką odwagą produkują te dla swych konsumentów zdrowotny napój gazowy zwany „wodą sodową“ gdyż na próbie okazanej wartości i dostarczanej przez niekwalifikowanych nie można się zapewnić co do dobroci i łatwo na niej zawieść się można mimo wypadłej analizy.

III. Kwas siarkowy atoli używany do fabrykacji wody sodowej dla wydobycia z surowca gazu węglowego, będąc najsilniejszym ze wszystkich innych kwasów, posiadając również własność największą zwęglania ciał organicznych i niszczenia błon zwierzęcych, nawet trująco, nie jest właściwym ze względu na zdrowie ludzkie do użycia wyrobu wody sodowej w miejsce kwasu solnego, którego już lekarze w medycynie chętnie zapisują zamiast kwasu siarkowego.

IV. Wyrób zaś wody sodowej z kwasu węglowego płynnego, chemicznie czystego, jakiego dostarczają specjalnie jego fabryki fabrykantom wody sodowej słusznie wycho dzi z użycia, z powodu niemożliwego utrzy mania go na miejscu w niezmiennym sta nie wskutek szybkiego rozkładu i zanie czyszczenia jego i wskutek niebezpieczeń stwa życia z nieostrożności i z nieświadomości obchodzenia się z nim bez wszelkiej oględności. — Ob. §. 237 lit. f. rozp. m. s. u. i k. r. 13/9. 1897. Dz. ust. p. ./.

Zatem zdrowy wyrób wody sodowej zawisł jedynie od schludności i jakości su rowca i fachowego wykształcenia zajmują cego się fabrykacyą wody sodowej, więc na niezbędną dostawę kredy powyż określo nej przez podpisanego dla fabryk wody so dowej nawet Władze sanitarne w kraju zwrócić powinny baczną uwagę dla bez pieczeństwa zdrowia i życia ludzkiego i ce lem usunięcia nadużyć.

Piotr Krokiewicz
b. aptekarz

koncesj. dostawca kredy krajowej dla fabryk wody sodowej.

O d p i s

Na prośbę p. Krokiewicza, b. apteka rza, dostawcy kredy dla fabryk wody so dowej, zaświadczam, że wyłuszczone po wyżej uwagi p. Krokiewicza dotyczą roli, jaką odgrywa surowiec (węglan wapna) przy fabrykacyi wody sodowej a także i kwas siarkowy, są łączne i zgodne z po czynionymi obserwacyami. Dr. Jan Rosz kowski m. p. kierownik biura chemiczno technicznego Dr. Jurgensa i Baulichera.

Lwów dnia 3. sierpnia 1899. r.

O d p i s

Czyniąc zadość życzeniom Szanownego Pana, potwierdzam poglądy i uwagi Jego dotyczące wyrobu wody sodowej i mate ryalów do tegoż celu używanych.

Podniesiona przez Szanownego Pana kwestya zasługuje ze wszechmiar na zwró-

cenie bacniejszej uwagi zarówno władz kontrolujących jak i wogóle szerszych warstw społeczeństwa, zważywszy, że mimo ustawy państwowej, dotyczącej artykułów spożywczych, dużo jeszcze pod wieloma względami pozostaje do życzenia.

Kreda w stanie, w jakim Szanowny Pan ją dostarcza przy równoczesnem zastoso waniu kwasu solnego, zasługuje, jako ma teryał czysty, najlepiej dobrany i staran nie wysortowany, by go do użytku w fa brykach wody sodowej jak najkorzystniej polecić, gdy zarazem i ze względu na wy datność produktu tego, dostateczną rękoj mię stanowią wielokrotnie już przeprowa dzone ścisłe rozbiory chemiczne.

W Krakowie dnia 24. września 1899 r.

Stanisław Bandrowski m. p.

chemik i rzeczoznawca sądowy, członek międzynarodowego związku ochrony wynalazków patentowanych w Berlinie.

Do Szanownej Redakcyi

„Związku Chłopskiego“ w Nowym Sączu.

W sprawie bezpieczeństwa zdrowia i ży cia publicznego względem fabryk wody sodowej.

I n t e r p e l a c y a !

Co do użycia kwasu węglowego jest zastrzeżenie ministeryał. Nr. 237 lit. f. z 13. września D. u. p., wymagające rękojmi uzdolnienia fachowych wiadomości a że się szybko rozkłada i zanieczyszcza i wymaga wielkiej ostrożności i bezpie czeństwa, dlatego rzadko który z fabrykan tów wody sodowej wyrabia ją z kwasu węglowego płynnego. Na 200 fabryk wody sodowej mamy zaledwie tylko 8 (ośm) chrześcijańskich fabryk, a reszta same ży dowskie i jeszcze osmielające się nadawać firmom swoim łudzące nazwy jak: „Zdro wie“, „Życie“, „Zdrój“, „Sanitas“, „Hygie nique“ etc. — z pominięciem rodowych nazwisk swoich, zasłaniając się w potrze bie, że woda sodowa pochodzi z renomo wanej firmy lub chrześcijańskiej fabryki.

Stan fabryk wody sodowej spoczywa przeważnie w rękach rozmaitych uczciwych spekulantów żydowskich a dostawą surowca dla fabryk wody sodowej trudnią się również bez oświaty, kwalifikacji i fachowego uzdolnienia, dostarczając jednaki gatunek surowca pod rozmaitem mianem i jak najniższej wartości, a nawet, jak już słychać, to i rytualni rzeźnicy i cyrulicy dla zarobku dostarczają do nas surowca dla fabryki wody sodowej, wmawiając w interesantów swych, że pierwszeństwo oni przed innymi mają i powołują się na cele rytualne.

Dostawa surowców dla fabryki wody sodowej powinna spoczywać w rękach li ludzi specjalnie fachowo uzdolnionych, a te fabryki nie mogące wykazać się rękomią odbiorcy zagwarantowanej dobroci surowca nabytego, z którego wytwarzają gaz węglowy, powinny być na miejscu przez urzędy zdrowia pozamykane, gdyż mogą zajść niespostrzeżone wypadki, że w głębi na miejscu surowiec zanieczyszczony jest rozmaitemi domieszkami mineralnymi a szkodliwymi dla zdrowia i wówczas użyty niespodzianie do wyrobu wody sodowej spowodować może u pijących takowe nawet wypadki śmierci.

Stan fabryk wody sodowej w kraju opłakany i wyjątkowy u nas, w całej monarchii austriacko-węgierskiej, domaga się gwałtownie specjalnej komisji z fachowym rzeczoznawcą i niekrępowanej stosunkami miejscowymi a mającej za zadanie również pouczać władze publiczne o coraz to nowszych pojawiających się nadużyciach u handlarzy dla ustrzeżenia się od tychże, już to w interesie zdrowia i życia ludzkiego, już to celem zaprowadzenia w fabrykach ładu, porządku, wzorowej schludności i wglądnięcia w fabrykach w gwarancję bezpieczeństwa publicznego i t. p. — bowiem niechlujstwo jest źródłem zbrodni przeciw bezpieczeństwu życia i zdrowia ludzkiego, zaś ustawy karne mają na pieczy interes bezpieczeństwa publicznego i poskromienia

partactwa, fuszerstwa, lekkomyślności, opie-szałości etc.

Potrzeba wymaga, aby i przemysł fabryk wody sodowej kwitł u nas także w rękach chrześcijańskich pomysłnie, co wówczas nastąpi, jeżeli w urzędach zdrowia w całym kraju zapanuje surowość niepo-błażająca nadużyciom, jakie „nasi najserdeczniejsi“ popełniają, lekceważąc sobie dobro publiczne i powagę władzy na miejscu. — Nie da się zaprzeczyć, że jednym z ważniejszych środków dla braku gwarancyi bezpieczeństwa zdrowia i życia ludzkiego w fabrykach wody sodowej jest surowe przestrzeganie przepisów sanitarnopolicyjnych i że ścisły nadzór nad osobami trudniącymi się dostawą surowców dla fabryk wody sodowej, jest również niezbędnie konieczny. Wzorowa dostawa krajowej czystej kredy jest również tak ważnym czynnikiem dla zdrowia przy fabrykacji wody sodowej, jak czystość wody z wodociągów czysto utrzymywanych, użytej do fabrykacji. Rzeczą jest zatem miejskich urzędów zdrowia w całym kraju wglądnąć surowo w gospodarke fabrykantów wody sodowej na miejscu, celem pociągnięcia lekkomyślnych handlarzy i ich odbiorców do surowej odpowiedzialności, zaś poszukiwania zamówień przezemnie na dostawę surowca krajowego w fabrykach wody sodowej i nie sprzeciwiające się woli ustawy §. 59 z 15/3 1883, Dz. u. p. 39 XII. z 29/3 1883 z 26/12 1859 l. 227 — domaga się bezpieczeństwa publiczne zdrowia i życia ludzkiego w kraju, celem poskromienia nadużyć wszelakich w fabrykach i zaprowadzenia sanacyi tychże.

Skoro obszary dworskie: Gebieczyna i Głobikowa wraz z urzędem gminy urzędownie uwiadomiły mię o handlarzach pojawiających się na miejscu dla eksploatacyi marglu do fabryk wody sodowej, z miejsca zwanego „psiągórka“ zaś wykrzycie moje przypadkowe w Wilkowicach w dolomicie czyli w szalatańskim magnezycie do użytku fabryk wody sodowej, w głębi na miejscu śladu cynku i świadczące o pokładach

w głębi niespostrzeżonych rud cynkowych, staje się również cenną przestrożą dla wszystkich w interesie bezpieczeństwa zdrowia i życia ludzkiego, aby dostawa surowców dla użytku fabrykacji wody sodowej pozostawała li tylko w światłych rękach chrześcijańskich mocą głosu nauki i rozsądku — już przez wzgląd na potrzebę rękami bezpieczeństwa publicznego, to też urzędy zdrowia uznać powinny tolerowanie nadużyć lekkomyślnych za ujmę powagi władzy.

Zacną i bezinteresowną pomoc udzielili specyjalni chemicy jak p. Dr. Roszkowski, inżynier-chemik ze Lwowa, p. Bandrowski zaprzysiężony chemik, rzeczoznawca sądowy etc. z Krakowa — orzeczeniem swoim: że dostawa kredy krajowej (czystego węgla wapna) jest dla fabryki wody sodowej pożądaną nawet z uznaniem c. k. zakładu higieny, uznającego potrzebę słuszną popierania przemysłu krajowego. Życzliwą również pomoc okazał p. prof. Dr. Władysław Szajnocha, dyrektor gabinetu geologicznego przy c. k. Uniwersytecie Jagiellońskim w Krakowie na pogląd znachodzących się w kraju o różnej wartości surowców. Dla rozpoczęcia zaś pomyślnie przemysłu krajowego i nowo u nas zawiatającego, dla dania zarobku swoim z pomocą Boską, raczył udzielić najłaskawiej S. Dr. Morawski, najprzewielebniejszy arcybiskup lwowski, z całą zacnością i serdecznością Arcypasterskiego błogosławieństwa dla pracy mej. W obronie zaś bezpieczeństwa zdrowia i życia ludzkiego i o dobra rozwoju przemysłu krajowego czeigodny ks. prałat Bukowski i założyciel wspianego domu robotniczego w Krakowie, jako radca miejski, ujął się za piekącą potrzebą, aby miejski urząd zdrowia czuwał nad fabrykami wody sodowej, celem pociągnięcia szarlatanów do surowej odpowiedzialności wobec, że dostawa kredy dla fabryk wody sodowej, jest najzdrowszym surowcem dla higieny i przy zwrocie remanentu t. zw. chlorku wapiennego z fabrykacji wody sodowej, jest dla zamawiającego fabrykanta

darmą etc., tuszą we mnie nadzieję, że za śladem owych powyż wymienionych czeigodnych osób nie tylko urzędy zdrowia ale i społeczeństwo w kraju jednym tchem zapragną, by fabryki wody sodowej pozostawały w rękach ucziwych i fachowo uzdolnionych przemysłowców a u których istnieje i poczucie narodowe.

Piotr Krokiewicz
b. aptekarz

koncesyonowany dostawca kredy krajowej dla fabryki wody sodowej w Wieliczce.

Do Szanownej Redakcyi

„Związku chłopskiego“ w Nowym Sączu.

Sekretarz p. Andrzej Potocki czyta:

I n t e r p e l a c y a

posła Górki i towarzyszy do Wysokiego Wydziału krajowego w sprawie regulacyi dopływów Bugu a w szczególności Raty z Moszczanką, Moronką i Białą.

Powiat rawski pod względem regulacyi rzek znajduje się w jak najgorszym stanie, wystarczy podnieść, iż około 70 klm. □ łak i ról przez znaczną część roku stoją pod wodą, a pomimo to ani Rząd ani Wydział krajowy nie czynią żadnych konkretnych kroków w celu sanacyi tej sprawy i przyjscia z pomocą ludności.

Jeszcze w roku 1891 (!) na prośbę gmin Wulki mazowieckiej, Kamionki wołoskiej, Hujeza i Zaborza powiatu rawskiego co do regulacyi rzeki Raty z dopływami Moszczanką, Moronką i Białą wskutek rozporządzenia Wydziału krajowego z 14. kwietnia 1891, L. 45868 komisya Wydziału krajowego plany zdjęła i niwelacyę przeprowadziła. Jeszcze w roku 1894 (!) odnośne ustawy krajowe co do regulacyi Bugu z jego dopływami weszły w życie. Ustawicznie o to się upominano a jeszcze w roku 1892, Wydział krajowy w swem sprawozdaniu przyrzekł, iż roboty te najdalej do roku 1898 przeprowadzone zostaną; jednak niestety sprawa ta, tak pierwszorządna i piekąca, z roku na rok bywa odkładana.

Wobec tego podpisani zapytują Wysocki Wydział krajowy:

a) co jest powodem, iż sprawa regulacji dopływów Bugu a w szczególności Raty z Moszczanką, Moronką i Białą w powiecie rawskim ustawicznie na drugi plan odkładaną bywa, tudzież

b) kiedy Wysoki Wydział krajowy przystąpi faktycznie i rzeczywiście do wyżej rzeczonych, pierwszorzędnych robót melioracyjnych powiatu rawskiego.

Lwów dnia 1. maja 1900.

Interpelant:
Górka

Czechowicz, Białoskórski, Jabłoński, Szepczycki, Wachnianin, Loewenstein, Rayski, Karol Dzieduszycki, Dr. Jakliński, Jahl, Goldmann, Merunowicz, Klemens Dzieduszycki, Romanowicz.

Sekretarz p. Karatnicki czyta:

I n t e r p e l a c y a

posła Łazarza Winniczuka i towarzyszy do Wysokiego Wydziału krajowego.

Podpisany uczynił wniosek w Wysokim Sejmie krajowym dnia 12. lutego 1898 w sprawie zarządzenia dodatkowego ponownego przeprowadzenia i sprostowania pomyłek co do parcel gruntowych w księgach tabularnych z mniejszej posiadłości, i to w jak najkrótszym czasie, by gospodarze wiejscy, mający w księgach tabularnych różne pomyłki, których w żaden sposób nie można sprawdzić i sprostować inaczej, jak w drodze procesów sądowych, nie byli narażeni na niepotrzebne wydatki procesowe i stratę czasu. Gdy bowiem na którego gospodarza jest zapisaną cudza parcela z powodu niewiadomości przepisów tabularnych, to ten gospodarz w żaden sposób nie zgadza się dobrowolnie na wyekstabulowanie cudzej parceli, a tylko, jak wyżej powiedziano, w drodze procesu sądowego, co jest dla poszkodowanego połączone z niepotrzebnymi wydatkami i stratą czasu.

By zaś do tego nie dopuścić zapytują podpisani:

Kiedy i w jaki sposób zamierza Wysocki Wydział krajowy zarządzić, by pomyłki co do parcel gruntowych w księgach tabularnych z mniejszej posiadłości zostały należycie sprostowane przez kompetentne do tego władze?

We Lwowie dnia 1. maja 1900.

Interpelant:

Łazarz Winniczuk w. r.

Ostapczuk, Kramarczyk, Styła, Warzecha, Krempla, Potoczek, Nowakowski, Dr. Bernadzikowski, Średniawski, Wójeik, Rotter, Dr. Olpiński, Kostheim, Soleski.

I n t e r p e l a c y a

do Pana Komisarza rządowego, jak on usprawiedliwi fakt następujący:

C. k. Starostwo w Rohatynie zabrało przez komisarza Alberta dnia 11 i 18 kwietnia 1899 książki kancelaryjne kasy pożyczkowej i śpichlerza, które założyła sobie czytelnia „Proświty“ w Kołokolinie na podstawie jej statutów. Cztery razy jeździła deputacya gminy do Namiestnictwa, wydawszy kilkadziesiąt guldenów, trzy razy odnosił się w tej sprawie Wydział centralny „Proświty“ do Namiestnictwa i już rok minął, a żadnej rezolucyi niema. Książeczki zabrano pod zarzutem, że instytucye te zostały założone przy czytelnicy bez wiadomości i zezwolenia władz, czego wymaga §. 142 i 158 ust. o spółkach gospodarczo-zarobkowych. Jednak ponieważ to nie są instytucye zarobkowe, tylko pomoc własna dla członków towarzystwa, oparta na zatwierdzonych statutach, przeto jasną jest rzeczą, że tu nie rozchodzi się o nic innego, jak tylko by ubić rozwijającą się czytelnicy, gdyż funkcjonowanie tych instytucyj jest niemożliwe bez ksiąg manipulacyjnych:

Podpisani zapytują:

1) Czy znane jest c. k. Rządowi bezprawne postępowanie c. k. Starostwa w Rohatynie?

2) Co zamierza c. k. Rząd zarządzić w tej sprawie?

We Lwowie dnia 2. Maja 1900.

Interpelant:

Ostapczuk w. r.

Nowakowski, Kramarczyk, Data, Warzecha, Barwiński, Wójcik, Średniawski, Karatnicki, Winniczuk, Potoczek, Dr. Bernadzikowski, Styła, A. Wachnianin, Dr. Olpiński, Niebyłowicz.

Interpelacja

do Komisarza rządowego, jak usprawiedliwi bezprawne postępowanie c. k. Starostwa w Rohatynie, a mianowicie:

Już w trzech poprzednich interpelacjach wykazano bezprawne postępowanie c. k. Starostwa w Rohatynie, a tu jeszcze podnosi się:

I. Starostwo lekceważy język ruski, nawet na pisemne żądanie ruskich stron nie chce z nimi korespondować po rusku, sprowadza strony żandarmami i nakłada kary pieniężne, które n. p. w Kołokolinie doszły już do kilkuset koron.

II. Czasem otrzyma który z księży pismo ruskie, ale to zwykle wtedy, gdy się nakłada jakąś karę, albo gdy się grozi sprowadzeniem przez żandarmów, i takie pisma idą otwarte przez urząd gminny, oczywiście nie bez celu! Takie dwa pisma tu załączamy. Przeto zapytujemy:

1) Kiedy już raz uszanuje c. k. Starostwo w Rohatynie uczucia narodowe ruskich stron?

2) Czy przestanie karać za prawne żądanie ruskich pism?

3) Jeżeli by czuło się zniewolonem ukarać, to czy zechce sporządzić wyrok w należytej formie, i doręczyć ukaranemu w należyty sposób?

We Lwowie dnia 1. Maja 1900.

Interpelant:

St. Nowakowski w. r.

Winniczuk, Bojko, Średniawski, Krempa, Niebyłowicz, Data, Dr. Bernadzikowski, A.

Wachnianin, Kramarczyk, Żardecki, Kulczycki, Warzecha, Okuniewski, Wójcik, Ostapczuk, Barwiński, Hamorak.

Interpelacja

posła Dymitra Ostapczuka i towarzyszy do W-go Pana Komisarza rządowego.

Przy końcu roku 1898 sprzedał obszar dworski w Sieniawie, powiatu Zbarazkiego około 300 morgów ornej ziemi, i lasu żydom, by ci te grunta rozparcelowali i odsprzedali chłopom.

Właśnie w tym czasie około 12 rodzin włościańskich ze wsi Szyły i Zubianki posprzedawało znowu swoją ziemię i miało zamiar emigrować do Kanady.

Gdy jednak trafiła się sposobność kupienia na miejscu kawałkow skommasowanego pola, to włościanie ci, a mianowicie Stefan Kramar, St. Porochniak, Semen Kusznir, Semen Maliszewski, Wasyl Berbych, wszyscy z Szył, Mykita Bazyluk, Dmytro Samotis, z Zubianek niższych, a Stefan Marchewka z Czahar Zbarazkich udali się do c. k. Starosty w Zbarażu o poradę. Prosilili zatem w pierwszym rzędzie o zapewnienie, że na wypadek zakupienia ziemi z parcelowanego obszaru dworskiego będzie im wolno na zakupionej ziemi pobudować budynki mieszkalne, ponieważ ci włościanie już swoje chaty posprzedawali, wybierając się do Kanady. Na takie zapytanie otrzymali oni od c. k. Starosty odpowiedź ustną, że mogą na ten cel wykorzystywać części zakupionego lasu, i tam pobudować.

Otrzymałszy takie zapewnienie ze strony c. k. Starosty, wspomniani włościanie zakupili na obszarze dworskim w Sieniawie ziemię, zaczęli część lasu korcować i budować budynki gospodarskie.

Na wiosnę roku bieżącego otrzymali surowy nakaz, by się dalej nie budowali. Taki nakaz jest dla naszych włościan ruiną.

Rozumie się, że c. k. władzom po roku od czasu, gdy udzieliły włościanom

zezwoleń i dały zachętę do kupna ziemi ze wspomnianego obszaru dworskiego, przyszło na myśl, że powstanie w ten sposób nowy przysiółek, oddalony od wsi prawie o 5 kilometrów, że taki małeńki przysiółek nie jest na rękę, że karczunek części lasu wobec ustaw lasowych jest niedozwolony, ale c. k. Rząd powinien uwzględnić zupełnie wyjątkowe stosunki, wśród których wspomniani włościanie stawiają swoje zagrody na zakupionym obszarze dworskim. Tych ludzi zatrzymało w kraju ustne zezwolenie, dane ze strony c. k. Starosty na pobudowanie się i zezwolenie to nie dopuściło ich do emigrowania za morze.

To też obecny odmienny nakaz naraża tych ludzi na ciężkie straty, na niemożność zagospodarowania się i wypędza ich gwałtem z kraju.

Wobec tego zapytują podpisani:

1) Co zamierza zarządzić c. k. Rząd, by wobec zbliżającej się pory, stosownej do budowy i do zagospodarowania się wydać w krótkiej drodze polecenie, by wspomnianym włościanom wolno było natychmiast przystąpić do zbudowania sobie budynków gospodarskich.

2) Jakie kroki zamierza c. k. Rząd przedsięwziąć, ażeby uchronić najuboższe warstwy ludności naszego kraju od szyskan i szkód, jakich doznają od c. k. władz?

3) A w szczególności jak c. k. Rząd pogodzi zezwolenie na budowę, dane publicznie przez c. k. Starostę Zbarazkiego wyżej wymienionym ludziom, z terażniejszym krzywdzącym ich zakazem?

We Lwowie dnia 1. maja 1900.

Interpelant:

Dmytro Ostapczuk w. r.

Nowakowski, Winniczuk, Bojko, Krempa, Wójcik, Hamorak, Średniawski, Niebyłowiec, Okuniewski, Dr. Bernardzikowski, Kramarczyk, Data, Warzecha, Żardecki.

Marszałek oznajmia, iż interpelacye te stosownie do ich przeznaczenia odstąpi p. Komisarzowi rządowemu i Wydziałowi krajowemu.

Marszałek zwraca uwagę, że około 40 sprawozdań drukowanych, nie mówiąc o pisanych, nie jest umieszczonych na porządku dziennym następnego posiedzenia, który i tak jest bardzo obfity, dlatego prosi o niedekompletowanie posiedzeń i o cierpliwość, jeżeli posiedzenia długo trwają.

Marszałek zamyka posiedzenie, naznaczając następne na dzień 3. maja 1900 roku godzina 10 przed południem, i odczytuje porządek dzienny następnego posiedzenia.

Koniec posiedzenia godzina 12. minut 5 po północy.

Marszałek krajowy:

Stanisław Badeni w. r.

Sekretarze:

Andrzej Potocki.

Stanisław Niezabitowski.

Protokół

17. posiedzenia 5. sesyi, VII. peryodu Sejmu galicyjskiego z dnia 3. Maja 1900 r.

Początek o godzinie 10. minut 30 przed południem.

Przewodniczący: Marszałek krajowy JE. Stanisław hr. Badeni.

Sekretarze: Modest Karatnicki, Stanisław Niezabitowski, Andrzej Potocki, Mieczysław Urbański.

Obecnych posłów 127.

Ze strony Rządu: c. k. Radca Dworu Włodzimierz hr. Łoś.

Marszałek konstatuje dostateczną ilość posłów i otwiera posiedzenie.

Marszałek oznajmia iż protokół szesnastego posiedzenia złożony jest w biurze sejmowym do przejrzenia, protokół piętnastego posiedzenia uważa za przyjęty, gdyż nie wniesiono przeciw niemu żadnych zarzutów.

Sekretarz p. Urbański odczytuje spis petycyj wniesionych po dzień 3. maja 1900 roku, które przydzielono następującym komisjom, a mianowicie:

Komisji gminnej Ls. 3943, 4023 do 4035.

Wydziałowi krajowemu Ls. 3942, 3944, 4038, 4039, 4040, 4044.

Komisji przemysłowej Ls. 3945 do 3977.

Komisji dla reformy agrarnej Ls. 3978 do 4022.

Komisji gospodarstwa krajowego Ls. 4036.

Komisji drogowej Ls. 4037, 4042.

Komisji petycyjnej Ls. 4041.

Komisji podatkowej Ls. 4043.

Komisji szkolnej Ls. 4045, 4046.

Marszałek oznajmia iż zgłoszony został do łaski marszałkowskiej następujący wniosek nagły:

Wniosek nagły.

Wysoki Sejm raczy uchwalić co następuje z pominięciem wszelkich formalności regulaminowych w myśl §. 46. regulaminu sejmowego.

Zważywszy, że od kilkudziesięciu lat trwający spór o granicę między Galicyą a Węgrami w Tatrach obok Morskiego Oka dotychczas nie jest załatwiony.

Zważywszy, że ustawa z dnia 25. stycznia 1897 l. 32. Dz. u. p. którą temu trzy lata upoważniono c.k. Rząd do ustalenia tej granicy w drodze Sądu polubow-

wnego nie jest wykonaną a nawet dotychczas sąd polubowny nie jest ukonstytuowany, albowiem nie wybrano jeszcze superarbitra;

Zważywszy że taki stan zawieszenia sporu utrzymuje w ciągłości niepewność stosunków prawnych z wielką dla kraju szkodą.

Wzywa się c. k. Rząd aby poczynił energiczne kroki celem jaknajrychlejszego załatwienia tej, cały kraj tak blisko obchodzącej sprawy, przez rozstrzygnięcie sporu o granicę między Galicyą a Węgrami w drodze sądu polubownego w myśl powołanej ustawy z dnia 25. stycznia 1897 L. 32. Dz. u. p.

We Lwowie dnia 3. Maja 1900.

Wnioskodawcy:

Filip Zaleski i Lubomirski.

Gorayski, K. Badeni, Wodzicki, Józef Michałowski, Szeptycki, Borkowski, Trzeciński, Kl. Dzieduszycki, Gołuchowski, Stadnicki, Czartoryski, Abrahamowicz, Sękowski, Schnell, Wachnianin, Brykczyński, E. Michałowski, Sozański, Białoskórski, A. Potocki, Puzyna, Sala, Osuchowski, Skrzyński, Scipio, Z. Tarnowski, St. Jędrzejowicz, Krasicki, Kraiński, Rozwadowski, Kostheim, Gnoiński, Dąbski, Stecki, Bielański, Kozłowski, Górski, Krzysztofowicz, Chamiec, Brunicki, W. Dzieduszycki, St. Tarnowski, Zoll, Bobrzyński, Kramarczyk, Merunowicz, Bernadzikowski, Urbański, Okuniewski, Potoczek, M. Torosiewicz, Sawczak, Wiśniewski, Kulczycki, Korytowski, Styła, Niebyłowicz, Data, Winniczuk, Bojko, Jakliński, Męciński, Paszkowski, Czechowicz, Starzyński, Jordan, W. Niezabitowski, Dunajewski, Cieński, Fruchtman, E. Torosiewicz, Vivien, Abraham, Theodorowicz, Rapoport, Binder, Olpiński, Rotter, Bednarski, Dworski, Małachowski, Cielecki, Vayhinger, Jabłoński, Horodyski, W. Kraiński, Klemensiewicz, Górka, Zajączkowski, Słotwiński, Średniawski, Milan, Michałski, Wójcik, Romanowicz, Soleski, Barwiński, Warzecha.

Izba popiera powyższy wniosek.

Przemawia p. Lubomirski uzasadniając nagłość swego wniosku.

Izba bez rozprawy uchwała nagłość wniosku.

P. Lubomirski na odnośne zapytanie Marszałka oświadcza iż zrzeka się umotywowania swego wniosku.

Izba bez rozprawy uchwała wniosek p. Zaleskiego i Lubomirskiego.

Marszałek oznajmia, że wpłynął następujący dalszy wniosek nagły który odczytuje:

Wniosek nagły.

Zważywszy, że powszechnie wiadomo, że do dni kilku zamkniętą zostanie tegoroczna sesja sejmowa,

zważywszy dalej, że w odpowiedzi na interpelację posła Gołuchowskiego i tow. dotyczącej gminy „Zielona“ c. k. Rząd uznając nagłą potrzebę uregulowania powyższej sprawy zapowiedział, że co do tejże w rokowania wejdzie z Wydziałem krajowym, gdyż w obec tego, że akcja podjęta jest dla ekonomicznego wzmocnienia i odzyskanie egzystencji włościańskich, nie może akcja ta być jednostronnie prowadzoną przez władze rządowe i niezbędny jest współudział kraju.

Zważywszy wreszcie, że nader krytyczne i oplakane jest położenie ludności wiejskiej gminy Zielona i że ta domaga się bezzwłocznej pomocy.

Wysoki Sejm uchwalić raczy:

Poleca się Wydziałowi krajowemu, by przeprowadził rokowania z c. k. Rządem w celu utrzymania i wzmocnienia egzystencji ludności gminy Zielona i o akcji

swjej złożył sprawozdanie ewentualnie, by wnioski na najbliższej sesyi Sejmowi krajowemu przedłożył.

Lwów, dnia 2. maja 1900.

Wnioskodawca:
Gołuchowski.

A. Potocki, Kozłowski, J. Michałowski, Czartoryski, Zaleski, Abrahamowicz, Hupka, Stecki, Cielecki, Horodyski, Schnell, Białoskórski, Dr. Sawczak, Urbański, Czaykowski, Brykezyński, Jordan, Wł. Kraiński, Borkowski, Kl. Dzieduszycki, Stojalowski, Kramarczyk, Data, Warzecha, Winc. Kraiński, Górski, Trzeciecki, M. Torosiewicz, Wachnianin.

Izba popiera powyższy wniosek.

Przemawia p. Gołuchowski uzasadniając nagłość swego wniosku, a pod względem formalnym wnosi na odesłanie swego wniosku go komisji budżetowej z wezwaniem, by na następnem posiedzeniu bez drukowania przedłożyła swe sprawozdanie w tym przedmiocie.

Izba uchwała nagłość wniosku bez rozprawy.

P. Gołuchowski zrzeka się umotywowania swego wniosku.

Izba uchwała wniosek p. Gołuchowskiego bez rozprawy, a pod względem formalnym przekazuje go komisji budżetowej z wezwaniem by przedłożyła swe sprawozdanie ustne na następnem posiedzeniu.

Marszałek oznajmia, iż otrzymał telegraficzną wiadomość o śmierci śp. Szczęsnego Koziobrodzkiego, członka tej Izby.

Posłowie powstają z miejsc.

Marszałek poświęca dłuższe i gorące wspomnienie pamięci ś. p. Szczęsnego Koziobrodzkiego, a następnie zapytuje, czy Izba upoważni go do wysłania imieniem Sejmu wyrazów żalu wdowie zmarłego.

Izba jednomyślnie upoważnia i bez rozprawy Marszałka do wysłania imieniem Sejmu kondolencyi wdowie po ś. p. Szczęsnym Koziobrodzkim.

Izba przystępuje do porządku dziennego którego punktem pierwszym jest:

S p r a w o z d a n i e

Wydziału krajowego w przedmiocie zezwolenia Reprerentacyi powiatowej w Łańcucie do pokrywania ewentualnych niedoborów lokalnej kolei żelaznej Przeworsk-Bachórz.

Sprawozdawca p. Vayhinger wnosi, by w myśl §. 50. regulaminu przystąpić do drugiego czytania tego sprawozdania bez odsyłania go do komisji.

Izba uchwała bez rozprawy powyższy wniosek formalny p. sprawozdawcy.

Sprawozdawca p. Vayhinger uwolniony na wniosek sekretarza p. Urbańskiego od czytania sprawozdania, odczytuje następujący wniosek Wydziału krajowego:

Wysoki Sejm raczy uchwalić załączony pod /. projekt ustawy:

U S T A W A

z dnia w przedmiocie zezwolenia Reprerentacyi powiatowej w Łańcucie do pokrywania niedoborów lokalnej kolei żelaznej z Przeworska do Bachorza.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkim Księstwem Krakowskim postanawiam co następuje:

Art. I.

Reprerentacyi powiatowej w Łańcucie zezwala się na przyjęcie imieniem powiatu łańcuckiego w obec funduszu krajowego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z W. Księ-

stwem Krakowskiem obowiązku uiszczania przez lat 75 od chwili udzielenia koncesyi na lokalną kolej żelazną z Przeworska do Bachórze, kwot potrzebnych na oprocentowanie i planem wskazane umorzenie sumy 50.000 koron, stanowiącej część kapitału zakładowego powyższej kolei.

Art. II.

Kiedy i o ile obowiązek wymieniony w artykule I. niniejszej ustawy ma być dopełnionym, określi osobna umowa między Reprezentacją powiatową a Wydziałem krajowym Królestwa Galicyi i Lodomeryi z W. Księstwem Krakowskim.

Art. III.

Wykonanie tej ustawy polecam Mojemu Ministrowi spraw wewnętrznych.

W rozprawie ogólnej nikt głosu nie żąda, Izba przystępuje więc do rozprawy szczegółowej.

Sprawozdawca wnosi przyjęcie tej ustawy *en bloc*.

Izba uchwała przyjęcie powyższej ustawy *en bloc*, poczem w oddzielnem głosowaniu uchwała cały projekt ustawy *en bloc*.

Uchwaliwszy następnie na wniosek sprawozdawcy przystąpić do trzeciego czytania bez czytania, uchwała Izba powyższy projekt ustawy w trzeciem czytaniu bez czytania.

Następuje:

S p r a w o z d a n i e

Wydziału krajowego jako komisji w przedmiocie zezwolenia Reprezentacji powiatowej w Myślenicach na przyjęcie imieniem powiatu zobowiązania do świadczeń pieniężnych na rzecz projektowanej kolei lokalnej ze Swoszowic względnie Podgórze na Myślenice do Lubienia (Mszany Dolnej).

Marszałek oznajmia, iż sprawozdanie to odesłano uchwałą z dnia 30/4 komisji kolejowej przez omyłkę uchwała ta nieformalna, dlatego sprawa umieszczoną została ponownie na porządku dziennym dzisiejszego posiedzenia.

Sprawozdawca p. Vayhinger uwolniony na wniosek sekretarza p. Urbańskiego od czytania sprawozdania, odczytuje następujący wniosek komisji:

Wysoki Sejm raczy uchwalić załączony \cdot projekt ustawy.

U S T A W A.

z dnia w przedmiocie zezwolenia Reprezentacji powiatowej w Myślenicach do pokrywania niedoborów projektowanej lokalnej kolei żelaznej ze Swoszowic względnie Podgórze na Myślenice do Lubienia, względnie Mszany dolnej, ewentualnie na zaciągnięcie odpowiedniej pożyczki na zakupno akcji zakładowych tejże kolei.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z W. Księstwem Krakowskim postanawiam, co następuje:

Art. I.

Reprezentacji powiatowej w Myślenicach zezwala się na przyjęcie imieniem powiatu obowiązku uiszczania przez czas trwania koncesyi na projektowaną lokalną kolej żelazną ze Swoszowic względnie Podgórze na Myślenice do Lubienia względnie Mszany dolnej, rat rocznych w kwocie do wysokości 20.000 koron celem oprocentowania i planem wskazanego umorzenia odpowiedniej części kapitału zakładowego, wchodzącej w tę część kapitału zakładowego, która ma być emitowaną w akcyach zakładowych, ewentualnie zaś na zaciągnięcie odpowiedniej pożyczki aż do wysokości 240.000 zł. w. a. czyli 480.000 koron spłacalnej najwyżej po 20.000 koron rocznie

na jej oprocentowanie i planem wskazane umorzenie kapitału, a to celem zakupu akcyi powyższej kolei.

Art. II.

Kiedy i o ile obowiązek wymieniony w art. I. niniejszej ustawy ma być dopełnionym, określi osobna umowa między Reprezentacją powiatową a koncesyonaryszem względnie towarzystwem akcyjnym wspomnianej kolei.

Akt III.

Wykonanie tej ustawy poruczam Mojemu Ministrowi spraw wewnętrznych.

W rozprawie ogólnej nikt głosu nie żąda, Izba przystępuje więc do rozprawy szczegółowej.

Sprawozdawca. wnosi przyjęcie tej ustawy *en bloc*.

Izba uchwała przyjęcie powyższej ustawy *en bloc*, poczem w oddzielnem głosowaniu uchwała cały projekt ustawy *en bloc*.

Uchwaliwszy następnie na wniosek sprawozdawcy przystąpić do trzeciego czytania bez czytania, uchwała Izba powyższy projekt ustawy w trzeciem czytaniu bez czytania.

Następuje:

Dalszy ciąg rozprawy nad sprawozdaniem komisji budżetowej o preliminarzu funduszu krajowego na r. 1900.

Przemawia zapisany do głosu p. Górski.

Przemawia zapisany do głosu p. Hupka.

Przemawia zapisany do głosu p. Romanowicz.

Marszałek udziela głosu dla sprostowania faktycznego p. Bernadzikowskiemu prosząc by posłowie ściśle trzymali się sprostowania faktu.

Przemawia dla sprostowania faktu p. Bernadzikowski.

Marszałek przerywa mowcy, oświadczając że żarzut, jakoby p. Hupka użył nieestosownego wyrażenia, jest o tyle niesłusznym, że tego samego wyrażenia użył poprzednio przed p. Hupką p. Bernadzikowski.

Przemawia dalej dla sprostowania faktu p. Bernadzikowski.

Przemawia dla sprostowania faktu p. Kozłowski.

Przemawia dla sprostowania faktu p. Stojałowski.

Przemawia dla sprostowania faktu p. Kozłowski.

Przemawia sprawozdawca p. Andrzej Potocki.

Izba przystępuje do rozprawy szczegółowej nad sprawozdaniem Komisji budżetowej o budżecie krajowym na rok 1900.

Marszałek oznajmia iż otwierać będzie dyskusję nad każdą rubryką z osobna przy poszczególnych zaś pozycjach otwierać będzie rozprawę tylko wtedy, jeżeli zgłoszone będą odmienne wnioski.

Izba nie sprzeciwia się temu sposobowi obrad.

Na wniosek sekretarza p. Urbańskiego, uchwała Izba bez rozprawy uwolnić sprawozdawców budżetu od czytania sprawozdania.

Sprawozdawca p. Adam Skrzyński czyta:

Rubryka I. poz. 1—17.

Koszta reprezentacji kraju.

A. Sejm krajowy.

Pozycya	1. Koszta podróży pp. posłów	8.972	koron
"	2. Dyety pp. posłów	72.000	"

Pozycya	3. Koszta druków	41.200	koron
"	4. Spisywanie sprawozdań	8.000	"
"	5. Pisarze dzienni	1.300	"
"	6. Remuneracye urzędników Wydziału krajowego za dodatkowe zatrudnienie podczas Sejmu	2.400	"
"	7. Służba	2.400	"
"	8. Opał	3.000	"
"	9. Zapuszczanie i mycie podłóg	200	"
"	10. Potrzeby kancelaryjne	800	"
"	11. Na uzupełnienie biblioteki sejmowej	400	"
"	12. Rozmaite drobne wydatki	800	"
	Razem	141.472	koron

Izba bez rozprawy uchwała rubr. I. poz. 1—12 w sumie 141.472 K., zgodnie z wnioskiem komisji.

Sprawozdawca p. Adam Skrzyński czyta:

B. Wydział krajowy.

Pozycya	13. Marszałek krajowy	12.000	k.
	dodatek na reprezentacyę	8.000	"
		20.000	koron
"	14. Sześciu członków Wydziału kraj. po 8.000 k.	48.000	"
"	15. Zastępcy	4.000	"
Pozycya	16, 17. Dodatek dla członka Wydziału krajowego mianowanego przez marszałka zastępcą do kierownictwa w Wydziale krajowym	2.000	"
	Suma wydatków w rubr. I.	215.472	koron

Przemawia p. Kozłowski.

Po zamknięciu rozprawy p. Sprawozdawca zrzeka się głosu.

Izba uchwała rubr. I. poz. 13—17 zgodnie z wnioskiem komisji.

Sprawozdawca p. Adam Skrzyński czyta:

Rubr. II. p. 18—35.

Koszta zarządu.

Komisya budżetowa preliniuje nadto w załatwieniu otrzymanych petycji następujące dary z łaski;

L. p.	394. Marya Bereźnicka, jednorazowo	600	koron
"	263. Joanna i Leontyna Sapałaczyńskie	400	"
"	171. Rozalia Piotrowska	400	"
"	63. Joanna Chrzanowska	400	"
"	250. Antonina Bednawska	200	"
"	508. Helena Babińska	200	"
"	349. Franciszka Kratochwill	200	"
"	327. Józefa Orzechowska	200	"
"	779. Emilia Sternalowa	300	"
	Razem	5.220	koron

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek komisji.

Sprawozdawca czyta:

Zarazem wnosi Komisya budżetowa przejście do porządku dziennego nad petycjami l. p. 376, 786, 769, 768, 708, 793, 456, 397, i 510.

Izba uchwała bez rozprawy powyższy wniosek komisji.

Sprawozdawca czyta:

Wysokiemu Sejmowi do uchwalenia:

Udziela się zaliczkę:

- a) L. p. 675. Jerzemu Jabłonowskiemu spłacalną w 120 ratach miesięcznych 4.000 koron. Przy wypłacie tej zaliczki wszelkie dawniej udzielone a nieumorzone zaliczki mają być całkowicie spłacone.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek komisji.

Sprawozdawca czyta:

- b) L. p. 58. Maryanowi Natallemu, adjunktowi rachunkowemu Wydziału krajowego, zezwala się na spłacenie w latach dziesięciu reszty zaliczki udzielonej przez Wysoki Sejm 13. marca 1897.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek komisji.

Sprawozdawca czyta:

Komisya budżetowa zatem wnosi:

Poz. 18.	Płace urzędników oddziału conceptowego	150.884	koron
" 19.	" " " " rachunkowego	152.444	"
" 20.	" " " " kasowego	40.320	"
" 21.	" " " " sanitarnego	6.840	"
" 22.	" " " " statystycznego	11.120	"
" 23.	" " " " manipulacyjnego	53.240	"
" 24.	Dyurniści:		
	a) dla oddziału conceptowego	6.954	"
	b) " " rachunkowego	7.000	"
	c) " " statystycznego	5.000	"
	d) " " manipulacyjnego	17.078	"
	e) " " zarządu długu krajowego z r. 1893	6.026	"
	f) " " funduszków szkolnych okręgowych	2.920	"
Poz. 25.	Zaslugi	9.730	"
" 26.	Emolumenta	3.886	"
" 27.	Remuneracye	12.100	"
" 28.	Koszta podróży i dyety	14.800	"
" 29.	Pensye i zaopatrzenia	58.728	"
" 30.	Dary z łaski	5.220	"
" 31.	Na pokrycie połowy należności stemplowych od dekretów nominacyjnych urzędników krajowych	5.600	"
" 32.	Potrzeby kancelaryjne	35.200	"
" 33.	Administracya dochodów z krajowych opłat konsumcyjnych	12.000	"
" 34.	Gmach sejmowy i jego utrzymanie	24.922	"
" 35.	Zaliczki na płace:		
	a) zwyczajne	24.000	"
	b) nadzwyczajne	4.000	"

Suma rubryki II 669.512 koron

Przemawia p. Skałkowski i stawia dodatkowy wniosek, by w załatwieniu pet. Ls 1.156 p. Wandy Dziubińskiej, wdowy po funkcyjnarjuszu Wydziału krajowego, udzielić teje kwotę 400 koron tytułem jednorazowego daru z łaski.

Izba popiera powyższy wniosek p. Skałkowskiego.

Po zamknięciu rozprawy przemawia p. sprawozdawca.

Izba uchwała rubr. II. poz. 18—35 w sumie 669.512 K., zgodnie z wnioskiem komisji, a następnie w oddzielnem głosowaniu uchwała dodatkowy wniosek p. Skałkowskiego.

Sprawozdawca p. Jordan czyta:

Rubryka III. poz. 36.

Koszta leczenia.

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

W rubryce III. pozycja 36, na koszta leczenia w szpitalach krajowych zagranicznych i wojskowych, preliminuje się na rok 1900 kwotę 2,100.000 koron.

Izba bez rozprawy uchwała Rubr. III. p. 36 w sumie 2,100.000 K., zgodnie z wnioskiem komisji.

Sprawozdawca p. Jordan czyta:

Rubryka IV. poz. (37—38).

Koszta szczepienia.

Wysoki Sejm raczy preliminować w rubryce IV. (poz. 37 i 38) funduszu krajowego, na koszta szczepienia w r. 1900 wydatek w kwocie 157.000 koron.

Zastępca Marszałka krajowego ks. Biskup Czechowicz obejmuje przewodnictwo obrad.

Izba bez rozprawy uchwała Rub. IV. poz. 37—38 w sumie 157.000 K., zgodnie z wnioskiem komisji.

Sprawozdawca p. Jordan czyta: Rubr. V. poz. 39—41.

Wydatki sanitarne.

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

W rubryce V. (poz 39—41) funduszu krajowego, na koszta sanitarne w roku 1900 preliminuje się wydatek w kwocie 89.200 koron.

Izba bez rozprawy uchwała Rub. V. poz. 39—41 w sumie 89.200 K., zgodnie z wnioskiem komisji.

Sprawozdawca p. Barwiński czyta: Rub. VI. poz. 42—66. Zasiłki dla zakładów dobroczynności, sprostowawszy poprzednio omyłkę druku, a mianowicie 1) w poz. 49 zamiast słów „w Krakowie“ ma być „we Lwowie“; 2) zamiast „Suma rubryki IV.“ ma być „Suma rubryki VI.“

Komisya budżetowa wnosi:

Pozycja 42. Szpitale Sióstr Miłosierdzia w Czerwonogrodzie, Rozdole i Bursztynie	1.800	koron
„ 43. Szpital Sióstr Miłosierdzia w Nowosiólkach	600	„
„ 44. Dom ubogich i sierót w Krakowie	10.848	„
„ 45. Zakład św. Józefa dla osieroconych chłopców w Krakowie	2.000	„
„ 46. Towarzystwo Miłosierdzia pod godłem „Opatrzności we Lwowie	2.400	„
„ 47. Zakład osieroconych dziewcząt im. ks. Józefa Ziemińskiego w Przemyślu	1.000	„
„ 48. Zarząd Towarzystwa weteranów z r. 1831 w Krakowie	5.400	„
„ 49. Komitet wykonawczy opieki weteranów z roku 1831 we Lwowie	3.600	„
„ 50. Zakład św. Józefa dla chorych nieuleczalnych i wyzdrowieńców we Lwowie.	2.000	„
„ 51. Na utrzymanie rymanowskiej kolonii leczniczej	1.000	„

Pozycya 52.	Lecznica powszechna we Lwowie do rozp. Wydziału kraj. po zasięgnięciu opinii Towarz. lekarskiego	2.000	koron
" 53.	Kolonia lecznicza w Rabce na utrzymanie dzieci w lecznicy	600	"
" 54.	Towarzystwo opieki nad niemowlętami pod wezwaniem „Dzieciątka Jezus“ we Lwowie	400	"
" 55.	Ryczałt na zasiłki dla ochronek po myśli uchwały W. Sejmu z dnia 5. lutego 1896	3.600	"
" 55. a)	Towarzystwo wzajemnej pomocy diaków gr. kat. dyecezyi przemyskiej (jednorazowo)	200	"
" 55. b)	takież towarz. archidyecezyi lwowskiej (jedn.)	200	"
" 55. c)	takież towarz. dyecezyi stanisławowskiej (jedn.)	200	"
" 56.	Towarzystwo kolonii wakacyjnej dla dziewcząt we Lwowie	200	"
" 57.	Towarzystwo im. św. Salomei, opieki nad wdowami i sierotami we Lwowie	200	"
" 58.	Zgromadzenie służebnic Serca Jezusowego w Krakowie	200	"
" 59.	Towarzystwo opieki nad sługami im. św. Jadwigi we Lwowie	200	"
" 60.	Zakład staruszek i kalek im. hr. Sołtykowej w Krakowie na Blichu	200	"
" 61.	I. Galic. stowarzyszenie głuchoniemych „Nadzieja“ we Lwowie	200	"
" 62.	Stowarzyszenie opieki nad uwolnionymi więźniami we Lwowie	200	"
" 63.	Komitet „Domu pracy“ na Kaźmierzu w Krakowie	1.000	"
" 64.	Zakład św. Jadwigi w Krakowie (stała subwencya)	1.200	"
" 64. a)	Komitet budowy szpitala OO. Bonifratrów w Krakowie na dokończenie budowy, 6.000 koron w dwóch rocznych ratach, z tego pierwsza	3.000	"
" 64. b)	Komitet herbaciarni centowej we Lwowie (jedn.)	200	"
" 64. c)	Zarząd zakładu błog. Kunegundy w Nowym Sączu, na szkołę dla kształcenia wzorowych gospodyń	600	"
" 64. d)	Związek koleżeński b. seminarzystek we Lwowie, na budowę schroniska dla niemogących pracować nauczycielek	200	"
" 65.	Na przytulisko brata Alberta we Lwowie i Krakowie (stała subw.)	2.000	"
" 66.	Zgromadzenie Sióstr św. Wincentego & Paulo we Lwowie nadzwyczajna subwencya na budowę nowego szpitala w Sądowej Wiszni	10.000	"
	Suma rubryki VI.	57.448	koron

Przemawia p. Stojałowski.

Po zamknięciu rozprawy przemawia p. sprawozdawca.

Izba uchwała Rub. VI. poz. 42—66 w sumie 57.448 K. zgodnie z wnioskiem komisji.

Sprawozdawca czyta:

Tem samem załatwione zostały petycje: Sióstr Miłosierdzia w Nowosiólkach l. 718 (511), Towarzystwa miłosierdzia pod godłem Opatrzności we Lwowie l. 1.302

(1061), Towarzystwa opieki weteranów z roku 1830—31 l. 497 (329), Towarzystwa opieki nad niemowlętami, utrzymującego zakład „Dzieciątka Jezus“ l. 1366 (1120), Komitetu ochronki w Peczeniżynie, pod kierownictwem SS. Służebniczek l. 513 (343), Zwierzchności gminy Wołcza dolna l. 799 (592), S. Maryi Bogumiły Proskawec we Lwowie l. 626 (453), Stowarzyszenia „Ochronka Jarosławska“ l. 1400 (1153), Stowarzyszenia kobiet ku wychowaniu sierót izraelskich w Krakowie l. 1480 (1227), Towarzystwa wzaj. pomocy diaków gr. kat. dyecezyi przemyskiej l. 98 (54), takiegoż stowarzyszenia gr. kat. archidyecezyi lwowskiej l. 805 (598), takiegoż stowarzyszenia gr. kat. dyecezyi stanisławowskiej l. 912 (695), Towarzystwa kolonii wakacyjnych dla dziewcząt we Lwowie l. 577 (407), Towarzystwa św. Salomei we Lwowie l. 519 (349), Zgromadzenie służebnic Serca Jezusowego w Krakowie l. 314 (175), Domu przytułku staruszek i kalek na Blichu w Krakowie l. 348 (209), I. galic. stowarzyszenia głuchoniemych „Nadzieja“ we Lwowie l. 99 (55), Stowarzyszenia opieki nad uwolnionymi więźniami we Lwowie l. 627 (454), Komitetu domu pracy w Krakowie na Kaźmierzu l. 500 (331), Komitetu budowy szpitala jubileuszowego i konwentu braci Miłosierdzia w Krakowie l. 518 (348), Komitetu herbaciarni centowej we Lwowie l. 656 (476), i Towarzystwa zakładu bł. Kunegundy w Nowym Sączu l. 605 (434).

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek komisji.

Sprawozdawca czyta:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Poleca się Wydziałowi krajowemu aby zbadał istotne potrzeby Towarzystwa weteranów z r. 1831 w Krakowie i komitetu opieki weteranów z r. 1831 we Lwowie, ze względu na możliwie zmniejszoną liczbę weteranów i zastosował w przyszłym preliminarzu do tej istotnej potrzeby cyfry tych pozycyi.

Przemawia p. Klemensiewicz i stawia następujący wniosek dodatkowy:

„Petycyę Ls. 496 przytuliska uczestników powstania z r. 1863 przekazuje się Wydziałowi kraj. do zbadania“.

Izba popiera postawiony dodatkowy wniosek p. Klemensiewicza.

Po zamknięciu rozprawy przemawia p. sprawozdawca.

Izba uchwała powyższy wniosek komisji, a następnie w oddzielnem głosowaniu uchwała dodatkowy wniosek p. Klemensiewicza.

Sprawozdawca czyta:

W sprawie petycyi Towarzystwa tanich mieszkań dla robotników katolickich w Krakowie l. 1511 (1258) wnosi Komisya:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

„Fundusz krajowy przyjmuje opłatę przez lat dziesięć procentu w wysokości 4⁰/₀, od sta od pożyczki 40 000 koron, którą Towarzystwo na budowę domów z tanimi mieszkaniami zaciąga, począwszy od roku 1901“.

Izba uchwała bez rozprawy powyższy wniosek komisji.

Sprawozdawca czyta:

Petycyja komitetu budowy szpitala dla umysłowo nierozwiniętych chorych (matolków) i nieuleczalnych ubogich w Iwoniczu, pod wezw. św. Elżbiety l. 1520 (1267) przekazuje się Wydziałowi krajowemu do zbadania.

Izba uchwała bez rozprawy powyższy wniosek komisji.

Sprawozdawca czyta, zaznaczywszy poprzednio, iż wobec uchwalonego przez Izbę dodatkowego wniosku p. Klemensiewicza, należy wykreślić we wniosku komisji ostatnim słowa „przytuliska uczestników powstania z r. 1863—64 w Krakowie l. 496 (328) o zasiłek.“

Nad petycyami: Stowarzyszenia św. Wincentego a Paulo III. oddziału „Panien Ekonomek“ we Lwowie l. 876 (668), o zasiłek Rady gminnej w Tokach l. 273 (138) o zasiłek na budowę domu ubogich, X. Adalberta M. Baudisa w Dobromilu

o zasiłek na utrzymanie nowicyatu l. 1481 (1228) przechodzi Sejm do porządku dziennego.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek Komisji, ze zmianą zaznaczoną przez p. sprawozdawcę.

Zastępca Marszałka krajowego ks. Biskup Czechowicz oznajmia, iż następująca: Rubr. VII. p. 68. Rada szkolna krajowa — na pokrycie niedoboru funduszu szkolnego krajowego w kwocie 5,806.300 koron, została uchwaloną już na posiedzeniu Izby z dnia 10. kwietnia 1900.

Następuje:

Rubr. VII. poz. 67., 71—77., 91—94., 96—103., 105—134.

Wydatki na cele wykształcenia i oświaty.

Sprawozdawca p. Paszkowski czyta:

Poz. 67. Akademia umiejętności w Krakowie:

	a) Zasiłek stały	52.000 K.	
	b) Zasiłek na badania historyczne w archiwum watykańskim i innych, prowadzonych pod kierunkiem Dra Smolki (II-ga rata z trzechlecia 1898/1899 do 1900/1901)	4.000 "	
	c) Na wydanie atlasu geologicznego	5.000 "	61.000 K.
"	71. Zakład głuchoniemych we Lwowie:		
	a) Na stypendya dla 70 wychowanków (jak dotychczas).	16.800 K.	
	b) Na utrzymanie zakładu	5.000 "	
	c) Na amortyzację pożyczki zaciągniętej się mającej na budowę II. piętra przez Dyрекcyę Zakładu, I. rata amortyzacyjna	2.000 "	23 800 K.
"	72. Szkoła głuchoniemych Izaaka Bardacha we Lwowie	800 "	
"	73. Zakład ciemnych we Lwowie	4.000 "	
"	74. Towarzystwo gimnastyczne „Sokół“ we Lwowie	2.000 "	
"	75. Towarzystwo gimnastyczne „Sokół“ w Krakowie	2.000 "	
"	76. Dla polskich i ruskich Towarzystw gimnastycznych „Sokół“ we Lwowie i na prowincyi, ryczałt do dyspozycyi Wydziału krajowego, po zasięgnięciu opinii związku polskich gimnastycznych Towarzystw sokolich		3.400 "
"	77. Szkoła Sztuk pięknych w Krakowie XXII. rata umorzenia pożyczki 200.000 kor. na budowę gmachu		14.000 "
"	91. Na subwencye dla istniejących już internatów do rozporządzenia Wydziału krajowego w porozumieniu z Radą szkolną krajową		12 000 "
"	91. a) Na budowę domów dla Internatów		20.000 "

Tem samem załatwione zostają petycye Zarządów Internatów w Rzeszowie, Tarnopolu, Przemyślu, Tarnowie, Samborze, Stanisławowie, Zaleszczykach i Sokalu (L. 82., 255., 290., 301., 304., 484., 486., 663., 826., 866., 1100., 1134.) oraz ruskiego Internatu pod wezwaniem św. Mikołaja we Lwowie (L. 592.).

Poz. 92. Dla Internatu XX. Zmartwychwstańców we Lwowie do rozporządzenia Wydziału krajowego	9.000 K.
„ 93. Ks. Siemaszki Kazimierza „Dom schronienia i dobrowolnej pracy dla opuszczonych i moralnie zaniedbanych chłopców“ w Krakowie	1.600 „
„ 94. a) na wydawnictwo polskich podręczników dla szkół średnich	3.000 K.
b) na wydawnictwo ruskich książek szkolnych <u>12 000</u> „	15.000 „

Marszałek obejmuje napowrót przewodnictwo obrad.

Izba bez rozprawy uchwała Rubr. VII. poz. 67., 71—77., 91—94.

Sprawozdawca czyta :

Wysoki Sejm raczy uchwalić :

Przekazuje się Wydziałowi krajowemu do możliwego uwzględnienia w miarę wykazanych zdolności i korzyści, jakie udzielenie stypendyum rokować pozwoli petycyę :

Maryi Karpińskiej l. 85., Bronisławy Janowskiej l. 188., Biruty Łukaszewiczowej l. 270., Grzegorza Kurniewicza l. 372., Zefira Cwiklińskiego l. 492., Maryi Wolińskiej l. 529., Teodozega Berezowskiego l. 546., Maryi Czajkowskiej l. 791., Modesta Sosenko l. 882., Zdzisława Skwirczyńskiego l. 887., Jana Bąkowskiego l. 1119., Jana Kazimierza Olpińskiego l. 1138., Jana Grondalczyka l. 381., Władysława Rossdorfera l. 1509. i Michała Boiczyka l. 1604.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek komisji.

Sprawozdawca czyta :

Poz. 96. Dla fundacyi „Macierz polska“ na wydawnictwo dzieł i peryodycznych pism ludowych	10.000 K.
---	-----------

Przemawia p. Stojalowski.

Po zamknięciu rozprawy nad poz. 96. przemawia p. sprawozdawca.

Izba uchwała Rubr. VII. poz. 96. w sumie 10.000 koron, zgodnie z wnioskiem komisji.

Sprawozdawca czyta :

Poz. 97. Na stypendyum dla ucznia wydziału lekarskiego w Krakowie, oddającego się studjom w szkole operacyjnej	1.000 K.
„ 98. Dla Towarzystwa Oświaty ludowej we Lwowie, do rozporządzenia Wydziału krajowego	3.000 „
Tem samem załatwioną zostaje petycyę do l. 489.	
„ 99. Dla Towarzystwa Oświaty ludowej w Krakowie, do rozporządzenia Wydziału krajowego	3.000 „
Tem samem załatwioną zostaje petycyę do l. 581.	
„ 100. Dla Stowarzyszeń rzemieślniczych we Lwowie i na prowincyi, ryczałt do rozporządzenia Wydziału krajowego	3.000 „
Tem samem załatwione zostają petycyę do liczb: 101., 262., 303., 335., 378., 421., 432., 555., 579., 709., 710., 905., 1113. i 1126.	
„ 101. Zarząd główny Towarzystwa pedagogicznego we Lwowie na lwowską kolonię wakacyjną, zasiłek stały	400 „
„ 101. a) Tenże na pokrycie kosztów walnego zgromadzenia	400 „

Poz. 102. Kolegium profesorów szkoły politechnicznej we Lwowie na wydawnictwo biblioteki politechnicznej, VII. rata z subwencji 10.000 K. rozłożonej na lat 10., w myśl uchwały W. Sejmu z d. 16. lutego 1894 r. 1.000 K

„ 103. Wydawnictwo dziełek ludowych do rozporządzenia Wydziału krajowego 2.000 „

Izba bez rozprawy uchwała Rubr. VII. poz. 97—103. zgodnie z wnioskiem komisji.

Sprawozdawca czyta:

Poz. 105. Zasiłek dla czasopisma „Szkoła“ 1.000 „

„ 106. „ „ „ „Muzeum“ 2.000 „

„ 107. „ „ „ „Kosmos“ 800 „

Tem samem załatwione zostają petycje do l. 78 i 197.

„ 108. Zasiłek dla ruskiej gazety „Uczytel“ do rozporządzenia Wydziału krajowego 1.000 „

Tem samem załatwioną zostaje petycja do l. 594.

„ 109. Towarzystwo „Proświta“ na wydawnictwo dzieł ludowych do rozporządzenia Wydziału krajowego z zastrzeżeniem, iż subwencya ta wypłaconą być ma z dołu i po przekonaniu się, że wszystkie wydawnictwa Towarzystwa są pożyteczne, nie zawierają szkodliwych tendencji i odpowiadają warunkom ustanowionym w uchwale Wysokiego Sejmu z dnia 13. lutego 1897. 6.000 „

Tem samem załatwioną zostaje petycja do l. 1.389.

„ 110. Ks. Dźułyński gr. kat. proboszcz w Łapszynie na wydawnictwa ruskie „Posłannik“ i „Książeczki misyjne“ do rozporządzenia Wydziału krajowego, z zastrzeżeniem dopełnienia warunków ustanowionych w uchwale Wysokiego Sejmu z dnia 13. lutego 1897 800 „

Tem samem załatwioną zostaje petycja do l. 65.

„ 111. Towarzystwo oświaty ludowej w Tarnowie 200 „

„ 112. Towarzystwo historyczne we Lwowie na tegoż wydawnictwa 1.400 „

Tem samem załatwioną zostaje petycja do l. 888.

„ 113. Ryczałt na zasiłki dla burs mieszczących ubogą młodzież polską i ruską, do rozporządzenia Wydziału krajowego w porozumieniu z Radą szkolną krajową 10.000 „

W ten sposób załatwione zostają petycje: Do liczb 46., 61., 66., 175., 198., 354., 356., 401., 420., 422., 424., 448., 464., 481., 512., 561., 564., 571., 588., 591., 771., 804., 810., 871., 1122., 1123. i 1127.

„ 114. Ryczałt dla Stowarzyszeń akademickich, do rozporządzenia Wydziału krajowego 2.800 „

Wydziałowi krajowemu przekazuje się do uwzględnienia petycje:

Zarządu kuchni akademickiej w Krakowie l. 48., Towarzystwa wzajemnej pomocy uczniów uniwersytetu Jagiellońskiego w Krakowie l. 49., Towarzystwa „Osnowa“ we Lwowie l. 76., Towarzystwa biblioteki uczniów Wydziału lekarskiego uniwersytetu Jagielloń-

skiego l. 87., Towarzystwa biblioteki słuchaczy prawa uniwersytetu Jagiellońskiego l. 91., Czytelni Akademickiej imienia Adama Mickiewicza w Krakowie l. 92., Towarzystwa bratniej pomocy słuchaczy politechniki we Lwowie l. 169., Zarządu domu słuchaczy lwowskiej politechniki l. 170., Towarzystwa „Akademiczna Hromada“ we Lwowie l. 173. i 174., Czytelni Akademickiej we Lwowie l. 331., Towarzystwa bratniej pomocy słuchaczy wszechnicy Lwowskiej l. 332., 333. i 334., Czytelni polskiej Akademików górniczych w Leoben l. 533. i Towarzystwa „Ruslan“ we Lwowie l. 776.

- Poz. 115. Towarzystwo imienia Adama Mickiewicza na wydawnictwo dzieł tegoż, do rozporządzenia Wydziału krajowego i wypłaty w miarę postępu wydawnictwa 800 K.
 Tem samem załatwioną zostaje petycja do l. 1482.
- „ 116. Towarzystwo naukowe imienia Szewczenki we Lwowie na wydawnictwo ruskiej biblioteki historycznej 1.000 „
 „ 117. Archeograficzna Komisya tegoż Towarzystwa na wydawnictwo historycznych materyałów 3.000 „
 „ 118. Towarzystwo naukowe im. Szewczenki we Lwowie na inne wydawnictwa naukowe 4.000 „
 „ 118. a) Etnograficzna Komisya tegoż Towarzystwa 1.000 „
 „ 118. b) Taż sama Komisya na etnograficzną ekspedycję naukową jednorazowo 1.000 „

Wszystkie te pozycye do rozporządzenia Wydziału krajowego.

Tem samem załatwione zostają petycye do l. 43., 357., 358., 359., 360. i 604.

- „ 119. Ruskie Towarzystwo pedagogiczne na wydawnictwo pedagogiczne czasopisma „Dzwinok“ 400 „
 Tem samem załatwioną zostaje petycja do l. 593.
- „ 120. Redakcye pism dla dzieci „Mały Świątek“ i „Wiek młody“ 200 „

Tem samem załatwioną zostaje petycja do l. 1496.

Dla Kongregacyi ruskich Sióstr Służebniczek Najśw.

Maryi Panny :

- „ 121. Ks. Cyryl Sielecki gr. kat. proboszcz w Zużlu na nowicyat sióstr 200 „
 „ 121. a) Na utrzymanie zakładu Sióstr Służebniczek w Krystynopolu 1.000 „

Te pozycye do rozporządzenia Wydziału krajowego w porozumieniu z Ordynaryatami obrządku greckokatolickiego.

Tem samem załatwioną zostaje petycja do l. 517.

- „ 122—125. Na zasiłki dla polskich i ruskich Towarzystw, mających na celu wspomaganie ubogich uczniów, rycałt do rozporządzenia Wydziału krajowego w porozumieniu z Radą szkolną krajową 1.200 „

Tem samem załatwione zostają petycye Towarzystw „Szkilnaja pomicz“ w Stanisławowie, Kołomyi, Lwo-

wie i Samborze (L. 36., 60., 183, 652., 653., 1104.), Wydziału Towarzystwa św. Cyryla w Przemyślu (L. 77.) i Stowarzyszenia dwucentowych wkładek w Przemyślu (L. 57.).

- Poz. 125. a) Związek polskich Towarzystw sokolich we Lwowie, na wydawnictwo podręczników do nauki gimnastyki, do rozporządzenia Wydziału krajowego 400 K.
 Tem samem załatwioną zostaje petycja do l. 794.
- „ 126. Instytut dla dziewcząt w Przemyślu. Subwencya stała 400 K.
 i zasiłek jednorazowy na budowę domu 2 000 „ 2.400 „
 Tem samem załatwioną zostaje petycja do l. 321.
- „ 126 a) Towarzystwo biblioteki polskiej w Wiedniu na tamtejszą szkołę języka polskiego 400 „
 Tem samem załatwioną zostaje petycja do l. 319.
- „ 127. Zakład wychowawczy dla ubogich dziewcząt pod nazwą „Rodzina Maryi“ w Łomnej 600 „
 Tem samem załatwioną zostaje petycja do l. 467.
- „ 128. Prywatne Seminarjum nauczycielskie żeńskie Zofii Strzałkowskiej we Lwowie 2.000 „
 Tem samem załatwioną zostaje petycja do l. 429.
- „ 129. Polskie Stowarzyszenie „Strzecha“ w Wiedniu 200 „
- „ 130. Polskie Stowarzyszenie „Przytulisko“ w Wiedniu 200 „
- „ 131. Towarzystwo sztuk pięknych w Krakowie, subwencya uchwalona przez Wys. Sejm na budowę własnego gmachu 1.000 „
- „ 132. Prywatna średnia szkoła żeńska w Krakowie 1.000 „
 Tem samem załatwioną zostaje petycja do l. 84.

Izba bez rozprawy uchwała Rubr. VII. poz. 104—132. zgodnie z wnioskiem

Komisji.

Sprawozdawca czyta :

Poz. 133. Na utrzymanie szkoły polskiej w Białej 11.200 K.

Przemawia p. Stojałowski i wnosi by poz. 133. podnieść z kwoty „11.200 K.“ na „17.000 K.“.

Izba popiera poprawkę p. Stojałowskiego.

Przemawia p. Kramarczyk.

Przemawia p. Binder.

Przemawia p. Barwiński.

Przemawia p. Andrzej Potocki.

Przemawia p. Vivien.

Przemawia p. Barwiński.

Sekretarz p. Urbański wnosi zamknięcie rozprawy ogólnej nad poz. 133.

Izba uchwała zamknięcie rozprawy ogólnej nad poz. 133.

Marszałek oznajmia, iż do głosu zapisany jest p. Kramarczyk.

Przemawia zapisany do głosu p. Kramarczyk i stawia następującą poprawkę :
 „(na wypadek, gdyby wniosek p. Stojałowskiego upadł) — poleca się Wydziałowi krajowemu, ażeby rzecz tę zbadał i na przyszłej Sesyji postawił wniosek ukrajowienia szkoły polskiej w Białej“.

Izba popiera powyższą poprawkę p. Kramarczyka.

Przemawia p. sprawozdawca.

Izba odrzuca wniosek p. Stojalowskiego, następnie w oddzielnem głosowaniu uchwała Rubr. VII. poz. 133., zgodnie z wnioskiem Komisji, wreszcie odrzuca osobno poprawkę p. Kramarczyka.

Sprawozdawca czyta :

Poz. 133. a)	Towarzystwo św. Pawła Apostoła we Lwowie . Tem samem załatwioną zostaje petycja do l. 806 i 1370.	400 K.
„ 133. b)	Ruskie Towarzystwo pedagogiczne we Lwowie, na wydawnictwo ukraińsko-ruskiej biblioteki . Tem samem załatwioną zostaje petycja do l. 590.	600 „
„ 133. c)	Ruskie Towarzystwo pedagogiczne we Lwowie, na utrzymanie szkoły wydziałowej żeńskiej we Lwowie Tem samem załatwioną zostaje petycja do l. 589.	3.200 „
„ 133. d)	OO. Bazylianie, na wydawnictwo pism religijno- moralnej treści Tem samem załatwioną zostaje petycja do l. 636.	400 „
„ 133. e)	Towarzystwo imienia św. Stanisława Kostki (opieki nad terminatorami we Lwowie) Tem samem załatwioną zostaje petycja do l. 316.	200 „
„ 134.	Komitet gospodarczy zjazdu lekarzy i przyrodników w Krakowie, na wydawnictwo książki pamiątkowej (II. i ostatnia rata)	1.000 „
„ 134. a)	Zakład sierót imienia św. Heleny we Lwowie . Tem samem zostaje załatwioną petycja do l. 650.	200 „
„ 134. b)	Stowarzyszenie nauczycielek we Lwowie Tem samem załatwioną zostaje petycja do l. 250.	600 „
„ 134. c)	Na wydawnictwo czasopisma pedagogicznego „Rodzina i Szkoła“ Tem samem załatwioną zostaje petycja do l. 646.	400 „
„ 134. d)	Towarzystwo ludoznawcze, na wydawnictwo cza- sopisma „Lud“ Tem samem załatwioną zostaje petycja do l. 364.	200 „
„ 134. e)	Na wydawnictwo gazety handlowo-geograficznej we Lwowie Tem samem załatwioną zostaje petycja do l. 1110.	200 „
„ 134. f)	Towarzystwo numizmatyczne w Krakowie, na wy- dawnictwo czasopisma poświęconego archeologii Tem samem załatwioną zostaje petycja do l. 343.	200 „

Izba bez rozprawy uchwała Rubr. VII. poz. 133. a) do 134. f) zgodnie z wnioskiem Komisji.

Sprawozdawca czyta :

Wysoki Sejm raczy uchwalić :

Petycje : Gminy stołecznego miasta Lwowa o subwencyę na utworzenie zakładu naukowego żeńskiego we Lwowie (l. 651.), oraz księdza Leona Zbyszewskiego o subwencyę na szkołę stowarzyszenia „Dom Rodzinny“ w Krakowie (l. 587.), odstępuje się Wydziałowi krajowemu do zbadania i ewentualnego przedstawienia wniosków w porozumieniu z c. k. Radą szkolną krajową a petycyę słuchaczów politechniki lwowskiej o subwencyę na wycieczkę naukową do Paryża (l. 1398) odstępuje się Wydziałowi krajowemu do możliwego uwzględnienia.

Izba uchwała bez rozprawy powyższy wniosek Komisji o ile dotyczy petycji l. 651 i 587.

Marszałek otwiera rozprawę nad powyższym wnioskiem komisji, o ile dotyczy załatwienia petycji Ls. 1398.

Przemawia p. Merunowicz i stawia następującą poprawkę:

Zamiast końcowego ustępu (1) pierwszego wniosku Komisji budżetowej, zamykającego rubrykę VII., Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Petycyę słuchaczy Politechniki lwowskiej o subwencyę na wycieczkę naukową do Paryża (l. 1.398) odstępuje się Wydziałowi krajowemu do możliwego uwzględnienia ewentualnie z rubri XVI. poz. 405/a.

Izba popiera poprawkę p. Merunowicza.

Przemawia p. Rotter i wnosi, by w załatwieniu pet. L. 1398. udzielić pentom 2.000 k.

Izba popiera wniosek p. Rottera.

Po zamknięciu rozprawy przemawia p. sprawozdawca.

Izba odrzuca wniosek p. Rottera, następnie uchwała w osobnem głosowaniu wniosek komisji, a wreszcie uchwała Izba oddzielnie poprawkę p. Merunowicza.

Sprawozdawca czyta:

Nad petycyami: Jana Nowaka, Kłemensa Bilińskiego i Wiktoryi Niedziałkowskiej o subwencyę na prywatne Zakłady naukowe żeńskie (L. 79., 184. i 381.), Zgromadzenia SS. Urszulek w Kołomyi o pożyczkę 24 000 koron, na rozszerzenie zakładu naukowego (L. 862.), Kat. Towarzystwa szkolnego w Wiedniu o subwencyę (L. 629.), Towarzystw zapomogowych słuchaczy uniwersytetu Wiedeńskiego i szkoły rolniczej w Wiedniu (L. 630., 631. i 633.), Komitetu młodzieży akademickiej w Krakowie dla obchodu jubileuszu uniwersytetu Jagiellońskiego o subwencyę na cele obchodu (L. 361.), Szymona Weinstocka o subwencyę na druk dzieła autonomiczno-prawniczego (L. 345), Maryi Albiny Gójskiej o subwencyę na ukończenie nauk (L. 416.), Kazimierza Wojciechowskiego o subwencyę na skończenie studyów (L. 261.), Czytelni Proświty w Ostrowie o subwencyę na budowę własnego domu (L. 764.), Zarządu ochronki dla małych dzieci w Przemyśle o subwencyę (L. 289.), Związku byłych nauczycielek o subwencyę na budowę schroniska dla nauczycielek (L. 865.), i Towarzystwa filozoficznego we Lwowie na wydawnictwo czasopisma „Eos“, przechodzi Sejm do porządku dziennego.

Izba uchwała bez rozprawy powyższy wniosek komisji.

Następuje: Rubr. VII. p. 78. 90., 95, 104. i 104 a).

Sprawozdawca p. Abrahamowicz czyta:

Rubr. VII., poz. 78. Teatr polski w Krakowie do rozporządzalności Wydziału krajowego 16.000 koron.

(Powyższem załatwiona zostaje pet dyrekcyi teatru w Krakowie L. 268/133).

Przemawia p. Stojałowski.

Przemawia p. Wójcik i stawia następującą rezolucyę osobną.

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

„Poleca się Wydziałowi krajowemu zbadanie, czy nie możnaby utworzyć wędrownego teatru ludowego“.

Izba popiera rezolucyę p. Wójcika.

Po zamknięciu rozprawy przemawia p. sprawozdawca.

Izba uchwała Rubr. VII. p. 78. zgodnie z wnioskiem komisji.

Sprawozdawca czyta:

Rubr. VII. poz. 79. Budowa teatru w Krakowie XII i XIII półroczna rata na opłatę procentów od pożyczki 300.000 zaciągniętej przez gminę miasta Krakowa 15.000 K.

Izba bez rozprawy uchwała Rubr. VII. p. 79. zgodnie z wnioskiem komisji. Sprawozdawca czyta, sprostowawszy poprzednio omyłkę druku, a mianowicie po liczbie „80“, dodać należy słowo: „Teatr“:

Rubr. VII. poz. 80. Teatr polski i opera polska we Lwowie do rozporządzalności Wydziału krajowego.

a) Dramat i komedia	28.400 K.	
b) Opera polska	20.000 „	48.400 K.

Przemawia p. Styła i stawia następujący wniosek:

„Pozycę 80. lit *b* skreśla się do połowy sumę tę 10.000 kor., przenosi się do rubr. 15., pozycyi 273. do rozporządzalności Wydziałowi krajowemu, na rozmaite zasiłki, mające na celu podniesienie rolnictwa i przemysłu rolniczego, tudzież wiedzy rolniczej“.

Izba nie popiera powyższego wniosku p. Styły.

Po zamknięciu rozprawy p. Sprawozdawca zrzeka się głosu.

Izba uchwała Rubr. VII. poz. 80*a* i *b* zgodnie z wnioskiem komisji.

Sprawozdawca czyta:

Rubr. VII., poz. 81. Budowa teatru we Lwowie na pokrycie III. i IV. raty amortyzacyjnej od pożyczki 600.000 koron przez gminę miasta Lwowa zaciągniętej 33.696 K.

„ „ „ 82. Teatr ruski pod zarządem Towarzystwa „Besida“ do rozporządzalności Wydz. kraj.	14 500 „
„ „ „ 83. Towarzystwo muzyczne w Krakowie	1.600 „
„ „ „ 84. Konserwatorium Tow. muzycz. w Krakowie	4.000 „
„ „ „ 85. Towarzystwu murycznemu we Lwowie	6.000 „

W załatwieniu petycyi Tow. muzycznego w Brodach l. 576/406, takiejże petycyi l. 1515/1262 Tow. muzycznego w Samborze:

„ „ „ 85 <i>a</i> . Towarzystwu muzycznemu w Brodach jednorazowo	200 „
„ „ „ 86 <i>b</i> . Towarzystwu muzycznemu w Samborze jednorazowo	200 „
„ „ „ 86. Towarz. muzycznemu Harmonia we Lwowie (powyższem załatw. zostaje pet. L. 1317/1076).	600 „
„ „ „ 86 <i>a</i> . W załatwieniu petycyi do L. 266/141 wstawia komisya budżetowa dla Towarzystwa muzyczn. Harmonia w Krakowie	600 „
„ „ „ 87. Towarzystwu śpiew. Lutnia we Lwowie	1.000 „
„ „ „ 88. „ „ Bojan „	600 „
(powyższem załatwiona zostaje petycyja do L. 827/620.).	

„ „ „ 89. Towarzystwa śpiew Echo	800 „
„ „ „ 90. „ „ Lutnia w Krakowie	600 „

Izba uchwała bez rozprawy Rub. VII. poz. 81. do 90 zgodnie z wnioskiem komisji.

Sprawozdawca czyta:

Petycyę do L 187/107 Towarzystwa przyjaciół muzyki w Tarnopolu, o subwencyę na utrzymanie szkoły, przekazuje się Wydziałowi krajowemu do zbadania, ewentualnie uwzględnienia przy zestawieniu preliminarza budżetu na rok 1901.

Przemawia p. Michałowski i stawia następujący wniosek w miejsce powyższego wniosku komisji:

„Towarzystwu przyjaciół muzyki w Tarnopolu udziela się na rok 1900 subwencyę na utrzymanie szkoły muzycznej w kwocie 400 K.

Izba nie popiera wniosku p. Michałowskiego.

Przemawia p. Stojałowski dla sprostowania faktu.

Po zamknięciu rozprawy p. sprawozdawca zrzeka się głosu.

Izba uchwała powyższy wniosek komisji.

Sprawozdawca czyta, zaznaczywszy poprzednio, iż dodać należy do wniosku komisji na końcu „26. Marya Nowińska, b. artystka sceny lwowskiej o subwencyę dla córki Maryi, kształcącej się w śpiewie“.

Rubr. VII. poz. 95. Dla młodzieży kształcącej się w naukach i sztukach, ryczałt do rozporządzalności Wydziału krajowego 6 000 K.

Do pozycyi tej wniesione zostały następujące petycye:

1. Tarnawiecka Wanda, uczenica prof. Wysockiego o subwencyę na dalsze kształcenie się w śpiewie.

2. Zajączkowska, uczenica szkoły muzycznej p. Laureckiej, o subwencyę na dalsze kształcenie się w śpiewie.

3. Zofia Gralewska, o subwencyę na naukę śpiewu.

4. Zofia Pilarska

” ” ”

5. Leontyna Borkowska, uczennica prof. Wysockiego o subwencyę na naukę śpiewu.

6. Ignacy Połomyjuk, kierownik katedralnego chóru w Stanisławowie o subwencyę.

7. Kamila Roszkiewicz, uczenica Camilowej, na naukę śpiewu.

8. Turzańska Marya, artystka oper i nauczycielka śpiewu o zasiłek na otwarcie szkoły śpiewu operowego.

9. Chulawska Wanda, ukończona uczenica szkoły „Souvestrów“ w Dreźnie o zasiłek na uzupełnienie nauki śpiewu.

10. Guszalewicz Aleksander, uczeń konserwatorium we Wiedniu o stypendyum na dalszą naukę w śpiewie.

11. Hajek Andrzej, uczeń szkoły śpiewu „Stróżeckiej-Sobotowej“ o zasiłek na naukę śpiewu solowego.

12. Eminowicz Wanda, uczenica prof. J. Marso w Krakowie o zasiłek na naukę śpiewu.

13. Kłok Władysław, uczeń art. Turzańskiej o zasiłek na dalsze kształcenie się w śpiewie za granicą.

14. Kowalska Marya, o stypendyum na naukę śpiewu.

15. Kozak Hilary, uczeń III. r. konserwat. muz. we Wiedniu o zasiłek na dalszą naukę śpiewu.

16. Lewicki Władysław, uczeń prof. Noskowskiego w Warszawie o zasiłek na dalsze kształcenie się w śpiewie.

17. Męciński Modest, uczeń szkoły śpiewu prof. Stockhausena w Frankfurcie nad Menem o stypendyum.

18. Apolonia Ogródnik, uczennica IV. r. konserwatorium muz. we Lwowie o zasiłek na naukę śpiewu.

19. Radkiewicz Klaudya, uczenica konserwatorium we Wiedniu, o dalszy zasiłek na naukę śpiewu.

20. Rojek Oktawia, uczennica szkoły śpiewu „Stróżeckiej-Sobotowej“ o zasiłek na dalsze kształcenie w śpiewie.

21. Roszkiewicz Helena, uczenica szkoły śpiewu J. Camilowej o stypendyum na dalsze kształcenie się.

22. Ruszkowska Helena, uczennica prof. Wysockiego o dalszy zasiłek na kształcenie w śpiewie.

23. Sijak Marya, uczennica śpiewu w Medyolanie o subwencyę na dokończenie wykształcenia.

24. Strzelecka Marya, uczennica szkoły śpiewu „Stróżeckiej-Sobotowej“ o stypendyum.

25. Szydłowska Otylia, ukończona uczennica prof. Wysockiego o stypendyum na dalsze kształcenie się w śpiewie.

26. Marya Nowińska, b. artystka sceny lwowskiej o subwencyę dla córki Maryi, kształcącej się w śpiewie.

Komisya budżetowa czyni wniosek:

Sejm przekazuje tuż co wymienione petycye Wydziałowi krajowemu do zbadania i uwzględnienia w miarę istotnych kwalifikacyj petentów.

Izba bez rozprawy uchwała Rub. VII. poz. 95. zgodnie z wnioskiem komisyi.

Sprawozdawca czyta:

Pozycya 104. Lipińskiej Salomei wdowie po skrzypku Feliksie Lipińskim 100 K.

Izba bez rozprawy uchwała Rub. VII. poz. 104. zgodnie z wnioskiem komisyi.

Sprawozdawca czyta:

Pozycya 104. a) Zboińskiej Józefie wdowie po artyście sceny polskiej Marcellim Zboińskim jednorazowo 100 K.

Izba bez rozprawy uchwała Rub. VII. poz. 104. a) zgodnie z wnioskiem komisyi.

Marszałek odczytuje dodatkowy wniosek p. Wójcika.

Przemawia p. Stojalowski.

Przemawia p. sprawozdawca, po zamknięciu rozprawy oświadczając, iż zgadza się na wniosek p. Wójcika.

Izba uchwała wniosek p. Wójcika, na który p. sprawozdawca się zgodził.

Następuje: Rub. VII. p. 69. Krajowy szkolny fundusz emerytalny.

Sprawozdawca p. Kozłowski czyta:

Wysoki Sejm uchwalić raczy zgodnie z preliminarzem Wydziału krajowego i Rady szkolnej krajowej:

W y d a t k i:

Rubryka	1. Emerytury czasowe nauczycieli i nauczycielek	56.000 koron
"	2. " dożywotne nauczycieli i nauczycielek	446.000 "
"	3. Pensye dla wdów po nauczycielach	172.000 "
"	4. Dodatki na wychowanie sierót po nauczycielach	40.000 "
"	5. Odprawy i kwartały pozgonne	22.000 "
"	6. Zwroty z wkładek emerytalnych nauczycieli i nauczycielek	1.600 "
"	7. Koszta zarządu	100 "
"	8. Rozmaite wydatki	— "

Suma wydatków 737.700 koron

Izba bez rozprawy uchwała wydatki krajowego szkolnego funduszu emerytalnego w sumie 737, 700 k., zgodnie z wnioskiem komisyi.

Sprawozdawca czyta:

D o c h o d y:

Rubryka	1. Odsetki od kapitałów	2.680 koron
"	2. Datki stałe z kraj. funduszu szkolnego	25.600 "
"	3. Zapisy i darowizny	— "
"	4. Interkalarya od opróżnionych posad nauczycielskich	49.680 "

Rubryka	5. Stałe wkładki nauczycieli i nauczycielek	138.000	koron
"	6. Wkładki dwuprocentowe za czas służby przed- etatowej	16.000	"
"	7. Różne dochody	—	"
"	8. Zwroty z emerytur czasowych	—	"
"	9. Zwroty z emerytur dożywotnich	—	"
"	10. Zwroty z pensyj wdów	—	"
"	11. Zwroty z dodatków na wychowanie dzieci	—	"
"	12. Zwroty z odpraw i kwartałów pozgonnych	—	"
	Suma dochodów	231.960	koron
	W porównaniu z sumą wydatków	737.700	"

Okazuje się niedobór do pokrycia z funduszu krajowego 505.740 koron

Izba bez rozprawy uchwała dochody krajowego szkolnego funduszu emerytalnego w sumie 231.960 k. zgodnie z wnioskiem komisji.

Sprawozdawca czyta:

III. Komisya wnosi wstawić niedobór krajowego funduszu szkolnego emerytalnego do pokrycia pod rubr. VII. poz. 69 funduszu krajowego, w kwocie 505.740 K.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek komisji.

Sprawozdawca czyta: Rub. VII. poz. 70. Sześciu członków Rady szkolnej krajowej po 2.400 K., 14.400 K.

Izba bez rozprawy uchwała poz. 70. Rub. VII. zgodnie z wnioskiem komisji.

Marszałek oznajmia, iż obecnie umieszcza na porządku dziennym, jeżeli się temu nikt nie sprzeciwi Rub. IX. poz. 143—161. wyd. i Rub. XIII. poz. 53—56 doch. Kwaterunkowe żandarmeryi.

Izba godzi się bez rozprawy na ten porządek dzienny.

Sprawozdawca p. Karatnicki czyta:

Rub. IX. poz. 143—161 wyd. i Rub. XIII. poz. 53—56 dochodów.

Kwaterunkowe żandarmeryi.

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

W y d a t k i:

Pozycya	143. Czyszczenie koszar i innych pomieszczeń, zapalanie lamp i dostarczanie mioteł	19.950	koron
"	144. Oświetlenie koszar	7.040	"
"	145. Utrzymanie i uzupełnienie sprzętów dla niższych stopni	156	"
"	146. Utrzymanie i uzupełnienie sprzętów dla żołnierzy	6.516	"
"	147. Utrzymanie i uzupełnienie sprzętów kuchennych	2.506	"
"	148. Pranie bielizny pościelnej dla wachmistrzów rachunkowych, woźnych, żołnierzy i służących	7.330	"
"	149. Naprawa bielizny pościelnej	640	"
"	150. Pranie koców zimowych i letnich, sienników, poduszek włosiennych i słomianych	1.706	"
"	151. Świeże napełnianie i dopełnianie sienników i poduszek słomianych	3.958	"
"	152. Uzupełnianie bielizny pościelnej, koców, sienników i poduszek	15.924	"
"	153. Opał i oświetlenie kancelaryj oddziałowych	2.694	"

Pozycya	154.	Opał i oświetlenie pomieszczeń oficerów, wachmistrzów rachunkowych i woźnych	4.204	koron
"	155.	Rozmaite inne wydatki	1.452	"
		Razem ryczałty	74.076	koron
"	156.	Najem pomieszczeń i koszar	360.144	"
"	157.	Wartość czynszowa:		
	a)	dawnego gmachu lwowskiego 25.872 K.		
	b)	dobudowanego skrzydła gmachu lwowskiego	11.486	"
	c)	realności w Czortkowie	1.400	"
			38.758	"
"	158.	Umorzenie pożyczki 20.000 koron, na dobudowanie domu dla c. k. żandarmeryi we Lwowie VII. i VIII. rata:		
		w kapitale	2.349 K.	72 h.
		w 4 ⁰ / ₁₀ odsetkach	7.670	" 84 "
		w 1 ¹ / ₈ ⁰ / ₁₀ na administracyę	479	" 44 "
		stemple do kwitu	40	" — "
			10.540	"
"	159.	Na urządzenie nowych koszar dla utworzyć się mających posterunków	2.000	"
"	160.	Na podwyższenie czynszów najmu i pomnożenie ilości posterunków	4.000	"
"	161.	Na koszta administracyi i konserwacyi gmachu c. k. żandarmeryi we Lwowie i budynku w Czortkowie	6.000	"
		Suma rubryki IX.	495.518	

Izba bez rozprawy uchwała Rub. IX. poz. 143—161. wydatków na kwaterekowe żandarmeryi w sumie 495.518 K., zgodnie z wnioskiem komisji.

Sprawozdawca czyta:

D o c h o d y:

Rub. XIII. Poz. 53. Kwaterunkowe:

	a)	za 7 oficerów przy sztabie	8.720	K.
	b)	za 2 majorów	2.776	"
	c)	" 12 rotmistrzów	10.512	"
	d)	" 37 oficerów niższych stopni	17.776	"
	e)	za 4 wachmistrzów rachunkowych	1.760	"
	f)	za 2 woźnych	880	"
	g)	" kancelaryę sztabu	1.270	"
			43.684	koron
"	54.	Nocelegowe za 2654 głów po 94. za dobę	83.304	"
"	55.	Udział administracyi politycznej	30.104	"
"	56.	a) z dawnego gmachu lwowskiego	25.872	K.
	b)	z dobudowanego skrzydła gmachu lwowskiego	11.486	"
	c)	z realności w Czortkowie	1.400	"
			38.785	"
		Suma rubryki XIII.	195.850	koron

Zestawienie:

Suma wydatków	495.518	koron
„ dochodów	195.850	„
Pozostaje do pokrycia	299.668	koron

Izba uchwała bez rozprawy Rub. XIII. poz. 53—56. dochodów z kwaterunkowego żandarmeryi w sumie 195.850 K., zgodnie z wnioskiem komisji.

Marszałek oznajmia, iż obecnie umieszcza na porządku dziennym, opuszczoną poprzednio Rub. VIII. poz. 135—142. b) Utrzymanie pomników historycznych.

Sprawozdawca p. Barwiński czyta: sprostowawszy poprzednio omyłkę druku a mianowicie w nagłówku sprawozdania zamiast „Rubryka VIII. poz. 135.“ ma być „Rubryka VIII. poz. 135—142. b)“;

Rub. VIII. poz. 135—142 b). Utrzymanie pomników historycznych.

Pozycya 135. Na utrzymanie kancelaryi konserwatorskich we Lwowie i Krakowie, sporządzanie i publikacye naukowych i urzędowych spisów pomników znajdujących się w naszym kraju	8.000	koron
„ 136. Badanie i ocalanie zabytków starożytnych, piśmiennych i archeologicznych dla zakładu narodowego im. Ossolińskich we Lwowie	1.000	„
„ 137. Stała subwencya roczna dla muzeum narodowego w Krakowie	1.600	„
Nadto wnosi komisya, załatwiając petycję gminy stoł. król. m. Krakowa l. 272 (147). Wysoki Sejm raczy uchwalić: Do powyższej stałej subwencji przyznaje się jako jednorazowy nadzwyczajny zasiłek	400	„
„ 138. Krajowe archiwum aktów grodzkich i ziemskich we Lwowie i w Krakowie:		
1 Dyrektor we Lwowie	2.400	„
2 „ w Krakowie	2.400	„
3 Adjunkt I. kl. we Lwowie, płaca 2.400 K., dodatek aktywalny 400 K. i trzy dodatki pięcioletnie po 160 K. rocznie	3.280	„
4. Adjunkt II. kl. płaca 1.800 K. i dodatek aktywalny 400 K.	2.200	„
5. Adjunkt I. kl. w Krakowie (jak poz. 3.)	3.280	„
6. „ II. kl. „ (jak poz. 4.)	2.200	„
7. 2 aplikantów we Lwowie adjuta roczne po 600 K.	1.200	„
8. 1 aplikant w Krakowie adjutum roczne 600 K.	600	„
9. Czynnosc za najem lokalu we Lwowie	1.200	„
10. Stróże	1.680	„
11. Opał, potrzeby kancelaryjne i rozmaite wydatki	1.200	„
„ 139. Na restaurację kościoła katedralnego na Wawelu V. rata roczna z przyznanej subwencji 200.000 K.	20.000	„
„ 140. Na restaurację grk. cerkwi katedralnej w Staślawowie III. rata z przyznanych 20.000 K.	4.000	„

Pozycya 141.	Zgromadzenie X. X. kanoników reg. Later. przy kościele Bożego Ciała w Krakowie na restauracyę kościoła, II-ga rata z 12.000 K.	4.000	koron
" 142.	Komitet parafialny kościoła WW. Świętych w Krakowie na restauracyę kościoła św. Piotra i Pawła w Krakowie II. rata z przyznanych na 5 lat 20.000 K.	4.000	"
" 142. a)	Komitet cerkiewny w Rohatynie, na dalszą restauracyę cerkwi Narodzenia N. Maryi P. 4.000 K., w dwóch rocznych ratach, z tego I. rata	2.000	"
" 142. b)	Na restauracyę kościoła w Bieczu I. rata z 4.000 K. (według osobnego sprawozdania Wydziału krajowego LW. 68.653/99) z zastrzeżeniem wypłaty po zbadaniu przez Wydział krajowy wykonanych robót	2.000	"
Suma rubryki VIII.		68.640	koron

Tem samem załatwioną została petyeya komitetu cerkiewnego w Rohatynie l. 504 (335).

Izba uchwała bez rozprawy Rub. VIII. poz. 135—142 b) w sumie 63.640 K., zgodnie z wnioskiem komisji.

Sprawozdawca czyta:

Załatwiając petycyę komitetu budowy pomnika im. Mickiewicza we Lwowie L. 1.091 (871) wnosi komisya budżetowa: Wysoki Sejm raczy uchwalić:

„Komitetowi budowy pomnika im. Mickiewicza we Lwowie przyznaje się 20.000 koron w pięciu rocznych ratach po 4.000 koron, poczynawszy od roku 1901 do rozporządzalności Wydziału krajowego.

Izba uchwała bez rozprawy powyższy wniosek komisji.

Sprawozdawca czyta:

Petycyę: klasztoru OO. Reformatów w Rawie l. 1.616 (1.344), grk. komitetu cerkiewnego w Sieniawie l. 808 (601), grk. cerkiewnego komitetu w Mszanie l. 828 (621), gminy Sromowce niżnie l. 80 (36) klasztoru OO. Bernardynów w Dukli l. 648 (468), Dra Wł. Demetrykiewicza w Krakowie l. 603 (432), komitetu restauracyi rz. k. kościoła parafialnego w Żółkwi l. 102 (55), komitetu parafialnego rz. ka. w Nawaryi pode Lwowem l. 578 (408), zwierzchności gminnej w Husiatynie l. 867 (659), komitetu budowy bożnicy w Leszniowie l. 505 (336), i koła c. k. konserwatorów Galicyi Wsch. l. 1.307 (1066), przekazują się Wydziałowi krajowemu do zbadania.

Izba uchwała bez rozprawy powyższy wniosek komisji.

Sprawozdawca czyta:

Nad petycyami: gr. k. komitetów parafialnych w Szumlanach l. 657 (477), Tyrnawie wyżnej l. 1.097 (877), w Tucznem l. 767 (560), w Laszkach murowanych l. 1.157 (934), w Łukowem l. 322 (183), komitetu restauracyi kościoła w Turce l. 814 (607), gminy Jasionka steciowa l. 466 (298), gminy izraelskiej w Magierowie l. 1.159 (936), zarządu Muzeum tatrzańskiego w Zakopanem l. 324 (185) i grona konserwatorów Galicyi Zachodniej w Krakowie l. 698 (491) przechodzi Sejm do porządku dziennego.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek komisji.

Marszałek odracza posiedzenie do godziny 8 wieczorem.

Przerwa posiedzenia godzina 4 minut 10 po południu.

Dalszy ciąg posiedzenia z dnia 3. maja 1900 roku.

Początek o godzinie 8 minut 30 wieczór.

Marszałek konstatuje dostateczną liczbę posłów i otwiera napowrót przerwane posiedzenie.

Marszałek oznajmia iż następuje Rub. X. poz. 162—191. wydatków na komunikacye.

Sprawozdawca p. Stanisław Jędrzejowicz czyta:

„Wysoki Sejm uchwalić raczy wydatki na drogi, jak następuje:

Wydatki na komunikacye.

I. Na drogi

A) Koszta zarządu.

Rubryka X.

Pozycya 162. Płace inżynierów, konduktorów,

		Zwyczajne	Nadzwycz.
rysowników i służby drogowej:			
a) dyrektor, płaca	6.400 K.	7.360 K.	—
dodatek aktywalny	960 „		
b) zastępca dyrektora, płaca	4.800 K.		
dodatek aktywalny	840 „		
„ funkcyjny	800 „	6.440 „	—
c) 5 inżynierów starszych, płaca			
po 4.800 K.	24.000 K.		
dodatek aktyw. po 840 K.	4.200 „	28.200 „	—
d) 9 inżynierów I. klasy, płaca			
po 3.600 K.	32.400 K.		
dodatki aktywalne:			
α) dla 2 po 720 K.	1.440 „		
β) „ 5 „ 600 „	3.000 „		
γ) „ 2 „ 480 „	960 „	37.800 „	—
e) 9 inżynierów II. kl., płaca			
po 2.800 K.	25.200 K.		
dodatki aktywalne:			
α) dla 6 po 600 K.	3.600 „		
β) „ 2 „ 500 „	1.000 „		
γ) „ 1 „ 400 „	400 „	30.200 „	—
f) 12 inżynierów-adjunkt., pł.			
po 2.200 K.	26.400 K.		
dodatki aktywalne:			
α) dla 11 po 480 K.	5.280 „		
β) „ 1 „ 400 „	400 „	32.080 „	—
g) 4 praktykantów technicznych:			
dla 2 adjutum po 1.400 K.	2.800 „		
„ 2 „ „ 1.200 „	2.400 „	5.200 „	—
h) pisarz etatowy, płaca	1.200 K.		
dodatek aktywalny	200 „	1.400 „	—
i) 10 konduktorów starszych,			
płaca po 1.800 K.	18.000 K.		
dodatek aktyw. po 300 K.	3.000 „	21.000 „	—

Zwyczajne Nadzwyczaj.

k)	10 konduktorów I. kl., płaca po 1.600 K.	16.000 K.		
	dodatek aktyw. po 200 K.	2.000 „	18.000 K.	—
l)	10 konduktorów II. klasy, płaca po 1.400 K.	14.000 K.		
	dodatek aktyw. po 150 K.	1.500 „	15.500 „	—
m)	12 konduktorów III. klasy, płaca po 1.200 K.	14.400 K.		
	dodatek aktyw. po 150 K.	1.800 „	16.200 „	—
n)	rysownicy i dyetaryusze		2.556 „	—
o)	342 droźników		103.000 „	—
	Suma płac		324.936 K.	—

Pozycya 163.

Zaliczki na płace.

Dla inżynierów i konduktorów 6.400 „ —

" 164.

Dodatki pięcioletnie.

Dyrektorowi Reuttowi (1) 800 kor. Zastępcy dyrektora Szyszkowskiemu (1) 400 kor. Inżynierom starszym: (1) po 400 kor. Czaplickiemu, Jankowskiemu i Pintowskiemu. Inżynierom I. klasy (1) po 300 kor.: Barancewiczowi, Grzegorzewskiemu, Jodłowskiemu, Kurniewiczowi, Strońskiemu i Turskiemu od 1. marca 1900 w kwocie 250 kor. Inżynierom II. klasy (1) po 200 kor. Barańskiemu i Barzykowskiemu, od 20. czerwca 1900 po 106 kor. Konduktorowi II. klasy Van Royowi (1) 100 kor. Konduktorom III. klasy (1) po 100 kor.: Feiglówi, Olchowskiemu, Tworowskiemu i Widemu. Pisarzowi etatowemu (1) Wolskiemu z rocznych 100 kor. od 1. marca 1900 84 kor. 4.946 „ —

" 165.

Dodatki osobiste.

Dla inżynierów I. klasy: Stanisława Grzegorzewskiego i Antoniego Barancewicza po 600 kor. 1.200 K.
Dla inżyniera II. kl. Franciszka Barańskiego 400 „ 2.600 K. —

" 166.

Ryczałty.

a) na obowiązkowe objazdy dróg krajowych:
1. dla 12 inżynierów okręgowych w kwocie 12.600 K.
2. dla 42 konduktorów 16.202 „ 28.802 K. —

b) na pomieszczenie biura okręgowego:
1. dla inżyniera w Krakowie 240 K.
2. dla 10 inżynierów okręgowych po 120 kor. 1.200 „ 1.440 „ —

	c) na kancelaryę:	Zwyczajne	Nadzwycz.
	1. dla 11 inżynierów okręgowych po 96 kor.	1.056 K.	
	2. dla 42 konduktor. po 32 kor.	1.344 „	2.400 „ —
			<u>32.642 K. —</u>
Pozycya	167. <i>Remuneracye i zapomogi dla urzędników i służ</i>	7.000 K.	—
„	168. <i>Instrumenty, wzory i naczynia. Naprawa, sprawienie i uzupełnienie</i>	10.000 K.	—
„	169. <i>Koszta komisyjne dla inżynierów, konduktorów i komisyj nadzwyczajnych</i>	14.000 K.	—
„	170. <i>Koszta kursu praktycznego dla konduktorów drogowych</i>	10.000 K.	—
	Suma kosztów zarządu	411.524 K.	—

B) *Nowe budowy i rekonstrukcyje dróg.*

„	171. Koszta rekonstrukcyi dróg krajowych, wzmocnienie pokładu szutrowego i koszta budowy większych mostów	— „	120.000 „
---	---	-----	-----------

C) *Utrzymanie dróg krajowych.*

„	172. Koszta utrzymania dróg krajowych długości 1.829 klm. po 454 kor. od jednego kilometra	832.076 K.	—
---	--	------------	---

D) *Zasiłki.*

„	173. Na bezzwrotne zasiłki dla dróg powiatowych i gminnych	920.000 „	—
„	174. Na utrzymanie i budowę dojazdów kolejowych	80.000 „	—
„	175. Dotacya dla funduszu pożyczkowego drogowego, na pożyczki bezprocentowe dla Wydziałów powiatowych na budowę dróg (przez lat 15) II. rata	— „	40.000 K.
		<u>1.000.000 K.</u>	<u>40.000 K.</u>

E) *Wydatki na myta.*

„	176. Koszta utrzymania i budowy domków mytniczych	8.400 K.	—
„	177. Koszta komisyjne ogłoszenia, licytacye, podatki i inne	4.000 „	—
„	178. Przerwy z powodu wypadków elementarnych	800 „	—
		<u>13.200 K.</u>	—

F) *Pensye i zaopatrzenia.*

„	179. a) Raciborski Ludwik, emerytowany inżynier	6.490 K.	—
	b) Baczyński Ferdynand, emerytowany konduktor	988 „	—

	Zwyczajne	Nadzwyczaj.
c) Barków Teodor, emerytowany konduktor	962 K.	—
d) Darowski Stanisław, emerytowany konduktor	460 „	—
e) Dybowski Tadeusz, emerytowany konduktor	1.024 „	—
f) Reicher Stanisław, emerytowany konduktor	1.902 „	—
g) Rieger Karol, emerytowany konduktor	1.008 „	—
h) Skwarczyński Jan, emerytowany konduktor	962 „	—
i) Żukowski Antoni emerytowany konduktor	1.008 „	—
k) Niewiadomska Sabina, wdowa po inżynierze, rocznie 700 K. i dla syna Juwenala z rocznych 116 kor. po 25. stycznia 1900 <u>8 „</u>	708 „	—
l) Ramza I-o voto Pochowska Ewelina dla dzieci po śp. inżynierzo Pochowskim; Bohdana do 9. lutego 1900 r., Michała do 12. kwietnia 1900 r., Zofii do 25. kwietnia 1901 r., Stanisławy do 7. sierpnia 1907 r., po 100 kor.	312 „	—
m) Birgfellner Julia wdowa po inżynierze, pensya roczna 1.000 K. dla dzieci: Karola do 5. maja 1900 r., i Jana do 19. października 1901 po 100 koron rocznie <u>134 „</u>	1.134 „	—
n) Bieńkowska Stanisława, wdowa po inżynierze, pensya rocznie 1.400 „ dla dzieci: Stanisława do 28. marca 1902 r., Tadeusza do 16. lutego 1906 po 140 kor. <u>280 „</u>	1.680 „	—
o) Łuniewska Natalia, wdowa po inżynierze pensya rocznie	700 „	—
p) Baranowska Augusta, wdowa po inżynierze pensya rocznie 1.200 K. dla dzieci: Romana do 2. kwietnia 1901, Olgi do 24. marca 1903, Konstantego do 21. maja 1903, Zofii do 10. lutego 1905, Maryi do 29. maja 1907 i Jana do 8. października 1905 po 108 kor. <u>600 „</u>	1.800 „	—
r) Zielińska Katarzyna, wdowa inżynierze, pensya wdowia 1.000 K. dla dzieci: Adama do 16. paź-		

		Zwyczajne	Nadzwyczaj.
	dziennika 1900, i Tadeusza 9. marca 1910 po 100 kor. <u>200</u> „	1.200 K.	—
Pozycja 179. s)	Dziakiewiczowa Rozalia, wdowa po kondukt., pensya 650 K. dla dzieci Juliana do 16. kwietnia 1902, Bertolda do 27. czerwca 1906 po 65 kor. <u>130</u> „	780 „	—
t)	Grzymalina Melania, wdowa po konduktorze pensya . 500 „ dla syna: Jędrzeja do 21. stycznia 1900 . . . <u>50</u> „	550 „	—
u)	Hrankowska Julia, wdowa po konduktorze, pensya . 440 „ dla córki Stanisławy do 1. marca 1905 . . . <u>44</u> „	484 „	—
w)	Hlawaty Józefa, wdowa po konduktorze pensya . . 600 „ dla dzieci: Heleny do 17. li- stopada 1900, i Karola do 4. listopada 1904 po 60 kor. . <u>114</u> „	714 „	—
x)	Hryniewicz Emilia, wdowa po kon- duktorze, pensya roczna	650 „	—
y)	Helierowa Anna, wdowa po kondu- ktorze, pensya wdowia	520 „	—
z)	Rząśnicka Helena, wdowa po kondu- ktorze	650 „	—
aa)	Jeziorańska Natalia, wdowa po funk- cyonaryuszu techniczn., dar z łaski 600 K.	600 „	—
bb)	Chrzanowska Ignacowa j. w.	600 „	—
cc)	Szeliska Laura, wdowa po kondukt- rze, dożywocie	334 „	—
dd)	Chodorowska Leokadya j. w.	200 „	—
ee)	Zarembina Franciszka, wdowa po kon- duktorze, dla syna Juliana do 4 sty- cznia 1900 r. z rocznych 26 kor. . .	2 „	—
ff)	Brochocka Joanna, wdowa po iżynie- rze, pensya wdowia . . . 1.400 K. dla dzieci: Adama do 3. sty- cznia 1901, Jana do 26 lu- tego 1903, i Romana do 4. lipca 1915 po 280 kor. . <u>840</u> „	2.240 „	—
gg)	Jawornikowa Marya, wdowa po inżynierze, pensya wdowia 1.000 „ dla dzieci: Janiny do 28. marca 1920, Heleny do 8. maja 1921, po 200 kor. . <u>400</u> „	1.400 „	—
hh)	Latkowska Karolina, wdowa po inżynierze, pensya wdowia 800 „		

	dla dzieci: Alfonsyny do 14. lipca 1905 i Jana do 9. sier- pnia 1907, po 160 kor. 320 „	Zwyczajne Nadzwycz.	1.120 K.	—
Pozycya 179. ii)	Chamcowa Anna wdowa po kondu- ktorze, pensya rocznie		800 „	—
kk)	Zielińska Marya, córka po inżynierze zaopatrzenie dożywotnie		100 „	—
ll)	Czepiel Jan, b. droźnik, dar z łaski dożywotni		200 „	„
mm)	Rochwalski Jan, b. droźnik, zaopa- trzenie, rocznie		180 „	—
nn)	Dziedzic Jan, b. droźnik, j. w.		180 „	—
oo)	Diaków Eliasz „ j. w.		180 „	—
pp)	Harasym Jan, „ j. w.		188 „	—
rr)	Kamiński Jan, „ j. w.		150 „	—
ss)	Malik Jan, „ j. w.		150 „	—
tt)	Rzeszotko Jędrzej „ j. w.		120 „	—
uu)	Tyz Onufry „ j. w.		90 „	—
ww)	Borzęcki Leonard, emeryt. kondukt. pensya i jednorazowy dar z łaski		— „	—
xx)	Gering Franciszek j. w.		— „	—
yy)	Ulanowski Rafał j. w.		— „	—
zz)	Brochocki Aleksander, emerytowany inżynier		— „	—
α)	Baczyński Ferdynand, jednorazowy dar z łaski		— „	—
β)	Gering Julia, córka po konduktorze, jednorazowy dar		— „	—
			<u>34.710 K.</u>	—
	Suma wydatków na drogi		<u>2,291.510 K.</u>	<u>160.000 K.</u>
			2,451.510 K.	

Niniejszem sprawozdaniem załatwione zostało również osobne przedłożenie do LW. 32 129.

Izba uchwała bez rozprawy Rubr. X. poz. 162—179 w sumie 2,291.510 kor. zwycz. 160.000 kor. nadzwycz., łącznie w sumie 2,451 510 kor., zgodnie z wnioskiem komisji.

Sprawozdawca czyta :

Petycyę l. 547 byłego droźnika Kiryło Chyleczuk i pod L. 1092 Natalii Łuniewskiej przekazuje się Wydziałowi krajowemu do zbadania i załatwienia.

Petycyę L. 789 Eleonory Rondewald i L. 192 Julii Gering, przekazuje Sejm Wydziałowi krajowemu do możliwego uwzględnienia, zaś nad pet. L. 453 i L. 569 o dar z łaski, przechodzi się do porządku dziennego.

Izba uchwała bez rozprawy powyższy wniosek komisji.

Sprawozdawca czyta :

Wysoki Sejm uchwalić raczy dział II. wydatki na koleje, jak następuje :

Rubryka I. pozycya 180. Koszta zarządu :

Płace i emolumenta etatowe :

a) dyrektor płaca	6.400 K.	
dodatek aktywalny	960 „	7.360 K.

		Zwyczajne Nadzwycz.	
b)	zastępca dyrektora, płaca	4.800 K.	
	dodatek aktywalny	840 „	
	„ funkcyjny	800 „	6.440 K. —
c)	starszy inżynier, płaca	4.800 K.	
	dodatek aktywalny	840 „	5.640 „ —
d)	inżynier I. klasy, płaca	3.600 K.	
	dodatek aktywalny	720 „	4.320 „ —
e)	2 inżynierów adjunktów, płaca po 2.200 K.	4 400 K.	
	dodatek aktywalny po 480 K.	960 „	5.360 „ —
f)	referent administracyjny, płaca	4.400 K.	
	dodatek aktywalny	840 „	5.640 „ —
g)	sekretarz, płaca	4.800 K.	
	dodatek aktywalny	840 „	5.640 „ —
h)	konsultent dla spraw taryfowych i ko-		
	mercyalnych, płaca	3.600 K.	
	dodatek aktywalny	720 „	4.320 „ —
i)	konceptista, płaca	2.200 K.	
	dodatek aktywalny	480 „	2.680 „ —
k)	oficyał administracyjny, płaca	2.200 K.	
	dodatek aktywalny	360 „	2.560 „ —
l)	asystent rachunkowy, płaca	1.600 K.	
	dodatek aktywalny	200 „	1 800 „ —
m)	inspicyent-rysownik, płaca	1.600 K.	
	dodatek aktywalny	200 „	1.800 „ —
n)	asystent manipulacyjny, płaca	1.600 K.	
	dodatek aktywalny	200 „	1.800 „ —
o)	woźny, płaca	1.000 K.	
	dodatek aktywalny	100 „	
	na ubiór	100 „	1.200 „ —
Suma płac		56.560 K.	—

Pozycya 181. Pięciolecia:

Dyrektorowi Zaleskiemu (1) o rocznych 800 „ —

Pozycya 182. Dodatki osobiste:

a) Dla dyrektora Zaleskiego (uchwała Sejmu z 30. stycznia 1895) 1.200 „ —

b) Dla Bronisława Chodkiewicza konsultenta dla spraw taryfowych i komercyjnych 400 „ —

Pozycya 183. Remuneracye i zapomogi:

a) Rzecznik prawny za zastępstwo 1.000 „ —

b) dla urzędników i funkcyonaryuszów 2.000 „ —

c) jednorazowy dar z łaski dla p. Olgi Chylewskiej, wdowy po czasowym starszym inżynierze 2.800 „ —

5.800 K. —

Pozycya 184. Instrumenty, wzory i sprzęty:

Naprawa, uzupełnienie i sprawienie 2 400 „ —

Pozycya 185. Koszta komisyjne:

a) Dla urzędników i funkcyonaryuszów 15.000 K. —

	Zwyczajne	Nadzwyczaj.
b) Dla członków krajowej Rady kolejowej i delegatów	2.000 K.	—
	<hr/>	<hr/>
	17.000 K.	—
Pozycya 186. Koszta zakupna dzieł i czasopism fachowych oraz map i planów	1.480 "	—
Pozycya 187. Koszta kancelaryjne: Druki, portorya, inseraty, przybory kancelaryjne i t. p. wydatki	4.000 K.	—
Pozycya 188. Koszta utrzymania personelu nieetatowego	—	36.000 K.
Pozycya 189. Wynagrodzenie za roboty akordowe uskuteczniane przez obcych funkcyonaryuszy	4.800 K.	—
Suma kosztów zarządu	94.440 K.	36.000 K.
Pozycya 190. Dotacya dla funduszu kolejowego na cele budowy kolei lokalnych — na rachunek II. raty po myśli uchwały Wys. Sejmu z 17. marca 1899 przez lat 70	600.000 "	—
Pozycya 191. Subwencya dla c. k. Rządu na budowę kolei od stacyi Pałachicze do Tłumacza, IX rata — po myśli uchwały Wys. Sejmu z 28. listopada 1890 przez lat 15-cie	4.000 K.	—
Suma wydatków na koleje żelazne	698 440 K.	36.000 K.
Razem	734.440 K.	

Niniejszem załatwione zostało również sprawozdanie Wydz. krajowego do l. 16.281 w sprawie wdowy po ś. p. Chylewskim, czasowym starszym inżynierze krajowego biura kolejowego.

Izba bez rozprawy uchwala Rubr. X. poz. 180. do 191. w sumie 698.440 zwycz., 36.000 nadzw., łącznie w kwocie 734.440 kor., zgodnie z wnioskiem Komisji.

Sprawozdawca czyta:

Dochody dróg krajowych i kolei żelaznych.

Rubr. III. poz. 3—10.

W tej rubryce w poz. 3. do 10. włącznie prelinuje Wydział krajowy dochody oparte tak na przecięciu z lat ubiegłych, jak i na mocy innych prawnych zobowiązań w kwocie 568.270 koron a w porównaniu z rokiem ubiegłym o 12.202 koron więcej.

Pozycye od 3—9. włącznie komisya przyjmuje zgodnie z wnioskiem Wydziału krajowego, zaś w poz. 10. proponuje pewne uzasadnione podwyższenie a mianowicie: Gdy towarzystwa kolejowe zwracają funduszowi krajowemu oprócz kosztów personelu nieetatowego (rubr. X. poz. 188. 36.000 koron), także tytułem kosztów administracyjnych część kosztów płacy stałych urzędników i kosztów kancelaryjnych, przeto na podstawie wyników z lat ubiegłych poz. 10-tą dochodów do kwoty co najmniej 46.000 koron podnieść należy, a rubr. dochodów w tym dziale na kwotę 578.270 koron przyjętą być może i jako taką Wysokiemu Sejmowi do uchwały komisya przedstawia.

Izba bez rozprawy uchwala powyższy wniosek komisji.

Następuje:

Rubr. XI. poz. 192. Lit. C. krajowy szpital powszechny we Lwowie.

Sprawozdawca p. Andrzej Potocki czyta:

Rubr. XI. poz. 192. Lit. C. krajowy szpital powszechny we Lwowie.

Sumaryczne zestawienie wydatków.

Rub.	Poz.	Fundusz chorych		Fundusz położnic		Razem
		szpitalny	kliniczny	szpitalny	kliniczny	
K o r o n y						
I.	1—20. Płace i emolumenta etatowe	65.466	4.782	7.178	1.916	79.342
II.	21—28. Koszta utrzymania osób nieetatowych	57.034	21.362	6.250	7.374	92.020
III.	29—46. Pensye i emerytury	20.860	2.826	1.134	1.134	25.954
IV.	47—52. Zaopatrzenia i dary z łaski	878	126	50	50	1.104
V.	53. Odprawy i spłaty kwartałów pośmiertnych	146	30	12	12	200
VI.	54—55. Remuneracye i zapomogi	4.498	540	346	216	5.600
VII.	56—66. Koszta gospodarcze: zwyczajne	151.224	76.922	18.788	25.006	271.940
	nadzwyczajne	600	—	—	—	600
VIII.	67—76. Koszta sanitarne: zwyczajne	29.638	27.430	5.632	8.012	70.712
	nadzwyczajne	—	—	—	—	—
IX.	77. Koszta kancelaryjne	2.500	1.000	200	300	4.000
X.	78. Koszta kapliczne: zwyczajne	438	90	36	36	600
	nadzwyczajne	—	—	—	—	—
XI.	79—82. Utrzymanie budynków: zwyczajne	14.126	3.450	1.246	1.246	20.068
	nadzwyczajne	388	964	484	486	2.322
XII.	83—84. Odsetki od kapitałów dłużnych	3.520	—	—	—	3.520
XIII.	85. Podatki i daniny	72	16	6	6	100
XIV.	86—88. Rozmaite	3.402	698	280	280	4.660
XV.	89. Koszta utrzymania dzieci zrodzonych na bezpłatnym oddziale położnic	—	—	200	100	300
XVI.	90. Ryczałt za utrzymanie dzieci w szpitaliku św. Zofii	32.000	—	—	—	32.000
Razem:						
	zwyczajne	385.802	139.272	41.358	45.688	612.120
	nadzwyczajne	988	964	484	486	2.922
	Suma wydatków	386.790	140.236	41.842	46.174	615.042
		527.026 K.		88.016 K.		

Izba uchwała bez rozprawy wydatki krajowego szpitala powszechnego we Lwowie w ogólnej sumie 615.042 K., zgodnie z wnioskiem komisji.

Sprawozdawca czyta:

Sumaryczne zestawienie dochodów.

Rub.	Poz.	Fundusz chorych		Fundusz położnic		Razem
		szpitalny	kliniczny	szpitalny	kliniczny	
		K o r o n y				
I.	1—2. Dodatki . . .	59.400	—	6.600	—	66.000
II.	3. Opłaty pośmiertne .	22.000	—	—	—	22.000
III.	4—6. Zwroty kosztów leczenia . . .	415.000	—	29.400	—	444.400
IV.	7—9. Rozmaite . . .	3.516	—	84	—	3.600
V.	10. Subwencya i zwroty od c. k. Skarbu . . .	63.436	—	20.574	—	84.010
	Suma dochodów .	563.352	—	56.658	—	620.010
	W porównaniu z wydatkami .	527.026	—	88.016	—	615.042
	Okazuje się nadwyżka .	36.326	—	—	—	36.326
	Okazuje się niedobór .	—	—	31.358	—	31.358
	<u>W ogóle nadwyżka .</u>	—	—	—	—	<u>4.968</u>

Izba uchwała bez rozprawy dochody krajowego szpitala powszechnego we Lwowie w sumie 620.010 K., zgodnie z wnioskiem komisji.

Sprawozdawca czyta:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

W ustanowionym przez Sejm krajowy w roku 1875 etacie posad i płac przy kraj. szpitalu powszechnym we Lwowie w ustępie I. B. służba lekarska pod poz. 1) ma być siedmiu prymaryuszy doktorów medycyny, zaś pod poz. 3. zamiast „z jednego chemika doktora medycyny“ ma być „z kierownika oddziału chorób zakaźnych, doktora medycyny z płacą 1.600 koron rocznie, z trzema dodatkami pięcioletnimi po 300 koron, pomieszkaniem w naturze i oświetleniem“.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek:

Sprawozdawca czyta: zaznaczywszy poprzednio, iż po wydrukowaniu budżetu, komisya dodatkowo wnosi, petycye:

Ls. 670. Chodzikiem Marcei, pisarz etatowy szpitala powszechnego we Lwowie, o zaliczkę na płacę 2.000 K.

Ls. 701. Towarzystwo szpitala dla dzieci, pod wezw. św. Zofii we Lwowie, o podwyższenie ryczałtowego wynagrodzenia, za leczenie ubogich chorych dzieci.

Ls. 761. Dr. Głowacki Bolesław, b. dyrektor szpitala powsz. we Lwowie, o podwyższenie emerytury.

Ls. 1.041. Lewicki Jan pisarz etat, szpitala powsz. we Lwowie, o zaliczkę na płacę 2.400 K.

Odstępuje się Wydziałowi krajowemu do załatwienia.

Izba uchwała bez rozprawy powyższy wniosek komisji.

Sprawozdawca czyta:

Komisya budżetowa wnosi:

I Wysoki Sejm raczy wydatki i dochody powszechnego szpitala we Lwowie przyjąć według załączonego szczegółowego preliminarza.

II. Nadwyżkę dochodów w kwocie 4.968 koron wstawia się do rubryki IV. dochodów funduszu krajowego.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek komisji.

Następuje :

Rub. XI. poz. 193. wyd. i Rub. IV. p. 14. dochody. Lit. E.

Krajowy zakład dla obłąkanych na Kulparkowie

Sprawozdawca p. Jordan czyta :

Rub. XI. poz. 193. wyd. i Rub. IV. poz. 14. dochody. Lit. E.

Krajowy zakład dla obłąkanych na Kulparkowie.

W y d a t k i.

Rub.	I. poz.	1—12.	Płace i emolumenta etatowe	47.996	koron
"	II. "	13—18.	Koszta utrzymania osób nieetat.	77.354	"
"	III. "	19—29. a)	Pensye i emerytury	6.882	"
"	IV. "	30—32.	Zaopatrzenia, odstawnne i dary z łaski	206	"
"	V. "	33.	Odprawy i spłaty kwartałów pośm.	80	"
"	VI. "	34—35.	Remuneracye i zapomogi	2.260	"
"	VII. "	36—44.	Koszta gosp. zakładu { 1. zwycz.	189.436	"
			{ 2. nadzw.	400	"
"	VIII. "	45—48.	" " folwarku	28.960	"
"	IX. "	49—53.	" sanitarne	11.820	"
"	X. "	54.	" kancelaryjne	900	"
"	XI. "	55.	" kapliczne	400	"
"	XII. "	56—61.	" utrzymania budynków, dojazd. i urzędzeń : { 1. zwycz.	17.680	"
			{ 2. nadzw.	9.850	"
"	XIII. "	62.	Podatki z ekwiwalentem i daniny	200	"
"	XIV. "	63—66.	Rozmaite { 1. zwycz.	6.090	"
			{ 2. nadzw.	6.000	"
"	XV. "	67.	Wydatki z prawa patronatu i konkurencyi	120	"
<u>Suma wydatków</u>				<u>406.634</u>	<u>koron</u>

Przemawia p. Bernadzikowski.

Po zamknięciu rozprawy przemawia p. sprawozdawca.

Izba uchwała Rub. I—XV. wydatków krajowego zakładu dla obłąkanych na Kulparkowie :

Sprawozdawca czyta :

Wysoki Sejm raczy uchwalić :

Wzywa się Wydział krajowy do poczynienia usilnych starań, aby na cele budowy nowego zakładu dla obłąkanych uzyskać dochód z państwowej loteryi dobroczynnej w jednym z najbliższych lat.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek komisji.

Sprawozdawca czyta :

D o c h o d y.

Rub.	I. poz.	1.	Odsetki od kapitałów	460	koron
"	II. "	2— 3.	Dodatki	1.320	"
"	III. "	4— 5.	Dochody z dóbr	34.960	"
"	IV. "	6— 8.	Zwroty kosztów leczenia	415.000	"
"	V. "	9—12.	Rozmaite	5.880	"
<u>Suma dochodów</u>				<u>457.620</u>	<u>koron</u>

Izba bez rozprawy uchwała dochody krajowego zakładu dla obłąkanych na Kulparkowie w sumie 457.620 K., zgodnie z wnioskiem komisji.

Sprawozdawca czyta:

Zestawienie:

Dochody	457.620	koron
Wydatki	406.634	"
Pozostaje nadwyżka	50.896	koron

Komisja budżetowa wnosi:

Wysoki Sejm raczy uchwalić powyższy preliminarz krajowego Zakładu dla obłąkanych na Kulparkowie na rok 1900 i wstawić wykazaną nadwyżkę dochodów w kwocie 50.986 K. do rubryki IV. (p. 14.) dochodów funduszu krajowego.

Izba uchwała bez rozprawy powyższy wniosek komisji.

Sprawozdawca czyta:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Petycję l. 860/652 Justyny Dranickiej, żony chorego umysłowo Semka Dranickiego z Trościańca odstępuje się Wydziałowi krajowemu do możliwego uwzględnienia.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek komisji.

Sprawozdawca czyta:

Petycja l. 886/678 Jakóba Pawlaczek, byłego dozorcę chorych w zakładzie Kulparkowskim o wymierzenie emerytury względnie podwyższenia odprawy, odstępuje się Wydziałowi krajowemu do załatwienia.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek komisji.

Sprawozdawca czyta:

Folwark Zakładu Kulparkowskiego.

Komisja budżetowa preliminarzuje wydatki i dochody folwarku Zakładu Kulparkowskiego zgodnie z Wydziałem krajowym, w wydatkach w kwocie 28.960 K., w dochodach zaś w kwocie 34.960 K., z czego wynika czysty dochód 6.000 koron.

Izba bez rozprawy uchwała wydatki i dochody folwarku zakładu kulparkowskiego, zgodnie z wnioskiem komisji.

Następuje: Fundusz podrzutek w Lwowie. Rub. XI. p. 194. wyd. Lit D.

Sprawozdawca p. Jordan czyta:

Rub. XI. poz. 194. wyd. Lit. C. Fundusz podrzutek w Lwowie.

Zgodnie z wnioskiem Wydziału krajowego preliminarzuje Komisja budżetowa wydatki tego funduszu w kwocie 14.130 K., dochodów zaś fundusz ten nie ma żadnych, z powodu czego powyższy wydatek pokryty być musi z rubryki XI. funduszu krajowego.

Wysoki Sejm raczy preliminarz powyższy zatwierdzić w kwocie wydatków 14.130 K.

Izba uchwała bez rozprawy powyższy wniosek komisji.

Następuje: Rub. XI. poz. 195. wyd. i Rub. IV, poz. 12. dochodów.

Lit. F. Krajowy szpital Śgo Łazarza w Krakowie:

Sprawozdawca p. Paszkowski czyta:

Rub. XI. poz. 195. wyd. i Rub. IV. poz. 12. dochodów.

Lit. F. *Krajowy szpital Śgo Łazarza w Krakowie.*

Wydatki na rok 1900.

Rubryka	I.	73.263	koron
"	II.	74.730	"
"	III.	12.930	"

Rubryka	IV.	1.952	koron
"	V.	100	"
"	VI.	4.400	"
"	VII.	207.214	"
"	VIII.	29.234	"
"	IX.	2.400	"
"	X.	1.744	"
"	XI.	13.900	"
"	XII.	2.578	"
"	XIII.	2.726	"
"	XIV.	1.200	"
"	XV.	42.600	"
"	XVI.	214	"
"	XVII.	100	"
"	XVIII.	200	"

Suma 461.490 koron

Izba uchwała bez rozprawy wydatki krajowego szpitala Śgo Łazarza w Krakowie zgodnie z wnioskiem komisji.

Sprawozdawca czyta: zaznaczywszy poprzednio, że uzupełniony wniosek komisji brzmi:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Przyznaje się Sylweremu Stroińskiemu b. aptekarzowi, Felicji Flasińskiej, wdowie po pisarzu szpitala św. Łazarza jednorazowe zapomogi po 200 koron, Maryi Głowackiej i Maryi Skibskiej, wdowom po dyetaryuszach, jednorazowe zapomogi po 200 K., wreszcie Elżbiecie Kudłek, wdowie po posługaczu przy szpitalu Śgo Łazarza w Krakowie jednorazowo 120 koron“.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek komisji.

Sprawozdawca czyta:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Dyrektorowi szpitala Śgo Łazarza w Krakowie Dr. Stanisławowi Ponikle podwyższa się od dnia 1. stycznia 1900 r. pobierany dotąd w sumie 1.000 koron dodatek osobisty do kwoty 2.000 koron rocznie.

Izba uchwała bez rozprawy powyższy wniosek komisji.

Sprawozdawca czyta:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Nad petycją urzędników szpitala Śgo Łazarza o podwyższenie płac przechodzi się do porządku dziennego.

Izba uchwała bez rozprawy powyższy wniosek komisji.

Sprawozdawca czyta:

Dochody na rok 1900.

Rubryka	I.	38.944	koron
"	II.	23.838	"
"	III.	409.000	"
"	IV.	1.800	"
"	V.	3.600	"

Suma 477.182 koron

Izba bez rozprawy uchwała dochody krajowego szpitala Śgo Łazarza w Krakowie, zgodnie z wnioskiem komisji.

Sprawozdawca czyta: zaznaczywszy poprzednio, iż wskutek dodatkowych uchwał zmienić należy cyfrę z „15. 692“ na „15. 172“.

Zestawienie ostateczne.

Dochody	477.182	koron
Wydatki	<u>462.010</u>	„
Nadwyżka dochodów	15.172	koron

Komisya budżetowa wnosi:

„Wysoki Sejm raczy przyjąć powyższy preliminarz krajowego szpitala Śgo Łazarza w Krakowie na rok 1907 i polecić nadwyżkę dochodów w kwocie 15.172 K. pobrać do funduszu krajowego (Rubr. IV. dochodów“).

Izba uchwała bez rozprawy powyższy wniosek komisji.

Następuje: Rub. XI. poz. 196. wyd. Lit. G. Fundusz podrzutek w Krakowie

Sprawozdawca p. Paszkowski czyta:

Rub. XI. poz. 196. wyd. Lit. G. Fundusz podrzutek w Krakowie:

W y d a t k i:

Rubryka	I. Płace urzędników zgodnie z wnioskiem	100	koron
„	II. Potrzeby kancelaryjne zgodnie z wnioskiem	40	„
„	III. Remuneracye „ „	40	„
„	IV. Koszta utrzymania podrzutek zgodnie z wnioskiem	3.316	„
„	V. Koszta leczenia dzieci zgodnie z wnioskiem	20	„
„	VI. Zapomogi dla położnic „ „	6.600	„
„	VII. Rozmaite „ „	80	„
	Ogólna suma wydatków	10.196	koron

Izba uchwała bez rozprawy wydatki funduszu podrzutek w Krakowie w sumie 10.196 koron, zgodnie z wnioskiem komisji.

Sprawozdawca czyta:

D o c h o d y:

Rubryka I. Odsetki od efektów, kapitałów i fundacyj zgodnie z wnioskiem	<u>3.596</u>	koron
---	--------------	-------

Z porównania okazuje się niedobór 6.600 koron

Izba bez rozprawy uchwała dochody funduszu podrzutek w Krakowie w sumie 3.596 K., zgodnie z wnioskiem komisji.

Sprawozdawca czyta:

Komisya budżetowa wnosi:

Wysoki Sejm raczy powyższy preliminarz funduszu podrzutek w Krakowie na rok 1900 przyjąć i polecić pokrycie niedoboru w kwocie 6.600 koron z funduszu krajowego z rubryki XI. wydatków budżetu krajowego.

Izba uchwała bez rozprawy powyższy wniosek komisji.

Następuje: Rub. XII. poz. 197. wyd. i Rub. XIV. poz. 57. doch.

Wydatki na szupaśnictwo.

Sprawozdawca p. Potoczek czyta:

Rub. XII. poz. 197. wyd. i Rub. XIV. poz. 57. doch.

Wydatki na szupaśnictwo.

Komisya budżetowa wnosi :

Wysoki Sejm raczy uchwalić: do budżetu na rok 1900 przyjmuje się rubrykę XII. poz. 192. wydatki na pokrycie kosztów szupasowych w kwocie 52.000 K., zaś rubryka XIV. poz. 57. dochód ze zwrotu wydatków szupasowych w kwocie 16.000 K.

Izba uchwała bez rozprawy powyższy wniosek komisji.

Następuje :

Rubr. XIII. poz. 198—213. Budowy wodne i melioracye.

Sprawozdawca p. Skalkowski czyta :

Komisya przedstawia Wysokiemu Sejmowi następujące wnioski co do wydatków w rubryce XIII. budżetu :

Rubryka XIII.

A. Biuro melioracyjne i studia przygotowawcze.

Pozycya 198. Płace urzędników, expozytury i stypendya :	Zwyczajne Nadzwycz.
a) Dyrektor biura	7.360 K. —
b) Zastępca dyrektora	6.440 „ —
c) 6 starszych inżynierów	33 840 „ —
d) Referent administracyjno-prawny	5.640 „ —
e) 10 inżynierów I. klasy	26.520 „ —
f) 10 inżynierów II. klasy	21.250 „ —
g) 11 inżynierów adjunktów	21.440 „ —
h) Asystent komasacyjny	1.940 „ —
i) 2 praktykantów technicznych	2.800 „ —
k) praktykant komasacyjny	1.200 „ —
l) Dodatki pięcioletnie	2.500 „ —
m) Dodatek osobisty inżyniera kultury torfowisk	400 „ —
n) Djurna	3.888 „ —
o) Expozytury	3.900 „ —
p) Stypendya	2 920 „ —
Suma pozycyi 198.	142.038 K. —
Pozycya 199. Utrzymanie służby melioracyjnej (dozorców)	9.600 „ —
Pozycya 200. Na fundusz emerytalny dozorców	1.000 „ —
Pozycya 201. Zaliczki dla inżynierów i dozorców	2.000 „ —
Pozycya 202. Remuneracye i zapomogi	6.000 „ —
Pozycya 203. Pensye i zaopatrzenia :	
a) Emerytura Antoniego Biegańskiego, inżyniera adjunkta	848 K.
b) Dla sierót po inżynierze Karpuszce	480 „
c) Dar z łaski dla Antoniny Schneiderowej, żony umysłowo chorego inżyniera	400 „
(w załączeniu petycyi L. 35)	

	Zwyczajne	Nadzwyczaj.
d) Dar z łaski dla Zofii Biegańskiej, żony umyślowo chorego inżyniera	200 K.	
(w załatwieniu petycyi L. 425)		
Suma pozycyi 203	1.928 K.	—
Pozycya 204. Narzędzia i potrzeby rysunkowe	6.000 „	—
Pozycya 205. Kurs praktyczny dozorców drenarskich	11.000 „	—
Pozycya 206. Zasiłek krajowy na państwowe biuro hydrograficzne	16.000 „	—
Pozycya 207. Na zdjęcia i projekty:		
a) Robót publicznych	10.000 K.	
b) Melioracyj prywatnych	26.000 „	36.000 „ —
Pozycya 208. Koszta komisyjne przy inspekcji robót melioracyjnych przez Rząd prowadzonych — oraz konserwacyjnych robót przy publicznych przedsiębiorstwach melioracyjnych	2.000 „	—
Suma działu A.	233.566 K.	—

Izba uchwała Rub. XIII. poz. 198 do 208. włącznie zgodnie z wnioskiem komisji.

Sprawozdawca czyta:

B. Wykonanie budowli wodnych.

Pozycya 209. Regulacja rzek karpackich:		
a) rata IX. na regulację Białej i obwałowanie Dunajca	86.634 K.	—
b) rata VIII. na regulację Dniestru między Rozwadowem a Żurawnem	85.334 „	—
c) uzupełnienie raty II na regulację górnego Dniestru	78.856 „	—
d) rata II. na regulację Soły	39.778 „	—
e) rata II. na regulację Łomnicy	39.808 „	—
Pozycya 210. Zasiłki 33 $\frac{1}{3}$ % na lokalne regulacje rzek:		
a) na regulację Skawy IV. rata	5.516 „	—
b) na regulację Raby III. rata	7.572 „	—
c) na regulację Dunajca:		
1. pod Maszkowicami i Jazowskiem II. rata	13.438 „	—
2. od Gołkowic do ujścia Popradu III. rata	18.094 „	—
3. pod Drużkowem i Filipowicami III. rata	— „	—
4. między Zawodziem i Zgłobicami III. rata	14.094 „	—
d) na regulację Wisłoki od Dąbia do Tuszymy i od Rzemienia do Rzysk, II. rata	— „	—
e) na regulację Sanu pod Korytnikami i Krasiczynem, IV. rata (ostatnia)	3.680 „	—

uchwałę Wys. Sejmu z dnia 1. maja 1900 r.

Zwyczajne Nadzwycz.

f) na regulację Wisłoka:			
1. od Babic do Zarzecza (do roku 1901), V. rata	9.586 K.	—	
2. pod Dobrzechowem, II. rata	9.436 "	—	
3. pod Trzebowniskiem i Łukawcem, IV. rata	—	"	
g) na regulacją Wiszni pod Nienowicami i Michałówką, IV. rata	—	"	
h) na regulacją Świcy pod Sokołowem i Ła- nami sokołowskimi, VI. rata	5.000 "	—	
i) na premiowanie zawikłania odsypisk	1.000 "	—	
k) do dyspozycji Wydziału krajowego	—	"	

uchwałą Wys. Sejmu z dnia
1. maja 1900 r.

Pozycya 211. Na popieranie przedsięwzięciw melioracyjnych na zasadzie ustawy z dnia 30. czerwca 1884, Dz. u. p. Nr. 116:

a) na regulacją rzeki Bugu od granicy Pań- stwa do ujścia Pełtwi, VIII. rata	39.600 "	—	
b) na zabudowanie potoków górskich w do- rzeczu Dniestru, V. rata	40.400 "	—	
c) na uzupełnienie regulacji Kisieliny, V. rata	29.696 "	—	
d) na uzupełnienie regulacji Krzemienicy z do- pływami, IV. rata	31.200 "	—	
e) na zabudowanie potoku Bystry w Zakopa- nem, III. rata	30.000 "	—	
f) na uzupełnienie obwałowania Wisły i Wi- słoki w powiecie Mieleckim, III. rata	89.740 "	—	
g) na regulacją Gnilej Lipy (środkowa se- kcya), III. rata	39.542 "	—	
h) na uzupełnienie regulacji Nowego Brnia, II. rata	31.950 "	—	
i) na obwałowanie lewego brzegu Wisły mię- dzy Krakowem a granicą państwa, II. rata	—	"	
k) na uzupełnienie obwałowania prawego brzegu Wisły między Podgórzem a Nie- połomicami, I. rata	33.066 "	—	

Pozycya 212. Na konserwację krajowych robót melioracyjnych:

a) regulacji Trześniówki	1.000 "	—	
b) " Łęgu	1.500 "	—	
c) " Przegnojówki	1.000 "	—	

Pozycya 213. Zasiłki na popieranie mniejszych robót melioracyjnych (w myśl uchwały Sejmowej z dnia 26. listopada 1889):

a) na konserwację osuszenia bagien Rudni- ckich (do r. 1908)	2.800 "	—	
b) na drenowanie gruntów włociańskich:			
1. w Rudawie i Radwanowicach (pow. Chrza- nów), I. rata	3.208 "	—	
2. w Szebniach i Bierówce (pow. Jasło)	2.900 "	—	

uchwałą Wys. Sejmu
z dnia 1. maja 1900 r.

	Zwyczajne	Nadzwyczaj.
3. w Roztokach (pow. Jasło)	1.834 K.	—
4. w Czeluśnicy (pow. Jasło), I. rata	3.000 "	—
c) na ubezpieczenie brzegów Wisłoka pod Białobrzegami (pow. Krosno)	3 780 "	—
d) na regulację Lubaczówki pod Radawą, II. rata	5.288 "	—
e) na regulację Szkła pod Łazami i Charytanami, I. rata	4.922 "	—
f) na osuszenie gruntów w Wierzosławicach i Rudce (pow. Tarnów)	3.800 "	—
g) na osuszenie przysiółka Wydrze ad Grębów (pow. Tarnobrzeg)	7.550 "	—
h) na osuszenie łąk i pastwisk w Hruszowie i Budomierzu (pow. Jaworów)	2.314 "	—
i) na osuszenie gruntów w Jabłonówce i Pobużanach (pow. Kamionka)	9.648 "	—
k) na osuszenie gruntów w Pinianach, Kalinowie, Koniuszkach siemianowskich i Chłopczykach (pow. Sambor i Rudki), I. rata	16.250 "	—
l) na osuszenie gruntów w Żurawnie i Pobereżu (pow. Żydaczów), I. rata	6.600 "	—
m) na osuszenie gruntów w Hanowcach i Popławnikach (pow. Rohatyn), zasiłek dodatkowy	2.000 "	—
n) na popieranie doświadczeń z kulturą torfowisk:		
1. w Nowym Targu	1.000 "	—
2. w Olesku i Kontach	700 "	—
3. w Stojanowie i Wolicy baryłowej	1.000 "	—
4. w Ożomli	500 "	—
5. w Hnilicach wielkich	500 "	—
6. w Ubiniu	500 "	—
7. w Glinianach	500 "	—
8. w Czernicy	1.000 "	—
9. w Żukowie	1.000 "	—
10. w innych miejscowościach kraju	2.000 "	—
o) na subwencyonowanie fabryk drenarskich	10.000 "	—
p) do dyspozycji Wydziału krajowego	10.000 "	—
Suma wydatków działu B.	891.114 K.	—
Suma wydatków działu A.	233.566 "	—
Suma rubryki XIII.	1,124.680 K.	—

uchwałą Wys.
Sejmu z 1/5. 1900.

uchwałą Wysokiego Sejmu z dnia 1. maja 1900 r.

Marszałek oznajmia, iż na posiedzeniu z dnia 1. maja b. r. uchwaliła Izba Rub. XIII. poz. 210. i 213. na wniosek komisji gospodarstwa krajowego, otwiera jednak rozprawę przedtem nad poz. 209., 210., 211. i 212. z powodu iż niektórzy posłowie zapisali się do głosu w tym dziale B. Rub. XIII. i do tych pozycyj.

Przemawia p. Milan i stawia następującą rezolucję:

R e z o l u c y a.

Wysoki Sejm uchwali:

1. Wzywa się c. k. Rząd, ażeby w jak najkrótszym czasie wydelegował urzędnika, któryby zbadał rachunek Spółki wodnej w Besku dla Wisłoka i Pielnicy, a przytem wysłuchał pretensye jakie sobie strony interesowane roszczą do spółki.

2. Wysoki c. k. Rząd postara się o przyspieszenie i załatwienie jak najrychlejsze wykończenia budowy regulacyjnej Wisłoka i Pielnicy w granicach już objętych.

Izba popiera powyższą rezolucję p. Milana.

Przemawia p. Gorayski.

Przemawia p. Nowakowski i stawia następującą rezolucję:

„Wzywa się Wydział krajowy, aby w jak najkrótszym czasie przystąpił do uregulowania kanałów w gminach Siedliska i Medyka, w powiecie przemyskim, aby te roboty z wiosną b. r. rozpoczęte być mogły.“

Izba popiera tę rezolucję p. Nowakowskiego.

Przemawia członek Wydziału krajowego p. Onyszkiewicz.

Przemawia p. Nowakowski.

Po zamknięciu rozprawy ogólnej nad poz. 209—212, przemawia p. sprawozdawca.

Marszałek otwiera następnie rozprawę ogólną nad poz. 213. Rub. XIII.

Przemawia p. Milan i stawia następującą rezolucję:

„Wysoki Sejm uchwali:

Poleca się Wydziałowi krajowemu, ażeby na wniesione prośby gmin, któreby życzyły sobie najprzód główne rowy dla odprowadzenia wody zbudować, szczególniejszą zwracał uwagę i takowe możliwie uwzględnił.“

Izba popiera powyższą rezolucję p. Milana.

Po zamknięciu rozprawy nad poz. 213, przemawia p. sprawozdawca.

Przemawia p. Nowakowski dla sprostowania faktu i cofa postawioną przez siebie rezolucję do Rub. XIII. działu B.

Izba uchwała Rub. XIII. poz. 209, 211, 212 zgodnie z wnioskiem komisji.

Marszałek oznajmia, iż wobec tego Rub. XIII. została uchwaloną, gdyż poz. 210 i 213 uchwaliła Izba na posiedzeniu z dnia 1. maja 1900 r.

Izba uchwała bez rozprawy pierwszą rezolucyj p. Milana głosując oddzielnie nad 1. i 2. jej punktem, następnie w osobnem głosowaniu uchwała Izba drugą rezolucję p. Milana, po przemówieniu co do drugiej rezolucyj p. sprawozdawcy i po poprzedniem odczytaniu rezolucyj przez Marszałka.

Sprawozdawca czyta:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Wniosek posła Łazarza Winniczuka i towarzyszy o wyznaczenie z funduszu krajowego kwoty 20.000 koron na koszta regulacji rzek Bystrzyc pod Stanisławowem odstępuje się Wydziałowi krajowemu do załatwienia.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek komisji.

Następuje: Rub. XIV. poz. 214—224. Odsetki od pożyczek i umarzanie tychże.

Sprawozdawca p. Goldmann czyta:

Rub. XIV. poz. 214—224. Odsetki od pożyczek i umarzanie tychże.

Zgodnie też z preliminarzem Wydziału krajowego Komisya budżetowa wnosi:

Rubr. XIV. poz. 214	umorzenie pożyczki 10.000 koron	. . .	5.200 koron
„ 215	umorzenie pożyczki 20.000	„ . . .	1.380 „
„ 216	„ „ 10.000	„ . . .	778 „
„ 217	funduszowi szpitala św. Łazarza	. . .	39.156 „

Rubr. XIV. poz. 218	umorzenie pożyczki 45.000 koron	4.110	koron
„ 219	pokrycie niedoboru funduszu pożyczki krajowej z r. 1873	98.448	„
„ 220	umorzenie połowy kapitału 55.000 koron	2.766	„
„ 221	funduszowi szkolnemu krajowemu	15.776	„
„ 222	umorzenie pożyczki z r. 1893	2,736.940	„
„ 223	na spłatę niezgłoszonych obligacyj b. funduszu indemnizacyjnego	12.000	„
„ 224	umorzenie pożyczki 160.000 koron	2.810	„
		<u>2,929.364</u>	koron

Izba bez rozprawy uchwala Rub. XIV. w sumie 2,929.364 K., zgodnie z wnioskiem komisji.

Następuje :

Sprawozdanie

komisji budżetowej o rubr. XV. preliminarza funduszu krajowego. „Na cele rolnictwa i górnictwa“.

poz. 225, 243, 245, 260 i 262—294.

Marszałek otwiera rozprawę ogólną na Rub. XV. A.

Przemawia p. Kramarczyk.

Przemawia p. Stojałowski.

Marszałek zapytuje, do której pozycji Rub. XV. zażądał p. Stojałowski głosu przy rozprawie szczegółowej nad tą rubryką budżetu.

Przemawia p. Stojałowski i oświadcza, iż zastrzega sobie głos do działu B) Rub. XV.

Marszałek oznajmia, iż p. Stojałowski jest już zapisany do tego działu B) Rub. XV.

Przemawia p. Abrahamowicz.

Przemawia p. Cielecki i stawia następujący wniosek do poz. 258 w sprawie załatwienia petycji Ls. 817 :

„Wysoki Sejm raczy petycję Ls. 817 odstąpić Wydziałowi krajowemu do zbadania tudzież do możliwego uwzględnienia jeszcze w r. b. z funduszu pod poz. 273 przeznaczonego na rozmaite zasiłki na podniesienie wiedzy rolniczej w wysokości 8.000 koron.

Izba popiera wniosek powyższy p. Cieleckiego.

Po zamknięciu rozprawy ogólnej nad Rub. XV A) przemawia p. sprawozdawca.

Izba przystępuje do rozprawy szczegółowej.

Sprawozdawca czyta :

A) Na cele rolnictwa.

Poz. 225.	Urzednicy fachowi dla spraw rolniczych	10.040	koron
„ 243. a)	Szkoła zimowa w Niewiarowie	2.056	„
„ 243. b)	Szkoła zimowa w Wojsławiu wydatek zwyczajny	1.850	„
	wydatek nadzwyczajny na koszta założenia	1.720	„
„ 244.	Wydatki na założenie szkoły w Wojsławiu przedstawiają się jak następuje: adaptacja domu	300	K.
	urządzenie wewnętrzne ubikacyj szkolnych	300	„
	kupno środków demonstracyjnych	1.120	„
	<u>razem</u>	1.720	„

Poz. 245.	Na popieranie celów Tow. ogrodn. w Krakowie Tem samem uważa się za załatwione pet. do L. s. 55 i 56.	1.300	koron
" 246.	Na podróże naukowe nauczycieli szkół rolniczych	2.000	"
" 247.	Na remuneracye i zapomogi dla nauczycieli szkół rolniczych	1.200	"
" 248.	Na zaliczki na płace dla nauczycieli szkół rolniczych	4.000	"
" 249.	Akademia weterynaryi we Lwowie:		
	a) subwencya c. k. Rządowi	4.000	K.
	b) asekuracya budynku	82	"
	c) 4 stypendya dla uczn. szkoły kucia koni	600	"
		<u>4.682</u>	"
" 250.	Krajowy nauczyciel weterynaryi:		
	płaca	2.600	K.
	dodatek aktywalny	480	"
	ryczałt na koszta podróży	1.000	"
	dodatek 5-letni	400	"
		<u>4.480</u>	"
" 251.	Dla Tow. gospodarskiego we Lwowie Tem samem uważa się za załatwioną petycję Ls. 370. Co do petycyi Tow. gospod. do L. s. 369 o subwencyą na wydawnictwo „Rolnika“ wnosi Komisya budż.: raczy Wys. Sejm petycję tę odstąpić Wydz. kraj. do uwzględnienia z funduszu mającego służyć na podniesienie rolnictwa i przemysłu rolniczego (rubr. XV. poz. 273.	700	"
" 252.	Dla Tow. rolniczego w Krakowie Tem samem uważa się za załatwioną petycję do L. s. 341 Petycję komitetu Tow. rolniczego o subwencyą dla Towarzystwa ogrodniczego w Wadowicach wnosi Komisya budżetowa: raczy Wys. Sejm odstąpić Wydziałowi krajowemu do możliwego uwzględnienia z funduszu przyznanego w rubr. XV. poz. 273.	7.000	"
" 253.	Dla Towarzystwa tatrzańskigo Tem samem załatwioną została petycyja L. s. 1500.	800	"
" 254.	Na zalesienia wydym piaszczystych V. rata z dziesięciolecia od r. 1896	5.000	"
" 255.	Stypendya dla kandydatów kształcących się na nauczycieli szkół średnich i niższych rolniczych	8.000	"
" 256.	Stypendya dla uczniów krajowej szkoły gospodarstwa lasowego we Kwowie	5.000	"
" 257.	Stypendya dla uczniów i abiturjentów kraj. szkoły gospod. lasowego we Lwowie wysyłanych na praktykę	2.400	"
" 258.	Dla kółek rolniczych:		
	a) na koszta zakładania i lustracyi	10.000	"
	b) na utrzymanie lustratorów handlowych sklepików wiejskich	4.000	"
	c) na utrzymanie praktycznych kursów handlowych dla sklepikarzy kółek roln.	2.400	"
	d) na pomnożenie funduszu pożyczek do wysokości 68.000 K. II. rata z trzechlecia od r. 1899	6.000	"

- Poz. 258. e) na ogólne cele rozwoju handlowej i rolniczej działalności kółek rolniczych pod kierunkiem i nadzorem Zarządu II. rata z trzechlecia od r. 1899. 4.000 koron

Tem samem załatwioną została petycyja do L. s. 1391.

Izba bez rozprawy uchwała poz. 225, 243, 245 - 258 zgodnie z wnioskiem komisji.

Sprawozdawca czyta:

Petycyi Zarządu głównego Tow. kółek roln. do L. s. 817 o subwencyą na wydawnictwo „Przewodnika kółek roln.“ Komisya budżetowa nie może w tym roku ze względów budżetowych uwzględnić, wnosi jednak:

Wysoki Sejm raczy petycyę tę odstąpić Wydziałowi krajowemu do zbadania i przedłożenia odnośnych wniosków na przyszłej sesji sejmowej.

Marszałek oznajmia, iż w miejsce powyższego wniosku komisji postawiony został wniosek p. Cieleckiego, nad którym otwiera rozprawę ogólną.

Po zamknięciu rozprawy p. sprawozdawca przyjmuje wniosek p. Cieleckiego

Izba uchwała wniosek p. Cieleckiego, zamiast wniosku komisji, na co sprawozdawca się zgodził.

Sprawozdawca czyta:

Poz. 259.	Na koszta strzeżenia granic kraju w czasie zarazy na bydło i zamknięcia miejsc zarazy za pomocą wojska i żandarmeryi	2.000	koron
„ 260.	Umorzenie pożyczki 800 K. zaciągniętej w Towarz. wzaj. ubezpieczeń w Krakowie, na założenie składów publicznych we Lwowie i Krakowie		
	a) 23. i 24. rata kapitału	20.995 K.	06 g.
	b) 4 ¹ / ₂ % odsetki z góry	23.988 „	94 „
			52.984 „
„ 262.	Krakowskiemu Tow. roln. na wydawnictwo „Tygodnika rolniczego“	1.000	„
„ 263.	Gal. Tow. leśnemu na wydawnictwo orgau Towarzystwa „Sylwan“	400	„
„ 264.	Na wydawnictwo czasopisma:		
	a) „Bartnik postępowy	600 K.	
	b) „Przegląd weterynarski	600 „	
	c) „Gorzelnik“	400 „	1.600 „
	Tem samem uważa się załatwione petycyje do L. s. 196, 556, 825.		
„ 265.	Na utrzymani 4-ech nauczycieli wędrownych rolnictwa dla włościan	16.000	„
	(W tej sumie mieści się subwencya c. k. Skarbu państwa w kwocie 8.000 K. uwidoczniiona w dochodach rubr. XVII. poz. 62 d).		
„ 266.	Na środki demonstracyjne przy nauce wędrownej rolnictwa	1.600	„
„ 267.	Instruktor hodowli bydła dla c. k. Towarz. gospodarskiego:		
	płaca	3.000 K.	
	ryczałt na koszta podróży	1.000 „	4.000 „

Poz. 268.	Instruktor hodowli bydła w okręgu Tow. rolniczego krakowskiego	4.000	koron
	(Do utrzymania obu instruktorów hodowli bydła przyczynia się c. k. Rząd sumą 4.000 K. (rubr. dochodów XVII. poz. 62 h).		
" 269.	Towarzystwu rybackiemu w Krakowie, jak co roku	800	"
" 270.	Towarzystwu dla podniesienia uprawy tytoniu w Galicyi IV. rata w myśl uchwały sejmowej z d. 3. lutego 1896	6.000	"
	Komisya budż. wyraża nadzieję, że Wys. Rząd, tak jak w roku zeszłym, udzieli temu Towarzystwu subwencyi w równej wysokości.		
" 271.	Na podniesienie gospodarstwa nabiałowego w Galicyi:		
	a) utrzymanie instruktora, płaca z kosztami podróży	4.500	"
	b) utrzymanie instruktora-adjunkta z kosztami podróży	2.900	"
	c) na urządzenie kursów mleczarskich, stypendya dla serkarzy i na środki demonstracyjne do nauki mleczarstwa preliminaruje Komisya budżetowa zgodnie z wnioskiem Wydziału kraj.	6.000	"
	d) na pomocnika instruktora mleczarskiego	1.400	"
" 272.	Krajowa komisya dla spraw rolniczych, komisya naukowa i konferencye nauczycieli szkół niższych roln. (do dyspozycyi Wydziału kraj.)	6.000	"
" 273.	Na rozmaite zasiłki, mające na celu podniesienie rolnictwa i przemysłu rolniczego, tudzież wiedzy rolniczej (do dyspozycyi Wydziału kraj.)	8.000	"
" 274.	Na wydawnictwo podręczników dla uczniów szkół roln.	2.000	"
" 275.	Na podniesienie hodowli bydła (w myśl uchwały Wysokiego Sejmu z dnia 1. kwietnia 1892:		
	a) na środki podniesienia hodowli bydła (przez lat 10 od 1. lipca 1892)	60.000	"
	b) na koszta komisyj licencyjonujących po myśli §. 4. ustawy z 20. lipca 1892	16.000	"
" 276.	Na subwencyonowanie ogierów prywatnych, w celu podniesienia chowu koni włościańskich i roboczych gospodarskich, do dyspozycyi c. k. Towarz. gospod. w porozumieniu z Komitetem doradczym dla spraw chowu koni przy c. k. Namiestnictwie, IV. rata z pięciolecia od r. 1897 począwszy	10.000	"
" 277.	Na subwencyonowanie tępienia myszy polnych i na dalsze doświadczenia	8000	"

Izba bez rozprawy uchwała poz. 259—260, 262—277 zgodnie z wnioskiem komisji.

Sprawozdawca czyta:

"Wys. Sejm poleca Wydziałowi krajowemu przedłożyć na najbliższej sesji sejmowej projekt ustawy o przymusowem tępieniu myszy polnych."

Przemawia członek Wydziału krajowego p. Onyszkiewicz.

Po zamknięciu rozprawy p. sprawozdawca zrzeka się głosu.

Izba uchwała powyższy wniosek komisji.

Sprawozdawca czyta:

- Poz. 278. Na podniesienie hodowli świń na przeciąg 4 lat obydwu komitetem Towarz. gospodarskich, każdym po 4.000 K. III. rata 8.000 koron
- " 279. Strusiewiczowa Melania, wdowa po referencie spraw rolniczych, pensya wdowia 1.200 "
- W załatwieniu petycyi p. Melanii Strusiewiczowej do l. s. 659.

Komisya budżetowa wnosi:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

- " 279. a) Melanii Strusiewiczowej jak w roku zeszłym dodatk do pensyi wdowiej w kwocie 400 "
- " 280. Na popieranie celów Zjednoczonego Tow. dla ogrodnictwa i pszczelnictwa we Lwowie 1.300 "
- Tem samem uważa się za załatwioną petycyę do l. s. 191.
- " 281. Hordyńska Antonina, III. rata subwencyi z przyznanych na 5 lat na produkcyę nasion traw do użycia na gruntach torfowych 1.000 "
- " 282. Na utworzenie funduszu pożyczkowego dla spółek kas oszczędności i pożyczek w kwocie 2,000.000 K. II. rata 40.000 "
- " 283. Na koszta zakładania spółek oszczędności i pożyczek utrzymanie biura patronatu i kursy praktyczne dla funkcjonaryuszy spółek 43.400 "
- " 284. Na zakład produkcyi narybku w Oparach, subwencya roczna na lat 5. II. rata 1.200 "
- " 285. Dołkowskiemu Henrykowi, na produkcyę ziemniaków nasiennych (uchwała Wys. Sejmu z 4. marca 1899) subwencya roczna na 2 lata II. rata 2.000 "
- " 286. Subwencya na utrzymanie szkółki drzew owocowych w Dżurowie i kursów sadowniczych w Kołomyi 1.600 "
- Co do petycyi l. s. 1.133 Tow. „Selskij gospodar w Ole-sku“ o subwencyę, wnosi Kom. budż.:
- " 286. a) Wysoki Sejm raczy uchwalić na rok bieżący subwencyę nadzwyczajną w kwocie 300 "

Izba bez rozprawy uchwała pozycyę 278—286 a), zgodnie z wnioskiem komisyi.

Marszałek oznajmia iż następuje z kolei dział B) Rub. XV. na cele gónictwa i udziela przedewszystkiem zapisanemu p. Stojałowskiemu głosu do tej rubryki.

Przemawia p. Stojałowski dla sprostowania faktu.

Przemawia p. Skałkowski dla sprostowania faktu.

Marszałek otwiera rozprawę ogólną nad Rub. XV. B).

Przemawia p. Stojałowski i wnosi by „petycyę L. s. 339 Jana Myjaka o stypendyum dla syna“ zamiast wniosku komisyi, proponującej przejście nad tą petycyą do porządku dziennego, odstąpić Wydziałowi krajowemu do załatwienia.

Izba popiera wniosek p. Stojałowskiego.

Przemawia p. Żardecki i stawia następujące dwie rezolucyje:

Rezolucya pierwsza.

Petycyę powiatowego zarządu kółek rolniczych do l. 622 odstępuje Sejm Wydziałowi krajowemu do zbadania i możliwego uwzględnienia.

Rezolucya druga.

Petycyę Wydziału powiatowego w Łańcucie L. 881 o subwencyę na szkołę gospodyń wiejskich przekazuje Sejm Wydziałowi krajowemu z poleceniem ażeby na rok 1900 udzielił odpowiedni zasiłek na rzecz utrzymania szkoły i przedstawił Sejmowi na najbliższej sesyi wniosek co do przyznania tejże szkole na przyszłość stałej subwencyi z funduszu krajowego.

Izba popiera osobno każdą z tych dwóch rezolucyj p. Żardeckiego.

Przemawia p. Kramarczyk.

Po zamknięciu rozprawy ogólnej nad działem B. Rub. XV. p. sprawozdawca zrzeka się głosu.

Izba przystępuje do rozprawy szczegółowej.

Sprawozdawca czyta:

B) Na cele górnictwa.

Poz. 287. Remuneracya referenta spraw górnich przy Wydziale krajowym	3.328	koron
„ 288. Na badania kraju w celu zestawienia użytecznych kopalin i popularnego opisu ich występowania	5.000	„
„ 289. Na chemiczno-technologiczne studia przeróbki nafty i wosku ziemnego	1.000	„
„ 290. Utrzymanie krajowej szkoły górniczej i wiertniczej w Borysławiu	17.000	„
„ 291. Na stacyę doświadczalną produktów naftowych	2.000	„
„ 292. Na zbieranie i ogłaszanie dat statystycznych o produkcji i handlu nafty i wosku ziemnego	1.600	„
„ 293. Stypendya dla górników i uczniów praktycznych szkół wiertniczych i akademij górniczych	3.400	„
„ 294. Na potrzeby muzeum górnictwa nafty i wosku ziemnego w c. k. Szkole politechnicznej we Lwowie	300	„

Izba bez rozprawy uchwała poz. 287. do 294. zgodnie z wnioskiem komisji.

Sprawozdawca czyta:

Petycyę do Ls. 796. Jana Terlikiewicza, rachmistrza przy szkole rolniczej w Czernichowie, o pożyczkę w kwocie 2.400 K., zwrotną w 120 ratach miesięcznych wnosi Komisya budżetowa:

Raczy Wysoki Sejm odstąpić Wydziałowi krajowemu do załatwienia.

Izba uchwała bez rozprawy powyższy wniosek komisji:

Sprawozdawca czyta:

Petycyę do Ls. 495. Seweryna Wiśniewskiego b. nauczyciela wędrownego o zaopatrzenie na starość, wnosi Komisya budżetowa:

Raczy Wysoki Sejm odstąpić Wydziałowi krajowemu do załatwienia.

Izba uchwała bez rozprawy powyższy wniosek komisji.

Sprawozdawca czyta:

Nad petycyami do Ls. 339. Jana Myjaka o stypendyum dla syna, do Ls. 485. Tow. gorzelników polskich o subwencyę dla 3-ech gorzelników na podróż na wystawę paryską, do Ls. 632. Tow. „öst. Centralstelle zur Wahrung der land u. forstwirtschaftlichen Interessen beim Abschlusse von Handelsverträgen“ o subwencyę, wnosi Komisya budżetowa: Wysoki Sejm raczy przejść do porządku dziennego.

Marszałek oznajmia, iż do tego wniosku komisji p. Stojalowski wniósł poprawkę, aby pet. Ls. 339. Jana Myjaka odstąpić Wydziałowi krajowemu do załatwienia, w miejsce wniosku komisji na przejście nad tą petycją do porządku dziennego.

Izba uchwała przejść do porządku dziennego nad petycją Ls. 339, zgodnie z wnioskiem komisji, a następnie oddzielnie uchwała resztę powyższego wniosku komisji.

Sprawozdawca czyta:

Petycje l. 469. Spółki mleczarskiej w Markowej, l. 586. Towarzystwa hodowców czerwonego bydła, l. 622. pow. Zarządu Kólek roln. w Łańcucie, l. 820. Zarządu głównego Kólek rolniczych, l. 881. Wydziału pow. w Łańcucie o subwencyę na szkołę gospodyń, l. 1.507. Kaźmierza Orlika, byłego gajowego w Czernichowie i l. 1.388. Towarzystwa „Proświta“ o subwencyę na nauczycieli wędrownych, wnosi Komisya budżetowa.

Wysoki Sejm raczy odstąpić Wydziałowi krajowemu do załatwienia.

Marszałek oznajmia, że do pet. 622. i 881. wniósł p. Żardecki dwie odmienne rezolucye, zamiast wniosku komisji, które Marszałek odczytuje.

Izba uchwała pierwszą, następnie drugą rezolucyę p. Żardeckiego, w miejsce wniosku komisji do petycji Ls. 622. i 881., wreszcie uchwała Izba w oddzielnem głosowaniu resztę wniosku powyższego komisji.

Następuje Rub. XV. poz. 241. a).

Sprawozdawca p. Andrzej Potocki czyta: Rub. XV. poz. 241. a).

„Na uzupełniające budowy w niższej szkole rolniczej w Suchodole“ wydatek nadzwyczajny 9.300 K.

Marszałek oznajmia, iż Sejm uchwalił tę pozycyę na posiedzeniu z dnia 2. kwietnia 1900.

Przemawia p. Wójcik i stawia wniosek formalny na zamknięcie posiedzenia, ze względu na brak kompletu w Izbie.

Marszałek oznajmia, iż skonstatuje ilość obecnych posłów w Izbie. Marszałek, skonstatowawszy po chwili, że w Izbie rzeczywiście jest brak kompletu, oświadcza, że zamknie posiedzenie i wzywa sekretarza do odczytania złożonych interpelacyj.

Sekretarz p. Urbański odczytuje:

INTERPELACYA

do Wysokiego Wydziału krajowego.

Zważywszy, że kolej żelazna z Jasła przez Kołaczyce, Brzostek, Pilzno jest pod względem handlowym i przemysłowym dla kraju i okolicy bardzo pożądana i potrzebna, zważywszy dalej, że kolej ta łączyć będzie kilka większych miast, otworzy handel drzewa i eksport kopalni węgla w Grudny, zważywszy nakoniec, że pertraktacye o budowę tej kolei od dłuższego czasu są przeprowadzane i pomiary trasy ukończone,

zapytują przeto podpisani, kiedy budowa tej tak potrzebnej kolei rozpoczęta zostanie?

Lwów, dnia 2. maja 1900.

Interpelant:

W a r z e c h a,

M. Torosiewicz, Styła, Nowakowski, Milan, Bojko, Bernadzikowski, Średniawski, Kramarczyk, Potoczek, Data, Krempla, Winniczuk, Ostapczuk, Stojalowski, Wójcik.

INTERPELACYA

do Jaśnie Wielmożnego komisarza c. k. Rządu.

Zapisek z daty: Podkamień 31. grudnia 1754, ustanowił Dymitr książę Prus Jabłonowski i małżonka jego Józefa księżna Jabłonowska, fundacyę przy kościele w Podkaminie koło Rohatyna; w myśl której każdy właściciel Podkaminia, obowiązany jest dawać opisane w akcie fundacyjnym prowizyę na utrzymanie 4 ubogich mężczyzn i 4 kobiet. Fundacya ta weszła w życie i trwała do roku 1870, w którym właścicielka Podkaminia zaprzestała spełniać obowiązki ciężące na niej w myśl aktu fundacyjnego. Zabiegi czynione przez strony interesowane a szczególnie ze strony probostwa rz.-kat. z Podkaminia, by tę dobroczynną fundacyę reaktywować pozostały bez skutku. Lata całe spoczywały zażalenia i akta tej sprawy w biurach władz rządowych i konsystoryalnych bez jakiegokolwiek załatwienia.

I tak: Odezwa c. k. Namiestnictwa z dnia 1/5 1894 l. 32.608 wyjaśnia że przedłożone relacyą c. k. Starostwa w Rohatynie z dnia 13/1 1886 l. 915 akta tej sprawy przesłano reskryptem z dnia 23/1 1886 l. 3.941 c. k. Prokuratury skarbu. Prokuratura zwróciła te akta c. k. Starostwu w Rohatynie do uzupełnienia, a toż Starostwo dopiero w roku 1889 pismem z dnia 17/12 1889 zwróciło te akta napowrót c. k. Prokuratury skarbu. Więć na tę wędrówkę aktów zeszło lat cztery. Ta sama odezwa c. k. Namiestnictwa wyjaśnia, iż c. k. Prokuratura skarbu odniosła się pismem z dnia 29/12 1887 l. 11.337 do lwowskiego konsystorza rz. kat o rozmaite wyjaśnienia w tej sprawie, otrzymał odpowiedź z tegoż konsystorza dopiero pismem z dnia 3/4 1895 l. 1430.

Nadmienić przytem należy, że odpowiedź ta została daną dopiero na prośbę Wydziału powiatowego wniesioną do konsystorza, by przewlekaniem odpowiedzi nie narażać sprawy reaktywowania fundacyi.

Wysoki Sejm zajmował się też tą sprawą, gdyż petycyę wniesioną przez gminę Podkamień w roku 1896 do Wysokiego Sejmu przekazał Wydziałowi krajowemu do załatwienia. Zastosowując się do tej uchwały usuwał Wydział krajowy przeszkody jakie c. k. Prokuratura skarbu względnie c. k. Namiestnictwo wymieniały o tej sprawie. Taką główną przeszkodą była według odezwy c. k. Namiestnictwa z dnia 7. grudnia 1895 i 15. stycznia 1896 niemożliwość odszukania aktu fundacyjnego. Na szczęście cały akt fundacyjny zapisany jest w księgach tabuli krajowej a Wydział krajowy sporządziwszy wierzytelny odpis przedłożył go w r. 1897 c. k. Namiestnictwu i c. k. Prokuratury skarbu.

I znów upłynął rok czasu bo dopiero 8. stycznia 1898 oznajmiła c. k. Prokuratura skarbu c. k. Namiestnictwu że brak jej ostatniego stanu hipotecznego (zapewne dóbr Podkamień) i co odnosi się do c. k. sądu obwodowego w Brzeżanach.

Zważywszy iż sprawa ta toczy się już długie lata; zważywszy że jak już wykazane władze powołane nadzwyczaj powoli tę sprawę prowadzą. Podpisani zapytują c. k. Rząd jako władzę nadopieczującą na fundacyami:

1. W jakim stadyum znajduje się obecnie sprawa reaktywowania fundacyi książąt Jabłonowskich.

2. Co zamyśla przedsięwziąć by podobne jak wykazane niczem nieusprawiedliwione zwłoki w prowadzeniu sprawy się nie powtarzały i by ta dobroczynna fundacya jak najrychlej reaktywowaną została.

Interpelant:

Mikołaj Torosiewicz.

Witold Niezabitowski, Cieński, Osuchowski, Tyszkowski, Sozański, Czaykowski, Biełański, Szeptycki, Kramarczyk, Theodorowicz, Schnell, Krzysztofowicz, Wincenty Kraiński, Emil Torosiewicz, Warzecha, Horodyski, Gniewosz.

Marszałek oznajmia, iż pierwszą z tych interpelacyj odstąpi Wydziałowi krajowemu, drugą p. komisarzowi rządowego.

Marszałek zamyka posiedzenie, naznaczając następne na dzień 4. maja 1900 roku, godzinę 10 rano i odczytuje porządek dzienny następnego posiedzenia.

Koniec posiedzenia godzina 12. minut 20 po północy.

Marszałek krajowy:

Stanisław Badeni w. r.

Sekretarze:

*Andrzej Potocki,
Stanisław Niezabitowski.*

Protokół

18. posiedzenia, 5. sesyi, VII. peryodu Sejmu galicyjskiego z dnia 4. maja 1900 r.

Początek o godz. 10. minut 30 przed południem.

Przewodniczący: Marszałek krajowy J. E. Stanisław hr. Badeni.

Sekretarze: Modest Karatnicki, Stanisław Niezabitowski, Andrzej Potocki,
Mieczysław Urbański.

Obecnych posłów 125.

Ze strony Rządu: c. k. Radca Dworu Włodzimierz hr. Łoś.

Marszałek konstatuje dostateczną ilość posłów i otwiera posiedzenie.

Marszałek oznajmia, iż protokół szesnastego posiedzenia uważa za przyjęty, gdyż nie wniesiono przeciw niemu żadnych zarzutów, protokół siedemnastego posiedzenia złożony jest w biurze marszałkowskiem do przejrzenia.

Sekretarz p. Urbański odczytuje spis petycyj wniesionych po dzień 4. maja 1900 roku, które przydzielono następującym Komisjom, a mianowicie:

Komisji gospodarstwa krajowego Ls. 4063.

Wydziałowi krajowemu Ls. 4062, 4118, 4120 do 4123.

Komisji szkolnej Ls. 4064.

Komisji dla reformy agrarnej Ls. 4065 do 4115, 4147 do 4149, 4150, 4162,
4165, 4166.

Komisji administracyjnej Ls. 4119.

Komisji gminnej Ls. 4124 do 4145, 4151, 4163.

Komisji przemysłowej Ls. 4152 do 4160.

Komisji kolejowej Ls. 4161.

Członek Wydziału krajowego p. Chamiec odpowiada na interpelację p. Bednarskiego i Towarzyszy w przedmiocie projektowanej kolei żelaznej z Nowego Targu do Czorsztyna dla połączenia się z kolejami węgierskimi;

Członek Wydziału krajowego p. Onyszkiewicz odpowiada na interpelacje:

1. p. Bojki i towarzyszy w sprawie wykończenia regulacji Nowego Brnia;
2. p. Krempy i towarzyszy w sprawie osuszenia gruntów włościańskich w gminie Sobów, powiatu tarnobrzeskiego.

Izba przystępuje do porządku dziennego, którego punktem pierwszym jest:

Dalszy ciąg rozprawy szczegółowej nad preliminarzem funduszu krajowego na r. 1900.

Sprawozdawca p. Andrzej Potocki, w zastępstwie p. Stanisława Niezabitowskiego czyta:

Sprawozdanie Komisji budżetowej o preliminarzu budżetu krajowej szkoły gospodarstwa lasowego we Lwowie. Rubr. XV. poz. 226 wyd. i Rubr. VII. poz. 34 doch.

Komisja budżetowa wnosi:

Wysoki Sejm raczy uchwalić wydatki i dochody krajowej szkoły gospodarstwa lasowego we Lwowie zgodnie z preliminarzem Wydziału krajowego jak następuje:

Rubryka I.:

WYDATKI

Płace nauczycieli.

Pozycja	1. Profesor fachowy, zarazem dyrektor, płaca	Zwyczajne	Nadzwyczajne
	4.800 K.		
	dodatek aktywalny	840 "	
	dodatek osobisty	<u>1.200 "</u>	6.840 K. - K.

Dwóch profesorów fachowych:

a) dla jednego, płaca	3.280 K.		
dodatek aktywalny	720 "		
dodatki pięcioletnie	<u>800 "</u>	4.800 K.	- "
b) dla drugiego, płaca	3.280 K.		
dodatek aktywalny	<u>720 "</u>	posada nieobsadz.	- "

Trzech nauczycieli - adjunktów. płace po 2.400 K.	7.200 K.		
dodatki aktywalne po 600 K.	1.800 "		
dodatek osobisty dla jednego	300 "		
" pięcioletni dla dwóch	<u>600 "</u>	9.900 K.	- "

Docenci (nauczyciele pomocnicy):

a) języka polskiego i niemieckiego	1.800 K.
b) fizyki eksperymentalnej	600 "
c) matematyki	1.000 "
d) zarysu inżynierii, konstr. i rysunków	1.600 "

e) chemii ogólnej:		Zwyczajne	Nadzwyczajne
a) za wykłady	600 K.		
β) za prowadzenie ćwiczeń w laboratorium chemii	400 „	1.000 K.	
f) ekonomii społecznej	400 „		
g) encyklopedyi rolnictwa	600 „		
h) zarysu prawa i administracyi	500 „		
i) nauki o pomocy w nagłych wypadkach	200 „	7.700 K.	— K.
<u>Suma rubryki I.</u>		<u>29.240 K.</u>	<u>— K.</u>

Rubryka II.:

Pensye, emerytury i zaopatrzenia.

Pozycya 5. Strzelecki Henryk, były dyrektor.

emerytura 5.200 K.

Pozycya 6. Tyniecki Władysław, były dyrektor,

emerytura 4.400 „

Pozycya 7. Moroz Ludwika, wdowa po dozorecy, do-

żywnotnie zaopatrzenie 120 „ -- K.Suma rubryki II. 9.720 K. — K.

Rubryka III.:

Koszta administracyi.

Pozycya 8. Koszta kancelaryjne, druki i portorya 500 K. — K.

Pozycya 9. Dyetaryusz w kancelaryi dyrekeyi 480 „ „

Pozycya 10. Ubezpieczenie budynków i zbiorów 200 „ — „

Pozycya 11. Opał i oświetlenie 800 „ — „

Pozycya 12. Utrzymanie budynków 300 „ — „

Pozycya 13. Sprzęty i ruchomości 100 „ — „

Pozycya 14. Dozorca domu i pomocnik dozorecy 1.080 „ — „

Pozycya 15. Podatki 40 „ — „Suma rubryki III. 3.500 K. — K.

Rubryka IV.:

Środki naukowe.

Pozycya 16. Biblioteka i czytelnia 600 K. 200 K.

Pozycya 17. Laboratoria:

a) chemii ogólnej i technologicznej 280 K.

b) botaniczno-fizyologiczne 120 „ 400 K. — „

Pozycya 18. Muzea, zbiory i środki do demon- Zwyczajne Nadzwyczajne
stracy i ćwiczeń:

a) do geografii fizycznej i politycznej	20 K.		
b) „ fizyki	40 „		
c) „ meteorologii i klimatologii	40 „		
d) „ geometryi wykreślonej i mechaniki	100 „		
e) „ inżynieri i leśnej	200 „		
f) „ botaniki, fizyologii, geognozyi i mi- neralogii	120 „		
g) „ zoologii	40 „		
h) „ technologii chemicznej	100 „		
i) „ leśnictwa w ogóle	300 „		
j) „ rybactwa	— „	960 K.	— K.

Pozycya 19. Na założenie szkółki drzewek w Win- nikach I. rata	—	950 „	
Pozycya 20. Wycieczki naukowe z uczniami	2.000 „	— „	
Pozycya 21. Utrzymanie ogrodu przy szkole	300 „	— „	
Suma rubryki IV.	4.260 K.	1.150 K.	

Rubryka V.:

Splata pożyczki.

Pozycya 22. Gal. Kasie oszczędności we Lwowie, 51 i 52 rata na kapitał i odsetki	1.042 K.	— K.	
---	----------	------	--

Rubryka VI.:

Pozycya 23. Rozmaite nieprzewidziane	100 K.	— K.	
Suma wydatków	47.862 K.	1.150 K.	

Razem 49.012 K.

Izba bez rozprawy uchwała wydatki kraj. szkoły gospodarstwa lasowego we Lwowie w sumie 49.012 K., zgodnie z wnioskiem Komisji.

DOCHODY.

Rubryka I.:

Pozycya 1. Subwencya z c k Skarbu Państwa	14.000 K.	— K.	
---	-----------	------	--

Rubryka II.:

Pozycya 2. Opłaty od uczniów:

a) wpisowe od 15 nowych po 4 K.	60 K.		
b) chesne od 30 ogółem po 20 K.	600 „	660 K.	— K.

Rubryka III.:		Zwyczajne	Nadzwyczajne
Pozycja 3. Rozmaite nieprzewidziane	100 K.	—	K.
	<u>Suma dochodów</u>	14.760 K.	— K.
W porównaniu z wydatkami	49.012 „	—	„
	<u>okazuje się niedobór</u>	34.252 K.	— K.

Izba bez rozprawy uchwala dochody kraj. szkoły gospodarstwa lasowego we Lwowie w sumie 14.760 zgodnie wnioskiem Komisji

Sprawozdawca p. Andrzej Lubomirski czyta:

Sprawozdanie

Komisji budżetowej o preliminarzu wydatków i dochodów na rok 1900 krajowych zakładów naukowych rolniczych, tudzież gorzelni i folwarku w Dublanach.

Rubr. XV. poz. 227 do 231 i 233 wyd. i rubr. VIII. poz. 35 do 39 i 41 doch.

Wysoki Sejm raczy uchwalić I. Budżet zakładów dublańskich na r. 1900 jak następuje:

A) Wyższa szkoła rolnicza w Dublanach.

Rubryka I.

WYDATKI.

Płace profesorów i docentów.

	Zwyczajne	Nadzwyczajne	Zwyczajne	Nadzwyczajne
Pozycja 1. Dyrektor, płaca	4.800 K.	—	K.	
dodatek aktywalny	720 „	—	„	
„ osobisty	— „	5.680 „		
„ na utrzymanie koni	— „	1.000 „	5.520 K.	6.680 K.
Pozycja 2 4 profesorów facho- wych płaca po 4.000 K.	16.000 K.	—	K.	
dodatki aktywalne po 720 K.	2.880 „	—	„	
dodatki pięcioletnie	3.600 „	—	„	
dodatki osobiste dla dwóch	— „	2.080 „	22.480 „	2.080 „
Pozycja 3. 4 profesorów facho- wych, płaca po 2.600 K.	10.400 K.			
dodatki aktywalne po 480 K.	1.920 „			
„ pięcioletnie	2.400 „	14.720 „	—	„

		Zwyczajne	Nadzwyczajne
Pozycya 4. 3 stałych profeso- rów-adjunktów, płaca po 2.000 K.	6.000 K.	— K.	
dodatki aktywalne po 400 zł.	1.200 „	— „	
dodatki pięcioletnie do dwóch	800 „	— „	
dodatki osobiste (480 K. i 300 K.)	— „	780 „	8.000 „ 780 K
Pozycya 5. Asystent, płaca		1.200 „	— „
Pozycya 6 Docent hodowli		1.600 „	— „
Pozycya 7. „ weterynaryi		960 „	— „
Pozycya 8. „ leśnictwa		480 „	— „
Pozycya 9. „ ogrodnictwa		400 „	— „
Pozycya 10. „ melioracyi		480 „	— „
Pozycya 11. „ historii i literatury polskiej		1.200 „	— „
Pozycya 12. „ hodowli ryb i gospodarstwa sta- wowego		400 „	— „
		<u>57.440 K.</u>	<u>9.540 K.</u>

Suma rubryki I

Rubryka II.

Płace urzędników administracyjnych.

Pozycya 13. Kasyer, zarazem rachmistrz, płaca	2.400 K.	— K.
Pozycya 14. Sekretarz dyrekcji, zarazem magazy- nier, płaca	2.000 „	— „
	<u>4.400 K.</u>	<u>— K.</u>

Suma rubryki II.

Rubryka III.

Płace funkcyonaryuszów nieetatowych.

Pozycya 15. Kapelan, płaca	600 K.	
dodatek osobisty	200 „	800 K. — K.
Pozycya 16. Lekarz zakładowy, płaca i nadzw. dodatek	1.200 „	100 „
Pozycya 17. Dyetaryusz w kancelaryi dyrekcji	720 „	— „
Pozycya 18. Ogrodnik, płaca	1.200 „	— „
Pozycya 19. Pomocnik w bibliotece, płaca	400 „	— „
	<u>4.320 K.</u>	<u>100 K.</u>

Suma rubryki III.

Zwyczajne Nadzwyczajne

Rubryka IV.

Koszta utrzymania służby szkolnej.

Pozycja 20 Służba wyższa:

a) Tercyan szkoły, zarazem wo- żny, płaca	560 K.		
na ubiór	<u>100 „</u>	660 K.	
b) Preparator		960 „	
c) Laborant w pracowni botaniki		480 „	
d) „ „ mechaniki i fizyki		432 „	
e) „ „ rolnictwa		720 „	
f) „ „ chemii		432 „	
g) „ „ zootomii i mle- czarstwa	<u>432 „</u>	4.116 K.	— K.

Pozycja 21. Służba niższa:

a) Dozorca domu i magazynu	408 K.		
b) 2 stróżów domowych, zarazem nocnych, po 408 K.	<u>816 „</u>	1.224 K.	— K.

Pozycja 22. Gratyfikacya służbie (do rozporządza- łości dyrekcyi)	<u>200 „</u>	— „	— „
--	--------------	-----	-----

Suma rubryki IV. 5.540 K. — K.

Rubryka V.

Pensye, emerytury i zaopatrzenia.

Pozycja 23. Kahane Aleksandra, wdowa po profesorze	1.200 K.	— K.
Pozycja 24. Auowa Berta, „ „ „	600 „	— „
Pozycja 25. Kasprzycka Julia „ „ ogrodniku pensya wdowia	300 K.	
dodatek na wychowanie 2. dzieci	<u>200 „</u>	500 „ 120 „
Pozycja 26. Macherowa Marya, wdowa po instrukto- rze melioracyjnym	100 „	— „
Pozycja 27. Mudrykowa Wiktorya, wdowa po dozorcey	100 „	— „
Pozycja 28. Dendorowa, wdowa po furmanie, zao- patrzenie	<u>100 „</u>	— „

Suma rubryki V. 2.600 K. 120 K.

Rubryka VI.

Koszta administracyjne.

Pozycya 29. Zarząd: a) potrzeby kancelaryjne . . .	}	1000 K.	— K.
b) druki i inseraty . . .			
c) portorya i posyłki . . .			
d) koszta podróży w interesach zakładu			
Pozycya 30. Opał gmachu szkolnego		3.400 „	— „
Pozycya 31. Oświetlenie gmachu szkolnego i obejść		660 „	90 „
Pozycya 32. Utrzymanie budynków i ogrodzeń		3.400 „	900 „
Pozycya 33. „ „ dziedzińców i ścieżek		400 „	400 „
Pozycya 34. „ „ parku		400 „	— „
Pozycya 35. Ubezpieczenie budynków		1.300 „	— „
Pozycya 36. Najem pomieszczeń:			
a) dla profesora fachowego (dra Wawnikiewiczza) we Lwowie przez pół roku		600 K.	
b) dla lekarza		240 „	
c) „ asystenta		192 „	
d) „ sekretarza dyrekcyi		360 „	
e) „ docenta hodowli		360 „	
f) „ ogrodnika		360 „	
g) „ dyetaryusza dyrekcyi		192 „	
h) „ laboranta mech. i fizyki		192 „	
i) „ laboranta rolnictwa		192 „	
j) „ laboranta hodowli		192 „	2.880 K. — K.
Pozycya 37. Płaca kominiarza		300 „	— „
Pozycya 38. Sprzęty i ruchomości		240 „	— „
Pozycya 39. Koszta przewozu prelegentów		3.000 „	— „
Pozycya 40. „ lustracyi zakładu		200 „	— „
Pozycya 41. „ nabożeństwa		100 „	— „
Pozycya 42. Apteka i inne koszta sanitarne		400 „	— „
		<u>17.880 „</u>	<u>1.390 K.</u>

Rubryka VII.

Potrzeby naukowe.

Pozycya 43. Eksperymenta przy wykładach:

	Zwycz.	Nadzw.
a) dla profesora rolnictwa	100 zł.	— K.
b) „ „ hodowli zwierząt	150 „	— „

	Zwycz.	Nadzw.	Zwycz.	Nadzw.
c) dla profesora hodowli zwierząt na doświadczenia z żywieniem zwierząt .	300 zł.	—	K.	
d) " " anatomi i fizjologii	50 "	—	"	
e) " " weterynaryi . . .	50 "	—	"	
f) " " botaniki	100 "	—	"	
g) " " chemii rolniczej .	200 "	—	"	
h) " " fizjologii zwierząt .	40 "	—	"	
i) " " fizyki	80 "	—	"	
j) " " miernictwa	30 "	—	"	
k) " " organizacyi gospodarstwa	100 "	—	"	
l) " " mechaniki i rolnictwa, na zaprzęgi do demonstracyi z narzędziami rolniczemi	200 "	—	"	
m) zakupno środków demonstracyjnych do nauki o nagłych wypadkach	—	100 "	1.400 K.	100 K.

Pozycya 44. Zbiory i muzea, utrzymanie i uzupełnienie:

a) zbiór rolniczy	400 K.		
b) " hodowlany	120 "		
c) " fizykalny	200 "		
d) " botaniczny	150 "		
e) " zoologiczny	300 "		
f) " mechaniczny	600 "		
g) " mineralogiczny	120 "		
h) " technologiczny	120 "		
i) " okazów leśnych	20 "		
j) " " ogrodniczych	20 "		
k) " " weterynaryjnych	50 "		
l) " instrumentów mierniczych	20 "		
m) " modeli do budownictwa	100 "		
n) " okazów do geografii fizycznej	20 "		
o) " " melioracyjnych	100 "		
p) " " do fizjologii zwierząt	300 "		
r) utrzymanie stacyi meteorologicznej	180 "	2.820 "	— "

Pozycja 45. Laboratoria:

	Zwyczajne	Nadzwyczajne	Zwyczajne	Nadzwyczajne
a) laboratorium rolnicze	450 K.	— K.		
α) na bibliotekę podręczną	120 „	— „		
b) laboratorium chemii rolniczej	800 „	640 „		
β) na bibliotekę podręczną	120 „	— „		
c) laboratorium roślinno-fizyologiczne	500 „	— „		
γ) na bibliotekę podręczną	120 „	— „		
d) laboratorium chemii ogólnej	1.200 „	— „		
δ) na bibliotekę podręczną	120 „	— „		
e) laboratorium zoologiczne	400 „	— „		
ε) na bibliotekę podręczną	<u>120 „</u>	<u>— „</u>	3.950 K.	640 K.

Pozycja 46. Biblioteka i czytelnia:

a) przykupno dzieł	1.000 K.	} 200 K.	2.000 K.	200 K.
b) oprawa książek	100 „			
c) czasopisma	<u>900 „</u>			

Pozycja 47. Utrzymanie pola doświadczalnego 1.000 „ — „

Pozycja 48 Wycieczki naukowe uczniów z profesorami 1.200 „ — „

Pozycja 49. Utrzymanie pasieki 60 „ — „

Pozycja 50. Ogród:

a) utrzymanie ogrodu	1.200 K.		
b) druk katalogu	<u>50 „</u>	1.250 „	— „

Pozycja 51. Wynagrodzenie dla folwarku dublańskiego za straty, ponoszone wskutek zastosowania stanu inwentarza do potrzeb szkoły 2.000 „ — „

Suma rubryki VII. 15.680 K. 940 K.

Rubryka VIII.:

Podatki i opłaty.

Pozycja 52. Podatek gruntowy i domowy 1.026 K. — K.

Rubryka IX :

Zwyczajne Nadzwyczajne

Pozycja 53. Utrzymanie 12-tu uczniów w internacie po 700 k	8 400 K.	— K.
--	----------	------

Rubryka X.:

Pozycja 54. Rozmaite nieprzewidziane.

a) wydatki zwyczajne	200 K.	
b) wydatki nadzwyczajne (kupno przybudówki p. Lubomęskiego)	5.000 „	200 K. 5.000 K.

Rubryka XI.:

Pozycja 55 Utrzymanie internatu.

a) Administrator domu zakł., płaca	960 K.	
wikt	588 „	
opał i światło	200 „	1.748 K. — K
b) Portyer, płaca	300 K.	
wikt	360 „	
opał i światło	80 „	
ubranie	120 „	860 „ „
c) Magazynier (jak pobory portyera)	860 „	— „
d) Dwój lokajów, płaca po 192 k.	384 K.	
wikt po 348 k.	696 „	
opał i światło po 80 k.	160 „	
ubranie po 120 k.	240 „	1.480 „ — „
e) Dwóch stróżów po 408 k. rocznie	816 „	— „
Wynagrodzenie lekarza	— „	— „
Koszta lekarstw	— „	— „
Pozycja 56. Wikt 39 uczniów przez 10 miesięcy po 49 k.	19.110 „	— „
Pozycja 57. Pranie pościeli i naprawa tejeze	560 „	— „
Pozycja 58. Opał internatowego budynku	1.800 „	— „
Pozycja 59. Oświetlenie „ „	1.400 „	— „
Pozycja 60. Utrzymanie budynku i sprzętów	600 „	500 „
Suma rubryki XI.	29.234 „	500 K.
Suma wydatków	146.720 K.	17.590 K
Razem	164.310 K.	

Izba uchwała bez rozprawy wydatki wyższej szkoły rolniczej w Dublanach w sumie 164.310 K., zgodnie z wnioskiem Komisji.

Sprawozdawca czyta:

Rubryka I.

DOCHODY.

Subwencye.

Zwyczajne Nadzwyczajne

Pozycya 1. Z c. k. Skarbu państwa:

a) subwencya zwyczajna	20.000 K.	— K.
Pozycya 2. Z funduszu kultury krajowej	<u>7.514</u> „	— „
Suma rubryki I.	27.514 K.	— K.

Rubryka II.

Oplaty od uczniów.

Pozycya 3. Wpisowe od 27 uczniów po 10 K.	270 K.		
na uwolnienie 6 uczniów od opłaty	<u>60 K.</u>	210 K.	— K.
Pozycya 4. Czesne od 27 uczniów po 200 K.	5.400 K.		
na uwolnienie 6 uczniów od opłaty	<u>1.200 „</u>	4.200 „	— „
Pozycya 5. Oplaty za ćwiczenia w laborato- rach od 27 uczniów po 16 K.	432 K.		
na uwolnienie 6 uczniów od opłaty	<u>96 „</u>	336 „	— „
Pozycya 6. Oplaty na utrzymanie w internacie:			
a) od 27 uczniów samopłacących po 700 K.	18 900 K.		
b) od 12 uczniów przyjętych na koszt fun- duszu kraj. (obacz rubr. IX. wyd.) po 700 K.	<u>8.400 „</u>	27.300 „	— „
Suma rubryki II.		32.046 K.	— K.

Rubryka III.

Pozycya 7. Dochód z pasieki	<u>20 K.</u>	— K.
---------------------------------------	--------------	------

Rubryka IV.

Pozycya 8. Sprzedaż płodów z pola doświadczalnego i ogrodu	<u>240 K.</u>	— K.
---	---------------	------

Zwyczajne Nadzwyczajne

Rubryka V.

Pozycya 9. Odsetki z legatu ś. p. Karola Skibińskiego	196 K.	—	K.
---	--------	---	----

Rubryka VI.

Pozycya 10. Dochody rozmaite	400 K.	—	K.
------------------------------	--------	---	----

Suma dochodów	60.416 K.	—	K.
---------------	-----------	---	----

W porównaniu z wydatkami	164.310	"	"
--------------------------	---------	---	---

Okazuje się niedobór	103.894 K.	—	K.
----------------------	------------	---	----

Tą uchwałą zostaje załatwiona petycja Julii Kasprzyckiej L. 658.

Izba uchwała bez rozprawy dochody wyższej szkoły rolniczej w Dublanach w sumie 60.416 K., zgodnie z wnioskiem Komisji.

Sprawozdawca czyta:

B) Niższa szkoła rolnicza w Dublanach.

WYDATKI.

Rubryka I.

Zwyczajne Nadzwyczajne

Płace nauczycieli.

Pozycya 1. Zastępstwo nauczycieli do nauk fachowych	2.750 K.	—	K.
---	----------	---	----

Pozycya 2. Nauczyciel pomocniczy do nauk fachowych			
--	--	--	--

płaca	2.000 K.		
-------	----------	--	--

dodatek aktywalny	280 "		
-------------------	-------	--	--

dodatek pięcioletni	200 "	2.480 "	— "
---------------------	-------	---------	-----

Pozycya 3. Nauczyciel do nauk elementarnych,			
--	--	--	--

płaca	1.400 K.		
-------	----------	--	--

dodatek aktywalny	200 "	1.600 "	— "
-------------------	-------	---------	-----

Pozycya 4. Docent weterynaryi	300 "	—	"
-------------------------------	-------	---	---

	Zwyczajne	Nadzwyczajne
Pozycya 5. Katecheta obrz. łać	800 K.	— K.
Pozycya 6. Instruktor do robót ręcznych i dozorca uczniów	1.200 „	— „
<u>Suma rubryki I.</u>	<u>9.130 K.</u>	<u>— K.</u>

Rubryka II.

Pensye, emerytury i zeopatrzenia.

Pozycya 7. Bartowa Helena, wdowa po nauczycielu	500 K.	— K.
---	--------	------

Rubryka III.

Koszta administracyjne

Pozycya 8. Zarząd: Remuneracya dyrektora wyższej szkoły	800 K.	— K.
Pozycya 9. Opał i oświetlenie	700 „	— „
Pozycya 10. Utrzymanie budynków, ubezpieczenie i kominiarz	800 „	— „
Pozycya 11. Sprzęty i ruchomości	200 „	— „
Pozycya 12 Koszta nabożeństwa i nauki dla uczniów obrządku gr. kat.	800 „	— „
<u>Suma rubryki III.</u>	<u>3.300 K.</u>	<u>— K.</u>

Rubryka IV.

Utrzymanie uczniów.

Pozycya 13. Stołowanie 36 uczniów po 328 K. 50 gr.	11.826 K.	— K.
Pozycya 14. Odzież, pościel i pranie tychże po 120 K.	4.320 „	— „
<u>Suma rubryki IV.</u>	<u>16.146 K.</u>	<u>— K.</u>

Rubryka V.

Potrzeby naukowe.

Pozycya 15. Zaprzęgi do demonstracyi	160 K.	— K.
Pozycya 16. Przybory do pisania i nauki uczniów	400 „	200 „
Pozycya 17. Przykúpno modeli, machin i narzędzi	400 „	— „
<u>Suma rubryki V.</u>	<u>960 K.</u>	<u>200 K.</u>

	Zwyczajne	Nadzwyczajne
Rubryka VI.		
Pozycya 18. Kurs ćwiczeń dla szkolnej straży pożarnej	80 K.	— K.
Rubryka VII.		
Pozycya 19. Rozmaite nieprzewidziane	100 K.	— K.
Suma wydatków . . .	<u>30.216 K.</u>	<u>200 K.</u>
Razem . . .	<u>30.416 K.</u>	

Izba uchwała bez rozprawy wydatki niższej szkoły rolniczej w Dublanach w sumie 30.416 K., zgodnie z wnioskiem Komisji.

Sprawozdawca czyta:

DOCHODY.

Rubryka I.		
Pozycya 1. Subwencya z c. k. Skarbu Państwa	6.000 K.	— K.
Rubryka II.		
Pozycya 2. Zarobek 36 uczniów po 36 K.	1.296 K.	— K.
Rubryka III.		
Pozycya 3. Rozmaite nieprzewidziane	100 K.	— K.
Suma dochodów . . .	<u>7.396 K.</u>	<u>— K.</u>
W porównaniu z wydatkami . . .	<u>30.416 „</u>	<u>— „</u>
Okazuje się niedobór . . .	<u>23.020 K. — K.</u>	

Izba uchwała bez rozprawy dochody niższej szkoły rolniczej w Dublanach w sumie 7.396 K., zgodnie z wnioskiem Komisji.

Sprawozdawca czyta:

C) Krajowa szkoła gorzelnicza w Dublanach.

WYDATKI.

Rubryka I.

Płace nauczycieli.

Pozycya 1. Dyrektor szkoły i gorzelni . . .	1.200 K.	— K.
Pozycya 2. Adjunkt, jednocześnie gorzelnik w gorzelni . . .	2.000 „	— „

	Zwyczajne	Nadzwyczajne
Pozycya 3. Docenci:		
a) matematyki i rysunków	300 K.	— K.
b) fizyki	300 „	— „
c) chemii	300 „	— „
d) gorzelnictwa	1.000 „	— „
e) nauki o kotłach i maszynach	400 „	— „
f) nauki o opadatkowaniu	400 „	— „
g) administracyi i rachunkowości	120 „	— „
h) nauki o fabrykacyi drożdży prasowanych	400 „	— „
	<u>6.420 K.</u>	<u>— K.</u>
Suma rubryki I.	6.420 K.	— K.

Rubryka II.

Koszta administracyjne.

Pozycya 4. Druki, inseraty, portorya i t. p.	60 K.	— K.
Pozycya 5. Koszta przewozu prelegentów	200 „	— „
Pozycya 6. „ podróży dyrektora w sprawach szkolnych	120 „	— „
	<u>380 K.</u>	<u>— K.</u>
Suma rubryki II.	380 K.	— K.

Rubryka III.

Potrzeby naukowe.

Pozycya 7. Wyższej szkole rolniczej za użycie labo- ratoryum	160 K.	— K.
Pozycya 8. Przyrzady do laboratoryum gorzelnii	100 „	— „
Pozycya 9. Koszt produkcji drożdży prasowanych	300 „	— „
Pozycya 10. Książki i czasopisma	120 „	— „
Pozycya 11. Wycieczki profesorów z uczniami	400 „	— „
	<u>1.080 K.</u>	<u>— K.</u>
Suma rubryki III.	1.080 K.	— K.

Rubryka IV.

Pozycya 12. Zapomogi dla uczniów:

a) z funduszków krajowych	600 K.		
b) z subwencji państwowej	1.000 „	1.600 K.	— K.

	Zwyczajne Nadzwyczajne
Rubryka V.	
Pozycja 13. Rozmaite nieprzewidziane	40 K. — K.
Suma wydatków	<u>9.520 K. — K.</u>

Izba bez rozprawy uchwała wydatki kraj. szkoły gorzelniczej w Dublanach w sumie 9.520 K., zgodnie z wnioskiem Komisji.

Sprawozdawca czyta:

DOCHODY.

Rubryka I.:

Pozycja 1. Subwencja z c. k. Skarbu Państwa:

a) na utrzymanie szkoły	3.000 K. — K.
b) na zapomogi dla uczniów	<u>1.000 " — "</u>
Suma rubryki I.	4.000 K. — K.

Rubryka II.:

Pozycja 2. Opłaty od uczniów	<u>1.000 " — "</u>
Suma dochodów	5.000 K. — K.
W porównaniu z wydatkami	<u>9.520 " — "</u>
okazuje się niedobór	<u>4.520 K. — K.</u>

Izba uchwała bez rozprawy dochody kraj. szkoły gorzelniczej w Dublanach w sumie 5.000 K., zgodnie z wnioskiem Komisji.

Sprawozdawca czyta:

D) Gorzelnia w Dublanach.

WYDATKI.

Rubryka I.:

Płace.

Pozycja 1. Maszynista	800 K. — K.
Pozycja 2. 5 robotników po 30 K. miesięcznie przez 6 miesięcy i jeden po 30 K. miesięcznie przez cały rok z dodatkiem na pomieszkanie	<u>1.380 " — "</u>
Suma rubryki I.	<u>2.180 K. — K.</u>

Rubryka II.:

Zwyczajne Nadzwyczajne

Koszta wyrobu spirytusu.

Pozycya 3. Opał przez 5 miesięcy	2.100 K.	— K.
Pozycya 4. Ziemniaki (2.200 q po 2 K. 40 g)	5.280 „	— „
Pozycya 5. 4% jęczmienia (88 q. po 14 K.)	1.232 „	— „
Pozycya 6. Żyto i kukurudza (2×90=180 q. po 14 K.)	2.520 „	— „
Pozycya 7. 15% jęczmienia (30 q. po 14 K)	420 „	— „
Pozycya 8. Światło, smarowidło, drożdże i t. p.	400 „	— „
Pozycya 9. Monter, naprawa maszyn i kupno narzędzi	600 „	— „
Pozycya 50. Ubezpieczenie budynków, urządzeń i robotników	400 „	— „
	<u>12.952 K.</u>	<u>— K.</u>
Suma rubryki II.	12.952 K.	— K.

Rubryka III.:

Rozmaite.

Pozycya 11. Utrzymanie budynków i podwórza	60 K.	— K.
Pozycya 12. Podatek dochodowy	120 „	— „
Pozycya 13. Koszta komisij lustracyjnych, posyłki i wyjazdy w sprawach gorzelni	100 „	— „
	<u>280 „</u>	<u>— „</u>
Suma rubryki III.	280 „	— „
	<u>15.412 K.</u>	<u>— „</u>
Suma wydatków	15.412 K.	— „

Izba uchwała bez rozprawy wydatki gorzelni w Dublanach w sumie 15.412 K., zgodnie z wnioskiem Komisji.

Sprawozdawca czyta:

DOCHODY.

Rubryka I.:

Zwyczajne Nadzwyczajne

Pozycya 1. Ze sprzedaży spirytusu (300 hl. po 32 K.)	9.600 „	— „
--	---------	-----

Rubryka II.:

Pozycya 2. Ze sprzedaży wywarów (15285 hl. po 4 K.)	608 K.	— K.
---	--------	------

Rubryka III.:	Zwyczajne	Nadzwyczajne
Pozycya 3. Bonifkacya za 300 hl. spirytusu po 10 K.	3.000 K.	— K.
<u>Suma dochodów . . .</u>	<u>13.208 K.</u>	<u>— K.</u>
W porównaniu z wydatkami . . .	15.412 „	— „
<u>okazuje się niedobór . . .</u>	<u>2.204 K.</u>	<u>— K.</u>

Izba uchwała bez rozprawy dochody gorzelni w Dublanach w sumie 13.208 K., zgodnie z wnioskiem Komisji.

Sprawozdawca czyta:

E) Folwark w Dublanach.

WYDATKI.

Rubryka I.

Zwyczajne Nadzwyczajne

Wydatki na gospodarstwo.

Pozycya 1. Płace i zasługi	5.120 K.	— K.	
Pozycya 2. Najem robotnika	8.000 „	— „	
Pozycya 3. Zmiana i dokupno nasienia	600 „	— „	
Pozycya 4. Dokupno nawozów dopełniających:			
a) na pole	2.090 K.		
b) na łąki	<u>400 „</u>	2.490 „	— „
Pozycya 5. Dokupno karmy (owesa, makuchów, kieł-			
ków)	7.600 „	— „	
Pozycya 6. Zastąpienie zużytych koni i uprzęży	1.000 „	— „	
Pozycya 7. α) Utrzymanie budynków i ogrodzeń	500 „	— „	
β) Przebudowanie starej szopy na narzędzia i zboże w ziarnie	4.000 K.		
γ) Postawienie sztachet, oraz bramy przy nowym domu dla służby i robotników	<u>410 „</u>	— „	4.410 „
Pozycya 8. Utrzymanie i naprawa maszyn i narzędzi, oraz kucie koni	1.000 „	240 „	
Pozycya 9. Utrzymanie rowów i dróg	100 „	100 „	

	Zwyczajne	Nadzwyczajne
Pozycya 10. a) Melioracye łąk	— K.	600 K.
b) Utrzymanie narzędzi i dokupno ma- teryarów	300 „	— „
c) Wynagrodzenie łąkowego	400 „	— „
Pozycya 11. Drenowanie pól	— „	1.398 „
Pozycya 12. Zabezpieczenie od pożaru i gradu	1.000 „	— „
Pozycya 13. Kuchnia folwarczna	600 „	— „
Pozycya 14. Koszta kancelaryjne	160 „	— „
Pozycya 15. Światło i smarowidło	100 „	— „
Pozycya 16. Kultura lasu i plantacye nieużytków	200 „	— „
Pozycya 17. Rogatki, posyłki i jazdy w interesach folwarku	<u>200 „</u>	<u>— „</u>
Suma rubryki I.	<u>29.370 K.</u>	<u>6.748 K.</u>

Rubryka II.

Pozycya 18. Cegielnia 2.000 K. — K.

Rubryka III.

Pozycya 19. Podatki, opłaty i daniny 1.400 K. — K.

Rubryka IV.

Spłata kapitału i odsetek dłużnych.

Pozycya 20. Towarzystwu kredytowemu ziemskiemu
we Lwowie:

a) 43 i 44 rata kapitału z odsetkami od pożyczki
10.000 K. 600 K.

b) 33 i 34 rata kapitału z odsetkami od
pożyczki 23.200 K. 1.392 „ 1.992 K. — K

Pozycya 21. Renta wieczysta c. k. galic. Towarzy-
stwu gospodarczemu 3.200 „ — „

Suma rubryki IV. 5.192 K. „ K.

Rnbryka V.

Zwyczajne Nadzwyczajne

Pozycya 22. Rozmaite nieprzewidziane . . .	300 K.	— K.
Suma wydatków . . .	38.262 K.	6.748 K.
Razem . . .	45.010 K.	

Izba uchwała bez rozprawy wydatki folwarku w Dublanach w sumie 45.010 K., zgodnie z wnioskiem Komisji.

Sprawozdawca czyta:

DOCHODY.

Rubryka I.

Dochody z gospodarstwa.

Pozycya 1. a) ze sprzedaży ziemiopłodów . . .	18.800 K.	— K.
b) Za owies i siano od szkół i stron prywatnych . . .	1.000 „	— „
Pozycya 2. Z wynajętych łąk i pastwisk . . .	2.600 „	— „
Pozycya 3. Ze sprzedaży płodów zwierzęcych:		
a) Krowiarnia:		
a) mleko	7.000 K.	
β) przychówek	3.200 „	
γ) braki i opasy	1.600 „	11.800 K.
b) Nierogaczna	600 „	
c) Owce	120 „	
d) Zysk z wytuczenia bydła opasowego, oraz spieniężenie paszy i różnych karm	800 „	
e) Ryczałt od szkół za straty, wynikające z zastosowania inwentarza do potrzeb tychże szkół	2.000 „	15.320 „ — „
Pozycya 4. Za wynajęte konie	100 „	— „
Pozycya 5. Z lasu i stawów	600 „	— „
Suma rubryki I.	38.420 K.	— K.

	Zwyczajne	Nadzwyczajne
Rubryka II.		
Pozycja 6. Z cegielni	3.000 K.	— K.
Rubryka III.		
Z dzierżaw.		
Pozycja 7. Czynnysz z karczmy i dodanych gruntów .	224 K.	— K.
Pozycja 8. Z polowania	50 „	— „
<u>Suma rubryki III.</u>	<u>274 K.</u>	<u>— K.</u>
Rubryka IV.		
Pozycja 9. Rozmaite nieprzewidziane	200 K.	— K.
<u>Suma dochodów</u>	<u>41.894 „</u>	<u>— K.</u>
W porównaniu z wydatkami	45.010 „	— „
okazuje się niedobór	3.116 „	— „

Izba uchwała bez rozprawy dochodu folwarku w Dublanach w sumie 41.894 K., zgodnie z wnioskiem Komisji.

Sprawozdawca czyta:

F) Kontrolna i doświadczalna stacya chemiczno-rolnicza w Dublanach.

WYDATKI.

Rubryka I.:

Płace personalu.

Pozycja 1. Kierownik stacyi	1.200 K.	— K.
Pozycja 1a Remuneracya profesora rolnictwa	— „	— „
Pozycja 2. 3 asystentów, płace dla dwóch po 1.600 K., dla jednego 1.200 K.	4.400 K.	
na mieszkanie po 240 K.	720 „	
„ opał po 78 K.	<u>234 „</u>	5.354 „ — „
Pozycja 3. Laborant, płaca	900 K.	
na mieszkanie	<u>200 „</u>	1.100 „ — „
Pozycja 4. 2 służących, płace po 432 K.	864 „	— „
<u>Suma rubryki I.</u>	<u>8.518 K.</u>	<u>— K.</u>

Zwyczajne Nadzwyczajne

Rubryka II.:

Utrzymanie stacyi.

Pozycya 5. Koszta utrzymania stacyi	3.000 K.	— K.
Pozycya 6. „ prowadzenia doświadczeń wegetacyjnych i wazonowych	1.000 „	800 „
Pozycya 7. Prowadzenie doświadczeń, rozpoczętych kosztem syndykatów nawozowych	1.200 „	— „
Pozycya 8. a) Założenie i prowadzenie pól doświadczalnych w 5 miejscowościach 1.500 K.		
b) Analizy z tych pól	300 „	
c) „ z pól utrzymywanych kosztem Towarzystwa gospodarczego	<u>400 „</u>	2.200 K. — K.
Pozycya 9. Koszta kancelaryjne	600 „	— „
Pozycya 10. Druki sprawozdań	800 „	— „
Pozycya 11. Prenumerata pism i zakupno podręczników	320 „	— „
Pozycya 12. Koszta podróży kierownika i asystentów	1.200 „	— „
Pozycya 13. Ubezpieczenie od wypadków funkcyjnaruszów stacyi	<u>300 „</u>	— „
Suma rubryki II.	<u>10.620 K.</u>	<u>800 K.</u>
Suma wydatków	<u>19.138 K.</u>	<u>800 K.</u>
Razem	<u>19.938 K.</u>	

Izba bez rozprawy uchwała wydatki kontrolnej i doświadczalnej stacyi chemiczno-rolniczej w Dublinach w sumie 19.938 K., zgodnie z wnioskiem Komisyi.

Sprawozdawca czyta:

DOCHODY.

Rubryka I.

Pozycya 1. Subwencya z c. k. Skarbu państwa	<u>2.000 K.</u>	— K.
---	-----------------	------

Zwyczajne Nadzwyczajne

Zwyczajne Nadzwyczajne

Rubryka II.

Pozycja 2. Dochód z analiz	1.500 K.	—	K.
<u>Suma dochodów</u>	<u>3.500 K.</u>	—	<u>K.</u>
W porównaniu z wydatkami	19.938	„	— „
<u>Okazuje się niedobór</u>	<u>16.438 K.</u>	—	<u>K.</u>

Izba uchwała bez rozprawy dochody kontrolnej i doświadczałnej stacyi chemiczno-rolniczej w Dublanach w sumie 3.500 K., zgodnie z wnioskiem Komisji.

Sprawozdawca czyta:

II. Upoważnia się Wydział krajowy do zaciągnięcia pożyczki hipotecznej na majątek Dublany w tej wysokości, jaka jest potrzebną na spłacenie dotychczas ciążących długów, oraz na dobudowanie jednego skrzydła domu zakładowego wyższej szkoły lub wystawienie zabudowania dla niższej szkoły a to w miarę uznania Wydziału krajowego.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek Komisji.

Następuje:

Sprawozdanie

Komisji budżetowej o sprawozdanie Wydziału krajowego w przedmiocie sprzedaży parcel gruntowych, należących do obszaru dworskiego Dublany.

Sprawozdawca p. Lubomirski czyta:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

1. Sejm zezwala na sprzedaż z obszaru dworskiego w Dublanach pod Lwowem, będącego własnością kraju, parcel gruntowych L. kat. 1105, 1106 i 1107 w łącznym obszarze 6-85 ha i na wydzielenie tych parcel z ciała tabularnego obszaru dworskiego w Dublanach.

2. Sejm upoważnia Wydział krajowy do sprzedania wyżej wymienionych parcel za cenę, jaką uzna za odpowiednią wartości i do zawarcia kontraktu kupna i sprzedaży z tem zastrzeżeniem, że należytość za sporządzenie kontraktu i należytości prawne ma ponieść strona kupująca.

Rubryka II.

Koszta administracyi.

Pozycya 4 Zarząd: a) koszta kancelaryjne	500 K.		
b) służący	<u>600 „</u>	1.100 K.	— K.
Pozycya 5. Najem pomieszkania		1.600 „	— „
Pozycya 6. Oświetlenie i opał		<u>400 „</u>	— „
Suma rubryki II.		<u>3.100 K.</u>	— K.

Rubryka III.

Utrzymanie stacyi.

Pozycya 7. Koszta utrzymania stacyi		800 K.	— K.
Pozycya 8. „ utrzymania ogrodu górskiego		600 „	— „
„ dopełnienia urzędzeń ogrodu górskiego		— „	— „
Pozycya 9. a) utrzymanie 11 pól doświadczalnych	800 K.		
b) Analizy z pól utrzymywanych kosztem Towarzystwa gospo- czego	<u>200 „</u>	1.000 „	— „
Pozycya 10. Koszta druków i wydawnictw		200 „	— „
Pozycya 11. Prenumerata pism i zakupno podręczników		400 „	— „
Pozycya 12. Koszta podróży kierownika i asystentów		<u>600 „</u>	— „
Suma rubryki III.		<u>3.600 K.</u>	— K.
Suma wydatków		<u>13.116 K.</u>	— K.

Izba uchwała wydatki krajowej kontrolnej i doświadczalnej stacyi botaniczno-rolniczej we Lwowie w sumie 13.116 K., zgodnie z wnioskiem Komisji i bez rozprawy.

Sprawozdawca czyta:

DOCHODY.

Rubryka I.

Pozycya 1. Subwencya z c. k. Skarbu Państwa	<u>2 000 K.</u>	— K.
---	-----------------	------

Zwyczajne Nadzwyczajne

Rubryka II.

Pozycya 2 Dochód z analiz	800 K.	— K.
-------------------------------------	--------	------

Rubryka III.

Pozycya 3. Dochód z pól i ogrodu	400 K.	— K.
--	--------	------

<u>Suma dochodów</u>	3 200 K.	— K.
--------------------------------	----------	------

W porównaniu w wydatkami	13.116 „	— „
------------------------------------	----------	-----

<u>Okazuje się niedobór</u>	9.916 K.	— K.
---------------------------------------	----------	------

Izba uchwała bez rozprawy dochody krajowej kontrolnej i doświadczalnej stacyi botaniczno-rolniczej we Lwowie w sumie 3.200 K., zgodnie z wnioskiem Komisji.

Następuje:

Rubr. XV. poz. 234.

Sprawozdawca p. Lubomirski czyta:

Na spłatę reszty bezprocentowej pożyczki zaciągniętej na eksploatację torfu w Dublanach, z fund. przemysł. rolniczego we Lwowie 11.026 K. 42 g., IV. rata z pięciolecia 2.200 K.

Izba uchwała bez rozprawy powyższy wniosek Komisji.

Następuje:

Sprawozdanie

Komisji budżetowej o krajowej średniej szkole rolniczej w Czernichowie.

Rubr. XV. poz. 235. wydatków i rubr. IX. poz. 42. dochodów.

A) Szkoła.

Sprawozdawca p. Andrzej Potocki, w zastępstwie p. Stanisława Niezabitowskiego czyta:

Wysoki Sejm raczy uchwalić wydatki i dochody szkoły rolniczej w Czernichowie zgodnie z preliminarzem Wydziału krajowego, jak następuje:

WYDATKI.

Rubryka I.:

Płace nauczycieli.

Pozycya 1. Dyrektor, płaca	4.000 K.		
dodatek aktywalny	<u>640 „</u>	4.640 K.	— K.
Pozycya 2. Kapelan i katecheta, oraz docent jednego z przedmiotów ogólnie kształcących, płaca	2.800 K.		
dodatek aktywalny	<u>520 „</u>	3.320 „	— „
Pozycya 3. 8 profesorów, płaca po 2.800 K.	22.400 K.		
dotatki aktywalne po 520 K.	4.160 „		
„ pięcioletnie	<u>3.666 „</u>	30.226 „	— „
Pozycya 4. Docent weterynaryi	1.600 „		— „
Pozycya 5. „ leśnictwa	800 „		— „
Pozycya 6. „ sadownictwa i warzywnictwa, oraz chmielarstwa i uprawy wikli	400 „		— „
Pozycya 7. Nauczyciel-instruktor do robót praktycz- nych, płaca	1.600 K.		
dodatek aktywalny	280 „		
dwa dodatki pięcioletnie	<u>400 „</u>	2.280 K.	
po strąceniu zwrotu z funduszu folwarku w Czernichowie za administrację	<u>400 „</u>	1.880 „	— „
Pozycya 8. 2 prefektów internatu, zarazem nauczy- cieli gimnastyki i szermierki:			
płace po 1.600 K.	3.200 K.		
dodatek pięcioletni dla jednego	200 „		
wikt po 720 K.	1.440 „		
światło po 20 K.	<u>40 „</u>	4.880 „	— „
		<u>47.746 K.</u>	— K.

Rubryka II.

Płace urzędników administracyjnych, etatowych.

Pozycya 9. Kasyer, zarazem rachmistrz. płaca	2.400 K.	— K.
Pozycya 10. Pisarz Dyrekcyi, płaca	<u>1.200 „</u>	— „
	<u>3.600 K.</u>	— K.

Zwyczajne Nadzwyczajne

Rubryka V.

Emerytury i zaopatrzenia.

Pozycya 16. Bastgen Roman, b. dyrektor, emerytura	2.496 K.	—	K.
Pozycya 17. Dr. Prażmowski Adam, b. profesor, emeryt.	1.290	"	— "
Pozycya 18. Piotrowski Mieczysław, b. profesor, emeryt.	1.952	"	— "
Pozycya 19. Dr. Stefczyk Franciszek, b. profesor, emeryt.	1.472	"	— "
<u>Suma rubryki V.</u>	<u>7.216 K.</u>	—	<u>K.</u>

Rubryka VI.

Koszta administracyjne.

Pozycya 20. Zarząd:

a) pomoc kancelaryjna dla Kuratoryi szkoły	400 K.		
b) potrzeby kancelaryjne szkoły	300	"	
c) druki i inseraty	200	"	
d) portorya i przesyłki	300	"	
e) koszta podróży w interesach zakładu i przywóz środków naukowych	900	"	
f) koszta przyjazdu docenta weterynaryi	<u>300</u>	"	2.400 K. — K.

Rubryka VII.

Pozycya 21. Opał w gmachu szkolnym i internacie	2.600	"	— "
Pozycya 22. Oświetlenie " " "	1.600	"	— "
Pozycya 23. Utrzymanie budynków i ogrodzeń	3.000	"	6 800 "
Pozycya 24. Zabezpieczenie budynków i zbiorów	900	"	— "
Pozycya 25. Najem pomieszczeń dla funkcyonaryu- szów szkoły	1.600	"	— "
Pozycya 26. Płaca kominiarza	360	"	— "
Pozycya 27. Sprzęty i ruchomości	300	"	400 "
Pozycya 28. Koszta lustracyi zakładu	600	"	— "
Pozycya 29. Koszta nabożeństwa	240	"	160 "
Pozycya 30. Na aptekę	400	"	— "
Pozycya 31. Utrzymanie dziecińców	500	"	— "
<u>Suma rubryki VI.</u>	<u>14.500 K.</u>		<u>7.360 K.</u>

Zwyczajne Nadzwyczajne

Utrzymanie uczniów.

Pozycya 32. Żywność (40 uczniów po 500 K.)	20.000 K.	— K.
Pozycya 33. Pranie za ryczałtowem wynagrodzeniem	1.092 „	— „
Pozycya 34. Służba internatu:		
a) 3 chłopców do obsługi uczniów:		
(placa po 120 K., wikt po 212 K.)	996 K.	
b) palacz do obsługi kaloryferów:		
(placa 300 K., wikt 300 K.)	<u>600 „</u>	1.596 „ — „
Pozycya 35. Sprzęty:		
a) do sal sypialnych	200 „	— „
b) „ infirmeryi	60 „	— „
c) „ sali rekreacyjnej i gimnastycznej	50 „	1.600 „
Pozycya 36. Odzież (40 uczniów po 120 K.)	4.800 „	— „
Pozycya 37. Pościel	<u>200 „</u>	— „
Suma rubryki VII.	<u>27.998 K.</u>	<u>1.600 K.</u>

Rubryka VIII.

Potrzeby naukowe.

Pozycya 38. Eksperymenta przy wykładach:

a) dla profesora administracyi	50 K.	
b) „ „ rolnictwa	60 „	
c) „ „ hodowli	50 „	
d) „ „ zootomii	40 „	
e) „ „ weterynaryi	50 „	
f) „ „ botaniki	60 „	
g) dla profesora fizyki	40 „	
h) „ „ miernictwa	50 „	
i) „ „ chemii ogólnej	100 „	
j) „ „ mleczarstwa	100 „	
k) „ „ rybaictwa	100 „	
l) narzędzia ręczne do praktyki gospo-		
darskiej	<u>100 „</u>	<u>800 K. — K.</u>

Pozycya 39. Zbiory i muzea:

a) zbiór rolniczy	200 K.
b) „ „ hodowlany	200 „

		Zwyeczajne	Nadzwyeczajne
c)	zbiór fizyczny	200 K.	
d)	" geograficzny	100 "	
e)	" botaniczny	100 "	
f)	" zoologiczny	100 "	
g)	" zootomiczny	100 "	
h)	" mechaniczny	100 "	
i)	" mineralogiczny	40 "	
j)	" technologiczny	160 "	
k)	" okazów leśnych	60 "	
l)	" " weterynaryjnych	60 "	
m)	" narzędzi rolnicz	200 "	
n)	" modeli do budownictwa	100 "	
o)	" przyrządów mierniczych	100 "	
p)	" mleczarski	100 "	
r)	" ogrodniczy	120 "	
s)	" melioracyjny	100 "	
t)	" rybacki	100 "	
u)	Stacya meteorologiczna	<u>60 "</u>	2.300 K. — K.

Pozycya 40. Laboratoria:

a)	chemii ogólnej i gabinet	600 K.	
b)	chemii rolniczej	400 "	
c)	chemii technologicznej	200 "	
d)	zootomiczne	200 "	
e)	roślinno-fizyologiczne	200 "	
f)	rolnicze	<u>200 "</u>	1.800 " — "

Pozycya 41. Biblioteka:

a)	przykupno dzieł	600 K.	
b)	oprawa książek	100 "	
c)	czasopisma naukowe i polityczne	<u>300 "</u>	1.000 " — "

Pozycya 42. Utrzymanie i uzupełnienie ogrodu pomologicznego i warzywnego 800 " — "

Pozycya 43. Ogród botaniczny 200 " — "

Pozycya 44. Utrzymanie pola doświadczalnego 300 " — "

Pozycya 45. Wycieczki naukowe uczniów z profesorami 600 " — "

Suma rubryki VIII. 7.800 K. — K.

Zwyczajne Nadzwyczajne

Rubryka IX.

Pozycya 46. Rozmaite nieprzewidziane	500 K.	— K.
<u>Suma wydatków</u>	<u>117.170 K.</u>	<u>8.960 K.</u>
<u>Razem</u>	<u>126.130 K.</u>	

Izba bez rozprawy uchwała wydatki krajowej średniej szkoły rolniczej w Czernichowie, w sumie 126.130 K., zgodnie z wnioskiem Komisji.

Sprawozdawca czyta:

DOCHODY.

Rubryka I.	Zwyczajne
Pozycya 1. Subwencya z c. k. Skarbu Państwa	14.000 K.

Rubryka II.

Opłaty od uczniów.

Pozycya 2. Opłaty na utrzymanie 40 uczniów po	640 K.	25.600 K.
Pozycya 3. Czesne od 40 uczniów po 100 K.	4.000 „	
po strąceniu czesnego od 10 uczniów, uwolnionych od opłaty przez Wydział krajowy	1.000 „	3.000 „
<u>Suma rubryki II.</u>	<u>28.600 K.</u>	

Rubryka III.

Pozycya 4. Ze sprzedaży płodów z ogrodów	400 K.
--	--------

Rubryka IV.

Pozycya 5. Rozmaite nieprzewidziane	200 K.
<u>Suma dochodów</u>	<u>43.200 K.</u>

W porównaniu z wydatkami 126.130 „

okazuje się niedobór 82.930 K.

Izba uchwała bez rozprawy dochody krajowej średniej szkoły rolniczej w Czernichowie w sumie 43.200 K., zgodnie z wnioskiem Komisji.

Sprawozdawca czyta:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Wzywa się Wydział krajowy, aby po myśli § 16. statutu org. dla kraj. szkoły w Czernichowie, opłaty na utrzymanie uczniów podwyższył, uboższych zaś uczniów w całości, lub w części od uiszczania opłat uwalniał.

Izba uchwała bez rozprawy powyższy wniosek Komisji.

Następuje:

Rubr. XV. poz. 236. wyd. i rubr. IX. poz. 43. dochodów.

B) Folwark w Czernichowie.

Sprawozdawca p. Andrzej Potocki, w zastępstwie p. Stanisława Niezabitowskiego czyta:

Wysoki Sejm raczy uchwalić wydatki i dochody folwarku w Czernichowie zgodnie z preliminarzem Wydziału krajowego jak następuje:

WYDATKI.

Rubryka I.

Wydatki na gospodarstwo.

Pozycja 1. Płace i zasługi:

	Zwyczajne	Nadzwyczajne
a) Nauczyciel-instruktor za administrację folwarkiem	400 K.	
b) służba folwarczna (zasługa i ordynarya)	<u>2.400 „</u>	2.800 K. — K.

Pozycja 2. Najem robotnika:

a) do gospodarstwa folwarcznego	1.200 K.	
b) do chmielarni:		
a) zawiadowca chmielarni	100 „	
β) roboty przy chmielarni	<u>300 „</u>	1.600 „ — „

Pozycja 3. Dokupno i zmiana nasienia 600 „ — „

Pozycja 4. „ nawozów dopełniających 400 „ — „

Pozycja 5. „ słomy i karmy 1.600 „ — „

Pozycja 6. Inwentarz użytkowy (naprawa uprzęży) 300 „ 500 „

Pozycja 7. Utrzymanie budynków folwarcznych 200 „ 200 „

Pozycja 8. Naprawa narzędzi i sprzętów 200 „ — „

Pozycja 9. Drenowanie pól na Żakowcu (III. rata) — „ 900 „

	Zwyczajne	Nadzwyczajne
Pozycya 10. Utrzymanie rowów	200 K.	— K.
Pozycya 11. Zabezpieczenie od pożaru i gradobicia	100 „	— „
Pozycya 12. Światło i smarowidło	80 „	— „
	<u>8.080 K.</u>	<u>1.600 K.</u>

Rubryka II.

Las i plantacya wikla.

Pozycya 13. Służba, roboty i zalesienie	1.700 K.	— K.
Pozycya 14. Utrzymanie wikli i uzupełnienie plantacyi	500 „	— „
Pozycya 15. Wynagrodzenie ogrodnika	500 „	— „
	<u>2.700 K.</u>	<u>— K.</u>

Rubryka III.

Pozycya 16. Utrzymanie brzegów Wisły	340 K.	— K.
--	--------	------

Rubryka IV.

Pozycya 17. Podatki i daniny	1.200 „	— „
--	---------	-----

Rubryka V.

Pozycya 18. Spłata kapitałów i odsetek dłużnych: Bankowi krajowemu we Lwowie VIII. i IX. rata, wraz z 4% odsetkami od pożyczki 13.000 koron	608 „	— „
---	-------	-----

Rubryka VI.

Pozycya 19. Rozmaite nieprzewidziane	400 K.	— K.
--	--------	------

Suma wydatków 13.328 K. 1.600 K.

Razem 14.928 K.

Izba uchwała bez rozprawy wydatki folwarku w Czernichowie w sumie 14.928 K., zgodnie z wnioskiem Komisji.

Sprawozdawca czyta :

DOCHODY.

Rubryka I.

	Z gospodarstwa.	Zwyczajne
Pozycya 1. Ze sprzedaży płodów rolnych i chmielarni . . .		600 K.
Pozycya 2. Ze sprzedaży płodów zwierzęcych :		
a) krowiarnia	2.400 K.	
b) nierogacizna	<u>400 „</u>	2.800 „
Pozycya 3. Z wynajętych ról i pastwisk		1.100 „
Pozycya 4. Za wynajęte konie		600 „
Pozycya 5. Za nawóz stajenny do ogrodów		<u>100 „</u>
	Suma rubryki I. . .	5.200 K.

Rubryka II.

Z lasu i wikła.

Pozycya 6. Ze sprzedaży drzewa opałowego i budulcowego . . .	2.800 K.
Pozycya 7. Z wikła i trawy wśród wikła	<u>4.800 „</u>
	<u>Suma rubryki II. . . 7.600 K.</u>

Rubryka III.

Pozycya 8. Z pieca wapiennego	<u>1.100 K.</u>
---	-----------------

Rubryka IV.

Inne dochody.

Pozycya 9. Olborne za łamanie kamienia	200 „
Pozycya 10. Z dzierżawy placu targowego zwanego „Rynek“	<u>40 „</u>
	<u>Suma rubryki IV. . . 240 K.</u>

Rubryka V.

Pozycya 11. Rozmaite nieprzewidziane	<u>100 K.</u>
	<u>Suma dochodów . . 14.240 K.</u>

W porównaniu z wydatkami . . . 14.928 „okazuje się niedobór . . 688 K.

Izba uchwała bez rozprawy dochody folwarku w Czernichowie w sumie 14.240 K., zgodnie z wnioskiem Komisji.

Następuje:

Sprawozdanie

Komisji budżetowej o kraj. niższych szkołach rolniczych.

Krajowa niższa szkoła rolnicza w Horodence.

Rubr. XV. poz. 237. wyd. i rubr. X. poz. 44. doch.

P. Andrzej Potocki, w zastępstwie sprawozdawcy p. Stanisława Niezabitowskiego czyta:

Wysoki Sejm raczy uchwalić wydatki i dochody niższej szkoły rolniczej w Horodence zgodnie z wnioskami Wydziału krajowego jak następuje:

WYDATKI.

Rubryka I.

Płace nauczycieli.

		Zwyczajne	Nadzwyczajne
Pozycja 1. Nauczyciel do nauk fachowych i kierownik			
płaca	2.600 K.		
dodatek aktywalny	<u>280 „</u>	2.880 K.	— K.
Pozycja 2. Nauczyciel pomocniczy do nauk fachowych:			
płaca	2.000 K.		
dodatek aktywalny	<u>200 „</u>	2.200 „	— „
Pozycja 3. Instruktor do robót ręcznych i dozorca uczniów, płaca		1.200 „	— „
Pozycja 4. Nauczyciel do nauk elementarnych:			
płaca	1.000 K.		
dodatek aktywalny	<u>100 „</u>	1.100 „	— „
Pozycja 5. Katecheta obrz. łac. i gr. kat		<u>600 „</u>	— „
		<u>Suma rubryki I.</u>	<u>7.980 K.</u>

Rubryka II.

Koszta administracji.

Pozycja 6. Zarząd:

a) pomoc kancelaryjna	240 K.		
b) koszta kancelaryjne	200 „		
c) służba szkolny i stróż nocny	<u>600 „</u>	1.040 K.	— K.

	Zwyczajne	Nadzwyczajne
Pozycya 7. Opał	1.400 K.	— K.
Pozycya 8. Oświetlenie	300 „	— „
Pozycya 9. Utrzymanie budynków (naprawy, ubezpieczenie, kominiarz)	600 „	1 738 „
Pozycya 10. Sprzęty i ruchomości	300 „	200 „
Pozycya 11. Utrzymanie koni do posług administracyjnych	800 „	— „
Pozycya 12. Podatek od gruntu szkolnego	60 „	— „
Suma rubryki II.	4.500 K.	1.938 K.

Rubryka III.

Utrzymanie uczniów.

Pozycya 13. Stołowanie	dla 40 uczniów		
Pozycya 14. Odzież, pościel i pranie } po 200 K.	12.000 K.	— K.	
Pozycya 15. Lekarz i apteka	300 „	— „	
Pozycya 16. Uczeń praktykant	300 „	— „	
Suma rubryki III.	12.600 K.	— K.	

Rubryka IV.

Potrzeby naukowe.

Pozycya 17. Przybory do nauki i pisania dla uczniów (książki, papier, zeszyty itp.)	240 K.	— K.	
Pozycya 18. Środki naukowe:			
a) modele, maszyny, narzędzia i inne przyrządy do demonstracji	300 K.		
b) biblioteka i czytelnia	160 „		
c) ogród szkolny (nasiona, okazy roślin, nawozy i t. p.)	200 „	660 „	— „
Pozycya 19. Ogródki doświadczalne do uprawy tytoniu (w myśl uchwały Wysokiego Sejmu z dnia 11. listopada 1890.)	40 „	— „	
Pozycya 20. Wycieczki z uczniami	100 „	— „	
Suma rubryki IV.	1.040 K.	— K.	

Rubryka V.

Zwyczajne Nadzwyczajne

Kursy specjalne.

Pozycja 21. Kurs weterynaryi	— K.	600 K.
Pozycja 22. „ ćwiczeń dla szkolnej straży po- żarnej	100 „	— „
Pozycja 23. Kurs mleczarstwa	100 „	— „
Pozycja 24. „ uprawy tytoniu	120 „	— „
<u>Suma rubryki V.</u>	<u>320 K.</u>	<u>600 K.</u>

Rubryka VI.

Pozycja 25. Rozmaite nieprzewidziane	<u>100 K.</u>	— „
<u>Suma wydatków</u>	<u>26.540 K.</u>	<u>2.538 K.</u>
<u>Razem</u>	<u>29.078 K.</u>	

Izba bez rozprawy uchwała wydatki kraj. niższej szkoły rolniczej w Horodence w sumie 29.078 K., zgodnie z wnioskiem Komisji.

Sprawozdawca czyta:

DOCHODY.

Rubryka I.

Pozycja 1. Subwencya z c. k. Skarbu Państwa	<u>6.000 K.</u>	— K.
---	-----------------	------

Rubryka II.

Pozycja 2. Opłaty na utrzymanie uczniów:

a) Rada powiatowa horodeńska, 3 stypendya po 200 K. i 1 stypendyum 300 K.	900 K.	
b) Gmina miasta Horodenki, i stypendyum 200 „	200 „	
c) Uczeń samopłacący	<u>300 „</u>	<u>1.400 K. — K.</u>

Rubryka III.

Pozycja 3. Dochód z ogrodu (pola) szkolnego i z ogródka doświadczalnego tytoniowego	<u>300 K.</u>	— K.
<u>Suma dochodów</u>	<u>7.700 „</u>	— „
W porównaniu z wydatkami	<u>29.078 „</u>	— „
<u>okazuje się niedobór</u>	<u>21.378 K.</u>	— K.

Izba uchwała bez rozprawy dochody niższej szkoły rolniczej w Horodence w sumie 7.700 K., zgodnie z wnioskiem Komisji.

Następuje:

Niższa szkoła rolnicza w Jagielnicy.

Rubr. XV. poz. 238. wyd. i rubr. X. poz. 45. doch.

P. Andrzej Potocki, w zastępstwie sprawozdawcy p. Stanisława Niezabitowskiego czyta:

Wys. Sejm raczy uchwalić wydatki i dochody niższej szkoły rolniczej w Jagielnicy zgodnie z preliminarzem Wydziału krajowego jak następuje:

WYDATKI.

Rubryka I.

Zwyczajne Nadzwyczajne

Płace nauczycieli.

Pozycya 1. Nauczyciel do nauk fachowych i kierownik:

płaca	2.600 K.		
dodatek aktywalny	280 "		
dotatki pięcioletnie	800 "		
dodatek osobisty	<u>400 "</u>	4.080 K.	— K.

Pozycya 2. Nauczyciel pomocniczy do nauk fachowych:

płaca	2.000 K.		
dodatek aktywalny	200 "		
2 dotatki pięcioletnie	<u>586 "</u>	2.786 "	— "

Pozycya 3. Instruktor do robót ręcznych i dozorca uczniów, płaca

1.200 " — "

Pozycya 4. Nauczyciel do nauk elementarnych:

płaca	1.000 K.		
dodatek aktywalny	<u>100 "</u>	1.100 "	— "
remuneracya za naukę pszczelnictwa i sadownictwa	—	"	200 "

Pozycya 5. Katecheta obrz. łac. i gr. kat.

500 " — "

Suma rubryki I. 9.666 K. 200 K.

Rubryka II.

Koszta administracyi.

Pozycya 6. Zarząd: a) pomoc kancelaryjna 240 K.

b) koszta kancelaryjne, inseraty, druki i portorya

200 "

c) sługa szkolny i stróż nocny

600 " 1.040 K — K.

	Zwyczajne	Nadzwyczajne
Pozycja 7. Opał	1.200 K.	— K.
Pozycja 8. Oświetlenie	200 „	— „
Pozycja 9. Utrzymanie budynków (naprawy, ubezpieczenie, kominiarz)	700 „	300 „
Pozycja 10. Sprzęty i ruchomości	400 „	— „
<u>Suma rubryki II.</u>	<u>3.540 K.</u>	<u>300 K.</u>

Rubryka III.

Utrzymanie uczniów.

Pozycja 11. Stołowanie,	} 40 uczniów po 300 K.	12.200 K.	— K.
Pozycja 12. Odzież, pościel i pranie			
Pozycja 13. Lekarz i apteka	400 „	— „	— „
<u>Suma rubryki III.</u>	<u>12.400 K.</u>	<u>— K.</u>	<u>— K.</u>

Rubryka IV.

Potrzeby naukowe.

Pozycja 14. Przybory do nauki i pisanie dla uczniów (papiery, zeszyty, książki i t. p.)	200 K.	— K.	— K.
Pozycja 15. Środki naukowe:			
a) modele, maszyny, narzędzia i inne przyrządy do demonstracji i ćwiczeń praktycznych	300 K.		
b) biblioteka i czytelnia	200 „		
c) ogród szkolny	40 „	540 „	— „
Pozycja 16. Ogródki doświadczalne do uprawy tytoniu	40 „	— „	— „
Pozycja 17. Wycieczki z uczniami	100 „	— „	— „
<u>Suma rubryki IV.</u>	<u>880 K.</u>	<u>— K.</u>	<u>— K.</u>

Rubryka V.

Kursy specjalne.

Pozycja 18. Kurs ćwiczeń dla szkolnej straży pożarnej	100 K.	— K.	— K.
Pozycja 19. „ uprawy i suszenia tytoniu	200 „	— „	— „
<u>Suma rubryki V.</u>	<u>300 K.</u>	<u>— K.</u>	<u>— K.</u>

Rubryka VI.

Zwyczajne Nadzwyczajne

Pozycya 20. Gospodarstwo:

a) Wydatki na gospodarstwo	3.100 K.	
b) Czynsz dzierżawny za grunta, odstąpione szkole przez skarb jagielnicki	100 „	<u>3.200 K. — K.</u>

Rubryka VII.

Pozycya 21. Rozmaite nieprzewidziane 100 K. — K.

Suma wydatków 30.086 K. 500 K.

Razem 30.586 K.

Izba uchwała bez rozprawy wydatki niższej szkoły rolniczej w Jagielnicy, w sumie 30.586 K., zgodnie z wnioskiem Komisji.

Sprawozdawca czyta:

DOCHODY.

Rubryka I.

Pozycya 1. Subwencya z c. k. Skarbu Państwa 6.000 K. — K.

Rubryka II.

Pozycya 2. Opłaty na utrzymanie uczniów:

a) Rada powiatowa buczacka (jedno stypendyum)	200 K.	— K.
b) 1 uczeń samopłacący	300 „	— „
<u>Suma rubryki II.</u>	<u>500 K.</u>	<u>— K.</u>

Rubryka III.

Pozycya 3. Dochody z gospodarstwa:

a) Dochód z gospodarstwa szkolnego	4.700 K.	
b) Zarobek 40 uczniów po 24 K.	960 „	<u>5.660 K. — K.</u>

Suma dochodów 12.160 K. — K.

W porównaniu z wydatkami 30.586 „ — „

okazuje się niedobór 18.426 K. — K.

Izba uchwała bez rozprawy dochody niższej szkoły rolniczej w Jagielnicy w sumie 12.160 K., zgodnie z wnioskiem Komisji.

Następuje:

Niższa szkoła rolnicza w Kobiernicach.

Rubr. XV. poz. 239 wyd. i rubr. X. poz. 46. doch.

P Potocki Andrzej, w zastępstwie sprawozdawcy p. Stanisława Niezabitowskiego czyta:

Wysoki Sejm raczy uchwalić wydatki i dochody niższej szkoły rolniczej w Kobiernicach zgodnie z wnioskami Wydziału krajowego jak następuje:

WYDATKI.

Rubryka I.	Zwyczajne	Nadzwyczajne
Płace nauczycieli.		
Pozycya 1. Nauczyciel do nauk fachowych i kierownik: płaca	2.600 K.	
dodatek aktywalny	<u>280 „</u>	2.880 K. — K.
Pozycya 2. Nauczyciel pomocniczy do nauk fachowych: płaca	2.000 K.	
dodatek aktywalny	<u>200 „</u>	2.200 „ — „
Pozycya 3. Instruktor do robót ręcznych i dozorca uczniów, płaca	1.200 „	— „
Pozycya 4. Nauczyciel do nauk elementar- nych: płaca	1.000 K.	
dodatek aktywalny	<u>100 „</u>	1.100 „ — „
Pozycya 5. Katecheta obrz. łać., płaca	300 K.	
wydatki z powodu nabożeństwa	<u>100 „</u>	400 „ — „
<u>Suma rubryki I.</u>	<u>7.780 K.</u>	<u>— K</u>
Rubryka II.		
Pensye, emerytury i zaopatrzenia.		
Pozycya 6. Ziemiański Zygmunt, były nauczyciel, emerytura	504 K.	— K.
Rubryka III.		
Koszta administracyi.		
Pozycya 7. Zarząd:		
a) pomoc kancelaryjna	240 K.	
b) koszta kancelaryjne, inseraty, druki i portorya	200 „	
c) służa szkolny i stróż nocny	<u>600 „</u>	1.040 K. — K.

	Zwyczajne	Nadzwyczajne
Pozycya 8. Opał	1.000 K.	— K.
Pozycya 9. Oświetlenie	240 „	— „
Pozycya 10. Utrzymanie budynków	600 „	200 „
Pozycya 11. Sprzęty i ruchomości	200 „	— „
Pozycya 12. Utrzymanie koni do posług administra- cyjnych	800 „	— „
	<u>3 880 K.</u>	<u>200 K.</u>
Suma rubryki III.	3 880 K.	200 K.

Rubryka IV.

Utrzymanie uczniów.

Pozycya 13. Stołowanie	} dla 40 uczniów po 300 K.		
Pozycya 14. Odzież pościel i pranie		12.000 K.	— K.
Pozycya 15. Lekarz i apteka		300 „	— „
Pozycya 16. Uczeń praktykant		300 „	— „
		<u>12.600 K.</u>	<u>— K.</u>
Suma rubryki IV.		12.600 K.	— K.

Rubryka V.

Potrzeby naukowe.

Pozycya 17. Przybory do nauki i pisanie dla uczniów (książki, papier, zeszyty, itp.)		240 K.	— K.
Pozycya 18. Środki naukowe:			
a) modele, maszyny, i inne przy- rządy do demonstracyi i ówi- czeń praktycznych	800 K.	600 K.	
b) biblioteka i czytelnia	160 „	— „	
c) ogród szkolny (nasiona, okazy roślin, nawozy itp.)	100 „	— „	560 „ 600 „
Pozycya 19 Wycieczki z uczniami		100 „	— „
		<u>900 K.</u>	<u>600 K.</u>
Suma rubryki V.		900 K.	600 K.

Rubryka VI.

Kursy specjalne.

Pozycya 20. Kurs ćwiczeń dla szkolnej straży po- żarnej		100 K.	— K.
Pozycya 21. Kurs mleczarstwa		100 „	240 „
		<u>200 K.</u>	<u>240 K.</u>
Suma rubryki VI.		200 K.	240 K.

Rubryka VII.

Zwyczajne Nadzwyczajne

Pozycya 22. Gospodarstwo:

a) Wydatki na gospodarstwo	5.200 K.		
b) Czynnysz dzierżawny:			
a) za folwark z inwentarzem	1.608 K.		
β) za wynajętą ubikację na mleczarnię	100 „		
γ) za wynajęte mieszkanie dla służby	120 „	1.828 „	7.028 K. — K.

Rubryka VIII.

Pozycya 23. Rozmaite nieprzewidziane 100 K. — KSuma wydatków . 32.992 K. 1.040 K.Razem 34.032 K.

Izba uchwała bez rozprawy wydatki niższej szkoły rolniczej w Kobiernicach w sumie 34.032 K., zgodnie z wnioskiem Komisji.

Sprawozdawca czyta:

DOCHODY.

Rubryka I.

Pozycya 1. Subwencya z c. k. Skarbu Państwa 6.000 K. — K.

Rubryka II.

Pozycya 2. Opłaty na utrzymanie uczniów.

a) Rada powiatowa bialska	900 K.		
b) „ „ chrzanowska	300 „		
c) „ „ krakowska	300 „		
d) „ „ mielecka	200 „	1.700 K.	— K.

Rubryka III.

Pozycya 3. Dochód z pola i ogrodu szkolnego 120 K. — K

Zwyczajne Nadzwyczajne

Rubryka IV.

Pozycya 4. Dochody z gospodarstwa:

a) Dochód z dzierżawy folwarku	7.736 K.		
b) zarobek 35 uczniów po 24 K.	960 „	8.696 K.	— K.
<u>Suma dochodów</u>	<u>16.516 K.</u>		— K.
W porównaniu z wydatkami	34.032 „		— „
<u>Okazuje się niedobór</u>	<u>17.516 K.</u>		— K.

Izba uchwała bez rozprawy dochody niższej szkoły rolniczej w Kobiernicach w sumie 16.516 K., zgodnie z wnioskiem Komisji.

Następuje:

Niższa szkoła rolnicza w Bereźnicy.

Rubr. XV. poz. 240. wyd. i rubr. X. poz. 47. doch.

P. Andrzej Potocki, w zastępstwie sprawozdawcy p. St. Niezabito-wskiego czyta:

Komisya budżetowa wnosi:

Wysoki Sejm raczy uchwalić wydatki i dochody niższej szkoły rolniczej w Bereźnicy zgodnie z wnioskami Wydziału kraj. jak następuje:

WYDATKI.

Rubryka I.

Płace nauczycieli.

Pozycya 1. Nauczyciel do nauk fachowych i kierownik:

płaca	2.600 K.		
dodatek aktywalny	280 „	2.880 K.	— K.

Pozycya 2. Nauczyciel pomocniczy do nauk fachowych:

płaca	2.000 K.		
dodatek aktywalny	200 „	2.200 „	— „

Pozycya 3. Instruktor do robót ręcznych i dozorca uczniów, płaca

1.200 „ — „

Zwyczajne Nadzwyczajne

Pozycja 4. Nauczyciel do nauk elementarnych:

płaca 1.100 K.

dodatek aktywalny 100 „ 1.000 K. — K.Pozycja 5. Katecheta obrządku łać. i grec. kat. 960 „ — „Suma rubryki I. 8.340 K. — K.

Rubryka II.

Pensye emerytury i zaopatrzenia.

Pozycja 6. Cisło Eleonora, wdowa po nauczycielu,
emerytura 1.200 K.dodatek na wychowanie 4-ga dzieci à 120 K. 480 „ 1.680 K. — K.

Rubryka III.

Koszta administracyjne.

Pozycja 7. Zarząd: a) pomoc kancelaryjna . . 240 K.

b) koszta kancelaryjne . 200 „

c) sługa szkolny i stróż

nocny 600 „ 1.040 K. — K.

Pozycja 8. Opał 1.200 „ — „

Pozycja 9. Oświetlenie 240 „ — „

Pozycja 10. Utrzymanie budynków 400 „ 1.400 „

Pozycja 11. Sprzęty i ruchomości*. 200 „ 480 „

Pozycja 12. Utrzymanie koni do posług admini-
stracyjnych 800 „ — „Pozycja 12. Asekuracja i podatek 280 „ — „Suma rubryki III. 4.160 K. 1.830 K.

Rubryka IV.

Utrzymanie uczniów.

Pozycja 14. Stołowanie } 34 uczniów po

Pozycja 15. Odzież pościel i pranie } 300 K. 10.200 K. — K.

Pozycja 16. Lekarz i apteka 300 „ — „

Pozycja 17. Uczeń praktykant 300 „ — „Suma rubryki IV. 10.800 K. — K.

Rubryka V.

Potrzeby naukowe

Pozycye 18. Przybory do nauki i pisanja dla uczniów (książki, papiery, zeszyty i t. p.)	240 K.	— K.
Pozycya 19. Środki naukowe:		
a) modele, maszyny, narzędzia i inne przyrządy do demon- stracyi	300 K.	300 K.
b) biblioteka i czytelnia	160 „	— „
c) ogród szkolny	100 „	— „
Pozycya 20. Wycieczki z uczniami	80 „	— „
<u>Suma rubryki V.</u>	<u>880 K.</u>	<u>300 K.</u>

Rubryka VI.

Kursy specjalne.

Pozycya 21. Kurs ćwiczeń dla szkolnej straży po- żarnej	100 K.	— K.
Pozycya 22. Kurs mleczarstwa	100 „	— „
Pozycya 23. Kurs stelmacharstwa i koszykarstwa	100 „	— „
<u>Suma rubryki VI.</u>	<u>300 K.</u>	<u>— K.</u>

Rubryka VII.

Pozycya 24. Gospodarstwo:

Wydatki na gospodarstwo	<u>3 594 K.</u>	<u>— K.</u>
-----------------------------------	-----------------	-------------

Rubryka XI.:

Pozycya 25. Rozmaite nieprzewidziane	<u>100 K.</u>	<u>— K.</u>
--	---------------	-------------

Suma wydatków 29.854 K. 2.130 K.

Razem 31.984 K.

Izba uchwała bez rozprawy wydatki niższej szkoły rolniczej w Bereźnicy w sumie 31 984 K., zgodnie z wnioskiem Komisji.

Sprawozdawca czyta:

Zwyczajne Nadzwyczajne

DOCHODY.

Rubryka I.:

Pozycja 1. Subwencya z c. k. Skarbu Państwa	6.000 K.	—	K.
---	----------	---	----

Rubryka II.

Gospodarstwo.

Pozycja 2. Dochód z gospodarstwa szkolnego	3.000 K.	—	K.
--	----------	---	----

<u>Suma dochodów</u>	9.000 K.	—	K.
--------------------------------	----------	---	----

W porównaniu z wydatkami	31.984 „	—	„
------------------------------------	----------	---	---

<u>okazuje się niedobór</u>	22.984 K.	—	K.
---------------------------------------	-----------	---	----

Izba uchwala bez rozprawy dochody niższej szkoły rolniczej w Bereźnicy w sumie 9.000 K., zgodnie z wnioskiem Komisji.

Następuje:

Niższa szkoła rolnicza w Suchodole.

Rubr. XV. poz. 241. wyd. i rubr. X. poz. 48. doch.

P. Andrzej Potocki, w zastępstwie sprawozdawcy p. Stanisława Niezabitowskiego czyta:

Wysoki Sejm raczy uchwalić wydatki i dochody niższej szkoły rolniczej w Suchodole zgodnie z wnioskami Wydziału krajowego jak następuje:

WYDATKI.

Rubryka I.

Płace nauczycieli.

Pozycja 1. Nauczyciel do nauk fachowych i kierownik:

płaca	2.600 K.		
-----------------	----------	--	--

dodatek aktywalny	280 „	2.880 K.	— K.
-----------------------------	-------	----------	------

Pozycja 2. Nauczyciel pomocniczy do nauk fachowych:

płaca	2.000 K.		
-----------------	----------	--	--

dodatek aktywalny	200 „	2.200 „	— „
-----------------------------	-------	---------	-----

Pozycja 3 Trzeci nauczyciel pomocniczy do nauk

fachowych: płaca	1.600 K.		
----------------------------	----------	--	--

dodatek aktywalny	160 „	1.760 „	— „
-----------------------------	-------	---------	-----

	Zwyczajne	Nadzwyczajne
Pozycya 4. Instruktor do robót ręcznych i dozorca uczniów	1.200 K.	— K.
Pozycya 5. Nauczyciel do nauk elementarnych:		
płaca	1.000 K.	
dodatek aktywalny	<u>100 „</u>	1.100 „ — „
Pozycya 6. Katecheta obrz. łac. i grec. kat.	<u>400 „</u>	— „
Suma rubryki I.	<u>9.540 K.</u>	— K.

Rubryka II.

Koszta administracyjne

Pozycya 7. Zarząd:		
a) pomoc kancelaryjna	240 K.	
b) koszta kancelaryjne	200 „	
c) sługa szkolny i stróż nocny	<u>600 „</u>	1.040 K. — K.
Pozycya 8. Opał	1.200 „	— „
Pozycya 9. Oświetlenie	200 „	— „
Pozycya 10. Utrzymanie budynków (naprawy. ubezpieczenie, kominiarz)	500 „	— „
Pozycya 11. Sprzęty i ruchomości	200 „	— „
Pozycya 12. Utrzymanie koni do posług administracyjnych	<u>800 „</u>	— „
Suma rubryki II.	<u>3.940 K.</u>	— „

Rubryka III.

Utrzymanie uczniów.

Pozycya 13. Stołowanie	} dla 32 uczniów	
Pozycya 14. Odzież, pościel i pranie	} po 300 K.	9.600 K. — K.
Pozycya 15. Lekarz i apteka	<u>200 „</u>	— „
Suma rubryki III.	<u>9.800 K.</u>	— „

Rubryka IV.

Potrzeby naukowe.

Pozycya 16. Przybory do nauki i pisania dla uczniów (książki, papier, zeszyty i t. p.)	200 K.	— K.
--	--------	------

Zwyyczajne Nadzwyczajne

Pozycya 17. Środki naukowe:

a) modele, maszyny, narzędzia i inne przyrządy do demonstracyi i ćwiczeń praktycznych	300 K.		
b) biblioteka i czytelnia	160 „		
c) ogród szkolny (nasiona, okazy roślin, nawozy i t. p.)	100 „	560 „	— „
Suma rubryki IV.	760 K.	— K.	

Rubryka V.

Kursy specjalne.

Pozycya 18. Kurs mleczarstwa	100 K.	— K.
Pozycya 19. Kurs ćwiczeń dla szkolnej straży pożarnej	100 „	— „
Suma rubryki V.	200 K.	— K.

Rubryka VI.

Gospodarstwo:

Pozycya 20. a) Wydatki na gospodarstwo	1.732 K.	— K.	710 K.
b) Czynsz dzierżawny z gruntów dzierżawionych od gminy	1.000 „	— „	2.732 „ 710 „

Rubryka VII.

Pozycya 21. Rozmaite nieprzewidziane	100 K.	— K.
Suma wydatków	27.072 K.	710 K.
Razem	27.782 K.	

Izba uchwała wydatki niższej szkoły rolniczej w Suchodole w sumie 27.782 K., zgodnie z wnioskiem Komisji, bez rozprawy.

Sprawozdawca czyta:

DOCHODY.

Rubryka I.:

Subwencye.

Pozycya 1. Z c. k. Skarbu Państwa	6.000 K.	— K.
-----------------------------------	----------	------

	Zwyczajne
Pozycya 2. Od Rady powiatowej w Krośnie (3 stypendya po 240 K.)	<u>720 K.</u>
Suma rubryki I.	<u>6.720 K.</u>

Rubryka II.:

Dochody z gospodarstwa:

a) Dochód z gospodarstwa szkolnego	2.800 K.
b) Zarobek 32 uczniów po 24 K.	<u>768 „ 3.568 K.</u>
Suma dochodów	<u>10.288 K.</u>
W porównaniu z wydatkami	<u>27.782 „</u>
Okazuje się niedobór	<u>17.494 K.</u>

Izba uchwała bez rozprawy dochody niższej szkoły rolniczej w Suchodole w sumie 10.288 K., zgodnie z wnioskiem Komisji.

Następuje:

Krajowa szkoła ogrodnicza w Tarnowie.

Rubr. XV. poz. 242. wyd. i rubr. X. poz. 49. doch.

P. Andrzej Potocki, w zastępstwie sprawozdawcy p. Stanisława Niezabitowskiego czyta:

Wysoki Sejm raczy uchwalić wydatki i dochody szkoły ogrodniczej w Tarnowie zgodnie z wnioskami Wydziału krajowego jak następuje:

WYDATKI.

Rubryka I.

Płace nauczycieli.

Pozycya 1. Nauczyciel fachowy i kierownik:

płaca	2.400 K.
dodatek aktywalny	280 „
dodatki pięcioletnie	<u>784 „ 3.464 K. — K.</u>

Pozycya 2. Nauczyciel fachowy pomocniczy:

płaca	1.600 K.
dodatek aktywalny	200 „
ryczałt na mieszkanie	<u>400 „ 2.200 „ — „</u>

	Zwyczajne	Nadzwyczajne
Pozycya 3. Nauczyciel pomocniczy do mier- nictwa i rysunków, płaca	480 K	— K.
Pozycya 4. Nauczyciel do nauk elementar- nych: płaca	1.000 K.	
dodatek aktywalny	200 „	
„ pięcioletni	100 „	
ryczałt na mieszkanie	<u>360 „</u>	1.660 „ — „
Pozycya 5. Ochmistrz i instruktor, płaca	1.200 K.	
dodatek na mieszkanie	<u>240 „</u>	1.440 „ — „
Pozycya 6 Kapelan i katecheta: płaca	300 K.	
wydatki z powodu nabożeństwa	<u>100 „</u>	400 „ — „
<u>Suma rubryki I.</u>	<u>9.644 K.</u>	<u>— K.</u>

Rubryka II.

Koszta administracyjne.

Pozycya 7. Zarząd:

a) pomoc kancelaryjna	240 K.	
b) koszta kancelaryjne, inseraty, druki i portorya	200 „	
c) służa szkolny i stróż nocny	<u>720 „</u>	1.160 K. — K.
Pozycya 8. Opał ubikacyj szkolnych	800 „	— „
Pozycya 9. Oświetlenie	300 „	— „
Pozycya 10. Utrzymanie budynków (naprawy, ubez- pieczenie, kominiarz)	400 „	— „
Pozycya 11. Sprzęty i ruchomości	<u>200 „</u>	— „
<u>Suma rubryki II.</u>	<u>2.860 K.</u>	<u>— K.</u>

Rubryka III.

Utrzymanie uczniów.

Pozycya 12. Stołowanie	} dla 25 uczniów po 330 K.	
Pozycya 13. Odzież, pościel i pranie		8.250 K. — K.
Pozycya 14. Lekarz i apteka		240 „ — „
Pozycya 15. Uczeń praktykant		<u>480 „ — „</u>
<u>Suma rubryki III.</u>		<u>8.970 K. — K.</u>

Zwyczajne Nadzwyczajne

Rubryka IV.

Potrzeby naukowe.

Pozycya 16. Przybory do nauki	240 K.	— K.
Pozycya 17. Zbiory środków do demonstracyi	200 „	— „
Pozycya 18. Biblioteka i czytelnia	200 „	— „
Pozycya 19. Wycieczki naukowe	200 „	— „
Pozycya 20. Na utrzymanie ogrodu szkolnego	1.600 „	— „
Na urządzenie szklarni	— „	— „

Suma rubryki IV. 2.440 K. — K.

Rubryka V.

Pozycya 21. Rozmaite nieprzewidziane	60 K.	— K.
--	-------	------

Suma wydatków 23.974 K. — K.

Izba uchwala bez rozprawy wydatki krajowej szkoły ogrodniczej w Tarnowie w sumie 23.974 K., zgodnie z wnioskiem Komisji.

Sprawozdawca czyta:

DOCHODY.

Rubryka I.:

Subwencye.

Pozycya 1. Z c. k. Skarbu Państwa	6.000 K.	— K.
Pozycya 2. Od gminy miasta Tarnowa	500 „	— „
Pozycya 3. Od Rady powiatowej w Tarnowie	600 „	— „

Suma rubryki I. 7.100 K. — K.

Rubryka II.

Pozycya 4. Opłaty na utrzymanie uczniów	600 K.	— K.
---	--------	------

Rubryka III.

Pozycya 5 Dochód czysty z ogrodu szkolnego	1.600 K.	— K.
--	----------	------

Zwyczajne Nadzwyczajne

Rubryka IV.

Pozycya 6. Rozmaite nieprzewidziane	60 K.	K.
<u>Suma dochodów</u>	9.360 K.	- K
W porównaniu z wydatkami	<u>23.974</u> „	- „
<u>Okazuje się niedobór</u>	<u>14.614 K.</u>	- K.

Izba uchwała bez rozprawy dochody krajowej szkoły ogrodniczej w Tarnowie w sumie 9.360 K., zgodnie z wnioskiem Komisji.

Następuje:

Krajowy zakład sadowniczy w Zaleszczykach.

Rubr. XV. poz. 244. wyd. i rubr. X. poz. 50. doch.

P. Andrzej Potocki, w zastępstwie sprawozdawcy p. Stanisława Niezabitowskiego czyta:

Wysoki Sejm raczy uchwalić, zgodnie z wnioskiem Wydziału krajowego, wydatki i dochody Zakładu sadowniczego w Zaleszczykach jak następuje:

WYDATKI.

Rubryka I.

Płace nauczycieli.

Pozycya 1. Nauczyciel do nauk fachowych i kierownik,			
płaca	2.600 K.		
dodatek aktywalny	<u>280 „</u>	2.880 K.	1.376 K.
Pozycya 2. Inspektor ogrodu, zarazem nauczyciel			
fachowy, płaca	2.000 K.		
dodatek aktywalny	<u>200 „</u>	- „	- „
<u>Suma rubryki I</u>	<u>2.880 K.</u>	<u>1.376 K.</u>	

Rubryka II.

Koszta administracyjne.

Pozycya 3. Koszta kancelaryjne	200 K.	- K.
Pozycya 4. Stróż zakładu	600 „	- „
Pozycya 5. Opał	400 „	- „

	Zwyczajne	Nadzwyczajne
Pozycya 6. Oświetlenie	200 K.	— K.
Pozycya 7. Utrzymanie budynków	200 „	— „
Pozycya 8. Urządzenie studni i zbudowanie zbiorników na wodę	— „	4.000 „
Pozycya 9. Sprzęty i ruchomości	100 „	— „
Pozycya 10. Utrzymanie koni do posług administracyjnych	800 „	— „
Pozycya 11. Ubezpieczenie budynków i zbiorów i podatki	240 „	— „

Suma rubryki II. 2.740 K. 4.000 „

Rubryka III.

Potrzeby zakładu.

Pozycya 12. Pomocnik ogrodnika	720 K.	180 K.
Pozycya 13. Robocizna	3.000 „	— „
Pozycya 14. Na kupno dziczeków	— „	848 „
Pozycya 15. Nawozy	400 „	— „
Pozycya 16. Nasiona	200 „	— „
Pozycya 17. Środki do nauki i pracy:		
a) narzędzia	300 K.	
b) biblioteka	100 „	400 „ — „

Suma rubryki III. 4.720 K. 1.028 K.

Rubryka IV.

Rozmaite.

Pozycya 18. Ryczałt na koszta objazdów	600 K	— K.
Pozycya 19. Wydatki nieprzewidziane	200 „	— „

Suma rubryki IV. 800 K. — K.

Suma wydatków 11.140 K. 6.404 K.

Razem 17.544 K.

Izba uchwała bez rozprawy wydatki krajowego zakładu sadowniczego w Zaleszczykach w sumie 17.544 K., zgodnie z wnioskiem Komisji.

Sprawozdawca czyta:

Zwyczajne Nadzwyczajne

DOCHODY.

Rubryka I.:

Pozycya 1. Dochód czysty z ogrodu szkolnego . . .	400 K.	—	K.
<u>Suma dochodów . . .</u>	400 „	—	K.
W porównaniu z wydatkami . . .	17.544 „	—	„
<u>okazuje się niedobór . . .</u>	17.144 K.	—	K.

Izba uchwała bez rozprawy dochody kraj. zakładu sadowniczego w Za-
leszczykach w sumie 400 K., zgodnie z wnioskiem Komisji.

Następuje:

Rubryka XV.

Pozycya wydatków 261.
„ dochodów 58.

Krajowy skład publiczny w Krakowie.

Sprawozdawca p. Scipio czyta:

Wysoki Sejm raczy uchwalić na rok 1900:

WYDATKI.

Rubryka I.:

Koszta zarządu i służby.

Pozycya 1. Dyrektor-kasyer	3.000 K.	—	K.
Pozycya 2. Likwidator	2.400 „	—	„
Pozycya 3. Buchalter	1.500 „	—	„
Pozycya 4a. Praktykant	720 „	—	„
Pozycya 4b Dyurnista	300 „	—	„
Pozycya 5. Magazynier	2.000 „	—	„
Pozycya 6. Woźny	880 „	—	„
Pozycya 7. Odźwierny	600 „	—	„
Pozycya 8. Stróż nocny	600 „	—	„
<u>Suma rubryki I.</u>	12.000 K.	—	K.

Zwyczajne Nadzwyczajne

Rubryka II.:

Koszta administracyi.

Pozycya 9. Podatki:

a) zarobkowy	800 K.	—	K.
b) domowo-czynszowy	1.200	"	— "

Pozycya 10. Utrzymanie zabudowań i urządzeń:

a) budynków administracyjnych	300	"	— "
b) magazynów zbożowych	1.000	"	— "

Pozycya 11. Zabezpieczenie:

a) budynków od ognia	440	"	— "
b) robotników od wypadków i w kasie chorych	400	"	— "

Pozycya 12. Potrzeby kancelaryjne:

a) ogłoszenia i dzienniki	200	"	— "
b) księgi i druki	500	"	— "
c) telefon	100	"	— "
d) rozmaite kancelaryjne	300	"	— "

Pozycya 13. Opał i światło 600 " — "

Pozycya 14. Opłata drogi dojazdowej 300 " — "

Pozycya 15. Remuneracye, noworoczne 1.600 " — "

Suma rubryki II.	7.740 K.	—	K.
--------------------------	----------	---	----

Rubryki III.

Ekspozytura cłowa.

Pozycya 16. Ryczałt c. k. Skarbowi Państwa 600 K. — K.

Rubryka IV.

Koszta manipulacyi zbożowej.

Pozycya 17. Robocizna 11.000 K. — K.

Pozycya 18. Szpagat, worki (nadm. II. rata z 674 K.) 500 " 336 "

Pozycya 19. Asekuracya 1.000 " — "

Pozycya 20. Stemple i porta 1.000 " — "

Pozycya 21. Rozmaite 300 " — "

Suma rubryki IV.	13.800 K.	336	K.
--------------------------	-----------	-----	----

Zwyczajne Nadzwyczajne

Rubryka V.

Pozycya 22. Przeróbka zwrotnicy — K. 1.800 K.

Suma wydatków . . . 34.140 K. 2.136 K.Razem 36.276 K.

Izba uchwała bez rozprawy wydatki krajowego składu publicznego w Krakowie w sumie 36.276 K., zgodnie z wnioskami komisji.

Sprawozdawca czyta:

DOCHODY.

Rubryka I.

Pozycya 1. Składowe od zboża i towarów 16.000 K.

Rubryka II.

Manipulacje przy zbożu, względnie towarach.

Pozycya 2. Dostawa wagonów 1.300 K.

Pozycya 3. Ekspedycya 450 „

Pozycya 4. Wyładowane 5.200 „

Pozycya 5. Załadowanie 4.000 „

Pozycya 6. Asekuracja 2.000 „

Pozycya 7. Stemple i porta 1.300 „

Pozycya 8. Odsetki 1.300 „

Pozycya 9. Rozmaite:

a) czyszczenie i wietrzenie 5.700 „

b) załatwianie formalności cłowych 1.200 „

c) wypożyczanie worów 700 „

d) szpagat 800 „

e) zawiadomienia odbiorcze 600 „Suma rubryki II. 24.550 K.Suma dochodów . . . 40.550 K.W porównaniu z wydatkami 36.276 „Nadwyżka 4.274 K.

Izba uchwała bez rozprawy dochody krajowego składu publicznego w Krakowie w sumie 40.550 K, zgodnie z wnioskiem Komisji.

Następuje:

Rubr. XVI. poz. 295. do 409.

Sprawozdanie

Komisji budżetowej o wydatkach na podniesienie rękodzielnictwa i przemysłu.

Marszałek otwiera rozprawę ogólną nad Rubr. XVI. i oświadcza, iż udziela głosu zapisanym pp. Stojałowskiemu i Michalskiemu.

Marszałek po chwili oświadcza, iż p. Stojałowski stracił głos wskutek nieobecności w Izbie, i udziela głosu p. Michalskiemu.

Przemawia p. Michalski i stawia następującą rezolucję:

Poleca się komisji przemysłowej, tudzież krajowej komisji rolniczej, ażeby rozpatrzyła dokładnie rozmaite dostawy dla państwa, zbadala, które z nich w kraju uskutecznione być mogą i przedstawiła stosowne wnioski w kierunku zapewnienia obszerniejszego zakresu dostaw dla przemysłowców i rękodzielników naszego kraju.

Izba popiera rezolucję powyższą p. Michalskiego.

Po zamknięciu rozprawy ogólnej, p. sprawozdawca zrzeka się głosu.

Izba przystępuje do rozprawy szczegółowej.

Sprawozdawca p. Romanowicz czyta:

Wysoki Sejm raczy uchwalić następujący budżet wydatków rubryki XVI. na r. 1900.

Rubryka XVI.

Zwyczajne Nadzwyczajne

I. Szkoły przemysłowe uzupełniające.

Pozycya 295.	W Białej	1.778 K.	— K.
Pozycya 296.	„ Bochni	1.116 „	— „
Pozycya 297.	„ Brodach	820 „	— „
Pozycya 298.	„ Brzeżanach	1.096 „	— „
Pozycya 299.	„ Buczaczu	1.100 „	— „
Pozycya 300.	„ Drohobyczu	1.346 „	— „
Pozycya 301.	„ Gorlicach	886 „	— „
Pozycya 302.	„ Jarosławiu	1.210 „	— „
Pozycya 303.	„ Jaśle	948 „	— „

	Zwyczajne	Nadzwyczajne
Pozycya 304. W Kałuszu	1.164 K.	— K.
Pozycya 305. „ Kołomyi	1.066 „	— „
Pozycya 306. „ Krakowie na Kleparzu	1.836 „	— „
Pozycya 307. „ „ w Ogrodzie angielskim	1.570 „	— „
Pozycya 308. „ „ na Smoleńsku	1.148 „	— „
Pozycya 309. „ „ na Kaźmierzu	1.308 „	— „
Pozycya 310. „ „ na Dajworze	1.394 „	— „
Pozycya 311. „ Krośnie	1.246 „	— „
Pozycya 312. „ Łańcucie	914 „	— „
Pozycya 313. „ Lwowie im. św. Anny	1.336 „	— „
Pozycya 314. „ „ „ „ Antoniego	1.308 „	— „
Pozycya 315. „ „ „ „ Czackiego	1.300 „	— „
Pozycya 316. „ „ „ „ św. Elżbiety	946 „	— „
Pozycya 317. „ „ „ „ Konarskiego	1.336 „	— „
Pozycya 318. „ „ „ „ św. Marcina	1.308 „	— „
Pozycya 319. „ „ „ „ Mickiewicza	1.356 „	— „
Pozycya 320. „ „ „ „ Piramowicza	946 „	— „
Pozycya 321. „ „ „ „ Staszica	1.336 „	— „
Pozycya 322. „ „ „ „ Bernsteina izraelicka	1.026 „	— „
Pozycya 323. „ Myślenicach	850 „	— „
Pozycya 324. „ Nowym Sączu	1.412 „	— „
Pozycya 325. „ Nowym Targu	1.212 „	— „
Pozycya 326. „ Przemyślu	1.176 „	— „
Pozycya 327. „ „ na Przedm. Lwowskiem	1.130 „	— „
Pozycya 328. „ Podgórzu	940 „	— „
Pozycya 329. „ Rzeszowie	1.270 „	— „
Pozycya 330. „ Samborze	1.324 „	— „
Pozycya 331. „ Sanoku	1.152 „	— „
Pozycya 332. „ Stanisławowie	1.940 „	— „
Pozycya 333. „ Starym Sączu	894 „	— „
Pozycya 334. „ Sądowej Wiszni	1.200 „	— „
Pozycya 335. „ Stryju	1.110 „	— „
Pozycya 336. „ Tarnopolu	942 „	— „
Pozycya 337. „ Tarnowie	1.032 „	— „
Pozycya 338. „ Tarnobrzegu	800 „	— „
Pozycya 339. „ Wadowicach	968 „	— „

	Zwyczajne	Nadzwyczajne
Pozycya 340. W Wieliczce	860 K.	— K.
Pozycya 341. „ Złoczowie	800 „	— „
Pozycya 342. „ Żółkwi	874 „	— „
Pozycya 343. „ Żywcu	1.580 „	— „
Pozycya 343a) Na uzupełnienie przyborów i na druki administracyjne dla szkół	— „	1.000 „
Pozycya 344. Na nagrody za najlepsze rysunki zawodowe uczniów II. klasy przemysłowej	900 „	— „
Pozycya 345. Na nowo założyć się mające szkoły w roku 1900	— „	1.000 „
Razem	58.510 K.	2.000 K.

II. Szkoły fachowe przemysłowe i warsztaty instrukcyjne.

A) Dla wyrobów z drzewa i łożyny.

Pozycya 346. Szkoła koszykarska w Czerwonej Woli	2.000 K.	— K
Pozycya 347. Krajowa szkoła koszykarska w Dźurowie	1.384 „	— „
Pozycya 348. Szkoła koszykarska w Rudkach . . .	1.200 „	— „
Pozycya 349. „ „ „ Siedlecu	1.000 „	800 „
Pozycya 350. Kraj. szkoła koszykarska w Skoły szynie	2.064 „	— „
Pozycya 351. „ „ „ w Strychańcach	1.748 „	— „
Pozycya 352. „ „ „ w Wojsławiu	1.070 „	— „
Pozycya 353. „ „ „ w Zatorze	1.320 „	— „
Pozycya 354. Subwencya dla szkoły koszykarskiej w Zurawnie	840 „	— „
Pozycya 354a) Subwencya dla szkoły koszykarskiej w Albigowej	— „	600 „
Pozycya 355. Kraj. warsztat kołodziejski w Grybowie	3.540 „	1.100 „
Pozycya 356. „ „ „ w Grzymałowie	4.040 „	— „
Pozycya 357. „ szkoła kołodziejska i ciesielska w Kamionce strumiłowej:		
a) na utrzymanie	8 002 „	— „
b) na rozszerzenie budynku	— „	1.600 „
Pozycya 358. Kraj. szkoła stolarska w Stanisławowie	7.912 „	300 „
Pozycya 359. „ „ „ w Kalwaryi	6.760 „	10.000 „
Pozycya 360. Kraj. szkoła stolarska w Tarnopolu	3.600 „	— „

	Zwyczajne	Nadzwyczajne
Pozycya 361. Kraj. warsztat dla wyrobu zabawek w Jaworowie	1.960 K.	600 K.
Razem	<u>48.440 K.</u>	<u>15.000 K.</u>

B) Dla wyrobów garncarskich.

Pozycya 362. Kraj. szkoła garncarska w Kołomyi .	7.080 K.	4.500 K.
Pozycya 363. " " " " Toustem .	2.380 "	— "
Razem	<u>9.460 K.</u>	<u>4.500 K.</u>

C) Dla wyrobów ze skóry.

Pozycya 364. Kraj. warsztat szewski w Witkowie .	4.444 K.	— K.
Pozycya 365. " " " " Starym Sączu	2.788 "	— "
Pozycya 366. " szkoła szewska w Dobczycach .	2.840 "	— "
Pozycya 367. { Majsterskie kursa szewskie we Lwowie } " " " " w Krakowie }	3.200 "	— "
Razem	<u>13.272 K.</u>	<u>— K.</u>

D) Dla wyrobów tkackich.

Pozycya 368. Kraj. szkoła tkacka w Krośnie	8.940 K.	— K.
Kraj. instrukcyjny warsztat tkacki w Glinianach .	3.552 "	320 "
Pozycya 369. Kraj. instr. warsztat tkacki w Gorlicach	600 "	— "
Pozycya 370. " " " " w Korczyni	2.160 "	— "
Pozycya 371. " " " " w Kosowie .	2.776 "	— "
Pozycya 372. " " " " w Łańcucie .	2.320 "	— "
Pozycya 373. " " " " w Rychwałdzie	2.110 "	— "
Pozycya 374. Kraj. instrukcyjny warsztat tkacki w Wilamowicach	1.260 "	1.400 "
Pozycya 375. Subwencya dla produkcyjnego warsztatu tkackiego w Budzanowie	800 "	— "
Pozycya 376. Kraj. szkoła sukiennicza w Rakszawie	8.220 "	— "
Razem	<u>32.538 K.</u>	<u>1.720 "</u>

E) Dla wyrobów powróźniczych.

Pozycya 376a) Kraj. instrukcyjny warsztat powróźni- czy w Radymnie	— K.	— K.
---	------	------

Zwyczajne Nadzwyczajne

F) Dla wyrobów koronkarskich i haftu.

Pozycya 377. Szkoła koronkarska w Kańcudze	1.722 K.	—	K.
Pozycya 378. „ „ „ Zakopanem	4.500 „	—	„
Pozycya 379. „ „ „ Bobowie	460 „	—	„
Pozycya 380. „ „ „ Jaworowie(sub.)	800 „	—	„
Pozycya 381. Szkoła hafciarska w Makowie	1.728 „	—	„
Pozycya 382. Szkoła koronkarska u SS. Miłosierdzia w Przeworsku	600 „	—	„
Razem	<u>9.810 K.</u>	—	<u>K.</u>

G. Dla murarstwa.

Pozycya 383. Kurs dla podmajstrzych murarskich w Sienawie	600 K.	—	K.
--	--------	---	----

H) Subwencyonowane zakłady dla nauki robót kobiecych.

Pozycya 384. Szkoła wydziałowa im. św. Scholastyki w Krakowie	1.000 K.	—	K.
Pozycya 385. Szkoła robót utrzymywana przez Tow. „Pracy kobiet“ we Lwowie	1.400 „	—	„
Pozycya 386. Szkoła specjalna robót kobiecych P. P. Benedyktynek w Przemyślu	840 „	—	„
Pozycya 387. Towarzystwo „Pracy kobiet“ w Kołomyi	<u>1.000 „</u>	—	<u>„</u>
Razem	<u>4.240 K.</u>	—	<u>„</u>

I) C. k. szkoły fachowo-przemysłowe subwencyonowane ze skarbu krajowego.

Pozycya 388. C. k. szkoła dla przemysłu drzewnego w Zakopanem	3.400 K.	—	K.
Pozycya 389. C. k. szkoła dla przemysłu drzewnego w Kołomyi	2.200 „	—	„
Pozycya 390. C. k. szkoła ślusarska w Świątnikach	3.180 „	—	„
Pozycya 391. Zasiłek na zapomogi dla majstrów kształcących się w szkole ślusarskiej w Świątnikach	800 „	—	„
Pozycya 392. szkoła kowalska w Sułkowicach :			
a) subwencya na utrzymanie	1.024 „	—	„
b) na kurs majstrów	1.000 „	—	„
c) na rozszerzenie budynku	— „	3.000	„
Razem	<u>11.532 K.</u>	3.000	<u>K.</u>

Zwyczajne Nadzwyczajne

III. Wydatki ogólne na cele szkolnictwa przemysłowego.

Pozycya 393. Krajowa ceramiczna stacya doświadczalna przy c. k. szkole politechnicznej we Lwowie	9.100 K.	—	K.
Pozycya 394. Na utrzymanie stacyi doświadczalnej mechaniczno-technicznej przy c. k. szkole politechnicznej we Lwowie	1.500	"	— "
Pozycya 395. Muzeum przemysłowe we Lwowie	6.000	"	— "
Pozycya 396. Muzeum przemysłowe w Krakowie	4.000	"	. "
Pozycya 397. Na stypendya przemysłowe	24.000	"	— "
Pozycya 398. Na nauczycieli wędrownych dla tkactwa, koszykarstwa i szewstwa	6.000	"	— "
Pozycya 399. Na nowe warsztaty zawodowe powstać mające w r. 1900	4.000	"	— "
Pozycya 400. Koszta inspekcji i nadzoru szkół przemysłowych	6.000	"	— "
Pozycya 401. Zaliczki na płace funkcyonaryuszy w kraj. szkołach przemysłowych	4.000	"	— "
			<hr/>
Razem	64.600 K.	—	K.

IV. Wydatki Komisji krajowej dla spraw przemysłowych.

Pozycya 402. Prenumerata czasopism i zakupno dzieł	400 K.	—	K.
Pozycya 403. Biuro Komisji krajowej dla spraw przemysłowych :			
a) koszta podróży dyety i inne wydatki	4.000	"	— "
b) płaca szekretarza	3.200	"	— "
c) dodatek osobisty do płacy sekretarza	1.200	"	— "
d) płaca pomocnika biurowego	400	"	— "
			<hr/>
Razem	9.200 K.	—	"

V. Zasiłki i pożyczki na cele przemysłowe.

Pozycya 404. Na zasiłki bezzwrotne na cele przemysłowe	20.000 K.	—	K.
Pozycya 405. Na wydawnictwo „Przewodnika przemysłowego“	2.000	"	— "
Pozycya 405.a) Na zasiłki w celu zwiedzenia wystawy paryskiej	—	"	6.000 "
			<hr/>
Razem	22.000 K.	6.000	K.

VI. Szkoły handlowe i zasiłki na popieranie wykształcenia handlowego.

	Zwyczajne	Nadzwyczajne	
Pozycja 406. Szkoła handlowa w Krakowie . . .	12.000 K.	— K.	
Pozycja 407. Na akademię handlową we Lwowie .	16.000 „	3.000 „	
Pozycja 408. Na stypendya dla młodzieży handlowej	1.200 „	— „	
Pozycja 409. Subwencya dla kraj. Związku przemysłowego za pośrednictwo w sprzedaży wyrobów krajowych	2.400 „	— „	
Razem . . .	<u>31.600 K.</u>	<u>3.000 K.</u>	

Z e s t a w i e n i e .

	Zwyczajne	Nadzwyczajne	Razem
Rubryka I.			
Szkoły przemysłowe uzupełniające . . .	58.510 K.	2.000 K.	60.510 K.
Rubryka II.			
Szkoły zawodowe:			
a) dla wyrobów z drzewa	48.440 K.	15.000 „	63.440 K.
b) „ „ garncearskich	9.460 „	4.500 „	13.960 „
c) „ „ ze skóry	13.272 „	— „	13.272 „
d) „ „ tkackich	32.538 „	1.720 „	34.258 „
e) „ „ powroźniczych	— „	— „	— „
f) „ „ koronkarskich i haft.	9.810 „	— „	9.810 „
g) „ „ murarstwa	600 „	— „	600 „
h) „ „ subwencye dla szkół robót kobiecych	4.240 „	— „	4.240 „
i) subwencye dla szkół rządowych	11.532 „	3.000 „	14.532 „

Rubryka III.

Wydatki ogólne na cele szkolnictwa 64.600 K. — K. 64.600 K.

Rubryka IV.

Wydatki adm. Komisji 9.200 „ — „ 9.200 „

Rubryka V.

Zasiłki i pożyczki na cele przemysłowe 22.000 „ 6.000 „ 28.000 „

Zwyczajne Nadzwyczajne Razem

Rubryka VI.

	Zwyczajne	Nadzwyczajne	Razem
Szkoły handlowe i zasiłki na popieranie handlu	31.600 „	3.000 „	<u>34.600 „</u>
Razem	315.802 K.	35.220 K.	351.022 K.

Izba uchwała bez rozprawy Rubr. XVI. wydatków w sumie łącznej 351.022 K., zgodnie z wnioskiem Komisji, głosując nad każdym działem I—VI. Rubr. XVI. oddzielnie.

Sprawozdawca czyta:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Sejm wzywa c. k. Rząd, ażeby w subwencyonowaniu krajowych szkół przemysłowych zawodowych i warsztatów instrukcyjnych, tudzież w zakładaniu rządowych szkół zawodowych i szkół rękodzielniczych, w wyższym niż dotychczas stopniu uwzględniał ekonomiczne i cywilizacyjne potrzeby naszego kraju, a zwłaszcza najistotniejszą tego kraju potrzebę, intensywnego podnoszenia wykształcenia przemysłowego, która w kraju przemysłowo zacofanym jest bardziej naglącą niż w tych krajach, na które c. k. Rząd dla tych celów znacznie wyższe kwoty wydaje.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek Komisji.

Sprawozdawca czyta:

Sejm poleca Wydziałowi krajowemu, żeby łącznie z Komisją krajową dla spraw przemysłowych zajął się sprawą zakładania szkół rękodzielniczych w kraju a przedewszystkiem wszedł w porozumienie z c. k. Rządem i uzyskał zapewnienie tak wydatnych na ten cel zasiłków ze skarbu państwa, żeby kraj i miasta nie były narażone na zbyt wygórowane wydatki z powodu zakładania i utrzymywania tych szkół.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek Komisji.

Sprawozdawca czyta:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Petycję Ls. 457. gminy miasta Krakowa o podwyższenie subwencji na Muzeum techniczno-przemysłowe w Krakowie, przekazuje się Wydziałowi krajowemu do zbadania i przedłożenia sprawozdania z ewentualnymi wnioskami na następującej sesji sejmowej.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek Komisji.

Sprawozdawca czyta :

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Zasilek roczny na wyższą szkołę handlową w Krakowie podnosi Sejm z 8.000 na 12.000 koron i taką kwotę wstawia do budżetu na rok 1900.

Marszałek oznajmia, iż Izba już uchwaliła powyższy wniosek Komisji.

Sprawozdawca czyta :

Sejm wzywa c. k. Rząd, aby zasilek ze skarbu państwa dla wyższej szkoły handlowej w Krakowie wydatnie podniósł.

Izba uchwała bez rozprawy powyższy wniosek Komisji.

Sprawozdawca czyta :

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Petycję Ls. 501. gminy miasta Krakowa o zasilek na budowę gmachu dla wyższej szkoły handlowej w Krakowie, odstępuje się Wydziałowi krajowemu z poleceniem zbadania, przeprowadzenia rokowań z c. k. Rządem o przyczynienie się skarbu państwa do kosztów tej budowy – i zdania sprawy na najbliższej sesji sejmowej.

Izba uchwała bez rozprawy powyższy wniosek Komisji.

Sprawozdawca czyta :

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

a) nad petycją L. S. 471. — pet. 303. Wilhelma Burghardta właściciela amerykańskiego młyna w Starym Samborze o zapomogę, przechodzi Sejm do porządku dziennego.

Izba uchwała bez rozprawy powyższy wniosek Komisji.

Sprawozdawca czyta :

b) petycję L. S. 511. — pet. 341. Towarzystwa rzemieślników „Zorja“ w Drohobyczu i petycję L. S. 1508. pet 1255. Michała Warnickiego byłego instruktora warsztatu szewskiego w Uhnowie o zapomogę przekazuje się Wydziałowi krajowemu do załatwienia.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek Komisji.

Marszałek otwiera rozprawę nad rezolucją p. Michalskiego.

Po zamknięciu rozprawy nad tą rezolucją przemawia p. sprawozdawca.

Izba uchwala rezolucję p. Michalskiego.

Następuje:

Rub. XVII. Rozmaite wydatki poz. 410—432.

W rozprawie ogólnej nikt głosu nie żąda Izba przystępuje więc do rozprawy szczegółowej.

Sprawozdawca czyta:

Rubr. XVII. Rozmaite wydatki.

Wysoki Sejm raczy uchwalić następujące wydatki Rubr. XVII.:

Rubryka XVII.

Wydatki rozmaite.

Pozycya 410. Do rozporządzalności Wydziału	60.000 K.
Pozycya 411. Na fundacyę wieczystą im. Jego Ces. Król. Apostolskiej Mości Cesarza Franciszka Józefa I.	24.000 „
Pozycya 412. Dotacya dożywotna Hoszardowej	2.400 „
Pozycya 413. Pietruskiej Stefanii, stały roczny dodatek ze Skarbu krajowego do pensyi emerytalnej	3.600 „
Pozycya 414. Dla księży unitów chełmskich, ich wdów i sierót	2.400 „
Pozycya 415. Sawczyńskiej Jadwidze, wdowie po ś. p. Zygmuncie Sawczyńskim, stały roczny dodatek do pensyi emerytalnej	1.000 „
Pozycya 416. Korosteńskiej Felicji b. nauczycielce szkoły P. Klarysek w Starym Sączu, zaopatrzenie dożywotnie z łaski, rocznie	160 „
Pozycya 417. Czarniańskiej Teofli, wdowie po kierowniku szkoły kołodziejskiej i bednarskiej w Kamionce Strumiłowej, zaopatrzenie dożywotnie z łaski (ewentualnie aż do wyjścia zamaż)	800 „
Pozycya 418. Na misye katolickie, do rozporządzalności Wydziału krajowego	6.000 „
Pozycya 419. Towarzystwu ratunkowemu ochotniczemu we Lwowie	600 „
Pozycya 420. Towarzystwu ratunkowemu ochotniczemu w Krakowie	600 „
Pozycya 421. Krajowemu Związkwowi ochotniczych straży pożarnych, zasilek stały	<u>6.000 „</u>

Pozycya 422. Na opłatę odsetek (najwyżej 4%) od pożyczek 400.000 K., zaciągniętych przez gminę m. Nowego Sącza na odbudowanie zniszczonych pożarem budynków miejskich, regulacyę ulic i inne inwestycye (VI. rata z przyznanych przez lat 20) 16.000 K.

Pozycya 423. Koszta utrzymania rozmaitych osób w szpitalach, przyjęte na fundusz krajowy w zastępstwie gmin (ryczałtowo) 7.000 „

Pozycya 424. Schmidowa Walerya, wdowa po rządcy szpitala w Przemyślu 200 „

Pozycya 425 Sierotom po ś. p. Granatowskim (5 rata, ostatnia z przyznanych na lat 5) 400 „

Pozycya 425.a Pogorzalcem w załatwieniu petycyi — do rozp. Wydz. kr. 2.500 „

Pozycya 425.b Gminie Kolbuszowa -- na opłatę odsetek od pożyczki dla pogorzalców (I. rata z przyznanych na lat 10, 2.000 K. dalsze zaś raty po 3.000 K.) 2.000 „

Pozycya 425.c Na kościół polski w Wiedniu (I. rata z 20. rat półroaznych, płatnych w ciągu lat 10-ciu, z ogólnej sumy 30.000 K) 1.500 „

Izba uchwała bez roprawy poz. 410—425c zgodnie z wnioskiem komisji.

Sprawozdawca czyta :

Pozycya 425.d Do rozdziału przez Wydział krajowy między 6. petentów 2.720 K.

Do ll. 86, 260, 265, 291, 433 i 1.095 petycyonują wdowy po zarządcach szpitali prowincjonalnych, wdowa po profesorze Ogonowska i Ludomir Benedyktowicz, o zapomogi. — Komisya budżetowa wnosi — „Odesłanie ich do uwzględnienia przez Wydział krajowy, wstawiając na ten cel koron 2.720 do poz. 425d wydatków tej rubryki.“

Przemawia p. Barwiński i wnosi poprawkę, a mianowicie w miejsce poz. 425d w proponowanej przez komisję stylizacyi, ma opiewać :

„poz. 425.d Do rozdziału przez Wydział krajowy między 5 petentów do ls. 86, 260, 265, 291 i 1095“,

„poz. 425.e Wdowie po profesorze Ogonowskim 720 koron, do ls. 433.“

Po zamknięciu rozprawy szczegółowej nad poz. 425d, przemawia p. sprawozdawca.

Izba uchwała poz. 425d i 425e, zgodnie z wnioskiem p. Barwińskiego.

Sprawozdawca czyta :

Pozycya 426. Funduszowi koszar krajowych, dotacya na pokrycie 4% odsetek od pożyczek 3,000.000 K. zaciągniętych w c. k. Dyrekcyi galic. funduszu propinacyjnego, na dostarczenie c. k. Skarbowi wojskowemu koszar krajowych 108.000 K.

Pozycya 427. Rozmaite wydatki byłych funduszów indemnizacyjnych	200 K.
Pozycya 428. Na szkołę kadetów we Lwowie, III. rata z przyznanych gminie m. Lwowa przez lat 28 od roku 1898 począwszy, w myśl Uchwały Wys. Sejmu z dnia 5. lutego 1898	5.000 „
Pozycya 429. Na potrzeby ludności dotkniętej klęskami elementarnymi, pierwsza rata z trzechlecia po	40.000 „
Pozycya 430. Na pokrycie 66 $\frac{1}{6}$ dodatku krajowego do podatku zarobkowego, opłacić się mającego przez galic. fundusz propinacyjny w myśl §. 100. ustawy z dnia 25. października 1896 Nr. 220, Dz. p. p. i uchwały Sejmu z 29. stycznia 1898	82.104 „
Pozycya 431. Na bonifikację dla funduszów powiatowych za ubytek w dochodach opłacanych do końca roku 1897 z galic funduszu propinacyjnego, w myśl uchwały Sejmu z dnia 29. stycznia 1898	100.000 „
Pozycya 432. Na koszta urzędzenia i utrzymania kursu dla pisarzy gminnych	<u>7.200 „</u>
Suma rubryki XVII. wydatków	<u>482.384 K.</u>

Izba bez rozprawy uchwala poz. 426—432 zgodnie z wnioskiem komisji.

Marszałek oznajmia, iż w ten sposób cała Rubr. XVII. uchwaloną została w sumie 482.384 K.

Sprawozdawca czyta:

W dalszem załatwieniu wniesionych petycyj, W. Sejm raczy uchwalić:

L. 807, o subwencyę na misye, odsyła się Wydziałowi krajowemu do załatwienia z poz. 418.

LL. 649 i 712, towarzystw ratunkowych odstępuje się Wydziałowi krajowemu do załatwienia z poz. 419 i 420.

LL. 307 i 470, odstępuje się Wydziałowi krajowemu do załatwienia z poz. 421.

L. 770, Schmidowej, znajduje załatwienie w poz. 424. tej rubryki.

Petycyje do l. l. 104, 105, 106, 107, 108, 109, 110, 111, 112, 113, 114, 115, 116, 117, 118, 119, 120, 121, 122, 123, 124, 125, 126, 127, 128, 129, 130, 131, 132, 193, 337, 449, 514, 644, 645, 720 i 813, dotkniętych klęskami powodzi lub gradu, odstępuje Sejm Wydziałowi krajowemu do załatwienia z pozycyi 429.

L. 346. Festenburgowej odsyła się Wydziałowi krajowemu do możliwego uwzględnienia z funduszów solnych.

LL. 534 i 1303, odstępuje Sejm Wydziałowi krajowemu do załatwienia.

L. 271, profesora Siemieradzkiego odsyła się Wydziałowi krajowemu do zdania sprawy Sejmowi o tej petycyi.

Nad petycyami do LL. 454, 515, 516, 525; 541, 553, 765, 801, 885 i 1499, przechodzi Sejm do porządku dziennego.

Izba uchwala bez rozprawy powyższy wniosek Komisji.

Sprawozdawca czyta:

„Wysoki Sejm raczy przyznać na kościół Polski w Wiedniu datek przez lat 10 po 3.000 koron, w 20-tu ratach półrocznych po koron 1.500 i uchwalić wstawienie do Rubr. XVII. poz. 425c) wydatków 1.500 K., na rok 1900“.

Izba uchwała bez rozprawy powyższy wniosek Komisji.

Następuje:

Rubr. I—XVII doch. poz. 1—71.

DOCHODY.

W rozprawie ogólnej nikt głosu nie żąda, Izba przystępuje więc do rozprawy szczegółowej.

Sprawozdawca czyta:

Wysoki Sejm krajowy raczy uchwalić dochody jak następuje:

Rubr. I. poz. 1. Pozostałość z rachunków z lat ubiegłych 515.926 K.

Rubr. II. Odsetki od pieniędzy chwilowo lokowanych zgodnie z preliminarzem Wydziału krajowego Komisya budżetowa nie wstawia żadnej kwoty.

Rubryka III.

Dochody z dróg krajowych i kolei żalaznych.

	Zwyczajne	Nadzwyczajne
Pozycya 3. Myta na drogach krajowych	464.000 K.	— K.
Pozycya 4. Odsetki zwłoki i kary konwencyonalne	1.452 „	— „
Pozycya 5. Grzywny za przestępstwa drogowe	276 „	— „
Pozycya 6. Datki dobrowolne od stron prywatnych na budowę dróg krajowych	1.700 „	— „
Pozycya 7. Czynnosc za użycie rowu drogi krajowej Gorlice-Konieczna, na rurociąg naftowy	5.676 „	— „
Pozycya 8. Zwroty kosztów wywłaszczenia gruntów pod budowę drogi krajowej Przeworsk-Dynów	— „	7.166 „
Pozycya 9. Subwencya c. k. Skarbu państwa na budowę dróg gminnych:		
a) Majdan-Stany-Rozwadów	— „	40.000 „
b) Biertowice-Zembrzyce	— „	12.000 „
Pozycya 10. Zwroty zaliczkowo poniesionych wydatków administracyjnych, spowodowanych budową kolei lokalnych od towarzystw kolejowych	— „	46.000 „
Suma rubryki III.	473.104 K.	105.166 K.
Razem	578.270 K.	

Rubryka IV.

Zwyczajne Nadzwyczajne

Nadwyżki dochodów od zakładów dotowanych.

Pozycya 11.	Od funduszu policji krajowej . . .	5.760 K.	—	K.
Pozycya 12.	„ „ szpitala św. Łazarza w Krakowie: oddział chorych . . .	6.272 K.		
	„ „ obłąkanych . . .	<u>21.784 „</u>	28.066 „	— „
Pozycya 13.	„ „ szpitala lwowskiego, oddziału chorych z klinikami . . .	36.326 „	—	„
Pozycya 14.	„ „ zakładu dla obłąkanych w Kul- parkowie . . .	<u>50.986 „</u>	—	„
	<u>Suma rubryki IV. . .</u>	<u>121.138 K.</u>	—	<u>K.</u>

Rubryka V.

Zwroty zaliczek z lat ubiegłych.

Pozycya 15.	Od urzędników krajowych z płac . . .	38.200 K.	—	K.
Pozycya 16.	„ nauczycieli szkół rolniczych . . .	2.400 „	—	„
Pozycya 17.	„ „ „ i zakładów prze- mysłowych . . .	2.400 „	—	„
Pozycya 18.	Od szpitali powszechnych z rachunków kwartalnych . . .	30.000 „	—	„
Pozycya 19.	Od gmin za dawniejsze koszta leczenia	400 „	—	„
Pozycya 20.	„ stron rozmaitych ze spraw drogowych	5.000 „	—	„
Pozycya 21.	Rozmaite . . .	5.000 „	—	„
Pozycya 22.	Zwroty kosztów zdjęć i projektów me- lioracyjnych . . .	<u>14.160 „</u>	—	„
	<u>Suma rubryki V. . .</u>	<u>97.560 K.</u>	—	<u>K.</u>

Rubryka VI.

Zwroty pożyczek.

Pozycya 23.	Zarząd centralny galic. towarzystwa dla ogrodnictwa i pszczelnictwa we Lwowie, zwrot bezprocent- owej pożyczki 1300 K., IX. rata . . .	100 K.	—	K.
Pozycya 24.	Ślusarczyk Jan, garncarz w Zalesiu, zwrot pożyczki bezprocentowej 400 K. na cele jego praco- wni, V. (ostatnia) rata . . .	80 „	—	„

	Zwyczajne	Nadzwyczajne
Pozycya 25. Stary Sącz, wzorowy warstat szewski, zwrot pożyczki bezprocentowej 800 K. udzielonej na zakupno materyałów, IX. X. (ostatnia) rata	160 K.	— K.
Pozycya 26. Buczacz, Rada powiatowa, zwrot pożyczki bezprocentowej 6.000 K. dla niesienia pomocy ludności nawiedzanej gradobiciem w roku 1895, V. rata	1.000 „	— „
Pozycya 27. Bohorodczany, powiat, zwrot bezprocentowej pożyczki 8.339 K. 30 g. z tytułu zapłaconej przez fundusz krajowy c. k. Skarbowi państwa, w zastępstwie powiatu, reszty bezprocentowej pożyczki 10.000 K., udzielonej w roku 1899 powiatowi bohorodczańskiemu za poręczeniem kraju, V. rata	834 „	— „
Pozycya 28. Zarząd wzorowego warstatu szewskiego w Uhnowie, zwrot zaliczki 1000 K. udzielonej w roku 1892 VII. i VIII. rata po 100 K.	200 „	— „
Pozycya 29. Konwent PP. Benedyktynek w Przemyśle, zwrot bezprocentowej pożyczki, udzielonej w sumie 10.000 K. na budowę szkoły robót kobiecych IV. rata	600 „	— „
Pozycya 30. Zarząd krajowego warstatu szewskiego w Witkowie Nowym, zwrot zaliczki 1000 K. na zakupno materyałów VII i VIII rata	200 „	— „
Pozycya 31. Zarząd szkoły koronkarskiej w Kańczudze, zwrot pożyczki 400 K. na fundusz obrotowy, VII. i VIII. rata	80 „	— „
Pozycya 32. Kalwarya gmina, zwrot pożyczki 8.000 K. udzielonej na budowę tamtejszej szkoły stolarskiej, V. i VI. rata	1.600 „	— „
Pozycya 33. Śniatyn, Wydział powiatowy III rata bezprocentowej pożyczki 6.000 K. na zakupno realności dla szkoły szkoły koszykarskiej w Dźurowie —	400	— „
<u>Suma rubryki VI.</u>	<u>5.254 K.</u>	<u>— K.</u>

Rubryka VII.

Pozycya 34. Dochody gospodarstwa lasowego we Lwowie	14.760 K.	— K.
---	-----------	------

Rubryka VIII.

Dochody krajowych szkół rolniczych i folwarku w Dublanach.

Pozycya 35, Szkoła wyższa rolnicza w Dublanach	60.416 K.	— K.
Pozycya 36. „ niższa „ „ „ „	7.396 „	— „

	Zwyczajne	Nadzwyczajne
Pozycja 37. Folwark w Dublanach	41.894 K.	— K.
Pozycja 38. Szkoła gorzelnicza „ „	5.000 „	— „
Pozycja 39. Gorzelnia krajowa „ „	13.208 „	— „
Pozycja 40. Stacja kontrolna i doświadczalna botaniczno-rolnicza we Lwowie	3.200 „	— „
Pozycja 41. Stacja kontrolna i doświadczalna chemiczno-rolnicza w Dublanach	3.500 „	— „
	<u>134.614 K.</u>	<u>— K.</u>

Rubryka IX.

Dochody krajowej szkoły rolniczej i folwarku w Czernichowie.

Pozycja 42. Szkoła średnia rolnicza w Czernichowie	43.200 K.	— K.
Pozycja 43. Folwark w Czernichowie	<u>14.240 K.</u>	<u>— K.</u>
	<u>57.440 K.</u>	<u>— K.</u>

Rubryka X.

Dochody innych szkół rolniczych krajowych.

Pozycja 44. Szkoła niższa rolnicza w Horodence	7.700 K.	— K.
Pozycja 45. „ „ „ „ Jagielnicy	12.160 „	— „
Pozycja 46. „ „ „ „ Kobiernicach	16.516 „	— „
Pozycja 47. „ „ „ „ Bereźnicy	9.000 „	— „
Pozycja 48. „ „ „ „ Suchodole	10.288 „	— „
Pozycja 49. Szkoła ogrodnicza w Tarnowie	9.360 „	— „
Pozycja 50. Zakład sadowniczy w Zaleszczykach	<u>400 K.</u>	<u>— K.</u>
	<u>65.424 K.</u>	<u>— K.</u>

Rubryka XI.

Zwroty za sprawdzanie rachunków aptekarskich.

Pozycja 51. Od szpitali powszechnych	<u>920 K.</u>	<u>— K.</u>
--	---------------	-------------

Rubryka XII.

Dochody z przelania ze skarbu krajowego pozostałości z funduszu zapomogi z r. 1866.

Pozycja 52. Wpływy ze zwrotu pożyczek udzielonych Wydziałom powiatowym	<u>3.814 K.</u>	<u>— K.</u>
--	-----------------	-------------

Rubryka XIII.

Dochody z kwaterunku żandarmeryi.

Pozycya 53. Kwaterunkowe	43.684 K.	—	K.
Pozycya 54. Noclegowe	83.304	„	— „
Pozycya 55. Udział administracji politycznej	30.104	„	— „
Pozycya 56. Dochód :			
a) z gmachu lwowskiego (dawnego)	25.872 K.		
b) „ „ „ (dobudow. skrzydła)	11.486	„	
c) z realności w Czortkowie	1.400	„	38.758 „ — „
			<hr/>
Suma rubryki XIII.	195.850 K.	—	K.

Rubryka XIV.

Pozycya 57. Dochód ze zwrotu wydatków szupasowych 16.000 K. — K.

Rubryka XV.

Pozycya 58. Dochody krajowego składu publicznego w Krakowie 40 550 K. — K.

Rubryka XVI.

Pozycya 59. Dochód z krajowych opłat konsumcyjnych (w myśl ustawy z dnia 4. lipca 1899 Nr. 93 Dz. u. kr.) 1,640.000 K. — K.

Różnica XVII.

Różne dochody.

Pozycya 60. Taksy krajowego archiwum aktów grodzkich i ziemskich we Lwowie i w Krakowie 450 K. — K.

Pozycya 61. Datki deklarowane przez Wydziały powiatowe na wykupno gruntów pod kolej transwersalną (c. k. państwową):

a) Buczacz,	rata roczna	.	2000 K. — h.
b) Czortków,	„ „	.	1058 „ — „
c) Krosno,	„ „	.	1263 „ 24 „
d) Limanowa,	„ „	.	— „ — „
e) Nowy Targ,	„ „	.	— „ — „

Zwyczajne Nadzwyczajne

f) Sanok,	rata roczna	.	1592 K.	—	h.		
g) Stanisławów,	„	„	1510 „	82 „			
h) Tlumacz,	„	„	<u>1435 „</u>	<u>38 „</u>		8.860 K.	— K.

Pozycja 62. Subwencya z c. k. Skarbu państwa:

a) dla biura melioracyjnego	16.000	„	—	„
b) na utrzymanie kursu praktycznego dla dozorców melioracyjnych	4.000	„	—	„
c) na utrzymanie technika do kultury i eksploatacyi torfowisk	4.000	„	—	„
d) na utrzymanie 4 nauczycieli wędrownych rolnictwa dla włościan	8.000	„	—	„
e) na utrzymanie instruktora mleczarstwa	2.000	„	—	„
f) na założenie szkoły rolniczej w Suchodole IV. rata na rachunek przyrzeczonych 56.000 K.	12.000	„	—	„
g) na koszta licencyonowania buhajów	8.000	„	—	„
h) na 2 instruktorów hodowli bydła	4.000	„	—	„
i) na koszta założenia niższej szkoły rolniczej w Bereźnicy, dalsza rata	—	„	—	„
k) na podniesienie uprawy tytoniu	—	„	—	„
l) na utrzymanie nauczyciela wędrownego weterynaryi	2.000	„	—	„
m) dla kursu rolniczego dla nauczycieli szkół ludowych	—	„	—	„
n) na utrzymanie krajowej szkoły górniczej i wiertniczej w Borysławiu	9.000	„	—	„

Pozycja 63. Bonifikacyi z c. k. Skarbu państwa za zrzeczenie się poboru dodatku krajowego, do podatku osobisto dochodowego

	732.446	„	—	„
--	---------	---	---	---

Pozycja 64. Bonifikacya z galicyjskiego funduszu propinacyjnego:

a) dla kraju	300.000 K.		
b) dla powiatów	<u>100.000 „</u>	400.000	„ — „

Pozycja 65. Od Rady powiatowej w Zaleszczykach, na koszta założenia tamtejszej szkoły sadowniczej przez lat 5 (II. rata) po

	1.000	„	—	„
--	-------	---	---	---

Pozycja 66. Od gminy miasta Zaleszczyki, na koszta założenia tamtejszej szkoły sadowniczej przez lat 5 (II. rata) po

	200	„	—	„
--	-----	---	---	---

Pozycya 67. Dochody byłych funduszków indemnizacyjnych:

1. Od obowiązanych:

a) Wypłata kapitałów i rent:

Galicya wschodnia	136 K. 30 g.		
Galicya zachodnia	— „ — „	136 K.	— K.

b) Odsetki za zwłokę i rozmaite inne dochody:

Galicya wschodnia	1.200 K. — g.		
Galicya zachodnia	80 „ — „	1.280 „	— „

2. Dochód z zaległych dodatków indemnizacyjnych od kontrybuentów:

Galicya wschodnia	50.000 K. — g.		
Galicya zachodnia	10.000 „ — „	60 000 „	— „

Pozycya 68. Dochód ze sprzedaży kart myśliwskich . 20.000 „ — „

Pozycya 69. Dochód z 3% - w y c h w k ł a d e k e m e r y -
t a l n y c h o d p ł a c u r z ę d n i k ó w k r a j o w y c h 20.888 „ — „

Pozycya 70. Dochód ze stacyi elektrycznej w gmachu
sejmowym 3.200 „ — „

Pozycya 71. Rozmaite dochody:

a) sprzedaż książek i druków 4.400 „ — „

b) sprzedaż papierów wyszkartowanych i wzorów
drukowych 200 „ — „

c) różne przygodne 20 „ — „

Pozycya 71a) C. k. Skarb Państwa na utrzymanie
pomocnika instruktora mleczarstwa — „ — „

Pozycya 71b) Dochody b. funduszu gmachu sejmowego — „ — „

Pozycya 71c) C. k. Skarb Państwa, na stypendya dla
uczniów szkoły lasowej i szkół rolniczej w Dublanach i Czer-
nichowie — „ — „

Pozycya 71d) C. k. Skarb Państwa, na doświadczenia
w tępieniu myszy polnych — „ — „

Pozycya 71ef) Ze sprzedaży realności krajowego
składu publicznego we Lwowie i gruntu na Szumanówce — „ 305.166 „

Suma rubryki XVII. 1,322.070 K. 305.166 K.

Razem . . . 1,627.246 K.

Izba uchwała bez rozprawy dochody Rubr. I., III., IV., V., VI., XI.
XII., XIV., XVI., XVII., zgodnie z wnioskiem Komisji.

Marszałek oznajmia, iż Rubr. VII.—X., XIII i XV. Dochodów zostały już
uchwalone.

Zwyczajne Nadzwyczajne

Następuje:

H. Fundusz policyi krajowej.

W rozprawie ogólnej nikt głosu nie żąda. Izba przystępuje więc do rozprawy szczegółowej.

Sprawozdawca p. Goldmann czyta:

Zgodnie z preliminarzem Wydziału krajowego, Komisya budżetowa wnosi:

Fundusz policyi krajowej.

Dochody	10.970 K.
Wydatki	<u>5.210 „</u>
Nadwyżka dochodów	5.760 K.

która wpłynie do funduszu krajowego.

Izba uchwała bez rozprawy fundusz policyi krajowej, zgodnie z wnioskiem komisji.

Następują:

Fundusze samoistne.

W rozprawie ogólnej nikt głosu nie żąda. Izba przystępuje więc do rozprawy szczegółowej.

Sprawozdawca p. Goldmann czyta:

Fundusz kultury krajowej.

Zgodnie z wnioskiem Wydziału krajowego Komisya budżetowa wnosi:

Dochody tego funduszu	7.544 K.
Wydatki „ „	<u>30 „</u>
Nadwyżka dochodów	7.514 K.

użyta zostanie na zasiłek dla wyższej szkoły rolniczej w Dublanach

Izba uchwała bez rozprawy fundusz kultury krajowej, zgodnie z wnioskiem komisji.

Sprawozdawca czyta:

Fundusz stanowy sierociński.

Zgodnie z preliminarzem Wydziału krajowego Komisya budżetowa wnosi:

Dochody tego funduszu	3.646 K
Wydatki	<u>3.154 „</u>
Nadwyżka dochodów	492 K.

użyta zostanie na pomnożenie majątku zarodowego.

Następuje:

Sprawozdanie Wydziału krajowego o udzieleniu Radzie powiatowej w Nowym Sączu koncesyi do pobierania opłat mytniczych na drodze powiatowej Stary Sącz-Piwniczna-Mniszek.

Sprawozdawca p. Chamiec odczytuje sprawozdanie Wydziału krajowego, zakończone projektem następującej uchwały:

U c h w a ł a

o udzieleniu Radzie powiatowej w Nowym Sączu koncesyi do pobierania opłat mytniczych na drodze powiatowej Stary Sącz-Piwniczna-Mniszek.

Art. I.

Radzie powiatowej w Nowym Sączu nadaje się na lat pięć od wejścia w wykonanie tej uchwały, prawo do pobierania myta na drodze powiatowej Stary Sącz-Piwniczna-Mniszek pod warunkiem utrzymywania przedmiotu omyconego kosztem funduszu powiatowego w dobrym stanie, z zastrzeżeniem zastosowania postanowień zawartych w §§. 14 i 35. ust. 3. ustawy drogowej z dnia 5. lipca 1897 dz. u. kr. Nr. 43.

Art. II.

Oplatę myta popierać należy według następującego wymiaru:

- a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 12 (dwanaście) h;
- b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu od wierzchowca, tudzież od każdej sztuki bydła pędzonego ciężkiego, jakoto: od koni, wołów, bujaków, krów, jałówek, byków mułów i osłów, jakoteż od każdej pędzonej sztuki młodego bydła tego rodzaju, np. od źrebiąt, z wyjątkiem źrebiąt ssących idących przy matkach 6 (sześć) h;
- c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego, jakoto: od cieląt, z wyjątkiem cieląt ssących przy matkach, owiec, kóz, nierogacizny, jakoteż od każdej sztuki pędzonej młodego bydła, zarówno ze starszem tego rodzaju, np. od prosiąt, jagniąt, kozłat 3 (trzy) h.

Z dniem wejścia w wykonanie niniejszej uchwały traci moc obowiązującą koncesya z dnia 25. listopada 1870. dz. u. kr. Nr. 85., którą nadane było prawo do poboru myta na drodze powiatowej Piwnickiej.

Art. III.

Przy poborze myta mają być zachowane ogólne przepisy o uwolnieniu od opłaty mytniczej i o znizeniu tejże.

W rozprawie ogólnej nikt głosu nie żąda, Izba przystępuje więc do rozprawy szczegółowej.

Sprawozdawca wnosi przyjęcie tej uchwały en bloc.

Izba uchwała przyjęcie powyższej uchwały en bloc, poczem w oddzielnem głosowaniu uchwała cały projekt uchwały en bloc.

Uchwaliwszy następnie na wniosek sprawozdawcy przystąpić do trzeciego czytania bez czytania, uchwała Izba powyższy projekt uchwały w trzecim czytaniu bez czytania.

Następuje :

Sprawozdanie Wydziału krajowego o udzieleniu obszarowi dworskiemu w Siedliskach koncesyi do pobierania opłat mytniczych od przewozu przez rzekę Wisłok w Siedliskach.

Sprawozdawca p. Chamiec odczytuje sprawozdanie Wydziału krajowego, zakończone projektem następującej uchwały :

U c h w a ł a

o udzielaniu obszarowi dworskiemu w Siedliskach koncesyi do pobierania opłat mytniczych od przewozu przez rzekę Wisłok w Siedliskach.

Art. I.

Na przeciąg lat pięciu od wejścia w wykonanie tej uchwały nadaje się obszarowi dworskiemu w Siedliskach powiatu rzeszowskiego prawo do pobierania myta od przewozu przez rzekę Wisłok w Siedliskach pod warunkiem utrzymania przedmiotu omyconego w dobrym stanie, własnym kosztem, z zastrzeżeniem, że analogicznie do postanowień zawartych w §. 38. ust. 12. ustawy drogowej z dnia 5. lipca 1897 dz. u. kr. Nr. 43, w razie niedopełnienia powyższego warunku, uprawniony będzie Wydział powiatowy do objęcia, za zgodą politycznej władzy powiatowej, przedmiotu omyconego w bezpośredni zarząd własny na koszt i niebezpieczeństwo pomienionego obszaru dworskiego.

Art. II.

Opłatę myta pobierać należy wedle następującej taryfy :

- a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu cztery (4) hal.;
- b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych dwa (2) hal.;
- c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego jeden (1) hal.;
- d) od jednej osoby dwa (2) hal.

Konie, woły, krowy, muły, osły, należą do bydła ciężkiego, zaś cielęta, źrebięta, owce, kozy i świnie do drobnego.

Od bydła niesionego lub wiezionego wozem nie opłaca się żadnej należitości.

Zwierzęta które ssą i przy matkach idą, są wolne od wszelkiej opłaty mytniczej.

Art. III.

Przy poborze myta mają być zastosowane ogólne przepisy o uwolnieniu od opłaty myta lub o niżeniu tejsze.

W rozprawie ogólnej nikt głosu nie żąda, Izba przystępuje więc do rozprawy szczegółowej.

Sprawozdawca wnosi przyjęcie tej uchwały en bloc.

Izba uchwała przyjęcie powyższej uchwały en bloc, poczem w oddzielnem głosowaniu uchwała cały projekt uchwały en bloc.

Uchwaliwszy następnie na wniosek sprawozdawcy przystąpić do trzeciego czytania bez czytania, uchwała Izba powyższy projekt uchwały w trzecim czytaniu bez czytania.

Następuje :

Sprawozdanie

Wydziału krajowego w sprawie układu o opróżnienie Wawelu.

W nieobecności sprawozdawcy p. Wereszczyńskiego p. Vayhinger wnosi na odesłanie tego sprawozdania do komisji budżetowej.

Przemawia p. Abrahamowicz i stawia wniosek formalny, by w myśl przepisów §. 50 regulaminu przystąpić do drugiego czytania powyższego sprawozdania bez odsyłania tegoż do komisji.

Izba uchwała formalny wniosek p. Abrahamowicza.

Sprawozdawca p. Vayhinger uwolniony na wniosek sekretarza p. Urbańskiego od czytania sprawozdania, odczytuje następujące wnioski komisji:

Wysoki Sejm raczy uchwalić :

1. Sprawozdanie Wydziału krajowego w przedmiocie układu o opróżnienie Wawelu, Sejm przyjmuje do wiadomości.

2. Sejm upoważnia Wydział krajowy do zawarcia z c. k. władzami wojskowymi umowy, mocą której kraj zobowiąże się do wydatku w kwocie 3,300.000 koron a względnie 2,500.000 koron za oddanie w terminach, w umowie bliżej oznaczonych, Zamku królewskiego na Wawelu wraz z należąciami doń zabudowaniami i gruntami, w posiadanie kraju.

3. Sejm upoważnia Wydział krajowy do udzielania c. k. Skarbowi wojskowemu w granicach powyższej sumy odpowiednich zaliczek.

4. Sejm upoważnia Wydział krajowy, aby potrzebne na ten cel wydatki pokrywał na razie zaliczkowo z własnych funduszków pod jego zarządem zostających.

5. Sejm poleca Wydziałowi krajowemu, aby kwotę potrzebną na oprocentowanie powyższych zaliczek wstawił do rubr. XVII. preliminarza funduszu krajowego na r. 1901.

W rozprawie ogólnej nikt głosu nie żąda. Izba przystępuje więc do rozprawy szczegółowej i uchwała bez rozprawy powyższe wnioski komisji głosując nad każdym z tych wniosków 1—5 oddzielnie.

Następuje:

Sprawozdanie

Komisji budżetowej w przedmiocie zaciągnięcia pożyczki 6,500.000 koron przez gminę król. stoł. miasta Lwowa z gwarancją kraju.

P. Romanowicz w zastępstwie sprawozdawcy p. Skałkowskiego uwolniony na wniosek sekretarza p. Urbańskiego od czytania sprawozdania, odczytuje następujące wnioski Komisji:

Wysoki Sejm raczy uchwalić załączony projekt ustawy. 1/

Oprócz tego wnosi komisya na uchwalenie załączonych rezolucyi 2/ względem polecenia Wydziałowi krajowemu, aby czuwał nad użyciem funduszu pożyczki.

Rezolucye te są analogiczne z uchwałami Wysokiego Sejmu powziętymi na posiedzeniu 8. lutego 1895 na wniosek komisji budżetowej przy uchwaleniu gwarancyi kraju dla 10 milionowej pożyczki miasta Lwowa.

Wreszcie proponuje komisya uchwalenie wezwania do Rządu względem nadania obligacyom pożyczki charakteru papierów pupilarnych.

U s t a w a

z dnia w przedmiocie pożyczki 6,500.000 koron, którą gmina król. stoł. miasta Lwowa zamierza zaciągnąć z poręką kraju Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Krakowskiem postanawiam, co następuje:

Art I.

Upoważnia się gminę król. stoł. miasta Lwowa do zaciągnięcia w drodze emisji obligacyi komunalnych, najwyżej wedle stopy $4\frac{1}{2}\%$ oprocentowanych pożyczki do wysokości 6,500.000 koron, spłacalnej najpóźniej w ciągu lat 60, a to na cele wymienione szczegółowo w art. II.

Art. II.

Z funduszu uzyskać się mającego w sposób ustanowiony w art. I. mają być pokryte następujące wydatki:

1. na wykończenie wodociągów 3,000.000 koron;
2. na wykończenie budowy rzeźni 1,066.436 koron;
3. na wykończenie straźnicy ogniowej 166.772 koron;
4. na wykończenie teatru 506.978 koron;
5. na wybudowanie centralnej stacyi oświetlenia elektrycznego 600.000 koron;

6. na pokrycie ubytku nadzwyczajnych wpływów preliminowanych w r. 1898 ze sprzedaży gruntów a nie zrealizowanych 315.320 koron;

7. na pokrycie interkalaryów, jakoteż wkładów i wydatków z przeprowadzeniem powyższych inwestycji i zrealizowaniem pożyczki połączonych 844.494 koron.

Art. III.

Wykonanie wymienionych w art. II. inwestycji i operacji, jakoteż emisya potrzebnych na cele rzeczzone kwot pożyczkowych, nastąpić ma stopniowo i na podstawie specjalnej dla każdej sprawy uchwały Rady miejskiej, zatwierdzonej przez Wydział krajowy.

W sprawach tych uchwała Rady miejskiej, aby miała ważność, musi być powzięta na dwóch, nie prędzej, jak ośm dni po sobie następujących posiedzeniach, odbytych w obecności przynajmniej 50 członków Rady miejskiej po wysłuchaniu wniosków odpowiednich sekcji i po rozpoznaniu szczegółowych projektów, planów i kosztorysów.

Sposób użycia każdej częściowej pożyczki ma być wykazany Wydziałowi krajowemu.

Art. IV.

Za pożyczkę niniejszą 6,500.000 koron poręcza Kraj Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Art. V.

Raty amortyzacyjne od tej pożyczki obowiązana jest Rada król. stoł. miasta, przez cały czas okresu umorzenia, wstawiać do budżetu i obowiązana jest przy uchwaleniu budżetu uchwalić stosowne środki pokrycia niedoboru budżetowego. — Gdyby Rada miejska tego obowiązku nie dopełniła, Wydział krajowy wstawi raty amortyzacyjne od rzeczonej pożyczki w budżet gminy miasta Lwowa i nałoży stosowne dodatki gminne do podatków na pokrycie pożyczkowych rat amortyzacyjnych, względnie na pokrycie niedoboru budżetowego.

* Budżet przez Radę miejską uchwalony (§. 80. statutu miasta Lwowa z 14. października 1870 Nr. 79. Dz. ust. i rozp. kraj.) przedłoży magistrat król. stoł. miasta Lwowa Wydziałowi krajowemu corocznie, najpóźniej 15. grudnia.

Zamknięcie rachunków z ubiegłego roku, przez Radę miejską sprawdzone i przyjęte przedłoży Magistrat Wydziałowi krajowemu corocznie najpóźniej 1. września.

Art. VI.

Wykonanie tej ustawy polecam Mojemu Ministrowi spraw wewnętrznych i Mojemu Ministrowi Skarbu.

R e z o l u c y a.

I. Sejm poleca Wydziałowi krajowemu, aby w wykonaniu swego obowiązku nadzoru nad gospodarstwem gmin czuwał nad użyciem funduszków pożyczki 6 $\frac{1}{2}$ miliona koron, zaciągnąć się mającej przez gminę miasta Lwowa za poręką kraju, stosownie do postanowień ustawy krajowej o zezwoleniu na zaciągnięcie tej pożyczki, — tudzież, by kontrolował umarzanie tej pożyczki według planu amortyzacyjnego.

II. O wykonaniu tego polecenia Wydział krajowy przedkładać będzie Sejmowi cozoczne sprawozdania.

R e z o l u c y a

Sejm wzywa c. k. Rząd, aby wyjednał dla obligacyi pożyczki, którą gmina król. stoł. miasta Lwowa w wysokości 6,500.000 koron zaciągnąć zamierza, przyznanie charakteru pupilarnego bezpieczeństwa.

Przemawia p. Stadnicki i wnosi następującą rezolucję:

Sejm poleca Wydziałowi krajowemu — by sprawy wymagające uchwał Wysokiego Sejmu obciążających kredyt krajowy — wnosił zawsze tylko z początkiem sesyi sejmowej.

Przemawia p. Wachmianin.

P. Urbański stawia formalny wniosek zamknięcia rozprawy ogólnej.

Izba uchwała formalny wniosek p. Urbańskiego na zamknięcie rozprawy ogólnej.

Marszałek oświadcza, iż do głosu zapisani są pp. Michalski i Małachowski, i udziela do głosu p. Michalskiemu.

Przemawia zapisany do głosu p. Michalski.

Przemawia zapisany do głosu p. Małachowski.

Przemawia p. Wachmianin dla sprostowania faktu, a udzielając mu głosu w tym celu, Marszałek wzywa p. Wachmianina, by ściśle ograniczył się do sprostowania faktów.

Przemawia p. Sprawozdawca.

Izba przystępuje więc do rozprawy szczegółowej.

Sprawozdawca wnosi przyjęcie tej ustawy en bloc.

Izba uchwała przyjęcie powyższej ustawy en bloc, poczem w oddzielnem głosowaniu uchwała cały projekt ustawy en bloc.

Uchwaliwszy następnie na wniosek sprawozdawcy przystąpić do trzeciego czytania bez czytania, uchwała Izba powyższy projekt ustawy w trzecim czytaniu bez czytania

Sprawozdawca czyta:

R e z o l u c y a.

I. Sejm poleca Wydziałowi krajowemu, aby w wykonaniu swego obowiązku nadzoru nad gospodarstwem gmin czuwał nad użyciem funduszków pożyczki 6½ miliona koron, zaciągnąć się mającej przez gminę miasta Lwowa za poręką kraju, stosownie do postanowień ustawy krajowej o zezwoleniu na zaciągnięcie tej pożyczki, — tudzież, by kontrolował umarżanie tej pożyczki według planu amortyzacyjnego.

II. O wykonaniu tego polecenia Wydział krajowy przedkładać będzie Sejmowi corocznie sprawozdania.

Izba bez rozprawy uchwała powyższą rezolucję.

Sprawozdawca czyta:

R e z o l u c y a.

Sejm wzywa c. k. Rząd, aby wyjednał dla obligacyi pożyczki, którą gmina król. stoł. miasta Lwowa w wysokości 6,500.000 koron zaciągnąć zamierza, przyznanie charakteru pupilarnego bezpieczeństwa.

Izba bez rozprawy uchwała powyższą rezolucję.

Marszałek odczytuje rezolucję p. Stadnickiego, którą Izba uchwała bez rozprawy, po poprzednim jej poparciu.

Następuje:

Sprawozdanie

Komisji gminnej o sprawozdaniu Wydziału krajowego z dnia 24. kwietnia 1900. LW. 24.796/900 w przedmiocie petycyi gminy król. stoł. miasta Lwowa o nadanie jej ustawy wodociągowej.

Sprawozdawca p. Fruchtman uwolniony na wniosek sekretarza p. Urbańskiego od czytania sprawozdania, odczytuje następujący wniosek Komisji, sprostowawszy poprzednio omyłkę druku, a mianowicie: 1) we wniosku Komisji po słowach „Wysoki Sejm raczy uchwalić załączony projekt“ opuścić należy słowo „do“, a²⁾ w §. 10. ustawy w pierwszym wierszu zamiast „§. 4c“, ma być „§. 5c“.

Wysoki Sejm raczy uchwalić załączony projekt ustawy:

U s t a w a

z dnia . . . o obowiązku właścicieli domów w król. stoł. mieście Lwowie połączenia swoich domów z miejskim wodociągiem, tudzież o zezwoleniu tej gminie na pobór podatku gminnego od czynszów najmu i opłat gminnych na urządzenie utrzymania i rozszerzenie wodociągu miejskiego.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomerji z Wielkiem Księstwem Krakowskiem postanawiam, co następuje:

§ 1.

Każdy właściciel domu położonego w obrębie gminy król. stoł. miasta Lwowa obowiązany jest po otwarciu miejskiego wodociągu w dotyczącej ulicy lub dotyczącym placu, połączyć dom swój z tym wodociągiem.

Połączenie domów z wodociągiem nastąpić ma podług przepisów regulaminu technicznego (§. 10.) i wykonane być może tylko przez osoby posiadające do tego uzdolnienie w myśl przepisów ustawy przemysłowej.

§. 2.

Połączenie domów z miejskim wodociągiem ma nastąpić najpóźniej w przeciągu trzech lat po otwarciu wodociągu w odnośnej ulicy lub odnośnym placu.

Jeśli właściciel nie wykona tego połączenia w tym terminie, może gmina wykonać je na jego koszt i stratę.

Domy, które powstaną dopiero po otwarciu wodociągu, mają być z nim połączone przed wydaniem konsensu na ich zamieszkanie lub użytkowanie.

§ 3.

Koszta doprowadzenia wody od wodociągu miejskiego aż do granicy realności, ponosi gmina miasta Lwowa, koszta zaś dalszego połączenia i wewnętrznego urządzenia ponosi właściciel realności; gmina jednak wykonuje część tego połączenia aż od granicy realności aż do odległości jednego metra po za wodomierz na koszt właściciela.

W domach, w których na razie nie będzie wodomierzy, orzeknie Magistrat, jak daleko część tego połączenia od granicy realności, gmina wykona na koszt właściciela.

§. 4.

W wypadkach na uwzględnienie zasługujących, może Rada miasta uwolnić właściciela od obowiązku w §. 1. ustęp pierwszy określonego lub przyznać mu odpowiednie ułatwienie.

Przeciwko odnośnej jednak uchwale Rady miasta nie przysługuje stronie prawo wnoszenia rekursu.

§ 5.

Na pokrycie kosztów urzędzenia, utrzymania i administracji wodociągu miejskiego, tudzież rozszerzenia sieci rur wodociągowych, przysłuża gminie król. stoł. miasta Lwowa prawo pobierania przez czas spłacania pożyczek komunalnych, zaciągniętych na cele wodociągowe, aż do zupełnego ich umorzenia, licząc od dnia oddania wodociągów do użytku publicznego, od budynków w obrębie gminy przy wodociągu położonych:

a) Podatku gminnego aż do wysokości 5⁰/₆ od zeznanego i przez władzę sprawdzanego czynszu najmu lub wartości czynszowej.

Od czynszu ze sklepów bez mieszkań wymiar tego podatku ma wynosić najwyżej 2·5⁰/₆.

b) Opłaty aż do wysokości 10 halerzy od metra kwadratowego zabudowanej powierzchni we wszystkich kondygnacjach (bez strychów — o ile nie są zamieszkałe) w budynkach niepodlegających podatkowi domowo czynszowemu, jak n. p. w budynkach rządowych, krajowych, miejskich, dworcach kolejowych i t. p.

Od tej opłaty wolne są wszelkie szpitale, kliniki, zakłady ubogich, kalek, nieuleczalnych i t. p. ściśle dobroczynne.

c) Opłaty za spożyczenie wody w budynkach wyżej pod b) wymienionych, według ceny jednostkowej ustanowionej w taryfie

d) Opłaty stosownie do ceny jednostkowej za jeden metr sześcienny wody podług taryfy, za użycie wody do celów przemysłowych, jako to łazienek, hoteli, kawiarni, ogrodów i t. p., jakoteż w budynkach, co do których zachodzi uzasadnione przypuszczenie, że zapotrzebowanie wody jest stosunkowo wyższe, aniżeli to podatkowi gminnemu od czynszu najmu odpowiada.

Podatek gminny od czynszów a) i opłaty b), c), d), nie obciążają realności położonych przy ulicach lub placach, przy których na razie nie będą umieszczone rury wodociągowe, dopóki to nie nastąpi.

§. 6.

W granicach oznaczonych § 5. a) i b) i po uwzględnieniu dochodu z opłat (§ 5. c) i d), ma Rada miejska ustanowić corocznie wysokość gminnego podatku i opłaty (§ 5. a) i b).

§ 7.

Podatek gminny, (§ 5. a) i opłaty za używanie wody (§ 5. b), c), d) mają ponosić lokatorowie względnie używający wody.

Właściciele realności lub uprawnieni zarządcy winni imieniem gminy pobierać ten podatek a względnie opłaty od obowiązanych do ich ponoszenia.

Sposób uiszczania tego podatku i opłat określi regulamin (§. 10.).

§. 8.

Podatek gminny i opłaty (§. 7.) ściągane będą w obrębie gminy od obowiązków do ich ponoszenia podług przepisów istniejących dla ściągania podatków rządowych.

§. 9.

Odpisanie rządowego podatku domowo czynszowego wskutek opróżnienia mieszkania pociąga za sobą odpisanie podatku gminnego.

§. 10.

Regulamin techniczny (§. 1.), taryfę opłat (§. 5. c) i d), sposób uiszczania podatku gminnego i opłat (§. 7.), i w ogóle wszelkie rozporządzenia wykonawcze do niniejszej ustawy co do używania wody i wynagrodzenia za używanie wodomierzy uchwali Rada miasta.

Uchwała ta wymaga jednak zatwierdzenia Wydziału krajowego w porozumieniu z c. k. Namiestnictwem,

W taki sam sposób może nastąpić zmiana regulaminu taryfy i rozporządzeń wykonawczych

§. 11.

Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem jej ogłoszenia.

Wykonanie niniejszej ustawy poruczam Mojemu Ministrowi tpraw we wewnętrznych.

Przemawia p. Rotter i stawia następującą rezolucję:

Sejm raczy uchwalić:

„Sejm wzywa c. k. Rząd do zmiany rozporządzenia Ministerstwa handlu z 5. września 1892 l. 175 dz. u. i rozp. p. o tyle, ażeby tak cechowanie jak i peryodyczne próbowanie wodomierzy odbywać się mogło nie tylko w c. k. głównej Komisji miar i wag we Wiedniu, lecz by dla czynności tej urządzono stosowne urzędy w kraju, a mianowicie na razie w Krakowie i we Lwowie.

Izba popiera powyższą rezolucję p. Rottera.

Po zamknięciu rozprawy p. sprawozdawca zrzeka się głosu

Izba przystępuje do rozprawy szczegółowej.

P. Merunowicz stawia formalny wniosek na przyjęcie en bloc projektu tej ustawy.

Marszałek oznajmia, iż wobec zażądania głosu przez p. komisarza rządowego do §. 5, ustawy, nie może poddać pod głosowanie formalnego wniosku p. Merunowicza.

Sprawozdawca czyta :

§. 1.

Każdy właściciel domu położonego w obrębie gminy król. stoł. miasta Lwowa obowiązany jest po otwarciu miejskiego wodociągu w dotyczącej ulicy lub dotyczącym placu, połączyć dom swój z tym wodociągiem.

Połączenie domów z wodociągiem nastąpić ma podług przepisów regulaminu technicznego (§. 10.) i wykonane być może tylko przez osoby posiadające do tego uzdolnienie w myśl przepisów ustawy przemysłowej.

Izba bez rozprawy uchwała §. 1. zgodnie z wnioskiem Komisji.

Sprawozdawca czyta :

§. 2.

Połączenie domów z miejskim wodociągiem ma nastąpić najpóźniej w przeciągu trzech lat po otwarciu wodociągu w odnośnej ulicy lub odnośnym placu

Jeśli właściciel nie wykona tego połączenia w tym terminie, może gmina wykonać je na jego koszt i stratę.

Domy, które powstaną dopiero po otwarciu wodociągu, mają być z nim połączone przed wydaniem konsensu na ich zamieszkanie lub użytkowanie.

Izba uchwała bez rozprawy §. 2. zgodnie z wnioskiem Komisji.

Sprawozdawca czyta :

§. 3.

Koszta doprowadzenia wody od wodociągu miejskiego aż do granicy realności, ponosi gmina miasta Lwowa, koszta zaś dalszego połączenia i wewnętrznego urządzenia ponosi właściciel realności; gmina jednak wykonuje część tego połączenia od granicy realności aż do odległości jednego metra po za wodomierz na koszt właściciela.

W domach, w których na razie nie będzie wodomierzy, orzeknie Magistrat, jak daleko część tego połączenia od granicy realności, gmina wykona na koszt właściciela.

Izba bez rozprawy uchwała §. 3. zgodnie z wnioskiem Komisji.

Sprawozdawca czyta :

§. 4.

W wypadkach na uwzględnienie zasługujących, może Rada miasta uwolnić właściciela od obowiązku w §. 1. ustęp pierwszy określonego lub przyznać mu odpowiednie ułatwienie.

Przeciwko odnośnej jednak uchwale Rady miasta nie przysługuje stronie prawo wnoszenia rekursu.

Izba uchwała bez rozprawy §. 4. zgodnie z wnioskiem Komisji.

Sprawozdawca czyta:

§. 5.

Na pokrycie kosztów urzędzenia, utrzymania i administracyi wodociągu miejskiego, tudzież rozszerzenia sieci rur wodociągowych, przysłuży gminie król. stoł. miasta Lwowa prawo pobierania przez czas spłacania pożyczek komunalnych, zaciągniętych na cele wodociągowe, aż do zupełnego ich umorzenia, licząc od dnia oddania wodociągów do użytku publicznego, od budynków w obrębie gminy przy wodociągu położonych:

a) Podatku gminnego aż do wysokości 5⁰/₀ od zeznanego i przez władzę sprawdzonego czynszu najmu lub wartości czynszowej.

Od czynszu ze sklepów bez mieszkań wymiar tego podatku ma wynosić najwyżej 2·5⁰/₀.

b) Opłaty aż do wysokości 10 halerzy od metra kwadratowego zabudowanej powierzchni we wszystkich kondygnacjach (bez strychów — o ile nie są zamieszkałe) w budynkach niepodlegających podatkowi domowo-czynszowemu, jak n. p. w budynkach rządowych, krajowych, miejskich, dworcach kolejowych i t. p.

Od tej opłaty wolne są wszelkie szpitale, kliniki, zakłady ubogich, kalek, nieuleczalnych i t. p. ściśle dobroczynne.

c) Opłaty za spożycie wody w budynkach wyżej pod b) wymienionych, według ceny jednostkowej ustanowionej w taryfie.

d) Opłaty stosownie do ceny jednostkowej za jeden metr sześcienny wody podług taryfy, za użycie wody do celów przemysłowych, jako to: łaźni, hoteli, kawiarni, ogrodów i t. p., jakoteż w budynkach, co do których zachodzi uzasadnione przypuszczenie, że zapotrzebowanie wody jest stosunkowo wyższe, aniżeli to podatkowi gminnemu od czynszu najmu odpowiada

Podatek gminny od czynszów a) i opłaty b), c), d), nie obciążają realności położonych przy ulicach lub placach, przy których na razie nie będą umieszczone rury wodociągowe, dopóki to nie nastąpi.

Przemawia p. Komisarz rządowy Radca Dworu Włodzimierz hr. Łoś.

Po zamknięciu rozprawy przemawia p. sprawozdawca, oświadczając, że stosując się do żądania c. k. Rządu, proponuje Komisya §. 5. w następującej stylizacyi:

§. 5.

Na pokrycie kosztów urzędzenia, utrzymania i administracyi wodociągu miejskiego, tudzież rozszerzenia sieci rur wodociągowych, przysłuży gminie król. stoł. miasta Lwowa prawo pobierania przez czas spłacania pożyczek komunalnych,

zaciągniętych na cele wodociągowe, aż do zupełnego ich umorzenia, licząc od dnia oddania wodociągów do użytku publicznego, od budynków w obrębie gminy przy wodociągu położonych:

a) Podatku gminnego aż do wysokości 5% od zeznanego i przez władzę sprawdzonego czynszu najmu lub wartości czynszowej.

Od czynszu ze sklepów bez mieszkań wymiar tego podatku ma wynosić najwyżej 2·5%.

b) Opłaty za spożycie wody w budynkach niepodlegających podatkowi domowo-czynszowemu, jak n. p. w budynkach rządowych, krajowych, miejskich, dworcach kolejowych i t. p. według ceny jednostkowej ustanowionej w taryfie.

c) Opłaty stosownie do ceny jednostkowej za jeden metr sześcienny wody podług taryfy, za użycie wody do celów przemysłowych, jako to: łaźni, hoteli, kawiarni, ogrodów i t. p. jakoteż w budynkach, co do których zachodzi uzasadnione przypuszczenie, że zapotrzebowanie wody jest stosunkowo wyższe, aniżeli to podatkowi gminnemu od czynszu najmu odpowiada.

Podatek gminny od czynszów a) i opłaty b), c), nie obciążają realności położonych przy ulicach lub placach, przy których na razie nie będą umieszczone rury wodociągowe, dopóki to nie nastąpi.

Marszałek otwiera rozprawę nad §. 5. ponownie, wobec zmienionej stylizacji tegoż §-fu.

Izba bez rozprawy uchwała §. 5. według stylizacji przyjętej przez p. sprawozdawcę.

Sprawozdawca czyta, oświadczając, iż §. 6 wobec zmiany §. 5, brzmi zmieniony jak następuje:

§. 6.

W granicach oznaczonych §. 5. a) i po uwzględnieniu dochodu z opłat (§. 5. b i c), ma rada, miejska ustanowić corocznie wysokość gminnego podatku (§. 5. a).

Izba bez rozprawy uchwała §. 6. według stylizacji przyjętej przez p. sprawozdawcę.

Sprawozdawca czyta, oświadczając, iż §. 7. opiewa zmieniony w sposób następujący:

§. 7

Podatek gminny, od czynszów (§. 5. a) i opłaty za używanie wody (§. 5. b), c) mają ponosić lokatorowie względnie używający wody.

Właściciele realności lub uprawnieni zarządcy winni imieniem gminy pobierać ten podatek a względnie opłaty od obowiązanych do ich ponoszenia.

Sposób uiszczania tego podatku i opłat określi regulamin (§. 10.).

Izba uchwała bez rozprawy §. 7. w stylizacji przyjętej przez p. sprawozdawcę.

Sprawozdawca czyta:

§. 8.

Podatek gminny i opłaty (§. 7.) ściągane będą w obrębie gminy od obowiązanych do ich ponoszenia podług przepisów istniejących dla ściągania podatków rządowych.

Izba uchwała bez rozprawy §. 8. zgodnie z wnioskiem Komisji.

Sprawozdawca czyta, oświadczając, iż §. 9 ma opiewać następująco:

§. 9.

Odpisanie rządowego podatku domowo-czynszowego wskutek opróżnienia mieszkania pociąga za sobą odpisanie podatku gminnego.

Izba uchwała §. 9. w stylizacji przyjętej przez p. sprawozdawcę.

Sprawozdawca czyta, zaznaczywszy poprzednio, iż §. 10. ma opiewać, jak następuje:

§. 10.

Regulamin techniczny (§. 1.), taryfę opłat (§. 5 b) i c), sposób uiszczania podatku gminnego i opłat (§. 7.), i w ogóle wszelkie rozporządzenia wykonawcze do niniejszej ustawy co do używania wody i wynagrodzenia za używanie wodomierzy uchwali Rada miasta.

Uchwała ta wymaga jednak zatwierdzenia Wydziału krajowego w porozumieniu z c. k. Namiestnictwem.

W taki sam sposób może nastąpić zmiana regulaminu, taryfy i rozporządzeń wykonawczych.

Izba uchwała §. 10. w brzmieniu proponowanym przez p. sprawozdawcę.

Sprawozdawca czyta:

§. 11.

Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem jej ogłoszenia.

Izba bez rozprawy uchwała §. 11. zgodnie z wnioskiem Komisji.

Sprawozdawca czyta:

§. 12.

Wykonanie niniejszej ustawy poruczam Mojemu Ministrowi spraw wewnętrznych.

Izba bez rozprawy uchwała §. 12. zgodnie z wnioskiem Komisji.

Sprawozdawca czyta:

U s t a w a

z dnia o obowiązku właścicieli domów w król. stoł. mieście Lwowie połączenia swoich domów z miejskim wodociągiem, tudzież o zezwoleniu tej gminie na pobór podatku gminnego od czynszów najmu i opłat gminnych na urządzenie, utrzymanie i rozszerzenie wodociągu miejskiego.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem postanawiam co następuje:

Izba bez rozprawy uchwała tytuł i wstęp ustawy zgodnie z wnioskiem Komisji.

Uchwaliwszy następnie na wniosek sprawozdawcy przystąpić do trzeciego czytania projektu powyższej ustawy bez czytania, uchwała Izba cały projekt powyższej ustawy w trzecim czytaniu bez czytania.

Izba uchwała bez rozprawy rezolucyę p. Rottera, którą Marszałek odczytuje.

Następuje:

Sprawozdanie Komisji gminnej o rezolucyi p. Okuniewskiego, wniesionej podczas rozprawy nad wcieleniem gminy Skole wieś do gminy miasteczka Skole.

Sprawozdawca p. Merunowicz uwolniony na wniosek sekretarza p. Urbańskiego od czytania sprawozdania, odczytuje następujący wniosek Komisji.

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Poleca się Wydziałowi krajowemu, ażeby przy wprowadzeniu w życie ustawy o połączeniu gminy Skole wieś ze Skolem miasteczkiem wydał odpowiednie zarządzenia, normujące sposób oddzielnego użytkowania z przedmiotów majątku obu gmin, w myśl zastrzeżeń zawartych w art. II. ustawy - mianowicie z pastwisk i lasów, które mają być i w przyszłości oddzielnie administrowane tudzież z przyszlęj kasy pożyczkowej dotychczasowej wsi Skole.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek Komisji.

Następuje:

Sprawozdanie Komisji budżetowej z petycyi artystów sceny lwowskiej o subwencyę nadzwyczajną na sezon letni 1900.

Sprawozdawca p. Abrahamowicz odczytuje sprawozdanie Komisji, zakończone następującym wnioskiem:

Wysoki Sejm raczy uchwalić!

Sejm upoważnia Wydział krajowy by na wypadek, gdyby artyści sceny Lwowskiej zmuszeni byli bez przedsiębiorcy a więc na rachunek własny celem przetrzymania czasu bezdyrekcyjnego dawać przedstawienia we Lwowie — do udzielenia tymże artystom poza stałą subwencją, zasiłku w wysokości dwu tysięcy koron miesięcznie, wszakże pod tym warunkiem jednak jeżeli taką samą kwotę na ten sam cel przeznaczy Reprezentacya miasta Lwowa.

Wydatek powyższy, który ośm tysięcy koron przekroczyć nie ma, pokryty będzie kredytem dodatkowym względnie wstawionym być ma jako niedobór z roku 1900 w preliminarzu budżetu krajowego na 1901.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek Komisji.

Następuje :

Wybór zastępcy członka Wydziału krajowego (z całego Sejmu).

Marszałek zaprasza do komisji skrutacyjnej pp. Bednarskiego, Hamoraka, Klemensa Dzieduszyckiego, Bielańskiego.

Sekretarz p. Andrzej Potocki odczytuje imienny spis posłów.

Posłowie oddają kartki.

Po oddaniu kartek Marszałek wzywa do przeprowadzenia skrutynium a z kolei Izba przystępuje do następującego punktu porządku dziennego, którym jest

Sprawozdanie

Komisji gospodarstwa krajowego o wniosku p. Dr. Arnolda Rapoporty i towarzyszy w sprawie żeglugi na Wiśle.

Sprawozdawca p. Wodzicki uwolniony na wniosek sekretarza p. Urbańskiego od czytania sprawozdania, odczytuje następujące wnioski komisji :

Wysoki Sejm raczy uchwalić :

I. Wzywa się c. k. Rząd, aby przez przyznanie wydatniejszej niż dotąd dotacyi na regulację koryta Wisły, rozłożone jeszcze na lat 12 roboty regulacyjne przeprowadził w krótszym terminie.

II. Wzywa się c. k. Rząd aby uchwaloną przez Radę państwa dotację 300.000 zł. na budowę przystani zimowej w Nadbrzeziu, wydano na odnośne roboty w przeciągu dwu lat.

III. Wzywa się c. k. Rząd, aby w jak najkrótszym czasie zawarł z Rządem rosyjskim traktat o żegludze na Wiśle — i zarządził wszystko co potrzebne, by stosunki porządku publicznego na Wiśle unormowane zostały.

IV. Wzywa się c. k. Rząd, aby w razie powstania Towarzystwa żeglugi parowej na Wiśle wyznaczył temuż Towarzystwu ze skarbu państwa stałą su-

bwencyę w odpowiedniej wysokości — podobnie jak to mają Towarzystwa żeglugi na Elbie, na Dunaju i Lloyd austriacki.

V. Wzywa się c. k. Rząd, aby wydał dla towarów z Austrii, via Nadbrzezie exportowanych, odpowiednie niskie taryfy kolejowe i aby przeprowadził z Węgarami rokowania, dla uzyskania dla tych towarów odpowiednich ulg taryfowych na kolejach węgierskich.

VI Wzywa się c. k. Rząd, aby przez wyposażenie stacyi kolei w Nadbrzeziu we wszystkie zakłady komunikacyjne (Verkehrsanstalten) umożliwił uczynienie zadość potrzebom rozwiniętego ruchu towarowego — i ułatwił czynności transportowe.

W rozprawie ogólnej nikt głosu nie żąda. Izba przystępuje do rozprawy szczegółowej i uchwała bez rozprawy powyższe wnioski komisji, głosując nad każdym z tych wniosków I, II, III, IV, V, VI, oddzielnie.

Następuje:

Sprawozdanie

Komisji kolejowej o sprawozdaniu z czynności Departamentu IV. Wydziału krajowego w sprawach kolejowych za czas od 16. listopada 1898 do 10. listopada 1899 r. i o sprawozdaniu Wydziału krajowego w sprawie pokrycia zwiększonych kosztów budowy kolei lokalnych Trzebinia-Skawce, Delatyn-Kołomyja-Stefanówka i Piła-Jaworzno.

Sprawozdawca p. Andrzej Potocki uwolniony na wniosek sekretarza p. Urbańskiego od czytania sprawozdania, odczytuje następujące wnioski komisji:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

1. Sprawozdanie Wydziału krajowego w przedmiocie spraw kolejowych za czas od 16. listopada 1898 do 10. listopada 1899 przyjmuje się do wiadomości.
2. Wzywa się Wydział krajowy, aby w razie potrzeby przedstawił projekt pomnożenia sił technicznych biura kolejowego, a w szczególności aby się zastanowił nad stabilizowaniem jednego osobnego oddziału kierownictwa budowy.
3. Sejm zezwala na tymczasowe pokrycie wydatków budowy kolei lokalnej Delatyn-Kołomyja Stefanówka przewyższających kapitał zakładowy tej kolei ustanowiony statutem Towarzystwa akcyjnego w kwocie 3,920.000 zł. w. a. przez zaciągnięcie pożyczki bieżącej w Banku krajowym lub innym zakładzie kredytowym lub też przez udzielenie pożyczki bieżącej z krajowego funduszu kolejowego do wysokości 410.400 zł. w. a. a słowami czterysta dziesięć tysięcy czterysta złotych w. a. na przeciąg nie dłuższy niż 3 lat od daty niniejszej uchwały, dla oprocentowania tej pożyczki bieżącej z przychodów kolei służyć ma pierwszeństwo przed gwarantowanymi przez kraj ratami oprocentowania i umorzenia pożyczki pierwszeństwa w kwocie 2,600.000 zł. w. a.
4. Sejm zezwala na tymczasowe pokrycie wydatków budowy kolei lokalnej Trzebinia-Skawce przewyższających kapitał zakładowy tej kolei ustanowiony

uchwałami sejmowymi z dnia 15. lutego 1897 i z d. 20. marca 1899 na łączną sumę 2,950.000 zł. w. a. przez zaciągnięcie pożyczki bieżącej w Banku krajowym lub innym zakładzie kredytowym lub też przez udzielenie pożyczki bieżącej z krajowego funduszu kolejowego do wysokości 450.000 zł. słowami czterysta pięćdziesiąt tysięcy złotych w. a. na przeciąg czasu nie dłuższy niż 3 lata od daty niniejszej uchwały; odsetki przypadające od tej pożyczki opłacane być mają z dochodów tej kolei z pierwszeństwem przed gwarantowanymi przez kraj ratami oprocentowania i umorzenia pożyczki pierwszeństwa w kwocie 1,660.000 zł. w. a.

5. Sejm zezwala na tymczasowe pokrycie wydatków budowy kolei lokalnej Piła-Jaworzno przewyższających kapitał zakładowy tej kolei ustanowiony uchwałą sejmową z dnia 8. lutego 1896 na sumę 696.000 zł. w. a. przez zaciągnięcie pożyczki bieżącej w Banku krajowym lub innym zakładzie kredytowym, lub też przez udzielenie pożyczki bieżącej z krajowego funduszu kolejowego do wysokości 170.000 zł. w. a. słowami sto siedemdziesiąt tysięcy złotych w. a. na przeciąg czasu nie dłuższy niż trzech lat od daty niniejszej uchwały; odsetki przypadające od tej pożyczki opłacane być mają z dochodów tej kolei z pierwszeństwem przed gwarantowanymi przez kraj ratami oprocentowania i umorzenia pożyczki pierwszeństwa w kwocie 464.000 zł. w. a.

6. Wzywa się Wydział krajowy, aby w najbliższym czasie przeprowadził z c. k. Rządem a ewentualnie ze stronami interesowanymi rokowania celem pokrycia części pożyczek zezwolonych w rezolucyi 3, 4 i 5 i aby o ile możliwości już w roku przyszłym przedstawił Sejmowi odpowiednie wnioski załatwiające definitywnie sprawę uregulowania wysokości kapitałów zakładowych tych trzech kolei.

Przemawia p. Soleski.

Przemawia członek Wydziału krajowego p. Chamiec.

Przemawia p. Rotter.

Przemawia p. Skałkowski.

Przemawia członek Wydziału krajowego p. Chamiec.

Przemawia p. Rotter.

Po zamknięciu rozprawy ogólnej przemawia p. sprawozdawca.

Izba przystępuje do rozprawy szczegółowej i uchwała bez rozprawy powyższe wnioski 1, 2, 3, 4, 5, 6, głosując nad każdym z tych wniosków oddzielnie.

Następuje :

Sprawozdanie

Komisji gospodarstwa krajowego o wniosku posła Zdzisława hr. Tarnowskiego w przedmiocie zniżenia grzywien za przekroczenia wodne.

Sprawozdawca p. Vivien uwolniony na wniosek sekretarza p. Urbańskiego od czytania sprawozdania, odczytuje następujący wniosek komisji:

Wysoki Sejm raczy uchwalić załączony % projekt ustawy:

U s t a w a

z dnia obowiązująca w Królestwie Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, zmieniająca postanowienie §. 69. kraj. ustawy wodnej w brzmieniu określonym ustawą z 10. czerwca 1892 Nr. 43. Dz. u. kraj., oraz §. 71. kraj., ustawy wodnej z 14. marca 1875 Nr. 38. Dz. u. kraj.

Za zgodą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem rozporządzam, co następuje:

Art. I.

§. 69. kraj. ust. wod. z 14. marca 1875 Nr. 38. w brzmieniu ustawy z 10. czerwca 1892 Nr. 43. określonej, zostaje uchylonym i ma opiewać jak następuje:

§. 69. Wszelkie uszkodzenia i nadwyreżenia urządzeń wodnych, przekroczenia ustaw, regulujących prawo wodne, jakoteż rozporządzeń i zarządzeń wydanych w celu przeprowadzenia tychże, w szczególności zakładanie budowli wodnych dla ochrony lub pożytku, użycie wód bez pozwolenia władzy, o ile to pozwolenie jest potrzebnem, przestawienie albo samowolna zmiana znaków do oznaczenia wysokości wody, wreszcie szkodliwe zdrowiu zanieczyszczanie wody, o ile te czyny nie podpadają pod powszechne prawo karne, uznane zostają za przekroczenie wodne i mają być karane przez władzę polityczną grzywną od 1 korony do 300 koron, lub aresztem do jednego miesiąca.

§. 71. Jeżeli kara pieniężna z przyczyny ubóstwa osoby za winną uznanej ściągniętą być nie może, należy ją zamienić na areszt przyczem każdą grzywnę do 10 koron liczyć należy za jeden dzień aresztu, a przy grzywnach powyżej 10 koron, za każde 10 koron jeden dzień aresztu.

Art. II.

Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem jej ogłoszenia.

Art. III.

Wykonanie tej ustawy poruczam moim Ministrom rolnictwa, sprawiedliwości, handlu i spraw wewnętrznych.

Przemawia członek Wydziału krajowego p. Onyszkiewicz.

Po zamknięciu rozprawy przemawia p. sprawozdawca.

Izba przystępuje więc do rozprawy szczegółowej.

Sprawozdawca wnosi przyjęcie tej ustawy en bloc.

Izba uchwała przyjęcie powyższej ustawy en bloc, poczem w oddzielnem głosowaniu uchwała cały projekt ustawy en bloc.

Uchwaliwszy następnie na wniosek sprawozdawcy przystąpić do trzeciego czytania bez czytania, uchwała Izba powyższy projekt ustawy w trzecim czytaniu bez czytania.

Następuje:

Sprawozdanie

komisji sanitarnej o deklaracji przedłożonej Sejmowi przez Zdzisława hr. Tarnowskiego, dotyczącej budowy i urządzenia budynku na szpital w Tarnobrzegu.

Sprawozdawca p. Jakliński uwolniony na wniosek sekretarza p. Urbańskiego od czytania sprawozdania, odczytuje następujący wniosek Komisji sprostowawszy poprzednio omyłkę druku, a mianowicie we wniosku Komisji zamiast słowa „uważając“ ma być słowo „uznając“.

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Uznając potrzebę powstania w Tarnobrzegu szpitala powszechnego, odstępuje się petycją Zdzisława hr. Tarnowskiego Wydziałowi krajowemu, by po porozumieniu się z fundatorem i Wydziałem powiatowym w Tarnobrzegu na najbliższej sesji sejmowi przedstawił wnioski.

Izba uchwała powyższy wniosek bez rozprawy.

Następuje:

Sprawozdanie

Komisji gospodarstwa krajowego o sprawozdaniu Wydziału krajowego w przedmiocie krajowych zakładów rolniczych, tudzież gorzelni i folwarku w Dublanach.

Sprawozdawca p. Sanguszko uwolniony na wniosek sekretarza p. Urbańskiego od czytania sprawozdania, odczytuje następujące wnioski Komisji:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

I. Sejm przyjmuje do wiadomości sprawozdanie Wydziału krajowego za r. 1899 o krajowych zakładach naukowych, gorzelni i folwarku w Dublanach.

II. Sejm zwiększa etat nauczycieli krajowej wyższej szkoły rolniczej w Dublanach o jedną posadę profesora fachowego z roczną płacą 2.600 kor., z dodatkiem aktywalnym w rocznej kwocie 480 kor. i prawem do dodatków pięcioletnich po 400 kor. w granicach uchwały sejmowej z dnia 24 stycznia 1896.

III. Sejm upoważnia Wydział krajowy do zakupienia piętrowej przybudówki prof. Lubomęskiego za 5000 kor.

IV. Sejm poleca Wydziałowi krajowemu, aby już w tym roku wprowadził w plan nauk kraj. wyż. szkoły rolniczej w Dublanach obowiązkową praktykę rolniczą w szerszej mierze na folwarku.

Zastępca Marszałka krajowego ks. Biskup Czechowicz obejmuje przewodnictwo obrad.

W rozprawie ogólnej nikt głosu nie żąda, Izba przystępuje więc do rozprawy szczegółowej i uchwała bez rozprawy powyższe wnioski Komisji głosując nad wnioskiem każdym I, II, III, IV. oddzielnie.

Następuje:

Sprawozdanie

Komisji gospodarstwa krajowego o sprawozdaniu Wydziału krajowego z działalności krajowej Stacji doświadczalnej botaniczno-rolniczej we Lwowie.

Sprawozdawca p. Sanguszko uwolniony na wniosek sekretarza p. Urbańskiego od czytania sprawozdania, odczytuje następujące wnioski Komisji.

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

I. Sejm przyjmuje do wiadomości sprawozdanie Wydziału krajowego za rok 1899 o kraj. Stacji doświadczalnej botaniczno-rolniczej we Lwowie.

II. Sejm poleca Wydziałowi krajowemu, aby ponownie udał się do c. k. Rządu, celem uzyskania subwencji państwowej na koszt utrzymania kraj. stacji doświadczalnej botaniczno-rolniczej we Lwowie w wysokości 50% kosztów.

III. Sejm poleca Wydziałowi kraj., aby sprawę stabilizacji funkcyjnaruszów stacji doświadczalnej wziął pod rozwagę.

Przemawia p. Krzysztofowicz.

Po zamknięciu rozprawy przemawia p. sprawozdawca.

Izba przystępuje do rozprawy szczegółowej i uchwała bez rozprawy powyższe wnioski Komisji głosując nad każdym z tych wniosków I, II, III. oddzielnie.

Następuje:

Sprawozdanie

Komisji gospodarstwa krajowego o wniosku posła Kramarczyka i tow. w przedmiocie obwałowania granicznej Wisły między Białką a Przemszą w powiecie Bialskim.

Sprawozdawca p. Sanguszko uwolniony na wniosek sekretarza p. Urbańskiego od czytania sprawozdania, odczytuje następujący wniosek komisji.

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Sejm wzywa c. k. Rząd, ażeby w jak najkrótszym czasie przeprowadził obwałowanie prawego brzegu granicznej Wisły między ujściem Białki i Przemszy w powiecie Bialskim kosztem c. k. skarbu państwa.

Przemawia p. Kramarczyk.

Po zamknięciu rozprawy przemawia p. sprawozdawca.

Izba uchwała powyższy wniosek Komisji.

Następuje:

Sprawozdanie

Komisji gospodarstwa krajowego z przedłożenia Wydziału krajowego o kursie praktycznym dozorców melioracyjnych i drenarskich.

Sprawozdawca p. Sanguszko uwolniony na wniosek sekretarza p. Urbańskiego od czytania sprawozdania, odczytuje następujący wniosek Komisji:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Sprawozdanie Wydziału krajowego z dnia 19. grudnia 1899 l. 83.101 o krajowym kursie praktycznym dozorców melioracyjnych i drenarskich Sejm przyjmuje do wiadomości.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek Komisji

Następuje:

Sprawozdanie

Komisji gminnej o sprawozdaniu Wydziału krajowego z czynności Departamentu I. za czas od 1. listopada 1898 do 31. października 1899.

Sprawozdawca p. Górski uwolniony na wniosek sekretarza p. Urbańskiego od czytania sprawozdania, odczytuje następujący wniosek Komisji:

Wysoki Sejm uchwalić raczy:

Sprawozdanie Wydziału krajowego z czynności Departamentu I. za czas od 1. listopada 1898 do 31. października 1899 Sejm przyjmuje do wiadomości.

Izba uchwała bez rozprawy powyższy wniosek Komisji.

Następuje:

Sprawozdanie

Komisji administracyjnej o wniosku posła Górki w sprawie założenia bezpłatnych biur pośrednictwa pracy.

Sprawozdawca p. Trzeciecki uwolniony na wniosek sekretarza p. Urbańskiego od czytania sprawozdania, odczytuje następujący wniosek Komisji:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Poleca się Wydziałowi krajowemu, aby zajął się sprawą bezpłatnych biur pośrednictwa pracy.

Sprawozdaniem niniejszem załatwione są petycye L. 1311 (Komitetu c. k. Towarzystwa gospodarskiego galicyjskiego we Lwowie) i L. 1390 (zarządu głównego Towarzystwa Kółek rolniczych).

Przemawia p. Górka.

Przemawia p. Średniawski i stawia poprawkę do wniosku Komisji, według której wniosek Komisji brzmiałby w sposób następujący:

Poleca się Wydziałowi krajowemu, aby jak najrychlej zajął się sprawą bezpłatnych biur pośrednictwa pracy i na najbliższej sesji Sejmowej odpowiednio przedstawił wnioski.

Izba popiera poprawkę p. Średniawskiego.

Po zamknięciu rozprawy ogólnej przemawia p. sprawozdawca.

Podczas przemówienia p. sprawozdawcy, marszałek obejmuje napowrót przewodnictwo obrad.

Izba uchwała wniosek p. Średniawskiego w miejsce wniosku Komisji.

Marszałek oznajmia, iż otrzymał wiadomość o zgonie śp. Metropolity lwowskiego Kułowskiego, którego pamięci poświęca dłuższe wspomnienie pośmiertne. Izba przez powstanie składa hołd pamięci zmarłego.

Marszałek wzywa do ogłoszenia wyniku skrutynium z wyboru zastępcy członka Wydziału krajowego z całego Sejmu.

P. Bednarski zdaje sprawę z wyniku wyboru. Głosowało 94 posłów. Absolutna większość 48. P. Sękowski otrzymał 60, p. Jahl 33 głosów. 1 kartka biała.

Marszałek konstatuje, że zastępcą członka Wydziału krajowego z całego Sejmu wybrany został p. Sękowski.

Następuje:

Sprawozdanie

komisji gospodarstwa krajowego z petycji gmin i obszarów dworskich Lubasz, Radwan, Zabrze, Suchygrunt, Wólka, Dąbrowica, Brzezówka, Borki i Małce o wykończenie regulacji Nowego Brnia.

Sprawozdawca p. Gorayski uwolniony na wniosek sekretarza p. Urbańskiego od czytania sprawozdania, odczytuje następujący wniosek Komisji:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Sejm wzywa c. k. Rząd, aby uchwalony dnia 5-go lutego 1897 projekt ustawy o uzupełnieniu regulacji rzeki Nowego Brnia z dopływami jak najrychlej przedłożył do Najwyższej sankcyi.

Przemawia p. Męciński i wnosi następującą rezolucję do wniosku Komisji.

Wzywa się Wydział krajowy, aby niezależnie od kroków przedsięwziętych u c. k. Rządu rozpatrzył jak najspieszniej sprawę żądań petentów co do regulacji Brnia objętej pierwotnym planem regulacyjnym i zarządził co należy w tym kierunku, aby przynajmniej obwałowanie na przestrzeni wałem jeszcze nie zamkniętej koniecznie w ciągu bieżącego roku wykonane zostało.

Izba popiera rezolucję p. Męcińskiego.

Po zamknięciu rozprawy przemawia p. sprawozdawca.

Izba uchwala powyższy wniosek Komisji, a następnie w oddzielnem głosowaniu uchwala Izba dodatkową rezolucję p. Męcińskiego, którą Marszałek odczytuje.

Następuje:

Sprawozdanie

Komisji drogowej o petycyach Wydziałów powiatowych w Brodach, Kamionce Strumiłowej i Sokalu w sprawie subwencji krajowej na budowę drogi z Brodów na Łopatyn, Radziechów, Witków do Sokala.

Sprawozdawca p. Gnoiński uwolniony na wniosek sekretarza p. Urbańskiego od czytania sprawozdania, odczytuje następujący wniosek komisji:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Poleca się Wydziałowi krajowemu, aby w sprawie budowy drogi z Brodów do Sokala, względnie do Krystynopola, przeprowadził rokowania po myśli §. 7. ustawy drogowej z dnia 5. lipca 1897 z Wydziałami powiatowymi w Brodach, Kamionce strumiłowej i Sokalu, tudzież z interesowanymi stronami i na najbliższej sesji sejmowej zdał sprawę o wyniku rokowań i przedłożył właściwe wnioski.

Izba uchwala bez rozprawy powyższy wniosek Komisji.

Marszałek oświadcza, iż stawia obecnie na porządku dziennym uchwałę finansową na r. 1900.

Sprawozdawca p. Andrzej Potocki oświadcza, iż w myśl zapadłych już uchwał Izby należy obecnie przyjąć wydatki funduszu krajowego na r. 1900 w sumie 19,953 996 K., dochody tego funduszu w sumie 5,114.766 K., i w ten sposób we wniosku I komisji zmienić wydatki ze sumy „19,953.364 K.“ na sumę „19,953.996 K.“, a dochody ze sumy „5,115.154 K.“ na sumę „5,114.766“, wreszcie czyta:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

I. Na r. 1900 ustanawia się wydatki funduszu krajowego w sumie 19,953.996 kor., a dochody własne tego funduszu w sumie 5,114.776 koron.

II. Na pokrycie niedoboru funduszu krajowego w r. 1900. pobierany będzie dodatek do państwowych podatków bezpośrednich, a mianowicie:

1. a) dodatek do państwowego podatku gruntowego, domowo-czynszowego, domowo-klasowego i 5%-go podatku od domów wolnych, w wysokości 65 h., od każdej korony całej przypisanej należności tych podatków.

b) dodatek do państwowych bezpośrednich podatków osobistych, ustanowionych ustawą z dnia 25. października 1896 Dz. ust. p. nr. 220 z wyjątkiem podatku osobisto-dochodowego, w wysokości 72 h. od każdej korony całej przypisanej należności tych podatków.

2. Opodatkowani w mieście Krakowie, tudzież w powiatach krakowskim i chrzanowskim, opłacać będą dodatek do podatków w ust. 1. ad a) wymienionych w wysokości 54 h., zaś do podatków w tymże ustępie ad b) wymienionych 61 h. od każdej korony całej należności tych podatków.

III. Kwoty przyzwolone na rok 1900 w rubrykach i pozycjach wydatków budżetu funduszu krajowego w znaczeniu ściślejszem, nie mniej w funduszu krajowym w znaczeniu obszerniejszem, jakoteż wszystkich zakładów krajowych, będą wydawane tylko na cele oznaczone w poszczególnych rubrykach i pozycjach, a to osobno w dziale wydatków zwyczajnych, osobno w dziale wydatków nadzwyczajnych.

Przenoszenie zaoszczędzeń dozwolone jest tylko przy następujących pozycjach funduszu krajowego w ściślejszem znaczeniu:

a) w rubryce I. między pozycjami 5, 6 i 7 i między pozycjami 8 i 10;

b) w rubryce II. między literami a) b) c) d) pozycyi 24;

c) w rubryce X. między pozycjami 171 i 172, tudzież między pozycjami 176, 177, 178;

d) w rubryce XV. między pozycjami 272 i 273, tudzież między pozycjami 288, 289, 291, dalej w należących do tej rubryki budżetach szkół rolniczych, szkoły gospodarstwa lasowego we Lwowie, szkoły ogrodniczej w Tarnowie i zakładu sadowniczego w Zaleszczykach, między wszystkimi pozycjami każdej rubryki zwyczajnych wydatków tych szkół;

e) w rubryce XVI. między pozycjami 295 do 343 — między pozycjami 345 i 399 — między pozycjami 400 i 403 — między pozycjami 397 i 404 — wreszcie między pozycjami działów A, B, C, D i F, wydatków na szkoły przemysłowe zawodowe, połączone z warsztatami wzorowymi, wszakże tylko w granicach każdego działu z osobna tylko w wydatkach zwyczajnych.

IV. Wzywa się c. k. Rząd, aby w jak najkrótszym czasie wniósł przedłożenie, dotyczące dodatków krajowych do państwowego podatku konsumcyjnego od spirytusu i piwa i zwołał jeszcze przed upływem roku Sejm krajowy celem powzięcia odnośnych uchwał bez względu na okoliczność, czy rokowania z innymi krajami koronnymi doprowadzą do skutku.

V. Wzywa się c. k. Rząd, aby na przyszłość zwoływał Sejm krajowy w takim czasie, aby budżet krajowy mógł być uchwalony przed początkiem odnośnego roku i na tak długo, aby Sejm miał czas swoje obrady gruntownie przeprowadzić.

VI. Wzywa się Wydział krajowy, aby w razie wprowadzenia dodatku do państwowego podatku konsumcyjnego zniżył w preliminarzu na rok 1901

dotatki do podatków bezpośrednich conajmniej do wysokości dodatków opłacanych w roku 1899.

Marszałek otwiera rozprawę ogólną nad uchwałą finansową na r. 1900.

Przemawia p. Średniawski.

Przemawia p. Abrahamowicz.

Przemawia p. Okuniewski

Przemawia p. Rotter.

Przemawia p. Abrahamowicz.

Przemawia p. Kozłowski.

P. Urbański wnosi zamknięcie rozprawy ogólnej.

Izba uchwała zamknięcie rozprawy ogólnej.

Marszałek oznajmia, iż do głosu zapisani są posłowie Romanowicz, Kozłowski, Wachmianin.

Przemawia zapisany do głosu p. Romanowicz.

Przemawia zapisany do głosu p. Kozłowski.

Przemawia zapisany do głosu p. Wachmianin.

Przemawia p. sprawozdawca.

Izba przystępuje do rozprawy szczegółowej i uchwała bez rozprawy wniosków I., II., III., IV. w stylizacyi odczytanej przez p. sprawozdawcę, głosując nad każdym z wniosków powyższych oddzielnie.

P. Romanowicz prosi o głos do wniosku V. Komisji

Marszałek oznajmia, iż odracza posiedzenie do godziny 1/28 wieczorem

Przerwa posiedzenia godzina 3 m. 55 popołudniu.

Dalszy ciąg posiedzenia z dnia 4. maja 1900 roku.

Początek o godzinia 8 m. 10 wieczorem.

Marszałek konstatuje dostateczną liczbę posłów i otwiera napowrót przerwane posiedzenie.

Marszałek oznajmia, iż do V. wniosku Komisji budżetowej w sprawie preliminarza funduszu krajowego na r. 1900 zażądał głosu p. Romanowicz, ze względu jednak, że p. Romanowicz jest nieobecnym w tej chwili w Izbie, stawia na porządku dziennym obecnie sprawozdanie Komisji bankowej o przedłożeniu Wydziału krajowego o Banku krajowym w latach 1898 i 1899, jeżeli temu się nikt nie sprzeciwi.

Izba godzi się na ten porządek obrad, zaproponowany przez Marszałka.

Następuje:

Sprawozdanie

Komisji bankowej o przedłożeniach Wydziału krajowego: o „Banku krajowym w latach: 1898 i 1899“.

Sprawozdawca p. Loewenstein uwolniony na wniosek sekretarza p. Urbańskiego od czytania sprawozdania, odczytuje następujące wnioski Komisji:

Wysoki Sejm raczy uchwalić!

1. Sejm przyjmuje do wiadomości sprawozdania Wydziału krajowego o Banku krajowym za lata 1898 i 1899

2. Sejm udziela Dyrekcji Banku krajowego absolutorium z rachunków za czas od 1. stycznia do 31. grudnia 1898, tudzież za czas od 1. stycznia do 31. grudnia 1899.

3 Sejm wzywa c. k. Rząd, aby poczynił odpowiednie kroki celem przeprowadzenia w drodze konstytucyjnej takiej zmiany ustawy o stowarzyszeniach zarobkowych i gospodarczych z 9. kwietnia 1873, któraby zapewniła obowiązkową lustrację wszystkich tych towarzystw w myśl projektu rządowego, wniesionego do Rady państwa w r. 1895.

Przemawia p. Klemens Dzieduszycki.

Przemawia p. Okuniewski.

Przemawia p. Binder i wnosi następującą rezolucję:

Wzywa się c. k. Rząd, aby uchwaloną przez Radę Państwa ustawę o uwolnieniu od podatku rentowego listów zastawnych publicznych instytucji na zysk nie obliczonych przedłożył jak najrychlej do sankcji Monarszej.

Przemawia p. Abrahamowicz.

Przemawia p. Michalski i wnosi następującą rezolucję:

R e z o l u c y a

Wysoki Sejm raczy uchwalić: Poleca się Wydziałowi krajowemu` czuwać nadtem iżby Bank krajowy dla Galicyi i Lodomeryi z wielkiem Księstwem krakowskiem popierał interesy rzemieślników, drobnych kupców i przemysłowców krajowych bezpośrednio a wydatnem udzielaniem im kredytu.

P. Potocki Andrzej wnosi na zamknięcie rozprawy ogólnej.

Izba uchwała zamknięcie rozprawy ogólnej.

Marszałek oznajmia, iż do głosu zapisani są pp. Stojałowski i Wójcik.

Przemawia zapisany do głosu p. Stojałowski.

Marszałek wzywa p. Stojałowskiego, by przemawiał do Izby zwrócony.

Przemawia dalej zapisany do głosu p. Stojalowski.

Przemawia zapisany do głosu p. Wójcik.

Izba popiera rezolucję pp. Bindera i Michalskiego, pepierając każdą z nich oddzielnie.

Przemawia p. sprawozdawca.

Izba przystępuje do rozprawy szczegółowej i uchwała bez rozprawy wniosek 1, 2. 3 Komisji głosując nad każdym z tych wniosków oddzielnie. Następnie uchwała Izba w oddzielnem głosowaniu rezolucję p. Bindera, dalej rezolucję p. Michalskiego na które p. sprawozdawca się zgodził oddzielnie.

Marszałek oznajmia, iż Izba wraca do rozprawy szczegółowej nad uchwałą finansową na r. 1900, i udziela głosu p. Romanowiczowi do wniosku V. komisji.

Sprawozdawca p. Andrzej Potocki odczytuje wniosek V. komisji.

Przemawia p. Romanowicz.

Izba uchwała wniosek V. komisji.

Sprawozdawca czyta wniosek VI. komisji, który Izba bez rozprawy uchwała.

Uchwaliwszy następnie na wniosek sprawozdawcy przystąpić do trzeciego czytania powyższej uchwały bez czytania, uchwała Izba uchwałą finansową na r. 1900 w trzeciem czytaniu bez czytania.

Następuje:

Sprawozdanie

Komisji budżetowej o sprawozdaniu Wydziału krajowego w przedmiocie petycji nauczycieli i nauczycielek tudzież wdów po nauczycielach o podwyższenie emerytury względnie udzielenie pensji wdowiej lub daru z łaski.

Sprawozdawca p. Kozłowski uwolniony na wniosek sekretarza p. Urbańskiego od czytania sprawozdania, odczytuje następujące wnioski Komisji:

Wysoki Sejm uchwalić raczy:

1. Maryanowi Młotkowi, nauczycielowi kierującemu szkoły ludowej dwuklasowej w Porsznie, policza Sejm w drodze łaski do emerytury czas jego służby od 1. września 1886 do 31. marca 1894.

2. Maryi Timoftiewiczowej, stałej nauczycielce 3-klasowej szkoły wydziałowej żeńskiej, policza Sejm w drodze łaski do emerytury czas jej służby w zawodzie nauczycielskim od 11. października 1880 do 1. września 1888.

3. Ignacemu Krzyżanowskiemu, stałemu nauczycielowi w Koszowie, uznaje Sejm w drodze, łaski za policzalny do emerytury czas służby od 1. września 1865 do 1. września 1875.

4. Janowi Stokłosie, emerytowanemu nauczycielowi szkół ludowych, policza Sejm w drodze łaski do emerytury czas służby od 1. października 1869 do 31. sierpnia 1872.

5. Zacharyaszowi Dudyńskiemu, byłemu tymczasowemu nauczycielowi szkół ludowych, przyznaje Sejm dożywotni dar z łaski w kwocie rocznej 150 zł.

6. Lucyi Głińskiej, emerytowanej nauczycielce szkół ludowych, podwyższa Sejm w drodze łaski emeryturę z kwoty 140 zł. na 200 zł. rocznie.

7. Teodorowi Binduchowskiemu, byłemu nauczycielowi ludowemu, podwyższa Sejm w drodze łaski emeryturę z kwoty 143 zł. 75 ct. na 200 zł. rocznie.

8. Adeli Czernikowej, wdowie po nauczycielu szkół ludowych przyznaje Sejm w drodze łaski pensję wdowią w kwocie rocznej 116 zł. 66 ct., oraz dodatek na wychowanie 2 synów w rocznej kwocie 60 zł. a. w., który to dodatek pobierać będzie do czasu dojścia do 20 roku życia młodszego z nich, lub wcześniejszego zaopatrzenia obu.

9. Maryi Bogusz, wdowie po nauczycielu szkół ludowych, podwyższa Sejm w drodze łaski zaopatrzenie wdowie z kwoty 96 zł. 25 ct. na 150 zł. rocznie.

10. Julii Małopolskiej, wdowie po nauczycielu szkół ludowych, wyznacza Sejm w drodze łaski pensję wdowią w rocznej kwocie 116 zł. 66 ct. i dodatek na wychowanie syna w rocznej kwocie 58 zł. 34 ct. aż do ukończenia przezeń 20. roku życia lub uzyskania innego zaopatrzenia.

11. Ludwikowi Pełczarowi, b. prowizorycznemu nauczycielowi ludowemu, przyznaje Sejm dożywotni dar z łaski w kwocie rocznej 200 zł.

12. Bronisławie Mazanowskiej, wdowie po nauczycielu ludowym, Sejm przyznaje w drodze łaski pensję wdowią w kwocie 133 zł. 33 ct. rocznie oraz dodatek na wychowanie dwojga niezaopatrzonych dzieci po 33 zł. 33 ct. rocznie aż do ukończenia przez nie 20 lat życia, lub uzyskania innego zaopatrzenia.

13. Maryi Michajlukowej, wdowie po nauczycielu szkół ludowych, przyznaje Sejm w drodze łaski stałe zaopatrzenie w rocznej kwocie 100 zł.

14. Sejm przechodzi do porządku dziennego nad petycjami Stanisława Petryckiego o podwyższenie emerytury Maryi Jeżowskiej o dodatkowe policzenie lat służby do emerytury, Filipa Ludkiewicza o przyznanie dodatków pięcioletnich i Wilhelminy Lewickiej o policzenie 2 lat służby do emerytury.

W rozprawie ogólnej nikt głosu nie żąda, Izba przystępuje więc do rozprawy szczegółowej.

Izba uchwała bez rozprawy wniosek 1 do 13 włącznie Komisji, głosując na każdym z tych wniosków oddzielnie, które p. sprawozdawca odczytuje:

Sprawozdawca odczytuje wniosek 14 Komisji

Przemawia p. Sawczak i stawia następujący wniosek, w załatwieniu pet. Maryi Jeżowskiej, w miejsce proponowanego przez Komisję przejścia do porządku dziennego nad tą petycją:

Petycję Maryi Jeżowskiej, b. nauczycielki, o dodatkowe policzenie lat służby do emerytury, odstępuje się Wydziałowi krajowemu do ponownego zbadania i przedłożenia odpowiedniego wniosku na najbliższej sesji sejmowej.

Izba popiera wniosek p. Sawczaka.

Po zamknięciu rozprawy przemawia p. sprawozdawca.

Izba odrzuca wniosek p. Sawczaka, a następnie w oddzielnem głosowaniu uchwala wniosek 14 Komisji.

Następuje:

Sprawozdanie

Komisji budżetowej o petycji Bronisławy Ptaszewskiej, wdowie po nauczycielu szkół ludowych, o przyznanie w drodze łaski pensji wdowiej i zaopatrzenie troje nieletnich dzieci.

Sprawozdawca p. Kozłowski uwolniony na wniosek sekretarza p. Urbańskiego odczytania sprawozdania, odczytuje następujący wniosek Komisji:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Bronisławie Ptaszewskiej, wdowie po nauczycielu szkół ludowych, przyznaje Sejm w drodze łaski z funduszu szkolnego krajowego, począwszy od 1. stycznia 1900 r. pensję wdowią w rocznej kwocie 233 koron 32 groszy.

Oraz przyznaje dodatek na wychowanie trojga nieletnich niezaopatrzonych dzieci aż do dojścia najmłodszego z nich do 20 roku życia lub do czasu wcześniejszego zaopatrzenia wszystkich.

Izba bez rozprawy uchwala powyższy wniosek Komisji.

Następuje:

Sprawozdanie

Komisji budżetowej w przedmiocie petycji kilku gmin o zniżenie dobrowolnych świadczeń na płace nauczycieli, względnie opisanie zaległości.

Sprawozdawca p. Kozłowski uwolniony na wniosek sekretarza p. Urbańskiego od czytania sprawozdania, odczytuje następujące wnioski Komisji:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

1. Począwszy od 1. stycznia 1900 zniża się w drodze łaski dotychczas uiszczane prestacje na płace nauczycieli gminom: Łowczy, powiatu cieszanowskiego, z kwoty 93 zł. 69 ct w. a. na kwotę 72 zł.; Ochojno, pow. Wielickiego z 27% do wysokości 12%, i gminie Dąbrówka wiśłocka, powiatu Mieleckiego z 17% do wysokości 11% całej należności podatków bezpośrednich, wraz z dodatkami państwowymi, w tych gminach corocznie opłacanych.

2. Gminie Terpiłowce, powiatu Zbarazkiego, obniża się z dniem 1. stycznia 1900 r. prestację na płacę nauczyciela w ten sposób, iż uwalnia się ją od świadczenia prestacji w naturze (11 korcy zboża) wartość 43 zł. 12 ct. w. a.

3. Gminie Nowy Targ odpisuje się w drodze łaski jedną ratę zaległości prestacyi na płacę nauczycieli w kwocie 1588 zł. 85 ct. w. a.

4. Gminę Przysietnica, powiatu Brzozowskiego, uwalnia się od uiszczenia reszty kwoty 150 zł. z pożyczki zaciągniętej z funduszu szkolnego krajowego na budowę szkoły.

5. Gminy Otałęż i Wola otałęska, powiatu Mieleckiego, uwalnia się z d. 1. stycznia 1899 od dobrowolnych świadczeń na płacę nauczyciela w ten sposób że gminę Otałęż uwalnia się od prestacyi dobrowolnej w wysokości 11% dodatków do podatków, a gminę Wola otałęska od prestacyi w gotówce w kwocie 58 zł. 70 ct., pozostawiając jednak nienaruszony obowiązek obu tych gmin uiszczania wspólnie prócz 6% prestacyi ustawowej 15 korcy zboża w wartości 81 zł. 55 ct.

6. Nad petycyami gmin Rudy i Pluty o zapomogę na pokrycie kosztów budowy szkoły oraz nad petycją gminy m. Sanoka o odpisanie zaległości z tytułu wypłaconych zaliczek z funduszu szkolnego emerytalnego przechodzi się do porządku dziennego.

W rozprawie ogólnej nikt głosu nie żąda, Izba przystępuje więc do rozprawy szczegółowej i bez rozprawy uchwała powyższe wnioski Komisji, głosując nad każdym z tych wniosków 1, 2, 3, 4, 5, 6 oddzielnie, które p. sprawozdawca odczytuje.

Następuje :

Sprawozdanie

Komisji budżetowej ze sprawozdania dodatkowego Wydziału krajowego o petycyach gmin Meryszczów i Kimirz o zniżenie dobrowolnych świadczeń na płacę nauczycieli, gminy Rożanka o przyjęcie na fundus krajowy przypadającej na nią prestacyi szkolnej oraz gmin Ryczów i Półwieś o zasiłek z funduszu szkolnego na budowę szkoły.

Sprawozdawca p. Kozłowski uwolniony na wniosek sekretarza p. Urbańskiego od czytania sprawozdania odczytuje następujący wniosek Komisji :

Wysoki Sejm raczy uchwalić ;

1. Gminie Rożanka, powiatu Żółkiewskiego, począwszy od 1. stycznia 1900 obniża się prestacyę na płacę nauczyciela z kwoty 189 zł. 98 ct. w. a. na kwotę 100 złr. (200 koron) rocznie.

2. Nad petycyami gminy Meryszczów, Powiatu Przemyślańskiego i gminy Kimirz tegoż samego powiatu o zniżenie prestacyi na płacę nauczyciela, tudzież gmin Ryczów i Półwieś, powiatu Wadowickiego, o zezwolenie na przeprowadzenie budowy szkoły w Ryczowie przy pomocy zasiłku z funduszu szkolnego krajowego przechodzi Sejm do porządku dziennego.

W rozprawie ogólnej nikt głosu nie żąda, Izba przystępuje więc do rozprawy szczegółowej i uchwala bez rozprawy powyższy wniosek Komisji, głosując nad punktem tegoż 1 i 2 oddzielnie, które p. sprawozdawca odczytuje.

Następuje :

Sprawozdanie

Komisji budżetowej z petycji odnoszących się do funduszu szkolnego.

Sprawozdawca p. Kozłowski uwolniony na wniosek sekretarza p. Urbańskiego od czytania sprawozdania, odczytuje następujące wnioski Komisji :

Wysoki Sejm uchwalić raczy odesłać :

I. Petycje l. 1.299/1.058 gminy miasta Dobromila, 1.153/930 Nowego Sioła, 1.158/935 Gasztyna, 830/623 Jezierzanki, 1.111/891 Podlipia, 1.098/878 Pława, 824/617 Boryczki, 716/509 Kańczugi, 575/405 Kopeczyńce, 293/154 Jachówki, 580/410 Sprynia o niżenie prestacyi na płace nauczycieli do Wydziału krajowego do zbadania i zdania sprawy na przyszłej sesji sejmowej.

II. Petycje 452/284 gminy Jaćmierza i Posady Jaćmierskiej, 186/106 Reczpola, 787/580 Krasnej, 773/566 Rychwałdu, 719/512 Pietnie, 573/403 Kniaziołuk, 572/402 Rudna do Rady szkolnej krajowej do załatwienia.

III. Petycje 310/171 lwowskiej gminy ewangelickiej, 269/144 krakowskiej gminy ewangelickiej, 482/314 Sióstr Felicjanek z Beża, 64/29 Salezyi Starczewskiej, przełożonej PP. Kanoniczek św. Ducha de Sosein w Krakowie, 47/27 konwentu Sióstr Sakramentek we Lwowie, oraz petycję 667/484 Towarzystwa Szkoły ludowej w Krakowie o ukrajowienie szkoły polskiej Tadeusza Kościuszki, a ewentualnie o udzielenie subwencji na jej utrzymanie, petycji 522/352 Siostry Maryi Waiss, przełożonej Zakładu Sióstr Miłosierdzia w Nowosiólkach w sprawie spłaty pożyczki na budowę szkoły męskiej i żeńskiej, tudzież przyznanie tej ostatniej prawa publiczności, do Wydziału krajowego do zbadania w porozumieniu z Radą szkolną krajową i zdania sprawy na przyszłej sesji sejmowej.

IV. Petycje nauczycieli: 499/330 Jana Dolnickiego, 1.376/1.129 Seweryna Gudna, 714/507 Piotra Zielińskiego, 668/485 Stanisława Syca, 669/486 Jana Wasunga, 1.094/874 Modesta Wołoszyńskiego, 1.132/912 Zygmunta Malfarta, 544/374 Jana Popławskiego, oraz wdów po nauczycielach: 763/556 Heleny Lipańskiej, 1.139/919 Józefy Barnowej, 910/693 Julii Wyrobiszowej, 868/660 Magdaleny Wilimkowej, 809/602 Klementyny Tulskowej, 566/396 Maryi Januszewiczowej, 563/393 Katarzyny Banachowej, 538/368 Anny Oleksińskiej, 520/350 Rozalii Stadtberger, 415/250 Pauliny Kosonockiej 249/124 Anieli Bieda, 254/129 Leontyny Nazarkiewiczowej, 336/197 Maryi Jaworskiej, 296/157 Sydonii Kordalowej, 172/94 Janiny Baranowskiej, 163/59 Maryi Chorakowskiej, 253/134 Teofili Rydlińskiej, 1.492/1.239 Józefy Kazienkowej, 351/212 sieroty po nauczycielu Adolffy Głowańskiej o zapomogi do Rady szkolnej krajowej do załatwienia.

V. Petycyę 344/205, ks. Mikołaja Lewickiego, proboszcza w Zuchorzycach, jako opiekuna nieletniej Joanny Jarosiewiczówny, sieroty po nauczycielu szkół ludowych, o udzielenie tej sierocie stałego daru z łaski z funduszu szkolnego krajowego do Wydziału krajowego do zbadania i zdania sprawy na przyszłej sesyi sejmowej.

VI. Sejm załatwił uchwałą z dnia 10. kwietnia 1900 petycyę: 95/51 Sióstr Felicjanek z Uhnowa, 194/114 Internatu dziewcząt Bazylianek we Lwowie, 861/663 Szkoły Bazylianek w Jaworowie.

VII. Petycyę prezydenta miasta Krakowa 2.789/2.496 o uregulowanie prestaty na płace nauczycieli za lata 1883 do 1894 odstępuje Sejm Wydziałowi krajowemu do zbadania i przedłożenia stosownych wniosków na najbliższej sesyi sejmowej.

Zarazem upoważnia się Wydział krajowy, aby w roku 1900 przyjął na poczet należności krajowego funduszu szkolnego kwotę, jaka wedle propozycyi miasta Krakowa co do ratalnej spłaty na rok ten przypada.

VIII. Nad petycyami 1.103/883 Izydora Koraczewskiego, kancelisty Rady powiatowej w Bóbrce o zwolnienie od zwrotu stypendyum pobranego w czasie studyów seminaryalnych, 325/186 nauczycieli szkół miasta Trembowli o przyznanie im dodatku drożyznianego Sejm przechodzi do porządku dziennego.

W rozprawie ogólnej nikt głosu nie żąda, Izba przystępuje więc do rozprawy szczegółowej i bez rozprawy uchwała powyższe wnioski Komisji, głosuując nad każdym z tych wniosków I., II., III., IV., V., VI., VII., VIII. oddzielnie, które p. sprawozdawca odczytuje.

Następuje:

Sprawozdanie

Komisji gospodarstwa krajowego o wniosku posła Paszkowskiego i tow. w przedmiocie przyspieszenia obwałowania lewego brzegu Wisły między Krakowem a granicą państwa.

Sprawozdawca p. Gorayski uwolniony na wniosek sekretarza p. Urbańskiego od czytania sprawozdania, odczytuje następujący wniosek komisji:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Wzywa się c. k. Rząd ażeby:

1. Odstąpił od warunków postawionych w piśmie c. i k. komendy forticy w Krakowie z dnia 11. października 1899 l. 7046, od których administracya wojskowa wykonywanie obwałowania lewego brzegu Wisły w powiecie Krakowskim czyni zależną, a które uniemożliwiają przeprowadzenie tego przedsięwzięcia;

2. wstawił pierwszą ratę 30% zasilku państwowego na to obwałowanie do preliminarza funduszu melioracyjnego na rok 1900 i jak najrychlej przedłożył do Najwyższej sankcyi uchwalony przez Sejm dnia 5. lutego 1897 odnośny projekt ustawy;

3. zwrócił jak najrychlej Wydziałowi krajowemu projekt techniczny celem bezzwłocznego rozpoczęcia robót, których podjęcie tak dla ochrony zagrożonego powodziami powiatu Krakowskiego, jak i dostarczenia zarobku ludności dotkniętej ciężko zeszłorocznym dwukrotnym wylewem Wisły nagląco jest potrzebne.

Przemawia p. Wójcik.

Po zamknięciu rozprawy p. sprawozdawca zrzeka się głosu.

Izba uchwała powyższy wniosek Komisji, głosując w rozprawie szczegółowej nad każdym tegoż punktem 1, 2, 3 oddzielnie, które p. sprawozdawca odczytuje.

Następuje:

Sprawozdanie

Komisji administracyjnej o wniosku posła Bernadzikowskiego w sprawie przymusowego ubezpieczenia od ognia, ponowione wskutek rezolucyi posła Kramarczyka wniesionej na posiedzeniu Sejmu z dnia 11. kwietnia 1900.

Sprawozdawca p. Stecki uwolniony na wniosek sekretarza p. Urbańskiego od czytania sprawozdania, odczytuje następujące wnioski Komisji:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

I. Sejm wzywa c. k. Rząd aby jak najspieszniej przedłożył do parlamentarnego traktowania projekt ustawy o powszechnem, przymusowem ubezpieczeniu od ognia.

II. Sejm poleca Wydziałowi krajowemu, aby poczynił studia nad formą przymusowego ubezpieczenia (monopol, krajowe towarzystwo, lub system mięszany) i odnośne wnioski Sejmowi przedłożył.

Niniejszem sprawozdaniem znajdują załatwienie: wniosek posła Bernadzikowskiego i towarzyszy z dnia 2. kwietnia, rezolucya posła Kramarczyka z dnia 11. kwietnia 1900 i petycye w sprawie zaprowadzenia przymusowego ubezpieczenia do l. 1.085 i 1.086.

W rozprawie ogólnej nikt głosu nie żąda, Izba przystępuje więc do rozprawy szczegółowej i bez rozprawy uchwała powyższe wnioski Komisji, głosując oddzielnie nad każdym z tych wniosków I, II., które p. sprawozdawca odczytuje.

Następuje:

Sprawozdanie

Komisji podatkowej o wniosku p. Średniawskiego, w sprawie opodatkowania stałych pensji służbowych kapitalistów i innych podatkiem osobisto-dochodowym niedotkniętych dochodów, na rzecz kraju, powiatu i gminy.

Sprawozdawca p. Wincenty Kraiński uwolniony na wniosek sekretarza p. Urbańskiego od czytania sprawozdania, odczytuje następujący wniosek Komisji, sprostowawszy poprzednio omyłkę druku, a mianowicie w 10. wierszu sprawozdania Komisji na 2giej stronie, zamiast słowa „proteku“ ma być słowo „projektu“.

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Sejm wzywa c. k. Rząd ponownie, aby z wszelką pewnością na najbliższej sesji sejmowej przedłożył materyał statystyczny odnośnie do uchwały z dnia 18. lutego 1898 r. mający służyć do ocenienia wydadności samoistnego opodatkowania poborów służbowych na potrzeby ciał autonomicznych.

Przemawia p. Średniawski i wnosi na odesłanie tego sprawozdania ponownie do Komisji.

Izba popiera wniosek p. Średniawskiego.

Po zamknięciu rozprawy przemawia p. sprawozdawca.

Izba odrzuca wniosek formalny p. Średniawskiego, a następnie uchwała Izba wniosek Komisji w osobnem głosowaniu.

Następuje:

Sprawozdanie

Komisji gospodarstwa krajowego o sprawozdaniu Wydziału krajowego z czynności dotyczących podniesienia mleczarstwa w kraju.

Sprawozdawca p. Wincenty Kraiński uwolniony na wniosek sekretarza p. Urbańskiego od czytania sprawozdania, odczytuje następujący wniosek Komisji, sprostowawszy poprzednio omyłkę, a mianowicie w punkcie 2 b) z wniosku Komisji. zamiast „1.900 kr.“ ma być cyfra „2.900 kr.“.

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

1. Sejm przyjmuje do wiadomości sprawozdanie Wydziału krajowego z czynności dotyczących podniesienia mleczarstwa w kraju.

2. Sejm wstawia do Rubr. XV. budżetu wydatków:

a) na utrzymanie instruktora mleczarstwa płacę wraz z kosztami podróży 4.500 kor.;

b) na utrzymanie drugiego instruktora adjunkta wraz z kosztami podróży 2.900 kor.;

c) na urządzenie kursów mleczarskich i na środki demonstracyjne do nauki 6.000 kor.:

d) na pomocnika instruktora mleczarstwa 1.400 kor.

Marszałek oznajmia iż tylko podda pod uchwałę Izby punkt 1, gdyż 2 punkt wniosku Komisji został przy budżecie uchwalonym.

Przemawia poseł Kramarczyk, i wnosi następującą rezolucję:

Sejm poleca Wydziałowi krajowemu ażeby baczniejszą uwagę zwrócił na pracę i działalność biura mleczarskiego a względnie jego kierownika oraz dążył do jakiejś instytucji względnie biura jako pośrednika między małymi producentami i wytworzenia drogi zbytu dla produktów nabiałowych.

Izba popiera rezolucję p. Kramarczyka

Przemawia członek Wydziału krajowego p. Onyszkiewicz.

Po zamknięciu rozprawy przemawia p. sprawozdawca.

Izba uchwała punkt 1 wniosku Komisji, a następnie w oddzielnem głosowaniu uchwała Izba rezolucję p. Kramarczyka.

Marszałek oznajmia. iż obecnie stawia na porządku dziennym drugi z rzędu punkt porządku dziennego.

Z kolei następuje więc:

Sprawozdanie

Komisji kolejowej sejmowej o wniosku posła Średniawskiego, co do projektu kolei wązko-torowej z Podgórze do Swoszowic, Myślenic i Lubnia, a względnie także do Mszany dolnej, prowadzić mającej.

Sprawozdawca p. Weigel uwolniony na wniosek sekretarza p. Urbańskiego od czytania sprawozdania, odczytuje następujący wniosek komisji:

Wysoki Sejm raczy przeto uchwalić!

I. Kolej wązko-torową ze Swoszowic, względnie Podgórze przez Myślenice do Lubnia (z czasem do Mszany dolnej), uznaje się w myśl ustawy krajowej z dnia 17. maja 1893 r. za użyteczną i potrzebną ze względu no interes kraju.

II. W kwestyi uzupełnienia $\frac{2}{3}$ kapitału na budowę potrzebnego — oprócz $\frac{1}{3}$ części już zapewnionej przez interesentów poleca się Wydziałowi krajowemu, aby po myśli §. 56. statutu banku krajowego przeprowadził co do finansowania z koncesyonaryuszem i bankiem krajowym rokowania potrzebne i na najbliższej sesyi zdał sprawę z wnioskami właściwymi.

W rozprawie ogólnej nikt głosu nie żąda, Izba przystępuje więc do rozprawy szczegółowej i uchwała bez rozprawy powyższy wniosek Komisji, głosząc nad każdym tegoż punktem I. II. oddzielnie, które p. sprawozdawca odczytuje.

Następuje:

Sprawozdanie

Komisji bankowej o sprawozdaniu Wydziału krajowego o galicyjskiej Kasie Oszczędności.

Sprawozdawca p. Binder uwolniony na wniosek sekretarza p. Urbańskiego od czytania sprawozdania, odczytuje następujące wnioski Komisji:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

1. Sejm przyjmuje do wiadomości sprawozdanie Wydziału krajowego o gal. Kasie Oszczędności z dnia 7. kwietnia b. r. l. W. 22.205 a tem samem także przedłożony przy tem sprawozdaniu regulamin dla komitetu cenzorów weksli tudzież objęte sprawozdaniem zmiany statutu gal. Kasy Oszczędności w §§. 19, 20, 21, 30, 33, 34, 35, 37 i 56.

2. Sejm poleca Wydziałowi krajowemu, aby przy zatwierdzeniu regulaminów gal. Kasy Oszczędności postanowienia uchwały B. z dnia 27. lutego 1899 o ustanowieniu pewnego maximum dla pożyczek hipotecznych, zaś pewnego minimum dla zapasu w papierach publicznych wprowadził do odnośnych regulaminów.

3. Sejm udziela zarządowi gal. Kasy Oszczędności absolutorium z rachunków za rok 1899.

4. Sejm wzywa c. k. Rząd:

a) aby celem odpowiedniego i ze znajomością fachową wykonać się mającego nadzoru rządowego nad Kasami Oszczędności, tak jak ten nadzór unormowany jest w regulatywie dla Kas Oszczędności, przy c. k. Namiestnictwie we Lwowie ustanowił organa fachowo uzdolnione, których zadaniem będzie wykonywanie zastrzeżonego c. k. Namiestnictwu nadzoru rządowego nad Kasami Oszczędności, czuwanie, aby sposoby lokowania pochodzących z wkładek funduszków obrotowych i funduszków rezerwowych były bezpieczne, a zarazem dawały możliwość łatwej realizacji, — przedsięwzięcie peryodycznych lustracji Kas Oszczędności ustanowionych o ich zakresie działania i sposobie wykonywania przez nich kontroli w sposób skuteczny.

b) aby postanowienia regulatywy dla Kas oszczędności poddał rewizji odpowiadającej zmienionym stosunkom czasu i obrotu, głównie pod względem organizacyi, zakresu działania organów kierujących, wykonywujących i nadzorujących, tudzież ich odpowiedzialności i pod względem odpowiadających obecnym stosunkom sposobów lokowania funduszków obrotowych i rezerwowych.

W rozprawie ogólnej nikt głosu nie żąda, Izba przystępuje więc do rozprawy szczegółowej i uchwała bez rozprawy powyższe wnioski Komisji, głosując nad każdym z tych wniosków 1, 2, 3, 4 oddzielnie, które p. sprawozdawca odczytuje.

Następuje:

Sprawozdanie

Komisji budżetowej o zamknięciu rachunków galic. funduszu propinacyjnego za rok 1898 i o preliminarzu tego funduszu na rok 1900.

Sprawozdawca p. Skalkowski uwolniony na wniosek sekretarza p. Urbanieckiego od czytania sprawozdania, odczytuje następujące wnioski komisji.

W rozprawie ogólnej nikt głosu nie żąda, Izba przystępuje więc do rozprawy szczegółowej.

Sprawozdawca czyta:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Sprawozdanie c. k. Dyrekcyi galic funduszu propinacyjnego z przedłożeniem zamknięć rachunkowych za rok 1898 i preliminarzy na rok 1900 przyjmuje Sejm z uznaniem do wiadomości.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek Komisji.

Sprawozdawca czyta:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Zamknięcie rachunków galic. funduszu propinacyjnego za rok 1898 przyjmuje Sejm do wiadomości i te rachunki zatwierdza.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek Komisji.

Sprawozdawca czyta:

Wnosi zatem Komisya budżetowa:

Wysoki Sejm raczy uchwalić następujący budżet dochodów i wydatków galic. funduszu propinacyjnego ogólnego na rok 1900:

Dochody:

Poz. 1. czynsze propinacyjne	7,750.000	koron
„ 2. opłaty od szynkarzy	374.000	„

Poz. 3. opłaty od zakładania gorzelni, browarów i miodosytni	—	Koron
„ 4. grzywny propinacyjne	6.200	„
„ 5. dochód ze sprzedaży skonfiskowanych przedmiotów	40	„
„ 6. odsetki zwłoki	20.000	„
„ 7. zasilek z subwencji państwowej	1,782.258	„
„ 8. odsetki od lokacyi gotówki	50.000	„
„ 9. rozmaite	<u>2.000</u>	„
Suma dochodów	9,984.498	koron

Izba uchwała bez rozprawy powyższe dochody galicyjskiego funduszu propinacyjnego ogólnego w sumie 9,984.498 k., zgodnie z wnioskiem Komisyi.

Sprawozdawca czyta:

Wydatki:

Poz. 1. spłata wylosowanych obligacyi	4,148.200	koron
„ 2. wypłata kuponów	3,591.796	„
„ 3. prowizya bankowa	6.400	„
„ 4. koszta stemplowe	5.580	„
„ 5. podatek dochodowy	—	„
„ 6. podatek rentowy	359.180	„
„ 7. podatek zarobkowy	243.824	„
„ 8. bonifikacya dla funduszu krajowego i funduszów powiatowych	<u>317.896</u>	„
Suma wydatków	8,672.876	koron

Z porównania dochodów	9,984.498	koron
z wydatkami	<u>8,672.876</u>	„
okazuje się nadwyżka	1,311.622	koron

Izba uchwała bez rozprawy wydatki w kwocie 8,672.876 kor., zgodnie z wnioskiem Komisyi.

Sprawozdawca czyta:

Komisya zgodnie z preliminarzem wnosi:

Wysoki Sejm raczy uchwalić następujący budżet galic. funduszu propinacyjnego zasobowego na rok 1900.

D o c h o d y.

Pozycya 1. odsetki 300.175 K.

Izba uchwała bez rozprawy budżet funduszu propinacyjnego zasobowego na r. 1900 w dochodach w kwocie 300.175 K., zgodnie z wnioskiem Komisji.

Sprawozdawca czyta:

Komisja przyjmuje przeto bez zmiany preliminarz przez Dyrekcyę przedłożony i wnosi:

Wysoki Sejm raczy uchwalić następujący budżet galic. funduszu propinacyjnego rezerwowego na rok 1900.

D o c h o d y.

Pozycya 1. odsetki 555.661 K.

Izba uchwała bez rozprawy dochody gal. funduszu propinacyjnego rezerwowego na r. 1900 w kwocie 555.661 K., zgodnie z wnioskiem Komisji.

Sprawozdawca czyta:

WYDATKI.

Pozycya 1. płace urzędników	67.566 K.
Pozycya 2. płace sług	2.800 „
Pozycya 3. adjuta	1.600 „
Pozycya 4. dyurna	31.819 „
Pozycya 5. ryczałt do Skarbu państwa za utrzymanie kasy	20.000 „
Pozycya 6. czynsze najmu	5.000 „
Pozycya 7. koszta administracyi powiatowej	52.000 „
Pozycya 8. dyety i koszta podróży członków Dyrekcyi	1.000 „
Pozycya 9 potrzeby kancelaryjne	3.000 „
Pozycya 10. koszta zarządu	2.000 „
Pozycya 11. koszta sądowe	1.200 „
Pozycya 12. remuneracye, zapomogi i wydatki nieprze- widziane	<u>20.000 „</u>
Suma wydatków	207.985 K.
Potrącając od dochodów	555.661 „
wydatki	<u>207.985 „</u>

nadwyżka dochodów funduszu rezerwowego	347.676 K.
doliczając dochody funduszu zasobowego	300.175 „
i nadwyżkę dochodów ogólnego funduszu propinacyjnego	<u>1,311.622 „</u>
wynosi suma nadwyżek dochodów	1,959,473 K.

Izba bez rozprawy uchwała wydatki gal. funduszu propinacyjnego rezerwowego w kwocie 207.985 K., zgodnie z wnioskiem Komisji.

Marszałek oznajmia, iż następny punkt porządku dziennego opuszcza, z powodu nieobecności sprawozdawcy, a przystępuje do dalszego punktu porządku dziennego, jeżeli temu się nikt nie sprzeciwi.

Izba godzi się bez rozprawy na tę zmianę porządku dziennego.

Następuje:

Sprawozdanie

komisji przemysłowej o sprawozdaniu c. k. Rady szkolnej krajowej we Lwowie odnoszącym się do stanu państwowych szkół przemysłowych i handlowych w Galicyi

Sprawozdawca p. Sękowski uwolniony na wniosek sekretarza p. Urbańskiego odczytania sprawozdania, odczytuje następujące wnioski komisji:

I. Sejm przyjmuje do wiadomości sprawozdanie c. k. Rady szkolnej krajowej o stanie szkół państwowych przemysłowych i handlowej w roku szkolnym 1898/9.

II. Sejm na mocy uchwały swej z dnia 18. lutego 1898 ponownie wzywa c. k. rząd o przyspieszenie budowy gmachu dla szkoły przemysłowej w Krakowie, i domaga się rozszerzenia programu nauk o dwa działy: nafeiarski i gorzelniczy oraz rozszerzenia programu nauki praktycznej.

III. Sejm wzywa c. k. rząd, aby wynajął prywatny lokal dla lepszego pomieszczenia niektórych działów szkoły przemysłowej we Lwowie i aby jak najprędzej wprowadzono w życie zawodowe szkoły dla bronzowników, cyzelatorów i ceramików.

IV. Sejm wzywa c. k. rząd, aby przyspieszył starania o budowę gmachu na pomieszczenie szkoły zawodowej w Kołomyi.

V. Sejm zważywszy, że szkolnictwo przemysłowe tak szczęśliwie rozwijające się w kraju naszym zanadto skąpo jest dotowane z funduszy państwowych w porównaniu z innymi krajami monarchii — zważywszy, że bez szkolnictwa przemysłowego i handlowego trudno jest, aby tak potrzebny dla ekonomicznej równowagi, przemysł krajowy mógł się w Galicyi rozwinąć, zważywszy że liczniejsze zakładanie szkół przemysłowych i zawodowych ułatwi coraz to liczniejszemu zastępowi młodzieży kształcenie się w praktycznych zawodach — zważywszy, że kraj nasz żywo odczuwając tę potrzebę, wiele bardzo łoży na zakłady przemysłowe z funduszy krajowych — wzywa c. k. rząd o wydatniej-

sze dotowanie szkolnictwa przemysłowego w Galicyi i rozszerzenie akcji na polu zakładania szkół zawodowych i rękodzielniczych.

W rozprawie ogólnej nikt głosu nie żąda, Izba przystępuje więc do rozprawy szczegółowej i uchwała bez rozprawy powyższe wnioski komisji głosując nad każdym z tych wniosków I, II, III, IV i V oddzielnie, które p. sprawozdawca odczytuje

Następuje:

Sprawozdanie

Komisji przemysłowej o sprawozdaniu Wydziału krajowego z czynności w zakresie przemysłu krajowego.

Sprawozdawca p. Żardecki uwolniony na wniosek sekretarza p. Urbańskiego od czytania sprawozdania, odczytuje następujące wnioski komisji:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

I. Sejm przyjmuje z zadowoleniem do wiadomości sprawozdanie Wydziału krajowego z dnia 28. grudnia 1899 r. L. 87.141 i dołączone do niego sprawozdanie z czynności krajowej komisji dla spraw przemysłowych w zakresie szkół i warsztatów zawodowych.

II. Sejm poleca Wydziałowi krajowemu, ażeby stabilizował Władysława Niemczynowskiego na posadzie kierującego instruktora zawodowego w krajowej szkole stolarskiej w Kalwaryi Zebrzydowskiej, a Kazimierza Jamroza na posadzie kierującego instruktora zawodowego w krajowym naukowym warsztacie tkackim w Koszowie, przyznał im, mianowicie: Niemczynowskiemu stałą płacę w kwocie 1.200 zł. rocznie, Jamrozowi stałą płacę w kwocie 720 zł. rocznie, oraz przyznał im prawo do emerytury na równi z innymi stabilizowanymi urzędnikami, wymienionymi w § 12. ust. 2. lit. b. statutu emerytalnego uchwalonego przez Sejm dnia 21. stycznia 1889, tudzież z zastosowaniem uchwały sejmowej z dnia 3. stycznia 1874 i pod warunkami tą uchwałą określonymi, wymierzał Władysławowi Niemczynowskiemu trzy pięciolecia po 100 zł., Kazimierzowi Jamrozowi trzy pięciolecia po 80 zł., w miarę ukończenia 5, 10 i 15 lat służby, pełnionej przy tych samych stałych poborach i na tych samych zasadach.

Służba policzalna do emerytury poczyna się liczyć:

U Niemczynowskiego od dnia 26. września 1892,

Jamroza od dnia 10. czerwca 1895.

Służba policzalna do pięcioleci zaczyna się liczyć:

u Niemczynowskiego od dnia 1. stycznia 1899,

u Jamroza od dnia 1. stycznia 1897.

III. Sejm upoważnia Wydział krajowy, ażeby w celu utworzenia posady technicznego referenta dla spraw przemysłowych, wstawił odpowiednią kwotę do budżetu krajowego na rok 1901.

IV. Poleca się Wydziałowi krajowemu, ażeby w porozumieniu z krajową Komisją dla spraw przemysłowych opracował i Sejmowi w czasie niedługim o ile możliwości na najbliższej sesji przedłożył szczegółowy program co do zakładania szkół i warsztatów zawodowych, kursów czeladniczo-majsterskich i kursów wędrownych

Przemawia p. Merunowicz i wnosi następującą rezolucję:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

I. Sejm poleca Wydziałowi krajowemu, ażeby w porozumieniu z komisją krajową dla spraw przemysłowych, tudzież po zasięgnięciu opinii Izby handlowo-przemysłowych i magistratów miast, w których są znaczniejsze ogniska przemysłu zestawił postulata kraju w kierunku rozwoju przemysłu — zwłaszcza przemysłu rękodzielniczego i fabrycznego.

Żądania te mają być udzielone c. k. Rządowi jakoteż reprezentacyi kraju naszego w Radzie państwa do odpowiedniego poparcia.

II. Poleca się Wydziałowi krajowemu, aby w porozumieniu z Komisją krajową dla spraw przemysłowych przygotował do przedłożenia Sejmowi na najbliższej sesji wnioski względem wydatniejszego finansowego poparcia przedsiębiorstw przemysłowych w kraju.

III. Poleca się Wydziałowi krajowemu, by intensywną opieką otoczył usiłowania, zmierzające do rozszerzenia zakresu dostaw rękodzielniczych dla c. k. armii.

IV. Poleca się Wydziałowi krajowemu, aby udzielił skutecznej pomocy czynnikom miejscowym do umieszczenia zawodowych szkół rękodzielniczych w Jaworowie i w Stanisławowie w odpowiednich celowi budynkach własnych. Sejm upoważnia Wydział krajowy do przyjęcia imieniem funduszu krajowego zobowiązań do udziału w kosztach w tej mierze, jak w innych szkołach zawodowych, które już mają własne budynki.

Przemawia p. Romanowicz i wnosi na odesłanie rezolucyi p. Merunowicza do Wydziału krajowego.

Przemawia p. Merunowicz, iż oświadcza i zgadza się na wniosek p. Romanowicza

Po zamknięciu rozprawy przemawia p. sprawozdawca.

Izba przystępuje do rozprawy szczegółowej i uchwała oddzielnie bez rozprawy powyższe wnioski komisji I—IV, które p. sprawozdawca odczytuje.

Marszałek oznajmia, iż jest jeszcze wniosek p. Merunowicza.

Przemawia p. Merunowicz pod względem formalnym.

Marszałek udziela wyjaśnienia co do wniosku p. Merunowicza.

Przemawia pod względem formalnym p. Merunowicz i wnosi na odesłanie całego jego wniosku do Wydziału krajowego.

Izba uchwała bez rozprawy przekazanie całego wniosku p. Merunowicza Wydziałowi krajowemu.

Sprawozdawca wnosi dodatkowo imieniem komisji petycję Ls. 3895 Gminy Wielowieś, powiatu tarnobrzesckiego o przedłużenie trwania kursu wędrownego dla nauki koszykarstwa ewentualnie o założenie szkoły koszykarstwa przekazuje Sejm Wydziałowi krajowemu względnie kraj. komisji dla spraw przemysłowych do zbadania i możliwego uwzględnienia.

Izba bez rozprawy uchwała ten dodatkowy wniosek komisji.

Marszałek wzywa Sekretarza do odczytania złożonych interpelacyj gdyż oświadcza iż ma zamiar zamknąć posiedzenie.

Sekretarz p. Urbański czyta :

Interpelacya

pośła Krempy i tow. do JWgo Pana Komisarza rządowego w sprawie zaniechania przeprowadzenia wyborów komitetów parafialnych w Jaślanach i Padwi powiatu mieleckiego przez starostwo w Mielcu.

Starostwo mieleckie w myśl ustawy z 16 kwietnia 1896 Dz u. kr. N. 25 rozpisało termin wyborów komitetu parafialnego w dwóch parafiach tj w Jaślanach i Padwi narodowej na 11 lipca 1898.

Wybory te jednak z powodu agitacji ks. Lasaka zostały udaremnione, jakich środków używano, uważa się za stosowne szczegółowego wyjaśnienia nie dawać. Podnieść jednak należy, że ks. Lasak swym postępowaniem o wybory komitetu parafialnego, które nie wychodziły po jego myśli, doprowadził do skarg do c. k. Namiestnictwa wniesionych i do Episkopatu przez swych parafian, które dotychczas załatwionemi nie są.

W parafii padewskiej jednak stało się inaczej. Wybory komitetu parafialnego wprawdzie przeprowadzono w dniu 11. lipca 1898 jednak na załatwienie ich parafia doczekać się nie może.

Otóż tak w parafii Jaślańskiej jak i Padewskiej od 11 lipca 1898 urzędują komitety parafialne już drugi peryod bez wyboru i członkowie tacy, którzy działają na szkodę parafij.

Mimo zażaleń ustnie wnoszonych do c. k. Starostwa na niewłaściwość takiego postępowania, sprawa wyboru komitetu parafialnego w wymienionych gminach nie została załatwioną.

Dlatego zapytują podpisani JW. Pana komisarza rządowego, czy nie raczy pouczyć starostę mieleckiego o wykonaniu ustaw, że od 11/7 1898 do dziś przeprowadzenie wyborów wspomnianych nastąpić powinno.

Interpelant

Krempa

Ostapczuk, Milan, Średniawski, Bernadzikowski, Szwed, Stojałowski, Wójcik, Styła, Winniczuk, Bojko, Potoczek, Nowakowski, Data, Warzecha, Niebyłowicz.

Interpelacya

do Jaśnie Wielmożnego Pana c. k. Komisarza rządowego.

W Sądowej Wiszni w powiecie Mościckim na drodze powiatowej prowadzącej od granicy powiatu Jaworowskiego przez Sądową Wisznię ku Samborowi ustanowiono dwie zapory mytnicze i jedną dla poboru myta od jadących do miasta druga zaś dla poboru myta na skrócie ku stacyi kolejowej Sądowa Wisznia. Mieszkańcy okoliczni, zwłaszcza z powiatu Jaworowskiego wnosili do rozmaitych instancji zażalenie przeciwko ustanowieniu dwóch rogatek na mocy koncesyi na pojedyncze myto. C. k. Namiestnictwo, a w dalszym toku instancyj c. k. Ministerstwo spraw wewnętrznych reskryptem z 5. września 1899 l. 21429 orzekło, iż ustanowienie dwu zapor mytniczych w wyż opisanem miejscu jest niedopuszczalnem — i że przeto należy ograniczyć pobór myta tylko do jednej zapory mytniczej. Skoro jednak dotychczas stoją w Sądowej Wiszni dwie rogatki, podpisani mają zaszczyt zapytać:

W jaki sposób i kiedy c. k. Rząd zamierza wprowadzić w wykonanie orzeczenie c. k. Ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 5. września 1899 l. 21.429 na mocy którego na drodze powiatowej w Sądowej Wiszni w powiecie Mościckim zamiast d w u istniejących zapor mytniczych, powinna być ustanowioną tylko jedna zapora mytnicza?

Lwów dnia 2. maja 1900

Interpelant

T. Merunowicz,

Skrzyński, Szeptycki, Stecki, Cieński, Rudrof, W. Czaykowski, Paszkowski, K. Dzeduszycki, L. Wiśniewski, Jabłoński, Jakliński, Górka, Puzyna, Viwien, Korytowski, Horodyski, Sozański, Cielecki, Gołuchowski.

Interpelacya

do Wysokiego c. k. Rządu.

Zważywszy, że ustawa o regulacyi rzeki Soły już otrzymała Najwyższą sankcyę.

zważywszy dalej, że Sejm krajowy w roku 1898 wstawił na ten cel do budżetu krajowego kwotę 39.778 złr. a regulacya tej rzeki dotąd ani nawet rozpoczęta nie jest,

zważywszy nakoniec, że z powodu przeszłorocznej klęski powodzi i nieurodzaju, ludność naszego kraju cierpi niedostatek i potrzebuje zarobku, który właśnie teraz przy budowlach regulacyjnych znaleźć by mogła,

zapytują przeto podpisani:

Dlaczego budowy wodne około regulacji rzeki Soły dotąd nie są rozpoczęte.

Lwów dnia 4. maja 1900.

Szwed, interpelant,

Krempa, Potoczek, Data, Dr. Olpiński, Okuniewski, Warzecha, Kramarczyk, Dr. Bernadzikowski, Średniawski, Ostapczuk, Żardecki, Niebyłowicz, Wachnianin
Milan, Klemensiewicz.

Marszałek oznajmia, iż interpelacye te odstąpi p. Komisarzowi rządowemu.

Marszałek zamyka posiedzenie, naznaczając następne na dziś 5 maja 1900 roku, godzinę 10 przed południem i odczytuje porządek dzienny następnego posiedzenia.

Koniec posiedzenia godzina 12 minut 35 po północy.

Marszałek Krajowy:

Stanisław Badeni w. r.

Sekretarze:

Andrzej Potocki w. r.

Stanisław Niezabitowski w. r.

Protokół

19. posiedzenia 5. sesyi, VII. peryodu Sejmu galicyjskiego z dnia 5. maja 1900 roku.

Początek o godzinie 10 minut 35 przed południem.

Przewodniczący: Marszałek krajowy J. E. Stanisław hr. Badeni.

Sekretarze: Modest Karatnicki, Stanisław Niezabitowski, Andrzej Potocki, Mieczysław Urbański.

Obecnych posłów 126

Ze strony Rządu: c. k. Rada Dworu Włodzimierz hr. Łoś.

Marszałek konstatuje dostateczną ilość posłów i otwiera posiedzenie.

Marszałek oznajmia, iż protokół siedemnastego posiedzenia uważa za przyjęty, gdyż nie wniesiono przeciw niemu żadnych zarzutów, protokół ośmnastego posiedzenia złożony jest w biurze sejmowej do przejrzania.

Sekretarz p. Urbański odczytuje spis petycji, wniesionych po dzień 5. maja 1900 roku, które przydzielono następującym komisjom, a mianowicie:

Komisji gminnej Ls.: 4174 do 4195, 4204, 4205.

Komisji dla reformy agrarnej Ls.: 4196 do 4199, 4208 do 4211.

Wydziałowi krajowemu Ls.: 4200 do 4203.

Komisji przemysłowej Ls.: 4206.

Komisji szkolnej Ls.: 4212.

Komisji petycyjnej Ls.: 4216.

Sekretarz p. Urbański wnosi, by wszystkie powyższe petycje odesłać do Wydziału krajowego.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek formalny p. Urbańskiego.

Izba przystępuje do porządku dziennego, którego punktem pierwszym jest:

S p r a w o z d a n i e

sejmowej komisji przemysłowej o sprawozdaniu Wydziału krajowego i komisji krajowej dla spraw przemysłowych w zakresie przemysłowych szkół uzupełniających, jakoteż o sprawozdaniu c. k. Rady szkolnej krajowej o stanie tychże szkół w roku 1898/9.

Sprawozdawca p. Rotter uwolniony na wniosek sekretarza p. Urbańskiego od czytania sprawozdania, odczytuje następujące wnioski komisji:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

1) Sejm przyjmuje sprawozdanie Wydziału krajowego z czynności w zakresie przemysłowych szkół uzupełniających, tudzież sprawozdanie c. k. Rady szkolnej krajowej o stanie tych szkół do wiadomości.

2) Sejm uznając pożyteczną dla kraju działalność tych zakładów, wyraża nadzieję, że Wydział krajowy i nadal dążyć będzie do zakładania ich wszędzie tam, gdzie tylko stosunki miejscowe na to dozwolą.

3) Sejm poleca Wydziałowi krajowemu, ażeby ciągle rozwijał działalność w kierunku umożliwienia ukończonym uczniom uzupełniających szkół przemysłowych dalszego doskonalenia się w rysunku zawodowym i o osiągniętych ewentualnie skutkach zdawał sprawę.

4) Sejm, uznając chwilowe trudności zakładania kursów uzupełniających o kierunku handlowym, wzywa Wydział krajowy, aby ważnej tej sprawy z uwagi nie spuszczał, szkołami takimi się zajmował w miarę możliwości i ewentualne wyniki podawał do wiadomości Sejmu.

5) Sejm wzywa ek. Rząd, ażeby przez Władze przemysłowe pierwszej instancji nieustannie czuwał nad wydatnością i regularnością frekwencji w wymienionych szkołach.

P. Rotter oświadcza, iż po porozumieniu z komisją, stawia jeszcze dodatkowe wnioski, które zawarte były już w sprawozdaniu Wydziału krajowego z dnia 28. grudnia 1899 dz. 87.141/99 a mianowicie:

II. 1) Sejm przyjmuje do wiadomości „Zasady organizacji uzupełniających szkół przemysłowych w Galicyi“ i Statut normalny tychże, ułożone przez ek. kraj. Radę szkolną w porozumieniu z Wydziałem krajowym, a zatwierdzone reskryptem ek. Ministerstwa wyznań i oświaty z dnia 24 maja 1898 L. 12840.

2) Sejm upoważnia Wydział krajowy, ażeby istniejące obecnie w kraju uzupełniające szkoły przemysłowe zorganizował na zasadach wspomnianych w ustępie pod II. I) i wydał dla każdej z tych szkół statut, ułożony na podstawie statutu normalnego, wszakże pod warunkiem, że

a) ek. Rząd zabezpieczy dla każdej z tych szkół subwencję państwową w wysokości $\frac{1}{3}$ ogólnych kosztów jej utrzymania;

b) interesowane czynniki miejscowe oprócz bezpłatnego lokalu na umieszczenie szkoły wraz z potrzebnym opałem, oświetleniem

i usługą, dostarczą zasiłków w wysokości $\frac{1}{3}$ ogólnych kosztów utrzymania szkoły i prestacye te zabezpieczą aktami prawomocnie obowiązującymi.

3) Sejm upoważnia Wydział krajowy, ażeby w roku budżetowym 1900 pokrywał ze skarbcza krajowego zaliczkowo wymienione pod 2 b) prestacye, o ile one nie wpłyną w terminie zapadłości, tudzież pokrywał ze skarbu krajowego resztę kosztów utrzymania tych szkół, niepokrytą subwencjami państwa (2 a) i czynników miejscowych (2 b).

W rozprawie ogólnej nikt głosunie żąda, Izba przystępuje więc do rozprawy szczegółowej, i uchwała bez rozprawy powyższe wnioski komisji, głosując nad każdym z tych wniosków 1, 2, 3, 4, 5 oddzielnie, a następnie uchwała Izba bez rozprawy dodatkowe wnioski komisji, głosując nad każdym z tych wniosków, II, 1, 2, 3, oddzielnie.

Następuje:

S p r a w o z d a n i e

komisji szkolnej o petycji „Ruskiego Towarzystwa pedagogicznego“ wniesionej do wysokiego Sejmu do L. 1107 w sprawie założenia nowego Seminarium nauczycielskiego żeńskiego z językiem wykładowym ruskim, tudzież petycji Wydziału powiatowego w Kołomyi wniesionej do L. 1383 do Wys. Sejmu w sprawie założenia ruskiego seminarium nauczycielskiego męskiego w Kołomyi.

Sprawozdawca p. Soleski uwolniony na wniosek sekretarza p. Urbańskiego od czytania sprawozdania, odczytuje następujący wniosek komisji:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Wzywa się ek. Rząd, by uwzględniając niejednokrotnie wyrażoną a uzasadnioną potrzebę ludności wschodniej Galicyi, przysąpił do założenia żeńskiego seminarium nauczycielskiego z językiem wykładowym utrakwi stycznym tj. polskim i ruskim, w jednym z miast wschodniej Galicyi.

Tem samem petycja Rady powiatowej w Kołomyi została załatwiona.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek komisji.

Marszałek oznajmia, iż jeżeli się nikt temu nie sprzeciwi, opuszcza na razie dwa następujące punkty porządku dziennego z powodu nieobecności pp. sprawozdawców a umieszcza dalszy punkt porządku dziennego tj. sprawozdanie komisji kolejowej w sprawie wniosku p. Szweda o zbudowaniu czekalni na kolei państwowej Sucha-Zwardoń na przystanku „Pewel mała“.

Izba bez rozprawy godzi się na tę zmianę porządku dziennego.

Następuje więc:

S p r a w o z d a n i e

komisji kolejowej w sprawie wniosku p. Szweda o zbudowanie czekalni na kolei państwowej Sucha-Zwardoń na przystanku „Pewel mała“.

Sprawozdawca p. Bednarski uwolniony na wniosek sekretarza p. Urbańskiego od czytania sprawozdania, odczytuje następujący wniosek komisji:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Sejm wzywa c.k. Rząd, ażeby na kolei państwowej Sucha-Zwardoń na przystanku „Pewel mała“ zarządził wybudowanie czekalni.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek komisji.

Następuje:

S p r a w o z d a n i e

Komisji budżetowej o zamknięciu rachunków fundacyi śp. Stanisława hr. Skarbka za lata 1897 i 1898.

Sprawozdawca p. Rotter uwolniony na wniosek sekretarza p. Urbańskiego od czytania sprawozdania, odczytuje następujące wnioski komisji:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

1. Sejm przyjmuje do wiadomości sprawozdanie Wydziału krajowego o zamknięciu rachunków fundacyi Skarbkowskiej za lata 1897 i 1898.

2. Sejm poleca Wydziałowi krajowemu, ażeby spowodował Zarząd fundacyi do stałego, co roku dokładnego wyjaśnienia przekroczeń preliminarza co do przychodów i rozchodów jak i cyfer czystych dochodów z dóbr.

3. Sejm poleca Wydziałowi krajowemu, aby nad gospodarką Zarządu fundacyi nieustannie czuwał, a energicznie ją kontrolując i ewentualnie straty bezwzględnie poszukując na kim należy, sprawił, by przyszłe zamknięcia rachunkowe dawały nietylko arytmetyczny obraz wyniku gospodarki, lecz były jednocześnie raz przecie i wyrazem poprawy rzeczowej.

Przemawia p. Bernadzikowski.

Przemawia członek Wydziału krajowego p. Onyszkiewicz.

Po zamknięciu rozprawy przemawia p. sprawozdawca.

Izba przystępuje do rozprawy szczegółowej.

Sprawozdawca czyta wniosek 1. komisji.

Przemawia p. Stadnicki.

Po zamknięciu rozprawy szczegółowej nad 1. wnioskiem komisji przemawia p. sprawozdawca.

Izba uchwała wniosek 1. komisji, następnie uchwała bez rozprawy wniosek 2 i 3 komisji, które p. sprawozdawca odczytuje.

Marszałek stawia obecnie na porządku dziennym opuszczony poprzednio punkt a mianowicie:

Następuje:

S p r a w o z d a n i e

komisji szkolnej z petycji Wydziałów powiatowych w Bochni, Dąbrowie, Gródku, Przemyślu, Samborze i Złoczowie w sprawie wypłacania dodatków gminnych na potrzeby szkolne wprost przewodniczącym Rad szkolnych miejscowych.

Sprawozdawca p. Czartoryski uwolniony na wniosek sekretarza p. Urbańskiego od czytania sprawozdania, odczytuje następujący wniosek komisji:

Zaznaczywszy poprzednio, iż w nagłówku sprawozdania po słowie „w“ umieścić należy słowa: „Bóbrce, Bochni, Bohorodczanach, Dąbrowie, Gródku, Przemyślu, Samborze, Starym Samborze i Złoczowie“.

Wysoki Sejm raczy uchwalić załączony projekt do ustawy:

U s t a w a

o sposobie pobierania od gmin kwot konkurencyjnych na rzecz funduszków szkolnych miejscowych.

Za zgodą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem postanawiam, co następuje:

Art. I.

Kwoty konkurencyjne przypadające od gmin na mocy art. 6. 7. 8 i 9. ustawy krajowej z dnia 24. kwietnia 1894 Nr. 49. Dz. ust. kraj. na rzecz funduszków szkolnych miejscowych, o ile gminy uiszczają je z dodatków gminnych do podatków bezpośrednich, będą urzędy podatkowe w miarę wpływania tych dodatków wypłacać do rąk przewodniczących Rad szkolnych miejscowych względnie tychże zastępców, albo innych osób, które Rada szkolna okręgowa wskaże, jako do tego poboru uprawnione.

Art. II.

Ustawa ta wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Art. III.

Wykonanie tej ustawy poruczam Moim Ministrom Wyznań i Oświaty tudzież Skarbu.

W rozprawie ogólnej nikt głosu nie żąda. Izba przystępuje więc do rozprawy szczegółowej. Sprawozdawca czyta:

Art. I.

Kwoty konkurencyjne przypadające od gmin na mocy art. 6. 7. 8. i 9. ustawy krajowej z dnia 24. kwietnia 1894 Nr. 49. Dz. ust. kraj. na rzecz funduszków szkolnych miejscowych, o ile gminy uiszczają je z dodatków gminnych do podatków bezpośrednich, będą urzędy podatkowe w miarę wpływania tych dodatków wypłacać do rąk przewodniczących Rad szkolnych miejscowych względnie tychże zastępców, albo innych osób, które Rada szkolna okręgowa wskaże, jako do tego poboru uprawnione.

Izba uchwała bez rozprawy Art. I. zgodnie z wnioskiem komisji.

Sprawozdawca czyta:

Art. II.

Ustawa ta wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Izba uchwała bez rozprawy Art. II. zgodnie z wnioskiem komisji.

Sprawozdawca czyta:

Art. III.

Wykonanie tej ustawy poruczam Moim Ministrom Wyznań i Oświaty tudzież Skarbu.

Izba uchwała bez rozprawy Art. III. zgodnie z wnioskiem komisji.

Sprawozdawca czyta:

Ustawa o sposobie pobierania od gmin kwot konkurencyjnych na rzecz funduszków szkolnych.

Za zgodą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem postanawiam, co następuje:

Izba uchwała bez rozprawy tytuł i wstęp ustawy zgodnie z wnioskiem komisji.

Uchwaliwszy następnie na wniosek sprawozdawcy przystąpić do trzeciego czytania projektu powyższej ustawy bez czytania, uchwała Izba cały projekt powyższej ustawy w trzecim czytaniu bez czytania.

Następuje:

S p r a w o z d a n i e

Komisji podatkowej o wniosku posła Klemensa Dzieduszyckiego w sprawie uregulowania indywidualnego kontyngentu wódeczanego na okres czasu począwszy od kampanii gorzelnianej 1900/1901.

Sprawozdawca p. Gołuchowski uwolniony na wniosek p. Urbańskiego od czytania sprawozdania, odczytuje następujący wniosek komisji:

Wysoki Sejm uchwalić raczy:

Sejm wzywa c. k. Rząd:

I. By w projekcie dotyczącym uregulowania indywidualnego rozkładu kontyngentu wódeczanego na dalszy okres rozpoczynający się kampanią 1900/901, względnie przy ustanowieniu i nadaniu rzeczonych norm zapewnił rolniczym gorzelniom tak nowo powstałym a tylko częściowo lub wcale nie uposażonym stałym kontyngentem, jak i gorzelniom rolniczym nowo powstać mogącym, odpowiednio ich produkcji rolniczej kontyngent wódeczany, jednak aby przez to nabyte niejako prawa, przez istniejące już gorzelnie rolnicze co do

ilości ich wyrobu wódki w granicach kontyngentu naruszonemi nie zostały.

II. By w rzeczonym powyżej projekcie ustawy kontyngentowej zabezpieczył sobie pewien rozporządzalny zapas kontyngentu wódczanego dla obdzielenia gorzelń rolniczych już istniejących a stałym kontyngentem dotąd nie obdzielonych, ewentualnie gorzelń w przyszłości powstać mogących, przez zarezerwowanie z ogólnego kontyngentu na austriacką połowę państwa przypadającego, przede wszystkim 40% jako percipuum na korzyść gorzelń rolniczych, przeznaczając dopiero z resztujących 60% do równomiernego rozdziału dla wszystkich uprawnionych gorzelń.

III. By wreszcie jak najrychlej w drodze konstytucyjnej rozdział indywidualnego kontyngentu spirytusowego przeprowadzony został.

Przemawia p. Sękowski i wnosi następującą rezolucję:

IV. Sejm wzywa c. k. Rząd, aby przy indywidualnym rozkładzie kontyngentu gorzelnianego na rok 1900/01 uwzględnił te gorzelnie, które wskutek klęsk elementarnych powodujących zmniejszenie produkcji ziemniaków, doznały ubytku w pierwotnie przyznanym kontyngencie.

Izba popiera powyższą rezolucję p. Sękowskiego.

Po zamknięciu rozprawy ogólnej p. sprawozdawca zgadza się imieniem Komisji na rezolucję p. Sękowskiego.

Izba przystępuje do rozprawy szczegółowej i uchwała bez rozprawy powyższy wniosek komisji, głosując oddzielnie nad każdym tegoż punktem I. II. III., które p. sprawozdawca odczytuje; wreszcie uchwała Izba rezolucję p. Sękowskiego na którą p. sprawozdawca się zgodził.

Marszałek oświadcza, iż stawia obecnie na porządku dziennym drugi opuszczony punkt porządku dziennego, a mianowicie:

Następuje:

S p r a w o z d a n i e

komisji gospodarstwa krajowego o sprawozdaniu Wydziału krajowego o krajowym zakładzie sadowniczym w Zaleszczykach.

Sprawozdawca p. Krzysztofowicz uwolniony na wniosek sekretarza p. Urbańskiego od czytania sprawozdania, odczytuje następujące wnioski komisji:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

I. Sejm przyjmuje do wiadomości sprawozdanie Wydziału krajowego o założeniu zakładu sadowniczego w Zaleszczykach.

II. Sejm upoważnia Wydział krajowy do wydania statutu organizacyjnego dla krajowego Zakładu sadowniczego w Zaleszczykach.

III Sejm otwiera Wydziałowi krajowemu kredyt w kwocie 11.140 koron na utrzymanie Zakładu w Zaleszczykach, a 6404 koron na dopełnienie kosztów założenia.

IV. Sejm ustanawia następujący etat osób i płac grona nauczycielskiego krajowego Zakładu sadowniczego w Zaleszczykach.

A.

Grono nauczycielskie krajowego Zakładu sadowniczego w Zaleszczykach składa się:

1. Z kierownika Zakładu a zarazem nauczyciela fachowego.

2. Inspektora ogrodu a zarazem nauczyciela fachowego.

B.

Wymienieni pod 1 i 2. są urzędnikami krajowymi z wszystkimi prawami określonymi w ustawie służby krajowej i w statucie emerytalnym.

C.

1. Kierownik Zakładu a zarazem pierwszy nauczyciel fachowy otrzymuje wolne pomieszkanie, pobiera roczną stałą płacę w kwocie 2600 koron, dodatek aktywalny o rocznych 280 k. i 5 dodatków pięcioletnich w rocznej kwocie 400 k. 2. Inspektor ogrodu, a zarazem drugi nauczyciel fachowy otrzymuje wolne pomieszkanie i pobiera roczną stałą płacę w kwocie 2.000 k., dodatek aktywalny o rocznych 200 k. i 5 dodatków pięcioletnich w rocznej kwocie 200 k.

V. Sejm poleca Wydziałowi krajowemu, aby czynił dalsze starania u c. k. Rządu o uzyskanie subwencji państwowej na koszt założenia i utrzymania zakładu sadowniczego w Zaleszczykach, w wysokości 50% kosztów.

Przemawia p. Winniczuk.

Marszałek oznajmia, iż udzieli głosu p. Winniczukowi, który nie zwrócił uwagi na zmianę porządku dziennego, przy następnym punkcie porządku dziennego, do którego p. Winniczuk zamierza zabrać głos.

W rozprawie ogólnej nikt głosu nie żąda. Izba przystępuje do rozprawy szczegółowej i uchwała bez rozprawy wniosek I. i II. komisji, które sprawozdawca odczytuje.

Sprawozdawca odczytuje wniosek III. komisji.

Przemawia p. Wójcik i stawia następujący wniosek:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Sejm poleca Wydziałowi krajowemu, aby poczynił odpowiednie kroki w celu założenia zakładu sadowniczego pod Krakowem i zdał o tem sprawę na przyszłej sesji sejmowej.

Izba popiera powyższy wniosek p. Wójcika.

Marszałek oświadcza, iż rozprawę ogólną nad tym wnioskiem otworzy po uchwaleniu wniosków komisji.

Po zamknięciu rozprawy p. sprawozdawca zrzeka się głosu.

Izba uchwała wniosek III., a następnie bez rozprawy uchwała Izba wniosek IV. i V. komisji, które sprawozdawca odczytuje.

Marszałek otwiera rozprawę ogólną nad wnioskiem p. Wójcika.

Przemawia p. Stadnicki i stawia formalny wniosek, by wniosek p. Wójcika odesłać do Wydziału krajowego.

Po zamknięciu rozprawy przemawia p. sprawozdawca.

Marszałek udziela wyjaśnienia co do sposobu głosowania.

Izba uchwała formalny wniosek p. Stadnickiego, by wniosek p. Wójcika odesłać do Wydziału krajowego.

Następuje:

S p r a w o z d a n i e
komisji gosp. krajowego o sprawozdaniu Wydziału krajowego w przedmiocie tępienia myszy polnych.

Sprawozdawca p. Theodorowicz uwolniony na wniosek sekretarza p. Urbańskiego od czytania sprawozdania, odczytuje następujące wnioski komisji:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

I. Sejm przyjmuje do wiadomości sprawozdanie Wydziału krajowego o tępieniu myszy polnych w r. 1899.

II. Sejm otwiera Wydziałowi krajowemu kredyt na r. 1900 w kwocie 8.000 koron na pokrycie kosztów tępienia myszy polnych w kraju i wstawia tę kwotę do Rubr. XV. budżetu krajowego na rok 1900.

III. Sejm wzywa ek. Rząd, aby przychylił się również kwotą 8.000 k. na cele tępienia myszy polnych w r. 1900.

Przemawia p. Winniczuk.

Przemawia p. Brunicki i stawia następującą prośbę:

Wysoki Sejm poleca Wydziałowi krajowemu przedłożyć na najbliższej sesji projekt ustawy o przymusowym tępieniu myszy.

Przemawia p. Milan.

Przemawia członek Wydziału krajowego p. Onyszkiewicz.

Przemawia p. Stojalowski.

Izba popiera poprawkę p. Brunickiego.

Po zamknięciu rozprawy przemawia p. sprawozdawca.

Izba przystępuje do rozprawy szczegółowej i uchwała bez rozprawy wniosek I. i III. komisji, głosując oddzielnie nad każdym z tych wniosków, które p. sprawozdawca odczytuje.

Marszałek oznajmia iż wniosek II komisji uchwalony został przy budżecie.

Marszałek otwiera rozprawę ogólną nad poprawką p. Brunickiego, którą następnie Izba bez rozprawy uchwała.

Następuje:

S p r a w o z d a n i e
komisji administracyjnej o wniosku p. Milana w sprawie ulg dla rezerwistów i landwerzystów.

Sprawozdawca p. Dworski uwolniony na wniosek sekretarza p. Urbańskiego od czytania sprawozdania, odczytuje następujący wniosek komisji:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

1. Poleca się Wydziałowi krajowemu, ażeby dołożył wszelkich starań u c. k. Rządu celem wyjednania dla nieczynnych żołnierzy

obrony krajowej, powoływanych do odbywania ćwiczeń wojskowych takich samych co do czasu odbywania tych ćwiczeń ułatwień, jakie reskryptem c. k. Ministerstwa obrony krajowej z dnia 5. marca 1898 l. 5738/1246 II. a. na rok 1898 zostały przyznane, także na rok 1900 i na następne lata

2. Wniosek p. Milana z dnia 9. kwietnia 1900 przekazuje się Wydziałowi krajowemu do zbadania i zdania sprawy na najbliższej sesji sejmowej.

W rozprawie ogólnej nikt głosu nie żąda. Izba przystępuje więc do rozprawy szczegółowej i uchwała bez rozprawy powyższy wniosek komisji, oddzielnie głosując nad każdym tegoż wniosku punktem 1. i 2., które p. sprawozdawca odczytuje.

Następuje :

S p r a w o z d a n i e

komisji petycyjnej z petycji gminy Płazowa w sprawie okólnika ek. Dyrekcji poczt i telegrafów dla Galicji z dnia 20. lutego 1900 l. 9382.

Sprawozdawca Hamorak uwolniony na wniosek sekretarza p. Urbańskiego od czytania sprawozdania, odczytuje następujący wniosek komisji :

Wysoki Sejm raczy uchwalić następującą rezolucję :

Wzywa się ek. Rząd, aby korespondencye urzędów gminnych i parafialnych, jakoteż szkół i Rad szkolnych miejscowych w sprawach publicznej służby w ich wzajemnych stosunkach do siebie, uwolnił od opłaty pocztowej, jakoteż od obowiązku opłacania należności za rekomendację takich korespondencyi do wszelkich władz rządowych i autonomicznych.

Izba uchwała bez rozprawy powyższy wniosek komisji.

Następuje :

S p r a w o z d a n i e

komisji kolejowej o petycjach a) interesowanych osób prywatnych z powiatów tarnowskiego i dąbrowskiego do l. s. 2788, b) Rady gminnej miasta Dąbrowy, w przedmiocie budowy kolei żelaznej łączącej Tarnów ze Szczucinem l. s. 3012.

Sprawozdawca p. Binder uwolniony na wniosek sekretarza Urbańskiego od czytania sprawozdania, odczytuje następujący wniosek komisji :

Wysoki Sejm raczy uchwalić :

Sejm uznaje kolej łączącą Tarnów ze Szczucinem jako potrzebną i użyteczną i poleca Wydziałowi krajowemu, aby sprawę tę zbadał, z interesantami się porozumiał a wynik swoich rokowań przedstawił Wysokiemu Sejmowi.

Izba uchwała bez rozprawy powyższy wniosek komisji.

Następuje :

Sprawozdanie komisji agrarnej o wniosku posła Potoczka w przedmiocie posiadłości rentowych, o wniosku posła Hupki co do tworzenia zagród niepodzielnych — wreszcie o rezolucjach odnoszących się do zmiany przepisów spadkowych powszechnej ustawy cywilnej.

Przemawia p. Bernadzikowski i stawia formalny wniosek, by sprawę tę przesunąć i umieścić między punktem 37 a 38 porządku dziennego.

Marszałek oznajmia, iż zastosuje się w tej sprawie do uchwały Izby.

Przemawia p. Górka.

Po zamknięciu rozprawy nad formalnym wnioskiem p. Bernadzikowskiego przemawia p. sprawozdawca.

Marszałek oświadcza, że jakkolwiek w tej sprawie zastosuje się do uchwały Izby, to jednak zastrzega się, że prawo przesunięcia spraw stojących na porządku dziennym przysłuży Marszałkowi, następnie udziela wyjaśnienia co do sposobu głosowania nad formalnym wnioskiem p. Bernadzikowskiego.

Izba odrzuca formalny wniosek p. Bernadzikowskiego.

Marszałek konstatuje, że za wnioskiem formalnym p. Bernadzikowskiego głosowało posłów 38 przeciw 49.

Sprawozdawca p. Pilat uwolniony na wniosek sekretarza p. Urbańskiego od czytania sprawozdania, odczytuje następujące wnioski komisji :

Wysoki Sejm raczy uchwalić :

I. Wniosek p. Potoczka o włościach rentowych.

Wniosek p. Hupki o zagrodach niepodzielnych,

Przekazuje się Wydziałowi krajowemu z poleceniem rozpatrzenia sprawy objętej tymi wnioskami, porozumienia się z ck. Rządem i wysłuchaniu opinii Banku krajowego tudzież krajowej komisji dla spraw rolniczych i przedłożenia odpowiednich wniosków na następnej sesji sejmowej.

II. Wzywa się ck. Rząd, aby przedłożył i przeprowadził w drodze konstytucyjną wskazanę następujące zmiany w przepisach spadkowych ustawy cywilnej odnośnie do posiadłości rolniczych:

1. Jeżeli w spadku znajduje się posiadłość rolnicza, natenczas zniesienie wspólności majątkowej odnośnie do tej posiadłości nie musi nastąpić na żądanie jednego ze współspadkobierców lecz może być odroczone aż do lat pięciu, względnie aż do pełnoletności najstarszego z współsukcesorów. Decyzja w tym względzie należy do sądu spadkowego, który orzekać będzie na żądanie jednego z współsukcesorów lub jego opieki.

2. Każdy ze współsukcesorów i również małżonek pozostały przy życiu, jeśli jest współwłaścicielem posiadłości spadkowej może objąć posiadłość spadkową na podstawie oszacowania. Jeśli kilku współsukcesorów chce skorzystać z tej możności, natenczas pierwszeństwo służy najpierw temu, którego wyznaczył spadkobierca, następnie małżonkowi jeśli jest współwłaścicielem przynajmniej w połowie. Sąd spadkowy w myśl oświadczenia się większości interesowanych decydować będzie o tem, kto ze zgłaszających się przy równych zresztą warunkach ma objąć posiadłość spadkową a ewentualnie, któremu ze spadkobierców i jaka posiadłość ma być przydzieloną, jeśli ich więcej znajduje się w spadku.

3. Jeśli pomiędzy współspadkobiercami nie nastąpiło porozumienie co do sposobu podziału posiadłości rolniczej znajdującej się w spadku, natenczas Sąd spadkowy uprawniony jest po wysłuchaniu znawców rolniczych i przy pomocy geometry podzielić

grunta wspólne pomiędzy współspadkobierców oraz wyznaczyć, komu mają przypaść budynki, których wartość przy oznaczeniu wysokości sched uwzględnić należy.

4. Jeśli spadkobierca postanowił, że jeden ze współspadkobierców ma mieć prawo objęcia posiadłości rolniczej należącej do spadku, natenczas, o ile nie rozporządził inaczej, wartość tej posiadłości ma być przyjęta na podstawie przychodu czystego, jaki posiadłość stosownie do swego dotychczasowego przeznaczenia może dawać trwale przy porządnym gospodarowaniu.

5. Jeżeli spadkobierca sprzedaje swoją schedę trzeciej osobie, natenczas inni współspadkobiercy mają prawo pierwokupu. Termin dla wykonania tego prawa wynosi trzy miesiące. Prawo to przechodzi na dziedziców.

Bliższe postanowienia co do tego, do jakich spadków mają być zastosowane powyższe przepisy pozostawione są ustawodawstwu krajowemu.

Przemawia p. Trzeciecki.

Przemawia p. Vayhinger i stawia formalny wniosek, by wniosek p. Potoczka o włościach rentowych przekazać Wydziałowi krajowemu a nad wnioskiem komisji II. od 1 do 5 punktu tegoż wniosku komisji II. przejść do porządku dziennego.

Przemawia p. Władysław Wiktor Czaykowski.

Przemawia p. Nowakowski.

Przemawia p. Średniawski.

Przemawia p. Władysław Wiktor Czaykowski.

Przemawia p. Bojko.

Przemawia p. Abrahamowicz.

P. Urbański stawia formalny wniosek na zamknięcie rozprawy ogólnej.

Izba uchwała zamknięcie rozprawy ogólnej bez rozprawy.

Marszałek oznajmia, iż do głosu zapisani są pp. Okuniewski, Stojalowski, Bernadzikowski, Górka, Winniczuk, Potoczek, Paszkowski, Milan, Wachnianin, Krempa, Ostapczuk, Kraarczyk, Hupka.

Marszałek zapytuje, kto z zapisanych do

głosu mowców jest „za“, a kto „przeciw“ wnioskowi komisji.

Posłowie na zapytanie Marszałka oświadczają, iż „za“ wnioskami komisji są pp. Paszkowski i Hupka, przeciw wnioskowi komisji pp. Okuniewski, Stojałowski, Bernadzikowski, Górka, Milan, Wachnianin, Krempa, Ostapczuk, Kramarczyk, Winniczuk, Potoczek.

Marszałek wzywa posłów zapisanych „za“ i „przeciw“ wnioskowi komisji do wyboru mowców generalnych.

Przemawia p. Okuniewski i wnosi, by wszyscy zapisani do głosu mowy przemawiali.

Marszałek otwiera rozprawę nad formalnym wnioskiem p. Okuniewskiego.

Przemawia p. Bernadzikowski.

Przemawia p. Abrahamowicz i wnosi pod względem formalnym na wybór mowców generalnych.

Przemawia p. Nowakowski.

Przemawia p. Średniawski i stawia formalny wniosek na przesunięcie tego punktu porządku dziennego do punktu, który zawiera drugi wniosek p. Hupki.

Przemawia p. Wójcik i stawia formalny wniosek, by ten punkt porządku dziennego usunąć zupełnie z dzisiejszego posiedzenia.

Przemawia p. Górka.

Przemawia p. Abrahamowicz i stawia wniosek formalny, by zamknąć rozprawę nad formalnym traktowaniem powyższej sprawy.

Przemawia p. Okuniewski.

Marszałek udziela wyjaśnienia co do przepisów regulaminu w kwestyi formalnego traktowania wniosków.

Przemawia zapisany do głosu p. Ostapczuk co do formalnego wniosku p. Okuniewskiego.

Marszałek udziela wyjaśnienia co do sposobu głosowania.

Izba uchwała formalny wniosek p. Okuniewskiego, by wszyscy zapisani w tej sprawie do głosu mowy przemawiali.

Przemawia zapisany do głosu p. Okuniewski.

Przemawia zapisany do głosu p. Paszkowski.

Przemawia zapisany do głosu p. Stojałowski.

Marszałek odracza posiedzenie do godziny 1/2 8 wieczorem.

Przerwa posiedzenia godzina 4 minut 30 po południu.

Dalszy ciąg posiedzenia z dnia 5. maja 1900 roku.

Początek o godzinie 8 m. 55.

Marszałek otwiera napowrót przerwane posiedzenie, konstatując dostateczną liczbę posłów.

Członek Wydziału krajowego p. Onyszkievicz odpowiada na interpelację p. Wójcika i towarzyszy w sprawie uwolnienia Józefa Pawłowskiego od pełnienia obowiązków kierownika niższej szkoły rolniczej w Kobiernicach.

Marszałek oświadcza, iż Izba przystępuje do dalszej rozprawy nad sprawozdaniem komisji agrarnej o wniosku p. Potoczka w przedmiocie posiadłości rentowych i o wniosku p. Hupki co do tworzenia zagród niepodzielnych wreszcie o rezolucjach odnoszących się do zmiany przepisów spadkowych powszechnej ustawy cywilnej.

Marszałek oświadcza, iż p. Hupka odstąpił swój głos p. Stadnickiemu.

Przemawia p. Stadnicki i stawia następujący wniosek formalny:

Sprawozdanie komisji agrarnej z dnia 1. maja 1900 odstępuje Sejm Wydziałowi krajowemu.

Izba popiera wniosek powyższy p. Stadnickiego.

Przemawia zapisany do głosu p. Bernadzikowski i oświadcza, że zrzeka się głosu, wobec formalnego wniosku p. Stadnickiego.

Przemawia zapisany do głosu p. Górka i oświadcza, że zrzeka się głosu.

Przemawia zapisany do głosu p. Milan i oświadcza, że zrzeka się głosu.

Przemawia zapisany do głosu p. Wachnianin i oświadcza, że zrzeka się głosu.

Przemawia zapisany do głosu p. Krempa i oświadcza, że zrzeka się głosu.

Przemawia zapisany do głosu p. Ostapczuk i oświadcza, że zrzeka się głosu.

Przemawia zapisany do głosu p. Kra-
marczyk i oświadcza, że zrzeka się głosu.

Przemawia zapisany do głosu p. Winni-
czuk i oświadcza, że zrzeka się głosu.

Przemawia zapisany do głosu p. Potoczek
i oświadcza, że zrzeka się głosu.

Po zamknięciu rozprawy przemawia p.
sprawozdawca.

P. Vayhinger przemawia pod względem
formalnym i oświadcza, iż zgadza się na wnio-
sek p. Stadnickiego, a cofa swój wniosek na
przekazanie wniosku p. Potoczka o włościach
rentowych Wydziałowi krajowemu, a przejścia
do porządku dziennego nad wnioskiem II.
komisyi.

Izba uchwała wniosek p. Stadnickiego

Następuje:

Sprawozdanie (ustne) Komisji budżeto-
wej o nagłym wniosku p. Gołuchowskiego
w sprawie użytkowania gruntów gminy Zie-
lona, położonych na terytorium rósyjskiem.

Sprawozdawca p. Skalkowski odczytuje
sprawozdanie komisji, zakończone następują-
cym wnioskiem:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Wniosek p. Gołuchowskiego i towa-
rzyszy przekazuje się Wydziałowi krajowemu
z poleceniem, aby celem przyniesienia pomocy
ludności włościńskiej gminy Zielona przepro-
wadził rokowania z ek. Rządem i sprawozda-
nie z wnioskami przedłożył Sejmowi na naj-
bliższej sesji.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy
wniosek komisji.

Następuje:

S p r a w o z d a n i e

Komisji kolejowej o petycji dr. Tadeusza
Niemętowskiego jako koncesjonariusza kolei
lokalnej Tarnopol-Zbaraż w sprawie budowy
teższej kolei.

Sprawozdawca p. Vivien uwolniony na
wniosek sekretarza p. Urbańskiego od czy-
tania sprawozdania, odczytuje następujące
wnioski komisji:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

1. Zamierzoną kolej lokalną normalno-
torową z Tarnopola do Zbaraża uznaje Sejm za

użyteczną i potrzebną ze względu na interesa
kraju.

2. Sejm odstępuje petycję koncesyona-
ryusza dr. Tadeusza Niemętowskiego l. s.
673 Wydziałowi krajowemu do możliwego
poparcia bądź to w odpowiednich rokowa-
niach z ek. Rządem i z stronami interesowa-
nemi, bądź też w obmyśleniu środków, które-
by w danych okolicznościach urzeczywistnie-
nie tego projektu zapewnić mogły, oraz po-
leca Wydziałowi krajowemu, by odnośne
sprawozdanie przedłożył Sejmowi na najbliż-
szej sesji.

3. Sprawę budowy normalno-torowej
kolei lokalnej z Tarnopola do Zbaraża zaleca
Sejm ek. Rządowi do możliwego poparcia.

W rozprawie ogólnej nikt głosu nie
żąda, Izba przystępuje więc do rozprawy
szczegółowej i uchwała bez rozprawy powyż-
sze wnioski komisji, głosując nad każdym
z tych wniosków 1, 2, 3 oddzielnie, które
p. sprawozdawca odczytuje.

Następuje:

S p r a w o z d a n i e

Komisji kolejowej o sprawozdaniu Wydziału
krajowego w sprawie udzielenia przez Bank
krajowy pożyczki kolejowej przedsiębiorstwu
kolei lokalnej Tarnopol-Zbaraż.

Sprawozdawca p. Vivien uwolniony na
wniosek sekretarza p. Urbańskiego od czyta-
nia sprawozdania, odczytuje następujące
wnioski komisji, zaznaczywszy wprawdzie, że
wniosek I. komisji odpada, wobec zapadłej
uchwały w sprawie poprzednim punktem
objętej, oraz sprostowawszy omyłkę druku,
a mianowicie we wniosku III. komisji za-
miast słowa „Bank” ma być słowo „Wydział”
a zamiast słowa „przyczynił” ma być słowo
„poczynił”.

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

I. Sejm uznaje projektowaną kolej lo-
kalną z Tarnopola do Zbaraża ze stanowiska
interesów kraju za pożyteczną.

II. Sejm zatwierdza uchwałę Banku
krajowego Królestwa Galicyi i Lodomeryi
wraz z Wiekiem Księstwem Krakowskim

z dnia 4. kwietnia 1900 r. i upoważnia Bank w razie wydania koncesyi na budowę i eksploatacyę projektowanej kolei lokalnej Tarnopol-Zbaraż, do udzielenia koncesyonaryuszowi, względnie zawiązać się mającemu Towarzystwu akcyjnemu tej kolei lokalnej, pożyczki w 4% obligacyach kolejowych do wysokości 1,663.200 koron słowami jeden milion sześćset sześćdziesiąt trzy tysięcy dwieście koron, celem pokrycia akcyi pierwszeństwa w tej samej wysokości, którym przysługiwać ma 4½% dywidenda pierwszeństwa a to pod warunkami ustanowionymi statutem tego Banku krajowego dla udzielenia pożyczek kolejowych i następnie pod warunkami:

1. że reszta kapitału zakładowego imiennego ustanowić się ostatecznie mającego przez ck. Ministerstwo kolejowe a przez starającego się o koncesyę w sumie imiennej 1,052 800 koron preliminowanego, dostarczoną będzie przez emisję akcyi zakładowych, a wpłata pełna tych akcyi zakładowych będzie należycie zapewniona, względnie do rąk Banku krajowego uskutecznią i że do tych akcyi zakładowych nie będzie przywiązane prawo pobierania procentów interkalarnych przez czas budowy;

2. że ck. Rząd przyzna kolei tej ulgi przewidziane ustawą z 31. grudnia 1894 Dz. u. p. Nr. 2. z r. 1895 a w szczególności zobowiąże się objąć ruch na niej i zarazem przyzna przedsiębiorstwu kolejowemu pierwszeństwo pokrywania z dochodów kolei kosztów potrzebnych na oprocentowanie i umorzenie akcyi pierwszeństwa przed wydatkami prowadzenia ruchu zwrócić się mającemi ck. zarządowi kolei państwowych przez cały czas trwania koncesyi;

3. że kasa Banku krajowego ustanowioną zostanie kasą przedsiębiorstwa tejże kolei;

4. że przedsiębiorstwo kolejowe zapewni Bankowi krajowemu odpowiednią wedle uznania tego Banku ingerencyę na tok spraw finansowych i nadzór nad budową kolei;

5. że statutem utworzyć się mającego Towarzystwa akcyjnego przewidziany będzie następujący rozdział dochodów. przedewszyst

kiem pokrywane będą roczne raty potrzebne na oprocentowanie akcyi pierwszeństwa w wysokości po 4½ od sta i ich umorzenie, oraz koszta administracyi Towarzystwa, dalej koszta ruchu, pozostające zaś dochody mają być użyte na umorzenie i dywidendę akcyi zakładowych do wysokości 4 od sta.

III. Sejm wzywa Wydział krajowy, by poczynił odpowiednie kroki, by siedzibą utworzyć się mającego Towarzystwa akcyjnego kolei lokalnej Tarnopol-Zbaraż był Lwów.

W rozprawie ogólnej nikt głosu nie żąda, Izba przystępuje więc do rozprawy szczegółowej, i uchwała bez rozprawy wnioszek II. i III. komisji, które p. sprawozdawca odczytuje, a nad którymi Izba oddzielnie głosuje. Sprawozdawca zaznacza, iż wniosek I. wobec uchwalenia analogicznego wniosku I. w poprzednim sprawozdaniu usuwa się z pod uchwały Izby.

Następuje:

S p r a w o z d a n i e

komisji petycyjnej Stowarzyszeń wzajemnej pomocy dyaków gr. kat. dyecezyi lwowskiej, przemyskiej i stanisławowskiej o uregulowanie płac dyaków w drodze noweli do ustawy o konkurencyi kościelnej.

Sprawozdawca p. Hamorak uwolniony na wniosek sekretarza p. Urbańskiego od czytania sprawozdania, odczytuje następujący wniosek komisji:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Petycye stowarzyszenia wzajemnej pomocy dyaków dyecezyi lwowskiej, przemyskiej i stanisławowskiej odstępują się Wydziałowi krajowemu celem przedłożenia noweli do ustawy konkurencyjnej z roku 1896 zmieniającej §. 12 wspomnianej ustawy w kierunku niniejszem sprawozdaniem wskazanym.

Przemawia p. Stojalowski.

Po zamknięciu rozprawy p. sprawozdawca rzeka się głosu.

Izba uchwała powyższy wniosek komisji.

Marszałek oznajmia, iż jeżeli nikt się temu nie sprzeciwi umieści na porządku dzien-

nym obecnie sprawozdanie komisji bankowej w przedmiocie zmiany statutu Banku krajowego celem otwarcia długotrwałego kredytu dla spółek wodnych.

Izba zgadza się bez rozprawy na propozycję co do zmiany porządku dziennego.

Następuje więc :

S p r a w o z d a n i e

komisji bankowej w przedmiocie zmiany statutu Banku krajowego celem otwarcia długotrwałego kredytu dla spółek wodnych.

Sprawozdawca p. Skałkowski uwolniony na wniosek sekretarza p. Urbańskiego od czytania sprawozdania, odczytuje następujące wnioski komisji:

Wysoki Sejm raczy uchwalić następującą zmianę statutu Banku krajowego:

1. Sejm uchyla §. 5. B. ustęp 1 statutu Banku krajowego w osnowie obecnie obowiązującej i uchwała ten ustęp jak następuje;

§. 3. B. Oddział komunalny obejmuje udzielanie pożyczek spłacalnych ratami:

1. gminom i powiatom ;

2. towarzystwom zaliczkowym, utworzonym na podstawie ustawy z dnia 9. kwietnia 1873 Nr 70. Dz. p. p., i kasom oszczędności powiatowym lub gminnym, wszystkim tym instytucjom za poręką gmin i powiatów, przyjętą zgodnie z ustawą;

3. spółkom wodnym na cele w ich zakresie statutowy wchodzące (§. 36.)

Pożyczki te udzielane będą w obligacjach komunalnych, wydawanych do wysokości udzielanych pożyczek. Wszystkie obligacje komunalne wszystkich emisji, będące równocześnie w obiegu nie mogą łącznie przekraczać sumy 15,000 000 (piętnaście milionów) zł. w. a., czyli 30,000 000 (trzydzieści milionów) koron imiennej wartości.

II. Sejm uchyla §. 36. statutu Banku krajowego w osnowie obecnie obowiązującej i uchwała ten §. 36, jak następuje:

§. 36. Bank udzielać będzie pożyczki w obligacjach komunalnych:

1. Gminom i powiatom :

a) na spłatę lub ułatwienie spłaty wysoko

oprocentowanych długów powiatów, gmin i członków gminy;

b) na instytucje i przedsiębiorstwa produkcyjne, oraz na zakładanie lub zasilanie powiatowych lub gminnych zakładów pożyczkowych ;

c) na cele użyteczności publicznej, nie wchodzące w zakres bieżącej gospodarki gminnej.

2. Towarzystwom zaliczkowym, utworzonym na podstawie ustawy z dnia 9. kwietnia 1873, Nr. 70 Dz. p. p. i kasom oszczędności powiat. i gminnym, wszystkim tym instytucjom za poręką gmin lub powiatów, przyjętą zgodnie z ustawą, celem dostarczenia obrotowego funduszu, szczególnie dla udzielania pożyczek na realności włościańskie, pod warunkami odpowiadającymi potrzebom kredytu włościańskiego, jednak przy przestrzeganiu istniejących dla tych instytucji statutów i odnośnych prawnych postanowień.

3. Spółkom wodnym, utworzonym na podstawie ustawy państwowej z 30. maja 1869. Nr. 93 Dz. p. p. i ustawy krajowej z 14. marca 1875, Nr. 34. Dz. ust. i rozp. kraj. na cele wskazane statutem spółki. — Pożyczka nie może przekraczać wysokości kosztów robót, na których pokrycie zaciągnięta zostaje. Jeżeli pożyczkę zaciąga spółka wodna, subwencyowana przez kraj lub państwo, pożyczka nie może przekraczać wysokości kosztów, nie pokrytych subwencyą.

Przyznanie pożyczki w obligacjach komunalnych nastąpić może tylko za uchwałą Rady nadzorczej Banku krajowego, powziętą na wniosek Dyrekcyi, a zatwierdzoną przez Wydział krajowy.

Udzielanie pożyczek komunalnych gminom wiejskim, tudzież gminom miasteczek i miast nie posiadających osobnych statutów zależne jest od uchwały Rady powiatowej, uznającej istotną pożyteczność i potrzebę zaciągnięcia pożyczki na jeden z celów powyżej wymienionych.

O każdej pożyczce komunalnej, kwotę 100.000 (stu tysięcy) złr. w. a., czyli 200.000 (dwakroć sto tysięcy) koron przynoszącej, tudzież o każdej pożyczce komunalnej, udzielonej

gminie lub powiatowi, przedtem już jakąś zaliczką lub pożyczką obciążonym, Wydział krajowy składać będzie Sejmowi szczegółowe sprawozdanie na najbliższej sesji sejmowej,

III. Sejm uchyla §. 43. statutu Banku krajowego w osnowie obecnie obowiązującej i uchwała ten §. 43, jak następuje:

§. 43 Bank kraj. wydawać może obligacye komunalne na podstawie i do wysokości pożyczek komunalnych, udzielonych powiatom lub gminom, dalej towarzystwom zaliczkowym, utworzonym na podstawie ustawy z 9. kwietnia 1873 Nr. 70. Dz. p. p., powiatowym lub gminnym kasom oszczędności, wszystkim tym instytucyom za poręką gmin lub powiatów przyjętą zgodnie z ustawą, wreszcie spółkom wodnym, utworzonym na podstawie ustawy państwowej z 30. maja 1869 Nr. 93. Dz. p. p. i ustawy krajowej z 14. marca 1875 Nr. 34 Dz. ust. i rozp. kraj., a to do wysokości tych pożyczek (§. 36.)

IV. Sejm uchyla §. 109. ustęp B. 2. w osnowie obecnie obowiązującej i uchwała ten §. 109. B. 2., jak następuje:

§. 109. B. w dziale komunalnym:

2. Przyznawanie na wniosek Dyrekeyi, pożyczek komunalnych (§. 36) i potwierdzenie na obligacyach komunalnych, że zostały wydane na podstawie pożyczki, udzielonej gminie, powiatowi, względnie towarzystwu zaliczkowemu, kasie oszczędności powiatowej lub gminnej za poręką gminy lub powiatu, przyjętą zgodnie z ustawą, lub wreszcie spółce wodnej. (§. 47. lit. g.)

W rozprawie ogólnej nikt głosu nie żąda, Izba przystępuje więc do rozprawy szczegółowej i uchwała bez rozprawy powyższe wnioski komisji, głosując nad każdym z tych wniosków I., II., III., IV., odzielnie, które p. sprawozdawca odczytuje.

Uchwaliwszy następnie na wniosek sprawozdawcy przystąpić do trzeciego czytania uchwały powyższej, w przedmiocie zmian statutu Banku krajowego bez czytania, uchwała Izba je w trzeciem czytaniu bez czytania.

Następuje:

S p r a w o z d a n i e
komisji petycyjnej z petycji wniesionej przez

gminy Poczajowice, Michałowice, Rychlice, Lipowiec, Wróblowice, Litynia, Hrudy i innych dziewięciu gmin o zanieczyszczenie wód rzeki Tyśmienicy odpadkami destylarnianiami.

Sprawozdawca p. Średniawski odczytuje sprawozdanie komisji, zakończone następującym wnioskiem:

I. Poleca się Wydziałowi krajowemu ażeby zbadał:

1. czy rafinerje oleju skalnego w ogóle a wszędnoci rafinerje położone nad rzeką Tyśmienicą lub jej dopływami zanieczyszczają odpadkami fabrycznymi wodę tej rzeki tak w stanie normalnym jako też w razie ulewy,

2. czy stąd ponoszą szkodę rolnicy których grunta położone są nad tą rzeką,

3. czy odnośne władze zarządziły co należy w celu zapobieżenia zanieczyszczeniu wód rzecznych, tak ze względów sanitarnych jak i gospodarczych? Jeżeli tak, to czy te zarządzenia są zupełnie wystarczające i czy nie potrzeba nowych dalszych przepisów w celu uchronienia rolnictwa i rybołówstwa od szkód tego rodzaju.

II. Poleca się Wydziałowi krajowemu, ażeby po zbadaniu zdał sprawę Sejmowi na najbliższej sesji sejmowej a jeżeli tego potrzeba odpowiednio przedstawił wnioski.

W rozprawie ogólnej nikt głosu nie żąda, Izba przystępuje więc do rozprawy szczegółowej i bez rozprawy uchwała powyższy wniosek komisji, głosując oddzielnie nad punktem I. i II. tegoż wniosku.

Następuje:

S p r a w o z d a n i e

komisji drugowej o petycji gmin i obszarów dworskich w Rusiłowice, Kutkorzu, Bezbrudach i Żuratynie w powiecie złoczowskim o udzielenie subwencji na wybudowanie drogi z Rusiłowa przez Kutkorz i Bezbrudy do Żuratyna.

Sprawozdawca p. dr. Olpiński odczytuje sprawozdanie komisji, zakończone następującym wnioskiem:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Petycję gmin i obszarów dworskich

w Rusiówie, Kutkorzu, Bezbrudach i Żuratyńie w powiecie złoczowskim o udzielenie subwencji na wybudowanie drogi z Rusiowa przez Kutkorz i Bezbrudy do Żuratyńa odstępuje się Wydziałowi krajowemu do zbadania i załatwienia w myśl okólnika Wydziału krajowego z 22. grudnia 1882 l. 57.432.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek komisji.

Następuje:

S p r a w o z d a n i e

komisji szkolnej w sprawie założenia ruskiego gimnazjum w Stanisławowie.

Sprawozdawca p. Abraham uwolniony na wniosek sekretarza p. Urbańskiego od czytania sprawozdania, odczytuje następujący wniosek komisji:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Poleca się Wydziałowi krajowemu, aby powyższe petycje zbadał i przedłożył na najbliższej sesji odpowiednie wnioski.

Marszałek udziela głosu p. Rayskiemu. P. Rayski nieobecny.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek komisji.

Następuje:

S p r a w o z d a n i e

Komisji przemysłowej z petycji krajowego związku przemysłowego we Lwowie o udzielenie z funduszu przemysłowego pożyczki w wysokości 80.000 koron i przyznanie wyższej subwencji na prowadzenie „Krajowej agencji handlowej“.

Sprawozdawca p. Żardecki odczytuje sprawozdanie komisji, zakończone następującym wnioskiem:

Petycję kraj. Związku przemysłowego o udzielenie pożyczki z funduszu przemysłowego w wysokości 80 000 koron i podwyższenie dotacji na prowadzenie krajowej agencji handlowej przekazuje Sejm Wydziałowi krajowemu względnie kraj. komisji dla spraw przemysłowych do zbadania i możliwego u względnienia.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek komisji.

Następuje:

S p r a w o z d a n i e

Komisji górniczej o sprawozdaniu Wydziału krajowego w przedmiocie spraw górniczych.

Sprawozdawca p. Wiśniewski uwolniony na wniosek sekretarza p. Urbańskiego od czytania sprawozdania, odczytuje następujące wnioski komisji:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

1. Sprawozdanie Wydziału krajowego w przedmiocie spraw górniczych Sejm przyjmuje do wiadomości.

2. Poleca się Wydziałowi krajowemu, aby nie przestając opiekować się rozwojem krajowego przemysłu naftowego, urządził przy krajowym biurze kolejowym oddział dla taryf opłacanych przez produkta naftowe na kolejach, tak w obrębie Monarchii, jak i w tych krajach, dokąd te produkta bywają wysyłane.

W rozprawie ogólnej nikt głosu nie żąda. Izba przystępuje więc do rozprawy szczegółowej i uchwała bez rozprawy powyższe wnioski komisji, głosując nad każdym z tych wniosków 1. i 2. oddzielnie.

Następuje:

S p r a w o z d a n i e

Komisji podatkowej o wniosku posła Górki w przedmiocie wyboru i składu komisji szacunkowych dla podatków osobistych.

Sprawozdawca p. Loewenstein uwolniony na wniosek sekretarza p. Urbańskiego od czytania sprawozdania, odczytuje następujący wniosek komisji, sprostowawszy poprzednio omyłkę druku, a mianowicie rezolucya I-a ma być II a, a II a rezolucya I a.

Wobec tego wnosi komisya podatkowa:

1. Wzywa się c. k. Rząd, aby mianując w myśl § 179. ustawy z 25 października 1896 l. 220 Dz. u. p. członków komisji szacunkowych dla podatków osobistych, mianował tylko ludzi niewątpliwie niezawisłych o ile możności, jak najmniej czynnych urzędników skarbowych.

2. Wzywa się c. k. Rząd, aby stanowczo zabronił organom skarbowym agitowania i w ogóle mieszania się do wyboru rzeczonych komisji i aby takowe w myśl § 183. tej

ustawy, przeprowadzał nie c. k. urzędnik skarbowy, ale c. k. urzędnik polityczny właściwego starostwa przy pomocy komisji wyborczej z 4 członków kontrybuentów złożonej.

Przemawia p. Górka.

Po zamknięciu rozprawy przemawia p. sprawozdawca.

Izba uchwała powyższy wniosek komisji, głosując nad każdym tegoż punktem 1. i 2. oddzielnie.

Następuje :

S p r a w o z d a n i e

Komisji bankowej o petycyi Wydziału związku stowarzyszeń zarobkowych i gospodarczych w przedmiocie udzielenia stałego zasiłku na opłacanie drugiego lustratora stowarzyszeń związkowych.

Sprawozdawca p. Sękowski uwolniony na wniosek sekretarza p. Urbańskiego od czytania sprawozdania, odczytuje następujący wniosek komisji :

Sejm wzywa Wydział krajowy, aby w porozumieniu z Bankiem krajowym o ile możności uczynił zadość tej petycyi w roku bieżącym, a wstawił celem zaspokojenia tej potrzeby na lata następne od r. 1901 kwotę 4000 koron do budżetu krajowego.

Przemawia p. Stadnicki i wnosi następującą poprawkę, zawierającą dwie rezolucje w miejsce wniosku komisji :

Rezolucya 1 sza:

Sejm wzywa Wydział krajowy, aby na najbliższej sesji sejmowej przedłożył sprawozdanie w tym przedmiocie i jeżeli to uzna właściwym stosowną kwotę wstawił do preliminarza budżetu krajowego.

Rezolucya II-ga:

Wzywa się c. k. Rząd, aby doprowadził do załatwienia projekt ustawy o obowiązkowej lustracji stowarzyszeń zarobkowych i gospodarczych nie należących do żadnej kontrolnej organizacyi związkowej.

Izba popiera poprawkę p. Stadnickiego.

Po zamknięciu rozprawy przemawia p. sprawozdawca, godząc się na poprawkę p. Stadnickiego, w miejsce wniosku komisji postawioną.

Marszałek oznajmia, iż w obec zgodzenia się p. sprawozdawcy na poprawkę p. Stadnickiego, ta tylko poprawka będzie przedmiotem głosowania.

Izba przystępuje do rozprawy szczegółowej.

Izba bez rozprawy uchwała rezolucję I-ą p. Stadnickiego, którą p. sprawozdawca odczytuje.

Sprawozdawca odczytuje II-ą rezolucję p. Stadnickiego.

Przemawia p. Romanowicz.

P. Stadnicki cofa II-ą rezolucję, jako drugą część swej poprawki.

Następuje :

S p r a w o z d a n i e

Komisji kolejowej o petycyi p. Hugona Rzeppy w sprawie poparcia kolei lokalnej normalno-torowej z Borysławia do Schodnicy.

P. Zaleski w zastępstwie sprawozdawcy p. Andrzeja Potockiego uwolniony na wniosek sekretarza p. Urbańskiego od czytania sprawozdania, odczytuje następujący wniosek komisji :

Petycję p. Rzeppy w sprawie poparcia kolei lokalnej normalno-torowej z Borysławia do Schodnicy l. 606 odstępuje się Wydziałowi krajowemu do zbadania i zdania sprawy we właściwym czasie.

Izba bez rozprawy uchwała ten wniosek komisji.

Następuje :

S p r a w o z d a n i e

Komisji kolejowej o petycyi gminy miasta Brzeżany proszącej o wybudowanie odnogi kolei żelaznej lokalnej z Brzeżan do Potutor, a zanim to nastąpi, o utworzenie przystanku we wsi Pototury przy szlaku kolejowym Haliż-Ostrów z nazwą : Brzeżany Pototury.

Sprawozdawca p. Korytowski uwolniony na wniosek sekretarza p. Urbańskiego od czytania sprawozdania, odczytuje następujące wnioski komisji :

Wysoki Sejm raczy uchwalić :

Rezolucya I. Budowę odnogi Potutory-Brzeżany uznaje się jako uzupełnienie przylegającej sieci kolei państwowych za zupełnie uzasadnioną i nieodzowną. Poleca się Wydziałowi krajowemu, aby wdrożył odpowiednie kroki celem skłonienia c. k. Rządu do wybudowania wymienionej odnogi kolei państwowej Ostrów-Halicz, prowadzącej z Potutor do Brzeżan w najkrótszym czasie a o wyniku zdał sprawę na najbliższej sesji sejmowej.

Rezolucya II. Poleca się Wydziałowi krajowemu, aby wdrożył odpowiednie kroki celem skłonienia c. k. Rządu do urządzenia przystanku osobowego na szlaku kolei państwowych Halicz Ostrów przy gościńcu prowadzącym przez wieś Potutory pod nazwą „Brzeżany-Potutory“ w możliwie najkrótszym czasie lub gdyby w tem miejscu ze względów technicznych urządzenie przystanku było nie możliwem, by w każdym razie w inny sposób o ile możliwości zbliżył do Brzeżan szlak kolejowy przez urządzenie przystanku, w odpowiednim miejscu. O wyniku zda Wydział krajowy sprawę na najbliższej sesji sejmowej.

W rozprawie ogólnej nikt głosu nie żąda. Izba przystępuje więc do rozprawy szczegółowej, i uchwała bez rozprawy powyższe wnioski komisji, głosując nad każdą z tych rezolucyi, I szą i II gą oddzielnie.

Następuje :

S p r a w o z d a n i e

Komisji administracyjnej o petycji gmin okręgu sądowego Leżajskiego o wezwanie c. k. Rządu, aby utworzył Starostwo w Leżajsku.

Sprawozdawca p. Rudrof uwolniony na wniosek sekretarza p. Urbańskiego od czytania sprawozdania, odczytuje następujący wniosek komisji :

Wysoki Sejm raczy uchwalić :

Petycę l. 1514/1261 gminy Leżajska i 23 gmin okręgu sądowego Leżajskiego o utworzenie Starostwa w Leżajsku odstępuje się Wydziałowi krajowemu do zbadania i zdania sprawy na najbliższej sesji.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek komisji.

Następuje :

S p r a w o z d a n i e

Komisji sanitarnej o petycji Komitetu szpitala powszechnego w Samborze w sprawie umieszczenia tegoż szpitala w budynku odpowiednim.

Sprawozdawca p. Jakliński uwolniony na wniosek sekretarza p. Urbańskiego od czytania sprawozdania, odczytuje następujący wniosek komisji :

Wysoki Sejm raczy uchwalić :

Sejm upoważnia Wydział krajowy, aby na cele odpowiedniego umieszczenia szpitala powszechnego w Samborze zaciągnął pożyczkę nie przekraczającą jednak sumy 60.000 koron.

Izba uchwała bez rozprawy powyższy wniosek komisji.

Następuje :

S p r a w o z d a n i e

Komisji administracyjnej o wnioskach p. Zolla: I. W przedmiocie wezwania c. k. Rządu, aby należytości za telegramy, wysyłane do krajów Rosyi lub do pewnego bliżej granicy naszego kraju położonego obrębu tego państwa, została zniżoną i zrównaną z telegramami, do Niemiec wysyłanymi.

II. W przedmiocie zniesienia używanej obecnie kaucyi przy nadawaniu telegramów do takich miejscowości, w których telegram ma być doręczony przez posłańca i zaprowadzenie w miejsce tej kaucyi stałej opłaty na posłańca.

Sprawozdawca p. Cieński uwolniony na wniosek sekretarza p. Urbańskiego od czytania sprawozdania, odczytuje następujący wniosek komisji :

Wysoki Sejm raczy uchwalić :

a) Wzywa się c. k. Rząd o poczynienie stosownych kroków, aby należytość za telegramy wysyłane do krajów, podległych Rosyi, lub przynajmniej do pewnego bliżej granicy naszego kraju, położonego obrębu tego państwa została zniżoną i zrównaną z telegramami do Niemiec wysyłanymi.

b) Wzywa się c. k. Rząd, o zniesienie używanej obecnie kaucyi przy nadawaniu telegramów do takich miejscowości, w których

telegram ma być doręczony przez posłańca, a zaprowadzenie w miejsce tej kaucyi stałej opłaty na posłańca.

W rozprawie ogólnej nikt głosu nie żąda. Izba przystępuje więc do rozprawy szczegółowej i uchwała bez rozprawy wniosek powyższy komisji, głosując nad każdym ustępem a) i b) oddzielnie.

J. E. c. k. Namiestnik Leon hr. Piniński zabiera głos i oznajmia, że na podstawie Najwyższego postanowienia zamyka obecną sesję sejmową.

Marszałek wzywa sekretarza do odczytania złożonych interpelacyj i protokołów ośmnastego i dziewiętnastego posiedzenia.

Sekretarz p. Urbański odczytuje następujące interpelacje:

Interpelacya

do c. k. Rządu krajowego.

Prawie nie we wszystkich szkołach średnich naszego kraju jest pewna liczba nauczycieli, a do nich bardzo często przyłącza się dyrektor zakładu, który uczniów swoich pochodzenia chłopskiego systematycznie szykanuje i w różny sposób utrudnia im kształcenie się w naukach. I tak np.:

I. W pewnych gimnazyach wschodniej części naszego kraju zmuszają od pewnego czasu pewni nauczyciele pochodzenia ruskiego gwałtem polskich synów chłopskich, ażeby uczęszczali na naukę języka ruskiego, który jak wiadomo jest dla samych Rusinów przedmiotem obowiązkowym, nadto żądają od nich, aby w czasie nauki szkolnej z polskim językiem wykładowym np. łaciny, greki a nawet języka polskiego rozmawiali z nimi po rusku, czyli innemi słowy zmuszają ich wszelkimi możliwymi sposobami, aby je zruszczyli. Tego nie robią synom pańskim, ale wyłącznie tylko synom chłopskiego pochodzenia i dziwna rzecz, że dyrektorowie tych zakładów bynajmniej nie biorą ich w tym wypadku w obronę i swoją opiekę -- ale patrzą na to obojętnym okiem, a nawet owym nauczycielom w ich niecnej robocie do pewnego stopnia pomagają.

Jeżeli polscy synowie chłopscy stawiają swym nauczycielom rusyfikatorom jakikolwiek opór w tych kierunkach, narażają się z ich strony na formalne prześladowanie do tego stopnia, że biedacy nieraz muszą się przenosić aż do innych zakładów, choćby nawet dalej od ich rodziców się znajdujących, byle tylko mieli spokój przed prześladowaniem. Wiadome są nam wypadki, że polscy synowie nieraz nawet bardzo utalentowani i nadzwyczaj pilni, wskutek szykan owych nauczycieli, nie mogli się długi czas wybić na celujących uczniów a niektórzy nawet niesłusznie klasy powtarzali. Również znane są nam wypadki, gdzie ci nauczyciele nie mogąc polskich synów chłopskich zmusić, aby się zruszczyli, systematycznie wykazywali ich na konferencyach w swoim przedmiocie, a gdy ich rodzice przychodzili się dowiadywać o ich postępie w nauce, prośbą, namową i groźbą zmuszali ich do zabrania sobie jako niezdolnych do nauki napowrót do domu. I bywało mnóstwo wypadków, gdzie rodzice ulegli tej presji i synów swoich ze szkół wycofali, z czego naturalnie owi nauczyciele nie posiadali się z radości. Przykra rzecz, że są w tych zakładach i nauczyciele polscy, którzy nie mogą patrzeć na „apatyczne twarze“ polskich synów chłopskich, chętnie się z Rusinami łączą i chłopów ze szkół bez miłosierdzia pędzą.

Tak się przedstawiają szykany chłopskich synów we wschodniej części naszego kraju gdzie do nawiści kastowej przyłącza się nienawiść narodowa i religijna. Synowie chłopscy doznają od niektórych nauczycieli swoich prześladowania dla tego, że jako synowie chłopscy ośmielają się jawnie przyznawać do swojej polskości i do religji rzymskokatolickiej, a nadto mają apatyczne twarze chłopskie.

II. W zachodniej części naszego kraju odpadają wprawdzie szykany uczniów pochodzenia chłopskiego, z motywów ruskiego Hakatyzmu ale za to szykany z nienawiści kastowej występują w tem jaskrawszych barwach. W pewnym zakładzie było dwóch nauczycieli i każdy z nich miał po kilku synów chłop-

skich w swoich klasach; niebyło dnia, żeby ci panowie nie dali uczuć swojej niechęci do rodzaju chłopskiego. Nie było dnia, ażeby ich nie zapisali do dziennika za ich rzekome zuchwałe zachowywanie się — a wreszcie tyle robili, że ta hołota chłopska (jak zwykli ci panowie o synach chłopskich mówić) częściowo się wyniosła ze zakładu częściowo straciła uwolnienie od opłaty szkolnej a częściowo jest już blizką jednego i drugiego.

Jest jeden dyrektor pewnej szkoły średniej — którego pasya jest „walić mudziów chłopskich“ po twarzy. W powiatach Krakowskim, Chrzanowskim, a głównie w Podgórskim i Wielickim utarło się zdanie między chłopami, że do Krakowa nie warto posyłać do szkół, bo tam profesorowie chłopskich synów ogromnie palą i za byle głupstwo pędzą ze szkół.

Znane są powszechnie naszym chłopom szykanowanie ich synów przez niektórych nauczycieli średnich przy wszelkiego rodzaju egzaminach, a zwłaszcza wstępnych i maturalnych. — Słyszeliśmy o jednym takim nauczycielu co powiedział publicznie „że póki żyje to żadnego chama nie puści przy maturze“. Znamy kilku nauczycieli, co bijąc chłopskich synów po karku wyzywają ich słowy: „ty bestya chamie“ itd. itd. na wołowej skórze nie spisałby wszystkich szykan, jakich się niektórzy naucezyciele szkół średnich, a częściowo także i dyrektorzy względem swoich wychowanków pochodzenia chłopskiego od pewnego czasu dopuszczają, a na których się nasi chłopci i ich synowie w całym kraju użalają. To też przytoczywszy tylko niektóre fakta dla przykładu zapytujemy ek. Radę szkolną krajową:

1. Czy znane są choć w części wszystkie szykaniny jakich się niektórzy nauczycieli i dyrektorzy szkół średnich w naszym kraju względem swoich uczniów pochodzenia chłopskiego od pewnego czasu dopuszczają.

2. W jaki sposób myśli ek. Rada szkolna krajowa wszystkim tym szykanom na przyszłość zapobiedz?

W razie gdyby ek. Rada szkolna krajowa w to nie chciała wglądać i uczniów chłop-

skiego pochodzenia w szkołach średnich nie wzięła pod tym względem w należytą opiekę, będziemy musieli się sami zająć i nauczycieli wraz z dyrektorami szkół średnich, którzy się nadal od szykanowania swoich uczniów pochodzenia chłopskiego nie powstrzymają po nazwisku wymieniać i tym sposobem przed opinią publiczną karcieć.

We Lwowie dnia 1. maja 1900.

Interpelant
Potoczek.

Data, Szwed, Warzecha, Milan, Bednarski, Średniawski, Bernadzikowski, Styła, Bojko, Żardecki, Klemensiewicz, Kramarczyk, Wójcik, Stojałowski.

Interpelacya

posta Krempey i towarzyszy do Jaśnie Wielmożnego Pana Komisarza Rządowego o jarmarki w Padwi powiatu Mieleckiego.

Już to nie jednokrotnie podnoszono w Sejmie i parlamencie, a nawet na zgromadzeniach ludowych zarzuty całkiem uzasadnione przeciw organom Rządowym, na nie załatwienie prośb, rekursów, urgensów etc.

Strony interesowane czekają po kilka lat nieraz na załatwienie, tracą czas i pieniądze i doczekać się na rezultat nie mogą. Oto fakt: Gmina Padew mając do tego, aby otrzymać konsens na odbywanie jarmarków wszelkie warunki, na posiedzeniu Rady gminnej, jeszcze w r. 1897 uchwaliła starać się o to. W tym też celu spisano prośbę, przedłożono deklarację dwudziestu dziewięciu gmin okolicznych tak powiatu mieleckiego jak i tarnobrzskiego w dniu 17. lipca 1897 ek. Namiestnictwu, w tej nadziei, że żądania słuszne tej okolicy będą wkrótce pomyślnie załatwione. Inaczej się stało. Nie wiadomo bowiem jakie kroki w Namiestnictwie przedsięwzięto, pewnem jednak jest, że dotychczas gm. Padew przyznania jarmarków, ani odpowiedzi, ani załatwienia doczekać się nie może. W r. 1899 we wrześniu wniesiono ostatni urgens na któren żadnej tak jak i inne dawniej zalegające w Namiestnictwie nie otrzymano najmniejszej wiadomości. — Zważywszy, że takie i podobne fakta dokony-

wane przez Władzę, są pod każdym względem nie na miejscu, tem bardziej, że podkopują zaufanie ludu do Władzy.

Zapytujemy podpisani Jaśnie Wielmożnego pana komisarza rządowego, czy i kiedy sprawa nadmieniona załatwioną zostanie, a gmina doczeka się otrzymania konsensu do otwarcia targów w Padwi.

Lwów, dnia 4. maja 1900.

Interpelant Krempa.

Warzecha, Kramarczyk, Stojalowski, Styła, Winniczuk, Data, Bernadzikowski, Wójcik, Hamorok, Milan, Niebyłowiec, Ostapczuk, Szwed, Nowakowski.

Interpelacya

do Jaśnie Wiel. Pana Komisarza Rządowego.

Wiadomem jest, że dobrze zorganizowane i prowadzone powiatowe kasy chorych, nie tylko czynią zadość potrzebie humanitarnej jaką spełniają, wobec swoich członków, ale wypełniając dotkliwą lukę w urządzeniach społecznych, nadają tej organizacji stanowisko bardzo ważne. Aby jednak kasy chorych mogły spełniać należycie swoje zadanie, nieodzownem jest udzielanie im poparcia ze strony Władz rządowych. — Nie zawsze się atoli tak dzieje, czego dowodem zachowanie się ek. Starostwa w Nowym Targu.

Dnia 22. kwietnia br. przeprowadzono w Nowym Sączu wyboru Zarządu powiatowej kasy dla chorych poczem bezwzględnie nowy Zarząd objął urządowanie i uchwalił szereg środków w celu usunięcia wadliwości, które spowodowały w kasie chorych deficyt w kwocie około 1400 koron i uniemożliwiają nowemu Zarządowi spełnienia obowiązków względnie członków kasy. Pomimo, że ek. Starostwu znane są te stosunki w nowotarskiej kasie chorych nie wiedzieć z jakich powodów, nie tylko wyborów nowego Zarządu nie zatwierdza, ale czyni temuż utrudnienie przez wy-

danie zakazu urzędowi pocztowemu w Nowym Targu doręczania nowemu Zarządowi przesyłek pieniężnych od stron, przeznaczając inne osobistości z poza Zarządu do odbierania pieniędzy.

Ponieważ postępowanie ek. Starostwa w Nowym Targu nie może się przyczynić do asanacyi stosunków rzeczoney kasy, przeto zapytują podpisani Jaśnie Wnego Pana komisarza rządowego: Czy ek. Namiestnictwo nie zechce wydać stosownego pouczenia p. staroście w Nowym Targu i aby nie czynił trudności nowemu Zarządowi kasy przy zamierzonej akcyi asanacyjnej.

Lwów, dnia 4. maja 1900.

Intepelujący Franciszek Krempa.

Milan, Bojko, Okuniewski, Bernadzikowski, Wójcik, Styła, Średniawski, Kramarczyk, Data, Ostapczuk, Winniczuk, Niebyłowiec, Hamorak, Warzecha.

Marszałek oznajmia, iż interpelacye te odstąpi p. komisarzowi rządowemu.

Sekretarz p. Urbański odczytuje protokół ósmnastego i dziewiętnastego posiedzenia.

Izba w głosowaniu przyjmuje protokół ósmastego a oddzielnie dziewiętnastego posiedzenia.

Przemawia Marszałek i wnosi okrzyk na cześć Najjaśniejszego Pana, który Izba trzykrotnie powtarza, godząc się zarazem na propozycyę Marszałka. by w imieniu Izby złożył hołd Najjaśniejszemu Panu z okazji 70-letniej rocznicy Jego urodzin.

Przemawia p. Sanguszko.

Przemawia Marszałek.

Przemawia p. Barwiński.

Przemawia Marszałek i zamyka posiedzenie, a zarazem 5 sesyę VII. peryodu Sejmowego.

Koniec posiedzenia godzina 9 minut 50 wieczór.

Marszałek krajowy:

Stanisław Badeni w. r.

Sekretarze:

Stanisław Niezabitowski, Andrzej Potocki.

